

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرەى رۆشنیبری

*

خاوەنى ئیمتیاز: شوکت شیخ یەزەین

سەرئۆسەر: بەدران ئەھمەد ھەیب

** *

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولیتیر

س. پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

نیکۆس کازانتزاکیس

پەيام بۆ گریکستان

تەرجومەى ئەم پەيامە پېشكەشە بەھەوار

نيكۆس كازانتزاكيس

پەيام بو گريکستان

يادەوهرى

وهرگيرانى له فارسىيەوه: دلاوهر قهرەداغى

ناوى كتيب: پەيام بو گريکستان- يادەوهرى

نووسىنى: نيكۆس كازانتزاكيس

وهرگيرانى له فارسىيەوه: دلاوهر قهرەداغى

بلاوكرادى ئاراس- ژماره: ۲۰۲

دەرهينانى هونەرى: بەدران ئەحمەد حەبىب

دەرهينانى بەرگ: ئاراس ئەكرەم

خۆشئوسىيى بەرگ: هونەرمەند محەمەد زاده

هەلەگرى: دلاوهر صادق ئەمىن + شىرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاويرەحمان مەحمود

چاپى بەكەم - چاپخانەى وەزارەتى پەروردە، هەولتير- ۲۰۰۳

له كتيبخانەى بەرپەرستەراپەتیی گشتیيى رۆشنبیری و هونەر له هەولتير ژماره (۲۸۳) ی سالى

۲۰۰۳ ی دراوهرتى

سى جۆر پۇرچ، سى نزا

خودايە، من كەوانىكىم وام لە دەستتا

پامكىشە ئەگىنا دەرزىم

خودايە، زۆرم رامە كىشە

ئەگىنا دەپچرىم

زۆر زۆرم راکىشە خودايە،

دە لى گەپى با بېچرىم!

نىكۆس كازانتزاكىس لە خودا دەپاراپەوہ كە ۱۰ سالى تىرش مۆلەتى بدات تا كارەكانى تەواكات. لەو كارانەدا ھەموو ئەو شتەنە بەلنى كە پىنوستە بىنانلى و ئىدى پشوو بدات، كازانتزاكىس لەخوداى داوا دەكرد كاتى مردن دەگاتە سەرى، مشتى چلوجىتوى لى مابىتەوہ، (دە) سالى بۆ ئەوہ بەس بوو، يان خۆى وای مەزەندە دەكرد كە دە سال بۆ ئەوہ بەسە.

بەلام كازانتزاكىس لەو جۆرە كەسانە نەبوو بىرى پشوو بدات، لە تەمەنى ھەفتا و چوار سالىدا ھەستى بەپىرىتى و ماندووبى نەدەكرد و تەنەت پاش دوایىن پروداو و دواى واكسنە كارەساتاوبىيەكە، ھەردو تايبەتەندى گەردى خوتىن، (ھەلمىر) و (كراوس) ى ھات بەخەيالىدا خۆى پىشانىيان بدات.

بەدرىزايى مانگەكانى دواتر، پروفىسۆر ھىلمىر دواى ھەر سەردانى ھاواری دەكرد: "پىتان دەلئىم ئەم پىاوہ چاك بۆتەوہ، خوتنەكەى ساخ و سەلىمە وەك خوتنى من."

ھەمىشە لە نىكۆس توورە دەبووم: "بۆچى ئاوا ۱۰ رادەكەيت؟" دەترسام لەسەر ەردە چىمەنتۆكە بىكەوى و ئىسكىكى بشكىت. وەلامى دەداپەوہ: "لینوتسكا نىگەرەن مەبە، من بەلە ھەبە!" بونىادەم دەپتوانى ھەست بەو باوەر بەخۆبوونە بكات كە لە پىكھاتە و لە رۆحيدا قولپى دەدا، باوەر بەخۆبوونىك كە دەستەمۆبون زەفەرى پى نەدەبرد. ھەندى جار بەھەناسە ھەلگىشانەوہ دەپگوت: "گەر تەنھا بمتوانىيە بۆم بخوتىدبايتايەوہ!" پاشان ھەولتى دەدا بنووسى، قەلەمەكەى بەدەستە چەپ دەگرت.

- "پەلەى چىتە؟ كى راوتدەنى؟ وا خەرىكە چاك دەبىتەوہ. لەمىيانەى چەند رۆژتىكى كەمدا دەتوانىت بەئارەزووى دلنى خۆت بنووسىت!"

سەرى وەردەگىرا و قەبرىك بەبىدەنگى لىم رادەما، پاشان بەھەناسە ھەلگىشانەوہ دەپگوت: "شتم زۆر زۆرە كە پىنوستە بىنانلىم! جارىكى تر سى بابەت وروژاندوويانم، سى رۆمانى تازە، بەلام پىنوستە بەكەم جار پەيام بۆ گرىكستان تەواوكەم."

- "تەواوى دەكەيت... نىگەرەن مەبە!"

- "لە بەرنامەمدايە گۆرانكارى تىدا بىكەم، بى زەحمەت قاقز و قەلەمىك دەدەبىتى؟ بزەنم دەتوانىن پىكەوہ كار بىكەن؟"

بەلام كاركردەنم بەبەكەوہ پىنچ دەقىقە زىاترى نەدەخاياندا!

- "مەحالە! ناتوانم بخوتىنمەوہ و تۆ بنووسىت، قەلەم بەدەستەوہ نەبىت ناتوانم بىرىكەمەوہ."

پىشىنان، باوان، تافى منالى، ئەسینا، كرىت، گەشتەكان، سىكبانوس، قىنا، بەرلەن، برىفياكيس، مۆسكۆ...

ئەلەن ساتەوہختىكى وردى تىر زىانى خۆمانم وەبىردىتەوہ. لە نەخۆشخانەبەكى تر و ئەمجارەيان لە پاریس، نىكۆس زۆر نەخۆش و پەلەى گەرمای لەشى بى ئەندازە بەرزىوہ، پزىشكەكان شپىزە بسون، ھەمووان ئومىدىان بەچاكبوونەوہى برىبوو، كەچى نىكۆس ھەر خۆراگرىبوو. گوتى:

- "لینوتسكا، قەلەمىك دەدەبىتى؟"

بەدەنگىكى پىچرىچىر و نوقووم لە خەون، ئەو وشانەى قەدىس (فرانسىسكۆس) ى پى نووسىم: "بەدارىادم گوت: خوشكى لەبارەى خوداوە بۆم بدوى، كەوام گوت، دەرختى بايام شكۆفەى كرد و پشكوت!"

بەرلەوہى بەرىكەوین بەرەو چىن، (پەيام بۆ گرىكستان) ى لای وینەكىشىكى جىبىل جىبىشت، ئەو جىبىلەى ناوانبوو داپەنى ئەو كىتەب، لەبەرئەوہى ھەر لەسپىدەوہ دەھات و بەشپىزەبى و كىشەى گەورەوہ لەبارەى خودا و خەلك و ھونەرەوہ، خۆى دەكرد بەكتىبىخانەكەى نىكۆسدا، دەكەوتە پىرسىيارە بى كۆتايىبەكانى لەبارەى (كەى) و (ئەگەر) و (چۆن) ەوہ، نىكۆسىش دۆشداما و پىدەكەنى و سەرسام بوو بەگەرم و گورى ئەو كورە گەنجە و خۆشەووستى بەلرفەى بۆ ھونەرەكەى. گەنجىك بوو كە راشكاوانە بىرو خەيالىتەكانى خۆى دەرەپى و بارى شانى خۆى سووك دەكرد. نىكۆس پى گوت: "رەنگە تا دىمەوہ مالىكە بسوتى، لەبەرئەوہ دەسنووسى (پەيام) ت لەلا جىدىلەم، ئاخىر گەر لەم قۆناغەيدا بسوتى، ئەوا جارىكى تر ناتوانم بىنوسمەوہ، زۆر شەرمەزارم كە تا ئىستا نەمتوانىوہ تەواوى بىكەم."

بەلام چ شتىك ھەبوو كە دەبوو تەواوى بكات؟ لەمىيانەى ئەو چەند مانگە كەمەى بەر لە سەفەرەكەدا، چ شتىك مابوو كە تەواوى نەكردبىت؟ پايىزى سالى ۱۹۵۶ و دواى گەرەنەمان لە قىنا، كەوتە نووسىنى (پەيام). كاتى پىنوستى بەجەو گۆرىنىكبا، ئەوا ئۆدىسەى ھۆمىرۆسى دەگرت بەدەستەوہ كە بەھاوكارى پروفىسۆر كاكرىدىس كارى تىدا دەكرد.

- "پىنوستە لەسەرمان لەكاتى خۆيدا تەواوىكەن، بەرلەوہى بەشەلەشەل بۆ ھادىس دا بەزم (*);"!

ئەمە ئەو وتەبە بوو كە راھاتىبو بەشتىك لەسوعبەت و بەشتىكىش لەترسەوہ دەپگوتەوہ. ھەر لەمىيانەى ئەو مانگانەدا و لەوەرگىترانە ئىنگلىزىبەكەى ئۆدىسەدا توانى برىك لا پەردى تەرجمەكات كە گەلنى وشەى قورسىان لەخۆ گرتىبوو، ئاى چ كات و چ ھەولتىكى سەرلەنوئى لەئۆدىسەدا سەرف كرد! ئەمە جگە لەچاپى جۆراوجۆرى كارە گرىكىبەكانى تىر. دەقگەلىك ھەبوون كە پىنوستىيان بەپىداچوونەوہ بۆ زىادكردن بوو. جگە لە ئىشكردنى لە (روسىا) دا. روسىا ئەو دەسنووسە بوو كەدواتر بزىبوو. (بىرسىبىر) ىش لەئىزگەى فەرەنسە بەتووتىزەكانى ماندووى كردبوو. فىلم و ئەو سەفەرەى ھىندوستان كە

(*) شوتنى مردووان لە ئەفسانەكانى گرىكدا.

نه هرو بوی بانگهیشت کردبووین و خوومان بو ناماده کردبوو، بهلام نه چووین، چونکه ترساین لهو شریقانهی که دهبوو له خویمانان بدهین .

نه خیر نهو نهیده ویست په یام بو گریکستان له کاتی دیار بکراودا ته واوکات، وهک نه دگاری خوئی نهیده توانی نووسینه که بو دووهم جار پاکنووس کات، بهلکو دهیویست هه موو بهشی یه کهم و یه کن له برکه کانی کوتایی که ناوی (کاتی تووی ئودیسسه له ناوه ده مرا چروی کرد) ی لینابوو، بنووسیتته وه که پیش مردنی ناردی تا له گزقاری وهرزیی نیانیستیا Neaestia دا بلاویته وه. جگه له ودهش مه بهستی بوو له خویندنه وهی ده سنووسه که ی بیته وه و به قه له م هندی شتی لئ کهم و زیادکات.

هه نووکه کاتیک به ته نی دهم، نهو سپیده پاییزی بهم بیردیتته وه که به وپه ری نارامیی و میهره بانیه وه وهک منالیکتی چکۆله به بهشی یه کهمی کتیبه که یه وه هات بو لام.

- "لینوتسکا کهم، بیخوینته وه، بیخوینته وه و با گویم لیت بی."

(ئه شیاکانم کو ده که مه وه: نه شیای بینین، بۆن، له مس، تام، بیستان و نه قل، تاریکیی داهاتوه و کاری رۆژانه نه نجام دراوه، وهک کوپره مشکیک ده گه ریمه وه کونجه کهی خویم، ده گه ریمه وه نیو عهرد، نهک له بهر نه وهی ماندوووم و ناتوانم کاربکه م، من ماندووونیم، بهلام خویر رۆنیشتوه...)

نه مستوانی له خویندنه وه بهرده وام بهم، دلیم پرپوو، نه وه یه کهم جار بوو که نیکۆس له باره ی مه رگه وه ددهوا، به ناو میدیبه کی راسته قینه وه هاوارم کرد:

- "بو دهنووسیت؟ وهک نه وهی ناماده ی مه رگ بیت؟"

پاشان له دلی خۆدا گوتم: "چما بو نه مړۆ ته سلیمی مه رگ بووه؟"

بی هیچ دوو دلپیه ک وهلامی دایه وه:

- "لینوتسکا نیگه ران مه به، من نامرم، نه مگوت (ده) سالی تر ده ژیم؟" هه نووکه دهنگی نزم تر بوو، پاشان دهستی رایهل کرد و خستیه سهر نه ژنۆم، گوئی:

- "دهی بیخوینته وه، با بزانی چیم نووسیوه!"

له لای من نکولی له وه کرد که بمریت، بهلام ده شی له ناخیدا هه موو شتیکی لا یه کلابی بوویته وه. هه مان شهو نهو به شهی له زه رفیتک نا و بو (بانتدیلیس بریفیلاکیس) ی هاویتی نارد، لیتی نووسی: "هیلین ناتوانیت بومی بخوینتته وه، به خویندنه وهی کولی گریانی بهر ده بی، بهلام بو خوئی و بو منیش و اباشره راییت."

وی ده چی شه ی تانه کهی ناخی هانی داین ده سبهرداری (فاوست - بهشی سیتیهم) بوویت، نه مه نهو کتیبه بوو که مه بهستی بوو بینووسی و له بری نهو ناو نیشانه، ناوی (یاده وه ریبه کانی خوئی) لئ بی.

په یام بو گریکستان تیکه له یه که له واقیع و نه ندیشه، بریکی زوره له حه قیقته و لانی که مه له نه ندیشه، چند میژوو به کی تیدا دهسکاری کراوه، کاتیکیش له باره ی خه لکانی تره وه ددهوی، نه وه حه قیقته به بی چ گۆرانکاریه ک، نه وه نه وه یه که وی به ته واوی بینویه تی و به ته واوی بیستویه تی. کاتیک له باره ی سه رکیشیه شه خسیبه کانی خو یه وه ددهوی هندی گۆرانکاری تیدا کردوون. بهلام شتیکی هیه دلتیام لیتی، نهویش نه وه یه که گه ر بیتوانیا سه ره نوئی نه م په یامه بنووسیتته وه، نهوا دهیگۆری...

بهلام چۆن؟ نه مه نهو شته یه که نایزانی... به نووسینه وهی با به ته که ی ده و له مه ندرت ده کرد، له بهر نه وهی هه موو رۆژتیک رووداوی نوئی بیر ده که وه ته وه که بیری چوو بوونه وه، هه مدیس نهو رووداوانه ی - وهک بزانه - له قالبی حه قیقته تدا داده رشتنه وه، ناخر ژیا نی پرپوو له ماتریال و نازار و شادی و ژان. به یه ک وشه ژیا نی پرپوو له عزیزت. باشه ئیدی بوچی ژیا نی خوئی ده گۆری؟ نهک له بهر ساته وه خته سه خته کانی لاوازی و لادان و عه زاب، بهلکو به پیچه وانه وه، خودی نهو ساته وه خته سه ختانه لای نهو ده بوونه پلهی نوئی که یارمه تیا نی ددها بو هه لگزان به ره و ژوورتر، هه لگزان تا گه یشتن به ترۆپک، نهو ترۆپکه ی که کازانتراکیس به لینی به خوئی دابوو به ره له وهی شه و دای و ده سبهرداری که ره سته کانی ئیشکردن بی، پیایدا هه لگۆری. تیکۆسه ریکی تر لیم پارایه وه و گوئی: "به ئیشه کا مندا حوکم به سه را مه دهن، له روانگه ی مرۆقیشه وه حوکم به سه را مه دهن، به لکو له روانگه ی خودا وه حوکم به سه را بدهن."

- "له نامنجی کورتکراوه ی نه و دیو کاره کا مئه وه حوکم به سه ردا بدهن!"

دهبوو ناوا له کازانتراکیس بنۆرین. نهک له وهی کردویه تی و چما لهو کارانه شدا به های بالا هه ن یان نا، به لکو پیوسته بهو کارانه حوکمی به سه را بدهین که ده یویست نه نجامیان دا، به وه دا حوکمی به سه را بدهین که چما نهو کارانه ی ده یویست نه نجامیان دا خاوه ن به هایه کی بالا بوون بو خوئی و بو ئیمه یان نا! پیتم وایه کاره کانی وی خاوه ن نه م به هایه ن.

لهو سی و سی ساله ی له گه لیدا ژیا م، بیرم نایه ت له هه لسو که و تیکی شه رمه زار بویم، له راده بهر ده پاکژ و بی فیل و دلپاک و بی نه ندازه میهره بان بوو له گه ل خه لکیی، ته نها به رامبه ر خوئی توندوتیژ بوو، کاتی ده چوه گۆشه گیریه وه، له گه ل خویدا توندوتیژ ده بوو، له بهر نه وهی هه سستی ده کرد نهو کارانه ی پیوسته نه نجامیان دا زه حمه تن و سه عاته کانی ژیا نی نه میش دیار بکراوه. وا راهاتبوو هه میشه به چاوه ره شه باز نه ییبه کانییه وه، که نووووم بوون له تاریکیی و لیوپیژبوون له فرمی سک، پیتم بلتی: "وا هه ست ده کهم خه ریکم ده که ومه پراکتیزه کردنی نه وهی که برگسون باسی ده کرد، واته چوونه سه ر جادده و ده ست پانکرده وه له ریواران: خیریک برادره رینه، له ته مه نی هه ریبه که تان چاره که سه عاتیکم بده نی، ئای بو توژیکی عومر، توژیکی عومر بو ته و او کردنی کاره که م، ئیدی دوا ی نه وه با چیرون charon بیت و مبا! (*)"

دوا جار چیرۆن هات - نه فرته ی لئ بی - هات و نیکۆسی له هه ره تی لاویدا برد، به لئ خوینته ری به رتیز، پیتمه که نه. نیکۆس له وه ختیکدا جیی هیشته ن که کاتیک گونجاو بوو بو گه شان وه ی به ری هه موو نه وهی که نهو پیماوه دهستی پئ کردبوو، نهو پیماوهی که خو شم ده ویست و که توژی خو شده ویست، نهو (نیکۆس کازانتراکیس) ی هاو ریت بوو.

هیلین. ن کازانتراکیس

ژنیف ۱۵ ی حوزه برانی ۱۹۶۱

(*) چیرۆن یان شیرۆن، گۆزده وهی رۆح بو هادیس.

بهەر له پيشه‌کى

په يامه‌که‌م بۆ گريکستان ژياننامه نيبه. ژيانى شه‌خسيم هه‌ندى به‌هاى هه‌يه، به‌هايه‌کى پيژدهيى، نه‌وه‌ش بۆ خۆم نه‌ک بۆ هه‌يچ که‌سيکى تر. ته‌نها به‌هايه‌ک گه‌ر هه‌يبه‌ت له‌وه‌ولانه‌دايه که بۆ هه‌لگه‌زان له پله‌يه‌که‌وه بۆ پله‌يه‌کى تر داومن بۆ گه‌يشتا به‌بالا ترين خايلک که ده‌شى پراوپرى ئيراده و سه‌ره‌کيشيى به‌ت، واته نه‌وه لوتکه‌يه‌ى که خواراسان ناوم ناوه (پوانگه‌ى کريتيى). له‌به‌ر نه‌وه خويته‌رى ئازيز تو له‌م لاپه‌رانه‌دا ناسه‌وارى سوور ده‌بينى که به‌دلته‌يه خويته‌ى من ته‌ر بوون، ناسه‌وارتيک که سه‌فه‌رى من له‌نيو ئينسانه‌کان و هه‌ست و سۆز و فيکر دا ديارى ده‌کات. ئاخه هه‌موو ئينسانتيک که شايانى نه‌وه به‌ت به‌کوپى خواوند ناوزه‌د کړى، پتويسته له‌سه‌رى خاچى خۆى له‌کوژ نه‌ى و به‌جه‌له‌تاي خۆيدا هه‌لگه‌زى. زۆر تيکيان، له‌پراستيدا زۆريه‌ى زۆريان، ده‌گه‌نه مه‌نزلگه‌ى به‌که‌م يان دووم، پاشان له‌نيوه‌پتي نه‌وه سه‌فه‌ردها هه‌ناسه برکيتيان پي ده‌کوه‌ى و له‌ پي ده‌که‌ون، ناگه‌نه ترۆپيکي جه‌له‌تا، به‌واتايه‌کى تر ناگه‌نه ترۆپيکي فه‌رمان، واته ناگه‌نه له‌خاچدان و هه‌ستانه‌وه و رزگار بوونى رۆح، ترسى له‌خاچدان دلبيان پي ده‌دۆپيني، نه‌وانه نازانن که خاچ ته‌نها ريگه‌ى هه‌ستانه‌ويه، جگه له‌وه ريگه‌يه‌کى تر نيبه.

چوار پتيليه‌کى يه‌کلاکه‌روه هه‌يه له هه‌لگه‌زانا و هه‌ريه‌که‌يان ناوتيکى پيروزي هه‌لگه‌رتوه: نه‌وانيش (مه‌سيح و بووزا و لينين و ئوليسوس). سه‌فه‌ره خويته‌ويه که‌شم به‌نيو نه‌م هه‌موو رۆحه مه‌زنه‌دا نه‌ويه که دواى نه‌وه‌ى خه‌ريکه خۆرئاوا ده‌بي، به‌وپه‌رى توانا هه‌لده‌م روخسار و تايبه‌تمه‌نديه‌کانى نه‌وه رۆحه مه‌زنانه له‌م ياده‌وه‌رينامه‌يه‌دا ويناکه‌م. نه‌مه سه‌فه‌رى ئينسانتيکه که دللى وا له‌نيو له‌پي ده‌ستيا و به‌سه‌ر شاخى قه‌ده‌ره سه‌خت و تووره‌که‌يدا هه‌لده‌گه‌زى، ئاخه رۆحه هه‌ر هه‌مروى هاوار بووه و کاره‌کانم هه‌ر هه‌مويان شويني هه‌لگه‌رتنى نه‌وه هاواره بوون.

به‌دريژايى ژيانم وشه‌يه‌ک هه‌بووه که هه‌ميشه عه‌زابى داوم و تازهى کردوومه‌ته‌وه، نه‌ويش وشه‌ى (هه‌لگه‌زان) بووه، نه‌م هه‌لگه‌زانه ده‌خمه‌ه روو. ليته‌دا واقيع ناوتيته‌ى خه‌يال ده‌که‌م، له‌گه‌ل نه‌وه شوين پي سوورانه‌دا که له‌کاتى سه‌ره‌وته‌ن له‌دواى خۆمه‌وه جيم هيشتوون، سوورم له‌سه‌ر نه‌وه‌ى که به‌زويى کوته‌يى به‌وه سه‌فه‌ره بيتم و به‌ر له‌وه‌ى (کلاوه ئاسنينه ره‌شه‌که‌م) له‌سه‌ر بيتم و بگه‌رتمه‌وه بۆ خۆل. له‌به‌ر نه‌وه‌ى نه‌م ناسه‌واره خويته‌ويه تاچه نيشانه‌يه که له تپه‌ر بووما به‌سه‌ر عه‌رددا ده‌مينيته‌وه، هه‌موو نه‌وه‌ى که نووسيومه و کردوومه، له‌سه‌ر ئاو نووسراوه ياخود له‌سه‌ر رووى ئاو نه‌نجام دراوه، چتاقيان ديار نه‌ماوه.

من زه‌ينم وه‌خه‌به‌ر ديم تا شته‌کانم بيريته‌وه، وه‌ک سه‌ريازتيک ده‌جمه به‌رده‌مى ژه‌نه‌پاله‌که‌م، تا په‌يامه‌که‌م بۆ گريکستان بنووسم، له‌به‌ر نه‌وه‌ى گريکستان تپه‌که‌له‌يه‌که له خاک و خۆلى کريت، هه‌مان نه‌وه تپه‌که‌له‌يه‌ى که منى له‌ خولقاوم. هه‌ر بۆيه نه‌وه ده‌توانى له هه‌موو تپه‌کۆشه‌راني ئيستاي و پاره‌دووم زياتر تيم بگات.

چما نه‌وانه هه‌مان شوين پي خويته‌ويه نين که به‌سه‌ر گاشه به‌رده‌کانه‌وه جي ماون؟

سى جور رۆح، سى نزا:

خودايه، من که واتيكام وام له ده‌ستتا

رامکيشه نه‌گينا ده‌رزيتم.

خودايه، زورم رامه‌کيشه

نه‌گينا ده‌پچريم.

زورم راکيشه خودايه،

ده‌لى گه‌رى با بپچريم!

پيشه‌کي

ئەشیاکانم كۆدەكەمەو، هەستی بېنېن، پۆن، لەمس، تام، بېستەن، ئەقل... شەو داھاتوو، ئېش و كاری رۆژانە ئەنجام دراوه، وەك كۆپرە مشكێك دەگەریمەو نیتو عەرد، دەگەریمەو كۆنچەكەى خۆم، ئەك لەبەرئەو مانوووم و ناتوانم كاربەكەم، ماندوو نېم، بەلام ئاخر ئېدى خۆر رۆنیشتوو.

خۆر رۆنیشتوو، تەپۆلكەكان تارىك دەنۆتەن، زنجیرە چىاى زەنم هېشتاكە رۆشناپىيەكى چكۆلەى بەبەرزابى تروپكەكانىانەو لە خۆیدا پاراستوو، بەلام شەوى پېرۆز كېشېكى قورسى وا بەسەر سەرەمەو، لەسەر عەردەو هەلدەگۆزى و لەناسمانەو دادەچى. رۆوناكېى پرارى داوہ خۆى نەدا بەدەستەو، بەلام دەشرانى شتى نېيە ناوى رەھايى بى، رۆوناكېى خۆى نادات بەدەستەو، بەلام بەرەو موھاق (*) دەكەوێتە رى، دوا سەرنج دەدەم لە دەوربەر، مالتاواى لە كى بەكەم؟ بەچى مالتاواى بەكەم؟ مالتاواى لە چىا و زەريا و كەپرى تىبى بەرتى بەرەھەيوانى مالتەكەم؟ مالتاواى لە چاكە.. لە گوناھ؟ مالتاواى لە ناوى سازگار؟ بى ھوودە، بى ھوودە... ئەوانە ھەمووى لەگەلمانا دەخرتە گۆرەو.

بەكېى بسپېرم؟ سنووقى چكۆلانەى نەنېبى شادى و خەمەكانم بەكې بسپېرم؟ سنووقى پر لەسەرچلېى دۆنكېشۆتانە و عارىفانەى جھىلېى و پاشان رۆوبەررۆوبوونەو سەختەم لەگەل خواوند و ئېنسانەكاندا بەكې بسپېرم؟ ئەو سنووقە بەكې بسپېرم كە لە دوا غروروى درنەنەى تافى پېرىدا هېشتا ھەر دەسووتى، كەچى مل نادات بۆ ئەو بېتە خۆلەمېش؟ قەسە و باسى ھەلخلىسكان و گلان و خلۆرېوونەو بەك لەدوا بەكەكانم بۆ كى بگېرمەو؟ ھەلنوتان و بەرېوونەو لە كاتى كەوتنە رى بەرەو ھەلگۆزانى سەخت و ناھەموارى خواوند و دووبارە و دووبارە ھەستانەو و سەرلەنوئ دەستپېنكردنەو بەجەستەى كى شەلال لەخۆتەن، بۆ كى بگېرمەو؟ لەكوئى بتوانم رۆچكى دەستەمۆ نەبوو بەجېنەشەى ھەزاران برىنەو، رۆچك وەك رۆچى خۆم بۆدۆمەو تا گوئ لە ددانپانانەكانم رادېرى؟

بەسوۆ و مېھربانېيەو مەشتى لە خاكى (كرىت) ھەلدەگرم و لەنېو دەستما دەى و لم، بەدرېژابى رۆژانى ئاوارەبېم ئەو مەشتە خاكەم لای خۆم پاراستوو، لەساتەوختى شېرەبى و تەنگەتاوېيە گەورەكانا بەھەلگۆفېنى ئەو خاكە لەنېو دەستما ھېز و ئېرادەم تى ھاتۆتەو، رېك وەك گوشىنى دەستى يارىكى ئازىز.

بەلام ئەلعان خۆر رۆنیشتوو و كاری رۆژانە ئەنجام دراوه، ئېدى چىى لە ھېز و توانا بەكەم؟ ئېدى پتوبستەم بەو ھېز و توانايە نېيە. ئەم خاكەى (كرىت) لە نېو دەستما دەھېتەمەو و بەشادى و مېھر و شوكرانەبژىرېيەو ھەلى دەگۆفۆم، تەواوېك وەك گوشىنى مەمكى ئەو ژنەى رۆژانېك خۆش دەويست، ھەلى دەگۆفۆم و خوداحافىزى لى دەكەم، من بووم ئەو خاكى نەمرېيە، ئەو خاكى نەمرېيە من دەبم. ئەى خاكى زېرى كرىت، ئەو كاتەى تۆ لە شىووى ئېنسانىكى جەنگاوردەدا خولقاي، وەك بلىنى بەخىراى

(*) كۆتايى مانگى قەمەرى، دواىن سى شەوى مانگى قەمەرى كە مانگ نابىندرىت.

نەيزەكېكىش ئاوا بوويت!

چ جەنگى لەنېو ئەو مەشتە خاكەدا ھەلایسا؟ چ ئاشوېك، چ ھەولېك بۆ وەگېرھېنانى دەعبايەكى ئەفسانەى مرۆخۆر؟ چ ئاھورا و ئەھرمەنى ھېزە خەتەرنەكان! ئەو خاكە بوو تېكەلەبەك لە خۆتەن و ئارەقە و فرمېسك، ئەو خاكە بوو قور، بوو ئېنسان و ھەلگۆزانى بەرەو گەيشتن دەس پى كرد، بەرەو گەيشتن بەچى؟ بەھناسەپرکېتو لەقەوارەى تارىكى خواوندەو ھەلگۆشا، قۆلى لى ھەلمالى و كەوتە گەران بەدواى دۆزىنەو ھى رۆخسارى خواوندەدا.

لەھەمان ئەو سالانەى دوايىدا، كاتېك ئەو پىاوە ھەستى بەناتومېدى كرد لەو ھى قەوارەى تارىك چ سىمايەكى نېيە، ئېدى جەنگى تازەى لىوانلېوى لە تازايەتېى و ترس دەست پى كرد تا ئەو دوندە بى رۆخسارە داتاشى و سىمايەكى پى بېخشى، سىماى خۆى.

بەلام حالى حازر كاری رۆژانە ئەنجام دراوه، ئەشیاكانم كۆدەكەمەو، دەى.. با مەشتە خاكەكانى تىش بېن و درېژە بەجەنگ و زۆران بەدەن، ئېمە مردووانى لەشكرى كاری جاويدانەبىن، خۆتېنى ئېمە مەرجانى سوورە و دوورگەبەك بەسەر گەرداوى نەنېيەو رۆدەنېن.

خواوند سەرگەرمى خولقاندەن، مېش دەنكە چەو سەورەكەم، دلۆپە خۆتېن، بەكاردەھېنم تا گورى ئەو ھى پى بېخشم ھەرەس نەھېن، تا ئەو ھى گورى ئەو ھى پى بېخشى ھەرەس نەھېن، ئېدى من كاری خۆم گەياندۆتە كۆتايى.

خوداحافىز!

دەست رايەل دەكەم، دەسكى دەرگای دنيا دەگرم تا دەرگا بەكەمەو و بۆم، بەلام تۆزىكى تر لەبەر دەركى رۆوناكدا خۆم تاخىر دەخەم، چاوانم، گوتم، ناخم، دابرايان لە بەرد و سەوزايىيەكانى دنيا پى ئەغزە، ئېنسان دەتوانى بەخۆى بسەلمېنى ئەو دابراە ھەمان بەختەو دەرى و رزگارېوونە، دەتوانى بەخۆى بسەلمېنى ئېدى چ مەبەستىكى تری لە پېش نېيە، دەتوانى بەخۆى بسەلمېنى كاری خۆى ئەنجام داو و ئامادەى ئۆغركردنە، بەلام دل نايەوئ پروات، چنگ لە بەرد و سەوزايىيەكان گېر دەكا و دەپارېتەو: تاوېك بېنەو! تەواوى ھەولم بۆ ئەو بوو تەسەللای دل بەدەمەو و قايلى كەم ئازادانە وشەى (بەلئ) بەھېتە سەر زوبان، ئېمە نابى وەك كۆبەلەكى زەلېلى بەر رەحمەتى قامچى، بەگربانەو ھەرد جى بېلېن، بەلكو دەبى وەك ئەو پاشايانە ئۆغركەين كە دواى تېر خواردن و تېر خواردنەو، دەست لەسەر سفرە ھەلدەگرن. بەلام وا دل ھېشتا لە قەفسى سېنەدا لى دەدا و ھاوار دەكات: "تاوېكى تر بېنەو!" ئاخر دل نايەوئ پروات.

مېش دەمېنەو و دوا سەرنج لەرۆوناكېى دەدەم، رۆوناكېيش وەك دلې مرۆفېك پى دادەگرى و دەجەنگى، ھەر ئاسمانى تەنېو، ئەم ئە بارانېكى گەرم دەپرېتە سەر لېوم، خاك بۆنېكى خۆشى گرتو، دەنگىكى شېرىن و ئەفسووناوى لەخاكەو بەرز دەبېتەو و دېبۆئ: "وەرە، وەرە، وەرە.."

باران بەلېزە دەبارى، بەكەمېن بەلندەى شەو ھەناسە ھەلدەكېشەت، ئازارى ئەو تەپرە لەو ھەوا شىدارەدا، بەو پەرى چۆتەو لەچلې بەشەو تەربووى درەختەو دەتكن، ئارامى، چۆنېكى قوول، كەس

له ماله وه نيبه، له دهره وه چيمه نزاری تينوو به شوکرانه بژيری و دلتيکی خوشه وه له يه که مين بارانی پایيز ده خواته وه، عهرد وهک ساوايهک خوی هه لده بری تا مه مکی ناسمان بژی.

له کاتیکدا وهک هه همیشه مشتتی خاکی کریم له نیتو له پی ده ستابوو، چاوانم لیک نا و نووستم، نووستم و خه ونم بینی، وا پت ده چوو خۆر هه لاتنج، نه ستیره ی به یان به ژووو سه رمه وه هه لو اسرابوو، له بهر نه وه ی دلنیا بووم ده که وی به سه ر سه رمدا، بۆه ترسام و بی یار و یاوه ر به نیتو چیا قاقر و رووته نه کانداندا هه له تاتم، خۆر له خۆر هه لاته وه وه دیار که وت، خۆر نه بوو، به لکو ناگردانیتکی برۆنزی پر له پیشکۆی هه لایساو بوو، هه وا که م که م گه رم ده بوو، که ویکی بۆر له ته په که به که وه هاته دهری، باله کانی لیک ددها و به قاسپه قاسپی خوی گالته ی پی ده کردم، قزقریه ک به بیینی من له دامینی کیوه که وه به ره وه سه ری هه لقری، هه له بت چاوه رپی ده که وتنی من بووه تا به پیکه نینه وه دوام که وی، له رقا دانه ویمه وه، به ردیکم هه لگرت تیی بگرم، به لام قزقریه که بووه پیره میتردیکی چکۆله و زهرده خه نه ی هاتتی.

به واق ورمایوی که وته وه راگردن، چیاکان ده سوورانه وه و منیش له گه لیانا باوه خولیم پی که و تيوو، نه لقه کان ورده ورده ده هاتنه وه یهک، سه رم گیزی خوارد، چیاکان به ده ورمدان سه مایان ده کرد، کوتوپر هه ستم کرد نه وانه چیا نه بوون، به لکو ناسه واری که له سه رتیکی به له میتروو بوون، له لای راستیشه وه و به ژووو سه رمه وه خاچیکی گه وره له سه ر گاشه به ردیک، ماریکی زه به لاحی برۆنزی له سه ر له خاچ درابوو.

پشتوتینی برووسکه یهک له زه یمنه وه نالوو چیاکانی ده وروبه رمی رووناک کرده وه، خۆم بیینی له زناریکی ته نگ و پیچا و پیچ و ترسانکدا گیرم خواردوه، زناریک که هه زاران سال له مه و به ره به نی ئیسراییل به سه رکرا دیته ی (به هووه) له کاتی هه لاتن له سه ر زه مینی به پیتی فیعه ون، له ویتوه تیه پریون. نه و زناره ته نگه کوره یه کی تاقیگه یی بوو که تیایدا قه ومی به نی ئیسرائیل له برسیتی و تینوتیتی و کوفردا خارا بوون.

ترس، ترس و شادومانیه کی قول سه راپای بوونی له خۆه پیچا، پالم دا به به ردیکه وه تا سه ره گیتی به که م هتور بیته وه، چاوانم لیک نا و ده سویرد هه موو شته کانی ده وروبه رم مه حف بوون و هیلیک له که ناری گریکستانه وه دریت بۆه، زه ریای ره شی می یله و شین، گاشه به ردی سوور، به نیتو نه و گاشه به رده اندا باریکه رتیبه که ده چۆه سه ر نه شکه و تیکی ره شی شه به ق رنگ، ده ستیک په رده ی هه وای لادا و مه شخه لیک نایه ده ستم، فه رمانه که م وه رگرت، خاچم کیشا و چومه ناو نه شکه و ته که وه.

گیتروویژ، به نیتو ناوی ره شی شه خته به نندا، به له ترده وه ده ریشتم، هه ر چراوگی شینی بلوورین بوو به ژووو سه رمه وه شوو بیوونه وه، گاشه به ردیک که له بهر رویشایی مه شخه له که دا پرشنگی ددها و پیده که نی، له عه رده وه سه ری هه لبری، نه و نه شکه و ته منالدانی رووباریکی گه وره بووه و دوی چه ندین سه ده ره وتی خوی گۆریوه و نه شکه و ته که ی جت هیتستوه.

ساره برۆنزیبه که له تووره ییدا ده فییشکاند، چاوانم کرده وه و هه مدیس چیا و زناری ته نگ و هه لده ریه کانم بینی، سه ره گیتی به که م نیشتبۆه، هه موو شتی که بیده نگ و تژی بوو له روونایی، حالی

بووم له وه ی که (به هووه) یش به هه مان شیوه له ناخی چیاکانی ده وروبه رمدا تونیلیتی لیداوه، ئیدی من چوو بوومه نیتو روحی ترسناکی خوداوه و جیتی نه ووم هه لده گرت و له دوايه وه هه نگاوم دهنه.

له خه ونه که مدا هاوارم کرد: "مه مه یه، رتیگه ی ئینسان نه مه یه، نه مه تنه ا رتیگه یه که هه بی!" هه ر که نه و وشانه بی په روا له زارمه وه هاتنه دهر، گیتروو که یه ک له خۆبه وه پیچام، بایه کی توند له ره گه وه هه لی کیشام، کوتوپر خۆم له سه ر لوتکه ی چیا ی سینا بینی، هه وا بۆنی گوگردی لی ده هات، لیوم که وته برژانه وه وه که نه وه ی لیکدا لیکدا پریشکی ناگریکی نادیا ری به رکه وی، له سه ره ودم روانی، چ کاتی چاو و ناخم تامی له زه ته دیه نیک نائینسانیی له و جۆره و ناوا ها و ناها نه گیان له گه ل دله مدا نه کردبوو، دیه نیک بی ناو، بی دره خت، بی ئینسان و بی ئومیتد. روخی ئینسانیتکی له خۆبایی یان نا ئومیتد ده یوانی لیره به خته وه ری په ا بدۆزیته وه.

له گاشه به رده که ی ژیر پیتم روانی، دوو چالی قول له سه ر به رده که بوون، نه و دوو چاله بی شک جی پی پی پیغه مبه رتیکی قۆجدار بوون که چاوه رپی ده که وتنی شیری برسبی کرده وه، چما مه گه ر هه ر نه و شیره نه بوو که فه رمانی دابوو پیغه مبه ر تا له وی له سه ر نه و تروپیکه چاوه رپی بکات؟ ده ی نه ویش چاوه رپی ده کرد.

منیش چاوه ری بووم، پالم دا به هه لده ریه که وه و به وردی گویم هه لختست، له ناکا و پیکرا گرمه ی کپی هه نگاوانی که سیکم له دووره وه ژنه فت که نزیک ده بۆه، چیاکان له رزین، په ری که بووم که وته له رین، هه وای ده وروبه ر بۆنی که له بزنی لی ده هات، له بهر خۆمه وه گوتم: "نه و خه ریکه دی... خه ریکه ده گاته ئیره!" پشتینه که م لی توند کرد، خۆم ناماده ی جه نگ کرد. ئای چه ند ئاره زوی نه و ساته وخته بووم که له گه ل ده عبای برسی دارستانی ناسماندا بکه ومه زۆران، به بی نه وه ی دونه ی به تال و دیار بیته به ربه سستی رتیگه م و به لاریمدا به ریت، چاوه رپی نه و ساته وخته بووم که له گه ل نه و باوکه نادیا ر و هه همیشه برسی و دلپاکه دا رووبه روو بیه مه که فرزنده کانی ده کاته پرپۆله و له لیتو و ریش و نینۆکه کانی به خوتن ده چۆری، که دیت نازایانه له گه لیدا ده ئاختم، له باره ی عه زابی ئینسان و ته ر و دره خت و به رده وه قسانی بۆ ده که م، پی پی ده لیم بریا ری ئیمه نه وه یه که نه مرین، نه و یاداشته مه یه ی ته سلیم ده که م که ئیمزای ته وای دره خت و ته ر و گیانه وه ر و ئینسانه کانی له سه ره، یاداشتی که لیتی نووسراوه: (باوکه ئیمه نامانه وی بمانخۆیت!) یاداشته مه که ی ده ده می، ده یده می و هیچ ناشترسم!

وام ده گوت و ده پارامه وه و به رده و امیش پشتینه که م لی توند ده کرده وه و ده له رزیم، له و کاته ی که له ویدا چاوه ریم ده کرد، وا پی ده چوو به رده کان جیتگۆرکی بکه ن، ده نگه هه ناسه برکیسه کی توندم بیست، له بهر خۆه گوتم: "نه وه... خۆبه تی... هاتوه!"

هاتمه وه سه رخۆ، به لام یه هووه نه بوو، یه هووه نه بوو، نه وه تۆ بوویت باپیره گه وره، نه وه تۆ بوویت خولقاو له خاکو خۆلی نازیری کریت. له بهر ده ما تۆی نه جیبزاده گرژ و مۆن راوه ستابوویت، به ریشه سپیه به فرینه که ته وه، به لچولیوی وشکه لانه ی نه ستوورته وه، به نیگای به ربنی پر له بلتسه و بالته وه، ره گی گیای شیوه ران به تاله مووه کانی قۆته وه لکابوو.

لیم خورد دهبویتهوه و له نیگاتا هستم دهکرد ئەم دونیایه هه ورێکه ئاوس به ته رزه و با، پۆچی ئینسان هه ورێکه ئاوس به ته رزه و با، خواوه ندیش له سه ره وه فوو به وه هه وردها دهکا و چ رپیهک بۆ رزگار بوون نبیه.

بۆ سه ری روانیم و تۆم بینی، ویستم بپرسم: "با پیره گه وه، چما راسته چ رپیهک نییه بۆ رزگار بوون؟" به لام زوبانم به سترابوو، ویستم لیت نزیک بیهوه، به لام قاجم له دووم نه دهات.

له م کهین و بهینه دا دهستت رایه ل کرد، وهک بلتی من خه ریک بی بخنکیم و تۆیش بته وئ رزگارم کهیت، به و په ری په رۆشییه وه به ده ستته وه نووسام، په نگه جۆراو جۆر له سه ر دهستت بلا و بوونه وه، وهک بلتی هیشتا له ساته وه ختی په نگرتنا بیت، دهستت دهسووتا، به ده ستدان له ده ستته وه هیزم تی هاته وه و توانای قسه کردنم په یاد کرده وه.

- "با پیره گه وهی تازین، ئەمرکه!"

به زه رده خه نه به که وه ده ستت به سه رمدا هینا، ئەوه ده ست نه بوو، به لکو ئاگرێکی په نگا وره نگ بوو، بلتیه رۆچوو مۆخه وه.

- "گه ره کهم، بگه ره ئەوهی که ده توانیت پیتی بگهیت!"

ده نگت جیددی و خه مین بوو، وهک بلتی له گه رووی قوولی ئەرزوه هه لئقولی، ده نگت هه تا بنی مۆخم رۆچوو، به لام کاری له دلیم نه کرد.

هه مدیسانگم کردیت و ئەمجاره بان به رزتر: "با پیره گه وه، فه رمانێکی قورستر، فه رمانێکی کریتیانه ترم پی بسپیره!" قسه کهم ته و او نه کردبوو که به کسه ر بلتیه به کی به لرفه هه وای شه ق کرد، با پیره گه وهی هه رگیز ته سلیم نه بوو، به ره گو ریشالی شیوه رانی نووسا و به تاله مووه کانی قژییه وه له به رچا و انما مه حف بوو، ها واریکی له سه ر ترۆپکی کبوی سینا جی هیشت، ها واریکی فه رمانده رانه، فه زا هاته له رزه.

- "بگه ره ئەوهی که ناتوانی پیتی بگهیت!"

پاچله کیم و وه ناگابوومه وه، خۆر هه لانبوو، هه ستام، به ره وه ده رگا که رۆبیشتم و چومه هه یوان، که پری شه لال به بۆله ترئ هینامیه وه سه رخۆ، باران هیتور ببۆه، به رده کان ده ره وشانه وه و پیده که نین، فرمیسک شانی گه لیکانی قورس کردبوو.

- "بگه ره ئەوهی که ناتوانی پیتی بگهیت!"

ئوه ده نگه تۆ بوو با پیره گه وه، که سی تر شیاوی ده کردنی ناوا نه مرێکی جوامیرانهی نه بوو، چما ئەدی تۆ ژه نه رالی نا ئومید و ته سلیم نه بووی نه سلی جه نگا وه رانهی من نیت؟ ئەدی ئیمه ئەوه قه ومه بریندار و نه هاتیی دیوه نین، ئەوه قه ومه ئەقل سووک و گیله نین که چاومان له فه ره جیبی و یه قین پۆشیی تا به سه ر کردایه تی تۆ هیش به ره و سنوره کان به رین و تیکو پیکیان بشکینین؟

خوا وه ند دره وشا وه ترین روخساری نا ئومیدی و دره وشا وه ترین روخساری ئومیدیه، با پیره گه وه .. تۆ من به ره و ئەوه ساری ئومید و نا ئومیدی به ری ده کهیت، به ره و ئەوه ساری سنوره دیرینه کان، به ره و کوئی؟

له ده وره به رم ورد ده به وه، له ناخم ورد ده به وه، چا که خوازیی چه په سا وه، ئەندازه و ماده چه سا ون، زهینی با سا ساز، ده بی هه مدیسه شریف بینی تا سیستم و با سای نوئی دارێژی، ده بی دونیا به یه کپار چه بییه کی شیا و تر بگات.

ئهمه ئەوهیه که تۆ ده ته وئ، ئەمه ئەوه شوینهیه که منی بۆ په وانه ده کهیت، ئەوه شوینهیه که هه میشه منی بۆ به ری ده کهیت، شه و و رۆژ گوئی قولای فیه رمانت بووم، بی ئەندازه جه نگیم تا ده ستم بگاته مه حال، ئەوه م به ئەرکی سه رشانم داده نا. تۆ ده بی سه رکه وتن و شکسته کانم پی بلتیت، ئاماده باش له به رده مه تا راده وه ستم و چا وه پیم.

ئهی ژه نه رال، وا جه نگ له ته و او بووندا یه و منیش پا پۆرتی خۆم ده نیرم، گو په پانی جه نگ و چۆنیتی به رنه نگار بوونه وه ئا و هایییه، بریندار بووم، نا ئومید بووم، به لام رام نه کرد، گه رچی له ترسا دانه چۆقه م پی که وتیوو، به لام به ده سه سه رێکی سوور، توند توند نیوچه وانم به ست تاخوتنه که به شارمه وه و هه مدیسه بگه ریمه وه گو په پانی جه نگ.

له خوروتا یه که یه که په ره گرانه هاکانی خه سلته تی قه له ره شانهی رۆحم هه لده کیشم تا ئەوه مشته خا کهی تیکه ل به خوین و ئاره قه و فرمیسک بووه له شوینی خۆیدا بئینیته وه، قسه و با سی جه نگه کانت بۆ ده گێرمه وه تا باری شانی خۆم سووک کهم، فه زیله ت و شه رم و حه قیقه ت وه لا ده نیم تا باری شانی خۆم سووک کهم، پۆچی من له مه خلو قه کهی تۆ (تۆ لیدۆ له تۆ فان) دا ده چیت، که به ته رزه و هه وری ره ش گه مارۆ درا، دژی رووناکیی و تاریکیی ده جه نگیم، جه نگیکانی نا ئومیدانه و چالا کانه، تۆ رۆحم ده بینی و به برۆ چو و په رکه کاته وه دادیتته وه و رۆحم کیشانه ده کهیت و ده که و ته دا وهری. چما ئەوه په نده جوانه کریتییه ت له بیره که ده لی: (بگه رپیره وه ئەوه جیبیهی که تیایدا شکست هینا، ئەوه جیبیه جی بیله که تیایدا سه رکه وتیت!) گه ر دۆرام ئەوه ده گه ریمه وه مه یدانی شه ر ته نانه ت گه ر زیاتر له سه عاتیک عومریشم نه ماب، گه ر بر دیشمه وه، ئەوه ده رکی عه رد وای ده کهم تا بیم له لاته وه به ویمه وه.

بۆیه ئەهی ژه نه رال، گوئی له په یامه کهم را دیره و خۆت حوکم ده. با پیره گه وه، گوئی له قسه و با سی ژبانم را دیره. گه ر له ریزی تۆدا جه نگیم، گه ر بریندار بووم و نه مه هیشته بی که سی له سوئی برینه که م وه نا گاب، ئەگه ر هیه کاتی پالم به دو ژمنه وه نه دا بیت، ئەوه له دوعای خیری خۆم بی به ش مه که.

با پیران

له ناخم ده نۆرم و هه لده له رزم، با پیرانم له با و که وه له ئا ودا چه ته ی زه ریا بوون، له سه ر وشکانیش جه نگا وه، نه ترسیان له خودا هه بوو نه له ئینسان، له دا یکی شه وه با پیرانم جوتیارانی دل و ده روون پاک بوون که به درێژیی رۆژ به و په ری راست گۆیییه وه له سه ر عه رد ده چه مینه وه، عه ردیان تۆ ده کرد، به دلنیا بییه وه چا وه پیری باران و خۆر ده بوون. دره ویان ده کرد، ده مه و عه سرنایش له سه ر سه کۆی به رده می ماله کانیان داده نیشتن، با سکیان له نیو باسک دنا و ئومیدیان به خودا ده به ست. ناگر و خاک، چۆن ده مستوانی ئەوه دوو با پیره جه نگا وه ره له نا و وه مرا یه کان گیر که م، هه ستم ده کرد یه که مین وه زیفم ئەوه یه

په‌یانی ناشتی‌بیان له‌گه‌ل مۆرکه‌م تا تاریکایی چریان له‌خاچه‌که‌م بینه‌مه‌ده‌روه و رۆشنایی پێ‌به‌خشم، ئە‌ی مه‌گه‌ر پوخساری خواوه‌ندیش ئاوهایی نبیه؟ ئە‌ی مه‌گه‌ر وه‌زیفه‌ی ئیمه‌ش ئه‌وه‌ نبیه‌که‌ به‌هه‌ل‌گرتنی جێ‌پێ‌کانی وی، ئە‌م شیتوازه‌ به‌کاربه‌ری‌ن؟ ئاخ‌ر ته‌مه‌نی ئیمه‌ له‌ نیگایه‌ک زیاتر نبیه. ده‌ی ئه‌وه‌ش به‌سه. ته‌واوی دونیا، پێ‌ئ‌وه‌ی خۆ‌ی پێ‌ بزانی، ئە‌وه‌ شیتوازه‌ په‌یره‌ ده‌کات، هه‌ر مه‌خلوقێ‌ک بۆ‌ خۆ‌ی کارگه‌یه‌که‌ و تیا‌یدا خواوه‌ند به‌نه‌ینی خۆ‌ل ئاماده‌ ده‌کات و رۆ‌حی خۆ‌ی ئامیته‌ی ده‌کات، به‌وه‌ه‌نجه‌ته‌یه‌ که‌ دره‌خته‌کان چرۆ‌ ده‌که‌ن، که‌ ئاژه‌له‌کان زاووزی‌ ده‌که‌ن، هه‌ر به‌م هه‌نجه‌ته‌شه‌ که‌ مه‌یون پیتی له‌ که‌وشی چاره‌نووسی خۆ‌ی ناو توانی له‌سه‌ر دووپێ‌ راوه‌ستێ‌. له‌مبێ‌ژووی دروست بوونی دونیاوه‌ تا ئە‌مه‌رۆ، بۆ‌ یه‌که‌مین جار، ئینسان توانی بچیتته‌ کارگه‌ی خواوه‌نده‌وه‌ و شان به‌شانی ئە‌وه‌ کار بکات، هه‌رچی زیاتر گۆشتی جه‌سته‌ بگۆرپیت به‌ئ‌ه‌قین و ئازادی، زیاتر کۆ‌ری خواوه‌ندبوون وه‌دی دیت.

ئاوه‌ا وه‌زیفه‌یه‌که‌ سه‌خت و بێ‌ کۆ‌تاییه‌، من سه‌راپای عومرم جه‌نگیوم و هیتتاکه‌ش هه‌ر ده‌جه‌نگم، به‌لام ئاسه‌وارێ‌ک تاریکایی له‌دلندا ماوه، جار جاره‌ سه‌رله‌نوێ‌ زۆ‌رانگرتن ده‌ست پێ‌ ده‌کاته‌وه‌. باپیرانم له‌ باوکه‌وه‌ زۆ‌ر به‌توندی په‌گیان له‌مندا داکو‌تیوه، به‌رده‌وام شیتوه‌یان ده‌گۆ‌ردی، بۆ‌یه‌ زه‌حمه‌ته‌ بتوانم له‌ تاریکیی په‌هادا پوخساریان له‌یه‌که‌تر جیاوه‌که‌م، له‌ گه‌راغدا به‌دوای دۆ‌زینه‌وه‌ی یه‌که‌مین باپیره‌ی ترسناک له‌ ناخندا، هه‌رچی زیاتر بجه‌مه‌ پێ‌شی و به‌نیو‌ چینه‌کانی عه‌ردی رۆ‌حمدا - تاک، نه‌ته‌وه‌، ئینسانیه‌ته‌ - رۆ‌چم، ترسی پیرۆ‌ز زیاتر به‌سه‌رما ژا‌ل ده‌بێ‌ و داگیرم ده‌کات، سه‌ره‌تا پوخساره‌کان له‌شیتوه‌ی پوخساری برا یان با‌دا ده‌رده‌که‌ون، پاشان که‌ زیاتر بۆ‌ نیو‌ قولایی داده‌به‌زم، له‌ که‌له‌که‌مه‌وه‌، باپیره‌یه‌کی کولکنی شه‌ویله‌ زل ده‌رده‌په‌ری.

برسی و تینو، هاوار ده‌کا و خوین به‌ری چاوانی گرتوه، ئە‌م باپیره‌یه‌ ده‌عبایه‌کی زه‌به‌لاح و ناقۆ‌لیه‌ و دراوه‌ته‌ من تا بیه‌که‌مه‌ ئینسان، له‌وه‌ مۆ‌له‌ته‌دا که‌ بۆ‌م ته‌رخان کراوه‌ هه‌ول ده‌ده‌م بیه‌که‌مه‌ مه‌خلوقێ‌کی بالاتریش له‌ئینسان. چه‌ند سامناکه‌! له‌ مه‌یوونه‌وه‌ بوون به‌ئینسان و له‌ ئینسانه‌وه‌ بوون به‌خواوه‌ند!

شه‌ویکیان له‌گه‌ل هاو‌رپیه‌که‌دا به‌سه‌ر شاخێ‌کی به‌رزوه‌ بووین، به‌فرێ‌کی زۆ‌ر باری بوو، رێ‌مان وێ‌ل کرد، تاریکی گه‌مارۆ‌ی داین، هه‌ورێ‌ به‌ئاسمانه‌وه‌ نه‌بوو، مانگی چوارده‌ به‌خامۆشی به‌ژووور سه‌رمانه‌وه‌ شۆ‌ر بپۆ‌هه، له‌به‌رزایی شاخه‌که‌وه‌ تا پێ‌ده‌شت، به‌فر به‌ره‌نگی‌کی شینی کال ده‌ده‌ره‌وشایه‌وه، بێ‌ده‌نگییه‌کی ترسناک و شیرزه‌وه‌ تا‌قه‌ت پرووکێ‌ن بالی کیشابوو، هه‌له‌به‌ت هه‌زاران ملیۆ‌ن سا‌ل له‌مه‌وه‌به‌ریش، شه‌وانی به‌مانگ شۆ‌راو هه‌روه‌ک ئە‌مشه‌وه‌ بوون، به‌رله‌وه‌ خواوه‌ند بێ‌ده‌نگییه‌کی ئاوه‌ا تا‌قه‌ت پرووکێ‌نی په‌یدا کرد و قو‌ری گرت به‌ده‌سته‌وه‌ تا ئینسان دروست بکات.

چه‌ند هه‌نگاوێ‌ک پێ‌ش هاو‌رپیه‌که‌م که‌وته‌م، زه‌ینم سه‌ره‌سوورپیه‌یه‌کی سه‌هیری پێ‌ که‌وتبوو، وه‌ک سه‌رخۆ‌شێ‌ک له‌ترم ده‌دا، وا پێ‌ ده‌چوو له‌سه‌ر رووی مانگ بۆ‌م یان به‌سه‌ر عه‌ردی‌کی دێ‌ری و چۆ‌ل، به‌لام زۆ‌ر ئاشناوه‌ بم، عه‌ردی‌ک به‌رله‌وه‌ی ئینسان پیتی به‌خاته‌سه‌ر. کو‌توپر له‌پێ‌چیتکی دووری پێ‌ده‌شته‌که‌ی نزیک کۆ‌تایی دۆ‌له‌که‌وه‌، رۆ‌شنایی چرامان بینی، هه‌له‌به‌ت ئە‌وه‌ی گوندی‌کی چکۆ‌له‌ بوو که‌ هیتتاشتا خه‌لکه‌که‌ی نه‌نوستبوون. له‌وه‌ ساته‌دا حاله‌تێ‌کی سه‌هیر گرتی، حاله‌تی که‌ تا ئیستاش له‌ وه‌یاده‌یتانه‌وه‌یدا

له‌رز دام ده‌گرێ‌. راوه‌ستام، مشتم هیتنایه‌وه‌ یه‌ک و به‌ره‌و رووی پێ‌ده‌شته‌که‌ گورم دا‌یه‌ خۆ‌م، به‌تو‌ره‌بیه‌یه‌کی شیتانه‌وه‌ هاوارم کرد: "هه‌مووتان ده‌کوژم!"

ئ‌وه‌ ده‌نگه‌ وشک و شکاوه‌ ده‌نگی من نه‌بوو، به‌بیه‌ستی ئ‌وه‌ ده‌نگه‌ هه‌موو ئازای جه‌سته‌م له‌ترسا که‌وته‌ هه‌له‌رزین، هاو‌رپیه‌که‌م به‌ره‌و لام رای کرد، به‌نیگه‌رانییه‌وه‌ ده‌ستی گرتم و په‌رسی: "چیت ده‌وی؟ ده‌ته‌وی کێ‌ بکوژیت؟" ئە‌ژنۆ‌م سه‌ر بپسو، کو‌توپر هه‌ستم به‌ماندوو‌بیه‌یه‌کی زۆ‌ر کرد، به‌لام به‌بینینی هاو‌رپیه‌که‌م ها‌تمه‌وه‌ سه‌رخۆ‌، له‌ژێ‌ر لێ‌وه‌وه‌ گوتم: "من نه‌بووم، من نه‌بووم، که‌سێ‌کی تر بوو!"

که‌سێ‌کی تر بوو! به‌لام ئاخ‌ر کێ‌ بوو؟ هه‌یج کاتێ‌ ناخمان ئاوه‌ا قو‌ول و ئاشکرا نه‌که‌وتبووه‌ روو، له‌وه‌ شه‌وه‌وه‌ به‌دوا، مه‌زنده‌ی سالانی له‌وه‌وه‌به‌رم بووه‌ یه‌قین: ناخی ئیمه، چین به‌چینی ناخی ئیمه‌ په‌ر له‌ تاریکیی، په‌ر له‌ ده‌نگی وشک و شکاو، په‌ر له‌ ده‌عباگه‌لی کولکنی برسیی. که‌واته‌ به‌م شیتوه‌یه‌، هه‌یج شتی له‌به‌ین ناچی؟ چما ناشی له‌م دونیا‌یه‌دا هه‌یج شتێ‌ک له‌به‌ین نه‌چی؟

برسیته‌یی، تینوته‌یی و یه‌که‌مین عه‌زاب، ته‌واوی شه‌وان و مانگانی به‌ر له‌هاتنی ئینسان، مادامه‌کی زیندووین، هاوشانی ئیمه‌ درێ‌ژه‌ به‌ژیان و برسیته‌یی ده‌دن و شان به‌شانی ئیمه‌ ئامیز بۆ‌ تینوته‌یی و عه‌زاب ده‌گه‌رته‌وه‌، به‌بیه‌ستی هاو‌رپیه‌کی سامناک که‌ له‌هه‌نا‌مدا هه‌لم گرتوه‌، ترسی‌کی گه‌وره‌م لێ‌ دنه‌یشی، مانای وا‌یه‌ هه‌رگیز رزگارم نابێ‌؟ چما ئایا ناخمان پاکژ نابیتته‌وه‌؟

ناوه‌ناو بانگێ‌کی شیرین له‌قولایی دل‌مه‌وه‌ به‌رز ده‌بیتته‌وه‌، پێ‌م ده‌لێ‌: (مه‌ترسه‌ من یاسا داده‌پێ‌ژم و نه‌زم به‌رقه‌رار ده‌که‌م، من خواوه‌ندم، ئیمانت هه‌بێ‌!) به‌لام یه‌که‌سه‌ر له‌ قولی‌یی بو‌ئ‌ه‌وه‌ گرمه‌یه‌کی قایم هه‌لده‌ستی و ئ‌وه‌ بانگه‌ له‌گو‌تێ‌دا شیرینه‌ ده‌شاریتته‌وه‌: (ئ‌ه‌ی خۆ‌په‌رست، من یاساکانت به‌تال ده‌که‌مه‌وه‌، نه‌زم و نیزامت به‌یه‌که‌دا ده‌ده‌م و تۆ‌یش نابوت ده‌که‌م، من بێ‌ سه‌روبه‌ریم!)

ده‌لێ‌ن: جارێ‌کیان خۆ‌ر له‌کاتی رۆ‌شیتیدا راده‌وه‌ستی تا گو‌ی له‌ده‌نگی گۆ‌رائی چرینی کیژۆ‌له‌یه‌که‌ پادێ‌ری، خۆ‌زیا ئە‌م قسه‌یه‌ راست ده‌بوو، چ ده‌بوو گه‌ر زه‌رووره‌ت به‌سیحری کیژۆ‌له‌یه‌کی گۆ‌رائی‌تێ‌ر په‌وتی پێ‌رۆ‌شتنی خۆ‌ی گۆ‌ریا؟ چ ده‌بوو گه‌ر بمانتوانیبا به‌گریان و پێ‌که‌نێ‌ن و گۆ‌رائی یاسایه‌کمان خولقاندبا تا نه‌زمی‌کمان له‌سه‌ر رووی بێ‌ سه‌روبه‌ریدی به‌رقه‌رار کردبا! چ ده‌بوو گه‌ر بانگی له‌گو‌تێ‌دا شیرینی ناخی ئیمه‌ بپتوانیبا هه‌راو هوربای داپۆ‌شیا! کاتێ‌ سه‌رخۆ‌ش سه‌رخۆ‌شم یان تو‌وره‌م، یاخود کاتێ‌ ده‌ست به‌جه‌سته‌ی ئ‌وه‌ ژنه‌دا ده‌هینم که‌ خۆ‌شم ده‌وی، یاخود که‌ ناعه‌داله‌تیی ده‌ست دنه‌یتته‌ گه‌رووم و له‌باخیبوون له‌خواوه‌ند و ئە‌هریمه‌ن و خه‌لیفه‌کانی خواوه‌ند و ئە‌هریمه‌ن کۆ‌ل ده‌ده‌م، له‌سه‌ر رووی عه‌رد هاواری ئ‌وه‌ په‌یکه‌رانه‌ ده‌بیه‌ستم که‌ به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ هورۆ‌ژم دیتن و ده‌یان‌ه‌وی بیه‌شکێ‌ن، ده‌یان‌ه‌وی هه‌م‌دیس به‌ره‌و رووناکیی بکه‌ونه‌ خۆ‌ و جارێ‌کی تر چه‌ک هه‌ل‌گه‌رته‌وه‌، هه‌رچۆ‌نێ‌ بیت، من ئاخ‌ری و ئازیزترین نه‌سلم و ئە‌وانیش جگه‌ له‌ من چ ئومێ‌د و په‌ناگه‌یه‌کی دی شک نابه‌ن، ته‌نها له‌ رێ‌گه‌ی منه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌توانن تۆ‌له‌ بکه‌نه‌وه‌ یان له‌زه‌ت وه‌رگرن یاخود به‌ه‌نجین، گه‌ر من تیاچم، ئ‌ه‌وا ئە‌وانیش له‌گه‌ل مندا تیا‌ده‌چن. کاتێ‌ ده‌خریمه‌ گۆ‌رپه‌وه‌، سو‌پایه‌ک په‌یکه‌ری کولکن و خه‌لکی رهنجیده‌ش له‌گه‌ل مندا ده‌خرینه‌ گۆ‌رپه‌وه‌، په‌نگه‌ له‌به‌ر ئ‌ه‌وه‌بێ‌ که‌ ئاوه‌ا ئازارم ده‌ده‌ن و ئاوه‌اش به‌په‌له‌ن، ده‌ستی له‌به‌ر ئ‌ه‌وه‌بێ‌ که‌ جحیلیم به‌و شیتوه‌یه‌ نا‌ارام و

نیگه‌ران و سرک بووه.

ناخر ئه‌وان بئ ئه‌وهی نرخ بۆ رۆحی خۆیان یان ئه‌وانی تر دانئین، کوشتوکوشتاریان کرد و کوشتوکوشتاریان لئ کرا. به‌هه‌مان بئزایی له‌پاره‌به‌ده‌ره‌وه رقیبان له‌ مردن و ژانیان خۆشده‌ویست، وه‌ک دئو ده‌یانخوارد و وه‌ک وشتر ده‌یانخواردوه، کاتیکیش مه‌سه‌له‌ مه‌سه‌له‌ی جه‌نگبا، ئه‌وا جه‌سته‌ی خۆیان له‌ژن نئیزیک نه‌ده‌خسته‌وه.

هاوینان هه‌یچیان نه‌ده‌پۆشی و زستانانیش فه‌ره‌نجیبیان له‌به‌رده‌کرد، هاوین و زستان بۆنی نئیره‌ ناژه‌لیان لئ ده‌هات. هه‌یشتا هه‌ست ده‌که‌م خۆینی باپیره‌م به‌شاده‌مارما ده‌گه‌رئ، پروام وایه‌ له‌ناو هه‌موویاندا، وی له‌هه‌موویان زیاتر ئاماده‌یی له‌ ده‌ماره‌کانما هه‌یه. باپیره‌م نئوه‌پراستی سه‌ری ده‌تاشیی، په‌رۆیه‌کی چنراوی له‌پشتی سه‌ره‌وه ده‌پئچا، ده‌ستی تئیکه‌لاو کوردبوو له‌گه‌ل چه‌ته‌ی زه‌ریایی دوورگه‌کان و هه‌یرشی بۆ زه‌ریا ئازاده‌کان ده‌برد، ئه‌وان مۆلگه‌ی خۆیان له‌ دوورگه‌ لاکه‌وته‌کانی (گراپۆسا)، له‌گۆشه‌ی خۆژئاوای کریت دامه‌زراندبوو، له‌وتوه‌ چارۆکه‌یان هه‌لده‌دا و هه‌یرشیان ده‌کرده‌ سه‌ر ئه‌و که‌شتیانیه‌ی که‌ به‌زه‌ریادا رهدت ده‌بوون، هه‌ندئ لئو که‌شتیانیه‌ی هه‌لکانی موسولمانیان به‌ره‌و مه‌که‌که‌ ده‌برد، هه‌ندیکی تر مه‌سیحیه‌کانیان به‌ره‌و مه‌رقه‌دی موته‌هه‌ر، دزه‌کانی زه‌ریا، نه‌عه‌ره‌ته‌یان ده‌کئیشا و خۆیان ده‌گه‌یانه‌ که‌شتییه‌که‌، روه‌میان به‌موسولمان و مه‌سیحیه‌کان نه‌ده‌کرد، به‌شیشی ئاسن پیره‌مئیرده‌کانیان ده‌کوشت، جه‌تله‌کانیان به‌دیل ده‌گرت، سواری ژنه‌کانیش ده‌بوون و ئه‌وجا هه‌مدیس بۆ په‌ناگه‌کانیان ده‌گه‌رانه‌وه. که‌ ده‌گه‌رانه‌وه سمئیلیان بۆنی ژنی لئ ده‌هات و خۆین له‌ سمئیلیانه‌وه ده‌چۆرا، زوره‌ی کات هه‌یرشیان ده‌برده‌ سه‌ر ئه‌و که‌شتیانیه‌ی که‌ له‌خۆره‌ه‌لاته‌وه ده‌هاتن و باره‌کانیان داووده‌رمان و عه‌تر بوو، پیره‌مئیردان هه‌یشتا چه‌رۆکئیکیان له‌یاده‌ که‌ جارئیکیان سه‌راپای دوورگه‌ی کریت بۆنی دارچین و میسکی گرتبوو، له‌به‌ره‌وه‌ی باپیره‌م که‌شتییه‌کی پێ داووده‌رمانی به‌تالان بردبوو، کاتئ چ ئیستیفاده‌یه‌کی لئ نه‌کردبوو، ئه‌وسا هه‌مووی به‌ناوی دیاری بۆ که‌جه‌زا و کوپه‌زاکانی له‌ ئاوابییه‌کانی کریت هه‌ناردبوو.

ماوه‌یه‌ک له‌وه‌به‌ره‌، کاتئ پیره‌مئیردئیکئ سه‌د سه‌له‌ی خه‌لکی کریت ئه‌و رووداوه‌ی بۆ گه‌یلامه‌وه، بئ ئه‌ندازه‌ ورووژام، ناخر من بئ ئه‌وه‌ی بزائم بۆچی، به‌رده‌وام جه‌زم کردوه له‌ سه‌فه‌ره‌کانما شووشه‌یه‌ک دارچین و چه‌ند ده‌نکه‌ میسکئیک له‌گه‌ل خۆمدا به‌م و له‌سه‌ر مئیزی نووسین له‌به‌رده‌می خۆمدا دایانئیم.

به‌گوێرادیان بۆ ده‌نگه‌ په‌نه‌نه‌کانی ناخم، ده‌متوانی له‌ بری زه‌ین جئ پئیی خۆین هه‌لگرم، به‌یه‌قینئیکئ عاریفانه‌وه ده‌گه‌یشتمه‌ دوورترین سه‌ره‌تای باپیرانم، دواتر ئه‌م یه‌قینه‌ نه‌ئینی ئامیزه‌ له‌شۆینی خۆیدا و به‌نیشانه‌ی به‌لگه‌دار، له‌ژانی رۆژانه‌دا رهنگی دایه‌وه، گه‌رچی سه‌ره‌تا ئه‌و نیشانانم به‌شستی رتیکه‌وت ده‌زانی و گرنگیم پئ نه‌ده‌دان، به‌لام دواتر به‌ئاوئیتسه‌کردنی ده‌نگه‌ ئاشکرانانی دونیا و ده‌نگه‌ ئاشکرانانی ناخم توانیم رۆ به‌جمه‌ قولایی تاریکی زه‌ینمه‌وه، ده‌رگا که‌ بکه‌مه‌وه و بنۆرم.

له‌و له‌حه‌زه‌یه‌وه که‌ بئینیم، رۆحم پئیی گرت، ئیدی وه‌ک ئاوه‌ له‌نه‌ده‌کشا و دانه‌ده‌چوو، به‌لکو به‌ده‌وری ناوکیکی ته‌نکه‌دا روه‌سارئیک ده‌نه‌خشی، روه‌ساری رۆحم.

به‌دئیزایی رتیکه‌ هه‌میشه‌ گۆراوه‌کان، له‌بری ئه‌وه‌ی به‌که‌م جار به‌راست و دواتر به‌چه‌پیدا برۆم، تا بۆم

ده‌رکه‌وی که‌ نه‌وه‌ی کام ئاژه‌لی دئنده‌م، به‌دئلیابیه‌وه‌ چه‌ومه‌ پئیش، له‌به‌ره‌وه‌ی روه‌ساری راسته‌قینه‌ی خۆم ده‌ناسی و ده‌شمزانی تاکه‌ وه‌زیفه‌م چیه‌یه. تاکه‌ وه‌زیفه‌م ئه‌وه‌بوو ئه‌و روه‌ساره‌ به‌ته‌واوی هه‌سه‌له‌ و ئه‌قین و سه‌لیقه‌یه‌که‌وه که‌ له‌ توانامدا هه‌بوو بدۆزمه‌وه، بیدۆزمه‌وه یانی چیی؟ واته‌ بیکه‌مه‌ بلئسه‌ و به‌ر له‌مردن فرسه‌ته‌ی بۆزمه‌وه و ئه‌و بلئسه‌یه‌ بکه‌مه‌ رووناکیی، تا که‌ مردم شتئیکم لئ نه‌مئیتتیه‌وه بۆ ئیزاییل بیبات، له‌به‌ره‌وه‌ی گه‌وره‌ترین ئامانج ئه‌وه‌بوو جگه‌ له‌چه‌ند پارچه‌ ئیسکئ شتئیکئ تر بۆ مه‌رگ جئ نه‌هئلم. تاقه‌ شتئ که‌ به‌زۆریی بۆ گه‌یشتنه‌ ئه‌و یه‌قینه‌ یارمه‌تی دام، خاکن بوو که‌ باپیرانی باپم له‌ویدا له‌دایک ببوون.

نه‌سه‌بی باپم ده‌چئته‌وه‌ سه‌ر گوندئیک به‌ناوی (به‌ره‌ری) که‌ دوو سه‌عاتئیک له‌ (میگالۆ کاسترۆ) وه‌ دووره‌، کاتئ له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌مدا (نیفوروس فۆکاس) ئیمپراتۆری بیزانس، (کریت)ی له‌عه‌ره‌به‌کان پاک کردوه، ئه‌و عاره‌بانه‌ی که‌ له‌چه‌ند گوندئیکدا له‌کوشتن رزگاریان ببوو، له‌ زیندانی ئاخین و ئیدی ئه‌و گوندانه‌ ناوئران (به‌ره‌ری)، له‌ گوندئیکئ وه‌ک ئه‌و گوندانه‌دا بوو که‌ باپیرانی باپم ریشه‌یان داکوئتی. هه‌موو ئه‌وانه‌ سروشتی عاره‌بانیان هه‌یه، ئه‌وان وه‌ک عاره‌بان له‌ خۆیایی، که‌له‌ روق، که‌م دوو، زاهید و گۆشه‌گیرن.

سالانئیکئ دئیز رق و ئه‌قین له‌دلیاندا ده‌هئنه‌وه و دم هه‌لئا هئینه‌وه، کوتوپریش شه‌یتان ده‌چئته‌ بن کلئیشه‌یان و له‌توره‌بیه‌کی شئیتانه‌دا ده‌ته‌قنه‌وه، نئعمه‌تی گه‌وره‌ لای ئه‌وان ژبان نییه، به‌لکو ئاشووب و شه‌ره‌، ئه‌وانه‌ خه‌لکانی باش و میه‌ره‌بان نین. تۆماریان پره‌ له‌شه‌ر و ئاشووب، نه‌ک بۆ خه‌لک به‌لکو بۆ خۆیان، دئوتیک له‌ناوه‌وه‌را ده‌ستی ناوه‌ته‌ بینه‌قاییان، له‌ پئناوی رزگاریی و پاکردن له‌ ده‌ستی تاسان و ئارامیی ده‌بنه‌ چه‌ته‌ی زه‌ریا، یان له‌وپه‌ری سه‌رخۆشیدا ده‌مارئیکئ خۆیان ده‌برن، یاخود ئه‌و ژنه‌ ده‌کوژن که‌ خۆشیانده‌وئ، نه‌با بینه‌ دیل و کۆیله‌ی، یان وه‌ک من، منی نه‌وه‌ی بئ جه‌وه‌ه‌ریان هه‌ول ده‌دن تاریکیی بکه‌نه‌ رۆح. ئه‌ری چما من ده‌مه‌وی باپیره‌ دئنده‌کانم بکه‌مه‌ رۆح؟ واته‌ راگرتنیان له‌به‌رده‌م ئه‌و ئه‌زمونه‌ دژوار و بالا‌یه‌دا، واته‌ مه‌حقبوون و نابوو تکر دنیان.

هه‌یشتا ده‌نگی نه‌ئینی تر، به‌ره‌و لای باپیرانم ده‌مه‌بن، هه‌ر کاتئ به‌دارخورمایه‌ک ده‌گه‌م له‌شادیدا دلم راده‌چله‌کن، وه‌ک بلئیی دلم به‌ره‌و زیدی خۆی بکه‌رئته‌وه، زئدئیکئ قاقرو خۆلای قه‌راخ بیابان که‌ خورما تاکه‌ زینه‌تی به‌نرخیه‌تی. جارئیک که‌ به‌سواری حوشتره‌وه‌ چوو بوومه‌ بیابانی عاره‌بستان، وردبوومه‌وه له‌ شه‌پۆلی لمی بئ سنوور و ئاومئیدی به‌رده‌م. لمی زه‌رد و خاکی وه‌نه‌وشه‌یی له‌کاتی ده‌مه‌و عه‌سراندا و بئ ئاسه‌وار له‌ شه‌ودا، سه‌رمه‌ستیه‌کی سه‌یر له‌خۆیه‌وه‌ پئچام، دلم ده‌تگوت مئیه‌ شه‌هئیکه‌ که‌ به‌ره‌و هئیلانه‌که‌ی خۆی ده‌گه‌رئته‌وه، هئیلانه‌به‌ک که‌ هه‌زاران سال له‌وه‌به‌ره‌ جئیی هه‌یشتوه، دلم که‌وته‌ هاوار.

سه‌رده‌مئیک تاک و ته‌نها له‌ کوختئیکئ لاکه‌وته‌ی نزیک گوندئیکئ گریکستاندا رۆژگارم ده‌گوزه‌راند، به‌قه‌ولی زاهیدئیکئ بئزانسیی (شوانی با) بووم، به‌مانایه‌کی تر واته‌ خه‌ریکی شیع‌ر نووسین بووم، ئه‌و کوخته‌ چکۆله‌یه‌ به‌دره‌ختی زه‌بتون و کاج شاردرابۆوه، زه‌ریای بئ سنوور و شینی (ئیشه‌) له‌نئوان په‌لکی

دره‌خسته‌کانه‌وه ده‌بئیرا، که‌سینک له‌وێوه رەت نە‌ده‌بوو، (فلۆرۆس)ی شوانی سافیلکه و کراس چلکن به‌ریشه رەنگ خورما‌بییه‌که‌یه‌وه، هه‌موو به‌رهبه‌یانیه‌یک به‌مه‌رده‌کانیه‌وه ده‌هات، شووشه‌یه‌یک شیر و هه‌شت هیلکه‌ی کولاو و تووزیک نانی بۆ ده‌هینام و ده‌رۆ‌یشت، که ده‌بیینیم سه‌رم به‌سه‌ر په‌ره قازاندا شوژکردۆته‌وه و خه‌ریکی نووسینم، ده‌که‌وته سه‌رله‌قاندن و ده‌یگوت: "گه‌وره‌م.. خودا بمانپارتیژی، ئەم هه‌موو نامه نووسینه بۆچی؟ ئەری هیلاک ناییت؟" دوا‌ی ئەو قسانه ده‌یادیه قاقای پیکه‌نین. رۆژیکیان به‌په‌له به‌لای کوخته‌که‌دا رەت بوو، هیند بێ میزاج و تووره‌بوو که ته‌نانه‌ت سلاویشی نه‌کرد، بانگم کرد: "فلۆرۆس.. چ بووه؟"

ده‌سته زلله‌که‌ی ته‌کاندا و گوتی: "گه‌وره‌م.. جا چ نه‌بووی؟ ئەسلەن دوینتی شه‌و خه‌و نه‌چۆته چاوم، چما ئە‌ی تو گوتیت له‌هیچ نه‌بوو؟ ناشی هه‌ستی ژنه‌فتنت له‌ده‌س دابن؟ نه‌فردت له‌و شوانه‌ی سه‌ر شاخ، بیری چوو زه‌نگۆله‌کانی گه‌له‌که‌ی میزان کا، ئیتر چۆن بتوانم خه‌وم لی بکه‌ویت!"

- فلۆرۆس.. ئەدی ئەلعان بۆکوئ ده‌رۆی؟

- هه‌لبه‌ت ده‌رۆم زه‌نگۆله‌کان میزان که‌م تا بنووم!"

ئێواره‌یه‌یک کاتی شیو، چووم خوێدانه‌که‌ بینم، له‌و کاته‌دا تووزی خوئی رۆ‌ایه سه‌ر عه‌رده‌که، دلە‌کو‌تیم پێ که‌وت، به‌په‌له چه‌میه‌وه و زه‌رره زه‌رره که‌وتمه کۆکرده‌وه‌ی خوێکه، له‌ نا‌کاو‌یکرا به‌خۆ‌دا هاتمه‌وه و به‌خۆم گوت ئەری ئەوه چ ده‌که‌م؟ ئەم هه‌موو نیگه‌رانییه بۆ تووزی خوئی رۆ‌او له‌به‌ر چیی؟ چ نرخیکێ هه‌یه؟ هیچ!

گه‌ر له‌سه‌ر رووی لمیش بکه‌وتما‌یه گه‌ران، ده‌متوانی نیشانه‌ی تر بدۆزمه‌وه که بمباته‌وه لای باپیرانم، ئەو نیشانه‌ش ناگر و ئاو بوون.

کاتی سه‌رنج ده‌ده‌م ناگر له‌خۆ‌را ده‌سووتی، له‌جیگه‌که‌م راده‌په‌رم و ده‌یکوژتیمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ناخوازم فه‌نابوونی ببینم، کاتی ده‌بینم به‌لوعه‌ی ئاو کراوه‌ته‌وه و نه‌ سه‌تلیکی لی پر ده‌بی، نه‌ ئینسانیتیک لیتی ده‌خواته‌وه و نه‌ باخیکێ پێ ئاو ده‌دری، هه‌لده‌سم و ده‌یگرمه‌وه.

من ته‌واوی ئەو شته سه‌یر و سه‌مه‌رانم ته‌جربه کردوه، به‌لام هیچ کات ئەو شتانه‌م به‌ناشکراییی به‌زیه‌نمه‌وه گری نه‌داوه تا به‌کانگیریه نه‌یتینی ئامیژه‌که‌یان هه‌لگۆزم، دل‌م به‌رگه‌ی به‌هه‌در رۆ‌یشتنی ئاو و ناگر و خویتی نه‌ده‌گرت، هه‌ر کاتی دارخورما‌یه‌یک ده‌بینم ده‌خروشینم، کاتی‌ک پێ ده‌نیمه بیابانیه‌که‌وه هه‌زناکه‌م لیتی بیتمه ده‌روه، به‌لام زه‌ینم چوونه پیشتی پێ ناسه‌لمیتری. ئاوا سالانیکێ زۆر رەت بوون، به‌لام له‌ کارگه‌ تاربه‌که‌ی ناوه‌مه‌را، ئەو ویسته به‌نه‌یتینی سه‌رگه‌رمی کار بوو، ته‌واوی ئەو رووداوه به‌یانته‌کراوانه به‌نه‌یتینی له‌ناخمدا گری ده‌دران، کاتی له‌پال یه‌کدا ریزبوون، هیتواش هیتواش مانایه‌کیان بینیه‌وه. رۆژیکیان که له‌شاریکێ گه‌وره‌دا بێ مه‌به‌ست هه‌نگام ده‌نا و بیرم له‌و مانایه نه‌ده‌کرده‌وه، که‌چی دۆزیه‌وه، خوئی، ناگر، ئاو.. دار و نه‌داری بیابان. هه‌ر به‌راست یه‌ک له‌ باپیرانم له‌ ناخمدا‌یه، کاتی ده‌بینی خوئی و ناگر و ئاو به‌هه‌در ده‌رۆن، ئیدی هه‌لده‌ستیه سه‌ر پێ و یارمه‌تیم ده‌دات.

ئەو رۆژه له‌و شاره گه‌وره‌یه‌دا، باران ده‌باری. بیرم دئی کیژتیکم بینی چووبوه ژێر میسچی ده‌رگای

مالیکه‌وه، چه‌پکی چکۆله‌ی گۆله وه‌نه‌وشه‌ی ده‌فرۆشت، وه‌نه‌وشه‌کان ته‌ر بپوون، راوه‌ستام و له‌کیژۆله‌که‌م روانی، به‌لام زه‌ینم ئارام و خۆش‌حال، له‌وپه‌ری بیاباندا بیاسه‌ی ده‌کرد.

ده‌شی هه‌موو ئەو شتانه وه‌م بن، نیگه‌رانییه‌کی نه‌یتینی ئامیژ بن بۆ شته غه‌ریب و دووره‌کان، ده‌شی ته‌واوی ئەو رووداوانه‌ی که ژماردنم سه‌یر نه‌بن، بیان خاوه‌ن ئەو مانایه نه‌بن که من پێیان ده‌ده‌م. به‌لێ بۆی هه‌یه، له‌گه‌ل ئەو هه‌موو فرتوفیله ریکخراو و په‌روه‌ده‌کراوه‌دا، ئەم فریه‌ش (گه‌ر بکری پیتی بگوتی فریو)، فریوی ئەوه‌ی که له ده‌ماره‌کانما دوو جوژ خوین دین و ده‌چن، خوینیکێ گریکی له دایکه‌وه و خوینیکێ عاره‌بیش له بامه‌وه، کاربه‌گرییه‌کی باش و به‌سه‌مه‌ریان له مندای هه‌بووی و هیز و له‌زه‌ت و توانایان پێ به‌خشیم. هه‌ولێ من بۆ ریکخستنی ئەو دوو خوینه دۆزمن به‌یه‌که، ئامانج و هاوسه‌نگی به‌ژیانم به‌خشیه‌وه، ئەو له‌حه‌یه‌ی که گومانی شاراوه‌ی ناخم بووه یه‌قین، ئیدی دنیای ده‌روبه‌رم ریکخرا و به‌دۆزینه‌وه‌ی په‌چه‌له‌کی دووره‌گی باو و باپیرانم، ژبانی ناوه‌وه و ده‌روه‌م هیتیدی بۆوه. به‌و جوژه و سالانی دواتر، ئەو نه‌فردته شاراوه‌یه‌ی که به‌رامبه‌ر بام هه‌ستم پێ ده‌کرد، دوا‌ی مردنی بووه ئەقین.

باوک

بایم به‌ده‌گه‌من قسانی ده‌کرد، قه‌ت پینه‌ده‌که‌نی، قه‌ت خوئی هه‌لنه‌ده‌قورتانه شه‌رو ده‌مه‌قالتیه‌وه، ته‌نی هه‌ندێ جار نه‌بیت ددانی جیر ده‌کرده‌وه یاخود مشتێ ده‌هینایه‌وه یه‌ک. گه‌ر به‌ریکه‌وت با‌یامیکێ ره‌قی به‌ده‌سته‌وه با، ئەوا له‌نیو په‌نجه‌کانیدا ده‌یگوشی و خرمه‌ی لی هه‌لده‌سان. جاریکیان کاتی بینی کابرایه‌کی تورک پوانیکێ ناوه‌ته کۆل مه‌سیحیه‌یک و وه‌کی گویدرێژ باری کردوه، چاوی په‌رییه‌ پشتی سه‌ری و بۆ کابرای تورک چوو، ویستی پر جنیوی کا، به‌لام ده‌می بۆ هه‌لنه‌هاته‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌یده‌توانی ئەو شته به‌یتیه‌ سه‌ر زوبان که ده‌یویست بیلی، ناچار وه‌ک ئەسپ حیلاندى. ئەو کاته من منال بووم و له ترسا هه‌لله‌رزیم و ته‌ماشای ئەو دیه‌نهم کرد، رۆژیکێ تر پاش نیسه‌رۆ له‌کۆلانیکی باریکه‌وه رەت ده‌بوو تا بۆ نان خواردن بگه‌ریته‌وه ماله‌وه، له‌و کۆلانه‌دا ده‌نگی قیژه‌وه هاواری ژنان و زرمه‌ی داخستنی ده‌رگای ژنه‌فت، بینی تورکیکێ به‌دخووی شمشیر به‌ده‌ست سه‌ری خستۆته سه‌ر مه‌سیحیه‌کان و شه‌ریان پێ ده‌فرۆشت، که با‌می بینی، یه‌کسه‌ر هیتشی بۆ برد، دنیا گه‌رم و با‌ییشم که تازه له ئیش گه‌رابۆوه، هه‌سه‌له‌ی شه‌ری نه‌بوو، هات به‌خه‌یالی‌دا راکا و له کۆلانیکی تره‌وه بگه‌ریته‌وه مال، که‌سبیش ئاگادار نه‌بوو، به‌لام کاریکێ له‌و جوژه بۆ وی شووربه‌ی بوو، بۆیه کراسه‌که‌ی به‌ری دا‌که‌ند و له مشتیه‌وه ئالاند، ریک له‌و له‌زه‌یه‌دا که کابرای تورک شمشیره‌که‌ی هه‌لبریی، ئەم بۆکسیکی توندی له ورگی وه‌شانند و ته‌ختی عاره‌که‌ی کرد، پاشان نوشتایه‌وه و شمشیره‌که‌ی له‌ده‌ستی کابرای تورک ده‌رهینا و پتی ماله‌وه‌ی گرت به‌ر. دایکم کراسیکێ پاکی بۆ هینا، جه‌سته‌ی بایم شه‌لالی ئاره‌قه بیوو، منیش (وابزانم ته‌مه‌نم نریکه‌ی سی سالانیک بوو)، له‌سه‌ر کورسییه‌یک دانیشتبوم و لیتی ورد بوومه‌وه، هه‌لم له‌سینگه‌ توکنه‌که‌یه‌وه هه‌لده‌سا، دوا‌ی ئەوه‌ی کراسه‌که‌ی گۆزی و وشک بۆوه، شمشیره‌که‌ی له‌پال مندا له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانا، ئەوجا رووی کرده دایکم و گوتی: "کاتی مناله‌که‌ت گه‌وره بوو چوو"

مه‌کنه‌ب، ئەم شمشیرە ی بەدری تا وه‌ک قەڵەمدایان بە‌کاری بێنێ!

بیرم نایەت قەسە یەکی خۆشم لە بایم بیستییەت، تەنھا یەک جار نەبێ. ئەو کات گەرمە ی شۆرش بوو، لە (ناکسۆس) بووین و لە‌قوتابخانە یەکی فەرەنسایە دە‌مخویند کە قەشە‌گەلی کاسۆلیک مە‌زەب بە‌رێوەیان دە‌برد، من لە‌و قوتابخانە یەدا خە‌ڵاتی زۆرم وەر‌گرتبوو، خە‌ڵاتە‌کان کتییی ئە‌ستور بوون بە‌بەرگی تە‌جلید‌کراوی ئال‌تونیی رە‌نگە‌وه، لە‌بەرئە‌وه‌ی نە‌م‌ده‌توانی هە‌موو کتییە‌کان هە‌ل‌گرم بایم نی‌وه‌ی لە‌گە‌ڵدا بۆ هە‌ل‌گرتبووم، هە‌ولی دە‌دا ئە‌و لە‌زە‌تە‌ بشاریتە‌وه‌ کە هە‌ستی پێ دە‌کرد، لە‌زە‌تی ئە‌وه‌ی کە کۆرە‌کە‌ی سەر‌شۆری نە‌کردوو، کاتێ گە‌یشتینە‌وه‌ مآل، زاری هە‌ل‌پێنا‌یه‌وه‌، بە‌دە‌نگی‌کی نە‌وازشامیز و لە‌ کاتی‌کدا کە سە‌یری نە‌دە‌کردم گوتی: "ئافە‌رین، کریتت سەر‌شۆر نە‌کرد!"

بە‌لام هەر زوو بە‌خۆیدا هاتە‌وه‌، پێ دە‌چوو دەر‌پێنی ئە‌و هە‌ستی می‌هەرە‌یانییە فریوی دا‌بێ، بۆیە تە‌واوی ئە‌و رۆژە مۆنی کرد و تە‌ماشای نە‌کردم.

کاتێ خزم و هاوسێیان هاتیان بۆ مآلمان و دە‌ستیان بە‌پێکە‌نین و قسان کردبا، زۆر خە‌تەر بوو گەر لە‌و کاتە‌دا دەر‌گا کرابایە‌وه‌ و بایم خۆی کردبا بە‌ژووردا، ئیدی یە‌ک‌سەر قەسە و پێکە‌نین نە‌ده‌ما و بێ‌دە‌نگییە‌کی قورس بآلی بە‌سەر ژوورە‌کە‌دا دە‌کێشا، سلا‌ویکی ساردوسری دە‌کرد و لە‌ جی‌گا هە‌میشە‌ بێ‌بە‌کە‌ی خۆی، لە‌ گۆشە‌یە‌کی قە‌نە‌فە‌کە‌ و لە‌بەر پە‌نجەرە‌ی بە‌ر هە‌یوانە‌کە‌دا دادە‌نیشت، چاوانی دە‌رپێیە‌ عەر‌دە‌کە‌، کێسە‌ توتە‌نە‌کە‌ی دە‌کردوو و سی‌غارێکی دە‌پێچایە‌وه‌ و یە‌ک حە‌رفی لە‌ زار نە‌ده‌هاتە‌ دەر، می‌وانە‌کانیش دە‌کوتە‌نە‌ ئ‌حم ئ‌حم کردن و پاک‌کردنە‌وه‌ی قورگیان، بە‌دزییە‌وه‌ تە‌ماشای یە‌کتربان دە‌کرد و دوا‌ی تاوی هە‌ل‌دە‌ستان و خۆیان دە‌گە‌یان‌ده‌ دەر‌گا‌کە‌ و ئاودبو دە‌بوون.

بایم رقی لە‌ قە‌شە‌گە‌ل بوو، هەر‌کاتێ قە‌شە‌یە‌کی لە‌ کۆلان دیبا، نیشانە‌ی خاچی دە‌کێشا تا جادووی ئە‌و رێکە‌وتە‌ شوومە‌ بە‌تآل کاتە‌وه‌، خۆ گەر قە‌شە‌ی بە‌ستە‌زمان لە‌ پروی ئە‌دە‌به‌وه‌ گوتبای:

(بە‌یانیت باش قارە‌مان می‌خایل!) ئە‌وا بایم لە‌ وه‌لامدا دە‌ی‌گوت: (بە‌نە‌فرە‌تم کە!) بۆ ئە‌وه‌ی خۆی لە‌ شە‌ری بێ‌نیی قە‌شە‌گە‌ل بە‌دووڕ بگرێ، هەر‌گیز بە‌شداری لە‌ رێ‌پۆرە‌سمی شێ‌وی رە‌بانی‌دا نە‌دە‌کرد، بە‌لام رۆژانی یە‌کشە‌موان، دوا‌ی تە‌واو‌بوونی نوێژ و پاش ئە‌وه‌ی هە‌مووان کتیی‌سایان جێ دە‌هێشت، ئە‌وجا دە‌چوو ژوورێ و بە‌رامبەر پە‌یکەرە‌کە‌ی قە‌دیس (مێ‌ناس)، مۆمێکی دادە‌گیرساند. ئاخر بایم قە‌دیس (مێ‌ناس)ی لە‌ هەر مە‌سیح و مە‌ریە‌مێکی پاک‌یزە‌ی تر زیاتر دە‌پەرست، چونکە‌ قە‌دیس (مێ‌ناس) قارە‌مانی (می‌گالۆ‌کاسترۆ) بوو.

قورسای سەر دلی لانه‌دە‌چوو، باشە‌ بۆچی؟ ئاخر بایم توکمه‌ و لە‌ش‌ساخ بوو، کاروبارە‌کانی بە‌باشیی بە‌رێ‌پۆر دە‌چوون، چ شکایە‌ت و گله‌یی لە‌ ژن و منالە‌کانی نە‌بوو، خە‌لکی رێ‌زیان دە‌گرت، خە‌لکانی دە‌ست‌کۆرت لە‌کاتی رە‌ت‌بوونیدا، لە‌بە‌ری هە‌ل‌دە‌سانە‌ سەر‌پێ و دە‌ستیان بۆ بە‌سینگە‌وه‌ دە‌گرت و بە‌ (قارە‌مان می‌خایل) بانگیان دە‌کرد، رۆژی جە‌ژنی پاک، مە‌تران بۆ کۆشکی ئە‌سقە‌یی داو‌ده‌تی دە‌کرد و پاش رێ‌پۆرە‌سمی زیندوو بوونە‌وه‌ و شان بە‌شانی ریش سپییانی شار، قاوه‌ و کێکی تاییە‌ت بە‌جە‌ژنی بۆ دادە‌نرا و هێلکە‌ی رە‌نگ‌کراوی پێش‌کە‌ش دە‌کرا، رۆژی یانزە‌ی نۆ‌قه‌مبەریش، رۆژی قە‌دیس (مێ‌ناس)،

لە‌بەر دەر‌گای مآله‌وه‌ راده‌وستا و کاتێ کە‌ژاوه‌کە‌ بە‌بەر‌ده‌میدا تێ‌دە‌پە‌ری، دۆ‌عای دە‌خویند، بە‌لام هێشتا هەر دلی بە‌هێچ نە‌دە‌کرایە‌وه‌.

رۆژێکیان قارە‌مان (ئە‌لیاس)ی خە‌لکی (میسارا)، ئازایە‌تیی دایە بە‌ر خۆی و لیبی پرسی: "ئە‌ری قارە‌مان، بۆچی هەر‌گیز خە‌ندە‌ بە‌سەر لیبی‌تە‌وه‌ نایبێرێ؟" باییشم کە‌ فیلتە‌ری سی‌غارە‌کە‌ی لە‌دە‌میدا دە‌جوو، تف کردە‌وه‌ و گوتی: "قارە‌مان ئە‌لیاس، ئە‌دی تۆش پێم بلێ بۆچی قۆ‌قرە‌ رە‌نگی رە‌شە‌؟" بیستم رۆژێکی تر بە‌خە‌زمە‌ت‌کارە‌کە‌ی قە‌دیس مێ‌ناسی گوتبوو: "تۆ دە‌با باوک‌م بێ‌نیبا. باوک‌م دێ‌ویک بوو بۆ خۆی، من لە‌ چاوه‌ ئە‌ودا چیم؟ مشتێ پووش و پە‌لاشم!" ئاخر بایرە‌م بە‌پیری و کۆ‌تریشە‌وه‌ چە‌کی هە‌ل‌گرت و بە‌شداری لە‌ شۆ‌رشی سالی ۱۸۷۸دا کرد، دایە شاخ تا بجە‌نگی، بە‌لام تورک گە‌مارۆیان دا‌بوو، بە‌ئە‌لقە‌ی گوریس گرت‌بوویان و ئە‌وجا لە‌ دەرە‌وه‌ی دە‌یری (ساوا تیسانا)دا سە‌ریان پری‌بوو. رە‌هبانە‌کان کە‌لە‌سەرە‌کە‌یان لە‌می‌حرابە‌کە‌دا دانابوو، رۆژێکیان لە‌میانە‌ی پە‌نجەرە‌ بجو‌کە‌کە‌ی کتیساو‌ه کە‌لە‌سەرە‌کە‌م بێنی، دە‌بریس‌کایە‌وه‌ و بە‌زە‌یتی پیرۆزی چرای نە‌زکرارو چە‌ور‌کرا‌بوو. تیغی شمشیر بە‌قوولایی پری‌بووی!

له‌ دایکم پرسی: "دایکە، باپیرە‌م شێ‌وه‌ی چۆن بوو؟"

- "هەر عە‌ینە‌ن بابت.. نە‌ختیک ئە‌سمە‌رترا!"

- "ئیشی چ بوو؟"

- "جە‌نگ!"

- "ئە‌ی لە‌ ناشتیدا خۆی بە‌چیبە‌وه‌ خە‌ریک دە‌کرد؟"

- "سە‌بیلیکی درێژی قانگ دە‌دا و لە‌ کێ‌وه‌کانی دە‌نۆ‌ری!"

سە‌بارتە‌ بە‌عیبادە‌تی تافی جحیلی پرسیاریکی ترم کرد: "ئە‌دی هاموشۆ‌ی کتیسای دە‌کرد؟"

- "نا. بە‌لام سەرە‌تای هە‌موو مانگیک قە‌شە‌یە‌کی لە‌گە‌ڵ خۆیدا دە‌هێنا‌یه‌وه‌ مآله‌وه‌ و داوا‌ی لێ دە‌کرد بپارێتە‌وه‌ کە‌ کریت هە‌مدیس دە‌س باتە‌وه‌ چە‌ک، کە‌ بێ ئیش دە‌بوو دە‌کوتە‌ بیا‌نووگرتن، کاتێ هە‌مدیس چە‌کی هە‌ل‌گرتە‌وه‌، لێم پرسی: (باوکە، لە‌ مردن ناترسی؟) بە‌لام ئە‌و نە‌ک وه‌لامی نە‌دامە‌وه‌، بە‌ل‌کو هەر ئاوری‌شی لێ نە‌دامە‌وه‌.

کە‌ گە‌ورە‌تر بووم، ویستم لە‌ دایکم پیرسم: "دایکە.. باپیرە‌م چ ژنیکی خۆش‌ده‌ویست؟" بە‌لام شە‌رم کرد ئە‌و پرسیارە‌ بکە‌م و ئیدی قە‌ت پە‌یم بە‌وه‌ نە‌برد. بە‌لام هە‌لە‌ت زۆر ژنی خۆش‌ویستوو، لە‌بەر ئە‌وه‌ی کاتێ تورک کوشتیان و کە‌سوکارە‌کە‌ی باولە‌کە‌یان کردبۆ‌وه‌، سە‌رینتیکیان تیدا دۆ‌زیبۆ‌وه‌ کە‌ پری ببوو لە‌ تالە‌ پرچی رە‌ش و زەرە‌.

دایک

دایکم ژنیکی ئیماندار بوو، سە‌یرم لێ دی چۆن توانیبو‌ه‌تی بێ ئە‌وه‌ی دلی بپه‌نجی ماوه‌ی پە‌نج‌ا سال لە

پال شيرتيدكا بنوي، دايكم وهك خاك بههوسهله و نارام و ميههربان بوو، باو و باپيرانم له دايكهوه خهلكاني جوتيار بوون، لهسهر رووي خاك دهنووشتانهوه، بهخاكهوه لكابوون، دهستويي و زهينيان ليوتريتژ بوو له خاك، عاشقي عهرد بوون و ئوميديان بهعهردهوه گريئ دابوو، نهوه بهنهوه ئهوان و عهرد ببوونه يهك. له روژاني وشكه سالييدا ئهوانيش وهك عهرد له تينوواندا رهش دادهگهوان، ههر كه پهلهشي دهدا، ئيسكيان دهكهوته گوراني و وهك نهى دئاوسا، كاتنج بهگاسن زهوييان دهكيلا، لهسهر سينگ و رانبان ههمديس شوهي عهروسيبان تهجروه دهكردهوه.

سالي دووجار، لهجهزني پاك و كريسميسدا، باپيرهم لهگوندهكهي خوڤانهوه كه زور دوور بوو، بهرهو ميگالوكاسترو دهات تا كچ و كچهزاكاني ببيني، پيشتر حيسابي نهوهي دهكردهي بيت و له دهركا بدات كه زاو ديوهكهي له مال نهبي. باپيرهم پيرهميترديكي چوست و چالاك و توكمه بوو، قهت نهچوووه لاي سهرتاش، چواني شين و دم بهپيكنهين و دهستهكاني زل و زهر، كاتيك دهستي بهسهر سهر و بهجهستهمدا دهينا، پيستي لهشم وهخووروو دهكوت، دايهي خواهش پوتيني رهشي لهپنج دهكردهي و جلكه شينه تايهتايهكهي روژاني يهك شهمواني دهپوشي، دهسهرديكي سپيشي ههبوو كه خالي شيني تيدابوو، بهردهواميش ههمان دياربي لهگهله خويدا دهينا، نهويش بهچكه بهرازيكي برزاوي پيچراوبوو له توكله ليمووه، كاتيك سههركهه لادهبرد، بوئيكي خوڤش بهههموو مالهكهدا بلاو دهبووه، باپيرهم بهجوزيك بهچكه بهرازه برزاوهكه و توكللي ليمووهي ناويتهي يهك دهكردهي، كه دواتر بهبوزنكردي بهچكه بهرازي برزاو و چوونه نيو باخي ليمووه نهمدهتواني ئهوان ساتانه وهباد نههينمهوه، يادي پيكنهينه خوڤهكهي و بهچكه بهرازه برزاوهكهي دهستي. من بهو يادهوهرييه دلخوشم. چونكه مادامهكي زيندووم، ئهوانهويش بهزيندووي لهيادهوهريمدا دهمينيتهوه، گهرچي ئيستاستا كهس له دنيا يهده ئهوه بهياد ناهيتيتهوه، بهلام نييمه بهبهكهوه دهمرين. ئهوان باپيرهيم يهكهمين كهس بوو هاني دام نارهزووي مهرگ نهكه تا مردووهكاني ناخم نهمرن، لهو روژانه بهدواوه زور له نازيزان ههلهخران، نهك بو ناو گوزر، بهلكو بو ناو يادهوهريم. من ئيستاستا دهزانم كه مادامهكي زيندووم، ئهوانهوانيش بهزيندووي له يادهوهريمدا دهمينتهوه.

كه باپيرهم وهباد دينمهوه پروام بهخو زياتر دهبي و دلنيا دهيم لهوهي كه دلتم دهتواني بهسهر مهرگدا زال بي، له تهممهئا كهسيكي ترم نهبينيوه روخساري هيندهي روخساري وي نوراني و ميههربان بي، پنج دهچوو روخساري روڤشايي چراي شوكرانهبژيري بي، يهكه جار كههاته مالهوه و بينيم، ههر لهخومهوه هاوارچم كرد. بهو جلكه تايهتايهه يهكشه مومان و پشتينه سوورهكه يهوه، بهسيماي ناسك و تريفه تاميزي و رهوتاري شاد و شهنگيهوه، له روحي ناو دهچوو، يان روحي عهرد كه لهو كاتهدا له باخهكان هاتبته در، ناخر باپيرهم بوني گژوگيائي تهري له دههات.

كيسه توتنهكهي دردههينا و سيغاريكي دهپيچايهوه و پي دهكردهي و دواي مژيك بهخوشحاليي و ناسودهبييهوه له كچ و كچهزا و مالهكهي دهنوري، ناوبهناويش زاري ههلههينا يهوه و لهبارهي مابينهكه يهوه دهوا كه جوانويهكي هيناوته دنيا، لهبارهي باران و تهزهوه، لهبارهي

كهرويشكهكانيهوه دهوا كه زوو زوو زازووي دهكهن و زبان له بيستانهكهي دهدهن. من لهسهر راني دادهنيشتم، دهستم له پشتيهوه دهئالان و گويم رادهديرا، دنيايهكي نهانسراو لهزهينمدا رادهخرا، كيئلهگهكان، شهسته باران، كهرويشكهكان. له خهيالمدا دهبوومه كهرويشكيك و دزهه دهكرده بيستانهكه يهوه و شيلمهكانيم دهكرؤت.

دايكم حالتهحوالي خهلكي گوندي له دهپرسی، چما گوزهرانيان چونه و ژيان چون بهسهر دهبن، ناي هيشتا زيندوون؟ باپيرهم ههندي جار وهلامي دهدايهوه: زيندوون، مناليان خستوتوه و بهخوشي ژيان دهگوزهرين. ههندي جار بهبارهي مهرگي خهلكانيكي ترهوه دهوا: فلان كوچي كرووه، عهمرى بو ئيوه جي هيشتبي! وهك نهوهي لهبارهي له دايكبوونهوه بئاخفي، نارام و بهههمان سوژ له بارهي مهرگهوه دهوا، پي دهچوو باسي سهوزايي و كهرويشك بكات. دهيكوت: "كهنيشكم.. نهويش كوچي كرد، بهخاكمان سپارد، پرتهقاليكيشمان نايه دهستي تا بيداته ئيزراييل، راسپاردهشمان بو خزمانان له هاديس (*). پيدا نارد، سوپاس بو خدا، ههموو شتي بهباشي بهريتهچوو." پاشان مژيكي لهسيغارهكهي دهدايهوه، دوكل له كهپويهوه دههاته دهري و زهردهخهني دههاتي.

سالانيك لهوهويهر ئهكهي مردبوو، ههر كاتنج باپيره بهاتبا بو مالم، ئهكهي وهباد دههينا يهوه و چواني پر دهبوون له فرميسك، ئهكهي له كيئلهگهكهي و مابينهكهي خوڤتر دهويست و ريزي له دنا. گهرچي بهههزاري ژني هينابوو، بهلام بههيممهت و ههول و كار توانيبوي ژياني دامهزرتي، باپيرهم دهيكوت: "ئهگهر ژنيكي باش ههبي، ههزاري و رووت و رهجاليي چ نين!" ئهوان روژانه بهپي دابونهريته ديئنهكان، لهگوندهكاني كريت عادهت و ابوو كاتيك پياو لهكيئلهگه دهگهرايهوه، ئهكهي ناوي بو گهرم دهكردهي و پيولي ميتردهكهي دهشت، دهمهوه عهسرتك كاتنج باپيرهم شهكهت و ماندوو دهگهريتهوه، له حوشه دادهنيشي و ئهكهي بهلهگهني ئاري گهرمهوه ديت لهبهردهميلا لهسهر ئهژنو دادهنيشي تا پيولي خوڤوي باپيرهم بشوات، باپيرهم تاوي ليتي ورد ببوزه و سهرنجي دابوو دهستولي ئهكهي بههوي ئيشهوه قليشاوه و سهريشي خهريكه سپي دهبي، لهژير ليتوهه گوتبوي: "نهم ئنم پير بووه و پرچهكاني له مالي مندا سپيي بوون!" ئيدي ههستي دلسوذي بهرانبهر ئهكهي هاني دهدا لهگهانه ئاودهكه بنيته ئهوانه و بلتي: "ئنهكه، ئيتر تو لهم سهعاتهوه پيولم ناشوت، خو تو كويلهي من نيت، تو ژني من و خاني منيت!"

گويم له بوو روژتيكيان گوتي: "ههرگيز ئهكهم دلي عاجز نهكردووم، تنها يهك جار نهبي. هيوادارم خودا روحي غهركي رحمهت كات." ههناسهيهكي ههلكيشا و بي دنگ بوو، دواي ساتي لهسهر قسهكاني بهردهوام بوو: "ههموو روژ دهمهوعهسران لهبهر دهركاي مالهوه دهوستا و چاوهپي دهكردم تا له كيئلهگه دهگهرايهوه، كه دهبينييم راي دهكردهي، ئهشياكاني له ورددهگرم و پاشان پيئكهوه دهچوويهوه مالهوه. بهلام عهسرتكيان بييري چوو، راي نهكردهي پيرمهوه، ئهوه مهسهلهيه دلي ئيشاندم." خاچي كيشا

(* هاديس: شوني مردووان له نهمسانهكاني گريكدا.)

و له ژبیر لیټووه گوتی: "خودا گه وره یه، من هیوام به خودایه ده بیسه خشخس". ټو جا به چاوانیټکی دره وشاوه وه سه یرټکی دایکمی کرد و زه رده خه نه یه کی هاتې.

جارتیکیان لیم پرسې: "باپییره، مه گهر له کوشتنی به چکه بهراز بیتزار نه بویت؟ کاتې ده بانخوټ هیچ به زه بیت پیا یاندا نایه توه؟"

له کاتیکدا که له پټکه نینا خه ریک بوو ده که وت به پشستا، وه لامي دایه وه: "ته دی کوره کهم چوڼ، خودا ده زانې به زه بییم پیا یاندا دیته وه، به لام چ بکه م، گوشتی ټو به چکه به راز نارسه نانه زور خوښ و به تامه!" هر کاتې ټو جو تیاره گونا سووره پیره وه یادی خو دینمه وه، باوهرم به خاک و ره نجی ټینسان له سهر خاک زیاتر ده بې، ناخر ټو به کټکه له و پایانه ی که شانیا ن اوته بهر دنیا و ناهیلن بنه وې.

بايم تاقه که سینک بوو خوښی به و باپییره به نه دهات، کاتیک باپییره دهات بو مالمان و له گهل مندا ده و، بايم بیتزار ده بوو، وهک ټو وه ی بترسې که نه با خوټنم ټالووه بیت، کاتیکیش سفره ی کریمیس و جیژنی پاک راده خرا، ده می له گوشتی به چکه به رازی برژاوه وه نه ده دا، وای پيشان ده دا به بونه که ی دلې تیکه لدې، له سهر سفره که ده کشایه وه و سیغارتیکي پیده کرد تا ټو بونه ناخوښه له که پوویدا پره وینیتته وه، هر گیز قسه شی نه ده کرد، ته نه جا رټیکیان نه بې دوی رښتنی باپییره بری گړ کرد و به توره بیسه وه له بهر خوږه گوتی: "وای له چاوی شین!" دواتر تیکه یشتم که بايم زیاتر له هر شتیکی تر له دونیادا، رقی له چاوی شین بوو، ده یگوت: "شهیتان چاوشین و قژی زه رده!"

کاتې بايم له مال نه ده بوو، مال که له وپه ری نارامی و هیمنیدا بوو، زه من چنه خیرا و به چ خوښ حالیه که وه به نیو باخچه ی حه وشه که ماندا رت ده بوو. که پری میو، گولی ټه کاکایا بهرز و بوڼخوښ له گوښه ی حه وشه دا، ټینجانه ی ریحان و مه عده نووس، گوله یاسه مینی عاره بیی له گوښه ی ټینجانه کانا، دایکم له بهر په نجهره که دا داده نیشتم و گوره ی ده چنی، سه وزه ی پاک ده کرد، قژی خوشکه چکوله که می داده هینا یان له سهر رانی رایدن، منیش له سهر چهریا کهم داده نیشتم و له دایکم دنوړی، که دنگی پیی رټیوارنم له ده روه ده ټنه فت و بوئی خاکی شیدار و گوله یاسه مینه کانم هله ده مژت، ټیسکی سهرم هاواری ده کرد و ده که وته سهر پشت تا پیشوازی له و دونیا به بکات که هاتبووه نیو جهسته مه وه.

ټو ساتانه ی له گهل دایکما دمیرنه سهر، تژی بوون له رهمز و راز، وی له سهر کورسییه ک له بهر په نجهره که دا و منیش له سهر چهریا کهم به رامبه ری یه ک داده نیشتم، ههستم ده کرد سینگم له میانه ی بیده نگیدا، لیټوټر ده بې له دلټیای، وهک بلټی فهزای نیوانمان شیر بی و من مه مک بم.

به ژور سهرمانه وه، دار ټه کاکیا هله کشابوو، کاتې ټو دره خته گولی ده گرت، حه وشه ی مال که مان پر ده بوو له بوئیکی خوش، وای که خونچه زهرد و بوڼ خوښه کانیم خوښده ویست! دایکم خونچه کانی له نیو باول و جلی ژبیره وه و کراسه کانا دنا، ټیدی ته وای تافی مندالیم بوئی ټه کاکایا گرتوو.

قسا مان ده کرد و ماو به کی درټر له گهل یه کدیدا ده واین، گا دایکم له باره ی باوکی و گونده که یه وه ده و، گا منیش چیروکی ټو قه دیسانم بو ده گټرا یه وه که خوټندبو ومنه وه، له زهینی خوډا تشتی زیاده م به و حه کایه تانه وه دنا، ټه زمونی شه هیده کانم پین زور نه بوو، بویه ټه زمونی ترم پیوه ده لکاندن، کاتې

دایکم ده دایه پر مه ی گریان، به زه بییم پییدا ده هاته وه، له سهر رانی داده نیشتم و دهستم به سهریدا ده هینا و دلته واییم ده کرد.

- "دایکه، ټوان چوون بو به هشت، خه فته مه خو، ټه لعان له ژبیر دره خته گله ی پر له خونچه دا پیاسه ده که ن، له گهل فریشتاندا ده ناخفن، نازاره کانیان بیچو ته وه، یه کشه مووان جلکی ټالوونیی ده پوښن، کلاوی سووری گولنه که دار ده که نه سهر و بو دیداری خواهه ند ده رڼن."

دایکم فرمیسه که کانی ده سهری، ته ماشای ده کردم و زه رده خه نه ی ده هاتې، وهک ټو وه ی پسرې: "به راست... وایه؟" ده تگوت که ناربی ناو قه فه سه که گوتی له ده نگمان بووه، بویه گه روی درټر ده کرد و به نه شوه یه کی مه ستانه ده یچریکاند، وهک بلټی له به هه شته وه دابه زبیب، بو چنه ساتیک قه دیسه کانی ته نه جی هیشتی و بو شاد و مان کردنی خه لکی سهر عهرد بو ټیره دابه زبیب.

دایکم و ټه کاکایا و که ناربی له زهینمدا به جوړیکي توکمه و نه مر پیکه وه گری دراون، هر گیز ټه کاکایه کم بوڼ نه کردوه، یان چریکه ی که ناربی کم نه ژنه فتوه بې ټو وه ی ههست به و نه که م که دایکم له گوره که یدا - له ناخما - راده بیتته وه و له گهل بوئی عهتر و ناواری که ناریدا یه کانگیر ده بې.

قهت نه مینیبوو دایکم پیبکه نی، ناخر ټو ته نه زه رده خه نه له سهر لیټوی دهنه خشی، به چاوانیټکی نارام و میهره بانه وه ده پروانیبه هه مووان. له مال وه وهک رڅیکي میهره بان دهات و ده چوو، بیده نگ هه مو خواسته کانی جیبه جی ده کرد، پچ ده چوو ره حمت و توانایه کی ټه فسانه بی له دهسته کانییدا بیت که ټاوها خیرخوایانه ویسته رڅانه بیسه کانی به ټه انجام ده که یاند، کاتې به هیمینی دیقه تیم ده دا، به خوډ ده گوت ره نگیب ټم دایکه ی من (نه ری دی) (* یه بې که له ټه فسانه ی په ریبه کانا هه به، ټیدی ټه ندیشه له زهینی منالیمدا ده که وته جووله:

گویه بايم شه وټیکیان به که ناری روواریکدا رت ده بې، دایکم ده بینی له ژبیر تریفه ی مانگدا سه ما ده کات، شالوی بو ده بات و ده ستماله که ی ده فرټن، ټیدی ده بیټنټه مال وه و ده بیکات به رنی خو ی. وا هه نوو که ش دایکم به درټرای ری ژل له مال که دا دی و ده جی تا ده سماله که ی بدوژټته وه و بیکاته وه سهری و هه مدیس بیټته وه به نه ری دی و ټوغر کاته وه. من له هاتوچونی دایکم له مال که دا ورد ده بو مه وه، له کردنه وه ی سنووک و باوه لی جلکه کان، له به تال کردنی سه تله کان، له چه مینه وه بو سه یر کردنی ژبیر ته خته نوین، کوتوپر ده ترسام نه با ده ستماله ټه فسانه بیسه که ی بدوژټته وه و جیمان بیلی، ټو ترسه سالانیک درټره ی کیشا و برینیکي قولی له سهر رڅی تازه زاوم جی هیشتم، ته نانه ت ټه لعان ټو برینه له جارن به سوټره، من به هه مان دل راوکی و عه زابه وه له ته وای خه لکی و ټو ټه ندیشانه ده نورم که خوښم ده وین، چونکه ده زانم ټه وانه به دوی ده سماله کانیاندا ده گره پین تا هه مدیس ټوغر که نه وه و برڼن.

ته نی یه ک جارم له بیره که دایکم پیکه نیبې و چاوانی بهرووناکیه کی سه یر پرشنگی دابیت، ټو جار

(*) نه ری دی Nereid هه ر یه که له په نجا جوړیه زه ریاییه که، کیژانی (نه رڼس) خواهه ندی زه ری.

دایکم وهک پوژوانی دهستگیرانی یان تافی کچینییی له زهت له روخساریدا رهنگی دایهوه، نهوهش له بهکه مین روژی مانگی مایسدا بو، چوو بووین بو گوندی (فودلی)، نهو گونده گوندیکی پر له ناو و پر له دارپوته قالی بو، روژیشتی بووین بو نهوئی تا بام شاهیدی غوسلی منالیک بیت، له پرا زبانیکی بههتیز هلی کرد، ناسمان بووه ناو و دهروژایه سهر عهره، عهردیش دهم به پیکه نین و خووشحال جیتی ناوی له سینه پیدا ده کرده، زبانه که ریش سپییانی گوند و ژنان و کچانیانی راونا به ژووړیکی گه وړه مالی خاوهن ئاهه ننگه که وه، باران و هه وړه برووسکه له په نجه ره و له درزی ده رگاکه وه دزه یان ده کرده ژووړی، ههوا بوئی خاک و نارنجی لی دههات، ههر شه راب و عارهق و مه زهش بوو په یتا په یتا دههترانه ژووړی و ده برانه ده ری، خه ریک بوو شه و دادههات، چراکان پیتران، پیساوان زهوق گرتنی، ژنان چاوانی سه ره و ژووړیان هه لیری و وهک که وه و ته قاسپه قاسپ، له ده ره و ههش خاوهند له گرمه گرمی خوی بهرده وام بوو، تا دههات گرمی هه ور قایمتر ده بوو.

کوژانه باریکه کانی گوند ببونه جوگه، بهرد به نیو نهو جوگانه دالی ددها و درندانه پیته که نی، خاوهند ببوه زریان و عهردی له نامیز دهگرت، ناودیری ده کرد و تول بریی ده کرد.

بام رووی کرده دایکم، یه کهم جار بوو ببینم بام ئاوها به سوژ و میهره بانیه وه له دایکم بنوړی، یه کهم جار بوو جوړه چوژنی له دهنگی بامدا ببیم. به دایکمی گوت: "مارگی... گورانی بیته!"

موژله تی دایه دایکم گورانی بلتی! له کویش؟ له بهرده نامه حرمدا، من نازانم بوچی له خوومه وه رقم ههستا، شپزه ههستام و بهره لای دایکم رام کرد، وهک بلتی بهوئی له شتیکی بیارتزم، بهلام بام په نجه نایه سهر شانم و داینشانم. ئیدی روخساری دایکم دره وشایه وه، وهک بلتی هه مو نهو باران و هه وړه برووسکه به نهویان له نامیز گرتی، سهری هینایه وه دوا، یادم دی که زبیه شه به قه رننگه که کوتوپر لیک جوئی بوونه وه و به سهر شانیدا بو سهر سمتی په خش بوون.

دهستی کرد به گورانی چرین، خودایه... چ گورانییه ک؟ قول، شیرین، پوشر او به سایه یهک له خه، تژی له سوژ، هه روا که چاوه نیوه کراوه کانیسی له سهر بام بوو، گورانییه کی چری که هه رگیز یادم ناچیتنه وه، نهو کات تینه گه یستم نهو گورانییه بوچی و بو کئی دهلی، بهلام که گه وړه بووم له وه گه یستم. وای که دهنگه خو شه که لیووړی بوو له چ خرؤشانیک:

کاتین تو پیاسه ده که یت

سه یرم لی دیت چو شه قامه کان نا پوشرین به خونچه و

تویش نابینه هه لویه کی بال زترین!

بو خو دوو راگرتن له سه یرکردنی بام، بو خو پاراستن له ببینی دایکم، له شویتیکی ترم ده نوړی، بهره لای په نجه ره که رویشتم و نیوچه وانم نووساند به شووشی په نجه ره که وه و سه یری نهو شهسته بارانم ده کرد که خاک دهینوشی. زریان به دروژایی نهو روژه و چانی نهدا، شه و بالی به سه ردا کیشا بووین، دونیای ده ره وه تاریک داها، ناسمان و عهره تیکه لای به کدی بوون، هه رده و کیان ببونه قور، چرای زیاتر پیتران، هه مووان به ره لای دیواره کان هاتن، میز و کورسییه کان هینرانه لاوه تا جیگه بیته وه،

جحیل و پیر ده بانویست سه ما بکن، که مانچه ژهن له ناوه راستی ژووړه که دا له سهر چوارپایه یه کی بلند دانیشتیوو، که مانچه که ی وهک شمشیریک به دهسته وه گرت، له ژویر لیوه وه به ییتیکی چری و پاشان دهستی به ژهن کرد، ئیدی پیکان و هخووړوو که وتن و ناو قه ده کانیسی که وتنه جووله، ژنان و پیساوان سه یری یه کترین کرد و هه ستانه سه ری. یه که مین که سنی هاته مه میدانی سه ما، ژنیکی رهنگ په ریو و باریکه له بوو که ته مهنی چل سالیکی ده بوو، لیوه نارنجیه که ی بریقه ی ده دایه وه به رهنگی تو تکله گویر و پرچه شه به قه رننگه که شی ده ره وشایه وه به زهیتی گه لای داردیمشت. ههر که ئاووم دایه وه و نهو ژنم ببینی، ترس دایگرتم، نووړیکی خه مین و شین له ژویر چاوانیدا دهواری هه لدا بوو، کوتوپر ره شایی چاوانی پرشنگی دا، یان با بلیم: هه لایسا، واهات به خه یالمدام ته ماشای من دهکات، له ترسانا چمکی کراسه که ی دایکم گرت. ههستم کرد نهو ژنه ده یوئی قوژم بگری و له گه ل خویم به ری.

پیره میتردیکی که ته و پیر بزینی، هاواری کرد: "باره که لالا سورمیلینا!" وای گوت و ئیدی چووه بهرده سورمیلینا، دهسته سه ره شه که ی دههینا، چمکیکی دایه دهستی وی و چمکه که ی تری به دهستی خو یه وه گرت، پاشان دوو قوژلی که وتنه سه ما، سه ریان بو سه ره وه و جهسته یان وهک دوو مو قیت و قینچ راگرتوو. ئیدی ئاوها خو یان به دهستی سه ما سپارد.

سورمیلینا قاپقاپی تخته بی له پیدا بوو، به هه موو هیزی خوی، پاژنه ی قاپقاپه که ی ددها به نه رزی ژووړه که دا و ته وای ماله که ی هینا بووه له ره، گرتی سه ره یوشه سپیکه ی کرایه وه و ملوانکه لیره که ی، که گه ردن و سه رسینگی رازاند بووه وه دیار که وت، په ره ی که پوی داده خرا و ده کرایه وه و بوئی هه وای هه لده مرژ، هالاوی هه ناسه ی پیساوان گه ماروئی داو به ده وریدا شه پو لیان ددها، نه ژنوکانی نوشتانه وه، سوو رایه وه، خه ریک بوو بکه وئی به سه ره نهو پیره میترده دا که له به رده میدا سه مای ده کرد، بهلام یه کسه ر به پیچدانی سمتی له به رده میدا بزبوو، پیره میتردی سه ما که ریش وهک نه سپ ده یحیلاند، ههر به حه واره ژنه ی دهگرتوه، بهلام نهو هه مدیس له باوه شی هه لده خزایه وه، ژنه و پیره میترد گه مایان ده کرد، یه کدی یان راوده نا، هه وره گرمه و باران نه مان، دونیا بارگه و بنه ی پیچایه وه و جگه له و ژنه (سورمیلینا) که سه مای ده کرد، چ شتیکی تر به سه ره هه لدره وه نه ما. ئیدی که مانچه ژهن خوی به سه ره چوارپایه که وه بو رانه ده گیرا و هه ستایه سه ری، که مانچه که ی وهک بونیا دهم هه ناسه ی هه لده کیشا و هاواری ده کرد، خوی له گه ل سوورانوه ی پتی سورمیلینا دایه کانگیر کرد، روخساری پیره میترد رهنگی درنده ی لی نیشتیوو، تا بناگوئی سوور هه لنگه را بوو، لیوه له ره ی پی که وتبوو، له ژویر چاوه وه له ژنه که ی ده نوړی، ههستم ده کرد که ههر نه لمان هه لده کوتیته سه ره ژنه و له تو په تی دهکات، پیتم و ابوو کابرای که مانچه ژهنیش هه مان ههستی هه یه، له به رنه وه ی یه کسه ر مو سیقا که ی بری، سه ما ته و او بوو، هه رده و سه ما که ره که له جووله که وتن، ئاره قه له ته وای جهسته یان وه ده چورا، پیساوان به ره و لای پیره میترد رایان کرد، بردیانه نه و لاوه و به عارهق که وتنه شیلانی، ژنه کانیسی ده وری سورمیلینایان دا تا پیساوان نه ببین، منیش که هیشتا مندال بووم، له نیو ژنه کانا شویتیکم بو خوم کرده وه، ژنه کان ریمان دام سه یرکم، سوخه که یان له مه مکو لانی کرد بووه، ئای نارنجیان به مل و ژویر بال و هه نییه دایه پرژاند، نه ویش چاوانی لیکنا بوو، زرده خه نه ی دههاتنی.

ئەمە ئەو كاتە بوو كە سەما و سورمىلىنا و ترس، ياخود سەما و ژن و مەرگ لە ناخدا نامىتە و يەكانگىرى يەكدىي بوون، چل سال دواتر، لە بانىزەي بەرزى ھۆتلى (ئۆرىنت) لە (تفلىس)، ژنىكى ھىندوستانىي سەماي دەکرد، ئەستىرەكان بەژوور سەريەو دەدرەوشانەو، بانىزەكە تارىك و چرايەكى لى ھەلنەكرابوو، دە دواترە كەسى بەدەورى ئەو ژنەدا راوستابوون، جگە لە رووناكىي كزى سىگارەكانىيان ھىچى تر ديارنەبوو، ژنە ھىندوستانىيەكە لەژىر قورسايى زىر و زبو و گوارە و خالخالى زىرپىندا، بەترسىكى پەنھان و لەسەرخۆ سەماي دەکرد، وەك بلىي بەلتيوارى ھەلديرتكەو لەگەل خواوئەندا سەما بكا و گەمانى لەگەلدا بكا، دەھاتە پىشەو، دەكشايەو، سەرى دەكردە سەرى و لە تەواوى ئەو ماويەشدا ھەموو گىيانى لە ترسا ھەلدەلەرزى تا نەبا ھەلديرتى. ناو بەناو بى جوولە لەجىي خۆيدا راوئەوستا. قوئل و باسكى وەك مار لەبەك دەئالاند و دەكرانەو و لەھەوادا لەگەل يەكديدا جووت دەبوون، رووناكىي سىگارەكان كوژانەو و لەپانتايى شەودا جگە لەو سەماكەرە و ئەستىرەكانى ژوور سەرى شتىكى تر ديارنەما، ئەستىرەكانىي بى جوولە كەوتنە سەما، ئىمە ھەناسەمان لەخۆ پرېبوو. كوتوپر ترسىك داگرتم، چما ئايا ئەو ژنىك بوو كە لەسەر لتيوارى ھەلدير سەماي دەکرد؟ نا، ئەو رۆحى خودى ئىمە بوو كە گەمەي ئەقىنى بەمەرگ دەدۆران!

كوپ

ھەر شتى بەھاتبايە زەينى منالىمەو، ھىند بەتاسەو ئەمىزم بۆ دەكردەو و ھىند بەقولىي لە زەيندا تۆمار دەبوو، كە ئەلعانىش لە تافىي پىرپىدا لە دەيادھىتەنەو ماندوو نابم، يەكەمىن ئاشايەتيم لەگەل زەريا و ژن و رەنگ و بۆنى دونيادا بەبەج كەم و زىاد و ياد دىنمەو.

دوورترين يادەودى ژيانم ئەمەيە: ھىشتا بەتەواوى نەمدەتوانى بەپتوہ خۆراگرم، بەگاگۆلكى بەرەو دەرگاي ھەوشە دەپۆيشتم و لە ترس و پەرۆشپىيەو سەرم بۆ فەزاي كراوئى ھەوشە دريژ دەکرد، تا ئەو كاتە تەنھا لە شووشەي پەنجەرەو تەماشاي دەروەم كرددبوو، شتىكى وام نەديتوو، بەلكو تەنھا سەرنجم داوو. بەلام ئىدى و بۆ يەكەمىن جار دونيام دەبىنى، خودايە چ ديمەنىكى سەرسورھىن بوو! باخچەي ھەوشەكەمانم بى سنوور دەھاتە پيش چاو، ويزە ويزى ھەزاران ميتشەنگى نەبىنراو لە فەزادا دەھاتە گوئ، بۆنىكى سەرخۆشكەر دەگەيشتە لووت و گەرمای خۆرىش چەر ھەر وەكى ھەنگوين بوو، دەتگوت فەزا تزيبە لەشمشپىر و لەنيو شمشپىرەكانا دەعباگەلى دريژ و فرىشتەئاسا، بەبالە رەنگاوپرەنگ و بى جوولەكانىانەو بەرەو لام دىن. لەترسا ھاوارىكم كرد، چاوانم پر بوون لە فرمىسك و دونيا لەبەر چاواندا بزىر بوو.

رۆژنىكى تر دىنمەو ياد كە پىياوئىكى ريش قرژ بوو لە باوہشى گرم و بردمى بۆ بەندەر، كە نزىك بووئەو دەنگى ئاھونالەي بوونەوئىكى درندەم ژنەفت، بىن دەچوو برىندارىي، يان بىهوى بمانتوقىنئ، بەترسەو خۆم راپسكان و لەباوہشى پىياوہكە خۆم خستە خواروہ و وەك مەلئىك زىكاندم، دەمويست بگەرئەمەو، كوتوپر بۆنى تىزى خرنوك و قىر و لىمۆي گەنيو گەبىيە كەپووم.

ناخم بۆ ھەلمرتنى ئەو بۆنە كرايەو، لەنيو باسكى تووكنى پىياوہكەدا كەوتە خۆراپسكان، تا لەپتچى شەقامىكدا ھەموو زەرياي كەفچىرپىن رژايە ناخمەو، زەريايەكى شىن، پر لە ھاوار و بۆن (چ بوونەوئىكى سەبىر بوو! چ تەر و تازەبىيەك بوو! چ ديمەنىكى بى سنوور بوو!) سەرم تزيى بوو لە پىكەن و خۆئ و ترس.

ژنىكى ھاوسىمان بەياد دىنمەو كە ناوى (ئانىكا) بوو، تازە بووك و تازە دايك، ژنىكى شوخ و نازدار، كەزىي كال و دريژ و چاو گەورە، رۆژنىكيان دەمەو عەسر لەھەوشە يارىم دەکرد، وا بزائم تەمەنم سى سالان بوو، باخچە بۆنى ھاوينى لى دەھات، ئانىكا نوشتايەو و لەباوہشى گرم و لە نامىزىدا دىنام، منيش پىلئوم لىكنا و سەرم لەنيو مەمكولانى نا و بۆنى جەستەيم ھەلمرت: ھاوئى بۆنىكى گەرم و چرى شپىر و ئاوتتە بەئارەقە لەجەستەي نوووكەو ھەلدەسا، بەنەشوہەكى ھاوئامىزىيەو ئەو ھاوئەم رژانە ناخمەو، كوتوپر سەرم گىزى خوارد و لەھۆش خۆ چووم، ئانىكا لەشەرمدا سوور ھەلگەرا، لەنيوان دوو ئىنجانەي گولە رىچاندا دىنام، ئىدى لەو بەدوا ھەرگىز لە باوہشىدا دىنەدەنیشانم، بەلكو تەنھا بەچاوہ گەورەكانى سەرنجى نەوازشامىزى لى دەدام و زەردەخەنەي دەھاتى.

شەويكىان ھاوين لەھەوشە لەسەر كورسىيە چكۆلەكەم دانىشتبووم، بىرم دى كاتى سەرم ھەلپىي، بۆ يەكەمىن جار ئەستىرەكانم بىنى، ھەستامە سەرىي و لە ترسا ھاوارم كرد: "بلىسە.. بلىسە...!" دەتگوت ئاگر لە ئاسمان ھەلايساو و جەستەي چكۆلەم كەوتۆتە بەر مەترسىي شالاوى ئاگرەو.

ئاوا بوو يەكەمىن رووبەر و روونەووم لەگەل عەرد و زەريا و ژن و ئاسمانى پر لە ئەستىران، ئەلعانىش لەقوولترين ساتەكانى ژياندا، ئەم چوار توخمە ترسناكە بەھەمان تاسەي تافى مندالبەمەو تەجروبە دەكەم، لە خواستى ھەمدىس تەجروبەكردنى ئەم توخمە ترسناكە (بەھەمان ترس و سەرسورمان و پەرۆشپىي تافى مندالىم) ھەويە كە ئەورۆ ديسان ئەوانە بەقولى لەجەستە و رۆحمدا ھەست پى دەكەم، لەبەرئەوئى ئەوانە يەكەمىن ھىزىك بوون كە ھۆشبارانە تۆماربوونىانم لە رۆحمدا پى زانى و ئىدى بەتەرزىكى لىك نەچراو، گرئى دران و يەكانگىرى يەكدى بوون، بەروخسارىك دەچوون كە ھەمىشە لە شپوگۆر كىندا بن، كاتى تەماشاي ئاسمانى پر لە ئەستىران دەكەم، ھەندى جار مەزەندە دەكەم باخىكى پر لەگول بى، يان زەريايەكى تارىك و خەتەر، ھەندى جارى ترىش لەوئىنى روخسارىكدايە غەرق لە فرمىسك، لەگەل ئەوہشدا ھەريەك لەسۆز و خەيالاتم، تەننەت رووتەنترىنيان، لەم چوار پىكەتە سەرتايىيە دروست بوون. لەناخدا فەلسەفەيترين مەسەلە، شپوہى جەستەيەكى گەرم و دونيايى بەخۆو دەگرئ و شەلال دەبىت لەبۆنى زەريا و خاك و ئارەقە، ئاخىر وشە بۆئەوئى بتوانىت دەستم تىوہ بدا، پىويستە ببىتە جەستەيەكى گەرم، كاتى دەتوانم پەي بەدونيا بىم كە بتوانم بۆن بكەم، بىبىنم و لەمس كەم.

جگە لەو چوار ھەستە، رۆحم بەقولىي لە رووداوہ رىكەوتەكان راپلەكى. رووداوى رىكەوت؟ چ دەكەيت كاتى زەينى ترسۆك لەراقەكردنى شتىكدا دۆش دادەمىنئ و ئىدى لە ھەژمەتا پەنا دەباتە بەر گوزارشتى ناجوامىرانە و ناراستەووخۆ، تا نەبا قسەكانى بىنە چەنەبازى و شكۆي برىنداركات. وا بزائم

تەمەنەم چوار سالان بوو که بایم بەبۆنە سالی نوێوە که ناربیەک و توپتیکی وەک جەژنانه، یان ئەوێ که له (کریت) پیتی دلێن (تەبەرۆک) بۆ هیتام، دەرگا و پەنجەرە زوورەکم دادەخست، دەرگای قەفەسەکم دەکردهوه و که ناربیەکم ئازاد دەکرد، که ناربیەکم راها تیبو له سەر توپەکه بنیشیتەوه و چەند سەعاتێک له سەر یەک بخوینتی، منیش بە دیاریبەوه هەناسەم لەخۆدەبری و گویم پادەدێرا.

پێ دەچێ ئەم رووداوه زۆر ساکاره، له هەموو کتییەکان زیاتر و لەو کەسانەش زیاتر که دواتر ناسیمن، کاریگەری له سەر ژبانم، له هەڵسوکەوتەکانی سالانی دواتر له سەر عەرد، له سلاو و مالتاوا ییبەکانا هەبووی، هەستم کرد سەرم ئەو توپەیه و که ناربیەکم له کاتی گۆرانی چرینا دەیکاته هیلانە.

پاڤەکردنی یەک بەیەکی یادهواریبەکانی منالیم لەبەر ئەو نیبە که خاوەن سبیریکی گەورەن، بەلکو لەبەر ئەوێ که لهو سەردەمەدا، هەر وەک خەون، رووداویکی بەروالەت گچکه، روخساری راستەقینە ی ئەقینی ئاشکرا دەکرد، زیاتر لهوێ پامان و راقە ی دەروویی ئاشکرای دەکات، هۆکاری گوزارشتکردن له مندالییدا یان له خەوندا زۆر ساکاره، هەر بۆیه جوانترین لایەنی دەروویی بەبێ زۆر پێوهنان ئالوگۆر دەکا و تەنها جەوهەرەکی دەمینیتەوه.

زەینی مندالی بێ گەرد و جەستەشی نەرم و نیانە، خۆز و مانگ و با و باران، بەبێدەنگیی بەسەریا دەژێن، مندالی هەویریەکە و ئەوانە هەلی دێن. مندالی بەئیشتیباوه دویا قوت دەدا، گەدی هەرسی دەکا، هەرسی دەکا و دەیکاته مندالی.

کاتی هەتاو هەوای گەرم دەکرد، له خانووه گەورەکی دراوسێکەماندا، تری دەگوشرا و دویا تژی دەبوو له بۆنی شیلە ی تری. زیاتر له سەر سەکوێ ماله کەمان دادەنیشتم، چاوانم بەخۆشحالیبەوه لیکدەنا، دەستەکانم پرایەل دەکرد و چاوه ریتی شتیکم دەکرد. هەمیشە خواوەند له شتیوی مندالیکی وەک خۆمدا دەهات و یاریبە منالانەکانی - خۆز و مانگ و با - ی دەدایە دەستم و دەیگوت: "ئەمانە دیاری من، یاریبان پێ بکه، یاری مندالانە ی تریشم هەن!" ئیدی من چاوانم دەکردهوه و خواوەند دیار نەدەما، بەلام هیشتا یاریبە منالانەکانیم هەر بەدەستهوه بوو.

قودرەتی رەهای خواوەندم لەبەر دەستابوو (ئەوهم نەدەزانی، لەبەر ئەوێ تەجرووبەم دەکرد) دویام بەو جۆره دەخولقاند که خۆم دەمویست، ئاخر من هەویر بووم، دویاش هەروا. بیرم دێ له تافی مندالییدا ئالبالو و گیتاسم له هەر میوهیکی تر خۆشتر دەویست، قاپیکم له بیڕه که پیر دەکرد له ئاو، دهنکه گیتاس و ئالبالوکانم تی دەکرد، دهنوشتامهوه و تەماشای بریقەدانەوێانم دەکرد. بەپەرۆشەوه لێم دەنۆرین، بەلام کاتی له ئاوه که دەرم دەهیتان، بەو پیری ناومیدییهوه له ژاکانیان ورد دەبوومهوه. چاوانم دهنوقاند تا ژاکانیان نەبینم، هەر بەچاوی نووقاوهوه دەمهاویشتنە زارم.

ئەم رووداوه هاكەزاییبە، بەگشتیی ئەو پێگەیه رۆشن دەکاتەوه که تا ئیستا بەپیریش رووبەرۆوی واقعیعی پێ بوومهتەوه. من واقعیعیبەت، رووناکتر، باشتر و گونجوتر بەمەبەستم دەخولقیتمهوه. زەین هاوار دەکات، راقە دەکات، رینوتینی دەکا، بەرەنگار دەبیتەوه، بەلام نەغمەیهک له ناخهوه بەرز دەبیتەوه و هاوار دەکا: "ئە ی زەین، بێ دهنگ به! وا باشتره گوێ له دهنگی دل رادیرین!" ئەدی کام دل؟

شیتی: جەوهەری ژبان. ئیدی دلێش دەکەوتە گۆرانی چرین.

یهکی له عاریفه بیزانسییهکان دلێ: "هەنۆکه که ناتوانین واقعی بگۆرین، باشتره ئەو چاوه بگۆرین که واقعی دەبینی!"* له تافی منالییدا وام کرد، ئەلعانییش له لیوانلیوتترین ساتەکانی ژیاغدا بەبەخشش، هەر وا دەکم.

بەرستی زەین و چاوه گوئی مندالی موجیزەن! بەپەرۆشییهکی بێ ئەندازەوه ئەم دویایه قوت دەدەن و لیتی تیر دەبن. دویا مەلیکه بەپیری سوور و سەوز و زەرەوه، دەی مندالی ئەو مەله راو دەکات.

له چاوانی خواوەندەوه شتیکی تر نیبە له چاوانی مندالی بچێ، دویا بۆ یەکەم جار دەبینی و دەخولقیتی، بەر لهوه دویا بێ سەرویهریه، تەواوی مەخلوقاتەکان (ناژەل، درەخت، ئینسان و بەرد) تەواوی شتەکان (شێوه، رەنگ، دەنگ، بۆن، تیشکی برووسکه) له پێش چاوی مندالی بەتەرزێکی گوزارشت نەکراو رەت دەبن - له پێش چاوییدا نا، بەلکو له ناوهوێرا - مندالی ناتوانی پێکیانەوه گرێب دا و نەزمێ له مابەینیان پێک بیتی، دویای مندالی له گل نەخولقاوه تا بەرگە بگری، بەلکو له هەر دروست بووه، نەسیمیکی فینک بەسەر لاجانگەکانیدا هەلدهکاو دویا لهبەر یەک دەپەنیتەوه و دیار نامیتی.

بێ شک، بەر له خەلیقەت، بیسەرۆبیری بهو شتیوه بهبەردەم خواوەنددا رەت بووه.

کاتی مندالی بووم، له گەل ئاسمان، مێروو، زەریا و با دا، واته له گەل هەموو ئەو شتەکانه که دەمینیی یا دەستم تیبوه دەدان یه کانیگر دەبووم، (با سینیگی هەبوو، دەستی هەبوو، نەوازیی دەکردم، هەندی جار توورە دەبوو، بەروومدا هەلدهشاخا و نەیدەهیشت برۆم، هەندی جار دیخستم بەعەردا، گەلی میوهکانی دەوهراند، قژی تیک دەدامهوه که دایکم جوان بۆی شانه کردبووم، کلاوهکی سەری (دیمیترۆس) ی دەرفاند و داویتی کراسهکی (پنلۆپ) خانی ژنی وی هەلدهدایهوه.

هیشتا من و دویا له یەک جوێ نەبیسوینەوه، بەلام ورده ورده خۆم له ئامیزی و دەدەرنا، ئەو له کهناریکدا راوهستا و منیش له کهناریکی تر، ئیدی هەمدیس شەر هەلایسایهوه.

ئەو مندالی که ئاوها له سەر سەکوێ بەردەم ماله که یاندا دادەنیشت و پە ی بەزیرانی چر و رەشی دویا دەبرد، رۆژیکیان کوتوپر چاوانی کرانهوه و دویای بینی، هەر پێنج هەستەکه کهوتنه خو، هەریه که یان ریتی بۆخۆی کردەوه و بەشی خۆی له دویا وەرگرت، بیرم دێ هەستی بۆنکردن بەر له هەستەکانی تر له مندا و رووژا، یه که مین هەست بوو که کهوتە بەرقەرارکردنی نەزم و یاسا بەسەر ئاژاوه و بێ سەرویهریدا.

دوو سالان بووم، هەر که سێک له لام بۆتیکی تایبەتی خۆی هەبوو، بەرلهوهی سەر هەلپرم و ئەو که سهه ببینم، بەبۆنیدا دەمزانی کتیبه. دایکم، بایم، خالهکانم، ژنهکانی دراوسیمان، هەریه که یان بۆنی تایبەتی خۆیان هەبوو، کاتی که سێک له باوهشی دەگرتم، بەبۆنیدا ئەو که سهه خۆشدهویست یان دهکهوتمه لنگه فرتی تا له باوهشیم داگری. له گەل سالاندا ئەو توانایه له بووندا بارگه و بنه ی پێچا بهوه و بۆنی

(*) دەبێ چاوهکان بشۆردرینهوه. دەبێ جۆزیکێ تر ببینرێ (سوهابی سوپهتری).

جۆراوجۆز تىنكەلاوى يەككى بوون.

يەكەندەردو بەبۇندا مەسحى و توركم دەناسىيەو. مالىكى مېھرەبانى تورك دراوسىمان بو، كاتى ژنەكەيان دەھات بۇ مالىمان بەبۇنەكەى دلم تىنكەل دەھات، ناچار چلنى رېخانەم لى دەكردەو و دەكەتمە بۇنكردى، يان گولتىكى ئەكاكىام دەترنجانە كونه لووتمەو.

بەلام ئەو ژنە توركە، كە ناوى فاتىمە بو، كچىكى چكۆلەى چوار سالانى ھەبوو ناوى (نامىنە) بوو - وا بزانم ئەو كاتە من تەمەنم سى سالان بو- ئەو كچە چكۆلەى بەبۇنىكى سەبىرى لى دەھات كە نە توركىيى بوو نە گرىكىيى. بۇنىكى خۇش بو!

نامىنە پىست سىبى و خەپان، دەست و پىن خەناوبى، لەپرچىيەو سەدەف يان موور و شوپر بېوۋە. نامىنە بۇنى مىسكى لى دەھات.

دەمزانى كەنگى دايكى لە مالىوۋە نابى، دەچوومە دەرى و نامىنەم دەبىنى لەبەر دەرگا دانىشتوۋە و بىنىشت دەجوئ، بىرپارم دەدا بچم بۇ لاي، بونىادەم بەسى پىپىلكانە بۇ مالىكەيان سەر دەكەوت، ئەو سى پىپىلكانەيەم بەلاوۋە زۆر بەرز بوو، بىرم دەكردەو چۆن بتوانم لەو پىپىلكانانەو سەرگەوم؟ ھەرچۇنىك با خەن لەپىپىلكانەى يەكەم سەردەكەوتم، ئەنجا ھەولم دەدا دوۋەمىش بىرم، تۆزى بۇى رادەوۋەستام تا ھەناسەيەك تى بىتەو، سەرم ھەلدەپرې تا سەبىرىكى نامىنە بكەم، دەمىبىنى بىن باك لەبەر دەرگا دانىشتوۋە، لەبرى ئەوۋە دەستى راپەلگا و يارمەتېم بدات، كەچى سەبىرى دەكرم و جوولەى لەخۇى بىبوو، وەك ئەوۋە بلى: "كاتى بەسەر كۆسپەكاندا زال دەبىت، ئەوجا ھەموو شتىك بەدلى خۆت دەبىن، ئىدى ئەو كات دەگەپتە لام و بەيەكەوۋە يارى دەكەين، خۆگەر نايشتوانى ئەو بگەرپتە!" بەلام من نەدەگەرپامەو، دواى ھەولتىكى زۆر بەسەر پىپىلكانەكانا سەر دەكەوتم و دەگەپتەم لاي نامىنە، كە دەگەپتەم لاي ھەلدەسايە سەر پىن، دەستى دەگرتم و دەبىردمە ژوورەو، دايكى تا نىوەرۇ نەدەھاتەو، جلىشۇرې دەكرم، بىن ئەوۋە تەنھا ساتىك بەھەدەر بەدەين، گۆرەويىەكانمان دادەكەند، رادەكشايىن و پاژنەى پىمان دەنوۋساند بەيەكەوۋە، ورتەمان لىوۋە نەدەھات. چاوانم لىك دەنا و ھەستەم دەكرم گەرماى لەشى نامىنە لەپاژنەى پىيەوۋە بۇ پاژنەى پىم رەت دەبىن، ھىدى ھىدى بەرەو ئەرتۇم، زگم، سىنگم، ھەلدەچىن و تەواوى بوونم لە خۆ دەگرئ (*).

ئەو لەزەتە ھىند قول بوو كە ھەستەم دەكرم لە ھۆش خۆ چووم. بەدبىزايى تەمەنم ھىچ ژنىن لەزەتتىكى ترسناكتىرى لەو لەزەتەى نامىنە پىن نەبەخشىوم و ھەرگىز گەرمايى لەشى ژنم بەو قولپىيە ھەست پىنەكردوۋە، ئەلەنشى دواى ھەفتا سال، چاوانم لىك دەنېم و گەرمايى لەشى نامىنە ھەست پىن دەكەم كە لەپاژنەى پىيەوۋە ھەلدەكشىن و بەسەرپاى رۆج و جەستەمدا پەخش دەبىن.

ورده ورده لە سەرکەوتن و دابەزىن ترسم شكا، دەچوومە مالى دراوسىكانمانەو و لەگەل مالىكانىانا گەمەم دەكرم، ھىور ھىور دونيا فراوانتر دەبوو.

(* تەواوى ئەم دېمەنە، بىن كە و زىاد لە رۇمانى (دوا وەسوۋەسى مەسح) دا ھەبە.

تەمەنم پىنچ سالان بو، ژنە مامۇستايەكىيان بۇگرتم تا لەسەر تەختە فىرى كىشانى ھىل و بازنەم بىكات، ئەو كارە دەستى رادەھىنام تا دواتر نووسىنى پىتەكان فىرىم. مامۇستاكەم ژنىكى ساكار و لادىيى بوو، ناوى خاتوو (نارت) بوو، كورتە بالا، قەلەو و تۆزى كۆم، بالوكەيەك بەلاى راستى چەناگەيەو بوو، خاتوو (نارت) دەستى دەگرتم و فىرى دەكرم چۇناوچۇنىي تەباشىر بەدەستەو بەگرم و بەنچەكانم بچوولپىنم. خاتوو نارت ھەمىشە دەمى بۇنى قاوۋى لى دەھات.

يەكەم جار چ ھەق بەسەرىيەو نەبوو، نە خۇشىم بەبۇنى دەمى دەھات و نە بەكۆمىكەى، بەلام دواتر نازانم چۆن بوو كە ھىدى ھىدى شىوۋى لەبەر چاوم گۆرا، بالوكەكەى سەر چەناگەى نەما، كۆمىكەى رىك بوۋە، قەلەويىەكەى نىشتەوۋە و جەستەى بارىك و جوان بوۋە، لەماوۋى چەند ھەفتەيەكدا بوۋە فرىشتەيەك بۇ خۇى، فرىشتەيەكى بارىكەلە بەكراسىكى سىبى ئاودامان بەرەنگى بەفرەو، شەبىوورىكى بۇزنىي گەرەى بەدەستەو، بىن شك من ئەو فرىشتەيەم لەنېو يەكىك لە نىگارەكانى كلتساي قەدىس (مىناس) دا بىنىبوو، جارىكى تر چاوانى منالىي موحىزەى خولقاند و فرىشتە و خاتوونى مامۇستاي يەكانگىركرد.

سالان تىپەرىن، من چووم بۇ دەروەى ولات و ھەمدىس گەرماەو، بەدواى مامۇستاكەمدا گەرما، پىرېژنىكى چكۆلە لەبەر دەركى مالىكەياندا خۇى دابوۋە بەر ھەتاو، بەبالوكەكەى سەر چەناگەيدا ناسىمەو. خۇى بوو، لىيى نىك بوومەو و خۆم پىن ناساند، لە خۇشىدا دەستى كرد بەگرىان، دىارىم لەگەل خۆم بۇ ھىنايو: قاوۋە و شەكر و پاكەتېك رەحەتەلقوم، سەرەتا شەرمم كرد پىسارى لى بكەم، بەلام وىنەى فرىشتەى شەبىوور بەدەست، ھىند لەناخامدا بنجى داکوتىبوو كە نەمتوانى ددان بەخۇدا بەگرم. لىم پىسى: "ئەرى خاتوو نارت، تۆقەت كراسى دىزىي سىپىت لەبەر كر دوۋە و شەبىوورىكى بۇزنىي گەرەشت بەدەستەو بووبى؟"

پىرېژنى بەستەزمان نىشانەى خاچى كىشا و ھاواری كرد: "خودا بۇ خۇى رۇم كات، من و كراسى سىبى؟ من و شەبىوور؟ خودايە تۆبە.. من و گۆرانى گوتن؟"

ھەموو شتى موحىزە ئاسا لەزەبى منالىمدا دروست دەبوۋە، لەسنورى ماقوولتى تىدەپەراند و لە شىتتى نىزىك دەبوۋە، بەلام ئەو شىتتىيە چۆرە خوتىبەكە دەكرىت بەسەر ئەقلى ساختا تا بۇگەن نەكا. لە دونىاي ئەفسانەى پەرىياندا دەژيام و دەدوام و دەبزوام و رېگەم بۇ خۆم دەكردەو و بەنېوانىياندا رەت دەبووم، چ شتىكم دووجار نەدەبىنى، لەبەرئەوۋە ھەر جارەى سىمايەكى نوتىم پىن دەبەخشى. ئىدى بەو چۆرە بەردەوام پاكىزەبى دونيا تازە دەبوۋە.

چەند مېوۋەكى تايەتى سىحرىكى پەنھانىيان تىدا دەوروزاند، بەتايەتى گىلاس و ھەنجىر، بەگەلاو بۇنى گەلاى ھەنجىر ھەر وەك خواردىنان، ئەفسوون دەبووم. چاوانم لىك دەنا و بۇنى گەلاى ھەنجىرم ھەلدەمىرت، لە خۇشىيەكى ترسناكدا غەرق دەبووم و رەنگم دەپەرى: خۇشى نا، بەلكو خۇشان، ترس، ھەللەرزىن، وەك بلىيى چووبىتمە ناو دارستانىكى تارىك و خەتەرنەكەو.

رۇژىكىيان دايكەم لەگەل خۇيدا بردىمى بۇكەنار زەربايەكى چۇلى دەروەى مىگالۆكاسترۇ، ئەو

جینگیه شوتینی مەلەى ژنان بوو، زەینم پریو لە زەریای بێ سنوور و هەلچوو، پێ دەچوو لە میانەى ئەو فەزا شینەوه قلاقەتى پەنگیەریو و لاواز و سەیر بێنە دەری، وەک بەلبی نەخۆش بن، دەیانزریکاند و شەرەئاویان دەکرد، تا ناو قەدیان لە ئاودا بوو، بەخۆم گوت: "دەشى لە ناو قەد بەرەو خوار ماسی بن، هەمان ئەو کێژانەى زەریا بن که خەلکى لە بارەیانەوه دەناخفن!"

حەکایەتیکى نەنکم بێرھاتەوه لەبارەى کچیکى زەریاوه که خوشکى ئەسکەندەرى گەورە بوو، هەموو زەریاکان بەدوای براکەیدا تەى دەکا، هەر بەلەمیک بەلایدا ڕەت دەبێ لە سەرنشینەکانى دەپرسى: "تەرى شا ئەسکەندەر زیندوو؟" بەلەمەوانەکەیش وەلام دەداتەوه: "بەلێ خانەکەم، شا ئەسکەندەر خۆشحال و زیندوو!" وای بەحالى ئەوئى گوتبای: "شا ئەسکەندەر مردوو!" ئیدی کێژەکە کلکى دەکیشا بەزەریادا و زریان هەل دەسا و هەموو بەلەمەکانى تەفرو توننا دەکرد.

یەکیەک لەو کێژانەى زەریا بەسەر شەپۆلێکى بەرزەوه بەرەو لام هات، شتیکى لێ پرسیم، بەلام هازەى زەریا هیند بەرز بوو که لەپرسیارەکەى حالى نەبووم، پیشتر تیکەلێ دۆنیای ئەفسانە ببووم و وام زانى پرسى براکەم لێ دەکات، بۆیە بەترس و لەرزەوه هاوارم کرد: "شا ئەسکەندەر زیندوو، خۆشحال و زیندوو!" وام گوت و کوتوپر سەرچەم کێژانى زەریا داىانە قاقای پیکەن.

بەشەرمیکى تیکەل بەتورپەبى رام کرد. لەبەرخۆه گوتم: "نەفرەتبان لێ بێ، ئەوانە ژن بوون، کێژانى زەریا نەبوون!" ئیدی لەسەر بەردیکى چکۆلە دانیشتم و لە رقا پشتم کردە زەریا.

سوپاسى خودا دەکەم که هیشتا ئەو خەونە خۆشانەى مندالیی بەتەواوى ڕەنگ و دەنگیانەوه لەگەلمدان، هەر ئەو شە زەینم لەچنگى ئافات قوتار دەکات و لە ژاکان و شکەلاتن دەپیارێزێ، ئەوه ئەو قەترەى پیرزى ئاوى حەیاتەیه که لەچنگى مەرگم دەردێنێ، هەر کاتێ بمەوێ لە نووسینەکانما لەبارەى زەریا و ژن و خواوەندەوه بدویم، چاو دەبرمە دلم، گوێ بۆ منالەکەى ناخم ڕادەدێرم و ئیدی ئەو شتەکانم پێ دەنووسیتەوه، گەر من توانیبیتم جارێک لەجاران لەهێزە گەورەکانى ژن و زەریا و خواوەند نزیك بووبیتەوه و لەرپێ وشەوه گوزارشتم لێ کردین، ئەوا بۆ ئەوه خۆم بەقەرزابارى منالیی دەزانم که هیشتا هەر لەگەلمدايه. سەرلەنوێ دەبەوه بەمندال تا بتوانم هەمیشە دۆنیا بۆ یەکەم جار و بەچاوانیکى پاکیزەوه ببینم.

دایک و بابم لە دەسارەکاندا دین و دەچن، یەکیکیان بەزەبر و زەنگ، توندوتیژ و مۆن، ئەوى تریشیان: ناسک و میهرەبان و ئیماندار، بەردەوام ئەو دوو کەسەم لەگەلدا بوون، هیچ کامیان نەمردن، مادامەکى من زیندووم، ئەوانیش لە ناخدا هەر زیندوو دەبن و بۆ حوکمکردن بەسەر ڕەوتار و کردارما لەگەل یەکتەر دەجەنگین، مەدەلەومەر هەول دەدەم ئەو دوانە لەخۆمدا ئاشت کەمەوه تا یەکیکیان قودرەتى خۆى و ئەوى تریان میهرەبانىی خۆیم پێ ببەخشێ، تا پیکەوه نەگۆنجانیان که بێ وچان لە ناووهامرا درێژەى هەیه، لە دلێ کورەکیانا هاوئاھەنگ کەم.

نامادەبى دایک و بابم بەئاشکرا بەدەستەکانمەوه ديارە، دەستى راستم بەهێزترە، بێ هەست و تەواویک پیاوانەیه، بەلام دەستى چەم زۆر هەستیارە. بەو یادەهێنانەوهى مەمکى ژنیک که خۆشم

دەویست، دەستى چەم دەپەشى و وەخوورو دەکەوێ. لەنازادا شین هەل دەگەڕێ و هیندەى نامینى بێتە برین. لەخەلەوتى تەنھایی خۆدا، کاتیک لەفرینى مەلێک دەنۆرم، گەرماى ژیر زگی لە لەپى دەستى چەمدا هەست پێ دەکەم، لە دەستەکانمدايه، تەنها و تەنها لە دەستەکانمدايه که دایک و بابم شوتین پێیان ديارە، بابم دەستى راست و دایکیشم دەستى چەمى بۆخۆى هەلگرتوو.

هەر لێرەدا ئەو ش بلێم که ڕووداویک کاربگەریبەکی قوولێ لەسەر ژبانم جێ هیشتا، ئەوه یەکەمین بریتیک بوو کهوتە ڕۆجم، وا پیر بووم و کەچى ئەو برینە هەر بەسوێهە هیشتا سارێژ نەبوو.

وا بزاتم تەمەنم چوار سالان بوو، ڕۆژتکیان یەکیک لە خالۆکانم دەستى گرتم تا بچین بۆ دیدەنى گۆرى هاوسییەکمان لەگۆرستانە چکۆلەکەى کلێسای قەدىس ماتيو.

وهرز وهرزى بەهار بوو، گولە بەیوون ڕەشمالى بەسەر گۆرەکانا هەلدابوو، تەلانیك گولێ سوور لەقوژبێتکدا تژی ببوو بەخونچەى چکۆلەى بەھاری، کات نیوهرۆ بوو، هەتاو عەردى گەرم دەکردهو و گژوگیاش تەر و بۆندار، دەرگای کلێساکە کرابۆوه، قەشە بخوورى خستبوو بخووردانەکەوه و پشتوتینى بەستبوو، لەدەركى کلێسا هاتە دەرەوه و ڕووهو لای گۆرەکان چوو. من لەو کاتەدا که بۆنى بخوور و خاکم هەل دەمژت، لەخالۆم پرسى: "ئەوه بۆچى بخووردانەکە دگەرپێت؟" بۆنەکە گەرم و کەمى ناخویش بوو، بۆنى ئەو حەمامە تورکیبەى وەباد هینامەوه که شەمەى ڕابردوو لەگەل دایکما خۆمان لێ شتبوو.

خالۆم بەبێدەنگی بەنیو گۆرەکانا دەپۆشت. هەمدیس لیم پرسى: "ئەوه بۆچى بخووردانەکە دگەرپێت؟"

خالم وەلامى دايهوه: "وس بە.. ئەلعان دەبینى، بەدواما وەرە!"
که لەپشتى کلێساکەوه داگەراين، دەنگە دەنگیکمان هاتە گوێ، پێنج شەش ژنى ڕەشپۆش لەمبەر و ئەوبەرى گۆرێکدا ڕاوەستابوون، دوو پیاویش کێلێ گۆرەکەیان لادەبرد، پاشان یەکیکیان چووه نیو گۆرەکە و کەوتە هەلگەندن، من و خالۆم نزیکیان بووینەوه و لە لیواری چالەکەدا ڕاوەستاین.

پرسیم: "ئەوه خەریکی چین؟"
خالۆم وەلامى دايهوه: "ئیسکوپرووسک لەژیر خۆلدا دەر دەهین!"

پرسیم: "ئیسکوپرووسکی چیی؟"
وەلامى دايهوه: "راوہستە، ئیستا خۆت دەبینى."

قەشە بەسەر گۆرەکەوه ڕاوەستابوو، بخووردانەکەى بەرز و نرم دەکردهو و لەژیر لێوہوه دوعای دەخوتند، بەسەر خۆلە تازە دەر دراوہکەدا دانەویهوه، بۆنیکى ناخۆش دەهات، کەپووم گرت، گەرچى دلم تیکەل دەهات بەلام نەکشامە دواوه، چاوهرێ بووم و لیکدا لیکداس لەخۆم دەپرسى: "ئیسکوپرووسک؟ ئیسکوپرووسکی چیی؟"

چاوهرێ بووم، کوتوپر ئەو پیاوہى خۆلەکەى دەر دەدا، خۆى راست کردەوه، کەللەسەرێکى بەدەستەوہبوو، خۆلەکەى لێ پاک کردەوه، پەنجەى بەچالێ چاوہکەیدا کرد و خۆلێ لێ دەرھیتنا، پاشان کەللەسەرەکەى لەسەر لیواری گۆرەکەدا دانا، دانەوتیوہ و هەمدیس کەوتەوه خۆل دەر دان.

له ترسا هه‌لده‌له‌رزیم، له خالۆم پرسی: "چییه؟"

- "ئهی نابینی.. که‌لله‌سه‌ری مردوه، که‌لله‌سه‌ره!"

- "که‌لله‌سه‌ری کییه؟"

- "بیرت نایه، که‌لله‌سه‌ری (ئانیکا)ی دراوسیمانیه!"

- "که‌لله‌سه‌ری ئانیکا؟"

دامه‌خوری‌گریبان و که‌وتمه‌قیژه و هاوار، هاوارم کرد: "که‌لله‌سه‌ری ئانیکا؟ که‌لله‌سه‌ری ئانیکا؟" وام گوت و بۆ‌ئه‌رزکه‌دانه‌ویمه‌وه و هه‌ر به‌ردیکم به‌ده‌سته‌وه هاتبا ده‌مگرته‌گۆر‌هه‌که‌نه‌که، به‌گریبان و هاواره‌وه ده‌مگوت: "ئانیکا چ شوخ بو؟ چ بۆنیکی خوشی لی ده‌هات!"

ئانیکا ده‌هات بۆ‌مالم‌ان. له‌باوه‌شیا دایده‌نیشاندم و به‌شانه‌که‌ی نیو پرچی قژی بۆ‌داده‌هیتام، ختوکه‌ی ژیر بالی ده‌دام و پیده‌که‌نیم، وه‌ک مه‌لیک ده‌مدا له‌چریکه.

خالۆم گرمیه‌باوه‌شی و برده‌مییه‌ئه‌ولاوه، به‌تووریه‌ی گوتی: "بۆچی ده‌گریت؟ وا ده‌زانی چییه؟ مردوه، هه‌موومان ده‌مرین!"

به‌لام من بیرم لای قژه‌زه‌رده‌کاله‌که‌ی ئانیکا، خه‌یالم لای چاوه‌درشته‌کانی بو. بیرم لای ئه‌و لینه‌و سووریه‌ی بو که‌ماچی پین ده‌کردم، که‌چی ئیستا...

قیژاندم: "قژی، لینی، چاوانی؟"

- "له‌به‌ین چوون... خاک لووشی دان!"

- "بۆچی؟ بۆچی؟ نامه‌وی خه‌لک بمرن!"

خالۆم شانیکه‌ی هه‌لته‌کاند و گوتی: "کاتێ گه‌وره‌ده‌بی، وه‌لامی ئه‌و بۆچییه‌ت ده‌ست ده‌که‌ویت!"

ده‌ستم نه‌که‌وت، گه‌وره‌بووم، پیریوم، به‌لام وه‌لامی ئه‌و بۆچییه‌م هه‌ر ده‌ست نه‌که‌وت!

قۆناغی خۆبندنی سه‌ره‌تایی

به‌چاوانی هه‌میشه‌ئه‌فسووناویمه‌وه، زه‌ینی لیوانلیتو له‌هه‌نگوین و ویزه‌ویزی هه‌نگ، کلاویکی تیسکن له‌سه‌را و جووتیک پیتلاوی گلتونکه‌دار له‌پیدا، به‌ره‌به‌یانیه‌یک، نیوه‌ی به‌خواست و نیوه‌که‌ی تری به‌ناه‌دلییه‌ به‌ره‌و قوتابخانه‌به‌رئ که‌وتم، بام ده‌ستی گرتم، دایکم چلێ پیتخانه‌ی دامێ، گوايه‌ بۆنکردنی شه‌هامه‌تم پێ ده‌به‌خشێ، خاچی ئالتونوبی پتوپه‌سمی غوسل‌دانه‌که‌می کرده‌ملم و به‌شانانزییه‌وه سه‌یری کردم و له‌ژیر لیوه‌وه گوتی: "خودا ناگادارت بێ و به‌دوعای خیری منت له‌گه‌ل بکات."

به‌قۆچی قوربانیه‌کی چکۆله‌ده‌چووم که‌زه‌نگۆله‌که‌ی، قورسایه‌ی خستبیته‌سه‌ر گه‌ردنی، له‌ناوه‌وه‌مرا هه‌ستم به‌شانازی و ترس ده‌کرد، به‌لام ده‌ستم نوقووم له‌ده‌ستی پیاوانه‌ی بامدا و ئازایانه‌ پتم ده‌کرد، به‌کۆلانه‌ باریکه‌کاندا روت بووین، گه‌یشتییه‌ کلێسای قه‌دیس میناس، له‌ویوه‌ داگه‌راین و چووبینه

ساختمانیکه‌ی کۆنه‌وه که‌هه‌وشیکه‌ی به‌رفه‌راوانی هه‌بوو، چوار هۆده‌ی گه‌وره‌له‌هه‌ر چوارلای هه‌وشه‌که‌دا، دارچناریکی قژ خۆلایی له‌ناوه‌راستا، ترسام و له‌رۆشفتن سله‌مییه‌وه، ده‌ستم له‌نیو ده‌ستی زل و گه‌رمی بامدا ده‌له‌رزى.

بام سه‌ری نه‌وی کرد و ده‌ستی به‌سه‌رمدا هیتا، راجله‌کیم. چونکه‌وا بزاتم ئه‌وه یه‌که‌م جار بوو نه‌وازشم کا، سه‌رم هه‌لبه‌ری و به‌ترسه‌وه دیقه‌تیم دا، بام سه‌رنجی ترسه‌که‌می دا و ده‌ستی کیشایه‌وه و گوتی: "لبه‌ره‌ بۆ خۆت خۆبندنه‌وه و نووسین فیتره‌بیت، تا بۆ خۆت ببیته‌پیاو.. ده‌ی خاچ بکیشه‌!"

مامۆستا له‌به‌ر ده‌رگاوه‌ده‌رکه‌وت، داریکه‌ی درێژی به‌ده‌سته‌وه و له‌ناوه‌لیکی لمۆز زل ده‌چوو، له‌ته‌وقی سه‌ری ورد بوومه‌وه تا به‌لکو قۆچیک ببینم، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کلاوی له‌سه‌ردا بوو نه‌مبینی.

بام گوتی: "ئه‌مه‌ کورێ منه!" وای گوت و ده‌ستی له‌نیو ده‌ستم ده‌رهیتا و منی به‌مامۆستا سپارد، پاشان گوتی: "ئیسقانی بۆ من و گوشتی بۆ ئیوه، به‌زه‌بیتان پیایدا نه‌یه‌ته‌وه، دارکاری که‌ن و بیکه‌نه ئینسان!"

مامۆستا ئیشاره‌تی بۆ‌داره‌که‌ی ده‌ستی کرد و گوتی: "قاره‌مان میخایل، نیگه‌ران مه‌به! ئه‌م داره هۆکاریکه‌ بۆ‌دروستکردنی ئینسان!"

له‌و رۆژانه‌ی قۆناغی خۆبندنی سه‌ره‌تایییدا، کۆمه‌له‌ روخساریک له‌یاده‌وه‌ریمدا ماون، کۆمه‌لێ سه‌ری مندالانه‌ که‌ وه‌ک که‌لله‌سه‌ر به‌یه‌که‌وه نووساون، ئه‌لعان زۆریه‌ی ئه‌و سه‌رانه‌بوونه‌ته‌که‌لله‌سه‌ر، به‌لام به‌رزتر له‌و سه‌رانه - چوار مامۆستا که‌م له‌زه‌ینمدا نه‌مرن.

له‌پۆلی یه‌ک، (پاترۆ پۆلۆس)، پیره‌میردیکه‌ی بچکۆلانه و کورته‌بالا به‌چاوانیکه‌ی درندانه و سمیلێکی شۆره‌وه، هه‌یج کات داره‌که‌ی ده‌ستی دانه‌دنا، به‌ئیشاره‌تیکه‌ی داره‌که‌ هه‌موومانێ کۆده‌کرده‌وه، پاشان ریزی ده‌کردین، وه‌ک ئه‌وه‌ی مراوی بێن و بمانبا بۆ بازار بمانفروشی، هه‌موو باوکیک به‌سه‌پاردنی مناله‌که‌ی به‌(پۆلۆس)، پیتی ده‌گوت: "مامۆستا، گوشتی بۆ من و ئیسقانی بۆ تو، دارکاری که‌ تا بۆ خۆی ببیته‌ پیاو!" ئیدی ئه‌ویش بێ روحمانه‌ دارکاری ده‌کردین. هه‌موومان، هه‌ر له‌مامۆستاوه تا قوتابی، چاوه‌رتی ئه‌و رۆژه‌بووین که‌ ئه‌و دارانه‌ بمانکاته ئینسان، که‌ گه‌وره‌بووم و تیۆره‌کانی مرۆقدۆستی زه‌ینمی به‌ره‌و گومرایی راپیتجا، بۆم ساخ بۆوه که‌ ئه‌و جۆره‌ فیترکردنه‌ فیترکردنیکه‌ی درندانه‌ بووه، به‌لام بۆ باشتر ناسینی ماهیه‌تی ئینسان، له‌وه‌یاندایه‌ دوعا بۆ داره‌که‌ی پاترۆ پۆلۆس ده‌که‌م، هه‌ر ئه‌و داره‌ بوو فیتری کردین که‌ عه‌زاب گه‌وره‌ترین مورشیده‌ بۆ هه‌لزنینی ئازهل به‌ره‌و ئینسانبوون.

(تیتیرۆس) - چ جۆره‌ په‌نیر- له‌سه‌ر عه‌رشێ پۆلی دووه‌مدا فه‌رمانه‌وه‌ای ده‌کرد، فه‌قیره‌ ته‌نها ده‌سه‌لاتداری ده‌کرد نه‌ک حوکمه‌ت، پیاویک بوو چاویلکه‌ له‌ چاو و رهنگ په‌ریو، کراسی یه‌خه‌ ره‌قی له‌به‌را و پیتلاوی پاژنه‌نمی نووک باریکی له‌پیدا، خاوه‌ن که‌په‌ویه‌کی زل و تووکن، دوکه‌لی جگه‌ره‌ په‌نجه‌ لاوازه‌کانی زه‌رد هه‌لگه‌رانده‌بوو، ناوه‌ ئه‌سه‌لییه‌که‌ی (چ جۆره‌ په‌نیر) نه‌بوو، به‌لکو ناوی پاپا داکیس بوو، به‌لام رۆژیکیان بابی که‌ قه‌شه‌ی گوند بوو، ده‌چێ بۆ شار و په‌نیری به‌دیاری بۆ ده‌هینت، کورپه‌که‌ی ده‌لی: "باوکه.. چ جۆریکی په‌نیره؟" به‌رپه‌که‌وت دراوسیتیه‌کیان گوتی له‌و قسه‌یه‌ ده‌بی و

دەكەوئیتە بلاوكرندنەو، ئىدى مامۆستای بەستەزمان ئەو نازناوێ بەسەردا دادەبرئى. مامۆستا (پەنیر) دارى نەدەوشاند، بەلام هەرەشەى دەکرد، (رۆبىنسۆن كرۆزۆ)ى بۆ دەخوئىندىنەو و وشە بەوشە راڤەشى دەکرد، ئىدى بەمبەرەبانى و دلەراوكتیو دىقەتى دەداين، وەك بلىتى تكامان لى بكات تىبى بگەين، وەلى ئىمە سەرقالى ھەلدانەوێ پەرەكانى كىتیبەكە بووین، لەژێرەو سەرنجمان دەدا لە وینەى جەنگەلە گەرمەسپىرەكان، لە درەختە گەلێ پان و ئەستورەكان، سەرنجمان دەدا لە (رۆبىنسۆن كرۆزۆ) بەكلاوێ ھەسپىرە پانەكەى و لەپانتایى ئۆقیانوسە لاکەوتەكەى چوار دەورى. مامۆستا (پەنیر)ى داماو لەزەنگى ھوانەو دەدا كىسە تووتەكەى دەردەھىنا و سىغارىكى دەپىچاىو، بەپارێنەو و سەرى دەكردىن و مات و ھەپەساو دوکەلى سىغارەكەى ھەلدەمژت.

رۆژىكیان (مىژووى پىرۆز)مان دەخوئىند، ناوى (عیسۆ) (*مان بەرگوى كەوت، ئەوێ بەخاترى شۆربای نىسك كە ياقوبى براى لىبى نابوو، مافى (سەر بەمۆربوون)ى خۆى فرۆشت. ئىتوارە كە گەرامەو ھەسپىرە پانەكەى (مافى سەر بەمۆربوون)م، لە بابم پرسی، بابم تۆزى سەرى خوراند و بەكۆكە كۆكەو ھەسپىرە پانەكەى (مافى سەر بەمۆربوون)م، ئەو لە خالۆ (نىكۆلاكى)ت پىرسە!"

خالۆ نىكۆلاكى قوناعى خوئىندى سەرەتایى تەواوكرديو، بەخوئىندەوارترین پىباوى بىنەمالەكە دەژمىردا، خالۆ نىكۆلاكى كورتەبىنە و قەلەو و كەچەل، خاوەن چاوانىكى گەورە و ترسۆكانە، دەستى زل و تووكن. لەژنەئىناندا پىبى بەقەدەر بەرەكەى خۆى رانەكىشاو، پارووبەكى زلتەر لە دەمى خۆى قووتداو، ببوو مەسخەرەى ژنە نالەبار و بەخىلەكەى، ھەموو شەوى ژنەكەى قاچى خالۆمى بەتەختە نوئىنەكەيانەو دەبەستەو، نەبادا بچى لەگەل كارەكەرە قەلەو و مەمك مەشكەبىبەكەياندا بىوئى، بەيانىنیش پىبى لە تەختەنوئىنەكە دەكردەو. ئەو خالۆ داماو ھەم بە ماوێ پىنچ ساڵ ئاوا ژيانى لەگەل ژنەكەيدا گوزەراندا، بەلام دواتر ئىرادەى خودا وای وىست كە ئەو ژنە نارەسەنە بىرئى، ئاخىر ھەر لەبەر ئەمەشە كە ناوى خودامان ناو مەبەرەبانى رەھا.

ئەم جارەيان خالۆم كچىكى لادىبى مەبەرەبان و لەش ساغ و دەم نوقتىبى ھىنا، ئەم ژنەى ترشەوانە قاچى خالۆمى نەدەبەستەو، ئىدى بەسەرفرازىبەو دەھات بۆ مالمەن و سەردانى خوشكەكەى دەکرد. داىكەم لىبى دەپرسی: "نىكۆلاكى، لەگەل ژنە تازەكە تا چۆنیت؟"

- "مارگى، ھەر مەپرسە چەند بەختەو ھەم... ئاخىر ئەو نامبەستىتەو!"

خالۆم لە بابم دەترسا و ھەرگىز نەیدەوئىرا لەھاستىا سەر بەرزكاتەو و لەروخسارى بىنۆزى، بەلكو كاتى دادەنیشت بەردەوام دەستە تووكنەكانى بەیەكدا دەھىنا و سەرنجى دەبىبە دەرگا. ئەو رۆژە ھەر كە بىستى قارەمان مەخايل كاری پىبىتى، يەكسەر لەسەر سفرە راپەرى و ھىشتا پارووكە لە دەمىدا

(*) لەبەرئەوێ بەھۆى ئەو شۆربای نىسكەو كە ياقوبى براى لىبى نابوو (مافى سەر مۆر بوون)ى خۆى فرۆشت، لەبەر ئەوێ و لەبەر سوورى رەنگى روخسارى ناویان ناو (عیسۆ)، نازناو كەى (نادوم)، واتە سوور و نىسك رەنگ (فەرھەنگى كىتیبى پىرۆز).

بوو، بەرەو مالى ئىمە بەرئى كەوت، بەدەم رۆو پارووكەى ناو دەمى دەجوبى و بەتوورەبىبەو بەخۆى دەگوت:

- "بلىتى جەنابى دىوچ ئىشىكى پىم بى و لەم كاتەدا نارووبەتى بەدواما؟ ئەرئى ئەو خوشكە داماو ھەم چۆن لەگەل ئەو دىوھەدا ھەلدەكا؟" بەلام بەو یادھىنانەوێ ژنى يەكەمى، سەرىكى رەزامەندى لەقاند و بەزەردەخەنەيەكەو بەخۆى گوت: "سوپاس بۆ خودا كە من دواجار رزگارم بوو!"

ھەر كە بابم خالۆمى بىبى، گوتى: "ئا وەرە ئىرە، تۆ خوئىندەوارىت، وەرە ئەمە لىك بەدەرەو!" ئەوسا ھەردوو بەجووتە سەريان بەسەر كىتیبەكەدا شۆركردەو.

بابم دواى رامانىكى درىژ گوتى: "بەعنى جلكى راو!"

خالۆم رەتى داىو و گوتى: "وا بزەم بەعنى تەنگ!"

كە واى گوت دەنگى لەزى.

بابم نەپاندى: "گوتم بەعنى جلكى راو!" كە واى گوت، برۆى گزىرد و خالۆم داچلەكى.

رۆژى دواتر، مامۆستا پرسی: "مافى سەرىمۆربوون يانى چى؟" منیش يەكسەر ھەستامە سەرىبى و گوتم: "بەعنى جلكى راو."

- "ناماقولت كەرد... چ وەلاخى ئەوێ پى گوتىت؟"

- "بابم!"

مامۆستا ساكا، ئاخىر ئەویش وەك ھەر كەسىكى تر لە بابم دەترسا، چۆن دەبوئىرا قسە لە قسەيدا بكات؟ مامۆستا بەزەحمەت تفىكى قووت دا و گوتى: "بەلى.. بەلى.. ھەلبەتە يانى جلكى راو، بەلام زۆر بەدەگمەن يانى جلكى راو، بەلام لىرەدا..."

دەرسى مىژووى پىرۆز، دەرسىكى خۆش بوو لەلام، ھەكایەتى سەبرى پەرىبان بوو، پر لە سەرگوزەشتەى ئەو مارانەى دەئاخىن، ھەكایەتى زریان و پەلكە رەنگىنە، ھەكایەتى دز و بكوژان، لەو ھەكایەتانەدا برا براى دەكوشت، باوك دەبوست كورە تاقانەكەى سەر بىرئى، خواوئەند ھەر دوو دەقىقە جارى دەخالەتى دەكرد و بەشى خۆى لە كوشت و كوشتار ئەنجام دەدا، خەلكى بى ئەوێ قولى پايان تەپى بەزەريادا دەپەرىنەو.

لەوانە نەدەگىشتىن، لەو بارەبەو پەرسىارمان لە مامۆستا دەكرد، ئەویش كۆكەيەكى بۆ دەكرد و بەتوورەبى دارەكەى ھەلدەبىرى و دەینەپاند: "فزوولبىبەت بەسە، چەند جار پىم گوتن بى قسە!"

ئىمەش دەمانگوت: "ئاخىر تىناگەين؟"

مامۆستا وەلامى دەداىو: "ئەوانە ھەموو ئىشى خودان، ئىمە بۆمان نبىبە تىبان بگەين، گوناھه!"

گوناھه! ئەو وشە ترسناكەمان دەژنەفت و لە ھەژمەتا بەملاولادا دەمانزوانى، ئەو وشە نەبوو، بەلكو مار بوو، ھەمان ئەو مارە بوو كە ھەواى فرىو دا و ئەلعانىش لە شوئىنەكەى مامۆستاو دەھاتە خوارەو، دەمى دەكردەو تا قووتمان بدا، ئىدى لە جىگەكائمانا دادەنیشتىن و ورتەمان لەخۆ دەبىرى.

وشه یه کی تر که بۆ یه کهم جار بهر گوتم کهوت و توکاندمی، وشه ی (ئیبیراهیم) بوو: (ناھ) و (ئای) ئەم وشه یه له ناوه ده مەرا دەنگی دەدا یه وه، پێ دەچوو له دووری دووره وه، له ناو چالێکی قوول و تاریک و خه تەرناکه وه بێت. به نه یینی له بهر خۆمه وه ده مگوت: "ئیبیراهیم.. ئیبیراهیم!" ... ئیدی دەنگی ته په ی پێ و هه ناسه برکیم له دوای خۆمه وه ده ژنه فت. هه ستم ده کرد که سێ به یا زه به لاج و په تیه که کانیسه وه به دوامه وه یه، کاتێ زانیم ئیبیراهیم رۆژی له رۆژان کوره که ی خۆی بر دبوو سه ری بپری، ئیدی به یه که جاری زه نده قم چوو، بێ شک ئەو هه مان ئەو که سه بوه که منالانی چکۆله ی سه ره پیه، ئیدی له پشت میزه که مه وه خۆم قایم ده کرد نه با مبینی و له گه ل خۆیم به ری. کاتێ مامۆستا پێی گوتم گه ر ئەو که سه ی ملکه چی فه رمانه کانی خودا بێ ئەو دواجار ده چیته سینگی ئیبیراهیمه وه، ئیدی من له وه به دوا سویندم خوارد که سه ره پێچی هه موو فه رمانه کانی خودا بکه م تا خۆم له چوونه نێو سینگی ئیبیراهیم رزگار که م.

که بۆ یه کهم جار واژه ی (حه به قوق) (*یشم بهر گوئی کهوت، هه مان شپوه خرو شام،

ئەو واژه یه ش له لام بێ ئەندازه تاریک بوو، ناخر (حه به قوق) خیسوی بوو که هه ر دونیا تاریک داده ات، له حه وشه که ماندا خۆی ده نایه وه، باش ده زمان له کویتدا خۆی ده نیته وه، له ودیو بیره که وه! جارتیکیان جوړئه تم دایه بهر خۆم و به ته نها چومه حه وشه، له ودیو بیره که وه ده رکه وت، ده سستی رایه ل کرد و هاواری کرد: "حه به قوق ... واته "خۆت بگره، هه ر ئەلعان دێم و ده تخۆم!"

ئەو وشانه به تابه ته ی وشه عیبریه کان ده یان خرو شاند، ئەم خرو شانه ش له تر سه وه بوو نه ک له شاد ومانیی، با پیره م ده یگوت: "رۆژانی هه یینی پاک، یه هودیه کان منالانی مه سیحییان ده گرت، ده یان خسته نێو ته شتیک نوکه بزماره وه و خوینبان ده مژین!" زیاتر وا پێ ده چوو که واژه عیبریه کانی ته ورات و - واژه ی یه هو له هه موویان زیاتر ته شتیک نوکه بزمار بێ و که سێ بیه وئ بمخاته ناوییه وه. (پریاندهر کراساکیس) ناوی مامۆستای پۆلی سییه مان بوو، کام باوه پیا ره ی دل ره ق، ناوی ئەو ده عبا بێ روحمه (کوئرس) ییه ی له م کوتره برینداره له بونیا ده م چوه نابوو؟ کراسیکی یه خه ده لبی له به رده کرد تا غوده کانی ملی دا پۆشی، قاچی ده تگوت قاچی کولله یه، دايمه ی خواش ده سته سه ریکی ده نا به ده مه وه و تفی رۆده کرد، وه ک بلتی دوا نه فه سی گیان ده رچوون بدا، ئەو مامۆستایه شیتی پاک و ته میزی بوو، هه موو رۆژیک گوتیچکه و لووت و ددان و نینۆکه کائمانی ده پیشکنی، لینی نه ده داین، هه ره شه شی نه ده کرد، به لکو ته نها که لله زل و ناقۆلاو پي زیه که ی ته کان ده دا و هاواری ده کرد: "تاژد لینه! به رازینه! گه ر هه موو رۆژی ده ست و ده موچاوتان به سا بوون نه شوون نابنه ئینسان! ده زانن ئینسان بوون یانی چی؟ یانی ده ست و ده موچاوتان به سا بوون، منالینه ته نها میتشک به س نییه، به لکو سا بوونیش پیتو یسته، ئەدی چۆن ده تانه وئ به ده سته نه وه له به رده م خراوه نندا ده رکه ون؟ ده ی.. یالا ده ی برۆنه حه وشه و ده سته تان به سا بوون بشوون!"

بۆ ماوه ی چن ده سعاتی ک باسی ئەوه ی ده کرد که کام پیتی ده نگدار به رزه یان نزم، کامیان ناسکه و کامیان گری. ئیمه له و باسانه دا خه یالمان ده رۆیشت، له کاتی کدا که وی سه ره گه رمی ئەو باسانه بوو، ئیمه

(* حه به قوق Habakkuk: حه به قوق یان ها با کوک، یه کی که له پیغه مبه ره کانی به نی ئیسراییل.

گوتمان راده دتیرا بۆ ئەو ده نگانه ی له کۆلانه وه ده هاته نه گوئی، ده نگی سه وه فرۆشان، ده نگی منالانی کولیه چه فرۆش، زه پینی کهر، پیکه نینی ژنان، گوتمان راده دتیرا و چاوه روانی لیدانی زهنگ ده بووین تا بچینه ده ری، ته ماشای مامۆستاکه مان ده کرد که هینده قسانی کردبوو ئاره قه ی ده ردا بوو، ته واوی هه ولی بۆ ئەوه بوو ده رسه که له زه یماندا بچه سپینتی، به لام خه یالی ئیمه له شوینیکی تر بوو، خه یالی ئیمه له بهر هه تاو و لای شه ره به رد بوو. ناخر زۆر حه زمان به و یارییه ده کرد و زۆریه ی جار به سه ری شکا وه وه له قوتابخانه وه خۆمان به مالدا ده کرده وه.

رۆژیکی به هار، په نجهره کان کرابوونه وه، له کۆلانه که ی ئەو دیو قوتابخانه وه ده رختیکی نارنج خونچه ی کردبوو، بۆنی خونچه ی ده رخته که ده رژایه پۆله وه، زه نی ئیمه ببوو ده نارنج به خونچه رازا وه که، ئیتر حه وسه له ی گویتگرتمان له مامۆستا و تاقه تی ده نگی به رز و نزم، ناسک و گرمان نه ما بوو، ریک له و له حزه یه دا مه لیک هات و له سه ر چلی دار چناره که ی حه وشی مه کته ب نیشه وه و که وه ته چریکه. قوتابییه کی ره نگ په رپو و سه ر سوور که ئەو سه له له گونده وه هاتبوو، ناوی (نیکۆلۆس) بوو، نه ی توانی ددان به خۆیدا بگری، په نجه ی هه لپری و هاواری کرد: "مامۆستا بێ ده نگ به و لیکه ری با گوتمان له جریوه ی ئەو مه له بێت!"

ئای (پریاندهر کراساکیس) ی داماو، ئای له و رۆژه ی به خاکمان سپارد، ئیمه مرده که یشیمان بینی، به ئارامی سه ری نابوو سه ر میزه که ی، له حزه یه ک وه ک ماسی خۆی راپسکاند و ئیدی گیانی سپارد. له دیداری مه رگ زه نده قمان چوو، به قیژه قیژ و هاوارها واره وه رامانک رده حه وشه. رۆژی دواتر، جلکی تابه ته یی یه ک شه مومان پۆشی، جوان جوان ده سته مان شت، ناخر ده مانویست نامۆژگارییه کانی وی له گوئی بگرین، به ره و گوێستانیکی دتیرینی که نار زه ریامان برد، کات به هار بوو، ئاسمان ده تر قیایه وه، عه رد بۆنی گوئه به ییوونی لێ ده هات، سه ری تابوو ته که هه لدرابوو، روخساری مر دو وه که، پر له زپیکه، ره نگی سه وز و زه رد هه لگه رابوو، کاتێ قوتابییه کان یه که یه که نو شتانه وه تا ماچی که ن و دوا مالئا وایی لێ بکه ن، ئیدی به هار بۆنی گوئه به ییوونی لێ نه ده هات، به لکو بۆنی گوشتی گه نیوی لێ ده هات.

له پۆلی چوارم، مامۆستاکه مان به رتیه به ری قوتابخانه که بوو، که هه م فه رمانه وه ای تیبی ده کرد و هه م حوکمه ت، کورته بنه و خریلانه بوو، قه له و وه ک کو په له، ریشیکی ته نکي هیشتووه، ره نگی چاوانی خۆله میشی و هه میشه تووره، قاچی گیتر، به جوړتیک که گوئی لیتمان نه بێ ده که وه تینه چه چپ. ده مانگوت: "ده توخوا سه ر، قاچی جوانه، سه ر چۆن له یه کتره وه ده ئالین، چاوه له و کۆکه یه. ئەم کارایه کریتی نییه!" ئەو مامۆستایه له ئەسینا وه هاتبوو، مامۆستایه کی تازه ده رچوو بوو، لای خۆی (پیداگۆژی نوئی) (*ی له گه ل خۆیدا بۆ هینا بووین، وامان ده زانی ره نگه (پیداگۆژی) ناوی خانمیک (**)) بێ، به لام که یه که م جار ئەو مامۆستایه مان بینی ته نها بوو، (پیداگۆژی) له گه ل نه بوو، وامان زه ن کرد که چ شکی

(* پيداگۆژی Pedagogie وشه یه کی فه ره نسییه، واته په ره رده و فیکردنی منالان، هونه ری مامۆستایه تی.

(**) وشه ی نوئی له زوبانی گریکییدا واتای خانمی جیحیل ده گه یه نن.

تیدانیه خاتوو پیداکوژی له مالهوهیه. ئەو مامۆستایه قامچییهکی کۆلی بهدهستهوه بوو که له پێستی گا چنرابوو، ریزی کردین و دهستی به قسان کردن، گوتی: "هەر چیهک فێردهین، دهین بیهین و دهستی تێوهدهین، ئەوجا بهخاڵ لهسەر قافز رهسمی کهین، پێویسته تهواویک هۆشمان لای دهرسهکه بێت!" ئەو مامۆستایه ههوسهلهی گوێگرتنی له قسهی زیاده نهبوو، تهنا ته نهماندهوێرا لهزنگی ههوانهوهشدا پێکهکهین و هاوارکهین، دهبوو دهستمان بهنیشانهی خاچ لهسەر یهک دانایا، دهبوو هەر کاتێ قهشهیهک دهبین، دهستی ماچکههین، دهیگوت: "منالینه، تهواویک هۆشمان لای خۆتان بێت، ئەگینا - ناماژهی بۆ قامچییهکی دهکرد - خۆ دهبین، من ته نهها قسان ناکه، بهلکو جیهه جیهی دهکه!" بهراستیش هەر وابوو، گهر هاریمان کردبا، یان وهزعی خۆی باش نهبا، ئەوا پانتۆلهکهی لهپێ دادهکههین و دهرپێکهمانی رادهکێشایه خوار، ئەوجا بهقامچی دهیسرهوانده قوونی رووتمان. خۆ گهر ههوسهلهی داکههندی پانتۆلهکامانی نهبا، ئەوا هیندهی دهرسهوانده پهنا گوێمان تاخوین فیجقهی دهکرد.

رۆژتیکیان وێرام پهنج ههلبهرم و پیرسم: "مامۆستا، ئەدی خاتوو پیداکوژی لهکوێیه؟ ئەرئ ئەوه بۆچی نایهت بۆ مهکتبه؟"

لهسەر کورسییهکهی ههستا و قامچییهکهی لهقولاپی سهردیوارهکه کردهوه و هاواری کرد: "ههیه بێ ئهدهب، وهره ئیهره. پانتۆلهکهت داکهه!" خۆی ههوسهلهی نهبوو پانتۆلهکهم داکهه، ئەوجا کهوته قامچی تیسرهواندم، بهدهم قامچی وهشاندنهوه هاواری دهکرد: "وهه، وهره، وهره!" دهموچاو و روخساری شهلالی ئارهقه بیهو، که ماندوو بوو، ئەوجا دهستی له لیدانم ههلبهگرت و گوتی: "خاتوو پیداکوژی لێره دایه، ئەمجاره بێدهنگ بێت!"

ئەو مامۆستایه، مێردهکهی (پیداکوژی خانم) شهیتانیهکی فیلباز بوو، رۆژتیکیان پیتی گوتین: "سههین دهمهوی لهبارهی کریستۆفه کۆلومپس و چۆنیهتی دۆزینهوهی کیشوهری ئەمریکاه قسانتان بۆ بکه، ئەمجا بۆ ئەوهی باشتر لهوه بگه، دهمهوی سههین هه یهکه تان هیلکه بهک لهگهڵ خۆی بێت، هه کهسێکی له مالهوه هیلکه یان نهبوو، وا باشتره که مهیک که ره بێت."

کچیکه ههبوو بهناوی (تریسیکۆر) که وهختی شوی بوو، کورته بالا بهلام شوخ، خوازی بیهیکه ریکی زۆری ههبوو، بهلام بابی نهیدهویست بیدا بهشوو، دهیگوت: "رێگه بهکاریکه ئاوها ئاپرووبه رانه له مالهکه ما نادم!" سهههتای زستانانیش کاتێ پشیله نێرهکان دههاتنه دهری و دهکهوتنه مياو مياو، ئەم پهیهی دهنه بهدیوارهوه و دهچوه سهریان و راوی دهنان و له بهرخۆیهوه دهیگوت: "نهفهرت له سروشت که نازانی ئەخلاق چیه!"

رۆژانی (ههینی پاک) دهیبردین بۆ کلتیسا تا له بهرامبهر مهسیحدا کپنۆش بهرین، دواي ئەوه دههیتانیهوه مهکتبه تا لهبارهی ئەوهی بیهنومهوه و ئەوهی کپنۆشمان بۆ بردوه بۆمان بدوی و باسی مانای لهخاچدافان بۆ بکا، ئیمهش هیلاک و ماندوو لهجیهگه کافان داده نیهستین، له بهر خاتری چهشتنی عهزایی مهسیح، جگه له لیمۆ و سرکه هیهی ترمان نهخواردبوو، بهو بریهتی و شهکه تیههوه، مێردهکهی (پیداکوژی خانم) بهدهنگیهکی شکۆدار دهکهوته باسکردنی چۆنیهتی دابهزینی خواوهند بۆ سهر عهرد و

باسی مهسیحبوونی، باسی عهزاب و مردنی له پیناو رزگاربوونی ئیمه له گوناها، به جوانیهی له ماهیهتی ئەو گوناها نه دهگهیهشتین، بهلام دلنیا بووین لهوهی مهسیح دوانزه هاواری ههبووه و یهکن لهو هاواریانهی ناوی (یههوزا) بووه و خیانهتی لێ کردوه.

- "یههوزا.. له کێ.. له کێ.. دهچوو؟"

مامۆستا له جیهگهکهی ههستا و هینواش و هه ره شه ئامیز له ریحلهیه کهوه چوو بۆ لای ریحلهیه که تر، چاری بهیهکه بهیهکه ماندا گێرا.

- "یههوزا.. وهکو.. وهکو..."

پهنجهی شایهتانی درێژکرد، بهسهر یهک بهیهکی قوتابیهکاندا گێرای، ههولێ دا بزانی کامان له یههوزا دهچین، هه موممان له ترسا خۆمان ته ر کردبوو، زندهد قمان چوو بوو نهبا ئەو پهنجه ترسناکه لهسهر یهکێکمان بگهیهستهوه، کوتوپر هاواریکی کرد و گوتی: "دۆزیهوه...!" وای گوت و پهنجهی لهسهر منالیهکی رهنگه پوو و هه ژار دانا. ئەو مناله (نیکۆلیۆس) بوو، هه مان ئەو منالهی که سالی پێشوو له پۆلی سپیه مدامامۆستای گوت: مامۆستا بێ دهنگ به، لێگه پێ با گوێمان له چریکهی ئەو مهله بێت. مامۆستا هاواری کرد: "خۆیهتی.. کوتومت وهک نیکۆلیۆس، به مومو فهرقیان نییه، هه مان رهنگ په ریبوی، هه مان جلیک.. یههوزاش هه وهک ئەم سوورفل بوو، سوورفلیکی تۆخ.. وهک بلتیهسی دۆزهخ!"

نیکۆلیۆسی داماو که ئەوهی بیست دایه پهمهی گریان، ئەوانی ترمان که له خه ته ریات رزگارمان ببوو، نیگی درنده و دۆزمنکارانه مان بریه نیکۆلیۆس، به نهیهتی ریکه کهوتین لهسهر ئەوهی که هه ر ئیزن بووین، نیکۆلیۆس ته مبهی کهین، ئاخ چۆن دهبوو خیانهت له مهسیح بکات؟

مامۆستا که به په په و کردنی شتوازی (پیداکوژی) له نیشاندانی شپوه و روخساری (یههوزا) رازی و خۆشحال بوو، ئیزنی داین. هه ر که گه یهشتینه دهرهوه، گه مارۆی نیکۆلیۆسمان دا و کهوتینه لیدان و تف لێ کردنی، نیکۆلیۆس به چاوانیهکی فرمیهسک تی زاوهوه رای کرد، بهلام ئیمه له کۆلی نه بوینهوه، به بهرد هه لمانبهری، تا گه یهشته مالت و خۆی کرد به ژووردا، هه ر بهردمان تی دهگرت و هاوارمان دهکرد: "یههوزا.. یههوزا!"

ئیدی نیکۆلیۆس پیتی نهخستهوه مهکتبه، دواي سی سال که له ئەوروپا گه رامهوه کريت، له دهرگای مالهوه درا، شه مبهی پیرۆز بوو، بام به بۆنهی جهزنی پاکهوه راپساردبوو پیتلاوی تازه مان بۆ بکردی. بیهنیم پیاویکی رهنگ په ریبو و لاواز، قژی سهر و مووی ریشی سوور، له بهر دهرگاکه راهه ستاوه، پیتلاوه کافانی له قوماشیهکی رهنگاو رهنگهوه پێچاو و دای پیم، به شه رمهوه له بهر دهرگای هه وشه راهه ستابوو، سه ریهکی کردم و سه ری له قاند.

- "نامناسیهتهوه؟ بیرت چومه تهوه؟"

که وای گوت دهسوربد ناسیمهوه.

باوهشم پیاکرد و هاوارم کرد: "نیکۆلیۆس!"

گوتی: "یه هوزا..!"

وای گوت و زده خه نه یه کی تال له سهر لیوی نه خشی.

زور جارن هاوسیتکامان له پیوا و ژن وهیاد دینمه وه، لهو کاتانه دا ترسم لی دهنیشین، زیاتر نه وانه خه لکانی حولولی و نیوه گیل بوون، له بهر نه وهی لیبتیان ده ترسام، به په له به بهر ده ماله کانینا دا پرت ده بووم، باله خانه کانینان دابوه کری، په ننگه له بهر نه وه بووی که به درژیایی سال له نیو چوار دیواری مائی خوینا زیندانیی بوون و له خه لکانی تر داپرابوون، په نگیسه به هوی ترسیانه وه بووی له تورک و پایه ندییان به ژیان و شهره و سامانه وه که بهر ده وام له بهر هه ره شهی خه ته ردا بوو، نه وانه هه مدیس باسی قه تلوعام و جه ننگه کان، نه زمونی دژواری مه سیحیه کانینان له زاری پیره میدراندوه ده ژنه فت و مووی جه هسته یان راست ده بووه، گهر که سح هاتبا و له بهر ده رگاکه یان پاره ستابا، نه وانه مان له ترسا راده چله کین و شپزه ده بوون، نه دی شه وانه چون ده یان توانی بنوون؟ به چاوانیکی ده پزقیو و گوئی له زهنگی ده رگا، چاوه پتی نه ساته وه خته شوومه بوون که تیا ده چن.

به ترسه وه پیوان و ژنانی هاوسیتمان وهیاد دینمه وه، خاتو (فیکتوریا)، ماله که یه که میتک له خوار مائی نیمه وه بوو، هه ندی جار زور به رگه رمیی چاکوچونیی له گه له خه لکا ده کرد، ده که ته چه نه بازیه ک وینه ی نه بوو، هه ندی جاری تریش ده رگای بهر و تدا داده خست و له و دیوه وه ده که وته جنی پیتدانت.

مائی خاتو (پنلۆب) بهرام بهریان بوو، پنلۆب ژنیکی قه له و و چه و و چلیک بوو، دایه ی خوا شه و هری ده خوار تا گوايه بوئی ده می خوش کات، بهر ده وام پینده که نی، پینده چو خوتو که ی بدن، میدره که ی ناوی (دیمیتروس) بوو، که سیکی عاشق و کم دوو بوو، زوریه ی جارن چه تره که ی هه لده گرت و دهیدایه شاخ، دوی دوو سح مانگ به جلکی شرویره وه ده گه راپه وه، گیرفانی پانتۆله که ی به تال و له برسا قوره ی زگی ده هات، هه ر که سه رو که له ی له دووره وه وه دیار ده که وت، خاتو پنلۆب دهیدایه قاقای پیکه نین، بهر ده نگی بهر ز بهر ده و دراوسیتی ده گوت: "نه و تا، بوم هاته وه تا پانتۆله که ی پرکاته وه!" نه وانیش بهر و ایدا ده یان دایه قاقای پیکه نین.

له خواری کولیندا، (مانوسوس) ده ژیا، مانوسوس بازرگانیکی به شانس بوو، به لام نه ویتی که میتک ناته و او بوو، به یانینان که له مان ده چوه ده ری، به پارچه گه چن خاچتیکی له سهر ده رگاکه یان په سم ده کرد، نیوه وانیش که ب نانخوردن ده گه راپه وه مال، له سهری سه عاتیکی دیاری کراودا ده که وته لیدانی خوشکه که ی، کاتییک هاوار و قیزه ی خوشکه که یان ده ژنه فت، ئیدی ده مانزانی کاتی نانی نیوه رۆیه و له سهر سفره داده نیشتین، قهت بۆ به یانیی باشکردن لیوی هه لته ده هیتیا نه وه، ته نهها به درنده یی و ترسیکه وه سه بری ده کرد.

(نه ندیراس) ی پاسه وان که میتک له سه روو مائی نیمه وه بوو، له سهری کولاندا له خانویه کی گه ورده دا ده ژیا، نه ندیراس ده له مند و ده موچای ناواری بوو، که پوهی که ی زل و دوو کونه لووتی فراوان که به یی گویره که ده چون، هه رکاتی ده رگای حه وشه ی ماله که ی داده خست، بۆ ماوه ی یه که سه عات دهستی بهر ده رگاکه دا ده هیتا تا دلنیا یی له وه ی نا کریتته وه، بهر ده وام دوعای ده خویند تا دز و ناگر و نه خویشی له

ماله که ی بهر ده ویر بیت، دوا جار سح که پرت خاچی ده کیتشا و نه و جا ده که وته ری، جارن جاریش ناوری له دواوه ده دایه وه، منالانی دراوسن بویان ده رکه وتسو که نه ندیراس به سهر چه ند بهر دیک دیاری کراودا ده روا، نه نجا بونه وه ی سهر بکه نه سهری، خوئی یان تهرسی نه سپیان ده خسته سهر نه و بهر دانه، به لام نه و بهر ده چانه که ی گل و ته رسه که ی له سهر بهر ده کان لاده برد و بهر تی خویدا ده ریشت.

دکتور (پریکلیم) یس هاوسیتمان بوو، په رمزی شانازی گه رکه بوو، پزیشکی بوو تازه کیی دوی وهرگرتی برونامه ی دکتورا، له پاریس گه راپه وه، موو زهر د و قوز، چاویله که ی تالتونیی له چاو ده کرد، کلاویکی له گه نیی له سهر ده نا - نه وه یه که مین کلاویک بوو هاتبووه میگالو کاسترزه وه - به نه عله وه ده چو بۆ سهردانی نه خوشه کانی، له بهر نه وه ی به قه ولی خوئی گوايه پیی برینداره. خوشکه قه بره که ی نه و نه علانه ی بۆ گولچینی کردبوو، دکتور پریکلیم به پاره ی جازی نه و خوشکه ی خویندنی ته و او کردبوو، وی دختوری مائی نیمه ش بوو، کاتی ده هات بۆ مالمان داده نه ویمه وه و به تاسه وه سه بری گوله کانی نه عله که یم ده کرد، گولی سووری ناوری شمی له ناوه ندی گه لای سه وزدا. جارتیکیان (تا) م لی هاتبوو، دختوریان هیتیا به سهرم، به پاران هه وه پیتم گوت: "گه ر ده ته وی چاک بیمه وه، نه و پیوسته نه عله کانتیم بدهیتی!" نه ویش هه ر به راستی نه عله کانی خوئی له پیی کردم تا بزانی به پیتم ده بی یان نا، به لام زور به پیتم گه وره بوو، ناچار بۆ نه وه ی تاسه ی خویم بشکینم، لووتم نا به گولی سهر نه عله که وه تا بونی که م، بونی لی ده هات.. به لام بونی گول نا.

بهر ده وام به پیکه نینیکی ناوینته به فرمیسه که وه، هاوسیتکانم وهیاد دینمه وه، نه و رۆژانه خه لکی له یه ک قالبدا دانه ریژرابوون، هه ربه که و بۆخوی دنیایه کی جودا و تاییه تی خوئی هه بوو، پیکه نین و قسه ی له گه ل پیکه نین و قسه ی هاوسیتکه یدا جوئی بوو، ده رگای بهر ووی خویدا داده خست و له شهرم یان له ترسا ناره زوه به نه هانه کانی لای خوئی ده هیتشه وه و ده یپاراست، تا ئیدی نه و ناره زووانه له ناوه ویرا په لک و چل و گه لایان لی ده بووه و ده یان تاساند، به لام ده می هه لته ده هیتیا نه وه و ژیا نی و یقارتیکی شاهانه ی له خوگر تبوو. هه ژاریی ده ردی سه ریاری ده ردان بوو، عیزه تی نه فس رتی نه ددها هیچ که س له و هه ژارییه ناگاداریی، خه لکیی نان و زهیتسون و چله خه رده لیان ده خوار تا به جلکی پینه کراوه وه نه چنه ده ری. جارتیکیان گویم لی بوو، دراوسیه کمان گوتی: "هه ژار که سیکه که له هه ژاریی ده ترسی، ده ی من له هه ژاریی نا ترسم!"

مردنی باپیره م

وايزانم قوناعی خویندنی سه ره تاییم ته و او نه کردبوو که رۆژتیکیان شواتیک له گونده وه به شپزه یی هات تا بۆ لای باپیره م به ریت، دیاریو باپیره م گیانی ددها، ناردبووی به دوما تا بهر ده که تم دا. بیرم دی مانگی تاب بوو، دنییا گه رم، من سواره و شوانه یس پیاده له دوامه وه هه نگاوی ددها، به داره دوو لاکه ی که بزمارتیک به نوو که که یه وه بوو، په یتا په یتا نه قیزه ی له گویدر ریژه که ده ژند، خوین فیچقه ی ده کرد و نازه لی دامو له تاو بازار هه لی ده تیزان و به له سه ده بوو. ناویم دایه وه و له شوانه که پارامه وه: "روحتم هه ین،

مه‌گه‌ر به‌زه‌بیت به‌و بی‌ زمانه‌دا نایه‌ته‌وه؟ خه‌ریکیت برینداری ده‌که‌یت!"

وه‌لامی دامه‌وه: "ته‌نهما بونیاده‌م هه‌ست به‌ئازار ده‌کات. که‌ر، که‌ره!" به‌لام که‌ه‌یشتینه‌ ره‌ز و دار زه‌یتونه‌کان، نازاری (گوئدریژ) که‌م له‌بیر خۆ برده‌وه، ژنان هه‌یشتا تره‌یان ده‌رنی و له‌جیگه‌یه‌کی وشکدا و له‌سه‌ر قومانشیک هه‌ل‌یانده‌خست تا بیته‌م میوژ. هه‌وا بوئتیکی خۆشی گرتبوو، وه‌ژی کولله‌ گوئی بونیاده‌می که‌ر ده‌کرد، یه‌کیک له‌ تره‌نه‌کان ئیمه‌ی بینی و دایه‌ قاقای پیته‌که‌نین.

له‌ شوانه‌که‌م پرسی: "گریاکۆس - تا ئیستا ناوه‌که‌یم له‌ یادماوه - ئه‌وه به‌چی پیته‌که‌نی؟"

وه‌لامی دامه‌وه: "ختوکه‌ی ده‌ده‌ن و ئیدی پیته‌که‌نی!"

وای گوت و تفیکی رۆکرد.

- "ختوکه‌ی ده‌ده‌ن؟ گریاکۆس، کی ختوکه‌ی ده‌دا؟"

- "شه‌یتان!"

حالیی نه‌بووم، به‌لام ترس دایگرتم، بۆ ئه‌وه‌ی شه‌یتان نه‌بینم به‌مشت که‌وتمه‌ لیدانی گوئدریژ که‌ه‌ تا خه‌راتر له‌و جیگه‌یه‌ دوورم خاته‌وه.

له‌یه‌کی له‌و گوندانه‌وه که‌ رت بووین خه‌لکانی کولکن و که‌ته، تا ناو قه‌د رووت، تره‌یان ده‌فلیقاندوه، له‌ناو ته‌شتیکی که‌وره‌دا سه‌مایان ده‌کرد و گالته‌ی بی مانایان له‌گه‌ل یه‌کدی ده‌کرد و وه‌خته بوو له‌تاو پیته‌که‌نین به‌پشتا بکه‌ون.

عه‌رد بوئی شیله‌ی تره‌ی گرتبوو، ژنان نانی برژاویان له‌ ته‌نوور ده‌رده‌هیتا، حه‌په‌ی سه‌گ، ویزه‌ی هه‌نگ، خۆر مه‌ست و روخساری سووری به‌ره‌و خۆرئاوا لار کردبووه، وه‌ک بلتی ئه‌ویش کفت بووی و به‌دریژی رۆژ شان به‌شانی خه‌لکه‌که‌ تره‌ی فلیقاندیته‌وه. منیش دامه‌ قاقای پیته‌که‌نین، به‌فیکه‌لیدانه‌وه داره‌که‌م له‌ کابرای شوان وه‌رگرت و که‌وتمه‌ نه‌قیزه‌ تیه‌وه‌نیی گوئدریژ که‌ه.

کاتێ گه‌یشتینه‌ مالی باپیره‌م، له‌تاو ماندوویی و خۆر و کولله‌ پروکاس ببووم، کاتێ گه‌یشتین، باپیره‌م بینی له‌ ناوه‌راستی حه‌وشه‌که‌ پالخواه و که‌ه‌زا و کوره‌زاکانی ده‌وره‌یان لی دابوو. هه‌ناسه‌یه‌کی ئیسراحه‌تم هه‌ل‌کیشا، شه‌و پاشه‌کشیتی به‌گه‌رما کردبوو، باپیره‌م چوانی لیک نابوو، چ ئاگای له‌ئاماده‌بوونی من نه‌بوو، ئیتر به‌و جۆره‌ له‌شه‌ری باپیره‌م رزگارم بوو که‌ هه‌ر جارێک ده‌ستی تیه‌وه‌ده‌دام، پیستم وه‌خوروو ده‌که‌وت و له‌حه‌بوته‌ تا تیم ده‌ته‌قاند.

به‌و ژنه‌م گوت که‌ کردمبه‌ باوه‌ش و له‌ گوئدریژ که‌ه‌ دایگرتم:

- "ماندووم!"

وه‌لامی دامه‌وه: "ئارامت هه‌بی، باپیره‌ت له‌ ئان و له‌حزایه‌. باشتره‌ له‌ لای بیت تا یه‌که‌م که‌س بیت به‌ره‌که‌ت بدرتیت!"

ئو به‌ره‌که‌ته‌ی که‌ ئو هه‌موو ریگه‌یه‌م بۆ پرپیوو، به‌دیارییه‌کی ئه‌فسووناویی، یان یارییه‌کی منالانه‌ی گرانبه‌ها، یاخود به‌مووی ئه‌ژدیها ده‌چوو که‌ له‌ئه‌فسانه‌ی په‌رباندا باس کراوه، ئو مووه‌ت وه‌ک جادوو

لای خۆت ده‌پاراست و له‌کاتی خه‌ته‌ردا ده‌تسووتاند و ئیدی ئه‌ژدیها به‌هاناته‌وه‌ ده‌هات، ده‌ی له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو چاوه‌ری بووم تا باپیره‌م چوانی بکاته‌وه و مووی ئه‌ژدیها که‌م بداتی.

باپیره‌م هه‌ر عه‌ینه‌ن له‌و کاته‌دا هاوارتیکی لی هه‌ستا و کوور و گرمۆله‌ راست بووه و له‌سه‌ر ئه‌و فه‌رووه‌ مه‌ره‌ دانیشت که‌ له‌ژێردا راخراوو.

په‌رته‌ی گوتی: "ئووه‌ مه‌لایکه‌ته‌که‌ی خۆی بینی، ئیتر له‌هه‌ر له‌حه‌زه‌یه‌کدا بی رۆحی ده‌رده‌چیت!" پیته‌که‌یه‌که‌ به‌ده‌م گوتنی ئه‌و قسانه‌وه‌ خاچی کیشا و پارچه‌یه‌ک مۆمی هه‌ل‌گرت، به‌هالاوی هه‌ناسه‌ی که‌وته‌ گه‌رمکردنی و به‌په‌نجه‌شی نه‌رمی ده‌کرد، شیه‌وی خاچتیکی لی دروست کرد تا لیتی مردوه‌که‌ی بی کلۆم دا.

یه‌کی له‌ کوره‌کان له‌جیتی خۆی هه‌ستا، ریشیکی ره‌شی شه‌به‌قه‌نگ و زبری هه‌بوو، چوه‌ ژووری، هه‌ناریکی هیتا و خستیه‌ نیو له‌پی بابیه‌وه‌ تا له‌گه‌ل خۆیدا بۆ (هادیس) ی به‌ریت.

هه‌مووان لیتی نزیک بووینه‌وه‌ و دیقه‌تیمان دا، ژنیک که‌وته‌ لاوانه‌وه‌، به‌لام ئه‌و کوره‌ی که‌ ریشیکی زبری هه‌بوو ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌می ژنه‌که‌ و گوتی: "بیده‌نگ!"

له‌و کاته‌دا باپیره‌م چوانی کردنه‌وه‌ و ناماژه‌ی بۆ خه‌لکه‌که‌ی ده‌روبه‌ی کرد نزیکه‌ ببه‌وه، خه‌لکه‌که‌ چونه‌ پیش و کوره‌کانی بازنه‌ی یه‌که‌میان به‌ده‌وریدا دروست کرد، کوره‌زا و که‌ه‌زا کوره‌کانی له‌دوای ئه‌وانه‌وه‌ دانیشتن و پاشان که‌نیشک و بووکه‌کانی.

باپیره‌م ده‌ستی هه‌ل‌یتا، پیته‌که‌یه‌که‌ی سهرینیکی نایه‌ ژیر سه‌ری. ده‌نگیمان هاته‌ گوئی، گوتی: "منالینه، خوداحافیز، من به‌شی خۆم نام خواردوو، ئیتر وا ئه‌لعانیشت ده‌روم، حه‌وشی ماله‌که‌م پر کردوو له‌ منال و نه‌وه، کویه‌له‌کانم پرن له‌ زه‌یت و هه‌نگوین و به‌رمیله‌کانم پر له‌ شه‌راب کردوون، چ گله‌ییم نییه، ئیدی خوداحافیز."

ده‌ستی به‌نیشانه‌ی مالتاوااییکردن ته‌کان دا، له‌سه‌رخۆ به‌ملاولای خۆیدا ئاوری دایه‌وه‌ و سه‌رنجی له‌ یه‌که‌ به‌یه‌که‌مان دا، من ئیدی ته‌واویک مه‌سه‌له‌ی به‌ره‌که‌تانه‌که‌م بیرچوو، له‌ پشت سه‌ری دوو سێ خالۆزومه‌وه‌ خۆم شارده‌بووه‌ و باپیره‌م منی نه‌ده‌بینی، که‌س ورته‌ی لیه‌ نه‌ده‌هات، باپیره‌م هه‌مدیس زاری هه‌ل‌یتاوه‌:

- "منالینه، گوئی بۆ دوایین وه‌سیتیم رادیرن، ئاگاتان له‌ ئاژه‌لان بی، له‌ گا و مه‌ر و گوئدریژان، خۆتان فریو مه‌دن، ئاخه‌ر ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه‌ رۆحیان هه‌یه، ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه‌ بونیاده‌من، ته‌نهما هیتنه‌ هه‌یه ئه‌وان کلکیان هه‌یه و ناشتوانن بشاخن. نه‌سه‌بی ئه‌وانیش ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر ئاده‌م، خواردنی ته‌واویان بده‌نی. ئاگاتان له‌ دار زه‌تیون و ره‌زه‌کان بی، گه‌ر ده‌تانه‌وی میوه‌تان بده‌نی ئه‌وا له‌ په‌ین و ئاو و قه‌له‌مکردنیان ته‌قسیری مه‌که‌ن. نه‌سه‌بی ئه‌وانیش ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر ئاده‌م، به‌لام له‌به‌رته‌وه‌ی زۆر ده‌میته‌که‌، بیران نایه‌ت، به‌لام ئینسان بییری دیت، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ که‌ ئیمه‌ بونیاده‌مین. گوئتان لیمه‌ یان بۆ که‌رولالان ده‌ناخقم؟"

هه‌مووان به‌یه‌که‌ ده‌نگ گوتیان: "گوئمان لیته، گوئمان لیته."

باپیرهم دهسته زهبله لاهه کی تهکان دا و کوره گه وره که ی بانگ کرد: "کوستاندیس، وهره بۆ ئیره."
کوستاندیس ناکه سبه چه یه کی قز بژ بو، خاوهن ریشتیکی بۆر و دوچاوی گه وره بوو وهک چاوی گا،
کوستاندیس دهستی بابی گرت.

- "قوربان، ئەمه تام، ئەم بفرموی."

- "بریک گهفی دهستچنم له گۆزه یه کی بچووکدا هه لگرتووه، ماوه یه کی زۆره ئەو گه ئەم بۆ رپوره سمی
خه تم داناو، نۆیه م رۆژ بیکولینه، بیرت نه چیت بایامی زۆر تیکهیت - سوپاس بۆ خودا بایه مان زۆره -
بۆ شه کریش ره زیلی نه کهیت، گویت لیمه؟ تۆ بونیا ده میکی به دخوویت و چ متمانم پیت نییه!"
کوره گه وره دواي ئەوهی سه ری به نیشانه ی ره زامه ندی له قاند، له وه لامدا گوئی: "پێژ له وه سیته که تان
ده گرم، به لام وا چاکتره هه موان له خه رجی و مه سه رهدا شه ربک ببن، به و جو ره هه موو شتیکی
به رپۆکیکی به رپۆه ده چیت، مه سه له مه سه له ی رپۆه سمی خه تم، گالته نییه، پول و پاره ی ده وئ، مۆمی
ده وئ، کرپی قه شه و گۆره له که نی ده وئ، ئەمه جگه له پاره ی شیرینی دواي رپۆه سمی به خاک سپاردن و
پول و پاره ی شه راب و مه زه ی دواي خه تم و پاره ی قساره خوارده وه ی ژنان، ئەو هه موو مه سه رف و
خه رجی ده وئ. گالته نییه، ده بی هه مووان له و مه سه رف و خه رجی ده شه ربک ببن!"

ئو جی رووی کرده براکانی و له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "گویتان لیمه؟ ده بی هه موومان له و
خه رجی و مه سه رفه دا شه ربک ببن، وا چاکتره ئەم مه سه له یه یه کلا کریته وه!"
کوره کان ددانه جیره بان پێ کهوت، یه کتیکیان به ده نگیککی به رز گوئی: "زۆر باشه کۆستاندیس، له سه ر
مه سه له یه کی ئاوا نایکه یه نه قه!"

خۆم خزنده یه که مین باز نه وه، پیتشانیس گوتم که مه رگ هه میشه نه نییه کی سه ر سوپه تهر بووه و
ئه فسوونی کردووم، بۆیه نزیکتر بوومه وه، تا به باشی مردنی باپیرهم (بابی دایکم) ببینم.
باپیرهم چاوی پیم کهوت.

- "ئیی به خیری بئی کوره چکۆله که مان له میگالۆ کاسترۆوه، دانه وه تا به ره که تت بدهم."

ئو پیرپێنه ی که مۆمی نه رم ده کرد، سه ری چه مانه وه، باپیرهم دهستی زه به لاه و قورسی هینا
به سه رهدا، گوئی:

- "نه وه ی میگالۆ کاسترۆییم، دۆعای بۆ ده که م و به ره که تی ده ده م و ئومیده وارم رۆژیک له رۆژان بیته
پیاو."

لینوی بۆ گوتنی شتی تریش جولاند، به لام ئیدی رۆح له جهسته یدا نه مابوو، چاوانی لیک نا.

به ده نگیککی بیگیان گوئی: "به ئاراسته ی ئاوابوونی خۆر پالم خه ن!"

دوان له کوره کانی به ئاراسته ی خۆر ئاوابوون پالیان خست. ئه و جی له به رخۆیه وه گوئی: "خودا حافیژ..
ئیت من ده رۆم!"

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، پیکانی له یه که وه ئالاند، سه ری له سه ر سه ری نه که لار بۆوه و به ر ورده

به رد و زیخی هه وشه کهوت.

له یه کینک له خالۆزا چکۆله کانم پرسی: "باپیرهم.. مرد؟"

وه لامی دامه وه: "شه رابی مه رگی نۆشی، خۆمان خۆش، باشتره پرۆین شتیکی بخۆین!"

کریت له به رامبه ر تورکیادا

شتیکی که زیاتر له مه کته ب و مامۆستا و قوولتر له ئەوه وه لێن شادیی و ترسه کانم له کاتی روانینه دونیا
کاربگه ربی له سه ر ژبانم دانا، تیکۆشانی کریت بوو دژی تورک، ئەو به ره نگار بوونه وه یه کی که به ره و تاقه
رپگه یه ک په لی گرتم، گه ر ئەو رو به رو بوونه وه یه نه با، ئەوا ژبانم رپگه یه کی تری ده گرت به ر و
خواه ندیش روخساریکی تری ده پۆشی. له یه که مین رۆژی له دابکبوونه وه په یم به و شه ره ئاشکرا و
نه نییه ترسناکه بردبوو که خۆی له هه ناسه دامدا هه شاردا بوو.

مه سیحی و تورکم ده بینی مۆریان له یه کدی ده کرد و له تووره ییدا سمیلیان باده دا، ئەو ده مه ی
سه ربا زانی تفه نگ به شانی هیزی داگیرکه ر کۆلانه کانیان ته حه ری ده کرد، مه سیحیه کانم ده بینی له و دیو
ده رگای ماله کانیانه وه سه نگه ربان لیده دا، پیره میردان چیرۆک و داستانیان له پاره ی قه تلوعام و نازایه تی
و نازادیی و گریکستانه وه ده گپراپه وه و من گوتم راده دتیرا، قوول و بیده نگ له نیو هه موو ئەو شتانه دا
ده ژبام، چاوه رپی ئەو رۆزه بووم گه وره بم و له مانای هه موو ئەوانه تی بگه م، تا منیش قوولی لێ هه لمالم
و به ره و جه نگ بچم. دواتر له هه موو شتیکی گه یشتم. کریت و تورکیا سه نگه ربان له یه کدی گرتووه،
کریت بۆ و ده سه پینانی نازادیی ده جه نگ و تورکیش دهستی نابوو بینی و لینی نه ده که ران نازاد بژی.

ئیدی دواي ئەوه شته کانی ده وره به رم روخساریکیان به خۆه گرت، روخساری کریت و تورکیا. له
ئه ندیشه و جه سه مدا هه موو شتیکی بووه روخساریکی که ئەو جه نگه ترسناکی وه بیره ده هینامه وه.

رۆژتیکی هاوین، شازده یه می مانگی ئاب، ئەیکۆنی (دابه زینی روحو لقوقدس له مه ریهمی پاکیزه دا) یان
هینا بۆ کلێسا و له سه ر کورسی عیبادت دایانا، دایکی مه سیح ئارام و دهستی به شیوه ی خاچ لیک
نابوو، مه لایکه تیک لای راسته وه و شه ی تانیس لای چه پ، هه ردوو کیان بۆ و ده سه پینانی رۆحی وی،
به ربیونه گیانی یه کتر، مه لایکه ته که شم شیرده کی راکیشا و هه ردوو دهستی شه ی تانی له ئانیسکا بریوو،
ده سه قرتاوه کان به حه واه مابوونه وه و خۆنیان لێ ده چۆرا، له ئایکونه که ورد ده بوومه وه و دلیم لیتوولیتو
ببوو له خۆشحالی، به خۆم گوتم: "مه ریهم: کریت، شه ی تانه ره شه که: تورکه، فریسته سپیبه به فرینه که ش:
پادشای گریکستانه. رۆژیک دێ پادشای گریکستان دهستی تورک ده قرتینی. که نگی؟" به خۆم گوتم:
"که گه وره بووم!" وام گوتم و سینه ی منالانه م پرپوو له شانازی.

ئیدی ئەو سینگه ناسکه منالانه یه، لیتوولیتو ده بوو له رق و نا ئارامی، منیش ناماده بۆ چوونه مه یدان
نه به رد، مسسته چکۆله کانم ده هینا یه وه یه ک، باش ده مزانی وه زیفه م ده رگیربوون له گه ل کام لایه نی ئەو
جه نگه دایه، په له م بوو گه وره بم تا بتوانم بجه نگم و درپژه به رپگه ی باب و باپیرهم بده م.

ئوه تۆوه که بوو، نه مامی دره ختی ژبانم له و تۆوه وه سه وز بوو، خونه چه ی کرد، گولی گرت و پشکوت و

به‌ری هیتنا. ناخر سه‌رته‌تا ترس یان عه‌زاب نه‌بوو که پو‌حمیان پا‌چله‌کاند، له‌زته و گه‌مه‌ش نه‌بوون، به‌لکو په‌روشی بوو بو‌نازادی، ده‌بوو نازادی وه‌ده‌س بئینم. به‌لام له‌چی و له‌کئ؟ هیتدی هیتدی و به‌مروری زه‌من به‌پیلکانه‌ی قو‌قز و سه‌ختی نازادیدا سه‌رکه‌وتم، به‌که‌مین پیلکانه‌ی وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادی بوو له‌تورک، پاشان شه‌ریکی نو‌ی هه‌لایسا، وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادی له‌تورکی ناخ، واته‌له‌جه‌هل، له‌شه‌رانگیزی و سه‌سه‌د، له‌ترس و ته‌مه‌لی، له‌مه‌زنده‌ی درو‌بینه‌کان، دواتر وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادی له‌بته‌کان، له‌ته‌واوی بته‌کان، ته‌نانه‌ت له‌به‌ری‌ترین و شکو‌دارترین بتیان.

گه‌وره‌بووم و زه‌ینم زیاتر کرایه‌وه، پانتایی شه‌ره‌کش به‌رفراوانتر بوو، له‌سنووری کریت و گریکستانی تیپه‌پرا‌ند، ته‌واوی زه‌من و شو‌ینه‌کانی ته‌ی کرد و می‌ژووی به‌شه‌ریبه‌تی خسته‌ژیر نقیحه‌که‌ی خو‌یه‌وه، ناخر هیتشتا کریت و تورک ده‌ستیان نه‌دا‌بووه به‌خه‌ی یه‌کتر خیر و شه‌په‌بوون، پروناکی و تاریکی هه‌بوون، خوا‌وند و شه‌یتان هه‌بوون، به‌رده‌وام هه‌مان جه‌نگ هه‌بوو، جه‌نگیکی هه‌میشه‌یی. به‌رده‌وامیش کریت لایه‌نگیری خیر و پروناکی و خوا‌وند بوو، تورکیس لایه‌نگیری تاریکی و شه‌یتان، قیسه‌تم بوو که له‌ساته‌وه‌ختی قه‌یرانویی شه‌ری کریت بوو وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادیدا، له‌م نیشتیامانه‌دا له‌دایک بم، قیسه‌تم بوو له‌تافی مندال‌بیه‌وه حالی بم له‌وه‌ی دونیا خوا‌ه‌نی نیعمه‌تیکه‌ی نازیزتر له‌گریکستان، شیرینتر له‌به‌خته‌وه‌ری. ئەو نیعمه‌ته‌ش نازادی بوو.

قاره‌مانیکی پیر و به‌سال‌چووی هاو‌رپی بام هه‌بوو ناسراو بوو به‌(پولی مانتلیاس)، واته‌چهند ده‌سه‌سپ، نازناوی - چهند ده‌سه‌سپ-ی له‌وه‌وه به‌سه‌را دا‌پرا‌بوو که هه‌میشه‌چهند ده‌سه‌سپ‌یکی پی‌بوو، به‌کیکیان بو‌قو‌ژی، به‌کیکیان بو‌ژیر بالی چه‌پی، دوو ده‌سه‌سپ بو‌به‌ر پشت‌ینه‌ی ناو‌ریش‌مینه‌که‌ی، ده‌سه‌سپ‌یکیش به‌ده‌سته‌یه‌وه بو‌سپینی ئاره‌قه‌ی نیو‌چه‌وانی، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رده‌وام ئاره‌قه‌ی له‌نیو‌چه‌وانییه‌وه ده‌چو‌را. دوو‌کانه‌که‌ی بام ببووه جیتی هه‌موو کاته‌ی ئەو، بام نیر‌گه‌له‌یه‌ک و فنجان‌یک قاوه‌ی بو‌بانگ ده‌کرد. هاو‌ته‌مه‌نه‌کانی بام له‌وو دوو‌کانه‌دا کو‌ده‌بو‌ونه‌وه، قاره‌مان مانتلیاس کیسه‌توتنه‌که‌ی ده‌کرده‌وه، نه‌ختیکی ده‌ترنجانده‌که‌پوویه‌وه، ده‌پژمی و ئەوجا سه‌ری قسه‌ی داده‌مه‌زرا‌ند.

منیش له‌قو‌ژبینه‌کدا راده‌وه‌ستام و گو‌پم راده‌دێرا، جه‌نگ و ده‌سد‌ریژی و کو‌شتار و می‌گالو‌کاسترو ديار نه‌ده‌مان و چپاکانی کریت له‌به‌رده‌مدا سه‌ریان قیت ده‌کرده‌وه، هه‌وا تژیی ده‌بوو له‌نه‌عه‌رته، نه‌عه‌رته‌ی مه‌سیحیه‌کان، نه‌عه‌رته‌ی تورک، تفه‌نگی قو‌ناغ زوبین بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، ناخر ئەوه کریت و تورک بوون، له‌شه‌ردا بوون، به‌کیکیان هاواری ده‌کرد: نازادی و ئەوی تریان هاواری ده‌کرد: مهرگ (*). ئیدی زه‌ینم تژیی ده‌بوو له‌خو‌ین.

پو‌ژیکیان قاره‌مانی پیر، به‌وردی دیقه‌تی دام، هه‌لبسه‌نگاندم و گو‌تی: "گه‌نم له‌گه‌نم ده‌رووی و جو‌له‌ جو‌ (**). پالیکار (***) ی چکو‌له، تیده‌گه‌یت؟"

(*) ناو‌نیشانی یه‌کیک له‌پو‌مانه‌کانی کارانتر‌اکیس به‌ناوی (نازادی یان مهرگ).

(**) له‌ده‌قه‌ئسه‌لیسه‌که‌دا: (کو‌تر له‌هیلکه‌ی ریشو‌له‌ ده‌جو‌ق).

(***) Pallikari: واته‌ئینسانی حیسابی، که‌مه‌به‌ست لیتی ئینسانی نازا و به‌هیزه.

سوور هه‌لگه‌پام و وه‌لام دایه‌وه: "نه‌خیر قاره‌مان!"

- "تو بابت پالیکاره، تویش بته‌وی و نه‌ته‌وی ده‌بیته یه‌ک پالیکار!"

(بته‌وی و نه‌ته‌وی!)... ئەو وشه‌قورسانه‌له‌زه‌ینمدا رو‌نیشتا، کریت له‌زوبانی ئەو قاره‌مانه‌پیره‌وه ده‌دا، ئەو کات من له‌قسه‌که‌ی قاره‌مان مانتلیاس نه‌گه‌یشتم، دواتر سه‌رنج‌مان دا خوا‌ه‌نی هیتزکی زیاترم، ئەو هیزه‌له‌منه‌وه نه‌بوو که حوکمی به‌سه‌ر بووندا ده‌کرد، ناخر چهند جارن ده‌مویست خو‌م دەس پی‌بکه‌م. به‌لام ئەو هیزه‌نه‌یده‌هیتشت.. کام هیزه‌؟ کریت!

که‌منالیش بووم، له‌هه‌ولێ زالبووندا بووم به‌سه‌ر ترسدا، له‌لایه‌ک به‌خاتری عیبه‌تی نه‌فسی کریتی بووم و له‌لایه‌کی تر له‌ترسی بام. یه‌که‌م جار نه‌مه‌ده‌وێرا شه‌وانه‌بچمه‌حه‌وشه، هه‌ستم ده‌کرد، شه‌یتانیکی گرگ به‌چاوانیکی زیته‌وه له‌سووچ و قو‌ژبینه‌کاندا، له‌ودیو ئینجان‌ه‌کانه‌وه، له‌لیواری بیره‌که‌دا به‌دزیوه‌تیم ده‌روانیت، به‌لام بام له‌سه‌ر ئەوه قسه‌ی ره‌قی پی‌ده‌گوتم، ده‌یکردمه‌حه‌وشه و ده‌رگاکه‌ی له‌و دیوه‌وه له‌سه‌ر کلیل ده‌دام.

تا ئەو کاته نه‌متوانیوو ترسی خو‌م له‌بومه‌له‌رزه‌بشکینم، زور جارن می‌گالو‌کاسترو ده‌له‌رزی، ده‌نگی گرمه‌ و نه‌عه‌رته‌له‌گه‌نجینه‌کانی دونیاوه‌ده‌نگی ده‌دایه‌وه، عه‌رد کاژی فری‌ده‌دا و خه‌لکی داماو له‌تاوا شیت ده‌بوون، که‌(با) له‌ناکاوت‌کرا ده‌یخست، گه‌لایه‌ک چیه‌به‌نه‌ده‌جو‌ولاو بی‌ده‌نگیبه‌کی ترسناک بالی به‌سه‌ر هه‌موو شت‌یکدا ده‌کیشا، دانیشتوانی می‌گالو‌کاسترو له‌مال یان له‌دوو‌کان ده‌هاتنه‌ده‌ری و یه‌که‌م جار له‌ئاسمان پاشان له‌عه‌ردیان ده‌نۆزی، بی‌ده‌نگ.. وه‌ک ئەوه‌ی هه‌بی بی‌ده‌نگییان قووت دابیت، ناخر نه‌با شه‌ر گو‌تی لێ بیت و بیت. به‌لام به‌ترسه‌وه به‌خو‌یان ده‌گوتم: "ته‌لعان بومه‌له‌رزه‌پو‌وده‌دا!" وایان ده‌گوتم و خاچیان ده‌کیشا.

پو‌ژیکیان مامو‌ستاکه‌مان، (پاترو‌پو‌لس)ی پیره‌مێرد، هه‌ولێ دا ترسمان له‌بومه‌له‌رزه‌بشکینیت. ئاوها که‌وته‌قسان: "بومه‌له‌رزه‌چ نییه، لیتی مه‌ترسن، گایه‌ک له‌ژیر عه‌ردایه، ئەو گایه‌ده‌بو‌رینتی و قو‌چ له‌عه‌رد ده‌دا و ئیدی ده‌له‌رزی. گریکیه‌ی ده‌رینه‌کان پشیمان گو‌تووه: مینو‌تور (*). باوهرم پشیمان، بومه‌له‌رزه‌هه‌ر هه‌یچ نییه!"

دوای ئەو دلنه‌واییه‌ی مامو‌ستا، هه‌ستمان کرد ترسمان له‌بومه‌له‌رزه‌زیاتر بووه، ناخر مامو‌ستا بومه‌له‌رزه‌ی لێ کردینه‌مه‌خلو‌قیکی زیندوو، لیتی کردینه‌ده‌عبایه‌کی شاخدار که‌له‌ژیر پشیماندا ده‌بی‌ژاندو ده‌له‌رزی و ئینسانی ده‌خوارد."

(ستراتیسی)ی چکو‌له و ته‌پو، کو‌ری زبوانی کل‌تسا، له‌مامو‌ستای پرسی: "ئه‌دی باشه‌بو‌چی قه‌دیس میناس نایکو‌ژیت؟"

مامو‌ستا تو‌وره‌بوو، هاواری کرد: "قسه‌ی قو‌ر مه‌که!" ئەوجا یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ی هه‌ستا و زلله‌به‌کی توندی له‌بنا گو‌تی ستراتیس سه‌رواند.

پو‌ژیکیان - له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌بو‌نی جه‌سته‌ی تورک سه‌خه‌ت ده‌بووم - به‌په‌له‌له‌گه‌ره‌کی تورکانه‌وه‌ره‌ت

(*) Minotaur ئینسانی گا.

بووم، لهو کاته پيدا عهد سهرله نوږی له رزی، دهرگا و په نجه ره کان به په کدادران، گرمه یهک هاته گوټیم وهک بلتی خانوه کان هره سهیان هینا بیت، ترس سهراپای بوونی له خوگرت. له کوڼا نیتکی باریکدا راوه ستام و چاوم بریبه عه رده که، چاوه ری بووم عهد بقلیشی و (گا) که بیته ده ری و بمخوات، له نا کاو دهرگا یه کی تاقدار که باغیتکی لیوه دیار بوو، کرایه وه و سنی کیژی تورکی پی په تیبی، پرچ ژاکا و بی سه ریویش رایان کرده دهر وه، ساکا و به ههر لایه کدراپان ده کرد و وهک په ره سیلکه ده یانزیقاند، کوڼان بوونی میسکی گرت، لهو ساته وه به دوا، چیدی بومه له رزه روخساریکی تری پویشی، روخساریک که مه ده لومر له گه لمدا مایه وه، چیدی روخساری ترسناکی گا نه بوو، به لکو له نه عه رته کهوت و وهک مه ل کهوته جریوه جریو. بومه له رزه و کچه تور که کان به کانگیری یه کدی بوون، نه وه یه که مین جار بوو بیبیم که هیزی تاریک له گه ل روښنا ییدا دیته ده ری و ناسک و نهرم و نیان خو دهنوتین.

زور جارن له ژیاغدا، گا ناگا و گا ناگا، بهو شپوه به روپویشی گونجاوم داوه به سهر ترس و نه قین و چاکه و ناخوشیدا. ناخر نه ز بهو جوړه بهرگه ی ژیانم گرتوه.

نه فسانه ی قه دیسان

نازادی یه که مین ناره زوی گه وره بوو، دووه مین ناره زو که تا نه مرږ له بوونما شاروه یه و نازارم ددها، ناره زوی قه دیس بوونه. قاره مان و قه دیس به یه که وه: نمونه ی بالای به شه ریه ت ناو هابه. ته نانه ت له تافی منالیمدا نهو نمونه یه م به زوور سهر و له ناسمانی شیندا تو مار کردبوو.

نهو روژگار له میگا لو کاسترو، هه موو که سیک ره گیتی له قولای عهد و ناسماندا داکوتیبوو، ههر بویه دوا ی فیروونی حو نجه و پیکه وه نانی وشه، یه که مین شتیک داوام کرد له دایکم بو م بکریت کتیبی نه فسانه بوو: کتیبی چیروکی پیغه مبه ران. (جیلوه ی خودا موجب زه یه کی سه رسوره یته ره، بهر دیک له ناسمانه وه بهر عهد کهوت.. و نهو بهر ده شکا، له ناو بهر ده که نوو سرا بوو: وای به حالی نهو که سه ی که روژانی چوار شه م یان ههینی روژن به کار دینتی یاخود شه راب دهنوشی!)

کتیبی پیروزم ده گرت به ده سته وه، وهک نالا به رزم ده کرده وه و هه موو روژانی چوار شه م یه هه ییبه که له ده رکی مالانم ددها. مالی خاتو پنلوپ، مالی خاتو فیکتوریا، مالی خاتو کاترینا دلیفاسیلانای پیروژن. سهراپا غه رب ده چوممه حه وشه کانیانه وه، یه کراست ده چوممه موه بق و بوئم ده کرد، نای لهو روژای گه بوونی گوشت یان ماسیم کردبا، به هره شه وه کتیبی پیروزم راده وشاند و هاوارم ده کرد: " وای به حالتان، وای به حالتان!" نیدی دهر سورد چند دراوسیه که زنده قیان چوو بوو، ده که وتنه دلته وای بی کردنم و لیم ده پارانه وه بیده نگ بم.

روژتیکیان له میانه ی پرسیا ریکدا له دایکم، کاتیک حالی بووم له وه ی که به منالی له روژانی چوار شه م یه هه ییبه مکه م مژوه و لهو روژه پیروژانه دا شیرم خواردوه، دامه قولی گریان و که و تمه شیوه.

ته وای یاریبه منالینه کانم فروشت به هاوړیکانم، به پار هه کی کتیب و ژیانامه ی قه دیسانم کری، چاپی

ناسایی و به شپوه ی زنجیره، عه سران له سهر چه ریا چکو له کم له مابه ینی ریحانه و گولی هه میسه به هاری حه وشه که مان داده نیستم و به ده نگی بهر ز نه زمونی جوړار و جوړ و سهختی قه دیسانم موتالا ده کرد، نه زمونی نهو قه دیسانه ی که ریگه ی روژاری ریحان گرتبوه بهر. دهر و دراوسی ورده ورده لیم کوډه بوونه وه، هه نندیکیان گوړه ییان ده چنی و نه وانی تریش یان قاوه یان ده کوتی یاخود په لکه خه رده لیان چاک ده کرد، نه وانه به دم کاری خو یانه وه گوټیان راده دیرا و هپور هپور دهنگی گریان و شیوه له حه وشه که مانه وه بهر ز ده بووه، گریان و شیوه بوړ پنج و عه زایی قه دیسان. که ناریه که، که قه فه سه که ی له ژیر دره ختیکی نه کاکیادا هه لواسرابو، به بیستنی نهو گریانه، مه ستانه گه رووی بوړ دواوه ده کشانه وه و ده که وته خویندن، باخچه به بوونی عه تر و که پری میوه که ی ژوور سه ریوه، له مه زاری گوټبارانی مه سیح و که ژاوه ی عه زای ده چو که ژنان به ده وریدا بگرین و بلاوتنه وه.

رپواران که لهو کاته دا به لای ماله که ماندا تیده په رین، نیستیکیان ده کرد و به یه کترین ده گوت: " هه بی و نه بی یه کیک لهو ماله دا مردوه!" نه و جا به هه له داوان خو یان ده گه یانده لای بابم تا نهو هه واله دلته زینه ی بده نی، به لام وی سهری راده وشاند و ده یگوت: "چ نیسه، نهو که کوه که ی منه ده یه وئ دهر و دراوسی به لاریدا به ری ت!"

زه ریا دووره کان له نه نندیشه ی مندالیمدا ده کشان، به له مه کان هه پروون ده بوون، له نیو هه لدره که نه وه دهره کان دهره وشانه وه، شیره کان ناویان بو زاهیدان دهر د، زه نیم لیواو لیو ده بوو له خورما و وشتر، سوژانیه کان پاله په ستویان ده کرد و په له ی چونه کلتسیایان بوو. گالیسکه ی ناگرین بهر وه ناسمان هه لدره گا، جیره ی پینلاو و پیکه نینی ژنان له بیابانه کانداه نگی دده ایه وه، شه یان وهک بابه نوټلیکی میهره بان ده هات و خوړاک و ژن و نالتسونی وهک دیاری بو زاهیدان دهر د، به لام نه وان ههر له خوا هندیان دهنوری و نیدی شه یان دیار نه ده ما.

- "به هپز و نارام به، به خته وه ری به هپچ بزانه، له مهرگ مه ترسه، له م دیو نه م دونیا یه وه له نیعمه تی بالا بنوره!" نه مه نهو نه غمه یه بوو که لهو کتیبانه وه بهر ز ده بووه و دلی منالیمی دهرس دادها. تینو یتیبیسه کی ناگرین بو هیجره تی شاراوه و سه فهره دوورو دریزه کان، بو ناواره بوونه ترژی له شه هاده ته کان، پی به پی نهو نه غمه یه هه لی ده کرد.

نه فسانه ی قه دیسانم موتالا ده کرد، گوټیم بو نه فسانه ی په رییان راده دیرا، گوټیم له قسان ده گرت، نهو هه موو شته له ناوه مه مرا له شپوه ی درو یه کی جواندا وه دیار ده که وتن. هاوپوله کانم، یاخود منالانی دهر و دراوسیم کوډه کردنه وه و نهو درو یانم بو ده گیتانه وه وهک نه وه ی به سهر خو مدا هاتن. پیم ده گوتن، تازه کی له بیابان گه راومه ته وه، له وئ شتریکم له گه ل بوو، دوو مه شکم لئ بار کردبوو، چو بووم ناو له کانیبه که به یم، یاخود ده مگوت: چند روژتیک له مه و بهر فریشته یه کم له دهره ی ماله که مان بیبی، نهو فریشته یه یه کیک له په ره کانی خو ی هه لکیشا و دای به من، که نه وه م ده گوت، ته نانه ت په ره که شم گرتبوو به ده سته وه تا پیشانیان دم. - نهو په ره هی که له شپره سپیه که مان بوو که چند روژتیک له وه بهر سه رمان بریوو، منیش په ریکی دریزیم لئ هه لکیشا بوو! - دریزم به قسه کانم ددها و ده مگوت: بریارم

داوه ئهو په پره بکهمه په پرموچ و ئیتر به وه بنوسم.

- "بنوسیت؟ چ بنوسیت؟"

- "ژیانی قه دیسان... ژبانامه ی باپیرم!"

- "مه گهر باپیرهت قه دیس بوو؟ ئه دی تو پیت نه گوتیوین که ئه له گه ل تورکدا ده جه نگی؟"

به دهم داتاشینی نوکی په پره که وه، وه لالم دده انه وه: "جا فرقی چپیه؟"

له قوتابخانه ی سهره تایی رۆژیکیان له کتیبی ئه لفویدا ئه وه مان خوینده وه مندالیک ده که ویتته بیریکه وه، له و بیردا شاریکی سهرسوره یته وه، شاریک به کلیسای ئالتونی، باغی پر له گول و پتخانه وه، به دوکان و مه غازی پر له کتیک و نقل و شیرینی و تفه نگی مندالانه وه، که ئه وه م بیست زه نیم ناگری گرت، به هله داوان خۆم که یانده وه ماله وه، جانناکه م هله دایه حه وشه و چومه قه راح بیرکه ی حه وشه تا شو بیه مه وه ناوی و خۆم بگه یه نمه ئه و شاره ئه فسانه یییه . دایکم له بهر په نجهری رووه و حه وشه دا دانیشتیو، قژی خوشکه چکوله که می شانه ده کرد، هر که چاری به من که وت، قیزاندی و په کسه له و کاته دا که خه ریک بوو خۆم هله دایه بیره که وه ناو قه دی گرت (*).

په کسه موان که ده چوم بۆ کلتیسا، په یکه ریکم ده بینی، په یکه ری مه سیح له کاتی رابونه وه و پیاسه کردن له فه زادا، ئالایه کی سپی به ده سته وه بوو، له به رده می په یکه ره که دا پاسه وانه کان ده بیزان که وتیوون به پشتا و به ترسه وه له مه سیحیان ده نۆزی، من ئه و دمه حه کایه تی زۆرم له باره ی راپه رینی خه لکی کریت و جه نکه وه بیستیو. ده مزانی باپیرم راپه ریکی سه ربازی گه وری ئه و راپه ریته بووه، کاتیک له په یکه ره که م ده نۆزی، ورده ورده باوه رم به خۆ ده هیتنا که مه سیح هر به راستی باپیرم بووه، دواتر هاوړتیکانم له دوری په یکه ره که کوډه کردنه وه و پیم ده گوتن: "ته ماشای باپیرم که ن، سه یری که ن چۆن ئالاکه ی به ده سته وه گرتوه و ده چیت بۆ شه ر، ئه وانه یش که له بهر پتی په یکه ره که دان، تورکن!"

ئهو دی دهمگوت نه راست بوو نه درۆ، له سنوره کانی مه نیستق و ئه خلاق تیده په ری تا له هه وایه کی سووکه له تر و نازادتردا بفری. گهر به درۆ به خرامایه وه، ئه و له شه رمدا دستم به گریان ده کرد. ئیدی ئه و په ری به ده سمه وه بوو په ری که له شیر نه بوو، به لکو فریشته دابوی پیم. من درۆم نه ده کرد، به ته وای دلتیا بووم له وه ی مه سیحی ئالا به دس، ریک باپیره مه و پاسه وانه زنده قچوه کانی به رده میشی تورکن. ماوه یه ک دواتر، کاتیک ده ستم کرد به شیعر و رۆمانوسین، بۆم ده رکه وت ئه وه ی من له منالیدا کردومه، به زاراهدی (خولتاندن) ناوزده کراوه.

رۆژیکیان ئه فسانه ی قه دیس (ژان) م ده خوینده وه، هه ستمه سه ر پین و پرپارم دا بچم بۆ سه ر چپای ئاتوس و له وئ بۆ خۆم بسمه قه دیس! بی ئه وه ی ئاو پرده مه وه و ته ماشای دایکم بکه م - ئاخه قه دیس (ژان) یش هر وای کردبوو- له مال چومه ده ری و له ترسی ئه وه ی نه با په کتیک له خالوکانم مبینی و بگه رپتیتته وه ماله وه، رتی کولانه چه په که کانم گرت به ر و له ته واری رتیکه دا هر رام ده کرد. گه یستمه

(*) هاوشیوهی ئه م رووداوه له رۆمانی (نازادی بان مردن) دا هیه.

به ندر، به ره لای که شتییه ک چوم که ئاماده ی حه ره که ت بوو، که شتییه وانیتیکی هه تاو بردوو له سه ر تارمه ی که شتییه که نوشتا بۆ وه و له هه ولی کر نه وه ی گوریه که دا بوو، له کاتیکدا له په رۆشیدا هه لده له رزیم، چوم بۆ لای که شتییه وانه که .

- "کاپتن.. له گه ل خۆت ده مه یه ت؟"

- "ده ته وئ بۆ کوئ پرۆیت؟"

- "چپای ئاتوس!"

- "کوئ؟ چپای ئاتوس؟ ئه دی له وئ چ ده که یه ت؟"

- "ده مه قه دیس!"

کابرای که شتییه وان دایه قاقای پیکه نین، ده سته به یه که دا مالی، وه ک بلتی کسه له مریشک بکات، هاواری کرد: "یا لالا، بگه رپوه!"

به شه رمه زارییه وه گه رامه وه ماله وه، چومه نیتو جتیکه که مه وه و ئیدی هرگیز ئه و نه یینییه م لای که س نه درکاند.

ئهمرۆ په که م جاره ئه و نه یینییه ددرکتیم، هه ولی په که مم بۆ بوون به قه دیس به (با) چوو. سالانیک ئه و ئاومیدییه م، ره نکه تا ئهمرۆ، به رده وام بوو، ئاخه ر من رۆژی هه ینی، هه ژده ی شوپات، رۆژی رۆحه کان، رۆژی سه ختی پیروژ له دایک بووم، مامانه به ساللا چوه که م، به دوو ده ست هه لی گرتبووم و له بهر رووناکیدا به وردی دقه ته ی دابووم، وه ک بلتی سه رنجی چه ند نیشانه یه کی نه یینی له جه سته مدا داپیت. گوتیوی: "باوه ر بکه ن، رۆژیک ئه م کوره ده بیته ئه سقه ف!"

له گه ل رۆژگارا، که په یم به و پیشبینییه ی مامانه که م برد، باوه رم کرد. ئاخه ر ئه و پیشبینییه له گه ل ئاره زوه شاراهه کاغدا دهاته وه، ئیدی به رپرسیار تیتییه کی گه وری که وته سه ر شانم، کاریک نه ما بوو ئه سقه فه کان کردبیتیان و من نه مکردبیت، دواتر کاتیک به چاوی خۆم کاروباری ئه سقه فه کانم بینی، قه ناعه تم گۆری. له وه به دوا، له بهر خاتری پاراستنی حورمه تی عیبادت که به دل و گیان ده مخواست، حاشام له هه موو ئه و شتانه کرد، که ئه سقه فه کان ده یانکرد.

تاسه ی هه له اتن

ئه و رۆژگاره، زه مه ن خاو و یه کتا ره ت ده بوو، خه لکی رۆژنامه یان نه ده خوینده وه، هیشتا رادیو و ته له فیزۆن و سینهما دانه اتیوون، ژبان بی قره، جیددی و بیده نگ به رپوه ده چوو. هه رکه سیک بۆ خزی دونیا یه ک بوو داخراو، ده رگای خانوه کان ئه لقه ریژ کرابوون، سه ره ک خیزانه کان رۆژ به رۆژ پیرتر ده بوون، به چیه ده دوان نه با ده نگیان بیستری، به نه یینی دوژمنایه تیی به کترین ده کرد، یاخود بیده نگ نه خوش ده که وتن و دهمردن، پاشان بۆ هیتانه ده ره وه ی ته رمه که ده رکی حه وشه کانیا ن ده کرایه وه و بۆ ساتیک نه یینی نیتو چوار دیواری ماله کانیا ن ده که وته روو، به لام هه مدیس ده رکی حه وشه داده خرایه وه و ژبان سه رله نوئ به ییده نگی ده که وته وه جوینی عومر.

خەلکی لە کاتی پشوری سالانە، لەدایکبوون، مردن، یاخود رابوونەوهی مەسیحدا، جلکیان دەپۆشی، زێر و زیوەکانیان لەخۆ دەدا، لەمال دەهاتنە دەری و دەپژانە کۆلانەکانەوه، ڕێگە کلتیسیان دەگرته بەر و دەرگای کلتیسا بۆ پیشوازبیاوان دەکوته سەر پشت. چرا و مۆمەکان دادەگیرسان، مەیتەر و خاوەن مال، واتە قەدیس میناس، لەبەر دەرگاگە رادەوهستا تا پیشوازی لەهاورێ خۆشەوویستەکانی، لەدانیشتوانی میگالۆ کاسترۆ بکات. ئیدی دلەکان دەکرانەوه، داماواییەکان لەبیردەکران، ناوەکان یاد دەچوونەوه، هەمووان دەبوونە یەک، ئەوانە ئیدی لە کۆیلائیەتی دەردەچوون، ئیدی شەر و تورک بوونیان نەدەما. هەرەها مەرگیش نەدەما. لەناو کلتیسادا بەپێشەواوەتی قارەمان میناسی ئەسپ سوار، هەر کەستیک خۆی بەجەنگاوهری سوپای نەمریی دەزانی.

ئەو رۆژگا، ژبان قوول و بێدەنگ بوو، ئەو رۆژگا لە میگالۆ کاسترۆ، پێکەنین کەم بوو، بەلام گریان زۆر، وتووێژی دلێ ئاشکرا نەکراو زۆرتر. شارنشینانی رەسەن، خەلکانی جیددی بوون و سەرگەرمی کاری خۆ، خەلکەکی تریش گوتراوە و نامادە، هەر کاتیک سەرۆتمەندیک بەلایاندا رەت دەبوو، ئەمان بەپێرەوه لەبەری هەلەدەسان، بەلام ئەقینییکی هاوبەش هەمووانی بەیەکەوه گری دەدا و دەبوو هۆی ئەوهی هەمووان نازار و میحنەت و گەنجینە نەتییەکانیان لەبیرکەن و برایانە پێکەوه هەلکەن. بەلێ، ئەو ئەقینەیان نەدەدرکاند، چونکە لەتورک دەترسان.

وای لەو رۆژە ئاوه مەنگەکان جوولەیان تی کەوت و بەرەبەیانییەکی کەشتییەکی بوخاریی پاراوه بەئالا گەشستە بەندەر، ئەو خەلکانە میگالۆ کاسترۆ کە بەرێکەوت لەو بەیانییەدا لە لنگەرگە بەندەر بوون، کاتیک کەشتییەکیەکی بێنی، داچلەکین و حەپەسان.

ئەدی ئەو کەشتییە پر زێر و زیو و پاراوه بەئالا یە چ بوو کە لەنیوان دوو بورجە قینیسایییەکی کەلکە بەندەرکەدا هێور هێور دەهاتە پیش؟ کەشتییەکی نزیکی بۆوه، یەکیک گوتی:

- "پەنا بەخودا، پۆلیک مەلن!" یەکیک تر گوتی: "تییی رەقس و سەمان!" هەندیک تر گوتیان: "باغییکی نیو زەریا، لەو باغانەیه کە سەندیاد لەزەریا گەرم و دوورەکانا بێنیویەتی!" لەو بێنەو بەرەبەیدا، چەند دەنگییکی نامۆ و وحشی لەچاخانەکی بەندەرەوه هاتنە گۆی: "دەسەسەر لەملان! سەفاتان هێنا!"

تەماشاییان هەناسە قوولیان هەلکیشا، مەسەلەکیان بۆ یەکلایی بۆوه، لەو کاتەدا کەشتییەکی نزیکتەر بێو، ئیدی ئاشکرا بوو بارەکی چییە: بارەکی ژنانی جوانپۆش بەکلاو و پەر و دەسەسری رەنگاو رەنگی مل و گۆنای سوورەوه، پیرەمێردە کریتییهکان بەبێنیی ئەو ژنانە خاچیان کیشا و بەدەم تفکردنە سینگ و مەمکیانەوه لەبەرخۆوه گوتیان:

- "شەیتان کوێر بە، شەیتان دوور کەوه!"

ئەدی باشە بۆچی قەحچەکان هاتبوون بۆ ئێرە؟ ئاخەر ئێرە میگالۆ کاسترۆی نەزر کردووبوو، ریسوایییەکی ئاوهای پێ قووت نەدەچوو! سەعاتیک دواتر دیوارەکان پر کران بەبانگەوازی سوور، خەلکی ئاگادارکران کە ئەوانە تییییکی نواندنی ژنان و پیاوان، هاتوون تا خەلکی میگالۆ کاسترۆ

دلخۆش کەن. تا ئەمڕۆ نەمتوانیوه حالی بەم لەوهی ئەو موجیزەیه چۆن رۆوی دا، بابم دەستی گرتم و گوتی: "با بڕۆین بۆ شانۆ و بزاین ئەوانە چ چرو جانەوهریکن!"

شەو هەلکشابوو، دەستی گرتم و پتی بەندەرمان گرتەبەر، بەرەو گەرەکیی هەژارنشین کە بەمن نااتشابوو کەوتینە رێ، هەموو ناوچەکە پرپوو لەپشتیری مەر، تاک و تەرا خانوو دەبینرا، لەیەکی لەو پشتیرانەوه رۆوناکی پرشنگی دەدا، دەنگی تەپڵ و جووزەلە دەهاتە گۆی و پەردەیک بەدەرگای دەروە کرابوو، بابم پەردەکی لادا و خۆی کرد بەژووردا. کە چوینە ژوورەوه، مێز و چەرپا و کورسی سەرنجیان راکیشاین، هەر ژن و پیاو بوو لەسەر کورسییهکان دانیشتبوون چاوەرپێی لاهردنی پەردەکی بەرامبەرمان بوون. شەیهکی فینک لە زەریاوه هەلی کرد، هەوا بۆنی عەتری گرتبوو، پیاوان و ژنان بەیەکەوه دەدوان، پێدەکەنین و فستق و ناوکە کوولەکیان دەخوارد.

بابم کە هەر وەک من یەکم جاری بوو پێ بنیته ئەو جوهر شوتیانەوه، پرسی: "ئەی شانۆکە کوانی؟" پەردەکیان نیشان دا، ئیدی ئیمەیش دانیشتین و چاومان بریبه پەردەکە.

لەژوور پەردەکەوه بەپیتی گەورە نوسرابوو: (چەتەکان... نووسینی: شیللەر، سەرگەرەمکەرتین نمایش). لەژێریشیدا نوسرابوو: (مەترسن لەوهی دەبینن، ئەوهی دەبینن شتیکی فانتاسییە!)

لە بابم پرسی: "ئەری فانتاسییی یەعنی چی؟"

وہلامی دامەوه: "یەعنی هەوای گەرم!"

بابیشم پرسباری تاییەتی خۆی هەبوو، لای کردەوه تا لەو کەسە لایەوه بپرسیت ئەو چەتانه کین، بەلام ئیدی کات درەنگ بوو، سێ زەرپە لیدرا و پەردە کرایەوه. بەسەر سوپمانەوه سەرنج دا، بەهەشتیک لەبەرەمدا راخرا، ژنان و پیاوانی فریشتە، جوان پۆش بەپەر و زێر، گۆنا رەنگکردوو بەرەنگی سپی و نارنجی، دەهاتن و دەچوون. دەنگیان هەلەدەبری و هاواریان دەکرد، بەلام من تینەدەگەیشتم، توورە دەبوون، بەلام من نەمدەزانی بۆ؟ پاشان دوو زەلامی کەتە و نامۆ هاتنە ژوورێ کە لە برا دەچوون، دەستیان کرد بەشەر و دەمەقالتی و بەمەبەستی کوشتن کەوتنە راوهدوونانی یەکتەر.

بابم بەوردی گوتی رادیرابوو، لەنارەزایەتیدا بۆلە بۆلی پێ کەوتبوو، خۆی بەسەر کورسییهکیەوه نەدەگرت، دەتگوت لەسەر پشکۆی هەلایساو دانیشتووه، دەسەسەرەکی دەرھینا و ئارەقە ی نێوچەوانی سڤی، بەلام کاتیک سەرنجی دا کە ئەو دوو برا حوشترە لەگەڵ یەک بەشەر هاتوون، بەوپەری توورەیی هەستایە سەرپێ.

بەدەنگییکی بەرز گوتی: "ئەمە چ مەهزەلەیکە، یالالا باپرۆینەوه مالهوه!" دەستی گرتم و هاتینە دەروە، لە پەلە پەلیدا دوو سڤ کورسی هەلگێرایەوه.

بەتوندی شانی راوهشاندم و گوتی: "ئیتەر نەبێنم پێ بخەیتە شانۆ. گوتیت ئیمە؟ گەر پێ بخەیتە شانۆ ئەو ئەژنۆی قاچت دەشکینم!"

ئەوه یەکمەین ئاشنایی من بوو لەگەڵ شانۆ.

شنه یه کی گهرم هه لئ ده کرد، گژو گیا له زهینمدا سهوز ده بوو، ناخم پر ده بوو له گولاله سووره، به هار له گه ل قه دیس (جیورج)ی ده سگیرانیدا، به سواری گالیسکه یه کی سپیبه وه دهات، به هار تیده په پری، هارین دهات، هارین دهات و پاکیزه ی بیروزیب بهرگرتوو راده کشا، تا ئه ویش دواى هینانه دونیای ئاوها کورپیک، بۆ خۆی بجه ویتته وه، قه دیس (دیتریس) به نیتو باراندا به سواری ئه سپه شتوه ده گه یشت، پاییزی به دواى خۆدا ده هینا و گه لا مپوه کانی ده ژاکاند، زستان به سه رمانا رۆده نیشت، له ماله وه - کاتیک باهم له وئ نه بوو - دایکم و خوشکه که م و من ئاگردانه که مان گر ده دا، له به ریدا داده نیشتین و گوێز یان نۆکمان ده برژاند، له چاوه رتی له دایکبونی مه سیحدا داده نیشتین، تا باپیره ناو له پ قوراویکهم به خۆی و به چکه به رازی پیچراو له توپکلی لیمۆه بیت. زستان له مه زنده ی نیمه دا ریک ئاوها یی بوو: ته واویک وه ک باپیره م، به پۆتینی رهش و سمیلی سپی و به چکه به رازی برژاو به دهسته وه.

زهمه ن تیده په پری و من گه وره تر بووم، له نیتو حه وشه گوله ریحانه و گولئ هه میشه به هار ده ژاکان، پیپلیکه یه ک به پیپلیکانه کانی مالی ئامینه دا ده چومه سه ری. گه وره تر بووم و ئاره زووی دیرینیش له ناوه وه مپرا گه وره تر ده بوو، وه ک بلتی ئاره زووی نوئ له پال ئه واندا چرۆیان کردیی، ئیدی ئه فسانه ی قه دیسان رقیان هه لده سانم، من باوه ریم له دس نه دابوو، باوه ریم هه بوو، به لام ئه وه قه دیسانم له لا بیونه خه لکانی داماو، ئه وانه ناو به ناو له به رامبه ر خواوه نندا سه ریان شوڤ ده کرد و به لئ قوربانیان ده گوت، خوتینی کریت له ناوه وه مپرا وه ناگا بیۆه، بی ئه وه ی ئه مانایه له زهینمدا راقه که م، هه سته شه شه مم بۆ ساخ بیۆه که ئینسانی واقیعی که سیکه بتوانی مقاومه ت کات، بتوانی بت جهنگی. له کاتی وه دیهینانی خواستی گه وره دا نه ترسیت له وه ی به خواوه ند بلتی (نا).

نهمده توانی ئه وه خرۆشانه نوبیه به رستیک وشه ده بریم، له وه قوناغه ی ژیاغدا پیوستیم به وشه نه بوو، بی کۆمه کی ئه قل یان وشه، تیده گه یشتیم، تیگه یشتیم کامل بوو، کاتیک ده مینی قه دیسان دهسته وه ئه ژۆ له بهر ده رکی به هه شتا دانیشتون و زه لیانه چاوه رتی کردنه وه ی ده رگاکن، خه م سه راپای بووغی داگیرده گرد، ئه وه گه روه گولانه یان ده هینامه وه یاد که له کاتی چوونه نیتو باغدا ده مینین. ئه وانه له ده ره وه ی ده روازه ی شار، به که په وی شوڤ و ده ست و په نجه ی له رزۆک و لچ و لئوی کیمایه وه داده نیشتن و له پی ده ستيان بۆ رپسواران پان ده کرده وه و داواى سه ده قه یان لئ ده کردن. یه ک زه پره به زه بیم پیاپاندا نه ده هاته وه، به بیینیان په ست ده بووم، هه میشه سه رم ورده چه رخان و به وه پری خیرایی ره ت ده بووم، قه دیسانیش تا ئه و راده یه له زهینی منالیمدا نزم بیونه وه. ئاخه چما جگه له وه چ رتگه یه کی تر نه بوو بۆ چوونه به هه شت؟ به تپه راندنی ئه ژدیه ا و شازاده خانم کانی ئه فسانه ی په رییان، له گه ل قه دیسانی په سیارکه ردا چووومه بیابانی تیس و ئه لغانیش ده بوو لئیان هه لیم.

دایکم له جیژنه گرنه کاند شیرینی دروست ده کرد، هه ندیک جار کولپچه ی شه کر، هه ندیک جاری تر ره حه ته لقوم، له جه ژنی (پاک) یشدا کیک تاییه ت به و جیژنه ی دروست ده کرد، منیش جوانترین جلکه کانم ده پۆشی و وه ک نیشانه ی خۆشه ویستی، شیرینیبه کانم بۆ مالی پوور و خالۆکانم ده برد، ئه وانیش هه ر یه ک لای خۆبه وه شتیک پاره ی ده دامی تا شوکولاته و وینه چه سپی پی بکرم، به لام من وام نه ده کرد،

به لکو رۆژی دواتر خۆم ده گه یانده کتیبخانه چکۆله که ی جه نابی (لوکاس)، به و پارهی زنجیره چیرۆکی تاییه ت به ولاتانی دوور و گه ریده گه وره کانم ده کری. خه یالی (رۆنسۆن کرۆزۆ) دابوویه که لله م، ئه وه خه یاله ورده ورده گه لاو په لکی ده رده کرد.

زۆر سه رم له و ئه فسانه نوئییه قه دیسان ده رنه ده چوو، به لام جه وه ره ی ئه و ئه فسانه له قولایی رۆحمدا رۆده نیشت، ده ریچه ی زهینم که وتبووه سه رپشت و لئواولئو ده بوو له بورجگه لی سه ده کانی ناوه راست، له ناوچه نامۆکان، له و دوورگه نهیتی ئامیزانه ی که بۆنی شه وه ر و دارچینیان لئ ده هات، درنده کان، به په پری سووره وه له ناوه وه مپرا هه نگاویان ده نا، سه مایان ده کرد، ئاگریان ده کرده وه و ئاده میزادیان ده برژان، دوورگه کانی ده وره بریان بۆنی ساواى تازه له دایکبویان لئ ده هات. ئه وه قه دیسه نوئیانه سوالیان نه ده کرد، هه رچیبه کیان ویستبا به زه بری شمشیر به ده ستيان ده هینا، به خۆم ده گوت: "چ ده بوو بونیاده م بیتوانیبا به و شپوه یه، به سواری ئه سپه وه، ته واویک وه ک ئه و پیاوه ئازایانه چووبا یه ته به هه شت! قاره مان و قه دیس پیکه وه: ئاده میزادی کامل ئاوها یه!"

هیدی هیدی مالی باهم ته نگ ده بوو، هه روه ها میگالۆ کاسترۆش، عه رد به دارستانیکی ئیستوایی ده چوو پر له مه ل و ئاژله ی رهنگا و رهنگ، پر له مه یه یه گه یسو، میوه ی شیرین وه کی هه نگوین، منیش ده مریست - مه زنده م وا ده کرد- ته واوی ئه و دارستانه ته ی که م تا ئه و کیژۆله رهنگ په رپو و خه مینه پیا رتزم، ئه و کیژۆله یه ی که رۆژیکیان لای قاوه خانه یه که وه ره ت بووم و روخساریم بینی، ناوی (جینیقیقی) بوو.

قه دیس و قاره مانان له ئه ندیشه مدا یه کانگیر ده بوون، ئه وانه له پیناوی رزگاریی دنیا - مه رقه دی موته هه ر- یاخود له پیناوی رزگارکردنی کیژۆله یه کدا ده که وتنه خۆ، قه دیس و قاره مان له گه ل گه ریده گه وره کانا ئامیته ده بوون، که شتیبه کانی (کرستۆف کولۆمبس) که له به نده رتکی چکۆله ی ئیسپانیا وه که وتبوونه ری، هه مان ئه و که شتیبه کانه بوون و هه مان ئه و (با) پانه ش بوو چارۆکه کانیانی وه جووله ده خست، هه مان شپوه که شتیبه ره وانه کراوه کان به ره و بیابان له ناوه وه مپرا تا ئه و کات تژی بوون له قه دیسان.

دواتر که (سیرفانتیس)م خوتنده وه، پالنه وانه که ی وی، (دۆنکیشۆت) له لام وه ک قه دیس و شه هیدیکی گه وره خۆی نواند که له میانه ی ته نز و خه نده وه سه ری هه لدا بوو، تا له و دیو شته رۆژانه بییه کانه وه، ئه و شته جه وه ره بیانه که شف کات که له و دیو شته بینراوه کانه وه شارداونه ته وه، کام جه وه ره؟ ئه و کات نه مده زانی، دواتر تیگه یشتیم. ته نها یه ک جه وه ره هیه و هه میشه شه هه ر ئه وه یه، به و جوړه ئاده میزاد جگه له ئامیته کردنی ماده و ته سلیمی رۆح به مه به ستيک مایه ی بالا بوونی تاک ده بی، با ئه و مه به سته شه ئه فسانه یی بیت، جگه له وه رتگه یه کی تری نه دۆزبوه ته وه. کاتیک دل باوه ر ده هیتی و خۆشه ویستی ده کات، ئیدی چ ئه فسانه یه ک بوونی نییه، شتیکی تر جگه له غیره ت و پشت به خۆبه ستن و کاری به سه مه ر، چ شتیکی تر بوونی نییه.

سالان تپه ره یین، هه ولیم دا پردیک به سه ره هه راو هوریا ی ئه ندیشه مدا راکیشم، به لام ئه و جه وه ره، ئه و

جهوههردی له کاتی مندالیسدا تۆز و خۆلابی خۆی دهواند، بهردهوام لهشیوهی دلی حهقیقه تدا خۆی نیشان دهدام، ئاخړهوه وهزیفهی ئیسهیه که لهوادیو ئارهزووه تاکه کهسییهکانی خۆمانهوه، لهوادیو عادهته راحت و دلنشینهکانهوه، بالاتر لهبوومان، ئامانجیک بۆ خۆمان دهستنیشان کهین، بهحهقتر دانانی پیکهنین، برسیتی، تهناهنه مهرگ، شهو و رۆژ ههولتی گهیشته ئهو ئامانجه بدین. گهیشته بهئامانج؟ نا... رۆچی خۆپهرست ههر که گهیشته ئهو ئامانجهی خۆی ئیدی لهمهوه دایهکی دوورترا رات دهگریت، نهگهیشته بهئامانج، واته رانهوهستان لههههگزان. تهنها بهو شیوهیهیه ژبان رهسه نیتی و یهکانگیری مسۆگهر دهکات.

ئاوها بوون ئهو بلیسانهی تیایاندا مندالیس گوزه راند، بهرزایی و نشیوه زۆرهکانی قه دیس و قاره مانان لهلام، له شیوهی ساکارترین و واقعیترین رهوتی ئادهمیزادا خۆیان دهواند، ئهو بلیسانه لهگهه بلیسه گهرهکانی تری ئهو زهمانی کۆیلا بهتیبهدا که میگالۆ کاسترۆ و کریتی دهسوواند، یهکانگیر دهبوون.

لهو سهردهمانی قارهمانیه دیرینهدا، میگالۆ کاسترۆ چهند مال و دووکان و ریزه کۆلانییک نهبوو که بههیتی کهناری کریتا بهرامبه زهریابهکی تووره درێژ بوویتهوه، خهلهکه که کۆمه لیک پیاو و ژن و منالی بێ نزم و بێ سهروهه نهبوون، که تهواوی خهه و ئارهزووی خۆیان بۆ په یوه ندییه رۆژانه بیسهکانی وهک خواردن و ژن و منال تهرخان کردی. یاسایهکی وشک و نهووسراو هوکمرانی دهکردن، کهسییک نهبوو دهستی یاخیبوون دژی یاسا وشکه کهی ژوو سهری بهرزکاتهوه، بهژوو سهریهوه، کهسییک فهروانی دهدهکرد، تهواوی شار ره بیسه یهک بوو، ههر شارنشینییکیش بۆ خۆی ره بیسه یهکی جاویدانهی گه مارۆ دراو بوو، قاره مان و قه دیسی ئهو شارنشینه کهسییک بوو بهناوی قه دیس (میناس) که پارێزه ری میگالۆ کاسترۆ بوو، ئهه قه دیسه، بهسواری ئهسپیک شیه، بهنیزه کهی دهستییهوه رووهو ئاسمان، بهدرێژی رۆژ بێ جووله لهکلێسا چکۆله کهیدا، بهسهه پهیکه ره کهیهوه - چاو وهحشی، ههتاو بردوو، بهریشه کورت و لووله کهیهوه - رادهوهستا. بهدرێژی رۆژ لهژێر باری بهردی زیوینی موراز - دهست، پێ، چاو و دل - که خهلهکی میگالۆ کاسترۆ بۆ شیفا ی خۆیان پیتیانهوه دهکرد، بێ جووله مابۆوه وای دهدهخست له پهیکه ریک یان له نیگاریک سهر تهخته زیاتر نیسه، بهلام ههر که شهو دادههات و مهسیحیهکان دهگه رانهوه مالی خۆ، ههر که یهک یهک چراکان دهکوژانهوه، ئیدی بهئیشارهتی دهستی، ئهو نیگار و بهرده مورازانهی لادهدا، قامچی لهئهسپه کهی دسهرواند و دهچوو بۆ ئیشگرتن و پاراستنی گه ره که گریکی نشینهکان. ئهو ده رگایانهی دادهخست که مهسیحیهکان بیریان چوو بوو دایخه، فیکه ی بۆ کونه په یوهکان دهکیشا تا بۆ هیلانهکانیان بگه رینهوه، ههرکات گوپی له گۆرانییهک با، له بهر ده رگاکه رادهوهستا و بهخۆش حالیهوه گوپی راده دتیرا، بهچرپه بهخۆی دهگوت: " دياره مهسه له که ژهیتان و شوو کردنه، دوغای خیرم بۆ ئهو زاوا خوشبهخته، هیوادارم بۆ زیادبوونی ژماره ی مهسیحیهکان مندال بخه نهوه."

پاش ئهوه سه ریکی لهشورا و سهنگه رهکانی میگالۆ کاسترۆ ددها، لهگهه قووه ی که له شێر و بهرله وهی گزنگ بدا، قامچییه کهی لهئهسپه کهی دسهرواند و به یهک قه له م باز دهگه یشته وه کلێساو دهچۆوه نیو

پهیکه ره که ی، جاریک تر قلافه تی بێ پهروایی بهخۆوه دهگرتوه، بهلام ئارهقه لهئهسپه کهیهوه دهچۆرا، دهمی که فی کردبوو، کاتییک بهرهبه یان جهنابی (هارا لامیسی) ی مچیوری کلێسا بۆ سپرین و بریقه لاهیتانی مۆمدا نهکان دههاته ژوو ری، ئهسپه که ی قه دیس (میناس) ی دهبینی شه لالی ئارهقه یه، ئهوه ی بهلاوه سه یر نهبوو، له بهر ئه وه ی ده یزانی - هه مو خه لگی ده یازانی که قه دیس به درێژی شهو پاسهوانی کردوه. ههر کاتییک تورک چه قۆیان تیژ ده کرده وه و خۆیان بۆ هیر شپردنه سه ر مه سیحیه کان ئاماده ده کرد، قه دیس (میناس) جاریک تر له پهیکه ره که ی دههاته ده ری تا پارێزگاری له هاوشاریکانی خۆی بکات، تورک و بیان نه ده بینی، به لکو ته نها حیه لی ئه سپه که یان ده ژنه فت، ده نگیان ده ناسییه وه، پریشکی نالی ئه سپه که یان ده بینی کاتییک بهر بهرده کان ده که وت. ئیدی زنده قچووانه به ره و مال رایان ده کرد و خۆیان هه شار ده دا.

تورکهکان چهند سالیک لهوه وه ره، قه دیس میناسیان به چاوی خۆیان بینیبوو، ئه وکات خۆیان بۆ قه تلوعامیکی تر نابۆوه، بهلام قه دیس میناس به سواری ئه سپه که یه وه، به ره و ناوچه تورکنشینه کان غاری دا بوو، کاتییک لای کۆلانیکه وه داگه رابوو، حاجی (مسته فا) ی شیتۆکه بینیبوو، به هاوار و قیرقه قیر تیی قوچاندبوو: "ئه لالا... ئه لالا... قه دیس میناس خه ریکه شالا ومان بۆ دینی!" له و کاته دا تورکهکان له درزی ده رگاوه سه ریکی ده ره و یان کردبوو، ههر که قه دیسیان به زرتی ئالتونی و ریشی لوول و ماش و برنجی و نیزه که یه وه بینیبوو، ئه ژنۆیان شکابوو، ئیدی شمشیره کانیان نابۆوه کێلان.

ئاخر قه دیس میناس بۆ خه لگی میگالۆ کاسترۆ ههر به ته نها قه دیس نه بوو، به لکو قاره مانیشیان بوو، به قاره مان میناس بانگیان ده کرد، به نه پتی تفه نگه کانی خۆیان بۆ به ره که ته پیدان ده برد بۆ لای، ته نانه ت با بم مومی بۆ داده گیرساند، خودا ده یزانی سه باره ت به دو اکه وتنی ئازاد بوونی کریت، چی پێ ده گوت و چ سه ر زه نشتیکی ئاراسته ی ده کرد.

قه دیس میناس قاره مانێ دو نیای مه سیحیه ت بوو، (حه سه ن به گ) دو ژمنی خۆینه خۆری مه سیحیه کان هاو سیتی وی بوو، میحراه که ی (حه سه ن به گ) پالی به پال دیواری کلێسا وه بوو، شه ویکیان که سییک به دیواره که یدا ده مالی، یه کسه ر دلی خه بهر ددها که ئه وه قه دیس میناسه هه ره شه ی لی ده کات، چونکه هه مان ئه و رۆژه حه سه ن به گ به قه سدی کوشتن له مه سیحیه کی دا بوو، ههر بۆیه قه دیس میناس له وه تووره ببوو، به دیواره که ی حه سه ن به گیدا مالی، حه سه ن به گیش مشتی به زر کرده وه و به دیواره که یدا مالییه وه. هاواری کرد: "هیتی هاوسن حه قی خۆته، به لی به ئیمانم حه قی خۆته، به لام ده س له به دیوار مالین هه لگه ره، ههر ساله ی دوو دیزه زهیت بۆ چرای نه زری و بیست پاکه ت مۆمت بۆ دینم تا تووره بیت دامرکینمه وه. ئاخړ ئیسه هاوسیتی یه کترین، وا چاکتره به شه ر نه یه ی!" ئیدی له و کاته وه حه سه ن به گی (سه گ) ههر ساله ی له رۆژی یازده یه می نۆقه مبه ردا که تاییه ت بوو به رۆژی قه دیس میناس، خزمه تکاره که ی به دوو دیزه زهیت و بیست پاکه ت مۆمه وه ده نارد، ئیدی قه دیس میناس هه رگیز به دیواری مالی حه سه ن به گیدا نه مالی.

بلیسه یهک له کریت هه یه، باشتره به رۆح ناوی به رین که به هیتزتره له مه رگ یان له ژبان، ئه و بلیسه یه

شانازییه و سهرسهختیییه و نازاییه تی. هاوشانی ئهوانهش شتیکی تری بهیاننهکراو و بهدهر لهئیدراک، شتیکی که تو لهوهی ئینسانیت، دهتخورشینیت و لهههمان کاتیشدا جهستهت دینیتیه ههلهزرین. که مندال بووم، ههوا کريت، بونی ههناسهی تورک، بونی ههناسهی دهعبایهکی وهحشی لئ دههات، خهنجهریکی تورکی بهژوور سهرمهوه ههلواسرابوو، سالانیتک دواتر، بهبیینی (تولیدو له توفان) دا زانیم له تافی مندالیمدا چ جور ههوایهکم ههلمرتوو و کام فربشتهی له نه یزهک چوو یان بهژوور سهری کربتهوه ههلواسیوه.

له تافی مندالیدا، مانگی (تاب) م له ههموو مانگهکانی تر خوشتر دهویست، هیشتا کهش ههراوهام، بیرمان نهجیت که له مانگه دا تری و ههنجیر و کالهک پیدهگه.

ئهو مانگه م ناوانابوو ئابی قه دیس، بهخوم دهگوت: "پشت و پهناى من لیره، پوهو قیبله ی وی نویت داده بهستم، خواست و ئارزووه کانم به ئابی قه دیس ده لیم، ئهویش ئه خواستانه م دهگه یه نیتیه خودا و خوداش جیبه جیبیان دهکات."

جارتیکیان به بویهی ئابیی وینهیم کیشا. شیوهی باپیره گوندنشینه که می بهخوه گرت، بههه مان گۆنای گۆشتن و زهرده خه نهی بهرین، بهلام پین خاوس، له نیو ته شتیکی گه ورده دا تری ده فلیقاندوه، قاجیم تا ئه ژنو به لکو تا ران، به شیللهی تری رهنگاند، تاجیکیشم له گهلامیو له سهری کرد. له گه ل ئه وه شدا، وینه که له شتیکی کهم بوو... لهچی؟ که لیبی وردبوومهوه، له نیوان گهلامیوه کانه وه دوو قوچم بوو دروست کرد، له بهر ئه وهی ئه وه سه سه سهی که باپیره م سهری پین ده بهست، دوو گرتی پتوه بوو له قوچ دهچوون، به کتیکیان لای راست و ئهوی تریشیان لای چهپ.

ئهو ساته ی (تاب) م وینه ده کیشا و شیوه و نیشانهیم دهنه خشاندا، باوهریم بهو مانگه له ناوه وه مریا ده چه سپی، هه موو سالتیک چاوه ریم ده کرد تا بیت و له ره زه کانی کريتدا تری برنی و تری بفریقینیتیه وه و موجیزه ی خوی له گۆرینی تری بوو شهراب بنوین. بیرم دئ ئه وه نه نیتیه بی ئه ندازه نازاری ده دام، ئه دی چون ده بی تری بیتنه شهراب؟ ئاوها موجیزه یه که تنها له قوده تی ئابی قه دیس ده وه شایه وه. خوژگه م ده خواست رۆژتیک به رتیکه وت بمتوانیبا ویم له وه ره زه ی له ده ره وه ی میگالو کاسترۆ هه مانبو، بینیا و ئه وه نه نیتیه م لئ پرسبیا!

سهرم له و موجیزه یه ده رنه ده چوو، چۆناوچۆنی به رسيله ده بیتنه تری و تری ده بیتنه شهراب، چون خه لکی شهراب ده خۆنه وه و سه رخۆش ده بن، بۆچی؟ بۆچی سه رخۆش ده بن؟ ئه و شتانه، نه نیتیه کی ترسانکیان له لام خو لقا ندبوو. جارتیکیان که له و باره یه وه پرسیارم له بابم کرد، نیتچه وانی گرژ کرد و وه لامی دامه وه: "هه ی فزولیبی نه دیو بدی!"

ههر له مانگی ئابدا بوو تلپه ی تری هه لده خرا تا وشک بیتنه وه و بیتنه میتۆ، سالتیکیان چوو بووبنه باغه که مان و له خانوی ناو باغه که مابووینه وه، هه وا بونی شیلله ی تری گرتیوو، عه رد ده سووتا و

ههروه ا کولله کانیش، وهک بلتی له سه ر پشکۆی سوور دانیشتن.

رۆژی شانزه ی تاب بوو، رۆژی (رۆچوونی رولقودس بو مه ریه می پاکیزه)، کريتکاره کان مۆله ت درابوون، بابم له ژیر دار زه بتونیتکدا دانیشتبوو سیگاری ده کیشا، هاوسیتکانیش تریان هه لختستوو، له پالیدا دانیشتبوون و سیگار یان ده کیشا، خه م بار ده یانواندا، چاوانیان بریبوو په له هه وریکی تاریک که له ئاسۆه دیار و رپرتیشتنی خۆی ده س پین کردبوو، وهک ئه وانی تر، له نزیک باه مه وه دانیشتم و ته ماشای په له هه وره کهم ده کرد، خو شیم پین ده هات، وهک قوماشی مه له ل رهنگیکی خۆله میشی و مه یله و ره شی هه بوو جار ناچار گه وره تر ده بوو، به رده وام روخسار و به ده نی ده گۆری، هه ندی جار له مه شکه ی دم به سراو ده چوو، هه ندی جاری تر له داله که ره خۆره یه کی ره ش، جارتیکی تر له و فیله ده چوو که له وینه دا بینیبووم، که به وی بهرز و نزم ده کرده وه و هه ولی ده دا عه رد بدۆزیتته وه و له مسی کات، بایه کی گهرم هه لئ کرد، گه لاکانی دار زه بتوونه که ی هینایه له ره، یه کتیک له دراوسیتکان هه ستایه سه ر پین و ده سته ی به ره و روه ی هه وره که رایه ل کرد.

له بهر خۆه گوئی: "نه فرته له شه یان، فلان نه بمر گه ر ئه وه هه وره به سه رماندا نه ی کاته ره هیله و زریان!" پیره میتردیکی ئیماندار وه لام میدایه وه: "کوره ناگات له ده مت بیت، ئاخو چون مه ریه می پاکیزه مۆله تی شتیکی له و جوره به و هه وره ده دا، ئاخو ئه مرۆ رۆژی مه ریه می پاکیزه یه!"

بابم مه رمیکی کرد، به لام چ وشه یه کی نه هینایه سه ر زوبان، باوهری به مه ریه می پاکیزه هه بوو، به لام سه باره ت به توانای مه ریه م بو ئه مرکردن به سه ر هه وره کانا دوودل بوو.

له کاتی قسه کردنی ئه واندا، هه ور سه راپای ئاسمانی دا پۆشی، یه که مین دلۆیه گهرم و درشته کان که وتنه بارین، هه ور له عه رد نزیک بۆه، قامچی بروسکه خۆی به ئاسماندا ده دا، هاوسیتکان هاواریان لئ هه ستا: "وه ی پاکیزه ی پیرۆز... هاوار!"

هه ستانه سه ریچ و به هه موو لایه کدا بلاو بوونه وه، به په له پوهو ره زه کانیان رایان کرد، بو ئه شوینه ی به ره مه ی سالانه ی میتۆریان لئ هه لختستوو، ورده ورده دونیا تاریکتر داده هات، قه لبه زه ی ره ش به هه وردا شوو بۆوه و کردیبه ته رزه، ئاو دپراوه کانی دا پۆشی، شه قامه کان بوونه روه بار، دهنگی گریان و شیوه ن له ره زه کانه وه بهرز بۆوه، ژماره یه ک جنیویان ده دا، هه ندیکی تر له مه ریه می پاکیزه ده پارانه وه به زه ی به حالیاندا بیتته وه و ناویژییه ک بکات، دواچار هاوار و گریان و شیوه ن زاری له و دیو دار زه بتوونه کانه وه بهرز بۆوه. له خانووه که ی باخ هاتینه ده ری و له ژیر تاوه ته رزه دا له کاتیکدا په رۆشیه کی مه ستانه ی سه ر له خۆه ی پیتچابووم، رام کرد و تیم قوچاند، بو یه که مین جار ئه ودم له خۆمدا پین سه لما به وه ی ههر که موسیبه ته گه وره کان دین، په رۆشیه کی به یاننه کراو و نا ئینسانی، بوونم له خو ده گرت. یه که م جار که ئاگرتیکم بینی، ئه و کاته ی مالتی پوره (کالیوپ) م سووتا له به رده م بلتیه کانا که وتمه سه ما، تا ئه و کاته ی که سیک ملی گرتم و له ناگره که دووری خسته مه وه، کاتیکیش (کراساکیس) ی مامۆستامان مرد، به زه حمه ت توانیم جلّه وی پیکه نینم بگرم، وهک بلتی مامۆستاکه م و مالتی پورم ئه لقه بووین له گه ردنما و ئه لعان ئه و ته و قانه شکابن و ئیدی ده توانم هه ناسه یه کی ئاسوده هه لئم.

ناگر و توفان و مهرگ به لاملهوه وهک تارمایی ئهفین خویمان ده نواند، ههستم دهکرد به بنه مائهی تارماییهوه په یوهستم، ئاخ هه موو ئیمه تارمایی بووین و له هه وئی رزگار کردنی عهرددا بووین له شه پری مال و خه لکه کانی ناویان.

گه یستمه سه ر جادده، به لامل لافاو هه ستا بوو، نه متوانی بپه رمه وه، له هه مان شویندا راوه ستام و که و تمه سه برکردن، تری نیوه وشکه وه بوو، به ری ره نجی یهک سال، به دهم ناوه وه رووه زه ریا ده ریوشت، شیوه ن و گریان به رزتریووه، ژماره یهک له ژنان تا ئه ژنو له ئاودا، چه میبوونه وه و له هه وئی گرتنه وهی چنگیک میوژدا بوون، ژماره یهکی تر که له چکیان به سه ره وه نه مابوو، له قه راغ جادده که وه ستابوون و قژی خویمان ده رنی.

به په له، وهکی مشکی ته ر، له کاتیکیدا هه و ئم ددها شادومانیی خۆم وه شارم، گه رامه وه مائه وه تا بزنام چما کاردانه وهی بام چۆنه. بلتی بگری؟ بلتی جنیو بد؟ یا نه که وتبیته هاوار هاوار؟ ئاخ باران ته واوی تریکه مانی به تالان بردبوو. ببینیم بی جووله له بهر ده رگای هه وشه راوه ستاوه و سمیلی ده جوئی و دایکیشم له دواپه وه راوه ستاوه و ده گری.

هاوارم کرد: "باوکه.. تریکه مان فه و تا!"

وهلامی دامه وه: "بیده نگ به، خۆ خۆمان نه فه و تاوین!"

چ کاتیکی ئه وه له حزه یه له یاد ناچیتته وه، مه زنده ده کهم له قه برانه کانی ژباندا ده رسیکی گه وره م لی وه رگرتبیت، به رده وام بام به یاد دینمه وه که ئارام و بی جووله له بهر ده رکی هه وشه راوه ستاوه، بی ئه وهی جنیو بدات، یا نه هه ر شه بکات، یاخود بگری، بی جووله له کاره سات ده نوژی و له نیو گشت هاوسیکاندا به ته نها غروری ئینسانیی خۆی پاراستوه.

کوشتار

له کریت په ندیکمان هه یه ده لیت: "کاتیکی به ده ختی خۆی به ته نها هات، بلتی با به خیر بی!" ئه وه په نده راسته، له بهر ئه وهی به ده گمه ن به ده ختی به ته نها هه ر خۆی دئ. روژی دواتر ئاسمان سامال بوو، روژی پیشتر زه هری خۆی روژاندبوو، ئه م روژ پیشه که نی، خاوه ن باغه کان، به ره زه کانی خویندا ده گه ران، هه موو تریکان له به یه ن چوو بوون، هیشتا بۆل بۆل تری غه رقبوو له قویر و لی تاودا ده ببنرا، نیوه رو بام به په له له میگالو کاسترووه گه راپه وه، به کیکی له ره فیقه کانی به ره به یان شتیکی به گویتیدا چریاند و ئه ویش رویشت، وا بلاو ببووه که مه سیحیه کان ئاغایه کی به ناویانگیان له گوند کوشتوه، تورکه کان قوشقی بوون و خویمان چه کدار کردبوو، چاوه رتی په لاماریکی تر بووین، تورک روژبوونه میگالو کاسترو تا له پال دیواره قینیسیه کاندا خویمان بنیتنه وه.

من و دایکم و خوشکه کهم ئه وه دوا بۆله تریانه مان لی ده کرده وه که به میوه که وه مابوونه وه، گه رما تاوی سه ندبوو، هه وا پۆنگی خواردبووه، کوتوپر دهنگی هاواری بونیاده م و بۆره بۆری ولاخ له جادده که وه گه یشته گویمان، هه شاماتیکی زۆر به هه راو زه ناوه ره ت ده بوون، ته شت و کتری و ژنه تورک به سواری

گویتدیووه، له پشته وه پیوانی میزه ره به سه ر، ژماره یه کیان پی خاوس، هه ندیکیان جزمه له پیتدا و به نیو قویر و لی تاودا هه نگاویان دنا.

به هاوار هاوار و بی قسه به ره و میگالو کاسترو ده هاتن. دایکم له به ر خویه وه گوئی: "تورکه سه گبه کان!" وای گوت و باوه شی پیتا کردین و به ره و خانوه که ی ناو باغ چووین.

به ئه ژنویه وه نووسام و پرسیم: "دایه بو و ا به په له ری ده که ن؟ چیان ده وی؟ بۆچی هه لده لر زیت؟" ده ستی به قژمدا هینا و وهلامی داپه وه: "کوره که م، هیشتا له کوتیمان! ئاخ به کریتی له دایکیوون شتیکی تر سناکه!"

له درزی په نجه ره که وه له ده ره وه مان ده نوژی، هه شاماته که دوور که وتبوونه وه، له و دیو دار زه یتوونه کانه وه دیار نه مان. بیده نگی بالی به سه ر ریگه که دا کیشا.

بام گوئی: "یاللا په له که ن، ده بی بهر له خوژئا و ابوون بگه یه وه مائه وه!"

دایکم ده ستی گرتین، بام ده مانچه که ی له بهر باخه لییدا ده رهینا، تاقی کرده وه، پر بوو، له کاتیکیدا که ده مانچه که ی نا به وه گیران له دوا ی ئیمه وه که و ته ری.

خه ریک بوو خوژئا و ده بوو که به ده روازه که ی شاردا چووینه ژوو ری، ده تگوت شه ر له کۆلانه کانا بارگه و بنه ی خستوه، خه لکی به په له ده ریوشتن، ده رگاکیان له و دیو خوژانه وه کلیل ددها، دایکان مائه کانی خویمان له کۆلان بانگ ده کرده وه، فاتیمه، هاوسی تورکه که مان، ئیمه ی بیی و چاک و چۆنی له گه ل نه کردین.

بام له جیگه هه میشه بییه که ی خزیدا، له سه ر قه نه فه که له بهر په نجه ره ی رووه وه هه وشه دانیشت، دایکم گوئی له مستی فه رمان و له به رامبه ریدا کروشکه ی کرد، ده یزانی بام ناماده ی فه رماندانه، بام کیسه تووتنه که ی ده رهینا، له سه رخۆ سیغارتیکی پیچاپه وه، پاشان سه ری هه لپری و گوئی:

- "نای بیچ که سیک پی له مال بنیتنه ده ر!"

ئه و جا به توورپه یی لای بو من کرده وه و پرسی: "ده ترسیت؟"

وهلامی داپه وه: "نه خیر!"

- "ئه دی ئه گه ر تورک ده رگاکیان شکاند، هه ر ناترسیت؟ گه ر هاتنه ژوو ری و تویمان کوشت چۆن؟"

که ئه و دم بیست له رز دایگرتم، تیغی رم به سه ر گه ر دمه وه هه ست پی کرد، ویستم هاوار که م: "به لئ ده ترسم!" به لام له نیگای بام سه له میمه وه، کوتوپر سینگم پرپوو له هه وا، هه ستم کرد دل پر بووه له غیره ت و پیاوه تی. گوتم: "گه ر بشمکوژن، هه ر ناترسم!"

بام گوئی: "باشه!" و ئیدی سیغاره که ی پیکرد.

هاوینی رابردوو که چوو بوومه گوند تا شاهیدی مردنی باپیره م بم، له گه ل یه کیکی له خالوکانما له بیستان نوستم، خۆم به ده ستی خه و سپاردبوو، کوتوپر دهنگی قرچه قرچیکم بیست، زه نده قم له و ده نگه چوو، خۆم به ره و لای خالوم ته کان دا، پرسیم: "ئه و ده نگه ده نگه چییه؟ من ده ترسم!" خالوم توورده بوو

له تاو ئه وهی که خه بهرم کردۆته وه، پشتی تی کردم و گوتی: "کورپه شاری بنو، مه گهر تا ئه لعان ناوها دهنگیکت نه بیستوه؟ ئه وه کاله که کانن گه وره ده بن!" ئه و رۆژهش که بایم ناوها دیکه تی ده دام، ههستم ده کرد دلم گه وره ده بی و دهنگدانه وهی ئه و گه وره بوونه ده بیبهم.

میگا لۆکا سترۆ چوار ده روزهی هه بو، هه موو رۆژیک له کاتی خۆرئاوا بووندا، تورک ئه و ده روزانه یان داده خستن و له گه ل هه لها تنی خۆر دا ده یان کرد نه وه، به در پێژایی شه و کهس نهیده توانی بیته ئه مدیو بۆ ناو شار، یا خود له شار بجیتته ده ر، به و جۆره مه سیحیه کان ده بوون به ته له وه، مادامه کی ده روزا زه کان داخرا بوون، ئیدی تورک ده یان توانی شه وانه ده ست بده نه قه تلوعام، له بهر ئه وهی هه م ژماره یان زیاتر بو، هه م باره گیان هه بو. یه که مین جار بو من قه تلوعام بیبم، چه ند رۆژی ئه وه وه به ر، زهینی منالیم روخساری راسته قینه ی ژیا نی له و دیو ده مامکه جوانه کانی زه ریا، دارمیوی پر له تر ی و نانی گه م و زه رده خه نه ی دایکی که وه ده بی نی. به لێ، روخساری راسته قینه ی ژیا ن: (که لله سه ر!)

هه ر له و سه رده مه دا بوو توو ییک له ناخمدای چینرا، ده بوو ئه و تووه ماوه یه ک دواتر گو ل بکا و به ره که ی له شتیه ی چاوی سییه مدا، له شتیه ی چاوی ناوه مه دا دروست بیته، چاویکی سازگار که شه و و رۆژ کراوه بی و ترس و خۆف نه ناسی.

دایکم و خوشکه که م و من له ماله وه پالمان دابوو به یه که وه و خۆمان مات دابوو، له ده ره وه دهنگی جنیو و هه ره شه ی تورکه شیتته کا مان ده ها ته گو ی، دهنگی شکاندنی ده رگا کان و قه تلوعامی مه سیحیه کان مان ده ژنه فت، دهنگی قروسکه ی سه گ و هاواری گیانکیشانی برینداران. هه راو هۆریا یه ک فه زای گرتبووه نه بیته وه، ده تگوت بومه له رزه رووی داوه. بایم له مدیو ده رگا که وه به تفه نگه وه، ئاماده باش له که میندا بو، بیرم دئ به ردیکی شتیه لاکیشه یی به ده سته وه بوو که به ردی چه قۆ تیز که ره وه یان پێ ده گوت، چه قۆ به کی درتزی ده سک ره شی پێ تیز ده کرد وه، ئیمه ش چاوه ری بووین، ئاخه ر بایم گوتبووی: "گه ر تورک ده رگا که یان شکاند و ها تنه ژوور ی، بریارم داوه به ره وه ی بکه ونه به ر ده ستیا ن خۆم بتانکوژم!" ئیدی دایکم و من و خوشکه که شم رازی بووین، بۆیه هه نوو که ش چاوه ری بووین.

له و ساته وه ختا نه دا، گه ر که سییک ده رکه و تبا، ره نگ بوو رۆحم کامل با، ههستم ده کرد له ماوه ی چه ند سه عاتی که دا کوتوپر له منالیکه وه بوومه ته پیاو.

شه و به و شتیه یه ره ت بوو، رۆژ بۆوه، هه راو هۆریا که نه ما، سوپای مه رگ پاشه کشتی کرد، به وریایی ده رگا کا مان کرده وه و سه رمان برده ده ری، هه ندی له ژنه دراوسیکان، به دزی و ترس و له رزه وه په نجه ره ی ماله کانیان کردبووه، دیکه تی کۆلانیان ده دا، له و کاته دا تورکه کولیچه فروشه که ده رکه وت، ریشی نه بوو، دهنگی بهرز، کولیچه ی دارچین و په لکه خه شخاشی له سه ر سینیه ک نابوو، به گۆرانی چرینه وه هاواری بۆ فروشتنی کولیچه و په لکه خه شخاشه کانی ده کرد، چ که یفیکتی هه بوو! وا پیتده چوو هه موو شتییک سه رله نو ی له دایک بوو بیته وه، ده تگوت یه که م جاره ئاسمان و هه ور و سینیه کی پر له کولیچه ی بۆن دار

ده بی نی، دایکم کولیچه یه کی بۆ کریم، ئیدی به و په ری که یفه وه که و تمه خوار دنی.

پرسیم: "دایکه، کوشتار ته و او؟"

به تر سه وه وه لایمی دامه وه: "کورپه که م بیته ده نگ به، ناوی کوشتار مه هیته، ئاخه ره نگه گو یی له ده نگت بی و هه مدیس بگه ر پته وه!"

ئه لعان که وشه ی (کوشتار) م له سه ر قافز نووسی، مووی سه رم راست بۆوه، ئاخه ر کاتییک منال بووم، ئه و وشه یه ته نه ا پینچ پیت له پیتته کانی ئه لف و بی نه بوو، به لکو هه راو زه نایه کی گه وره بوو، پیتی هه بوو ده رگا کانی به له قه ده شکاند، روخساریکی تو قینهر و چه قۆ به ک له ما به ینی ددانه کانی بوو، قیژه و هاواری ژنانی ده رو دراوسی بوو، پیاوانیک بوو که له مدیو ده رگا وه خۆیا ن نابۆوه و فیشه کیان داده گرت وه.

بۆ ئیمه که له و سه رده مه دا منال بووین و له کریت ده ژیا یین، وشه ی تریش هه بوون که فرمی سک و خوتیا ن لیه ده چۆرا، ئه و وشانه ی که بیوونه هۆی له سیتدا ره دانی خه لکانیک، ئه وانه ش وشه گه لی: نازادی، قه دیس میناس، مه سیح و شویش بوون.

نووسه ر، قه ده رتکی زالمانه و تالی هه یه، له بهر ئه وه ی ماهیه ته ی کاره که ی وشه ی پێ به کار ده هیته تا کولی ناخی بۆ بیته نگی بگۆری، هه ر وشه یه ک بۆ خۆی سه ده فیکتی ره قه و هیزیکی گه وره و ته قینه وه یی له خۆیدا هه شار داوه، بۆ دزینه وه ی مانا که ی، ده بی رتیه که بدا له ناخیدا وه ک بۆ مبینک به ته قیتته وه. به و جۆره یه که ئه و رۆحه ی زیندانی کراوه نازاد ده بی.

جاریکیان حاخامیک که هه میشه به ر له چوون بۆ کلێسا بۆ دو عا کردن، وه سیه تی ده کرد و به چاوانی پر له فرمی سک وه خودا حافیزی له ژن و مناله کانی ده کرد، ئاخه ر ئه و دلنیا نه بوو له وه ی که چما دوا ی دو عا کردن ده مر ی، یا خود به زیندووی ده مین ی. ده یگوت:

- "کاتییک وشه به کی وه ک وشه ی خودا ده هیتمه سه ر زویان، ئه و وشه یه دلم هه پروون به هه پروون ده کات، زه نده قم ده چت و نازانم ده توانم وشه کانی دواتر (روحم پێ بکه) بلیم یان نا!"

چ ده بوو گه ر که سییک توانیبا ی به و جۆره شیعریک بخوتینیتته وه، یان وشه ی (قه تلوعام) نوتق کات، یا خود نامه ی ئه و ژنه بخوتینیتته وه که خۆشی ده و ی، یان به و جۆره ئه م په یامه بخوتینیتته وه که شه رحی حالی ئینسانیکه زۆر له ژیا نیدا جهنگی و شتیکی که می ده سه که وت.

رۆژی دواتر، سوپای سالخان، بایم دهستی گرم و گوتی:

- "وه ره!"

دایکم به تر سه وه گوتی: "ئه ری ئه و تولفه بۆ کو ی ده به یته؟ ته نانه ت مه سیحیه ک له مال نه ها تو ته ده ری!"

بایم دووباره ی کرده وه: "وه ره!" وای گوت و ئیدی ده رگا که ی کرده وه و چوینه ده ری.

لیم پرس ی: "بۆ کو ی ده چین؟" و ام گوت و دهستم له نیو دهستی پیاوانه یدا ده له رزی.

سه بیرتکی خواروو ژووری کۆلانی کرد، کەس بەدەرەوه نەبوو، جگە لە دوو ژنی تورک نەبێ کە لە سووچی کۆلانی و لەبەر بەلوعەدا خەریکی شت شتن بوون، رەنگی ئاوەکە سوور بوو.

- "دەترسیت؟"

- "بەلێ؟"

- "قەیناکا، رادبیت!"

لەسووچی کۆلانی کەوێ داگەراین و بەرەو دەروازی بەندەر کەوتینە پێ، لای دەرگای مالتیکەوێ رەتبوون کە هێشتا دوکەلی لێ هەڵدەسا. لای مائی زۆرەو رەت بوون کە دەرگاکانیان شکاو و هێشتا خۆپنەکی سەریان و شک نەبێو، کاتیەک گەشتینە گۆرەپانی شار بەئەستێرکی پەیکەری شیر و دارچنارە دێرینە گەرەکی لێوارەکە یەو. بابم راوێستا.

بەدەم ئیشارەتکردنەوه گوتی: "بۆرە!"

سەیری دار چنارەکەم کرد و لە حەبووێتا قیژەیهێکم لێ هەستا، سێ کەس لە پالێ یەکدا لە دار درابوون، پێیان پەتی و جلکی نوسستیان لەبەردا بوو، زوبانیان بەرەنگی سەوزی تۆخ لە دەمیانەوه هاتبوو دەری. ئاخر ئەو دیەنە زیاد لە وزە من بوو، سەرم وەرچەرخان و باوێشم کرد بەئەژنوی باجد، بەلام ئەو بەدەست سەری گرتم و بەرەو چنارەکە وەری چەرخاند.

هەمدیس ئەمری پێی کردمەوه: "بۆرە!"

پانتایی چاوانم پێبوون لە خەلکانی لەسێدارەدراو.

- "ئومێدەوارم بەدریژایی تەمەنت، دێمەنی ئەم لەسێدارەدراوانە لە پێش چاوانت نەسپردیتەوه!"

- "کێ ئەوانە کوشتوو؟"

- "تازادی، تا خودا لێمانی پێرۆزکات!"

من لەو قەسەیه نەگەیشتم، بەچاوانیکی دەریۆقیووه لەو سێ جەنازەیه ورد دەبوومەوه کە لە مابەینی گەلا زەرەدەکانی دارچنارەکەو بەئەسپایی دەلەرینەوه.

بابم چاوی بەملاولادا گێرا و گویی رادبیرا، کۆلانی کەکان بێدەنگ بوون، رووی تێی کردم و گوتی:

"دەتوانیت دەستیان تێو بەدەیت؟"

بەترسەوه وەلامم دایەوه: "نا!"

- "چۆن؟ دەتوانیت... وەرە!"

نزیك بووینەوه، بابم بەپەله چاچی کیشا، ئەمری کرد:

- "دەدە دەست لە پایانەوه بدە!" دەستی گرتم، پێستی سارد و وشکی جەنازەکانم لەسەر پەنجەکانم هەست پێی کرد، هێشتا شەوئەمیان لەسەر بوو.

بابم ئەمری کردمەوه: "ماچیان کە، رێپەرەسمی دۆعاکردن بەجێ بێنە!"

کاتیەک سەرنجی دا دەموێ برۆم، ژێر بالی گرتم، بەرزی کردمەوه، سەری چەماندەموه و لێومی

بەپایانەوه نووساند، پاشان دایگرتم سەر عەرەدەکە، لەشم لەسەر پام قورس بوو، بابم نوشتایەوه و سەیری کردم. گوتی: "تەمە بۆ ئەوه بوو تا لەسەر مەرگ رادبیت!"

جاریکی تر دەستی گرتم و گەراینەوه مالت، دایکم بەنیگەرانییەوه لەودیبو دەرگاوه چاوپرێی دەکرد، بەدەم باوێش پێداکردن و ماچکردنەوه گوتی: "تو خودا، ئەو تۆلفەت بۆ کوێ برد؟"

بابم وەلامی دایەوه: "چووین بۆ دۆعا کردن!" وای گوت و سەرنجیکی پێی لە باوێر بەخۆبوونی لێی دام.

بۆ ماوهی سێ رۆژ دەروازەکان بەداخراوی مانەوه و لەرۆژی چوارەمدا کرانەوه، بەلام تورک بەکۆلانی کانا دەگەرێن، چاخانهکانیان تەحەری دەکرد، لە مزگەوتەکان کۆدەبوونەوه، هێشتا کەفوکۆلی دەروونیان نەنیشتبوو، چاوانیان پێ بوو لەقەتلوعام، کریت بەلێتواری تەقینەوه بوو، تەنها پزسیکیک بەس بوو بۆ ئەو تەقینەوهیه، ئەو مەسیحییانە مالتیان هەبوو، سواری بەلەم و کەشتی بوخاری بوون و بەرەو گریکستانی نازاد کەوتنە پێ. بەلام ئەوانە مالتیان نەبوو، میگالتو کاسترۆیان جێ هێشت و دایانە شاخ.

ئێمە لەو کەسانە بووین کە بەنبازی سەفەر چووین بۆ بەندەر، بابم لە پێشەوه دەریۆشت و من لەدواوه و دایکم و خوشکەکەم لەدوای باجمەوه هەنگاویان دەنا.

بابم گوتی: "ئێمە پیاوان دەبێ ناگاداری ژنان بین ئاخر هێشتا تەمەنم نەگەیبوو هەشت سالان من لە پێشەوه دەرۆم و تۆ لە دواوه بە، زۆر وریابە!"

لای مالتی سووتاوێ هاوسیکانمانەوه رەت بووین، هێشتا ژمارەیهک لە جەنازەکانیان بەخاک نەسپاردبوو، لاشەکان بۆنیان کردبوو، بابم لەبەر دەرگا یەکدا نوشتایەوه و بەردیکی بەخۆتێن سووری هەلگرتهوه. بەرەدەکی دامی و گوتی:

- "ئەمە بۆ تۆ، هەلێ گره!"

سەرەنجام پەیم بەرەوتاری توند و وشکی بابم برد، ئاخر وی شتیوازی (پیداگۆژی نوێ) ی پەیرهو نەدەکرد، ئەو پەیرهوکاری شتیوازیکی دێرین و بێروحمانه بوو، تەنها شتیوازیکی کە دەیتوانی پارێزگاری لەنەژاد بکات. ئاخر گورگ یەکەمین بەچکە ی خۆی فێری راو و کوشتن دەکات، فێری دەکات چۆن بەفیل یان نازایەتی، خۆی لە تەلە رزگارکات. حەوسەلەو سەرەختیم کە هەمیشە لەهەلومەرجی خەتەرناکدا لەگەڵم بوون، بەقەرزارباری (پیداگۆژی) یە زبیر و وشکەکە ی باجمیان دەزانم، هەرۆها ئەو ئەندێشە دەستەمۆ نەبووانە ی کە هەر ئەلعان لە کۆتایی عومرمدا حوکمرانیم دەکەن و نامادە ی قەبوولکردنی تەسەلای من لە خواوەند و شەیتان نین، بەقەرزارباری ئەو رەوتارە وشک و زبیری باجمیان دەزانم.

بەر لەوێ مالت جێ بێلێن، بابم پێی گوتم: "وا باشترە بچینە ژوورەکە ی تۆ و بریار بەدین بۆ کوێ بچین!"

له ناوه راستی ژووره که دا وهستا و ئیشاره تی بۆ نه خشه ی گریگستان کرد که به دیواره که وه هه لاسرابوو .
- "پیرایۆس یان ئه سینام ناوی، هه مووان له وی کۆده بینه وه، دواتریش ده که ونه هاوارهاوار که شتیک شک نابه ن بیهۆن و پاشان ده که ونه دهستی سوال پانکردنه وه. ئه و جوړه کارانه په ست و توورده ده که ن، دورگه به کی تر هه لێژیره."

- "هه کامیک خۆم به وی؟"

- "به لێ، هه کامیک خۆت به ویوت."

له سهه کورسییه که هه ستام و له ته وای دورگه کانی (ئیه) - خالچینی سهوز له سهه زه رای شین - وردبوومه وه، پاشان له (سانتۆزینی) به وه دهستم پی کرد و په نجهم به (میلۆس) و (سیپۆس) و (میکۆنۆس) و (پارۆس) دا گێر و له سهه (ناکۆس) پام گرت.

گوتم: "ناکۆس!"

شیتوه و ناوه که یه پی خۆش بوو، له و ساته وه خته دا چۆن ده متوانی پیتشبینی ئه وه به که م که ئه وه هه لێژاردنه ریکهوت و خه ته رناکه چ کاربگه ریه که له سهه ته وای ژبانم جی دیتلی.

سهیری بابم کرد و هه مدیس گوتم: "ناکۆس!"

وه لامي دامه وه: "زۆر باشه، ده چین بۆ ناکۆس."

ناکۆس

ئهم دورگه یه له نیو رووناکی و ئارامیه کی چردا نوکووم بوو، له هه موو لایه ک کاله ک و هه لئوژه و هه نجیر هه لدرابوونه وه، زه رای به کی ئارام ده وری دابوو، له خه لکی ئه و دورگه یه م ده نوپی، روخساریان میهره بان و هه رگیز له هه ژمهت تورک یان بوومه له رزه هه لئه له رزیبون و روویه رووی مه ترسی نه ببوونه وه، لیته نازادی، په رۆشبوونی بۆ نازادی خامۆش کردبوو، ژبان وه ک گه لایه کی ناو ئه و به بی جووله ده رۆشت، گه رچی ناو به ناو ده خرۆشا به لام هه رگیز لافاویکی لی نه ده که وه ته وه. کاتیک له و ناوه دا پیاسه م ده کرد، به که مین نیعمه تیک که سه رنجی راکیشام، ئاسایش بوو: ئاسایش و چه ند رۆژتیک دواتریش بیزاری.

پیاویتکمان ناسی ناوی (لازارۆس) بوو، ئه و پیاهه ناکۆسییه ده وله مه ندیکه خه لکی (ئینگاریس) بوو. ئه و ناچه به یه ک سه عات له شهروه دور بوو، لازارۆس باخیکه گه وری هه بوو، ئیمه ی بۆ ئه وی ده وهت کرد و دوو هه فته به ک له لای ماینه وه. خودایه چ فه ره حیه ک و چ جوانیه ک و چ دره خته گه لیکه به بهر، ئیدی کریت له لامان ببوه ته فسانه ی په ربیان، هه وری هه ره شه که ره له و دوروه چ خه ته ری بۆ سهه ئیمه نه بوو، نه له خوتیرتیزی هه و لیک هه بوو، نه له جه نگی بۆ نازادی، ئه وانه هه موو توایوونه وه و له نیعمه ته کانی ناکۆسدا بز ببوون.

چه ند کتیبیکه له گه نجینه ی خانوی باخه که دا دۆزییه وه، رۆژگار په ره کانی زه ده هه لگه راندبوون،

کتیبه کانم هه لگرتن و رۆژانه له ژیر دار زه یسوونیکدا داده نیستم و به په رۆشه وه ده که و ته هه لدانه وه ی په ره کانیان، له وینه ی کۆن و بیه رنجی قاره مانان و خانمان، له ئاژه لانی درنده و مۆزی دارستان ورد ده بوومه وه، له کتیبیکه تردا، وینه ی زه رای شه خته به ند و که شتی له ناو سه هۆلدا گیرخواردوو، وینه ی بیه چوه و رچ که وه ک تیه له لۆکه له سهه رووی به فر تلیان ده دا. له کتیبیکه تردا وینه ی شه ره کانه، دوکه لکیشگه لی بهرز، کریکاران و ئاگری گه وریه.

زه یه م ده کشا و دونیاش له گه لیدا به رفه راوان ده بوو، ئه ندیشه م پر ده بوو له دره خته گه وریه کان، له گیانه وه ره سهیره کان، له خه لکانی رهش و زهرد. له به کیک له و کتیبانه دا ئه م وشانه م هاتنه به رچاو: چه ند به خته وه ره ئه و که سه ی که زۆرترین زه رایا و کیشوه ره کانی بینیه! له کتیبیکه تردا ئه م رسته یه سه رنجی راکیشام: گا- بوون به رۆژتیک باشتره له - مانگا بوون- به سالتیک! باش له و رسته یه حالی نه بووم، به لام ده مزانی نامه وی بیه مانگا، به داخستنی کتیب و سهیره کردنی داربه هی و داره له وژه ی گه بیو و ئاودار، هه وای گه رم و بۆنخۆشم هه لده مژت، به میتروویه ک ده چووم که هیشتا باله کانی ته واو کامل نه بووین و پا چکۆله کانی به هه رده دا بدا تا به لکو بال گری و بفری، گه رچی ده شترسی له وه ی چما سه رده که وی یان شکست دینی؟ ئاخه ئه مه بوو وای لی کرد عاده ت به تۆزیکه تر ئارامیه وه بگری.

من عاده تم به ئارامیه وه گرت، بی ئه وه ی چ زانیاریه کم هه بی، به نه یینی خۆم بۆ رۆژتیک ئاماده ده کرد که باله کانم ئاماده ی فرین ده بن و ئیتر بۆ خۆم ده رۆم.

به لام خوشکه زاکی لازارۆس، که کچیکه ی بزیه ی دوانزه سالان و ناوی (ستیلیا) بوو، به دار زه یسوونه که ی ئه و لامه وه جۆلانه ی ده کرد و گۆرانیی ده چری. له کاتی جۆلانه کردنا کراسه که ی هه لده درایه وه و پیتووه خه و وه ک به فر سه ییه که ی له بهر رۆشایی هه تا وادا ده بریسکایه وه. هه وسه له ی بیستنی گۆرانییه که ی، یاخود بینینی پیتووه زیم نه بوو، رۆژتیکان به تووه یی کتیبه کانم کیشا به هه رده دا، ئه ویش به ده م بنیشت جوینه وه سهیری کردم و دایه قاقای پیکه نین، له و هه موو گۆرانییه ی ستیلیا ته نها په کیکانم بیه رماوه که ده یگوت:

ئه و چاوه ره شانه داگره که ته ماشای مینان پی ده که ی

زتری و زیوه که م دایانگره، وا خه ریکه ئاگرم تن به رده ده ن.

هه ستامه سهه پی و هاوارم کرد: "ستیلیا، یا تۆ برۆ یاخود من ده رۆم!"

له جۆلانه که دایه زی و ئیتر بی ئه وه ی پیتیکه نی، وه لامي دامه وه:

- "وه ره با هه ر دوو کمان برۆین!" پاشان دهنگی نرم کرده وه و له سهه رسه کانی به رده وام بوو: "هاورپی داماو، باشتره پیکه وه برۆین، چونکه رۆژی دووشه مه له قوتابخانه یه کی کاسۆلیکه کانداییندایی ده کرتی. گوتم لی بوو باوکت له و باره یه وه قسه ی بۆ خالۆم ده کرد!"

له ناو قه لاکه ی ناکۆسدا، که ته رمی داگیرکه ره فه ره نگییه کانی تیدا به خاک سپیتردرا بوون، قوتابخانه یه کی به نیوانگی فه ره نسایی هه بوو که قه شه ی کاسۆلیک مه زب به رتویدان ده برد. من و بابم رۆژتیکان بۆ ئه وی چووین، بابم بۆ ماوه یه ک سهیری کرد و پاشان سه رتیکه له قاند و گوته:

- "ئېرە بۇ فېئېر بون قەيدى ناکا، بەلام مامۇستاكانى قەشەى كاسۇلىكەن، نەفرەتبان لى بى. دەشىن بىتكەنە كاسۇلىك!"

گەرچى دووبارە ناوى ئەو قوتابخانەيە نەھىتايەو، بەلام دەمزانى كە بېرىكى لەو جۆرە گېنگلى يى دەدا و نازانى چ بېرىتېك بىدا. شەوى ھەمان ئەو رۆژەى كە ستىلا لەو بارەيەو قەسنى بۆ كىردم، دواى شىو باىم لەگەل خۇيدا بۆ پىياسە بەرەو باغەكەى بىردم. مانگ تىرفەى دەدا، ھەموو شىتېك ئارام و بۆنىكى خۇشى لى دەھات. ماوئەك زارى ھەلنەھىتايەو، لەكاتى گەرەنەو، راوئەستا و گوتى: "لە كرىت شۆرش ھەلايساوەتەو و ئىدى من دەگەرئەمەو بۆ ئەوئ، ئاخىر رەواى حەق نىبە برا مەسىحىيەكەنم لەوئ بىجەنگەن و منىش لىرە لەباغەكاندا پىياسە بىكەم، دەبى بىرۆم. تۆبىش نابى ھەل لەدەس بەدەيت، دەمەوئ بۆ خۆت بىبىتە پىياو!"

ھەمدىس بىدەنگ بۆو، چەند ھەنگاوتېكى نا و جارىكى تر راوئەستا.

- "تېنگە بىشتىت؟ بون بە پىياو واتە بەكەلكى ولات ھاتن، حەيفىك ناوكىان بۆ دەرس و دەور بېرىت نەك بۆ چەك ھەلگرتن، داخەكەم تازە چ شىتېك ناكىرئ. ئىتر رېگەى تۆ ئەوئە، ئەو رېگەيە بىگەرەبەر. تىدەگەيت؟ دەرس بخوتىنە تا لە رېئى و دەسھىتئانى ئازادىدا يارمەتى كرىت بەدەيت، دەبى ئامانجى تۆ ئەو بى، ئەگەر نا ئەو خوتىدن و خوتىدەوارى بەجەھەنەم، من نامەوئ بىبىتە مامۇستا و قەشە و سولەيمانى حەكىم، تىدەگەيت؟ من بېرىارى خۆم داو، ئەلەن تۆبىش بېرىارى خۆت بەدە! گەر لە رېئى قەلەم يان تەنگەو نەتوانىت يارمەتى كرىت بەدەيت، ئەو وا باشتە بۆ خۆت پالەكەويت و بىرەت!"

گوتى: "ئاخىر من لە قەشە كاسۇلىكەكان دەترسم!"

- "ھەررەو مەنىش لىيان دەترسم، پىياو حىسابى دەترسى، بەلام بەسەر ترسەكە بىدا زال دەبى، من ئىمانم پىت ھەيە."

ساتىك بىرى كىرەو و ئەو جا ئاوا قەسەكانى راست كىرەو:

- "نا، ئىمانم بەتۆ نىبە، بەلكو ئىمانم بەو خوتىنە ھەيە كە لەدەمارەكانتا دى و دەچى، ئىمانم بەخوتىنى كرىتىيە ھەيە، دەى نىشانەى خاچ بىكىشە، گور بە خۆت و بەئومىدى خودا رۆژى دووشەمە دەچىن ناوئوست دەكەين."

ئەو رۆژەى من و باىم بەو تەپۆلەكەيەدا سەر دەكەوتىن كە لەبەردەم قەلاكەدا بو، باران دەبارى، ئە باراننىكى پەراگەندەى پىيىزى رېگەكانى تارىك دەكرد، زەريا لەدوامانەو ھەناسەى ھەلەكەشە، شەپەكى فېتىك گەلەى درەختەكانى شەن دەكرد، تاك تاك گەلاكان، بەرەنگى زەرد و قاوئەبى دەپۇرئانە سەر عەرد و سەرى تەرى درەختەكانىان دەپازاندەو، بايەكى توند كە بېگومان لەو سەرى سەرەو ھەلى كىرەو، پەلە ھەرەكانى راودەنا، سەرم ھەلېرى و سەرنجىكى قوولم لە پەلە ھەرەكان دا، راپان دەكرد، بەكىان دەگرتەو، جوى دەبوئەو و ھەندىكىان قەلبەزەى بەرزى رەنگ خۆلەمىشيان لەدواى خۇيانەو جى دەھىشت تا بەشكەم عەرد لەمس كەن.

لە تافى منالېمەو بەدوا، حەزم دەكرد لە حەوشە لەسەر پىشت پاكىشېم و لە ھەر بىرۆم، زۆرەى كات

مەلىك، رېشۆلەيەك يان پەرىسەلەكەيەك ياخود كۆتېرىك دەفرى و بەشىوئەك لەگەلېدا يەكانگىر دەبووم كە گەرماى سىنگىم لەسەر لەبى دەستەم ھەست پىن دەكرد. خاتو (پنلوپ)ى ھاوسىيمان رۆژىك بەدايەكىم گوتىو: "مارگى، مەزەندە دەكەم كورەكەت بونىادەمىكى دەسگرەو يان فالچى لى دەرچى. ئاخىر دايمەى خوا تەماشاش ھەر دەكات."

دايەم وەلامى داوئە: "پنلوپ خەفەت مەخۇ، شەقى زەمانە ناچارى دەكات سەرنجى بۆ خوارەو نەوى كات!"

بەلام ھىشتا زەمانە شەقى خۆى نەوئەشانىبو، ئەو رۆژەى بەرەو قەلاكە سەردەكەوتەم، ھەورم ستايش دەكرد، جار ناچار ھەلەدەنووتام و پام دەخزا، باىم شانى گرتەم و گوتى:

- "ھەر لەبىرەك، تەماشاش بەردەكانى ژىر پىت كە تا نەكەويت و ھەلەدەپىت!"

كىژۆلەيەكى جىتېل و مەلوول لەخانويەكى نىو وىران ھاتە دەرى، ئەوئەش لە ئاسمانى دەنۆرى، كىژۆلەكە زەرد و لاواز بو، لەروخسارىدا نىشانەى وىقار و نەجابت دەبىنرا، شالىكى كۆنى لەخۆيەو پىچابو، ھەلەلەرزى، دواتر زانىم ئەو كىژۆلەيە سەر بەيەكىكە لەبەنەمەلە بەناوبانگە كاسۇلىكەكان بو، ھەموو ئەندامانى ئەو خىزانە كۆنت و ژنە كۆنت بوون و چەند سەدەيەك لەوئەبەر ناكسۇسىيان داگىر كىرەو، ئەو قەلايەيان بۆ نىشتەجىبوونى خۇيان رۆنابو، قەلاكە كەوتىو ھەر زىرتىن شوتىنى شارەو، لەوئەو دەپانئوانى رەشە خەلكە ئەرەدۆكسىيەكە بخەنە ژىر چاودىرەيەو و لە بەندەرەو تا عەردە تەختانىيەكانى پىشتەو، لەرەنج و ھەلپىروكان و بېگارى پىكرىدىيان بىزىن. بەلام ئەلەن ئىدى كەوتىوئە سەر بەرەى خالى و لەوئەرى زەلېلىدا دەئيان، كۆشكەكانىيان داروخواو نەو بەئەسل و فەسلەكانىيان برسى و رەنگەپىو بىوون. كىژانى ئەو بەنەمەلەيە بەدلى خۇيان مېردىكىان نەدېبۆو، لەبەرئەوئە پىياوانى ھاوسىنى ئەو كىژانە پىياوئەتسىيان لەدەس دابو، ئەو پىياوانە يان ئارەزووى ژن ھىتانىيان نەبو، ياخود دەرەقەتى ژيانى ژن و منال خىستەو نەدەھاتن، لەلايەكى تر ئەو خانمانە پىتەيان شورەبى بوو شو بەئەرەدۆكسىيەكى ھەزار بىكەن. ئەوانە لەكەلى خۇبەشتزانى و شكۆى خۇيان نەھاتىوئە خوارەو. لەبەرئەوئە تەنھا خۇبەشتزانى و شانازىيان شك دەبرد.

كىژۆلەكە بۆ ساتىك لە ئاسمانى نۆرى، سەرىكى بادا و ھەمدىس چۆو ژوورەو.

تەواى رۇوداوەكانى ئەو رۆژە موو بەموو وەياد دىنمەو، ئەو رۆژە دەلېم كە بەقەلاكەدا سەركەوتەم تا لە قوتابخانەى كاسۇلىكەكان خۆم ناوئوست كەم. ھىشتا دەتوانم ئەو پىشەلەيە بىيىم كە لەسەر سەكۆيەك لە بەر باراندا وىستابو، سەگىكى سىپى بەپەلەى نارنجىيەو، كىژۆلەيەكى پىن خاوس مەقەلېيەكى پىر لەپشكۆى سوورى بەدەستەو و راي دەكرد، روخسارى بەتىنى ئاگرەكە ھەلايسابو.

باىم گوتى: "ئەو گەبىشتىن!" ئىدى دەستى برد و لە ئەلقەى دەرگا گەرەكەى دا.

لە ژيانى فېكىرەدا، ئەو يەكەمىن و رەنگە گىرنگىر پالچەكەن بو، دەرگا يەكى ئەفسوونايى لەزەنمدا كەوتە سەرىشت و بەرەو دۇنيايەكى سەير رانومايى كىردم. تا ئەو دەمە رۆحم لەدۇنيايى داخراوى كرىت و گىرېكستاندا دىل بو، بەلام ھەنووكە دۇنيا بەر فراوان دەبو، دابەشكارى گرووپە بەشەرىيەكان

زیاتر دهبوو، ئیسیکی سینهی ههزره کاریم بۆ له خوگرنتی هه موو ئه و شتانه هاواری ده کرد. بهر له و ساته، نه گه یشتبوومه ئه و یه قینهی که دونیا زۆر گه وره یه و پهنج و ههول تهنه لای جهنگاوه رانی کریت نییه، به لکو لای هه موو ئینسانیتیک هه یه. له وهش زیاتر، له پتی شیعروه ده توانی تهواوی ئه و ژان و هه ولانه بکرتنه خهون، جیلوهی بوون به هه ر راده یه کیش زوو گوزه ر بی، شیعر ده توانی وهک گۆزانی نه مری کات.

تا ئه و دهمه تهنه دوو یان سنج ئه قینهی سه حراییی حوکمرانیییان به سه ر بووندا کردبوو: ئه وانیش ترس، جهنگ بۆ زالیبوون به سه ر ترسدا و په رۆشیی ئازادیی بوون. به لام حاله حازر دوو ئه قینهی تازه له ناخدا بلتیه یان ددها، ئه وانیش جوانی و ئه قینهی فیتربوون بوون. ده موست بخوینم و فیتریم، سه ر زه مینه دووره کان ببینم، ئه زموونی شه خسیم له باره ی پهنج و شادییه وه هه بی، ناخر دونیا له گریکستان به رفراوانتر بوو، په نجی دونیا له ره نجی ئیمه گه وره تر بوو، په رۆشبوون بۆ ئازادی، مولکی ره های کریت نه یوو، به لکو جهنگی هه میشه یی تهواوی به شه ریبه ت بوو. له گه ل ئه وه شدا، کریت له پانتایی پۆحمدا نه سه ردرایه وه، به لکو تهواوی دونیا له ناخدا بووه کریتیک گه وره که گیرۆده ی زولمی جوړاوجوړی تورکان ببوو، به لام جارنا جار هه لده سایه سه ر پین و داوای ئازادیی ده کرد.

له و رتیه یه وه، له پتی گۆرینی تهواوی دونیا به کریت، له ساله کانی یه که می هه زره کاریدا توانای ئه و هم په یدا کرد که پهنج و عه زابی تهواوی به شه ریبه ت هه ست پین بکه م.

له تهواوی گریکستانه وه قوتابیان بۆ ئه و قوتابخانه فه ره نساییه ده هاتن، له بهر ئه وه ی من کریتیی بووم و کریت له و رۆزگاردا دژی تورک ده جهنگی، به وه زیفه ی خویم ده زانی نه به مایه ی سه ره شوژی زیده که م، به ئه رکی سه ر شانی خویم دادنا به یه که م ده رچم، ئه وه باوه رتیک بوو که پیم و ابوو له شانازی شه خسیمه وه هه لته قولاً بوو، به لکو له وه زیفه ی نه ته وه ییمه وه نه شه ونوما ی کردبوو. ئه و مه یله توانای ئه وه ی پین دام پیشی هه موو هاوپۆله کانم بده مه وه - نا، من نا... به لکو کریت- به و جوړه چهنه مانگیک له سه رمه ستیبه کی ده گمه ندا رته بوو: ئاره زوویه کی مه ستانه بۆ فیتربوون و پیشکه وتن و شوین باله لگرتنی مه لی رۆح.

زه ینم ئازایه تیبه کی وای په یدا کردبوو که رۆژتیکیان بریارم دا به رامبه ر هه ر وشه یه کی فه ره نسای له فه ره نه گدا، مانا گریکیه که ی بنووسم، چهنه مانگیک به و کاره وه خه ریک بووم، سوو دم له چهنه فه ره نه گتیک جۆراو جۆری زوبان وه رگرت، کاتیک ته واوم کرد، به شانازییه وه فه ره نه گه که م پیشانی (پیتر لورن) ی به رتیه به ری قوتابخانه دا. ئه و پیاوه قه شه یه کی بیاریار و که مدوو بوو، چاوانی په نگ خۆله میشی و زه رده خه نه یه کی تالی له سه ر لیو، ریشیک ی پانی ماش و برنجی هه بوو.

فه ره نه گه که می گرت به دده سه ته وه، په ره په ره هه لی دایه وه، به ستایشه وه سه یری کردم و ده ستی به نیشانه ی پیروزیایی به سه رمدا هینا. گوتی: "کریتی جحیل، ئه و کاره ی تۆ کردووته نیشانی ددها که تۆ رۆژتیک له رۆژان ده بیته شت، تۆ بوینا ده میکی به خته وه ریت که له م عومره دا رتیه کی خۆت دۆزیوه ته وه، رتیه کی گه ران. خودا ناگای لیت بی."

تژی له شانازی به دوا ی (پیتر لاوریت) ی یاریده ده ریدا گه رام، پیتر لاوریت قه شه یه کی نه وسن و

قۆز و چاو باشقال بوو، پیده که نی و نوکته ی ده گتیرایه وه و له گه لمانا گه مانی ده کرد، پشووی هه فتان به ره و یه کتیک له باغه کانی ده ورویه ری قوتابخانه بۆ پیاسه ی ده بریدن، له وی ده که وتینه زۆران، پیده که نین، میوه مان ده خوارد، له نیتو چیمه نه که دا ده گه وزابین و ماندوویی ئه و هه فته یه مان له جه سه ته ده چوه ده ر.

به په له به شوین (پیتر لاوریت) دا گه رام تا شاکاره که می پیشان دهم، له حه وش قوتابخانه ببینم، گۆله سه سه نه کانی ئا و ددها، فه ره نه گه که ی لپ وه رگرتم و په ره په ره سه یری کرد، هه رچی زیاتر په ره کانی هه لده دایه وه، زیاتر رۆخساری داده گیرسا، کوتوپر فه ره نه گه که ی به رزگرده وه و کیشای به دمه موچاوما.

هاواری کرد: "شه رم ناکه یه ت؟ تۆ مندالیت یان پیره میتردیکی سه ر له گوتی قه بر له رزبو؟ ئه م کاره پیره میتردانه یه چیه که وه ختی خۆت پتوه به فیتر داوه؟ له باتی پتیه نین و گه مه و میبازی، وهک پیره میتردیکی خه له فاو دانیش تویت و فه ره نه گی زوبانت ته رجومه کردووه! ده ی بۆ ون به و ئیدی سه رو فه سالت نه یینمه وه، گۆی بگره.. گه ر له سه ر ئه م رتیه یه به رده وام بیت، ئه وا هه رگیز هیچ ناکه یه به هیچ، ده بیته مامۆستایه کی داموا ی پشت کۆماوه ی عه ینه ک له چاو، گه ر تۆ به راستی کریتیت، ئه وا ئه م فه ره نه گه بسوو تینه و خۆله میشه که می بۆ بیته، ئه وسا به ره که تته دده م، باش بیخه میشتکه ته وه، ده ی ئیستا بۆ له بهر چاوم مه مینه!"

سه راپا گیتۆ ور گه رامه وه، ئه دی کامیان له سه ر حه ق بوون؟ چیم کردبا؟ کام رتیه له و دوو رتیه یه راست بوو؟ سالانیتیک ئه و پرسیاره ئازاری دام، کاتیک وه لامه که می ده سه کوه ت ئیدی سه رم سپی ببوو، رۆحم له مابه ینی پیتر لورن و پیتر لاوریتندا ده هات و ده چوو، سه یری فه ره نه گه که م ده کرد که وشه گریکیه کان به خته ی سووری ورد له په راویزدا نوو سرا بوون، به وه بی ره یئانه وه ی ئامۆزگاریه که ی پیتر لاوریتنیش دلَم ده شکا، نا.. من ئازایه تی سووتاندنی فه ره نه گه که و بردنی خۆله میشه که می بۆ پیتر لاوریتن نه بوو، سالانیتیک دواتر، کاتیک په یم به مه سه له که برد، فه ره نه گه که م خسته نیتو ئاگره وه، به لام خۆله میشه که می کۆنه کرده وه، چونکه ئیدی پیتر لاوریتن مردبوو.

بام هه ر یه کسه ر دوا ی ئه وه ی خسته میه قوتابخانه و له و باره یه وه دلنیا بوو، خۆشی له نیتو به له میتیکا دانیشت و به نه یینی خۆی کرده وه به کریتدا تا له وی بجه نگ، جاریک چهنه دیرتیک کورتی له سه ر قافزیک ی بارووتاوی بۆ ناردم:

من وه زیفه ی خویم ئه نجام دده م، دژی تورک ده جه نگم، تۆیش بجه نگه، جی خالیی مه که و مه هیله ئه و کاسۆلیکانه میشتک تیکدن، ئه وانه سه گن، ته واو وهک تورک وه هان، بیتر نه چیت تۆ خه لکی کریتیت. ئه قلت مولکی خۆت نییه، به لکو هی کریته، تا ده توانیت قالی که، تا رۆژتیک بتوانیت له پیناوی ئازادیی کریتدا به کاری بیتیت، حاله حازر که ناتوانیت به چه ک یارمه تی کریت بده یه، بۆچی به قه له م ئه و کاره ناکه یه ت؟ قه له میش وهک تفه نگ وایه، تیکه یشتیت من چیم لیت ده وی؟ بلتی به لتی، ئه مه ش بۆ ئه مرۆ و سه ینی و بۆ هه میشه سه رو زیاده. ها... رووم ره ش نه که یه ت!"

تهواوی قورسای کریتم له سه ر شانم هه ست پین ده کرد، گه ر به باشی له ده رسه کان نه گه یشتبام، ئه گه ر

پرسیاریکی بیرکاریم بۆ حەل نەکرابا، گەر لە تاقیکردنەوەدا بەیەکەم دەرنەچووایم، ئەوا هەستم دەکرد کربت سەرشتۆر بوو، من لە تافی هەرزەکاریدا شەرە شەق و بزێوی و شتی لەو جۆرەم نەدەزانای، کاتیک دەمدی هاوێژەکانم پێدەکەنن و گەمە دەکەن، ئافەریتم دەکردن، منیش وەک ئەوان حەزم لە یاری و پێکەنین بوو، بەلام ناخر کربت دەجەنگی و لە خەتەردا بوو، لەوەش ترسناکتر ئەو بوو کە سەرجهەم مامۆستا و قوتابییەکان بەناوی خۆمەو بە بانگیان نەدەکردم، بەلکو بە (کرتییی) بانگیان دەکردم، ئەمەش وەبیرھێنانەوی ئەو ئەرکە بوو کە کەوتبوو سەر شانم.

بەلام سەبارەت بە کاسۆلیکبوون، چ ترستیکم نەبوو، نەک لەبەر ئەوەی دەمزانای کام مەزەب لەسەر حەقە، بەلکو ھۆبەکی تری ھەبوو کە لەگەڵ ڕووکەشییە بێ باوەخەیدا، قوولتر ڕۆحی ھەرزەکاریی لەھەر ئایین و مەزەبێک خستە ژێر کاریگەری خۆیەو.

بەیانسانی ھەموو ڕۆژیک لەقوتابخانە، ڕۆپۆرەسمی نوێژکردنی ئیجباری بەرپۆ دەبرا، شۆینی نوێژ، ھۆدەبەکی چکۆلە و ھاگەزایی بوو، کەوتبوو ناوەراستی قوتابخانەو، ئەو ژوورە ھاوینان ترسناک و گەرم و زستانانیش ترسناک و سارد، دوو پەیکەری لەگەج دروستکراوی لێ دانرابوو، یەکیکیان ھی مەسیح و ئەوی تریشیان ھی مەریەمی پاکیزە، لە گۆلدانە شوشەییی بەرزەکانی سەر میحرابی پیرۆزدا، چەپک چەپک گۆلە سۆسەنی سپی ھەبوون، گرنگییەکی ئەوتۆ بەو گۆلانە نەدەدرا، بۆ ماوەی چەندین ڕۆژ ئاوی گۆلدانەکانیان نەدەگۆزی، سەرەنجام دەرزین و بەیانیان کە دەچومە ژووری نوێژ، بۆزیو ھیتلنجی یی دەدام، بیرمە جاریک بەبۆنی ئەو گۆلانە بوورامەو. بەو جۆرە وردە وردە کلتیاسی کاسۆلیک و گۆلە سۆسەنە رزبۆدەکان لە ناوەوەمرا ئاوتیە یەکدی بوون، ئیتر لەوساوە مەسەلە ی بوون بە کاسۆلیک وەپرسی دەکردم.

لەگەڵ ئەو ھەشدا، ساتەوختیک پیتشەھات کە تیایدا بەلیواری ھەلدیزی خیاڵەتکردن لە ئیمانمەو گێرسامەو – تا ئەمڕۆش بەشەرمەو ئەو ساتە وەختە وەباد دینمەو – بۆچی؟ ئەدی کام شەیتان چوو بن کلتیشەمەو؟ دەبێ ئەو شەیتانە چەند فیلباز و ئارام بێ کە ئاوا لەو دیو چاکەخوارییەکانی ئیمەو دەچیتە بۆسەو و خۆشی جلیکی فەزەلەت دەپۆشن! دلنیا شە لەوێ کە درەنگ یان زوو بەلام بێ سێ و دوو نیچیرە کە دەکەوتیتە بۆسە کەبەو!

لەراستیدا ئەو ساتەوختە ھات، بەیانیی ڕۆژیکیان کاردینالێک کە قوتابخانە کاسۆلیکەکانی خۆزھەلاتی بەسەر دەکردو، خۆی کرد بەقوتابخانە کە ئیمەدا، جەبەکی رەشی ئاوریشمینی بە داوینی سوورەو پۆشیبوو، کلاویکی سووری گەورە لەسەردا و گۆرەوی سووری لە پێیدا، ئەنگوستیلە یەکی گەورە یاقیقی لە پەنجەدا، فەزای دەورەبەری پرشنگی دەدا و تژیی لەبۆنی عەتر بوو. ئەو ساتە ھاتە قوتابخانە کە مانەو، یەکسەر لەبەردەمی ئیمەدا قووت بۆو، گومانمان نەکرد لەوێ بونیادەمیکی بیگانە یە و ھەر ئەلەمان لە بەھەشتەو دا بەزبۆو، دەستە سپی و قەلەو کە ی – ھەمان ئەو دەستە ی ئەنگوستیلە یاقیقییە کە لە پەنجە کەیدا بوو – ھەلپری و بەرکەتی دا، ھەمووان ھەستمان کرد ھێزیک شاراو لە تەوقی سەرمانەو دەرژیتە جەستە مانەو و تا نوو کە پیمان دەچی، پێ دەچوو شەرابی تریمان نۆشیی و

مۆخمان بەوینە ی سووری چربی خۆینی لێ ھاتبی.

گومانم لەو نەبوو کە پیتر لورن باسی منی بۆ کردبوو، لەبەر ئەوەی کاتیک ڕۆیشت، ئیشارەتی بۆ کردم بە داویدا بچم، چوینە ژوورە کە ی، لەسەر کورسییە کە ی بەردەمیدا مۆلەتی دامی دانیشم.

بەنەغمە یەکی شیرین، شیرین وەکی ھەنگوین گوتی: "حەز دەکەیت لەگەڵ مندا بییت؟"

بەسەر سوورمانەو پرسیم: "بۆ کوێ؟ ناخر من کریتیم!"

کاردینال پێکەنی، پاکەتیک کردو، چکلیتیکی دەرھینا و نایە دەم، دەمی کاردینال چکۆلە و ورد و پاکز، لیتی ئەستور، رەنگی لیتی سووریک تۆخ بوو، ھەر کاتیک دەستی دەجوولان، بۆنی عەتر ئەو ناوێ دەتەنی.

گوتی: "دەزانم، ھەموو شتیک لەبارە ی تۆو دەزانم، تۆ کریتیت، بەمانایەکی تر تۆ بزە کیتوت. بەلام ئارام بە و گویم بۆ رادیرە، ئیمە دەچین بۆ ڕۆما، بۆ شار ی پیرۆز، بۆ تەواوکردنی خۆتندن دەچیتە قوتابخانە یەکی گەورە تا بەناوبانگ بییت، کێ چوزانی، رەنگە ڕۆژیک جلیکی وەک ئەم جلیکانە ی من بپۆشیت، لە بیرت نەچی کاتیک کریتیە ک دەبیتە پا، واتە دەبیتە رابەری ھەموو مەسیحییەکانی دنیا، گەورەتر لە ئیمپراتۆر، ئەوکات تۆ دەتوانیت بییتە مەیدان و کریت ئازاد کەیت. گویت لێ بوو گوتم چی؟"

بەچرە گوتم: "بەلێ... بەلێ!" سەرم ھەلپری و بەپەرۆشەو گویم رادیرا.

- "کورە کەم، تەواو لەم لەحزەبەو، ژیانە لە خەتەردایە، گەر وەلام بەبەلێ بەیتەو، ئەوا رزگار دەبییت، ئەگەر نا، ئەوا بۆ خۆت زایە دەبییت، ئەدی گەر لیرە بیتییت دەبییت بەچی؟ باشە بابت ئیشی چییە؟"

- "بازرگان."

- "کەواتە تۆیش دەبییتە بازرگان، ئەو پەرە کە ی دەبییتە قازیبی یان پزیشک، بەواتایەکی تر دەبییتە بەتالە، گریکستان لە کوپرە دیتیە ک زیاتر نییە. کورە کەم، لەو کوپرە دیتیە وەرە دەری، زۆر شتم لەبارە ی تۆو بیستو، نامەوێ لیرە زایە بییت!"

دلم بەتوندی کەوتبوو تەپە تەپ، جاریکی تر دوو رینگە لەبەر دەما راخاران، دەبوو کام رینگە یان ھەلپترم؟ دەستی داوای یارمەتیم بۆ کێ رایەل کردبا؟ پیتر لۆرن بۆ رینگە یەکی دەبردم و پیتر لاورینتیش بۆ رینگە یەکی تر. ئەدی کام رینگە یان راست بوو؟ چۆنە لە بام پرسیبیا؟

کە بام بیرکەوتەو زەندەقم چوو، جلیک و سەر و گوتلاک بارووتاوی، تازە لە کریت گەرابۆو و قۆلی بەقورسی پیکرابوو، ھەنووکە تەنگەکان کربوون، داوی چەند سەدەیک خۆین و خۆین ریزی، بووکی ئازادی پیتی نابوو خاکی کریتەو، بەو زوانە شازادە جۆرجی ھیلینیبیەکان دەگەشت و ریک لەو کاتەدا کە کریت و گریکستان بۆ ھەمیشە دەبوونە یەک، ئەویش ئەلقە ی لە پەنجە ی دولبەرە کە ی دەکرد.

بام لەگەر ئەو یدیدا یەکسەر ھات بۆ بینیم، یەکەم جار نەمناسیبیو، رەنگی پیستی لە جارێ رەشتر و زەردەخەنە یەکیش لەسەر لیتوانی نەخشیبوو. ئەو یەکەمین زەردەخەنە بوو بەروخساری باجەو بیینییتیم،

به پیتکه نینه وه لئی پرسیم: "حال و نهحوالت چۆنه؟ خو نه چوو بته ته سه ر ئایینی تازه؟" له شه رما سوور هه لگه رام، دهسته زله که ی هینا به سه رما و گوتی: "گالته ده که م، متمانه م پیتته!"

ئه لعان که له حزووری کار دینالدا، بیرم له قسه کانی بابم کرده وه، شین و مو ر هه لگه رام، کار دینال دهسته زله که ی به میهره وه نایه سه ر سه رم و پرسی: "بیر له چ ده که بته وه؟"

به چریه گوتم: "بیر له وه ده که مه وه، چی جوابی بابم بده مه وه؟"

- "نایچ ئه و به م مه سه له یه بزانی. نه ئه و نه هیچ که سیتیکی تر، ئیمه شه وان به نه پیتی لیره ده رۆین!"

- "ئه ی دایکم چۆن؟ ئاخو دوایی دایکم ده گری؟"

- "مه گه ر ئه و ته به ی عیسات نه ژنه فتوو که ده لئ: هه ر که سی حاشا له دایک و بابی خو ی نه کات، ناتوانی شوین پیتی من هه لگه ر!"

بیده نگی لئیه کانی دروو، له رۆژانی منالیمه وه به ره و ژوو، روخساری عیسا ئه فسوونی کرد بووم، له سه ر رووی تابلۆکان هه نگاو به هه نگاو که وتبو مه شوین چیرۆکی ژبانی وی: له دایک بوون، گه یشتن به ته مه نی دوانزه سالی، راوه ستان له نیو به له مه که دا و ده س رایه لکردن بۆ هیور کردنه وه زه ریا، پاشان قامچی لیدان و له خاچدان، هاواری وی له سه ر خاچ که گوتبووی: خودایه، خودایه، بۆچی به ته نها جیت هیشتم؟ دواتر ئه و به یانییه دلر فینیه که له نیو گو روه هاته ده رۆ و به به یداختیکی سپییه وه به ره و ئاسمان هه لگه ر. به بیینی وی، منیش به ر قامچی ده درام، له خاچ ده درام، راده بوومه وه، ئه و سه رده مه ی (کتیبی پیرۆزم ده خوینده وه، داستانه کۆنه کانم له لا ده ژبانه وه، رۆحی بونیاده م له مه خلۆقیکی کتیبی و نوستوو ده چوو که له خه وندا هاواری ده کرد، کو تو پر ده روازه ی ئاسمانه کان ده کرانه وه و مه سیح داده به زی، ئه و مه خلۆقه که ی ماچ ده کرد و ئه میش به که سه ر هه ناسه یه کی خو شی هه لده مرژت و وه ناگا ده بۆ وه، ئیدی ده بۆ وه به وینه هه میشه بییه که ی خو ی، ده بۆ وه به شازاده خانمێکی زۆر ناسک و نازدار.

دهستی کار دینالم ماچ کرد و گوتم: "زۆر باشه، من حاشا له دایک و بابم ده که م!"

کار دینال گوتی: "کو ری خو م، هه ر ئه لعان رو حلقودسم بینی که به سه ر تو دا دابه زی، تو ئیدی پرگارت بوو."

وای گوت و ئه نگوستیله یاقی قیقه که ی بۆ راگرتم تا ماچی که م.

بریار بوو دوای سێ رۆژی تر برۆین، من ده مویست بێ ئه وه ی ئه و نه پیتییه بدرکتیم دایک و بابم ببینم و له دلئ خو دا، خودا حافیزیان لئ که م. به لام کار دینال قایل نه بوو. گوتی: "بونیاده می حیسابی که سیکه که بێ خودا حافیزی، نازبزان خو ی جێ دێلئ!"

ئاخر له به ره وه ی منیش ده مویست بیه بونیاده میکی حیسابی، پیم به دلئ خو دا نا و هیچم نه گوت، چه ند جار تیک له ئه فسانه کاندای خویندبوومه وه که کاتیک قه له نده ران ده دنه بیابان، هه مان شت ده که ن، ته نانه ت بۆ ببینی دایکیشیان ناو ر ناده نه وه، خودا حافیزی لئ ناکه ن. ده منیش ده بوو هه مان شت بکه م.

چه ند کتیبیکی قه به و به رگ ئالتونییان دامی سه به ارت به شاری رۆمای نهر و باوکی پیرۆز و پایا.

کتیبه کانم ده خویندنه وه، له وینه ی کلئیسای قه دیس په ترۆس و فاتیکان ورد ده بوومه وه، له نیگار و په یکه ره کانم ده نۆری و سه رمه ست ده بووم.

هه موو شتیکی به باشی ده چوو پیتش، له خه یالی خو دا له زه ریا ده په ریمه وه و ده گه یشتمه شاری پیرۆز، خویندتم ته واو ده کرد، جبه یه کی سووری داوین ناو ریشمینم ده پۆشی. هه ر که ته ماشای په نجه گه وره ی دهستی راستم ده کرد، ئه نگوستیله یه کی یاقی قیم تیدا ده بینی که له نیو تاریکیدا ده ره وشایه وه. به لام به که سه ر دهستی قه ده ر که وته جووله و ریگه ی لئ گرتم، که سیک دابووی به گو یی باجدا: "وا کاسۆلیکه کان خه ربکن کوره که ت ده بن!"

شه و بوو، بابم، ئه و کریتییه گرژ و مۆنه، له سه ر قه ره ویله که ی راده پهری و ژماره یه ک به له مه وان و ماسیگری ره فیقی خه به ر ده کاته وه، مه شخه ل گر ده دن، ته نه که یه ک نه وت و گوریس و تیشه له گه ل خو یان ده هیتن و به قه لاکه دا سه ر ده که ون، له ده رگای قوتابخانه ده دن و هاوار ده که ن: ده مانه وئ قوتابخانه که ناگر تیه رده ی! قه شه کان ده چه په سین. پیر لورن ئه ره قچه که ی له سه رده نی، سه ر له په نجه ره وه ده با ته ده رۆ و نیوه ی به فه ره نسایی و نیوه شی به گریکی ده که ویتته هاوارهاوار و پارانه وه.

بابم به دم راوه شانندی مه شخه له که ی ده ستییه وه هاوار ده کات:

- "کوره که م ده ویتته وه، ئه ی سه گانی لایه نگیری پاپا کوره که م ده ویتته وه، ئه گه ر نا، ئه وا به ناگر و تیشه ده تانه پتیمه ژیر بار!"

منیان خه به ر کرده وه، به په له جلکه کانم پۆشی، خستمیانه سه به ته یه که وه و له په نجه ره یه که وه شو ریان کردمه خواره وه و که وتمه نیو باوه شی بامه وه، بابم ملی گرتم و سێ جار سه رمی به عه رده که دا کیتشا، ئه و جا رووی کرده هاواریکانی و گوتی: "مه شخه له کان بکو ژیتنه وه، ده ی یاللا با بگه ریتنه وه!"

بابم سێ رۆژ قسه ی له گه ل نه کردم، چه مامی بۆ گه رم کردم و جلکی پاکی بۆ ئاماده کردم، سه ریان به زه یتی چرای نه زری پاکیزه بۆ چه ور کردم، چوون به دوای قه شه دا تا بیت و ناوی پیرۆزم پیدا بپیرژیتنی و به خویندنی دۆعا، جادووی بیسی کاسۆلیک له رۆحمدا پووجه ل کاته وه. پاشان رووی تی کردم و به ددانه جیرتیوه گوتی: "یه هووزا!" وای گوت و سێ تفی کرد.

به لام خودا میهره بانه، چه ند هه فته دواتر مژده یه ک هات که شازاده جیو رچ به رتیوه به بگاته کریت و ئیدی جله وی ده سه لات بگریته ده ست. بابم راپه ری، سێ جار سوژده ی برد، خاچی کیتشا و چوو بۆ لای سه رتاش. ریش و قژی بابم هه رگیز گو ترانیان به خو وه نه بینیبوو، ریشی تا سه ر سینگی هاتبوو، له به ره وه ی خو ی به تازه بهار ده زانی، تازه باری کریت. ئاخو کاتیک کریت ژبانی له دیلیدا ده گوزه راند، بابم نه ک هه ر ئیتر پیتنه که نیبوو، به لکو به و مه سیحییانه ش تو وره و قه لئس ده بوو که پیده که نین. به لای ئه وه وه پیتکه نین کارتیکی نا نیشتمانی په روه ری بوو. به لام ئه لعان که کریت نازاد ببوو، یه کراست چوو بۆ لای سه رتاش، کاتیک گه راپه وه مال، روخساری ده ره وشایه وه و ماله که پرپوو له بۆنی ئه و عه تره ی که سه رتاشه که به سه رو ریش و روخساریدا پرژاند بوو.

پاشان رووی کرده دایکم و ئیشاره تیکی بۆ من کرد و پیتکه نی:

- 'کريت تازاد بووه. ئەو هی چوو چوو، وا باشته تەنەت لە یەهوزاش بیورین!

دوای چەند رۆژێک پێگە ی گەرانە وەمان بەرەو کريت گرتەبەر، خودایە ج سەفەریکی تژی بەشانازی و سەرفرازی بوو! خودایە چۆن هەتاو لەو رۆژە پازیبەدا بەقولایی دلدا رۆ دەچوو! پەڕینەوێ کەشتی بەزەربای ئیژەدا چەند درێژە کیشا! بەرەبەیان بایم لەسەر رووی کەشتیبە کە نوشتایەو، روووە باشوور دەینۆزی، گەر چاوی بونیادەم توانیبای چیاکان لە شوێنی خۆیان هەلکەن، ئەوا کريتمان دەبینی وەک کەشتیبەکی چارۆکەدار روووە ئیچە دەهاتە پێش.

تازادی

دوای تێپەربوونی ئەو هەموو سالانە، هیشتا بەو بەیادەتێنەوێ ئەو رۆژە، چاوانم پێ دەبن لە فرمیسک، ئەو رۆژە کە شازادە (جیۆرج) ی هیلینیبەکان بەدروشمی تازادییەو، پیتی نایە خاکی کريتەو، هەر بەراستی بەرخۆدانێ ئینسان عیبادەتێکی لێک نەچراوە. ئەم کاسەو گۆزە لەتوێت بووانە چیبە کە بونیادەم، ئەو مشەخۆزە قوراوی و قەوزاویبە، دەبێ لە ساتەوختی گەران بەدوای تازادیی خۆیدا لەسەری هەلخلیسکێ؟ چەند راجلە کیتەرە تەماشاکردنی گریکیبەکان لە ترۆپکی سوپادا، ئەو ساتە کە بەدووندا بەلندی تازادیدا سەردەهەون و بەقەلغان و نیتزەو، یان بەتفەنگەلی سالی ۱۸۲۱و، یاخود بەشەرۆالی دەلبی کريتیبەو پیتی چوونە پێش دەکەنەو.

قارەمانێکی کريتیی دیتەو یادم، ئەو قارەمانە شوان بوو، بۆنی پشقلی نێرە بزنی لێ دەهات، تازەکی لە جەنگ گەرابۆو، وەک شیر جەنگی بوو، رۆژێک پاش نیوەرۆ لە پشستیری مەرەکانیدا لەگەڵی بووم، لە کۆمەڵە (برایەتیی کريت) لە ئەسیناوە نامەبەکی پێ گەبشتبوو کە بەپیتی درشتی سوور و پەش نووسرابوو. کۆمەڵە کە لە نامەبەیدا بەسەر قارەمانیتیی ویدا هەلی دابوو، لەنامەبەیدا بەقارەمان ناوی بردبوو.

بەتوورەیی لە هەلگری نامە پرسی: "ئەو چیبە؟ ناشن هەمدیس مەرەکانم چووبیتنەو ناو دەغەلە کە؟ چیبە، داوای غەرامەم لێ دەکەن؟"

هەلگری نامە بەشادومانیبەو نامەبەیدا کردەو بەدەنگی بەرز بۆی خۆیندەو.

- "خۆمانە بدوێ تا لە مەسەلە کە بەگەم! ئەدی مەبەستیان چیبە؟"

- "مەبەستیان ئەوێ تۆ قارەمانیت، گەل ئەم نامەبەیی بۆ ناردوویت تا بۆ مندالەکانتی لە چوارچێوە بگريت."

قارەمان دەستە زلەکە ی راگرت و گوتی: "ئادە ی بمرەئ!" نامەبەکی وەرگرت، ورد وردی کرد و خستیبە نیو ئاگرە کەو کە قابله مەبەکی شیری لەسەر بوو.

- "بۆ پیتیان بێژە من لەبەر خاتری ئەم کۆتە قاقزانە خەباتم نەکردوو، من بۆیە خەباتم کردوو تا مێژوو رۆبیتیم!"

تا مێژوو رۆبیتیم! شوانە ی نەخویندەوار باش دەیزانی دەیهوێ ج بەلێ، بەلام نەیدەزانی چۆن گوزارشت

لەو بەکات، خۆ رەنگیشە بەباشترین شیو مەبەستەکی پیتکابن.

گەیهنەری نامە، بەبیینی نامە ی وردکراوی لەناو ئاگردا تووردراو، نیگەرمان بوو، قارەمان هەستایە سەر پێ، کاسەبەک شیر و برێک پەنیر و دوو نانێ جۆی هیتا، پاشان رووی کردە گەیهنەری نامە و گوتی: "برادەر، وەرە ئێرە، توورە مەبە، هانێ وەرە بۆ خۆت بخۆ و بخۆرەو، هەرچی نامە و سوپاسنامە هەبە بەجەهەننەم، پیتیان بێژە من پادا شتم گەرە ک نیبە، من شەر دەکەم لەبەر ئەوێ حەزم لە شەرە، ئەو یان پێ بێژە. دە یاللا وەرە و تشتیک بخۆ!"

لەژباغدا دوو رۆژی شکۆدار هەن، یەکەمیان ئەو رۆژەبە کە شازادە جیۆرج پیتی نایە خاکی کريتەو، دوو مین رۆژیش سالانیتیک دواتر، رۆژی ئاھەنگی دەبەمین سالوگەری شۆرشێ ئۆکتۆبەر بوو. لەو دوو رۆژەدا هەستەم کرد جەستە و مۆخ و رۆحی ئینسان توانای ویرانبوونی هەبە و مۆرفایەتی دوای سەرگەردانیبەکی ترسناک و خۆناوی، هەمدیس دەتوانی یەکانگیریبە خۆرسک و خواوەندیبەکی خۆی بەدەس بپیتتەو، لە ئاوا هەلومەرجیکدا، ئیدی (من) و (تۆ) و (ئەو) بارگە و بنەیان دەپیتتەو و هەموو شتیک یەکانگیریبە، ئەو یەکانگیریبوونە سەرمەستیبەکی عاریفانە و قولی وەها دەخولقیتنی کە ئیدی مەرگ داسەکی لەدەست دەکەوتتە خوارو و لەبووندا نامیتن. جیا جیا لە بەکدی، ئیچە بەکە یەکە دەمرین، بەلام لە پەییەندیانا بەبەکتەرەو نەمر دەبین، هەرەک کورانی ئەهلی عەیش و نوش (*)، دوای برستیی و تینویتی و یاخیبوونیتکی سەخت، ئامیز و الا دەکەین و باب و دایکمان، ئاسمان و عەرد لەباوێش دەگرین.

قارەمانانی کريت، کە فرمیسک زەنگۆل زەنگۆل بەریشیاندا دەهاتە خوارو، دەسەسەرەکانیان لە هەوادا بادەدا، دایکان ساواکانیان لەسەر دەستیان هەلدەبێ تا بتوانن ئەو غەولە موو زەرە، ئەو شازادە ئەفسانەیبی پەرییان ببینن، ئەو شازادەبە کە چەند سەدەبەک لەمەوبەر دەنگی نالە و شیوێ کريتی ژنەفتبوو، وەک قەدیس جیۆرج بەسواری ئەسپەو بۆ وەدەسەتانی تازادیی دوورگە هاتبوو، کريتیبەکان هیتنە لەزەریایان روانیبوو، رۆشنایی لە چاوانیاندا نەمابوو، بنۆرن .. وا هات! نا، هیشتا وەدیارنە کەوتوو، بەلام هەر لەحزەبەک بۆی هەبە وەدیارکەوئ. ناو بەناو هەوریتکی بەهاری یان چارۆکەبەکی سبێ ئەو خەلکە ی بەهەلەدا دەبرد، هەندێ جاری تریش تاریکە شەو، بەلام هەمیشە هەرەکە دەرەبیبەو، چارۆکە کە دیار نەدەما، خەونە کەش کۆتایی دەهات و جاریکی تر کريتیبەکان لە باکوور، لەگربکستان و لە مۆسکۆفی، لە خواوەندی بچ روحم و نارامیان دەنۆزی.

هەنووکەش بنۆرە! تەواوی کريت لەریبەو، قەبرەکانی دەمیان کردەو، هاوارێک لە ترۆپکی (پسیلۆرتی) یەو هەستا: "ئەو هات، گەبشت، بنۆرن!" قارەمانە پیرەکان بەجێزای جەستە و تەفەنگە زیوینەکانیانەو لەچیاکانەو دابەزین، جحیلان بەچەقۆی دەسک رەش و کەمانچە کۆک کراوەکانیانەو هاتن، زەنگەکان لیدران، گەلای دارخورما و دارمۆرت شاریان رازاندەو، قەدیس جیۆرجی قۆ زەردیش لە

(* ناماژە بەئینجیلی لۆقا، دەروازی پانزەهەم.

که ژاوهی رازاوه به گه لای دره ختی دیمشتدا راوه ستابوو، زه ربای کریتیش له و دیوبه وه ددره وشایه وه.

کریتیبه کان له مه یخانه کانا گورانییان ده چری و سه مایان ده کرد، ده یان خوارده وه و که مانچه یان ده ژه ند، ناآرام و بی نؤقره، له پیستی خویاندا دانه ده سه کنان، ناچار ده ستیان ده دایه خه نجره و رۆیان ده برد به قوّل و رانی خویاندا، تا خوین فیچقه بکا و له وهسته پونگ خواردوهی ناوه دیان به تال بینه وه. مه ترانی بیر دهسته کانی بؤ ژیر گومبه زی کلّیسا که هه لبری و دیقه تی په یکه ری قودرته تی بین هاوتا (*) ی دا، ده یویست نوتق بدا، به لام گه رووی نووسابوو، هه ره که زاری هه لّینا یه وه، هاواری کرد: "رۆله کانم، مه سیح هه ستاوه ته وه!" جگه له وه نه یوانی هیچی تر بیژیت، ده نگه کان تیکه لای یه کدی بیوون، هه ره به راست مه سیح هه ستاوه ته وه؟ چلچرا گه وره کانی کلّیسا ده له رینه وه، ده تگوت بووم له رزه رووی داوه.

من ئەو کات گه نج و بی ئەزمون بووم، ئەم سه رمه ستیبه پیرۆزه تا ماوه یه کی درێژ له بوونما مایه وه - په نگه تا ئیستاش هه ره ئاسه واری مایب، ته نانهت له قوّلترین ساته کانی شادومانیدا - کاتیک له زه ریا، له ناسمانی پر ئەستیره، یان له دره ختیکی بایامی چرۆکردوو ده نۆرم، یا خود ئەو ده مه ی یه که مین ئەزمونی خۆشه و یستیم و به یردینه وه - نۆی دیسه مبه ری سالی ۱۸۹۸، ئەو رۆژه ی که ده سگیرانی کریت (شازاده ی گریکستان) پیی نایه خاکی کریته وه، له ناخمدایه چه خماخه ده دا و دلّم هه روه ک ئەو رۆژه ی کریت، به دارمۆرت و گه لیتی داردیمشت ده پراژیته وه.

ده مه و عه سر، له کاتیکدا که خه لکی میگا لۆ کاسترۆ له شادومانیدا هاواریان ده کرد، بابم دهستی گرتم و به درتژیایی شه قامه سه ره کیبه که کهوتینه پیاسه، سه راپای شه قام به گه لای دارمۆرت و دار دیمشت پۆشرا بوو، پاشان له ده روازی شاره وه رت بووین و له کیلگه کانه وه سه رمان هینا به ده ری. وهرز وهرزی زستان بوو، به لام هه وا گه رماییه کی نه شه به خشی هه بوو، دره ختیکی بایام له و دیو په رژیته که وه یه که مین خونچه ی خۆی کردبۆوه، کیلگه کان به هۆی ساته وه خته دلّرفینه کانی فینکایی هه واوه، مه یله و سه وز ده یانواند، له لای چه په وه، شاخه کانی (سپیلنا) نه ره قجنی به فریان له سه رنا بوو، گه رچی دارمیته کان له په لکه داری وشک زیاتر نه بوون، به لام خونچه ی داربادامه که، هاتنی وهرزی به هاری راده گه یاند، هه ره بۆیه په لکی دارمیته که جارێکی تر خونچه ی ده کرد، تا ترئ سپی و په شه کانی ناو ناخی نازادکات. پیاوێکی که ته به باوه شیک گه لای داردیمشته وه به ره لامان هات، که بایمی بینی، له شوینی خۆیدا وه ستا و گوتی:

- "قاره مان میخاییل، مه سیح هه ستاوه ته وه!"

بابم دهستی بۆ به سینگه وه گرت و وه لامی دایه وه: "مه سیح هه ستاوه ته وه!"

به ریگه ی خوماندا کهوتینه وه ری، بابم په له ی بوو، ده بوو منیش راکه م تا پیی بگه مه وه.

به هه ناسه برکتیه پرسیم: "باوکه، بؤ کوئ ده چین؟"

- "بؤ بینی باپیره ت! ده ی بی به ریته!"

گه یشتینه قه برسان، بابم به شان ده رگاکه ی کرده وه، به ژوور ده رگاکه وه، که لله سه ریگ له سه ر دوو ئیسک وینه کیشرا بوو، ئیسکه کان له شپوهی نیشانه ی زه رب (X) دابوون - شپوهی یه که مین پیستی ناوی مه سیح له گریکیدا، ئاخه ناوی مه سیح به پیستی (X) ده س پی ده کات - به ژیر دار سه رووه کانا و له لای راسته وه به سه ر گۆزه له بیره کراوه خاچ شکاوه کاندایه چووینه پیش، له مردووه کان ده ترسام و به ده م هه لئوتانه وه، چمکی چاکه ته که ی بابم گرتبوو، له دوا یه وه هه نگاوم ده نا.

بابم له لای یه کی له گۆزه لاکه وه ته کاندایه راوه ستا، گۆزه که له ته پکه یه کی چکۆلانه و خپ ده چوو، خاچتیکی ته خته بی له سه ربوو، زه مانه ناوی مردووه که ی له سه ر سربووه، بابم ده سه سه ره که ی له سه ری کرده وه و ده موچاوی به عه رده که وه لکاند، پاشان به نینۆک که وه ته لابرندی خۆلی سه ر گۆزه که و کونیککی بچوویکی تی کرد، ده می نا به کونه که وه و سی جار به ده نگه ی به رز گوتی: "باوکه، ئەو هات! باوکه ئەو هات! باوکه ئەو هات!" ده نگه ی به رز و به رز تر بۆ وه و بووه نه عه رته، دوا یی بوتلیکی بچکۆله ی پر شه رابی له گیرفانی ده رهینا و دلّوپ دلّوپ رۆی کرده کونه که وه تا خاک بینوشیت. ئیدی هه ستایه وه سه ری، خاچی کیشا و سه یریکی منی کرد. چاوانی پرشنگیان ده دا.

پرسی: "گویت لئ بوو؟" ده نگه ی بابم له خرۆشاندایه گرتی. "گویت لئ بوو؟"

بیده نگ بووم، ئاخه هیچ ده نگیکم گوتی لئ نه بیوو.

بابم به توورده یی گوتی: "گویت لئ نه بوو؟ ده نگه ی قرجه ی ئیسکه کانی هات!"

هه ره کاتیک ئەو رۆژه وه یاد دینمه وه، سوپاسی خودا ده که م که منی دروست کردوو، زیاتریش له به ره ئەوه سوپاسی ده که م که به کریتی دروستی کردوو، ئەوه ش له سه رده می کدا که به هه رتک چاوی خۆم شاهیدی په تبوونی نازادی بووم به سه ر گه لای داردیمشت و پیشه یی ئەو له ده روازی به بنده ره وه به ره و پیشه ی قه دیس میناس. چهند شه رمه زاریبه چاوانی له قوڤ دروستبووی بونیادم نه توانی نادیار ببین، گه ر چاوانی توانای بینی نادیار هه با، ئەوا من له و رۆژه دا (قه دیس میناس) م ده بینی که له په یکه ره که یه وه هاته ده ری، له به رده م کلّیسادا به سواری ئەسه په که یه وه راوه ستا، له چاوه ری شازاده ی گریکستاندا، فرمیسک به گۆنای خۆربردووی و ریشه ماش و برنجیبه که بدا ده هاته خوار.

سه ره نجام دوا ی نیشتنه وه ی شه پۆلی شادومانیی و دوا ی چهند رۆژتیک، پاش هه لکردنی بایه کی به هیز که گه لای داردیمشتی له کۆلان و جادده کان کۆکرده وه، دوا ی بارینی بارانیکی تازه که شه رابی پڑاوی سه ر شوسته کانی شوسته وه، ژیان هه مدیس بیدار بۆوه و زه یمنان گه رپا یه وه حه ره می سنوره کانی خۆی، سه رتاشه کان تۆپه له مووی قژ و ریشیان له دوکانه کانیا ن گسک دا، ریشی تاشراوی مه سیحیبه کان بریقه ی ده دایه وه، تاو ناتاو یکیش ده نگه ی تیژ و قه به له مه یخانه کانه وه ده گه یشته گوتی.

من به و کۆلانانه دا پیاسه م ده کرد که ته ری بیوون به باران، هه ره کاتیک سه رنجی چۆلوه لّی کۆلانانه کانم دایا، ده مقیژاند و هاوارم ده کرد تا هیتور بیمه وه، هه زاران نه وه له ناخمدایه دیانقیژاند و هاواریان ده کرد تا

(*) Pantocrator وەرگرتی فەرهنسایی رۆمانی (مه سیح هه مدیس له خاچ ده دریته وه)، ناماژه ی به وه داوه که له کلّیساکانی گریکستاندا وینه یه کی گه وره ی مه سیح به ناوی پانتوکراتۆر له ژیر گومبه زه که بدا وینه کیشراوه.

هیتور ببنه‌وه.

هیچ کاتیک ناواها بقوولی ههستم نه‌کردبوو که باپیرانی ئیمه نه‌مردوون، له ساته‌وخته قهیراناوییه‌کانا هاوار ده‌کهن، قه‌له‌مباز ده‌دهن و چاو و ده‌ست و زه‌ینی ئیمه ده‌خه‌نه ژئیر رکیتی خۆبانه‌وه، له‌میان‌ه‌ی ئه‌و رۆژانه‌دا هه‌ر کاتیک کۆلان چۆل با و که‌س ئیمه‌ی نه‌بینیبا، ئه‌وا ته‌واوی با‌پیره کوزراوه‌کانم به‌ده‌ستی تورک، ته‌واوی نه‌نکه ئه‌شکه‌نجه دراوه‌کانم به‌ده‌ستی تورک، له خۆشیدا هاواریان ده‌کرد و ده‌بانقیرواند، منیش خۆش‌حال بووم و پیتشینی ئه‌وه‌م ده‌کرد که منیش وه‌ک ئه‌وان وام و نامرم، ته‌نانه‌ت دوای مردنیش توانای بپیرکردنه‌وه و بینیم ده‌بی. ته‌نها بوونی به‌رده‌وامیی دل‌ه‌کان به‌س بوو تا له یاده‌وه‌رییدا بچینه‌وه.

له‌میان‌ه‌ی ئه‌و ده‌روازه‌یه‌وه، له‌میان‌ه‌ی ئه‌و تاقی سه‌ره‌رازییه‌ی که به‌گه‌لای دارمۆرت و ئیسک و پروسکی با‌پیران رازابۆوه، خۆم کرد به‌نیو ساله‌کانی هه‌رزه‌کاریدا. ئاخ‌ر من ئیدی منال نه‌بووم.

گرفته‌کانی هه‌رزه‌کاری

سالانی هه‌رزه‌کاریم به‌کیشه و گرفته ناساییه‌کانی تافی جحیل‌ییه‌وه به‌رئ کرد، دوو ده‌عبای زل و زه‌لاح له‌ناخما وه‌ئاگا بوونه‌وه، یه‌کیکیان: جه‌سته، واته پلنگ، ئه‌وی تریشیان: زه‌ین، واته ئه‌و بازه تیرنه‌خۆری که ناوه‌ی ئینسان ده‌خوا و هه‌رچی زیاتریش ببخوا، برسیت‌ر ده‌بی.

سێ چوار سالان بووم، له‌ژئیر زه‌بری ده‌سه‌لانی هه‌ستی زیته‌له‌بیدا بۆ پرسیارکردن، که‌وتمه سه‌ر که‌ل‌گه‌له‌ی ئه‌وه‌ی له‌نه‌ه‌تییی له‌دایکبوون بگه‌م، له‌دایک و پوره‌کانم ده‌رسی: "ته‌رئ منالان چۆن له‌دایک ده‌بن؟ چۆناوچۆنی ناواها کوتوپر خۆیان ده‌کهن به‌مالدا؟ له‌کوتوه دین؟" ده‌مویست به‌به‌ل‌گه‌وه پیتیان به‌سه‌لمینم که ده‌ش و لا‌تیک پری خیر و به‌ره‌که‌ت هه‌بی، ده‌شی ئه‌و شوینه به‌هه‌شت بی، له‌وئ منالان به‌چه‌شنی گولاله سووره ده‌روین، هه‌ر جارێ باوکیک پی ده‌نینه به‌هه‌شت، گولاله سووره‌یه‌ک لیده‌کاته‌وه و له‌گه‌ل خۆی بۆ مالبیی دینته‌وه. بی ئه‌وه‌ی با‌یه‌خیک زۆر به‌وه بده‌م، چه‌ندین جار له‌زه‌ینی خۆمدا ده‌مه‌ینا و ده‌میرد، دایکم و پوره‌کانم یان نه‌یانده‌توانی وه‌لام‌یکم بده‌نه‌وه، یاخود هه‌کایه‌تی په‌ریانیان بۆ ده‌گتیرامه‌وه، به‌لام زباتر له‌وه‌ی خۆم و ئه‌وان بۆ مه‌سه‌له‌که ده‌چووین، من تیده‌گه‌یشتم و هه‌کایه‌تی په‌ریبه‌کانی ئه‌وان نه‌ده‌چوو به‌ئه‌قل‌مدا.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، رۆژتیکیان خانوو (کاتینا)ی هاوسیمان مرد، کاتینا ژنتیکی جحیل بوو، کاتنی ته‌رمه‌که‌یان له‌مال هینایه‌ ده‌رئ و ژماره‌یه‌کی زۆر خه‌لک به‌هه‌له‌داوان که‌وتنه‌ دوای تابوته‌که‌ی و له‌پیتی کۆلانه‌که‌دا بز بوون، ئیدی ترس سه‌راپای بوونی له‌خۆ گرت. پرسیم: "چما بۆ کوتیان برد؟ بۆچی بردیان؟" وه‌لامیان دامه‌وه: "مرد!" پرسیم: "مرد؟ یه‌عنی چی؟" گوتیان: "مرد و ته‌واو!" ئیدی له‌ودیو قه‌نه‌فه‌که‌وه هه‌لترووشکام، به‌ده‌ست روخسارم شارده‌وه و دامه‌ پرمه‌ی گریان، ئه‌و گریانم له‌دلته‌نگیی یان ترسه‌وه نه‌بوو، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌بوو له‌مانای مردن حالی نه‌ده‌بووم. به‌لام چه‌ند سال دواتر کاتنی

(کراساکیس)ی مامۆستامان مرد، ئیدی مه‌رگ سه‌رسامی نه‌ده‌کردم، به‌لکو هه‌ستم ده‌کرد په‌ی به‌مردن ده‌به‌م و ئیت‌ر له هه‌یچ نه‌ده‌رسی.

مه‌رگ و له‌دایکبوون، ئه‌وه‌لین نه‌هینیه‌ک بوون که رۆحی منالانه‌میان هینایه‌ گپروگاز، مشتیی چکۆلانه‌م به‌ده‌رگای داخراوی ئه‌و دوو نه‌هینیه‌دا ده‌کوتا بۆ ئه‌وه‌ی بیانخه‌مه سه‌ر پشت، سه‌رنج‌م دا که نابی بۆ وه‌ده‌هینانی ئه‌وها ئه‌رکینک چاوه‌رپیی یارمه‌تیی بم له هه‌یچ که‌س، خه‌لکی یان قوروقه‌پیان لی ده‌کرد یاخود پیم پیده‌که‌نین، ئاخ‌ر ده‌بوو خۆم فیت‌رم. هیتور هیتور جه‌سته‌ش وه‌ئاگا ده‌بۆوه، مه‌ودای حوکمدار‌تیتیم که له هه‌ور و که‌شفکردن پیکهاتبوو، قالی جه‌سته‌ی خۆی دۆزیبه‌وه. قسه و باسی کۆلان و بازار ده‌که‌وتنه به‌ر گوتم، گه‌رچی به‌باشی له‌و قسه و باسانه‌ حالی نه‌ده‌بووم، به‌لام هه‌ندئ له‌و قسانه به‌لامه‌وه نه‌هینی ئامیز و گونا‌ه‌بارانه بوون. به‌و جۆره ریتوشوینی ئه‌و قسانم له‌زه‌ینمدا دیاری ده‌کرد و له‌گه‌ل خۆمدا ده‌مگوتنه‌وه تا بپرم نه‌چنه‌وه. به‌لام رۆژتیکیان یه‌کن له‌و قسه قه‌ده‌غانم به‌زاردا هات. له به‌رده‌می دایکمدا و به‌ده‌نگیکیی به‌رزیش! دایکم قیژاندی به‌سه‌رما: "کتی ئه‌و قسه ناشیرینه‌ی فیت‌رک‌ریت؟ گوتم لی نه‌بی جاریکیی تر دووباره‌ی که‌یته‌وه!" ئه‌وجا چوو بۆ موبه‌ق و بریک ورده بیبه‌ری تیرتی هینا و ترنجانیه‌ ده‌م، که‌وتمه قیژوه هاوارهاوار، ده‌م ناگری گرتبوو، له رقا به‌لینم به‌خۆم دا به‌رده‌وام ئه‌و وشانه له‌به‌رخۆمه‌وه بلیمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌گوتنیان هه‌ستم به‌له‌زه‌ت و خۆشیی ده‌کرد.

به‌لام، له‌و وه‌خته‌وه به‌دوا تا ئه‌لعان، ته‌نانه‌ت دوای تپه‌ریبوونی سالانیکیی زۆر و ناشنایی به‌گونا‌ه‌ی بی شومار، هه‌ر وشه‌یه‌کی قه‌ده‌غه‌هاتیی به‌زارما، لیتی سووتاندووم و ده‌م بۆنی بیبه‌ری تیرتی گرتوه.

له‌و سه‌رده‌مه‌ دوورانه‌دا له‌ کریت، زۆر دره‌نگ بالقبوون خۆی ده‌رده‌خست، له‌تاو شه‌رم و شووره‌یی هه‌ولی ده‌دا خۆی له‌ودیو ده‌مامکه جۆراو جۆره‌کانه‌وه هه‌شاردا، ئه‌وه‌لین جار هاو‌رپیه‌تیی بۆ من، یه‌ک‌یک له‌و ده‌مام‌کانه‌ بوو، ئه‌و هاو‌رپیه‌تیی به‌ش ئه‌قینتی بوو که به‌رامبه‌ر یه‌ک له‌ هاو‌پۆله‌کانم هه‌مبوو. ئه‌و هاو‌پۆله‌م هه‌ر به‌ناو بونیاده‌م بوو، منالیکیی کورته‌بهنه و خه‌پان، قاچ گیت‌ر و جه‌سته‌ی تۆکمه، به‌لام خالی له‌ زیته‌له‌یی و ئه‌قل. هه‌موو رۆژتیک نامه‌ی گه‌رم و گو‌رمان بۆ یه‌ک ده‌نارد، گه‌ر رۆژتیک به‌هاتنا نامه‌یه‌کیم به‌ده‌ست نه‌گه‌یبیا، ئه‌وا هه‌ستم به‌نوقسانیی ده‌کرد و زۆر جاریش ده‌مدایه‌ پرمه‌ی گریان، ده‌ورو خولی ماله‌که‌یانم ددا و چاوه‌رپیم ده‌کرد بزانه‌م که‌ی دیتته‌ ده‌رئ، کاتنی له‌نیو ده‌رگا‌که‌وه ده‌رده‌که‌وت، ئیدی دل‌م بۆ له‌حه‌یه‌ک له‌جووله‌ ده‌که‌وت.

جه‌سته‌م بیدار ببۆوه، به‌لام هیشتا نه‌یده‌زانی چ سیما‌یه‌ک به‌خواسته‌کانی به‌خشش و به‌چاکی نه‌یده‌توانی ره‌گه‌زی نیر له‌ منی جیا‌کاته‌وه. له‌ لایه‌کی دیبه‌وه هاو‌رپیه‌تی به‌ساق له‌گه‌ل کوردا که‌م خه‌ته‌تر و بی سه‌ر ئیشه‌تر بوو. کاتنی به‌ژنتیک ده‌گه‌یشتم، له‌ ناخما هه‌ستم به‌نه‌فره‌تیکیی ئاوتته‌ به‌ترس ده‌کرد، کاتیک (با) هه‌لی ده‌کرد و داوینیی کراسه‌که‌ی هه‌لده‌دایه‌وه، یه‌که‌نده‌ردوو رووم وه‌رده‌گتیرا و له‌شه‌رم و نه‌فره‌تا تا بنا‌گوئی سوور هه‌لده‌گه‌رام.

رۆژتیکیان - وا بزائم نیوه رۆ بوو، له بهرتهوهی ههتاو وهک ته نوور هه لایسابوو - له پێی گه رانه وه مدا بۆ ماله وه، به کۆلانیکی باریک و سه ر به چینی کۆ گیراودا ده هاته وه: کو توپر ژنیکی تورک له بهری کۆلانه که وه ده رکه وت، کاتیکی به بهرده مئا رهت بوو، توژی سنجی کرده وه و مه مکو لانی وه ديارخست، که ئه وه م بینی ئه ژنۆ کانه سست بوون، هه ر چۆنیکی بوو به هه له داوان خو م گه یانده ماله وه و له سه ر ده ستشۆ ره که چه مبه وه و رشامه وه.

سالانیکی دو اترا، کاتی نامه کانی هاو ریکه م له نێو گه نجینه تو ز لێ نیشته وه که ماندا دۆ زیبه وه، راجله کیم. خودای گه وره، چ په رۆ شیبه ک و چ دلپاکیه ک! بێ ئه وهی خو م و بستبیتم، یان ناگام لێ بووی، ئه و هاو پۆ له ده عجانم ببوه ده مامک و تا چه ندین سال ژنی لێ هه شاردا بووم. به دلنیا بیبه وه گه ر توژی ئه و له زه ته مه رگه یته، واته هه لخلیسکانی ویم بۆ بۆ سه ی تو قینه ری ژن تا خیر کردبا، ئه وای منیش بۆ ئه و ده بوومه هه مان ده مامک.

هه وایم پێ گه یشت که ئه و دوا جار که وتۆ ته بۆ سه وه، که وتۆ ته بۆ سه ی ژنه وه و ئیدی بۆ خو ی زایه بووه! پشوو ی هاوینیکیان، من و ئه و هاو ریکه و هاو پۆ لیکه تر، (ئه نجومه نی هاو ریکان) (*ی نویمان دامه زاندا، به نه یته ی کۆ ده بووینه وه و سویندی وه فاداریمان بۆ به کتر تازه ده کرده وه. ئامانجیکمان بۆ ژانمان دیاری کرده بوو، ئه و ئامانجه ش ئه وه بوو تا ماوین، جه نگیکی درێژ خایه ن دژی درۆ و کۆ یله بی و ناعه داله تیبی به رپاکه ی، پیمان و ابوو دونیا له سه ر بناغه ی درۆ و ناعه داله تی و فرتوفیل رۆ تراوه، به رپر سیاری ته ی رزگار کردنی دونیا مان خستبو وه ئه ستۆی خو مان، ئیمه یه کیتیبه کمان له نێوان خو مانا رۆ نا بوو، خو مان له هاو پۆ له کانی ترمان دا پر ببوو، بۆ گه یشته ئامانج نه خشه و پلانمان دا ده رشت. وه زیفه ی من له وه جه نگه دا بریتی بوو له نوو سینی نمایشنامه و وه زیفه ی هاو ریکه شم ته مسیلکردن بوو له وه ده قانه دا، هاو ریکه سیبه میش که شیت و شه یدای بیرکاری بوو، داماننا بوو بیسته ئه ندازیار و دا هینانیکی گه وره ئه نجام دا، تا به پاره ی مۆ لێ ئه و دا هینانه کۆ مه کی هه ژار و زۆر لیکراوان بکه ین. په له مان بوو تا هه رچی زووتر بگه ینه ئه و ساته وه خته مه زنه، ته وای هه و له کافان بۆ ئه وه بوو له سویند و به لینه کافان لانه ده ین، هه رگیز درۆ مان به ده مدا نه ده ات، که له کۆ لانه کاندایه ممالانی تورک ده گه یشتین ده که وتینه بیرا زکردنیان، فالینه کانی ژیره وه مان به رهنگی سپی و شین بوو، رهنگی ئالای گریکستان.

ده مه و ئیوا ری رۆژیکی زستان، له سه ر شوسته ی به نده ر، هه مالیکی تورکی پیرمان بینی که له قو ژنیکیدا هه لته رو وشکا بوو، هه لده له رزی، دونیا تاریک دا هاتبوو، که س به ده ره وه نه بوو، یه کیکیان فالینه که ی، ئه و ی ترمان کراسه که ی، سیبه مان هیله که که ی له به ری خو ی دا که ند و به و هه ماله مان به خشی، ته نانه ت ده مانویست بیکه یه کۆ ل، به لام نه مانو تیرا، شه ره زار و په ریشان له وه ی که نه مان تنو انیبوو ئه رکه که مان به ته وای به ئه نجام بگه یه نین له و نا وه دوور که وتینه وه.

هاو ریکه م پینشیاری کرد: "باشتره بگه رپینه وه و ئه و پیره مێرده بدۆ زینه وه!"

(* ئه نجومه نی هاو ریکان له سالی ۱۸۲۱دا نه خشه ی شو رشی گریکستانی دا رشت.

- "زۆر باشه، با بگه رپینه وه!"

به هه له داوان که وتینه سو رخی هه مالی پیر تا له کۆ لێ که ین، به لام له و ئه مابوو. رۆژیکی تر، بیستمان قازیبه کی به نێوانگی خه لکی میگا لۆ کاسترۆ، که خانیکی جحیل و ده و له مه ندی نیشانه کرده بوو، برپا بوو زه ما وه دنده که یان له هه مان ئه و به کشه مه یه دا سازده ن، له و که ین و به یه نا خانیکی جحیلی تر له ئه سینا وه هاتبوو، ئه و خانمه ش جوانکیله بوو به لام هه ژار، هاو ریکه که ی قازی بووه له زانکۆ و کاتی خو ی قازی به لینی پێ دا وه به یه یه ی، به لام هه نوو که ده بووست ئه و خانمه ده و له مه ند به یه ی. به بیستی هه واله که، ئه ندامانی (ئه نجومه نی هاو ریکان) م بۆ کۆ یو نه وه بانگ کرد، هه رسیکمان له تووره ییدا قولپمان ددا، له ژووره که ی من کۆ یو یه وه، به پیتی رپوره سمی ریکه خرا وه ییمان نه ده بوو ئا وها ناعه داله تیبه ک قه بو ل که ین، دوا ی چه ند سه عاتیکی و توو یژ له باره ی رپوشو یه ی جیبه جیکردنی برپاره کان، ده ره ئه نجام له سه ر ئه وه ریکه وتین هه رسیکمان بچینه لای مه تران و ئیسه نه ی ئه و کاره نئه خلاقیه بکه ین، نامه یه کیشمان به ئیمزای ئه نجومه نی هاو ریکان بۆ قازی ره وانه کرد که ئه گه ر دو رو تی - ناوی خانمه ئه سینا بیبه که بوو - نه یه یه ی، ئه وای ده بی حیسابی خو ی له گه ل ئیمه و خوا وه نددا یه کلایی کاته وه. جلکی پاک و ته میزی رپوره سمی کلێ سامان پۆ شی و بۆ حزووری مه تران چوو ین.

مه تران پیره مێر دیکه لاواز و سیلاوی و له هه مان کاتیشا فیلباز بوو، گه رچی به زه حمه ت قسه ی بۆ ده کرا و خیرا خیرا ته نگه نه فس ده بوو، به لام چاوانی وه ک پشکۆ ی هه لایسا و ده ره وشایه وه، په یکه ریک به دیواری پشت مێزه که یه وه هه لواسرا بوو، په یکه ری مه سیحیکه ی سوورفل و باشخۆر و قژ به ملا ولادا شانه کراو.

وتنه یه کی به ردینی گه وه ری قه دیس (سو فیا) ش به دیواره که ی به رامبه ره وه کرابوو.

مه تران به و اقو رما و بیبه وه دیقه تی دا ین، پرسی:

- "منالینه چیتان ده و ی؟"

هه رسیکمان به یه که وه گو تمان: "قوربان، ناعه داله تیبه کی گه وره به رپۆ یه بقه ومی!"

مه تران کۆ کی، به لغه میکه له نێو ده سه سه ر که ی کرد و به ده نگیکی فیلبازانه گو تی: "ناعه داله تی گه وره؟ باشه ئه و مه سه له یه چ په یوه ندیبه کی به ئیوه وه هه یه؟ ئیوه ته له به ی مه کته ین. هه ر به راست وا باشتره ئیوه خه ریکی ده رس و ده وری خو تان بن!"

هاو ریکه مان که گو تار بێژیکی چاپو کی ریکه خرا وه که مان بوو، وه لایم دا یه وه: "قوربان... ئیدی مه سه له که ی له سه یه ره تا پیا ز بۆ گتیا یه وه، له کۆ تایی قسه کانی دا گو تی: "قوربان، تا ئه م ناعه داله تیبه رانه گیر ی، ئیمه ناتو انین هتور بینه وه، پتو یسته قازی خاتو دو رو تی بینی!"

مه تران هه مدیس کۆ کی، چاویلکه که ی داگرت و ماوه یه کی درێژ دیقه تی دا ین، پێ ده چو سیبه ری خه میکه سه یر له سه ر رو خساری نیشته ی. هه رسیکمان به شپه زه بیبه وه له به رده میدا را وه ستا بوو ین، دوا جار زاری هه لته ینا یه وه و گو تی: "ئیه جحیلن، هیشتا مانن، نازانم خودا هیته ته مه نم ده داتێ تا ببینم دوا ی پانه بیست سالی تر چۆن چۆنی له ناعه داله تیبه وه ده گلین!" ماوه یه کی که م بیده نگ بوو،

پاشان به چرپه، وهك ئه وهى له گهه له خۆیدا بدوئ، گوتهى: "ئيمه هه موومان ئاوها ده ستمان پي كرد!"

هه ر كه زانيم ده يه وه با به ته كه بگۆرئ، يه كسه ر گوتم: "قوربان، چ بكه ين بۆ ئه وهى به ر له ناعه ده ته تى بگرين؟ له پيناو چه سپاندى عه ده ته تدا، فه رموو ئيوه ئه مر بكه ن و ئيمه ش ئاماده ين خۆمان فرئ بده ينه ناو ته نوورى هه لايسا وه!"

مه تران هه ستايه سه ريئ، له كاتيكدا ده سته تى بۆ ماچكردن به ره و لامان رايه له كرد، گوتهى: "ئيوه برۆن، دو عاي خي رى منتان له گه له بئ، ئيوه ئه ركه خۆتان به ئه نجام گه ياند، ئه وه ش به سه، ئه وهى ما وه په يوه ندى به منه وه هه يه!"

خه نى و خۆش حال گه راي نه وه، له رتيگه ها ور تي كه مان كه له نا وه راسته وه ده روي شه ت، ده سته تى نايه سه ر شانى من و ها ور تي كه تى تر و گوتهى: "ئافه رين هه ي ئه نجومه نى ها ور تيان!"

هه مان ئه و يه كشه ميه ميه، قازى خانم ده وله مه نده كه ي هينا، دواتر زانيمان مه تران رووداوى ديداره كه ي ئيمه ي به قاقاي پي كه نه ينه وه بۆ ها ور تي كاني گي را وه ته وه!

هه ر چ رۆمانيكمان به ده ست گه ييبا ده مان خو ئينده وه، زه ينمان ئاگرى گرتبوو، سنووره كاني نيوان واقيع و ئه نديشه، حه قيقه ت و شيعر له به ين چوو بوون و پي ده چوو رۆحى ئينسان تواناي له خو گرتن و كارايى هه موو شتي كى هه بئ.

به لام چه ند زه ينم كرا بايه وه و له سنووره كاني حه قيقه تى تپه رانديا، به هه مان پي تودانگ دلم پر ده بوو له خه م، ژيان به لامه وه بئ ئه نده ته نگ ده هاته به رچاوم، ئاره زوى مه رگم ده كرد، له به ر ئه وهى نه مده توانى له گه له ژياندا هه له كم، ئاخه ر ته نها مه رگ بوو كه رو به ري كى به رفراوان و بئ سنوورى وه اى هه بوو كه ده متوانى تيايدا جيگه م بيته وه.

رۆژتيكيان - بيرم دئ - خو ر ده ره وشايه وه و هه ستم به له شساغى و دلنيايى ده كرد، پيشنيارم بۆ ها ور تي كه م كرد خۆمان بكوژين، پيشتر نامه يه كى دريژى خه مينم نووسيبوو، وه سي تنامه يه ك بوو كه تيايدا ماله ئاواييم له دونيا ده كرد، به لام ها ور تي كه م قايل نه بوو، منيش هيج هه زم نه ده كرد به ته نها خۆم بكوژم.

ئو خه مه به يانه كرا و په ي پئ نه برا وه، هيند ده سته رۆ بر دبو وه بو ئه وه، كه ئيدى هه زم به ييني نى ها ور تي كه شم نه ده كرد، ئيواران ده چوومه ده رئ و به تاقى ته نها به دريژايى ديواره قينيسي اييبه كه به سه روو شه پۆله كانه وه پياسم ده كرد.

خودايه هه وا چ موجيزاوى بوو! چ شنه يه كى خۆش له زه ربا وه هه لئ ده كرد! كيژان به قرديله ي ئاوريشمى كه زى و پرچه په خشه كانيانه وه ده هاتن و ده چوون، مناله توركه چكو له كان، به پي تى په تى و به ده نگ و نه غمه ي كچانه يان ياسه مين و ناو كه كووله كه يان ده فرۆشت، (بار بالا ريس) له قا وه خانه كه ي، مي تر و كورسييه كاني رتي كه ده سته تى تا پياوان له گه له ها وسه ره كانيان، كوران له گه له ده سگيرانه كانيان بچنه ئه وئ و قا وه و شه ربه ت و مه ربه داوا كه ن و به دلتي كى ئاسو ده وه له ئاوا بوونى خو ر بنوړن، به لام من هيجم

نه ده بينى: نه زه ربا ي بئ سنوور و ئارام، نه ته نگه ي بلند و سيحراوى (ئاجيا پلاجيا)، نه چياى (ئه ستروميولا س) شيوه قوچه كيبى به نو ئرخانه ي له خا چدرا و و هيلكه چكو له و سيبييه كه ي سه ر ترۆپكه كه يه وه، نه كوران له گه له ده سگيرانه كانيان، هيجيانم نه ده بينى، فرمي سكه به رچاوى تاريخ كردبووم. دوو نه ينى گه وه رۆحميان هينا بو وه گيرو گاز، دوو نه ينى كه ساليكيان مامۆستاي فيزيا ئا وه لاي كردبوون. مه زنده ده كم ئه و برينانه ي ئه و مامۆستايه كردنييه رۆحم، تا هه نو كه ش سارپيژ نه بوين!

يه كه مين نه ينى، نه ينييه كى له حه قيقه تا ترسناك ئه وه بوو، كه عه رد پيچه وانه ي با وه ري ئيمه، نا وه ندى كه ون نييه و خو ر و مه داره پر ئه سته ركه ان به ده وري عه ردد ناسوور پي نه وه، به لكو هه ساره كه ي ئيمه له ئه سته ريه كى چكو له زياتر نييه كه به خه مساردى فرئ درا وه ته كو ئه سته ريه وه و به ده وري خو ردا ده سوور پي نه وه، به و پييه تاجى پادشايه تى له ته وقى سه رى (عه رداى دايكمان كه وتبو وه خواره وه.

سه رايى بوونم تژي ببو له خه م و دلته نكي، ئاخه ر ئيمه ش له گه له دايكمانا له سه ر عه رشى پادشايه تى دا گيرا بوو ين، به واتايه كى تر، عه رده كه ي ئيمه وه ك خانمي ك بئ حه ره كه ت له نا وه ندى مه داره كانا، له گه له ئه سته ركه انى چوار ده وريدا رانه وه سته وه، به لكو ئه م خانم له نيو بلي سه مه زنه كان و له نيو بئ سه رو به ري دا وپله و له چاوشا رك ييه كى هه تاهه تاييدا يه. ئه دى به ره و كوئ ده چئ؟ بۆ ئه و شو ئينه ي بۆ ده سته نيشان كرا وه، به پي تى خو رى سه رو ره ييه وه به سته را وه و به دو اى ئه ودا ري ده كات، ئيمه ش هه ره و كه ئه و به سته را وينه وه، ئيمه يش كو ئه لين و پاشكو، خو ريش به هه مان شيوه. كه واته ئه و هه كا يه ته ي په رييان چييه كه مامۆستا كانمان تا ئه لعان به يئ شه رمى بۆمانى ده گي رنه وه؟ چي رۆكى ئه وهى گوايه خودا خو ر و مانگى وه ك زي ر و زبو بۆ عه رد خو لقا ن دو وه و مه دارى پر ئه سته ريه و كه چرا به ژوو ر سه رمانه وه هه لئواسيه و تا رۆشنا ييمان بئ به خشي!

ئو هه يه كه مين زام بوو، زامى دوو دم ئه وه بوو كه ئينسان مه خلو قى ئازيز و هه لئبژيرا وى خودا نييه، به لكو ئه و يش وه ك مه خلو قه كاني تر، با زنه يه كى چكو له ي نيو با زنه ي بئ كو تايى ئاژه لان و نه وهى مه يمونه، ئاخه ر پشتمان بگه ري تين، رۆحمان بگه ري تين، له ژي ر دا پيره گه وه رمانا هه ر مه يمون ده بينين!

خه م و دلته نكي له وه دا نه بوو، ته نها ي ته نها به دريژايى رۆخى زه ربا، يا به نيو كي له گه كانا ده روي شه ت، يا خو د به په له هه نكاوم ده نا تا ماندوويم و ئه و خه م و دلته نكي به لبي ركه م. به لام ئه دى چۆن ده متوانى ئه و خه مه فه رامۆش كه م؟ به سه رى رووت ده روي شه ت و هه ر ده روي شه ت، ته وا وى قو ئيچه كاني كراسه كه م ده ترا زند تا نه خنكي م، هه نكاوم ده نا و له خۆم ده پرسى: "ئه دى بۆچى ئه و هه موو سالانه فرېومان خو ارد؟ بۆچى ئه و تاجى پادشايه تيه ي كه له سه ر ئيمه ي ئينسان و عه ردى دايكمان نرابوو كه وته خواره وه؟ واته ئيدى عه رد هيج! ئيمه ي ئينسانه كان بئ بايه خ بوو ين، رۆژتيكيش دئ هه موومان تيا چين؟" له به ر خو مه وه ها وارم ده كرد: "نا.. نا.. من سه ر بۆ قه ناعه تتي كى له و جو ره نه وى ناكه م، ئيمه پيويسته هيند ته قولباب له ده ركه چاره نو سمان بدين، تا ئه و ده ركه ده كر يته وه و خۆمان رزگار ده كه ين!"

رۆژتيكيان عه سر، كه ئيتر نه مده توانى به رگه ي ئه و بارو دۆخه بگرم، چووم بۆ لاي مامۆستاي فيزيا، ئه و

مامۆستایه که سینیکی زرده دل، که مدوو، قسهی ده بیژا، نه و جا ده بیژا، همیشسه قسه کانی رهق و کینایه تئامیژ بوون، زیره کی و فیلبازی له چوانی سارد و لیوانی ناسکی ده باری، نیوچه واتیکی چکۆله و تا برۆکانی ههر قژ بوو، له راستیدا به مههموونیکی نه خویش ده چوو، ببینیم له سهر کورسییه که ی دانیشتیبوو ده یخوتندهوه، دیقه تی دام و به ناشکرا سهرنجی شیرزه بیییی دا، زرده خه نه یه کی ته شه راوی هاتن. پرسى:

"ئهوه چۆن بوو؟ دیاره ده بی بۆشتیکی گزنگ هاتبیت؟"

- "بمبوره ناوهخت هاتم، بهلام دهمهوی حهقیقهت بزائم!"

بهگالته پیکردنهوه وهلامی دامهوه: "ههر ئهوه! داواکه تان داوایه کی مهحاله، کام حهقیقهت؟"

- "ئهوه حهقیقهتهی که (ئهوه) چنگی کرد به خاکدا و له ههناسه..."

- "کئی؟"

- "خواوهندا!"

پیکه نییگی وشک و پرنده له لینه ناسکه کانیهوه قولپی دا.

چاوه پیتی وهلامییک بووم، بهلام مامۆستا پاکه تیکی چکۆلهی کردهوه، چوکلیتیکی ئاوی نهواتی ده رهتینا و کهوته جوبینی.

غیره تم دایه بهر خۆم و پرسیم: "قوربان، ناتانهوی وهلامم بده نهوه؟"

بهدهم ئهملاولا پیکردنی چوکلیته که له ده میدا گوتی: "با... با!"

دوای ماویهک، سه ره نووی پرسیم: "کهی؟"

- "ده سال، رهنگه بیست سالی تر، ئهوه کاتهی زهینی چکۆلهت ده بیته زهینیکی کامل و حیسایی، نیستا بۆ وهلامدانه وهت زوه، فهرموو بگه پتوه مالتی!"

دهموسیت به گریانهوه بلیم: "قوربان، روحم پت بکه، حهقیقه تم پت بلتی، هه موو حهقیقهت!" بهلام قورگم گیرابوو. هه مدیس گوتی: "بگه پتوه مالتی!" وای گوت و ئیدی ده رگاکه ی نیشاندام.

له ریتی گه رانه وهدا، مامۆستای (ئایین) (*مانم، بیینی. ئهوه مامۆستایه بونیاده میکی ساکار و ئیماندار بوو، گوئی قورس و کورته بینه، پیریژنه که ی دایکی تا راده ی عیشق ده په رست، دایکی له گوندیکی چکۆله ی دوور له میگالۆکاسترۆ ده ژیا، زوریه ی جارن ئهوه مامۆستایه به چوانی فرمیسکاوییه وه پتی ده گوتین که خهونی به دایکییه وه بیینیوه. وی هیند داوینپاک بوو که ئیدی سه ره نجام له پیاوه تی که وتبوو، کاتی زهنگی پشوو لیتی ده داو دهرس ته واو ده بوو، بۆ له حزه یه ک له بهر ده رگاکه راده وه ستا و پاشان ئاوری ده دا به وه، به نه غمه یه کی گریاناوییه وه پتی ده گوتین: "رۆله کانم، بۆ زۆرکردنی نه سل تیبیکۆشن!" ئیمه ییش که خه ربکبوو له پیکه نینا ژانمان ده کرد، هاوارمان ده کرد: "خه مت نه بی، قوربان خه مت نه بی!"

من هیچ ئهوه مامۆستایه م خویش نه ده ویست، ئهقلی هینده ی ئهقلی مه رتیک بوو که به رده وام ده ییا عاند و نه ییده توانی وهلام به هیچ یه کی له دلته راوکیگانمان بداته وه. رۆژتیکیان بنه ماکانی ئایینی بۆ باس

(* ئهسلتی ئه م واژه یه archimandrite لیک دراوه له archos واته سه رۆک و mandrita واته شوان.

ده کردین، په نجه ی به نیشانه ی پیرۆزی بۆ سه ره وه هه لپری و گوتی: "خودا یه که، یه ک ک! بنه مای ئایین ده لتی، من پروام به خودا یه که هیه، گهر دوو خودا هه بان، ئهوا بنه ماکانی ئایین ده یانگوت، من پروام به دوو خواوه ند هیه... دوو... دوو...." که ئه وه مان بیست، دلمان بۆی سووتا، هیچ کاممان به رپه وای حه قی نه زانی به رپه رچی بداته وه.

بهلام رۆژتیکیان ئیدی نه مستوانی ددان به خۆدا بگرم، باسی قودرته ی رپه های خودای بۆ ده کردین، قه له مه که م هه لپری و پرسیم: "قوربان، خودا ده توانی واقیعه ته ی بوونی ئه م قه له مه رهت کاته وه؟"

مامۆستای فه قیری ئایین سوور هه لگه را، بۆ ساتتیک تیفکری و هه وللی دا وه لامتیک بدۆزیته وه. کاتی چ وه لامتیک بۆ نه هات، ته خته سه ره که ی تی گرتم و کیشای به ده موچاوما، منیش هه ستامه سه ری و به وپه ری شانازییه وه گوتم: "جا ئه وه که ی وهلام بوو!"

سۆ رۆژ له قوتابخانه ده ری کردم و عه سری هه مان رۆژ چوو بووه لای بابم و پیتی گوتبوو: "کورکه ت ئاژاوه گپری و هاروهاجه، پاشه رۆژتیکي خهراپ چاوه روانیتی، باشتره توند جله وی بگریت!"

- "چی کردهوه؟"

مامۆستای ئایین ته واوی رووداوه که ی له نووکه وه بۆ گیترا بۆوه. بابم به شان هه لته کاندنه وه وه لامی دا بۆوه: "کاتیک مه سه له یه کی ئه وها په یوه ندی به منه وه هیه که کورکه کم درۆ بکا یان دارکاری بکری، پیچه وانیه ئه وه په یوه ندی به منه وه نییه، ئه و ئیدی پیاوتیکه بۆ خۆی، لینگه ری با هه رچی پت خۆشه ئه وه بکات!"

ئه لعانییش که مامۆستای ئایینم بیینی، رووم وه رگه راند تا ناچار نه بم سلاری لئ بکه م، له و ساته وه خته دا زۆر داخ له دل بووم، بۆم ساخ ببۆوه که سالانیکه ئه و و هاوکاره کانی فریویان داوین، ئاخه له و به شه ی تایبه ت به پیرۆزترین هه وللی به شه ربیه تدا، گالته و سووکایه تیبیان پت کردبووین.

وای له و رۆژانه ی دوو بلتسه ی برووسکه، ئه لقاو ئه لقا له زه ینمه وه ئالان! وای چ شه وانیک بوون ئه و شه وانیه ی خه و نه ده چوووه چوانم، نیوه شه وان له سه ر ته خته نوینه که م راده په ریم، هیتر هیتر نه با بانگم که ن و ئاشکرابم، له سه ر نوکی پت به پیلیلیکانه کاند ده ها تمه خوار، وه ک دز ده رگاکه م ده کرده وه و ده چوو مه کۆلان، هه موو شوینی چۆل و بیده نگ، ده رگاکان داخراو، چراکان خامۆش. به کۆلانه ته نگه به ره کانی میگالۆکاسترۆدا ده که وتمه پیاسه، به وردی گویم بۆ هه ناسه دانی نارامی شاری نوستوو راده دیترا، جارنا جار تیک دهنگی ژنانیکی عاشقم ده ژنه فت که له ودیو په نجه ره داخراوه کانه وه، به گیتار و عود گۆرانییه کی عاشقانه ی خه مینیان ده چری، گۆرانییه کی به شکۆ و گریاناوی که له ساپسته کانه وه به رز ده بۆوه و هه لده فری. سه گه کانی ده روجیران گۆرانییه که یان ده بیست، وه ناگا ده بوونه وه و ده یانقرووسکاند.

بهلام من له ئه قین و له ژن بیزار بووم، لیکدا لیکدا له خۆم ده پرسى: "خه لکیی چۆن ده توان گۆرانی بلتی؟ چۆن دلیمان رانچله کی بۆ تیکه یشتن له ماهییه تی خودا و بۆ حالیبوون له وه ی له کوپه هاتووین و بۆ کوئی ده رۆین؟ به خیرایی له و ناوه رهت ده بووم، ده گه یشتمه دیواره کانی که نار و له وی هه ناسه یه کی ئیسراحه تم هه لده مرث، زه ربای قیر رهنگ له و خواره وه نه عره ته ی ده کیشا، هوروزمی بۆ دیواره کان ده برد و

دەپرووشاندن، کەفی ئاو بەدیوارەکاندا سەری دەکرد و بەسەر نیوچەوان و لێو و دەستەدا دەپڕزا و فیتکی دەکردمەوه، چەند سەعاتیک بەسەر رووی ئاوهوه دەمامەوه، هەستم دەکرد زەریا دایکمە نەک عەرد، تەنھا زەریا بوو نینگەرانیسی پەی پێ دەبرد، پێدەچوو ئەویش لەو نینگەرانیسیەدا شەریکم بێ، هەر بۆیە ئەویش چاوانی نەدەچوو نەخو، بەسینگی خۆیدا دەکشیا، هورۆمی بۆ کەنار دەبرد و ئەویش بەشی خۆی گورزی بەردەکەوت. ئاخر ئەوەتا ئەویش لە گەرانییدا بەدوای ئازادیدا، هەولێ دەدا دیوارەکانی کەنار رامالێ و لەو سنوورانەوه بەرەو دیوی ئەودیبو رەتیب. وشکایی ئارام و دلنیا و سادە دل و بەهەولە، شکۆفە دەکات، میوه دەدا و دەژاکێ، بەلام نایەلێ ترس دزە بکاتە دلنیا، بەلەرئەوهی دلنیا بەهەولێ و نەپەوێ بەهار جارێکی تر لە خاکەوه سەر دەردینێ، بەلام زەریای دایکم، ئارام نییە، شکۆفە ناکات، مایه نادات، لەباتی ئەوه نەعەرەتە دەکشێ و شەو و رۆژ لە جەنگدا بە. من گویم بۆ ئەو رادەدێرا و ئەویش گویتی بۆ من رادەدێرا و تا کارزێوی دەدا دلێ یەکترمان دەدایەوه، پاشان لە خۆفی ئەوهی نەبا خەلکی پیکەوه بمانبین، بەپەلە دەگەرمامەوه مالهوه و لەسەر قەرەوێلەکم رادەکشام، دلنیا بییەکی تال و سوێر لە جەستەمدا دەبزووت، خۆشحال بووم لە ئاوی زەریا خولقاوم نەک لە خاک.

یەکنێ لە هاوسیکانمان مەپوونێکی هەبوو، مەخلوقێکی بێ شەرم و گەلوقوون سوور و خاوەن چاوانیکی بونیادەمانە، ئەو هاوسییەمان هاوڕیتی پیرەمیتردیکی خەلکی ئەسکەندەریەیی ئەو مەپوونەیی دابوو، هەر کاتی لەوێوە رەت دەبووم، لەسەر سەکۆکەیی بەر دەرگا دەمیینی، بەردەوام بەستەیی دەکرانندو دەبخوارد، هەمیشەش خۆی دەخوارد تا لە گۆلمەزی ریشک و ئەسپیکانی لەشی رزگار بێ. زیاتر تەماشای جوولە و پیکەنێنەکم دەکرد، وەک کاریکاتیرتیک بونیادەمانە دەهاتە بەرچاوم، مەخلوقێکی عەبیبار و بێ حەیا و خالی لە نەیتینی بوو، دەکرا خەلکی بێ بایەخانە لێی بنۆن، بەلام من ئەمجارە کە بینیم زەندەقم چوو، بۆ ئەوهی سەر و فەسالی نەبینم ریکەکم گوێری، بەخۆم گوت: "بلیی ئەوه نەنکم بێ؟ ئەمە ئیدی سووکایەتیییە بۆ ئینسان!" شەرمەزار و توورە هەستم دەکرد دەسلاتی ناوهوم هەرەس دیتن. ئایا نەنکی ئەوه لێنم ئەم مەپوونە بوو؟ بەواتایەکی تر ئایا راستە دەستکردی خودا نیم و رۆحی خۆی لە مندا نەچاندوو؟ ئایا من لە نێرە مەپوونیک کەوتوو مەتەوه کە تۆدەکە لە من مەپوونیکەوه بۆ من مەپوونیک تر گوێزراوه تەوه؟ بەکورتی ئایا من کورێ خواوەند نیم و کورێ مەپوونم؟

چەندین مانگ ئەو سەرە گیتی و توورە بییەم درێژە کیشا، کێ چوزانی! رەنگە تا هەنووکەش بەردەوام بێ، لە بەریکی ئەو گەرداوه نەیتنی ئامیتزەدا مەپوون راوهستا بوو، لەوبەریشەوه مامۆستای ئایین، لەنێوان ئەمبەر و ئەوبەردا، بەژور ئەو فەوزا و بێ سەرورەییەوه، بەسەر داوه دەزوویەکەوه بووم، بەوێوە هاوسەنگی خۆم پاراستبوو، بەترسەوه هەنگاوم دەنا و رۆژگارێکی ناخۆش دەگوزەراند.

کاتی پشوو قوتابخانە بوو، بەباوەشیک کتیبەوه لەبارە ئازەل و گزۆگیا و ئەستیرەوه دەرگام لەخۆ کلیل دا، بەپیاویک دەچوم کە لە تینواندا خەریک بێ لە پەلویۆ بکەوێ، تا ئەو کاتە لە رۆخی روویاریکدا بەدەما دەکەوێ تا ئاو بنۆشێ. شەو و رۆژ سەرم بەسەر ئەو کتیبانەدا شوێرکردبوو، نەدەچوو مە دەری، بەدەستی ئەنقەست نیوهی سەرم سفر کردبوو، کاتی هاوڕیکانم دەهاتن بەدواما تا لەگەڵیان بەجم

بۆ پیاوسە، سەرم لە پەنجەرەکەوه دەبرده دەری و ئامازەم بۆ سەرە نیوه سفرکراوه کم دەکرد و دەمگوت: "چما نابین؟ چۆن بەم وەزەوه دەتوانم بێمە دەری؟" ئەوجا هەمدیس سەرم بەسەر کتیبەکانا شوێر دەکردوه و بەئارامی گویم بۆ پیکەنێنی گالته ئامیتزی هاوڕیکانم رادەدێرا کە دوور دەکەوتەوه. هەرچی زانیارییەکانم زیاتر دەبوون، دلێم زیاتر تژی دەبوو لە دلتهنگی و گومان، سەرم هەلدەبێری و گویم بۆ قریشکە و هاواری مەپوونەکەیی دراوسیم رادەدێرا. رۆژیکیان پەتەکەیی پچراند، هاتە حەوشە و بەسەر درەختی ئەکاکیاکەدا هەلگێزا، کاتی سەرم هەلبێری سەرنج دا لەنێو پەلکەکانی درەختەکەوه دیکەتم دەدا، رۆح چوو، بەهەموو ژبانم ئاوا چاوانیکی بونیادەمانە نەبینیبوو، دووچاوی بازنەیی، دووچاوی رەش و بێ جوولە، دووچاوی پڕ لە فیل و گالته جارێی دیکەتیان دەدام.

هەستام و کتیبەکانم لەولاوه دانا، بەدەنگی بەرز گوتم: "ئاوهايي نابي، من پيچەوانەیی ماھییەتی ئینسان هەلسوکهوت دەنۆتم، لەپیناوی سببەردا چاو لەجەستە دەقوچینم، ژبان لەگۆشت و جەستە پیکهاتوو و منیش برسیم!"

لە پەنجەرەکەوه دانەویمەوه و گوێزێکم بۆ مەپوونەکە هەلدا، گوێزەکەیی بەحەواوە گرتەوه، لەنێو ددانەکانیدا شکاندی، توێکلەکەیی لێکردهوه و بەدەم جویی ناوکەکەییەوه بەگالته جارێیەوه سەبیری دەکردم. فیری خواردنەوهی شەرابیان کردبوو، رام کردە ژیر زەمینەکە و پیاڵەیک شەرابم هینا و لەسەر لیواری پەنجەرەکە بۆم دانا، بەئیشتیهاوه پەری کەپووی بۆ لراندهوه، قەلەمبازتیک دا و خۆی گەیانده سەر لیواری پەنجەرەکە، لمۆزی نایە نێو پیاڵەکە و کەوتە خواردنەوهی شەراب، هیند بەکەیف و لەزەتەوه شەرابەکەیی دەخواردوه کە بەزوبان تەقەیی لەنێو زاری هەلدەسان، پاشان دەستی کردە مەلم، وەک بلیی ئیدی نەپەوێ جێم بێلێ، بۆنی شەراب و چلکی لێ دەهات، گەرماي جەستەم لەسەر مەلم هەست پین کرد، مووی سمیلێ دەچوو بەنێو کەپووما، ختوکه یەدەدام و دەیخستمە پیکەنێن، بەهەموو جەستەیی ئامیتزی پێداکردبووم و وەک بونیادەم هەناسەیی دەدا، گەرماي جەستەمان ئاوتنەیی یەکدی بوو، هەناسەیی مەپوونەکە لەدووی هەناسەکانی منەوه دەهات، پیکەوه ببوینە هاوڕی. کاتیک جیتی هیشتم، هەستم کرد، ئەو لەئامیتزگرتنە بەجێزنی تەبشیری شووم دەچێ، مەلایکەتیک تاریک، پەيامهینێ خواوەندتیک کولکن و چوار بێ، لە پەنجەرەیی ژوورەکەمەوه دەچوو دەر.

رۆژی دواتر، دەمەو ئیوارە چووم بۆ بەندەر، وەک بلیی لەوهوبەر وها پلانیکم دانەرشتی، خۆم کرد بەمەیخانەیکدا، مەیخانەیکە کە ماسیگران تیایدا دەیانخواردوه. داوی شەرابم کرد، نەمدەزانی خەمین و توورەم یان خۆشحال، هەموو شتی - مەپوون، ئاسمانی ئەستیرەباران، خواوەند و پلەیی ئادەمی - هەموو شتی لە ناخمدای بووه گرێکوێرە، پێدەچوو ئومیدم لەسەر ئەلکول هەلچنێبی تا ئەو گرێکوێرەیی بێ بکەمەوه.

چەند ماسیگر و حەمالیک کە هەموویان ئارەقخۆری حیسایی بوون لە گۆشەیکدا دانیشتبوون، پیک پیک شەرابیان هەلدەدا، هەرکە منیان بینی، دایانە قاقای پیکەنێن.

یەکیکیان گوتی: "هیشتا دەمی بۆنی شیری خاوی لێ دێ و دەبەوێ لاسایی پیاوان بکاتەوه!"

ئەوى تىرمان گوتى: "لاساىى بابى دەكاتهو، بەلام پتېهكى دىرتىزى لە پېشە!"

بەبىستىنى ئەو وشانە لە توورەبىيدا قولتېم دەدا، ھاوارم كرد: "ھىتى ھاوپتېيان، وەرەنە ئىسرە، تا سەرخۇشتان كەم!" ئەوانىش بەقافاي پېنكەنېنەو ھاتنە سەر مېتەكەم، خېرا خېرا پەرداخەكانمان پر دەكرد و چۆر برمان دەكرد، ئەوان بەتوورەبىي دېقەتېيان دەدام، نە قسەمان دەكرد و نە گۆرانىمان دەچرى، تەنھا پەرداخە پرەكانمان بەرز دەكردو و سەيرى يەكتىرمان دەكرد تا ببىنن كامان گرەو كە دەباتەو، عىزەتى نەفسى كرېتىبى بوونىيان تاوى دابوون. ئەو ئارەقخۆرە بەئەزمونانە شەرمېان دەكرد لەوھى مېردمنالتېك لېيان بەرېتەو. بەوجۆرە يەكە يەكە تەختى عەرد بوون و من تا ئەخېر بەئاگا مامەو، پېدەچوو عەزابم ھىند قورس بووبېن كە ئەوھا شەراپەكە چ سەرخۇشى نەكردبووم.

شەوى دواتر و شەوانى تىرش، ھەمان بەزم دووبارە بۆو، چىرۆكى شەونشېنېم لەگەل ماسىگر و ھەمالەكانى بەندەردا كەوتە سەر زارى خەلكى و لە سەراپاي مېگالۆكاسترۆدا وەك ئارەقخۆرېكى بەد مەست ناوبانگم دەرەكرد.

ھاوپتېكانم بەو ھەلخلىسكانەم خۇشحال بوون، ناخر نەياندەتوانى پروا بەو واقىعەتە بېنن كە من رېم لە ھاوپتېەتى ئەوان دەبېتەو و دەرگا بەرووياندا دادەخەم و دەخۆتېنەو، يان باوەر بەوھى كە بەو دواىبېھە كتېبېك بىتېمە گېرفان و بەتاقى تەنھا بېم بۆ پېاسە. ئەو ھاوپتېيانە بەنىگاي نەفەتاوى و بەتانە و تەشەرەو گوتبوويان: "تاخرىبەكەى سەرى بەر ئەستېران دەكەوئ و ھەپروون بەھەپروون دەبې!" بەلام ھەنووكە كە دەيانىبىنى لەگەل خەلكانى ھەرچى و پەرچى مېگالۆكاسترۆدا دەخۆمەو و باجى روورەشىي خۆم دەدەم خۇشحال بوون، ھەوالىيان دەپرسېم، خۆ دەشئ لە رووى مېھەربانىشەو سۆراخيان كرىم.

شەوتېكى شەمە، بەپېتى بەلېن و برىارىتېكى نەپتى، بۆ باشترىن مەلھاي شارىيان برىم، مەلھاكە ناوى مەلھاي (جەنگاوارانى ۱۸۲۱) بو، ماوھىك لەووبەر تېمىتېكى نوتې نمايشكار، كە پېكھاتېبوو لەژنانى شۆخ و شەنگى رۆمانى و فەرەنساىي ھاتېونە مېگالۆكاسترۆ، ئەو ژنانە بەرادەبەك شۆخ بوون كە ئەقلىيان لەسەرى پېاوماقوولانى شادا نەھېشتېبوو. عەسرانى شەمە ئەو پېاوانە، بەوېرى حېرسەو ھەمال دەھاتنە دەر و وەك دز پتېيان دەنايە ئەو بەھەشتە قەدەغە و نىوہ تارىكەو، بەترس و لەرزەو ھەسەر مېتەكانى ئەو پەردا دادەنېشتن، بەملاولاي خۇياندا دەيانروانى تا دلنېيان لەوھى ناسىاوېك نەبىدون، ئەوجا دەستېيان دەدا بەيەكدا تا ژنە گۆرانىبېتېكى بۆنخۆش و ئارايشتكر او بېت و لە نېو نامېزباندا دانېشئ، پېاو ھاوشارىبە ماقولەكان بەو جۆرە چەند ساتەوختېكى شەرمەزارانەى پر شەرو شۆرپان لەبېر خۆ دەپرەدو، ساتەوختەگەلېك كە پەيوەست بوو لەگەل ژيانىتېكى ھاوچووت لەگەل فەزىلەتدا.

ھاوپتېكانم منىيان بۆئەوئ برد و داواى شەرابىيان كرد، ژنېكى رۆمانىي خرو خەپان ھاتە سەر مېتەكەمان، مەمكە ئارەقاوېبەكانى ھېتابووە دەرى، بەو تەمەن و ئەزمونەى كە ھەبېو، بەتەواوى كارى خۆى دەزانى. ھاوپتېكانم پېك دواى پېك بۆيان تې دەكردم و منىش دەمخواردو، سەرم گەرم بوو، بەبۆنكردى رەگەزى مې ھەستەم دەكرد مەمىونەكەى ناخ و ئاگا دېتەو، تاكئ پاپووجى ژنە

گۆرانىبېتېكەم ھەلگرت، خېرا خېرا شەمپانىام تې دەكرد و دەمخواردو.

رۆژى دواتر، چىرۆكى رېسواىي گەورە لە مېگالۆكاسترۆدا دەنگى دايەو. قەدىس، سولەيمانى ھەكېم، شەوى لەقەچەخانەيەكا رۆژ كرەدۆتەو و لە پاپووجى ژنە گۆرانىبېتېكدا شەمپانىاي خواردۆتەو! قىامەتې ھەستابو نەبېتەو! يەكئ لە مامەكانم، توورە لەپېتەلخلىسكانى ئاپرووبەرەنەى برازاكەى چووہ لاي بابم و ھەوالەكەى پېن گەياند، بەلام بابم بەدەم شان ھەلئەكاندەنەو ھەلامى دابۆو: "ئەلغان ئىستر ئەو بۆ خۆى بوو تە پېاو، يان دەپەوئ بېتە پېاو، تاقە ئىشئ بېكات ئەوھى، جووتېك پاپووج بۆ ئەو ژنە گۆرانىبېتە بكرئ!" بەلام من، لە دلئەو خۇشحال بووم، لەبەر ئەوھى سەرپېنچى ياسام كرىبوو، خۆم لەشەرى مامۆستاي ئايىن و دېوى (دە فەرمان)كە رىزگار كرىبوو، شۆين پېتى جىگىر و تۆكەى پاپېرە كۆلئكەكانم ھەلگرتبوو، ھەلخلىسكا بوومە نېو نىشوتېكەو و ئەو ھەلخلىسكانەم پېن خۆش بوو.

دوا سالى قۇناغى خۆندنى ناوئەندىم بوو، بەرەو ھەلامامۆستاي ئايىنم دەنۆرى كە لەپال چاكە خوازەكانىدا، بەئارامى زەرەخەنەى دەھاتئ، ئەو پېاو مەرە، ئاسوودە خەيال لە دنويا و قىامەت، بەمېھەربانىبەو لە ئىمەى گورگى دەنۆرى، منىش بەرگەى ئەو دەدەگرت، دەبو ئارامى و ئاسوودەبېبەكەى تېكوتېك بشكېنم، دەبو تۆفانېك لە دەمارەكانىا بەرپاكەم و ئەو زەرەدەخەنە گېلانەيەى پانتايى روخسارى بسرەو. ھەر بۆيە بەيانىبەكېان، كارىكى شەيتانانەم بەرامبەرى لىوہشايەو، چووم نامەيەكى كورتم بەم ناوەرۆكە بۆ نووسى: "تەندروستى داىكت زۆر خەراپە، وا ئەلغان گيان دەدا و ئىتر لەمردنايە، خېرا وەرە بۆ لاي تا لەدوعاى خېرى مەرووم نەبېت!"

نامەكەم بۆ پۆست كرد، ئەوسا چووم بۆ قوتابخانە و چاوەرېم كرد، ئەو رۆژە مامۆستاي ئايىن نەھاتە پۆلەو، رۆژى دووم و رۆژى سېبەمېش ھەر نەھات، دواى پېنچ رۆژ گەراپەو، بەزەحمەت دەناسراپەو، بەھۆى نەخۇشى ئاگىسماو دەموچاوى ئاوسابو، رەنگى بونىادەمى پېتو نەمابوو، تا مل و ژىر بالى ھەمووى ببوو لېر، لېكدا لېكدا خۆى دەخورد، پېستى سوور ھەلدەگەرا، لەقسان دەكەوت و بەر لەوھى زەنگ لېندا لەپۆل چووہ دەرى، سئ مانگ لەجېگەدا كەوت، پاشان بەيانىبەكېان ھاتەو، ئاوساوبېبەكەى نىشتېو، بەلام ھېشتا كارىگەرى نەخۇشەكە بەروخسارىو ھەر دياربوو، بەمېھەربانىبەو تەماشاي كردين، جارىكى تر زەرەدەخەنە سىماى پۆشېبەو، يەكەمېن قسەى گوتى: "رۆلەكانم، سوپاسى خودا دەكەم ئاوا دەستېكى راسپارد نامەم بۆ بنووسئ كە تەندروستىي داىكم خەراپە، بەو جۆرە دەرفەتى بۆ رەخساندم تا بەشى خۆم تېكۆشم بۆ بەرز و بەرېز راگرتنى بەشەرىبەت: واتە بەشى خۆم عەزاب بچېتئم." ئەو وشانە لەرزيان لئ ھېتام، چما زالبوون بەسەر چاكەخوازىدا ھىند كېشە بوو؟ بۆ ساتئ وىستەم لە جېگەى خۆم ھەستەم و ھاواركەم: "مېبورو لەبەر ئەو گوناھى كردم!" بەلام خېرا دەنگىكى تر لەناخەو ھەرز بۆو، دەنگىك تېزى لە لۆمە و شەرەنگىزى گوتى: "تۆ سەگىت، سەگى مامۆستاي ئايىن، قامچىت لىدراو و تۆش ئەو دەستە ماچ دەكەيت كە قامچىكەى تې سرەواندووت!" نا، كارەكەم راست بوو، نەدەبوو داواى لېبورىن بكەم!

رۆژی دواتر، ئەندامانی (ئەنجومەنی ھاوڕێیان)م کوکردووه و پێم گوتن: "ئەلەان ئێدی زەینمان رۆشن بۆتەوه، پیتویستە هەول بەدین زەینی خەلکانی تریش رۆشن کەینەوه، دەبێ ئەرکی مەزنی ئەنجومەنی ھاوڕێیان ئەوەبێ بۆ هەر شوێنێ سەفەرکەین، لەهەر جێگایەک لابدەین، پیتویستە کار و قسەمان بۆ یەک نامانج بیت: نامانجی رۆشنگەری!"

ئەرکی رۆشنگەری دەستی پێ کرد، ناوەندیان تەواو کردبوو، هەنووکە نازادبووین، بابم کە دەبووست بچمە ناو سیاسەتەوه، بۆ گوندێکی ناردم تا شاھیدی رێپورەسمی غوسلی منالیک بم، دوو ھاوڕێکەشم لەگەڵ خۆم برد، ئەو هەلیکی دەگمەن بوو تا تەواوی خەلکی ئەو گوندە بەرۆشنگەری تاشناکەین. دواوی تەواو بوونی رێپورەسمی غوسل، کاتێ لەسەر سفەرە دانیشتین و دەملەوهران دەستی پێ کرد، ھاوڕێ گیانی بەگیانییەکم، بەو پەری گەرم و گورییەوه کەوتە وەعزدان و باسکردنی رۆشنگەری. بەر لەهەر شتێ، سەرەتا لەبارەیی خولقاندنی مرۆقەوه قسانی کرد و گوتی: "ئەو لەین باپیرەمان مەمیوونە و ئێمە نابێ لافی ئەو لێ بەدین کە شەرافەتمەندترین مەخلوقی خوداین!"

لەتەواوی ئەو ماوەیەدا کە ھاوڕێکەم سەرگەرمی نوتقەکەیی بوو، قەشەیی گوند بەچاوانیکی زەقەوه دیقەتی وی دەدا و چ زاری هەلنەهینا یەوه، کاتیک باسی رۆشنگەری تەواو بوو، قەشە بەمبەرەبانایی سەری تەکان دا و گوتی: "کۆرەکەم بموورە لەکاتی نوتقەکەتدا دیقەتم دەدا، بەقسەیی تۆ، دەشی نەسەبی بونیادەم بچیتەوه سەر مەمیوون، هیوادارم لێم بیووریت، بەلام من پیتوایە کە نەسەبی راستەقینەیی تۆ دەچیتەوه سەر ولێخ!"

لەرژیک رۆچووه گیانەوه، لە ھاوڕێکەم روانی، وەک بلێی یەکەم جار بێ ببینم، بەدەم و قەپۆزی پان و شوڕیەوه، بەگوتی قەرنابیتیانە و چاوانی نارام و ڕەنگ مەخمەلییەوه، هەر بەراستی لە وڵاخ دەچوو. ئەدی باشە بۆچی تا ئەو کاتە سەرئەنجی ئەو دەابوو؟ تالە داوتیک لەناخما پچرا و ئیدی لەو رۆژەوه بەدوا، نامەم بۆ نەنارد و چ بەخیلیشم پێ نەدەبرد.

رۆژانی دواتریش، مېگالۆکاسترۆمان تەدی دەکرد و گوندەکان دەگەراين، لە هەولەکانماندا بۆ رۆشنبیرکردنی خەلک، بەرگەیی دەردی سەری و نازاریکی زۆرمان گرت، ناخر ئێمەیان بەکافر و فەرەمسۆن و بەکرێگیراو مەزەندە دەکرد، پاش ماوەیەک بۆ هەر شوێنێک دەچووین، خەلکی دێکەوتنە هەوا لیکتیشمان و توپکەلە لیمۆیان تێ دەگرتین، بەلام ئێمە بەشانازییەوه گوتیمان بەوانە نەدەدا و سەبەرزانە لەتانه و تەشەر و توپکەلە لیمۆمان تێدەپەراند، مایەیی دلخۆشیی ئێمە ئەو بوو لە پیتاوی (حەقیقەت)دا شەھید بین و شەھیدبوون بەگیان بکړین، بۆ دلدانەوهی یەکتەر بەیەکدیمان دەگوت: "ئەیی مەگەر هەمیشە هەر ئاوا نەبووه؟ چەند خۆشە مردن لەپیتاوی فیکری گەورەدا!"

جاریکیان، سێ قۆلێ چووین بۆ شارۆچکەیک، ئەو شارۆچکەیکە دوو سەعات لە مېگالۆکاسترۆوه دووربوو، کەوتبوو دایمینی چپای (یۆکتاس)و بەرەز و مێوکانی بەناویانگ بوو، دەیانگوت: (زیۆس باوکی خواوەندەکان و مرۆقەکان لەو چیا پیرۆزە نیتزراوه، بەلام ئەو خواوەند مردووه کە ئەمیتستا لەژێر بەردەکانا بەئارامی راکشاوه، هێشتا توانای ئەوهی هەبە ئەو چیا بە سەرلەنوێ داتاشیتەوه، بۆیە

شوێنێکی بەردەکانی ئالوگۆر پێ کردووه و شکلی کەللەسەریکی هەلاوگیتراو و زەبەلاحی پیتاوه. دەتوانا بەئاشکرا ئەوە ببینم کە دار گوتیز و دار زەیتونەکان لەشێوهی برۆ و کەپوویدا بوون و ریشە درێژەکی تا رێکی پیتەشتەکە درێژ ببۆوه.

ئەو ھاوڕێیەمان کە مەزەندەمان کردبوو دایمەر و (ئەنجومەنی ھاوڕێیان) دەولەمەندکات گوتی: "تەنانەت خواوەندەکانیش دەمرن!" وەلامیم دایەوه: "خوداکان دەمرن، بەلام خواوەنتی نەمرە!" گوتی: "مەبەستت لەچییه؟ تێ ناگەین!"

بەپێکەنینەوه وەلامیم دایەوه: "خۆشیم بەتەواوی تیناگەم!" گەرچی هەستم دەکرد قسەکانم راستن، بەلام نەمەدەتوانی مەبەستەکم بەرۆشنی دەبرم، دەرهنجام دەمامیکم لەپێکەنین دروست دەکرد و خۆم لەژێر باری وەلامدانەوه پێ رزگار دەکرد. ناخر من بەردەوام لە هەلومەرجە خەتەرناکەکاندا، پێکەنینم وەک رێگەیک بۆ هەلاتن هەلبێژاردووه.

گەشتینە شارۆچکەیک، هەوا بۆنی ئەلکول و شیلەیی تری لێ دەهات، خەلکی شارۆچکەیک لەکاری تری رێن بسوونەوه، ئاوی ترییان کردبوو تەنەکەوه و تەلپەکەشیان کردبوو ئارەق. ئیدی هەنووکە لەبارەکان دانیشتبوون و ئارەقیان دەخواردووه، یان لەدەرەوه لەسەر سەکۆیەکی بەردین یاری قاقزیتیان دەکرد، یاخود لەژێر سیبەری سپیدارەکانا دانیشتبوون و ماندوویی خۆیان لەجەستە دەردەکرد.

چەند کەسیک بەرێژەوه لەبەرمان هەستان، لەسەر مێزەکی خۆیان دایاننیشانیدین و ئاوی ئالوالبان بۆ بانگ کردین. سەری قسانمان دامەزراند، ئێمە هەرسیکمان لەسەر خالیک بۆ دەسپێکردنی قسەکانمان رێکەوتبوون، وردە وردە لێزانانە بابەتی قسەکانمان هینایە سەر باسی مोजیزەکانی زانست.

پرسیمان: "دەتوانن مەزەندەکەن کە چۆن قاقز دروست دەکړی و رۆژنامە چاپ دەکړی؟ چ مोजیزەیکە گەورەیه! درەختەکانی دارستانیک دەپرێنەوه، کۆتەرە دارەکان دەخړتە ئامپێرکەوه، لەو ئامپێردا دەکړتە هەویر، ئەو هەویرە دەکړتە قاقز. لەدەرگایەکەوه دەبێتە چاپخانە و لەدەرگایەکی ترهوه رۆژنامە دیتە دەری!" خەلکەیک بەدیقەتەوه گوتیان بۆ رادپیرابووین، ئەوانەیشی کە لەسەر مێزەکانی دەورویەر دانیشتبوون، هاتنە سەر مێزەکی ئێمە.

بەخۆمان گوت: "زۆر چاکە، وا خەریکە تەسقیفیان دەکەین!" بەلام پیاویکی کەتە و زل کە هیندی باری و لاخیک داری هەلگرتبوو لەبەر دەرگاوه دەرکەوت، هاتە ژووری و قیت لەبەرەدەمانا راووستا بۆ ئەوهی گوتی لە قسەکانمان رادپێر. یەکیکی پیتی گوت: "هیی دیمترۆس، ئەو دارانە بۆ کوێ دەبەیت؟"

وەلامی دایەوه: "دەچم رۆژنامەیان پێ دروست دەکەم!" بەو قسەیک، هەموو خەلکەیک، تەنانەت ئەوانەشی کە لەرووی ئەدەبەوه گوتیان بۆ رادپیرابووین، دایانە قاقای پێکەنین.

بەچرپە بەھاوڕێکانم گوت: "باشترە لێرە پڕوتین، هەست دەکەم هەر ئەلەان بەر توپکەلە لیمۆ دەدرتین!" خەلکەیک کە لەپێکەنیندا ژانیان کردبوو، ھاواریان کرد: "بۆ کوێ منالینە؟ لەلامان بچیتنەوه و زیاتر قسەمان بۆ بکەن، ناخر ئێمە دەمانهوی پێکەنین!" ئەوجا کەوتنە دوامان و ھاواریان دەکرد:

- "بَلَّيْنِ بَا بَزَانِيْن، كَامِيَان يَه كَهَم جَار هَه بُوو، مَرِيْشَك يَان هَيْلَكَهَى مَرِيْشَك؟"

- "ئەرى خاوەند چۆن چیمەنتۆ بێ بۆمار بەدیوارەو رادەگرێ؟"

- "ئەرى ئەو سوله پمانی حەكیم نێر بوو یان مێ؟ منالێنه گەر ئازان لە پشتێنه بەرەو خواری خۆتانمان پێشانەن!"

- "باشە بۆچی بزنی بەلگە پێدەكەنتی؟ دەتوانن ئەو مەتەلە هەلبێن؟"

بەلام ئیمە ئیدی تێمان قوچاندبوو!

لەو بەدوا، نائومی تیدوبوین لەو دی بێتوانین لەرپتی قەسەو رۆشنگەری لە ناو خەلکدا بلاوکه یەنەو، رۆژتێکیان بپارمان دا بەیاننامە بەک چاپ کەین و بەناو خەلکیدا بلاوی کەینەو، لەو بەیاننامە بەدا بەرۆشنی و بێ ئەملاولا باس لە ئامانجی خۆمان و ماھییەتی ئەرکی ئینسان بکەین. پارە پاشەکەوتەکانی خۆمان کردە بەک و چووین بۆ لای خاوەن چاپەمەنییەک کە ناوی (مارگۆلیس) بوو. لەبەرئەو دی لە بەیاننامەکانیدا هەژار و بێنەوایانی بۆ راپەڕین و بەکێتی بانگێشت دەکرد بەجەنابی پرۆلیتاریا بانگیاندا کرد. ئامانجی (مارگۆلیس) ئەو بوو، هێزێکی گەورە لەو خەلکە پێک بێتێ تا بۆ نوێنەرایەتی پارلەمان هەلی بژێرن، ئی هەر بۆیە ئیمەش چووین بۆ لای.

جەنابی (مارگۆلیس) پیاویکی تەمەن مام ناوھنجی بوو، سەر و قزێکی لوول و ماش و برنجیی، چاویلکە لەچا، کراسی دەلبی لەبەرا و پێ گێر و ورد ئەندام، دەسەسێکی سووری لە ملیەو دەپێچا، رەشسووی بەیاننامە کەمانی بەزێدەرۆیی و دەنگێکی بەرز خۆتێدەو، هەرچی زیاتر بەیاننامە کەمی دەخۆتێدەو، ئیمە زیاتر خەنی و خۆشحال دەبووین، چەند جوان و بەج هێزێک وشەکان دارێژرابوون، هەرسێکمان، ملمان وەک کەلەشیر لە کاتی قوو قاندندا، بەنیشانە سەرکەوتن بردبوو پێشی.

مارگۆلیس کە لەخۆتێدەو دی رەشسووی بەیاننامە کە بۆو، بەدەم پێچانەو بەو گوتی: "ئافەرین منالێنه، ئەمە نیشانە ئەو بە ئیو رۆژتێک لەرۆژان بۆ نوێنەرایەتی پارلەمان هەلەبژێرێن و خەلک رزگاردەکەن، کەواتە بۆچی پەيوەندی بەهێزی هەژار و بێ نوایانەو ناکەن؟ منیش بەیاننامە بەک دەردەکەم، یاللا دەستان بێن!"

بەلام من قایل نەبووم، گوتم: "تۆ تەنھا لەبیری هەژار و بێ نوایاندا، بەلام ئیمە لەبیری هەموو خەلکدا، ئامانجی ئیمە مەزنتەر!"

جەنابی مارگۆلیس، بەدلشکاواییەو وەلامی دایەو: "بەلام زەینی ئیو چکۆلە ترە، پێتان وایە دەتوانن دەولە مەندەکان بێنە سەر بیرواوەری خۆتان؟ پەندیکی بەناو بانگ هە بە دەلی: (ژەنگ بە شت سپی نایستەو!) (* گوتیم بۆ رادێرن، خەلکانی دەولە مەند کاریان بەرپۆتە دەچی و لەگەڵ چ جۆرە گۆرانکارییە کدا نین، نە خاوەند، نە نیشتییمان، نە ژبانی خۆش و دەولە مەندانەیان، کەواتە ئیو دەتانهوئ لەدەرگای خەلکانی کەر بەن، کەلەشیرە چکۆلەکانم، دەی وەرن بەهەژار و بێ نوایان دەست

پێ بکەین، ئەوانە ئیانیان بەرپۆتە ناچێ، بەزۆلم لێکراوان دەست پێ بکەین، گەر نا، ئەو پرۆن بەدوای خاوەن چاپەمەنییەکی ترا بگەرێن، ئاخر من جەنابی پرۆلیتارم ناو!"

سێ قۆلی چووین بەر دەرگا تا لەبەینی خۆمانا مشاوەرە کەین، بەی بەهە دەردانی کات، گەشتینە بپاریکی هاو بەش. هاو پێکەم رووی کردە جەنابی پرۆلیتاریا و گوتی: "تەخیر ئیمە بەپێشنیارە کە تۆ قایل نین، هەول و کاری ئیمە هی سازش نییە، پێچەوانە ئیو، ئیمە جیاوازی ناکەین لەنیوان خەلکانی هەژار و دەولە مەنددا، هەمووان دەبێ بگەنە رۆشنگەری!"

مارگۆلیس نەواندی: "کەواتە نارەسە نییە و نین لەبەرچاوم!" وای گوت و رەشسووی بەیاننامە کەمی کێشا بەدەموچاومان.

کێزە ئایر لەندی

هێشتا بەتەوای نەگەییوومە قەناعەت، ئەو رێگە بەم خۆش دەویست کە گرتبوومە بەر، بەلام دەموست بگەمە کۆتایییە کەمی. ئەو سالی کێزێکی ئایر لەندی هاتبوو بۆ میگالۆ کاسترۆ و دەرسی ئینگلیزی دەگوتەو، لەبەر ئەو دی هەمیشە خولیا فێروون لە منا قۆلپی دەدا، بۆیە داوام لێ کرد ئینگلیزیم فێرکات، دەموست فێری ئەو زوبانە بێ تا بەیاننامە بەزوبانی ئینگلیزی دەرکەم و رۆشنگەری لەنیو ئەو خەلکانەدا بلاوکه مەو کە لە دەروەدی گریکستان دەژیان، ئاخر چۆن دەبوو بەتێن لەتاریکیدا بێنەو؟ هەر بۆیە بەدل و گیان کەوتە فێروونی زوبانی ئینگلیزی، فێروونی ئەو دنیا سەر و ئەفسانەییە.

چەند خۆش بوو ئەو ساتەو ختانی کە لەگەڵ ئەو کێزە ئایر لەندی بەدا بەنیو دنیای شیعری لیریکی ئینگلیزیدا پیا سەم دەکرد، زوبانی ئینگلیزی بەپێتە دەنگدار و بێدەنگەکانی ببوونە مەلی نەغمەخوین، تا شەویکی درەنگ لەمالی ئەو کێزە دەمامەو، لەبارەدی مۆسیکەو دەواوین، شیعەرمان دەخۆتێدەو، بۆشایی نیوانان ناگری دەگرت، لەسەر شانی دەنوشتامەو و شیعەرەکانی (کیتس) و (باوون) (*م بۆ دەخۆتێدەو، بۆنی گەرم و تیزی بن بالیم دەژنەفت، زەینم شپرزە دەبوو، کیتس و باوون دیار نەدەمان و دوو ئازەلی نا ئارام، بەکێکیان پانتۆل لەپێ و ئەوی دییان لەپۆشاکێ ژندا، لەژوو رێکی چکۆلەدا جێ دەمان.

هەنووکە کە قۆناعی ئامادەیییم تەواو کردبوو، خۆم ئامادە دەکرد بچمە ئەسینا و خۆم لە زانکۆ ناوونوس کەم، کێ دەیزانی جارتیکی تر ئەم کچی قەشە ئایر لەندییە، ئەم کچی چاوشینە، ئەم کچی پریک کۆم بەلام گۆشتنە دەبێنەو.

لەگەڵ نێزیکبوونەو دی رۆژی جیابوونەو دەدا، خەم و نارەحەتیم زیاتر دەبوو، هەنجیریکی گەییو بێنە پێش چاوی خۆتان کە شیلە لێ دەتکت، ئیمەش برسی و تینوو، بەو پەری پەروەشییەو دەس رایەل دەکەین تا لە پەلکە کەمی بکەینەو، رێک لەگەڵ لێکردنەو دیدا ئا دەزیتە دەمان، بەهەمان شێو منیش

(* کیتس و باوون لە شاعیرانی رۆمانتیکی سەدی نۆزدە.

(* لەدەقە کەدا: شتنی غولامیکی رەش بەهە دەردانی ساوونە.

به دزبیه وه لهو کیژه ئایرله ندیبه گه بیبوه ده نۆزی و له ئەندیشهی خۆدا وهک هه نجیر له په لک و لقه کانیم ده کرده وه.

پۆژیکی مانگی سیپیتیمبه، بریاری خۆم دا، لیم پرسی: "حه ز ده کهیت پیکه وه بچین بۆ چیا ی پسیلۆزیتی؟ تهوای کریت له ترۆپکی ئەو چیا به وه دیاره، ژوورێکی نوێژی لیبه که ده توانین شهو لهوێ ژۆژ کهینه وه و منیش ده توانم لهوێ خواحافیزیت لێ کهم!"

گوێچکهی سوور هه لگه را، به داوا کهم قایل بوو، ئای... چ نهییبه که لهو گه شته دا خۆی هه شاردا بوو! چ تام و چیتیک، چ چاوه پروانیه کی پر له دلّه راوکی! تهوای ویک وهک مانگی ههنگوینی! شهو بهوێ کهوتین، له مانگه وه ههنگوین دهچۆرا، هیچ کات له ژیا ئندا مانگم بهو شپوه نه بیببوو، روخساری مانگ که هه میشه له لام وهک روخساریکی خه مین خۆی نواندوه، کهچی هه نووکه پیده کهنی و به هه مان پیکه نینه وه له گه لماندا، له خۆره له توه بۆ خۆر ئاوا که تبه وه وێ و بیباکانه ته ماشای ده کردین، له به خه ی کراوه ی کراسه کانا نه وه خۆی ده کرد به ژووردا و ده گه ی شته گه روومان و لهو پشه وه بۆ سینگ و زگمان به ره و خوار ده بووه، به پیده نگه ده پویشتن و زارمان هه لته ده هینا به وه، ده ترساین نه با وشه، لیک حالیبوونی تهوای جهسته مان که له پال یکه دا ههنگاویان ده نا تیکو پیک دات. کاتج له توله ریبه که وه رته ده بووین، هه ندی جار را ئمان بهر رانی به کدی ده کهوت، به لام کوتوپر هه ربه که مان دوور ده کهوته وه و ده چوه قه راغی ریکه که، پیده چوه نه مانه وێ ئاره زوه ئاگرینه کانا له له زه تی هیچ و پووچدا سه رف کهین. ده بوو ئەو ئاره زووانه ده ست لێ نه دهین و بۆ ساته وه خته مه زنه کان هه لبا نگرین. به په له ده پویشتن، وهک دوو هاو پێ نا، به لکو وهک دوو دوژمنی به خۆینی سه ری به کتر تینوو، به ره و جهنگیک ههنگاومان ده نا که تیا یدا ده سته و به خه ده که وتینه گیانی به کتر.

گه رچی تا ئەو ساته وه خته قسه به کی عاشقانه مان له گه ل یه ک نه کردبوو، چ بریار و به لئیکیشمان بۆ ئەو گه شته نه بوو، به لام هه ردوو کمان به باشی ده مانزانی بۆ کوێ ده چین و بۆچی ده پوین. نیگه رانی گه یشتن بووین، هه ستم ده کرد نیگه رانی به که ی ئەو بۆ گه یشتن له من زباتره.

به یانی له گه ل کازیه دا خۆمان له گوندیکی بناری پسیلۆزیتی بیبیه وه، شه کهت و ماندوو بووین و له مائی قه شه ی گوند دامه زراین، له باره ی هاو ریکه مه وه بۆ قه شه دوام، که کیژی قه شه به کی خه لکی دوورگه به کی دوور و پر پیت و به ره که ته و ده خوازی له ترۆپکی چیا که وه بروانیتته کریت. ژنی قه شه سفره ی راخست، فره امینمان کرد، پاشان له سه ر قه نه فه دانیشتن و سه ری قسه مان دامه زراند، سه ره تا له باره ی هیزه گه وره کان - ئینگلیز، فره نسه، ئەمه ریکا و مۆسکۆ - وه دواین، پاشان له باره ی ترێ و زهیتو نه وه، دواتریش قه شه له باره ی مه سیحه وه قسانی کرد که گوا به مه سیح ئه رته دۆکسه و هه رچیه کی لێ بکه ن نابیتته پڕۆتستانت، گره ویشی کرد که ئەگه ر با بی ئەو که چه مان له گه لبا، ئەوا به یه ک شه و ده یکرده کاسۆلیک، به لام که چه چا و شینه که ی هاو ریم خه ی ده هات، قه شه به ژنه که ی گوت: "برۆ جینگه ی بۆ داخه تا ئیسراحت کات، هه رچیه که بی ژنه و ماندوو!" پاشان رووی کرده من و گوتی: "به لام تۆ پیاویکی به هیزی کریتیت، نوسان له رۆژدا مایه ی سه رشۆری به بۆ کریت، وه ره تا ره زه کانت پيشاندم،

هیشتا مپوه کان تریمان پپوه ماوه، ده ی با بچین پیکه وه ترێ بخۆین."

له ماندووی و خه الوییدا توانای هیچم نه بوو، به لام ئە ی ناخر چیم کردبا؟ کریتی بووم و نه ده بوو کریت سه ر شۆرکه م. وه حال چووین بز ره زه کان، له بهر ماوه ی تریکانمان خوار و پیا سه به کمان به ناواییدا کرد، تلپه ی ترێ له حه وشه کانا ده پشا و ده بووه ئاره ق، بریکی باش ئاره قی گه رمان خوارده وه و قوڵ له قوڵی یه کدا و لوژ لوژ گه راینه وه مال. خه ریک بوو خۆر ئاوا ده بوو، کیژه ئایرله ندی خه به ری ببۆوه و ژنی قه شه ش مریشکیکی سه ر بریبوو، هه مدیس که وتینه وه ناخواردن.

قه شه گوتی: "ئه مشه و بی قره بخه ون، نیوه شه و خه به رتان ده که مه وه و شوانه که م وهک رینۆین له گه لتان ده نیرم تا ریکه ون نه کن."

ئه و جا چوه حه وشه و وهک ئەسته ناسیک چاویکی به ناسماندا گیرا، پاشان به روویه کی خۆشه وه ها ته وه ژوورێ و گوتی: "به ختتان هه یه، هه وای سه به ی گه رمه وهک هه وای شه ر، هه موو شتی بسپیرن به خوادا، شه و باش!"

لای نیوه شه و، قه شه به پیدای کیشام و خه به ری کردمه وه، به لیدانی مه نجه لیک مس، کیژه که ی هاو ریشمی خه به ر کرده وه، کوره شوانیک، به گوئی پان و روانینی وه حشیانه یه وه له حه وشه چاوه رتی ده کردین، بۆنی نیره بز و هه لاله ی کیوی لێ ده هات.

له گه ل هه لپینی داره که یدا گوتی: "یا لالا ئاماده، با پرۆین. ده بی له گه ل خۆر هه لاتندا بگه یه لوتکه." مانگ هیشتا شادوشه نگ به ئاسۆه بوو، هه وای ده ره و سارد، خۆمان له پالتۆه پیتجا، که پووی کیژه ئایرله ندی سپی هه لگه را بوو، به لام لیوی سوور بوو وهکی خۆین، له حه یه تا پروم وه رگیرا تا ئەو دم و لیوه نه بینم.

چیا به کی کوور بوو. له ره ز و باخی زهیتو نه کان رته بووین، گه یشتینه دارگوێز و سه رووه کنبیه کان، گه یشتینه گردۆلکه به ردینی رووته ن، بنی پیتلاوه کانا خلیسک بوو، به ره دوام هه لده خلیسکاین، کیژه ئایرله ندی دوو سێ جار کهوت، به لام بی ده سگرتن هه لده سایه وه. ئیدی سه رامان نه بوو، ئاره قه مان کردبووه، به توندی زارمان لیکنا بوو تا له هه ناسه نه کهوین، به پیده نگه ریمان ده کرد، شوانه که له پیتشه وه، کیژه ئایرله ندی له ناوه راسته وه و منیش له دوا وه.

بناری ئاسۆ زیوین، گاشه به رده کان وه دیارکه وتن، شه هینه کانی سه حه ر له هه وایه کی شیندا پیا سه یان ده کرد و به دووی نیچیردا ده گه ران، کاتج گه یشتینه لوتکه، خۆره لات رهنگی گولی پۆشی، به لام نه مانده توانی له و مه ودا به دا شتی بیبین، ته میتکی چه ره مارۆی دا بووین، ته میت که عه رد و زه ربای حه شاردا بوو، ته وای کریتی پۆشانده بوو، له کاتیکدا که له حه ژمهت سه رما هه لده له رزین، ده رگا چکۆله که ی ژووری نوێژمان کرده وه و چووینه ژوورێ، له و که یین و بهینه دا کوره شوان به دوا ی چیلکه و چوێلی ده گه را تا ناگریک پیکات.

ژووری نوێژ له به رد رۆنرا بوو، چمه ننتۆی تیدا به کار نه هینرا بوو، من و که چه ئایرله ندی ته نها مایه وه، مه سیح و پاکیزه له میحراهه په رپووته که یانه وه سه ریران ده کردین، به لام ئیمه سه ریران نه ده کرد،

شەيتانگەلىنكى ياخى لەمەسىيەك و پاكىيە، لە دژە مەسىيەكان، لە دژە پاكىيەكان لە ناخمانا سەريان هەيتابوو دەر، دەستم راپەل كرد و گەردنى كىيەم گرت، بى چ بەرگريهەك خۆى دا بەدەستەوه و ئەمەش هەمان ئەو شتە بوو كە چاوه پىتە دەكرد. ئىدى هەردووكمەن لەسەر وردە بەردەكە راکشايەن.

دەرگاىهەكى رەش بۆ لووشدانم كەوتە سەر پشت و من لەناويدا مەحف بووم، هەر كە پىتلوم كردهوه، سەرنج دا عيسا لەنيو پەيكەرەكەيدا بەتوورەبى سەيرم دەكات، ئەو تۆپە سەوزە بەدەستى راستىيەوه بوو دەلەريهەوه، پىتەچوو مەسىيەك بىهوى ئەو تۆپەم تى بگرى. ترسام، بەلام باسكى ژن لەخۆپەوه پىچامەوه و هەمدىس لە تىكەل پىكەلدا غەرق بوومەوه.

كاتى دەرگاىهەمان كردهوه بچىنە دەرى، ئەژنۆكانم لەرزىن، كاتى دەستم داىە دەسكى دەرگاىهە، دەستەكانم لەرزىن، كوتوپ ترسىكى دىرىن بالى بەسەر بووندا كىشا، ترسى ئەوى كە هەر ئەلعان خودا برووسكەيەك نازل دەكات و هەردووكمەن، كىيە ئايرلەندى و من -حەوا و ئادەم- دەكاتە قەرەبرووت، هەر بەرپاست بى حورمەتى كردن بەمالتى خودا و بەبەرچاوى پاكىيەوه، بى سزا بەسەر كەسەوه ناچى. هەيتىك داىە بەر خۆم، دەرگاىهە كرايهوه و پەريە دەرەوه، بەخۆم گوت، هەرچى دەبى با زوو بى.

بەلام كاتى چوومە دەرەوه، خوداىە چىم بىنى؟ واى لەو شادومانىيە مەزنە! چ بوو ئەو موجىزەبەى كە لەبەرەمەردا راکرايو! خۆر وەديار كەوتبوو، تەمەكە رەويىووه و تەواوى دوورگەى كرىت لەو سەرەوه بۆ ئەمسەر، بەرەنگى سىپى و سەوز و سوور دەدرەوشاىهوه و وەك نىگىن لە مابەبى چوار زەريا كەيدا دانرايو، كرىت بەسە تروپىكە بەرزەكەيهوه - تروپىكى كىتو سىپى، تروپىكى پسىلورىتى و تروپىكى دەيكىتى - كەشتىبەكى سى ستون لەنيوان شەپۆلەكانا چارۆكەى هەلدايو، هەيلايهەكى زەرباى بوو، (گورگون) (*) كى بوو بەمەكە بى شومارەكانىيەوه لەسەر شەپۆلەكان راکشاو و خۆى بەهەتاو دەدا، لە خۆرى ئەو بەيانىيەدا بەناشكرا، روخسار و دەست و پى و كلک و مەمەكە هەلتۆقيەكانىم دەبىنى، لە تەمەما زۆر لەزەتم چەشتووه، شكات و گلەبىيەكم نىيە، بەلام بىبىنى دوورگەى كرىت بەسەر شەپۆلەكانەوه، گەورەترىن لەزەتە بىبىيەتم. گەرەمەوه تا لە كىيە ئايرلەندى بئۆرم، پالى بەديوارى كلىسا چكۆلەكەوه دابوو، دەكىك شكولاتەكەى لە دەمدا بوو، ئارام و خەمسارد لىوى دەلىتساىهوه، لىوتىك كە بەماچى من تەنرايوو.

گەرەنەوه بۆ مەگالو كاسترو، خەمىن و دلتهنگى ورووژىن بوو، هەرچىن بوو گەيشتىنەوه، ديوارى قىنسىياىى بەشپىرە بەردىنە بالدەرەكانىيەوه وەديار كەوت، كىيە ئايرلەندى لەتاو ماندووبى و شەكەتى،

(*) Gorgon: گورگونەكان سىيان بوون لەنيو ئەو سىانەدا تەنھا (مەدوز) نەمر بوو، ناوئىشانى (گورگون) تەنھا بە (مەدوز) دەدا و ئەويان بەگورگونى ئەسلى دەزانى، ژمارەبە مار چوارەورى سەريانى دابوو، خاوەن ددانى گەورە وەك ددانى بەزار و دەستى برۆنىزى و بالى زىزىن، بەهۆى ئەو بالانەوه دەيانتوانى بفرىن، چاويان زۆر تەنك و نىگايان بەئەندازەبەك برنەه بوو كە هەر كەسى لەو نىگايەى روانىيا، دەبوو گاشە بەرد. فەرەنگى ئەفسانەكانى يۆنان و رۆم، ترجمە (احمد بەمنش).

نزىكم بۆوه تا خۆى بەياسكەكانەوه بگرى، بەلام نەمتوانى بەرگەى بۆن و بەرگەى چاوه بى رەنگەكانى بگرم، ئاخىر وى سىوتىكى دەرخوارد دابووم كە لىو و ناودەمى كرىبوومە خۆلەمىش، خىرا چوومە ئەولاه، ئەويش بى ئەوى تەنھا وشەبەك بلت، هەنگاوتىك لىم دووركەوتەوه. قولپە قولپى گريانىم ژنەفت، ويستم بگەرپمەوه، تا لە نامىزى بگرم و قسەبەكى خۆشى لەگەل بكەم، بەلام لە برى ئەوه هەنگاوهكانم خىراکرد و بىدەنگ مامەوه. ئاخىريهەكى گەيشتىنە بەردەمى مالهەكى، كلىلەكەى لە گىرفانى دەرەينا و دەرگاىهە كردهوه، پاشان لە بەر دەرگا چاوه پى بوو، بەسەرىكى شۆرەوه چاوه پى بوو، بچوومايە ژوورى يا نا؟ مېهەربانىيەكى زىاد لە وزه و وشەگەلى شادى ورووژىن و خەمەين لەناخەوه هەلتۆلى و تا گەرووم هات، بەلام لىوم لىك نا و هېچم نەگوت، تۆقەم لەگەل كرد، لەبەك جىا بووينەوه. رۆزى دواتر چووم بۆ ئەسینا، مەيوونىك نەبوو بەديارى بىدەمى، بەلام لە پىيەكى لە قوتابىيەكانىيەوه، توولە سەگىك بۆ نارد، توولە سەگىك كە خۆشم دەويست و حەزى لە گازگرتن بوو. ئەو توولە سەگە ناوى (كارمەن) (*) بوو.

ئەسینا

جىلتى گىبانەوهرىكى كوتىر و گۆشەگىرە، خواردنى دەوى، بەلام ناىخوا، شەرم دەكا بىخوا، بەختەوهرى لە كۆلان پىاسە دەكات و هەيتە بەسە سەرىكى بۆ بلەقینى و بەپىر داواكەيهوه بى، بەلام سەرى بۆ نالەقینى، بەلوعەى ئاو دەكاتەوه و لىدەگەرى زەمەن بى سوود لى وەرگرتن برۆى و سەر كات، وەك بلتى زەمەن ئاو بى. جىلتى ئاواىهە: ئاژەلىكە بى ئەوى خۆى پەى بەئاژەلىتى خۆى بەرى.

بەوبەرىهەيتانەوهى رۆژانى زانكۆم لە ئەسینا، دلتم تەنگ دەبى، هەرچەند دىقەتم دەدا هېچم نەدەبىنى، دونىا لە تەمىكى چرى رەوشت و فىكرى وەهمامىز و پىروپوچىيەوه پۆشرايوو، دونىا لەچاوانى من شاراوه بوو، ئاخى جىلتى شتىكى تال و نەفرەتاويىه، لە هېچ حالى نابى، تا زىاتر خۆت راپسكىنى، ئەو زىاتر بەهەدر دەچى. ئەو حەكىمە چىنەبەى كە بەسەرو پىشى سىپى و چاوانى پىر لە فرمىسكەوه لەدايك بوو، لەگەل رۆژاندا وردە وردە سەرو پىشى رەش بۆوه، پىكەنەن لەنيو چاوانىدا بارگە و بنەى خست، بارى دللى سووك بوو، دواجار كە مەرگ لىي نىزىك بۆوه، تازەكى گۆناكانى وەك گۆناى گەنجىك گەندەمووى لى دەروا، گەر خودا روحمى بەبەشەرىبەت كرديا، دەبوو عومرى ئىمە بەو جۆرە تىپەرىبا!

لە كرىت، دژى چارەنووسم ياخى بىووم، دەمىك دەستم بەداوینى شەراب و دەمىكى تر خۆم هاويشتبوو نامىزى كىيە ئايرلەندىيەكەوه، بەلام ئەوه رىگەى من نەبوو، هەستم دەكرد گوناكم كر دووه.

ئىدى شەرمەزار و ژىوان بۆ كىتب و تەنىياى دەگەرەمەوه.

لەجىلتىيەوه تا پىرى، هەر گوفتار يان رەوتارىك منى لە رەوتى چارەنووسم لادابى، ئەو گوفتار و رەوتارەم بەگوناھ داناه، ئەدى چارەنووسم چ بوو؟ بۆ كوتى كىش دەكردم؟ تا ئەو جىگەبەى ئەقلم پەى

(*) كارمەن واتە دەنگى ساحىران.

به جه وههري نه پهنی نه دهر د، برپاره کم به دل ده سپارد، دهیگوت: "نمه بکه، نه وه بیان مه که، بره پيشه وه، بوهسته و هاوار مه که، تهنيا نه رکيکت له نه ستويه و نه ویش گه بيشته به کوتايی!" ده مپرسی: "کام کوتايی؟" دهیگوت: "مه پرسه و بهره و پيش بره!"

کاتې له تهنيا بيیدا گويم راده تيرا بو ناموژگارای گيلانه و پر ده عوای دلّم، خواسته کانم بهر فراوان ده بوون، نه وهی له شاری نه سینای به نيويانگدا ده مبینی و ده مبیست، نه یده توانی تینووتیم بشکینتی. وانه کانی کوتلیژی مافناسی، ناره زوه روه حیهه کانی میان تیر نه ده کرد، قه ناعه تیشیان به زیته له بی فیکریم نه ده هینا، هیچ چیریکیشم له وه کوژ و کوژونه وانه نه ده مبینی که هاوړیکانی له گه ل کیزه قوتابیهه کانی هاوړولیاندا کوډه کرده وه، ناخر نه وه سیوهی کیزه نایرله ندی دهر خواردی دابووم، هیشتا ناسه واره که به سهر لیومه وه بوو. ناو به ناو بو شانو بیان کونسیرتیک ده جووم و چیرم لڼ ودرده گرت، به لّام چیریکي رووکه ش که ناو وهه می نه دورووژاند، که ده گه بيشتمه وه مال، نه وه له زه تهم بیره چوه.

به رده وام بووم له سهر فیربوونی زوبانه بیانیهه کان، هو شیار بوون به رامبه ر به به رفراوانی فیکر، زور خوشحالی ده کردم، به لّام زوو به زوو (با) ی نه پهنی نامیز و گهرمی جحیلی هله دی ده کرد و گولی نه وه شادومانییهی ده ژاکاند. شتیکی ترم ده خواست، شتیکی له ودیوی ژن، له ودیوی فیربوون، له ودیوی جوانی. چما نه وه شته چ بوو؟ نه وه دوو زامه ی تافی هره زه کاریم ناو به ناو ده هاتنه وه سوئ، هه موو شتی بڼ هووده و بڼ به ها خو ی دنواند، له به نه وهی هه موو شتی زوو به زوو تیده په پری و له گه رداویکی نه پهنی نامیزدا غه رق ده بوو، ده ستیکی شاره و بڼ روح نه وهی وهک گالته په کی بڼ مانا ده ورووژاند، ده سامکی روخساری شادومانیانه ی کیزه له کانی هله ده گرت و له وه دیوه وه پیریزنی ثابندهم ده مبینی، ئیدی گول ده ژاکا، له ودیوی زاری پیکه نینا و بیانه وه ماسولکه ی شه ویلاگه کانیمان ده مبینی، دونهیا له پيش چا واندانه غمه په کی رهق و زری له خو ده گرت و به ره و نابوتی ملی دنا. ناخر جحیلی له گه راندایه به دوا ی نه مریدا، به لّام ده سستی ناکه وئ، ناماده ی چ جوړه سازیکیش نییه، به وه پییه له رووی خو یه زلانییه وه ته وای دونهیا ره تده کاته وه. نه م مه سه له یه گه واهی راستگو بییه کی سه راپاگیری نییه، وه ختی حه قیقه تیکی سووتینه ر ده خاته وه، نه وکات نه م مه سه له یه ده بیته حه قیقه ت.

یه کشه موان، به تهنیا ده جوومه ده ره وه. هه ستم ده کرد چونه ده ره وه له گه ل هاوړیباندا، قسه و سوعبه ت و پیکه نینه کانیمان بیده نگیی پیروز له که دار ده کات. هه نگوین و دارا که جان، کپوه کانیمان کرد بووه عه ترستان، ده جوومه نیو دار زهیتونه کانه وه و چوانم پر ده بوون له تهر و بری، گهر بو نمونه جوتیاریکی نالبانیایی به نیوچه وانی چکوله و کلاوه رهش و چلکنه که یه وه که بونی شیر و سیری لڼ ده هات، به ریکهوت به لامدا رت بووایه، دوو سڼ قسه مان تالوگوز ده کرد، گوته کانی عوامانه و قورس و تالوز و پر له زیته لیبی پرسیارکردن بوون، نه وه جوتیارانه به تیله ی چوانی فیلبازانه و وردیان لیبیان ده توری، می شکی چکوله یان ده گوشی تا ناو و ناو نیشانم بزانه و به لگه یه که بو نه م گه شت و ها توچو یه م له جیاکاندا بدزونه وه! بلتی سیخو ی بڼ بلتی شیت و چه رچی بڼ دړدانه له کوله پشته کم ورد ده بوونه وه، دهیانپرسی: "هاوړی چ ده رفوشیت؟ کتیبی پیروز؟ ناشی فهرمه سون بیت؟"

رژیکیان دهنگی جریوه جریویم ژنهفت و مه لیکي شینم له کاتی هله فرینیا بینی، جوتیاریک به لامدا رت بوو، لیبم پرسى:

"- هاوړیم، نه ری نه وه چ جوړه تهریکه؟ ناوی چیه؟" به دهم شان هله تهنیا کانه وه وه لامی دامه وه: "قه قیر خوشیت لڼ نه یه، گوشتی نه وه تهره ناخوړی!"

کاتې سپیده ی دا وه ناگابوومه وه، نه سستیره ی سه حهر رو شنایی به سهر عه ردداد پرژاند، ته میکی سووکه له به سهر به زرای چیا ی (هیمتوس) دا پیاسه ی ده کرد، شنه یه کی سارد پروشه به فری به ده موچا وندا ده دا، کلاو کوره کان به دهم خو تندنه وه به ره و سهری هله ده فرین و به نیو رو شنایی به رز ده بوونه وه. بیرم دی رژیکي یه کشه ممه ی به هار، دوو سڼ دره ختی پر له شکوفه ی نالوالبوم له باغیکی تازه کیلراودا بینی، دلّم لیواولیو بوو له به خسته وه ری، له هه مان له حزه دا خو ر هه لات، خو ر ده تگوت هه هه مان نه وه روژه له کارگه ی خواوند هاتو ته ده ره وه، که نداوی (سارونیک) ده ره و شاهه وه، (نه جینا) له دوروی دوروه وه له نیو رو شنایی به ره به یاندا، پر له گولی سوور بوو، دوو قزقره که باله کانیمان وهک ژتی که مان ده له ربیه وه، له لای راسته وه به ره لای من هله فرین، من نه وه م به شانسی باش لیکنایه وه - له لایه که، شه پو لی یال سپی وهک نه سپه کانی هو مهر، وهک شیعره تیژرو و تهر و پاراوه کانی هو مهر، له لایه کی تریش، زهیتوونی پر له روژن و رو شنایی (ناتینا) و داردیمشتی (نایلو) و تری مو جیزاوی (دیونیزبوس) ی پر له شه راب و گوړانی، عه ردی هیشک و له خو گره وه که به رده کانی له ژیر هه تاودا به رهنگی گولی سوور ده رکه وتن، چیاکان به رهنگی شین له میانی هه وادا هه لواسران، له ژیر رو شنایی خویان ده شت و رووت و قوت وهک پاله وانا ن به نارامی له ژیر رو شنایی هه تاودا راده کشان.

ده جوومه پيش، که ده جوومه پيش هه ستم ده کرد ته وای عه رد و ناسمان له گه لّما سه فهر ده که ن، هه موو مو جیزه کانی دوروه برم رو ده چونه ناخمه وه، شکوفه م ده کرد، پیده که نیم و منیش هه روهک ژتی که مان ده له ربیه وه. وای له وه روژی یه کشه ممه ی که چونا و چو نیی روحم دیارنه ما و وهک پاساری به جریوه جریو له رو شنایی به ره به یانییه کدا بزر بوو. به گردو لکه یه کدا سه رکه وتم و وردبوومه وه له که ناره تنگه به ر و گولرنگه کان، له زه ریا، له دوروه که نیوه دیاره کان، وای خودایه چ له زه تی له و روانینه دا هه بوو، خودایه چو ن گریکستان به جه سته ی پاکیزه به وه له نیو شه پوله کانا مه لى ده کرد و به سهر شه پوله کانه وه قه دی راست ده کرده وه، خو ریش وهک زاوایه که، به سه ریدا پرشنگی ده دا، چو ن گریکستان ناو و به رده کانی که وی کردوه و خو ی له چه سپاوی و گزویی ماده رزگار کردوه و ماهیه تی خو ی پاراستوه.

من ده گه رام تا بیمه ناشنای ناتیکا - یان و مه زنده م ده کرد ده کارم بیمه ناشنای - به لّام له راستیدا ده گه رام تا بیمه ناشنای رو حی خو م، ده مویست بیده زمه وه و له دره خته کان و له چیاکان و له تهنیا بییدا به شانازی ناسینی بگم، به لّام بڼ هووده بوو، له شادومانییدا دلّم له لیدان که وتیوو، نه مه ش نیشانه یه کی دلنیا که ره وه بوو بو نه وهی نه وه شته ی که من به دوایدا ده گه ریم هیشتا نه مدوزیوه ته وه.

ته نیا جاریکیان نه بیت، رژیک ده مه ونیوه رو، له وه قه ناعه ته دا بووم دوزیومه ته وه. به تاقی تهنیا سه فهرم کردبوو بو (سونیون)، هاوین بوو، که تیره له درزی قه دی دارا که کانه وه هاتبووه ده ری، کولله یه ک

دابه‌زی و له‌سەر شانم نیشته‌وه، ماوه‌یه‌ک به‌یه‌که‌وه رۆڤشتین، ته‌واوی جه‌سته‌م بۆنی کاجی لی ده‌هات، ئاخ‌ر من بی‌سومه کاج، پاشان که له دارستانی کاج هاته‌م ده‌ری، ستوونه سپی‌یه‌کانی په‌رستگای (پوسیدون)م بینی و له‌میان‌ه‌ی په‌رستگاکانی‌شدا زه‌ریای شینی پی‌رۆژه‌یی که‌وتبووه له‌ره، ئەژنۆم سست بوو، له‌جیتی خۆدا راوه‌ستام، به‌خۆم گوت: ئیدی ئەمه‌یه‌ جوانی، ئەمه‌یه‌ فرین به‌بی‌ن بال، ئەمه‌یه‌ تروپکی شادومانی، ئینسان ناتوانی له‌مه زیاتر ئەولاده‌تر بجی، ئەمه‌یه‌ گریکستان. روانین له‌ جوانی گریکستان بۆ له‌حزبه‌یه‌ک وه‌ها شادومانی‌یه‌کی رۆژانده‌ گیانمه‌وه که ئیدی باوه‌رم هیتا به‌وه‌ی هه‌ردوو برینه‌که‌م ساپیژ بوون و ئەم دونیا‌یه‌ش له‌گه‌ڵ زوو به‌سه‌ر چوونه‌که‌شیدا - ریک به‌هۆی ئەو زوو به‌سه‌ر چوونه‌شیه‌یه‌وه - خاوه‌نی به‌ها و نرخه، ئیدی باوه‌رم هیتا به‌وه‌ی هه‌له‌بووم که هه‌ولم داوه له‌ودیو روخساری گه‌نجان‌ه‌ی کیژۆله‌وه، پی‌رێژنی ئاینده‌ بینیم، ئاخ‌ر خۆی ده‌بوو له‌ روخساری پی‌رێژندا، ته‌رو بریی گه‌نجیی کیژیک بخوڵقیتم و زیندووی که‌مه‌وه، کیژۆله‌یه‌ک که هیتا له‌دایک نه‌بووه.

دیمه‌نی (ناتیکا) سی‌حریکی به‌یان‌نه‌کراو و پرند‌ه‌ی هه‌یه، هه‌ست ده‌که‌یت هه‌ر شتێ پاشکۆی گۆزانی‌یه‌کی ساکار و دل‌نیا و هاوسه‌نگه‌. لی‌ره هه‌موو شتێ خاوه‌نی شکۆ و ئارامی‌یه‌کی نه‌جیب‌زادانه‌یه: عه‌ردی له‌خۆگه‌روه و هیشک، چه‌مینه‌وه‌ی فریو‌ده‌رانه‌ی (هیمتۆس) و (پنتلیکوس)، ده‌ختانی گه‌لی زبونی زه‌یتوون، دار سه‌رووی باریک ئەندام و خه‌لۆت نشین، ده‌وشانه‌وه‌ی گه‌مه‌ئاسای به‌رده‌کان له‌ژیر هه‌تا‌ودا، له‌سه‌روو هه‌موو ئەمانه‌شه‌وه، رۆشنا‌یی‌یه‌کی سووکه‌له‌ و ته‌نکی مه‌له‌کو‌تی که جلی ده‌کرده به‌ری شته‌کان، دیمه‌نی ئاتی‌کا پۆرتی‌تی روخساری مرۆقی‌کی خاوه‌ن ئامانج ده‌کیشی: مرۆقی‌کی سه‌رو ریش ته‌راشکراو، که‌مدوو، په‌ها له‌ ناز و نیعمه‌ت، به‌ده‌سه‌لات، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا مرۆقی‌کی خاوه‌ن توانا له‌ جل‌ه‌وکردنی هیتز و ده‌ست‌نیشان‌کردنی سنوره‌کانی فیکردا. هه‌ندێ جار دیمه‌نی ئاتی‌کا وشک و بی‌روخسار خۆ ده‌نوێتی، به‌لام له‌وه زیاتر ئەولاده‌تر ناچی، له‌تۆکه‌یه‌یه‌کی شه‌وقدار و پر لوتفدا ده‌مینیته‌وه، دل‌رفیتی‌یه‌که‌ی له‌زه‌لکاو‌ی بی‌تین و تاوی و نا‌ئارامیدا رۆناچی و هیتز و گوری بۆ توندو تیزی و زه‌بروزه‌نگ هه‌لناگه‌ریته‌وه.

هه‌موو شتێ هاوسه‌نگ و پێوانه‌کراو، ته‌نانه‌ت چا‌که خوازی‌یه‌کانیشی ریگه‌ی زیاده‌رۆیی ناگرنه‌به‌ر، له‌ سنووری گو‌ر و بینی ئینسان ئەولاده‌تر ناچن، به‌لکو له‌جیگه‌یه‌که‌دا ده‌میننه‌وه که له‌کاتی چوونه‌ ئەو دیویدا، یان زالمانه و نا‌ئینسانی، یاخود مه‌له‌کو‌تی ده‌رده‌که‌ون. دیمه‌نی (ناتیکا) ناز ناکات، ده‌سه‌ودامینی خوازه‌ نایب، خۆی فه‌قی‌ر ده‌رناخا و نا‌پاریته‌وه، به‌لکو به‌پیدا‌گرنتی‌کی ئارام و جوامی‌رانه، ویژدانی خۆی ده‌خاته روو. به‌ساکارترین شتیه‌ هه‌له‌ سه‌ره‌کی‌یه‌کان ویتا ده‌کات.

به‌لام جارن‌اجار له‌ماه‌بینی ئەم تۆکه‌یه‌ی و توندوتۆلی‌یه‌دا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک هه‌یه. دوو سه‌ ده‌ختی په‌لک زبونی زه‌یتوون له‌داوینی چیا‌یه‌کی رووت‌ه‌ن و بی‌پیتدا، تاک و ته‌را داردیمشت، گول‌ه‌سه‌وره‌ی که‌نار روویاری‌کی هیشک و سپی، چه‌پکی وه‌ن‌ه‌وشه‌ی کی‌ی له‌ماه‌بینی به‌ردی ده‌وشاوه و شیندا. لی‌ره دژ‌ه‌کان به‌یه‌ک ده‌گه‌ن، به‌کانگیر ده‌بن و سازش بۆ یه‌ک‌دی ده‌که‌ن، هاو‌ناهه‌نگی وه‌دی دین، هاو‌ناهه‌نگی‌یه‌ک که ئەوه ئیدی بالاترین موجیزه‌یه.

ئەدی چۆن ئەو موجیزه‌یه رووی دا؟ له‌کو‌تیوه دل‌رفیتی به‌و هه‌موو تۆکه‌یه‌یه‌ گه‌یی و له‌کو‌تیوه تۆکه‌یه‌ی ئەو هه‌موو دل‌رفیتی‌یه‌ی وه‌ده‌ست هیتا؟ ده‌سه‌لات چۆن توانی له‌ به‌د سوود وه‌رگرتنه‌وه ئاماده‌باش بی؟ ئەمانه هه‌مووی موجیزه‌ی گریکستان پیتک دین، ئەو کاته‌ی که هه‌ر وا له‌ ئەتی‌کا‌دا ده‌گه‌رام، چه‌ند ساتن له‌ بی‌ری ئەوه‌دا بووم که ئەم سه‌رزه‌مینه له‌ شارستانی‌یه‌ت و په‌سه‌نی و هیتزا، ده‌توانی بیته‌ وان‌ه‌یه‌کی نموونه‌یی. هه‌ر جاریک دای گه‌ران و پیا‌سه‌یه‌ک له‌ده‌وره‌یه‌ی ئەتی‌کا، ده‌چووم بۆ (ئا‌کروپلیس) تاکو دووباره و دووباره سه‌یری (پارتنون) بکه‌م، ئەو په‌رستگایه به‌لامه‌وه نه‌یتی نامی‌ز بوو. نه‌مه‌ده‌توانی دووجار وه‌ک یه‌ک ئەو په‌رستگایه بی‌بینیم، پیت‌ه‌چو به‌رده‌وام له‌خۆگۆرینا بی، جاریک ژبانی تی‌ بیته‌وه و جاریک تری‌ش پیت‌ه‌نگی، پیت‌ه‌چوو یاری به‌رۆش‌نایی و چاوی ئاده‌میزاد بکات، به‌لام کاتی دای ئاره‌زوویه‌کی درێژ بۆ زیاره‌تی ئەو په‌رستگایه، که بۆ یه‌که‌م جار بی‌بینیم، وه‌ک په‌یکه‌ری ئی‌سکی‌ی ئاره‌لێکی کتوبی بی جووله‌ هاته به‌رچاوم و دل‌م وه‌ک گۆلکێ راجله‌کی، (ئا‌خ‌ر له‌سه‌راپای ژبانه‌دا، ئەم راجله‌کی‌نی دل‌م، وه‌ک ئاماره‌یه‌کی هه‌له‌ قه‌بو‌لنه‌که‌ر بووه، هه‌ر کاتی له‌گه‌ڵ هه‌لاتنی خۆردا، له‌گه‌ڵ نیگا‌ری‌کدا، له‌گه‌ڵ ژنی‌ک یاخود فیکری‌کدا روویه‌روو بوومه‌ته‌وه، دل‌م وه‌ک گۆلکێ راجه‌نیوه، ئیدی زانیومه به‌خته‌وه‌ری‌یه‌ک رووم تیت‌ه‌کات). به‌لام کاتی بۆ یه‌که‌م جار به‌رامبه‌ر (پارتنون) راوه‌ستام، دل‌م رانه‌چینی، ساختمان، شا‌کاری ئەقل - ژماره‌کان، ئەندازه - فیکری بی‌خه‌وشی مه‌رمه‌رین، وه‌به‌ره‌اتووی بالایی زه‌بن و هه‌موو جو‌ره باشی‌یه‌کیان تیت‌دایوو، ته‌نها یه‌کی‌ک نه‌بی، به‌به‌هاترین و ئازیزترینیان، ئەویش ئەوه‌بوو که (پارتنون) دل‌ی بونیاده‌می رانه‌ده‌چله‌کاند.

هه‌ستم کرد پارتنون پیت‌که‌توه له‌ ژماره‌ی جووت، وه‌ک دوو، چوار. ئاخ‌ر ژماره‌ی جووت پیت‌چه‌وانه‌ی دل‌ی من، دل‌م به‌ینی له‌گه‌لیانا خۆش نیی، ژبانی ئەو ژمارانه زۆر ساکار ریک‌خراوه، زۆر تۆکه‌ له‌سه‌ر دوو قساق وه‌ستا‌ون و چکو‌له‌ترین ئاره‌زوویان نیی به‌ بۆ گۆرینی شو‌ینه‌کانیان. ژبانی‌کی قساق، کۆن‌سیر‌فاتی‌فانه و بی‌دل‌ه‌راوکی، هه‌ر پرس‌یاری‌ک حه‌ل بکه‌ن، ئاره‌زوویان به‌واقعی‌ت ئالوگۆر پیت‌ه‌که‌ن و ئارامی وه‌ده‌ست دین، ژماره‌ی تاک له‌گه‌ڵ ریتمی دل‌مدا هاوده‌مه. ژبانی ژماره‌ی تاک، ساکارانه ریک‌ه‌خراوه، ژماره‌ی تاک، ژبانی به‌و ته‌رزه‌ خۆش ناوی‌ که هه‌یه، به‌لکو هه‌ولنی گۆرینی ده‌دا، هه‌ول ده‌دا لێی زیاد بکا و به‌ره‌و پیت‌شی به‌ری، له‌سه‌ر یه‌ک قساق راده‌وه‌ستی، قساقه‌که‌ی تری ئاماده‌باش له‌ هه‌وادا راده‌گرت و له‌ خواستی حه‌ره‌که‌ت‌دایه، بۆ کو‌ی؟ به‌ره‌و ژماره‌ی جووتی دوا‌ی، تا ساتیک ئی‌ستیک بکات، هه‌ناسه‌یه‌ک وه‌رگرت و هیتزی تی‌ بیته‌وه.

ئەم ئەقل‌گه‌را‌یی‌یه‌ هۆشی‌ار و مه‌رمه‌ر‌ی‌یه‌، له‌گه‌ڵ چینی دل‌ی یاخی‌بووی جی‌تی‌ نایه‌ته‌وه، ئەم دل‌ه ده‌به‌وی راخه‌ری کۆنه‌یی بی‌پیت‌ه‌وه و دونیا‌یه‌کی تازه راخات، پارتنون به‌په‌رمی‌تردی‌کی چه‌نه‌باز و دوور نه‌ندیش ده‌چی که بی‌ه‌وی به‌په‌ند و حی‌کمه‌ت، لی‌و‌رێژ بوونی دل‌ جل‌ه‌وکات، له‌گه‌ڵ پش‌ته‌کردنه پارتنون، له‌دیمه‌نی‌کی دل‌رفیت‌دا غه‌رق بووم که تا زه‌ریا درێژ ده‌بۆوه، خۆر له‌نیوه‌ی ریت‌دا بوو، نه‌سپه‌ری بارگه و بنه‌ی له‌سه‌ر عه‌رد خستبوو، نه‌ رۆش‌نایی‌یه‌ک گه‌مه‌ی ده‌کرد. خوادا چه‌ سا‌کاری و بالایی و کام‌لی‌یه‌ک! له‌ شارم روانی که له‌ژیر تینی هه‌تا‌ودا به‌ره‌نگی‌کی سپی ده‌ده‌ره‌وشایه‌وه، زه‌ریای پی‌رۆز به‌نه‌لقاوه‌نه‌لنی

(سالامیس) بریسکه‌ی ده‌دایه‌وه، شاخه‌کانی ده‌روبه‌ر پروت و قسوت و قاییل له‌ژێر هه‌تاودا پاکشاپون. غه‌رق له‌و دیمه‌ندا، (پارتنون)م له‌یادی خۆ برده‌وه که وه‌ک جاران له‌ پشتمه‌وه راوه‌ستاو. به‌لام له‌گه‌ل هه‌ر گه‌رانه‌وه‌یه‌کی تازه له‌ زه‌یتونستانه‌کانی ئاتیکا و که‌نداوی سارۆنیک، هاوئا‌هه‌نگیه‌کی شاراوه، یه‌که یه‌که روو‌پۆشه‌کانی لاده‌دا و ورده‌ ورده و هیدی هیدی خۆی له‌زه‌ینمدا وه‌دیار ده‌خست، هه‌ر جارێک که هه‌مدیس ده‌چووم بۆ (ئا‌کروپولیس)، وام هه‌ست ده‌کرد پارتنون به‌حاله‌تی وه‌ک سه‌مایه‌کی بێ جووله، راده‌چهنی و هه‌ناسه هه‌لده‌کێشی.

مانگێک، رهنگه سالانێک، ئەم نه‌ینیی فێربوونه درێژه‌ی هه‌بوو، تا ئەو کاته‌ی له‌گه‌ل رازێکی ته‌واو ئاشنادا له‌به‌رده‌م پارتنوندا راوه‌ستام، به‌وردی بیرم نییه‌ چ رۆژێک بوو، دل‌م وه‌ک گۆلکی راجهنی، ئەم په‌رستگه‌یه‌ی له‌به‌ر ده‌ما قه‌دی به‌رز کردبۆوه، سه‌رسامیی یاده‌وه‌رییه‌ک بوو، به‌ری هاوکاری نیتوان عه‌قل و دل و میوه‌ی گه‌ییوه هه‌ولنی به‌شهریی بوو. فه‌زا گۆراو و جیاوازی نیتوان گه‌وره و گچکه مه‌حف ببوو، بێ سنوورییه‌ک چووبوه نیتو ئەم لاتهرییه باریک و ئەفسانه‌یییه‌وه و له‌ویدا پاکشاپوو. زه‌مه‌نیش گۆزراو، ساته‌وه‌ختی بالا به‌ئه‌به‌دییه‌ت گۆزراو، نیگام له‌سه‌ر مه‌رمه‌ری گه‌رم وه‌رچه‌رخاند، ئەو مه‌رمه‌ری که خۆراکی خۆی له‌هه‌تاو وه‌رده‌گرت، ده‌ستی له‌به‌رده‌کانه‌وه ده‌دا. پیده‌چوو ده‌ستی له‌ ناخیا نا بگه‌ری و نه‌ینیییه شاراوه‌کانیان ئاشکراکات، به‌به‌رده‌کانه‌وه ده‌نوسا و پتی له‌سه‌ر مانه‌وه داده‌گرت، ئەستونگه به‌روکه‌ش ته‌ریبه‌کانم بینی که سه‌ریان به‌سه‌ر یه‌کتهدا چه‌ماندبۆوه تا له‌کوتمه‌له‌یه‌کی هاوئا‌هه‌نگدا، به‌لوتف و هه‌تفه‌وه، باری ئەمانه‌تی وینه‌ی هه‌لکۆلراو و په‌یروزی سه‌ر به‌رده‌کان هه‌لگرن، جووله‌ی شه‌پۆله‌کان هه‌یچ کات وه‌ها هه‌تلی راستیان نه‌خولقاندبوو، هه‌یچ کات ژماره و مۆسیک به‌ئاوها نه‌فین و لێک حالییوونیکه‌وه، ئاویتنه‌ی یه‌کدی نه‌بیوون.

وا بزانه‌م ئەوه گه‌وره‌ترین له‌زه‌تیک بوو که له‌ چوار سالی خۆیندنی زانکۆمدا له‌ ئەسینا ته‌جربه‌م کردبێ، هه‌ناسه‌م تیکه‌لی هه‌ناسه‌یه‌ک نه‌بیسو بۆنی ژنی لێ بێ، به‌لام چه‌ند هاو‌رپیه‌کم هه‌بوون که له‌گه‌لیاندا ده‌چووم بۆ شاخ و هاوینان به‌یه‌که‌وه له‌ زه‌ریادا مه‌له‌مان ده‌کرد. له‌باره‌ی رووداوه هه‌نوکه‌یه‌یه‌کانه‌وه ده‌واوین و جارناجار کۆر و کۆبوونه‌وه‌مان ریکده‌خست که هه‌ندیک له‌ براده‌ران، کچه‌ هاو‌رپیکانیان له‌گه‌ل خۆیاندا ده‌هه‌تتا، به‌بێ هۆ پیده‌که‌نین له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌نج بووین، بێ هۆ خه‌مان ده‌خوارد، له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌نج بووین، به‌گۆلکێک ده‌چووین له‌ کاتی بۆراندنا، له‌به‌رئه‌وه‌ی توانا و هه‌یز تاساندبووین.

هه‌لی زۆر له‌ ریکه‌مانا هه‌بوو، له‌چاوانی یه‌ک به‌یه‌کی هاو‌رپیکانم ورد ده‌بوومه‌وه و هه‌ولم ده‌دا مه‌زه‌نده بکه‌م هه‌یز و توانایان چ ریکه‌یه‌ک ده‌گرێته‌به‌ر. یه‌کێ له‌و هاو‌رپیکانم، کاتی زاری هه‌لده‌هه‌تتا به‌یه‌وه تا له‌باره‌ی فیکرێک یاخود ئەفینیکه‌وه بدوێ، یه‌کسه‌ر ناگری ده‌گرت، وه‌ک بولبول گوزارشتی له‌بیر و نه‌ندیشه‌کانی خۆی ده‌کرد، گوتراوه‌یان بۆ قسه‌کانی له‌زه‌تیک زۆری ده‌هه‌خشی. به‌خه‌لیلم پیتی ده‌برد، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی من زارم بۆ قسه‌کردن هه‌لده‌هه‌تتا به‌یه‌وه، یه‌کسه‌ر ژێوان ده‌بوومه‌وه، وشه‌کان به‌دژواری

ده‌هاتنه زه‌ینمه‌وه، ئەگه‌ر به‌رپیکه‌وت بۆ سه‌لماندنی قسه‌یه‌ک به‌لگه‌یه‌کم هه‌تتا به‌یه‌وه، ئەوا به‌لگه‌یه‌کی پێچه‌وانه که به‌هه‌مان راده راست بوو، به‌زه‌ینمدا ده‌هات، شه‌رمه‌زار له‌و قسه درۆیه بیده‌نگ ده‌بووم. هاو‌رپیه‌کی تر، که‌مدوو به‌لام ده‌م و له‌پز شیرین، هه‌رگه‌یز لێوی هه‌لنه‌ده‌هه‌تتا به‌یه‌وه، مه‌گه‌ر کاتی مه‌سه‌له‌یه‌کی مافناسی کۆلێژی مافی باس کردبا، به‌ده‌ستی ئەنقه‌ست کیشه مافناسییه‌کانی ده‌کرده گریکۆتیه‌ و پاشان لێزانانه ده‌کوته کردنه‌وه‌یان، مامۆستا و قوتابی به‌ستايشه‌وه گوتیمان بۆی راده‌دێرا. یه‌کێکی ترمان سیاسیه‌کی گه‌وره بوو، به‌سه‌ر خه‌لکیدا فه‌رمانه‌وه‌یای ده‌کرد، خۆی تیکه‌لی سیاسه‌ت ده‌کرد، خۆی‌شاناندانی ریکده‌خست، نوتقی ده‌دا، زیندانی ده‌کرا، ئازاد ده‌بوو، هه‌مدیس درێژه‌ی به‌تیکۆشان ده‌دایه‌وه، هه‌مووان پیمان وابوو وی رۆژێک له‌ رۆژان ده‌بیته ده‌سه‌لاتداریکی گه‌وره. یه‌کێکی تر، رووه‌کیسه‌کی رهنگ په‌ریو و ده‌نگ ناسک، چاوانی شین و رهنگ په‌ریو و خاوه‌ن ده‌ست و پلێکی ژنانه، به‌هه‌ولتیک زۆر توانیبوی یانه‌یه‌ک بکاته‌وه که سیمبۆله‌کی گۆله‌ سۆسه‌نیک سپی بوو، له‌ژوور ئەو سیمبۆله‌وه نووسیوی: (پیکان پاک‌ترین له‌ده‌سته‌کان). مانگی خۆشه‌ویست، ده‌یگوت: "مانگ ته‌نها ژنیکه که ئازیزه له‌لام." هاو‌رپیه‌کی تر، به‌سۆسه‌نیک ده‌ست لینه‌دراو ده‌چوو، رهنگ په‌ریو، په‌ریشان، چاوانی شین و گه‌وره و قامکی درێژ، شیعری ده‌نوسی، له‌ دوو سێ به‌یت زیاتر له‌ شیعره‌کانیم له‌ یاد نه‌ماوه، هه‌ر کاتی له‌ ته‌نها ییدا ئەو شیعره له‌به‌رخۆوه ده‌لیمه‌وه، چاوانم پر ده‌بن له‌ فرمیتسک، له‌به‌رئه‌وه‌ی شه‌ویکیان ئەو گه‌نج له‌ ده‌ره‌وه‌ی په‌رستگه‌ی (کایسیاریانی) ده‌دۆزنه‌وه خۆی به‌په‌لکی دار زه‌یتوونیکدا هه‌لئواسیوه.

زۆر هاو‌رپیی تریش هه‌بوون، هه‌ر یه‌کێ به‌رۆحی ئیندیقی‌دوالیی خۆیه‌وه، پر له‌ خونه‌ی شکۆفه نه‌کردو، له‌خۆم ده‌پرسی: "چما که‌ی ئەو خونه‌ی شکۆفه ده‌کهن و به‌رده‌گرن؟" له‌ خودا ده‌پارامه‌وه هه‌یند ده‌رفه‌تم بداتی تا ئەوانه بیینمه‌وه، بیانیینمه‌وه و بزانه‌م کام خونه‌یانی له‌ناخی مندا شکۆفه‌ی کردووه و چ به‌ریکی داوه. به‌دله‌راوکی و خه‌میکی به‌یاننه‌کراوه‌وه له‌ هاو‌رپیکانم ورد ده‌بوومه‌وه، وه‌ک بلتی به‌وی ماله‌واوییان لێ بکه‌م، ده‌ترسام زه‌من (با) یه‌کی توند بێ و له‌کاتی شکۆفه‌کردنی سروشتدا هه‌لبه‌کات، ده‌ترسام ئەو (با) یه‌ بپروحمانه هه‌لکا و ئەم رۆحانه وشک هه‌لگه‌رپین.

کاتی ئۆغهرکردن له‌ ئەسینا، دوو تاجی گه‌وره‌ی داردیتمستم جێ هه‌یشت که تاکه خه‌لاتی رۆژانی ژبانم بوون، یه‌که‌میانم به‌بۆنه‌ی شمشی‌ریازیه‌وه وه‌رم گرتبوو، تاجیکی قورس بوو، تان و پۆی به‌رستی سپی و شین پۆشراو، له‌ گه‌لای داردیتمست دروست کرابوو، گوايه ئەو گه‌لایانه له‌ زناری په‌رستگه‌ی (دلفی) لیکرابوونه‌وه. ده‌مزانئ ئەوه درۆیه، هه‌موو که‌سێ ده‌بزانئ درۆیه، به‌لام ئەو درۆیه گه‌لاکانی غه‌رقی شکۆ کردبوو. دووه‌مین خه‌لات، له‌پیشبرکیتی شانۆنامه نووسیدا وه‌رم گرتبوو. نه‌مزانئ بۆچی رۆژیکیان هه‌ستم وروژا و شانۆنامه‌یه‌کی پر تین و تاوم نووسی، شانۆنامه‌که له‌باردی ئەفینه‌وه بوو، به‌ناو‌نیشانی (گزنک ده‌دا). وام هه‌ست ده‌کرد، ره‌وشتیکی بالاتر، ئازادییه‌کی گه‌وره‌تر، رۆشنا‌یییه‌کی تازه‌م به‌دیاری به‌خشیه‌وه‌وه دونیا. یه‌کێ له‌مامۆستاکان که که‌سیکی جیددی بوو، کراسیکی یه‌خه‌ زلی ده‌پۆشی، وه‌ک

ليژنه‌ی هه‌لسه‌نگاندن، شانۆنامه‌که‌ی منی به‌یه‌که‌م ده‌رچوواند، به‌لام به‌ده‌نگیگی به‌ئه‌ده‌بانه و په‌سمی، خه‌وشه‌کانی شانۆنامه‌که‌ی ژماردن و ئه‌وها ئه‌نجام‌گیریه‌که‌ی کرد: "تاجی گه‌لای داردیمشت ده‌ده‌ینه شاعیر، به‌لام له‌م ناوچه‌ پیرۆزه‌ وه‌ده‌ری ده‌نێین!" وای گوت و منیش، منی قوتابی بی ئه‌زمون و مووی ریش نه‌هاتوو، له‌وئ، له‌هۆلی گه‌وره‌ی زانکۆ گۆیم رادێرا بوو، له‌کاتیگدا که‌هه‌تا بناگۆی سوور هه‌لگه‌رابووم، له‌جیگه‌که‌م هه‌ستام، تاجه‌که‌م له‌سه‌ر میتری لیژنه‌ی هه‌لسه‌نگاندن دانایه‌وه و چوومه ده‌ری. هاورپیه‌که‌م هه‌بوو له‌وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌روه، دواجار به‌لێنمان دابوو پێکه‌وه سه‌فه‌ر بۆ ئه‌وروپای خۆراوا بکه‌ین، رۆژتیکیان پیتی گوتم: "وا باشته‌ خه‌لاتی شمشیربازیه‌که‌ت له‌گه‌ل خۆت به‌ینیت، له‌ ئه‌وروپا گه‌لای داردیمشتمان ده‌ست ناکه‌وئ، بۆ خواردن پیتی‌ستمان پیتی ده‌بی!"

تاجه‌که‌م به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسی و نه‌مه‌فوتاند، سالان تێپه‌رین، کاتێ بریاری من و ئه‌و هاورپیه‌م هاته دی و به‌ره‌و ئه‌لمانیا رۆیشته‌ین، من تاجه‌که‌م له‌گه‌ل خۆم برد، له‌ ماوه‌ی دوو سالدا، ته‌واوی گه‌لاکامان کرد به‌چیتشت.

گه‌رانه‌وه بۆ کریت... کۆسۆس

بۆگوزهراندنی دوا پشوری هاورینه‌ی قوناعی خوتیندی زانکۆ، گه‌رامه‌وه کریت. دایکم له‌ جیگا هه‌میشه‌بیهیه‌که‌ی خۆیدا، له‌پال په‌نجه‌ره‌ی به‌رحه‌وشه‌دا دانیشته‌بوو گۆزه‌ی ده‌جی، کات عه‌سر بوو، خوشکه‌که‌م ئینجان‌ه‌ی گوله‌ ریحان و شیوه‌رانه‌کانی ناوده‌دا، دارمیتو به‌ژووور بیره‌که‌وه پر له‌ هیتشووه‌ تری ناودار و نه‌گه‌یبو بوو. هه‌موو شتیکی ماله‌که‌ له‌جی خۆیدا بوو، هیچ شتی ئالوگۆری پین نه‌کرابوو، ئاوینه، چرا و وینه‌ی قاره‌مانانی شۆرش سالی ۱۸۲۱ به‌سمیلتی ئه‌ستوو، به‌سینگێ تووکن، حه‌وت تیر به‌به‌ر پشتوین، درنده و عاشق، کرده به‌باش و خه‌راپ، به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو.

(کارباساکایس) بۆ قاره‌مان (ستورناراس)ی نووسیوو: "قاره‌مان نیکۆلاس، برای دلیرم، نامه‌که‌ت گه‌یشت، ئه‌وه‌ی نووسیوته خوتنده‌مه‌وه، زه‌ینم هه‌م شه‌پووور ده‌ژهنئ و هه‌م تولبیکیا، هه‌ر کامیان عه‌شقم بکوژئ، من ئه‌وه‌یان ده‌ژهنم!" تولبیکیا ئامبیرتیکێ موسیقایی تورکییه و شه‌پوووریش گریکستانی. ئه‌و قاره‌مانانه‌ خاوه‌ن رۆحی مه‌زن بوون، ئاخ‌ر رۆحی مه‌زن هه‌میشه‌ خه‌ته‌رناکه‌.

زوریه‌ی کات له‌زه‌ریای ئه‌و نه‌هینیه‌دا عه‌رق ده‌بم که‌ چۆن له‌ وه‌ها زه‌لکاوتیکدا - زه‌لکاوی نه‌فه‌رت، خیانه‌ت، دوو روویی، ئازایه‌تی، ئه‌قینی ئاگرین بۆ زیدی باوان و سه‌ما له‌ زالونگون(*)- گۆلی شینی ئازادیی ئاودراوه و شکۆفه‌ی کردوه!

(*) زالونگون Zalongo هه‌لدیریکه‌ له‌ ئه‌په‌رۆس، له‌ میژووی گریکستاندا به‌ناویانگه، له...ی دیسامبه‌ری Z-دا، له‌م هه‌لدیره‌وه بوو که‌ په‌نج و حه‌وت ژنی گریکستانی مه‌رگیان له‌ که‌وته‌ به‌رده‌ستی تورک به‌باشتر زانی، ئه‌و ژنانه‌ دواي ئه‌وه‌ی مه‌ناله‌کانیان له‌و هه‌لدیره‌وه فریاده‌ خواره‌وه، بازه‌یه‌کیان پێک هه‌تانه و هه‌بنده سه‌مایان کرد تا خوشیان هه‌لدیران و گیانیان له‌ ده‌ست دا.

رۆژی دواتر، به‌ره‌به‌یان که‌وته‌ سوواخی دوو هاورپیکه‌ی قوناعی خوتیندی ئاماده‌بیم، چوار سال بوو نه‌مدیوون. نه‌مه‌ده‌توانی به‌هاسانی بیاناسمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ژیر دار و په‌ردووی ژباندا نوشتابوونه‌وه، کاتێ له‌باره‌ی (ئه‌نجومه‌نی هاورپیان) وه‌ دوان، دایانه قاقای پێکه‌نین. یه‌کیکیان ده‌نگیکی خوشی پێوه‌بوو، بۆ هه‌موو ئاهه‌نگ و غوسل و جیژنه‌کان ده‌عوات ده‌کرا، ده‌یخوارد و ده‌یخوارده‌وه و گۆزانی ده‌گوت، خه‌لکی بۆ ئه‌و ده‌نگه‌ خوشه‌ی ئافه‌رینیان ده‌کرد، ئه‌ویش نازی ده‌کرد، ریتی هه‌لخلیسکانی گرتیوه‌به‌ر، به‌هۆی خوارده‌وه‌ی زۆره‌وه ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزین. هاورپیکه‌ی تریش فیری گیتار ژه‌نین ببوو، له‌گه‌ل هاورپیکانیا ئاوازی خۆش و عاشقانه‌ی ده‌ژهنده‌.

ئه‌و دوو هاورپیه‌م خوشحال و که‌یفه‌ساز، له‌کارگه‌یه‌کی سابوون سازیدا ئیشیان ده‌کرد، تامی ژبانیان ده‌کرد و له‌ داغی ژنه‌تیاندا بوون.

لییان ورد بوومه‌وه، گۆیم بۆ قسه‌کانیان رادێرا، به‌لام هیچم نه‌گوت، قورگم گیرابوو، بلتی بلتسه بتوانی ئاوها به‌و خیراییه‌ به‌یته‌ خۆله‌میش؟ ئایا رۆح له‌وه‌ها په‌یوه‌ندییه‌کدا له‌ جه‌سته‌وه‌ نزیک بوو؟ ئه‌وان ده‌یانزانی جازی کچان چه‌نده، ئیدی چۆن ره‌حه‌ته‌لقومیکی ئاوهایان پین قووت ده‌چوو، ئیدی له‌کوئ ده‌یانزانی باشترین شه‌راب له‌کامه‌ مه‌یخانه‌ هه‌یه!

به‌دلی شکاوه‌وه جیم هیتستن، پیده‌چوو تازه‌کی له‌رێپه‌رسمی به‌خاکسپاردنی ته‌رمیک گه‌رابیتمه‌وه، بیرم کرده‌وه که‌ چاکه‌خوازییه‌ چکۆله‌کان له‌ خه‌راپیه‌ چکۆله‌کان خه‌ته‌رناکترن، ئاخ‌ر گه‌ر ئه‌وان باش گۆزانیان نه‌گوتبا و باش موسیقیان نه‌ژهنده‌با، ئه‌وا بۆ ئاهه‌نگ و شایی ده‌عوات نه‌ده‌کران، سه‌رخۆش نه‌ده‌بوون، کاتیان به‌بێ ئیشی نه‌ده‌برده‌ سه‌ر و قوتاریان ده‌بوو، به‌لام له‌ حال و وه‌زعیکی ئاوهایدا، به‌ده‌نگی خۆش و ژه‌نینی گیتار، ریتی هه‌لخلیسکانیان گرتیوه‌به‌ر.

رۆژی دواتر، کاتێ له‌ دووره‌وه بینیم، رووم وه‌رچه‌رخاند و رینگه‌یه‌کی ترم گرتبه‌ر، شه‌رمه‌زار بووم له‌وه‌ی که‌ ئه‌و هه‌موو هاورپیه‌تی و په‌رۆشبوونه به‌ئاوها خیراییه‌که‌ له‌ناخدا کال ببۆوه و ئه‌و هه‌موو نه‌خشه‌ گه‌وره‌به‌ بۆ رزگاریی دونه‌یا به‌با چوو بوو، ئاخ‌ر (با) یه‌که‌ هه‌لی کردبوو، دره‌ختی جحیلێ له‌ په‌لک و گه‌لا رووت کردبۆوه، چما ئایا ئیدی ئه‌و دره‌خته‌ به‌ری نه‌ده‌گرت؟ ئایا ئاوها نه‌بوو کاتێ زۆر که‌شتی چارۆکه‌یان هه‌لده‌دا تا به‌سه‌ر ئوقیانوسه‌کانا زال بن؟ به‌لام سه‌ره‌نجام خۆیان له‌ زه‌لکاوتیکی چکۆله‌دا ده‌بینیه‌وه.

ته‌نه‌ی ته‌نها به‌کۆلانه‌ باربه‌که‌کاندا ده‌رۆیشتم و دووباره و دووباره ده‌گه‌رامه‌وه به‌نده‌ر تا سه‌ره‌له‌نوئ بۆنی خوشی خرنوکی شامی و لیمۆی گه‌نیو بکه‌م، به‌رده‌وام کتیییکم به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، گا دانتي و گا هۆمه‌ر، به‌خوتنده‌وه‌ی ئه‌و شیعره‌ نه‌مرانه‌ هه‌ستم ده‌کرد ئینسان ده‌توانی نه‌مرین و روخساری ناهاوره‌نگی خانوه‌کان، خه‌لک، شادومانیه‌کان، سووکایه‌تیه‌کانی دونه‌یا، بێ سه‌رویه‌ریه‌که‌ که‌ ناومان ناوه‌ ژبان، هاوئاهاه‌نگ کات.

رۆژتیکیان چووم بۆلای کیژه‌ ئیترله‌ندییه‌که‌، له‌وئ نه‌بوو، رۆیشته‌بوو، جارتیکی تریش چووم بۆلای، له‌وه‌ی کردبووم و نه‌مکردبوو هه‌ستی ژێوانیه‌کی سه‌یر و رۆح برینداریه‌که‌ دایگرتبووم، وه‌ک بلتی

تاوانتیکم کردی و له نیتو باز نه یه کی تنگ و ترووسکا به ره لای قوربانیه که م کیش کریم، خو له چوانم تواریو، شهوتیکیان له گه ره کی تورکانه وه رت ده بووم، گوتم له گورانییه که بو، ژنیک به دهنگیکی خه مین گورانیی (نامان نامان) ی ده چری، دهنگیکی وشک و له تویهت له قولایی بوونی ئه و ژنه وه هه لده گوزرا و شهوی تژیی ده کرد له ناومیدی و مه لولو.

گوری چونه پیشم لی سه نرابووه، راهه ستام، سه رم نا به دیواره که وه و گوتم رادیرا، تنگه نه فهس بیوم، ئیدی مه لی رۆم له قه فهسی جهسته مده هه لی نه ده کرد، ده بوست هه لفری. ئه و گورانییه له سینه ی پر تازاری ئه و ژنه وه بهرز ده بووه له ئه قینه وه نه بوو، له هاو تاملییه وه نه بوو، له شادی و ئومید به ستیشه وه نه بوو به پیاو، به لکو هاواریک ئه و سینه یه ی دهرزی تازن ده کرد، هاواریکی فه رمانده رانه بۆ پچراندنی کۆته کانی زبندانی ئه خلایق، زبندانی شه رم و ئومید و سپاردنی بریاری خوئی به دهستی (عاشق) ی ترسناک و گومانکار، تا له ودا بزربین و له گه لیدا بینه به ک، عاشقیکی که له تاریکیدا خوئی له بۆسه ناوه و ناومان ناوه خواوند.

ئه و شه وه به گوتر ادیران بۆ گورانیی خه مینی ئه و ژنه، ههستم کرد عیشق و مهرگ و خواوند یه کیتکن، به تیه پهرینی زه من، قولوتر له و سنج کچه خه ته رناکه حالی بووم که له زه لکاو ی تیکه لپیکه لپی - زه لکاو ی دل مان - خوئی له بۆسه ناوه، سنج کچه نه بوو، به لکو به قه ولی عاریفیکی بیزانسی (جه وه هری تاکی جه نگا ور) (*). بوو. دهنگی ژنه گورانییه ته که نه ما، سه رم له سه ر دیواره که هه لگرت، دونیا هه مدیس سه ری له تیکه لپیکه لی هینا یه وه دهر، خانووه کان راست بوونه وه، کۆلانه کان جاریکی تر ئامیزیان بۆ هه نگا وه کانم کرده وه و توانیم ریکه م. شه و، ته واوی شه وم به ریکه سپارد، زه ینم هه روا لال، چ بیریک به زه ینمدا نه هات تا شیرزه بیم دامرکینیته وه یا خود شیوه ی بگورئ، له کاتیکدا که بریارم دابووه ده ست جهسته م، تا بۆ هه ر کوئی گه ره که مبا. به دیرتایی دیواره قینسییه کانا پیاسه م کرد، ناسمان برووسکه ی ددها، هه موو شتی رووناک بیووه، وینه ی فه له کی جیگۆرکی بیان ده کرد، به ره و خوژئاوا هه لده خزین و مه حف ده بوون، رۆحی منیش له گه ل ئه واندا مه حف ده بوو. شنه یه کی فینک له چیاکانه وه هه لی کرد و له درزی په نجه ره کانه وه دزه ده کرده ماله کان، خه لکانی نوشتوو و تاره قه کردوو ی ئه و مالانه ی فینک ده کرده وه، دهنگی هه ناسه دانی شارم له بیده نگییه کی قولدا ده ژنه فت.

ئه و شه وه هه مدیس لای مالی کیژه ئایرله ندییه وه رت بووم، چه ند سه عاتیکی گه رام و بی ئه وه ی به وئ یان ناگام له خوین، له باز نه تنگ و ترووسکه کانا به ره و ناوهند، به ره و مالی وی کیش ده کرام، وه ک بلتی هاواریک له و ماله وه هه ستی، هاواریک فه رمانده رانه و سه رزه نشته کر که بانگی ده کردم و نه مده توانی خوئی له به را راگرم. به لام به ره به یان، که جاریکی تر له هه ولی خوگه یانندن بۆ به رده م په نجه ره و دهرگای داخراوی ماله که ی ویدا بووم، پشتوتینی برووسکه یه ک له زه ینمه وه نالا و زه ینمی رووناک کرده وه، هاوار نه بوو، به لکو گورانیی ژنه که بوو، ئه و گورانییه وشک و شکاو و گیان سووتینه ره بوو که

ئیواره ی ئه و رۆژه له گه ره کی تورکان بیسته بووم. ده شی ئیدی ئه و گورانییه له ناخمداروخساری خوئی گورایی، بوویته لووه ی تازهلکی ته نها و بی جوت و دهرکراو.

گورانیی، لووه ی تازهل و هاواری ناومیدانه ی کیژه ئایرله ندیی، وه ک ملوانکه یه ک کرابوونه ملم و تنگه نه فهسیان ده کردم. قسه ی پیره میتردیکی موسولمانم بیرکه وته وه که جاریکیان گوئی: "گه ر ژنیک داوات لی بکات له گه لیدا بنوویت و قایل نه بیت، ئیدی بهر له عه نت ده که ویت، خودا له کاریکی له و جوژه نابوورئ، له بنی دۆزه خ له گه ل په هوزادا داده نیشیت!" که ئه و قسه یه م وه بیرهاته وه زنده قه م چوو، جهسته م که وته سه ر تاره قه یه کی سارد، له کاتیکدا که وه ک تازهلکی پیکراو له ترم ددها، به په له پتی ماله وه م گرت به ره.

هیشا هیشا به پیلکیکانه کانا سه رکه وتم، گوتم نه با بانگم که ن و بام وه ناگابیته وه، چومه نیو جیگه که مه وه، هه لده له رزیم، بۆ ساتیک ههستم به گه رماییه کی سووتینه ر ده کرد و بۆ ساتیکی تریش له رز رۆده چوو جهسته مه وه. تام هه بوو، خه و وه ک جالجالۆکه یه کی ژه راوی هات و داوه کانی به ده ورمدایه تنی، رۆژی داوتر که ده ور به ری نیوه رۆ وه ناگا بوومه وه، هیشتا هه ر هه لده له رزیم، سنج رۆژ ئه و ناارامیی به ری نه دام، ناارامیی نه بوو، به لکو گریه کی گه وره بوو له دل م دا، ده م وه ک ژه ر تال بوو. کاتی له په نجه ره ی ژووره که مه وه له دره ختی ئه کاکای ناوه راستی هه وشه م دهنۆری، له که پری پر له میتو و تری و خوشکه که م دهنۆری که سه رگه رمی چین بوو، له دایکم دهنۆری که به زنجیری کۆبلیه تی پیرۆزی خیزانییه وه به بیده نگی ده هات و ده چوو، گریکه به ره و گه رووم ده هات و تنگه نه فهسی ده کردم، ههستم ده کرد له به هه شت دهرکراوم، نا، دهر نه کرابووم، به لکو به خواستی خویم له په رژی باخی به هه شته وه بازم دابووه ئه م دیو و هه لاتبووم، هه نووکه ش ناارام و نیگه ران له و دیو دهرگا داخراوه کانه وه ده هاتم و ده چووم، له و کاره ی کردبووم ژنیان بووم.

چوارم رۆژ به ره به یان له جیگه که م راپه ریم و بی ئه وه ی چ مه به ستیکی دیاریکراوم له زه یندا هه بی یان بزائم چ ده که م، قه له مم گرت به دهسته وه و که وته نووسین.

ئه م بریار و پرکیشییه، له ژیاغدا بووه ساته وه ختیکی چاره نووسناز. ده شی له و به یانییه دا ناارامیی ده روونیم له و ریکه یه وه ویستیتی دهرگایه ک بکاته وه و هه لپن، ده شی به به رجه سه کردنی ئه و ناارامیی به هوئی قه له مه وه، بتوانم روخساری بیسم و ئیدی لپی نه ترسیم. ئاخو من له گوناهیکی گه وره وه گلا بووم، گه ر ددانم به و گوناهدا نایا، ئه و ئارام ده بوومه وه.

هه ربۆیه، شیعر، ئه فسانه ی قه دیسان و ئه و رۆمانانم هه له یانییه وه که خویندبوومه وه، که وته هه لژاندنی وشه کان، له کاتیکدا که شتیکی له و و شتیکی له م وه رده گرت، که وته نووسین، به لام یه که مین وشه که له سه ر په ره قاقزه که نووسیم، سه رسامی کردم. بۆچی ئه ودم نووسی؟ وه ک بلتی بۆ هه میشه له یه که مین هاو ئامیزیم قوتار نه بووم (گه رچی دلنیا بووم قوتار بیوم) چیرۆکیکی پر له ئه قین و خه یالییم له باره ی کیژه ئایرله ندییه که وه خولقاند، قه تاو قه ت و هه ا وشه گه لیککی جوان و شیام به و کیژه نه گوتبوو، له میانه ی به ریبه که وتنی جهسته ماندا قه تاو قه ت ههستم به ئاوها جه زه یه ک نه کردبوو که ئه مجاره له

کاتی نووسیندا تیسامدا وروژابوو. ئەوانه هه‌م‌و‌ی درۆ بوون، به‌لام به‌نووسینی ئەو درۆبانه، به‌سه‌رسامییەکی زۆره‌وه بۆم ده‌رک‌ه‌وت که له‌راستیدا له‌زه‌تیکی گه‌وره‌م له‌گه‌ڵ ئەو کیژە ئایرله‌ندییه‌دا چه‌شت‌ه‌وه! که‌واته ئایا ئەو هه‌موو درۆیه، له واقیعدا راست بوون؟ بۆچی له‌کاتی ته‌ج‌روه‌کردنی ئەو له‌زه‌ته‌دا، لێی به‌ئاگانە‌بووم؟ ئەلعانی‌ش که وه‌سفی ئەو له‌زه‌ته ده‌خه‌مه سه‌ر قاقز، بۆچی بۆ یه‌که‌م جار لێی به‌خه‌به‌ر ده‌بم؟

له کاتی نووسیندا، پر ده‌بووم له هه‌وای شانازی، چما ئایا من هه‌ت‌دار نه‌بووم که به‌پیتی مه‌یلی خۆم کارم ده‌کرد و واقیعه‌یه‌م به‌و ته‌رزه ده‌گۆری که ده‌بوو بێ، یان به‌و جوهری که خۆم پێم خۆش بوو وای؟ درۆ و راستیم پێکه‌وه ده‌چنی، نا، ئییدی شتێ نه‌بوو ناوی راست و درۆ بێ، به‌لکو هه‌موو شتێ هه‌وینییکی نه‌رم بوو که به‌پیتی ده‌ستوری خه‌یاڵ ده‌مشیتلا و بێ ئەوه‌ی مۆله‌ت له که‌س وه‌رگرم به‌تیرۆک پانم ده‌کرده‌وه. ناخر مه‌سه‌له‌یه‌کی گومان‌ناوی هه‌یه که له خودی به‌قین، یه‌قیندارتره، به‌لام ده‌بی یه‌کی له‌وانه چیرۆکیکی بالاتر له بونیادی نزمی چیرۆکی به‌شه‌ری بدۆزیت‌ه‌وه که ناوی حه‌قیقه‌ته.

ئەو کیژە ئایرله‌ندییه تووره‌هات و بری کۆمه، له چیرۆکه‌که‌ما نه‌ده‌ناسرایه‌وه، خۆبشم که‌له‌شیرتیکی په‌رن بووم، په‌ری رهنگا‌ورده‌نگ و زلم به‌خۆوه کردبوو که هه‌بی خۆم نه‌بوو.

به‌چهند رۆژتیک نووسینه‌که‌م ته‌واو‌کرد، ده‌ست‌نووسه‌که‌م کۆکرده‌وه و به‌پیتی گه‌وره له‌سه‌ره‌وه نووسیم: (مارو گۆله سۆسه‌ن) (*) ئەوجا هه‌ستام و به‌ره‌و لای په‌نجه‌ره‌که رۆبیشتم تا هه‌ناسه‌یه‌کی قوول هه‌لم‌رم، ئیدی کیژە ئایرله‌ندیی ئازاری نه‌ده‌دام، وازی لێ هه‌ت‌نا‌بووم، چو بوو تا له‌سه‌ر قاقزه‌که راکشێ و قه‌تاو قه‌ت لێی جیا نه‌بیت‌ه‌وه. من ئیدی قوتار ببووم.

هه‌ور ئاسمانی پۆشبوو، دونیا تاریک و باران ده‌باری، گه‌لای پانی مێوه‌کان بریقه‌یان ده‌هات و ده‌نکه تری گه‌وره‌کان ده‌ره‌وشانه‌وه، بۆنی خاکی شیندارم بۆ ناو سییه‌کانم هه‌لده‌م‌رت، به‌رده‌وام ئەو بۆنه گۆری تازه له‌نکه‌نراوی له یاده‌وه‌رمیدا ده‌ور‌و‌ژاند، به‌لام ئەورۆ هه‌لا‌وی مه‌رگ نه‌فسووناوی و زه‌ینم تژی ببوو له بۆنی خۆش، پاساریه‌که ته‌رته‌ر به‌باران دا‌به‌زی و له‌پال په‌نجه‌ره‌که‌دا په‌نا‌گه‌به‌کی دۆزیه‌وه، له‌سه‌ربانه‌وه ئا و وه‌ک پۆله کۆتر ده‌یگماند.

جوان نووسینه‌که‌م هه‌لگرت، وه‌ک بلیی مه‌خلۆتیکی وردیله بێ و نه‌مه‌وئ له ده‌ستم هه‌لبێ، پێده‌چوو پاساریه‌ ته‌ره‌که له‌نبو ده‌ست‌ما بگوشم. یاخود ده‌تگوت له‌گه‌ڵ کیژە ئایرله‌ندییه‌که‌دا ناشت بووبیت‌ه‌وه: ده‌تگوت خۆله‌میش بووه‌ته سێو و من ئەو سێو‌ه به‌ده‌سته‌وه‌یه.

چوومه حه‌وشه و له‌نیوان ئینجانه‌کانا و به‌ژیر باراندا که‌ومه‌ پیا‌سه، هه‌ستم به‌له‌زه‌تیکی ده‌کرد، وه‌ک ئەو له‌زه‌ته‌ی که دره‌ختیکی تۆز و خۆلایی و تینوو هه‌ستی پێده‌کات کاتی ئاسمان به‌زیی پیا‌یدا دیت‌ه‌وه و بارانیکی ره‌حمه‌تی به‌سه‌را ده‌بارتێ. به‌رده‌وام باران له‌زه‌تیکی راقه‌نه‌کراوی پێ به‌خشیوم، گه‌ر شه‌رمم نه‌کردبا، ده‌مگوت باران به‌رده‌وام چیرۆکی سیکسوالی پێ داوم، هه‌ست ده‌که‌م له‌عه‌رد، له‌عه‌ردیکی

تینوو ده‌چم، توخمی ژنانه‌ی بووم، ژتیکی که له ناخدا شاراده‌یه، وه‌ئاگا دیت‌ه‌وه و ئاسمان له ئامیز ده‌گرێ، ته‌واو وه‌ک له ئامیزگرتنی پیا‌ویک. په‌رۆش و شه‌یدا به‌ژیر باراندا پیا‌سه‌م ده‌کرد، قورسایی سه‌ر دلم لاچوو بوو، ئیدی خه‌یا‌لم لای کیژە ئایرله‌ندییه‌که نه‌بوو، ئەوه نه‌بی که هه‌مدیس ئەوم به‌وشه خولقاندبۆوه، وی ئەمجاره له‌سه‌ر رووی قاقز راکشابوو. ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی که رۆژانیکی درێژ نا‌ارامی ده‌رژانده گیانه‌وه، حه‌قیقه‌تیکی واقیعی نه‌بوو، حه‌قیقه‌تی واقیعی ئەم مه‌لۆت‌که‌ی ئەندیشه‌یه بوو، ناخر له‌پتی ئەندیشه‌وه واقیعم مه‌حف کردبۆوه و ئیدی هه‌ستم به‌ئارامی ده‌کرد.

جه‌نگ له‌نیوان واقیع و خه‌یا‌ل، جه‌نگی نیوان خوا‌ه‌ندی خولقینه‌ر و ئینسانی خولقینه‌ر، بۆ ساتیکی مه‌ستی شرابی رژاندبووه گیانه‌وه، له‌کاتی‌که‌دا له حه‌وشه، به‌ژیر باراندا ده‌هاتم و ده‌چووم، هاوارم کرد: "رێگه‌که ئەمه‌یه، وه‌زفهم ئەمه‌یه!" هه‌ر مرۆفیک له‌شه‌ری خۆیدا له‌گه‌ڵ دوزمن، قیافه‌تی وی به‌خۆوه ده‌گرێ، جه‌نگ له‌گه‌ڵ خوا‌ه‌نددا، ته‌نانه‌ت گه‌ر به‌به‌های نابووت‌بووم له‌سه‌رم که‌وت‌بێ، منی شادمان و خۆش‌حال کردوه. ناخر وی بۆ خولقاندنی دونیا، قوری گرت به‌ده‌سته‌وه، من وشه‌م به‌کارهینا، ئەو ئاده‌میزادی دروست کرد که ده‌بینین له‌سه‌ر عه‌رد هه‌لده‌خلیسکێ، منیش له‌ه‌وا و ئەندیشه، مادده‌ی بونیاتنه‌ری خه‌ون، ئاده‌میزادیت‌ر به‌رۆحیکی زیاتره‌وه ده‌خولقینم، ئاده‌میزادیک که له به‌رامبه‌ر په‌لاماری زه‌مه‌ندا به‌رهنگار ده‌بیت‌ه‌وه، ئاده‌میزاده‌کانی خوا‌ه‌ند ده‌مرن، به‌لام ئینسانه‌کانی من به‌زیندوویی ده‌میت‌نه‌وه.

ئەلعان به‌وه‌بیره‌یتانه‌وه‌ی ئەو شانازییه شه‌یتانییه، هه‌ستی شه‌رمه‌زاری دادمه‌گرێ، به‌لام ئەوکات من جحیل بووم و جحیل‌یش یه‌عنی ویرانکردنی دونیا و دا‌رشتنی پلان و نه‌خشه‌ی نوێ.

سینه‌م تژی ببوو له نا‌ارامی، نا‌ارامییه دیرینه‌کان هه‌وره‌هه‌تور له قوژنی‌که‌دا هه‌لت‌رووشکان، نا‌ارامی نوێ سه‌ریان ده‌ره‌ینا، رێگه‌یه‌ک که له‌به‌رده‌مدا ده‌ره‌وشایه‌وه، رێگه‌یه‌ک بوو سه‌خت و پر له نشیو، رێگه‌یه‌ک که قه‌تاو‌قه‌ت تا هه‌نوکه روخساری پيشان نه‌داوم، ئەدی چۆن کوتوپر وه‌دیاره‌که‌وت؟ کێ ئەم ده‌رگایه‌ ناوه‌وه‌ی کرده‌وه و به‌ئیشاره‌ت تکای کرد ژوو‌رکه‌وم؟ بلیی ئەوه ده‌رگایه‌ک بووبی بۆ رزگاربوون؟ ئایا ئەمه ئیشی ئەقینی پێوانه نه‌کراو بوو، یاخود ئەو قه‌دیسانه ئەم ده‌رگایه‌یان خست‌بووه سه‌ر‌بشت که به‌منالی ئەفسانه‌کانیانم موتالا کردبوو؟ یاخود ناز و عیشو‌دی کریت بوو که ده‌بینی ناتوانم له شه‌ردا کۆمه‌کی بکه‌م، له‌بری ئەوه چه‌کی تری ده‌دا‌یه ده‌ستم؟

له پێناو گۆزینی رشته‌ی بێر و ئەندیشه‌م، سه‌ر له‌به‌یانی رۆژی دواتر، کاتی زه‌نگه‌کان لێ‌دران و مه‌سیحییەکان بۆ رت‌وره‌سمی نوێ به‌ره‌و کلتی‌سای قه‌دیس میناس که‌وته‌ن‌رێ. من پتی زیاره‌ت‌گه‌یه‌کی ترم گرت‌ه‌به‌ر، رۆبیشتم تا سه‌ر به‌ده‌رگای قه‌دیس (کریت) دا بمالم که له‌م سالانه‌ی دواییدا له‌ژیر خاکی دیرینی کن‌سۆسه‌وه سه‌ری هه‌ت‌نا‌بووه درێ.

کریت خاوه‌ن نه‌پینییه‌کی گه‌لیک قووله، هه‌رکه‌سه‌ی پێ ده‌نیت‌ه‌ ئەم دوورگه‌به‌وه، هه‌ست ده‌کات هه‌ت‌نیک

نهینی نامیزی گرم و میهره بان له ده ماره کانیسا ده که ویتته گهر، ههست ده کات رۆحی ده که ویتته خۆزگارکردن، به لām له کاته و هی ئەم شارستانیتییییه خاوهن هونه ر و هنگا وره نگه ی ژیر خاک که شف کراوه، که لیواو لیو له پسه نایه تی و شادی جحیلیییه، ئەم نهینییه قولتر بووه.

شارم جی هیشت و شه قامیتی ئەفسووناویم گرتته بهر که به قهرسانیتی نوێ کۆتایی ده هات، به بیستی شیوه و گریان و هاوار، ههنگاوه کانم خیرا کرد، دوو رۆژ له وه بهر بازگانیتی که به ئەسل و نه سه بی هاوستیمان مردبوو، به کیتک بوو له گه وره که سیتییه کانی میگالۆ کاسترۆ، و ئەمرۆ له و گۆرستانه نوێیه دا به خاک ده سپێردرا، ژنه که ی خۆی دابوو به سه ر تابوته که دا و نه یده هیشت هاو پیکانی تهرمی مێرده که ی به خاک بسپێرن، من له و له حزیه دا بوو له و پوه رته رت بووم، پروم وه رچه رخاندا تا تابوته که نه بینم. بۆم باس کردن که من چوار سالان بووم بینیم ئیسک و پروسکی (ئانیکا) ی هاوستیمان له گۆر ده هیتنه ده روه، له و رۆژه ده تا ئەمرۆ نه متوانیوه له مردوو بنۆرم، ترس سه راپای بووم داده گری، (ئانیکا) ی بێ که زی و پرچ، بێ چاو و بێ لیو له به رامبه رمدا ده رده که وێ و دیتته پیشی تا بگری و له سه ر رانی دامنیشتی. هه لته ده زانم که وه ها شتییک حه قیقیه تی نییه، به لām ئەوه ش ده زانم شتییک هه یه له خودی حه قیقیه ت راسته قینه تره، بۆیه هه ر کاتی تهرمییک ده بینم، ترس دامده گری و له حه یوه تا ههنگاوه کانم خیرا تر ده که م.

دوره به رم هه ر هه مووی ره ز و باخی زه یتوون بوو، هیشتا تر ترینی دهستی پێ نه کردبوو، هیشتوه ترێ سه ریان به خاکه وه نابوو، هه وا بۆنی گه لا هه نجیری لێ ده هات، پیرێژیکی چکۆله هاته پیشی، راوه ستا، دوو سی گه لا هه نجیری له سه ر زه مبه له که ی دهستی لادا، دوو هه نجیری هه لگرت و دای پیم، پرسیم: "داییره ده مناسیت؟" به سه رسورمانه وه سه یری کردم و گوتی: "نه. کوره که م، چما ده بێ بتناسم ئەوجا ده توانم شتییک به ش به م؟ تۆ بونیاده میت و منیش بونیاده م. ئەدی ئەوه به س نییه؟" وای گوت و به ده م پیکه نینیتیکی کچانه وه شه له شه ل ریگه ی خۆی به ره و میگالۆ کاسترۆ گرتته به ر.

ههنگوین له هه نجیره کانه وه ده چۆرا، و بزانه ئەوه به تاتمرین هه نجیری بووه له ته مه نما خوار دبیتم، به ده م خوار دنیانه وه قسه کانی داییره ته رو برییان پێ ده به خشییم: "تۆ بونیاده میت و منیش بونیاده م، ده ی ئەوه ش به سه!"

سبیه ریک له پال سبیه ره که ما که وت، ئاووم دایه وه و قه شه به کی کاسۆلیکم بینی، سه یری کردم و زه رده خه نه یه کی هاتی، دهستی هینایه پیش و گوتی: "ئابه موونیه (*). حه ز ده که یه ت پیکه وه پیا سه یه ک بکه یین؟ من زویانی نوئی گریکی نازانم، گریکی کۆن به له دم، ئە ی خوا وه ند، سه روودی توو ره ی مه رگاری ئە خیلۆسی فرزه ندی پلاتۆس بچه ..."

منیش بۆم ته واو کرد: "... که هه زاران ده رده و خه می بۆ گریکییه کان هینا (**)..."

به ده م رۆیشتنه وه پێده که نین و شیعه ره نه مره کاتمان بۆ یه کدی ده خۆیتنه وه، دواتر سه رنجم دا ئەم قه شه به یی که له کاتی پیکه نین و شیعه ر خۆیتنه وه دا چه پکی قژی ماش و برنجی به سه ر نیوچه وانیدا ده که وێ، ناوبانگی به پیرۆزی و هۆشیاری ده رکردوه، له پاریس خه لکانیتیکی زۆری بێ ئیمانی هینا بووه سه ر رێ، به زه ینیکی پر له هۆشه وه دونیای ته ی ده کرد، له گه ل ژنه قه یره کانا ده دا و نوکته ی بۆ ده گپه رانه وه، به لām له و دیو ئەم روخساره بزێو و به که یف و پر جووله یه وه، مه سیحیتیکی له خاچدراو، وه ک گاشه به ر دیک بێ جووله و پته و قه دی راست کردبووه. نا، مه سیحیتیکی له خاچدراو نا، به لکو مه سیحیتیکی زیندوو بووه.

پاسه وانی کنوسوس، بۆ به خیره نینان و رانوما یی که رتمان هاته پیش، ئەو پاسه وانه، کریتییه کی ساکار و خۆش مه شره ب بوو، شه روا لیتیکی ده لپی کریتی لێ پێدا و گۆچانیکی دریزی به ده سه ته وه، ناوی (داود) بوو، وه ک پاسه وان و رینۆن له کنوسوس شتی زۆر فیر بسوو، به جۆرێک له به ره ی ئەو کۆشکه وه ده دا وه ک ئەوه ی کۆشکی خۆی بێ. وه ک خا نه خوێ پیشوازی لێ کردین. له پیتشمانه وه ده رۆیشت و به ئیشاره تی گۆچانه که ی به شه جیا جیا کانی خه لوه تگه که ی پیشان ده داین:

"- ئەوه ی به رامبه رتان، حه وشه ی گه وره ی پادشایه، شه ست مه تر به بیست و نو مه تره، ئیره ئەمباره به کوپه له گه وره نه خشیتره وه کانییه وه، (شا) دانه و پله که ی لیره ئەمبار ده کرد تا ده ستوی پوه نده کانی خۆی پێ تیرکات." له بونی کوپه له کانا تلپه ی شه راب و رۆن زه یتوون، ده نکه خورما، گه نم و جۆ و نیسکمان بینی، که وتنه وه ی ناگره مه زنه کان هه موو شتیکی کردبووه خه لۆوز.

چوونیه نه مۆمی سه رووتر، له هه موو لایه که وه ئەسه تونگی کورت و ئەسه تور به ره نگه ره ش و وه نه وشه یی، له راپه وه کانا نیگاری قه لغان و گامان بینی که له سه ر دیواره گلینه کان کیشرابوون، گه یشتینه هه یوانه به رزه که، دیه نی ناشنا به چواره ده ورمانا را خرابوو، له ناوه ندی ناسۆ یوکتاسدا سه ری نوستوی زیۆس دانرابوو. کۆشک نیوه وێران، نیوه ده س پیا هینراو، دوا ی هه زاران سال جاریتیکی تر له ژیر هه تاوی پیا وانه ی کریتدا، به و په ری شکۆه ده ره وشایه وه.

له م کۆشکه دا بیناسازی هاوسه نگی گریکستان نابینی، لیره نه ندیشه و دل فیتی و گه مه ی نازادی، قوده تی داهینه رانه ی به شه ر حوکمرانی ده کرد.

ئەم کۆشکه، ورده ورده وه ک ئەندامیتیکی زیندوو، وه ک ده رخت گه شه ی کرد و ره ونه قی په یدا کرد، به نه خشه به کی چه سپاو و پینشوه خت دار پێژراو رۆنه نرا، به به رفرا وان کردنی گه مه و ها ونا هه نگ کردنی خواسته هه میشه تازه بووه کانی زه من نه شه ونوما ی کرد، لیره لۆژیکی وشک و بێ ئەفسوون رینۆنی بونیاده م نه بوو، ئەقل به بایه خ بوو، به لām وه ک خزه تگوزار، نه ک وه ک سه ره ر. سه ره ره شتیکی تر، یاخود که سیکی تر بوو. چ ناویک له و سه ره ره بنیین؟

به زه رده خه نه یه که وه وه لāmی دایه وه: "ده ته وێ بزانیته سه ره ره کێ بوو؟ چاوه رپیت قه شه چ وه لāmیکت بداته وه جگه له وه ی بلتی: سه ره ره خودا بوو؟ خودای کریت سه ره ره بوو. ئەو ده ست و ئەقلی ئەوانی رانوما یی کرد و ئەوانیش که وتنه خو لغاندن، خوا وه ند ئوستادی بینا که بوو، ئەم خوا وه ندی کریت وه ک

IAbbe Mugnier (*)

(**) یه که مین به یتی ئەلیازه، شاکاری هۆمه ر.

زهریایهک دورگه‌که‌ی له نامیتر گرتیی، چوست و چالاک و زیتنه‌له و که‌یفساز بوو، هەر له‌بهر ئەمه‌ش که دیهن، کۆشک، نیگار و زه‌ریا، وه‌ها هاو‌ناهه‌نگی و یه‌کان‌گیریه‌کی بی‌خوشیان هه‌یه!

له پێیلیکانه به‌ردینه‌کانه‌وه هاتینه خوارئ و به‌بیده‌نگی که‌وتینه ته‌ماشای نیگاری سه‌ر دیواره‌کان: گا، گوئه‌ سۆسه‌ن، ماسی له زه‌ریای شیندا، ماسیه‌ بالداره‌کان که‌ باله‌کانیان کردبووه و به‌سه‌ر ترۆپکی شه‌پۆله‌کاندا بازیان دده‌ا، وه‌ک بلایی ناو - توخمی دایکه‌نیان - ده‌ستی نابسته بینیان و ئەمانیش بیانه‌وی له‌فه‌زایه‌کی ناسکتردا هه‌ناسه‌ بدهن. له‌بهر ده‌رکی ته‌ماشاخانه‌که‌دا راوه‌ستاین، لیته‌دا کارای ریتوین ناگری گرت و برووسکه‌یه‌ک له‌شانازی به‌روخساره‌یه‌وه ره‌نگی دایه‌وه. گوئی: "له‌م شوینه‌دا شه‌ره‌ گا ئەنجام دده‌را، به‌لام شه‌ره‌گای کریت وه‌ک شه‌ره‌گای ئیسپانیا درنده‌ نه‌بوو، وه‌ک بیستووومه له ئیسپانیا، گاکان ده‌بانکوشت و ریخۆله‌ی ئەسه‌یه‌کانیان ده‌هینایه‌ ده‌روه، به‌لام لیته‌ شه‌ره‌گا پیشبرکیه‌یه‌ک بوو خوینی تیدا نه‌ده‌رژا، به‌لکو مرۆف و گا گه‌مه‌یان له‌گه‌ل یه‌کدیدا ده‌کرد، پاله‌وانی شه‌ره‌گا، شاخی گاکه‌ی ده‌گرت، گا تووره‌ ده‌بوو، سه‌ری به‌ره‌و ژوور ته‌کان دده‌ا، ئەمه‌ش ده‌بوو هۆی ئەوه‌ی پاله‌وانی شه‌ره‌گا به‌یه‌ک باز خۆی هه‌لبداته سه‌ر پشتی گا، پاشان بازیکاری تری دده‌ا و له‌ودیو گاکه‌وه له‌سه‌ر عه‌رد خۆی ده‌گرتوه، ئیدی له‌ویانه‌دا کیژۆله‌یه‌ک چاوه‌رپێ ده‌کرد تا له‌ نامیتر بگری!"

قه‌شه له‌ سه‌کۆی به‌ردینی شوینی دانیشتنی ته‌ماشاخانه‌که‌ وردبووه، پیده‌چوو له‌ هه‌ولێ ئەوه‌دای نه‌ینی شاره‌وی پیشبرکیی ئیلاهی ئاشکراکات، قسه‌کانی کارای پاسه‌وانم بو ته‌رجومه‌ کرد. باسکیم گرت و درێژه‌مان به‌گه‌رانه‌که‌مان دا، له‌بهر خۆیه‌وه گوئی: "گه‌مه‌کردن له‌گه‌ل خواوه‌ند، بی ئەوه‌ی خوینی تیدا برێژئ، بی ئەندازه‌ سه‌خت و دژواره!"

له‌پال عامودیکی بازه‌ییدا وه‌ستاین، له‌ ژوور عاموده‌که‌وه وینه‌ی پیرۆزی ته‌وری دوو دم هه‌لکۆلرابوو. قه‌شه ده‌سته‌کانی نایه‌ نیو یه‌کدی، له‌سه‌ر ئەژنۆ چه‌میه‌یه‌وه و وه‌ک دۆعا بخوینی لێوه‌کانی جولاند، به‌سه‌رسورمانه‌وه پرسیم: "دوعا ده‌خوینی؟" وه‌لامی دامه‌وه: "هاورپێ جحیلتم، هه‌لبه‌ت دۆعا ده‌خوینم، هه‌ر نه‌ژادیک و هه‌ر نه‌وه‌یه‌ک ده‌مامکی تاییه‌تی خۆی ده‌داته خواوه‌ند، به‌لام له‌ودیو هه‌موو ده‌مامکه‌کانه‌وه، هه‌میشه هه‌مان خودای نه‌گۆر هه‌یه!"

ساتیک بی‌ده‌نگ بوو، پاشان له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "میدالی پیرۆزی ئیمه‌ خاچه، باو و باپیرانی تو ته‌وری دوو دم میدالبای پیرۆزیان بوو، به‌لام من ئاماژه‌ رۆتیبیه‌کان ده‌نجه‌ لاه و له‌ پشت خاچ و ته‌وری دوو دهمه‌وه خودای یه‌کتا ده‌بینم، ده‌بینم و ده‌که‌ومه‌ په‌رستی!"

من ئەو دهمه‌ ژۆر جحیل بووم، له‌وه‌ حالی نه‌بووم، به‌لام سالانیک دواتر زه‌ینم توانی ئەو وشانه‌ بگری و توولبریان کات، منیش روخساری نه‌م‌ری و نه‌گۆزی خواوه‌ندم له‌ودیو ره‌مه‌زه‌یه‌یه‌کانه‌وه بینی، له‌و کاته‌وه به‌دوا، کاتێ زه‌ینم به‌رفراوانترو دلم ئازاتر بوو، له‌ودیو روخساری خواوه‌نده‌وه شتیکی تریشم بینی - بی سه‌روه‌ری، تاریکاییه‌کی ترسناک و بزۆز - ئەو رۆژه‌ له‌ کنۆسۆس، ئەو قه‌شه‌ پیرۆزه، بی ئەوه‌ی وه‌ها مه‌به‌ستیکی هه‌بی، ریگه‌یه‌کی بو کردمه‌وه، ئەو ریگه‌یه‌م گرت به‌ر، به‌لام له‌ ویستگه‌که‌ی ئەودا رانه‌وه‌ستام. به‌لکو له‌ژێر ده‌سه‌لاتی زیتنه‌له‌یه‌یه‌کی شه‌یتانانه‌دا، به‌ره‌و پیشتر رۆیشتم و گه‌رداوی نه‌ینی

نامیتر که‌شف کرد.

له‌نیوان دوو عاموددا له‌سه‌ر عه‌رده‌که‌ دانیشتم، ناسمان ناگرین و هه‌روه‌کی پۆلا برووسکه‌ی دده‌ا. له‌باخی زه‌یتونه‌کانی چواره‌دوری کۆشکه‌وه، ده‌نگی سیسرک گوئی بونیاده‌می که‌ ده‌کرد، پاسه‌وان پالی دا به‌عاموده‌که‌وه، کیسه‌ تووتنه‌که‌ی له‌بهر پشتینه‌که‌ی ده‌رهینا و سیغاریکی پێچایه‌وه. هه‌یج کامان قسه‌مان نه‌ده‌کرد، هه‌ستمان به‌پیرۆزی کات و شوینه‌که‌ ده‌کرد و ده‌مانزانی که‌ ته‌نێ بیده‌نگی جوانه. دوو کۆتر به‌ژوور سه‌رمانه‌وه هه‌ل‌فین و له‌سه‌ر یه‌کی له‌ عاموده‌کان نیشته‌وه، ئەوانه‌ مه‌لی پیرۆزی خواوه‌ندی مه‌زنی کریتییه‌کان بوون، گا به‌سه‌ر عامودیکه‌وه ده‌نیشته‌وه و گا خواوه‌ند له‌نیوان مه‌مکه‌ پر شیره‌کانیدا ده‌نیشاندنه‌وه.

به‌هیتاشی گوتم: "کۆتره‌کان...!" وه‌ک بلایی بترسم له‌وه‌ی له‌ده‌نگم بسله‌منه‌وه و هه‌ل‌فین.

قه‌شه په‌نجه‌ی نایه‌ سه‌ر لیتوی و به‌چریه‌ گوئی: "بیده‌نگ!"

گه‌رچی زه‌ینم لیتوولیتو بوو له‌ پرسیار، به‌لام هه‌یج نه‌گوت. هه‌مدیس نیگاری سه‌ر دیواره‌کان به‌به‌رچاواندا رده‌ت بوون: چاوانی گه‌وره‌ی بایامی، هاله‌ی په‌رچه‌می ره‌ش، خافانی ده‌سه‌لاتدار به‌سینگ و مه‌مکی رووت و لیتوانی هه‌وه‌سبازیانه‌وه، مه‌له‌کان - که‌له‌شیری بیابان و که‌و - مه‌میونی شین، شازاده‌کان به‌په‌ری تاوس به‌سه‌روه‌ه، گای پیرۆزی کیوی، کیژۆله‌ی رۆحانی به‌ماری پیرۆزی شو‌بووه به‌پاسه‌که‌کانیانه‌وه، کورانی تازه‌ بالقبوو له‌باخچه‌ پر شکۆفه‌کاندا، شادی، ده‌سه‌لات، توانا، دونیایه‌کی پر له‌ نه‌ینی، ئاتلاتنیس (*ایک بوو که له‌قولایی خاکی کریته‌وه سه‌ری هینابووه ده‌رئ). ئەم دونیایه به‌چاوانی ره‌ش و گه‌وره‌یه‌وه سه‌یری ده‌کردین، به‌لام هیتاشا لیتوکانی داخرابوون.

له‌خۆم پرسی: "چما ئەمه‌ چ جوژه‌ دونیایه‌که‌؟ که‌ی دم بو قسه‌ هه‌ل‌ده‌هیتینه‌وه؟ لیته، به‌سه‌ر ئەم خاکه‌وه که‌ ئەمیستا پیتی له‌سه‌ر داده‌نین، ئەو باو و باپیرانه‌ چ کاریکی ئاشکرایان ئەنجام داوه؟"

کریت یه‌که‌مین پردی نیوان ئەوروپا، ئاسیا و ئەفریقا بوو، کریت له‌ ئەوروپای تاریکی ئەو کاتدا یه‌که‌مین شوینی بوو روناکیی شارستانیتی تیدا پرشنگی دا، هه‌ر لیته‌ش بوو رۆحی گریکی ئەرکی له‌چاره‌نوسراوی خۆی ئەنجام دا: خواوه‌ندی به‌پێوانه‌ی ئینسان هینایه‌ خواره‌وه. لیته له‌ کریت، په‌یکه‌ره‌ زل و زه‌ب‌لاح و بیجوله‌کانی میسر و ئاشوور، چکۆله‌ و دل‌فین بوون، به‌و جه‌ستانه‌وه که‌ ده‌جولان، به‌و ده‌مانه‌وه که‌ پیده‌که‌نین، شیتوه و قامه‌تی خواوه‌ند، شیتوه و قامه‌تی ئینسانیان به‌خۆه‌گرت. مرۆفایه‌تیه‌کی نوێ و په‌سه‌ن، پر له‌ چالاک، دل‌فینی و جوانیی خۆره‌لاتیی له‌سه‌ر خاکی کریت هه‌ناسه‌ی دده‌ا و گه‌مه‌ی ده‌کرد، مرۆفایه‌تیه‌یه‌ک که‌ جیاوازی له‌گه‌ل گریکیه‌ په‌سه‌نه‌کانا هه‌بوو.

هه‌روا سه‌یری چواره‌دوری خۆم ده‌کرد، له‌ گردۆلکه‌ بچووکه‌کان، له‌ دار زه‌یتوونی نیمچه‌ رووتن، له‌ دار سه‌رووی باریکه‌له‌م ده‌نۆری که‌ له‌نیوان گاشه‌ به‌رده‌کانه‌وه قه‌دیان هینابووه ده‌رئ و تۆزیک ده‌شنانه‌وه، هه‌روا که‌ گویم بو ده‌نگی خۆش و گوئی نه‌وازی زه‌نگۆله‌ی گه‌له‌بزیکی نادیار رادپرا و شنه‌ی عه‌تراوی

(* Atlantis) دورگه‌یه‌ک که‌ ده‌لێن پیشتر له‌خۆرناوای جه‌به‌ل تاریق هه‌بووه و له‌ ئەنجامی بوومه‌له‌رزه‌ رۆچۆته‌ زه‌ریا.

زهریام هه لمژت که بانی به سهر ته پۆلکه کانا ده کیشا، رازی دیرینی کریت قوولتر له جارن دزه کرده ناخمه وه و ئالۆزییه که می که متر و که متر بۆوه، ئەم رازه سه روکاری له گه له مه سه له سه روو رۆژانه بییه کانا نییه، به لکو ده رگیره له گه له مه سه له رۆژانییه کانا به ته وای ورده کاریه کانیانه وه، به ته وای ورده کاری مه سه له گه لی په یوه ست به تازهبوونه وهی ژبانی ئینسانه وه له سهر عهرد.

قه شه پرسى: "بیر له چ ده که یته وه؟"

- "له کریت."

- "منیش بیرم له کریت ده کرده وه، له کریت و له رۆحم. گهر هه مدیس له دایک بیمه وه، ئەوا هه زده کهم هه مدیس رۆشنایی لیره، له سهر ئەم خا که ببینم، جۆره سیحریکی شاراهه لیره هه یه، وه ره، باشتره بگه ریتینه وه."

هه ستاین و دوا نیگامان به پامانه وه لهو دیمه نه سه یر و ئاسایییه دا، من هه مدیس ئەو دیمه نه م ده بیینییه وه، به لام قه شه به هه ناسه هه لکیشانه وه له به رخۆیه وه گوئی: "خوداحافیز، بۆ دوا جار خوداحافیز!" وای گوت و دهستی بۆ عامود و هه وشه و نیگاری سه ر دیواره کان ته کهن دا و له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "خوداحافیز، قه شه یه کی کاسۆلیک له وه پیری دویاوه بۆ دوعا خویندن بۆ دیدنه ئیوه هات، دوعای خویند و وا هه نو کهش خوداحافیزی ده کات!"

پیری گه پانه وه مان گرت به ر، پیری گهرم و ته پوتۆزای قه شه یان ماندوو کرد، له خانه قایه کی بچوو ک لامان دا که لهو رۆژانی هه بیینیانه دا ده رویتسه کان سه ما و زبکریان تیدا ده کرد، ده رگا که هوانه یی و په نگی سه وز بوو، له ژوو ده رگا که شه وه ده ستیکی پروژی به نیشانه ی پیروژی ئیسلام هه لئو اسرابوو، چووینه هه وشه ساکاره که ی خانه قاوه که به خره به ردی سه ی به ردریژ کرابوو، له هه ر چوار لای هه وشه دا ئینجانه و لاو لاو، له ناوه راستیشا داردیمشتی تژی به میوه، له ژیر سه به یری ئەو دره خته دا پاره ستاین، تا هه ناسه یه ک وه رگرین، ده رویتشیک له ژوو ده که یه وه ئیمه ی بیی، نزیک بۆوه و به ئاماره ی سلاو، دهستی نایه سه ر سینگ و لیو و ناوچه وانی، جبه یه کی شینی له به را و کلاویکی خوری سه ی له سه ردا، پشی دریژ و شه به قه نگی، گواره یه کی زبوین له گوئی راستیدا بوو، دهستی به یه کدا مائی، منالیکه قه له و و پێ په تی کورسی بۆ هیناین، دانیشترین. ده رویتش له به راهی گوئی ئینجانه کان و له به راهی زه رباوه، که له نیوان گه لای داردیمشته که وه ده دره وشایه وه سه ری قسه ی دامه زران، دوا جار له به راهی سه ما وه که وه ته قسان:

- "گهر که سه ی سه ما نه زانی، ئەوا ناشتوانی نویت بکات، مه لایکه ته کان ده میان هه یه به لام ناتوان بناخشن، ئەوانه به زبانی سه ما له گه له خوا هه نددا ده ویتن."

قه شه پرسى: "مورشید... چ ناویک له خوا هه ند ده نیی؟"

ده رویتش وه لامی دایه وه: "خوا هه ند ناوی نییه، خوا هه ند له جوار چیه ی ناودا جیی نایته وه، ناو زیندانه، به لام خوا هه ند نازاده."

قه شه پیتی داگرت: "باشه، گهر مه سه له که پیوستی به ناوانی خوا هه ند بی و تۆ به وئ ناویکی لی

بنیی، ناوی چی لی ده نیی؟" ده رویتش سه ری داگرت و له فیکره وه چوو، دوا جار گوئی: "هوه، ناوی ده نییم هوه، نه ک ئە لالا..."

قه شه به شپه زه بییه وه له به رخۆیه گوئی: "راست ده کات!"

منالکه هه مدیس ده رکه وه ته وه، ئەمجاره یان له سه ر سه نییه ک قاوه و ئاوی سارد و دوو بۆلی گه وه تری هینا، جووتیک کۆتر له سه ریان عه شقبازییان ده کرد و ده یانگماند، ئایا ئەم جووته کۆتره، هه مان ئەو جووته کۆتره نه بوون که له کنۆسۆس بیینیبوومان؟ ساتیک بی ده نگ بووین، هه وای خانه قا پرپوو له هه ناسه برکیی ئاهی عاشقانه، سه یری قه شه م کرد، چاوی له کۆتر و ئاسمانی ئەو دیوانه وه پرپوو، فرمیسک له چاوانیا قه تیس مابوو.

که زانی ته ماشای ده کهم، زه رده خه نه یه کی هاتی و گوئی: "دویا جوانه، به لانی، دویا له سه ر زه مینه هه تاوییه کانا، له هه ر شوینی ئاسمانی شین و کۆتر و تری هه بی دویا جوانه، به لام به مه رجی داردیمشتیکیش به ژوو سه رته وه بی!"

به وه پیری دلنیا بییه وه ده نک ده نک تری ده خوارد، هه ستت ده کرد هه ز ناکات ئەو له حزه یه کۆتایی بی. گوئی: "گهر دلنیا بام ده چه به هه شت، ئەوا داوام له خوا هه ند ده کرد مۆله تم دا به دریژترین ریتگه دا بچه به هه شت!"

له هوشی خانه قادا، هینده هه ستمان به به خته وه ری کرد، که ئیدی نه مانده توانی پروژین، ده رویتسه کانی تر له ژوو ره کانه وه هاتنه ده ری. ده رویتسه جحیلکه کان په نگی په پوو و چاوانیان ناگراوی، ناخر ئەوان له هه ولی وه ده سه یینانی نا ئومیدانه ی خوا هه نددا بوون، به لام ده رویتسه پیره کان که هه لبه ت خوا هه ندیان دۆزیوه، روخساریان نورانی و چاوانیان پر بوو له نور، به چیچکانه وه به چوار ده ورمانا دانیشتن، هه ندیکیان ته سه یحه کانیان ده رهینا و به ئارامی که وته ته سه یحات و به چاوانیکی تژی له پرسیار له قه شه ی مه سه یحییان ده نۆری. هه ندیکی تریان سه بیله دریتزه کانیان ده رهینا، چاویان تا نیوه لیک نا و خۆش حال و ئاسوده که وته کیشانی سه بیله کانیان. قه شه له به رخۆیه وه گوئی: "چ له زه تیکه! روخساری خوا هه ند لیره ش، له و دیو ته وای ئەم روخسارانه وه، چ رۆشن ده دره وشیتته وه!"

دهستی به شانم دادا و به تکاوه گوئی: "ده رویتسه کان له تا قم و فیرقه ی مه زه بین، تکا ده کهم لیبان پیره سه سه ر به کام ته ریه تن!"

پیرترین ده رویتش، که ریشیکی دریژ و سه ی هه بوو، سه بیله که ی له سه ر ئە ژۆنی دانا و وه لامی دایه وه: "هه ژاری، نه داری و نه بوونی ته واهه تی و ریشتن به ره لای خوا هه ند به ریتگه یه کی به گول پۆشراودا، پیکه نین و سه ما و شادی، ئەو فریشتانه که دهستی ئیمه ده گرن و ریتونیمان ده کهن."

قه شه هه مدیس رووی تی کردم: "لییان پیره سه چۆن خۆیان بۆ به رده م خوا هه ند ناماده ده کهن؟ له پتی رۆژوه وه؟"

ده رویتشیکی جحیل به پیکه نینه وه گوئی: "نا، نا، ئیمه ده خۆین و ده خۆینه وه و سوپاسی خوداش ده که بن که ئاو و خۆزاکي به ئینسان عه تا فه رموه."

قهشه پرسى: "باشه چۆن؟"

دهرويشى ريش سىپى وهلامى دايهوه: "بهسهما!"

قهشه گوتى: "سهما؟ چۆن؟!"

- "لهبهرئوهى سهما نهفس دهكوژئ، كاتئ نهفسيش دهكوژئ، ئيدى هيچ كوسپى ناميتئ لهبهردهم پهپوهنديكرنا بهخواوهندهوه."

چاوانى قهشه برووسكهى دا، بهحهپهساوى دهستى دهرويشى پيرى گوشى و گوتى: "فيريقي مهزهبى قهديس فرانسيسكويس(*)! قهديس فرانسيسكويس هه ر واى دهكرد، بهسهما لهسه ر عهردهوه بۆ ئاسمان هه لگژا، ده بگوت: (ئيمه جگه له مهيونهكاني خواوهند هيچى تر نين، بۆ ئهوه لهدايك بووين تا دلئ ئينسان ساپژيگهين و بيخهينه وهجد.) بهم جوژه هاوړي جحيتم، جارتيكى تر دهبينى كه هه مان خواوهندى نهگۆر لهميانايه!"

نازايهتي پهتكردهوى ئه و قسه بهم دايه بهرخۆم و گوتم: "گه ر وايه، ئه ي بۆچى مويه شيرانى مهزهبى بههه موو لايهكى دونيادا دهگه رپن و هه و ل دهدهن خه لگى قهنا عهت پى بيتن دهمامكى خواوهندهكاني خۆيان بدرپن و لهجتي ئه و، دهمامكى بيتگانه، دهمامكى خواوهندى ئيمه دانين؟"

قهشه له جيى خۆى ههستا و گوتى: "وهلامى ئه م پرسيساره زۆر قورسه، بهئوميدى خودا، گه ر بۆ تهواوكردى خويندن هاتيت بۆ پارس، وهه ر بۆ لام!" پاشان بهزه ردهخه نه يهكى فيلبازانه وه گوتى: "دهشى تا ئه و كاته وهلامميكم پهيدا كردي!" خواحافيزيمان له دهرويشه كان كرد، بهزه ردهخه نه و ريزه وه بهرپيان كردين، كه گه يشتينه بهردهرگا، قهشه گوتى: "تكا دهكه م پييان بلئ ئيمه هه موومان خودايهكى يهكتا دهپرستين، پييان بلئ منيش دهرويشيكم بهلام بهجبه ي رهشه وه!"

زيارهتكردى گريكستان

بام بهلئى دابوو گه ر نره يهكى بهرز بيتم، خه رجى سهفه رتيكى بهكساله م بكيشت، ئه وه خه لاتتيكى گه وره بوو، هه ربويه بهدل و گيان لههه ولى وهدهسه پتاني ئه و نامانجه دا بووم. يه كئ له هاوړي كريتبييه كانم كه ئه قلتيكى شه يتانانه ي هه بوو، لهگه ل منا ئيمتيحاني ددها، هه ر دوو كمان به نيگه رانى و ترسه وه رتي زانكو مان گرت بهر، هه رچيبه ك فيربووم بيرم چوو بۆوه، زه ينم به تال، ترس بالئ بهسه را كيشابووم.

هاوړي كه م پرسى: "هيچت بيرماوه؟"

- "هيچ شتى!"

- "منيش هه روا، ده لئى چى بچين بۆ مه يخانه يهك و بهر له ئيمتيحان خۆمان سه رخۆش كه ين، باوكيشم هه ر بهسه رخۆشى ده چوو بۆ جهنگ!"

- "ده ي باپوړين!"

(*) يه كتيك له رۆمانه كاني كازانتزاكيس به ناو نيشانى (فرانسيسكويس قهديسى من) كه ئه و يشمان كر دۆته كوردى.

تير تير خواردمانه وه و نه شوه گرتينى.

هاوړي كه م پرسى: "دونيا چۆن دهبينى؟"

- "به دووان دهبينىم!"

- "منيش به دووان دهبينىم، ده توانيت برۆيت؟"

هه ستام و چه ند هه نگاويكم نا، وهلاميم دايه وه: "به لئى!"

- [كه واته باشته ر برۆين، ئه ي ياساى رۆمى بله رزه!]

يه كه م جار قۆل له قۆلى يه كدا كه وتينه رئ، بهلام پاشان هه ر يه كه مان نازايه تي دايه بهرخۆ و لهسه ر قاچى خۆمان لهسه ر رۆيشان بهردهوام بووين.

هاوارم كرد: "هپئ باخۆس(*)، ئه ي جه نگاوه رى من! چه كوشئ بماله بهسه رى (ژوستينين) (**)* و ياساكانيدا، ساردى كه وه و تهختى عهردى كه!"

هاوړي كه م گوتى: "بۆچى داواى يارمه تي له باخۆس دهكه يت، خۆ ئيمه بيره مان خواردۆته وه نهك شه راب!"

- "دلئ نيائت؟"

- "گه ر باوه رناكه يت فه رموو با بگه رپينه وه و بيرسين!"

گه رايه وه.

بيره فرۆشه كه كه خه ريك بوو له بيتكه نينا ژانى دهكرد، گوتى: "بيره، بيره، بيره تان خواردوه! ئه ي ئه لعان بۆ كوئ ته شريف ده بن؟"

وهلامان دايه وه: "دهچين ئيمتيحاني مافناسى بدهين."

گوتى: "راوه ستان، منيش هه ر بۆ بيتكه نين ديم!"

بهركۆشه كه ي له ناوقه دى كرده وه و به دوامانا كه وته رئ. مامۆستكان چاوه ريمان بوون، به ريز له جيگه كاني خۆيانا دانيشت بوون، له ميش و مه گه ز دهچوون، له مۆخى ئيمه يشه وه ناگر دهچۆرا، هه ر بهحه واوه پرسيساره كانيانان دهگرت وه و بهخه مساردييه كى ناويتته به نازايه تي وهلامان ددهانه وه، هه ر بۆ مه زه ش چه ند زاراوه يه كى لاتينيمان تيكه لاوى وهلامه كانان دهكرد، زوبانمان ليكدا ليكدا له ده مانا دههات و دهچوو. دواچار من و هاوړي كه م به نومره يه كى بهرز له ئو ئيمتيحانه دا ده رچووين.

خۆشحاليمان وه سف نه دهكرا، هاوړي كه م بيرى له وه كرده وه نووسينگه يهك له كريت بكا ته وه و خوو بداته سياسه ت، منيش خۆشحال بووم به وه ي كه دواچار، ده رگاي سه فه رم به روودا والاكرا، ئاخه يه كئ له گه وره ترين خواسته كاني ژيانم سه فه ر بووه: بينين و ده ستليداني ولاتانى دوور، مه له كردن له زه ربا دووره كانا، گه ران به دونيادا، بينينى عه رده كان، بينينى زه رباكان، بينينى خه لكان و فيكرى نوئ،

(*) باخۆس Bacchus يان ديونيزيوس، خواوهندى شه راب له ئه فسانه كاني گريكدا.

(**) Justonoan دواين ئيمپراتورى گه وره ي ميژووى رۆما، ناوبانگى وى په ياسا يانه وه يه كه دايرشتوه.

بینینی هموو شتی بۆ یهکه مین جار و دوایه مین جار، رامانیککی له سه رخۆ و تولانی، پاشان پیتلوو لیکنان و ههستکردن بهم ههکه سهروه تهی که نارام یاخود بهخوڕ ده پزیتنه ناخهوه، تا سه ره نجام زه من ده پیلانیوی و شیلهی خه م و شادومانیهه کان ده گری. پیم وایه ئه م کیمیای دله له زه تیککی مه زنه که شایسته ی هه موو ئینسانیکه .

که ناری، هه مان ئه و مه له ئه فسانه یییه ی باه م وه ک دیاری سالی تازه پیتی به خشیبووم، سالانیک له وه بهر مردار ببۆه، نا، مردار نه ببۆه، شه رمه زارم وام گوت، به لکو وه ک بونیاده م، گیانی ته سلیم به کردگار کردبۆه، یان چا تر بلتیم، نه غمه ی خۆی سپارد بۆه به خودا، له باخچه ی هه وشه به خاکمان سپارد، خوشکه که م گریا، به لام من نارام بووم، له بهر ئه وه ی ده مزانی مادامه کی زیندوو م نا هیتلم له به یین بچی، بۆیه کاتج گلم ده کرد به سه ریدا، له بهر خۆمه وه گوتم: "نا هیتلم له به یین بچیت. ئیمه به یه که وه ده ژین و پیکیشه وه سه فەر ده که یین!"

که گه وره تر بووم و کریم جی هیتت و که و تمه گه ران به دونیادا، هه میشه ههستم ده کرد ئه و که نارییه له سه ره تهوقی سه رم هه لئیشته وه و گۆرانی ده چری، ته رجیح به ندیی گۆرانییه که شی هه ره که ی بوو:

ههسته با برۆین

بۆچی لیره دانیشتهوین؟

ئیمه مه لاین نه ک هیتکه شه بتانۆکه

ده ی ههسته، با برۆین!

سه رم ببوه گۆیه کی خاکی، که نارییه که به سه ره ته وه ره که یه وه هه لئیشته بوو، گه رووی گه رمی به ره و ئاسمان رایه ل ده کرد و گۆرانی ده چری.

ده گپینه وه له سه رده مانی زودا، ژنانی سیغه یی هه ره مه سه رایه ک، ئیواران دوا ی هه مامکردن و عه تر له خۆدان، له باخی هه ره مه سه را که دا به ریز ده وه ستان، سولتان ده هاته خوارۆ تا یه کیکیان هه لئیشتری، دهسته سپیککی چکۆله ی به دهسته وه ده گرت و ده یخسته بن بالی ژنه کانه وه و پاشان بۆنی ده کرد، ژنیککی هه لده بژارد که ئه و شه وه بۆنی عه تره که ی له که پوویدا له ژنه کانی تر خۆشتر بووی.

منیش ولاتانی جوړاوجۆر، وه ک ژنانی سیغه یی له به رامه ره ما ریزیان به ستبوو، به په له و په رۆشیه وه چاوم به نه خشه که دا ده گپیرا، بۆ کوئی رۆشیتام؟ یه که م جار کام ولات، کام ئۆقیانووسم بینیا؟ ته واوی ولاتان ده ستیان راگرتبوو، بانگیان ده کردم، سوپاس بۆ خودا که دنیا به رفراوان و ته منی مروقیش درێژ، ئه وانه ی پیشه یان خه وش دۆزینه وه یشه هه رچی ده لێن با بیلین، ده رفه تم هه یه ته واوی ولاتان ببینم.

ئه دی بۆچی له گریکستانه وه ده ست پینه که م!

سه ردانه که م بۆ گریکستان سنج مانگی خایاند، هه نوکه ش دوا ی په تسوونی ئه و هه موو سالانه، به ویدا هیتانه وه ی چیا و دوورگه و ئاوا یی و ده ییر و هیتله کانی که نار، دلم له نا ئارامی و خوشحالیدا

پاده چله کنی.

سه فەرکردن بۆ گریکستان و بینینی، چیتیککی مه زنی هه یه، چیتزی مه زن و عه زاب.

گریکستان گه رام و هیتوره ییور هه موو شتیکم به چاوانم بینی و به ده سه کانم له مسم کرد که فیکری رووت توانای بینین و له مسکردنی وه ها شتیککی نیسه: شیتوازی یه کانگیه یوونی نیوان قودره ت و دلرفیتی. پیم وایه ئه م دوو هه وینی کاملیه، ئارس (*) و ئه فرۆدیت (**)، له هیچ جینگه یه کی تر وه ک سه ر زه مینی بچ روو پۆش و هه میشه ده م به پیکه نینی گریکستان، ئاوا سازگار یه کانگیه یوویی. هه ندی له ناوچه کانی گریکستان مۆن و لووتبه رزن، هه ندیککی تریان تژی له ناسکیه کی ژنانه ن، هه ندی ناوچه ی تریش جیددی و له هه مان کاتیشا ده م به پیکه نین و میه ره بان، به لام به رۆح فوودراون و له رتی په رستگه و ئه فسانه وه، یان له رتی قاره مانه وه، رۆحیککی گونجاو به هه ره یه ک له وانه سپیترداوه، له بهر ئه م هۆیه یه گه ر گه شتیاریککی گریکی چاوی بینین و زهینی بیکر نه وه ی هه ی، ئه وا له زنجیره یه کی نه پچراو و سیحراویدا، له سه رکه و تئیککی رۆحیه وه بۆ سه رکه و تئیککی رۆحیتر سه فەر ده کات. له گریکستان بونیاده م باوه ده پینت به وه ی که رۆح به رده وامی و نۆیه وه ی مادده یه و ئه فسانه ش گوزار شتیککی ساده و یه کانگیه له واقیعی هه ستیکراو، ئاخه سالانیککی زۆر درێژه رۆح پیتی ناوه ته سه ر به رده کانی گریکستان و بۆ هه ر کوپیه ک برۆی جینگه یی مه له کوپیه کانی ده دۆزینه وه.

زۆر ناوچه ی گریکستان ماهیه تیککی دووانه یی هه یه و ئه و سۆزه ش که لیتی به رز ده بیته وه، به هه مان شیوه ماهیه تیککی دووانه یی هه یه. گرزی و هاوگونجاوی له پال یه کدا راوه ستان، ته واوکه ری یه کدین و وه ک ژن و میتر یه کانگیه یه کتروون، (ئه سپارتا) یه کی له سه رچاوه کانی ئه م گرزی و هاوگونجاوییه یه، (تایژتوس) له به رامه رتایه، یاسا دا رپژه ری رق و نه فره تتامیز، پر له گاشه به ردو خه رند، به لام له خواره وه له ژیر پیتدا، ده شتیککی به به ره که ت و گوماناوی، وه ک ژنیککی عاشق دامینی راخسته وه، له لایه ک (تایژتوس) هه یه، چیا ی (تور) ی گریکستان، ئه و جیه ی که خوا وه ندی بیروحمی قه وم، یاسا ره ق و ته ق و توندوتیژه کانی تیدا ده خوینیته وه: (ژیان جهنگه، دونیا گۆره پانی جهنگ و وه زیفه ی تۆش سه رکه و تنه، مه خه وه، مه په رزیره سه رخۆت، پیمه که نه، قسه مه که، ته نها ئامانجی ژبانی تۆ جه نگینه، که واته ده ی بجه نگه!" له لایه کیتر له خوار تایژتوسه وه (هیلین) ریک ئه و کاته ی ده ته ویت بیته قه له نده رو روو له خۆشیی و شیرینی عه رد وه رگپیت، کوتوپر هه ناسه ی هیلین وه ک دار لیمۆیه کی به گولپۆشراو ئه فسونت ده کات.

سه رسامم له وه ی چما ئه م ده شته ی ئه سپارتا خۆی ئاوا ناسک و ته ر و هه وه سبازه؟ چما بۆنی گولاله سووره کانی ئاوا سه رخۆشکه رن، یان ده شی ئه م سیحره له جه سه ته ی ماچکراو و سه ر به ده ره وه بووی هیلینه وه به رز بیته وه؟ به دلنیا ییه وه (ئیروتاس) شوخی و نازداریی ئه مرۆی نه ده بوو گه ر له ئه فسانه ی

(*) ئارس Ares خوا وه ندی جهنگ.

(**) ئه فرودیت Aphrodite خوا وه ندی ئه فین.

نەمەری ھیتلیندا خورەى نەھاتبا. لای ھىچكەس شاراوە نىبە كە سەرزەمىنەكان، زەريا و پرووبارەكان بەناوى گەورە و خۆشەويست پىكەو ھەگرى دەدرين و لە دلماندا خورەيان دى، بەدرىژايى كەنارە ناچيزەكانى ئىروتاس پىاسە بكە، ھەست دەكەيت دەست و بىرت لەبۆنى ژنىكى خەيالى دەتالى، كە واقىعيت و ھەستىپىكراترە لەو ژنەى خۆشت دەوى. ئەمرو وا خەرىكە دونيا لە خوتندا غەرق دەبى، لە دۆزخى پىر لە بى سەرورەبى ئىستادا، خروشانەكان ھاتوونەتە جۆش، كەچى لەگەل ئەوھشدا، ھىلین لە گۆرەپانى شىعەرە بەرز و بلندەكانيدا، نەمر و دەست لىنەدراو و بى جوولە لەجىتى خۆى راوہستاو و زەمەن بەبەردەمىدا پەتدەبى.

خاك بۆندار، دلۆبە شەونم بەگولتى دار لىمۆكانەو شۆر بىووە و لەبەر رۆشناى ھەتاودا سەماى دەكرد، كوتوپر شەبەكى فىنك ھەلى كرد، گولە لىمۆبەك بەر تەوولم كەوت و شەونم لە روخسارى دام، لەرزى رۆچووہ گىاغەو، وەك بلتى دەستىكى ناديار لەمسى كرديتم، تەواوى عەرد لە ھىلينيكي تازە ھەمامكردوو، دەم بەپىكەنين و دەم بەگرىان دەچوو، رووپۆشەكەى كە بەگولتى لىمۆ چنرابوو، لە روخسارى بىووە و ئەمىش دەستى بەدەمىبەو ھەگرىسو، لەكاتىكدا سات بەسات پاكىژەبى تازە دەبۆو، كەوتبوو دواى بەھىزترين پىاو، ھەر كە قاچى ھەلدەبى، قولەپى وەك بەفر سەبىبەكەى وەدياردەكەوت، پاژنە خرەكانى لەخوتندا برىقەيان دەدايەو.

چ بەسەر ھىلیندا دەھات گەر بەھەناسەى ھۆمەر نەخەملىبا؟ ھەمان شتى بەسەر دەھات كە بەسەر ھەزاران ھەزار شۆخە ژنى تردا ھاتوو، دەھاتە دونيا و لە بەين دەچوو، دەرفىنرا، ھەر بەو شىوہەبى تا ئەلەنەش كىژانى شۆخ لە ناوایبە كوستانىبەكانى ئىمەدا دەرفىنرەن. تەنەت گەر ئەو رىفاندنەش جەنگى لى كەوتبايەو، ئەوا جەنگ و ژن و كوشتار، گەر شاعىر دەستى بەرژگاركرديان رانەگەبىبا، ئەوا لە بەين دەچوون. شاعىر ھىلینى رزگار كرد، ئىروتاس، ئەم رووبارە، نەمرىبەكەى قەرزبارى ھۆمەرە، زەردەخەنەى ھىلین تەواوى فەزای ئەسپارتاى تەنبو، زىاتر لەمەش پىبى لى ھەلبىو و رۆچۆتە نىو ھاموشۆى خوتنمانەو، ھەر پىاوئىك وەك گۆشتى قوربانى بەشكى لەو نازايەتیبە بۆ خۆى بردوو. ھەتا ئەمرو ھەموو ژنىك شكۆ و گەورەبى وى لەخۆدا دەنوئى، ھىلین بۆتە ھاوارى ئەقین، سەدەكان تەى دەكات، لەھەر پىاوئىكدا ئارەزووى ماچ و نەمەرى بىدار دەكاتەو، ھەر ژنىك لەئامىز دەگرين، تەنەت ساكارترين ژن، دەبىتە ھىلينيكي بۆ خۆى!

بەبەرەكەتى بوونى ئەم شارژنە ئەسپارتىبە، ھەوہسى سىكسوالى، پىناسەى بەرزى نەجابت لە خۆ دەگرى، ھەسەرەتى شاراوە بۆ ھاوئامىزىبەكى بىزو، ئاژەلەى درندەى ناخمان رام دەكات، كاتى دەگرين ياخود ھاوار دەكەين، ھىلین شەھدىكى ئەفسوونابى دەرژىتە ئەو جامە پىر لە ناوى گىاى شىكرانە ژەھراووبەى كە دەبخۆبەو. ئىدى نازارى خۆ لەبىر دەكەين، ئاخى وى گولتىكى بەدەستەوہە مار دوور دەخاتەو، منالانى ناشىرين جوان دەكاتەو. سوارەى سەر بزنى رىپورەسى دىربىنى باخۆس، لنگەفرتى دەكات و ئىدى تەواوى دونيا دەبىتە پەزستان. رۆژىكىان كاتى (ستىزىكوزوس) شاعىرى دىرين، لە بەكەى لە غەزەلەكانيدا قسەبەكى ناشايستەى بەوى گوت، بەكسەر كوئراى داھات، پاشان لەرزۆك و

ژىوان عودەكەى ھەلگرت، لە جىژنە گەورەكانا بەرامبەر گرېكىبەكان راوہستا و تۆبەنامە بەناوبانگەكەى خۆى بىژا:

ھىلین... ئەوہى لەبارەى تۆوہ گوتم، راست نىبە
تۆ قەتاوقات لە كەشتىبە تىژرۆكانا دانەنىشتووت و
ھەرگىزاو ھەرگىز نەگەبىووتە قەلاى تەروا.

دەگرىا و دەستى بۆ يارمەتى رايەل دەكرد، ئىدى بەكسەر رۆشناى لەنىو فرمىسكەكانيا ھاتە دەر و لە گۆشەى چاوانيدا قەتيس ما.

باو و باپىرانمان، بەشانازى ھىلینەو، پىشپىكى جوانى (ھىلینيا)يان رىكدەخست، ھەرچۆن بى، عەرد گۆرەپانىكى پىشپىكەى (ھىلین)يش سەرکەوتنىكە كەس تىبايدا براوہ نابى، ئاخى ئەو لەودىو ژيانەوہە، دەشى لە بنەرەتدا لە تارمايىبەك زىاتر نەبى، لە بەكەى لە سوننەتە رەمزىبەكانا، بەوہووكەوتوانى نەپتى دەگوترا (ناكايىبەكان) لە تەروا لە پىناوى ھىلینى راستەقەنەدا نەجەنگىون، ئاخى لە تەروا تەنھا تارمايىبەكەى دۆزرايەو، ھىلینى راستەقەنە لە پەرسنگەبەكى پىرۆزى مىسردا خۆى شارذبۆو، لە ھەناسەى پىسى بونىدەم پارىژراو بوو، كى چوانى، دەشى ئىمەيش لەسەر ئەم عەردە تەنیا لەپىناوى تارمايى ھىلیندا بچەنگىن و بگرين و بەكترى بكوژين، چوزانم، دەشى تارمايى ھىلین بەخوتنىك كە لەمیانەى چەندىن سەدەو نۆشوبەتى، بتوانى ھەمدىس بۆ ژيان بگەرپتەو، ئەى مەگەر تارمايىبەكان بەنۆشىنى خوتنى بونىدەمى زىندوو لە ھادىس بۆ ژيان نەگەرانەتەو؟ دەشى دواچار تارمايى ھىلین رۆچىتەو جەستەى و ئىمەيش رۆژى لە رۆژان بتوانين جەستەى واقىعەى و گەرم و گورى ھىلین لە ئامىز بگرين، دەشى.

(تايژتۆس)ى جەنگاوہرى درندە و ھىلینى ژنى، بۆنكردى عەترى ھىلین لەنىو گولالە سوراكانى ئىروتاسەو، ھۆشى بەخۆ نەھىشتبووم. ھەست بەشەرمەزارى دەكرد، رۆژىكىان بەرەبەيان چووم بۆ چىاى تايژتۆس تا ھەواپەكى ناسكتر ھەلمژم.

پاقژى چىا، بۆنى داركاج، گاشەبەردى ئاگرين، ئەو شەھىنانەى بەژوور سەرمەو پىاسەبان دەكرد، تەنھايى خەلۆتتىكى بى سنوور، ھەمووان پۆل پۆل دەھاتن و نازايەتيان بى دەبەخشىم، چەند سەعاتىك بەشادومانى بەكىوہەدا ھەلژنىم، بەلام دەمەو نىوہرو، ھەورى رەش بەناسمانەو وەدياركەوت، نەغەمەى خنكىنەرى ھەورەگرمە ھاتە گوئى، بەپەلە رىبى گەرانەو دەم گرتەبەر، ھەست دەكرد زىيان لەدوامەو ھەنگاو دەنى، لە بەردىكەو دەپەرىكە سەر بەردىكى تر، پىدەچوو لەگەل زىياندا لە پىشپىكەيدا بى، ھەولم دەدا پىشى بەدەمەو. كوتوپر، داركاجەكان لەرزىن، دونيا تارىك و پىشتىنى برووسكە گەمارۆى دام، ببومە دىلى گەردەلوول، بەدەمدا خۆم دا بەعەرددا تا نەكەوم، چاوانم لىك نا و چاوہرى بووم. كوتوپر زىيانەكە ھىتور بۆو، (با)كە خستى و ئاویزەى گەورەى ئاو لە ئاسمانەو رژا، بۆنى عەترى شىوہران و پونگە و رىحان لەھەوادا بلاو بۆو، ھەلم لە تەواوى چىاكەو ھەستا، منىش ھەستامەو و كەوتەو دابەزىن، باران قامچى بەروخسار و قژ و سەر و دەستما دەكىشا و منىش لە خۆشيدا ختوكەم دەھات، زىوس بەھەموو

هیتزییهوه بهسەر ژنهکهدا، واته عهرددا، دادهبزی و عهردیش بهقاقای پتیکه نینهوه خۆی دهکردهوه و ئاوی نێرهی لهخۆدا جێگه دهکردهوه.

بهزویی ئاسمان بووه سامال، زریان، دابه زینی توندوتیژی روحلقودس بوو، ههنوکه کوکوختی ههوالی خوشکردنهوهی بارانی رادهگه یاند، لههه مان له حزه دا خۆرتاوا بوو، لهو دوری دوروهوه، لهژیر پتیمدا، وێرانه کانی قه لای (فرانک رابر) م بهسەر گردۆلکه یه کهوه له (میسسترا) بیی که باران شتبوویهوه. تهواوی ئاسمان بهرهنگیکی ئالتونی و سهوز ده دره وشایهوه.

رۆژی دواتر، بهنیو باخ و سهروستانه کاندای چووم بۆ دیدهنی میسترا، بۆ دیدهنی (بۆمی) گریکستان، ئهم گردۆلکه پیرۆزه، زیدی گریکستانی نوێ، بهسیحره شاراوه و په نهانه که یهوه، سه رچلترین رۆح ده خاته داوهوه، دار لیمو و پرته قال، کۆلانی باریک و پتچاوپتچ، منالانی نیوه رووت که له شه قامه کاندای گه مان دهکهن، ژنگه لیک که دهچن بۆ جهنگ، کچگه لیک که له ژیر دره ختی پر شکۆفه دا دانیشتوون و خه ریکی چینین، ژبان هه مدیسه چنگ به خاکدا دهکاته وه و هه ول ده دا سه رله نوێ به گردۆلکه ی باپیراندا هه لگرتی. ئهم ناوچه سهوز و ئاوه دانه، به که مین ناحیه ی میسترایه، گه ر بهجسته پتیشتر، ناوچه یه کی قاقری و بی دره خت و ته مومژاوبت دیتته ری، بهرته بوون به نیو دار و په ردووی خانووی دارووخاودا ده گه یته کلێسای ئه فسونایی و هه تاو بردووی بیزانسی، ده گه یته کلێساکانی پرپولپتوس، متیرۆپلی، ئاجیۆتیزدوری، ئاپنیدیکۆ پانداناسا، ئیدی ئیره دووه مین ناحیه ی میسترایه.

تینووم بوو، چووم بۆ کلێسای پانداناسا تا راهیبه کان قومنی ئاوم بدهنی، هه وشێ کلێساکه بریقه ی ده دا یه وه، هۆده گه لی ساکار سپیکاریکراو، به تانیی چنراو له سه ر قه نه فه کان راخرا بوو، ژنه راهیبه کان به یه له به پیرمه وه هاتن، هه ندیکیان جحیل و ژماره یه کی تریان به هۆی رۆماتیزمه وه وه ک ته خته وشکه ه لگه رابوون. هه موویان رهنگه پریو، له بهرته وه ی بۆ گوزه راندنی ژبان ده بوو له کارکردن نه وه ستن، شه وانیش نه ده نوستان و خه ریکی عیبادهت ده بوون، قه تاوقهت تیر به زگی خۆیان نه یانده خوارد، هه رکاتی ده ستیشیان به تال با، ئه وا سه ریان به سه ر کاره ده ستیه کانیا نا شوڕده کرده وه و ده که وتنه چینی کاری: گولی سووری ورد به ده زووی سووری ئاوریشمین، خاچ، سه ومه عه، ئینجانه ی پر له مێخه ک، دار سه رووی گچکه، پنده چوو به شانازیه وه جازیه کانیا نت پیشان بدن، ئیدی خه م دات ده گرتی، ناخر ئه وان ته نها زه رده خه نه ده یانگرتی، چ نالین، به لام ده زانیت چ زاویه ک له گۆری نییه!

دره وشانه وه ی پانداناسا له هه وای بوومه لیتدا، به جامی عاجی بیزانسیی ده چوو، جامیک به ری هه وسه له و ئه قین، تا له په نای هه ناسه ی پیرۆزی مه ربه می پاکیزده دا به وه یته وه. ئهم کلێسایه، له به ردی بناغه وه تا چه مینه وه ی گومبه زه که ی، خاوه ن چ یه کانگیری و دلرپینی و مه رکه زیه تیکه! سه رپای ئهم په رسته گه سیحراوییه، وه ک په یکه ریکی زیندوو و گه رم هه ناسه ده دا، سه رجه م به رده کان، ویتنه و راهیبه کان، وه ک به شی پتیکه یته ری ئهم کلێسایه پتیکداچوون، وه ک بلتی هه موویان پتیکه وه

له نیوه رۆیه کدا هاتبیتنه دنیا.

وه ها هاوگوفجان و لیکه لیبوونیکه گه رمی نیسانی له ویتنه بیزانسییه کانا، دور له چاوه روانیم بوو، پتیشتر، ته نها شیه ی زاهدانه و زیرم بیینیۆه که تۆماری به ییتی سوور نووسراو به ده سه ته وه، بانگیان ده کردین تا له سه روشت بییزرتین و بدهینه بیابان، برین تا رزگارمان بی. به لام لیره رهنگی به شکۆ و ویتنه ی دلرپین هه بوو. مه سیح، به سوار ئاژه لیتی لاوازه وه، میه ره بان و زه رده خه نه له سه ر لیبو خۆی ده کرد به ئۆرشه لیمدا، هاوه لانی به چله دارخورماوه له دوا یه وه ده رۆیشتن، خه لکی به چاوانی تژی له بیینییه وه سه ریان ده کرد، وه ک بلتی له هه وریک بنۆرن که به ئاسماندا رت ده بی و پاشان ده رپه ویتنه وه، ئه و فریسته یه ش که له (ئافندیکو) بیینیووم، جه نگاوه ریکی جوان بوو به رهنگی سهوز، قژه لووله که ی به په رۆیه کی پان به سه تیبو، به هه نگاوی خیرا و ئه ژنوی تۆکمه یه وه به زاویه ک ده چوو بۆ... پروا، هه ر به راست به ئاواها په رۆشی و خیراییه ک بۆ کوئی ده رۆیشتن؟

له هه مان وه ختدا زه نگه که به نه غمه ی نهرم و گویتنه وازی، ساته وه ختی هاتنی شه وی (هه بی پاک) ی راگه یاند، چومه ناو کلێساکه وه، له ناوه راستدا مه زاری گولبارانی مه سیح، پۆشراو به گوله لیمو، ئه وه ی که به رده وام ده مرئ و هه میشه هه لده سیته وه، له سه ر گوله لیمو راکشایوو، زه مانج (ئه و) یان به ئه دۆنیسه بانگ ده کرد و هه نوکه ش ناویان ناوه مه سیح، ژنای رهنگه پریو و ره شپۆش بازنه یه کیان به ده وریدا دروست کردبوو، به سه ریدا چه مابوونه وه و شیوه نیان بۆ ده کرد، ته واوی کلێسا وه ک شانه ی هه نگوین بۆنی مێوی لی ده هات، ژنه کاهینه کانی تر، (ملیسا) (*کانی ترم هاتنه وه یاد له په رسته گه ی (ئارتیس) له (ئیفس) (**)) و په رسته گه ی ئه پۆلۆ له دیلفی که له مێوو په ر رۆنرابوون.

کو توپر شیوه نی ژنان به رز بۆوه، نه مزانی عه زاب هیتزیکه خواوند هه لده سینیتته وه، به لام لیره له فه رمانه ریه وه تی هیلیندا، دلن ئاره زووی شیوه نی نه بوو. هیتشتا تاریک دانه هاتیبو، هه ستام و که وتمه وه سه رکه وتن به سه ر ئهم گرده دا، ده رگای گه وره کرابۆوه و هه وشه کان چۆل و هۆل، به پتیلیکانه دارووخواه کانا چومه سه ری و گه ی شتمه بورج و هه ساره کان، پۆلیک قژقه سه رسام به بیینی من، دایان له شه قه ی بال و فرین، ته ماشای ده شته به پیته که ی خواریم کرد و له و دوو که له ورد بوومه وه که له دوو که لکیشی کوخته کلۆله کانه وه هه لده سا، وره وری گالیسه که یه ک هاته گویم و گۆرانییه کی پر جۆش و خروش، فه زای ده وروه رم ده یانلاند، هه وا پر ببوو له تارمایی، کیژۆلانی که زی و پرچ خورمایی، سینییۆراگه لی فرانکیی له گۆر هاتنه ده ر، شوالیه گه لی زرتپۆش، شوالیه گه لیک که له رۆلی رزگار که ردا له (پلۆپۆنز) وه بۆ ئیره هاتن و کیژانی گریکیان کرده ژنی خۆیان، خوتنی گریکیی له ده ماره کانیا ندا که وته

(*) Melissa: چند خانگی قاره مان به ناوی میایسا به ناویانگ بوون. له وانه: ملیسا، خوشکی ئامالته که به مندالی

خۆراکی داوه ته زیۆس. ملیسا: یه ئی له پیرۆشه کاهینه کانی دیمتر. ملیسا واته ههنگ. (فه رهنگی ئه فسانه کانی گریک

و پۆم).

(**) Ephese: شاریکه له ناسیای گچکه.

گهړ و زېدی خوږيان له ياد چووه، له ساي ژناني نه سمه و قتر رهش و چاوه گه شى گريکييه وه بوونه سهرکه و توانى د وړاو.

چهند روتيتک دواتر، ديمه نيکى تر شاگه شکهى کردم، له شيو نيکى وشک و برينگه وه ردت دهبيت که دار چنار سببه رى به سهردا کردوه و قه وزه گولبارانى کردوه، به چپايه کى رووته ندا هه لده گرتيى که بونى پونگه و شيوه رانى گرتوه، چپايه ک چول له ناوايى، چول له خه لک و مهر و بز، که داده گه ريتيت، له و ديو پيچنيکه وه، کوتوپر له دلنى پلپونزدا په رستگهى نه پوئلو ده بيت له بهر دهمندا قه دى راست کردو ته وه، بهردى بناغه کهى هه هه مان بهردى خوله ميتشيبى رهنکى کيوه که يه، نه و له حزه بهى له بهر امبه ريدا راده وده ستيت، په يوه ندی نيوان په رستگه و خه لوه تگه که هه ست پچ ده که يت، به شپک له چپاکه دهميتى که به گاشه به رده کانى خو به وه هاتو ته سهرى و بو خو شى يه ک گاشه بهردى گه وره يه، به لام گاشه بهردى که رچ له بهر زاييبه که يه وه په ريوه ته وه. جوړى داتاشين و دانانى عامودى نه په رستگه يه، گوزار شته له جه وه هه رى نه وه همسو پچ په رده يى و لاکه و تيبه، و پچ ده چچ په رستگه که، که لله سهرى ديمه نه کهى ده وره به رى پچ. ليته، هونه رمندى پيشينان که به رده و اميبى به خش و راقه که رى ديمه نه که يه به کاملتى، له سهر ساميدا ته نگه نه فست ناکات، به لکو به درتيايى رتگه يه کى به شه رى، هيتند نارام و ليتزانان به ره و تر و پکت په لکيتش ده کات که له کاتى هه لگژانا ته نگه نه فست ناييت، وه ک بلتتى ته و او ي چپاکه له ناخى قه واره ي تاريخى خو بيدا، مليونه ها سال بيت هاتبيتته زوبان و له ناره زوى دهر پرينى هه ستى نيو قولايى ناخيدا بو پچ.

نيدى نه و ساته وده خته ي نه په رستگه يه بووه هى خو ي، نارام بووه، هه ستى به نارامى کرد، به و اتايه کى تر، مانايه کى دوزيبه وه، ماناي خو ي و نيدي خه نى بوو.

گه شت و گه رانى هه روتيتى به سهر زه مينى گريکستاندا، زياتر له جاران سهرنجى راده کيشام بو نه وه ي که شارستانيتى گريکستان، نه ستيره ي تابانى هه لو اسراوى نيوان نيوه رتگه ي عهرد و ناسمان نه بووه، به لکو دره ختيتک بووه ره گى به قولايى خاکدا روتيوه، خورا کى له خاکه وه وهر گرتوه و کردويه به گول، هه رچى زياتر خو ي له خاک تير کردوه، رهنگى گولتى گه شتر و بونى گولتى خو شتر بووه، ساکارى و هاوسه ننگى و نارامى به شکو زى پيشينان، به رى چاکه خوازى سروسشى و دلپاکيى نه زادى ساکار و هاوسه ننگ نه بوون، به لکو نه وانه به رى زورانبازيه کى سهخت بوون و ده سته وتى شه رتکى خو تياوى و خه ته رناک بوون. نارامى گريکستان، پر له ره مز و نه پينى و خه مه، هاوسه ننگيى نيوان هتزه توپره و ناکو که کانه که دواى زورانبازيه کى درتيايى نه پر له عه زاب، مليان بو ناشتى دا و گه يشتنه چتبه ک که نيدي رتگه بو هه ول نه ما بوو، و اته گه يشتونه تر و پکى هه ول.

رؤشنايى هه وينيکه چپا و ناوايى خا کى گريکستانى له فه زادا راگرتوه و نامادى کردوه. له ئيتاليا رووناکى نهرم و ژنانه يه، له يونيا فينک و پر له نانارامى خو زه هه لاتيبان يه، له ميسر چر و هه وه سناکه،

به لام له گريکستان رؤشنايى مه له کوتيتکه بو خو ي. له تينى نه رؤشناييبه دا، بونبادم توانى ياسا به سهر تيتکه لپتیکه ليدا به رقه راراکات و يهک جيهان بدو زتته وه، ناخر جيهانيش به عنى ها و نا هه ننگى.

پيرتيتکى چکوله له کوختى پاسه وانى ته نيشت په رستگه که هاته دهر وه، دوو دهنک هه نجير و بوله تريتبه کى به ده سته وه بوو، ميوه کان نويه ره بوون و پيرتيتن حزه ي دهر کرد وهک ديارى به منى بهه خشى. پيرتيتکى ميه ره بان و رووخوش بوو، هه لته له جيتلدا ژنيتکى خو پتگه رم بووه.

پرسيم: "ناوت چيبه؟"

- "ماريا!"

که خه ريك بووم ناوه کهى ياداشت کم، ده سته چرچه وه بووه کهى هينا يه پيش و به ناز و عيشه وه کى کچانه وه گوتى: "ماريتسا! ماريتسا!"

به وه هويه کى که ناوه کهى له رتگه ي نووسينه وه نهر ده بوو، حزه ي دهر کرد ناوه خو مالتيه که شى به رتيزى. نه مانا وه، ساته وده خته شيرينه کانى ژيانى له ياده وه ريدا ده ژيانه وه.

ترسا و له وهى نه بادا گويم له ناوه کهى نه بو پچ، هه مديس گوتى: "ناوم ماريتسايه!"

خوشحال بووم که دهمينى هيتا هتيزى ژنانه ته نانه ت له م جه سته داکه و تو وه شدا ره گى هه يه.

پرسيم: "نه رى نه م همکه شته ي دهوره برمان چين؟"

- "مه گه ر نابينى؟ مشتى به ردى!"

- "نه ي بوچى خه لکى له وپه رى دونيا وه ديتن نه م به رده انه بيبين؟"

پيرتيتن بو ساتيتک دوودل بوو، پاشان دهنگى نرم کرده وه و پرسى:

- "تو غه ريبه يت؟"

- "نا، گريکيم!"

شانى هه لته کاند و به پتکه نينه وه گوتى: "غه ربه گيله کان!"

نه وه به کم جار نه بوو نه م پيرتيتنگه لى پاسه وانى په رستگه دتيرنانه، يا پيرتيتنگه لى پاسه وانى کلتياسى به نا و بانگى خا و نه په يکه رى موجيزه نامتيزم ده بينى که له رووى پچ حورمه تيبه وه به قه ديسان يا خود به خوا وه ند مه ربه رينه دتيرنه کان پتده که نين، هه رچوتى پچ ها وده مى نه وانه ن، له کو نيشه وه گوترا وه: دوورى و دوستيبى (*). هه روا که بوله تريت ترش و شيرينه کم تام کرد، ماريتسياسى به ساللاچوو به شادومانييه وه سه يرى دهر کردم. ويستم سهر بخه مه سهرى، ليم پرسى: "نه ي له باره ي سياسه ته وه چ ده ليتى؟"

به شانبازيه کى چا و پروان نه کرا وه وه لامى دايه وه: "کو ره کم، چ بلتيم! تيمه له سهر نه م تر و پکه له دونيا داپراوين، قيل و قالى نه وانه نابينه ين!" مه به ستى له (تيمه) خو ي و په رستگه که بوو،

(*) له ده قه که دا: ناشنايى ماهى نه فرده ته.

(دابلراوین) یشی به نه غمه یهک دهر پری که مانای (باشتر) ی ده گه یاند. خوشحال بووم، قسه که ی پیرتیزن زیاتر له پهرستگه که دلمی پر کرد له شادومانی.

به ژیر عاموده کانا سهر ده که وقته سهری و ده هاتمه وه خوار، دوو رۆژ له وهه ویر باران باریبوو، هینشتا پاشماوه ی ناوی باران، بچ جووله و سازگار، له چاله مه مره پره شکاوه کاندان جی مابوو. چه میمه وه و هوری سپیم بینی که وهک تارمایی به سهر رووی ناودا تیده پری. له شوتینیکدا خوتیندبوومه وه که له خوره لاتنی دووردا، به هه مان شپوه خواوه ندیان له چالی پر له ناودا که هور به سهر یانا رت بووه، پهرستوه. کاتیک ده گه رامه وه دهشت، پیره میتردیکم بینی له سهر به رده کان که وتیوه سهر نه ژنو، به سهر چالیکدا چه میبووه و له تیپه ریوونی ناوی دنوری، نه شوه یه کی به یاننه کراو روخساری داپوشیبوو، پیده چوو لووت و دم و گونای مه حف بووین، جگه له دوو چاوه هیج شتیکی تر به روخساریه وه نه مابوو، نه دوو چاوه شوتینیتی ناویان هه لگرتبوو که به نیو گاشه به رده کاندان رت ده بوو. به ره لای رۆشتم و پرسیم: "پیره میترد، نه ری له ویدا چ ده بینیت؟" نه ویش بچ نه وه ی سهری به رزکاته وه یاخود چاوی له ناوه که وه رگرتی، وه لای دامه وه: "تیپه ریوونی عومرم!"

له گریکستان، چیا و روویار و زه ریا و دۆله کان (ئینسانیی) ن، به زویانیتیکی نزیک به زویانی ئینسان له گه له بونیاده مدها ده ناخشن، بونیاده م پهریشان و بیزار ناکه ن، به لکو ده بنه هاوری و هاوکاری. هاواری تووره و ناارامی خوره لات، به ره تیوون به رۆشنایی گریکستاندا ناسک ده بیته وه، کاتیک ئینسانیی ده بی، ده بیته - لۆگوس - نه قل. گریکستان به هه ولی زۆر، هه موو شتی له بیته نگی خوی ده دا، ناژه له به ئینسان، کۆله یی خوره لاتنی به ناژادی، مه سستی درندانه به عه قلگه رای و هوشیاری، به خششی روخسار به بی روخساری و پیوانه به نا پیوانه، هاوسه نگ کردنیش به هیزی نابینا له کاتی شه ردا. ناوه یه مه ئموریه تی نه زه ریا و عه رده زۆر گورز چه شتوه ی که ناوی گریکستانه.

گه شت و گه ران به گریکستاندا، چیتزکی واقعی و سهر وه تیکی گه وره یه، خاکی گریکستان هیند به خوتین و ناره قه و فرمیسک ناویته بووه و چیاکانی گریکستان هیند شاهیدی هه لگزانئ ئینسان بوون، که ئیدی بیر کردنه وه له وه حقیقه ته نه ژنو ت سست ده کات که لیره، له سهر نه م چیا و له م که نارانه دا، چاره نووسی نه ژادی سپی، چاره نووسی ته واوی به شه ریبه ت له خه ته ردا بووه. هه له بت له یه کن له م که نارانه دا بووه که گواسته وه ی موجیزه ئاسای له ناژه له وه بۆ به ئینسان بوون رووی داوه. بیگومان له وه ها جیگه به کدا، (نه شتارت) ی هه زار مه مک له ئاسیای گچکه له نگه ری گرت و گریکیه کان، نه م په یکه ره دارینه درنده یه یان هه لگرت و روخساره ناژه لیه که یان لئ سربیه وه و ته نها دوو مه مک یان لئ هینشته وه و جه سته یه کی ئینسانیی شکۆداریان بی به خششی. گریکیه کان له ئاسیای گچکه، نه شتارتیان هه لگرت، نه شتارت: غه ریزه ی کتوی، مه سستی زۆر بلتی، هاواری درندانه، غه ریزه یان گۆری به نه فین، قه پالیان گۆری به ماچ، زۆر بلتیان گۆری بۆ ویرد و دوعای مه زه بی، هاواریان گۆری به گۆزانی ژیر لیتی عاشق، نه شتارتیان کرد به نه فرۆدیت.

سروشتی مه له کوتی و جوگرافیای گریکستان، نه رک و به رپر سیاریه کی عاریفانه ی له نه ستویه. دوو رووداوی کاریگه ره میسه له عه رد و زه ریاکانیدا پیک ده گه ن. هه میسه دوو سروشتی مه له کوتی و جوگرافیایی له به رده می گه رده لوولدا بوون، نه م سروشته چاره نووساز، کاریگه ریبه کی بونیادی به سهر چاره نووسی گریکستان و چاره نووسی سه راپای دونیا وه جی هینشته وه.

ته نه ای ته نها، به گۆزانیکی له دارزه یتون دروستکراو و کۆله پشتیکه وه سه راپای گریکستان گه رام و ته ماشام کرد، بۆنم کرد و ده ستم لیه دا، هه روا که گریکستان له ناخدا ته شه نه ی ده کرد، هه ستم ده کرد جه وه ره ی عیرفانی عه رد و زه ریاکه ی ریتیمیکه، دیمه نی گریکستان له هه ره له حزه یه کدا له گۆزاندایه و له هه مان کاتیشدا چه سپاوه، جوانیه که ی ده بزوی و تازه ده بیته وه.

یه کانگیریه کی پته و و له هه مان کاتیشدا گۆزانه کاریه که ی به رده وام له نویتیوونه وه دایه. سه رسام له وه ی چما هه مان نه غمه به سهر هونه ری گریکیه دیرینه کانه وه فه رمانه وا نه بووه؟ نه م هونه ره له تیشکی نیگا و نه فین و لیکه حالیبوون و به خشینی گوزارشتیکی هه سته پیکراو به دونیای بینه رای ده وره یه، پتی ناوه ته گۆره پانی بوونه وه. له په یکه رتیکی قوناعی گه وره ی کلاسیک ورد به ره وه: بی جووله نییه، له ره ی هه سته پیکراوی ژبان له خوی گرتوه، وهک نه شه هینه ی که له ترۆیکی فرینی خۆیدا بۆ ساتیک راده وه سستی، بال لیک ده دا و که چی له به رچاوی ئیمه دا بی جووله خۆ ده نویتن. په یکه ره دیرینه کان به ترزتیکی هه ست پین کراو ده جوولین و ده ژین، له ساته وه ختیکی نه به دیدا، گا به رده وامی ده به خشنه سوننه تی هونه ری و گا ئاراسته ی ناینده ی هونه ره ئاماده ده کهن، سوورانه وه ی سی لایه نه ی زه من له هاوسه نگیی ته واودا ده پارین.

گریکیه کان به هوی جه نگینه وه، هه ره ناوچه یه کیان پیرۆز کرد و هه ره که یان هینایه ژیر فه رمانی مانایه کی والاوه که جه وه ره ی پیکه ته یان بوو، له ریگه ی جوانی و نه فینی دیسپلینکراوه، ماهیه تی فیزیایی هه ره ناوچه یه کیان کرده جه وه ره یکی میتافیزیکی، گیا و خاک و به ردیان وه لانا و گیانی فینکی هه ره ناوچه یه کیان له قولایی خاکی که شف کرد، نه م گیانه یان گا له په رستگه یه کی دلرفیندا، گا له نه فسانه یه کدا، هه ندی جاری تریش له خواوه ندیه کی دم به پیکه نین و سروشتیدا به رجه سته کرد.

به درتزیایی چه ندین سه عات له دیمه نی پیرۆزی ئۆلۆمپ ورد بوومه وه، له ئارامیه شه رافه تمه ندانه و فانتاسیه که ی، له زاری خوشحال و میواندۆست که بناری چیاکانی ده وره یه له به لای وشکه (با) ی باکوور و بای قامچی وه شینی باشوور پاراستوویانه و ته نها لای خۆرناووه رووه ئاو دایانناوه، جیبه ک که شه نی فینکی زه ریای لیه هه لده کا و به ئاراسته ی (تالیفوس) دا به ره وه سه ره وه ده چی. چ خه لوه تگه یه کی تر له گریکستان، به ناوها هاوگونجان و توپزیه که وه هه سستی ئارامی و هاوئا هه نگی ناو رووژینتی. گریکیه دیرینه کان به روانیتیکی پته وه وه نه م خه لوه تگه یه یان کرده جیگه یه ک تا گه لانی گریکستان هه ره چوار سال جاریک بریانه دیدنه بکن، به وه ها مه به سستیکی لیوولتیویان کرد له مانا و ئارامی و قودره تیان زیده کرد تا بتوانی هه ره جوژه سازشیک رت کاته وه.

ده مارگیری و رق و شه ری ناوخۆ گریکستانی له به ره یه ک هه لوه شاندا، دیوکراته کان، ئاریستۆکراسه کان،

زالمەكان يەكتىرىبان لەناو بۆرد. كۆپىرە پىكان، دوورگە جوئ بوو دەكان، هېتلى لاکەوتەى كەنار و شارۆچكە سەربەخۇكان، جەستە يەكى چەند سەريان خولقاند كە نەفرەتى دوو لايەنە، شىرازەى ئەم ولياتەى پىچراند، سېنە لە توورە ييدا قولپ يەدەدا. كوتوپر، ھەر چوار سال جارېك سەر قافلە چىيانى گول بەسەر، ھەر كە ھاوین دادەھات، لەم زنارە پىرۆزە دەكەوتنە رى و بەپەلە تا ئەوپەرى سنوورى گرىكستان دەپۆششت. لە مانگى پىرۆزە پىتشىر كىتبان رادەگە ياند، بانگە شەى ناگرېرى گشتىيان دەدا، دۆست و دوژمنيان بانگەتشت دەكرد بۆ ئۆلۆمپ بېن تا بەشدارى لەو پىتشىر كىتبانەدا بەكن.

لە تەواوى پلويونز و گرىكستان، لە مەكەدۆنيا، تسالى، ئىپىرۆس و تراسەو، لە كەنارەكانى زەرباى رەش، ناسىاى گچكە، مىسر و قەيرەوانەو، لە ماكناراسيا و سىسىلەو، پالەوانان و بېنەران دەھاتن و تەماشای پىتشىر كىتبان دەكرد، رېگە بەكۆيلە و تاوانبار و غەربىيە و ژن نەدەدرا، تەنھا گرىكېگەلى ئازاد ماساى ھاتنە ژوورەو يەن ھەبوو. چ خەلكىك ئاواھ كامل لە بەھای ئاشكرا و شاراوھى وەرزش حالى نەبىو، لە كاتىكدا ژيان لەگەل قىل و قالى ھەولەكانى رۆژانە بۆ زالبوون بەسەر دوژمنانى دەورە يەيدا بەكانگىر دەبىن - ھىزى سروشتى، ئازەلانى كىتوى، برستىتى، تىنوتىتى، نەخۆشى - خۆشەختانە ھەندى جار گورېكى زۆرى لى دەمىتېتەو و ھەول دەدا ئەم گورە لە وەرزشدا سەرفكات. ئاخىر شارستانىتى لە ساتەوختى دەستپىكردنى وەرزشەو دەست پىدەكات، مادامەكى ژيان لە ھەولدايە بۆ مانەو تا خۆى لە ئازارى دوژمن پىارېزى و لەسەر عەرد بىنېتەو - شارستانىتى لە داىكنابى، شارستانىتى كاتى لە داىكەبى كە ژيان لە خواستە سەرەتايەكان بوو پىتەو و لە ھەولى سەر پەرژان بەتۆزى دەسبەتالېدا بېت، ئەدى چۆناوچۆنېى ئەو دەسبەتالېيە بەكاربىرى؟ چۆناوچۆنېى لە نىوان چىن و تۆزە كۆمەلېيە تىبە جۆراو جۆرەكانا دا بەشكرى؟ چۆناوچۆنېى تا رادەى كۆتايى بۆى زىادبكرى و لە بېژەنگ بىرى؟ لەسەر بناغەى يەكلاكرنەو ھى ئەم جۆرە مەسلانە، دەتوانرى بەھاو جەوھەرى شارستانىتى ھەر نەژاد و قۇناغىك بىرخېرى!

بەنىو وىزانەكانى ئالېتسدا سەر دەكەوتم و دەھاتمە خوارى و بەچېژەو لەو بەردە سەدەفېيانەم دەنۆرى كە بىناى پەرستگە كەيان پىرۆنرابو، مەسىحېيەكان ئەم بەردانەيان شكاندبو، بومەلەرزەكانىش وىرانىان كرىبون، باران و لافاوى ئالفى درەوشانەو سەر سوھېتەرەكەيان لەبەبىنردبو، بەيكەرەكان سووتابوون و تەنى گەچەكەيان مابۆو، چەند دانە يەك مابوونەو، ئەو ژمارەبەش بۆ سەبورى دلمان بەس بوون. دووسى چلە رېحان لە درزىكەو سەريان ھىنابوو دەرى، ئەو جىگەيە مەزلى پەيكەرى لە ئالتون و عاج دروستكاراى فېدىاس بوو، چلە رېحانەيەك لىكرەو و پەنجەكانم تىرى بوون لە بۆى نەمرى.

ئەم شوئە عىرفانىيە گۆرەپانى زۆرانبازى ئىنسان بوو، بەلام بەر لەو خواوھەندەكان زۆرانبازى خۆيان لى كرىبو، زىوس لەگەل (كروئوس)ى باوكىدا جەنگى تا قودرەت و دەسلەتەكانى وى بۆخۆى كۆنترۆل كات، ئاپۆلۆ خواوھەندى رووناكى لە پىتشىر كىتبان راکردن و بۆكسىتدا لە (ھورمزى) بردەو - ئىدى بىر بەسەر زوبان و رووناكى بەسەر ھىزى تارىك و فرېودەر و توند و تىژدا سەرکەوت. دواى خواوھەندەكان، قارەمانان بۆ زۆرانبازى ھاتنە ئىيرە، (پلۆس) لە ئاسىياو ھات و (ئۆنومۆس)ى خوتىخۆر و دېندەى

تەختى عەرد كرىد، پاشان (ھىپودامىيا)ى كىژە ئەسپ رامكەرى كرىد ژنى خۆى، شارستانىتى پىتشىكەوتوى (ئۆيان) (*ى) پىشكۆ و دلرفىن، شكستى بەخەلكانى بىكلىتورى ئەم ناوچە يە ھىنا. ئەسپى خستە خزمەتى ئىنسانەو و قودرەتى مرۆفى توندوتۆل كرىد، (ھىراكلىس) قارەمانىكى تر، دواى پاكىكرنەو ھى تەويلەكانى (ئۆياس) (**) ھات بۆ ئىيرە تا بەشانازى (زىوس)ى خواوھەندى نۆتە، قوربانىي گەورەى بۆ بكا تە ديارى. لە خۆلەمىشى قوربانىيەكان مىحرابىكى رۆنا و بەكەمىن پىتشىر كىتبان (ئۆلۆمپ)ى راگە ياند. ئەم مىحرابە پىرۆزە بەخۆلەمىشى قوربانىي نۆى بەرزتر بۆو و ئۆلۆمپىا بوو كورەيەك كە تىيادا نەژادە جۆرە جۆرەكانى گرىكستان، جەستە برۆنزيەكانى خۆيان خارا كرىد.

ئەوانە ئەم كارەيان لە پىناو لەش جوانىدا نەدەكرد، گرىكېيەكان ھەرگىز ھونەريان لە پىناو ھونەردا بەكار نەھىناو، ھەمىشە مەبەستىك لەو دىو جوانىيەو بوو: مەبەستى خزمەت كرىدى ژيان. جەستەى بەھىز و جوانىان بۆ ئەو دەويست تا بىتتە قالى ئەقلىكى ھاوسەنگ و ساخ، ئامانجى گەورەش لەو دىو ئەم ئامانجەو، بەرگىكرن بوو لە پۆلىس، واتە لە (شار).

لاى گرىكېيەكان، وەرزش بۆ ژيانى ھەر شارنشىنىك وەك ئەندامىكى كۆمەلگە، پىتوىست بوو. شارنشىنى حىسابىي كەستىك بوو كە بەئامادەبوونى بەردەوام لە وەرزشگەكاندا دەيتوانى جەستەى بەھىز و ھاوئاھەنگ كات، بەواتايەكى دى دەيتوانى جەستەى جوان كا و بۆ بەرگىكرن لە ھاوېرگەزى خۆى ئامادەى كات. بەوردىبوونەو لە پەيكەرېكى سەردەمى كلاسېك، يەكسەر بۆت درەدەكەوئ ئەو ئىنسانەى پەيكەرەكەى بۆ رۆنراو ئازاد بوو يان كۆيلە، جەستەى گوزارشتكەرى ئەو، نىشانەكانى ئىنسانى ئازاد ئەمانەن: ئارامى، عەشقىكى تەواو دىسپلېنكراو، جەستەى جوان و بەھىز. ئاخىر كۆيلە ھەمىشە بەجولەى شىرەز و شىرازە پىچراو و جەستەى قەلەو يان خەمبار و پىنا دەكرى، دىۆنېزىوس خواوھەندى مەستى، ئارام لە جىگەيەكدا راوھستاو، (سىلېن) (***) و (ساتىرەكان) (***) مەست و وىران دەورىان

(*) Ionin.

(**) ئۆزىاش Augias: گوئى نەدەدەيە پاكىكرنەو ھى تەويلەكان لەپاشەرۆ و پىسايى ئازەلان، ئۆرىستە بۆ تەحقىر كرىدى ھواكلىس، ئەو كارەى بەو سپارد، (ھىراكلىس)ىش بەگۆرېنى ئاراستەى رووبارى ئالفى بەرەو تەويلەكان، بەلېنى خۆى بەئەنجام گە ياند، بەلام ئۆزىاش كە قەولى دابو بەشنى لەولاتەكەى خۆى بەھراكلىس بسپىرى، ئەو قەولەى شكاند. (بەكورتى لە قەرھەنگى ئەفسانەكانى يۇنان و رۆم) ھەو.

(***) سىلېن Silene ناوى سەرحەم ئەو ساتىرانەيە كە دەگەنە تەمەنى پىرى، بەلام لە ساتىرەكان كە بەپىرى رىوايەتە دىرېنەكان دىۆنېزىوس پەرودە كرىدو، ناوى سىلېس بوو. ئەم سىلېنە زۆر ئاشىرىن بوو، كە پوو كۆل و پىن، لىتوى ئەستور و چاوانى وەك چاوى گا، دەورىان داو، زل، سىلېن ھەمىشە سەرخۆش بوو، بەزەھەت دەيتوانى ھاوسەنگى خۆى بەسەر گوتىدريژەو راگرى.

(****) ساتىرەكان Satyrs ھاوړىيان و لايەنگىرانى دىۆنېزىوس، دەمى زل و كۆلكنى وەك دەمى ئەسپىان ھەبوو، وايان دەنواند كە ھەمىشە لەھاوینە ھارەكانا سەرگەرمى سەمان.

داوه، واته كۆيله و خزمه تكاره كانى، به خه مساردى سهرگه رمى سه ما ناجوره كانى خويانن. نامانجى بالاى گريكييه كان، هاوئاهاهنگ كردنى ئه قىل و جهسته بووه، گه شهى نابه جيتى يه كى له و دووانه يان به وه لىك ده دايه وه كه ئه وه گه شه كردنه له سهر حيسابى نابووت كردنى ئه وى تر يانه. كاتى گريكستان به ره و نشيوى تياچوون هه لدير، جهستهى قاره مانيش گه شهى نابه جيتى خوى ده ست پى كرد و ئه قىلى له ناو برد، (يۆرپيد) (*) يه كه مين كه سى بوو دهنگى ناره زايى هه لپى. وى رايگه ياند: رۆح به ده سستى قاره مانبازيه وه له خه ته ردايه، (گالن) (***) يش دواى ئه وه هه جو نامه كهى خوى هونيه وه: ئه وانه ده خۆن، ده خۆنه وه، ده خه ون، پيسابى نيو و رگيان خالى ده كه نه وه و له خۆل و زه لكا ودا تل ده ده ن - بۆره، چۆن قاره مانان رۆژگار ده گوزر يتن! هيراكليسى شه هيدى گه وره، ئه وى له سالانى پر شانازيدا له قوناعه جوړاوجوره كانى تيبه ياند و ئه قىل و به ده نى گه يانده هاوئاهاهنگيه كى كامل، ورده ورده بووه مه خلوقى كى ناو زگ بۆگه ن و به دمه ست و گاخرى چه كل، هونه رمه ندانيش كه له قوناعه مزه نا كانا، نمونه ي نامانجى شيوه جحيلىيان خولقان دبوو، هه نوو كه به واقيعه راييه كى ناكامل، كه وتبوونه نمايش كردنى جهسته ي ته مه ل و كيتوى.

له گريكستان، وه كه هه ر جيتگه يه كى تر، هه ر كه واقيعه رايى له زه يندا رۆنيشت، ئيدى شارستانيتى رووه و لىك به ره له و ه شان چوو. به م جوړه، ده گه ينه قوناعى واقيعه را، قوناعى زۆر بلتییى و بى ئيمانى هيلينستى كه له نامانجه سه روو ئينسانيه كان دامالراوه. له بى سه رو به ريه وه بو پارتنۆن، دوو باره له پارتنۆنه بو بى سه رو به رى - نه غمه ي مه زن و بى روم، شيرازى هه ست و سۆزه كان ده پچرى، ئينسانى نازاد هيز و توانا ديسپلينكراوه كانى خوى له ده ست ده دا و جله وى غه ريزه ي له ده ست به رده بى. خرۆشان، هه ست، واقيعه رايى، جوړىك نا ئارامى عاريفانه و هيسترىيى رومخسار داده پۆش، خه ونه ترسانكه ئه فسانه بيه كان ده بنه شتگه لى زينه تى، ئه فرۆد پت و هك ژنىكى ئاسايى جل و به رگ له به رخرى داده مالى، زيوس مه كر و ناسكى له خۆده گرى، هيراكليس بو ئاستىكى نزمى نازه لانه داده به زى. دواى جهنگى پلپونز، له توپه تى بوونى گريكستان ده سستى پى كرد، ئيمان به سه ر زه مينى باوان له به ين چوو، خۆبه زلزانينى فه ردى زال بوو، له ديمه نى شانۆنامه كانا ئيدى كه سى تى يه كه م خوا وه ند يان جحيلىكى خوا وه ن نامانج نه بوو، به لكو شارنشينىكى ده و له مه ند و پارده دار بوو به له زه ت و هه وا و هه وه سه شه هوا نيه كانيه وه، واته پولپه رستىكى به دگومان و هه وه سباز. پيشتر ناماده گى جيتى كاملى بو خوى گرتبوو، به لام هه نوو كه خۆش سه ليقه يى جيتى به ناماده گى چۆل كرديوو، هونه ر بسووه هه مانه ي منالان و ژيانى به عيشووه و ديمه نى واقيعه را. ئينسانيش ببووه درنده يا خود دانا. به و گرده دا سه رده كه وتم كه به مۆزه خانه يه ك كۆتايى ده هات، په له م بوو په يكه رى (هورمز) شاكارى (پراكسىست) (***) و دوانزه

قوناعى (*) هيراكليس و دوو نيگارى ده گمه نى جيتاموى سه رديواره كه بيمين. په له م بوو، وهك بلتییى بترسم له وهى به ر له گه يشتم، هه رد ئه م شاكاره جيتاموانه ش قووت بدا. ئه رى بۆجى؟ ده شق له به ر ئه وه بى كه هه ولى به رزى ئينسان، سه رپيتچى له ياسا نا ئينسانيه كانى ئه به دييه ت ده كات، (به م پيتيه، ژيان و هه ولى ئيمه، رهنكى خه م و قاره مانيتى له خۆ ده گرى، ساته وه ختيتكى زياترمان له به رده مدا نييه، باشتره ئه و ساته وه خته بو ئه به دييه ت بگۆرين، ئاخىر شيويه كى ترى ئه به دييه ت بوونى نييه!) هه ر كه گه يشتمه هۆلى گه وره ي مۆزه خانه كه دلّم ئارام بۆوه، ئه پۆلۆ، هيراكليس، نايك، سانتوره كان، لاپيته كان به ئارامى له رۆشنايى به ره به ياندا ده دره وشانه وه و هيشتا گيانيان تيدا ما بوو. خۆشحال بووم كه دونياى ئيمه يابه ندى ياساى سه روو ئينسانيه، له م سه رده مه مه رگا و بيا نه دا كه به حوكمى چاره نووس تيايدا ژيان به سه ر ده به ين، هه ست ده كه ين له هه ر ساتىكدا بۆى هه به بومى بكه و يتته خوارى و نازيز ترين ياده و ره يى ئينسان بكاته قه ره بر ووت. هه نوو كه به بيمينى شاكارىكى هونه رى هه ستنى چيژ وه رگرتنمان له گه ل مه ترسىيى دا يرانى هه ميشه ييدا يه كانگير ده بى، مه ترسىيه ك كه بالى به سه ر كار هه نره ييه كه دا كيشاوه.

به ته ماشا كردنى دوو نيگاره گه وره كهى سه ر ديواره كه، بى سى و دوو په ي به گوته ي حه كيمي تى خۆره لاتى دوور ده به يت كه ده بيتى: "هونه ر نمايش كردنى جهسته نييه، به لكو وه ديارخستنى هيزه كانى خولقتينه رى جهسته يه!" ليره له ژيتر ئاستىكى ته نكدا، به تاييه تى له نيگاره كهى خۆرنا وادا، ئه و هيزه خولقتينه رانه ده بينى. تازه ميوانداريه كه ته واو بووه، سانتوره مه سته كان سه ريان خستۆته سه ر ژنه لاپيته كان، يه كى كان دپته پيشخ و ژنىك له باوه ش ده گرى، له هه مان كاتيشدا به ده سته زله كانى مه مكى ده گوشى، پيده چى ژنه كه به هۆى نازار و هه روه ها به هۆى له زه تىكى شاراوه و له وه سفبه ده ره وه له هۆش خوى چوويى. له شوتنىكى تردا، جهنگا وه ران قه پال له يه ك ده گرن، يان چه قۆ له يه كتر ده دن، له ژيتر كاربه رى زالوونى هه ستنى زه بروزه نگدا، گبانه وه ر له ديلى نازاد ده بى، گوڤه پانى جهنگه دپيره كان، له نيوان ئاده ميزاد و بونيا ده مى له مه يمون چوودا، له به رچا ومانا زيندوو ده بيتته وه. به لام ئاراميه كى عاريفانه بال به سه ر ئه م هه موو شه يدا ييه سه رسوره ينه ر و كيتويه دا ده كيشى، له به ر ئه وهى له نيو خه لكى خرۆشا و دوور له چاوى جهنگا وه راندا، ئاپۆلۆ به و په رى ئارامى را وه ستاوه و ده ستنى راستى به شيويه كى ئاسۆيى رايه ل كر دووه، گه رچى خولقتينه رى ئه م ديمه نه گه و ره به له بى ته جروه يى هونه رمه ندى كۆنى تيبه ران دووه، به لام هيشتا به كاملى هونه رى كلاسيك نه گه يشتووه. وى هيشتا گرفتارى جهنگه، نه گه ييه وه ته تروپىك و بو له ئامبىزگرتنى سه ركه وتن له ئاره زوويه كى ناگرين و نا ئارامدا قو لپ ده دا،

(*) دوانزه قوناع: راقه ي فه رمانتيكه كه هيراكليس به پريارى ئوستيه ي نامۆزاي ئه نجامى داوه، له روانگه ي عيرفانيه وه، كاره كانى ئه و بو پيشاندانى (تاقىكرده وه كانى رۆح) بووه، كه ورده ورده له كۆيله جه سته و هه رس نازاد ده بى و خوى به قوناعى خوا وه ندى ده گه يه نى. ناوى لاپتیه كان به كورتى: شيرى فه، ئه ژديه اى لورن، به رازى ئه ريمان، ئاسكه ميبى سرينى، مه لانى ده رياچه ي ئيستمفال، ته ويله كانى ئۆزباس، گاي كريت، ماينه كانى ديومد، كه مه ربه ندى شازنه هيبۆليته، گاوانى گريون، سه گى سه ربه ر، سبوى زپرينى هه سپرده كان. (فه ره نكي ئه فسانه كانى گريك و رۆم).

(*) Euripid

(**) Galen

(***) Praxiteles به ناوبانگترين په يكه رسازى ئه تيكى.

تایه کی هاوسه نگیبیه که ی شکاندووه، به لّام دهستی نه گه بیوده ته تا که ی تر و به ناراسته ی دوا نامانج به ره و پیش ده چن. گهر ئەم نیگاری سهر دیواره به قوولی رامانچله کیتنی، له بهر ئەوه به که هیشتا به ترۆیکی به رزی به شه ری، ترۆیکی کاملی نه گه یشتووه، هیشتا ده توانی پالنه وانی ره نمجده و جهنگاوه ر بناسریتته وه. لیتره له زه تیکی تریش هیه، له سهر ئەم نیگاری سهر به رده، زنجیره ی پله و پایه کان ده ناسریتته وه: خواوند، ئینسانی نازاد، ژن، کۆیله، نازهل. خواوند له ناوه راستا، ریتک و نارام، باوه ره به خو راوه ستاوه، وه حشه تی ده ور به ری خو ی ده بینن، به لّام هیچی به خه یالدا نایه ت، له هه مان کاتیشدا به رامبه ر قین و ئەقینی خو ی خه مسارد نییه، به نارامیی ده ست رایهل ده کات و سه رکه وتن ده کاته خه لات، پیوانی نازاد - لاپیته کان - یش نیشانه ی ئینسانیان به رو خساره وه به، نایکه نه هه را، ناخروشین، به لّام هه رچیبه ک بن ئینسان و خواوند نن، لیته له ره و لوچی برۆ نازاریان وه دیار ده خا. ژنان نازاریکی زیاتر ده چیژن، به لّام نازاره کان یان له گهل هه وه سیک ی تاریکدا یه کانگیر ده بی، له که وتنه نیو جهنگی نیتره دیوتیکی ترسناک خو شحالن، شادومانن له وه ی خوین له پیناوی ئەماندا ده ریتژی، له لایه کی تر کۆیله کان ده سوورپینه وه و سهیری خه لکانی تر ده کن، نا نارام و خو یان پی کۆنترۆل ناکری. زه مانن که ئەم نیگاری سه ره رده نه خشیترا، شیوه پاکشاوه کانی په راویز نه یده توانی نمایشگه ری خواوند ده کان بن. دوا جار ساتوره کامان هیه، نازهلگه لی به رلا و مه ست، به قیژه قیژ و هاوار هاوار وه خو یان ده دن به سه ر ژنان و کوپاندا، ئەقلیان له ده س داو و به م پیته هیتزیک نییه گو ر و قودره تیان به نه زم جله وکات، یاخود گه وره یی بداته هه ست و سو زیان. ساته وه ختیک ی سه رسور هین و ده گمه نه، ته واوی یه قینه کانی ژیان، تایبه تمه ندییبه کانی خو یان ده ست لینه دراو پاراستووه، له م ساته مه رمه ریبه دا، ته واوی توخمه کان له پیکه وه ژیانیک ی ناشتییا نه دان: باوه ر به خو یونی خواوندی، زه بت و ره بتی ئینسانی نازاد، سه رکیشیی نازهل، نیشاندانی واقیعه گه رایانه ی کۆیله. چهنده نه وه دواتر، دوو توخمی تر، له توخمه ناچیره کان، هاتنه مه یدان، خرۆشانی واقیعه گه رای کامل، هه م ئینسانی نازاد و هه م خواونده کانی شی مه سخ ده کرد، ئیدی جله وی هونه ر پچرا، گو ری ده دایه خو و هه مدیس ده که وته وه.

ئەم نیگاری سهر دیواره له زه تیکی ترمان پی ده به خشن، له کاتی ته ماشا کردنیدا، پرسباری زۆر به زه نماندا ره ت ده بی. دوا ی ئەوه ی هیزی گریکستان ئیترانییه کانی شکست پی هینا و شه پۆلیکی نارامی و شانازی و قودره ت بالی به سه ر زه مینی گریکستاندا کیتشا، ئەم نیگاری سهر به رده کیتشرا، گریکستان ههستی به قودره تی خو ی کرد، دونیای ده ور به ر و ناخی تازه بوونه وه، رووناکیبه کی نو ی خواوند و ئینسانه کانی رووناک کرده وه، هه نووکه ده بو هه موو شته کانی تریش نو ی بینه وه: کلنسا، په یکه ره کان، تابلوکان، شیعه ره کان، ده بو به شانازی سه رکه وتنی گریکستان به سه ر درنده کانا، یاده وره یبه کی نهر بخولقتیترن، ده بو ئەم یاده وره یبه چ روخساریک پیوشن؟

هونه رمه ندی گه وره له ودیو رووداوه واقیعی و رۆژانه ییبه کان ده نو پۆ و ره مزه نهر و نه گۆره کان ده بینن، له ودیو چالاکیه بی سه رو به ر و زۆر جار بی بناغه ی ئینسانه کانه وه، رووداوی گه وره ده ناسریتته وه که رۆحی ئینسان به دهستی شه پۆله کانی خو ی ده سپیترن. رووداوه تپه ره کان له نیو فه زایه کی ئەبه دیی

ده نی. ئەم هونه رمه ندی گه وره یه، نمایشی واقیعه گه رایانه وه ک مه سخ و کاریکاتیتری نهر می ده بینن. به م به لگه یه، نه ک ته نها په یکه رسازان، به لکو ته واوی گه وره هونه رمه ندانی کلاسیکی گریکستان، له پیناوه زمانه تی نهر می و یاده وره یی سه رکه وتندا، مپژوو یان له پانتاییبه کی بالا و ناماژدی میتۆلۆژیا دا ره نگ پیدایه وه، له بری پیناندانی گریکی گه لی هاوچه رخ له شه ری دژ به ئیترانییه کانا، هاتن لاپیت و ساتۆره کان یان بو نمایش کردین، له ودیو لاپیت و ساتۆره کانه وه دوو دوژمنی گه وره و ئەزله ی ده بینن: ئەقل و نازهل، شارستانیته ی و درنده یی. به م جوړه، رووداوی مپژوو یی که له سه رده مانیک ی دیاریکراودا روودهدا، له چنگی زه مهن هه لدی و ده لکی به ته واوی نه ژاد و خه ونه دپینه کانی ئەو نه ژاده وه، دوا جار له دهستی نه ژادیش هه لدی و ده بیته یاده وره ییبه کی نهر و ئینسانی. له ریتگی به رز و گه وره راگرتنی ره مزه وه، شانازیبه کانی گریکستان، ده بیته شانازی بو هه موو مرۆقایه تی. ئەم مه سه له یه سه به ارت به دوانزه (میتوب) (*یش، که په رستگه ی زیوسیان رازاندۆته وه راسته. (میتوب) ده کان نیشانداری دوانزه قوناغه که ی هیراکلیسن، ته نانه ت بهو حال و وه زعه تیشکاوو له به ینجووه ی ئیستایانه وه به دیواری مۆزه خانه که وه، به قوولی ئاده میزاد راده چله کیتن و زه ین ده گه به نه ترۆیکی شانازی. (ئاتینا) ئەقلی ئینسانیی، جحیل و به هینز له پال (هیراکلیس) ی پالنه وانا راوه ستاوه و یارمه تیده دات، هه لته ت له حزه یه ک له وه به ر، له (ئکرۆپولیس) ده قه له مباتیکی بو (ماراتۆن) و (سیلامیس) داوه تا به هانای گریکیبه کانه وه یچی، دوورتر له (میتوب) ده کان، له سه ر گاشه به ردیک دانیشتووه، هه وله کانی توژی ماندوو یان کرده وه، به لّام هیشتا هه ر له خزیاییه، بنۆره چۆن چاوی بریوه ته پالنه وان که به سه رکه وتنه وه ده گه ریتته وه و مه له کانی (ئیستمفالوس) (**ی وه ک غه نیمه ت بو ده کاته دیاری. که میتک دوورتر، بنۆره چۆن به خو شحالییه وه ده ست رایهل ده کا و هه روا که له پشت قاره مانه وه راوه ستاوه، کۆمه کی ده کات بو له کۆلگرتنی دونیا. گه رچی هونه رمه ند خوازباری ریزان بووه له گریکیبه کانی سه رده می خو ی، به لّام ئەم ریز و گه وره ییبه ی پيشکەشی هیراکلیس، باپیره ی مه زن و سه ردار ی میلیه ت کرد. گوایه سه رگوزه شته ی ئەم ریز و گه وره ییبه ی ئاوه یه: نه وه ی ئیمه سه رکه وتنی به ده ست نه هینا، به لکو هۆشباری و زرنگی میلیه ت به دهستی هینا، باپیره ی سه رسه خت و خاوه ن ئیراده به دهستی هینا. به م جوړه، به ته رزیک ی ره می، ئەم ریز و گه وره ییبه به رفراوانتر ده بی، ته واوی جوړه کانی ئینسانی نازاد ده گرتته وه. ده لئ: ئیمه ی گریکیبه کان ئەم سه رکه وتنه مان به ده ست نه هینا، ته نها نه ژادی ئیمه نه بو ئەم سه رکه وتنه ی به ده ست هینا، به لکو سه رکه وتن مولکی هه ر ئاده میزادیکه که به تپه راندنی قوناغه جوړه جوړه کانی، هه ولی دا له نازهلان و درنده کان و مه رگ به ریتته وه.

(*) دوانزه میتوب، کیژانی نازوپوس Asopps.

(**) مه لانی ئیستمفالوس (مه لانس دریاچه ی ئیستمفال) له یه کئ له دارستانه چیره کانی ئیستمفال ده یان، میوه ی باخه کانیان ده خوارد و زه ردر و زانیکی گه وره شیان له به رو بو مه کانی تر ده دا، هه ر بۆیه ئۆریسته، هیراکلیس بو له ناو بردنیان پاسپارد و ئەویش هه مو یانی به تیر قه تلوعام کرد. (فه ره نگی ئەفسانه ی گریه ت و رۆم).

له موزه‌خانه‌که هاتمه ده‌رئ و چوممه هه‌یوان، فهرشی سیبهری دارکاجی لئ ږاخرايوو، دلته‌نگیبه‌کی ناکاو چنگی له رۆحم گیرکرد، بیرم کرده‌وه: چما ئیمه‌ی ئاده‌میزادی نوئ ده‌توانین ده‌ستمان به‌خه‌ونی قاره‌مانیی هاسه‌نگ و نارامی گریکبیبه دیرینه‌کانا ږاگا؟ هه‌ر گه‌شتیاریک، دوا‌ی رزگارکردنی خوئی له ده‌ستی ئهم خه‌ونه، دوا‌ی هاتنه‌ ده‌روه‌ی له موزه‌خانه‌که و پرووه‌پرووه‌ونه‌وه‌ی له‌گه‌ل هه‌تا‌وادا، ده‌بن به‌دلته‌راوکیتوه ئهم پرسیاره سه‌ره‌کیبه له‌خوئی بکات. به‌لام بۆ ئیمه‌ی گریکبی، ئهم خه‌مه دوو جه‌مسهریبه، له‌به‌رئه‌وه‌ی خو‌مان به‌نه‌وه‌ی گریکبیبه دیرینه‌کان ده‌زانین، لهم رووه‌وه، بمانه‌وئ و نه‌مانه‌وئ ئه‌و ئه‌رکه له‌سه‌ر شامان هه‌ست پئ ده‌که‌ین که وه‌کی باپیره مه‌زنه‌کامان بین - ته‌نانه‌ت زیاتریش له‌وه- ئه‌رکی هه‌ر کورپک بۆ تیبهراندن له باوانی.

چهند خو‌ش بوو گه‌ر گریکی بیتوانیبا ولانه‌که‌ی گه‌ږا‌با و گوئی له ده‌نگی تیزو توورپی ژیر خاک نه‌با، به‌لام گه‌شت و گه‌ږان بۆ گریکبیبه‌ک به‌گریکستاندا ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی ئه‌فسوونابویی و پرست لیڤه‌ه. له‌سه‌ر خالی‌ک له‌سه‌ر عه‌ردی گریکستان راده‌وه‌ستیت و هه‌ست ده‌که‌یت که دلته‌راوکئ ته‌واوی بوونت له‌ خو ده‌گرئ، ئهم خاله، گۆرپکی قووله و تهرم له پال تهرمدا ده‌نگی جو‌را‌وجۆریان لئ به‌رز ده‌بیته‌وه و بانگت ده‌کن. له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌نگ تاقه به‌شیکي جه‌سته‌یه که به‌نه‌میری ده‌میتیته‌وه (*). له نیو ئه‌وه ده‌نگانه‌دا ده‌بی کامیان هه‌ل‌ب‌تیریت؟ هه‌ر کامه‌یان رۆحیکه بۆ خوئی. هه‌ر رۆحیکیش په‌رۆشی قالی جه‌سته‌ی خوئی‌تی، دلته به‌شپه‌رزه‌ییبه‌کی زۆروه گوئ راده‌دیرئ، دوولته له ب‌ږیاراندنا، له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر جار نازیزترین رۆح، شایسته‌ترینیان نیبه.

بیرم دئ نیوه‌رۆیه‌کیان له‌ژیر دره‌ختیکدا به‌د‌ر‌ت‌زایی که‌ناری ئیروتاس، له‌ماه‌بینی ئه‌سپارت و میسترادا ږاوه‌ستابووم، هه‌ستم به‌و زۆرانبا‌زیبه دیرینه‌ی نیوان ئه‌قل و دل کرد، دل‌م هه‌وسار پچراو، بۆ پیتشه‌وه غاری د‌دا تا (کوستانتین پالوبولگ) ئیمپراتۆری بیزانسی بۆ ژیان بگه‌رپیتیته‌وه، پیتچکه‌ی زه‌مه‌ن بۆ شه‌شی ژانویه‌ی سالی ۱۴۴۹ بگه‌رپیتیته‌وه، بۆ ئه‌و رۆزه‌ی لیڤه، له به‌رزاییبه‌کانی میسترادا تاجی ته‌مه‌ن کورت و به‌خوئین سووری بیزانسی قه‌بوول کرد، تین و تاوی باپیره‌گه‌لیکی بئ شومار، نا‌نارامیی نه‌ژادگه‌لیکی بئ شومار، هاتمانده‌ده‌ن تا دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانی دل که‌وین، به‌لام ئه‌قلی دل‌به‌رد خۆی راده‌پسکیتن، هه‌ر وا که به‌توورپی له ئه‌سپارت ده‌نۆرئ، ده‌یه‌وئ ئیمپراتۆر به‌ده‌ستی غاره‌تی زه‌مه‌ن بسپیرئ و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل لاوانی دل وه‌ک به‌ردی ئه‌سپارتیدا دامه‌زرتن، چونکه ئاره‌زووی ئه‌قل ریک شتیکه که داوا‌ی ئهم ساته‌وه‌خته ترسناکه‌مان لئ ده‌کات. ساته‌وه‌ختیکی ترسناک که به‌حوکه‌می چاره‌نووس تیا‌یدا له‌دایک بووین. گه‌ر خوا‌زیاری ئه‌وه‌ین ژیا‌مان به‌سه‌مه‌ر بئ، ئه‌وا ده‌بن ږیرایر بده‌ین له‌گه‌ل نه‌غمه‌ی خه‌ته‌رناکی سه‌رده‌مه‌که‌ماندا ها‌ونا‌ه‌نگ بئ.

کاتئ گریکبیبه‌ک، به‌گریکستاندا ده‌گه‌رئ، سه‌فه‌ره‌که‌ی وی ده‌بیته‌ گه‌رانیکی تاقه‌ت پرووکیتن بۆ

(*) ناو‌نیشانی شیعریکی فروغ فروخزاد (ته‌نها ده‌نگ ده‌میتیته‌وه).

بینینه‌وه‌ی وه‌زیفه، ئه‌ی چۆن خوئی به‌شایانی باپیرامان بزانی؟ چۆنا‌و‌چۆنی بتوانئ داب و نه‌رتی میلی، بئ ئه‌وه‌ی بیته‌ مایه‌ی روورده‌شی بۆ، درتزه پئ بدات؟ هه‌ست به‌قورساییی به‌رپرسیاریبه‌کی گران و نا‌نارام ده‌کات به‌کوئلیبه‌وه، هه‌ر گریکبیبه‌کی زیندوو هه‌ست به‌و قورساییبه‌ ده‌کات، خودی ئهم ناوه هتیزتیکی دوور له‌ شکان و ئه‌فسووناوی هه‌یه، هه‌ر که‌سئ له گریکستاندا هاتبیته‌ دنیا، هه‌ست ده‌کات که ئه‌رکی درتزه‌پیتدانی ئه‌فسانه‌ی نه‌میری گریکستانی له‌سه‌ر شانه.

هیچ نا‌و‌چه‌یه‌ک له‌ نیشتمانی وی له گریکستانی ئه‌م‌رۆدا نیبه هه‌ستی بئ لایه‌نی له‌ناسینی جوانیدا بوورووتن، هه‌ر نا‌و‌چه‌یه‌ک نا‌و‌تیکی هه‌یه: ماراتۆن، سالامیس، ترموپیلا، میسترا. هه‌ر نا‌و‌تیک به‌یاده‌وه‌ریبه‌که‌وه گریک دوور له‌ لیره دۆراین، له‌وئ سه‌رکه‌وتن. کورپه‌ر هه‌ر نا‌و‌چه‌یه‌ک بۆ رووداوی به‌رینی خه‌مناکی میتروو ده‌گۆردئ و سه‌راپای گیانی زیاره‌تکاری گریکی ده‌خاته زاری و فیغان. هه‌ر نا‌و‌چه‌یه‌کی گریکستان، به‌هۆی ئامیتنه‌بوونی به‌سه‌رکه‌وتن و شکست و تژیی بوونی به‌زۆرانبا‌زی به‌شه‌ری، ده‌گاته ترۆپکی به‌رزی وانه‌یه‌کی ده‌ورتیشانه که بۆ ئیمه هه‌لاتن لئ شتیکی مه‌حاله، ده‌بیته هاواریک و بیستنی ئه‌و هاواره‌ش ئه‌رکی ئیمه‌یه.

له راستیدا، بارودۆخی گریکستان خه‌مگینه، ئه‌رکیک ده‌خاته سه‌ر شانی هه‌ر گریکبیبه‌ک که هه‌ل‌گرتنی ئه‌و ئه‌رکه هه‌م خه‌ته‌رناک و هه‌م بئ ئه‌ندازه‌یش کیتشه‌یه. ئیمه به‌رپرسیاریبه‌کی زۆر سه‌ختمان له‌ئه‌سته‌ویه، ئاخ‌ر هیزی نوئ له‌خۆزنا‌واوه راست ده‌بیته‌وه، گریکستانیش له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رده‌وام له‌نیوان ئه‌و دوو هه‌وله به‌رامبه‌ردا بووه، جاریکی تر ده‌بیته‌وه به‌گه‌ردا‌و: خو‌را‌وا، به‌په‌یره‌وکردنی سونه‌تی ئه‌قل و گه‌رانی ئه‌زمونی، به‌ره‌و پیتش دئ تا دنیا داگیرکات، گریکستانیش له‌ناوه‌راستیدا، ئاخ‌ر تیره دوورپیتانی تیره‌ی ده‌ژهن، به‌ره‌و پیتش دئ تا دنیا داگیرکات، گریکستانیش له‌ناوه‌راستیدا، ئاخ‌ر تیره دوورپیتانی جوگرافیا‌یی و مه‌له‌کوئیی دنیا‌یه، جاریکی تر وه‌زیفه‌ی ئاشتکرده‌وه‌ی ئهم دوو دیره‌ی ده‌که‌ویته‌ ئه‌ستوو ئیدی لیڤه‌وه ده‌که‌ویته‌ دۆزینه‌وه‌ی رینگه‌ی خوئی.

ئهمه چاره‌نووسیکی پیرۆز و زۆر تاله، له‌کو‌تایی زیاره‌ته‌که‌ما، زه‌نیم تژیی بوو له‌پرسیاریی غه‌مگین و چاوه‌رئ نه‌کراو، له‌جوانیبه‌وه ده‌ستمان پئ کردبوو، گه‌یشتبوینه ئازاره‌کانی سه‌رده‌م و ئه‌رکی ئه‌م‌رۆی هه‌ر گریکبیبه‌ک. ئه‌ورۆ، هه‌ر ئینسانیک که زیندوووه، هه‌ر ئینسانیک که بیر ده‌کاته‌وه، که خو‌شه‌ویستی ده‌کا و ده‌جه‌نگئ، ئیدی ناتوانئ به‌لارو له‌نجه‌وه هه‌نگاو هه‌ل‌تین و بیسه‌رژیته‌ سه‌ر ستایشکردنی جوانی. جه‌نگین وه‌ک بلتیسه‌یه‌کی سووتینهر ئاگر ده‌خاته‌وه و ئیدی شتی نیبه نا‌و‌ی ناسایش و دلارامی بئ. هه‌رکه‌سئ هاوشان له‌گه‌ل مرۆفایه‌تیدا بجه‌نگئ و بسووتئ گه‌لی گریکیش که زیاتر له‌ هه‌مووان جه‌نگیوه و سووتاوه-چاره‌نووسی ئه‌مه‌یه.

گه‌شته‌که‌م کو‌تایی هات، چاوانم لیڤورپئ بوو له گریکستان، پیتده‌چوو له‌و سئ مانگه‌دا زه‌نیم پیتگه‌یی، پیم وایه به‌نرخترین غه‌نیمه‌تی ئهم جه‌نگه‌ فیکریبه ئه‌مانه‌ بوون:

ناشکراتر له‌ په‌یامی میتروویی گریکستان گه‌یشتم و حالی بووم له‌وه‌ی ده‌سه‌کوتی بالای گریکستان جوانی نیبه، به‌لکو جه‌نگه له‌پیتا‌و ئازادی، قوولتر هه‌ستم کرد به‌چاره‌نووسی خه‌مگینی گریکستان و ئه‌و

ئەركە قورسەى كە بەكۆلى ھەر گرىكئىيەكەوھىە . پىم وايە دوا بەدواى زيارەتكردنم لە گرىكئستان، بۆ چوونە ژوورەوئى تافى كاملبوون، زەينم تارادەى پىتوست پىنگەبىببوو، ئەوە جوانى نەبوو كە بەرەو دەروازەى كاملبوون پىنۆئى دەكردم، بەلكو بەرپرسىارى بوو. دواى گەرانەوھەم لەسەفەرە سى مانگىيەكەم، كاتى خۆم كەدەو بەمالتى باجدا، ئەمە ئەو ميوە تالە بوو كە لەگەل خۆم ھىتابوومەوھە.

ئىتالىا

گەرامەوھە مالتى بابم، لەنىو بىدەنگىيە تەرپوربى دايكەم و لەژىر سەرنجى گرز و مۆنى باجدا، رووداوەكانى گەشتەكەم وەبىر خۆ دەھىنايەوھە و شادى و خەمەكانىم پىكەوھە گرى دەدا. ئىدى نەمدەتوانى گوى لەبەرپرسىارىتتىم بخەوئىم، دەنگى لەناخمەوھە بەرز دەبۆوھە. عەرد ھاتبووھە قەسە، مردووەكان زىندوو بىوونەوھە و گرىكئستانىان لەشيوئى كرىتتىكى مەزندا لەلام خولقاندىبوو. گرىكئستانىش بەرەدوام لەپىناوى نازادىدا جەنگىوھە (ئاخر قەدەرى وا بوو جەنگى) ئەدى لەھەلومەرجىكى ئاھادا وەزىفەى من چ بوو؟ وەزىفەم ئەوھە بوو ھاوكارى بىم و لەپالىدا بەدل و بەگىيان جەنگم.

بەلام نازادىم لەكى و لەچى سەندبا؟ ئەوھە پرسىارىكى قورس بوو، نەمدەتوانى وەلامى بدەمەوھە، بەلام بەچاكى ھەستەم بەشتىك دەكرد، ئەوئىش ئەوھەبوو كە كارم ئەوھە نەبوو بدەمە شاخ، چەك ھەلگرم و دژى تورك جەنگم. ئاخر چەكى من شتىكى تر بوو، بى لەوھە، ھىشتا نەمدەتوانى شوناسى دوژمنەكانم بەكەم، بەلام زۆر بەچاكى شتىك لا روون بوو: ئەوئىش ئەوھە بوو كە ھەر پرپارىكەم دابا، شەرافەتەندانە جىبەجىم دەكرد، لەئىرادە و غىرەتى خۆم دلئىابووم.

ئەو رووداوەتان لەبادە كە مامۆستاي ئابىن لاي بابم شكاتى لى كردم، خۆم لەوئى بووم و گوئىم لى بوو، بابم وەلامى داہوھە: "تەنھا لەدوو حالەتدا مەسەلەكە پەيوەندى بەمەنەوھە ھەيە، گەر درۆ بكا ياخود داركارى بكرى، تەنھا ئەو دووھە و ھىچى تر. جگە لەوھە، ھەنووكە ئەو ئىدى پىياوئىكە بۆ خۆى، لى گەرى با ھەرچى پىن خۆشە ئەو بكات!" ئەو وشانە بەقولى لەزەينمدا رۆچوون، گەر ئەو وشانەم نەزەفتىبان، وا بزەنم ژيانم پىگەيەكى ترى دەگرتەبەر، چما ھىزىكى تارىك و غەربزەيەكى لەھىچ نەچوو، غەربزەى گورگى بۆ تەربىەتدانى بىچووھەكى، بابمى بۆ پەروەردەكردنى كورەكى رانومابى دەكرد!

پىم لەمال ئەدەنايە دەر، ھەنووكە بىن ھاورى بووم، (ئەنجومەنى ھاورىبان) ىش كۆلارەيەك بوو (با) بردبووى، بەوھەلانى ھەوا ھەوھەسى نوئى كە دواى گەرانەوھەم لەسەفەرەكەى گرىكئستان نازارىان دەدام، خۆم بەخوئىندەوئى رىنسىناسى ئىتالىا و ئەو رۆحە مەزنانەوھە سەرقال كە ئەو رىنسىناسە خولقاندىبوونى، لەبەرئەوھە پرپارم دا بچم بۆ ئىتالىا و لەوئى باقى ئەو پارەيە خەرج كەم كە بابم وەك خەلاتىك بۆ سەفەرىكى يەكسالە دابووى پىم.

بەجوئە، ھەمدىس بەيانىيەك خۆم لەئامبىزى مالتەوھە ھىنايە دەر، دايكە بەگىيانەوھە پرسى: "تا كەنگى كۆل لەسەفەر نادەيت.. ئاخر تا كەى؟" دەموست وەلامى بدەمەوھە: "تا ئەو كاتەى زىندوووم. داىە، تا ئەو كاتەى زىندوووم!" بەلام خۆم گرت. دەستىم ماچ كرد و خۆم بەفەرراوانى زەريا سپارد.

جھىلتىكى بىست و پىنج سالان بىت و لەو پەرى لەشساغىشدا بىت، كەسىكى تايەتت، چ پىاو و چ ژن خۆش نەوئى، بەپىي پىادە و تەنھەى تەنھا بەكۆلەپشتىكەوھە ئەمسەر تا ئەوسەرى ئىتالىا بگەرى، بەھار بى و پاشان ھاوین و ئەوكات پابىز و زستانى لىواولتو لەباران و ميوە، ئارەزووى بەختەوھەرىيەكى لەمە گورەتر، ئارەزووىيەكى بى ئەدەبانەيە.

وا بزەنم لەھىچم كەم نەبوو، ھەر سى ئازەلى درندە - جەستە، زەين و رۆح - وەك يەك چىنئىان وەردەگرت، ھەرسىكىيان رازى بوون و برسىتتىيان دامركابۆوھە. لەماوھى ئەو مانگى ھەنگوئىيەدا لەگەل رۆح، ھەستەم دەكرد جەستە و زەين و رۆح لەيەك قور شىلراون، تەنھا كاتىك كە بونىادەم پىر دەبى، ياخود گىرۆدەى نەخۆشى يا نەگەتسىيەك دەبى، ئەوسا ئەو سىيە لىك دەترازىن و دەكەونە دوژمنايەتتىكردنى يەكدى. گا جەستە دەيوئى فەرمانرەوايى بكا، گا رۆح ئالاي ياخىبوون بەرز دەكاتەوھە و ھەولى خۆدەريازكردن دەدا. (زەين) ىش فەقىرانە لەقورئىنكىدا رادەوھەستى، ددان بەخۆيدا دەگرى و دەكەوئىتە تۆماركردنى ئەو لىكەرھەلەوشانە. وەختى جھىل و بەھىزىت، ئەو توخمە سىيەنەيە، برايانە يەكانگىرى يەكدى دەبن و لە يەك مەمك شىر دەمژن.

چاوانم لىكەدەنىم، جھىلى دەگەرتتەوھە، ھاوتاهەنگى لەناخمدا دەئىتەوھە، كەنار و چىكان لەو پەرى تەر تازەبىياندا بەبەرچاواندا رەت دەبن، ھەروا ئاوايىيەكانىش بەبورجى بارىكى كلتسىا و گۆرەپانى چكۆلەى سبەردارىان، دارچنار، فووارە، سەكۆى بەردىن و پىرەمىرەگەلنىك كە دەمەو خۆرنشىنان دەست بەگۆچان دادەنىشتن، بەھىمنى دەوئىن، ھەواى دەوروبەر و ژوور سەريان ھىندەى زەمەن دىرەن. خودايە وەختى بۆ يەكەم جار، تابلۆ بەناويانگەكانم بىنى، دلئى تىنووم كەوتە چ تەپە تەپى! بەئەزۆى چەماوھە، ھىند لەبەر دەروازەكەدا راوھەستام، كە ئىدى دلئى داخورياوم لەلەرزىن كەوت و توانىم بەرگەى ئەو ھەموو جوانىيە بگرم. ھەمان جۆر بەزىرەكىيى خۆم پەيم بەوھەرد كە جوانى بى رومە. تۆ سەبرى ناكەيت، كەچى ئەو سەيرت دەكا و ھىچت بەش نادات.

بەپەلە لەشارىكەوھە دەچووم بۆ شارىكى تر، ھەموو جىگەيەك ھەر تابلۆ و پەيكەر و كلتسىا و كۆشك بوو، واى لەو ھەموو تامەزرۆبى و پەرۆشبوونە! برسىتى و تىنووتىم دانەدەمركايەوھە، شەنەكى عاشقانە خۆى ھەلدەسوو لەلاجانگەكانم، ئىدى چ كاتى لەئىامدا وھا چىزىكى جەستەبىم سەراپاگىر تەر لەچىزىكى لەگەل ژندا جووتىبون، لەلەزەتى بىر كەردنەوھە، ياخود لەلەزەتى بەخواوھەندەوھە پەيوەستىبون، ھەست پى نەكردبوو. ھىشتا پەيوەندىيە ئىننىزاعىيەكان بۆژۆيان نەكردبووم، لەزەتم لەبىنەن و بىستان و دەست تىوھەدان وەردەگرت، دونىاي ناوھە لەگەل دونىاي دەروھەدا بىوھە يەك، دەستەم تىوھەدا، گەرم بوو، بۆنى جەستەمى لى دەھات. گەر لەو دەور و زەمانەدا، دروستكردنى پەيكەرىكىيان بەمن سپاردا، ئەوا وىم بەبەدەنىكى گەنجانەى تازە شكۆفەوھە دەخولقاندا - وەك پەيكەرى دىرەنى كۆرۆس(*) - كچىنسىيەكى چى

(*) Kouros پەيكەرى كورىكى جھىل بەراوھەستانەوھە.

لهسهه گوناکانی، ئەژنۆی توندوتۆژ و تۆکمە، کەمەری باریک و دەتگوت دونیا گۆلکێکە بەسەر شانییەوه.

لێرە لەئیتالیا سیوی ژبان کریم نەبوو، گریکستان تەواو جیاواز بوو، دیدەنیم بۆ گریکستان زۆر جار بەسۆی بوو، لەبەرئەوهی ئەو خاکە زیاد لەپتیبوست لەمنەوه نزیك بوو، ناخر خاکی من بوو، چاک بەعەزابه کانی ئاشنا بووم، ئەو ئازارانیەم لەودیو روخساره قەشەنگە کە یەوه دەبینی و ئازارم بەئازاره کانی یەوه دەچەشت. بەلام ئیتالیا، خاکیکی بیگانه بوو، خاوەن عەزایی تایبەتی خۆی بوو، بەلام من لێی بەناگا نەبووم، خۆگەر لێشی بەناگابام، وەک ئازاره کانی گریکستان پەرتیشانی نەدەکردم. لێرە بریتیک بەسەر روخساره جوانە کە یەوه نەبوو، ئازارم خۆی وابوو یاخود من وام هەست دەکرد کە ئاوهایه.

من کورە لادییەکی ساکار و تازە هەلچوو بووم کە بۆ یەکەم جار، تەنها و ئازاد، پێم دنا یە ولاتیکی غەریبەوه، هێند شادومانیەم مەزن بوو، کە هەندێ جار هەستی ترسم تێدا دەوروزا. لەبەرئەوهی چاک دەزمانی خواوەندەکان مەخلوقاتی بەخیلن، بۆیه خۆشحالی بوون و پەبیردن بەو خۆشحالییە لەخۆیا بیبوون بوو، لە پێتیاو پووجه لێکردهوهی کاریگەریی چاوی پیسی خواوەندەکاندا، کاری هەزەلیانەم دەکرد تا لەخۆشحالییە کەم کەمەوه. بیرم دێ لەفلۆرەنسا خۆشحالیی و شادومانیەم بەراوەیک بوو کە سەرئەحم دا مافی بەخسراو بەئینسان لێراوە بەدەر، هەر بۆیه جوتوتی پێتلاوی زۆر تەسکەم کەری، بۆ بەیانی لە پێم کردن و هێند ئەزبەتی پێیمان دەدا کە نەمدەتوانی رێ بکەم - وەک قۆزەرە هەلدەقونیمەوه - بەدریژایی ئەو بەیانییە تا نیوهرۆ، لەعەزابدای بووم، بەلام کاتی پێتلاوێکانم گۆری و پاش نیوهرۆ بۆ پیاسە چووم، خۆدایە هەستم بەچ لەزەتیک کرد! سووکەله رێم دەکرد، هەلدەفریم، هەمدیس دونیا بۆه بەبەهشت، بەدریژایی کەناره کانی (ئارنۆ) هەنگاوم دانا، لەپەردەکان پەریهوه و چووم بۆ (سان مینیاتۆ). دەمەوه عەسەر، شەبەکی فیتیک هەلی کرد، لەژێر دوا تیشکەکانی خۆردا جلکی بەری خەلکی، بەپۆشاکي ئالنتوونی دەچوو، بۆ سەبەینی بەیانی، پێتلاوێ تەسکەکانم لەپێ کردووه و جارێکی تر لەگەڵ عەزابدای ئاویتە بوومەوه، ئیدی خواوەندەکان بیانویه کیان بەدەستەوه نەما بۆ دەستتۆهردان، ئیدی پاک لەپاک بووین.

هەموو شتێ ساکارییه کی منالانەهی هەبوو، چ کیشە و گرفتیک ئازاری نەدەدام، سیوی ژبان زەرەیه ک کریمی نەبوو، ئامارەکان تەواو بوون، لەهەولێ گەران بەدوای شتیکدا نەبووم لەودیو ئامارەکانەوه، هونەرماندیک لەگریکستانی دێریندا، نیگاریکی لەسەر پەردەیه ک کیشا و وینه کیشیکي رکه بەری خۆی داوەت کرد تا حوکم بەسەر نیگاره کەیدا بدا.

- "پەردە کە لادە تا تابلۆکە بیینم!"
هونەرماندە کە وهلامی دایهوه: "پەردە کە خۆدی تابلۆکە یه!"
منیش پەردە ی چپاکان، درەختەکان، ئوقیانوسەکان و خەلک، کە هەنووکە لەبەردەما دەمبینن، تابلۆ بوون و بەچیتیکي پاکیزه و تیر نەبووهوه لەزەتم لێ وەر دەرگرتن.

یاخیبوونی ئەو وەلێن سالە کانی هەرزە کارییم رەویبۆوه، مەزەندە ناچیزەکان، ئەوانەهی رۆنابوون لەسەر ئەوهی کە عەرد ناوهدندی کەون نییه و بونیادەم ئەوهی ئازەله و وی بۆ خۆی ئازەلێکی ئاقلتر و نەمتره

لەباوانی. لەهەزمی چوارەم تێپەڕاندبوو، بەلام سەبارەت بە (ژن)، ئەوهی هاتبوو بۆ لەحزە پێتیک دلی راجله کاندبووم، هەمان ئەو ساتەهی کە ئەوم لەسەر قازق نا، ئیدی هەمدیس گەر بۆوه تا ژبانم لێ تال کات، هەر ئەندازەیه ک ئەقلم بکەویتە سەلمانندی ئەوهی کە ژنان هەمان بەهای پیانان هەیه و خاوهنی یهک رۆحن، دلی دێرینهی ناخم، دلی ئەفریقاییم کە ئەقلی بەئەوروپایی بووی سەر زەشت دەکا و دانووی لەگەلیدا ناکوێ، پال بەژنانەوه دەنێ و لەپشت بەستن یاخود مۆله تەدان پێتان کە بەقولا یی ناخمدای رۆچن و بکەونه ژێر دەسەلاتییەوه، بەرەره کانی دەنوێنێ. ژنان زیننەتی پیانان و زۆریه جارانیش نەخۆشی و پێداویستین.

(کۆستاندیس) دیتەوه یادم، ئەو پاسەوانە کریتییه کیوییهی سەر زەرعات، کە وەک دەرویش دەژیا و سیتییهی ژنی بەر تیر دەدا. کوتوپر هەوال بۆاوهوه کە کۆستاندیس دەیهوی ژن بیێی.

پێم گوت: "کۆستاندیس، چ دەبیستم؟ ئەری راستە دەتەوی ژن بیێی؟" لەوهلامدا گوتی: "باشه گورەم، ئەدی چ بکەم؟ بیرم کردووه ئەگەرەکو سەرمام بی ئەی کێ کە لەشاخیکم لێ بگری؟"
کە سیتیکی تر لەعومری پەنجای سالییدا بووه خاوهنی ژن و منداڵ، لەو باره یهوه پتی گوتم: "باشه کوری خۆم چیم کردی؟ عەرزای کوری خۆمی بکەم کە منیش وەکي خەلکانی تر حەز دەکەم مووی لولی نەرم لەسەر سەریه کەم هەبی!"
هەر وهکو گوتمان: گا پێداویستی و گا زیننەت.

لە تەواوی ماوهی مانگی هەنگوینی، لەئیتالیا ئازاد بووم و چ کیشە یه کی فەلسەفی یاخود نیگەرانییه کی سۆزاریم نەبوو.

لەگەڵ ئەوه شادا، هەنووکە کاتی دەمهوی دوا ئەو هەموو سالانە، ئەو لەزەته لەخۆدا بژێنمەوه، تەواو پیک سەرم سور دەمیێنێ، دەبینم لەزەتی ئەقلائی تر دزەیان کردۆتە ناخەوه، لەگەڵمدا یه کانیگیر بوون و ئیدی لەوه دەرچوون یادەوهی بن، لەزەینمەوه چونەتە خۆینمەوه و لەوێ وەک غەریزهی سروشتی دەست بەکار بوون، کاتی بریاریک دەدم، دواتر دیتەوه بیرم کە بریار دەره کە من نەبووم، بەلکو کاریگەریی فلان تابلۆ، یان فلان بورجی قۆناغی ریتینسانس، یاخود فلان شیعری دانتی بووه کە لەپه کی لەشەقامە باریکە کانی ناوچه یه کی قەدییمی فلۆرەنسادا تۆمارکاراوه.

ئەوهی بەسەر تەختەرەشی زەینمەوه هەلکۆلراوه، چیتێ ئەقلائی نییه، بەلکو چیتێ عەردیتر و نزیکتەرە لەگەرم و گورپی ئینسانەوه، ئەو چیتێ بەتەر و پیری و خەمیکي مەزەوه لیم دەنۆرن. لەو هەموو بەزم و رووداوهی تافی جحیلایی، جگە لەدەستکەوتیکي کەم هیچی تر نەماوەتەوه: گولالە سوورەیه ک کە لەپەرژینی باخچه یه کدا له (پالیرمۆ) بەژاکاوی بینیم، کچۆله یه کی پێتەتی کە لەکۆلانیکی پیسی ناپۆلیدا ملۆمۆی دەکرد، پشیلەیه کی رەش، بەپەلهی سپی گەرەوه لەسەر تافی پەنجەریه کی بەسەبکی گوتیک رۆنراو له (فیرونا) هەلتر و وشکا بوو. چۆنییه تی گولەوه چنیکردنی یادەوه رییه کانی ئادەمیزاد لەنێو یادەوه رییه جۆراو جۆره کانا، لەشتە سەپرو سەمەرە کانی زەمانه یه. ئەری ئەو سەرکرده گەرەیه کی بوو کە لەسەر نوێنی مردن بەقەهرەوه گوتی:

- "له ژياندا، نارذووی سڼ شتم هه‌بوو که هه‌لی ئه‌وم بۆ نه‌ره‌خسا به‌ده‌ستیان بښم: مالټیکی چکۆله له‌که‌ناری زه‌ریا، که‌ناریه‌که له‌قه‌فه‌سا و ئښجان‌ه‌به‌که ری‌حان!"

له‌نیټو یاده‌وه‌ریه‌که‌کانی سه‌فه‌ره‌که‌ی ئښتال‌یامدا، دوو یاده‌وه‌ریی تال له‌ناخمدارو‌نښتوون، دوو یاده‌وه‌ریی پر له‌سه‌ره‌نشست که تا مردن له‌نیخه‌م نابنه‌وه گه‌رجی خه‌تاکه‌ش له‌منه‌وه نه‌بوو.

یاده‌وه‌ریی یه‌که‌میان نه‌مه‌یه: خه‌ریک بوو شه‌و داده‌هات، به‌درټیابی رۆژ باران به‌لښمه‌ه‌باریبوو، وه‌که مشک‌کی ته‌ر خۆم گه‌یانه‌ گوند‌یک‌کی چکۆله‌ی (کالابریا)، له‌دووی ئاگر‌دان‌یک‌یک ده‌گه‌رام تا خۆم وشک که‌مه‌وه و له‌قو‌رن‌یک‌دا بنووم، کۆلانه‌کان چۆل و ده‌رگا‌کان‌یش داخراو، سه‌گه‌کان تا‌قه مه‌خلو‌قات‌یک‌یک بوون که بۆنی غه‌ریبه‌یان ده‌کرد و له‌گۆشه‌ی حه‌وشی ماله‌که‌نه‌وه ده‌که‌وته وه‌رین. جوتیارانی ئه‌و ناوچه‌یه، کیتیوی و دژه مرۆ و به‌رامبه‌ر به‌خه‌له‌کانی غه‌ریبه‌ه‌خانه‌گومان بوون. له‌به‌ر ده‌رگا‌کانا وه‌ستام، ده‌ستم رایه‌ل کرد، به‌لام نه‌مده‌وتیرا لښیان بده‌م.

باپه‌ری خوال‌یخۆش‌بووم له‌کوئ بوو، که هه‌موو رۆژ‌یک عه‌سران، چرایه‌کی هه‌لده‌گرت و بۆ دۆزینه‌وه‌ی غه‌ریبه‌یه‌که ئاوی له‌پتوه‌ده‌دا، که ده‌یدۆزیه‌وه، له‌گه‌ل خۆی بۆ ماله‌وه‌ی ده‌هینا‌یه‌وه، پښت‌سوازیه‌کی باشی لښ ده‌کرد و به‌یان‌یش به‌په‌یاله‌یه‌که شه‌راب و له‌ته‌تی نان به‌رپتی ده‌کرد. حه‌یف که ئاوها باپه‌ریه‌که لښه، له‌گوند‌ه‌کانی (کالابریا) نه‌بوو.

کو‌توپر له‌دام‌ینی گونده‌وه، ده‌رگایه‌که بښنی له‌سه‌ر پشت بوو، سه‌رم داگرت و سه‌په‌ر‌یک‌کی ناوه‌وه‌م کرد، سه‌رانسه‌ر تاریکی بوو، له‌سه‌ری ئه‌و سه‌ره‌وه ئاگر‌یک کرابووه و پیر‌یت‌ن‌یک به‌دیاریه‌یه‌وه هه‌لترووش‌کابوو. پښده‌چوو چښت لښتی، جگه له‌فرجه‌قرچی سووتانی دار، چ ده‌نگی نه‌ده‌بښت‌را. بۆنی داره‌که خۆش بوو، ده‌بی دار کاج بوو، له‌ده‌رگا‌که ئاودیو بووم و چوومه ژوور، خۆم دا له‌م‌یت‌یک‌یک گه‌وره که له‌ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا دانرابوو، دوا‌جار خۆم گه‌یانه‌ لای ئاگره‌که و له‌سه‌ر کورسیه‌که دانښتم، پیر‌یت‌نه‌که له‌سه‌ر کورسیه‌کی تر دانښت‌بوو، به‌که‌وه‌گیر‌یک چښته‌که‌ی تښکه‌ده‌دا، بښ ئه‌وه‌ی ئاوردانه‌وه، سه‌ره‌نج‌یک‌کی خیرای لښدام، به‌لام هه‌یچی نه‌گوت.

چاکه‌ته‌که‌م دا‌که‌ند و که‌وتمه وشک کردنه‌وه‌ی، هه‌ستم کرد به‌خته‌وه‌ریی وه‌که گه‌رما، له‌پتوپه‌لمه‌وه هه‌لده‌سڼ و به‌ران و سښنگ‌مدا به‌رز ده‌بښته‌وه، له‌تاو برس‌یتی به‌په‌ر‌ۆش و ئښت‌یه‌هاوه بۆنی ئه‌و هه‌لمه‌م هه‌لده‌م‌رت که له‌چښته‌که‌وه هه‌لده‌سا، بۆنی پاقله‌ی کولاو بوو، بۆنه‌که‌ی له‌را‌ده‌به‌ده‌ه‌ خۆش بوو، جار‌یک‌کی تریش بۆم ده‌رکه‌وت که به‌خته‌وه‌ریی زه‌مین‌یی به‌قه‌د و بالایی ئښناس‌ندا لکاوه، به‌خته‌وه‌ریی مه‌ل‌یک‌کی ده‌گه‌نه‌ که گا له‌ناس‌مان‌دا به‌دوایدا ده‌گه‌ر‌یت‌ین و گا له‌زه‌ینمان‌دا، به‌خته‌وه‌ریی مه‌ل‌یک‌کی مال‌یه‌یه و له‌ح‌ه‌وشی ماله‌که‌مانا نښت‌وته‌وه.

پیر‌یت‌ن هه‌ستا و دوو قاپی شو‌ریای له‌دۆل‌به‌که ده‌ره‌ینا، پری کردن و ماله‌که له‌تواول‌یتو بوو له‌بۆنی پاقله، چراکه‌ی به‌رز کرده‌وه و له‌سه‌ر م‌یت‌زه‌که‌ی دانا. پاشان دوو که‌وچکی ته‌خته و نان‌یک‌کی جۆی هینا، به‌رامبه‌ر یه‌که دان‌ښت‌ین، خاچی کیشا و به‌په‌له سه‌یری کردم، تیگه‌ی‌شتم، من‌یش نښانه‌ی خاچم کیشا و که‌وتینه‌ خوار‌دن. هه‌ردوو‌کمان برس‌یمان بوو، قورو قه‌پمان لښ کردبوو، بریارم دا‌بوو زار هه‌لنه‌هینمه‌وه تا

بزانم چ رووده‌دا، له‌خۆم په‌رسی ناشی لال بښ، یان ره‌نگه‌ شیت بښ، یه‌کن له‌و شیت‌ه هښم و مښه‌ره‌بانانه‌ی که له‌قه‌دښان ده‌چن.

که چښته‌که‌مان خوار‌د، له‌لای راستی م‌یت‌زی ناخوار‌دنه‌وه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌که چښگه‌یه‌کی بۆ راخستم. راکشام، خۆش‌یی له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی تر راکشام، له‌ده‌ره‌وه‌ش باران شه‌ستی ده‌کرد. تا ماوه‌یه‌که ده‌نگی خو‌ره‌خو‌ری بارانم له‌سه‌ریان ژنه‌فت که ئام‌یت‌ه‌ی هه‌ناسه‌ی ئارامی پیر‌یت‌نه‌که ده‌بوو، هه‌لبه‌ت ماندوو بوو، له‌به‌رته‌وه‌ی هه‌ر که سه‌ری نایه سه‌ر سه‌رین، خه‌و بر‌دییه‌وه، من‌یش ورده ورده به‌ئاوازی خو‌ره‌ی باران و هه‌ناسه‌ی ر‌یت‌م‌یک‌کی پیر‌یت‌ن خه‌وم لښکه‌وت، کات‌ی خه‌به‌رم بۆوه، تښکی خۆر له‌درزی ده‌رگا‌که‌وه هات‌بووه ژووره‌وه.

پیر‌یت‌ن هه‌ستا‌بوو، شیر‌ی ده‌کولاند، ئیدی له‌به‌ر رۆشنا‌یی که‌م ره‌نگی به‌یان‌دا لښی خور‌د‌بو‌مه‌وه، پیر‌یت‌ن‌یک‌کی کۆم و په‌ژ‌م‌ورده، پ‌یک‌انی هیند ئاوسابوون که هه‌ر هه‌نگاو‌یک‌کی دهن‌ا، تۆزی ده‌وستا تا هه‌ناسه وه‌رگرت، به‌لام چاوانی، به‌ل‌ی چاوانی ره‌ش و گه‌وره‌ی، لښواول‌یتو له‌په‌رش‌نگی ج‌ح‌ی‌لی بوو، به‌خۆم گوت: ده‌بی له‌تافی لاویدا چ شو‌خ‌ی بوو؟ له‌عنه‌تم کرد له‌چاره‌نووسی ئښناسان، له‌و سه‌ره‌نج‌امه‌ه زه‌لیانه‌یه‌ی.

هه‌مدیس به‌رامبه‌ر یه‌که دان‌ښت‌ین و که‌وتینه شیر خوار‌دنه‌وه، پاشان هه‌ستم و کۆله‌پشته‌که‌م نایه کۆل، جزانه‌که‌م ده‌ره‌ینا، به‌لام پیر‌یت‌ن ره‌نگی تا بناگۆتی سووره‌ه‌لگه‌را.

ده‌ستی هینا‌یه پښ و له‌به‌ر خۆبه‌وه گوتی: "نه‌.، نه‌.!"

هه‌روا که به‌سه‌رسو‌رمانه‌وه سه‌یریم ده‌کرد، کو‌توپر ته‌واوی رو‌خساره چرچۆله‌که‌ی گه‌شایه‌وه، گوتی: "خودا‌حاف‌یز، خودا‌حاف‌یز، خودا ئاگای لښت بښ، ه‌یوادارم به‌رامبه‌ر ئه‌و چاکه‌یه‌ی له‌گه‌لت کردم، خودا پاداشتی خیرت بداته‌وه، له‌و ده‌مه‌ی م‌یرده‌که‌م مردووه، هه‌رگیز ئاوها قوول خه‌وم لښ نه‌که‌وتوه!"

ده‌مه‌و به‌هار بوو که گه‌یشتمه (ناس‌یری)، گه‌یشتمه پیر‌ۆزترین شاری ئښتال‌یا. باخچه‌کان، سه‌ره‌بان‌کان، حه‌وشی مالان، خودی هه‌وا تژی بوو به‌ئاماده‌یی په‌نهانی هه‌ژاری چکۆله و ئازیزی خواهند (*). رۆژی یه‌کشه‌مه بوو، زه‌نگه گه‌وره‌کانی کل‌ت‌سای ئه‌م هه‌ژاری خودایه که‌وتبوونه زه‌نگه و زه‌نگه‌کانی ئاوازی شیر‌ینی ده‌یری (قه‌دیس کلارا) یش له‌گۆره‌پانه چکۆله‌که‌ی به‌رامبه‌ردا وه‌لام‌یمان ده‌دانه‌وه، ئه‌و دووه، قه‌دیس کلارا و قه‌دیس فرانس‌یس‌کۆس، که پیر‌ۆزی و مه‌رگ ده‌نگی نه‌م‌رییان پښ به‌خش‌یبوون و له‌هه‌وادا توندو تۆل و تۆکه یه‌که‌انگ‌یری یه‌کدی بیوون.

- "باوکه فرانس‌یس‌کۆس که‌نگی له‌ده‌یر بۆ دیدنه‌ی ئیمه‌ی خوشکانی بښچاره دښت؟"

(*) مه‌به‌ست له‌ قه‌دیس (فرانس‌یس‌کۆس) ه.

- "هەر کاتى درېکهکان پرازینهوه به گولتى سپى دېم، بنۆره! ههنوکه درېکهکان نهمرانه خونچه دهکهن و دوو کۆترى خواوهنديش هميشه بهئاسمانى (ئاسيزى)دا بال ليک دهدهن!"

به شهقامه باريکهکاندا ههلگهرام، دهراگان دهکرانهوه و ژنان دههاتنه دهروه، ژنانى تازه همامکردوو، بۆن و کرېم لهخوډاو، پرچ و کهزى شانکراو، پهله و خوڅحال بهروه کلېسا دهپوښتن - تا بېين و بېينرېن - کاتى بههار، لهسهر زمينهکانى هتاودا، کلېسا ژوورى ميوانى خودايه، هاوريپيانى ئه، ژن و پياو وهکو يهک، بهروه ئهوى دهروځن. لهسهر کورسييهکانى دادهنيشن، ساتې لهگهډ خواوهنددا دهئاخفن و ساتيکى تريبش لهگهډ نهمرهکهى پالياندا سهرى قسه دادهمهرزين. خزمهتکارى خودا، بهپيلاوى سپى و جبهى رهش يان سوورهوه ديت و دهچن، زهنگ ليدهدا و بهنهغهمهکى شيرين دهکهوپته ستايشکردنى قهديس فرانسيسکۆسى خواهن مال، پاشان ميوانهکان ههلدهست، خوداحافيزي دهکهن و بهروه دهراگه دهچن. ئيدى ئهوان ديدنهى قهديسيان کردوو و وا ههنوکهش ديدهنبيهکه تهواو، ئاسمان بهوپهري ئاسوودهبييهوه پيدکهنى و لهخوارهوش - لهسهر عهرد- دهراگى مهياخانهکان دهکرتنهوه.

نامهيهکم بۆ (کۆنتيس ئيريچتا) پييو، بهو نامهيه دهمتوانى لهماله خوڅهکيدا بريم، پيشتر باسى خاتو ئيريچتايان بۆ کردبووم: خانگيکى نهجييزادهى بهتمهن که بهتاقى تنها لهگهډ کارهکهره وهفادارهکهى (ئيرميليندا) (*)دا دهژى و لهرادهبهدهر بهناسينم خوڅحال دهپن.

خاتو ئيريچتا که سهردهمانتيک شاجوانى ئاسيزي بوو، لهبيست و شهن ساليديا بيوهژن دهکهوى، لهوکاتهوه بهدوا بهپياويک ناشنا نهبوو، خاوهن مولگيکى زۆر بوو لهزهيتوون و رهز، پيشتر بهسواری مانيکهوه بۆ سهردانى زهويوزارهکهى دهچوو، بهلام ههنوکه پير و تاقهت و ههوسهلهى ئهوى نهماوو، خهبار لهبهراگردهکهدا دادهنيشت و بهدهگهمن قسهى لهزار دههاتدهر، وهک بلتي لهداوتپاکيى خۆى ژيوانين. پييان گوتبووم: بهجۆريک لهگهډ ليدا بدوى و ليى بنۆره، ههروهک ئهوى هيشتا تمهنى بيست و شهن سالان بې، خوڅحالى که، گهرچى تازه درهنگيشه!

پۆژيکى خوڅى بههار بوو، پهدهستلکهکان گهراپونهوه، کيتلگهکان ليتووليتو لهگهډ مروارى چکۆله و سپيى بوون، شنه هم گهرم و هم بۆنخۆش. بهلام لهکۆشکدا هيشتا ناگر ههراگيرسابوو، کۆنتيسى پير لهسهر کورسييهکهى لهپال ناگرهکهدا دانيشتبوو، سهپوشتيکى شينى ئاوريشمى دابوو بهسهر پرچه سپييهکيدا، نامهکهى لهسهر ئهئۆى دانا، سهرى ههلهپرى تا سهيرم کات، بههوى سهرکهوتن بهسهر پيپليکانهکاندا، شهلال لهئارهقه بووم و قۆپچهکانى کراسهکهم تا خوارهوه کردبوونهوه، ئهئۆکانم - پانتۆلم لهپيدابوو - بههوى بلتيسهى ناگرهکهوه برووسکهى ددا، تمهنم بيست و پينج سالان بوو.

کۆنتيس، بهزهردهخهنهوه گوتى: "وهى.. وهى.. کوتوپر تهواوى گريکستان هاتۆته مالهکهوه، خوڅهاتيت!"

ئهرميليندا که دواچار بهخت چوووه پيشوازيى و جازى لهخانگهکهى وهردهگرت، هاته ژوورى و لهسهر

(*) ئيرميليندا (Ermelinda لهرومانى) فرانسيسکۆس، قهديسى من)دا، کارهکرى خاتو کلارايه.

سپينييهک شير و کهره و نان و ميوه هينا و سپينييهکهى لهسهر تهپلهکيک دانا.

کۆنتيس گوتى: "زۆر خوڅحالم، ئيتر تنها نيم."

وهلاميم داپهوه: "ههروا منيش، ليره که دانيشتووم، لهماناي نهجا بهت و جوانيى و ميههرهبانى دهگهه."

گۆناى رهنگهپهريوى کۆنتيس سوورهههلهگهرا، بهلام هيچى نهگوت، پرسنگى بلتيسهيهکم لهچاوانيدا بينى، بيگومان لهگههه و توورهبيدا، لهدلئى خوڅيدا دهلئى: "نهجا بهت و جوانيى و ميههرهبانى بهدۆزهخ! تنها جحيليى بهعهمهله دى و ئيدى هيچى تر نا!"

ژوورپيکى گهوهري پيدام، که تهخته نوپنيکى پانوپۆرى تيدابوو، چههرهفيکى مهخمهلى درابوو بهسهريدا، دوو پهنجهرهه گهوره بهرووى شهقامدا دهکرانهوه، دهمتوانى لهوئيه ههوشى دهپرى قهديس کلاراي بهرامبههران بېينم، راهييهکان بهکلاره شوهرهکانيانهوه، بهبيدهنگى دههاتن و دهچوون، بورج، ساپيته و ههوشهه دهپر پر بوو لهکۆتر، تهواوى دهپرهکه، وهک کۆترپيکى مپى گهوره، بهئهقينهوه دهپگماند. پۆژيکيان کۆنتيس ليتى پرسيم: "راهييهکان دهپانهوى لهگهډ ئه کۆترانه دا چ بکهن، شهرم شتيکى باشه. مهگر ئه کۆترانه نابين و گمهيان نابيست؟ مهگر سهرنج نادهن چهنديک حهيا بهرهيه؟ پيويسته ئه کۆترانه بهرهلاکهن، يان سهريان بېرن و گوڅستهکهيان بخۆن تا زرگاربان بې لبيان و ههروهها ئيمهپيش زرگارمان بې لبيان!"

سى مانگ لهئاسيزي مامهوه. قهديس فرانسيسکۆس و کۆنتيس مۆلهتى پۆښتيان نهدهدام، ئاخ بۆ کوئ چوپام؟ گهر ئامانجى ژيان بهختياري بې، ئيتر بۆچى پۆښتبايم؟ لهکوئ دهمتوانى هاودهميکى نازيزتر و بهوهفاتر لهقهديس فرانسيسکۆس پهيداکهم که ههسوو پۆښى لهمالهکهى خوڅيدا بۆ ديدنهى دهچووم؟ لهکوئ دهمتوانى هاوريپيهکى دلپفينتر لهکۆنتيس، ئهوه قهديس کلارا زيندوووه بدۆزمهوه؟ بهدرتيايى پۆښ له (ئامبريا) پياسهه دهکرد و شوپن پيى قهديسم لهنيو دار نارنج و رهزهکانا ههلدهگرت، بههار لهشيوهى چهپکه گولتى سوور، زهره و سپيى بهفرينى فيرقهى فرانسيسهکاندا دههاته بهراچاوم: قهديس فرانسيسکۆس لهگهډ گولهکانى هاوريپيدا، جاريکى تر لهخاکی ئاسيزيهوه ههلدهسايه سهه پې تا سلاو له (هتاوى برا) بکا، سلاو له (باى برا) و (خوشکه ناگر) و (ئاوى برا)ى خهنيى و چکۆلهشمان بکا. سلاو لهکۆنتيس و کوره خوڅحاله کريتپيهکهى لايهوه بکات.

عهسرانى ههسوو پۆښتيک خوڅحال و ماندوو، دهگهرامهوه مال، ناگر کرابۆوه، کۆنتيس بهجلکيکى جوانهوه، بهروخسارى پۆره کراوهوه، لهسهر کورسييه نزمهکهى، دهست لهبن ههنگل چاوهپتى دهکرد. لهبهرهئوهى هميشه، خهبار و بيدهنگ بهچاوانى داخراوهوه دادهنيشت. بهلام ئهوه ساتهه که دهنگى دهراگى دهژنهفت و بهتهپهه پيى منى دهزانى، چاوانى دهکردنهوه، ئيشارهتى بۆ کورسييهکهى تنيشتى دهکرد و دهستی بهسهر ئهئۆکاندا دههيتا.

- "بدوى، بدوى، زار ههلهپينهوه و مهوهسته. ئهमे تنها شادمانيهکه که ههمه!"

منيش زارم ههلدههيتايهوه و دهکهوتمه قسان، قسه لهبارهى کريت، لهبارهى باب و دايکم، ژنانى

دراوسې، شهزادگانې کریت له پیناوه دهسته پینانې نازادې، له باره ی شازاده جیورج ټو کاته ی پتی نایه خاکې کریته وه. ته و او ی کریت، به دار مورت و دار دیمشت نارایت کرابوو، جه نگاهه ره پیره کان- به ریشی سپی و دریز و به جهسته ی به شمشیر پیکراویانه وه- ده چه مینه وه تا دهستی شازاده ی گریکستان ماچ کن، به سه ره به کدا ده تلپسانه وه، توانای بینینیان نه بو، له بهرته وه ی چاوانیان نوقمی فرمیسک ببوو. هندی جاریش له باره ی کچه ئیرله ندیبه که وه بو کونتیس دده و ام، له باره ی چورغان بو (پسیلوریتی)، له باره ی ټو وه وه که له کلپسا چکلکه ی ټو ی چیمان کرد و چون له یه کتری جیابوینه وه.

کونتیس سه رسورما وانه پرسې: "به لام چون؟ چون؟ مه گهر ټو کیزه خو شبه ختی نه ده کردیت؟"
- "با!"

- "ټی که واته بوچی؟"

- "کونتیس، ته و او له بهر ټمه بوو."

- "تینا گم؟"

- "تاخر ټو خو شبه ختیبه زیاتر بوو له خواستی کورپکی جحیل، له خه ته ردا بووم."

- "له خه ته ری چیدا؟"

- "خه ته ری یه کټی له دوو: یان خووم به و خو شبه ختیبه وه ده گرت که ئیدی به و شپوه به مه زنی و شکویم له دست دده! یا خود خووم پیوه نه ده گرت و همیشه ده مپه رست، به و شپوه به ش ته و او ی خووم دده و راند. جارتیکیان هه نگیکم بینی له ناو هه نگوینه که یدا خنکابوو. تاخر منیش دهرسم له وه و ده گرت!"
کونتیس له فیکره وه چوو. دوا جار گوتی: "تو پیاویت، ته نها ټو مه سه له بهت له زینا نیبه، شتی تریش هه ن، به لام نیمه ی ژنان..."

عه سری ټو روزه، قسه ی ترمان نه کرد، هه ردو و کمان له بیته نگیدا تا نیوه شه و چاومان له ناگره که بریبوو.

جارتیک ټه رمیلیندای نارد تا برسی: "مؤله ت ده فهرموون پاش نیوه رژی ټه مرؤ کونتیس دیده نیتان بکات؟" چومه ده ری تا گول و شیرینی بکرم، پاشان گه رانه وه و چاوه رپیم کرد، له سه عاتی دیار بکراودا به ترس و له رزه وه له ده رگای دا، ده رگاکم له ی کرده وه و هاته ژووره وه.

له شه رما تا بنا گوتی سوور هه لگه رابوو، وه ک بلتی کچوله یه کی پانزه سالان بی و یه که م جار بی له گه ل کورپکدا بچیته ده ره وه، ماوه به کی دریز له حاله تیکې بیه و شیدا مایه وه و نه بیتوانی قسان بکا، دواتر چاوانی بریبه عه رده که و به وشه ی پچرپچر وه لامی پرسیاره کانی دایه وه، دلیم ریشال ریشال بوو، بنوره چون شهرم و کچینی هه مدیس دینه وه و له بوونی ژتیکې راسته قینه دا، به نهرمی ده مینه وه و له وپه ری پیرییدا پرشنگیکی ناومیدانه و تالی پی ده به خشن.

ټو روزه ی که ئیدی ده بوو برؤم، کونتیس دهستی کرده ملم و سویندی دام جارتیکې تر سه له ناسیزی بده مه وه و وی ببینم. گوتی: "هه رچی زووتر، زووتر.. هه ولی دا پتیکه نن به لام نیتوانی و فرمیسک زایه چاوانی. گوتی: "زوو و ره وه، چونکه ده شت تا ټو کاته کوچم کرد بی!"

تاخر هه رگیز وشه ی (مردن) ی له زار نه ده هاته ده ر.

سوینده که نه شکاند، چه ند سال دواتر، له (دون دیونیزی) ئیعترافگه ره که ی کونتیس وه برووسکه یه کم به دهس گه یشت، نووسیوی: "وهره، کونتیس له وه دایه کوچ بکات!"

له ئیسیانیا بووم، برووسکه یه کم کرد و یه کسه ر به ری که و تم.

له کاتیکدا چه پکی گولی سپیم به دهسته وه، به دهستیکی له رزوک له ده رگای کوشکه که یم دا، له دلی خو دا ده مگوت: "بلتی زیندو بی یا مردبی؟" ټه رمیلیندا ده رگاکه ی کرده وه، به لام نه مویرا هیچی له ی بریسم، گوله کانم دا پتی. گوتی: "کونتیس چاوه ریتانه، له سه ر ته خته نوتنه که یه تی، ئیدی له پی که و توه!"

له سه ر ته خته نوتنه که ی دانیشتبوو، پرچی شان هه کردبوو، زپر و زیوه کانی له خو ی دابوو، که م کریمی له گوناکانی ساویسو، پارچه یه ک قوماشی سووری بو شارنده ی چرچی و لژیی به ملیه وه به ستبوو. باوه شی کرده وه، خووم هاویشته نیو باوه شیبه وه، پاشان له پال سیسه مه که یدا دانیشتم و که و تمه سه برکردنی.

له هه شتا سالیشدا چ جوان بوو، چ شوخی و دلره راوکیه ک له چاوانیدا دده ره وشایه وه!

به ټه سپایی گوتی: "له وه دام کوچ بکه م!"

ده موسیت زار هه لپینه وه و قسه که ی نه سه لیم، به لام ټو دلی دامه وه و دهستی گرتم، وه ک بلتی خودا حافیزیم له بکات.

هه مدیس به چره وه گوتی: "له وه دام کوچ بکه م!"

شه و داهاتبوو، ټه رمیلیندا هاته ژووری تا چراکان داگیرسینی، به لام کونتیس رتیکه ی نه دا، له و تاریک و روونه دا، ده متوانی روشنایی کری روخساری ببینم. چاوانی بیونه دوو چالی گوره ی تژی به شه و، هه ر که تاریکیی چرپوه، هه ستم کرد کونتیس نارام و ناومیدانه له کوچکردنایه.

چه ند سه عاتی دواتر، ده مه و نیوه شه و ئیدی کونتیس کوچی کرد.

هاورپی شاعیره که م...

کیوی ناتوس

چه ند ټه سته مه بو روج خو ی له جه سته، دنیا، کیتو، زه ریا، شار و خه لک جیاکاته وه، تاخر روج وه ک هشت پیبه ک وایه و ټه وانه هه موو پیبه کانی ټه ون.

ټیتالیا پری کرد به رؤحمدا و رؤحیشم پری کرد به ټیتالیا دا، هه نوکه ببوینه یه ک و ټه سته م بوو له یه ک جیابینه وه، ته و او پیک یه کانگیری یه کدی ببوین. له راستیدا له سه ر ټه عه رده چ شتیک نیبه هیتندی روجی ئینسان داگیرکر بی! دنیای ده رخوازد بده ټه و جا هه ر تیر نابی، گا داگیر ده کا و گا داگیر ده کری، هه تا زیاتریش داگیرکا روویه ری ده سه لانه که ی پی که مه، ته نگه نه فه س ده بی و هه ناسه ی سوار،

هول ددها دونيا كۆنترۆل كا، تا بتوانى بهكەيفى خۆى و بهنازادى ههناسه بدات.

ئەووەلەين سەفەرەم بۆ ئەوروپاي خۆرئاوا ئاواھايى بوو، سنورەكان لەناخمدامەحف دەبوون، بۆم دەركەوت دونيا دەولەتمەندتر و بەرفراوانترە لەگريکستان، دەكرى جوانى و پەنج و ھيزيش خاوەن روخسارتيكى تر بن، جياواز لەو روخسارەى كە كريت و گريکستان پۆشيووانە.

كە چاوم دەبريە ئەو پەيكەرگەلە جوانە ھيئەتەنك و ناسكەى كە لەناوچوونيان بۆ نەبوو، ديسان و ھەمديسان پەژارە و تورەبىيەكى ئۆقرە لىپر لەناخمدادەھەژا. ئاخ ھەموو ئەو لەشولارە مەلەكوتيبانەى كە پاسا و بوون بۆ خولقاندى ئەم و یتە و پەيكەرانە، ھەنووكە گشتيان لەژير خاكدا رزيبوون و ئامیتەى خۆل بيوون، چونكە ھەموو جوانى و گەورەى ئينسان وەك پرشنگيكي رۆشنايى، ھەر ساتيک لەبەرامبەر تيشكى خۆردا خۆى پىن پادەگيرى و دوايى لەناو دەچن. دوو برينى قول ھەمديسان لەناخمدادەميان کردووە، دواى ئەم سەفەرەم ھەموو كات جوانى لەسەر لىوەكانم سووكە چيژتيكى مەرگيشى پتووبو، ھەر بەو ھۆيەو پۆحم بەرفراوانتر بوو، ئاخ سەرچاوەپەكى تری بۆ ياخيبيوون چنگ كەوت، چونكە پۆحي كالى گەنجيتى بەھاسانى گۆرپينى جوانى بەعەدەم پىن قەبول ناكرى، ئەو لەكاتيكتدا كە خواوەند لەقوژنيكتدا پراوەستاو و بیری دەچن دەس ھەلپرى و ئەو جوانيە نەمر و بى كۆتايى كا. بونبادەمى گەنج بەخۆى دەلتى: "گەر خواوەند بام، ئەوا بەدەست و دلتيكى فەراوانەو نەمرى و ژيانى بى كۆتاييم دەبەخشيەو، قەت لى نەدەگەرام پەيكەريكى جوان، يان پۆحيكى جەسوور و ئازا بىتتە خاك، ئەمە ئيتىر چۆن خواپەتیبەكە كە جوان و دزىو، ئازا و خويى، وەك بەك دەتەپيتتە چالتيكەو و دلرەقانە ژير پيتيان دەنى و دەيانكاتە خاك و خۆل، دەى ئەم خواوەندە يان خواوەنديكى دادوەر نيە، ياخود قودرەتى رەھاي نيە، يان ئەو تە خواوەندەكە تى ناگات!" بونبادەمى گەنج زۆر جار بى ئەو بەخۆى بزاني بەدزيبەو لەناخى خۆيدا دەكویتە داتاشيني خواوەنديك كە نايتە ھۆى شەرمەزار بونى دلتي.

جارتيكيان لە(ئيترنىست ريتان)يان پرسى: "بيرووات چيبە سەبارەت بەنەمرى پۆح؟" ئەو پيرەمبەردە مەرد و رەندە لەو لەلامدا گوتى: "چ پاساويك بۆ ئەو نايبنم كە من ياخود بەقالتيك نەمر بىن، بەلام پاسا بۆ ئەو دەبينم كە بۆچى نايى پۆحگەلى مەزن كاتى لەش جى دەھيلن بمر!"

گەرامەو گريکستان. بەلام بەبريندارى گەرامەو، لەئاگرى ئەو زەبروزەنگە فيكرى و ناتاراميبە پۆحيبەدا دەسووتام كە ھيشتا گوماناي و ناخى دەھەژاندم، نەمدەزاني لەگەل ژياندا چ بكەم؟ بەر لەھەر شتيك دەمويست وەلامتيك بۆ ئەو پرسيارگەلە بى زەمەنە بدۆزمەو، دواى ئەو بىرم لەو کردووە كە دەمەوى بىم بەچى. بەخۆم دەگوت: تا سەر دەرنەكەم لەئامانجى مەزنى ژيانى ئينسان لەسەر ئەم خاكە، ئيدى چۆناوچۆنى دەتوانم لەئامانجى مۆقەت و ھەنووكە بى ژيانى خۆم تيبگەم؟ تا ئامانجتيك بۆ ژيانى خۆم دەستنيشان نەكەم چۆناوچۆنى دەتوانم دەست پتیبكەم؟ زۆریش بەدواى ئەو دەووە نەبووم كە بەرژووەنديبەكى ئەوتۆ بدۆزمەو، چونكە پيم و ابوو شتيكى لەجوۆرە مەحالى و بېھوودە، تەنھا بەشوتن ئامانجتيكى اوو بووم كە لەگەل خواستە پۆحي و فيكریەكەمدا بىتتەو، ئەو كاتانە زۆریش راستى و ناراستى ئەو ئامانجەم پىن گرنگ نەبوو، بەلكو گرنگ ئەو دەبوو ئامانجتيكى ھاوناھەنگ بەبوونم بخولقيتم و بەم تەرزە

ويست و توانا تايبەتیبەكانم تا ئەو جتيەى كە دەكرى و دەس دەدا فەراوان كەم. بەم شتوہە بوو دواچار دەمتوانى بەشتوہەكى ھاوناھەنگ ھاريكاري تەواوہتى دونيا بكەم.

گەر بوونى ئەم سەودا فەلسەفيانەى تافى جحيلتى نەخۆشى بى، دەى ئەوا من ئەو كاتە زۆر خەراپ نەخۆش بووم.

ئەسینا چۆل و ھۆل، فيكر و خەيالى رۆژانە زەين و دلتي ھاوپرکاني وشك ھەلگەرانديبوو. يەكلى لەو ھاوپرکيانە دەيگوت: "تيمە دەرفەتى بىرکردنەومان نەماو!" يەكيتكى تريان دەيگوت: "تيمە چ دەرفەتتيكمان بۆ خۆشەويستى نيە!" ستيەميان بەپتيكەنينەو ھەلى دەدايە و دەيگوت: "كەواتە تۆ لەدووى ئامانجى ژيانيت؟ فەقير، بۆ دەبى بۆى نيگەران بيت!"

ئەو وەلامەم بىرکەوتەو تەو كە جوتيارتيك دايەو كاتى لەبارەى ناوى تەپرتیکەو پرسيارم لى کرد، جوتيارەك بەتەسەو سەپرتيكي کردم و گوتى: "فەقير، زۆر بۆى دامەچۆ، گۆشتى ئەو مەلە ناخوړئ!"

رووناكبيرانيش ھەر خەريكى دەمارگيرى و مەملانتي تورەھات و لەپاشەملە زەمكردى بەكتر و خۆپەرستى بوون، من ئەو كات دەستم کردبوو نووسين تا رۆچنى بۆ دەربازبوونى ھاوارەكانى ناخم بدۆزمەو، تا بەشكەم بتوانم بەر بەتەقينەوہى خۆم بگرم، زەمى كەسم نەدەکرد، سەرم بەمەيخانەدا نەدەکرد، يارى قاقزىنم نەدەکرد، ئيدى كەس چارەى نەدەويستم. سى تراژيدىاي ئەووەلنيم لەناوہەمرا قەوارەى خۆيان وەرەدگرت، شيعرەكانى داھاتووم ھيشتا مۆسيك بوون، لەشەرى ئەو دەدا بوون لەسنورى نەغمە تپپەرتين و بىنە وشە.

سى كەسيتى گەرە: ئۆديسە، نيسفۆرس فۆكاس و مەسيح لەناوہەمرا ھەوليان دەدا سيمای خۆيان بدۆزنەو و لەناخم بىنە دەرى و خۆ قوتاركەن. بۆ ئەوہى ھەم خۆيان ئازادكەن و ھەم منيش، تا بتوانم ئازاد بىم. سەرپاي ژيانم كەوتبوو ژير پرشنكى كەسايەتیبى ئەو قارەمانە مەزنانەو. دەشى ئەمە لەبەرئەوہ بووبى كە لەمناليدا بەسەرھاتى قەديسەكانم بەتاسە و خولياوہ خويندبوو و ھيوام ئەو دەبوو بىمە يەكن لەوان، پاش ئەوہش بەھەمان خوليا و تاسەو ژيانى خۆم بۆ خويندەوہى ژياننامەى قارەمانگەل و رزگارکەران و داھينەران و دۆنكيشۆتگەلەكان تەرخان کرد، ھەر كاتى بەرتیکەوت كەسيتيبەك، قارەمانيتى تتيكەل بەدەست و داوپنپاكي و پيرۆزيبەوہ گرى دابا، ئيدى من ئەو كەسيتيبەم دەکردە نمونەى بالاو حەزم دەکرد منيش وەك ئەو بام، بەلام كاتى بىنيم ناتوانم نە بىمە قەديس و نە بەقارەمان، ئيدى ناچار ھەولم دا بەنووسين پتیبكەك بۆ دلدانەو و تەسەللادانەوہى خۆم لەو شكستانە بدۆزمەو.

زۆر جارن بەخۆم دەگوت: "تۆ بزە لاتيتكى دەستەمۆيت، ھەول دەدەيت پتیبكەنى، تا من دەستتەكەمە شيوەن، بەلتى، بەلتى ئەى پۆحي پيرو بەستەزمان، تۆ بزە لاتيتكى دەستەمۆيت، برسيتە، كەچى لەبرى خوارنەوہى شەراب و خواردنى چيشت و گۆشت، پەرە قاقزتيكى سبى ھەلدەگريت و وشەى شەراب و نان و گۆشتى لەسەر دەنووسى و ئەوجا دەكەويتە خواردنى!"

كوتوپر، رۆژتيكيان رۆشنايبەك لەتاريكيدا درەوشايەو، لە(كيفيسيا) لەخانوبەكدا نيشتەجى بووم كە بەدار كاج دەورە درا بوو، ئەز ھىچ كات دۆ كۆمەل نەبووم، بەلكو لەراستيدا ھەميشە خەلكم

له دوروه خوښ ويستوه، خو گهر كه سيكيش بو ديدنهيم هاتبا، نهوا ههستي ميوانداريتي كريتيا نهام ده بزا و تا بوم كرابا، ميوانداريې نهو هاوره گه زهې خوځم ده كرد، ماو هيه كي دريژ گوتېم بو قسه كاني راده ديتر، ده چومه ناو دونياي قسه و باسه كانيه وه، گهر يارمه تيبه كيشم له دست هاتبا، نهوا به خوځشاليه وه له خمه تيا ده بوم، جا نه گهر وتوژ و په يوه ندييه كه دريژي كيشا، ئيدي ده چومه وه ناو خوځم و بيزوم به ته نهايييه وه ده كرد. خه لكي پييان و ابو من پيوستم به وان نيبه و ده توانم بي ده مودو له گه ليا ندا هه لكه م. نه ميان به تا وائيك ده زاني و ليم نه ده بووران، كه متر كه سانتيك شك ده برد بي نه وه هه ست به وه رسي بكه م، بتوانم تا قيامت له گه ليا ندا بريم.

به لام روژتيكيان روښناييې كه دره وشايه وه، نهو روژه له (كيفيسيا) له گه ل كابرايه كي جحيلي هاو ته مني خوځم يه كترمان بيبي كه زورم خوځشده ويست و ريزيكي زورشم لي دنا، وي له ريزي نهو كه سانه بوو كه به بينييان خوځشال ده بوم و به نه بينييان دلته نگ، لهو كه سانه بوو په په نجهي ده ست ده ژميتران، بي نه اندازه قوز و ئيسك سووك بوو، خوځشي نه مهي ده زاني، ده شيزاني كه شاعيريكي غه زه لبيژي گه وره يه، شيعريكي به رزو مه زني نو سيبوو كه ده يان جار خوځيدوبومه وه. له شيوازي نه زم، هه لگوزاني وشه، فه زاي شيعر و هاوئا هه نغي نه فسووناوي نهو شيعره چيژيكم و ده رگرت هه ر مپرسه. نه سه بي نه م شاعيره ده چوزه سهر هه لو، له نه وه لېن بال له يه كد انيدا گه يشتبوه دوندې شيعر، كاتيكيش داوي شيعر ده ستي دايه نه سر نو سين، تيگه يشتم كه هه ر به راستي هه لويه كي ره سانه، چونكه له كاتي نيشته وه و روښان به سهر عه ردا، هه ستم ده كرد له شي قورسه و ده ست و پي روښتنې نيبه، وي هه ر به راستي هه لو و جيگه شي هه ر سينگي ناسمان بوو. نهو شاعيره بالي هه بوو، زه بينيكي وشكه لگه راو و زه مني نه بوو، نهو شاعيره جيگه دور و تاريخه كانيشي ده ديټ، به (وينه) بيبي ده كرده وه، لاي وي ديمني شاعيرانه ي باه ته مه نتيقيبه كان كه مو كورتي نه ده رگرته خوځي، كاتي پي له كه وشي ته سكي ئيستيدالدا گيري كردبا و نه يتوانيسا خوځي ده ربا زكا، نهوا وينه يه كي بريقه دار له سهر په رده ي زه يني ده كه وه ته دره وشانه وه، گهر و ايش نه با، نهوا له قاقاي پي كه نيني ددها و به گالته وگه پ خوځي لهو ته نگره يه دربا ز ده كرد. به لام هه يبه تيكي شاهانه ي هه بوو، كاتي ده تبيني چون له كاتي ناخواتنا چاوه شينه كاني ده دره وشانه وه به نه شه، يان كاتي گوت ليده بوو كه چون له كاتي خوځيدنه وه ي شيعره كانيا په نجه ره كاني ده هيتايه لهر، ئيدي له شاعيره كونه كاني گريكستاني ديترين ده گه يشتيت، نهو شاعيرانه ي كه به تاجيكي گه لا ميويان گوله و نه وشوه له كوځشكيكه وه خوځيان ده كرد به كوځشكيكي تر دا و گويگره سه ركيښه كاني خوځيان به شيعره كانيان كه وي ده كرد. هه ر لهو ساته وه ي نه م كورپه جحيله م بيبي، هه ستم كرد وي جبي شانازي نه ژادي به شه ره.

ده موده ست له گه ل نهو شاعيره جحيله دا بوينه هاورې، هيند له يه كتر جياواز بووين كه ئيدي تيگه يشتېن پيوستمان به يه كتره و هه ر دوو پي كه وه ئينسانتيكي كامل پي ك ديټين. من تووره و كه م دوو، زه ينم به ته رزيك ليوريز لهرسيار و ناخم و هه ا بيوه كيښمه كيښي فه لسه فيي كه ئيدي به روواله ته كان هه لته ده خه له تام، ناخر له وديو هه ر سيمايه كي جوانه وه كه لله سه ريكه م ده ديت، دامال را بوم له سافيلكه يي و

له ج شتي دلنيا نه بوم، به شازاده يي له دا يكي نه بيووم به لام هه ولتم ددها بيمه شازاده. كه چي نهو هاورې شاعيرده كه يفساز و به رزه فر و پشت نه ستور به خو، پراي به نه مريي خو ي هه بوو، دلنيا بوو له وه ي به شازاده يي له دا يكي بووه و ئيدي مه راقې شازاده بووني نه بوو. چ تامه زوړي نه وه ش نه بوو بگاته لووتكه، دلنيا بوو له وه ي زور له وه پيښتر گه ييوه ته نه وي، كه سي له خوځي به به رزتر نه ده زاني، قه ت خوځشي له گه ل هونه رمنده گه وره كانا (چ زيندو چ مردوو) به راورد نه ده كرد، نه م سافيلكه يي به پرا به خو بوون و هيتيكي مه زني پي به خشي بوو.

جاريكيان به سهرهاتي ميتشه ننگه كانم بو گيترايه وه كه چون له روژي زه ماو هنديانا، شاهه نكي دا يكه هه لده فرې و گرو پي ك هه نكي تي ره يش ده كه ونه داوي، له نه نجامدا يه كي له نيتره كان سهر ده كه وي، ئيدي زاوا له گه ل شاهه نكي دا يكه جوت ده بي و نهواني تريش يه كه يه كه له سهر عه رده كه به لادا ديټن و ده مرن، هه روه ا پي م گوت: "عاشقان كه به مورا د ده گه ن ده مرن، چونكه له زه تي شوه ي زاوا يه تي ده چيژن، وه ك بلتي لهو كاته دا هه مويان بوونه يه ك!"

به لام هاورپي كه م قاقا پي كه ني و گوتي: "من تينا گه م تو باسي چ ده كه يت! زاوا ده بي خوځم بم، ته نها خوځم و كه سي تر نا!"

به پي كه نينه وه پي م گوت: "روځ له وشه ي (من) دا جتي نابيته وه، روځ به وشه ي (نيمه) ده خو تير ته وه. گوته ي عاريفي كم و به ير هيتايه وه كه ده لي: كاتي خه لك سه ركه وتني و ده دست ديټن، هه ست ده كم تاج له سه ري من ده نري!"

ورده ورده كه باشر ناسيم، جاريكيان پي م گوت: "ناجيلوس، ده زانيت گه وره ترين جياوازي نيوان من و تو نه وه يه، تو پي ت وايه ريگه ي رزگاريت دوزه ته وه، هه ر نهو بو چونه ش رزگار ت ده كات، منيش پي م وايه چ رزگار بووني ك له ارا دا نيبه و هه ر نه وه ش ده بيته هوي رزگاريم!"

به لام له گه ل نه مانه شدا، جوړه لاوازيه ك له ناخيدا خوځي له بو سه نابوو، بي نه اندازه حزي به وه بوو خه لكي خوځشيان بوئ و پييدا هه لبلين، ده مامكيك به روخسار ييه وه بوو، نهو هه موو سه ركه و توويي و پشت به خوځه ستنه ي له ژير ده مامكيكدا حه شاردا بوو، گهر بتوانيسا نهو ده مامكه ت لا بردبا، نهوا به گزاده يه كي زيز و په شيتوت ده بيني كه ده ستي نيازي بو لاي هه موو كه س دريژ بوو. روژتيكيان يه كن له هاورپي كاني پي م گوت: "وي پادشا نيبه، به لكو لاسايي پادشا ده كاته وه!"

زور كه س له رووي به خيلي يان له رقي كه وه كه به رامبه ر له خوځيا ييوونه كه ي هه يانوو، به نه كتره و ته له كه باز ناويان ده برد. ده يان گوت: "باوه ري به هيچ نيبه و ته و اوي گوته و كرده كانيشي درو و روو كه شن، به تاوسي ك ده چي كه په روپو رن گاوره ننگه كاني گيځ كرديته وه، به لام كاتي په رپه كاني هه لده كيښي، ئيدي په له وه رتي هه كه زايي لي ده ميتنيته وه!"

نه خيتر، نهو فشه باز و درون نه بوو، روا له تي ژيانې دره وه ي: قسه ي زل، خو هه لكيشان، دلنيا بوون له وه ي كه له دونيادا بي هاوتايه و هه ر كاتي بي هوي ده تواني موجيزه بنوتي، نه وانه هه مووي له گه ل دل سوزي بي سنووري وي به يه قيني قوولي ناوه ويدا ده اته وه.

به بئین هاوتایی خۆبهوه خۆی بانه ددها، به لكو له دلهوه باوه پری بهوه هه بوو، ته واو ئیک دلتیابوو که ئه گهر دهستیش بخاته ناو ئاگرهوه دهستی ناسوتتی، یان گهر له گهرمه ی شهردا بچیتته مه بدانی جهنگهوه گولله به کی بهرناکهوئ. له خواردندا زۆرخۆز و شانازیشی بهو زۆرخۆزییهوه ده کرد، چونکه پیتی وابوو ئه وهی دهیخوا دهیکاته رۆح و گیان، به پیکه نینهوه دهیگوت: "به للام سه بارهت به خه لکانی تر...."

رۆژیکیان له بهره دیرینه که ی ئه سینا پیاسه مان ده کرد، به دهم پیاسه وه گوتی: "هیند هه ست به بوونی خواوند له ناخدا ده کهم که ئه گهر هه ر ئیستا دهستم لئ بدیهت، کلپه ده سه نم!"

هیچم نه گوت، هه ر که بیدهنگ بینیمی، گوتی: "چیبیه، پروام بئین ناکهیت؟ دهی تاقی که وه، دهستم تبه وه ده!" وای گوت و دهستی بۆ راگرتم.

نه مویست ته ریقی که مه وه. گوتم: "پروات بئین ده کهم، چ پیتیست به وه ناکا تاقیت که مه وه!"

ناسایی بوو پروام بئین نه کردی، له وانه شه له و کاته دا پروام بئین کردی! کئ چوزانی، حالی حازر ژتیانم که تاقیم نه کرده وه. ناخر ئه ئجیلۆس و فشه کردن؟ گهر ده مامکی خاکیتی و خۆنه ویستی به روخساره وه با، به دوورووم داده نا، به للام ئه و راستگوترین مرۆفی دونیا بوو. رۆژیکیان له روو داو پیکدا که له سنووری جه فهنگ و پیکه نینی تپیه پراوند و ئاراسته یه کی خه ته رناک و ناگرین و دیوانه یی وه رگرت، ئه وه م بئین سه ل.

پیکه وه له خانویه کی لادیتی قه راخ زه ریا که به دارسه ول گه مارۆ درا بوو ده ژیا بئین، پیاسه ی دوورو درێژمان پیکه وه ده کرد، دانستی و ته ورات و هۆمه رمان ده خوینده وه، به ده نگیکه کی دلیرانه شیعره کانی خۆی بۆ ده خوینده مه وه. یه که مین رۆژه کانی هاو پتیبه تیمان بوو، خه نی بووم به وه یه که سیکم دۆزیبۆوه له لووتکه ی به رزی ئاواتا نه بئین هه ناسه نادات، پیکه وه دونیا مان ده روو خاند و سه رله نوێ رۆمانده نایه وه، هه ردوو کمان ده مانزانی که رۆح تاکه هیزی بئین به رهنگاره، به جیاوازی ئه وه وه که ئه و ته نها سه بارهت به رۆحی خۆی وا بییری ده کرده وه و من هه موو رۆحی ئینسانم بئین به و جۆزه بوو.

ئیبواره ی درهنگانی رۆژیکیان هه ر به دهم پیاسه کردنه وه له بهر درگای ماله وه دا پراوه ستا بووین و له زه ریا مان ده نوێری. پۆسته چی گوند هات و نامه به کی له جانتاکه ی ده رهینا و دای به ده ست هاو پیکه مه وه، پاشان سه ری برده بنا گوئی و به ترس و شله ژانه وه گوتی: "به سته یه کی گه وره شت بۆ هاتوه!"

به للام هاو پیکه م گوئی لئ نه بوو، به دهم خویندنه وه ی نامه که وه روخساری سووره لگه را، پاشان نامه که ی دا به من و گوتی: "بیخوینته وه!" نامه که م وه رگرت و خویندنه مه وه. نووسرا بوو:

"بوزای چکۆله ی ئازیزم! به رگدر ووه که ی هاوسیمان مرد، وا بۆت ده نیرم تکایه رۆحی بکه وه به به را!"

نامه که ئیمزای ژنه که ی خۆی پتبه بوو.

نانجیلۆس به ترسه وه سه بیژیکی کردم و گوتی: "تۆ پیت وایه من.. بلیتی ئه سته م بئین؟"

به شان هه لته کاندنه وه گوتم: "نازانم، به للام به هه رحال، به لئ زۆر ئه سته مه!"

پۆسته چیبیه که په له ی بوو، گوتی: "ئه دی چی له وه به سته گه وره یه بکه م؟" هاو پیکه م وه لامی دایه وه:

"بۆم بینه!" ئاوری دایه وه و هه مدیس سه بیری کردم، پتیم وایه چاوه پروانی ئه وه بوو ئافه رینی که م، به للام من

زۆر حه په سا بووم و هیچم بئین نه گوترا.

له نیو بیده نگیدا چاوه پروانی به سته که بووین، خۆز خه ریک بوو داده چوو، ره نگیکه کی سووری تۆخ به سه ر زه ریا دا پاکشابوو، هاو پیکه م به دهم چاوه پروانییه وه لیتی ده کرۆژت.

زۆری بئین نه چوو دوو پیاسی لادیتی ده رکه وتن، تابووتیکیان به سه ر شانوه بوو که کابرای به رگدر ووی تیدا بوو. نانجیلۆس زۆر جوامیترانه گوتی: "ئاده ی بۆم به رنه سه ره وه!" روخساره گه شه که ی ره ش داگیرسابوو.

جاریکی تر ئاوری دایه وه و سه بیری کردم و به نیگه رانییه وه گوتی: "چ ده لیتی؟ بلیتی بته وانم؟ تۆ بلیتی ئه وه م له ده ست بئین؟" وه لامیم دایه وه: "تۆ هه ولی خۆت بده، من ده چم پیاسه یه یک ده که م!"

دریژیایی قه راخ زه ریا م گرت به بهر، بۆنی سه ول و زه ریا م هه لده مرث و به خۆم ده گوت: "ئه لعان ساخ ده بیته وه چما ئه و هاو پتیبه م فشه که ر و ته له که بازه یاخود رۆحیکه ی چا و قایمه و ده بئین له به رام به ر وه دیه تینانی شتیکی مه حالدا چی له ده ست بئین؟ بلیتی هه ول بدا مر دووه که زیندوو بکاته وه یاخود له حه یوه ت ئا بوو و چوون وه ک پتیبیه کی فیلباز ده خزیتته نیو جیتکه که ی و خۆی ده کا به نوستوو، ئه مشه و ده بینین!"

دلیم که وتبووه ته په ته پ، خیراتر هه نگاوم دهن، له وه ی که رۆحی هاو پیکه م به م شتیه یه له به رام به رمدا که وتبووه به ر ئه زموون و تاقیکردنه وه وه، موچو رکه م پیاده هات. خۆز خۆی کیشابوه ژیر بالی ئاس و خوتندنی خه مین و ئارامی بایه قوشه کان له نیو جهنگه لی سه وله کانه وه سه ری هه لدا و ده هاته گوئی، لووتکه ی کینه دووره کان ورده ورده له تاریکیدا بز ده بوون.

به ئه نقه ست درێژم به پیاسه که م دا، ناخر بییری گه رانه وه بۆ ماله وه ئازاری دده ام، به ر له هه ر شتی بوونی ته رمیک له ماله وه ئه شکه ئجه ی دده ام.

هیچ کاتێ نه متوانیوه ته رمیک بینم و موچو رکه ی ترس و بیزاری له شم دانه گری، دوا ی ئه وه ش حه زم ده کرد تا ئه و جیتکه یه ی پتیم ده کری پهبیردن به هه لسه که وتی هاو پیکه م له وه له حزه قه راناوییه دا دواخه م.

کاتێ گه رامه وه ماله وه، ژووری هاو پیکه م که له نه هۆمی سه ره وه ی ژووره که ی منه وه بوو، له رووناکیدا پرشنگی دده ا، چونکه ئیشتیه ی ناخواردنم نه بوو، چوومه ناو جیتکه که م، به للام چما چۆن ده متوانی بنووم!

به درێژیایی شه و دهنگی نووزه و جیره جیری قه ره ویتله له گویتما ده زرنگایه وه، پاشان دهنگی ته په ی بئین به درێژیایی و پانتایی ژووره که، هه مدیس نووزه و هاوارهاوار و جیره جیری قه ره ویتله، ناویه ناو گویم لئ بوو هاو پیکه م هه ناسه یه کی قوولی هه لده مرث و په ئجه ره که ی ده کرده وه، وه ک بلیتی خه ریک بئین بخنکی و پتیبستی به هه وا بئین. تاریک و لیتله ی به ره یان، له شه که تیبی خۆمدا خه و برده ییه وه، که وه ناگا بوومه وه و چوومه خواره وه، کات درهنگی کردبوو، هاو پیکه م له سه ر میتزه دانیشتیوو، به بیینی راچله کیم، رهنگی مر دووی لئ نیشتیوو، دهم و لیتی رهنگ خۆله میتشی، ده وری چاوانی شین هه لگه راو. هیچم نه گوت، واق ورم او له لایه وه دانیشتم و چاوه پروان بووم.

(ئەي پەرەردگار، لە بەردەم بارەگاگە تا گریام) و سروودی (مەسیح هەستاوەتەو) دەتخاتە سەرگەیتە، بەباوە توکا بانگی دەکەین، لەگەڵمانا دیتە کلێسا و هەموو رۆژەکانی پارێزیش بەرۆژوو دەبێ!

- "باوە لاقرێندیۆس، کەواتە ئەو مەلە نابێ مەلی توکا بێ،

نا... ئەو مەلی توکا نییە!"

پێیمان نایە خاکی پیرۆزە، ئەو رەهبانگە لەی لەبەندەر وەستا بون، بەچاوانیکی تیزهوه هەلیان دەسەنگانەین، ئەبا ژنیك بەپۆشاکي پیاوانەوه لەنیو موسافیرهکانا خۆی حەشاردای، لەهەزار سال لەمەوبەرەوه، لەوکاتەوهی کتیی پیرۆز وەقفی مەریەمی پاکیزە کرابوو، هیچ ژنیك بۆی نەبوو پێ بنیته سەر ئەم خاکە پیرۆزە، هەناسەي ژنان هەوای ئیرەي ئالووده نەکردبوو، تەنانەت دوور لەهەناسەي ئازەلی مێیینەشەوه بوو، ئازەلی وەک مەر، بزن، مریشک و پشیلە.

دوو راهیبی هاوڕێمان کە وەکی دوو هیستری بارکراو بەوامانەوه بوون، هەنگاوەکانیان خێراترکرد تا بەئێمە بگەنەوه.

راهیبە گەنجەکیان بەبزهوه پرسى: "بۆ تەواف دەچن؟ سۆزی مەریەمی پاکیزە یار و باوەرتان بێ!"

قەلەندەران شیت و شەیدای ئاخافتن، ئەو جووتە بەگەرمی باسی موحیزە، باسی شەمەکە پیرۆزەکان، باسی ئەو پیاوچاگانەیان دەکرد کە بەلیتواری گاشە بەردەکانەوه دەستی پارێهەویان بۆ ئاسمان هەلپریوه.

گەنجەکیان گوتی: "تا ئەو رۆژەي ئەمانە دەستی نزایان رووهو ئاسمان بێ، لەرووخانی دونیا مەترسن. ئەوانە ئەم دونیایەیان راگرتوو و لەرووخان دەپارێزن!"

پرسیم: "ئەری راستە تا ئیستا هیچ ژنیك نەیتوانیوه پێ بنیته ئەم خاکەوه؟"

راهیبە پیرەکە بەدەم هەلدانی تفتیکەوه رووهو ئاسمان، بەپرتەپرتەوه گوتی: "شەیتان دوور گەژا!"

پاشان گوتی: "هەرگیز، هەرگیز! ناو بەناو ئەگەر ژنیکی فیتلباز لەپۆشاکي پیاوانەدا بتوانی تا بەندەریش بێ، ئەوا ئەو پێنج شەش راهیبە ئیشکچی، خێرا پیتی دەزانن و دەیکەرێننەوه دوا."

هاوڕێکەم بەپێکەنینهوه گوتی: "باشە چۆن دەزانن ئەوانە ژن؟"

راهیبە گەنجەکە وەلامی داڤهوه: "بەبۆنەکیاندا، لەم باوەیه پیرسە، کاتی خۆی ئەمیش ئیشکچی بووه!"

هاوڕێکەم رووی کردەوه راهیبی پیر و گوتی: "بابی پیرۆز، مەگەر بۆنی ژن جیاوازی هەیه؟ ئەری بۆنیان چۆن؟"

پیرەمێرد وەلامی داڤهوه: "وەک بۆنی کەلاکی گەنیو!" وایگوت و هەنگاوەکانی خێراترکرد.

باران خەریک بوو خۆشی دەکردهوه، بێگومان (با) بەک لەبەرزاییهکاندا هەلی کردبوو، هەورەکانی راونا بوو، خۆر وەدیارکەوت، کۆتوێر عەرد کە هیشتا فرمیتسک لەچاوانیدا قەتیس مابوو، زەرەخەنەیهک لەسەر لیوی نەخشی و پەلکە زێرینهیهکی کەمەرەنگ لەگەڵ خۆرەکەدا بەئاسماندا شوپۆوه و پەیمانێ براهتیبی نێوان ئاسمان و عەردی بەباران خوساوی مەحکەمتر کرد.

جووتە راهیب بەدەم خاچ لەسەر سینگ کێشانەوه، بەسەر سورمانەوه گوتیان: "پشتینهی مەریەمی پاکیزە!" بەپالێشتی گۆچانە لەداریهروو دروستکراوەکانمان، بەکۆل و باری سەر شانمانەوه، بەجادهیهکی بەردرێژ کراودا کە بەرهو (کاریاس) دەچوو، سەرکەوتین و لەتەواوی رێگەدا بەنیو جەنگەلیکی ئاخراو لەداری نیوه گەلا وەریوی بەروو و بستە و دارچناری گەلی پاندا تێپەڕین. هەوا بۆنی بخووری دەدا، یا ئێمە لامان وابوو، وامان هەست دەکرد واین لەنیو کلێسایهکی گەورەدا کە لەزەریا و کویستان و جەنگەلی داریهروو پێکهاوتوه و لەبری گومەزیش ئاسمانی بۆ کراوه بەمیچ.

رووم کردە هاوڕێکەم و دەمویست ئەو بێدەنگییه قورسەي بەسەر شانەوه هەستم پێ دەکرد بشکێنم.

پێشنیارم کرد: "ئەری بۆ تۆزێ نەدوین؟"

ئەویش بەتارامی دای بەسەر شامنا و گوتی: "قسان دەکەین، بەلام بەبێدەنگی، بەزوایانی فریشتەکان!" پاشان کۆتوێر وەک شیر هەلچوو. گوتی: "دەتەوی قسەي ج بکەین؟ کە جوانە؟ دلمان بالی دەرکردوو و حەزدەکا بفری، ئەو رێگەیهی گرتوو مانەتە بەر دەچیتەوه سەر بەهەشت؟ هەمیشە قسە.. قسە.. قسە، دە بەسە بێدەنگ بە!"

جووتی مەلی توکا لەسەر دارگۆزێک دەریهڕین و هەلفرین، چلە تەرەکان لەرینهوه و چەند دلۆپی باران بەروخسارمدا پڑا.

راهیبی پیر گوتی: "دونیاي مەلەکانیش راهیبی تاییهتی خویان هەیه، توکاگان ئەو راهیبانەن، کتیی پیرۆز پرتی لەتوگا."

راهیبە گەنجەکە پرسى: "باوکە لاقرێندیۆس ئەي ئەستیرەکان چی؟ ئەوانیش راهیبی تاییهت بەخویان هەیه؟"

- "براکەم، هەموو ئەم ئەستیرانە رۆژیک لەرۆژان راهیب بوون، ئا لێرە، لەسەر ئەم عەرە لەگەڵ ئاینی مەسیحدا پەیمانان بەستوو، پاشان شەهید بوون و چوونەتە ناو سینگی ئیبراهیمەوه، بەس بۆ ئەوهی بیری بکەوتنەوه پیت دەلیم ئاسمان سینگی ئیبراهیمە!"

لە هەمان کاتدا کە گۆم بۆ قسەي ئەو جووتە راڤیابوو، ستایشی رۆحی ئینسانم دەکرد، هەر ئەو هیزدی کە بەهەموو توانای خۆیهوه توانیویهتی هەموو شتی ئالوگۆز پێ بکا و بالی سێحراوی خۆی بکێشی بەسەریدا. ئیمانداران ئاسمان و عەردیان هان داوه تاكو بەدەوری ئەستیرەیهکی سەرەکی و هەمیشەیی - واتە مەسیح- تاقە مرۆفی نەگۆردا بگەڕین و لەخزمەتیدا بن.

بۆ ئەوانە مەسیح مەزنترین وەلامە، هەموو شتییک دەرەکەوی، رووناک دەبیتەوه و دیتە ژیر رکێفی یاسا و ئیدی رۆح دەحەوتتەوه، تەنها کافران پرسیار دەکەن، ئەوانەي کە دەجەنگن، رێ و ن دەکەن و دەکەونه نێو چالەقولکەي ناھومییدییهوه.

بەلام چەند رۆژ دواي گەیشتمان بەکتیی پیرۆز، زاھیدیکی شیتۆکە شتیکی گوت سەرم سورما، بەشیوه شیتییهکی سەرخۆشانه لەئەشکەوتیکدا دەژیا کە بەسەر زەریادا دەپروانی.

حەزم کرد تۆزێ سەریکەمە سەری، پیم گوت: "فەقیڕ، وا دیارە ئەقڵت لەدەست داوه!"

پٽڪهنی و لههولامدا گوتی: "راسته من نه قلم له دست داوه، به لام له بهرامبهردا خواوه ندم به دست هیناوه، یان وا باشته بلیم به فلسفیکي قه لب و بی به ها به هشتم کرپوه، تویش پیت وانیه کاریکي باشم کردی؟"

پاش که می بیده نگی گوتی: "بهس بو ناگاداربت، با شتیکی تریش بلیم، پادشایهک هه بو له نده روونه (*که یدا سیسه و شهست و پینج ژنی هه بو، خویشی قوز و حزی به خواردن و رابوردن بو، رۆژتکیان چو بو کلتیسهک و زاهدیکي بینی، به به زه بیسه و پیتی گوت: (چ خو به خشییه کی گهوره ت نواندوه!) زاهد وهلامی دایه وه: (خو به خشیی تو گوره تره!)

- (چون؟)

- (چونکه من وازم له دونیای فانی هیناوه، کهچی تو وازت له دونیای نهمری هیناوه!)"

له شوتیتیکه وه، له پشت داربه رووه کانه وه زنگیان لیدا و نوژی شتیوانیان راگه یاند، له کاتیکدا که له که لیک ئاودبو بوین، ئاوی راهیبه کافمان لی وه درکه وت، ههنگاوه فمان خیراترکرد، له به قال و سهوزه فرۆش و چیتستلینه روهه بیگره تا چهرچی و که ناس، هه هه موویان راهیب بوون. گوندیکي ناخوش و خه مبار که بونیادهم دلی تیدا ده تهقی، بی ژن، بی منال، بی پٽکه نین، هیچی تیدا نه بو جگه له ریشی ریش، بۆر، قاوه بی، وهک به فرسی، هه ندیک نوک تیش، هه ندیک ریشال ریشال وهک په لکی گسک، هه ندیک پرو چر، لوول و تیکنالو، وهک که له رمیکي پنه و ساخ.

چوینه (پروتاتون)، جیگی کارگیرانی بیست دهیری نه و ناوچه یه. نه وانه ی نه وئ له سه ر ته ختی ده سه لاتداریتی خو بانه وه به چاویکی نازارده رانه و گوماناوییه وه، زیت زیت سه یریان ده کردین، خو مان ناساند: "دو مه سیحی له خواترس که خولیای حه قیقه تین و بو عیبادت هاتوین، بهر له چه شتنی نازاری دنیا، بهر له زه ماوه ند، بو باغی پاکیزه هاتوین تا عینا به تی خویمان پی عه تا به فرموی و ریتونیمان بی، نیمه موحتاجین و به نومیدی عینا به تی نه ووه هاتوین!"

هاورپیکه که به ده نگیکی له خو بایی و ههستیکی به رزی شاعیرانه ددها، سات به سات زیاتر ناگری ده گرت. راهیبه کان به ده می داچراوه وه گوتیان بوی رادیرابو، هه ندیکیشیان ریشی خو بان هه لده گلۆفت، هه رچی هاورپیکه زیاتر ده ناخقی، زیاتر له مه به سستی تیده گه یشتم و باشتر له هوی سه ره کی هاتنمان بو کیتی پیروز حالی ده بووم. هه لیه ت هاورپیکه شم له و مانا یه نه گه یشتبوو، به لکو له کاتی ناخافتندا په ی به وه ده برد.

راهیبه کان سه یریان برده بنا گوتی به کتر و کهوتنه سرت سرت، پاشان هه موو پٽکه وه هه ستان و مۆله تنامه یه کیان پی داین که به هوییه وه بو مان هه بو سه ردانی ته وای سه ومعه و خه لوه تگا کان بکه ین و تیا یاندا بیارپیتیه وه، تا نه و ده مه ی مه ریه می پاکیزه به زهی پیماندا دیته وه و به نامازه یه ک تیمان ده گه یه نی که نیازه که مان هاتوته دی و بو مان هه یه له وئ می نینه وه.

(* نه نده روون: حه ره سه را.)

سه فره که مان ده سستی پی کرد، سه رمه ست و خو شحال له سه ومعه وه بو نه و سه ومعه و له مورجیزه یه که وه بو مورجیزه یه کی تر ده چوین، وهک تیماندارانی دیرین به ده نگیکی وهک بلمه بلم سه باره ت به خواوه ند و چاره نووسی ئینسان و نه رکی تاییه تی خو مان ددها ین. من ده فته ریکي یاداشتم پی بو، هه موو رۆژی ئیواران رو داوه کانی نه و رۆژم تیدا دنووسی، حالی حازر دوی چل سال، زه من لاپه ره کانی زرد هه لگه راندوه، به لام کاتی نه و لاپه رانه هه لده ده مه وه، نه و رۆژگار مه له کوتییا نه م له لا تازه ده بنه وه که ناچه نه قلله وه، هه ر وشه یه ک، ته نانه ت بی بایه خترین وشه ش دیسان ئاوری حه ز و تاوات له ناخدا هه لده گیرسی نیتیه وه، دلله راو کیکانی تافی لاویم ده بوو ژینیتیه وه، هه روه ها نه و نه خشه دیوانه یی نامیزانه ش که من و هاورپیکه بو رزگارکردنی رۆحمان دامانریشتبوو، هه موو نه و سه رکی شیبیا نه و نه جابه ت و په سه نابه تی پاکیزه یی جحلی.

سه ومعه ی ئیفرۆن Iviron

نۆزده هه می نۆفه مه بر

به یانیا ن پیاسه له قه راخ زه ریا، کانیه کی چکۆله ی ئاوی پیروز و نوژیخانه یه کی بچووکیش له ته نیشتیادا، به وینه یه کی مه ریه می پاکیزه وه که خو تین به گوناکانیا دیته خو ار، له نوژیخانه که دا وینه ی دوو راهیسی ماسیگر له کاتی تو ر درکیشانا، ماسیه کانی ناو تو رده کاش له سه ما و هه لبه زینه وه دا.

گه رانه بو سه ومعه، حه زره تی خاتوونی ده روازه (*)، وای چ مورجیزه یه ک بو! وای له و چاوه درشت و خه مینانه ی! ده می چرچ و لۆچ و گردوکۆ، چه ناگه پته و، شادومانی، خه م. هه موو چیت و نازاری مرۆفایه تی.

شه وانه چ ساتیکي مه له کوتییه کاتی له زه ریا ده نوین. زه ریا له ناو سپیتیدا شه پۆلده دا و هه ناسه ی سارد هه لده کیشی، مانگیکی گه وره شی به ژوو سه ره وه یه، هاورپیکه م ده لئ، نه مشه و مانگ نه و په ری پیاوه تی ده نوین، ئاخر نه به دییه تی رووناک کردۆته وه.

پالمان به یه که وه دابو، نارام پٽکه وه ددها ین، ده مانگوت پیوسته بریاریکي شو ر شگیرانه بدین، پیوسته له هه ر ساته وه ختیکا نه به دییه ت ته جروه به که ین.

به هه ر لایه کدا ده رۆیشتن، راهیبیکي ره نگیه ریو، بیده نگ به شو نمانه وه بو، مه خلووقیکي نه خو ش بو، ده کۆکی، تفی ده کرده وه و به رده وام خو ی ده خوراند، به لام له خو شحالییا سیمای پرشنگی ددها.

هاورپیکه م گوتی: "له وانه یه شیت بی!"

من گوتم: "له وانه یه قه دیس بی، نه ی نابینی چۆن روخساری رووناک بوته وه؟ هه ر ده لیتی خو ر به سه ریدا پرشنگ ددها!"

(* The portaisissa)

جارتیکیان راوهستانین تا ئه ویشمان پێ گه‌یشته‌وه، گوتی: "من پاپا لافرتیندۆسم، ئه‌و پیاوه‌ چه‌پ و
خۆله‌ی که له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێ شتتان له‌باره‌یه‌وه‌ بیستی!"
هاورپیکه‌م گوتی: "تۆ مرۆڤیکی به‌خته‌وه‌ریت، چونکه‌ هه‌ر له‌م دونیا به‌دا چوویته‌ته‌ به‌هه‌شت، ئه‌ها چۆن
سیمات ده‌ده‌روه‌شیته‌وه‌!"

راهیب خاچیکی کیشا و گوتی: "سوپاس بۆ خودا، ئه‌وه‌ی خه‌لک به‌حه‌ماقه‌تی ده‌زانن، من به‌به‌هه‌شتم
داناوه‌، به‌لام له‌کاتی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا که‌دا تووشی چه‌رمه‌سه‌ری بووم!"
- "کام ده‌رگا؟"

- "هه‌تی براله‌، ده‌رگای به‌هه‌شت. سه‌ره‌تا که‌ هاتمه‌ ئه‌م سه‌ومه‌عه‌یه‌ هه‌له‌له‌زیم، له‌ترسا گریام،
به‌خه‌یالی به‌هه‌شتمه‌وه‌ ده‌گریام، به‌خه‌یالی دۆزه‌خه‌وه‌ ده‌گریام، به‌لام رۆژتیکیان که‌ له‌خه‌و هه‌ستام به‌خۆم
گوت: (ئه‌رئ من بۆ بگریم؟ مه‌گه‌ر خواوه‌ند باوکی ئیمه‌ نییه‌؟ مه‌گه‌ر ئیمه‌ رۆله‌ی وی نین؟ ده‌ی باشه‌،
ئیتیر بۆ ده‌یی بترسم؟) ئیدی له‌و رۆژه‌ به‌دواوه‌ به‌گیله‌ پیاوم ناو ده‌به‌ن!"
له‌ته‌ی نانه‌ رقه‌ه‌ی له‌گه‌رفانی کراسه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، نانه‌که‌ی دا به‌ئیمه‌ و گوتی: "ئه‌مه‌ نانی فریشته‌کانه‌،
ها منالینه‌ بیخۆن، بیخۆن، به‌شکه‌م ئیوه‌ش بال ده‌رکه‌ن!"

سه‌ومه‌عه‌ی ستاڤرۆنیکیتا Stavonikita

بیست و یه‌که‌می نۆڤه‌مه‌یه‌ر

ئه‌و سه‌ومه‌عه‌یه‌ زۆر له‌ئاستی زه‌ریا به‌رزتره‌، ده‌رگاوانیکی پیری هه‌یه‌ خه‌لکی (کریته‌).

ده‌ستی گرتم و گوتی: "پیم بلتی بزائم تۆ کیتت؟"

"-کریتییه‌ک!"

"-وه‌ره‌ ژووره‌وه‌."

له‌ یه‌کێک له‌حوجره‌کانا چه‌ند گه‌نجیکی تازه‌ پێگه‌یشتو خه‌ریکی فیتربوونی مۆسیکی بیتزانی بوون.
له‌سه‌ر قه‌لای سه‌ومه‌عه‌که‌وه‌ که‌ سه‌یری زه‌ریات ده‌کرد وه‌ک که‌وانیکی گه‌وره‌ و مه‌زن ده‌بنواند، که‌وانیکی
زۆر زل و گه‌وره‌ که‌ له‌را ده‌به‌ده‌ر کشا بوو.

هه‌ر له‌و سه‌ومه‌عه‌یه‌دا، تۆزیک ئه‌ولاتر، سه‌ری دوازه‌ ساله‌یی مه‌سیح، تژی له‌لیک حالیبوون و
شکۆی مه‌له‌کوئی. بێ په‌روا، به‌نیوچه‌وانی هه‌لایساو، سینگیکی گۆشتن و سپی، چاوانی قوول و پاماو.
وی کوپه‌ شایسته‌که‌ی (خاتوونی ده‌روازه‌ بوو.)
له‌گه‌ل ده‌رکه‌وانه‌ کریتییه‌که‌دا که‌وتمه‌ وتووێژ.

"-چۆن بوو بووبته‌ راهیب؟"

"-رۆژتیکیان پورم کیتی پیرۆزی بۆ ده‌خویندمه‌وه‌ و گوتی: دونیا بێ باه‌خه‌."

نای پاپا فیلیمۆنیش له‌بیرکه‌م، له‌سه‌ر سفه‌ره‌که‌ میوانداری ده‌کردین، بالای یاریک وه‌ک شمشیری

دیه‌شقی، وه‌ک فریشته‌ نوور له‌جه‌سته‌یه‌وه‌ هه‌له‌ده‌سا، حه‌زی له‌میوانداری و پێشوازیکردنی خه‌لکی بوو،
هه‌تند حه‌زی به‌وه‌بوو که‌ ئیدی نه‌یده‌توانی خۆشحالییه‌که‌ی بشاریته‌وه‌ و هه‌میشه‌ بزه‌ له‌سه‌ر لێوی بوو، لیم
پرسی: "که‌نگی نۆره‌ی من دێ خواوه‌ند ببینم؟"
وه‌لامی دایه‌وه‌: "زۆر هاسانه‌، چاوانت هه‌له‌په‌، ده‌بیینی!"

سه‌ومه‌عه‌ی پانتۆکراتۆرۆس Pantocratoros

به‌ر له‌تاریک و لیلنه‌ی به‌یان نه‌غمه‌یه‌کی سیحراوی له‌حه‌وشی سه‌ومه‌عه‌که‌وه‌ ده‌هاته‌ گۆی، نه‌غمه‌یه‌کی
زۆر نه‌رم و نیان، به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ رام کرد، له‌و بوومه‌لیلی به‌ریه‌یانه‌دا راهیبیکم بینی چارشیوکی درێژ
و ره‌شی به‌سه‌ریدا دا، به‌چه‌کوشیکی بچووک ده‌یکیشا به‌سه‌ر دارنامیر (*)یکدا و ئه‌م ئاوازه‌ خۆشه‌ی
ده‌خولقاند، هیتورهیتر به‌ده‌وری حه‌وشه‌که‌دا ده‌گه‌را، له‌هۆده‌یه‌که‌وه‌ ده‌چوو بۆ هۆده‌یه‌کی تر تا براده‌ره‌کانی
بۆ نوێژی به‌یانی خه‌به‌رکاته‌وه‌.

هاورپیکه‌شم که‌ خه‌به‌ری ببۆه، هاته‌ ته‌نیشتم من و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا تانیشکی دادا، به‌جووته‌
ئه‌فسوون ببوین، گۆتمان بۆ ئاوازی ئه‌و نامیره‌ سه‌نج ئاسایه‌ راډیتر بوو. که‌ ئاوازه‌که‌ ته‌واو بوو، خۆمان
گۆزی و به‌ره‌و نوێژخانه‌که‌ چووین، ته‌واویک تاریکی بالی کیشابوو، ته‌نیا دوو چرای پیوسۆز به‌رده‌م
وینه‌کانی مه‌سیح و مه‌ریه‌می پاکیزه‌ی رووناک ده‌کرده‌وه‌، هه‌وا تژی بوو به‌بۆنی میو و بخووری گوله‌باخ.

وێدی به‌ره‌به‌یان نه‌رم و ئارام وه‌ک خه‌شی گه‌لای دار و هه‌ناسه‌ی زه‌ریا ده‌ستی پێ کرد، عایید
به‌مۆمیکه‌وه‌ هه‌موو هۆده‌کانی به‌سه‌ر کرده‌وه‌ تا دلنیا بێ له‌وه‌ی هه‌موو براده‌ران هاتوون، پاشان ئاوی
پیرۆزی به‌نیوچه‌وانی راهیبه‌کاندا پرژاند، دوا ته‌واو بوونی رپوره‌سمه‌که‌، من و هاورپیکه‌م سه‌بارته‌
به‌ژبانی ئه‌م سه‌ومه‌عه‌یه‌ سه‌ری قسه‌مان دامه‌زراند. چ نه‌غمه‌یه‌کی مه‌زنی هه‌بوو، سه‌ده‌فیکی شاراوه‌ بوو،
به‌ره‌می چه‌نده‌ها به‌ری پشتاوپشت، به‌لام ئه‌لعان له‌م بوخچه‌یه‌دا سه‌ده‌فیکه‌ که‌ ئه‌م مروارییه‌ی هه‌ینابوو
بوون و پازاندبوویه‌وه‌ خۆی مردبوو، پێکه‌وه‌ سویندما خوارد رپوره‌سمیکی نوێ بیه‌خشین به‌ئایینی
خواوه‌ند و خوداپه‌رستی، جارتیکی تر گیانی خولقاندنی به‌به‌ردا بکه‌ین، ئاخیر ئیمه‌ هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌
هاتبوین بۆ کیتی پیرۆز.

سه‌ومه‌عه‌ی قاتۆپیدی

له‌به‌ره‌به‌یاتیکی پر له‌رچه‌مه‌ت و ئه‌فینی خوداییدا، له‌به‌ره‌به‌یاتیکی ئاسمانیدا، گه‌یشتینه‌ ئه‌م
سه‌ومه‌عه‌یه‌، ده‌تگوت پێنجه‌مین رۆژی خولقاندنه‌ و هه‌تشتا خودا ئاده‌می دروست نه‌کرده‌وه‌ تا
ده‌ستکرده‌کانی زایه‌کا، خۆره‌لات هیدی هیدی وه‌ک گوله‌باخ ده‌پشکوت، هه‌وره‌ سارۆفیمه‌کان گولئاسا

(*) Sematron نامیرتیکه‌ له‌ئاسن یاخود ته‌خته‌ که‌ له‌سه‌رده‌می ئیمپراتۆرانی رۆمی له‌کلتیسا ئه‌رتنه‌دۆکسیه‌کاندا له‌بری
ناقوس به‌کاره‌یتراوه‌.

وهک فریشتتهی منال له وودیو ناسووه دهرده که وتن و ورده ورده گه ورده دهبوننه وه و وا پینده چوو خه ریکی نیشتنه وه بن له سر عه رد. مه لیکي توکا له چه قی ریگه دا نیشتبووه و له نیمه ی دهنوری، هیشتا شه ونم به باله کانیه وه ده بنرا، به لام ده تگوت مه لی توکا نییه، به لکو رۆحیکي میهره بانه که نیمه بناسی، نه لیتمان ترسا و نه له سر ریگه که شمان لاچوو. بایه قوشیکي وردیله له سر تاشه به ردیک هه لکورماوو، رووناکیه که سه رسامی کردبوو، کشومات له جیتی خو ی نده بزوت و چاوه رپی داهاتنی تاریکی ده کرد.

نیمه نه ده دواین، هه ردووک هه ستمان ده کرد دهنگی ئاده میزاد هه ر چنده ناسک و چه نامیزیش بی، لیتره ده نگدانه وه په کی ناخو ش و ناله باری هه یه و نه و په رده سیحراوییه ده رپینی که نیمه ی له نامیز گرتووه، له گه ل رۆبیشن و لادانی په لکه شو ره کانی سنو به ردا، دلۆپی شه ونمی به ره به بیان له ده دست و روخسارمان ده پرزا.

له خو ش حالیدا خه نی بیوم، رووم کرده ها ورپیکه م و ده مویست پی پی بلیم: "هه ر به راست، که جوانه!" به لام نه مویرا، ده زمانی هه ر که بیمه گو نه و ته لیسمه ده شک.

له بیرمه رۆحیکیان لای ئیوار له تاهه ژتوس رپوییه کم دیت، ملی نابوو به لاره وه و خه رامان خه رامان ده رپی، کلکه توکنه که ی قیت راگرتوو، سیبهره دریژ و نه رخنه وانییه که ده کوه ته سه ر به رده کان، مه تم له خو بری نه با هه ستم پی بکا و بره پته وه، به لام نه متوانی به ر له خو ش حال بووم بگرم و به ناسته م نووزه به کم لیوه هات، رپوی گوتی لیم بوو، تیتی ته قاند و بزبوو، به رله وه ی بزائم له کوپوه بو ی ده رچوو، بو م ده رکه وت شادومانیس هه همیشه له ژبانی مرۆقدا ناوهاییه.

له پر دهنگی گفتوگو و پیکه نین هات، سه ره نجام گه یشتینه ده رده که، دوو راهیبی چاک له وه راو له به رده م ده رگای ده روه له سه ر گاشه به ردیک دانیشتبوو و سه ریان ده خسته سه ر ده رگا وانه که.

هه روه ک مارمان بینیی، له جیتی خو ماندا وشک بووین، ها ورپیکه م سه ریری کردم، سه ریکي راوه شان و گوتی: "له خه ون و خه یال زیاتر ج شتیکی تر نه بوو، بو ساتیک و ام ده زانی چ ئاده میزادیک بوونی نییه!" وه لامیم دایه وه: "به هه شتی راسته قینه بوو، له بری ژن و پیوا، دوو ها ورپی له ژیر درخته کانی خوا وه ندا پیاسه بیان ده کرد و ئیدی سه ریکه ئه لعان له به هه شت ده رکراین، نه ویش نه ک وهک فریشته په کی شمشیر به ده دست، به لکو وهک مرۆقیکي چه کدار به چه کی ده نگ!"

راهیبه کان له گه ل راوارندا به ده رگا وانه که، هه را هه رایان ده هات، وهخت بوو له پیکه نینا ژانیا ن ده کرد، به لام هه ر که نیمه بیان دیت، بی ده نگ بوون. هه ستان و ده ستیکیان له سه ر زگ و ده سه ته که ی تریشیان بو ماچکردن بو لای نیمه راگرت.

گوتیان: "به خیر بین، خودا لیتان خو ش بی!"

ها ورپیکه م که سه ریری ورگی زل و روومه ته سوور هه لگه راوه کانیانی کرد، گوتی: "باوکه پیروزه کان، پیده چی بو خو تان خو ش راویرن!" ناخر له داخی نه وه ی که له وه به هه شته بیان ده رکردبووین، لیبان نه ده بوورا. راهیبیک که ریشیکي بزری هه بوو، هه لی دایه و گوتی: "نیمه چاوپوشیمان له م دنیا دروینیه و له چیته کانی کردوو!"

زارمان هه لنه هینا په وه، به لام راهیبه که ی تر که ریشیکي ره شی پیوه بوو، که وته قروسکه قروسک و گوتی: "بو وا غه ریب سه ریمان ده کن؟ عیبادت له گوشت وزه به خستره!"

لیتمان نیزیکتی بوونه وه، ده میان بو نی سیری لی ده هات. نیمه که ده مانویست نه م دوو راهیبه سیر خو ره مان له کو ل بینه وه گومان: "وا باشه بجینه ژوورئ و خه ریکي عیبادت بین."

خانه خو ی راهیبیکي چاوشین، ریشیکي سپی و ناو ریشمین، پیستیکی سوور به چه شنی گولاله سووره به پیرومانه وه هات، پاش نه وه ی به خیری هینان، پیتمان که وت و نیمه ش به داویدا.

ده ریکي ده وله مه ند بوو، هینده ی شاریک ده بوو، به میوانخانه په وه، به ده رگا و په نجه ره ی تازه ره نگراوییه وه، به کاره با و باخ و باخاتی روو له زه ریا په وه. راهیبه کان نانی نیوه رپیان خواردبوو، له به ر ده رگای هوه کانیانا خو یان له به ر خو ر هه لخنه سبوو تا به شکم خوارده که بیان باشتر به گیان بکه وی، چوینه ناو کلتیساکه و سه ری ریز و نه وازشمان بو وینه ی مه ریه می پاکیزه دانه واند. خانه خو ی قوتووه کی گرانه های له که لوپه لی پیرو زکراو هینا په به رده ممان و قه پاخه که ی کرده وه، نیمه بيش هه یاسه ی پیروزی پاکیزه مان ماچ کرد. له بیرمه هیشتا منال بووم، دوو راهیب هه یاسه ی پیروزیان بو کریت هینا بوو، کلتیسای قه دیس میناس پر بوو له خه لک که بو عیبادت هاتبوون، توره که ی راهیبه کانیش پرپوو له لیره و گواره و نه نگوستیله، من هیچم نه بوو پیشکه شی که م، گیرفانه کانم گه رام، قه له میکم پیوو ناخیمه تووره که که وه.

چوینه حه وشه و به و پیلیکانانه دا سه رکه وتین که ده چووه سه ر میوانخانه که، تیشتیکی چه ور و نه رم و پر له نیعمه تی نیلاهییان بو لیتا بووین، ها ورپیکه م که حه زی له خواردن بوو، گوتی: "لیره باش بو مان ده چیته سه ر، ده لپی راهیبه کانی ده بری فانویدین!"

گوتم: "وه ره با له سلامه تی پروردروموس (*ی هه ژار بخوینه وه، نه و برسویه داماوه ش کاتی خواردنی راهیبی ده ریه کانی ده که وتوه یاد، حه سوودی پی ده بردن، له حه ژمه تا ناو ده زایه ده می، ئیدی چ گازنده گه لیکي له نیمه راو توره که ی نه ده کرد! نه و شیعه ره بیت له یاده؟"

- "هه لیه ت له یاده م."

نیمه راو توره. کاتی راهیبه کانم ده که ونه بی

له سه رخو ده چم و هوش له سه رمدا نامینی

وا خو یان چاکترین ماسی ده ته پیننه هه مبانه که ی ورگیانه وه

ماسیه گه نیوتیکیش ده ده نه من

هیند شه راب ده خو نه وه، ده بنه عاره بانه

که چی نه وا زگه هه ژاره که ی منیش

(* تیودر پروردروموس Theodore Prodro mos ی ناسراو به پروردروموس هه ژار، شاعیریکی بیتزاسی بوو، سالی

۱۱۶۰ ی زایینی کچی دواپی کردوو.

سرکه هه‌لی ده‌قرچینی!

هاورپیکه‌م دای له‌قاقای پیکه‌نین، به‌لام ده‌سته‌جی هاته‌وه سه‌رخۆ و گوتی: "پیکه‌نین شووره‌یییه، ئەم ده‌یره رقم هه‌لده‌ستی، مه‌گه‌ر راهیبه‌کانت نه‌دیوه؟ هه‌موویان چاک له‌وه‌راون، گه‌ر مه‌سیح به‌هاتیا‌یه‌وه سه‌ر عه‌رد و پتی بکه‌وتبایه‌ ئیره، ئەوسا ده‌مدی چۆن قامچی به‌سه‌ر سه‌ریان‌ه‌وه هه‌لده‌سه‌ورا‌ند، ده‌لیم وا باشتره‌ لیتره‌ برۆین!"

- "بۆ کوێ؟ نه‌ک هه‌ر ئەم ده‌یره، به‌لکو ته‌واوی دونیا رقمان هه‌لده‌ستی، بۆ؟ مه‌گه‌ر هه‌ستی یێ ناکه‌یت؟ له‌هه‌موو شوێنی خه‌لکانیک هه‌ن یێ شیو سه‌ر ده‌نینه‌وه و خه‌لکانیکی تریش ورگیان ناخنیوه و ده‌م و فلقیان ده‌لێسنه‌وه. له‌هه‌موو جێیه‌ک گورگ و مه‌ر هه‌ن، یاسایه‌ک هه‌یه که هه‌شتا له‌ته‌واوی دونیادا وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه، یان ده‌بی بخۆی یان ده‌بی بخووری. یاسای جه‌نگه‌ل!"

- "یانی رزگارییه‌ک له‌ئارا‌دا نییه؟ چما چ گیانه‌وه‌ریک نییه له‌گه‌ل میه‌ره‌بانیدا، هه‌تنده‌ش به‌هه‌ت یێ که نه‌ گیانه‌وه‌ری تر بخوا و نه‌ هی تریش بتوان بیه‌خۆن؟"

- "نا، به‌لام ده‌شی رۆژی‌ک له‌رۆژان، هه‌زاران سا‌ل له‌مه‌وه‌یه‌ر، گیانه‌وه‌ریک هه‌ولی نه‌نجامدانی وه‌ها مه‌به‌ستیکی دای، به‌لام تا ئە‌لعان شتی وا نه‌بینراوه‌."

- "کام گیانه‌وه‌ر؟"

- "مه‌میون، ئیمه‌ هه‌شتا له‌نبه‌وی رێگه‌داین، چاوه‌ری که، په‌له مه‌که!"

- "چاوه‌ری کردن بیه‌شی خواوه‌نده، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌و نه‌مه‌ر، زه‌مه‌ن به‌لای ئە‌وه‌وه چ بایه‌خه‌یکی هه‌یه؟ به‌لام ئە‌دی ئینسان؟"

وه‌لامیم دایه‌وه: "مه‌رۆقیش نه‌مه‌ر، به‌لام نه‌ هه‌موو له‌شی، به‌لکو به‌شه نه‌مه‌رکه‌ی، مه‌به‌ستم ناوه‌وه‌یه‌تی، ده‌توانی چاوه‌ری بکات!"

له‌سه‌ر سه‌ره‌هه‌ستاین و چووین بۆ رۆخی زه‌ریا، خۆر به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو، زه‌ریا کپ و بیده‌نگ، جووتی نه‌وره‌س به‌سینگی سه‌پی به‌فر ئاسایانه‌وه، له‌سه‌ر سینگی زه‌ریا پیاسه‌یان ده‌کرد، هاو‌ریکهم له‌کاتی‌که‌دا که به‌چاوی رێز و ناهه‌رینه‌وه سه‌یری ده‌کردن، گوتی: "ده‌بی ژن و میتره‌ بن!"

من گوتم: "یان ده‌شی دوو هاو‌ری بن!"

بۆ ئە‌وه‌ی له‌یه‌کیان هه‌لپه‌م، ده‌نکه زیخه‌یکم له‌سه‌ر عه‌رده‌که هه‌لگرت و تپم گرتن.

ئه‌لعان که له‌ته‌مه‌نی پیرییدا به‌سه‌ر ئە‌م یاداشته‌نه‌دا ده‌چمه‌وه و به‌رخۆدانه‌ دۆنکیشۆتیه‌کامان وه‌بیرخۆ دینمه‌وه: رمی زبۆین، قه‌لغانی کرم خواروو، کلاوه‌ ناسنینی فافۆن، ئە‌قله‌یکی لیتاوالیتو له‌نه‌جابه‌ت و یاخیبوون، کاتێ ئه‌وانه وه‌بیر خۆ دینمه‌وه ناتوانم پینه‌که‌نم، خۆش به‌حاله‌ی ئە‌و گه‌نجه‌ی لای وایه‌ رۆنایی دونیایه‌کی نوێ و هه‌رچی زیاتر ریکه‌خستنی له‌گه‌ل مه‌زنایه‌تی و یه‌کسانی و ویسته‌کانی دلیدا ئە‌رکی سه‌رشانییه‌تی، حه‌یف و مه‌خابن بۆ ئە‌و که‌سه‌یه‌ش که بێ دیوانه‌یی ده‌ست به‌ژیان ده‌کات.

به‌کیوی پیروژدا ده‌گه‌رین، هه‌ر چه‌ند پتر هه‌وای ئە‌ویمان هه‌لده‌مژت، دلمان پتر ناگری ده‌گرت و دلّه خوره‌یه‌مان زیاتر ده‌بوو، چ بریاره‌گه‌لێکمان ده‌دا و چ په‌یمانگه‌لێکمان ده‌به‌ست، له‌ده‌یری‌که‌وه ده‌چووین بۆ ده‌یریکی تر، چه‌ند رۆح سووکانه‌ شاخ و داخمان ده‌بری، نه‌وه‌ک هه‌ر به‌خه‌یال، به‌لکو به‌جه‌سته‌یه‌ش، هه‌ستمان ده‌کرد بالی فریشتان یاریده‌ده‌رمانه، له‌راستیدا هه‌لومه‌رجیک که گا هانده‌ری شیتی و گا هانده‌ری پیروزی و قاره‌مانیتی یێ، ده‌بی هه‌ر وایێ. به‌لام دواتر له‌ژێر داروپه‌ردووی سالاندا، نه‌ من و نه‌ هاو‌ریکهم ئیتر باسی ئە‌و ساته‌ پیروژ و دۆنکیشۆتیه‌یه‌مان نه‌کرد، هه‌ستمان به‌شه‌رم ده‌کرد، نه‌ک له‌به‌ره‌وه‌ی ئە‌و بلێسه‌یه‌یه‌مان تیدا دامرکا‌بووه، به‌لکو چونکه‌ بالای ئیمه‌ له‌چا و بالای ناواته‌کامان چه‌ند په‌نجه‌یه‌ک کورتی هه‌تایوو، ئیمه‌ هه‌شتا ده‌مانویست دونیایه‌کی نوێ رۆینین، به‌لام تینه‌گه‌یشتبوون که ناتوانین، من ددانم به‌و نه‌توانینه‌دا ناوه، به‌لام هاو‌ریکهم له‌ته‌واوی ژبانیدا ده‌یشارده‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ناوه‌ه‌را پتر له‌من عه‌زایی ده‌کیشا و گینگلی ده‌دا.

چه‌ند سالی‌ک دواتر، کاتێ ده‌یری (ئیسپیتساتی)مان جێ هه‌شت، مانگی چوارده‌ به‌په‌ژاره‌وه به‌سه‌ر زه‌ریادا هه‌لته‌ات، رووم کرده‌ هاو‌ریکهم و گوتم: "ئانجیلۆس، له‌بیرته؟" که وام گوت، په‌نگی په‌ری، زانی مانگی کتوی (ئاتوس)م بێر که‌وتۆته‌وه.

ده‌ستی نایه‌ سه‌ر ده‌م و یێ ده‌نگی کردم، هه‌نگاه‌وه‌کانی خه‌راتر کرد. ئیستا جاریکی تر سه‌ر به‌سه‌ر یادداشته‌ دێرینه‌کانما شۆر ده‌که‌مه‌وه هه‌مدیس خه‌ریکی هه‌لدا‌نه‌ویان ده‌بم!

ده‌یری کاراکالو Karakallou

هه‌ور دوند و داوینی (ئاتۆس)ی داپۆشیوه، ناوچه‌یه‌کی فه‌راوان له‌ناوه‌راستا یێ هه‌ور ماوه‌ته‌وه و به‌فره‌که‌ی وه‌ک ئە‌لماس ده‌ده‌وشیتته‌وه، باران دای کرد، بارانیکی به‌خو‌ر، رینۆتیه‌که‌مان پێش که‌وت و به‌تفه‌نگه‌که‌ی فیشه‌کیکی ته‌قاند، زرنکه‌ی زه‌نگی سه‌ومه‌عه‌که، به‌شادومانی له‌دیو سنۆبه‌ره‌کانه‌وه ده‌بیسترا، زاهیدی‌ک به‌گۆچانیکی درێژه‌وه له‌به‌ر ده‌رگا که ده‌رکه‌وت تا به‌خه‌یرمان بیتی.

چووینه ژووری ناخواردن، ژووری ته‌نگ و درێژکۆله‌ بوو، کۆله‌گه‌کانی به‌ره‌نگی ره‌ش و شین ره‌نگ کرابوون، زاهیده‌که‌ پێشی ره‌ش، ناوچا و ترشاو و که‌مدوو له‌لای سه‌ره‌وه دانیشت، وینه‌یه‌کی مه‌سیح به‌ژووور سه‌ریبه‌وه هه‌لئاسرابوو، مه‌سیحیکی توره و ناوچا و ترشاو، که به‌ره‌نگی ره‌ش و سه‌وز وینه کیشرابوو. له‌سه‌ر مینه‌ریکی بچووک، قارییێ که راهیپتی زه‌رده‌ل و که‌م ته‌مه‌ن بوو، به‌سه‌ره‌اتی قه‌دیه‌سه‌کانی ده‌خوتنده‌وه، هه‌مووان به‌سه‌ر قاپی خواردنه‌کانا چه‌مابوونه‌وه، هه‌چ که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کرد، زاهیده‌که‌ ده‌می له‌خواردنه‌که نه‌دا، له‌په‌ر سێ جارن له‌زه‌نگیکی بچووک لای راستیه‌وه‌ی دا، راهیبه‌کان به‌پارووی نیوه‌ جووراو له‌ده‌مدا، قنجه‌پێ هه‌ستانه‌ سه‌رپێ، خه‌مه‌تکاره‌که‌ رای کرده‌ پێشه‌وه، له‌به‌رپیتی زاهیددا چۆکی دادا و زاهیدیش ده‌ستی به‌سه‌ریدا هه‌تا و به‌ره‌که‌تی دا. پاشان قارییش هه‌مان شتی کرد و داوای لیبوردنی کرد به‌وه‌ی نه‌یتوانیوه سه‌ربورده‌که به‌باشی بخۆتیتته‌وه، ئینجا پارچه‌یه‌ک نانیا‌ن له‌سه‌ر سینیه‌یه‌کی بچووک هه‌تایه‌ ژووره‌وه و هه‌ر کامه‌ له‌په‌هه‌بانه‌کان تۆزیکیان لێ قرتاند و وه‌ک نانی پیروژ

هه‌لمه‌قووتیان کرد.

ئەو شەو تا بەیانی نەنوستین و قسەمان دەکرد، باسی ئەوەمان دەکرد کە ئیتر کاتی ئەو هاتوو بەشێوەیەکی نوێ مەسیحمان خۆش بوئ، رۆژی پێشتر راهیبیکمان بینی لەدەرەوێ گۆرستانی دەبرە کە وەستاو، کاتی لیمان پرسی: "بۆچی وێنەکانی ناو گۆرستانە کە هەموو مەسیحیان بە لەخاچدراوی پیشان داو، کە خۆی وا پەوایە مەسیح لەکاتی هەستانەو لەگۆردا پیشان بدری؟" کە ومان گوت، لیمان توورە بوو، گوتی: "مەسیحی ئێمە، مەسیحی لەخاچدراو، قەت لەئینجیلەکانا دیوتانە عیسا پێیکەن؟ ئەو هەمیشە هەناسە ی هەلەدەکیشا و قامچی لێ دەدرا و دەگربا، ئاخووی هەمیشە لەخاچ دەدرا!"

هەنووکەش کە خەومان لێ زرابوو، دەمانگوت: "کاتی ئەو هاتوو مەسیح بەئینینە پێیکەن، تازە ئیدی دەبێ فاتیحای قامچی و گریان و لەخاچدان بخوینین، پێوستە مەسیح زۆردار و شادمانەکانی گریستان لەناخی خۆیدا یەکانگیرکات، دەبێ هەموویان لەخۆدا بتوینتەو، کاتی ئەو هاتوو مەسیحی جوولەکەکان ببیتە گریکی!"

هاوڕێکەم دەستی هەلینا وەک ئەوێ سویند بخوا، گوتی: "ئەو ئێمەین کە دەبێ ئەم حەقیقەتە بەئینینە دی!"

منیش بەش بەحالی خۆم گوتم: "واپە، واپە!"

لەو ساتەدا پێم وابوو چ شتێ نبیە بتوانی بەرەنگاری رۆحی ئینسان ببیتەو.

هاوڕێکەم نەراندی: "هیچ کەس ناتوانی ئێمە لەیەک جیاکاتەو، وەک دوو گا، گاسن لەخۆمان دەبەستین و عەرد دەکێلین!"

سالانی دواتر تیگەبشتین کە ئێمە وەک گا، گاسمان لەخۆمان بەستبوو، بەلام هەوامان کێلا بو!

دەیری فیلولۆسیۆ Philetheou

پیاوەیەکی زۆر خۆش لەتەمومژدا، چنارە ناسک و بالا بەرزەکان، راهیبیکێ یاخی بەنێوی یوانیکێۆس، کە دەمی وەک ئاشە هارە لەکارابوو، هەمیشە لەبارە یەکی لەخوشکەکانیەو دەدوا کە جنۆکە دەستی لێ وەشاندبوو، کەچی پێدەچوو شەیتان چوو بیتە لەشی خۆیەو، نەک دانە یەک بەلکو دووان، یەکیکیانی ناو نابوو (حیجا) و بەوی تریشیانی دەگوت (ئیسماعیل). ئەم دوو بوونەوەرە نەفرەتلیکراو هەمیشە لەگەڵ خواوەند و یوانیکێۆسدا ریکەبەرییان بوو، ئەوان لەرۆژانی پارێزدا حەزبان لەگۆشت بوو، نەقیزەبان لەیوانیکێۆسەو دەژەند تا شەوانە بەئەسپایی لەپێپلیکانەکان بچیتە خوارێ و خۆی کا بەموبەقدا و پاشماوی خواردنی مەراسیمە کە بخوا، سەر و ئەمەش بەیانیان کاتی زرنگی زنگی نوێژ دەهات، حیجا و ئیسماعیل هاواریان لێ هەلەدسا و دەیانگوت: "من نایەم، من نایەم!"

بەرەو حەوشە ی دەبرە کە رۆبشتین، لەنێوان خرپە بەردەکانی حەوشەدا، گزۆگیا لەسەر هەلەدانا بوو، دیوارەکانی دەروربەر و هۆدەکانیش بەهۆی شێ و تەر و نمییەو پەش داگەرابوون، نوێژخانە کە لەناوەراستا بوو. چووینە نوێژخانە کە و لەبەرامبەر وێنە ی موجیزە ئاسای خاتوونی پاکیزە ی میهرەبانی

ماچدا راز و نیازمان کرد، گۆنای میهرەبانی بەشێوەیەکی لەوەسەف بەدەر نابوو بەگۆنای عیسای کۆرپە ی نوستوووەو و چاو خەمینه‌کانی لەشوتنیکێ نادیار رامابوون، راهیبێ کە ریتوینمان بوو، گوتی: "باش سەرنجی چاوەکانی پاکیزە بدەن... چ دەبین؟"

چووینە پێش و دیقەتمان دا.

هەردووک گوتمان: "هیچ نابینن!"

راهیب بەمۆنێیە کەو سەیری کردین و گوتی: "هەر کەسێ ئیمانی هەبێ مەسیحی لەخاچدراویان تێدا دەبینی!"

پاشان قەپاخی قوتوویەکی زیوینی ئەشبای پیرۆزکراوی هەلەدایەو کە ئیسقانیکی درێژی تێدا بوو.

- "بکەو نە عیبادهت! باسکی راستی (کریسۆستۆم) (*ه، نیشانە ی خاچ بکێشن!"

دەیری ئاجیا لافراس Aghia Lavras

سەر لەبە یانی بوو کە چووین، دلەراو کە ی بینینی (لافراس) ی مەزن و بەناو بانگم هەبوو، دەیریک کە ئیمپراتۆری چارەپەش (نسیفوس فوکاس) رۆی نابوو، ئەو تامەرزۆ بوو تاجی پادشایەتی فری دا و وەک زاھیدیک لەپەنا ئەم دەبرەدا بژیت، بەلام لەلایەکی تریشەو زۆر حەزی لەژن بوو، هەر ئەو هەش بوو هۆی ئەو ی رۆژ بەرۆژ بۆ دەبرچوونە کە ی دوا بکەوێ. تاو هەکو بەکیک لەئەمە کدارترین هاوڕێکانی خۆی، سەری لەلەشی جیا کردووە.

گەبشتینە دەبرە کە، جووتێ سنۆر لەحەوشە کە دا بوون، یەکیکیان (سان ئاتاناسیۆس) ی گوتیبستی ئیعترافی گوناھەکانی (نسیفوس فوکاس) ناشتووی، ئەو ی تریشیان موریدە کە ی ناشتووی کە ناوی (ئیمیسسیۆس) بوو. (ئاتۆس) قوبە بەفرین، وەک (هیزی بێ هاوتا) بەسەر دەبرە کە دا دەینۆری.

بۆ مۆزەخانە ی بارەگای پیرۆزی کلێسیان بردین و بەشانازییەو گەنجینە گەلی دەبرە کە یان پیشان داین. کاسە سەری (سین بازیل) ی گەورە، شەویلکە ی (تیۆدۆرۆ ستراتیلاتیتس)، باسکی چەپی (کریسۆستۆم) و گەلی ئیسکی جۆراوجۆری تر، قوتوویەکی جوانی پر لەخاچیان کردووە، بەبەردی گرانبەها و مرواری رازابوو و هونەری هەلکۆلینیی تێدا بەکار هاتبوو، ناو قوتووە کە پارچە یەکی گەورە لەخاچە

(* کریسۆستۆم (Chrysostam) یەکیکە لەقەشە گەورەکانی مەسیحی کە بەباوکی کلێسیای نەرته‌دۆکس ناو بانگی دەرکردووە... لەسالی... زاینی لە ئەنتیکە لەداکیبوو و لەسالی... زاینی کراو بەسەرۆک و قەشە ی کۆستانتیینی. لە کۆستانتیینی بەنکە یکی خیرخوای دامەزراند و دژایەتی دونیا پەرستی رۆحانییە پایە بەرزەکان و داوین پیسییی ئیمپراتۆری دەرکرد. لەسالی... زاینی دوور خرابەو بۆ قەوقاز و تا ئەوێ بەپێی پیادە رۆبشت و لەسالی... زاینی کۆچی دوابی کرد. لەپاش مەرگی نازناوی موقەددەسی پیدراو تا هەنووکەش لەپز شیرینی و قسەرەوانیی وی لەکتیبی مەسیحییەکانا هەر باس دەرکێ و نازناوەکەشی هەر لەو هەو هاتوو. وشە ی کریسۆستۆم بەزوابانی گریکی واتە (دەم زێرین). لەسودی دوانزەهەمی (بەهەشت) ی دانئیدا ناوی هاتوو.

راسته‌قینه‌که‌ی مه‌سیحی تیدابوو، راهیب له‌حاست شکۆی ئەم شتانه‌دا لێوه‌ره‌ی پێ‌که‌وتبوو، و‌ته‌ی مه‌سیحیه‌کی راسته‌قینه‌م وه‌بهره‌اته‌وه‌ که‌ گوتوو‌یه‌تی: "هه‌موو پارچه‌ دارێک (خاچ)ه‌، چونکه‌ ده‌توانی خاچی لێ‌ دروست که‌یت!"^(*) پاشان جلوه‌یه‌گی سه‌ریازی (نیفۆروس فوکاس)یان پیشان دا، جگه‌که‌کان له‌زێر کرابوو و به‌گۆله‌باخ و سۆسه‌ن مه‌لیله‌ده‌وژی کرابوو، هه‌روه‌ها تاجه‌ زێرینه‌که‌ی به‌زێر و زیوی سه‌وز و سوور رازابۆوه‌ و کتیبه‌ی پیرۆز به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی، برێکی زۆریش ده‌فته‌ری ژمبیراری که‌ مۆرکه‌ لێی دا‌بوون.

من و هاوڕێکه‌م تژی ببووین له‌ستایش، به‌لام ئەمانه‌ش تاری دلمانی نه‌ده‌هینایه‌ خرو‌ش. له‌به‌رده‌م ده‌رگای کتیبه‌خانه‌دا بۆنی دوو داری (گیزگل)ی تازه‌ چۆ کردووم باشتر له‌هه‌ر شتی به‌سه‌یاسیکی فه‌راوانه‌وه‌ وه‌بیردێ. ته‌واوی له‌شم هه‌روا بۆنی ئەو دار (گیزگل)ه‌ی که‌ ئەو هه‌مووه‌ خو‌شم ده‌وی- ئەو بۆنه‌ دلگیر و تونده‌ی که‌ مه‌ستی هه‌ینه‌رت‌ر له‌شه‌راب و ژن و شکۆی دونیایه‌- هه‌لده‌مژت، لێواولێبوووم له‌ته‌ر و تازه‌یی.

پۆژی دواتر به‌یانیه‌که‌ی، پێش خۆرکه‌وتن، به‌ره‌و دوندی کیتی ناتوس به‌رێ که‌وتین، هه‌شتا ده‌نگی زه‌نگ نه‌ده‌بیس‌ترا و مه‌له‌کان وه‌خه‌به‌ر نه‌هاتبوون، ئاسمان سامان و شیری رهنگ، ئەستێره‌ی گه‌لاوێژ له‌دوو‌روه‌ وه‌ک سه‌رافیم^(**)یکی شه‌ش بال به‌سه‌ر ئاسۆی خۆر هه‌لیته‌وه‌ ده‌دره‌وشایه‌وه‌.

پاپا لۆکاسی کۆله‌بنه‌ به‌قاچی چه‌ماوه‌وه‌ - پێشمه‌رگه‌ی دێرین- هه‌نوکه‌ پێشمان که‌وتبوو تا رێگه‌مان پیشان دا، جارجاره‌ ده‌وه‌ستا تا سه‌بارت به‌زه‌ریا، سه‌بارت به‌شه‌ر و شو‌ر له‌گه‌ل تورکاندا بۆمان بدوێ، ژبانی پێشوی وه‌ک ئەفسانه‌ی دێو و په‌رییان له‌ناخیدا ما‌بۆوه‌، ده‌تگوت له‌هه‌سه‌ره‌یه‌کی فراوانتر و پر مه‌ترسیتر، له‌هه‌سه‌ره‌یه‌کی تژی له‌هاوار و نه‌فرت و ژندا هه‌یلانه‌ی چی کردووه‌.

په‌یتا په‌یتا به‌سه‌ره‌اتی خۆی ده‌گه‌ڕایه‌وه‌ و زیندووی ده‌کرده‌وه‌ و هه‌ستی شادومانی دای ده‌گرت، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ وازی له‌ژبانی رابردووی هه‌ینابوو، به‌لام یه‌که‌ به‌یه‌که‌یانی له‌بوخچه‌که‌یدا پێچابۆوه‌ و له‌گه‌ل خۆیدا کۆلکێشی ده‌کردن.

هه‌نوکه‌، له‌ژێر دارسنۆیه‌ریکی گه‌وره‌دا راوه‌ستا، دلێ بۆ قسه‌ و باس که‌وتبووه‌ فرته‌ فرت. - "کۆرینه‌ وا باشتره‌ لێره‌دا پشوو‌یه‌ک به‌دین و تۆژی قسان بکه‌ین، خه‌ریکه‌ دل‌م ده‌ته‌قی!" کیسه‌یه‌ک تووتنی له‌ژێر چاکی که‌واکه‌ی ده‌ره‌ینا و سه‌یگارێکی پێچایه‌وه‌ و سه‌ری قسه‌ی دامه‌زراند:

- "هه‌ر ئەم زه‌لامه‌ی که‌ ئێستا له‌م جبه‌یه‌دا به‌رامبه‌ر خۆتان ده‌بیین، رۆژگارێ به‌لیۆنیداس، به‌پاله‌وان لێونیداس کالیمنۆسی مایه‌ی ترسی تورک، بانگ ده‌کرام. ئەو کات پێشمه‌رگه‌ بووم، به‌لام چما ئەی چۆن جبه‌م بۆشی؟ ئەمه‌یان با بمینی بۆ کاتیکی تر، هه‌ینده‌ به‌سه‌ بلێم که‌ هه‌یج کات پێشمه‌رگه‌که‌ی ناخ‌م بیانوو

(*) ئەمه‌ قسه‌ی فه‌دیس فرانسیکۆسه‌.

(**) سه‌رافیم: بوونه‌وه‌رگه‌لیک به‌شه‌ش بال و ده‌ست و پێ و خاوه‌ن ده‌نگی ئینسانی، (ئه‌شعیا پێغه‌مبه‌ر) له‌ ئەندیشه‌ی خۆدا ئەو بوونه‌وره‌انه‌ی ببینیوه‌ که‌ به‌ده‌وری ته‌ختی خاوه‌نددا پیاسه‌ ده‌که‌ن.

ناگرێ، جیگه‌ی بیانوویش نییه‌، چونکه‌ به‌خواردن و شه‌راب تیری ده‌که‌م، وه‌ک بلێی ده‌ره‌به‌گ بێ. (لۆکاس) له‌گه‌ل راهیبه‌کانی تردا نان و زه‌یتون ده‌خوا، به‌لام کاتی ده‌چیته‌ هۆده‌که‌ی خۆی، ئەوسا ده‌رگا‌که‌ داده‌خا و سفره‌ بۆ لێونیداس راده‌خا و ده‌که‌وێته‌ گوشت خواردن، ببینتان ئێمه‌ یه‌ک که‌س نین، به‌لکه‌ دوو که‌سین، تێگه‌یشتن؟ هه‌ر ده‌مویست ئەمه‌تان پێ بلێم، ئیعتراف به‌تاوان وه‌ک تۆیه‌ وایه‌، من قسه‌ی خۆم کرد و هه‌ست ده‌که‌م باری شانم سووکه‌له‌ بووه‌. ئەلعان وا چاکه‌ به‌رێ که‌وین!"

هاوڕێکه‌م که‌ له‌پێکه‌نينا ژانی کردبوو، گوتی: "ئافه‌رین لۆکاسی قاره‌مان، هه‌ر به‌راستی ده‌ستت نه‌رزی، به‌لام پێت وا نبیه‌ ئەمه‌ ئیسی زورپیه‌ت بێ؟"

راهیب به‌سه‌گیتی چاویکی داگرت، گوتی: "بێگومان، بێگومان به‌یانیان ده‌که‌ومه‌ وه‌ها گومانیکه‌وه‌، به‌لام تا شتیوان ئەو گومانم بێر ده‌چیته‌وه‌!"

گوتم: "بۆ ئەوه‌ی بیرت نه‌چی گرێبه‌ک بده‌ له‌ده‌سته‌سه‌که‌ت!"

مژیکی قوولی له‌سه‌یگارگه‌ی دا و دووکه‌له‌که‌ی له‌که‌پوویه‌وه‌ ده‌رکرد و گوتی: "ئاخر ده‌سه‌سرم نبیه‌!" هه‌مدیس ملی رێگه‌مان گرت‌ه‌وه‌به‌ر، سه‌ول، سنۆیه‌ر، خه‌ره‌ندگه‌لی ترسناک، زه‌ریا که‌ ئەمه‌رۆ ئارام و له‌و خواره‌وه‌ له‌ژێر تیشکی هه‌یمنی به‌ره‌به‌یاندا راکشابوو. رووناکی به‌ره‌و زیادبوو ده‌چوو، ده‌مانتوانی دوورگه‌کانی ئیمبرۆس، لیمنۆس و ساموسراس له‌دوو‌روه‌ چاوه‌کین، پێنده‌چوو له‌هه‌وادا مه‌له‌ بکه‌ن و ئاو جوړه‌ت نه‌کا توخنیان که‌وێ.

گه‌یشتینه‌ ناو به‌فر، پاپا لۆکاس به‌پارێزه‌وه‌ و به‌هه‌یووشی هه‌نگاوی ده‌نا، ئێمه‌ هه‌لده‌خلیسه‌کاین و ده‌که‌وتین، به‌ئه‌سه‌یایی و ترسه‌وه‌ به‌سه‌ر به‌فر و شه‌خته‌دا ده‌رۆشیتین، کیتو زۆردار و ترسناک و نائینسانی، هاوڕێکه‌م که‌ له‌پێشمه‌وه‌ ده‌رۆشیت، له‌پر وه‌ستا و دانه‌وێوه‌، سه‌یرێکی هه‌لدێره‌ قوول و بێ بنه‌که‌ی کرد، سه‌ری گه‌ڕایه‌وه‌ و رووی کرده‌ من و ورته‌یه‌کی لێوه‌هات:

- "وا باشتره‌ بگه‌رپێنه‌وه‌!" به‌تانه‌وه‌ سه‌یرێکیم کرد و گوتم: "جا عه‌یب نییه‌؟" ئاخ‌ر من زۆر چه‌زم ده‌کرد بگه‌مه‌ ترۆپک.

به‌سه‌رشۆرپیه‌وه‌ گوتی: "با، با، عه‌یبه‌. ده‌ی بۆ پێشه‌وه‌!"

هه‌مدیسان به‌ره‌و سه‌روه‌ه‌ی رێ که‌وتین، کاتێ پێمان نایه‌ سه‌ر دوندی کیتوه‌که‌، خۆر له‌ئاسۆ هاتبووه‌ ده‌ر، هه‌ردووکه‌مان هه‌ناسه‌برکێمان بوو، به‌لام سه‌مامان ده‌دره‌وشایه‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئامانجمان ئەنگاو‌تیوو.

بۆ عه‌یبه‌ده‌ت چوینه‌ نوێرخانه‌یه‌کی بچووکه‌وه‌ که‌ خه‌لاتی مه‌سیح کرابوو، له‌م ماوه‌یه‌دا باوکه‌ لۆکاس به‌چه‌خماخه‌کی و پووش و په‌لاشتی که‌ له‌سه‌ر رێگه‌که‌ کۆی کردبۆوه‌، ناگری کرده‌وه‌، له‌هه‌گه‌به‌که‌ی تۆزێک قاوه‌ی ده‌ره‌ینا و کولاندی، شنه‌بایه‌ک هه‌لی کرد.

له‌تاو سه‌رما، له‌پشت گاشه‌ به‌ردێکی گه‌وره‌ هه‌لکۆرمابووین و سه‌یری زه‌ریای مات و بێ بناری پێشمان و دوورگه‌ سه‌رناو که‌وتوه‌کامان ده‌کرد، هه‌روه‌ها سه‌یری ئەو دوور دوورانه‌ که‌ کیتوه‌ غه‌ریبه‌کان قه‌باره‌یه‌کی قورقوشمییان به‌هه‌وا به‌خشیبوو.

باوکه‌ لۆکاس گوتی: "ده‌لێن له‌م دونده‌ پیرۆزه‌وه‌ ده‌توانیت کۆستانتینییه‌ ببینی!" وای گوت و چاوی

برپيه خۆرهللات تا بهشكهم ئەو پايتەختە پادشايەتييه بيبيني.

- "باوكە لۆكاس، تۆ تا ئیستا دیوتە؟"

راھیب هەناسەیهکی هەلکیشا و گوتی: "نا، شایانی ئەو نەبووم بيبینم، وەك بلیتی تەنیا چاری لەش بەس نییە، بەلکو پیتیوستە چاویکی تەرت هەبێ، چاوی رۆح! حەیفیک رۆحی من نزیك بینه!"

گوتم: "بەلام تۆ توانای بيبینی خواوەندت هەیه!"

راھیب گوتی: "بیبینی خودا پیتیوستی بەچاوی نییە، ئەو لەجگەر و (سی)ش لیمان نزیكترە." (*)

لە هەموو ئەو ماوەیهدا هاوڕیکەم مات و بێدەنگ بوو، هەلبەت نەیدەتوانی لەجەستە ی خۆش بێ کە بۆ ساتیک ترس داگریتوو، لەو زیاتر نەیتوانی خۆی راگرێ و دەستی هێنایە پیشی و بەگور دەستی گرم و گوتی: "تکا دەكەم ببوو، سوتند دەخۆم جارێکی تر دووبارە نابیتەوه."

ئایوسافیۆ Iosaphio

شەشەمی دیسامبەر

ئەورۆمان لەستۆدیۆ شێوەکاری ئایوسافیۆدا بەسەر برد، (دە) راھیبی وینەکیش لەو ستۆدیۆیەدان، هەر هەفتەیهك، یەکیکیان کاروباری ناوماڵ و گسكدان و شت شۆردن و تیشتلینان دەگریته ئەستۆ و ئەوانی تر خەریکی وینەکیشان.

لەم ستۆدیۆیەدا، مەسیحەلی زولف شانەکراو و تیر و تەسەل، پاکیزەگەلی شوخ و شەنگ و تەرلان، قەدییسی گۆنا سوور و قانیع و بەتال لەپیرۆزی بەرھەم دین و لەشیووی وینەدا بۆ ئەو پەری سنوورەکانی دونیای مەسیحییەت بلأو دەبنەوه.

راھیبەکان خەلکانی ساکار و میوان دۆستان، حەزبان بەخواردنی چاک، شەرابی چاک و گوربە ی خەسیو، دوا نانی شێوان چەند سەعاتیک بەدەوری ناگردا دانیشتین و کەوتینە وتووێژ، قەسەکانی ئیمە سەبارەت بەم دونیا بوو، کەچی ئەوان سەبارەت بەم دونیا قسانیان دەکرد. باوکە ئاکاکیوس، راھیبیکی کورتەبنە و قەلەو و قاچ ئاوساوبوو، ئەو رۆژە لەبەیانییەوه خەریکی کیشانی وینە ی قەدیس ئەنتۆنیۆس بوو، هەنووکەش بەدەم دەستھێنان بەسەر گوربە رەشە قەلەووەکە ی سەر کۆشیدا، زۆر بەگور باسی ئەو زاھیدە موقەدەسە ی دەکرد:

- "رۆژیک کەنیشکێ دەچی بۆ لای زاھید و پیتی دەلی: (هەموو فەرمانەکانی خودام بەجێ هێناوه، هەموو کات پشت بەخودا دەبەستم، چما خودا دەرگاکی بەھەشتم بۆ دەکاتەوه؟) قەدیس ئەنتۆنیۆس لیبی دەپرس: ئایا هەژاری بۆتە جیبی شانازیت؟

- نا باوکە!

(* ئەو قەسە یە چەند لەم ئایەتە ی قورئان دەچیت: انا اقرب اليكم من جبل الوريد.

- ئە ی ریسوايیت بەگەورەیی و سەرورەری زانیوہ؟

- نا باوکە!

- دوژمنت بەدۆست زانیوہ؟

- نا باوکە!

- کەواتە کچم بەگەرێرەوه و خەریک بە، چونکە هیشتا خواوەنی هیچ نیت!

هەروا کە لەئاکاکیۆس دەنۆری، هەر ئەو ی کە لەبەر زۆرخۆری و تینی ناگرەکە و یادەوہری ئەو زاھیدە ترسناکە ئارەقە ی دەرشت، لەدلی خۆدا گوتم: "بلیتی بەدرێژایی ئەورۆ چ ئانتۆنیۆسیکی سەرگۆنا سووری وینەکیشایی؟"

هەستیکە ئەھرمەنەھانی دەدام پیتی بلیتم: "هەستە بەگەرێرەوه و خەریک بە، چونکە هیشتا خواوەنی هیچ نیت!"

بەلام هیچم نەگوت!

ناخر توژتالیک لەچەوری و راھاتن و ترسنۆکی گەمارۆی رۆحیان داوو، ئەلەعانیش گەر رۆح لەقولایی زیندانەکە یەوہەر ئارەزوویەکی با، ئەوا چەوری و راھاتن و ترسنۆکی شتیکە تەواو پێچەوانەیان لەوہ ئەنجام دەدا کە رۆحی گەرەکی بوو. هەر بۆیە، لەترسنۆکییەوه هیچم نەگوت. ئەو شەوہ کە چوومە ناو جینگە، مەسەلەکەم بۆ هاوڕیکەم گێرایەوه.

ئەو بۆ دلخۆشیدانەوہم گوتی: "وايش نییە، رەنگە لەرووی ریزگرتنەوه بووی نەك ترسنۆکی، یاخود دەشت بەزەیی نەھیشتیبی کەسێکی ناسکی وەك ئەو پیاوہ دلگیرکەیت، یان رەنگە لەبەر ئەوہ هیچ نەگوتوہ کە قەسەکە ی تۆ دەوای دەرەکە ناکات!"

بەناڕەزایی دەرپرینەوه گوتم: "نا، نا، خوگەر واشیبی وەك تۆ دەیلستی، دەبێ بەسەر ئەو تۆزە چاکەخواییانە ی تۆ باسیان دەکە ی - پێژنان، بەزەیی، بەرژەندی - دا سەرکەوین، ناخر ئەو چاکەخواییە چکۆلانە زیاتر لەخراپەکارییە گەرەکان دەمترسێن، چونکە بەرپالەت جوان و لەبەردلن و زۆر سانتر فریومان دەدەن، دەبێ بلیتم لەبەر ترسنۆکی هیچم نەگوت، لەبەر ئەوہ ی دەمەوی رۆح شەرمەندە کەم و لەدووبارەبوونەوہ ی وەھا کاریک پیشی بگرم!"

بۆ رۆژی دوایی، لەھە یوانی شووشەبەندی خەلۆتەگەکەدا، لەنیو قەدیسگەلی رومەت ئال و پاکیزەگەلی خری و خەپانی وینەکیشراودا، لەگەل (دە) ھونەرمەندی جەبەپشدا شیرمان خواردەوه و نانی برشتە ی گەنمان خوارد، خۆرەتاوی زستان هیدی هیدی لەگەل بۆنی خۆشی سنۆیەردا لەپەنجەرە گەرەکانەوه دەھاتە ژوورەوه، قسانمان دەکرد و پێدەکەن، ئیرە کیوی ئاتوس نەبوو، لیرە مەسیح ھەستا بۆوہ و پێدەکەنی.

کاتی رەھبانەکان، موحیزەگەلی قەدیسەکانیان دەگێرایەوه و چاوانیان لەئیمان، یان بێ ئیمانیدا دەیدا لەھە یك، رۆخساریان ئازنگی دەدا.

پایا ئاکا پیۆس دەستی رایەل کرد و یەکیک لەوینەکانی پیشان داين کە بەدیوارەکە ی بەرامبەرمانەوه

هه‌ل‌واسرا بو، وی له‌هونه‌رمه‌نده‌کانی تر جحیل‌تر بو، ریشی بریقه‌دار و ر‌ه‌ش و ل‌ئیه‌ه‌کانی سوورباو بوون، به‌ده‌م هه‌ل‌گوتن به‌کار‌ده‌یدا گوتی:

- "ئه‌مه‌ زاهیدی گه‌وره (ئارسنیۆس)ه، ئه‌و ژنه‌ی له‌به‌ر پ‌یتیدا چۆکی داداوه بانوویه‌کی قه‌شه‌نگ و به‌گ‌زاده‌ی رۆمه‌ که ده‌شت و ک‌یو و زه‌ریای بریوه تا له‌به‌رده‌م ویدا ک‌ر‌ن‌ۆش بیات. به‌لام ده‌بین ئه‌و چۆن به‌په‌نجه‌ ئاماژه‌ بۆ زه‌ریا ده‌کا و ناوچه‌وانی ت‌یک‌ناوه- ده‌مه‌وئ ئه‌و په‌شاند‌م که ئه‌و چۆن به‌تووره‌بییه‌وه ئه‌و ژنه له‌خۆی ده‌تارینئ - پ‌یتی ده‌لئ: (پ‌رۆ و به‌که‌سیش مه‌لئ منت بیینیوه، چونکه ئیدی زه‌ریا ده‌بیته ر‌یتی کانی و ژنان به‌ل‌یشاو ر‌وو ده‌که‌نه خه‌ل‌وه‌تخانه‌که‌م!) ژنه‌یش به‌تکا و ر‌ه‌جاوه ده‌لئ: (باوکه دۆعام بۆ بکه!) زاهید له‌وه‌لامدا ده‌لئ: (ژنه‌که، له‌قاپی خودا ده‌پار‌ت‌مه‌وه که من له‌ده‌ست یادی تۆ ئاسووده کات!)"

ش‌یوه‌کار، ر‌ووی کرده ئ‌یمه و به‌نیگایه‌کی د‌ز‌یوانه‌وه پرسى: "له‌قاپی خودا ده‌پار‌ت‌مه‌وه که من له‌ده‌ست یادی تۆ ئاسووده کات، یه‌عنى چى؟"

ئ‌یمه ب‌یت‌ده‌نگ بووین چونکه له‌مه‌به‌ستى ر‌اهیب حالى نه‌بووین. گوتی: "یه‌عنى جوانیى ئه‌و ژنه زاهیدی وروژان‌دیو، له‌به‌رئ‌ه‌وه له‌خودا ده‌پار‌ایه‌وه له‌یادی ئه‌و ژنه ئاسووده‌ی کات!" هاو‌ر‌پ‌یکه‌م له‌کات‌یکدا که چاو‌پ‌یکى له‌ر‌اهیب داگرت، گوتی: "ئه‌دی باشه له‌بیری کرد؟"

ر‌اهیب گوتی: "شتی وا ده‌ب؟" به‌لام هه‌ر که د‌یتی ها‌با‌کوکی پ‌یر نیگا خه‌نج‌ه‌ ئاساکانی ده‌بر‌ت‌ته چاوانی، له‌قسه‌کانی ژ‌یوان بۆوه و ل‌ئیه سووره‌کانی ک‌ر‌ۆژت.

دهیری سانت پاول Saint Paul

به‌به‌له‌م چوون بۆ ئه‌و ده‌یره، چه‌ند به‌شکۆ بوو! زه‌ریای هه‌زار ر‌ه‌نگ - ش‌ینی کال و سه‌وز - له‌گه‌ل ر‌ه‌نگی پ‌یرۆزه‌بییدا، گاشه‌به‌ردی هه‌ل‌واسراو وه‌ک پ‌لی خوین، ئه‌شکه‌وتی ر‌ه‌ش، کۆتره‌ ک‌یوی و پ‌اشان نا‌کاو لمی سپیی ر‌اخراو.

ئه‌م‌رۆ هاو‌ر‌پ‌یکه‌م سه‌رو دل‌ خۆش بوو، به‌قاسای پ‌یکه‌ن‌ین به‌له‌مه‌که‌ی ده‌له‌رانه‌وه، پ‌یم گوت: "ده‌وری چینییه‌کی تووره‌ بیینه!" ئه‌ویش به‌خ‌یراییه‌کی سه‌یره‌وه ر‌یزئ وشه‌ی به‌خه‌یال چینیى له‌زاری هه‌ل‌ر‌شت، وا که‌یفم پ‌یتی ساز بوو که له‌به‌له‌مه‌که‌دا ج‌یم نه‌ده‌بۆوه، پ‌یم گوت: "ئ‌یستا عاره‌بییانه عیشق بکه!" ئه‌ویش به‌خ‌رۆشانه‌وه که‌وته ده‌ر‌پ‌ینی عیشقی خۆی به‌رامبه‌ر ژنه عاره‌ب‌یکى نادیار، به‌م ش‌یوه‌یه به‌خ‌یرایی برووسکه، گه‌یشتینه‌ به‌نده‌ری سه‌ومه‌عه‌که و ملی هه‌ورازی سه‌خت و د‌ژوارمان گرت‌ه به‌ر.

ده‌رگاوانه‌که خه‌لکی سیفالونیا بوو، پ‌یره‌م‌یرد‌یکى نار‌ه‌سن و تانه‌باز، بۆ کات به‌سه‌ر‌بر‌دن، به‌رۆژ له‌به‌ر ده‌رگا‌که داده‌نیشت و به‌چه‌قۆ شت‌گه‌ل‌یکى داده‌تاشی که له‌مه‌سیح و قه‌دیس و د‌یو ده‌چوون. به‌وردی هه‌لی سه‌نگان‌دین و به‌زه‌وه پرسى: "بئ‌ ئه‌قل‌ینه، ئه‌وه ل‌یره چ ده‌که‌ن?"

- "پ‌یره‌م‌یرد، بۆ عیباده‌ت هاتوین!"

- "له‌ کوئ؟ ناشی م‌یشکتان کای ت‌یابئ؟"

- "له‌ ده‌یر!"

- "کام ده‌یر، کام ده‌یر؟ چ ده‌یر‌یک له‌ئارادا نییه، به‌قسه‌م که‌ن، بگه‌ر‌ت‌نه‌وه باوه‌شى د‌ونیا!"

ده‌مان بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیو و ل‌بی ر‌اماین، به‌راستی دیاریو بو‌مان به‌داخ بوو.

پاش ئه‌وه هه‌ل‌ئى دایه و گوتی: "گالته ده‌که‌م، فه‌رمو ب‌ینه ژووره‌وه، به‌خ‌یر‌پ‌ین!"

چوینه ژوورئ و له‌هۆده‌کانی چوارده‌وری سه‌ه‌شه‌که‌مان روانی. ر‌اهیب به‌تانه‌وه گوتی: "له‌پووره هه‌نگه‌که‌ی خودا بنۆرن، ته‌ماشای هۆده‌کان بکه‌ن. ر‌ۆژان‌یک ئ‌یره ج‌یی م‌یشه‌ه‌نگ بوو، ج‌یگه‌ی ئه‌و هه‌نگانه‌ی که هه‌نگ‌ر‌ین دروست ده‌که‌ن. وا ئه‌لعانی‌ش بووه‌ته ج‌یگه‌ی ن‌یره هه‌نگان، واى... واى له‌چ‌زووه‌کانیان!"

پاشان به‌پ‌یکه‌ن‌ینه‌وه قسه‌که‌ی ته‌واو‌کرد: "خودا روحم به‌ئ‌یوه بکات!"

ئ‌یمه دوو ل‌ئیه‌مان نه‌کرد، به‌لام له‌ده‌له‌وه زیز بووین، چما ئه‌م ده‌یره مه‌زنه تا ئه‌م ر‌اده‌یه پاک‌یتی و پ‌یرۆزى خۆی له‌ده‌ست داوه؟ چما هه‌ر پ‌یل‌وه به‌تاله‌کان بۆ ر‌اهیبه‌کان ماوه‌ته‌وه و په‌پوله پ‌یرۆزه‌کان پ‌یل‌ویان چۆل‌ کردووه و ف‌ریون؟

به‌پ‌یویلی شه‌که‌ته‌وه به‌پ‌یل‌یکانه به‌ر‌دینه‌کانا سه‌رکه‌وت‌ین که ده‌چۆه ژووری م‌یوانخانه، هاو‌ر‌پ‌یکه‌م وه‌ک به‌زه‌بی پ‌یامدا ب‌یت‌ه‌وه، باسکی گرت‌م و گوتی: "په‌له مه‌که، هیوا‌پ‌راو مه‌به، مادامه‌کی وه‌ی ر‌ۆحمان به‌رز و ر‌یکه‌ی ت‌یشکانی نه‌گرت‌یت‌ه‌به‌ر، نیگه‌ران مه‌به. چونکه به‌ت‌یشکانی وه‌ی چه‌ند ر‌ۆح‌یک، د‌ونیا‌ش ده‌رووخى، ئه‌مانه کۆله‌که‌ی د‌ونیا، هه‌رچه‌ند له‌په‌نجه‌ژم‌یر‌یک زیات‌ر‌ن، به‌لام ده‌ی ئه‌وه‌ش ک‌یفایه‌ته!"

ئ‌ینجا به‌توندی ر‌ایته‌کاندم و به‌پ‌یکه‌ن‌ینه‌وه گوتی: "ه‌یتی مۆسۆل‌ینی داماو، به‌رخۆدانت هه‌بئ!"

چوینه هۆله‌که، کارگوزاران: پ‌ینچ شه‌ش که‌سی که‌ته و چوارشانه ده‌ستیان به‌ش‌یوه‌ی خاچ له‌سه‌ر سینگ دانابوو، به‌ده‌وری زاهیدا دان‌یش‌ت‌بوون.

زاهید له‌سه‌ر ته‌خت‌یک له‌ئ‌یوه‌راستیانا دان‌یش‌ت‌بوو، زه‌لام‌یکى قورس و به‌ر‌یز بوو به‌ر‌یش‌یکى لووله‌وه، س‌یمایه‌کی ژنانه، ده‌ست و په‌نجه‌گه‌لی سپی و کلاو‌یکى ئاو‌ر‌یش‌م‌ینی ر‌ه‌ش له‌سه‌ر، ده‌ستی به‌نازه‌وه ر‌ایه‌ل‌کرد تا ماچی که‌ین، پ‌اشان سه‌باره‌ت به‌بارود‌ۆخى د‌ونیا پرس‌یاری ل‌ئى ک‌رد‌ین.

یه‌کت له‌کارگوزاران پرسى: "له‌ئ‌ینگلستان چ باسه؟ ئه‌دی له‌ئه‌لمانیا؟ پ‌یتان وایه شه‌ر‌پ‌یکمان له‌پ‌یش بئ؟"

ئ‌ه‌وی که‌بان له‌کات‌یکدا که‌ چاوی له‌وه‌ی ته‌ن‌یش‌تی ده‌ق‌ر‌تاند گوتی: "ئ‌ینشه‌للا، هیوادارم ئه‌لمانه‌کان ر‌یسواین!"

هه‌ر که ئه‌مه‌ی گوت، یه‌ک‌یکى قه‌له‌و و که‌ته‌یان ت‌یدابوو، قنجه‌پ‌ه‌ هه‌ستا و گوتی: "ئه‌لمانه‌کان، هه‌موو ئ‌ینگلیزه‌کان و فه‌ره‌نسی و رووسه‌کان‌یش وه‌ک پاروو ده‌پ‌یچنه‌وه، گه‌ر درۆم کرد لووتم ب‌یرن، ئ‌اخ‌ر ئه‌لمانیا (مه‌سیح)ی سه‌رده‌مه، د‌ونیا ر‌زگار ده‌کات!"

زاهید له‌کات‌یکدا ده‌سته س‌پ‌یکه‌لانه‌که‌ی به‌ده‌م‌یه‌وه گرت‌سوو تا به‌ر له‌پ‌یکه‌ن‌ینه‌که‌ی بگ‌رئ، گوتی:

"جیرمانۆس دانیشه!"

ئىنجىل پىرۆي كىردە ئىمىمە و گوتى: "زۆر گوتى مەدەنى، ناوى جىرمانۆسە و ماناى وايە لايەنگى ئالمانە، ئەو برادەران پىتى رادەبوئىن!"

بەلام لەكاتىكىدا وتووئىژكە بەرەو ھىتورىيونەو دەچوو، دەرگاى ژوورەكە كەوتە سەر گازەراى پشت و راھىبىتىكى وشك و رەقەلە و درىژ بەسەرى داتلىشاووە خوئى كرد بەژووردا، خوئىن بەرپىش و جىبە شى و دىراو كەيدا دەچۆرا.

زاهىد بەرەنگ ھەلبىزىكاويىبەو ھەستايە سەر پى و نەراندى: "ون بە لەبەر چاوم، مەگەر ناھىنى ميانم ھەيە؟"

راھىب بەنياز نەبو پىچىتە دەرەو، كلاو كەى داگرت، كلاويكى شىتال شىتال كە خوئىنى لى دەتكا. - "دەمەوى بەدەيرەكەى قەدىس پاولدا ھەلى واسم تا بزانتى چۆن دەيرەكەى بەرەو داپووخان و داپمان دەروا!"

كارگوزاران بەپەشوكاويىبەو ھەستان و ھەرچى سەرزەنشيان كرد سوودى نەبوو، تا وردەوردە بەرەو دەرەو رايان كىشا، ئىمەيش لەم بگرە و بەردەيدا، ھەلمان قۆستەو و بەنپو راھىبەكانا خۇمان دەرباز كرد و چووينە دەرەو.

چووينە دالانەكەو بىدەنگ سەرو خوارمان دەكرد و دگەراين، دەرگاوانەكە ھەستى پى كردىن و پىتى زانين. دەستى لەقەدىس و زورپىتە تاشين ھەلگرت و بەقاقاى پىكەننەو ھات بۆ لامان.

گوتى: "برادەرىنە نىگەران مەبن، خوئىئوھش باوكە (ئىنۆسىت) (*) تان بىنى، بىنىتان چۆن سەرىم دادىر دادىر كىردبو! بەلام ھەمدىس چاك دەبىتەو. مەترسن، يەكەم جارى نىبە!"

ھاوپىكەم پىرسى: "بۆ لەم دەيرەدا ئەم شتەنە زۆر روودەدەن؟ يان باشتىر بلىم، شەيتان ھاتۆتە ئىرەيش؟"

- "ئەى چۆن كورم، چما ئىوھ چۆن بىر دەكەنەو. ھەرچى بەكەى شەيتان بەجۆرىك خوئىت پى دەگەيەنى. ھەبو نەبو دەيرىك ھەبوو، سىسەد و شەست و پىنج راھىبى تىدابوو، ھەر راھىبى سى دەست جلى شەرى و سى ئەسپى ھەبوو، ئەسپى سى، يەكئى سوور، يەكئى رەش. رۆژى سى كەرەت پاسەوانى دەيرەكەيان دەكرد تا بەر لەھاتەنە ژوورەو شەيتان بگرن، بەيانيان بەئەسپى سىبىبەو، دواى نىوېروان بەئەسپى سوورەو، شەوانەيش بەئەسپى رەشەو.

- "دەى، شەيتان توانى وژوور كەوى؟"

راھىبى دزىو پىكەنى، گوتى: "ئەو بەراستتە؟ ھەمان كات كە ئەوان بەسەر ئەسپەو پاسەوانى دەيرەكەيان دەكرد، شەيتان لەژوورەو لەسەر تەختەكەى زاهىد دانىشتبوو، ئاخر شەيتان ھەر زاهىدەكە خوئى بوو!"

(*) ئىنۆسنت Innocent واتە مەسوم و دلەساف.

ھاوپىكەم پىرسى: "ئەدى تۆ قەدىسى دەرگاوان؟ تا ئىستا شەيتانت بىنىو؟"

- "ھەلبەت كە دىومە!"

- "قەلافەتى چۆن؟"

- "خى و خەيانىكى بىر پىش، جوانكىلە و ناسك، تەمەن دوانزە سالان!"

سەيرىكى ھەردووكمانى كرد، چاويكى داگرت و گوتى: "لام وايە زاهىدە موقەدەسەكەى ئىمەتان بىنى، بەراى ئىوھ چۆن زەلامىك بوو؟ لەدوعاى خىرى بى بەرى نەبن!" ئەمەى گوت و لەكاتىكىدا كە خەرىك بوو لەپىكەنىنا ژانى دەكرد، ھەمدىس لەودىو دەرگاكوە بزرىوو.

ھەنووكە ھەر پىنج شەش راھىبەكە ھاتن و دەورەيان لى داين، بۆ ئەوھى سەرى داقتلىشاوى (ئىنۆسىنت) مان لەبىرەرنەو، بەرەو بارەگاى پىرۆزى دەيرەكەيان بردىن، تا كەلوپەلى پىرۆزمان پىشان بدن، ھەندى ئىسقان و ھەديەى (مۆغەكان) (*) - زىر و بخوور و عود و سىسە عومبەر - داوايان لى كردىن بۆنيان كەين. گوتيان گەرچى سەدان سال بەسەر ئەم ھەديانەدا تىدەپەرى، بەلام ھىشتا بۆن و بەرامەى خوئان لەدەست نەداو و ئەمەش خوئى لەخۆيدا موجدەيەكى گەورەيە!

لەوئى ھاتىنە دەرەو و چووينەو ھەوشە، دەرکەوانەكە چاوى كردىن و بەئىشارەت بانگى كردىن، بەپىكەنىنەو گوتى: "بۆنيان خوئى بوو، وايە؟ موجدەگەلى گەورە! ئەگەر بۆنى (ئۆدكۆن) ي بەسەرا بكن، بۆى ئۆدكۆنى لى دى، نەوتى لى بدەى، بۆنى نەوتى لى دى. ئەى نالىم موجدەيە گەورە! ئەمرو بۆنى چىيان لى دەھات؟"

ھاوپىكەم گوتى: "بۆنى سوورە گول!"

- "كەواتە بىگومان گولوايان بەسەرا كىردون!"

ئەو كوتە دارى نووشتانەو كە خەرىكى ھەلكۆلىنى بوو، ھىند پىكەنى كە ئىدى كەوت بەپشتا.

- "دەى يەللا بقوچىن، ئەگىنا بزانتى لەگەل ئىوھدا دواوم، تووشى گىچەلىك دەكەن، بەشىتم دادەنىن و منىش ئەوان بەفشەكەر، شەيتانىش دار بەرۆحى ھەمومانا دەدات!"

دەيرى ديونىزىو Dionusio

بەرەبەيان بوو بەبەلەم چووين بۆ ئەم دەيرە.

گەمىەوانەكەمان (پاپا پىندىكىت) دەيگوت ئەم دەيرە خەمناكتىر دەيرى كىوى پىرۆزە، ھەرچەند دلششت شادى، لىرە ناتوانىت پىبەكەنى، لەم دەيرەدا چەندى شەرابت بخواردايەو، سەرخوئى نەدەبووت، دار دىمشتىكى تىدابوو ئەوئىش لەھوشە پروا بوو.

(*) مۆغەكان: مەبەست لەو سى زەردەشتىبەيە كە كاتى لەدايكىونى ھەزرتى عىسادا، ئەستىرەى ئەويان لەھۆرھەلاتدا

بىنىبوو، ئىدى بۆ پەرستنى وى دچنە ئۆرشەلىم.

گەر باش سەرنجەت دابا، دەتیبینی مەسیح بەھەموو گەلاکانی ئەو درەختەو لەخاچ دراو، قەشە یە کمان لەگەڵ بوو، دەچوو بۆ (دافنە) و ئیترە جێ دەهێشت. گوتی: "باوکە (پیتدیکیت) ھەموو ئەم دۆنیایە خاچیکە مەسیحی لەسەر لەخاچ دراو، نەک ھەر بەگەلائی ئەو دارەو، بەلکو بەمن و بەتۆ و بەتەوای بەردەکانی ئەم عەردەو!"

ئەمە ئیتر لەتوانای من بەدەر بوو!

- "قەشە بھورە، من لەھەموو جێبەجێبە مەسیح لەھەستانەو دەدەینم!"

قەشە سەری راوہشان و گوتی: "گورم تۆ زۆر بەپەلە، ئیمە مەسیحی ھەستاو دەبینن، بەلام دواى مردمان. ئەم گۆزەرگە خاکیبە، ئەلعان و مادامەکی زیندووین ھەمووی ھەر لەخاچانە!"

دۆلفینییک بەئارامی لەئاوہ کە ھاتە دەرەو، سەر پستی نەرمی لەژێر تیشکی خۆردا بریقە ی دەھات، ھەمدیس خۆی کردووە بەئاوہ کەدا، دیسان ھاتەو دەرەو و شادومانانە ھەلەبەزیبەو، زەریای بەرفەرراوان لەژێر ریکتیبابو، لەناکاو دۆلفینیکی تر لەدورەو دەرکەوت، ھەر کامەیان پەلە ی بەیەک گەیشتیان بوو، بەدیداری یەکتر شادبوونەو. ئینجا شان بەشانی یەک بەکلکە لەقەق و سەما سینگی ئاوہ کەیان شەقار کرد و کەوتنە مەلە.

لەخۆشحالییا رۆح لەلەشما جێبەدەبۆ، دەستم ھەلینا و ئەو جووتە دۆلفینەم پیشاندان و بەسەر بەزیبەو پرسیم: "چما مەسیح لەخاچ دراو یان ھەستاو تەو؟ ئەو جووتە دۆلفینە چیمان پێ دەلین؟"

بەلام تازە گەیشتبووینە دیونیزبۆ و جەنابی قەشە دەر فەتی نەبوو وەلام بەداتەو.

کاتی پیمان نایە ھەوشی دەبرە کەو، وەختەبوو لەترسا دلمان بوست، ھەستمان دەکرد بەزیندانی ھەتا ھەتایی حوکم دراوین و ھاتووینەتە بەندیخانە بەکی تەری و توش و تارکەو. کۆلەگەکان کورت و پەش بوون، تاقی بەینەکانیان پرتەقالبیەکی تۆخ.

دیوارەکان بەوینە ی وەرگیراو لە (ئیلھامەکانی بۆحەننا) پۆشراوون، شەیتانەکان، ئاگری دۆزەخ، ئەو قەحپانە ی کە پروباری خۆین بەنیوان مەمکەکانیاندا دەھاتە خوارەو، دێوہ دۆزەخییە شاخدارەکان، ھەوہسی کلێسا بۆ تۆقاندنی خەلک و ھینانیان بۆ بەھەشت، نەک لەرێگە ی ئەقینەو، بەلکە لەرێگە ی ترس و تۆقاندنەو.

خانەخوێ ھات، کە ئیمە ی بینی بەحەپەساویبەو چاومان بریوہتە وینەکان، لیتوہ باریک و زەردەکانی کە ئازاوەگتیبیان لێ دەباری، لەیەک ھەلبرێ - لەدیتنی دوو گەنجی تەرپۆش و بەختیار لەتافی لاویدا، ناخی پر بوو لەرق و نەفرت - گوتی: "جوان چاوتان بکەنەو، عینجە و فینجە مەنوتین، باش سەیرکەن، جەستە ی بونیادەم لیتاوتو لەئاگر و دێو و سۆزانیبە، ئەو چەپەلیبە ی دەبیین دۆزەخ نیبە، بەلکو گەدە و گیپال و ناو سکی ئینسانە!"

ھاوڕێکەم بەنارەزاییبەو گوتی: "ئینسان لەسەر شتوہ ی جوان خەلق کراو، کەواتە ئەم چەپەلیبە نیبە،

بەلکو شتیکی ترە!"

راھیب بەسەردا نەراندى: "شتیکی تر بوو، بەلام ئیستا وا نیبە. ئیوہ لەدونیایە کدا دەژین کە رۆحیش بوو بەجەستە، گوناھ بەبەر مەمکی خۆیەو ناوہ و شیرى دەدات!"

پرسیم: "ئەد ی چار؟ چما چ دەرگایەک بۆ رزگاربوون نەماوہ تەو؟"

- "با، با، بەلام دەرگایەکی تەنگ و ترووسک، دەرگایەکی تاریک و پرمەترسی، بەھاسانی زەلامی پیاوا ناچن!"

- "مەبەستت کام دەرگایە؟"

- "بۆرین!"

دەستی رایەل کرد و دەرگای دەبرە کە ی پیشان دا، ھاوڕێکەم کە رقی لەقەسەکانی راھیب ھەستاو، گوتی: "حالی حازر ئامادەین، مەگەر لەدوا رۆژدا کە پیر و پەککەوتە بووین، ئاخەر جەستە ی دەستکردی خودایە!"

بزیبەکی تال لەسەر لیتو ی راھیب نەخشی و قیراندی: "لەش دەستکردی شەیتانە، کاتی ئەوہ ھاتوہ تیبگەن رۆح دەستکردی خودایە!" بەدەم ئالاندنی جەبە کە ی لەخۆیەو، لەژێر یەکیک لەتاقە پرتەقالبیەکاندا بزر بوو.

لە ناوہ راستی ھەوشەدا بەتەنیا مایئەو.

ھاوڕێکەم گوتی: "وا چاکە برۆین، دیارە مەسیح لیتە ناژ!"

دەرگای دوو سێ ھۆدە کرانەو، رەھبانگەلی لەپەیکەری ئیسکی چو ھاتنەدەر، سەیریان دەکردین، پرتەو بۆلە یەکیان لیتو ھات و ھەمدیس دەرگاکیان داخستەو.

ھاوڕێکەم دووبارە ی کردەو: "وا چاکە برۆین، ئەقین لیتە بەدی ناگر!"

پرسیم: "چۆن؟ مەگەر بۆیان بەداخ نیت؟ پیت چۆنە چەند رۆژیک لیتە بێننەو و باسی مەسیحی راستەقینە یان بۆ بکەین؟"

- "بۆ ئەمانە؟ قەت شتی وا نایت. ھەولێکی بیتوہوہ یە!"

- "ھیچ شتی بیتوہوہ نیبە، گریمان نەمانتوانی رزگاربان کەین، خۆ کارێکی قورس و دژوارمان کردوہ!"

ھاوڕێکەم کە بەسەر سورمانەو سەیری دەکردم، گوتی: "بەراستتە؟"

من کە دلتەنگیبەکی ناکو خۆی لەرۆحمەو پیتچابوو، لەوہلامدا گوتم: "چ دەبوو گەر بزانیا، چ دەبوو گەر بمتوانیا ئەو کارەم کردبا، دلەم دەلێ گەر بەراستی پیاویت، لیتە بێنەو و بجەنگە، بەلام بەداخوہ ئەقل - شەیتان - مۆلەتم نادات!"

دو ھاھیب ددانیان بەجەرگی خۆیاندا نا و لیمان نزیک بوونەو، ئیمە یان بردە ژوورەو، بەدەوری دەبرە کەدا گەریانین، وینە ی دیوتیک کە سەری وەک بەراز ابوو، وینە ی قەدیس کربستۆفەرمان بەسەر

دیواره‌کوه بینی، وینه‌ی ددانه‌کانیان پیشان داین که به‌دانی دتو ده‌چوون. پاشان ناچاربان کردین کرنوش بۆ بازۆله‌ی راستی یه‌حیای غوسل‌ده‌ر به‌رین، له‌هۆلی خواردندا، وینه‌ی دوو جنۆکه‌ی سوور و ناگرین، هه‌ر یه‌که‌یان جووتی رم به‌ده‌سته‌وه، قاچه سپیکه‌لانه‌کانیان له‌سه‌ر عه‌ردیکی سه‌وز بوو، له‌سه‌ر دیواری لای چه‌ه‌وه وینه‌ی پاکیزه‌ له‌نیوان دوو فریشته‌دا دانیشتبوو، به‌ته‌نیشتیان‌ه‌وه وینه‌ی دره‌ختی سه‌وزی رۆشن کیشرا‌بوو، ته‌یره‌کان له‌سه‌ر په‌لکی دره‌خته‌کان هه‌ل‌نیشتیبوون، له‌پشت هه‌ر کام له‌فریشته‌کان‌ه‌وه دره‌ختیکی سه‌وه‌به‌ر دانرا‌بوو، وینه‌ی قودره‌تی بی‌هاوتا له‌سه‌ر گومه‌زه‌که کیشرا‌بوو، شریتی‌ک به‌به‌رده‌مییه‌وه و چه‌ند پیتی درستی سوور له‌سه‌ر شریته‌که نووسرا‌بوو.

راهیبه‌کان ئیشاره‌تیان بۆ مه‌سیح کرد و گوتیان: "ده‌توانن ئه‌و پیتانه بخویننه‌وه: (یه‌کترتان خۆش بوئ!) ئه‌م وشانه به‌سه‌ر گۆچانه وشک هه‌ل‌اته‌به‌کیشدا بخوینیت، شبن ده‌بی و چرۆ ده‌کات، هه‌موومان شوینمان دۆزه‌خه!"

گۆرستانه‌که ها‌که‌زایی و ئه‌فسووناوی بوو، له‌به‌ره‌یه‌یوانیک ده‌چوو به‌سه‌ر زه‌ریادا بنۆرئ، ته‌نیا پینج شه‌ش خاچی دارینی تیدا‌بوو که به‌هۆی با و خۆتوه پرتوکا‌بوون.

نا‌کاو پۆلی کۆتری سپی به‌سه‌ر سه‌رمانا هه‌لفه‌رین، به‌دووی ئاوه‌وه بوون، یه‌کی له‌راهیبه‌کان، به‌چاوانیکی لیاو‌لیتو له‌کوشاق و برسیتیبه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وئ بیانگرئ ده‌ستی هه‌ل‌ئینا. له‌هه‌مان کاتدا که له‌تاو برسیتی ددانه که‌ری پی‌که‌وتبوو، له‌به‌ر‌خۆوه گوتی: "خودایه، چ ده‌بوو گه‌ر تفه‌نگتیکم هه‌بایه!"

دو‌جار دیده‌نیبه‌که‌مان کۆتایی هات، چه‌ند رۆژ به‌ر له‌گه‌رانه‌وه‌مان، خۆم به‌تاقی ته‌نها به‌ره‌و (کارولیا) سه‌ره‌که‌وتم، کارولیا ئه‌و خه‌له‌تگه‌ کیتیبه‌یه‌ که به‌دوو گاشه‌به‌رد دوه‌ره‌ دراوه و به‌سه‌ر زه‌ریادا ده‌نۆرئ، له‌وئ له‌و ئه‌شکه‌وتانه‌دا کیتیبه‌ترین و موقه‌ده‌ستهرین زا‌هیدگه‌لی کیتی پیروژ ده‌ژین، هه‌ر یه‌که‌یان دوور له‌وی تر له‌ئه‌شکه‌وتیتیکدا نوێژ بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانی دونه‌یا ده‌کات، هه‌ل‌ئێ‌ژاردنی ئه‌و دووری و ته‌نها‌ییه‌ بۆ ئه‌وه‌بوو نه‌با به‌بینینی ئاده‌میزادیکی تر هه‌ستی نارامی دایانگرئ، هه‌ر کامه‌یان سه‌به‌ته‌یه‌کی چکۆله‌یان له‌ئاوه‌که‌دا داناوه، ئه‌و گه‌میانه‌ی که به‌رپیکه‌وت واوه‌ دین، له‌تئ‌ی نان و چه‌ند ده‌نکئ زه‌یتوون ده‌خه‌نه‌ ناو سه‌به‌ته‌کانه‌وه تاوه‌کو ئه‌م زا‌هیدانه‌ له‌برسانا نه‌مرن. زۆر له‌م زا‌هیده‌ کیتیبه‌یه‌ شیت بسوون، پیتیان ابوو با‌لی چکۆله‌یان لئ‌ی رواوه و به‌هه‌لدی‌ده‌که‌دا ده‌فرن و ده‌که‌ونه‌ خواره‌وه، هه‌ر بۆیه ئه‌و که‌ناره‌ی خواره‌وه پر په‌ له‌ئیسک و پرووسک.

ئه‌و ده‌مه، راهیبتیک که ناوی ما‌کاریووس بوو، له‌نێ‌و ئه‌و زا‌هیدانه‌دا ده‌ژیا، پیروزی و پاکژی ئه‌م راهیبه‌ ده‌نگی دا‌بووه، له‌به‌ر بینینی ئه‌و چوممه‌ کارۆلینا، هه‌ر ئه‌و کاته‌ی پیتم نا‌بووه (کیتی پیروژ)‌ه‌وه بریاری ئه‌وهم دا‌بوو له‌به‌رده‌م ئه‌م زاته‌ گه‌وره‌یه‌دا سه‌ری کرنوش دانه‌وینم و ده‌ستی ما‌چ که‌م و لای ئه‌و ددان به‌تاوانه‌کا‌ما بنیتم. نا - به‌تاوانه‌کا‌مدا نا - پیتم و نیبه‌ تا ئه‌و کاته‌ تاوانیکی وام کردبئ، به‌ل‌کو ددان بنیتم به‌سه‌رکیشیبه‌کی ئه‌هریمه‌نانه‌دا که گه‌لئ‌ی جار ده‌چوو بن کلتیشم تا سووکایه‌تی به‌ (حه‌وت

فه‌رزه‌ (*‌ی پیروژ) و (ده‌ وه‌سیه‌ت)‌ه‌که بکه‌م و بچم به‌لای کاره‌ تایبه‌تیبه‌کانی خۆمه‌وه.

لای نیوه‌رۆ گه‌یشتمه‌ خه‌له‌تگه‌کان، هه‌ریه‌ک له‌و خه‌له‌تو‌تگانه‌ کونیک‌ی ره‌ش بوون له‌رۆخی گاشه‌ به‌رده‌کانا و هه‌ریه‌که‌شیان خاچی ئاسنینی خۆی له‌دلی به‌رددا داکوتیبوو، له‌یه‌کئ له‌و خه‌له‌تگانه‌وه په‌یکه‌رتیکی ئیسکی هاته‌ دهره‌وه و ترسام، ده‌تگوت قیامه‌ته‌ و ئه‌م په‌یکه‌ره‌ ئیسکیبه‌ به‌رله‌وه‌ی جلکی گۆشت پێوشئ، له‌ژێ‌ر عه‌رد هاتبووه‌ دهره‌وه، ترس و نه‌فهرت سه‌راپای بوونی داگرتم و له‌هه‌مان کاتیشدا ستایشیکی شاراهه‌ و رانه‌گه‌یه‌نراو له‌خۆوه‌ی پیتچام، نه‌مویترا قه‌ره‌ی که‌وم، ناچار له‌دووره‌وه پرسیا‌ری رینگام لئ‌ی کرد، بی‌ئوه‌ی دوو لێ‌وه‌ بکات، ده‌سته‌ وشکه‌ه‌ل‌توو‌ه‌که‌ی رایه‌ل کرد و ئه‌شکه‌وتیکی ره‌شی به‌لیواری گاشه‌ به‌ردیکه‌وه پیشان دام.

دیسان مله‌ی هه‌روازم گرت‌ه‌وه‌به‌ر، ته‌له‌زمی به‌رد پیتوبلی بریندار ده‌کردم، که گه‌یشتمه‌ ئه‌شکه‌وته‌که، دانه‌ویم تا سه‌یری ژوو‌ره‌وه‌که‌م، تاریکیبه‌کی ته‌واو، بۆنی خۆل و بوخور، ورده‌ ورده‌ توانیم گۆزه‌یه‌کی چکۆله‌ له‌قه‌له‌شی به‌ردیکدا له‌لای راسته‌وه‌ به‌دی بکه‌م، جگه‌ له‌وه‌ هیچی ترم نه‌بینی، هاته‌ سه‌رئوه‌ی هاوارکه‌م، به‌لام بیده‌نگی له‌قوولایی ئه‌و تاریکیبه‌دا هیند به‌لامه‌وه پیروژ و ترسیته‌ر بوو که نه‌متوانی هاوارکه‌م، هه‌ستم کرد ده‌نگی ئینسان لێ‌ره‌دا، کوفره‌ و تاوان. دو‌جار چاوم به‌تاریکیبه‌که‌ راهات، هه‌روا که به‌نیگای تیزه‌وه‌ چاوم بریبوووه‌ ژوو‌ره‌وه، پرشنگیکی فسفۆزیم بینی - روخساریکی ره‌نگه‌په‌و و دوو ده‌ستی لاواز که له‌قوولایی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ده‌جوولانه‌وه، ده‌نگیکی خۆش هاته‌ گوتیم:

- "سلاو!"

غیره‌تم دایه‌ به‌رخۆم، چوممه‌ ژوو‌ره‌وه‌ و بۆ لای ده‌نگه‌که‌ چوم، زا‌هید له‌سه‌ر عه‌رده‌که‌ هه‌لترووشکا‌بوو، سه‌ری هه‌ل‌ئینا و له‌و بوومه‌لێ‌له‌دا توانیم روخساری چاوه‌که‌م که له‌قوولایی جوانیبه‌کی له‌را‌ده‌به‌ده‌ردا ده‌ره‌وشایه‌وه - سه‌رتیکی بئ‌ی قژ، چاوانیکی به‌قوولا‌چوو - برسیتی و شه‌ونخونی برستیان لئ‌ی بریبوو، هه‌موو قژئ وهریو و سه‌ری وه‌ک که‌لله‌سه‌ر ده‌بریسکا‌یه‌وه، له‌کاتیکدا بۆ ما‌چکردنی ده‌ستی دانه‌ویم، گوتیم:

- "با‌وه‌... به‌ره‌که‌تم ده‌!"

ما‌وه‌یه‌کی زۆر هیچ کامان قسه‌مان نه‌کرد، به‌تاسه‌ و تامه‌زرۆییبه‌وه له‌و رۆحه‌م ده‌نۆری که په‌رده‌ی جه‌سته‌ی دراندیو، ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی که با‌ل سست ده‌کا و لئ‌ی ناگه‌رئ رۆح به‌ره‌و ئاسمان بدا له‌شه‌قه‌ی با‌ل و بفرئ، ئاخ‌ر رۆح درنده‌یه‌کی بی‌به‌زه‌یی و مرۆخۆره‌، زا‌هیدی هه‌ر به‌جاری خواردبوو.

نه‌مده‌زانی چ ب‌ل‌تیم و له‌کوتیوه‌ ده‌ست پی‌ بکه‌م! ئاخ‌ر ئه‌و جه‌سته‌ په‌رپه‌وته‌ی به‌رامبه‌رم له‌گۆره‌پانی جه‌نگ ده‌چوو دوا‌ی کوشناریکی بی‌روحمانه‌، جئ‌ی چنگ و ددانی جنۆکه‌م پتوه‌ ده‌بینی.

(*‌) ئه‌م فه‌ریزه‌تانه، به‌گوتیه‌ی ریوا‌یه‌تیک، له‌سه‌ده‌ی دوانزه‌یه‌مدا له‌لایهن (پیتسه‌ر لومبارد)‌ه‌وه‌ نووسراون، که‌بریتین له‌: غوسلی ته‌عمید، ته‌سدیق، شتیوه‌ پیروزی ره‌بانی، تۆبیه، چه‌ورکردن، نه‌زم، نی‌کاخ.

سەرەنجام ورم بەخۆدا و پرسیم: "باوکە ماکاربۆس، هێشتا لەگەڵ شەیتاندا دەجەنگیت؟"

- "ئێستە نا... ڕۆلە! هەنووکە پیریوم و ئەویش وەک من پیر بوو، چ توانایەکی نەماوە، من ئیدی لەگەڵ خواوەنددا دەجەنگم!"

بەسەر سوڕمانەوه گوتم: "لەگەڵ خواوەند؟ چما بەتەماشیت بێبەیتەوه؟"

- "کورم هیوادارم بدۆریم، هێشتا ئێسقانەکانم وەک خۆیان و خۆبەدەستەوه نادەن!"

- "باوکە، ژبانی توژیانیککی زۆر دژوارە، منیش دەمەوێ رژگاریم، باشە.. چما چ ڕینگەیهکی تر نییە؟"

زاهید بزەیهکی دڵسۆزانە لەسەر لێتوی نەخشی و گوتی: "ڕینگەیهکی دڵپەسەندتر؟"

- "باوکە، ڕینگەیهکی مەرفانەتر!"

- "تەنھا ڕینگەیهک هەیە، یەک ڕینگە!"

- "ئەو ڕینگەیه کامەیه؟"

- "هەلگێژان! هەلگێژان بەریزی پێسلیکانەدا، لەزگی تێرەوه بۆ برسیتی، لەگەر ووی تەرەوه بۆ تینویتی، لەشادمانییەوه بۆ عەزاب، ئاخر خواوەند لەسەر ترۆیکی برسیتی و تینویتی و عەزاب دانیشتووه، شەیتانیش لەسەر تەختی ئاسوودەیی پالتی لێداوەتەوه، هەلگێژە!"

- "من هێشتا گەنجم، دونباش جوانە، دەرفەتی تەواوم هەیە بۆ هەلگێژان!"

زاهید بەپێنج ئێسکی دەستی ئەژنۆمی گوشتی و گوتی:

- "کورم هەستە لەخەو! هەستە لەخەو بەرلەوهی مەرگ لەخەوت هەستین!"

پاچڵەکیم، بۆ ئەوهی غیرەتم بێتەوه بەر، هەمدیس گوتم:

- "ئاخر من گەنجم!"

- "مەرگ جوانگەلی خۆشەوێ، دۆزەخ گەنجەکانی خۆشەوێ، ژبان مۆمیککی کزەلەیه بەناسانی دەکوژیتهوه، ئاگاداریه، لەخەو پاچەنە!"

ساتیک بێ دەنگ بوو، پاشان گوتی: "ئامادەیت؟" من کە لێوێژ بوم لەرق و لاساری، هاوارم کرد: "نا!"

- "ئەمە خۆپەرستی گەنجیتییە. وا دەلتیت و پێشتوايه بەگێفەگێفەکە ی دەژیت، مەنەرینە، دەترسیت؟"

- "کێ هەیە نەترس؟ بەلێ دەترسم. باوکی پیرۆز ئەدی تو؟ چما ئەدی تو ناترسیت؟ برسیتی و تینویتی و عەزابت چەشتووه، خەریکیت بەبەرزترین پلە دەگەیت، دەرگای بەهەشتت لێ دەرکەوتووه، بەلام چما ئەم دەرگایە دەکریتەوه؟ دەتکەنە ژوورەوه؟ دلتیایت؟"

دوو دۆب فرمیسک لەچاوانییەوه خزینە خوارەوه، هەناسەیهکی هەلکێشا و پاشان دواي توژیک بێدەنگی گوتی: "لەمبەرەبانایی خودا دلتیام، هەر ئەمەشە گوناھەکانی ئینسان دەبەزینتی و لیبیان خۆش

دەبێ!"

- "منیش لەمبەرەبانایی خودا دلتیام، یان باشتەر بلیتم لەوانەیه هەر ئەمەش بێتەوهی ئەوهی لەخۆپەرستی گەنجان خۆشبی!"

- "هاوار بەمالمان گەر تەنھا پشت بەمبەرەبانایی خودا ببەستین، لەو حالەتەدا چاکە و خەراپە شان بەشانی یەکتەر دەچنە بەهەشتەوه!"

- "باوکە پیت وانییە مېهەرەبانایی خودا هیندە بەرفەراران بێ کە شتی لەو جۆرەش پتی تێ چن؟"

هەر کە ئەو قسەیه بەزارا هات، تیشکی بېرۆکەیهک (بېرۆکەیهکی موقەدەس، لەوانەشە ناموقەدەس، لەمیشکەدا پڕشنگی دا) بېرۆکەیهی ئەوهی کاتی رژگاری تەواوەتی بەرپۆیه، کاتی ئارامیی تەواوەتی بەرپۆیه، کاتی ئاگری دۆزەخ دەکوژیتهوه و شەیتان (کورە لاسارەکە) بەرەو ئاسمان هەلگێژن، لەوی چاوە فرمیسک دەستی (باب) ی ماچ دەکا و هاوار دەکات:

- "گوناھم کرد!"

ئیدی باوکیشی ئامیزی بۆ دەگرتەوه و دەلتی:

- "سلاو کورەکم! بەخیربیتەوه، بموورە لەو قەدەرەوهم گلاندی و ئازارم دايت!"

نەموترا راستەوخۆ ئەو بېرۆکەیه دەبرم، لەبری ئەوه ڕینگەیهکی پێچاوپێچم بۆ گوتنی گرتەبەر:

- "باوکە.. بیستووومە قەدیسیک - ئەلعان یادم نییە کامیان بوو- لەبەهەشتا ئۆقرە ی لێ هەلگێژن، خودا گوتی لەناھ و نالە ی دەبێ و بانگی دەکا، لیبی دەرسی: "چییە؟ چ باسە؟ ناھ و نالە ی چیئە؟ مەگەر بەختەوەر نیت؟"

قەدیس وەلامی دەداتەوه: "چۆن دەتوانم بەختەوەر بێم لەکاتیئێکدا لەناو جەرگە ی بەهەشتا جۆگە ی فرمیسک ببینم!"

- "جۆگە ی چی؟"

- "جۆگە ی فرمیسکی دۆزەخییەکان!"

زاهید بەدەستە لەرۆکەکانی خاچی کیشا و بەدەنگیککی مردوووه پرسى: "تۆکییت؟ شەیتانیت؟ دەک کوێراییتدایە! دوورکەوه لیم!"

سێ جاری تر خاچی کیشا و تفی کردەوه و هەمدیس گوتی: "شەیتان کوێریت، دوورکەوه!" ئەمجار دەنگی بەگورتربوو، لەو بومەلێلەدا ئەژنۆیم- کە دەدرەوشایەوه - نەوازش کرد، دەستم تەزبوو.

گوتم: "باوکە، من نەهاتووومە تە ئێرە لەخشتەت بەرم، من شەیتان نیم، بەلکو گەنجیک دەمەوێ وەک باپیرە جوتیارەکەم بەسادیی و سافیلکەیی و بەبێ چ پرسبارکردنیک باوەرپیتن، بەلام هەرچەند دەکەم ناتوانم!"

- "هەش بەحالت ڕۆلە ی چارەپەش، ئەقل دەتخوا، (خود) دەتخوا، (من) و (ناووه) دەتخۆن. چما دەزانی هەر ئەو شەیتانە ی بەرگری لێ دەکەیت و دەتەوێ رژگاری کەیت چۆن کەوتە دۆزەخەوه؟ ئەوکاتە

بوو که ئەو فریشتە نزیکه پرووی کرده خواوه‌ند و گوتی: (من!) بەلێ، بەلێ ئەی کوری گەنج، گوێ بگره و باش لەمیشکتا تۆماری که، تەنها یەک شت لە تاگری نازاری خودادا دەسووتی ئەویش (من)ە. بەلێ من، نەفرەتی خودای لی بی.

بەلاسا ریبیوه سەرم راوه‌شاند و گوتم: "بەلام هەر لە پێگای ئەم (من)ه‌وه بوو، هەر لە پێگای ئەم هوشیاربوونه‌ به (خود)ه‌وه بوو که ئینسان خۆی لە ناژەل جیا کردوه، باوکه ماکاریوس بەکەمی دامەنی!"

- "ناخ هەر لە پێی ئەم بەخۆئاگاییبیوه‌ بوو که ئینسان لە خواوه‌ند جیا بۆوه، سەرەتا هەموو شتی لە گەل خودادا یەک بوو، هەموو شتی لە نامیزی خواوه‌نددا دلتیاو خۆشنوود بوو، شتی وەک (من)، (ئەو)، (هی تو) و (هی من) لە نارادا نەبوو، دووبەرەکی نەبوو، دوو شت نەبوون، بەلکو یەک شت هەبوو، یەک کەون هەبوو، ئەمە هەر ئەو بەهەشتە بوو، ئەمە و هیچی تر. سەرەتای هەموومان لێرەه‌وه بوو، ئەمە شتی که رۆح بیری دێ و ئاواته‌خوازی گەرانه‌وه‌بەتی. پیرۆزیی مەرگ! ئەدی پیت وایه مەرگ چیبیه؟ مەرگ ئیستریکه سواری دەبین و دەپۆین!"

ئەو هەر دەیگوت و هەرچەند زیاتری ده‌گوت، سیمای گەشتەر دەینواند، بزەیه‌کی شیرین لە سەر لیوانی نەخشی و هەموو روخساری گرتەوه، دەتوانی هەست که‌یت چۆتە بەهەشت. پرسیم: "باوکه بۆچی، بۆچی بزەت دێ؟"

- "ئەدی چۆن خۆم راگرم و بزەم نەیه‌ت؟ کورم من خۆش‌حال، هەر رۆژ و هەر ساتیک تەپە‌ی پێی ئیستره‌که دەبیبه‌م، دەنگی نزیکه‌بوونه‌وه‌ی مەرگ دەبیبه‌م!"

بەم هەموو شاخ و داخدا هەلگه‌راپووم تا لە بەردەم ئەم زەلامه‌ کتیوبه‌دا ئیعتیراف که‌م، ئەم زەلامه‌ی که ژبانی تەلاقدا بوو. بەلام بۆم دەرکەوت هیشتا زووه، هیشتا ژبان لە ناخدا نەبووه‌ هەل، ئەم دونیا بێراووم زۆر خۆش‌ده‌ویست، شەیتان لەمیشکەدا ورشە‌یه‌کی سەرنج‌راکتیشی هەبوو، هیشتا لە پرشنگی ناییناکه‌ری خواوه‌نددا مەحف نەبوو. بەخۆم گوت: "دواتر ئیعتیراف ده‌که‌م، سبه‌ینی که پیر و په‌که‌وته بووم و شەیتانی‌ش لە ناخدا پیر و په‌که‌وته بوو ئیعتیراف ده‌که‌م!"

هەستام. پیره‌مبێرد سەری هەلینا و پرسی: "دەرۆیت بەخت یاوهرت بی، خودات لە گەل!"

پاش تۆزیک بە گالته‌پیکردنه‌وه‌ گوتی: "سلاوم بە دونیا بگه‌به‌نه!"

له‌وه‌لامدا گوتم: "سلاوی منیش به‌به‌ه‌شت بگه‌به‌نه و بلێ: هەلە لە ئیمه‌وه‌ نییه، خەتای خۆبه‌تی چونکه‌ دونیای جوان خەلق کردووه!"

بەم حاله‌وه‌ هەموو ره‌هبانه‌کان خۆش‌حال و دلتیا نەبوون، یه‌کیکیانم بەتایبه‌ت دیته‌وه‌ بێر: باوکه ئیگناتیوس. هەموو شەوی دوا‌ی ئەوه‌ی ره‌هبانه‌کان دەنوستن و لەژووری میوان جیبان ده‌هیشتین، من و هاوڕیکه‌م سەری قسه‌مان دادمه‌زاند و لەژۆر شت ده‌دواین: لە ئاواته‌ به‌رزەکانی رۆحمان، له‌و ریکا جۆراوجۆرانه‌ی که ئینسان بۆ گەیشتن به‌خواوه‌ند ده‌یانگرتیته‌بەر، بی له‌وه‌ش هەولمان ددا ناوهرۆکیکی

پاکتر به‌وشه‌ی (خواوه‌ند) بیه‌خشین دوا‌ی ئەوه‌ی له‌زاری قه‌شه‌ و ره‌هبانه‌کانا بپوه‌ه‌شتیکی توره‌هات. جاریکیان له‌گه‌رمه‌ی قسه‌کردنا بووین، هه‌لبه‌ت نبوه‌شه‌ویو، کوتوپر له‌سووچیکێ تاریکه‌وه‌ ده‌نگیک به‌خۆشانه‌وه‌ بآلی گرتەوه‌.

- "خودایه، توانای ئەوه‌م بده‌ری لێره‌ بئیمه‌وه‌ و تا ئەبه‌د گویت بۆ رادپیرم، جگه‌ لێره‌ به‌ه‌ه‌شتیکی ترم ناوێت!"

ئەو دەنگه‌ باوکه ئیگناتیوس بوو، له‌تاریکیاییه‌که‌دا به‌کزی کرووشکه‌ی کردبوو، گوئی له‌ئیمه‌ رادپیربوو، بێگومان به‌ته‌واوی له‌قسه‌کا‌مان نه‌ده‌گه‌بشت، به‌لام وشه‌گه‌لی (خواوه‌ند)، (ئەقین)، (ئەرک) که له‌وتووێژه‌کا‌مانا به‌رده‌وام دووباره‌ ده‌بۆوه‌ و هه‌روه‌ها نه‌وا و نەغمه‌ی ده‌نگمان، ده‌روونیان هینابوووه‌ جۆش و خۆش. له‌وانه‌شه‌ دیه‌نی روخساری ره‌نگه‌په‌ریومان له‌بەر پرشنگی چراکه‌دا ئەو جۆش و خۆشه‌ی پێ به‌خشیبێت.

پێکه‌وه‌ بووینه‌ برادر، له‌و شه‌وه‌ به‌دواوه‌، لای ئیمه‌ ده‌مایه‌وه‌، دوو لێوه‌ی نه‌ده‌کرد و تەنها گوئی راده‌دێرا. تیگه‌یشتین که چەنده‌ تامه‌زرۆی ژنه‌فتنی گوتنیکه‌ جیاواز له‌گوتنی ره‌هبانه‌کان. شه‌وی گه‌رانه‌وه‌مان بانگی کردمه‌ حوجره‌که‌ی خۆی، دره‌نگانی بوو، برادره‌که‌م له‌بەر شه‌که‌تی خه‌وی لێ که‌وتبوو. گوئی:

- "ده‌مه‌وی لای تو ئیعتیراف که‌م، دانیشه!"

ئەسکه‌ملتیکی دامی و دانیشتم، لیم روانی، ریشه‌ تەنک و سپیبه‌که‌ی له‌ژێر تریفه‌ی مانگه‌ شه‌ودا پرشنگی ددا، جبه‌ ره‌شه‌که‌ی له‌کۆنیدا سه‌وز ده‌ینواند و پرتوکابوو، له‌بەر چلک و چه‌وری بریفه‌ی ده‌هات، گوپه‌کانی قوایا و سیمای وەک عه‌ردیکی قاقی پرپوو له‌قه‌له‌ش و چرچ و لۆچ، برۆ پان و نووک باریکه‌کانی وەک خپوه‌تیکی ره‌ش به‌سه‌ر چاوه‌ به‌قوولاچوه‌کانیدا هەلدرابوو، بۆنی بخوور و پۆن زه‌یتوونی ترشای لێ ده‌هات، په‌نجه‌ گه‌وره‌ی پێی راستی له‌پێلاوه‌ دراو و ناقولاکه‌یه‌وه‌ هاتبووه‌ ده‌ره‌وه‌.

بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر ورته‌ی لێوه‌ نەهات، وەک ئەوه‌ی له‌و بریاره‌ی دا‌بوی ژتیوان بووبیسته‌وه‌، سه‌ره‌نجام گوتی: "توخودا نارام به‌ و گویم بۆ رادپیره‌ تا ئیعتیرافه‌که‌م کۆتایی دێ، نه‌ هیچ بلێ و نه‌ جیشم بیله‌، به‌زه‌بیت پیمدا بێته‌وه‌!"

لێوه‌ له‌ره‌ی پێ که‌وتبوو. پرسی: "قاوه‌ ده‌خۆیته‌وه‌؟"

وه‌ک بلێی بیه‌وی ئەو ساته‌ دژواره‌ دوا‌بخا، بی ئەوه‌ی چاوه‌پێی وه‌لامی من بی، له‌سه‌ر ته‌خته‌نوێنه‌ رووته‌له‌که‌ی دانیشتم و به‌گومان و دوو‌دلییه‌وه‌ که‌وته‌ هه‌لگه‌لۆفتنی ریشی، زۆر دل‌م پێی سووتا. گوتم:

- "باوکه ئیگناتیوس، دوو‌دل مه‌به‌، من پیاویکی خه‌راپ نیم و شتی‌ک له‌ره‌نج و عه‌زابی ئینسان تیگه‌یشتووم، به‌سه‌ره‌ستی قسه‌ی خۆت بکه‌، باری شانت سووک که‌!"

گوتی: "قسه‌ له‌باره‌ی ره‌نج و نازاره‌وه‌ نییه‌- له‌پر ده‌نگه‌ قرخه‌که‌ی به‌گورپربوو- به‌لکو قسه‌ له‌باره‌ی چیژ و خۆشبییه‌وه‌یه، چما له‌زه‌ت به‌نه‌فره‌تکراوه‌ یان پیرۆز؟ سا‌له‌های سا‌له‌ بۆ دیتنه‌وه‌ی ئەم وشه‌یه‌ نازار ده‌چیژم، به‌لام هیچ به‌هیچ نه‌کردووه‌، هەر له‌بەر ئەوه‌یه‌ تۆم بانگ کرد، پتیسستم به‌یارمه‌تییه‌.

تیده گهیت؟"

که ئەم وشانە لەزار هاتنە دەر، سفرە دڵی راخرا، ئیدی گومان و دوودلاییەکی پیشووی پەویبەو، خاچی کیشا و چاوی بریبه چرا خەلاتیبیەکی بەرامبەری که لەپاڵ وینە مەسیحدا دەسووتا. گوتی:

- "کورم، ساله‌های سال هه‌وڵم دا خواوند ببینم، به‌لام شکستم هینا، ساله‌ها توێتی کرپوشم ناو ته‌ سه‌ر عه‌رد - پڕوانه ده‌ستم چۆن توێخی هه‌لداوه - پاش ئه‌وه‌ش ساله‌ها کرپوزاومه‌توه و هاوارم کردوه: ئه‌ری باشه که شایانی ئه‌وه نیم خواوند ببینم، ده‌با هه‌ست به‌ئاماده‌گیی نه‌ببیرای بکه‌م تا بۆ ساتیک شادومان بم و بزاتم که منیش مەسیحییەکم و ژبانی ره‌هه‌بانییم له‌ده‌بردا به‌فیرۆ نه‌چوه. هاوارم ده‌کرد، ده‌گریام، به‌رۆژوو ده‌بووم، به‌لام بی هه‌وده بوو، دڵم نه‌یده‌توانی ده‌رگای خۆی والا‌کا و خواوند بۆ ژووره‌وه به‌خیریستی، شه‌یتان ده‌رگای دڵمی کلۆم دابوو، کلپه‌که‌شی لای خۆی شه‌شاردابوو!"

سه‌ری هه‌له‌پنا و سه‌یری کردم. گوتی:

- "باشه ئه‌دی من بۆچی ئەم به‌سه‌ره‌هاته بۆ تۆ ده‌گێرمه‌وه؟"

وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌ره‌نه‌شتم بکات، گوتی:

- "تۆ کیه‌یت؟ له‌کوێه هاتوویت؟ له‌م کیه‌وه پیرۆزه‌دا چ ده‌که‌یت؟ بۆ ده‌بی من متمانه‌ت بی بکه‌م و نه‌ینی خۆم لا به‌ره‌ه‌لداکه‌م؟ نه‌ینییه‌ک که تاوێکی تر ده‌ی نه‌فیت، نه‌ینییه‌ک که لای ئیعترا فگره‌که‌ی خۆیشم نه‌مدرکاندوه و به‌سه‌ر شانه‌وه قورسای ده‌کا و به‌ره‌و دۆزه‌خم په‌لکیش ده‌کات؟ بۆ؟ بۆ؟ به‌شله‌ژاوییه‌وه سه‌یری کردم و چاوه‌رێی وه‌لام بوو. وه‌لام دایه‌وه:

- "په‌نگه‌ ویستی خودایی باوکه ئیگنا تیوس، په‌نگه‌ خواوند منی بۆ کیه‌وی پیرۆز ناردیی تا قسه‌کانی تۆ بییه‌م، ئه‌دی چۆن ده‌ته‌وئ ئه‌قلی ئیسان سه‌ر له‌و پێگایانه ده‌رکات که خواوند هه‌لیانده‌بژێری بۆ سووککردنی ئه‌و باری سه‌ر شانه‌ی تۆ له‌باریه‌وه دوایت!"

راهیب سه‌ری داخست و بۆماوه‌یه‌ک نوقمی زه‌ریای ئه‌ندیشه‌ بوو. پاشان گوتی: "بۆی هه‌یه!"

ئه‌مجار که تۆزێ جورته‌تی په‌یدا کرد، بی پڕانه‌وه هه‌لداوه و گوتی: "وه‌ک ده‌بینی ساله‌های سال خۆم ئه‌شکه‌نجه‌ دا و هه‌ستم ده‌کرد ژبانم به‌هه‌در ده‌چی، عیباده‌ت و رۆژووگرتن و ته‌نیایی گریکوێره‌ی ژبانمان نه‌کرده‌وه، گومانیکه‌ی شه‌ته‌رناک بالی به‌سه‌را کیشام، گومانی ئه‌وه‌ی ده‌ش ئه‌مه‌ ئه‌و پێگه‌یه نه‌بی که ده‌مباته‌وه لای خواوند. ده‌بی پێگه‌یه‌کی تر هه‌بی! به‌لام کام پێگا؟ له‌م چه‌یس و به‌یسه‌دا بوو رۆژیک زاهیدیکی موقه‌ده‌س فه‌رمانی پی دام به‌ناوی سه‌ره‌ره‌شته‌یاری سامانی به‌ده‌یر به‌خشاوه‌و بچمه (سالونیکا). وه‌رز وه‌زی هاوین بوو، کات کاتی خه‌رمان، ده‌بوو له‌وئ بام تا جوتیاره‌کان فیلمان لێ نه‌که‌ن.

بیست و یه‌ک سال بوو پیتم له‌ده‌یر نه‌نابووه ده‌ره‌وه، خه‌لکیم له‌گه‌ل مناله‌کانیان نه‌ببیسوو، نه‌ پیکه‌نینی به‌ر گویم که‌وتبوو، نه‌ چاویشم به‌ژنی که‌وتبوو، هه‌وای ده‌شت و ده‌ر قرجه‌ی ده‌هات، ته‌مه‌نم نزیکه‌ی چل سالیک ده‌بوو، بیست و یه‌ک سالی زیندانی بووم و هه‌نووه‌که ده‌رکی زیندانه‌که‌م کرابوو و هه‌وای تازه‌م هه‌لده‌مژت.

دیستی منالانم بیر چوو بۆوه که له‌ناو خاک و خۆلدا خۆ ده‌گه‌وزێن و گه‌مان ده‌که‌ن، دیستی ژنانم بیر چوو بۆوه که گۆزه له‌سه‌ر شان ده‌نێن و به‌ره‌و کانی ده‌چن، دیستی گه‌نجانم بیر چوو بۆوه که چله‌ ریحانه له‌په‌نا گوئ ده‌نێن و له‌مه‌یخانان شه‌راب ده‌خۆنه‌وه. ببینم ژنیک له‌به‌ر ده‌رگای خانه خه‌لاتیبه‌که‌دا شبر ده‌داته ساواکه‌ی نامیزی، بۆ ساتیک پیتم ابوو ئه‌و ژنه مه‌ریه‌می پاکیزه‌یه - خودایه تویه - ده‌مویست کپوئشی بۆ بیهم، ناخ بیست سال ده‌بوو ژنم نه‌دیتوو، وه‌ک پیتم گویت ئه‌قلم تیک چوو بوو!

به‌لام هه‌رکه ژنه‌که منی دیت، دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی داخست و مه‌مکولانی شه‌شار دا، پاشان بۆماچکردنی ده‌ستم دانه‌وێوه و گوتی: (باوکه خۆش هاتیت، دۆعای خیرم بۆ بکه!) به‌لام من بیته‌وه‌ی بزاتم بۆچی، لیبی توورپه‌ بووم، ده‌ستم کشانه‌وه و نه‌راندم به‌سه‌ریدا: (له‌هه‌ر شوێنی پیاوان ده‌تبین، شیر مه‌ده‌ره مناله‌که‌ت. یاللا بۆ ژووره‌وه!)

له شه‌رما سوور هه‌لگه‌را و له‌چکه‌که‌ی تا سه‌ر ده‌می هینایه‌ خواره‌وه، پاشان به‌ترس و له‌رز و بی ئه‌وه‌ی وستە بکات چوه ماله‌وه.

راهیب چاوانی لیک نا. دیاربوو ده‌یووست به‌ر ده‌رگا که و ژن و دوگمه‌ی کراوه به‌پیتته‌وه پیش چاوی. دیتم بیته‌نگیه‌که‌ی زۆری خایاند. گوتم: "ده‌ی، دوا یی چی؟"

راهیب وه‌لامی دایه‌وه: "لیره‌ویه هه‌لگزان ده‌ست پیته‌کات، هه‌لگزان بۆ سه‌ره‌وه، مه‌به‌ستم له‌رۆچونه. پیتشتر له‌سه‌ر ئه‌وه پێک که‌وتبوین که بی ئه‌وه‌ی قسه‌م پی ببیرت یان به‌جیم بیلیت گوئ بده‌یه قسه‌کانم، گوناھی من نه‌بوو، به‌لکو گوناھی شه‌یتان بوو، نا.. گوناھی شه‌یتانیش نه‌بوو، هه‌موو شتیکی کاری خودایه. کتیسی پیرۆز ده‌لی: (کاتی گه‌لایه‌ک له‌دره‌خت ده‌پیتته‌وه، ئه‌وه کاری خودایه و ئه‌مری خودای له‌سه‌ر بوو!) که ئه‌مه ده‌لیم، بۆ ئه‌وه‌یه و بژدانی خۆم هینورکه‌مه‌وه، به‌لام ئیدی بۆم ژیر نابیتته‌وه، به‌رۆز هیج نالی، به‌لام شه‌وانه لیم راست ده‌پیتته‌وه و ده‌که‌وتته هاوارهاوار و ده‌لی: هه‌مووی شه‌تای تویه!

له‌باره‌ی ئه‌و ژنه‌وه قسه‌م بۆ کردیت که له‌به‌ر ده‌رگا که‌دا مه‌مکی ده‌دایه ساواکه‌ی، هه‌ر له‌و ساته‌وه‌ی مه‌مکیم دیت، ئیتر ئۆقره‌م لێ هه‌لگیرا، زاهیدیکی گه‌وره که ئه‌ویش قه‌دیس نه‌نتۆنۆس بوو، گوته‌ویه‌تی: (گه‌ر له‌ساته‌وه‌ختی هیمنایه‌تیدا بیت و ده‌نگی په‌ره‌سیلکه‌یه‌کیش ببیته‌یت، ئیدی دلت ناتوانی هه‌مان نارامیی پیشووی خۆی به‌ده‌ست به‌پیتته‌وه!) ده‌ی که‌واته کاتی ده‌نگی په‌ره‌سیلکه‌یه‌ک دل به‌پیتته‌ خورپه، ئیدی سنگ و مه‌مکی رووتیی ژنیک چ ده‌کات؟ ئه‌وه‌ت له‌بیری که کاتی چوونم بۆ ده‌یر هیشتا گه‌نج بووم و به‌چ ژنیک ناشنا نه‌ببوم. بۆچی بلیم ناشنا نه‌ببوم؟ به‌لکو ده‌لیم ده‌ستم به‌ر ژن نه‌که‌وتبوو.

باشه چی‌م کردبا؟ چۆناوچۆنی شه‌یتانم له‌خۆم دوورخستبا؟ خۆم هاویشه‌ باوه‌شی عیباده‌ت و رۆژوو، به‌قامچییه‌ک که هی لی‌دانی گا بوو له‌کاتی گێره‌کردنا، به‌ر ده‌بوومه‌ جه‌سته‌ی خۆم تا هه‌موو جه‌سته‌م ده‌بووه یه‌ک برینی گه‌وره، به‌لام بیته‌وه‌وه بوو، بیته‌وه‌وه بوو. هه‌ر که فتیله‌ی چرا تۆزیک داده‌کشا و کاتی نوستن ده‌هات، ئیدی مه‌مکوله‌یه‌کی سپی ده‌هاته پیش چاوم که له‌تاریکیدا ئارنگی ده‌هات. شه‌ویکیان

خهویکی ناخوشی وهام دیت که ئیستایش وهبیرهینانهوهی موچرکم پیا دیتین!

کوتوپر زمانی گیرا و دهمی وشک ههلات، بهلام من بیتروحمانه زۆرم لئ کرد خهوهکهیم بۆ بگیتپتهوه، وچانیکی دا و ئارهقهی نتیوچهوانی سری:

- "خهونم بهمه مکیکی سپیبهوه دیت، خهونم بهله شیک یان ژنیکهوه نه دیت. شهوه زهنگ، مه مکیکی سپی له ناوه راستا، منیش بهجه و کلاو و ریشهوه بهو مه مکه دا نووسابووم و ده مژت!" وهک گوئیکیک ئاهیکی هه لکیشا و بیدهنگ بوو.

همه دیس بیتروحمانه گوتم: "دهی، دهی، بهردهوام به!" ئاخر ویستی بیستان له مندا بهسه لوتف و مهیره بانیدا زال ببوو، مهسه له که له فزوولبییه تهوه نه بوو، به لکو له دل سۆزییه بوو بۆ ئه و قورپه سه ره ی که له ئاره زووی قسه کردنا ده سووتا و که چی نه یشیده توانی باخقی.

پاهییب که به تکا و لالانه وهوه چاوانی تی بریبووم، پرسی: "بۆ ئه وهنده زۆرم لئ ده که ی؟ مه گهر پوحت نبیه؟"

گوتم: "نا!" بهلام له دل وه شه رم دا بگرتم و گوتم: "با.. با.. دلم بیت ده سووتی، ههر له بهر ئه وه وش زۆرت لئ ده که م، خۆت ده بینی چۆن دوا ی قسه کردن ده حه ویتیه وه!"

- "راسته، به لئ، کاتئ ده دویم ده حه ویتیه وه، که واته گوئ رادیره، ئه م ژنه ی که یه که مین رۆژ له بهر ده رگا که دا بینیم، هه موو ئیوارانیک سینییه ک خواردن و پیاله یه ک شه رابی بۆ ده هینام، سه ره تا خوارده که م ده خوارد، بهلام دواتر بۆ ماوه ی چند رۆژتیک ده م تیه وه نه دا. به یانیا ن کاتئ بۆ برده وه ی سینییه که ده هات، بۆ ساتیک به گو مانه وه راده وه ستا، وهک ئه وه ی بیه وئ تیبگا له وه ی بۆچی خوارده که ناخۆم، بهلام نه یده وئیرا هیچ بیرسی.

وه لئال شه ویتکیان یه ک شه مه بوو، رۆژی پیتشو به کاری مه زراوه هیلاک نه ببوو، سه ر شوړاو و جلکی یه ک شه مه له بهر کراو، هه وای ده ره وه گهرم، تۆژتیک یه خه ی کراسه که ی کرد بۆوه و که مین گهر دنی وه دیار خستبوو، رۆنی دار دیمشتی له سه ر دابی ژنانی گوند له پرچه کانی ساویبوو، بۆنیکی خۆشی لئ ده هات. نه مده زانی بۆچی ئه و بۆنه کلئسای له رۆژانی جه ژنی پاکدا وه بیرم هینا یه وه، به تاییه تی که کلئسامان به دارمۆرت ده رازانده وه و گه لای دار دیمشتمان به حه وشه دا بلاو ده کرده وه، ئیدی هه موو شوئینیک، ته نانه ت هه واش بۆنی دار دیمشت و رابوونه وه ده دا. سین ی خواردن و شه رابه که ی نایه سه ر میتزه که و جورته تی دایه بهر خۆ. کئ چور زانی؟ رهنه که به هۆی حه ماکر دووییه که یه وه بووی؟ یان ده شی به هۆی پشو دانه که یه وه بووی؟ ئاخر حه مام و عه تر و کراسی یه خه ئاوه لا، هه موو ده توانن یارمه تی شه یان بدن تا ئینسانیک بخاته ئاگری دۆزه خه وه. وه لئال ئه مجار غیره تی نایه بهر خۆ و نه چوه ده ره وه، له جیگه ی خۆیدا وه ستا. پرسی: (باوکه ئیگناتیوس، ئه م چند رۆژه بۆ شیوت نه کرده وه؟) دهنگی لئو اولئو بوو له سۆز و گرنگی پیدان. راست ده وئ ده تگوت ساواکه ی چند رۆژتیکه شیر ی نه خواردوه و نیگه رانیی ئه وه یه نه با نه خۆشکه وئ!

وه لام نه دایه وه، که چی ئه و نه رۆیشته. ده زانیته بۆ؟ تۆ هیشته گه نجیت و تینا گه یته. له بهر ئه وه

نه رۆیشته چونکه شه یانی ناو ره حمی ژن ناخه وئ، واز نا هینئ!

گوتی: (باوکه ئیگناتیوس، ئاگات له ته ندروستییی خۆت بیت، ئاخر جه سته ش ده سکردی خودایه و ئیمه ده بی خوار دنی بۆ دابینه کین!)

له بهر خۆه گوتم: (شه یان دوور که وه، کویرایت دیت شه یان!) سه ریشم هه لنه هینا سه یری که م، له پر وهک ئاوبردوویه ک هاوارم کرد: (دوور که وه لیتره!)

ژنه که بزیکا و به ره وه ده رگا که رای کرد، ههر که هه ستم کرد له ده رگا که نیتیک ده بیته وه، منیش بزیکام، نیگه ران بووم له وه ی جیم بیلی، خۆم گه یاندئ و له دوا وه قزیم گرت، چرا که م کوژانده وه تا (له خاچدراو) نه مبینئ، رووناکیی ره وییه وه، ئاخر تاریکی زید و مائی شه یانه. ههر وا که بسک و قزیم له ده سته وه ئالان دبوو، دام به سه ر ته خته نوینه که دا، وهک گویره که دم مرخاند و ئه و هیچی نه ده گوت، مه مکیم هه لده گلۆفت و به یه ک ته کان چی دوگمه به کراسه که یه وه هه بوو ترازاندمن.

له و کاته وه چند سال تیبه رپوه؟ سی سال؟ چل سال؟ نا، چ زه مه نیک تینه به رپوه، کات له جیی خۆیدا ویستاه، قهت له ژنانتا شاهیدی راده ستانی زه مهن بوویت؟ ده من شاهیدی راده ستانی زه مهن بووم، سی سالی ره به قه من خه ربکی کرد نه وه ی دوگمه گه لی کراسه که ی ئه وم و ئیستایش کو تایی یه نه هاتوه، ههر دوگمه ده که مه وه و که چی ده بینم دوگمه یه کی تر ماوه بیترا زینم.

تا کو سپیده ی به یان نه مه یشت بروات، خودای میهره بان چند به له زه ت بوو! چ هینما یه تیبه ک! چ هه ستانه وه یه ک! به درتژیایی ژبانم له خاچ درابووم، که چی ئه و شه وه رابوومه وه. بهلام شتیکی تر هه بوو، به شه تر سناکه ی، ئه و به شه ی که ده مخاته سه ر ئه و پر وایه ی بۆته مایه ی گونا هه که م، ههر بۆیه بانگیشم کردیته حو جره که م تا ئه م گرتی کویره به م بۆ بکه یته وه، ئه و به شه تر سناک و تۆقینه ره ئه مه یه:

بۆ یه که م جار هه ستم کرد خوا وه ند نزیکم بۆته وه، به ئامیژی والا وه نیتیکم بۆته وه، وای چند هه ستم به سوپاسگوزاریی ده کرد! به درتژیایی ئه و شه وه تا سپیده چ ویردیکم خوتند و دلم چۆن که وته سه ر گازه رای پشت و خوا وه ندی هاته ناو! بۆ یه که م جار له ژیا نمدا، بۆ یه که م جار له ژیا نی بیروحم و نائینسانیدا تیبگه یشتم که خودا چه ندیک میهره بانه! که خودا چه ندیک ئینسانی خۆشده وئ و به زه یی پیددا دیته وه! که ژنی به و هه موو دلغرتیبیه وه بۆ خولقاندوه تا له دلنیاترین و نزیکترین ریگه وه ریتنوماییمان به ره و به هشت بکات، ئاخر ژن له نوپژ و رۆژوو به هیزتره - خودایه تۆیه - ژن ته نانه ت له چا که خوازش به هیزتره!"

بیدهنگ بوو، به زوبان هینانی ئه و وشانه پرستی لئ بریبوو، هه روا که به ترسه وه سه یری (له خاچدراو) ی ده کرد، دوو دلۆپ فرمیتسک به سه ر گۆنایدا هه لخلیسکانه خوار.

نه راندی: "مه سیحه که م، مبووره!" وای گوت و چاوی نووقاند تا وینه که نه بینئ. بهلام زوو به خۆیدا هاته وه، چاوی هه لبری و سه یری کردم، ده مویست شتیک بلتیم، بهلام نه مده زانی چ بلتیم، نه شمه دانه ی بهر گه ی ئه و بیدهنگییه بگرم، ئه و فرمیتسکانه ی له و چاوه پیرانه وه خلۆز ده بوونه وه نۆقره یان لئ بریبووم.

بهلام پیتش ئه وه ی زار هه لپینه مه وه و شتیک به زوبانما یه، دهستی رایه ل کرد، وهک ئه وه ی له سه ر لئوم

داینین، گوتی: "پهله مهکه، قسه کانم تهواو نه بوون!"

- "له سپیده بیاندا، ژنه به پهله ههستا، جلکه کانی له بهر کرده، پاشان به ئه سپایی دهرگاکی کرده و رویشته. من له سه پشته پالکه و تم، چوانم لیک نا و کولی گریانم به ربوو، به لام نه و فرمیسکانه له جزئی نه و فرمیسکه تال و دلته زینانه نه بوون که له حوجره که مدا رشتبووم، نه و فرمیسکانه هینده شیرین بوون که له باسکردن نایه، چونکه ههستم دهکرد له ژورره که میندایه و خوی داوه به سه سه رینه که مدا. گهر دهستم بگتیرایه، دلنیام دهستم بهری دهکوت، به لام من وهک (تۆماس) (*). خانه گومان نه بووم، پتیبستم به دهست گتیران نه بوو، ناخر ژنیک، نهک نوپژ و رۆژوو، به لئی ژنیک..... ی هینا بووه ژورره که مهوه، خودا پاداشتی خیری بداته وه.

له و شه وهوه، به دریزیایی سی یان چل سال، هه میسه له بهر خۆوه ده لیم: "چما ده کرى گونا هیش له خزمه تی خودا دای؟ نا، ده زانم چ ده لیم! نه وهی که هه مووان ده لیم: (گهر تۆبه ت کردی!) به لام من تۆبه نه کرد، ههر به راشکاوای نه مه ده لیم، دها هه وره برووسکه ی خودا لیم دا و بمکاته خۆله میشت، تۆبه نه کردوه و تۆبه نه ناکه، گهر بۆم دهست بدا جارێکی تریش نه و کاره ده که مه وه!"

کلاوه که ی داگرت و سه ری خوراند، قژه چه رموه که ی رزانه خواره وه و سیمای داپوشی، بۆ چه ند ساتیک که وته زه رای قوولی نه ندیشه وه، مه زنده م کرد که ئیدی دوو ده له وه زیاتر له وه دریزی بداتی، به لام دوا جار بریاری خۆی دا.

گوتی: "ده کرى نه وهی من کردوه مه گونا نه بووین؟ به لام گهر گونا نه بووین نه ی مانای گونا هی بنه ره تی چییه؟ مه بهستم له گونا هی مار و سیتی لیکراوه یه له دره ختی حه رام؟ نازانم، ههر بۆ نه مه ش بانگم کردیته ئیره، گوتم به شکم تۆ بزانیته. به و دوو سنج ئیسکه وه که به له شمه وه ماوه به ژیا نه وه نووساوم، بهر له مردن ده مه وئ تیبگه م، بۆ ههچ نالیی؟ کورم، ده لیمی تۆبیش وهک من رۆی دهرنا بهیت!"

ده مستوانی چ بلیم؟ چما گونا هه له خزمه ت خودا دایه؟ یه که م جار بوو نه م پرسیاره ده هاته خواره وه تا عه زابم بدات! ئایا هاوشان له گه ل ریگه ی چاکه خوازیدا، ریگه یه کی فهراوانتر و سانتر هه یه که ریگه ی گونا هه و ده توانی به ره و خوا وه ند رینۆتینیمان کات؟

وه لامیم دایه وه: "باوکه ئیگناتیوس، من هیشته هه رزه کارم و دهرفه تیکی وام بۆ گونا هه کردن و عه زابکیشان نه بووه. که واته ناتوانم وه لامی نه م پرسیاره ت بده مه وه، نایشمه وئ ته قلم بکه مه داوه، چونکه بروام پیتی نییه، متمانه به دلیم ناکه م، یه کیان هه میسه تا وانبار دهکا و نه وی تریشیان هه میسه ده بووئ، به چییدا بزانه هه ق به کامیانه؟ نه قل ده لیم: (باوکه ئیگناتیوس، نه م ریگه ی گونا هه ی که گوتت به ره و خوا وه ندت دها و گوایه ریگه یه کی خۆش و گونجا وه، من پیم په سه ند نییه!) له لایه کی تره وه دل ده لیم: (مه حاله شه رانگیزی و زۆرداری بگاته راده یه که تازاری شه هیدبوون و برسیتی و رووتی و نزمایه تی بۆ ئینسان بخوازی، به واتایه کی تر ئایا ته نها بۆ شیت و که فته گه لان هه یه پی بنینه

(*) تۆماس: Thomas یه کتیک له دونزه حه واریه که ی مه سیح.

ماله که یه وه؟ من نه م ریگه یه نه فه رۆز ده که م!) که واته باوکه ئیگناتیوس، چاوت لیمی به چ دهره نجامیک ده گه ین کاتی باوه ر به راست و دروستیی هه ردوو ریگه که ده هینین!"

له گه ل قسه کردنا، بۆ خۆم بیرم ده کرده وه بی نه وهی نه و بیره به یمنه سه ر زوبان: (نایینی نوئ!) نایینی نوئ!) نه وهی تپی نه ده گه یه شتم نه وه بوو که نه م نایینه نوپیه چونا و چۆنی چاکه و خه راهه خانه به ندیی دهکات! جار دوا ی جار به خۆم ده گوت: (نایینی نوئ، نایینی نوئ شتیکی زۆر پتیبسته. به لام کی نه م نایینه نوپیه مان پی ده به خشی؟)

کلاورۆژنه ی چکۆله ی حوجره که به رۆشنا بییه کی کز روونا ک بۆوه، له حه وش ی دهره که وه دهنگی ریتمی دارنامیر ده هات که له ژورره که وه ده چوو بۆ ژورر تکی تر و راهیبه کانی بۆ نوپژی به یان بانگه یشت ده کرد. باوکه ئیگناتیوس به سه رسو مانه وه له کلاورۆژنه که ی روانی و گوتی: "چ زوو رۆژ بۆوه؟" خۆی کیشایه قوژنیک و له کاتیکدا که به هۆی پشته ئیشه وه دهنرکاند، دانه وپوه و گۆزه به کی چکۆله ی زه تی هه لگرت و بۆلای وینه که ی مه سیح چوو، تۆزیک زه تی کرده ناو چرا خه لاتییبه هه لواسرا وه که ی به رده م وینه که، چراکه تینیکی تی هاته وه و سیمای مه سیح، نه و سیمای رهنگ زه رده تازار چه شته ی که خوتنی تاجی درکاو ی به سه ر برۆ و گۆناکانیا ده هاته خواره وه، روونا ک بۆوه.

راهیب ماوه یه کی درۆژ له و سیمایه راما و پاشان رووی کرده من، هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: "که واته وه لامیکت نه بوو پیم بلیم، ههر هه یچ؟" دهنگی لۆمه نامیزبوو، یان خۆم وام هه ست کرد لۆمه نامیزه، له سه ر کورسییه که هه ستام و له پال راهییدا وه ستام و له گه لیدا چاوم بریبه چاوانی له خاچدراو.

ماندوو بیووم و حه زم ده کرد بخزیمه ناو جیگه وه، وه لامیم دایه وه: "ههر هه یچ!" راهیب گوتی: "باشه قه یدی ناکات!" گۆچانه که ی هه لگرت تا بچی بۆ نوپژی به یان، که چی جارێکی تریش بۆ رازو نیاز له به رامبه ر وینه که دا را وه ستایه وه، سیمای تیشکا و و په ژموره دی له ژیر تیشکی چراکه دا نارنگی ده دا، قامکی هه لئینا و نامازهی بۆ وینه که کرد و گوتی: "نه و وه لامی دامه وه!"

ههر له م کاته دا ته قه به ک له دهرگای حوجره که درا و دهنگیک گوتی: "باوکه ئیگناتیوس!"

راهیب وه لامی دایه وه: "باوکی پیرۆزمان نه وای دیم!"

وا ی گوت و دهسکی دهرگا که ی با دا!

هه نوکه کاتی یادداشته کانم هه لده ده مه وه، بۆم دهرده که وئ که هه یچ له به یان ناچن، به لکو هه موو شتیکی له ناخمدای خه وی لیکه وتوووه. هه نوکه بنۆره چۆن هه موو شتیکی به خه به ر دئ و له توی توی لاپه ره کۆن و دراوه کانا که به چاکیش ناخوتیندرینه وه، سه ر هه لده ده ن تا جارێکی تر لیم بنه وه به ده بیر و ره هبان، به وینه و زه ریا. هاو ریگه یه شم هه مان شپوه سه ر له خاک دهر دین و وهک خۆی خۆش نه ندانم، له هه ره تی لاو ییدا، به پیکه نینه هۆمه ریبه که ی و به چاوه شینه هه لۆ ناساکانی و به سینگ ناخراو له شیع، سه ر له توی خاک دهر دین. وی زیاتر له توانای ئینسان بۆ وه رگرتن، ده به خشی و فره تریش له توانای ئینسان بۆ به خشین داوا

دهکات، ئەو تەنیا و خەمین مرد و جگە لەخەندەییەکی تالی رۆحیکێ بربندار و خاوەن غرور هیچی تری لێ چی نەما. ئەو وەک نەیزەکیک وەها بوو کە بۆ ساتیک تاریکی تیک شکاند و پاشان خۆشی فەوتا. هەموو ئێمەیش هەر وادەفەوتین و عەردیش هەر بەو جۆرە تیا دەچێ. بەلام ئەم حەقیقەتە هیچ تەسەللایە کمان ناداتەوه، چ بیانویەکیش نابێ بۆ ئەو کە دروستمان دەکا و دەمانفەوتین.

ماوەی چل رۆژ بەکۆی پیرۆزا گەرابین، کاتێ گەشتە کەمان کۆتایی هات و ئیوارە جێزنی لەدایکبوون گەرابینەوه دەفە، ئەوئ مोजیزەییەکی سەیر و چاوەروانە کراومان بینی. گەرچی لەجەلە زستاندا بووین، کەچی لەباخچەییەکی چکۆلە و هاگەزاییدا، داربادامیک چرووی کردبوو.

باسکی هاوڕیکەم گرت، ناماژەم بۆ داربادامە کە کردو گوتم: "تانیلیوس! بەدرتیا ئی گەشتە کەمان گەلێ پرسبیری ئالۆز دلێان ئازاردوین، هەنووکە بروانە وەلامەکانیان!"

هاوڕیکەم سەیریکی داربادامە چروکردوو کە کرد و خاچی کیشا، پێدەچوو لەبەر امبەر وینەییەکی مोजیزە نوێندا نوێژ و ستایش کا، ماوەییەکی درێژ هەر وا مایەوه بۆ ئەوئ متهقی لێوه بیت. دواجار زۆر بەهێمنی، وەک ئەوئ لەگەڵ خۆیدا بدوئ، گوتی:

- "وا شیعریک بۆ سەر لیتوم هەلەدەقولێ، پۆستەرە شیعریک!"

بەداربادام گوت: خوشکی، لەبارەیی خوداوه

بۆم بدوئ

کە ئەوئ گوت:

درەختی بايام شکۆفەیی کرد!

نۆرشە لیم

کاتێ سەرلەنوئ بۆ تەنیا ئی گەرامەوه، چاوانم لیک نا و لەخۆم پرسی کە دواجار لەکۆی پیرۆز چیم بۆ ماوەتەوه، لەو هەموو چێژ و ئەزموونە راجلەکینەرە، لەو هەموو پرسبیارەیی من و هاوڕیکەمیان عەزاب دەدا، دواجار چ شتی لەناخما رۆنیشتوو؟ کە چوومە کۆی پیرۆز بەدوای چیدا گەرام و لەوئ چیم دەستکەوت؟

ئەو دوو زامەیی لەتافی مێردەمندا ئیمدا لیم ناسۆر ببوون- واتە ئەو کاتەیی کە مامۆستا کەم دوو نەهینی گەورەیی بۆ ئاشکرا کردم بەوئ عەرد ناوئندی کەون نییە و ئینسانیش مەخلوقی هەلبێتیا و راستەوخۆ نازلیوی خودا نییە- دوو برین بوون کە سالتەها بوو دەمیان لیک نابوو، کەچی لەکۆی پیرۆز سەرلەنوئ هاتنەوه سوئ.

دوو عەزابی فەلسەفی، لەکۆتێه هاتووین و کۆتێه دەچین؟ مەسیح وەلامێکی داوێه، وی هەتوانیکی هیتابوو کە گەلێ برینی ساریژ دەکرد، بەلام چما ئەو هەتوانە دەیتوانی برینەکانی من ساریژکات؟ دارنامیر

و نوێژی بەیانیان و وێرد خویندن- ریتیمی غەیبی ژبانی زاھیدانە- بۆ ماوەییەکی کەم ئازارەکانیان ئارام کردبوو، بەئاشنا بوونیشم بەبەر خۆدانی مەسیح لەلایەکی ترەوه- هەستم دەرکرد خۆینی ئازابەتی و شیرینی و ئومێد لەبەر خۆدانه کەمدا دەجم، بەلام هەر زوو ئەو سبحرە رەواییەوه و سەرلەنوئ رۆحم تەنیا و بیکەس کەوتەوه. ئەرئ بۆ؟ مەگەر لەچی کەم بوو؟ غەربییی کیتی دەرکرد؟ کاتیک رۆحم رۆشت بۆ کۆی پیرۆز، بەشوین چیدا دەگەرا و لەوئ نەیتوانی چ شتیک بەدەست بێتی؟

بەتیبەرپوونی سالان، هیتور هیتور تینگەیشتم من بۆ دۆزینەوهی شتیک چوو بووم بۆ کۆی پیرۆز کە هەموو تەمەنم بەدوایدا گەراوم، چوو بوومە ئەوئ تا هاوڕی یان دۆزمنیکی گەورە- نەک بەقەد خۆم، بەلکو لەخۆم گەورەتر- بەدۆزەوه تا لەپال مندا بیتە مەیدانی جەنگەوه، ژنیک نا، ئەندیشەییەک نا، بەلکو شتیک تر، کەسێکی تر. ئاخ رۆحی من لەو کەس و لەو شتەیی کەم بوو، بۆیە هەستم دەرکرد رۆحم پشوو سوارە و بێ ئۆقەر!

دواتر- لەکاتی دیدارە کەدا نا- تینگەیشتم کە نەمتوانیوه لەکۆی ئاتوس، ئەو کەسەوه ئەو شتە بەدۆزەوه. پێم سەیرە ئەو بەرئ تەواوی سەفەرە کەم بووین لەکۆی ئاتوس!

لەو کاتەدا کە بەکۆی ئاتوسدا دەگەرام، تاقە دەسکەوتم تیکۆشەریکی بەئەزمون بوو (یاخود لەسەر تادا پێم وابوو) کە دەستە بریندارەکانی بۆ رەھبانەکان رایەل دەکا، لەپێ خاوسەکانییەوه خۆین دەچۆزا، لەبرسا گۆناکانی قووپیوون، جەستە لاوازە کە لەژێر جەلکە دراوەکانییەوه دیار بوو، بەچاوانیکی فرمیسک تیزاو و لەکاتیکدا کە لەسەر مادا ددانە چۆقەیی پێ کەوتبوو، لەدەرگاگانی دەدا و کەس دەرگای لێ نەدەکردنەوه، لەدەیری کەوه بۆ دەیریکی تر راویان دەنا و سەگەلێش پێی دەورین. دەمەو ئیوارەییەکیان بینیم پالی داوو بەبەردێکەوه و چاوی لەزەریای چۆل بریبوو، لەپشت دار سنۆبەرێکەوه خۆم حەشار دا و چاوەرێم کرد، ماوەییەکی زۆر بێدەنگ و لەجیتی خۆی نەبزووت، بەلام ئیتر گەیبییە تینی و پر بەگەر وو هاواری کرد: (تەنانت ریتویش کونیک هەیه تیایدا ستار بگری، بەلام من هیچ کۆم نییە تیا بسەرەوم!) برووسکەییەک لەمیشکی دام، ناسیمەوه (*)، لیتوچوومە پێشەوه تا دەستی ماچ کەم، لەمنالیمەوه تا ئەلعان خۆشم ویستوو، ئەوا ئیستایش هەموو شتوونیک بەدوادا دەگەریم، بەلام دیارنەما، بەخەم و پەژارەوه لەسەر ئەو بەردە دانیشتم کە ئەوئ لەسەر دانیشتبوو، ئای. . . چ دەبوو گەر بمتوانیبا دەرکی دلم بۆ کردبایەوه و بەھاتبایە ژوورئ تا ئیدی نە سەرمای با و نە بێ خانە و لائەش با. (پراکلیوس) ی فەیلەسوفم بێرکەوتەوه، ئاخ ئەو لەسەر دەمیکدا دەژبا کە ئینسانەکان ئیتر بریوان بەخاوەندەکانی ئۆلۆمپ نەماوو، لەخۆیانیان دەتارانن، لەژێر کەپریکدا پراکلیوس لەبەر پیتی ئاکرۆیلیسدا نوستوو، لەپەر تەقەیی دەرگا هات، راجەنی، هەستا و دەرگاگەیی کردەوه، (ئەسینا) ی بینی کە بەتەواوی شکۆی خۆیەوه لەبەر دەرگاگەدا راوەستاوه. گوتی:

- "پراکلیوس، بۆ هەر کۆئ دەرۆم دەست بەروومەوه دەنین، هاتووم تا لەناو هەنبییەیی تۆدا پەنا بگرم!"

(*) راناو کە بەپیتی گەورە HIM نووسرا، ئەمەش واتە مەسیح.

چ ده‌بوو گهر ئهم (مه‌سیح) ه، هه‌مان شیوه توانیبای له‌دلی منا په‌نای گرتیا؟

که له‌کیتوی ئاتوس گه‌رامه‌وه، بۆ یه‌که‌م جار هه‌ستم کرد مه‌سیح برسی و ئاواره ده‌سوورپیتنه‌وه و له‌خه‌ته‌ردایه، ئیدی هه‌نوکه کاتی رزگارکردنیبه‌تی به‌دهستی ئینسان. په‌ژاره و سوژتیکی فره کۆنترۆلیان کردم، بیتزار له‌ژیانی ئارام و بئ‌خوره، پتی ده‌شتوده‌رم گرت‌ه‌به‌ره، چه‌ندین رۆژ گه‌رام و چیاکانی مه‌کدۆنیام له‌پیتوه‌دا. سه‌ره‌نجام گوندیکی تاریک و ویران و نه‌فره‌تلیکراوم دۆزیبه‌وه، کولبه‌ی پر له‌په‌یین، منال و به‌رازی قور و لیتاویی، پیاوان به‌مۆره‌وه سه‌ریان ده‌کردم، سلاوم لئ‌کردن، وه‌لامیان نه‌دامه‌وه، ژنان هه‌ر که منیان بینی ده‌رگاکیان له‌و دیوه‌وه داخست. به‌خۆم گوت: "ئیره جیگه‌ی منه. ئە‌ی رۆحی من، تۆ ئیره له‌م گونده ترسناکه و له‌نیو ئهم خه‌لکه ترسناکه‌دا ده‌توانیت توانای خۆراگری خۆت بسه‌لینیت!" تیکۆشه‌ره زامداره‌که‌م هه‌ر له‌خه‌بالدایبوو، له‌به‌رئ‌وه‌ی ده‌مویست جه‌سته ئه‌شکه‌نجه‌ بده‌م، بپارم دا زستان له‌و گونده‌دا بمینمه‌وه. دوا‌ی عه‌زاب و ماندوواییه‌کی زۆر توانیم شوانیکی پیر تیبگه‌یه‌نم که پیاوکوژ و سیخوور، یاخود شیت نیم، ئه‌وجا قایل بوو له‌قوژنیکی کولبه‌که‌یدا جیگه‌م کاته‌وه و هه‌موو رۆژیکیش چۆرئ‌ شیر و نه‌ختی نانم بداتن. دار له‌و گونده‌دا زۆریوو، به‌رده‌وام له‌به‌ر ئاگردا داده‌نیشتم و ده‌مخوینده‌وه، جگه له‌ئینجیله‌کان و هۆمه‌ر، هه‌چی ترم پت نه‌بوو.

هه‌ندئ‌ جار وته‌کانی مه‌سیح له‌باره‌ی ئه‌قین و له‌خۆبوردنه‌وه ده‌خوینده‌وه و هه‌ندئ‌ جاری تریش شیعره نه‌مره‌کانی شیخ و باوکی گریکیه‌کان(*) . پتیسته ئارام و میه‌ره‌بان و له‌خۆبوردوو بیت، که زلله‌یه‌کیان له‌لای راست دا، ئه‌والای چه‌پیشته راگره‌ بۆیان، ژبانی ئهم دونیا بئ‌بايه‌خه، ژبانی راسته‌قینه ئه‌وه‌تا له‌به‌هه‌شته - یه‌که‌میان ئاوها ئه‌مری ده‌کرد. ده‌بئ‌ به‌هتیز بیت، ژن و جه‌نگ و شه‌رابت خۆش بوئ‌، ده‌بئ‌ بکوژی و بکوژتی تا شکۆ و مه‌زنايه‌تی ئینسان دانه‌به‌ژئ‌، ژبانی ئهم دونیات خۆش بوئ‌، ژبانی کۆیله‌یی له‌ژیانی پادشایه‌تی له‌ (هادیس) باشته‌ره - ئه‌مه‌شبان باپیره‌ی گریکستان پتی ده‌گوتم.

ئاکی (**) یه‌کان له‌ملاولای زه‌ینمه‌وه راست ده‌بوونه‌وه، ئاکیه‌کان به‌که‌پووی زل و مه‌چه‌ک پتچ و زل و رانی کولکن و پشی نووک درتژ و قژی چه‌ور و بۆنی شه‌راب و سیره‌وه، هیلینیش به‌سه‌ر دیواره‌کانا - نه‌مر و نه‌ژاکا- ده‌گه‌را، له‌رووناکیدا ئارنگی ده‌دا، په‌له‌یه‌ک چیه‌ به‌له‌شییه‌وه نه‌بوو جگه له‌پاژنه‌ی پتیکانی که خه‌لتانی خۆین بوون. خواوه‌نده‌کانیش له‌سه‌ر ئه‌سکه‌ملنه‌کانی خۆیان له‌سه‌ر هه‌وره‌کان پالیان دابۆوه و ته‌ماشای خه‌لکیان ده‌کرد که یه‌کتريان سه‌رده‌بری. لیره، له‌و خه‌لوئه‌ته‌ی خۆمدا، گویم بۆ ئه‌و دوو ساینین (***) ه رادیرابوو، هه‌ردووکیان چنگیان له‌ناخم گیرکردبوو، هه‌ردووکیان ئه‌فسوونیان ده‌کردم و

(*) مه‌به‌ست له‌ هۆمه‌ره.

(**) مه‌به‌ست له‌خه‌لکی گریکستانه.

(***) دوو فریشته‌ی زه‌ریابین که نیره‌ی له‌شبان وه‌ک ژن و نیره‌که‌ی تریش وه‌ک له‌شی بالنده. بۆ یه‌که‌م جار ناویان له‌ نۆدیس‌ه‌دا هاتوه‌ که گوايه‌ ده‌نگی چه‌نگ (قیساره) و گۆزانی چرنیان هیند ئه‌فسوونای بووه که گوێگری له‌هۆش خۆ بردووه. فه‌ره‌نگی ئه‌فسانه‌کانی کریک و رۆم.

نه‌مه‌دزانی ئیسک و پروسکم به‌تارمایی کامیان بیه‌خشم.

ده‌روه به‌فر بوو، له‌په‌نجه‌ره بچووکه‌که‌وه سه‌یری ده‌روه‌م ده‌کرد و سه‌رنجم ده‌دا چۆن کلوه‌ به‌فر، ناشیرینی گوند داده‌پۆشی، هه‌موو به‌یانیه‌یه‌ک مه‌رو به‌رغهل به‌لامدا تینه‌په‌رین و له‌زرنگه‌ی زه‌نگۆله‌کانیان خه‌به‌رم ده‌بۆوه.

له‌ناو جیگه‌که‌م هه‌لده‌سام و له‌رێگه به‌به‌فر پۆشراوه‌کانه‌وه له‌گه‌لیاندا سه‌رده‌که‌وتم و له‌گه‌ل شوانه‌که‌دا چه‌ند وشه‌یه‌کمان له‌باره‌ی هه‌ژاری و سه‌رما و ئه‌و مه‌رانه‌ی که ده‌مرن ئالوگۆر ده‌کرد، ئاخ‌ر به‌درتژیایی ته‌مه‌نم گویم لئ‌ نه‌بووه شوانیک له‌باره‌ی شتی دل‌پیتنه‌وه بدوئ‌، به‌لکو هه‌میشه له‌باره‌ی هه‌ژاری و سه‌رما و مه‌ری مردوووه سه‌ری قسه‌ داده‌مه‌زینتی.

رۆژیکیان به‌فرتیکی یه‌کجار زۆر باریبوو، زه‌نگه‌کانی ئاویی به‌نه‌وايه‌کی ماتمه‌وه لیدران، بیتگومان که‌سێک مردبوو، خه‌لکی گوند خۆیان له‌ماله‌وه زیندانی کردبوو، جاروبار زه‌نگۆله‌ی هیتستریک بیتده‌نگیه‌که‌ی ده‌شله‌قاند، له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه ریشۆله‌کانم ده‌دیت که له‌تاو برسیتی له‌ملا بۆ ئه‌ولا هه‌لده‌فرین، ئاگرێکم کردبۆوه، گه‌رمایی ناگره‌که وه‌ک دایکیکی میه‌ره‌بان له‌ئامیزی گرتبووم، هه‌ستم به‌خه‌سته‌وه‌ی ده‌کرد، به‌لام کۆتیر وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌خه‌سته‌وه‌ی گه‌وره‌ خیانته‌ بئ‌، گریانیکی به‌کول له‌ناخمه‌وه هه‌لقولی - گریانیکی هیتور، هیتور و ئارام- ده‌تگوت دایکیکه و له‌پرسه‌ی کوره‌که‌یدا ده‌لاوتینت‌ه‌وه.

یه‌که‌م جار نه‌بوو ده‌نگی ئهم گریانم له‌ناوه‌مه‌را ده‌ژنه‌فت، هه‌ر کاتئ‌ هه‌ستم به‌په‌ژاره کردبئ‌، هیتورتر ده‌بۆوه و ده‌نگی به‌ویزه‌ می‌شه‌ه‌نگیکی دوور ده‌چوو، به‌لام کاتیک شادومان بام، ئه‌وا ناخم ده‌کولا، له‌ترسا هاوارم ده‌کرد: "کتیبه له‌ناخمدا ده‌گری؟ هۆی چیه‌؟ ئه‌دی چ هه‌له‌یه‌کم کردووه؟"

شه‌و داهاتیوو، منیش له‌ناگره‌که رامابووم، دل‌م حه‌زی به‌تیکه‌لا‌بوونی ئه‌و ناله و گریانه نه‌ده‌کرد، بۆچ ده‌بئ‌ شیوه‌ن که‌م و بگریم؟ خۆ خه‌مییکی قورس ده‌ستی نه‌ناوه‌ته رۆحم، هیمنايه‌تی و گه‌رمام هه‌یه، مالی شوانه پره له‌بۆن و به‌رامه‌ی ژبانی جوتباری و شوانکاره‌یی، تژییه له‌بۆنی پونگه و به‌هت، له‌به‌ر ئاگردا دانیشتووم و هۆمه‌ر ده‌خوینمه‌وه، شادومان بووم، هاوارم کرد: "من خۆش‌حالم، ئه‌دی له‌چیم که‌مه؟ له‌هه‌یج. ئە‌ی که‌واته چیه‌ یان کتیبه له‌ناخمدا ده‌گری؟ چی ده‌وئ‌؟ چی لئ‌م ده‌وئ‌؟"

بۆ له‌حزه‌یه‌ک هه‌ستم کرد له‌ده‌رگا ده‌درئ‌، هه‌ستم کردمه‌وه، به‌لام که‌س نه‌بوو، ئاسمان سامال، ئه‌ستیره‌کان وه‌ک پشکۆ ده‌سووتان، دانه‌ویم، له‌ژتیر رۆشنایی ئه‌ستیراندا رێگه به‌به‌فر پۆشراوه‌که‌م دایه به‌ر رێژنه‌ی سه‌رنج تا به‌شکم شوین پتیه‌که به‌دی که‌م، به‌لام هه‌یج نه‌بینی. ده‌ستم خسته‌ په‌نا گوئ‌ و گویم هه‌ل‌خست، له‌ولا گونده‌وه سه‌گتیک مه‌للولانه ده‌یقرووسکاند، ده‌شی (ئیزائیل) ی بینیی که له‌ویوه به‌سه‌ر به‌فره‌که‌دا رۆشیتووه، ئاخ‌ر دوو رۆژ له‌وه‌به‌ر شوانیکی پیر، به‌لام که‌ته و لیتاتوو، به‌روالته‌ نه‌مر، هه‌ل‌خلیسکا‌بووه زنا‌رتکه‌وه، سه‌رانسه‌ری ئه‌م‌رۆ به‌گیانه‌وه بوو، هه‌موو خه‌لکی ئاویی له‌تاو ئازاری گیاندانی وی هاواربان بوو، به‌لام ئیستا ئیتر له‌نالنه‌که‌وتبوو، جگه له‌سه‌گه‌که‌ی که به‌خه‌میننی ده‌یقرووسکاند، چ ده‌نگتیک له‌و ناوه‌دا نه‌ده‌بیسترا.

موچورکیتکم پیداهات، گوتم ده‌بئی مردبئی، مردن په‌ستی ده‌کردم، هیشتا وشه‌گه‌لی ته‌سه‌للادهره‌وه سه‌بارت به‌ژبانی دووم و سه‌بارت به‌و دونیا نه‌یاندته‌توانی فریوم دن، به‌لام له‌لایه‌کی تریشه‌وه توانای نه‌ووم نه‌بوو بئ ترس له‌گه‌ل مهرگ پروبه‌پروو بيمه‌وه.

جارتیکی تر ده‌سته‌وادویتی هۆمەر بووممه‌وه، گوايه هەر ته‌نها ده‌متوانی له‌سه‌ر رانی ئەم بابە گه‌وره پیره ئۆقره بگرم، شيعرگه‌لی نهمر ههمدیس وه‌ک شه‌پۆل به‌سه‌ر يه‌کدا گلان و به‌هه‌نيه‌مدا هاتنه‌ خواره‌وه. به‌دریژایی سه‌ده‌کان، کرچه کرچی شه‌ره نیتزی خواوه‌نده‌کان و ئینسانه‌کانم ده‌ژنه‌فت. (هیلین)م به‌سه‌ر دیواره ته‌رواده‌بیه‌که‌وه ده‌بینی که پیا‌سه‌ی ده‌کرد و پیره‌میتردانی شار چواره‌وریان دابوو، به‌دیتنی وی هه‌ولم دا مهرگ له‌بیر خۆم به‌رمه‌وه، به‌لام هۆش و گۆشم لای مهرگ بوو. به‌خۆم گوت " ناخ، چ ده‌بوو گه‌ر دلێ ئاده‌میزاد قادری ره‌ها با و توانیبای له‌گه‌ل مه‌رگدا بجه‌نگی! چ ده‌بوو گه‌ر وه‌ک مه‌ریه‌می مه‌جده‌لییه‌ - مه‌ریه‌می مه‌جده‌لییه‌ی سۆزانی - با و توانیبای ته‌رمی دلداره‌که‌ی راپه‌رینیتته‌وه!"

هه‌ستم به‌په‌ژاره‌یه‌کی گه‌وره کرد له‌سه‌ر دلّم، مه‌خاين، چۆن توانیبام به‌نۆره‌ی خۆم (ئه‌و)م راپه‌راندبايه‌وه و دلّم ئارامی گرتبا! هه‌ستم ده‌کرد (ئه‌و) ته‌نها جه‌نازه‌یه‌که له‌ناوه‌مه‌را پاکشاوه و به‌رده‌وام ده‌گری، (ئه‌و) له‌هه‌ولێ هه‌ستانه‌وه‌دا بوو، به‌لام ئاخ‌ر بئ يارمه‌تی ئاده‌میزاد ناتوانی هه‌ستیتته‌وه، هه‌ر له‌م پرووه‌وه هه‌ستی به‌بیتزاری ده‌کرد به‌رامبه‌رم، ئاخ‌ر چۆن ده‌متوانی رزگارم کردبا و خۆبشم رزگارم با ؟

ئه‌گه‌ر با پیره‌م له‌جیتی من با، ئە‌وا سواری که‌شتیه‌که‌ی ده‌بوو، چارۆکه‌که‌ی هه‌لده‌دا تا‌کو له‌گه‌رووه‌کاندا که‌شتیه‌ جه‌نگیه‌کانی تورکان تینکوییک بشکینێ، ئاخ‌ر با پیره‌م تورک و جووله‌که‌ی وه‌ک يه‌ک به‌به‌رپرسیاری له‌خاچدانی مه‌سیح ده‌زانی. به‌م شتیه‌یه‌ رقی خۆی داده‌مرکانده‌وه و ئارام ده‌بۆوه. خۆ ئه‌گه‌ر با بيشم له‌جیتی من با، ئە‌وا سواری ئە‌سه‌په‌که‌ی ده‌بوو، هیترشێ ده‌کرده‌ سه‌ر کافران و که‌ شه‌وه له‌شه‌ر ده‌گه‌رايه‌وه مېتزه‌ری سېی به‌خوتن سووری دوژمنانی مه‌سیحی له‌گه‌ل خۆ ده‌هتیايه‌وه و به‌ژتير وینه‌که‌ی مه‌سیحدا هه‌لی ده‌واسين، به‌م جۆره ئە‌ویش سوکنايي ده‌هات و هه‌ستی ده‌کرد مه‌سیح له‌دلێ ویدا راده‌بئ و هه‌لده‌سیتته‌وه. ئاخ‌ر با بيم جه‌نگاوه‌ر بوو، جه‌نگیش بۆ ئە‌و پرتبازی رزگارکردن و رزگاربوون بوو، به‌لام من - بنکری بنه‌ماله‌ - چيم کردبا ؟

له‌سه‌ر دوندی کویتستانه‌کانی کریت، ناو به‌ناو، هه‌رچه‌نده به‌ده‌گه‌من وا رێ ده‌که‌وئ که له‌بنه‌ماله‌ی زه‌به‌لاحه‌کانا منالتيکی سیسه‌له له‌دایک بئ، باوکه پیره‌که‌ی سه‌یرتيکی ده‌کات به‌لام هيچي لئ تیناگا، جارتیکی تر سه‌یری ده‌کاته‌وه و نازانی ئە‌م تلپه‌ی ناباره چۆن له‌پشتی ئە‌مه‌وه هاتوه؟ کورپه‌ درنده‌کانی تری بانگ ده‌کا بۆ کۆتوبونه‌وه و راویژ تا به‌شکه‌م ئە‌وان بزائن سه‌بارت به‌مه‌ شتیک بکه‌ن، پیره‌میترد به‌سه‌ریانا ده‌نه‌رینێ و ده‌لئ:

- "ئه‌مه هۆی ريسوايي بنه‌ماله‌که‌مانه، کورپه‌ پيم بلين چ بکه‌ين؟ ناتوانئ ببيتته‌ شوان، ئیدی چۆن ده‌توانئ خۆی بکا به‌پشتيردا و مه‌ر بدزئ؟ ناتوانئ ببيتته‌ جه‌نگاوه‌ریش، له‌به‌رئه‌وه‌ی کوشتن ئازاری ده‌دا، ئە‌مه‌ ما به‌ی ريسوايي بنه‌ماله‌که‌مانه، ده‌ی با لئ گه‌رپين ببيتته‌ مامۆستای قوتابخانه!"

مه‌خاين منيش مامۆستای بنه‌ماله‌که‌مان بووم، به‌لام بۆ ده‌بئ پرووی خۆم له‌م چاره‌نووسه وه‌رگيريم؟ پيتويسته شانی بده‌مه‌به‌ر، چه‌ندتيک باووباپيرانم زياده‌روپييان له‌چکۆله‌کردنه‌وه‌مدا کردبئ، خۆ منيش چه‌کی خۆم هه‌بوو، ده‌چووم بۆ شه‌ر.

له‌ ده‌روه به‌فر ده‌باری، خودا به‌به‌خششی فه‌راوانی خۆی، ناشيرينيی دونیای به‌به‌فر داده‌پۆشی، شروشيتالئ هه‌لواسراو به‌دیواری خانۆچکه‌که‌دا ببوونه پیتسته‌ی سېی به‌نرخ و بنه‌درکه‌ نوستوه‌کانيش چرۆيان ده‌کرد.

جارناجاری قیژه‌ی منالتيک، وه‌رینی سه‌گتيک يان ده‌نگی پياويکت ده‌ژنه‌فت، به‌لام هه‌مدیس هه‌موو شتيک کپ ده‌بۆوه، جگه له‌بیده‌نگیی، جگه له‌ده‌نگی خواوه‌ند، چ ده‌نگتيکی تر نه‌ده‌ببسترا.

له‌ کاتيکدا که کوته دارتيکم خسته نيۆ ئاگره‌که‌وه و باوه‌شيتکيش گه‌لای دار ديمشتم بۆ خۆشبۆنکردنی تی هابوشت، ديسان سه‌رم به‌سه‌ر هۆمه‌ردا شۆرکرده‌وه، به‌لام ئیدی بيرم لای ئاکايبیه‌کان و تروايبیه‌کان و خواوه‌ندانی ئۆلۆمپ نه‌بوو، ديمه‌نی به‌خۆزه‌تاو شۆردراو، وه‌ک په‌پوله له‌پيش چاومدا ده‌که‌وته سه‌ما و بز ده‌بوو، جارتیکی تر ده‌نگی گريانی ناخی خۆم ژنه‌فت.

وی له‌مه‌رقه‌ده‌که‌یدا به‌ئارامی نوستبوو، چاوه‌رپتی حه‌واريه‌کان بوو تا بئین و به‌رده‌که‌ی بۆ لاه‌رن، له‌تاریکیدا دانه‌ون و بانگی که‌ن تا هه‌مدیس له‌سه‌ر عه‌رد هه‌ستیتته‌وه، به‌لام هيچ که‌س نه‌هاتبوو، ئە‌ویش دل‌ه‌نجاو ده‌گريا.

هه‌روا له‌و بلتيسانه رابوووم که به‌ره‌و دامرکانده‌وه ده‌چوون، حه‌واريه‌کانم ديت به‌په‌شوکاوييه‌وه له‌دیوه‌خانیکدا کۆببونه‌وه و ده‌یانگوت: (مه‌ولامان مردووه، به‌لئ مردووه!) چاوه‌رپتی بوون شه‌و دابئ تا ئۆرشه‌ليم جئ بئلن و هه‌ریه‌که به‌لايه‌کدا بۆن، به‌لام ژنيک هه‌ستايه سه‌رپئ، ته‌نها ئە‌و بوو که مردنی (مه‌ولا)ی بئ نه‌ده‌سه‌لما، چونکه مه‌سیح له‌ناخی دلێ ویدا رابوو، له‌سه‌پتده‌ی به‌ياندا پتخاوس و قژ ژاکاو و نيوه‌رووت به‌ره‌و قه‌بره‌که‌ راي کرد، دل‌تياوو که مه‌سیح ده‌بینی و بينيشی، دل‌تياوو که مه‌سیح راده‌بئ و رایشپه‌ران، هاواری کرد: (مه‌ولا...!) مه‌ولا له‌گۆره‌که‌یدا ده‌نگه‌که‌ی ژنه‌فت، به‌سه‌ر قاچیدا دانه‌وييه‌وه و له‌سه‌پتده‌ی به‌ياندا ئە‌وی بينی که به‌سه‌ر گژوگیای به‌هاریدا پياسه‌ی ده‌کرد.

زه‌ينم تژبی بوو له‌و خه‌ونی رابوونه، سووکه تايه‌کی زۆر شيرين نيشته سه‌ر پتيلووه‌کانم و خوين زايه لاجانگه‌کانم. کاتيک ره‌شه‌بايه‌ک هه‌لده‌کات، هه‌وره‌کان ده‌ره‌ونه‌وه، سه‌رله‌نوئ يه‌ک ده‌گرته‌وه، له‌شيوه‌ی ئينسان و ئازهل و که‌شتيدا قه‌باره گۆرکئ ده‌که‌ن. هه‌روا که له‌په‌نا ئاگره‌که‌دا کسه‌کم کردبوو، زه‌ینی منيش وه‌ک ره‌شه‌با خه‌ونه‌کانی ناوه‌وه‌می په‌رته‌وازه ده‌کرد و قه‌باره‌ی ده‌گۆرپن و ده‌يکردنه‌ روخساری ئينسانه‌کان. به‌لام ئە‌م روخسارانه به‌خترايي له‌سه‌رمدا وه‌ک بازنه‌ی دووکه‌ل ده‌ره‌وينه‌وه. هه‌ر که وشه‌کان - سه‌ره‌تا به‌گومان و ترس و له‌رزوه و پاشان هيتدی هيتدی دل‌تيا تر و بئ په‌روا تر- ده‌هاتن و روخساریان راده‌گرت، تئگه‌يشتم: (با)ی وه‌شتی تۆويه‌رپين که له‌ناخمدا هه‌لی کردبوو، تۆويکی پيتاندبوو، ببووه

كۆزپەلە و بەئومىتىدى لەدايكېسوون پەلەقاژەى بوو، قەلەمم ھەلگرت و دەستم داىە نووسىن تا لەنازار
رزگاريم، تا بزيم!

لە سەرەتاو دەستم پى نەکرد، لەھەمووان پىشتەر مەجدەلىبە بوو كە نىگەران و چاو بەفرمىسك و سەر
و پرچ ژاكاو دەرپەرى، بەر لەسپىدە راپەنپو و وەخەبەرھاتبوو، دەشى لەخەونىدا (مەولا)ى بىنبىي، وەك
راوچىبەك كە نىچىرەكەى لەبۆسە بنى كەوتە بانگكردن:

واى چەند سەرسورھىتەرە! ھەوا بۆنى چ عەترىكى لى دى
بەجۆرپىك كە ناتوانم سەرھەلنىم.

دە ھەستەوہ دلەكەم، سەرلەنوئى بكەوہ ترپە
تا عەرد شەقار دەكەيت!

شان و ملې خۆلاوېم وەك بال تەپ و كوتبانە
بەلام سپىدە خاو و خلىچكە و
ناخ، كە جەستەش چەند قورس!

ئەى رۆح، بەرلەوہى جلكەكانم بپۆشم و برۆم
پەلە مەكە، سەيرم كە چۆن وەك تازە بووك
خۆم دەرازىنمەوہ و دەست و پىم دەگرم لەخەنە
چاوانم بەسورمە دەپۆرم و برۆم بەوسمە دەرەنگىم
چونكە ھەر وا كە ئاسمانى شكۆمەند

بەئارامى لەقەفەسەى سىنەم دەدا
ئەقەن عەرد دىنبىتە جۆش و

منىش بەكرنۆشەوہ (وشە)م بەشادى و شىبەنەوہ
قەبولە، ھەرەك بلېى ئىنسانىك بى،
كاتىكىش بەرپىگە قوراوېبەكانا دەگەمە سەر قەبرەكەت
وەك ژنىك كە دلدارەكەى جىبى ھىشتىبى

ئەى مەسىح.. ئەژنۆ رەنگ پەرىوہكانت لەئامىز دەگرم
بۆ ئەوہى ھەرگىز جىم نەھىلېت

ھەر دەدوېم و باوہش بەئەژنۆ رەنگپەرىوہكانتدا دەكەم
مەسىحەكەم.. با خەلكىش پىشتت بەربدەن

بەلام تۆ ھەرگىز نامرىت

چونكە مەمكەكانم پىر لەئاوى حەيات

ئەز ئەم ئاوەت پى دەبەخشم و

جارتىكى تر ھەلدەگىبىتەوہ بۆ سەر عەرد

لەگەل مندا، لەنىو چىمەن و گولاندا پىاسە دەكەيت.

منىش وەك پاسارىبەكى عاشق

كە بەسەر پەلكە بەفراوېبەكانى

داربادامەوہ ھەلدەنىشى و

سەرھەستانە دەخوئىنى

منىش ئاواھا پرووہ ئاسمان سەر ھەلدەپرەم و

تا شكۆفەكردنى گول ھەر دەخوئىم!

نەمدەتوانى بنووم، زۆر پەلەم بوو، چونكە ھەنووكە دەمبىست ئەو روخسارانەى بۆ ساتىك مابوونەوہ-
پىغەمبەرەن، مەجدەلىبە و مەسىح، تەمتومانىك كە دەبىتە وىنە و درۆبەك كە دەبىتە راست، رۆحىك
كە لەھىلانەكەپەوہ لەسەر بەرزترىن چلى ھىوا دەخوئىنى - دەسبەجى بيانگرم و بەوشەگەلى تۆكەم و بەھىز
بۆ ھەمىشە رايانگرم. پاش شەو و رۆژىكى كەم دەسنووسى شانۆنامەكەم لەسەر ران و لەبەردەمى خۆمدا
دەيت، توندوتۆل گرتبووم، لەكۆرپىك دەچوو كە داىكى دواى ھاتنە دونىاي توندتوند بەباوہشى خۆوہى
گرتىبى.

رۆژانى پارتىز و جەژنى پاك لەمرو و سبەنىدا بوو، بۆ پىاسە چووبوومە مەزراكان، دونيا ببوہ بەھەشت:
بەفرى چىاي ئۆلۆمپ لەژىر تىشكى خۆردا دەدرەوشاىوہ و مەزراكان لەرەنگىكى سەوزى كالتا شەپۆلىان
دەدا. پەرسىلكەكان وەك مەكۆى جۆلابى بەھارىان بەھەوادا دەدوورى. وردە گولى كىتوى بەرەنگى سىي
و زەردەوہ، بەسەرە وردىلەكانىان خۆلىان لەسەر خۆيان لادەبرد، لەژىر تىشكى خۆرەتاودا سەريان قوت
كردبۆوہ و سەبرى دونىايان دەكرد، لەوانەپە كەسىك بەردى قەبرەكەيانى لاپردىبى: ئەوانىش رابوونەوہ.
كى رابووبىتەوہ؟ بىگومان.....، كە تاوئى گولە، تاوئىك پاسارىبە، تاوئىك بەرسىلەى گەبىوہ، تاوئىكى
ترىش گەنمە.

ھەروا كە بەناو مەزراكاندا دەگەرەم سەرەگىژەپەكى خۆش، كات و شوئىنى دەوروبەرى لى تىكدابووم،
وەك ئەوہ و ابوو لەفەلەستىن پىاسە بكەم نەك گرىكستان. دەمتوانى جىگەپى خوتناوېبەكانى مەسىح
بەسەر خاكخۆلى ئاوساوى بەھارەوہ بىنىم، چىا پىرۆزەكانى كەرمىل (*)، جىلبوا (***) و تابور (***) لە
دەوروبەرمدا راست بىسوونەوہ. ئەم لاسكانەى سەريان لەعەرد ھىتابوہ دەر تا بالاىان بەبالاى ئىنسان
بگەپەن لاسكى گەنم نەبوون، بەلكو ھەموويان مەسىح بوون كە سەريان لەگۆر ھىتابوہ دەرئى، ئەو

(*) Carmed.

(**) Gilboa.

(***) Tabor.

گولانه، گولاله سووره نه بوون، به لکو خوتینی پیروزی وی بوون.

جارتیکیان که سیک له حاخام ناهمەنی پرسى: "مه به سست لهم هه موو مه وعیزه یه چیه به باره ی رۆیشتنه وه بۆ فه له سستین؟ بیگومان فه له سستین تهنه بیروکه به که، ئامانجیکى دووره که ده بی رۆژى له رۆژان رۆحگه لی به هود بیگه نى!"

ناهمەن تووره بوو، له کاتیکیدا که گۆچانه که ی به عهرددا ددها نه راندی: "نا، نا، کاتى ده لیم فه له سستین مه به سست له بهرد و سه وزایى و خا که یه تى، فه له سستین نه ندیشه یه ک نییه، به لکو بهرد و سه وزایى و خا که. پتویسته بچن بۆ نه وى!"

به خۆم گوت: "پتویسته بچم بۆ نه وى تا له شى گهرمى فه له سستین بیسەم و ده ستى تپوه بهدم. به وه دانه سه کتیم که تهنه بهدم پیاسه و گه رانه وه له شاخ و مه زراکانى گریکستاندا له زه تى لى بکه م، دهمه وى سه ر زه مینى که مه سیح پیتی ناوه ته سه رى و نه و بهردانه ی ده ستى لى داو و هه وایه ک که هه لى مژتوه، منیش پى بنیتمه سه رى و ده ستى لى بهدم و هه واکه ی هه لثمژم. شوین پیتی نه و دلزیه خوتینه هه لگرم که رتگه ی نه وى له نیو ئینسانه کانا دیارى کردوه. به لى، ده بی برۆم، رهنه گه له وى له فه له سستین نه و شته بدۆزمه وه که له کتوی پیروزی بیه ووده له دووی گه راوم!"

جارتیکی تر (با) ی سه فه ر له زه نندا هه لى کردوه، نه رى تا که ی نه و (با) یه هه ر هه لده که؟ ئینشاللا تا مردن. چهند له زه تبه خشه هه لبران له عهردى قاقى و سه فه رکردن! چهند له زه تبه خشه پساندنى نه و تاله ده زووى له گه ل دلنیا ییدا گریمان ددها و ئیدى پرارى سه فه ر ددهین! چهند له زه تبه خشه ته ماشا کردنى دووه و بیبىنى ئینسانه کان و نه و کپوانه ی خۆشمان ده وین کاتى له دووراییه کانا بز ده بن.

ههفته ی پیروزی هاته پیتى، له سه رتاسه رى دونیا ی مه سیحیه تدا مه سیح له خاچ ددهرا، نه و پینچ زامه نه مه سه رله نوێ ده میان کردوه، دلئى - مه ره مە می مه جده لیه - ده هاته پیتى تا له گه ل مردندا زۆران بگرئ. چهند به خته و رانه یه پیاویک دلئى مندالیکى هه بی و له ماوه ی ههفته ی پیروزی ئازار بچیتى: توانای خورد و خه وى نه بی و کاتى له نوێه کانی جیتندا جه سته ی به گولئى لیمۆ پۆشراوى خواوه ندیک ده بینى که له سه ر خاچ ده تویته وه، نه توانى بهر به لافاوى فرمیتسک بگرئ. خواوه ن چ خۆشبه ختییه کی له وه گه ورته کیژۆله یه کی خۆش بوئ و به هاریش له په نجهره کراوه کانی که لیساهه بیته ژوورئ و له نیوه رۆی (هه بنى پاک) دا له گه ل نه ووه لاین نه قینیدا بیت بۆ کلئیساهه و به ماچکردنى پیتی (له خاچدارو) بکه ویتته دۆعا و نزا و گه نجیتى بیه پیتته له رزه. چونکه پیتی وایه تاوان ده کا کاتى له سه ر جه سته ی خواوه ند لئوى به لئوى ژنیک ده گات.

(هۆمه ر) م داخست و ده ستى باپیره ی نه رم ماچ کرد، به لام نه مویترا سه ر هه لپرم و چا و بپرمه چاوانى، له خزمه تیا هه راسان و شه رمه نده بووم، چونکه چاک ده مزانى له و ساته دا، به پشتگۆیخستنى نه و و بردنى دوژمه گه وره که ی (واته کتیبى پیروزی) له گه ل خۆمدا، خیا نه تى لى ده کم.

هیشتا عهرد و ئاسمان له خه ودا بوون، تهنه که له شپیریک له سه ربان ملی به ره و خۆره لات قوت کردبۆوه و بانگى خۆرى ده کرد درێزه ی کیتشا بوو!

وهک دز ده رگا که م کرده وه، وهک بلئى بترسم باپیره گوتی له جیره ی ده رگا که بیت. ئیدى رتگه ی به نده رم گرت به ر. کۆمه لى ژن و پیاو له گونده کانیانه وه هاتبوون تا وهک من خۆسازکه ن بۆ سه فه رى فه له سستین و له سه ر مه زارى پیروزی بکه ونه وێرد و دۆعا و نزا. هه رگیز سه ر له ئیواره ی به رتیکه و تنم له بېر ناچیتته وه - هتمنایه تى و شیرینى و میهره بانیه که ی - نه مه باران ده بارى، گه ر سه رت به ره و ئاسمان هه لپریبا، روخسارت ده بینى که به فرمیتسک پۆشراوو.

له هه مان که شتیدا لئفه و به تانیى چه ور و چلکن له سه ر عه رده که ی راخرا بوو، کۆمه لیک پیریتن زه مبیله کانیان ده کرده وه و خه ریکى شت جوین بوون، هه وا بوئى ماسى و پیازى لى ده هات، له نیوه راستا پیاویکی به رواله ت دانای سه رگۆنا سوورى بالا به رزی قژ ماش و برنجیى راوه ستا بوو، به دهم له راندنه وى جبه که یه وه بۆ پیتش و دووه، به ده نگیکى به رز و به سۆز داستانى مه سیحى ده خوتنده وه - ژبان و ئازاره کانی مه سیح - چۆن زاوا هاتوه بۆ ئۆرشه لیم، پاشان چۆن له گه ل هه وارییه کانیاندا دوایین شتیوى کردوه، چۆن قوتابیه خایینه که ی به په له رۆیشتوه، پاشان چۆن عیسا به کتوی زهیتووندا هه لزانوه و ئاره قه وهک (خوتنى مه ییو) له هه نیه ی چۆراوه.

پیریتنه چکۆله و رهبپۆشه کان ئاخیا ن هه لده کیتشا، سه ربان ده له قاند و له هه مان حالدا که وهک په ز ئارام و بیده نگ کاو پیتیان ده کرد، به هه سستیکى قوله وه گوتیان را دتیرا بوو، خواوه ند له دله ساکاره کانیان جارتیکی تر ده بووه جه سته و له خاچ ددهرا ئینسانى رزگاره کرد، شوانیکى گه نج پشتى کردبووه پیریتنه کان و به وردى گوتی را دتیرا بوو، به دهم گوتیرا دتیرانه وه دانه و بیسۆه و به قه له مبه رکه ی وینه ی سه رى چۆله که یه کی له سه ر ده سکی گۆچانه که ی داده تاشى.

کوتوپر کاتیک گه رووی گراوى مه سیح به جۆرتیکى تاقه تیر تینوتى زۆرى بۆ هیتا و هاوارى کرد: "تینومه!" ئیدى ژنیکى گه نج و تۆزیک قه له و به جۆرتیک هه ژا که قنجه پى هه ستایه سه رپى و هاوارى کرد: "توه... کوره که م!" وای چهند ورووژام به بیستنى هاوارى دا یکانه و قوولئى نه و ژنه، چهند ورووژام کاتى گوتیم لئى بوو که به کورئى خۆى بانگ کرد.

هه نووکه زه ربای (ئیه زه) مان جى هیشتبوو، ده گه یشتینه خۆره لاتى نزیک، نه فریقا له لای راستمانه وه - هه رچه نده نادیار - به ئارامى لئى پاکشابوو، قویروس له به شى راستى ئاسۆه بوو، زه ربای ئاگرین ئارنگى ده هات، دوو په پوله له سه ر چارۆکه ی که شتییه که له فریندا بوون، ته برتیکى بچوک و برسى که شویتمان که وتبوو، وهک فیشه ک ده رپه رى و په پوله یه کیانى گرت و خواردى، کچیتیکى ناسکی رهنه گ بزرکاو که نه وى بینى قیزاندی و که وته زریکه زریک. یه کى پیتی گوت: "بیر خوتنى به ره وه، نه مه یاسای سروشته، بۆ پیت وایه کچیتیکى لاوازی ناسک بى؟"

له سه ر زه مینیکى به هه تا و برژاو نیتزیک ده بوینه وه، سه ر زه مینیک که رۆژئ له رۆژان له وئى و له کونجیتیکى هه ژار و چکۆله دا له (ناسره) ئاگریتک بلئسه ی سه ندبوو، ئاگریتک که دلئى ئینسانى سوتاند و نوپیکرده وه، نه مرۆیش ژبان جارتیکى تر، وهک دوو هه زار سال له مه وه به ره له گه نده لئیدایه، به لام نه و گېروگرفتانه ی که هاوسه نگیبى دل و میتشک تیکده ده ن، گه لئى ئالۆزترن و چاره سه رکردنیا ن گه لئى

ئەستەمىترو خوتىناويتىرە، ئەوكات پەيامىكى ساكار و دلپىت سەرى ھەلدا و رىزگارىي وەك وەرزى بەھار بالى بەسەر عەردا كىتسا، پەيام لەوھ ساكارتر و دلپىتتەر نەبۆتەو، رەنگە ئىستاستا ئەو پەيامە بتوانى رىزگار كەرمەن بىت. كى چوزانى؟ ھەر بۆيە دەچووين بۆ ئۆرشەلېم تاجارىكى تر گوئى لەكورى مەريەم رادىرېن!

شەو بو، لەسەر (عەرش)ى كەشتىيە كە راکشابووم تا بنووم، بەلام دەمەقەرەيك لەئەمبارەكەوھ دەھات، دوو گوتم ھەبو، دووانى تىرىشم بۆ بىستنى ئەو دەمەقەرەيك قەرز كرد، يەككىيان كە ھەر لەچۆنئىيەتى دەنگىرا دەتتوانى مەزەندەى جھىلبوونى بکەيت، بەگورۇ تىنەوھ گومرايى و زولم و زۆرى ژيانى نابورى و كۆمەلايەتتى ئىستاي رېسو و مەحكوم دەكرد، دەيگوت: "جەماوەر برسى دەبن كەچى بەرپرس و زۆرداران سەرەوت و سامان كەلەكە دەكەن!" دەيگوت: "ژنان خۆيان دەفرۆشن، كەچى قەشەگەل باوھەنەكەن!" دەيگوت: "بەھەشت و دۆزەخ ھەردووكيان لىرەن لەسەر ئەم عەردە، ژيانىكى تر بوونى نېيە، پىتويستە لىرە دادوھرى و بەختەوھرى بدۆزىنەوھ!" لەھەموو لايەكەوھ ھاوار ھەستا: "بەلئى، بەلئى، راست دەكەيت! ئاگر و تەر!" تەنھا يەك كەس ھەولئى دا بەرپەرچى ئەو قسانە بداتەوھ، كەسىك بەتۆنى دەنگىدا ناسىمەوھ، ئەويش مەجىتورەكەى ھاوسەفەرمان بو، بەلام دەنگى لەنئو ھاوار ھاوار و پىتەكەنىنى خەلەكەدا بزرېو.

بەتاسوق و پەرۆشئىيەوھ گوتم رادىرايو، ئەمبارى ئەم كەشتىيە لەژىرەمىنىكى تازە دەچو كە جارىكى تر كۆيلەكانى تىدا گرد بوويتنەوھ- كۆيلەگەلئە ئەمرۆيى- تا جارىكى تر سىستىمى دونيا تىكويىك بدەنەوھ! شتىكى ترسناك بو، ئامانچى ئەم سەفەرەى ئىمە ستاشى روخسارى خورەم و ئاشناى خواوھند بو، روخسارىكى پر مەينەتى و ھىمنايەتى، روخسارىكى پر لەھومىد بۆ ژيانىكى نەمر. پىرئىژنە چكۆلەكان نان و مۆم و فرمىسك و عىبادەتبان بۆ ھىنابو، لەھۆدە نمە يەكەكانىشدا بىن باوھرە بەختەوھەكان لەسىاسەت دەدان و دەنوسان، كەچى لىرە، لەژىرەوھ، تۆوى تىورىكى گەردوونى نوئى و خەتەرتاكان وەك دىاربيەكى ترسناك لەگەل خۆدا دەبرد.

دونىايى خۆشەويست و پىرۆز لەمەترسىدا بو، دونىايەكى تر، دونىايەكى لىئاوئىو لەقور و لىتە و پرشنگ، كە لەخاك و دلئى ئىنسانەوھ سەرى ھەلەدەدا، لەژىرەمىنى كەشتىيەكەدا خۆى حەشاردايو، ھەر بەلەمىكى دەسكەوتبا، سەردەكەوت و سەفەرى دەكرد.

بەيانى رۆژى دواتر، وردە وردە سەر زەمىنى مەعوود وەدىار كەوت سەرەتا ھىلتى دوور و نادىار لەئاسۆدا، پاشان چىا نزمەكانى يەھودىە (*)، يەكەم جار بەرەنگى خۆلەمىشى و دوايىش بەشىنىكى كال، تا دواجار تىشكى بەزەبرى خۆر لەخۆيدا تواندئىيەوھ و دىارنەمان. پىرئىژنە چكۆلەكان وەخۆكەوتن، بوخچەكانىان پىچايەوھ و لەكاتىكدا كە دەسمالە رەشەكانىان دەدايەوھ بەسەر باندا، خاچيان لەسەر سىنگ دەكىتسا و دەگرىان.

(*)- كەم باكورى ياخا. پىشان بە (يەھودىە) دەناسراو دواتر نارنا (عەباسىيە).

لم، باخ، ژنگەلى رەشتالە و قەلەو و چلكن، درك و دال، دارخورما، رۆبىشت بەرەو شارى پىرۆز بەترومىبلى شى و خەرەكە شكاو، لىدانى كوتوپرى سامناكى دل، دىوارەكان، بانىژەكانى جەنگ، بورج و قەلاگەل، بۆنى پەيىن، بەھارات و ميوەى گەنىو، دزداشە گەل، پرتەو بۆلە و ورتەورت، سىبەرى ھەموو پىغەمبەرە كوژاوەكان لەخاكەوھ ھەستان، بەردگەلى بەخوتىن شەلال، زىندوو دەبوونەوھ و ھاوارىان دەكرد: "تۆرشەلېم!"

نامەوئى و جورئەت ناكەم ھەفتەى پىرۆز وەبىرخۆ بىنمەوھ، لەماوەى ئەو حەوت رۆژەدا ھەموو رووداوھ دلئەزىنەكانى ئىنسان خۆيان دەنواد-ئومىد و ئەقېن، خىسانەت و لەخۆردوويى، ھاوارى (خودايە، خودايە، بۆچى بەتەنھا جىت ھىشتم؟) نەك ھەر مەسىح، بەلكو ھەر مەروئىكى پاك و دادپەرەوھ خىانەتى لى كرېبا، قامچى دەخوارد و لەخاچ دەدرا، بەبى ئەوھى خواوھند دەستى يارمەتى بۆ رايەل كا. لەپراستىدا ئەگەر دلئى مېھربانى ژن نەبا، ئەوا خودا ھەتا ھەتايە پىياوى لەنئو گوژ دەنا، ئاخى رىزگارىي ئىمە بەتالىك دەزووھە بەندە، رىزگارىي ئىمە بەھاوارى ئەقېنەوھ بەندە.

شەو لەدواى شەو تىدەپەرى تا سەرەنجام سىپدەى پىرۆزى (جەژنى پاك) ھات. كلئىساي رابوون وەك پورە ھەنگىكى زۆر گەورە جەمەى دەھات، بۆنى مئىو و ئارەقەى ئىنسانى لىدەھات، بن باخەلگەلى سىپى، قاوھىي و رەشى ئارەقەردووى ژن و پىياوگەلىك كە ئەو شەوھ لەژىرە بانىژەى پەرسىگەكەدا نوستىبون و چاوھپى ساتى خولقېنەرى كەون بوون كە تىبايدا رۆشنايى پىرۆز لەمەرقەدى مەسىحەوھ دىتەدەر. لەھەموو شوتىنى بۆنى ناخۆشى مئىو و رۆنى ترشاو دەھات، لەژىرە وىنەگەلى پىرۆزدا، قاوھ لەقاپى چكۆلەدا دەكولاو ژنان بۆ شىردانى ساواكانىان مەمكۆلانىان دەدەھىنا، بىنگومان ژنە زىنجىيەكانىش دووگى ئاژەلئىان لەكەزى و پرچىان ساويىسو، ھەر بۆيە بۆنى پەزىان لىدەھات، مېردەكانىشيان بۆنى ناخۆشى بزىيان لىدەھات.

پۆل پۆل زىبارەتكاران دەھاتن، لەپەرسىگەكە رى بەر رىدار نەدەكەوت، ھەندىك بەسەر عامودەكانا ھەلئىببون و ئەوانى تىرىش لەسەر كورسىيەكان دانىشتبون، ھەندىكى تىرىش چووبونە شوتىنى ژنانەوھ و لەو گوژە چكۆلەيەيان دەنۆرى كە دەرکەوتنى رۆشنايى پىرۆز تىبايدا لەئانوساتدايو، حەبەشى و عارەبە بىبابان نشىنەكان، زىنجىيە تەربوش بەسەرەكان بەدزداشەى رەنگاوپەنگ و چاوانى فرمىسك تىزاو و برىسكەدارەوھ- ھەموو نەژادى ئىنسان - ھاوارىان دەكرد و پىدەكەن، ھەناسەيان ھەلئەكىتسا. كورپىكى گەنج لەھۆش خۆى چو، لەسەر دەست بردىانە حەوشە، قەشەبەكى پىرو لاواز لەسەر وردە بەردى حەوشە كەوت و كەفى دەچراند.

خەلەكەكە كوتوپر بىدەنگ بوون، ھەوا تىزى بوو لەچاوغەلى ئاگرىن، پەتبارك بەجلكى زىرەكەفتەوھ وەدىار كەوت، تەنھا و بىدەنگ سەرى داخست و بەژىر (مەرقەدى پاكژادا بەرەو ناوھراستى كلئىسا بەرپى كەوت، جوتىاران بەدەمى داچراوھوھ راوھستان، داىكان مەلئەكانىان دەنايە سەر شانىان تا ئەوانىش

بتوان ببینن، هەر چرکه یهک وهک دلۆپتیکی درشت به سهر سه رمانا دهباری، تیشکیک له مه رقه دی پیرۆزه ده دره په پیری و په تریارک به گورزیک مۆمی سپی داگیرساوه ده رکهوت، له چاوترووکانیکدا کلێسا له خواره ده تا سه رێ نو قمی رووناکي بوو، بینه ران هه موو، هه ربه که بیان مۆمی سپی خۆی به دهسته وهو به رهو لای په تریارک چونه پیش تا به شکم به خششی تیشکیان به رکه ویت، دهستیان دهخته ناو تیشکه که وه و پاشان له ده موچا و سنگیان هه لده سوو، ژنان ده بانقریشکاند، پیاوان که وتنه سه ما، به و هه را و زه نابه وه هه مووان به رهو ده رگا که شالوویان برد تا بچه ده رێ.

کلێسا چۆل بوو، دهنکه دهنگی سامناک، جه ماوه ری وروژاو، جلو به رگی ره نگا وره نگ- هه موو نه وه له خه ونیکی غه رب ده چوو- به لام که سه یری عه ردی کلێسا که م کرد، دلنیا بووم هه موو نه م خه یالانه راست بوون، چونکه له سه ر سه نگچه که ی به ر پیمان پاشماوه ی حاله تی جه زه م ده بیینی: تو یکلله پرت ه قال، ناوکه زه یتوون و شووشه ی شکا و.

چومه حه وشه تا هه وایه کی تازه هه لثم، پر به دل حه زم ده کرد په رسته که جه بیلم و بچه کیوه چۆل و سه رکه شه کانی به رام به رم تا جگه له خۆز و مانگ و به رد ه یج شتیکی تر نه بینم و ئینجا هه ر برۆم و برۆم. له گیتراوی نه وه هه موو سه رمه سستی و له خۆبو نه وده که ئیمان داران به په له بوون بۆ بانگ کردنی مه سیح- نه مرپیکردنی- که له گۆردا رایی، دلتم لغا و کردبوو، نه مه یشتبوو سه ر خۆش بی، ناخر رۆحیش وهک له ش شه رمی تایبه ت به خۆی هه یه و له پیش چاوان رووت نابیته وه، به لام هه رکه به ته نها مامه وه، هاوارم کرد: "بۆ دوور! بۆ بیابان! له وێ وهک (با) یه کی سووتین هه لده کات، له وێ خۆم رووت ده که مه وه و لیده که ریم بسووتین!"

خواوه ند ده لێ: "خانمی رۆح، راوه سته، مه رۆ!"

- "خواوه ند، چیت لیم ده وێ?"

- "خانمی رۆح، ده مه وێ خۆت رووت که یته وه!"

- "خواوه ند، چۆن داوای شتی وام لێ ده که یه ت؟ ناخر من شه رم ده که م!"

- "خانمی رۆح، چ په رده یه ک، ته نانه ت ناسکه تو پیکیش نابێ له نیوالمانا بیته. که واته خانمی رۆح، ده بی خۆت رووت که یته وه!"

- "خواوه ند نه و خۆم رووت ده که مه وه، ده ی بیه!"

هه روا به ده م چرینی نه م قسه نه مرانه ی رۆحی عاشقی خواوه ند وه، به رهو (به حرله بیته) به رێ که وتم، تامه زرۆی ببینی نه و زرێباره بووم که نه و دوو شاره گونا هباره دروستیان کردبوو، گاشه به ردی خۆله میشی، زه رد و سوور، هه لمیان لێ هه لده سا، کاتی خۆی تووره و لینج له ته پلێ سه ری ده دان، جار ناجاریک په ریشه کی (با) یه کی سووتین هه رم و رۆحی پر ده کردم له لم، به رده کان هه ر نه وه نه بوو کلپه سه نن، نه گو لیک، نه دلۆپه ئاویک، نه بالنده یه کی ده نگ خۆش که به چرینی گۆرانیسه ک ریبواران به خیرینی یان شوپیان که وێ. ته نها خواوه ند وهک شمشیریک به ژوور سه رمه وه هه لواسرابوو.

له رز دا بگرتم، به خۆم گوت: "نه مه مه سیح نیبه، نه مه کوره میه ره بان و له پز شیرینه که ی مه ریبه نیبه، نه مه (یه هوه) یه، یه هوه ی سامناک و مرۆخۆر، من له دووی نه ویان ده که رام که چی نه میانم دۆزیبه وه، نه دی

چۆن ده متوانی له هه ریمی تاریک و بی ده ره تانی سکوتی وی ده ربازم?"

هه رچی زیاتر بیابان قوتی ده دم، سه رم پتر گری ده گرت، هاوارم کرد که خۆم پیشان دا و له گه لم بشاخقی، نه ی مه گه ر خۆی به ئینسانی نه ئه فراندبووم؟ مه گه ر ئینسان ناژه لیک نیبه که په سیار ده وروژین؟ ده ی باشه، من په سیارم هه بوو، نه ویش ده بوو وه لام به اته وه. له و (با) سووتین هه رده به هیمنی لیم په رسی: "خواوه ند، له ساته وه ختیکی دژوار دام، ده بی چ بکه م؟ بشکۆیه ک بخه ره ده مه وه، وشه یه ک، وشه یه کی ساده که رزگار که رم بیته، له به ر نه مه خزاومه ته نه م بیره قووله وه، نه م بیره ی تیایدا به هۆی رووناکیی زۆره به شه واره که وتووم، بۆ نه و دی له گه لت بناخقم، خۆتم پیشانده?"

چاوه رپیم کرد و چاوه رپیم کرد، چ وه لامیک نه بوو!

له تافی منالیم به ملاوه، هه ر کاتی له حه وشه ی مالی خۆمان ژباننامه ی (قه دیسان) م ده خۆتین ده وه، وه خت بوو له تاسه ی دیده نی کردنی نه م عه رده دا بسووتیم، دیده نی نه م عه رده که حالی حازر پیم ناوه ته سه ری، تاسه یه کی سووتین هه ر بۆ پیخستنه سه ر نه و به رد و خا که ی مه سیح پیتی نابوو سه ر، تاسه یه کی سووتین هه ر بۆ بیستنی دهنگی. هه میشه قسه یه کم هه بوو که ده با پیتی بیترم. (نه میستاش هه مان قسه م هه یه) دلێ بۆم ده سووتا و به زه یی پیتدا ده اته وه، وه لامی ده دایه وه، په ره وه ی دنیا به ره و پیشه وه ده چی، په سیار و ئازار و شه ی تانه کانی خۆی ده گۆرێ، ده شی لای مه سیح وشه یه کی نوێ هه بووی بۆ شیفابه خشین به برینه تازه کان، وشه یه کی نوێ که روخساریکی نوێ و پیاوانه تر به نه قین به خشی.

ئاوها له گه ل خۆمدا ده دوام و ده رۆشتم، هه مان هه وای نه و بیابانه م هه لده مرث که له کلپه و لم پیکه اتوه و پیغه مبه ره کانیش هه لیا تر توه. کاتی گه یشته ناوه رگه ی زنا ره که، کوتوپر (به حرله بیته) ئارام و خۆله میش ئاسا وهک قورقوشمیکی قالکرا و لیبوریتز له ناوی لیخن و په شدا گیرسا و له به رده مدا دره وشایه وه. رووباری ئوردون به رهنگی سه وز و شین، وهک لقیک له (به حرله بیته) به نیو قامیش و سووره چناره کانا به ره و فه له ستین ده کشا، تا قمیکی پیاوی دزاشه له به ر خاچیان کیتشا، له کاتیکیدا نه وان خۆیان به ناوی موفه رکدا ده کرد و ده بوونه حاجی، قه شه یه ک له که ناری چۆمدا راوه ستابوو بالۆزه ی ده بیتر.

له به ری رووباره که وه و له ژیر سا پیته یه کی قامیشیدا، مه یخانه یه ک رۆنرابوو، له کاتیکیدا که گرامافۆنیکی زۆر کۆن گۆرانی ئامان ئامانی لیده دا، کابرای مه یخانه چی که پیاویکی قه له و و خریلانه بوو، دزاشه یه کی چه وری له به ردا بوو، جگه ری به رخی ده برژاند و گۆرانیی گرما فۆنه که ی ده گۆته وه.

هه نگا وه کانم خیرا تر کرد، له که ناری (به حرله بیته) دا گه رام و سه رله نوێ پیتی بیابانم گرته وه به ر، چاوانی نیگه ران و ترس تیزاوم بریبوو نه و مه نگه که، وهک نه وه ی چاوانم بیان هه وێ نه و شاره له قوولا بییرا ببینن، هه روا که رامابووم، قامچی برووسکه یه ک کسپه ی له سه ر شانی خه یالیم هه ستاندم. خۆم ببینم، ببینم که پیتی قه ده ر به تووره یه یه وه هه ردوو شاری (سودوم و گۆموره) (*ی پلشاند ه وه و نو قمی زه ربای بی بنی کردن. دلتم له لیدان که وت. ناخر رۆژیک دێ سودوم و گۆموره ی ئیمه ش پیتی به هیتزی قه ده ر

(* سودوم و گۆموره Sodom and Gomorran دوو شاری دیرینی فه له ستین که خه لکه که ی به به ره وشتی و به دکاری به ناویاگ بوون. به گۆره ی ربا یه تی ته ورات برووسکه له م دوو شاره ی دا و ویرانی کردن.

بپیلیشینیتهوه، ئەم دونیایەیی که پێدەهەنێ و دەجەنگێ و خودای لەبیرکردوو، دەبیتە (بەحرولەبیت) ێکی دی. لەکۆتایی هەر سەرەدەمێکدا خودا هەم شارگەلی بەدەرەوشتان و هەم شارگەلی بیریاری پلێشاندۆتەوه. ترسام، ئاخر جاروبار وا هەست دەکەم ئەم دونیایە سودوم و گۆمۆزەبەکی تره بەرلهوهی خواوند بەسەریدا بروا و بپیلیشینیتهوه، پێم وایه دەرکۆی دەنگی ترسانکی ببیهین که نێزیک دەبیتەوه. لەسەر تەپۆلکەبەکی لم راوهستام و بۆ ماوهبەکی درێژ لهو ناوه نەفرەتکراوه رامام- ئاوتیک که هەولێ دەدا هەردوو شاری ئەفسوونگەر و تاوانبار لەقولایی رەشاییدا هەلکێشی- حەزم دەکرد بۆ ساتیکیش بێ سەرلهنوێ لەبەر تیشکی خۆردا بیریسکیتەوه. هینده بەس بوو نیگایان کهم، ئیدی پیلووم لێک نابا و سەرلهنوێ دیار نەمابان.

سودوم و گۆمۆزە لەپەنا بەستەری رووباردا وەک دوو سۆزانییه، که خەریکی ماچکردنی بەکترین، لێی راکشایون، ببیاو لەگەڵ پیاو و ژن لەگەڵ ژن و پیاوان لەگەڵ ماین و ژنان لەگەڵ گا دا ئاویزانی بەکتر دەبوون. هەمووان تا سنووری ئینتەللاکردن لەدرەختی ژبان و لەدرەختی ماریفەیان دەخوارد. کاتییک بەیکەرە پیرۆزەکانیان شکاند، ببینیان جگە لەدار و بەرد چیدی که نین، کاتییک ئەندیشهکانیان شکاند، ببینیان پون لەهەوا، که نێزیک و نێزیکتر بوونەوه لەخواوند، گوئیان: (ئەم خواوندە باوکی ترس نبییه، بەلکو رۆلەیی ترسه!) ئیدی ترسیان شکا، لەسەر هەر چوار دەرۆزی شار بەپیتی زەرد و درشت نووسییان: (چ خواوندیک لێره نبییه!) دەستەواژەیی خواوند لێره نبییه مانای چی؟ مانای ئەوهیه چ سانسۆرتیک لەسەر غەریزەمان نبییه، کاری چاک پاداشت و کاری خەراپ سزای نبییه، نە چاکەخوایی هەیه و نە شەرم هەیه و نە دادپەروری، بەلکو ئیمه هەموومان گۆلە گورگ و دەلە گورگین لەحالهتی ناوهکوئیدا!*)

خواوند توورە بوو، بانگی ئیبراهیمی کرد: "ئیبراهیم!"

- "پەروردگار، ئەمرکه!"

- "ئەئى ئیبراهیم، مەر و وشتەر و سەگ و خزمەتکار و کەنیزەک و ژن و کورەکەت ببه و برۆ، برۆ... من گەیشتوومە تە بریاریک!"

- "گەرەم (گەیشتوومە تە بریاریک) لەکەلامی تۆدا یەعنی (بپارم داوه بکۆژم)!"

- "ئاخر مێشکیان زیاد لەپتیبست چەقاوهسوو بووه، دلێان زیاد لەپتیبست شادومان بووه، زگیان پتر لەئەندازه هەلاوساوه، قێز لیبان دێتەوه. لەئاسن و بەرد خانو رۆدەنێن وەک بلێی قەت نامرن، کووره بەکاردههێنن و ئاگری تیدا دەکەنەوه و ئاسن دەتوتینەوه، من ببابانەکەم وەک مەرۆبەکی گەرگول، لەعەرد داپروه، بۆچی؟ چونکە ئیرادەم وای خواستووه، کهچی خەلکەکی سودوم و گۆمۆزە ئاویان بۆ راکیشاوه و کێلاویانە و کردوویانە تە بەهەشت، توخمە نەمرەکانی ئاو و ئاسن و بەرد و ئاگریان خستۆتە ژیر کۆنترۆلی خۆیانەوه. ئیدی من لیبان وەرس بووم، لەدرەختی مەعریفەیان خوارد، سێویان رنی، ئیدی مەرگیان

(*) تۆپکی چێژی سیکسالیی لای نازەلی مێ.

شتیکی حەقییه!"

- "خوایه، دەبێ هەموویان بمرن؟"

- "هەر هەموویان! ئەئى مەگەر من قادری رها نیم؟"

- "خواوند، تۆ قادری رها نیت لەبەرئەوهی دادوهریت. ئاخر ناعادەلەتی و عەیب و عەبەس لەتۆ ناوهشیتەوه!"

- "ئێوه، ئێوهی کرمگەلی سەر لەژێر خاک دەرھانیو، لەخاک دروستبوو، لەخاک چەقیو، کهئى عەدل و ناعەدل، سەروری و شووری، مەنتیق و نامەنتیق دەفامن؟ حیکمەتی کاملی من کهنگی لەبازنەئى دەرکی ئێوهدا دادەسەکنێ! گەر راستەوخۆ رووبەرۆی ببهوه دەتۆقین!"

- "تۆ خواوەنی عەرد و ئاسمانیت، ژبان و مەرگت لەپالێ یکدا بەدەستتیک راکرتووه و هەلێان دەبژیریت، من هیچم لەکرمیتک زباتر نبییه، من لەئاو و خاکم، بەلام تۆ رۆحی خۆت پێ بەخشیوم و رۆحت کردووه بەبەری ئاو و گلدای. بۆیه جورئەتی ئەوهم هەیه بدویم: هەزاران ئینسان لەسودوم و گۆمۆزە هەن که دەخۆن، دەخۆنەوه، لاف لێدەدەن، پێدەکەن، گالته دەکەن، دەزێن و دەزێن، هەزاران ئەقل هەن که هەرۆک مار هەلەدەستنه سەر کلک و بەفیکەیک ژەهری خۆیان بەرو ئاسمان هەلەدەدەن، بەلام گەر لەنیو ئەو هەموویدا چل رۆحی چاکەخوای هەبێ، گەرەم ئایا ئەوانیش دەسووتینیت؟!"

- "ئاویان بێنه، ئەو چل کەسە کێن؟"

- "پەروردگاری من، ئەئى گەر ببست کەس بن چی؟ ببست رۆحی چاکەخوای؟"

- "ناوهکانیانم دەوێ، تا جیایانکەمەوه!"

- "پەروردگاری من، ئەئى ئەگەر (دە) کەس بن؟ (دە) رۆحی چاکەخوای! ئەئى ئەگەر پێنج کەس بن؟"

- "ئیبراهیم، ئەو دەمه چەقاوهسووت داخه!"

- "پەروردگار بەزەبیت هەبێ، تۆ نەک بەتەنها دادوهریت، بەلکو میهرەبانیشیت، هاوار بەمالمان گەر تەنها دادوهرایت! ئەوسا هەموومان تەفروتونا دەبوین! بەلام ئەئى پەروردگار تۆ میهرەبانیت، هەر بۆیه ئادەمباز هێشتا دەتوانێ لەسەر پێ راوستێ!"

- "کێنۆش مەبه، دەست مەهینە بۆ گرتنی ئەژنۆم، من ئەژنۆم نبییه، بێ هوودەبه، مەکروزیترهوه و مەنالینە، من دلەم نبییه، من سەر سەختم، لەگاشە بەردیکی خارا دەچم، چ دەستتیک ناتوانی شوینی خۆیم لەسەر جێ بیلێ، من بریاری خۆم داوه، سودوم و گۆمۆزە دەسووتینم!"

- "پەروردگارم پەله مەکه، کاتێ مەسەلەکه کوشتن بێ پەله مەکه، رها نبییه، سەبرکه، یەکیکم دۆزبیهوه!"

- "ئەئى کرمی چنگ لەخۆل گیرکردو، کیت دۆزبیهوه؟"

- "ئینسانیکی پاک!"

- "کێ؟"

- "لوت(*)... کورپه که ی هاروونی برام!"

هروا که بی جووله لهسەر ته پۆلکه که پاره ستابووم، ههستم دهکرد هه نییهم خوی تیده زۆ، له ناوه وه مپا دهنگی خواوه ندم ده ژنهفت که له گه ل دهنگی ئینساندا دهسته و یه خه لیک ئالابوون، بۆ ساتیک وی ده چو ههوا قه باره ی به خۆه گرتی و ئیدی (لوت) پیتخاوس و تووره، به ریشی بژ و گریک به هه نییه وه له به رامبهردا پاره ستایی. ئه م (لوت) ه، ئه و کۆله یه نه بو که له ته وراتدا باس کراوه، به لکو (لوت) یکی تاییهت به خۆم بوو، سه رکه شیک بوو که سه ری پیتی فه رمانی خودای ده کرد بۆ هه لاتن و خۆده ربا زکردن، له به رامبهردا به زه یی به هه ردوو شاره دلرفین و تاوانباره که دا دهاته وه و به ویستی خۆی، خۆی له نیو ناگر دهن و له گه ل ئه واندا ده سووتا.

به دهنگی بهرز بانگی ئیبراهیمی کرد: "به (ئه و) بلتی من لیتره نارۆم، من سووم و گومۆم، ئه مه ی پین بلتی و پیتی بلتی من نارۆم. چما ئه ی خۆی نالی و شانازی به وه ناکات منی (نازاد) خولقاندوه؟ که واته هه رجیم پین خۆش بی ئه وه ده کم. ده ی که واته من نارۆم!"

- "ئه ی یاخیگه ر، من ناچمه ژیر باری ئه وه وه. مالتاوا!"

- "مالتاوا ئه ی چاوه ی پیری فه زبالت، مالتاوا ئه ی به رخوا له ی خواوند! به ناغاکهت بلتی که (لوت) ی پیر سلاوت لی ده کا، پاره سه ته، پیتی بلتی که ئه و دادوهر نییه، میه ره بانیش نییه، به لکو ته نی قادری ره هابه، ته نی قادری ره هابه، ئه و ته نی به هیتزه و هیچی تر!"

هه نوو که خۆرئاوا ببوو، رۆشنایی دلرفینتر و لاجانگه م هیتور ببۆه، هه ناسه یه کم هه لمرت، وه ک بلتی تازه له مه یدان ی به رخوا داتیکی سه خت هات بیتمه وه، ئاو ریکم له دووه دایه وه، چۆن یاخیگه ریکی ئاوا له ناخمدای سه ری هه لدا بوو؟ ترسناک بوو، ئه م رۆحه درنده و کۆلنه ده ره، له ودیو خواوه نده وه له کام په نهانخانه ی بووندا خۆی هه شاردا بوو؟ له گه ل ئیبراهیم، ئه و باوکه ئیماندار و ملکه چه دا بووم، ئیستا چۆن بوو ده ستبهرداری ببووم؟ چۆن بوو کتیبی پیروزم نابوه ژیری تا - لوت- یکی تر به خولقیتم و له گه لیدا به کانگیریم؟

شه بتانی چه قاوه سو له په نهانخانه ی بووندا کسکه ی کردبوو، چاوه ری بوو ساتیک سه رم لی بشیوی و کليله کانم بیهرجی و خۆی هه لیانگرت و ده رگای (ته له) که بکاته وه و باز بداته رووناک. په وتاریکی نه شیوانه به رامبه ر به خواوند، به رامبه ر ئه و دوژمنه ئه به دییه ی خۆی بنویتی.

به پیتویستم ده زانی ناخه پاکژ که مه وه - گورگ و مه یون و ژن- ی لی ده رکه م، چاکه چکۆله کان و چیتزه چکۆله کان و سه رکه وته کانی لی ده رکه م، تا وه ک بلتسه یه کی هه لگژاو به ره و ئاسمان بچینه مه وه، هه نوو که ش که ببومه پیاو، چیم کردبا جگه له وه ده یه تانی ئه و شته ی به مندالی له حه وش ی مالی خۆماندا به ئاوام خواستبوو. ئاخه بونیاده م ته نی جاریک دیته دونیا وه و هه رگیز هه لیکی ترم بۆ نا ره خسی.

که گه رامه وه ئۆرشه لیم، شه و داها تبوو. ئه ستیره کان له ناگریک ده چوون به ژوور سه ری خه لکه وه هه لئاسرا بن. به لام هیچ که سه له ئۆرشه لیم سه ری هه لته ده هیتا تا بیانی بنی و له ترسا بتوقی. خایله گه لی رۆژانه، په یوه ندییه گچکه کان، خواردن و کتیبی گیرفان و ژن، به سه ر ترسی گه ورده زال ببوون، به م جۆره خه لکی هیتشا ده یان توانی له سه ر فه رامۆشکردن به رده وام بن و دریتزه به ژبان بدن.

هه روا که له سه ر قه ره ویتله که م تلاوتلم ده کرد، به خۆم گوت کاتی ئه وه ها تووه بریار بده م تا ئه و شته ته واو که م که به منالی هیتشا شیری خواوه ند به لیومه وه بوو، پیتشینییم کردبوو.

کاتی له کتیبی ناتووس بووم، راهیبی دهستی گرتم و له له پی دهستم راما. گوتی: "ده مه وی به خت بۆ بگره وه!"

روخساری هه ر له روخساری قه ره ج ده چو، ره ش و پیتست ئه ستوور، ده م و لچی شوو و چاوانی پرشنکی ناگریان دده، به پیکه نیه وه گوتم: "پروام به سیحر و جادوی تو نییه!"

وه لامی دایه وه: "قه یدی ناکات، گرنه گ ئه وه به خۆم پروام پیتیه تی!"

له هیتل و ئه ستیره و خاچ و چرچولۆچه کانی له پی دهستم وردبۆه، پاش لیوردبوونه وه یه کی زۆر، گوتی: "خۆت هه لسه قورتینه ناو ئیشوکاری خه لکییه وه، تو بۆ کرده وه دروست نه بویت، خۆت دووره په ریز راگره، تو ناتوانی ململانیی خه لکی بکه ییت، چونکه هه ر له کاتی ململانییکه دا بیهر له وه ده که یته وه که ره نگه هه ق به دوژمنه که ت بی. پاش ئه وه ش هه ر به لایه که ت به سه ر بیی ده بیه خشیت. تیگه یشتیت!"

گوتم: "ده ی به رده وام به!" قسه کانی تا راده یه ک رابانچله کاندم، چونکه ده مبینی که گه رچی ئه م راهیبه قه ت منی نه دیبوو، که چی راستی ده کرد.

جاریکی تر به وردی له له پی دهستی روانیم:

- "خایله گه لی یه کجار زۆر وه ک خۆره که وتونه ته گیانت، خواسته کانت زۆرن و زۆریش پرسیار ده که ییت، تو خه ریکه ناو جهرگی خۆت ده خۆیت، به لام ئه م ئامۆزگارییه م له گوئی بگره: بۆ دۆزینه وه ی وه لام زۆر خۆت تووشی مه راق مه که، پیتویسته نه چیته ده ری بۆ دۆزینه وه ی وه لام، ئه و خۆی دی بۆ دۆزینه وه ت، به گویت که و ناسوده خه یال به دی، با قسه یه کی مورشیده که شمت بۆ بگیتیه مه وه: راهیبی به درتزیایی ته مه نی به دوای خواوه نندا ده گه را، له دوا هه ناسه کانی گیانده رچوونا تیگه یشت که به درتزیایی ئه و هه موو سالانه، خواوه ند به دوای ئه مدا گه راوه!"

جاریکی تر بۆ دهستم دانه ویتوه و به دوو چاوانی زه قه وه لیم راما و گوتی: "له پیریدا ده بیته راهیب، پیتمه که نه، تو ده بیته راهیب!"

هه ندی جار پیتشینییه کی درۆ به راست ده رده چی، پیتویسته بونیاده م به سادهی باوهری پین بیی، ئه وه پیتشینییه کی تری بیهر خسته مه وه که کاتی خۆی مامانه که م له ساتی له دایکبوونما دابوومییه به ر رووناک و گوتبووی: (ئه م مناله رۆژتیک له رۆژان ده بیته راهیب!)

ترس بالی به سه را کیشام و هاوارم کرد: "نا، نا، نامه وی بیمه راهیب!" وام گوت و دهستم کیشایه وه، وه ک ئه وه ی ههستم به خه ته ریک کردی.

پیتم و ابو، دواى ئو هه موو سالانه، قسه كانى ئو راهيبه بيرچوتهوه، به لام ئه مشه و كوتوپر قسه كانى له نيو زهينمدا هه لقولانهوه. هه و لم دا پتيكه نم، كه چى نهمتوانى، وهك بلتي قسه كانى راهيب به دريژايى ئو ماويه به نهيتى ئيشيان تيدا كرد بيتم و بز شوتيتيكيان برد بيتم كه خوم نهمده ويست بوى بچم. ناخر نيتر مه سه له كه له وه در چو بوو پتيكه نيناوى بي!

چاوانم ليك نا، گوتم به شكه م خه و بماته وه و رزگاريم، له ناكاو بوومه ياخييه كه له شه قامه كانى شاريكى گه ورده راوده نرام، ده سگيريان ده كردم، دادگايييان ده كردم و حوكمى مه رگيان به سه ردا دهدام. جه لاد ده يگرتم و پيش خوى دهدام. خويشى له دوامه وه ته ور به سه ر شانوه ده هات. كه و تمه را كردن، جه لاد به هانكه هانكه وه پرسى: "بؤ را ده كه يت؟" گوتم: "په له مه!" كه قسه كه م ته واو كرد، شنه يه كى گه رم هه لى كرد و جه لاد له چاوانم بزر بوو. جه لاد نه بوو، به لكو په له هه ورتيكي رهش بوو ره ويووه، ده مويست له را كردن به رده و ام بم، به لام نهمتوانى، كيوتيك له به رده ما قوت بزو وه و پتي لي گرتم، گاشه به رديكي تيژ و يهك پارچه چه خماخ، ئالايه كى سوور به ترؤپيكه كه يه وه ده شه كا يه وه، به خوم گوت: "نه گه ر نيازى پيشقه چونت هه يه، ده بي بيتره دا سه ركه و يت!" كه و اته ده ي، به ناوى خودا، بؤ پيشه وه، خاچم كيشا و كه و تمه هه لزنين به چياكه دا، پؤستاله كه م به بزمارى گه وره بزمار ريتزكرا بوو، كه بزماره كان به ر به رده چه خماخه كه ده كه و تن، پريشكى ئاگريان لي ده بووه، سه ركه و تم و هه ر سه ركه و تم، هه لخرزم، كه و تم، هه مديس تينم تن هاته وه و نه ختتيكى تر سه ركه و تم، هه ر كه له ترؤپيك نيزييك و نيزيكتر بوومه وه، ده ميبينى كه ئه و ئالايه ئالا نه بوو، به لكو ئاگر بوو. له سه ركه و تن به رده و ام بووم و چاوم بپيووه ترؤپيكه كه، نا، ئاگريش نه بوو، هه نوو كه به پرونى ده مديت، خوا وه ند بوو. به لام نهك خوا وه ندى باوك، به لكو خوا وه نديكى تر. يه هوى ترسناك له وئى چاوه رپتي ده كردم.

له شم نيشته سه ر ئاره قه يه كى سارد، بؤ ساتييك ويستم بگه رپيمه وه، به لام پيم شورويى بوو، به چريه به خوم گوت: "تازه را وه ستان بي هووده يه، بؤ پيشه وه!" ده نكيكى ژنانه له نا وه و مه را پرسى: "ده ترسيت؟" نه راندم: "به لئى، ده ترسم!" ها واره كه م هيند به رز و به سوئى بوو كه ئيدى له خه و راچه نيم.

له سه ر دؤشه كله كه م دانيشتم، خه ون هيشتا له نيوان پيلووه كامه وه به برسكه ي ده هات، به خه ونه كه م دا چوم وه وه، هه مديس پييدا چوم وه وه، به لام نهمتوانى ليكي بده مه وه. ياخيگه ر بؤ؟ جه لاد بؤ؟ بؤ ئالا؟ ئه ي بؤ ئاگر و خوا وه ند؟ سه رم را وه شاندا. له به ر خوزه گوتم: "كاتى له پرسيا ر كردن ده وه ستين وه لام خوى دئ!" هيتور بوومه وه، وه لام كاتى دئ كه پرسيا ر له ئه قلى فره ويژمانه وه بؤ دل و برپه ي پشتمان داده بؤ. (ئه ي چاوه گى گه وارا، داباره به سه ر تينو وندا، ئاوى تو به رووى ئه وانه دا به سترا وه كه قسان ده كه ن، به رووى ئه وانه شدا كرا وه يه كه پاريزگار بيان به هيمبى خويانه وه كرده وه، ئه ي كانى، ئه وى به بيده نكي بميتته وه دئ، ده تدؤزيتته وه و ده تخواته وه!) ئه م گوته ديرين و نه مره ئه مرؤ به ستايشه وه به سه ر ليوانه وه بوو.

فيرقه يه كى مه زه ي به ژيژر په نجهره ي ژوره كه م دا تيبه رين، هه وا تژيى بوو له بؤنى بخوور و گوزرانى، كوتوپر هه ستم به خو شحالى كرد، برپاريكى نهيتى له ناخما، له تاريكي دا ددرا، هيشتا نهمده توانى

سيماى بنا سمه وه، به لام نيمانم هه بوو.

هه ستام، جلكه كانم پؤشى و په نجهره كه م كرده وه، له ناسمانه وه ئاگر ده بارى، رتيگه كه ي خواره وه جمه ي ده هات له خه لكى جو را و جزر و هه مووش په له يان بوو، هه وا ليتوا ليتو بوو له بؤنى بخوور و ميوه ي رزيو و چلك و كيمي خه ست و قورسى بونيا دم، ژنتيكي عاره بي قه له و سه به ته يهك گه رمه كابه (*ى نابووه سه ر سه ر و به ده نكيكى ناقولا كپياري بانگ ده كرد، ددانه كانى له به ر تيشكى هه تا ودا وهك ئه لئاس ورشه يان ده هات، جو و له كه كان به ريشى دريژ و چه وره وه به يه نا ديوارى خانوه كاندا لار كه لارك ده رويشتن و له كه پووه قؤزده كانيانه وه ژهر ده رژا. قه شه كاسؤلييك و نه رته دؤكس و نه رمه نه كان به لاي يه كديدا ده رويشتن و سلاويان له يه كتر نه ده كرد، مه سيح به ده ستي ئه وانه وه بؤ ئالاي رق نزم بيووه.

له كؤلانكه دا به ره خوار بوومه وه و پياسه يه كم به ناو شاردا كرد، هه موو شتتيم بؤ دوايين جار سه ير كرد و مائئا و ابيم لي كرد، له جامخانه ي دوو كانيتكا په يكه رتيكى كؤنى كپوى سينام بينى، قه ديس كاترين تاجى پادشاه تى له سه ر، له نا وه راستا وه ستابوو، له مالا ولا شيه وه هه ردوو كپوى سينا و قه ديس ئبيستم، وهك دوو بالى مه زن له سه ر شانه كانى روا بوون، په رتيكى به ده ستيكه وه گرتبوو، به ده سته كه ي تريشى شاخيكي نه وازش ده كرد كه بيووه هؤى شه هيدبوونى. له ژيره وه به خه تى گريكي كؤن نوو سرا بوو: (ئيوه ئه ي كپوه له بن نه هاتوو ده كان، ئيوه چ باه خيكتان هه يه؟ شانازى به چيتانه وه ده كه ن؟ به وه وه كه به گز وگيا دا پؤشراون، يان دره خستان زوره ياخود پرن له شير؟ ته نها و ته نها كپوتيك هه يه كه تژيى له دره خت و پؤشراو به ته مومش و پاك و نه ستور و شكؤمه ند و به ئاكار و خاوين و ئاسمانى و مه له كوتى و فريشته ئاسا و خوا وه ندييه: ئه و كپوه ش كپوى سينايه. ئه و كپوه ي كه خوا وه ند پتي نايه سه ر!"

تا ما وه يه كى زؤر نهمتوانى چاو له په يكه ره كه هه لگرم، تا زياتر ليتي رادمام، زياتر دلنيا ده بووم له وه ي كه ئه گه ر پتر له و خه ونه مدا خوم راگرتبا و هاوارم نه كردبا (ده ترسم!) و خه برم نه بايه ته وه، ئه وا ئه و كپوه ي پييدا سه رده كه و تم ده بووه جووتيك بال، چونكه ئه و كپوه ي كه يه كپارچه به ردى چه خماخ و پريشك بوو، پتي هه لگزانم بوو له به ر خؤد اندا، به هه لگزانم پييدا، به ر خؤد انه كه م ده بووه دوو بال و له گه ل هه ر شتتيكى سه ر لووتكه: ئالاي سوور يان بلتسه، يه كانگير ده بووم.

خه ون و ئاوانگه لى منالانه و پيشييينيه ته مومژاوييه كان له گه ل واقيعى ئه و وينه يه ي سيناي پيش چاواندا يه كانگير ده بوون. كوتوپر برپاره كه ي ناخم روخسارى ئاشكرا ده بوو. به ده نكي به رز گوتم: ئه مه رتيگه ي منه، ئه و دم دؤزيبه وه كه پيويسته بيكه م، ده چم بؤ كپوى سينا، له وئى چاوانم ده كرتنه وه.

(* گه رمه كابه: گه فه شاميبه به ساخى، له سه ر مه قه لى ده بيرژين و له سوئراوى دهنين، تاميكي تاييه ت و خو شى هه يه. له بادينان زوورپ و له موكريان سه ردارى و هه روه ها گه رما كابه شى پي ده گوتريت.

بیابان... کتوی سینا

ساله‌های سال (سینا)، له‌زه‌ینمدا وهک دوندیکتی دوروه ده‌ست دهرده‌وشایه‌وه، به‌ر له‌ده‌بری به‌ناوبانگ - که له‌سهر پنجکه گیایه‌ک له ناگردا سووتا، به‌لام له به‌ین نه‌چوو - بنیات نراوه. زهریای سوور، (نهره‌بیا پیترا)* به‌نده‌ری بچووکی (رایسو) له ریگه‌مدا بوون، پاشان سه‌فه‌رکی دریژ به‌سواری وشتره‌وه به‌ناو بیابان و کتوی ترسناکی نائینسانیدا، جینگه‌یه‌ک که قه‌ومی به‌نی ئیسراییل سالائیکتی زوریان به‌شکو و گله‌یی و گازنده‌وه تیدا به‌سهر بردبوو.

(نهلجلیل) به‌ئفسوونی ئه‌فسانه‌یییه‌وه، به‌شاخ و ههردی هاوناها‌ه‌نگه‌وه، به‌زهریای شین و دهریایچه‌ری باریک و عیشوه‌گه‌روه، به‌یزه‌وه له پشت (یه‌سوع) وه راخرابوو. وه‌ک لیکچوونی شتیه‌ی دایک له کوپه‌کی، ناوها شتیه‌ی ئه‌ویش له یه‌سوع ده‌چوو. لیکدانه‌وه‌یه‌کی ساکار و روشن له په‌راویزی ئینجیلدایه: له (جلیل) خواوند خوی له شتیه‌ی ئینسانیکتی نارام و بئ به‌هانه و رووخوشدا - وه‌ک ئینسانیکتی جوان - ئاشکراکرد.

به‌لام همه‌میشه‌ ته‌وراتم به‌لاوه سازگاتر بووه و جیددیتروه‌لامی داخوازییه روچییه‌کانی داومه‌ته‌وه، ههر کاتتی ئه‌م کتیه‌ پیروزه پر له رق و برووسکه‌یهم موتالاکردوهه - کتیه‌ی که کاتتی ده‌ستی لیه‌وه ده‌ده‌یت هه‌لمی لئ هه‌لدسه‌نی، ته‌واویک وه‌ک ئه‌و شاخه‌ی که خواوند پیتی نایه‌ سه‌ر - ئاره‌زوویه‌کی به‌تین بو رویشتن و بینینی ئه‌و دونده‌گه‌له نائینسانیه‌یی که ئه‌م کتیه‌ی لئ هاوتوته‌ خواره‌وه، له‌ناوه‌مه‌را چنگه‌کرتی کردوه، تا ئه‌م تروپیکانه‌ به‌چاو ببینم و ده‌ستیان لیه‌وه بده‌م.

جاریکیان له باخچه‌یه‌کدا، کورته‌ گف‌توگۆیه‌کی تژی له‌توره‌ییم له‌گه‌ل کیژیکیا بو هاته‌ پیش که ههرگیز له‌بیرم ناچیتته‌وه.

من گوتم: "له‌هه‌چی شیع‌ر و هونه‌ر و کتیه‌ بیزارم، هه‌موویان به‌لامه‌وه بئ ناوه‌رۆکن، قه‌باره‌یه‌کی کارتۆین، ته‌واویک وه‌ک ئه‌وه‌ی که تو برسیت بئ و له‌بری نان و شه‌راب و گوشت، لیستی خوارده‌مه‌نی بئینه به‌ر ده‌ستت و تویش وه‌ک بز قاقزه‌که بجوویت!"

نهمزانی بوچی تووره‌ بووم، ده‌شی له‌به‌ره‌ئوه بووبی که حه‌زم ده‌کرد ده‌ستم بگات به‌و کیژه‌ی به‌رامبه‌رم، به‌لام نهمده‌توانی بیگه‌می!

له کیژه‌ جو تیارکیتی رووسی ده‌چوو، ره‌نگ بزراکاو و ده‌م په‌ل و ئیسکی روخساری دهره‌ریو، که سه‌یریم ده‌کرد، تووره‌بییه‌که‌م زیده‌تر ده‌بوو، گوله‌باخیکم به‌ده‌سته‌وه بوو، که وگه‌ په‌ر په‌رکردنی.

- "ناوها وه‌ک بز رۆحگه‌لی لاوازی ئیمه‌ برسیتیی خوی داده‌مرکیتیتته‌وه!"

کیژۆله‌که‌ زیره‌کانه‌ چاویکی لئ داگرتم و به‌یزه‌وه وه‌لامی دامه‌وه:

(* نهره‌بیا پیترا (Arabia Petraea) واته‌ عاره‌بستانی به‌ردین. پیترا عاره‌بییه‌کی (به‌ترا) یه. پایته‌ختی نهب‌تیه‌کان، ویرانه‌کانی ئه‌و شاره‌ له‌ دۆلی موسا یاخود له‌لای چیای هاروونوه‌ له‌مه‌مله‌که‌تی ئوردونی هاشمی ده‌بیرنین.

- "به‌توره‌یی له‌گه‌لم ده‌دوینی گه‌رچی من له‌ گه‌لیشت کۆکم، ته‌نها کتیه‌ی راسته‌قینه‌ ته‌وراته، چونکه‌ له‌قاقز دروست نه‌کراوه، هه‌مووی گوشت و ئیسقانه‌ و خوتنی لئ ده‌چووی. به‌رای من ئینجیله‌کان له‌ بیاله‌یه‌ک چای دارچین ده‌چن که بو خه‌لکانی سافیلکه‌ و که‌فته‌کار به‌کاردین، عیسا ههر به‌راستی مه‌ر بوو، له‌رۆژی جیتی پاکدا له‌سهر چیمه‌نی سه‌وز سه‌ریان بری بئ ئه‌وه‌ی چ به‌رخواستی بنوتنی، ملکه‌چ و ده‌سته‌مو ته‌نها ده‌بیان. خواوندی من (یه‌هوه‌) یه، یه‌هوی تووره‌ و به‌ردین، پیتستی ئازله‌ی وه‌حشی له‌به‌ردا، ئازله‌یک که خوی کوشتوبوی، وه‌ک زه‌لامیکی وه‌حشی که ته‌شوتی به‌به‌ر پشتوتن و له‌بیابانه‌وه بئ، به‌و ته‌شوتیه‌ یه‌هوه‌ دلّم شه‌قار ده‌کا و دیتته‌ ژووره‌وه!"

ساتیک بیده‌نگ بوو، کۆلمه‌کانی هه‌لایسا بوون، به‌لام گر دانه‌مرکا‌بووه و درتیه‌ی به‌قسه‌کانی دا: "له‌بیرته یه‌هوه‌ چۆن له‌گه‌ل ئینسانه‌کاندا ده‌دا؟ ئه‌ی بینیتته‌ چۆن ئینسان و کیوه‌کان له‌نیو له‌بی ده‌ستیدا ده‌توتیتته‌وه؟ بینیتته‌ چۆن عه‌رشی مه‌له‌کوتیبی له‌به‌ر پیتدا نوخوم ده‌بی؟ ئینسان هاوار ده‌کا، ده‌گری، له‌هه‌شکه‌وته‌کانا خوی ده‌شاریتته‌وه، په‌نا ده‌باته‌ به‌ر چاله‌کان، هه‌ول ده‌دا رابکا، به‌لام یه‌هوه‌ وه‌ک خه‌نجه‌رک به‌دلیدا رۆچووه!"

جاریکی تر هه‌م کچه‌ و هه‌م منیش بیده‌نگ بووین، به‌لام من له‌قولا‌یی دلّمرا هه‌ستم به‌سویتی خه‌نجه‌ره‌که‌ ده‌کرد.

ئو رۆژه‌ هه‌نگای یه‌که‌مین بوو بو هه‌لایسانی ئاره‌زووم به‌ره‌و بینین و ده‌ست لیدانی به‌سته‌ری روویارک که خواوند له‌کاتی تپه‌ریوونیدا به‌بیاباندا شه‌قاری کردبوو، ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی یچه‌ ناویه‌وه وه‌ک چوونی مرۆقیک بو ناو لانه‌ی شیر. هه‌نوک‌ه‌ش سوپاس بو خودا که ئه‌و ساته‌ی بو رده‌خساندم تا ئه‌م برسیتیه‌شی تیدا دامرکیتمه‌وه.

سه‌فه‌ره‌که‌م له‌خه‌ونیکتی خیرا، له‌خه‌ونیکتی ناگرین و جادویی ده‌چوو، له‌ئورشه‌لیمه‌وه بو سوپس، پاشان له‌سوسیه‌وه بو رایسو و به‌نده‌ری ئارابیا پیتراو له‌ویشه‌وه به‌ره‌و تووری سینا. چیاکان شینی کال و ئاوه‌کان مه‌یله‌وه سه‌وز، به‌نده‌ر فه‌راوان و به‌رین به‌به‌له‌می سوور و زه‌رد و ره‌شه‌وه، چه‌ندین کوختی داته‌پیش به‌درتیا‌یی که‌نار زه‌ریا، ئارامیه‌کی مه‌زن، دوو وشتر له‌که‌نار زه‌ریا ده‌بیران، به‌خیرایی ئاویکیان له‌که‌نار دایه‌وه و به‌چه‌ند هه‌نگای زل و ریتیمیک له‌نیو کوخته‌کانا بزبوون. به‌له‌میک به‌چارۆکه‌ی سه‌پیه‌وه هاتوو من بیات، راهیبیکی مناکاری قه‌له‌وه‌ له‌به‌له‌مه‌که‌دا بوو، باپیرانی سینای دانیش‌سووی قاهره‌، هه‌والی ها‌نمی‌یان راگه‌یاندبوو. هه‌ر که پیم نایه‌ سه‌ر زیخ و چه‌وی زبر، دلّم له‌ شادیدا که‌وته سه‌ما. تو بلتی ئه‌مه‌ خه‌ون بئ؟ هیلتی رۆخی زه‌ریا پر پر بوو له‌سه‌ده‌فی گه‌وره‌ گه‌وره، خانوه‌کان له‌و دارانه‌ی له‌ زه‌ریا ده‌ره‌ترابوون، له‌ مه‌رجان و ئیسفه‌نجه‌ به‌ردینه‌، له‌ پیتستی نه‌ستیره‌ی زه‌ریایی و ره‌قه‌ی زه‌به‌لاح رۆنرابوون، چه‌ند جو تیارک که له‌کناری له‌نگه‌رگه‌دا راوه‌ستابوون، دزاشه‌ سپیه‌کانیان، زیده‌تر پیتسته‌ ره‌شه‌که‌یانی به‌رجه‌سته‌ ده‌کرد، که‌چۆله‌یه‌کی ره‌شتاله‌ به‌جلکیتی ورشه‌داره‌وه وه‌ک گوله‌ قاقزی له‌سه‌ر له‌که‌ گه‌می ده‌کرد. نه‌ختی ئه‌ولاتر چه‌ند خانویه‌کی شتیه‌ ئه‌وروپایی ده‌بیران که له‌ دار و ته‌خته‌ رۆنرابوون به‌بانیزه‌ و چه‌تری ره‌نگا‌وره‌نگی گه‌وره‌وه، باخگه‌لی بوکه‌شوشه‌یی ئاسا و قوتوی ته‌نه‌که‌یی به‌ملاولادا بلاوبوونه‌وه، دوو ژنی ئینگلیز له‌به‌ر هیوانیکتی سه‌وزدا دانیش‌تبوون، له‌م

بیابانه گهرمه‌دا، بئنه‌دازه بئنه‌نگ و هه‌لپوووکا و دیار بوون، وهک له هوشخۆ چوو بیتن وه‌هابوو.

ئه‌و راهیبه‌ی هاتوو بمبات، گوتی که حاجیبه‌کان له مه‌ککه ده‌گه‌رینه‌وه، لیره له (رایسو) بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی تهن‌دروستیایی راده‌گیرین، له‌و کاتانه‌دا ئه‌م که‌نار زه‌ریا چۆل و هۆله تژیی ده‌بئ له‌هه‌زاران حاجی، ده‌بیتته هاتوه‌وار و ساز و زورنا ژهنینه‌ی نه‌بیتته‌وه، حاجیبه‌کان له‌سه‌ر چۆک داده‌نیشتن و ده‌که‌ونه خویندنه‌وه‌ی قورتان.

گه‌یشتیینه (به‌خشیتران) ه‌کانی باپیرانی سینا له‌رایسو، ئیتر لیره‌وه به‌سواری وشتر به‌ره‌و سینا که‌وتینه‌ی، چهنده‌وه‌یه‌ک به‌ده‌ورانده‌وری سه‌وشه‌گه‌وره‌که‌دا هه‌بوو، چهن‌دین ژووری تایبه‌تیی میوان، قوتابخانه‌یه‌کی کورانه، قوتابخانه‌یه‌کی کچانه، چهنده‌مه‌بار و ئاشپه‌زخانه و خانیک، نوێخانه‌که که‌وتبووه ناوه‌راستی سه‌وشه، به‌لام گه‌وره‌ترین موجیزه له‌م بیابانی عاره‌بستانه‌دا دلئ به‌سوژ و پر له‌میهری (ئارکی مه‌ندره‌یت تیۆدۆستیوس) ی سه‌ره‌رشته‌یاری ده‌یره‌که بوو. گرگیه‌کان به‌ده‌گه‌من رییان ده‌که‌وته ئه‌م چۆله‌وانییه، ئاخ‌ر تیۆدۆستیوس هیلینییه‌کی بالابرز و شکۆمه‌ند بوو، خه‌لکی (تیسوموس) ی ئاسیای گچکه بوو، به‌جۆرئ به‌خیره‌هاتنی کردم، ده‌تگوت به‌خیره‌هاتنی خودی گرگیستان ده‌کات.

هه‌موو رپوره‌سمی ئاهه‌نگی میوانداریی پیرۆزیان بۆ به‌رپه‌بردم، رپوره‌سمیک که ئیدی ته‌واو پیتی ئاشنا بووم، که‌وچکیک مره‌با، قاوه‌ی تورکی له‌گه‌ل په‌رداخیک ئاوی سارد، میتزی خواردنی شاهانه به‌روومیتزی سپی و بۆن خو‌شه‌وه، گزنگی شادومانی له‌روخساری پیشوازیکه‌رانه‌وه ده‌باری، ده‌متوانی له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه زه‌ریای سوور ببنم که ده‌ره‌وشایه‌وه، چیاکانی (تیباید) له‌دوو‌ره‌وه ده‌ببنران که نوقوم بوون له‌روشنایی. له‌گه‌ل سه‌ره‌رشته‌یاری له‌باره‌ی (هه‌فتا دارخورما) (*وه سه‌ری قسانم دامه‌زاند، ئه‌وه‌ی له‌ته‌وراتدا باسی ده‌کا که یه‌هودیه‌کان له‌کاتی تیپه‌رین به‌زه‌ریای سووردا له‌م گونده چکۆله‌یه دۆزیویه‌ته‌وه. سه‌بارته به (دوازه‌کانی) (** به‌جۆرئیک پرسیارم له‌کابرا کرد، وهک ئه‌وه‌ی حالته‌حوالی ئازیزیان دووره ولاتی لئ بپرسم. گه‌لئیک شادومان بووم کاتئ پیتی گوتم بئیشه‌ی دارخورماکه هه‌ر ماوه و کانیه‌کانیش هه‌شتا هه‌ر ئاویان لئ هه‌لده‌قولئیت.

له‌ژیاغه‌دا گه‌لئ جارن تامی به‌خته‌وه‌ریی له‌م چه‌شنه‌م کردوه، په‌رداخئ ئاوی سارد پاش هیلاکیی دوا‌ی سه‌فه‌ر، مالیکی ساکار و دل‌فین، دلئ ئینسانئیکی نه‌ناسراو که له‌گۆشه‌یه‌کی په‌رت له‌م دونیا‌یه‌دا ده‌ژی و ئاماده‌یه سوژ و میهره‌بانی به‌خشیته‌ غه‌ریبه، کاتئیک ئه‌و غه‌ریبه‌یه له‌و سه‌ری شه‌قامه‌وه ده‌رده‌که‌وئ، ئیدی له‌خوشیدا دلئ ده‌که‌ویته سه‌ما چونکه ئینسانئیکی دۆزیوه‌ته‌وه که میوانداری ده‌کا و خۆشی ده‌وئ. ئاخ‌ر ئه‌وه‌ی ده‌به‌خشی شادمانتره له‌و که‌سه‌ی که وه‌رده‌گرئ.

من و به‌رپرسیاری به‌خشیتران، پیکه‌وه نامان خوارد و وهک دوو هاو‌رئ که له‌دیتنی یه‌کدی گه‌لئ

خۆش‌حال بن که‌وتینه قسان، له‌م بیابانه‌دا گه‌لئ پرسیار میتشکی ئه‌ویان وروژاندیوه که حه‌زی ده‌کرد من وه‌لامیان بده‌مه‌وه، گه‌لئیک تشتم له‌باره‌ی شاره‌گه‌وره‌کان، بئ بروایی و عه‌زایی مرۆفی سه‌رده‌م، غرووری سامانداران و بئ وه‌زعیی هه‌ژاران، بئ خبیر و بئیری نه‌جیسزادان بۆ باس کرد. پاشان باسی ئه‌و ئالگوژانه‌م بۆ کرد که له‌ روسیا روویان دابوو.

به‌نیگه‌رانییه‌وه پرسئ: "باشه ئه‌م روسانه بروایان به‌خودا هه‌یه؟"

- "نا، بروایان به‌ئینسان هه‌یه!"

به‌سووکا‌یه‌تییه‌وه گوتئ: "بروایان به‌و کرمانه هه‌یه؟"

منیش کوتوپر که‌لله ره‌قیم هانی دام داکۆکی له‌و کرمانه بکه‌م، بۆیه زۆر سه‌ره‌ختانه گوتم: "به‌لئ باوکه تیۆدوسیۆس، بروایان به‌و کرمانه __ هه‌یه!"

ویستیکی شه‌یتانانه له‌ ناوه‌وه‌مرا وروژا بوو، ماره‌که به‌دره‌ختی ماریفه‌تدا هه‌لده‌گژا و ده‌یفیشکاند. راهیبیش به‌تاسوقه‌وه گوتئ بۆ رادئیرابووم.

به‌م شپه‌یه، به‌راکتشانی دلئ ئه‌م زاهیده به‌ره‌و ئه‌زمون و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی دلنیا‌یییه‌که‌ی به‌دلئه‌راوکن، به‌باشترین شپه‌ پاداشتی میواندارییه‌که‌یم دایه‌وه.

تۆعمه و مه‌نسور و عه‌وا سئ وشتره‌وان بوون، هاتن. دزداشه‌ی ره‌نگا‌وره‌نگ له‌به‌راو عه‌گالی چنراو به‌مووه وشتر له‌سه‌ردا و خه‌نجهر له‌به‌ر پشت، ئه‌وان له عاره‌به بیابان نیشینه‌کان بوون، هاتبوون به‌چاری چکۆله‌ی هه‌لئوئاسا و پتوپلی باریکیانه‌وه، هاو‌رئ و پارئیزه‌ری من بن له‌و سئ شه‌و و رۆژده‌دا که ده‌چووم بۆ ده‌یر و ئه‌گه‌ر مه‌ترسییه‌کم رووبه‌روو بیتته‌وه به‌رگریم لئ بکه‌ن. میتژووی کۆن ده‌لئ خه‌لکی به‌دو، چاویان دوو هینده له‌ئیمه‌ تیتره و له‌دوو‌ری سئ میله‌وه بۆن ده‌که‌ن و ده‌زانن ئه‌وه چ جۆره دارئیکه که ده‌سووتئ، هه‌روه‌ها جیگه پتی پیاوو ژن، ته‌نانه‌ت شوئین پتی ژن. بئوه‌ژن، کچ و ژنی دووگیان له‌ یه‌ک جیا‌ده‌که‌نه‌وه. به‌بئ دوولتیه‌کردن و به‌دانانی ده‌ستیان له‌سه‌ر ده‌م و ته‌ویل و سنگیان سلایان لئ کردین. له‌حه‌وشه و له‌پشت سه‌ریانه‌وه سئ وشتری بارکراو ئاماده‌بوون: خواردمه‌نی پتویست و په‌تۆ و چادریان لئ بارکردبوون، چهنده‌شه‌یه‌کی عاره‌بیش که بۆ ئه‌م سه‌فه‌ره سئ رۆژییه پتویست بئ فئیریبووم وهک: خویز، مای، نار، الله.

وشتره‌کانیان یخ دا، چاوه‌ دره‌وشاوه‌کانیان جوان، به‌لام چۆل و هۆل له‌میهره‌بانی، ره‌شمه‌کانیان به‌گولئینه‌که‌ی خوری پرته‌قالی و ره‌ش رازابۆوه.

سه‌ره‌رشته‌یاره‌که‌یان به‌زویانیکی فه‌رمانده‌رانه گوتئ: "چهنده‌نکه خوورما بده‌نه ئه‌و وشترانه نه‌با هه‌وه‌سیان هه‌ستا‌بئ!" وای گوت و راهیبی جحئل که هه‌ر دوو مستی پر بوو له‌ خوورما، به‌په‌له‌ لئیان چووه پئیشئ.

من و سه‌ره‌رشته‌یار باوه‌شمان کرد به‌یه‌کدا. هه‌ردوو‌کمان دل‌مان پرپوو، لئیک جوئ بووینه‌وه، له‌ودیو به‌خشیتران دایه‌وه بیابان ده‌ستی پئ کرد. بیابانیکی خۆله‌میشی و بئیده‌نگ و بئ به‌ره‌که‌ت.

جوولئ‌ی ریتمیک و دلنیا‌ی وشتر، جه‌سته‌ت به‌ره‌و پئیشئ ده‌با و خوتنه‌که‌ت به‌ریتمی ئه‌م شه‌پۆل‌دانه

(*) و (** له‌ده‌روازی پانه‌ی (سفرخروج) دا باسی (هه‌فتا دارخورما و دوازه‌کانی) کراوه به‌م شپه‌یه: (پاشان هاتن بۆ ئیلیم و له‌وئ دوازه‌کانی و هه‌فتا دارخورمای لئ بوو... له‌وئ لای ئاوه‌که دابه‌زین).

پادئ و پوحيشت خو بهه مان جو له وه ده گري. زه من خو له دابه شكار بيه نه دانه بيهه كان رزگار ده كا كه زه يني هو شيار و تنكي خو رتاوا له خويدا روبردوه، به لام ليبره و له گه ل له رهي (كه شتبي بيابان) دا، زه من له سنوره ماتماتيكيه چه سپاوه كاني رزگاري ده بي، زه من ده بيتته ماده ده يكي شله مه ني كه دابه شكر دني مه حال بي، سه ره گيژه به يكي سوو كه له و سه ره مه ستانه ش نه نديشه ده گورپته موسييك و نه غمه به يكي خه وه يني.

كاتن بؤ ماوه ي چند سه عاتيڪ خوم دابه ده ست هم جو له رپتمبكه وه، تيگه يشتم بؤ چي خه لكي نه نادول له كاتي خو تيندنه وه ي قورئاندا، وه كه نه وه ي به سواري وشتره وه بن، بؤ پيش و دواوه خو يان پاده تين، ناخر نه وان به م شيوه به جو له به يكي يه كتا و سه ره مه ستانه ده به خشنه رؤحي خو يان كه به ره وه بياباني گه وه و ناديار، به ره وه نه شوه، رپنو تنيبان ده كات.

تا چاوپر كا روو به رتيكي توفانزاو گولر نه گ له پيشمانه وه راخرا بو، وام زاني زه رايه به عاره به كان ليكتر ني زيڪ بوونه وه، ملي رپنگه مان گرته وه به ر، زه ربا نه بو، نه وه روو به ره گولر نه گه هه مووي بيابان بو كه گه رده لوولتيكي خه ته رناك پيكيده دده و هه وري له گراوييه كان رهنكي گولي ده نواند. زوري نه خاياند چويونه ناو گه رده لوولي له وه، هه ناسه بركيتمان بي كه وت. توعمه وازي له گوراني گوتن هينا و هه رسيكيان عه باكانيان له خزيانه وه ئالاند و دهم و كه پوي خو يان بي داپوشي.

لم هه لده سايه وه و دهيدا به سه ره و چاوماندا و برينداري ده كرد، وشتره كان به ملاولاودا ده كه وتن و هاسه نكيي خو يان بي رانه ده گيرا، گه رچي سي سه عات بو له توفاني مدا بووين، به لام له دلته وه خو شحال بووم كه هم گه رده لووله خه ته رناكه يشم بؤ سه ره نه زمونه كانم زياد كرد.

خور له ناوا بووندا بو، گه رده لوولمان جي هيشتبسو، له كتيوه كان نزيك ده بووينه وه، كه م كه م رهنكي بيابان مؤر هه لده گه را و سيبه ر بالي به سه ردا ده كيشا.

توعمه كه پيشه نكي كاروان بو، راوه ستا و فه رماني وه ستاني دا. وشتره كان پرمانيان و نه ژنوي قاچي راستيان دادا و ئينجا له سه ره دوو پتي پاشه وه خو يان به عه ري دادا. خو به عه رددانه كه يان هه ر ده تگوت زرمه ي دارووخاني خانوه.

باره كانمان داگرت و رشمالمان هه لدا. عه وا باوه شتيك چيلكه و چه ويلي كومهل كر دبو كه له رپگادا به وردبي كوي كر دبو وه، پاشان ناگري تي به ردا. مه نسور له يه كيڪ له تيره كانا گوشت و نارد و برنج و كه رهي ده ره ينا و ده ستی كرد به تيشت ليتان، توعمه يش ناو و ناردی تيگه ل كرد و هه ويره كه ي له ناو تاوه يه كدا پان كر ده وه و ناني بؤ برژاندين. له م كه ين و به ينه دا بوني خو شي پلاو بلاو بو وه، له دهوری ناگره كه كويو بيه وه و نامان خوارد، پاشان چامان دم كرد و ئينجا به دم سه ير كر دني نه ستيره بي ئوقره هه لواسراوه كاني ژور سه رمان و امان له ناگري به خو له ميتش بو وه كه وتينه سيگار كيشان. هه ستبيكي سه ير به خو شنودي رژايه جه سته م، به لام هه ولتم دا نه وه موو رومانسيه ته - عاره بستان و بيابان و بيابان نشين - له ناخدا كونترول كم، گالته م به دلتم كرد كه ناوه هه ژا و ليی ددها.

له نيو ره شماله كه دا راکشام و چاوانم ليك نا، ورته رتي تاسينراو و شاراهي بيابان له سه رمدا ده هات

و ده چوو، وشتره كان له ده ره وه كاوتريان ده كرد، گويم له ته قهي شه ويلكه يان بو، سه رانسه ري بيابان يش وهك وشتر كاوتري ده كرد.

سپيده ي به يان به نيو شاخ و داخدا سه فه رمان ده ست بي كر ده وه، به نيو نه و شاخ و داخه چول و رووته ن و قاقرا نه ي كه رقيان له ئينسان و قيزيان ليی ده هاته وه، جارنا جار كه ويكي بو له نيو چاله به رديكدا باله كاني ليك ددها، جار نا جار يكيش قه له رپشيك به ژور سه رمانه وه ده فري و ده سو راويه وه وهك نه وه ي بيه وي بون كا بزاني بوگه مان كر دوه يان نا، تا هيرشمان بؤ بيتني.

به دريژايي رول له گه ل رپتمي رپرويشتني وشتره كان و گورانبييه هيمن و يهك نه زمه كه ي توعمه دا، خور وهك ناگر به سه رماندا ده باري و هه وايش به سه ره به رده كان و به ژور سه رمانه وه ده لرزي.

به هه مان نه و رپنگه يه دا ده رويشتين كه سي هه زار سال له مه ويه ر قه ومي به ني ئيسراييل بؤ هه لپه اتن له سه ر زه ميني به پستي فيرعه ون گر تبويانه به ر. هم چوله وانبييه تر سناكه ي ئيمه ي پيدا ده رويشتين، كارگه يه ك بو به ني ئيسراييلي تيا دا تينوو بسوون و تيايدا نازاريان چه شتبسو، هه ر له ويتشدا پيگه يشتبسوون. به چاوانتيكي نيگه رانه وه له يه كه يه كه ي گاشه به رده كانم ده نوري، ده چومه ناو دوله پيچاوپيچه كه وه و لوتكه ي دره وشاوه ي شاخه كانم له زه ينمدا دهنه خشان. بيرم كه وته وه چون رولتيكيان له كه ناري گريكستاندا چه ندين سه عات به ناو نه شكه وتيكي پر له چلووره ي بلورين و گاهه ردا رويشتبووم كه له ژير تيشكي لاينه ده ستبييه كه دا پرشنگيكي سووريان هه بوو. نه و نه شكه وته رولتيك منالديني روويارتيكي گه وه بووه و پاشان وشكي كر دوه، له به رته وه ي رووباره كه به دريژايي سه ده كان ره وتي خزي گورپوه. نه نديشه يه ك له زه ينمدا پرشنكي دا به وه ي هه مان شت به سه ره هم دوله ها تووه كه نه لعان له ژير هه تاودا پيايدا ده روين. خواوه ند - يه وه ي توندوتير - هم زنجيره شاخه ي هه لكه ندوه تا بتواني به ويدا ره تبي.

به ر له تپيه رپوون به م چوله وانبييه دا، يه هوه شوناسنامه ي خو ي نا شكارا نه كر دبو، چونكه هيشتا گه له كه ي دياربي نه كر ابو، (ئيلوهيم) (*) هه جزاوجوره كان يه ك نه بوون، رولگه ليكي بي شومار بوون و سه ره گردان له هه وادا، نه ناويان هه بوو، نه ده توانرا ببينرين، نه وان بوون رولتيكيان ده ده مانده دونياوه و وه چهيان ده خسته وه، نه وان بوون له ئاسمانه وه داده به زين و خو يان ددها به سه ره ژاندا، كوشتاريان ده كرد، ده بانگرماند، ده بانتريشقاند و له شيوه ي برووسكه دا له سه ره عه ردا داده به زين. نه وانه نيشتمانينان نه بوو، سه ره به هيچ كه س و هيچ خيلاييك نه بوون، به لام ورده ورده گوشتيان گرت و بينران، په رسته گه كاني خو يان له سه ره گاشه به رده كان روتا، ئيدي خه لكه كه چه وربيان به سه ره نه و به ردا نه دا ساوي و قوربانبييان بؤ سه ررين، تا نه و گاشه به ردا نه يان به خو ين داپوشي. پيويست بو له سه ر ئينسان به لايه وه هه رچيه كه بووي - كوره نويه ره كه ي ياخود كچه تاقانه كه ي - بؤ خواوه ندي خو ي بكا ته قورباني تاكو به زه يي و عينا يه تي نه وي بي عه تا به رمووي.

(*) ئيلوهيم: ELOHIM ناوتيكي عيبريه بؤ خواوه ند له چند پرگه يه كي ته وراتدا به كار هيتراوه كه ده گه رپته وه بؤ دوا قوناغه كاني ميتزوي ته وراتبي.

له‌میانهای چند سده‌یک خوشگوزهرانیدا، بونیادهم هیئور هیئور خوئی گونجاند و بووه خاوه‌نی شارستانییهت، ئیدی له‌بری ئینسان، ناژهلیمان ده‌کرده قوریانی. روخسارگه‌لی ناشانی وه‌ک: مار، شه‌هین، گویره‌که‌ی زترین(*) و هه‌رمه‌گه‌لی بالداریان(**) پین ده‌بخشی، به‌و جوژه له‌م عه‌رده به‌بیته‌ی میسرده‌ی خاوه‌ندی به‌نی ئیسراییل که‌وته دامرکاننده‌وی رق و تووریه‌ی خوئی، به‌لام کوتوپر فییره‌ونه نه‌باره‌کان هاتن و ره‌گویشیه‌ی به‌نی ئیسراییلیان له‌سه‌ر ئه‌و عه‌رده به‌بیته هه‌لکه‌ند و له‌ بیابانی عاره‌بستاندا فرییان دا. ئیدی برسیتی و تینویتی ده‌ستیان پین کرد. هه‌روا بیزارای و یاخیوونیش ده‌ستیان پین کرد. بیگومان له‌م ناوچه‌یه‌دا بووه که‌ ره‌ژتیک له‌کاتی نیوه‌رژدا، له‌تاو برسیتی و تینویتی هاواریان لئ هه‌ستاوه و گوتوویانه: "خوژیا ئه‌و کاته‌ی له‌ میسر بووین و به‌ده‌وری مه‌نجه‌له‌ گۆشتا داده‌نیشته‌ین و تاسنوری ئینته‌لاکردن تیشتمان ده‌خوارد، خوژیا هه‌ر ئه‌و کاته به‌ده‌ستی خاوه‌ند مردباين!" ئیدی موسا به‌تووریه‌ی و ناویمیدییه‌وه ده‌س هه‌لدینج و هاوار ده‌کات: "خودایا چی له‌گه‌ل ئه‌م قه‌ومه ناشکوره‌دا بکه‌م؟ تاویتی تر به‌رد هه‌لده‌گرن و ده‌که‌ونه به‌رد باران کردنم."

ئیدی خاوه‌ندی به‌سه‌ر گه‌له‌که‌یدا دانه‌ویته و قسه‌کانیانی ژنه‌فت، تاویتی خوژاکی ناسمانی بو ده‌ناردن و هه‌ندیک جاریش شمشیر بو له‌توکوت کردنیان. هه‌رچی زیاتریش له‌بیاباندا رۆده‌چوون، خاوه‌ندی ره‌ژ به‌ره‌ژ توورتر و رق ئه‌ستووتر مامله‌ی ده‌کردن، شه‌وانه ده‌بووه ناگر و به‌سه‌ریاباندا ده‌باری و به‌ره‌ژیش ده‌بووه عامودیک دووکه‌ل، ده‌چوه تابووتی په‌یمانوه و (لاویه‌کان) (***) به‌ترسه‌وه هه‌لیان ده‌گرت. هه‌ر ده‌ستیک به‌ری که‌وتبا ده‌بووه خوئه‌مییش.

چهن‌دیک زیاتر قلاقه‌تی ناشکرا بوایه، رق ئه‌ستووتر و روخساری توندوتیژی ئیسراییلی به‌خۆوه ده‌گرت، ئه‌و ئیدی کۆمه‌له‌ ره‌حیتی پین ناو و نه‌بیراو نه‌بوو که‌ له‌ هه‌وادا په‌رته‌وازه بووین، ئیدی خاوه‌ندی سه‌رانسه‌ری عه‌ردیش نه‌بوو، به‌لکه‌ ئه‌و یه‌هوه بوو، خوایه‌کی ره‌قه‌لگر و توئه‌ستین و خوینه‌خوری قه‌ومیک تاقانه، خوی قه‌ومی به‌نی ئیسراییل بوو. ئه‌و ناچار بوو ره‌قه‌لگر و توئه‌ستین و خوینه‌خوری، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌هه‌لومه‌رحیتی دژواردا تینه‌ده‌په‌ری، له‌گه‌ل ئه‌مالیک(****) و میدیانییه‌کاندا(*****)) له‌شه‌ردا بوو، ده‌با له‌ره‌یگه‌ی به‌رگه‌گرتنی عه‌زاب و له‌ریتی فرتوفیل و کوشتاره‌وه، به‌سه‌ریاباندا سه‌رکه‌وی و خوئی ره‌زگارکات.

(*) هه‌مان ئه‌و شه‌به که‌ له‌کلتری ئیسلامییدا گویره‌که‌ی سامه‌ری پینه‌دین.

(**) بوونه‌وه‌ریتی ئه‌فسانه‌یه‌به له‌ میسولۆژیای گریکییدا که‌ جه‌سته‌ی شیر و بالی ته‌یر و مه‌مک و سه‌ری ژنی هه‌یه.

(***) Levite's خه‌مه‌تکارانی بیت المقدس و نیه‌سه‌ته بو خیتی (لاوی) عیبری. له‌ ته‌وراتیشدا به‌ (لاوی) ناوبراون و یه‌کیک بوون له‌ قه‌ومه‌کانی میسر که‌ له‌وه‌ی ده‌رکراون و خه‌مه‌ت و پاراستنی په‌رستگاکان و تابوتی به‌لین (ئه‌و باوله‌ی که‌ په‌یمانکه‌ی خاوه‌ندی تیدا بوو) به‌وان سپه‌رراپوو.

Amalekites (****)

Midianites (*****)

ئه‌م دۆله قاقری و پین به‌ر و نائینسانیه‌ی پیایدا ده‌ره‌یشتین، کیتلانی سامناکی یه‌هوه بووه، وی به‌نه‌عه‌رته لیدانه‌وه لیره‌وه تیه‌په‌ریوه.

چۆن ده‌کری بونیادهم به‌باشی قه‌ومی به‌نی ئیسراییل بناسی گه‌ر به‌م بیابانه ترسانکه‌دا تینه‌په‌ری و تاقی نه‌کاته‌وه؟ ئیمه‌ سئ ره‌ژی له‌سه‌ریه‌ک به‌سواری وشتره‌وه به‌م بیابانه‌دا به‌ره‌یوه‌بووین، گه‌رووت له‌ تینویتییدا وشک ده‌بین و سه‌رت له‌گه‌ژه‌وه ده‌چن و له‌کاتی داگه‌ران به‌دۆلی خز و پینچاویپینچدا میتشکت وه‌ک فره‌ژکه ده‌خولیته‌وه، قه‌ومیک که‌ بو ماوه‌ی چل سال له‌م کوره‌یه‌دا خارا بووین، کین ده‌توانی ناوی له‌ناو ناواندا به‌سرتیه‌وه؟ شادومان بووم به‌بینینی ئه‌و گاشه‌به‌رده سامناکه‌ی که‌ فه‌زله‌تی قه‌ومی یه‌هودی له‌سه‌ر له‌دایک بوو: به‌رخۆدان، هیتزی ئیراده، سه‌سه‌ختی و توانایان بو به‌رگه‌گرتن، بالا‌تر له‌مانه خاوه‌ندی که‌ گۆشتی له‌گۆشتی ئه‌وان و بلتیه‌ی له‌ بلتیه‌ی ئه‌وان پیک هاتبوو، ئه‌و خاوه‌نده‌ی که‌ هاواریان لئ کردبوو: (خۆراکمان بده، دوژمنانمان بکوژه، رینویمان به‌ به‌ره‌وه سه‌ر زه‌مینی مه‌وعود!)

قه‌ومی یه‌هود قه‌رزباری ئه‌م بیابانه‌ن له‌توانای هه‌میشه‌ییان بو مانه‌وه و بو ئه‌و چاکه‌خواری و خراپه‌کاریانه‌ی کۆنترۆلی دنیایان پین کرد. ئه‌مریش، له‌م قۆناغه‌ گرژ و ناله‌بارو توئه‌ستین و توندوتیژده‌ا که‌ پیایدا تینه‌په‌ری، پینه‌چن جاریک تر یه‌هود گه‌لی هه‌لبه‌زیراوی خوا پین بو چوونه ده‌ره‌وه‌ی ترسانک له‌ عه‌ردی کۆیله.

دواجار، له‌و پاش نیوه‌ره‌یه‌دا گه‌یشتینه‌ ده‌یری سینا، به‌سه‌ر به‌رزاییه‌که‌ی (میدیان) دا سه‌رکه‌وتبووین که‌ زیاتر له‌ پینچ هه‌زار پین به‌رز بوو. شه‌وی رابوردومان له‌قه‌برسانیکی موسولمانان ره‌ژ کردبووه، له‌به‌رده‌م مه‌زاری (شێخ)دا چادرمان هه‌لدابوو، سپه‌ده‌ی به‌یان له‌خه‌وه هه‌ستاین، سه‌رما وه‌ک مار پته‌وی ده‌داین، به‌فر چادره‌که‌مانی داپۆشبوو، ده‌تگوت مافوری ئه‌لماست له‌و پینه‌ده‌سته‌ی به‌رده‌مان راخته‌وه، له‌ بنمیچی کوخته رووخوایکی گۆرستانه‌که‌دا چهند داریکمان ده‌رکیتشا و ناگره‌یکمان کرده‌وه، بلتیه‌ی ناگر به‌رز بووه و هه‌رچوارمان به‌ده‌وری ناگره‌که‌دا هه‌لکه‌ورمان تا گه‌رمان بیه‌وه، وشتره‌کانیش هاتبوونه پیشه‌وه و ملیان به‌سه‌رماندا شوپ کردبووه. ئاره‌قی خورمانان خاوه‌ده‌وه و چامان دم کرد، پاشان به‌دوووه‌کان هه‌سیرتکیان له‌سه‌ر به‌فره‌که راخت و روخساره لاوازه هه‌تاوبردوووه‌که‌یان کرده مه‌که‌که و که‌وته نوپۆکردن. نوقمی جه‌زه‌بوون و روخساریان ئارنگی ده‌دا، به‌چاوی ره‌زیک مهنه‌وه له‌و سئ جه‌سته ئارام و برسی و عه‌زاب چه‌شته‌وه‌م ده‌نۆری که‌ ئاوها تیره‌بوون. ئاخه‌ر مهنسور و توعمه و عه‌وا به‌جوژیک هه‌لکه‌ژابوون، که‌ ئیدی ده‌رکی به‌هه‌شتیان به‌روودا کرابوووه و چوو‌بوونه ژوورن. ئه‌وه به‌هه‌شتی تابه‌تیبی خویمان بوو، به‌هه‌شتی موچه‌مه‌دی، به‌هه‌شتی خویر بوو.

وشتره‌گه‌لی سپی و گامبشی له‌وه‌راو له‌چه‌مه‌نزاری سه‌وزدا، چادری په‌نگاوپه‌نگ و ژنانیک که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی چادره‌کاندا له‌سه‌ر ئه‌نۆ دانیشتیبوون، ژنانیک که‌ کاتی پینه‌که‌نن سه‌ریان بو دواوه ده‌گه‌په‌یه‌وه، ژنانیکی بازنگی ئالتون له‌مه‌چه‌ک و پاوانه له‌ پا، ژنانیکی چاوان به‌کل و پرچ و که‌زی خه‌نه‌کراو و دوو خال له‌سه‌ر گۆنا کوتراو، له‌ولایشه‌وه هه‌لم له‌ چیشه‌که‌یان به‌رز ده‌بووه: پلاو له‌گه‌ل ماست، خورما، نانی گه‌نم، گۆزه‌یه‌ک ناوی سارد، سئ چادری گه‌وره‌تر له‌ چادره‌کانی تر، سی و سئ وشتری خیراتر له‌

وشره‌کانی تر، سځ سهه د سځی و سځی ژنی نه فسووناویتر له ژنه‌کانی تر: چادر و وشترو ژن بو مه‌نسور
توعمه و عه‌وا.

نوټیز ته‌واو بوو، به‌هه‌شت دهرگا‌کانی داخست، به‌دووه‌کانیش دابه‌زیبونه‌وه سه‌ر به‌رزایبیه‌کانی
(میدیان) او به‌بیده‌نگی له‌ناگره‌که نی‌زیک بسوونه‌وه، به‌جو‌ش و خر‌شوه‌وه که‌وتیوونه‌وه کاروباره
ناسایبیه‌کانی ر‌وژانه‌یان. گ‌رنگ نه‌وه‌بوو چه‌ندیک نه‌م ژبانه در‌یژه ده‌کیشی؟ به‌هه‌شت کوتاییه، هه‌ر بو‌یه
نارامگرتن شتیکی جوانه.

ده‌ستم بو‌لای توعمه رایه‌ل کرد که له‌لای راستمه‌وه دانیشتیوو. گوتم: (الله اکبر، اشهد ان لا اله الا
الله، اشهد ان محمدا رسول الله.) توعمه له‌سه‌رسورماندا راچله‌کی، وه‌ک بلتی نه‌تیبیه‌که‌یم
ناشکرکردین، روخساری له‌شادومانیدا پرشنگی دا و ته‌ماشای کردم. پاشان ده‌ستی گویشم.

که‌وتینه‌وه ری، به‌پیتی پیاده دهر‌ویشتم، ئیدی هه‌سه‌له‌ی جو‌له‌ی هیور و نارامی وشره‌کانم نه‌بوو.
چیاگه‌لیک له‌به‌رده چه‌خماخی سوور و سه‌وز له‌هه‌ردوو لامانه‌وه قه‌دیان راست کردبو‌وه، ناو به‌ناو
مه‌لیکی چکو‌له‌ی ره‌ش به‌کاکو‌لیکی ورد و سپیبه‌وه به‌ژووور سه‌رماندا تینه‌ده‌پری، له‌وسه‌ری ریگه‌که‌شه‌وه
کاروانیکی وشره‌وه‌دیارکه‌وتن، به‌دووه‌کان له‌خوشحالی‌دا هاوریان کرد و راوه‌ستاین.

دوو وشره‌وانی پی‌شهنگی کاروانه‌که نریک بوونه‌وه و گو‌تیان: "سه‌لامون عه‌له‌یکوم." ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل
وشره‌وانه‌کانی ئیمه‌دا کرد و ماچومو‌وچیان کرد. ئیدی به‌ده‌نگیکی نرم و هیور سه‌ری قسه‌ بو
هه‌وال‌پرسینی ناسایی و دیری‌نه دامه‌زرا: (وه‌زعی ئیوه چونه؟ ژنان خه‌ریکی چین؟ وشره‌کان چو‌ن؟ له
کو‌تیه‌ دین و بو‌کو‌ی ده‌چن؟) وشه‌گه‌لی (سه‌لام) و (الله) لی‌کدا لی‌کدا له‌زاریان ده‌هاته‌ده‌ر. نه‌م دیداره
بیابانیبه‌ی نه‌وان مانایه‌کی به‌رز و پی‌روزی وای به‌خو‌وه ده‌گرت که ده‌بوو بی‌ته‌ سه‌ر مه‌شقی دیداری
ئینسان له‌گه‌ل ئینساندا.

من له‌قولایی دل‌وه ستایشی نه‌م کو‌رانه‌ی بیابان ده‌که‌م، بنوره چو‌ن ده‌ژین- به‌چند ده‌نکیک خورما،
مستی گه‌نم، کو‌پیک قاوه- که‌چی جه‌سته‌یان چاپووک و قاچ و قولیان باریک وه‌ک قاچی بزنه‌ کتیی و
چاوانیشیان تیژ به‌وتیه‌ی چاوی شه‌هین. نه‌وانه ده‌سکورتنترین خه‌لکانی نه‌م دونیاه‌من و له‌هه‌مان کاتیشا
سه‌خی ته‌بعترینیان، برسیتی‌یان هه‌ر چه‌ندیک بی تا راده‌ی تیربوون ناخو‌ن، تو‌زیتک قاوه و تو‌زیتک
شه‌کر و مستیک خورما لای خو‌یان گل ده‌ده‌نه‌وه تا بو‌ ری‌سواریکی دانین. له‌ رایسو سه‌ریه‌شتیاری
ده‌یره‌که بو‌ی گتیرامه‌وه چو‌ن ژنیکی کورته‌بالای به‌دو راوه‌ستاوه و له‌گه‌شتیاریکی ئینگلیز ورد بو‌ته‌وه که
قوتوویه‌ک خواردنی کردو‌ته‌وه و که‌وتو‌ته‌ خواردنی، کابرای ئینگلیز پاروویه‌کی به‌ش داوه، به‌لام نه‌م
عیزه‌تی نه‌فسی ریگه‌ی نه‌داوه وه‌ری بگری، پاشان کوتوپر برسیتی زوری بو‌ هی‌تاوه و له‌هو‌ش خو‌ی چووه
و بو‌وراوه‌ته‌وه.

یه‌که‌مین نه‌قینی به‌دو خو‌شه‌ویستیبه‌تی بو‌ وشره‌که‌ی. سه‌رنجم ده‌دا چو‌ن کات‌ یه‌کی له‌وشره‌کان
چکو‌له‌ترین ناھی لی‌ به‌رز ده‌بیته‌وه، گو‌تچکه‌ی توعمه و مه‌نسور و عه‌وا له‌حه‌زمه‌تا ده‌که‌ویتته‌ له‌ره،
ئیدی راده‌ه‌ستان، هو‌ره‌که‌ی سه‌ر پشتیان ری‌ک ده‌کرده‌وه، پاشان چاویان به‌ژیر زگ و ژیر پییدا ده‌گتیرا و

هه‌رچه‌ندیک نالییان شک بردبا له‌به‌رده‌میدا دایان ده‌نا، ئیوارانیش هو‌ره‌که‌یان داده‌گرت و وشره‌که‌یان
به‌به‌تانی خوری داده‌پوشی. زور به‌وردی خواردنی وشره‌کانیان له‌ شتی پیس ده‌بژارد.

شیرتیکی کو‌نی عاره‌بی هه‌یه ناوها ستایشی نه‌وه‌ هاور‌ی نازیزه‌ی به‌دو ده‌کا:

وشر به‌بیاباندا دهر‌وا و ده‌چیتته پی‌ش

وشر تو‌که‌به‌وه‌کو داری تابووت

رانی هه‌ر ده‌لیتی دهر‌وازی بو‌رج

ناسه‌واری قایش له‌نیو‌قه‌د

هه‌ر ده‌لیتی دهر‌یاچه‌ی وشکی پر له‌چه‌وه

ده‌ست له‌سمتیبه‌وه‌بده، وا ده‌زانیت

ده‌ستت له‌فینک‌که‌روه‌ه داوه

له‌پردی‌ک ده‌چی که‌گریکیبه‌ک رو‌ی نابی و

سیرامیک پوشی کردبی.

به‌په‌له به‌سه‌ر چیاکاندا هه‌لگ‌ژاین، په‌رو‌ش بو‌وبین بو‌ نه‌وه‌ی سه‌ره‌نجام بگه‌ینه‌ ده‌یره‌که، تو‌زیتک ناو
له‌ه‌ستیرکیکی سروشتیدا، چند دارخورمایه‌ک، کوختیکی به‌ردین و نه‌ولاتریش خاچه‌ دارینه‌یه‌کی دانراو
له‌سه‌رگاشه‌ به‌ردی‌ک، کوتوپر توعمه‌ ده‌ستی هه‌ل‌پری و هاور‌ی کرد: "ده‌یر!"

له‌خورمانه‌وه، له‌ماه‌بین دوو چی‌ای به‌رزدا، ده‌یری به‌ناوبانگی سینا به‌دیواری بل‌ند چوارده‌ور گیراو
وه‌دیارکه‌وت. له‌قولایی دل‌وه تامه‌زرو‌ی بینینی نه‌م ساته‌وه‌خته‌بووم، که‌چی هه‌نووه‌که که‌به‌ری نه‌وه‌موو
هه‌وله‌م له‌نیو‌ده‌ستا بوو، بی‌هات و هاور و به‌نارامیی، خو‌شحالیی خو‌م ده‌رده‌پری، هه‌نگاه‌کانیشم
خیرتر نه‌کرد. بو‌ له‌حزه‌یه‌ک هه‌ستم کرد شتی‌ک هانم ده‌دا بگه‌ریتمه‌وه، له‌زه‌تییکی سه‌رسه‌ختانه‌ له
ناوه‌وه‌م‌را پرشنگی ده‌دا که میوه‌ی ناره‌زووم لی‌ نه‌که‌سه‌وه و نه‌یخو‌م، به‌لام له‌ناکاو‌یکرا شنه‌یه‌کی گه‌رم
هه‌لی کرد و بو‌نی دره‌ختانی پر له‌شکو‌فه‌ی بو‌ هی‌تام، ئیدی ئینسانه‌که‌ی ناوه‌وم بر‌دیبه‌وه و به‌ره‌و پی‌ش
رو‌یشتم.

هه‌نووه‌که ده‌متوانی ناشکراتر روخساری ده‌یره‌که بی‌ینم، ده‌متوانی ناشکراتر دیوار و بو‌رج و نو‌ی‌خانه و
دارسه‌رووه‌کانی بی‌ینم، گه‌یشتیبه‌باخچه‌ی راهیب که‌که‌وتیوه نه‌مدیوی شو‌راکانه‌وه، له‌ په‌رژینه‌که
سه‌رکه‌وتم و دار زه‌یتوون و پرته‌قال و گو‌یز و هه‌نجیر و چره‌ داربایه‌می پی‌رویشم بی‌نی، هه‌موو نه‌وانه
لی‌ره، له‌ دلی بیاباندا و له‌ژیر هه‌تاودا ده‌ره‌وشانه‌وه، به‌وه‌ گه‌رما فینک‌ه و به‌و بو‌نی عه‌تره و به‌ویزه‌ویزی
می‌شوله‌ بچووه‌کانیبه‌وه، ئیره ئیدی به‌هه‌شت بوو!

ماوه‌یه‌کی در‌یژ تامی نه‌وه روخساره‌ی خواوه‌ندم کرد، روخساریکی ره‌زاسووک که ئینسانه‌کانی خو‌ش
ده‌وی، له‌خاک و ناو و نارقه‌ دروست بووه. له‌میانه‌ی سځی رو‌ژی رابورده‌ودا له‌گه‌ل روویه‌کی تریدا
روویه‌روو ببومه‌وه. روویه‌کی ترسناک و تاریک که ته‌نها له‌به‌ردی چه‌خماخ دروست بووه، له‌دلی خو‌دا

گوت: "نم ناگره‌ی که ده‌سووتینن، نم برده چه‌خماخه توند و تۆله‌ی که به‌دهستی ئینسان نابیتته مۆم، نه‌مانه خواوه‌ندی راسته‌قینه‌ن!" به‌لام نه‌لعان که به‌سهر په‌رزینه‌که‌دا دانه‌ویبوموه و له‌و باخچه‌ پر شکۆفه‌یهم ده‌نۆری، به‌خۆشه‌وه و ته‌ی زاهدیم به‌هاوار گوت: "خواوه‌ند راجه‌نین و فرمیتسکیکی شه‌نگه!" بوزا ده‌لتی: "دوو جۆر موجیزه‌ ههن: موجیزه‌کانی جه‌سته و موجیزه‌کانی رۆح، من پروام به‌دووهمیان هه‌یه نه‌که به‌یه‌که‌میان!"

ئاخر ده‌یری سینا موجیزه‌ی رۆحه، نم ده‌یره له‌ناوه‌راستی بیابانی نائینسانی و به‌جوارده‌وری بیره‌ئاویکدا دروست کراوه و خیلتی زویان و مه‌زه‌ب جی‌اوازی له‌ده‌ور کۆبوونه‌ته‌وه. نم ده‌یره ماوه‌ی چوارده‌ سه‌ده‌یه وه‌ک قه‌لایه‌ک سه‌ری هه‌لبیوه و له‌به‌رامبه‌ر هه‌تزه‌ سروشتی و مرۆبیه‌کاندا خۆی راگرتوه. به‌شانازیبه‌وه بی‌رم له‌وه کرده‌وه که ویزدانیکی بالای ئینسانی لیره‌ هه‌یه. لیره‌ چاکه‌خوایی ئینسانی، سه‌ری به‌بیابان نه‌وی کردوه.

به‌زه‌حمه‌ت توانیم جله‌وی شادومانیم بگرم، پیتم عه‌ردی نه‌ده‌گرت، لیره‌ له‌نیتوان لووتکه‌ی ته‌وراتی و ته‌پۆلکه‌ی به‌رزی (سه‌رده‌می دیرین) دا بووم! له‌خۆرئاوا (چیای مه‌عریفه) راکشابوو. نه‌و چیا‌یه‌ی که موسا ماره‌ مسینه‌که‌ی لێ راده‌هینا، له‌و دیوه‌وه زیدی زه‌به‌لاحه‌کان و چیاکانی (ئاموریت)، لای باکو‌ریشه‌وه شاخه‌کانی (کیدار) و (ئه‌دومیه) و (تیمان) که تا بیابانی (مواب) ده‌گه‌یشتن، لای باشو‌وریش ته‌نگه‌ی (فاران) و زه‌ربای سوور، دواچار به‌ره‌و لای خۆرئاوا، زنجیره‌ چیاکانی سینا به‌ترۆپکه‌ پیرۆزه‌که‌یه‌وه، نه‌و ترۆپکه‌ی که موسا له‌ویدا له‌گه‌ل خواوه‌ند ئاخفت، دوورتریش چیای قه‌دیس کاترین. باخچه‌ی ده‌یره‌که له‌ماه‌بینی خۆر و به‌فردا ده‌دره‌وشایه‌وه، دار زه‌یتونه‌کان هه‌توره‌هه‌تور خسه‌یان له‌گه‌لاکانیان ده‌هینا، پرته‌قاله‌کان له‌ماه‌بینی په‌لکه‌کاندا پرشنگیان ده‌دا، دارسۆنه‌ره‌کان عاریفانه‌ قه‌دیان راست کردبووه و ره‌ش ده‌چوونه‌وه، بوئی داربادامه‌ شکۆفه‌کردوه‌کان وه‌ک هه‌ناسه‌ی خواوه‌ند، هه‌تور و هاوسه‌نگ ده‌هات و زه‌ین و که‌پووی بونیاده‌میان تژیی ده‌کرد له‌دلخۆشی.

له‌راستیدا نم ده‌یره قه‌لایه، چۆناوچۆنی توانیبووی خۆی له‌به‌رامبه‌ر هه‌ناسه‌ی ورووژینه‌ری نم (با) به‌هاریه‌دا راگری؟ به‌دریژایی سه‌ده‌یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کان چۆناوچۆنی به‌ناخی عه‌ردا رۆنه‌چوه؟

له‌ده‌روازه‌ به‌رزه‌که‌وه خۆم کرد به‌ده‌یره‌که‌دا، نوێرخانه‌که له‌ناوه‌راستی هه‌وشیکی گه‌وره‌دا بو، مزگه‌وتیکی چکۆله‌ش به‌مناره‌یه‌کی باریکه‌وه له‌ ته‌نیشیدا. دواچار لیره‌ خاچ و هیلال یه‌کانگیر بوون. ده‌روبه‌ری هه‌وشه‌که به‌به‌فر پۆشراو و وه‌کی نه‌لماس ده‌دره‌وشایه‌وه، ژوور و هۆده‌ی میوانان و نه‌مباره‌کانی لێ بوون. سێ راهیب خۆیان دا‌بووه به‌ر خۆر، ماوه‌یه‌کی درێژ له‌جیتی خۆم راوه‌ستام و به‌په‌رۆشه‌وه گوتم بۆ قسه‌کانیان را‌دایرا، قسه‌کانیان له‌سکوتی مه‌زنی هه‌وادا ده‌نگی ده‌دا، هه‌ریه‌که‌یان ده‌یویست بئاخۆن و باری شانی خۆی سووک کات، یه‌که‌کیان له‌باره‌ی نه‌و موجیزانه‌وه ده‌دا که له‌مه‌ریکا بینیبوونی: که‌شتیگه‌لی بوخاری، ئاپارتمانی به‌رز، ژنان، رووناکیی پرشنگدار له‌شه‌ودا. نه‌وی تریان باسی نه‌وه‌ی

ده‌کرد که چۆناوچۆنی به‌رخ له‌زیده‌که‌یدا ده‌برژتین. سییه‌میشیان باسی موجیزه‌کانی قه‌دیس کاترینی ده‌کرد که چۆن مه‌لایکه‌ته‌کان له‌ نه‌سکه‌نده‌ریبه‌وه هه‌یناویانه‌ بۆ ئیره، هه‌یناویانه‌ بۆ سه‌ر ترۆپکی چیاکی و چۆن بونیاده‌م ده‌توانی جینگه‌پیکانی به‌سه‌ر گاشه‌ به‌رده‌کانه‌وه بناسیتته‌وه.

بۆ سه‌ر بورجه‌که سه‌رکه‌وتیم تا ته‌ماشایه‌کی ده‌روبه‌ر که‌م، راهیبیکی گه‌نج و په‌نگه‌په‌یو بینیمی و به‌راگردن بۆ به‌خه‌ره‌هه‌ینانم هات. ده‌رکه‌وت ته‌مه‌نی هه‌ر ده‌ سالیکه و خه‌لکی کره‌ته، به‌هۆی هه‌تاوه‌وه مووی تازه‌ هاتووی لاجانگی به‌ره‌نگیکی ته‌نکی خورمایی ده‌ینواند، هه‌روا که له‌باره‌ی زیدی خۆمانه‌وه سه‌ری قسه‌مان دامه‌زاند، پیره‌میردیکی نوورانی و ئارام، که ته‌مه‌نی ده‌روبه‌ری هه‌شتا سالیکی ده‌بوو، به‌هانکه هانک لیتمان نزیک بۆوه، سه‌ری له‌ گوێ قه‌به‌ر ده‌له‌زری و ته‌مه‌نای خه‌ر یان شه‌ری له‌ده‌ستدا و هه‌ناوی چۆل. ئیدی به‌و جۆره‌ی لێ هاتبوو که بوزا ده‌یویست.

سێ قۆلی له‌سه‌ر نه‌سکه‌ملیکی درێژ له‌به‌ر هه‌تاوا دانیشترین، راهیبی گه‌نج مستی خورمای له‌ چاکی کراسه‌که‌یدا ده‌ره‌ینا و دایه‌ ده‌ستم، هه‌یشتا گه‌رمایی جه‌سته‌ی به‌خورماکه‌وه بوو، پیره‌میرد ده‌ستی هه‌ینا به‌ئه‌ژنۆمدا و که‌وته گه‌یترانه‌وه‌ی نه‌وه‌ی چۆن ده‌یره‌که رۆنراوه و چۆناوچۆنی به‌دریژایی سه‌ده‌کان به‌رگه‌ی گرتوه، هه‌روا که له‌به‌ر هه‌تاو و له‌ماه‌بین نم چیا نه‌فسانه‌بیابانه‌دا دانیشتیبووم، هه‌کایه‌تی ده‌یره‌که به‌لامه‌وه، وه‌ک ساکاری و راسته‌قینه‌یی هه‌کایه‌تی په‌رییان بوو:

- "ئیمپراتۆر (جوستینیان) نم ده‌یره‌ی به‌ده‌وری بیره‌ئاویکدا رۆنا که کیژانی بیترۆ (*). مه‌ره‌کانیان لێ ئاو ده‌دا. رێک له‌و جینگه‌یه‌دا که پنچک سووتا به‌لام له‌ به‌ین نه‌چوو. جوستینیان دووسه‌د خه‌یرانی له‌ (بونتوس) و میسه‌روه‌ نارد تا له‌نزیک ده‌یره‌که‌دا نیشته‌جج بن و بینه‌ خه‌مه‌تکار و پارێزه‌ری. سه‌ده‌یه‌ک دواتر، محمه‌د هات و دیدنه‌ی کیتی سینای کرد، هه‌یشتا شوێنپه‌ی و شتره‌که‌ی به‌سه‌ر له‌وحی چه‌خماخه‌ سووره‌که‌وه ماوه‌ته‌وه. په‌هه‌بانه‌کان به‌شکۆ و رێژیکی فروه‌ به‌خه‌ریان هه‌یناوه که بۆته‌ مایه‌ی خۆش‌حالی محمه‌د و بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی ئیمتیازاتی گه‌وره‌ به‌ده‌یر به‌خشی، هه‌موو نم به‌سه‌ره‌اته‌ به‌ده‌سه‌ختی کوفی له‌سه‌ر پیسته‌ ئاسک نووسراوه‌ته‌وه. له‌په‌ی ده‌ستی بۆ ئیمزاکردن به‌کاره‌یناوه، هه‌لبه‌ته‌ نه‌و نه‌یده‌زانی بنووسی، له‌و ئیمتیازیانه‌دا هاتوه: (ئه‌گه‌ر راهیبیکی کیتی سینا له‌ ده‌شت یان له‌سه‌حرا، له‌ شاخ یان له‌ نه‌شکه‌وت په‌نا بگری، نه‌وا من له‌گه‌لی دام و له‌هه‌ر جۆره‌ ئازاریک ده‌یبارتیم، له‌سه‌ر راهیبه‌کانی کیتی سینا دیمه‌ ده‌نگ له‌هه‌ر کوپه‌که‌ بن - له‌سه‌ر وشکایی بن یان له‌ زه‌ریا، له‌خۆره‌ه‌لات بن یان له‌خۆرئاوا، له‌باکوور بن یان له‌باشوور- نه‌وان ناچاری باجدان نین، بۆ خه‌مه‌تی ئیجباری بانگ ناگرین، زه‌کاتیان له‌سه‌ر نییه، بالی ره‌حمه‌ت به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه ده‌سه‌کیتته‌وه.)

هه‌روا که پیتره‌میرد ده‌دا، ده‌نگی له‌و هه‌موو به‌ریه‌که‌وته‌ ئینسانیه‌دا هه‌یند ده‌له‌زری که گیانی ده‌کرد به‌به‌ری چیا و دیواره‌ بیزانسیه‌کانی ده‌روبه‌رمدا، فه‌زا تژیی بوو له‌ قه‌دیس و شه‌هید. جحیله‌ کریتیبه‌که به‌ده‌می دا‌په‌چرپه‌وه‌ گوتی بۆ نه‌و نه‌فسانه‌ موجیزه‌ی اسایه‌ را‌ده‌دایا و نوقمی نه‌شوه‌ ببوو، له‌

(*). Jethro خه‌زووری موسا.

خواربیشه‌وه له‌حه‌وشه، راهیبه‌کان له هۆده‌کانیان هاتبوونه ده‌رئ تا ئه‌و گه‌مه بکیشن که عاره‌به‌کان هیتابوویان، ده‌رگای مویه‌قه‌که کرابۆوه و ده‌متوانی لیبه‌وه میتیکی درێژ ببینم که پریوو له قوژالی سوور و گه‌وره‌ی زه‌ریایی، راهیبیکی رهنگه‌په‌ریوو خۆی له به‌تانیبه‌کی قاوه‌بیبه‌وه پیتچابوو، وینه‌ی سه‌ده‌فیتیکی زلی زه‌ریایی ده‌کیشا.

پیره‌مێرد به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: "ئه‌وه باوکه (پاکومبوس)ی شیتۆکه‌به و وینه‌ ده‌کیشی!"

منیش که ده‌مویست به‌رگری له هه‌موو هونه‌رمه‌ندان بکه‌م، گوتم: "ئه‌دی خۆ لوقا پیتغه‌مه‌ریش هه‌ر وینه‌کیش بووه!"

- "کوره‌که‌م ئه‌وه خایله‌گه‌لیکی خه‌ته‌رناکه، خاوه‌ند لیت به‌دوورکات، ده‌بێ پیتغه‌مه‌ر بیت بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت به‌رگه‌ بگریت!"

راستی ده‌کرد، من بیده‌نگ بووم، هه‌ستام و بۆ هه‌وشه‌ دابه‌زیم، راهیبه‌کان وه‌ک مندال له به‌فره‌که‌دا که‌وتبوونه شه‌ره‌ تۆپه‌ل، به‌بارینی به‌فر خه‌نی بوون، چونکه ئه‌مه ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند که گژوگی له بیاباندا شین ده‌بێ و مه‌ر و بزنی لیبی ده‌خۆن و خه‌لکی ده‌توانن نان به‌شی خۆیان دا‌بین که‌ن.

چهند کۆپله‌یه‌ک هاتن و له‌پال دیواری ده‌یره‌که‌دا دانیشتن، جگه‌ره‌یان ده‌کیشا و کړنۆشیان ده‌برد و ده‌دوان، چهند ژنیکی پیس و پۆخ‌ل و پیتخاوس و ره‌شپۆشیان له‌نێودا بوو، په‌رچه‌میان به‌سه‌ر نیتوجه‌وانیاندا دا‌بوو، وه‌ک گۆلینکه‌ی ره‌شمه هۆنیه‌بوویه‌وه. روه‌ساریان له‌که‌پوه‌وه به‌ره‌و خوار به‌زنجیری باریک که سه‌ده‌ف و پارهی وردی زیوین به‌کۆتایی هه‌ر یه‌کیکیانه‌وه کرابوو، پۆشیه‌بوو. هه‌ر یه‌کیک له‌ژنه‌کان کراسه‌که‌یان هه‌لدا‌یه‌وه و منالیکیان ده‌ره‌یتنا و به‌رامبه‌ر خۆیان له‌سه‌ر به‌رده‌که‌ دا‌یاننا، هه‌مموان چاوه‌رێ بوون راهیبه‌کان بێن و به‌شه‌ رزقی خۆیانیان بده‌ن: سێ کولیره‌ی چکۆله‌ بۆ هه‌ر پیاویک و دوو کولیره‌ بۆ هه‌ر ژن و مندالیک، ده‌شبوو هه‌ر که‌س خۆی بۆ وه‌رگرتنی کولیره‌کانی بیت، هه‌ر بۆیه‌ چهند سه‌عاتیک له‌وه‌یه‌ر له‌خپه‌ته‌کانیان هاتبوونه ده‌ره‌وه تا له‌کاتی خۆیدا بگه‌ن. به‌لام برسیته‌ییان به‌و کولیره‌ چکۆلانه‌ دانه‌ده‌مرکابه‌وه، ناچار کولله‌شیان کۆده‌کرده‌وه، وشکیان ده‌کرده‌وه و ده‌یانکوتی و ده‌یانکرده‌ نان.

به‌بێنی ئه‌و برا کۆپلانه ته‌واویک نیگه‌ران بووم، ناخه‌ر ئه‌وانه له‌چهن‌دین سه‌ده‌ له‌وه‌به‌ره‌وه، به‌ده‌وری ئه‌م شورا بیزانسیانه‌دا کۆبوونه‌ته‌وه و وه‌ک به‌رد کولیره‌یان بۆ هه‌لده‌درئ، له‌رێی هه‌ره‌شه‌و گوره‌شه‌ی ده‌یره‌وه ده‌ژین و ده‌مرن. ئه‌مه‌رۆش هه‌ر وه‌ک ده‌ورانی (بیترو) کبیژان ته‌نها مه‌ر ده‌له‌وه‌رێتن، هیه‌چکە‌س مه‌زاحیمیان نای، کاتێ دوو گه‌نج عاشقی یه‌کتر ده‌بن و شه‌وانه به‌نه‌یتی ده‌چنه‌ شاخ، کوره‌که‌ ده‌که‌ویته‌ نه‌یه‌نین و که‌نیشکه‌یش ده‌که‌ویته‌ گۆرانی چرین، به‌بێ ئه‌وه‌ی هیه‌چ کامیان ده‌ستی به‌ر ئه‌وی تریان بکه‌وی، پاشان کوره‌که‌ به‌مه‌به‌ستی کړینی دو‌لبه‌ره‌که‌ی له‌چیا دا‌هه‌زئ، خه‌زوری ئاینده‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ی خپه‌ته‌که‌ی دانیشتوه، که‌چه‌ش ده‌گاته‌ جێ و ئه‌م عه‌باکه‌ی خۆی به‌سه‌ر کیه‌که‌دا ده‌دات. باوکی کوره‌ و (شیتخ)یش ده‌گه‌نه‌ جێ، باوکی که‌چه‌ و کوره‌، گه‌لا خورمایه‌ک ده‌گرن و دوو که‌رتی ده‌که‌ن، پاشان باوکی

که‌چه‌ ده‌لتی: "هه‌زار لیبه‌ (*م به‌رامبه‌ر که‌چه‌که‌م ده‌وی!"

شیتخ به‌سه‌ر سورمانه‌وه ده‌لتی: "هه‌زار لیبه‌! که‌چه‌که‌ت دوو هه‌زار لیبه‌ش ده‌هینتی و زاواش ناماده‌یه ئه‌و بره‌ لیبه‌یه‌ بدات، به‌لام له‌به‌ر خاتری من پیتنج سه‌د لیبه‌ وه‌ره‌ خواره‌وه."

باوکی که‌چه‌ وه‌لام ده‌داته‌وه: "ئه‌مه پیتنج سه‌د لیبه‌ش له‌به‌ر خاتری شیتخ."

له‌م هه‌یس و به‌یسه‌دا، خزم و خوتیش یه‌ک یه‌ک گه‌یشتوونه‌ته‌ جێ و چوار مشقی له‌به‌رده‌م خپه‌ته‌که‌دا دانیشتون، له‌وکاته‌دا هه‌مووان هه‌لده‌سه‌ سه‌رپێ.

- "له‌به‌ر خاتری من پیتنج سه‌د لیبه‌ی تریش وه‌ره‌ خواره‌وه!"

- "سه‌د لیبه‌ی تریش!"

- "په‌نجای لیبه‌ی تریش!"

- "بیس و پیتنج لیبه‌ی تریش!"

تا دواجار بره‌ پاره‌که‌ بۆ یه‌ک لیبه‌ دا‌هه‌زئ، پیک له‌و کاته‌دا ژنان که له‌ قوژنیکدا خه‌ریکی گه‌نم هاریان، ده‌ست ده‌که‌نه هه‌له‌له‌ کیشان، باوکی که‌چه‌ هه‌لده‌سیتته سه‌رپێ و ده‌لتی: "له‌به‌ر خاتری ئه‌م ژنانی گه‌نم ده‌هاریان، که‌چه‌که‌م به‌نیو لیبه‌ ده‌ده‌م!" ئیدی شه‌وی زه‌ماوه‌ند، هه‌مووان ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه و سه‌ما ده‌که‌ن.

به‌م جۆره، داب و نه‌ریتی بیابان به‌درێژایی هه‌زاران سا‌له وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه.

کریته‌یه جحیله‌که هات و گوتی: "باوکانی پیرۆز له‌هۆلی پیتشوازی چاوه‌رێت ده‌که‌ن، به‌رموو!"

نزیکه‌ی بیست راهیب له‌هۆلی گه‌وره‌ی پیتشوازی دانیشتبون. به‌کونجکاوییه‌وه سه‌یریان ده‌کردم، ویستم ده‌ستی یه‌که به‌یه‌که‌یان ماچ که‌م، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ژماره‌یان زۆر بوو ته‌نها ده‌ستی (عابید)م ماچ کرد. عابید لاواز و مۆن، بێ دوولتیه‌کردن له‌ناوه‌راستا دانیشتوو، جارتیکی تریش قاوه، که‌وچکی مره‌با، په‌رداخیک شه‌رابی خورما و قسه و باسی ها‌که‌زایی وه‌ک: خه‌لکی کوتی؟ کبیته‌؟ خۆش هاتیت.

عابید، ئه‌و داربه‌رۆوه پیره‌ی که هه‌وره‌برووسکه‌ی خودا کړدبوویه خه‌لووز ته‌ماشای کردم، به‌لام دلنیا بووم نامبێنی، ناخه‌ر چاوانی تاریک داها‌تسون، چیدی به‌ناشکرا دونیای بینه‌راوی بۆ له‌یه‌کتر جیاوه نه‌ده‌کرا، هه‌نووکه ئیدی دونیای نه‌بینه‌راوی ده‌دیت، ته‌ماشای ده‌کردم و له‌و دیومه‌وه شارگه‌لی گه‌وره‌ی ده‌دیت، (دونیا)یه‌کی ده‌دیت که له‌زه‌لکاوی گونا‌ه و فیز و چه‌قاوه‌سویی و مه‌رگدا په‌له‌قاژتی بوو.

پیت گوت: "من له‌ ته‌نگه‌یه‌کی گه‌وره‌دام و هیوادارم نیجازه‌م بده‌نی چهند رۆژتیک له‌ ده‌یر بمیتمه‌وه تا

(* له‌ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا پاوه‌ند Pound به‌کار هاتوه، که خۆی ده‌شیت جونه‌یه‌ یاخود دینار بیت... به‌لام له‌ هه‌ردوو ده‌قه فاسی و عاره‌بیبه‌که‌دا لیبه‌ به‌کار هاتوه.

به شکم رۆحم هیوربیتتهوه و بگاته برپاریک!

عابید پرسى: "دهتهوئى خواوهند بدۆزیتتهوه؟" بۆم دهركهوت يه كه م جار ه ده مبینى، ناخر پيشتر تنها ته ماشای کردبووم.

وه لامیم دایه وه: "دهمهوئى دهنگى بیهیه م، دهخوازم داواى لى كه م پینم بلتى كام ریگه بگرمه بهر، ناخر تنها له بیاباندايه رۆح دهتوانئى دهنگى وى ببیهت!"

عابید گوئى: "لیتره له بیابان هه موو دهنگه كان ده بیسترتین: به تاییه تى دوو دهنگ كه جیاكردنه و بیان له یه كتری زهحه ته، ئەوانیش دهنگى خواوهند و دهنگى شهیتانه، كورم وریابه!"

دوو راهیب هاتنه ژووره وه تا ئەم حاجیه تازه به ببینن و به خیری بێنن، یه كێكیان بهرپرسى میواندارى بوو، زه لامیكى قهله و و خاوهن ریشتیكى لوول و چاوانیكى شین و خه ندان، كاركه ی بریتى بوو له سه ره رشتیكردنى بیانییه كان، راهیبه كه ی تر زه رده خه نه یه كى خه مین و گالته جاربیانه ی له سه ر لیو بوو، بالای بهرز، ریش و سمیل و برۆى سبى وه ك به فر، قامك و نینۆكه درێژه كانیشى هه ر سبى، ئەو له گه لم نه دوا، به لكو تنها به زه رده خه نه وه دیقه تى دام، نازانم زه رده خه نه بوو یان مه سه خه ره؟ له وه ساته دا نه مده زانى، چه ند رۆژ دواتر تیگه یشتم.

عابید هه ستا، ده ستى بۆ رایه ل كردم و گوئى: "خودا بكا ئەوه ی تا ئیستا بیته وده له دونیادا به دوویدا گه راویت، له بیاباندا بیدۆزیتته وه."

راهیبى رای كرد تا ده رگا كه ی بۆ بكا ته وه، عابید به هه نگاوى قورسه وه كه وته پى و دیاره نه ما.

ئەو راهیبه ی بهرپرسیارى كاروبارى میواندارى بوو، به ره لام هات و گوئى: "وه ختى شتیه. تكایه بفرموى بۆ هۆلى ناخواردن."

راهیبه كان به دهورى میترىكى درێژكۆله دا دانیشتبوون و عابید له سه رووى هه مووانه وه، راهیبى خزمه تچى ژمه خواردنى هیتنا، قرژالى سووره وه كراو و سه وزه له گه ل كۆلێره یه ك و په رداختى شه راب بۆ هه ر كه سىك. باوكه كان كه وته خواردن، كه س دوو لیوه ی نه ده كرد، خه تیب سه ركه وته سه ر مینبه رىكى نزم و كه وته راڤه كردنى وانه ی ئەو رۆژه: گه رانه وه ی كور ه لاساره كه.

چه ندین جار و له چه ندین ده برى جۆراوجۆردا، گوتم له و ئاوازه ریتمىكه مه زه ببیه ی سه ر سه ره بىو، ناخر له م رپیه وه ژمه خواردنه كه ئەه میبه تىكى تایبه تى عیرفانى له خۆده گرت، جارێكیان خاخمىك گوئى: "مرۆڤى ئیماندار له كاتى خواردن، خواوهندى ناو خواردنه كه نازاد ده كات!"

خه تیب به نه غمه وه له به ره ی كور ه لاساره كه وه ده دوا، له به ره ی عه زاب و ریسوا بییه كانییه وه دوور له ماله باب، له به ره ی ئەوه وه كه چۆناوچۆنى وه ك به راز خرپووكى خواردوه و چۆناوچۆنى رۆژتیکیان ئیدى پرزه ی لى براوه و به ره لای بابى گه راوه ته وه.

له نیتو ئەم سه روته ئیمانداریه مه سیحیه ده، به خۆم گوتم: "له ده برىكى تردا، كه زیاتر یه كانگیرى له گه ل ناآرامى و یاخیه گه رپتی رۆحى سه رده مدا هه بىن، ئاكامىكى شكۆدار، وه ك ئەوه ی خواره وه، له وه به سه رها ته ده كه ویتته وه:

كور ه لاساره كه شه كه ت و تیشكاو بۆ ماله هیتمه كه ی بابى ده گه رپیتته وه، له وه شه وه دا كه له سه ر جینگه ی گه رم و نه رم را ده كشین تا بنوى، ده رگا كه به ئەسه پایی ده كرتته وه و برا چكۆله كه ی دیتته ژووره وه و ده لئى: (ده مه وئى برۆم، ماله بابم لى بۆته زیندان!) براى تیشكاو به بیستنى ئەو قسانه خۆشحال ده بىن، براكه ی له ئامیز ده گرى و ده كه ویتته نامۆزگارى كردنى كه پتوبسته چ بكا و ئاراسته ی كام ریگه بگرتته بهر، زۆرى لى ده كا له م ئازاتر و باوه ر به خۆتربى و هه رگیز خه یالى گه رانه وه بۆ (ته وبله) ی باب له كه له لى نه دا. (ناخر ئەو به ماله بابى ده گوت ته وبله!) براكه ی تا به رده رگا به رپى ده كا و ته قه ی له گه ل ده كات، بىر ده كاته وه و له دلئى خۆدا ده لئى: براكه م له من به هیتر ده بى و ناگه رپیتته وه!

چۆناوچۆنى ده توانم یه كه مین شه ویتك له بىر كه م كه له قه لا بیابانییه كه ی خواوهندا رۆژم كرده وه؟ بیده نگی تژی بوو له تارماى، ئەو بیده نگییه چوارده وری ته نىبووم وه ك ئەوه ی كه وتبیتتمه بنى بىرتىكى وشك و تارىكه وه، پاشان له ناكاو یكرا بووه دهنگ و رۆحى هیتنامه له رزه.

- "لیتره، له ماله كه ی مند چ ده كه یه ت؟ تۆ پاك و شه رافه تمه مند نیت، نىگات به ملاولادا ده فرى، من متمانه م پیت نبیه، تۆ له هه ر له حزه یه كدا بى ئاماده ی خیانته كرد نیت، ئیمانته تىكه له به كى ناموقه ده سه له بى ئیمانى. ناخر تۆ نازانیت كه خواوهند له كۆتایى هه ر ریگه یه كدا دانیشتوه، به لام تۆ هه میشه په له ته و هه میشه له نیوه ی ریگه دا ناھومید ده بىت و ریگه یه كى تر ده گرتته به را!"

خه لكانى ئاسایی (سایرین) (*ه كانیان بۆ نا بىرنى و ناتوانن گۆزانى له فه زادا ببیهن، كه ر و كویر و داماوانه له سه ر عه رد ژبان ده گوزه رین، به لام ده سه بره كان، ناخواه ونده كان، دهنگى (سایرین) یك له ناخیانرا، له قولایى رۆحیانرا ده ببیهن و نازایانه شوینىتى ئەو دهنگه هه لده گرن. پیتتوايه جگه له مه چ شتىكى تر هیه نرخ بداته ژبان؟ به لام ناخواه ند فه قیر و خانه گومانه كان، دهنگى (سایرین) ده ببیهن و باوه ر ناكهن، خۆیان له پشت حه زه رو تر سنۆكیه وه مه لاس ده دن و به درێژایى ته مه نیان بیانوه ئەرى و بیانوه نه رتیکان به ته رازووى وردى شىكارى ده كیشن، خواوهندیش كه نازانى له كوئیان دا بنى و حه زیش ناكات بیانكاته زینه ت بۆ دۆزه خ، یاخود به هه شتیان پى ئالووده كا، له به ر ئەوه فه رمان ده دا لنگه و قوچ له فه زادا له نیتوان گه نده لئى و پا كژییدا بچینه وه.

دهنگه كه نه ما، چاوه رپیم كرد، سه ر روومه ته كانم له شه رم و تووره ییدا سوور هه لگه رابوون، پاشان له جیگه یه كه وه، كه نازانم له خودى بیابانه وه بوو یان نا - هیترم تى هاته وه تا سه رى نار ه زابى و یاخیبوون هه لپرم.

- "ئەز گه یشتومه ته كۆتایى و له كۆتایى هه ر ریگه یه كیشدا خه رهندم دۆزیه ته وه."

- "تۆ ناتوانیت له وه زیاتر برۆیت، خه رهنده ناوتیكه ده بیده بنه هه موو ئەو شتانه ی ناتوانین لیوه بیان

(*) له په راویزه كانى پیتشودا ناماژه ی بۆ كراوه.

تیپه‌پرین، ئەگینا چ خەرەندیکی بوونی نییە، ڕێگەیش کۆتایی نییە، بەلکو تەنها ڕۆحی ئینسان ھەبە کە شتەکان بەگۆڕیە ئازایەتی و ترسۆکییان ناو دەنێ. مەسیح و یوزا و موسا، ھەموویان بەخەرەند گەیشتن، بەلام پردیان لێدا و بەسەریدا پەڕینەو، چەندین سەدەییە و تا ئێستا جەماوەری خەلک لەدوایانەو دەپەڕنەو.

- "ھەندئێ کەس بەفەرمانی خواوەند دەبێتە قارەمان، ھەندئێکی تریش بەبەرخۆدانی خۆیان، من تێدەکوێشم!"

پێتکە نینتێکی ترسناک لە دەورەبەر و لەناو دەمرا تەقیبەو.

- "قارەمان؟ بەلام بوون بەقارەمان واتە خۆسپاردن بەڕیتمیک کە ئینسان لە تاکیتی تێدەپەڕنێ، بەلام تۆ ھێشتا تزییت لەنیگەرانی و تەمبەلی، نەتوانینت بۆ زالبوون بەسەر فەوزای ناو وەت و دەستەپاچەبیت لەخولقاندنی (وشە)ی کامڵ و ھاوگونجاو، وات لێ دەکا سەرزنشتی خۆت بکەیت و بلتیت: (شکلە کۆنەکان زۆر سنووردارن!) بەلام ئەگەر تۆ لەفیکر و لە کردەو دەدا لەمە زیاتر بێ ھەلگریت، ئەوا دەتوانیت بگەیتە سنوورەکانی قارەمانیت، دەتوانیت بگەیتە ئەو مەرزانییە کە (دە) ڕۆحی وەک ڕۆحی خۆت لەناویدا جێگەیان دەبیتەو و دەتوانن کاربەکن. گەر خواستەکانت لەھیتما ناسراوە ئاسمانییەکانەو وەرگریت، ئەوا دەتوانی کەشتی ئەزمونە تاییەتیەکانی خۆت بخەیتە جوولە و شکلتیکی ئەمڕۆیی بەخواوەند و بەئینسان ببەخشیت. دەئەمەش ئەو شتەییە کە بەدوایدا دەگەریت، بەلام ھێشتا نەتدۆزیووەتەو!"

- "تۆ بێ وێژدانیت، ڕوح بێ لە دلتا نییە، ھۆ ئەو دەنگی بێ ڕوح، پێشتریش ھەر گوێم لەتۆ بوو، ھەر کاتێ لە دوورپیانیکدا ڕاوەستابم و لەبیری ھەلپژاردنی ئەو ڕێگەیدا بووم کە پێویستە بیگرمەبەر، گوێم لەتۆ بوو!"

- "ھەمیشەیش ھەرکاتێ ڕابکەیت، گوێت لێم دەبێ!"

- "قەت ڕام نەکردوو، ھەمیشە بەرەو پێشەو چووم و ھەر شتێ خۆشم ویستبێ جێم ھێشتوو و دڵم دوو کەرت بوو!"

- "تاکەئە ھەر ئاوا دەکەیت؟"

- "تا ئەو کاتە دەگەمە ترۆپیکەم، لەوێ دەحەویمەو!"

- "چ ترۆپیکێک بوونی نییە، تەنها بەرزایییە، چ حەوانەو کە نییە، تەنها بەرخۆدان ھەبە، بۆ سەرت سورماو؟ بۆچی ئاوا بەچاوانتیکێ زەقەو سەیرم دەکەیت؟ ھێشتا نامناسیتەو؟ پێتوایە من دەنگی خواوەندم؟ نەخێر، من دەنگی خودی تۆم، ھەمیشە لەگەڵتدا دەپۆم و ھەرگیز لیت ناچەو، ھاوار بەمالم گەر تۆم بۆ خۆت جێ ھێشتبا! جارتکیان، ئەو جارە بەتوورەیی لەنھێتیخانەیی بوونتەو بەزۆر دایە دەروە، ناویکت لێنام، ئەو ناوێم لای خۆ پاراست لەبەرئەوێ خۆشم ویست. ئاخر من - ھاوڕێی سەفەری تۆ، مێیە پلنگ-م!"

دەنگە کە ئەما، بەناسینی ئەو، ھەستی دلتاییی دایگرت. بۆچ دەبێ لەو مێیە پلنگە بترسم، ئێمە

ھەمیشە پێتکەو سەفەرمان کردوو، ھەموو شتێکمان بینیو و پێتکەو لەزەتمان لەشتەکان چەشتوو، ھەردوو کمان پێتکەو لەولاتە بیگانەکاندا خواردوو مانە و خواردوو مانە تەو و ڕەنجمان کیشاوە. پێتکەو تەمەنی شار و ژن و فیکرەکانمان کردوو، کاتێ بۆ ھۆدە بێدەنگە کەمان دەگەریتەو، ئەو ھۆدەییە کە پڕە لە دەسکەوت و شەللە لەبرین، ئەم مێیە پلنگە بەئەسپایی بۆ لانی کە لەتوقی سەرمدا دەگەریتەو، خۆی بەملاولای کەللەسەر مەو دەنووسین و چنگالەکانی بەنێو مۆخدا ڕۆدەبا، ئیدی ئەوسا دوو قۆلی، بێ ئەوێ هیچ کامان دوولتووبکا، ڕادەمێنن لەوێ کە بینیومانە و پەرۆش دەبێن بۆ ئەو شتە کە پێویستە ببینین.

ئێمە خەنێن چونکە دونیای بێنراو و نەبێنراو لوغزێکی قوول و شاراوەن، لەژوور تێگەیشتنەو، لەو دیوێ ئەقلەو، لەو دیوێ ئارەزوو، لەو دیوێ یەقینەو، من و مێیە پلنگی ھاوڕێی سەفەرم، پێتکەو دەناخۆقین و پێدەکەن، لەبەرئەوێ سەرسەخت و نەرم و نیان و نیگەرانی، گەرچی دلتاییان دەمەو عەسریک چنگێ خۆل دەخۆین و تیر دەبێن، ئەوسا بەتیر نەخۆری خۆمان پێدەکەن.

ئەو ڕۆحی ئینسان، ھاوڕێی سەفەرم، ئەو مێیە پلنگ: وای چەندە بەچێژە بژین و عەردمان خۆش بوو و بەبێ ترس لە مەرگ بنۆرین.

بوولتەئەو بەیان ھەستام، حەزم لە پێسەییەکی بیابان بوو، ئەستێرەیی بەیان ھێشتا دیار و ڕۆشایییەکی تەنک خۆی لە ترۆپیکێ چیاکان ھەل دەسوو، کەو دەکان لەخەو ھەستا بوون، لەھەموو کێو دەدا، بە ترۆپیکە پێرۆزە کە یەھو (یەھو) لەسەر دا بەزیسوو، نەغمەیی قاقیہ قاق دەنگی دەدایەو. ئاسمان سامال و بەفرە کەلە کە بوو کانی خوارووە توو بوونەو و لم ھەلێ مژتیبون، بەلام بەفری سەر چیاکان لەژێر یەکەمین ڕۆشایی خۆردا، ھێشتا بەرەنگێکی پەمەیی دەدرەوشایەو. چ دەنگێ نەدەبیسترا، ئا و چ سۆراغیکی نەبوو، چ گزۆگیایەکی سەوز نەبوو، تەنێ گۆشەگیرییەکی نائینسانییانە بوو کە لەخواوەند و لم پێتکەتو.

ھەلبەت تەنھا دوو جۆر لەخەلکی دەتوانن لەم بیابانەدا بەرگە بگرن: ئەوانیش شیت و پێغەمبەرانی. لێرە ئەقل لە ترسا تیکناچێ، بەلکو لەسامی پێرۆزدا تیکدەچێ، دەشتی ھەندئێ جار ھەرەس بێت و دلتاییی لەئینساندا پڕەوتتەو، دەشتی ھەندئێ جاری تر بەرەو بالا بکشێ و بچیتە ئاسمان، ڕووبەر و خواوەند ببینێ و دەست لەچمکی جە کڵپە سەندوو دەکەو بەدا. بێ ئەوێ بسووتی، گوێ لەقسەکانی ڕادەدێرێ، کە قسەکانی وەرگرت، ئەوسا دەیانخاتە قولایی ھۆشیاریی ئینسانەو.

تەنێ لەبیاباندا یە لەدایکبوونی ئەم ڕۆحە درندە و دەستەمۆ نەبووانە دەبینن، ڕۆحگەلێک کە تەنانەت دژی خواوەندی ھەل دەگەریتەو و بێ ترس لەبەرەمبەریدا ڕادەوستن، خواوەند دەیانبینن و شانازییان پێو دەکات، چونکە ئیدی دلتاییە کە فووەکە لە ڕۆحی ئەواندا بەھەدەر نەچوو، دلتاییە کە لەواندا، سازشی بۆ ئەو نەکردوو بێتە ئینسان.

جارتکیان، دوو پێغەمبەر بەبیاباندا دەپۆن و دەکەو نە دەمەقالتی. یە کێکیان دەلتی: خواوەند ناگرە، ئەوێ تریشیان دەلتی: خواوەند شانە ھەنگوینە. سەرەرای ئەو ھەموو دەمەقالتی و ھاتوھاوارە، کەچی ھیچ

کامیان ناتوانی ئه‌وی تر بهیئتته سهر باوهری خوئی.

دواجار، یه‌که‌میان له‌وپه‌ری هه‌ژاندا ئاماژه بۆ کیتوه‌که‌ی به‌رامبه‌ری ده‌کا و ده‌لئی: "که‌ حه‌قیقه‌ت ده‌لیم، ئه‌و کیتوه‌ ده‌که‌وئته‌ له‌رزه‌!"

هه‌یشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوه‌، کیتوه‌که‌ ده‌که‌وئته‌ له‌رزه‌.

په‌یغه‌مبه‌ری دووهم به‌سووکا‌یه‌تی په‌یکردنی‌که‌وه‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه‌:

- "جا ئه‌وه‌ که‌ی به‌لگه‌یه‌!"

په‌یغه‌مبه‌ری یه‌که‌م ده‌لئی: "که‌ حه‌قیقه‌ت ده‌لیم، مه‌لایکه‌تیک له‌ئاسمان دیتته‌ خواره‌وه‌ و په‌یوولم ده‌شوات!"

هه‌یشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوه‌ مه‌لایکه‌تیک دیتته‌ خواره‌وه‌ و ده‌که‌وئته‌ شتنی په‌یوولی.

به‌لام په‌یغه‌مبه‌ری دووهم، به‌شان هه‌لته‌کانده‌وه‌ ده‌لئی: "ده‌ی ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ نبیه‌!"

په‌یغه‌مبه‌ری یه‌که‌م ده‌لئی: "که‌ حه‌قیقه‌ت ده‌لیم، خواره‌وند ده‌لئی: ئه‌مه‌ حه‌قه‌!"

هه‌یشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوه‌، ده‌نگتیک له‌ئاسماندا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌ و ده‌لئی: "ئه‌مه‌ حه‌قه‌!"

به‌لام په‌یغه‌مبه‌ری دووهم هه‌مدیس شان هه‌لته‌که‌ئینه‌وه‌ و ده‌لئی: "ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ نبیه‌!"

رێک له‌و کاته‌دا، ئه‌لیاس به‌ئاسماندا تینده‌په‌رئ، کاته‌ی خواره‌ندی بیینی پینده‌که‌نی، لیتی نیزیک ده‌بیتته‌وه‌ و ده‌پرسی: "خواره‌وند ئه‌وه‌ بۆچی پینده‌که‌نی؟"

خواره‌وند وه‌لام ده‌داته‌وه‌: "ئه‌لیاس، له‌به‌رئه‌وه‌ی خو‌ش‌حالم. له‌خواره‌وه‌، له‌سه‌ر عه‌رد دوو نه‌فه‌ر ده‌بینم سه‌رگه‌رمی ده‌مه‌قالین، ئه‌وانه‌ کورانی راسته‌قینه‌ی خو‌من!"

هه‌روا که‌ به‌رێگاوه‌ ده‌رۆشتم، بیرو ئه‌ندیشه‌م تژیی بوو له‌م دوو په‌یغه‌مبه‌ره‌ سه‌سه‌خته‌، وه‌ک بلێی هه‌یشتا جی پینکانیان به‌سه‌ر له‌که‌وه‌ بیینم. به‌خۆم گوت: "به‌خته‌وه‌ر ئه‌و باوکه‌ی کوری ئاوها‌ی هه‌بی!" هه‌مدیس به‌خۆم گوت: "به‌خته‌وه‌ر ئه‌و بیابانه‌ی دوو شیرێ ئاوها‌ی به‌خۆوه‌ بیینوه‌ که‌ به‌سه‌ریدا ده‌رۆن و له‌دارستانه‌کانی خواره‌وند ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه‌!"

بۆ سه‌به‌ینی، له‌گه‌ل باوه‌ ئاگاپیوس و باوه‌ پاکومیوسی وینه‌که‌شدا، چووینه‌ ترۆپکی په‌رۆز که‌ له‌وئ موسا رووبه‌روو خودای بینبیوه‌ و قسانی له‌گه‌ل کردوه‌، هه‌لتی ئاسۆیی کیتوه‌که‌ له‌دوو‌روه‌ له‌یالی به‌رازکی کیتوی ده‌چوو، کتیبی په‌رۆز ده‌پرسی: "کیتوه‌ ئه‌ی کیتوه‌کانی تر، ئه‌ی کیتوه‌کانی پۆشراو به‌گژوگیا، پر له‌مه‌ر و په‌نیر، ئیبه‌ به‌که‌لکی چ دین؟ ته‌نها و ته‌نها کیتویکی واقیعی هه‌یه‌، ئه‌ویش کیتوی سینایه‌ که‌ خواره‌ندی لێ دابه‌زی و هه‌نووکه‌ وی له‌وئ نیشه‌جیبیه‌!"

(یه‌هوه‌) سه‌رکرده‌ی خه‌ته‌رناکی به‌نی ئیسراییل، وه‌ک ئاگر چوارمشقی له‌سه‌ر ترۆپکی ئه‌م ئۆلۆمپه‌ عیبرییه‌ دانیشتم و کیتوه‌که‌ی وای کرد ببیتته‌ هه‌لم، نه‌ که‌س ده‌یتوانی ده‌ستی لێوه‌ بدا و نه‌ که‌سیش ده‌یتوانی رووبه‌روو چاو له‌چاوانی به‌رێ، هه‌ر که‌سێ ده‌بیینی ده‌مرد، یه‌هوه‌ یه‌کسان بوو به‌ئاگر، قه‌ومی یه‌هود هه‌ر شتیکیان ده‌خسته‌ ئاگره‌که‌وه‌ ئه‌م ده‌یسوتاند، له‌سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌ حه‌زی به‌وه‌ بوو

مناله‌کانی ئه‌و قه‌ومه‌ له‌ بلێسه‌ی خویدا بسووتین.

به‌کیتوه‌که‌دا سه‌رکه‌وتین، ئه‌و کیتوه‌ له‌ دامینه‌وه‌ تا ترۆپک ۳۱۰۰ په‌له‌یه‌، له‌کاتی سه‌رکه‌وتندا به‌لای ده‌رگا‌یه‌کی نزمی که‌وانه‌بیدا تپه‌هه‌رین که‌ له‌گاشه‌ به‌رد هه‌لکۆلرابوو، له‌و ده‌رووزه‌مانه‌دا که‌ خه‌لکی له‌ ده‌ستیوه‌دانی ترۆپکی سینا ده‌ترسان، ئیعتیرافه‌ریک لێرده‌ا داده‌نیشتم و گوئی بۆ ددان پیاوانی ئه‌و خه‌لکانه‌ را‌ده‌دێرا، هه‌ر که‌سێ به‌سه‌ر ئه‌م کیتوه‌ی خواره‌نددا هه‌لگژایا، ده‌بوو خاوه‌ن دوو ده‌ستی پاک و دلێکی بیگه‌رد با، ئه‌گینا ئه‌و ترۆپکه‌ ده‌یکوشت. ئه‌م‌رۆ ئه‌و ده‌روازه‌یه‌ چۆل کراوه‌، ئاخ‌ر ده‌ستگه‌لی پیس و دلگه‌لی گونا‌ه‌بار ده‌توانن به‌ ترس لێره‌وه‌ تپه‌هه‌رن، ئیدی ئه‌و ترۆپکه‌ که‌س ناکوژێ.

له‌ ده‌روازه‌که‌وه‌ ئاودیو بووین.

سه‌رووتر، ئه‌شکه‌وتیک بوو له‌ویدا (یه‌شاع) په‌یغه‌مبه‌ر وه‌حییبه‌ مه‌زنه‌کانی بۆ نازیل ببوو، چوو‌بووه‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌وه‌ و که‌لامی خودای بۆ هاتبووه‌ خواره‌وه‌: (سه‌به‌ینی په‌رۆ و له‌حزووری خودادا راوه‌سته‌، گه‌رده‌لوولتیکی به‌هه‌تت به‌سه‌را هه‌لده‌کا که‌ شاخه‌کان له‌بنه‌وه‌ هه‌لده‌که‌نی و گاشه‌ به‌رده‌کان تیکووتیک ده‌شکینتی، به‌لام خواره‌وند له‌و ره‌شه‌بایه‌دا نبیه‌، دوا‌ی ره‌شه‌باکه‌ بوومه‌له‌رزیه‌که‌ رووده‌دا، به‌لام خواره‌وند له‌و بوومه‌له‌رزیه‌دا نبیه‌، دوا‌ی بوومه‌له‌رزیه‌که‌ ئاگریک پینده‌هه‌ی، به‌لام خواره‌وند له‌و ئاگره‌شدا نبیه‌، دوا‌ی ئاگره‌که‌، شنه‌یه‌کی فیتک و خو‌ش هه‌لده‌کات، ده‌ی خواره‌وند له‌و شنه‌یه‌دايه‌ (*).!)

پۆح ئاوها‌ دئی، دوا‌ی گه‌رده‌لوول و بوومه‌له‌رزیه‌ و ئاگر: شنه‌یه‌کی خو‌ش و فیتک. له‌م رۆژگاره‌ی ئیبه‌شدا پۆح هه‌ر ئاوها‌ دئی، ئیبه‌ به‌زهمه‌نی بوومه‌له‌رزیه‌دا تینده‌په‌رین، پاشان نۆره‌ی ئاگر دئی و دواجار - که‌نگی؟ دوا‌ی چه‌ند نه‌وه‌؟ - شنه‌یه‌کی خو‌ش و فیتک هه‌لده‌کات.

له‌ ژوو‌ر ئه‌م ئه‌شکه‌وته‌وه‌، پاکومیوس وه‌ستا و ئاماژه‌ی بۆ لێواری تاویره‌ به‌ردتیک کرد و گوئی: "ئه‌و رۆژه‌ی به‌نی ئیسراییل له‌گه‌ل زه‌به‌لاحه‌کاندا که‌وتنه‌ جه‌نگ، موسا لێرده‌ا راوه‌ستا، مادامه‌کی ده‌سته‌کانی به‌رز راگرتبوو، به‌نی ئیسراییل له‌سه‌رکه‌وتنا بوون، به‌لام کاتیک ماندوو بوو، ده‌سته‌کانی داگرت، ئیدی زه‌به‌لاحه‌کان غیبه‌ت گرتنی، له‌وکاته‌دا (هارون) و (حور) هاتن و ده‌ستی موسایان به‌رز کردوه‌، تا سه‌ره‌نجام دوا جه‌نگاوه‌ری دوژمن به‌نوکی شمشیر به‌زینرا (*)."

ته‌واوی ئه‌م ئه‌فسانانه‌ له‌رۆحه‌ ساکاره‌که‌ی پاکومیوسدا گرنگییه‌کی ده‌گمه‌نیان هه‌بوو، به‌چاوانتیکی زه‌قه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کرد وه‌ک بلێی له‌باره‌ی هیولاگه‌لی په‌رۆزه‌وه‌- دایناسۆر گه‌ل و مه‌گاتریۆم گه‌ل-وه‌ بدوئ که‌ هه‌یشتا به‌چیاکاندا دین و ده‌چن و خاوه‌ن دلّه‌ بیگه‌رده‌کان ده‌توانن بیانین.

باوه‌ (ئاگاپیوس)ی لاواز و باربه‌که‌له‌، به‌گورجوگۆلیی گه‌نجیک رینوئینی ده‌کردین، دوو لێوه‌ی نه‌ده‌کرد، له‌زۆر بلێیی پاکومیوس قه‌لس ببوو، ده‌یویست هه‌رچی زووتره‌ خوئی بگه‌یه‌نیتته‌ لووتکه‌.

کاته‌ی پیم نایه‌ سه‌ر ترۆپکی په‌رۆز، دلّم که‌وته‌ ته‌په‌ ته‌پ، چاوانم له‌وه‌به‌ر هه‌رگیز ئاوها‌ دیمه‌نیک

(*) به‌ده‌سکارییه‌وه‌ له‌ئه‌هدی ئه‌تبه‌قه‌وه‌، کتیبی یه‌که‌می پادشایان، ده‌روازه‌ی نۆزده‌هه‌م.

(**) ئه‌هدی ئه‌تبیق، سیفری خروج، ده‌روازه‌ی هه‌ژده‌هه‌م

به شكۆ و تراژیديایی نه بيبنيبوو، خواره وه مان (ناراييا پيترا) بوو به چيا نهرخه وانيسيه كانيسيه وه، له و دووره شه وه، زنجيره شاخه شينه كانی (ناراييا فليکس) بوو، زهريای سهوز وهک مرواری دده ره وشايبه وه. لای خورثاواوه، بيابان له ژتير خوردا هه لمی لي هه لده سا و له و ديويشه وه، دوور دوور، شاخه كانی نه فريقيبا بوو. به خوم گوت: "ليتره دايه رۆحی ئينسانى باوه به خويبوو، يان رۆحی ئينسانى ناومويد، نه وپهري به خته وه ريبی دده ژتيره وه."

خومان کرد به نوژخانه يه کي چکوله ی سهر دونه که دا، پاکوميوس به نينۆک که وه کړاندنی ديواره کان تا به شکم پاشماوه ی نيگاری ديريبيان له سهر بيبيخ، به شيوه زوبانيکی شه لال له سهر که وتن ئيشاره تی بو ستورنی بيژانسی چکوله ی پنجه ره کان کرد و به شانازيبه وه بانگی کردم تا سومبولی رولقودس بيبنم: جوتيتک کۆتری بيژانسی که دهنوکیان له دهنوکی يه کتر تالا بوو. باوکه پاکوميوس له هه ولی دۆزينه وه ی ژيانی ديريبن و سهر له نوژ رۆخانه ويده بوو، حزی نه ده کرد رابردو تپهري.

ليتره.. له سهر هم ترۆپکه ی که خواوه ند وهک بلتيسه يه کي نه مر ليتي دابهزی، رۆحی هه لکۆليني ناسه ورناسی قه لسی ده کردم، رووم کرده راهيبه که و پرسيم: "باوه پاکوميوس، به راي تو خواوه ند له چ ده چي؟" به گومانه وه سه پرتیکی کردم و دوی ساتيتک بير کرده وه وه لامي دايه وه: "له باوکيتک ده چي که مناله كانی خۆی خۆش ده وئ!"

هاوارم کرد: "چ شه رمه زاريه که! ليتره.. له سهر ترۆپکی کيتوی سينا، چۆن ده و تريت ناوا له باره ی خواوه بدويت؟ مه گهر کتيتبی پيرۆزت موتالا نه کرده وه؟ ناخر خواوه ند خواوه ندی ناگری بوون سووتينه ره!"

- "بو ته مه م پتیده ليتيت؟"

- "بو ته وه ی ليگه ريتيت نه وه هه موو هم شتانه بسووتيني، مه به ستم له رابردوه، پاکوميوس شوپيني ناگری خواوه ند هه لگره و خۆله ميتشه کان کۆ مه که ره وه!"

دواچار، باوه ناگاپيوس ليتوی هه ليتا و گوتی: "گوئ له نامۆزگاريم بگره و له سه روو سروشتي خواوه ند وه، مامله له گه ل خوتا مه که، ياری به ناگر مه که نه گينا ده سووتيت، هه ول مه ده خواوه ند بيبنيت نه گينا کوپراييت دايه ت!"

نه و جا جانتا که ی کرده وه و له ناويدا دوو کۆتری برژاو و دوو قوژالی زهريایی و برتیک گويز و خورما و گۆزه يه کي داريني پر له ئاره قی خورما و کولتيره يه کي گهره ی گه می ده ره يتا.

- "بفرموون، خوارده که ناماده يه!"

کوتوپر زانيمان چه ندمان برسيبه، خوارده که مان له سهر سه کۆبه کي به ردين دانا، وهک ده يانگوت هيتشتا ده توارئ جيتي موسا به سهر هم سه کۆبه وه بيبنري: سه کۆبه کي داچووی رتيک وهک تابووتی منالتيکی چکوله. پاکوميوس نه وه دوو کۆتره عاشقه ی له بيرخو برده وه که خهريکی ماچوموچ بوون و به ئيشته يه کي فره وه هورۆمی بو کۆتره برژاوه کان برد. پيشتر چ که سيگم نه بيبنبوو وهک نه وه له کاتي خوارندا به ناوا حيرسيک چاو و ده ست و ددانی به کاريتي. ته نانه ت به رماوه ی ئيسقانه چکوله کانيشی

له به رده می خۆيدا کۆکرده وه و که وه کړاندنه وه يان.

به پتيکه نينه وه پيم گوت: "باوه پاکوميوس، کۆتره کان رۆحيان تي هاتوته وه، برۆ نوژخانه که تا به چاوی خۆت بيبنيت له وئ نه ماون!"

پاکوميوس گوتی: "بو پتیده که نيت؟ هه موو شتيتک ده بيخ!"

ناگاپيوس که خۆی له نه وسنبي پاکوميوس نه گه يانده بوو، گوتی: "به لئ! گهر رولقودس کۆتريا، نه وا نه ويشت ده خواردا!" وای گوت و خاچی کيتشا و به دهم هه ناسه هه لکيتشانه وه چاوی برييه بيابان.

ليتم پرسى: "باوه ناگاپيوس، بوچی هه ناسه هه لده کيتشيت؟" په رۆش يووم زياتر له باره ی هم راهيبه سهر سه خته وه شت بزائم که به و پيرييه وه ناوا گورج و گۆل به کيتوه که دا هه لده زنی.

وه لامي دامه وه: "گوره که م، چۆن ده توانم هه ناسه هه لنه کيتشم که ده ست و پي و دلهم به زله کاو پوشراب؟ ئيتر کاتي نه وه يه دواچار له حزووری دادی خواوه نددا ناماده بم، به لام به چ ده ست و پي و به چ روويه که وه؟ ناخر ده سته کانم خويواين و قاچ و قولم قور و ليتاوييه. کي ده تواني بوم پاک کاته وه؟"

پاکوميوس بو ته سه لادانه وه ی گوتی: "باوکه ناگاپيوس، مه سيح پاکيان ده کاته وه، نه گينا بوچی داده به زييه سهر عهرد؟ پتويسته پتي بلتي: نه ی مه سيح، نه مه ده ست و نه مه ش پتويلم، ده ی فره موو بيانشو!"

من پتيکه نيم، ناخر ئيشی خواوه ند ته مه يه پتويلمان بشوا؟

پاکوميوس به يتزارييه وه گوتی: "بو پتیده که نيت؟"

وه لامي دايه وه: "باوه پاکوميوس به يارمه تی، به مه سه ليتک وه لامت دده مه وه. هه بوو نه بوو پادشايه ک له دوورگه ی عاره بستان هه بوو، پادشايه کي فيتلباز بوو، هم پادشايه هه موو به يانيسيه ک به ر له خوره ه لائن کۆيله كانی خۆی کۆده کرده وه تا فره مانى هه تاو که وتتي نه دابا، نه يده هيتشت کۆيله کان بچنه سهر ئيشه کانيان. رۆژتيکيان هه کيميکی بير ده چيته لای و پتي ده لئ: (خواوه ند شکۆ مه گهر نازانيت خور چاوه رتي فره مانى تو نيبه؟) پادشا وه لامي ده داته وه: (ده زانم، ماموستا پيره که مان ده زانم، به لام گهر خواوه ند نه بووايه ته که ره سته يه کي ده ستي من، پيم بلتي نه وسا چۆن خواوه نديکمان ده بوو؟) ده ی باوه پاکوميوس، ئيتستا تينگه يشتيت؟"

به لام کاتيک من قسه م ده کرد، پاکوميوس ئيسقانيتي وردی دۆزيبۆه که توژتيک گوشتی پتويه ما بوو، که وتبووه کړاندنه وه ی وه لامي نه دامه وه.

بو ته وه ی باسه که بگۆرم، ناوړم بو باوه ناگاپيوس دايه وه و ليتم پرسى: "باوه ناگاپيوس، چۆن بوويت به راهيب؟"

- "چۆن بوومه راهيب؟ نه وه حه زی من نه بوو، به لکو حه زی خودا بوو. کاتيک ته مه نم بووه بيست سالان، په رۆشيبه کي گهره م بو پوئينی جبه ی راهيبی تيدا وروژا، به لام شه يتان کۆسپی له رتيگه داده نام، ليتم ده پرسيت چ کۆسپيتک؟ باشه.. منيش هه ر ته مه ت پتیده ليتم: کاروباره کانم به باشی به رتويه ده چوون و پارم په يدا ده کرد، پاره په يدا کردن يه عنی چی؟ يه عنی له بير کردنی خودا، به ليتنده ر يووم

و پرد و خانووم رۆدهنا و ږنگام راده کیشا و پاره یه کی زۆرم چنگ ده کوهت، همه میسه به خۆم ده گوت: هر کاتن پارم به ده سته وه نما، نه وسه ده رۆم ده مه راهیب و خودا به زه بی پیمدا دیته وه، له موزایه ده یه کدا ته نانهت جلکه کانی به ریشم دانا. گوتم: سوپاس بۆ خودا، همه مو داویکی به یوه ندیم له گه ل دونیادا پچری و گۆشه گیربووم، میزه لانت بینیه که په ته که ی ده پچری چۆن به حه وادا ده چن؟ منیش هر ناوا ته رک ی دونیام کرد!

روخساره رهنگ په ربه که ی سوور داگه را، بیری که و ته وه که خۆی له دونیا دا پریوه و ههستی خو شحالی دا بگرت.

- "ناوهابوو هاتم بۆ ئیره، نه مده زانی بچم بۆ کوئ، خودا به ره حمه تی فراوانی خۆی دهستی گرتم و بۆ ئیره ی هینام. هاتم، به لام هیشتا گنج و به قلافهت بووم، حال و وه زعی ئیستا کیم مه بینه، هه نو که بیرووم و وه کی میوژ هه لچرو و سوکاروم، به لام نه و کاتانه، هیشتا خوین له ناوه وه مرا قولپی ده دا، نه مده توانی ده سته و نه ژنو بوم و بچ ئیش دانیشم، عیبادهت ته سه لالی نه ده دام، هر بۆیه تیهه لچووم، جاددهم را کیشا، ته و او ی نه و جاددانه ی که پیماندا هاتین هی منه، لیته جادده را کیشان ئیسی سه ره کی من بو، ناخر من بۆ ناوا کاریک هاتومه ته دنیا، خو گهر بچمه به هه شت، نه و ا به و جاددانه دا ده چم که خۆم را مکیشاون!" پیکه نی و ویستی گالته به و خه و نانه ی خۆی بکات. گوتی: "تر حیا! به هه شت! نه دی تو خودا نا به م وه زعه وه بونیاده م ده چینه به هه شت؟"

پاکومیوس، که زۆرخۆری مری کردبوو، به تانییه کی نه ستوری له خۆوه پیتجا بوو، وه نه وزی ده دا و قسه کانی نه و او ی ناگا پیوسی گوئ لئ بوو، چاوانی کرده وه و به ده نگیک ی زولا ل گوتی: "ناگا پیوس، دل له دل مه ده، ده چینه به هه شت!"

ناگا پیوس پیکه نی و گوتی: "همه مو شتیکی لای تو ته و او، چ ترسیکت نییه، تو به رهنگ و فلچه به هه شت دروست ده که یت و پاشان تیی ده چیت، به لام نه دی من چ بکه م؟ ئای خودایه! من هر ده بی رۆنیم و رۆنیم و رۆنیم، پیوسته له سه رم تا به ر ده رگای به هه شت ریگه لیده م و تا نه وئ بکه مه جادده، نه گینا نامکه نه ژووری، هر که س به قه د هیممه تی خۆی خانو رۆده نی!"

پاشان رووی کرده من و پرسی: "نه دی تو چۆن؟"

- "من؟ من چوومه ته به هه شت. له مه زنده ی منددا به هه شت ده بینم کیتو تیکه به رز، نو ئیتر خانه یه کی چکۆله به ترۆیکه که یه وه تی، له ده ره وه ی نو ئیتر خانه که ش سه کو یه کی به ردین و گۆزه یه ک ئاره قی خورماش له سه ر سه کو که یه، دوو کوتری برژاو و بریک گوئز و خورما، دوو پیوی میبه ر بانم له گه لدان، همه مو مان له باره ی به هه شته وه ده ناخفین!"

به لام پاکومیوس هه لده له رزی، توندتر به تانییه که ی له خۆوه پیتجا و هه ستایه سه رین، لیوی شین هه لگه را بوو، دانه ویوه و گۆزه که ی هه لگرت و پاشماوه ی ئاره قه که ی چۆر پ کرد.

- "بۆ خاتری خودا هه ستان با برۆین، لیره له سه رمادا ره ق ده بینه وه!"

وای گوت و که و ته دا به زین.

نه و شه وه له ژووره که مدا به تاقی ته نها لاپه ره کانی ته وراتم هه لده دایه وه و زه نیم لیواو لیو بیوو له وینه ی بیابان، هه لیه ت هیچ که س له بیاباندا نیشته چی نه بووه مه گه ر یه ک که س، نه و که سه ش نه ده بووری، نه زه رده خه نه ده یگرئ، نه به زه بی ده جوولئ. ترس فه رمانه یه وای بیابان نیسه، تینوویتی و برسیتی و شه که تیش نین، مردنیش نییه، به لکو خودا فه رمانه یه وای بیابانه.

هه روا ته وراتم موتالا ده کرد و گه یشته نه و پنچکه ی که کلپه ده سه نی به لام ناسووتن، مه زه نده م کرد هه مدیس چوومه ته وه نه و دۆله ترسناکه ی که یه هوه له نیوان چیاکاندا شه قی کردبوو تا لیوه ی تیهه ری، کتیبی پیروز له زنجیره شاخیک ده چوو به ترۆیک ی زۆروه که پیغه مبه ران به نه عه ره ته کیشان و به سترا و به گوربس و پیتچرا و له جلکی شه وه له سه ری دا به زیون.

هه روا که به سه ر کتیبی پیروزدا چه با بوومه وه و له گه ل هه ر لاپه ره یه کدا که ده مخوینده وه، له دوندیکه وه بازم ده دایه سه ر دوندیک ی تر، بیری نه و کیزه م که و ته وه جار یکیان به و رووژانه وه باسی هه رزه کاریک ی در و قۆزی بۆ کردم که سه ره رای نا په زایی خه لک، خودا به پادشا هه لئ برژا دبوو.

ئیدی (سامۆبیل)، نه و پیغه مبه ره پیره ی به رامبه ر نه و بریاره لاساری نواند و بووه بازچیه ی دهستی خوا وه ند، دلی پرکردم له په زا ره و گومان. قاقزم هه لگرت و که و قه نووسین تا دل هه یو که مه وه، ناخر نووسین نه و که ره سه ته ترسنۆکانه یه بووه که راهاتبووم بۆ هه یو کردنه وه ی خه مه کانم هانای بۆ به رم.

- "سامۆیل!"

پیغه مبه ری پیه به قایشه چه رم و جلکه چرچ و لۆچه که یه وه چاوانی بریبوو شار، هاواری خودای نه ده ژنه فت، خو ر بالیک له ئاسۆ هه لکشابوو، (جلجال) ی گونا هبار له و دووری دووره وه، له خواره وه، له نیوان دوو گاشه به ردی سووری چیا ی (که رمل) دا، به دارخورمای شمشیرئاسا و داره نجیره کتیبیه ته و او که بیوه کانی وه، شه شنی بوو.

دهنگی خوا وه ند جاریک ی تر سه دای دایه وه: "سامۆبیل، سامۆبیل نه ی به نده ی ئیماندارم، پیروویت، مه گه ر گویت له ده نگم نییه؟"

سامۆبیل راچله کی، برۆ چه کانی له توره ییدا هاتنه وه یه ک و ریشه درێژ و بژکه ی له ریبه وه، گوئی وه ک سه ده فی زه ریا فیکه ی ده کیشا، له عنه ت له هه ناویدا وه کی مایینیکی چه موش حیلان دی، دهستی بۆ نه و شاره ی که پیده که نی و گۆرانی ده گوت و وه ک پوره هه نگ و یزه ویزی بوو رایه ل کرد و نه راندی: "له عنه تی من له هه مو نه و که سه نه بی که پیده که نن، له عنه تی من له هه مو نه و قوربانیه نا شه رعیه یانه بی که روخساری ناسمانیان ره ش داگه راندوو، له عنه تی من له و ژنه بی که پاژنه ی قاپقا په که ی به به ردی شه قامه کانددا ده کوئی! خودایا.. چما برووسکه له له پی ده سه ته برۆنزییه کانتدا کوژاوه ته وه؟ نه م به لا پیروزه ت به سه ر جه سه ته ی بی خه وش پادشا که ماندا هینا که چی له کاتیکدا نه و وه ک گوئیچکه ماسی که فی ده چراند و وه ک کیسه ل هانکه هانکی بوو، به لادا هات و که وه ته سه ر عه رده .. بۆچی؟ چی لئ کردبوویت؟ من پرسیارت لئ ده که م، وه لام ده وه! که واته گه ر دادوه ریت، نه و ا تا عونیک بۆ هه مو

به شه‌ریبه‌ت بنیره، تۆوی پیاوه‌تی له لاکه‌له‌که‌یان ده‌ریبینه و به‌گاشه‌به‌ردیدا بمانه!

ده‌نگی خواوه‌ند بۆ جاری سیتیهم، وه‌ک هه‌وره‌گرمه‌ ده‌نگی دایه‌وه: "سامۆبیل بێده‌نگ به! سامۆبیل گوتم بۆ رادبیره!"

جه‌سته‌ی پیتغه‌مبه‌ر که‌وته هه‌له‌له‌رژین، کاتێ به‌گاشه‌به‌ردیتکی خوتیناوییه‌وه که‌ قوربانیه‌کانی خواوه‌ندی له‌سه‌ر سه‌ر برابوون، پالی دایه‌وه تا نه‌که‌وئ، هه‌ر سه‌ن هاواره‌که‌ی خواوه‌ندی به‌یه‌که‌جار ژنه‌فت، باوه‌شی بۆ سه‌روه‌ه کرده‌وه و گوته‌ی: "خواوه‌ندا.. ئه‌مه‌تام لیره!"

- "سامۆبیل، گۆزه‌که‌ت پرکه‌ له‌زه‌یتی پیتغه‌مبه‌ریتی و بچۆ بۆ به‌یتله‌حم!"

- "به‌لام ناخر به‌یتله‌حم زۆر دووره، سه‌ده‌یه‌ک کۆیلایه‌تیکردنی تۆ پیتوبلی پتیه‌ نه‌هیتشتووم، خواوه‌ندا که‌سیتیکی تر بدۆزه‌وه، من ئیتر توانام نه‌ماوه!"

- "من له‌گه‌ل جه‌سته‌دا نادویم، رقم لیه‌تی و ده‌ستی لیتوه‌ ناده‌م، من له‌گه‌ل سامۆبیلدا ده‌دویم!"

- "خواوه‌ندا بدوئ، ئه‌مه‌تام لیره!"

- "سامۆبیل، گۆزه‌که‌ت پرکه‌ له‌زه‌یتی پیتغه‌مبه‌ریتی و برۆ بۆ به‌یتله‌حم، بئ لیتوه‌له‌یتناوه‌وه، بئ ئه‌وه‌ی به‌هیتیت که‌سه‌ت له‌گه‌لدا بئ، له‌ ده‌رگای مالتی (یه‌سی) (*) بده!"

- "ناخر من پیتشته‌قه‌ت بۆ به‌یتله‌حم نه‌چووم، ئیتر چۆن مالتی (یه‌سی)م بۆ ده‌دۆزیتته‌وه!"

- "ده‌رگای ماله‌که‌یانم به‌جیتیه‌نجی خوتیناوی نیشانه‌کردوه‌وه، له‌ده‌رگای ماله‌که‌ی بده و له‌نیو‌حه‌وت کورپه‌یدا یه‌کتیکیان هه‌لبژیره!"

- "خواوه‌ندا کامیان هه‌لبژیرم؟ چاوانم تاریک داهاتوون و ناتوانم به‌باشی ببینم!"

- "کاتێ له‌ به‌رامبه‌ریدا ده‌هه‌ستیت، دلت وه‌ک گولکیتیک ده‌مپینئ، ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ کورپه‌پانه‌ که‌ ده‌بئ هه‌لی بژیریت! قژی لاده، ته‌وقه‌ سه‌ری بدۆزه‌وه، به‌ناونیشانی پادشای ئیسراییل ته‌وقه‌ سه‌ری بۆ چه‌ورکه‌!"

- "به‌لام ناخر شاول (***) پیده‌زانئ و له‌گه‌رانه‌وه‌مدا بۆسه‌یه‌کم بۆ ده‌نیتته‌وه و ده‌مکوژئ!"

- "من چ باکم به‌وه‌ هه‌یه! من هه‌یچ ژبانی به‌نده‌کانی خۆم بئ گرنگ نییه، ده‌ی بکه‌وه‌ پئ!"

- "نه‌خیر، نارۆم!"

- "سامۆبیل، ئاره‌قه‌ی روخسارت بسره، ددانه‌کانت توند له‌سه‌ر یه‌ک دانئ تا چۆقه‌پان نه‌یه‌ت، ئه‌وسا له‌گه‌ل من، له‌گه‌ل خواوه‌نددا بدوئ! سامۆبیل منگه‌ منگی چیته، به‌ناشکرا بدوئ!"

- "منگه‌منگ ناکه‌م، گوتم نارۆم!"

- "هینواشته‌ر بدوئ، هاوار ده‌که‌یت وه‌ک ئه‌وه‌ی بترسیت! بۆ نارۆیت؟ من دلنیام سامۆبیل وه‌لامم ده‌داته‌وه و به‌قه‌سه‌م ده‌کا، ده‌ترسیت؟"

- "نا، ناترسم، خۆشه‌ویستی رینگه‌م نادا برۆم، ناخر من بووم (شاول)م وه‌ک پادشای ئیسراییل

Jesse (*)
Saut (***)

چه‌ورکرد، له‌کورپه‌کانم زیاتر خۆشده‌وئ، رۆحی خۆم ده‌ماندۆته‌ نیتو لیتوه‌ رهنگ په‌رپوه‌کانییه‌وه، رۆحی پیتغه‌مبه‌ریتی، رۆحی من بوو که‌ به‌ناوبانگی کرد، ئه‌وه‌ ئییدی جه‌سته و رۆحی منه، خیانه‌تی لئ ناکه‌م!"

- "بۆچی بیده‌نگ بووت؟ چما به‌م خیرایییه‌ دلئ سامۆبیل چۆل بوو؟"

- "خواوه‌ندا، تۆ قادیری ره‌هائیت، گه‌مه‌م پئ مه‌که، بکوژه! چ چاره‌یه‌کی ترت نییه، بکوژه!"

چاوانی سامۆبیل پرپوون له‌خوتین، چنگی به‌گاشه‌ به‌رده‌که‌دا کرد و چاوه‌رئ بوو، جارێکی تر نه‌راندئ:

"بکوژه! بکوژه!"

- "سامۆبیل..!"

هه‌نوکه‌ ده‌نگی خواوه‌ند میه‌ره‌بانانه‌تر بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی تکای لئ بکات، به‌لام پیتغه‌مبه‌ری پیر تووره‌تر و که‌له‌له‌رقتتر ببوو.

- "بکوژه! بکوژه! چاره‌یه‌کی ترت نییه!"

وه‌لام نه‌بوو، نیوه‌رۆ تپسه‌ری و خۆر خلۆربۆوه، کورپکی ره‌شتاله و پیتسه‌تی ده‌رکه‌وت، به‌کویره‌ رینگه‌که‌دا سه‌رکه‌وت و به‌ترسه‌وه‌ له‌پیتغه‌مبه‌ر نزیک بۆوه، پیده‌چوو له‌ لیتواری خه‌ره‌ندیک نزیک بیتته‌وه، ژه‌مه‌ خواردنه‌که‌ی پیتغه‌مبه‌ری که‌ بریتی بوو له‌ خورما و هه‌نگوین و نان و گۆزه‌یه‌ک ئاو له‌سیتبه‌ری گاشه‌به‌رده‌که‌دا دانا و پاشان به‌په‌له‌په‌ل و به‌هه‌ناسه‌ برکتیه‌ له‌کتیه‌که‌ دابه‌زی، چۆوه‌ ناو شارو خۆی خزنده‌ کوخته‌ په‌رپوته‌که‌یانوه‌وه، دایکی دانه‌وپیوه و له‌نامیتری گرت. به‌ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه‌ پرسئ: "هیتشتا هه‌ر...؟ هیتشتا هه‌ر...؟"

کورپه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: "به‌لئ، هیتشتا هه‌ر له‌گه‌ل خواوه‌نددا له‌جه‌نگدایه!"

خۆره‌ که‌وته ئه‌ودبوو چیاکانه‌وه، ئه‌ستیره‌ی ئیواره‌ ده‌رکه‌وت و وه‌ک سه‌ره‌بزو‌تکتیک به‌ژوور شاره‌ گوناها‌به‌ره‌که‌دا هه‌لواسرا، ژینیکی رهنگه‌په‌ریو له‌ودیوی په‌رده‌وه‌ ئه‌ستیره‌که‌ی بینی و قیزاندئ: "هه‌ر ئه‌لعان ده‌که‌وئ و دونیا ده‌سووتینئ!" ئه‌ستیره‌کان له‌ ئاسماندا گه‌مه‌یان ده‌کرد و به‌ژوور پرچه‌ درتیه‌کانی پیتغه‌مبه‌ره‌وه‌ ده‌ده‌وشانه‌وه، گوئ قولاغ به‌سه‌ر په‌رپوه‌یه‌کی نه‌بینه‌راوه‌وه‌ ده‌سوورانه‌وه. هه‌روا که‌ له‌نیتوباندا راوه‌ستا‌بوو، هه‌لده‌له‌رزئ. خۆیان کرد به‌قژیدا و وه‌ک ده‌نکه‌ ته‌رزه‌ به‌ر لاجانگه‌کانی که‌وتن.

له‌بوولیتله‌ی به‌یاندا، سامۆبیل که‌وته ورته‌ورت: "خواوه‌ندا.. خواوه‌ندا!" له‌وه‌ زیاتر نه‌یتوانی هه‌یچی تر بلئ، گۆزه‌که‌ی داگرت، پری کرد له‌زه‌یتی پیتغه‌مبه‌ریتی، ده‌ستی دایه‌ گۆچانه‌که‌ی و به‌چیاکه‌دا که‌وته دابه‌زین، پیتکانی بالیان ده‌کردبوو، دلۆپه‌ شه‌ونم وه‌ک ئه‌ستیران به‌سه‌ر ریشه‌ سپیه‌که‌یه‌وه‌ پرشنگیان ده‌دا، دوو منال که‌ له‌سه‌ر قالدیره‌ی یه‌که‌مین مال سه‌رگه‌رمی وازی بوون، به‌بینینی جلکی چرچو‌لۆچ و میتزه‌ سه‌وزه‌که‌ی پیتغه‌مبه‌ر رابان کرد و هاواریان کرد: "وا هات.. وا هات...!" سه‌گه‌کان کلکیان کلافه‌ کرد و له‌قوژینه‌کاندا هه‌لتروشکان، گۆلکیتیک که‌ ملی نابوو سه‌ر عه‌رده‌که‌ بۆراندئ، ره‌شه‌با‌یه‌ک هه‌لی کرد، ده‌رگا‌کان داخران، دایکان مناله‌کانی خۆیان له‌کۆلان بانگ کرده‌وه و بۆ ماله‌وه‌یان بردنه‌وه، سامۆبیل له‌کاتیکدا که‌ گۆچانه‌که‌ی به‌به‌رددا ده‌کیشا، به‌هه‌نگا‌وی گه‌وره‌وه‌ به‌شاردا تیده‌په‌ری، له‌به‌رخۆبه‌وه‌ گوته‌ی: "هه‌ست ده‌که‌م جه‌نگیت وه‌ک تاعون، وه‌ک خواوه‌ند، ژوور سه‌ری خه‌لکی ته‌نبوه!"

دوو شوان سهر و گۆچانتيكى دريژبان به دهستهوه بوو، له پنگاگه دا دهركهوتن، ههركه پيغه مبهريان بينى كړنو شيان بۆ برد.

- "خواوه ندا، ئه مرم پي بكه تا به گۆچان ميتشكيان بپيژنم، له گه ل دلمدا بدوي، من نامادم!"
به لام چ دهنگييك نه هات، ئه ميس له كاتيكا كه له عنه تي له توخمي به شه ده كرد، ريگه خزي گرته بهر.

خۆر هه لايساو و ته پ و تۆز له ژيتر پييدا بهرز ده بووه و وهك هه ور خۆي لييه وه ده ئالاند، هه ستي به تينو پييه كي ناكاو كرد و هاواري كرد: "خواوه ندا، شتيك به دري بيخومه وه!"
دهنگيكي ئارام، دهنگيكي ميه ره بان له ته نيشتييه وه، دهنگيكي سازگار وهك خوړه ي ئاو، گوتي: "بخۆره وه!"

ئاوړي دا به وه و بيني ئاو له قه له شي بهر ديكه وه ده تكي و له چاليكا كۆي ته وه، دانه و توه، سميلي لادا و ده مي به ئاوه كه وه نا، فينكايي ئاو تا پاژنه پيي به رش بووه و گوړي تي هاته وه.

هه مديس كه و ته وه ري، خۆز داچو، پالي به قه دي دارخوړمايه كه وه دا، ده ستي راستي خسته ژيتر گۆنای و خه ويكي قوولي لي كه وت، چه قه له كان له ده وري كۆيو نه وه، به لام كاتيكا بۆنيان پيوه كرد، له ترسا تيبان قوچاند، ئه ستيره كان وهك شمشير به ژوور سه رييه وه له لاس را بوون، بهر به بيان خه به ري بووه و سهر له نوئي كه و ته وه ري.

رۆژي ستيه م، دهشت له ميانى باريكه ريي شاخه كانه وه دهركه وت، روواري ئوردون له ناوه ندي ده شته كه دا وهك ماريكي تير و خاو و خليچك، ماريكي په له په له ي سهوز ده دره وشايه وه. سي رۆژي تر تيه ري و پاشان له ناكاو خانوه كاني به يتله حم، سپي وهك ئه لماس له پشت دارخوړماكانه وه دهركه وتن.

پۆليك كۆتر به سهر سه ري پيغه مبه ردا تيه ري، بۆ ساتييك له فرين كه وتن و پاشان به ترسه وه وهك تير به ره و شار دا بان له شه قه ي بال.

له ده روزه گه وره كه ي باكوړي شادا، بۆدري مه رومالات ئه و ناوه ي ته نيبوو، له نزيك ده روزه كه وه كوړ و گه ر و گوله كان سوالي نانيان ده كرد، پيره ميژدان له چاو هرواني پيغه مبه ردا راوه ستابوون، زنده قچووانه له نيو خوياندا كه و تيوونه ورته ورت و ده يانگوت: "په تاي گه ري له ناوماندا بلاو ده بيته وه، خواوه ندا دانا به زيته سهر عه رد ته نها بۆ ئه وه نه ي مه خلوقه كاني خۆي ويران كات!"

پير تر نيان پيي به جهرگي خوياندا، هه نگاويك هاته پيش و گوتي: "من قساني له گه ل ده كه م!"
پيغه مبه ر له گه ل هه وريك ته پوتوزدا گه يشت و جلكه چرچ و لۆچه كه ي وهك ئالاي دياوي جهنگ ده شه كايه وه.

- "چيت بۆ هيناوين؟ ناشتي يان كوشتار؟"
پيغه مبه ر ده ستي رايه ل كرد و وه لام ي دا به وه: "ناشتي. بچنه وه مالي خوتان و شه قامه كان چۆل كه ن، ده مه وي به ته نها پياياندا تيه رم!"

شه قامه كان چۆل كران و ده رگاكان داخران، ساموييل له گه ل تيه ري پييدا يه كه يه كه ده رگاكاني به وري ده پشكني و په نجه ي پيدا ده هينان. له قه راغ گوند، به سهر ده رگاي دوا ماله وه، جيه نجه خوتنا وييه كه ي ناسيبه وه. له ده رگاي دا، خانوه كه له رزي و (يه سي) پير به ترسه وه هه ستايه سه ريخ و ده رگاكي كر ده وه.

- "يه سي مالت له ئه ماندا بچ و هه ر جه وت كوره كه يشت له عافيه تدا، هيوادارم بوو كه كانت كوړت بۆ بخه نه وه، خودا يار و ياوه رت بي."

يه سي شه ويله ي خواره وي له رزي و وه لام ي دا به وه:
- "مه شيه ت، مه شيه تى ئه وه!"

پياويك له بهر ده رگاكه ده ركه وت، ساموييل ئاوړي دا به وه و به بيني خوشحال بوو، پياويكي كه ته و قزي رده و لوول، سينگيكي بان و كولكن، قاچي ئه ستوور وهك دوو ستونگه ي رۆنز.

(يه سي) به شانازيه وه گوتي: "ئمه (ئه لياب) ي كوره گه وره مه!"
ساموييل هيجي نه گوت، چاو هري هاواري دلي بوو، ئه قلى ده يگوت: "ده بي خۆي بي، ييگومان خۆيه تي، خواوه ندا.. بۆ قسه ناكه يت؟"

قه ده ريك چاو هريي كرد، به لام كو توپر ده نگيكي تر سناك له ناخيدا ته قيه وه: "ئمه چه نه بازيه چيه ؟ ئه قلت ئه وي هه لباژار دوو.. راسته ؟ به لام من ئه وم ناوي، ئه وم ناوي، من دل تاقي ده كه مه وه، قولايي دل ده گه ريم و بهر به ريي پشتا رۆده جم، مۆخي ئيسكه كان وه زن ده كه م، من ئه وم ناوي!"
ساموييل فه رمانده رانه گوتي: "كوړي دووه مت بينه!" واي گوت و رهنگي ليوي به ري.

كوړي دووه هات، به لام ئه مجاره ش دلي ساموييل له جيتي خۆي مايه وه و جووله ي نه كرد:
- "ئو نيه، ئو نيه!"

هه روا كه به چاو گيپر به پشت، ئه ژنو، نيوچه وان و برۆ و دهم و دداني يه كه يه كه ياندا- وهك ئه وي به رانه كيو بن- هه ر شه شياني رده ت كر ده وه و هاواري كرد: "ئو نيه، ئو نيه، ئو نيه!"

هيند شه كه ت بوو كه ئيدي له پي كه وت و له بهر ده رگاكه دا كه وت و له تاو ئازار هاواري كرد: "خواوه ندا، فريوت دام، تو هه ميسه فيلباز و هه ميسه بي به زديت، تو روحم به به شه رييه ت ناكه يت، ده ركه وه! من ساموييلم، بانگت ده كه م! بۆ قسه ناكه يت؟"

(يه سي) شه لئا و هات بۆ لاي. گوتي: "هيشتا (داود) ي كوره چكۆله م ماوه، ئه و لاي په زه كانه!"
- "بنيره به دايدا!"

باوكي گوتي: "ئه لياب برۆ براكه ت بانگ كه وه!"
ئه لياب نيوچه واني گرژ كرد، باوكه كوړي دووه مي بانگ كرد: "ئه بينا داب برۆ براكه ت بانگ كه وه!"
ئه ميس نه چوو، هيج كام له براكان نه چوون، ساموييل له بهر ده رگاكه هه ستا. گوتي: "ده رگاكه بكه وه،

خۆم ده جم!"
پيره ميژد ليي پرسى: "ده ته وي شيوه يت بۆ هه لدم تا بتوانيت بيناسيته وه؟"

- "نا.. له باب و دایکی باشت دیناسمهوه!"

پاشان، له کاتیکدا که پیتی له بهردهکان هه لده نگوته به گردۆلکه که دا سهرکهوت، به دهم سهرکهوتهوه هاواری ده کرد: "نامهوئ، نامهوئ!"

لهو ساته وهخته دا گه نجیکی بینی له نپوه مه ره کانیدا ویتستاو و قره سووره که ی وهک خوری گزنگ دهره وشایه وه، له جتی خزیدا تاسا، وهک گۆلکیک مړاندی.

فرمانده رانه بانگی کرد: "داود... وهره ئیره!"

داود وهلامی دایه وه: "خۆت وهره ئیره، من ناتوانم مه ره کانم جی بیلم!"

ساموئیل هه روا که لیواو لپوه له رق، ده چوه پیتش، نه راندی: "خۆیه تی.. خۆیه تی!"

که گه بیسته لای، شانی گرت، به نجیه ی به پشتیدا رۆ برد و دهستی به قاچیدا هینا و له وپوه گه راپه وه بۆ سه ری.

داود به تورپه یی سه ری برده دواوه و گوتی: "تۆ کیتت؟ بۆچی ده پیشکیتت؟"

- "من ساموئیلیم، به نده ی خودا. خودا پیم ده لتی برۆ و منیش ده رۆم، پیم ده لتی هاوار بکه و منیش هاوار ده کم، من پیتی نهو، ده می نهو، دهستی نهو و سپهری نهو له سه ره عه رد. ده ی سهرت دانه وپنه!"

هه ر که تهوقی سه ری کورده ی بینی، زهیتی پیرۆزی پیدا رشت.

- "من رقم لیتنه، تۆم ناویت، که سیکی ترم خۆشه ویت، به لام (با) ی خواوند به ژوور سه رمه وه هه لی کردوه و بروه چۆن پینچه وانه ی ویستی خۆم ده ست به رز ده که مه وه و زهیتی پینچه مه راپه تی به تهوقی سه ری تۆدا ده رپۆم. داود پادشای چه ورکراوی ئیسراییله، داود پادشای چه ورکراوی ئیسراییله!"

وای گوت و گۆزه ی زه یته پیرۆزه که ی کیشا به به رد پکدا و شکاندی.

- "خواه ندا، تۆیش دلئی ئیمهت ناواها شکاند. ئیدی من نامهوئ بریم!"

نهوسا سهوت قه له رپش له قوولایی ئاسمانه وه هاتنه دهر، له باز نه یه کی چکۆله دا به ژوور سه ریبه وه ده فرین و چاوه رپ بوون، پینچه مه بهر مه یزه سه وزه که ی داگرت و وهک کفن له سه ره عه رده که راپیخت،

قه له رپه شه کان نپزیکتر بوونه وه و زیاتر تازا به تبیان هاته بهر، پینچه مه بهر ده موچاوی خۆی به جبه شه که ی داپۆشی و ئیدی دوا ی نه وه چ جووله یه کی نه کرد.

به ناواها دونیا بیسیه که وه له باره ی مرۆقیک که بپهوه ده سه ری پچی خواوند ده کات، خهون بۆ دووری رپاندم و بپه هپج بهرگریبه ک خۆم به ده ستگه لیکه نه بپنراو سپارد. بهو جوړه، نهو شه وه که زۆری لپ

ده ترسام، به خۆشی و به بپه بینی چ خهونیک تپه ری.

که گزنگی دا تهواویک خۆش حال دابه زمه حه وشه، راهیبه کان لهو بوولیته دا وهک تارمایی ده هاتن و ده چوون و پاشان به که یه که له نوپۆخانه که دا بزر ده بوون، له گه لپاندا چومه ژووره وه تا له سه ره

نه سه که ملتیک دانیشم و گوئی بۆ نرای به یانی رادپرم. دوو پیوسۆز له بهر امبه ر میحراه که دا ده سووتان-

جگه له وه چ رۆشناییه کی تر نه بوو- به لام لهو تاریکاییه دا توانیم قلافه تی عه زا بیده ی مه سیح و روخساری مه بهر بان و خه مینی پاکیزه ی پیرۆز له پالیدا بپنم. ههوا تژی بوو له بوئی مۆم و بخوور،

په لکی دار دیمشتی تابهت به جپۆنی پاک، هیتستا له سه ره به رده کانی عه رده که په رش بوو. به خۆم گوت:

"چ به خسته وه ریبه ک لیره دایه و چ گۆشه گیری به ک! چهن دوه رده دنیای پر واتهوات؟ بۆچی له ژیر بالی مه سیح راکه م و کوپوه بچم؟ بۆچی له دل سۆزی و شادیبه چکۆله کانا غه رق بم؟ سه ده فه که لیره یه، نهو

سه ده فه ی که مرواریبه گه وره که ی تپدا به. کۆنترۆلی جهسته و رۆحی خۆم ده کم، تهواوی نهو په لکه وردانه ده قرتینم که ده بنه مایه ی وشکه له گه رانی تاج، جگه له تاج چ شتی له من جی نامینی و پاشان

پاده م، تیکۆشه ریکی مه رزم بهرام به ره و منیش شو تپیتی هه لده گرم، تیکۆشه ریک که به ره وه هه لگزانیکی خه ترناک دهر و و منیش له گه ل ویدا هه لده گزیم!"

له بهر رۆشنایی نهرم و نیانی پیوسۆزه کانا، دیقه تم دایه قلافه تی عه زا بیده و پتهوی مه سیح، بینی نهو دهسته ناسکانه ی که توند توند دونیا یان گرتبوو نه یان ده هیتشت رۆبجپته عه ده مه وه. بۆم دهر کهوت

مه سیح لیره، له سه ره عه رد و به درپژایی ژیاغان به نده ریک نه بووه ئینسان بتوانی له نگه ری خۆی تپدا بگرئ، به لکو به نده ریک بووه که بونیاده م لپه وه چارۆکه ی خۆی هه لداوه و له که نار دوور که و تۆته وه

و به گز زه ریایه کی تووش و تۆفانا ویدا چۆته وه و به درپژایی ته مه ن بۆ نه وه تیکۆشاوه له خواونددا له نگه ر بگرئ. مه سیح کۆتایی نیبه به لکو سه ره تاپه، نهو (به خیربیتی) نیبه به لکو وی (خودا حافییزه)،

نهو له هه وه ته که کانا راناکشی، به لکو چاوانی له نه ستیره ی ته وه برپوه و ده ست له سه ره سوکان وهک ئیمه شه پۆله کان خۆیانی پیدا ده کیشن، هه ره له بهر نه مه بوو خۆشم ویست، هه ره له بهر نه مه بوو شو تپیتییم هه لگرت.

نهوه ی له سه روو هه مه وو شتی که وه به ره لای خۆی راپیکیشام و ئومیدم پیتی به ست، نهوه یه که به چ به رخۆدان و تازا به تیبه کی پالنه وانانه وه، نهو ئینسانه - ئینسانیک که خۆی له مه سه یحدا دۆزیبه وه -

که وه ته رپ تا به خواوند بگا و له گه لیدا یه کانگیر بپ، یه کانگیر بوونیک که ئیدی ناکری له ت بکری.

جگه له مه چ رپگه یه کی تر نیبه به ره خواوند، به شو تپیتی هه لگرتنی رپگه خوتناویبه که ی مه سیح، پیوسته له سه رمان تیکۆشین ئینسانه که ی ناخمان بۆ رۆح بگۆرین تا ئیدی له گه ل خواونددا یه کانگیرین.

نهو سروشته دوانه ییبه ی (مه سیح) (*م هه میسه پپه نه تپتیبه کی قوول و شاراوه بووه، به تابه تیبه تیبه تامه زرۆقی ئینسانی و سه روو ئینسانی مه سیح بۆ گه یشتن به خواوند، یان وردتر، گه رانه وه به ره لای

خواوند و خۆیه کانگیر کردن له گه لیدا. نهو نوستالیزیا نه تپتا میزه فره رۆحیی و فره واقیعیبه، برینی قوولی کرده بوونه وه، به لام هه مدیس چاوه گی تری تیمدا ته قانده وه.

هه ره له سه ره تای تافی لاپه ره یه کی تر وهک خۆی له پپشه کی (دوا وه سه وه ی مه سیح) دا هاتوه.

(*) لیره وه تا چهن دله لاپه ره یه کی تر وهک خۆی له پپشه کی (دوا وه سه وه ی مه سیح) دا هاتوه.

لهجەنگى ھەميشەبىي و درېدانەى نيوان رۆح و جەستەو ھاوگەى گرتووه. له ناوهدەمرا، ھېتە تاريك و ئەزەلبىيەكانى ئىبلىس، ئىنسانىي و بەر له ئىنسانىي بووه و ھېتە درەوشاوەكانى خواوهدىش ھەر ئىنسانىي و بەر له ئىنسانىي بوون، رۆحىشم گۆرەپانى جەنگى نيوان ئەم دوو سوپايە بوو.

ئەم نازارە نازارىتىكى بەسوئى بوو، جەستەمم خۆشەدەويست بەلام نەمدەويست فەنايەن، رۆحم خۆشەدەويست بەلام نەمدەويست بۆگەن كا، ئىدى كەوتمە جەنگەو تا ئەم دوو ھېتە دژ بەيەك و خۆلقىتەرەى دونيا ناست كەمەو، كەوتمە جەنگەو تا لەو دوو ھېتە بگەيەنم كە ئەوان دوژمنى بەكتر نەن، بەلكو ھاوكارى بەكترن، كەوتمە جەنگەو تا بەيەكانگىرىي بەكتر خۆشووود بن و منبىش لەگەلباندا خۆشووود بم.

ھەر بونىادەمىتەك نيودى خواوهدە و نيوہكەى ترى ئىنسان، ھەم رۆحە و ھەم جەستەش، لەبەرئەووه لوغزى مەسىح، لوغزى ئاينىتىكى تايەتبيى نىبە، بەلكو گشتىي و جىھانىيە، مەلەلانىي نيوان خواوهدە و ئىنسان، ھاوشان لەگەل خواستى بەكانگىرىي، لەناخى ھەر كەسيكدا دەتەقیتەو. ئەم مەلەلانىيە، دەشى زۆر جار كەمخايەن و نااگاىانە بىن، رۆحى لاواز ناتوانى بۆ ماوہيەكى دىرئز خۆى لەبەر مفاوہەتى جەستەدا رابگرئ، ئاخى رۆح قورس دەبىن و دەبىتە گۆشت و كۆتايى بەبەر خۆدان دئ، بەلام لەنيو ئىنسانە بەرپرسىيارەكاندا، ئەوانەى كە بەشەو و رۆژ چاويان لە (ئەركى بالا) برپوہ، مەلەلانىي نيوان رۆح و جەستە بەتەرزىكى بىرچومانە دەتەقیتەو و دەشى تا مردن بەردەوام بىن.

ھەرچەندىك گورى رۆح و جەستە زىاتر بىن، ئاكامى مەلەلانىيەكە دەولەمەندتر و دوا يەكانگىرىبوونەكەيش دەولەمەندتر دەبىن، خودا رۆحى زەبوون و جەستەى تەمبەلى خۆش ناوئ، ئاخى رۆح دەبەوئ لەگەل جەستەيەكى تۆكەم و تژبى لە مفاوہەتدا بەكەوتتە مەلەلانىي، رۆح مەلىكى گۆشتخۆرى ھەميشە برسبىيە، جەستە دەخوا و بەھەر سكردى دەبىشارىتەو.

بەر خۆدان و مەلەلانىي نيوان رۆح و جەستە، ياخي بوون و مفاوہەت، سازش و خۆبەدەستەو دەدان، دوا جار - ئامانجى بالاى مەلەلانىيەكە - يەكانگىرىبوونە لەگەل خواوهدە. ئەمە ئەو ھەلگۆزانەيە كە مەسىح پىتوہى پابەندبوو، ئەو ھەلگۆزانەى كە داوامان لى دەكات ئىمەيش پىتوہى پابەندبىن و شوئىتپىتى ھەنگاوه خوتىنەكانى - شوئىتپىتى ھەنگاوه خوتىنەكانى مەسىح - ھەلگىرن.

رۆيشتن بەرەو ئەو دوندە بەرزەى كە مەسىح، بەكەمىن كۆرپەى رزگارىي چووه سەرى، ئەركى بالاى ئىنسانى بەرخۆدەرە. بەلام دەى چۆن دەست پىن بەكەين؟

ئەگەر بمانەوئ گورى رۆيشتن بەرپەگەى ويدا پەيداكەين، ئەوا دەبى ناسىنىتىكى قوولمان لەبارەى مەلەلانىيەكەيەو ھەبىن و سەرلەنوئ لە نازارەكانىدا بژىينەو، ھەر لە سەر كەوتنىيەو بەسەر تەلە دانراوہكانى سەر عەردا تا قوربانىدانى بەشادومانىيە چكۆلە و گەورەكانى ئىنسان و ھەلگۆزانى لەقوربانىيەكەو ھەبىن قوربانىيەكى تر و لە نەبەردىكەو ھەبىن نەبەردىكى تر تا گەيشتن بەتروپكى شەھادەت، واتە گەيشتن بەخاچ.

من ھەرگىز پىشتەر بەو توندوتىژىيە شوئىتپىتى سەفەرى خوتىناويى مەسىح بۆ جەلجەتا، وەك ئەو رۆژان

و شەوانەى كە لە نۆرشەلەيم و جەلەل و كەنارى بەحرلەيت بووم، ھەلگۆرتووه (*).

چ كاتىك بەناوھا لىكەحالىبوون و عىشقىكەو ژیان و موسىبەتەكانىم ئەزمون نەكردووه، ھەرگىز پىشتەر بەناوھا شىرىنەبەك و بەناوھا عەزەبىكەو ھەستەم بەخوتىنى مەسىح نەكردووه كە قەترە قەترە دەرژىتە دلەم.

لەبەرئەوہى بۆ ھەلگۆزان بەخاچدا، كە تروپكى قوربانىيە، بۆ ھەلگۆزان بەرەو لای خواوهدە، كە تروپكى مەعنەوييەتە، مەسىح بەتەواوى ئەو قۆناغانەدا تىپەرپوہ كە ئىنسانى كۆلنەدەر پىياندا تىپەدەرپوئ. ھەر بۆيە نازارەكانىمان ئاوا پىن ئاشنايە، ھەر بۆيە بەزەبىمان پىيدا دىتەو و ھەر بۆيەش سەر كەوتنى ھىجگارىي وى سەر كەوتنى تايەتبيى تىمەيە كە لەئايىنەدا دەستى دەھىنەن. ئەم لايەنە لەسروشتى مەسىح كە بەشپوہيەكى قوول سروشتىكى ئىنسانىيە، يارمەتيمان دەدا تىبى بگەين و خۆشمان بوئ و شوئىتپىتى نازارەكانى ھەلگىرن، ھەر وەك ئەوہى نازارى خۆمان بىن. گەر ئەم توخمە بەشەرىيە گەرمە لەناخى ويدا نەبا، ئەوا نەبەدەتوانى بەو ھەموو مەپھەربانى و دلئىيايىيەو ژیى دلئمان بەھىتە لەرە و نەبەدەتوانى بىتتە نمونەى ژيانمان. كاتى تىدەكۆشەن، ئەويش لە تىكۆشاندا دەبىنەن و بەبىنىنى وى گورمان تى دىتەو، تىدەگەين ئىمە لەدونىادا تەنھا نەن، بەلكو ئەومان ھەبە كە لەپالماندا دەجەنگى.

سات بەساتى ژيانى مەسىح مەلەلانىي و سەر كەوتنە، وى بەسەر جادووى نەبىنراوى لەزەتە ساكارە بەشەرىيەكاندا زال بوو، بەسەر وەسوہەدا سەر كەوت و ھەلگۆزانى تى ھات، ھەر كۆسپىتىكى سەر رىگای سەفەرەكەى بوو دەرفەتەك بۆ و دەبىتەنى سەر كەوتنى زىاتر و بوو نىشانەى ئەو سەر كەوتنە. ئىمە ھەنووكە نمونەيەكمان لە بەردەمدايە، نمونەيەك كە رىگەمان بۆ دەكاتەو و ھىزمان پىن دەبەخشىن.

لەنيوان ئاسمان و عەرد و لەناخى دلئى ئىمە و ھەر مەخلىوقىكى زىندوودا ھەناسەيەك ھەبە - ھاوارىتىكى مەزن-كە لەھەلگۆزانەيەو و ناومان ناوہ خواوهدە. ژيانى رۆوہك تەمەنناى دەكرد لە كەنار ئاوہ مەنگەكاندا درىزە بەخەوى قوول و بىن جوولەى خۆى بەدات، بەلام ھاوار لە ناخىدا تەقىبەو و بەتوندى رەگەكانى ھىنايە لەرزە: بۆ دوور برۆ! عەرد جىبىتە، بەكەو رى! گەر درەخت بىتوانىيا بىركاتەو و حوكم بەدا، ئەوا ھاوارى دەكرد: (نامەوئ، من بۆ ئەنجامدانى چ شتى دەنيرىت؟ تۆ داواى مەحالم لى دەكەيت!)

بەلام ھاوارەكە بىرچومانە بەردەوام دەبى لەراتەكاندى رەگى درەختەكە و دەلئ: بۆ دوور، عەرد جى بىتە و بەكەو رى!

ھەزارەھا ملىيۆن سال بەو شپوہيە ھاوارى كرددووه، ھەنووكە بنۆرە، لەئاكامى خواست و بەرخۆداندا، ژيان لەدرەختى بىن جوولە ھاتە دەروو و نازاد بوو.

(* ئەم رستەيە لە پىشەكى رۆمانى (دوا وەسوہەى مەسىح)دا بەم شپوہيەيە: من ھەرگىز پىشتەر بەو توندوتىژىيە شوئىتپىتى سەفەرى خوتىناويى مەسىح بۆ جەلجەتا، وەك ئەو رۆژان و شەوانەى كە خەرىكى نووسىنى (دوا وەسوہەى مەسىح) بووم، ھەلگۆرتووه.

ناژهلان وهديارکەوتن - کرمەکان - لە ئاو و لە زەلکاوهکاندا جیتی خۆیان خۆش کرد. گوتیان: "تیرە بۆ ئیتمە زۆر چاکە، خاوەن ناشتی و ئارامین، ئیدی لێرە ناچووتین!"

بەلام هاواری ترسناک بپروحمانه بەسەریاندا داگەوت: "زەلکاوه جیبتلن، رابن.. باشتەر لە خۆتان بپننه دونیا!"

- "نامانەوئ! ناتوانین!"

- "ئێوه ناتوانن، بەلام من دەتوانم، یاللا هەستن!"

ئیدی پروانه دواي هەزارهەا ملیۆن سال، ئینسان دەرکەوت لەکاتیگدا که خۆی بەسەر قاچە نەرمەکانیەوه نەدەگرت.

ئینسان سانتورە، نالە ئەسپییەکانی بەخاکدا رۆچوون، بەلام لەناوقەد بەرەو سەرەوهی، هاواریکی بپروحم هەیه و عەزایی دەدا، وی جاریکی تر بۆ ماوهی هەزاران ملیۆن سال جەنگیوه تا وەک شمشیر خۆی لە کالانە ناژهلێبەهە دەریکشی، هیشتاکش هەر دەجەنگی - ئەمەش جەنگی تازی ئەوه- تا خۆی لە کالانە مرۆفانەهە دەریکشی، ئینسان لە ناوئمییدا هاوارەکا: (دەتوانم کوپوه بچم؟ ناخر ئیدی گەیشتووومەتە ترۆپیک، ئیدی لەو دیووه هەلدێرە!) هاوارەکه وهلامی دەداتەوه: (من لەو دیووهوم، هەستە!) هەموو شتیگ سانتورە، گەر ئاوها نەبا، ئەوا دونیا لە زەلکاویکی مەنگ و تورەهاتدا رۆدەچوو.

هەروا که سەعات دواي سەعات لە بیابانی دەرووبەری دەبرەکهدا پیا سەم دەکرد، خواوەند هیتور هیتور خۆی لە دەستی قەشەکان رزگار دەکرد، لەو کاتەوه ئیدی خواوەند بەلای مەنوه بووه ئەو هاواری.

بەتیبەرینی رۆژەکان لەم گۆشەگیرییە مەلەکووتییەدا، دلم ئارام بۆوه. پێدەچوو پڕپڕ بووبی لە وهلام، ئیدی پرسیارم نەدەکرد، ناخر گەیشتووومە یەقین، هەمووشتیگ: لە کوپوه هاتووین، بۆ کوئ دەچین، ئامانج لەبوونمان لەسەر عەرد چیبی، لەم خەلۆتە خواوەندییەدا ساکار و یەقیناوی بوو. ئیدی هیتور هیتور دلم لەسەر ئەو ریتە خواوەندییە راها: نوێژی بەیانی، شتیوی پیرۆزی رەبانی، نوێژی شیوان، مەزامیرەکان، هەلھاتنی خۆری بەیانی و ئاوابوونی لە ئیوارەدا. کۆمەلەئە ئەستیران که هەموو شوێگ وەک چلچرا بەژووور دەبرەکهوه شۆردەبوونەوه. هەموو شتیگ گوتراوەلە و ملکهچی یاسا ئەزەلییەکان دەهاتن و دەچوون و هەمان ریتمی خواوەندیان دەبەخشییە خۆینی ئینسان. دونیام وەک درەختیگ دەبینی، سپیداریکی تۆکمە، منیش وەک گەلایەکی سەوز که لاسکی ناسکی خۆم بەچلچیکەوه نووساندبوو. لەکاتی هەلکردنی (با)ی خواوەندا، لەگەل هەموو درەختەکا رادەپەڕیم و دەکەوتە سەما.

لەگەل رۆحمدا دەوام و بەعەزابهوه لیم دەپرسی: ئیمانەت هەیه؟ چما ئامادەیی ئەوت هەیه تەواوی بوونت بەخەیتەگەر؟ ئامادەیت؟

ئەوهی من دەمویست، هاوگونجان بوو لەگەل ئەو سیستیمە توندوتیژەدا، ناووسینم بوو لەو سوپایەدا و چوونم بوو بۆ و دەبیتانی خەونی بالا، تا منیش سواری کەشتی مەسحییەت بم و شانەشانی زاھید و قەلەندەر و قارەمانانی ساکاری ئەم کەشتییە، چارۆکەکی سوور هەلدەم، تا میتوی نەپینئامیزی خوانی

پیرۆزی رەبانی لە قەدە رەسەنەکهوه چرۆ دەکا و وەک چەتەئە زەریا مووی زتیرینی نەمری لەسەر شانی خواوەند دەفرتیم. ئەوهی دەمویست ئەووبو منیش بەنۆرەئە خۆم، بەسەر تورەهات و لەزەت و مەرگدا زال بم.

هەموو رۆژتیگ چەند سەعاتیگ بەبیاباندا دەگەڕام و دەمزانی بریاریکی نەپنی خەریگە لەناووهومرا چرۆدەکا، بریاریگ که هیشتا جورئەت ناکا خۆی ئاشکراکات، عەسران که دەگەرئامەوه، راییبەکانم لە دەرهوهی هۆدەکانیان دەبینی، تینی گەرماي رۆژ دەشکا و ئیدی فینکایی شەویان هەلدەمژت.

گۆشەگیری بۆ رۆحیگ لەئەقینی گەرودا نەسووتی، گۆشەگیرییەکی وئرانکەرە. گەر راییبیک لە گۆشەگیری خۆیدا نەتوانی تارادەئە شیتبوون خواوەندی خۆش بوئ ئەوا تیا دەچتی. ناخر چەند راییبیک ئەقلیان تیگ چوو، ئەو برادەرەنە بیریان لەشتیگ دەکردەوه و نە ئارەزوویەکیان لە کەللەدا بوو، بەچاوانتیکی نیوه داخراوهوه بەبەک ریز لەحەوشە دادەنیشان و چاوەرئیی ئەوهیان دەکرد کەنگی خۆیان بکەن بەنوێژخانەکا و کەئە بچنە هۆلی ناخواردن و کەئە بچنەوه هۆدەکانی خۆیان، ئەمە هەموو شتیگ و تەواو. زەینیان تاریک داهاتبوو، ددانەکانیان وەریسوو، پشت ئیشەیان گرتوو، بەکورتی ئینسان نەبوون، هەرەها ناژهلێش نەبوون، هیشتا نەبسونە مەلاییکەت، نە پیاو بوون و نە ژن، نە زیندوو بوون و نە مردوو. بەیاسکی وەک خاچەوه چاوەرئیی مەرگ بوون، تەواویگ وەک ئەو نەمامە پرووت و قووتانەئە چاوەرئیی هاتنی بەهار دەکەن.

یەکیگ لەو راییبانە بەردەوام باسی ژنەکەئە دەکرد و لێکا لێکا تفی رۆ دەکرد، یەکیگی تریان دەفتەریکی یاداشت و پاکەتیگ قەلەم بۆیە لەچاکی کراسەکایدا بوو، جارناجار دەری دەهینا و داہی خواوەندیگ یەگ وینەئە دەکیشا: وینەئە مەسیح بەدوو مەمکەوه که شیر دەداتە داکی، سیتیەمیشیان هەرکه رۆژ دەبۆوه دەچوو حەوشە و لە حەوزەکه ئاوی بەخۆیدا دەکرد، لەبەرئەوهی شەو لەخەودا شەیتانی ببوو. ئەم راییبە هەمیشە لەحەوشە لەیەگ شوپندا دادەنیشان و کتیبتیکی داخراوی لەسەر ئەژنۆی دادەنا، ئەمە هەمان ئەو راییبە بوو که یەکەمین رۆژی گەیشتمان، لەگەل راییبی بەرپرسی میوانداریدا هاتە بارەگاکی عابید. ئەم راییبە لەگەل کەس نەدەدوا، هەر کاتێ دەهاتە حەوشە سەری هەلدەپری و سەیری دەکردم، هەندئە جار زەرەخەنەبەکی میهرەبانانەئە دەهاتنی و هەندئە جاری تریش زەرەخەنەبەکی گالتهجاریبانە. کاتیک بەبەرەمیدا تیدەپەڕیم، تەکانتیکی دەدایە خۆ تا هەستنی و قسانم لەگەل کا، بەلام هەمدیس دادەنیشانەوه و زەرەخەنەکەئە سەر لیتی دەپەویبەوه.

حەوت رۆژ لەم گۆشەگیرییە خواوەندییەدا لەزەتم وەرگرت و خەنی بووم. رۆژی حەوتەم، بەرپرسیاری میوانداری، خۆشحال و دەم بەپیکەنن وەک خوری هەمیشەیی خۆی، هاتە ژووورەکەم.

- "عابیدی پیرۆز نارووومییە لات تا بزائم رۆحت لە چ قوئاغیگدا یەوه و بریاری چیت داوه؟"

وهلامیم داہیوه: "دەستیان ماچ دەکەم، حەز دەکەم بەرلەوهی وهلامیان بەدەمەوه، بچم ددان بەگوناھەکانمدا بنیم!"

راییبی بەرپرسیاری میوانداری بۆ لەحزەبەک تیا ما و دواجار لیتی پرسیم: "حەز دەکەیت لە لای ئیتمە"

- "حه زده کهم لای خواوند بمبیتتهوه، لیره له بیاباندا ههست ده کهم خواوند له ههر شوتینیکی تر لیم نزیکتره، به لایم به داخهوه هیشتا تهواوی نهو ره گوریشانهی منی به عه ردهوه به ستوتهوه ریشه کیش نه بوون، له جزووری عابیددا ئیعتیراف ده کهم و با نهو خۆی برپار بدات!"

- "وربا به، عابید زۆر له ئینسان راده بینتی!"

- "باوکه، منیش زۆر له خۆم راده بینم، ههر له بهر نهو ههشه نهو هنده دردۆنگ و جینگه به خۆم ناگرم!"

لهو ساته دا که ده رگاکه ی کردهوه بجیتته ده ره وه، راره ستا.

- "باوکه (یهواکیم) نامه بهکی داومه تین، ده به وئی بتبینتی."

- "باوکه یهواکیم؟"

- "هه مان نهو پیره مێردهی له گه ل منداهات بۆ هۆلی پیتشوازی تا به خیرت بینتی!"

خۆش حال بووم، دواجار له ماهیبه تیه ئه م راهیبه غه ریب و بیده نگه ده گم.

پرسیم: "کهنگتی؟"

- "ده لیت ته مشه وه، له هۆده کهی خۆی."

- "زۆر باشه، پیتی بلتی لای ده بم."

- "رۆژ و رۆژگار تیک خاوه ن پله و پایه بووه، دانووی له گه ل که سدا نا کو لتی، ته نین له گه ل خاوه نندا ده ناخقی، ناوه کهی زانیبوت و ده به وئی بتبینتی، به ریتزه وه له گه لیدا بدوئی!"

بئ نهو هی چاوه رپتی وه لام بئ، بهو قسانه وه له ده رگاکه وه تاو دیو بوو.

نارامم گرت تا به تهواوی شه و درهنگ دابئ و راهیبه کان خهویان لئ بکه وئی، چرای هۆده کان یه که یه که ده کوژانه وه. له سه ر نووکی بئ، به راره وه دریتزه که دا که و ته ری تا گه یشتمه هۆده کهی باوکه یهواکیم، راره ستام تا هه ناسه م بئته وه بهر، پیده چوو رام کرد بئ که ناوها هه ناسه برکیم بئ که و تبه وو. هۆده که رووناک بوو، گوتم نا به ده رگاکه وه و به وردی گوتم رادیرا، سه راپا بیده نگی بوو. لهو کاتهی ده ستم بهرز کرده وه تا له ده رگاکه به دم، ده رگای ژوره که کرایه وه و باوکه یهواکیم وه دیار که وت، سه ری رووت و قزه چهرمووه کهی به سه ر شانیدا به خش ببوو، گورسی تکی ته ستوو و گری گری له ناوقه دیبه وه پیتچابوو، پیتی په تی بوو.

گو تی: "خۆش هاتیت، هیوادارم که س نه بیبیتتی. و ره ژوو ری!"

دیواره کان روو توقووت، له قوژبیتیدا دۆشه کله یه کی باریکی پووش له سه ر دوو پای ئاسنین دانرابوو، دوو کورسی و میتزیککی چکو له و گۆزه یه ک له قه له شی دیواره که دا، کتیبیتیکی ته ستووری ته جلید کراو له سه ر میتزه که بوو، دیار بوو نهو چوار ئینجیله که بوون، خاچیککی گه وه و دارین به دیواره کهی به رامبه ره وه، وینه ی مه سیحی له خاچدراوی به سه ره وه نه بوو، به لکو وینه ی مه سیحی له سه ر بوو له کاتی رابوونه وه دا.

چه ند ریزیک سئو وه ک ته سبیح کرابوون به ده زووه وه و هه لواسرابوون، هۆده که شه لال بوو له بوئی میوه ی گه نیو.

باوکه یهواکیم ده ستی راپه ل کرد، هۆده که هیند ته نگ بوو که ده ستی له م سه ری دیواره که وه له وه به ری ددا، به زه رده خه نه یه که وه گو تی: "ئیره قۆزاخه کهی منه، خۆم وه ک کرمی ئاوریشم تیدا زیندانی کرده وه، چاوه رپتی نهو رۆزه ده کهم که به په پوله یی لئی بچمه ده ر!"

وای گوت و سه ری با دا، من نهوم ده بینتی له لای چراکه وه راره ستاو و رۆشنا یی چراکه روخساره په ژمورده کهی رۆشن ده کرده وه، ده مبینتی لئوه ناسک و قلیش قلیشه کهی ده گه زی، دهنگی تزیی بوو له تالی و تفتی و گالته جاریی.

- "جگه له بال، مه زنده ده کهیت کرمی ئاوریشمی نه گبه ت خه ون به چی تره وه بینتی؟"

بیده نگ بوو، ئاوری دایه وه سهیری کردم، گالته جاریبه کهی ره ویبۆوه و روانینه کهی روانینی ئینسان تیک بوو پتیوستی به یارمه تی بئ.

- "تۆچ ده لیت؟ بۆچی کرمی ئاوریشم خه ون به باله وه ده بینتی؟ چما نه وه له به رانه تیککی سافیلکانه وه یه؟ یاخود له چه قاوه سووی؟ یاخود ده شی له به رته وه بئ شان کانی به هۆی نهو بالانه وه که خه ریکه له سه ری ده روین، بیرزینه وه؟"

به خیرایی باسکی جولاند، وه ک نهو هی ئیسفه نجیک له له یی ده ستیدا بئ و شتیکی بئ پاک کاته وه.

گو تی: "تا ئیره و له مه دوور تر نا، به خیراییه کی زۆر گه یشتینه قولایی، نه مه ش به سه! ده ست بده ره کورسیبه ک و دانیشه. بانگم کردیت تا شتیکی ترت بئ بئیم. باشه، دانیشه و گوئی مه ده ره من، من ناتوانم دانیشم!"

پیتکه نی و له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "ده زانیت بیده یه ک هه به ده لتی: (هه میشه له سه ر قاچ به!) سالانیکه، هه ر له منالیمه وه تا نه لعان پهیره یی لهو بیده عه یه ده کهم!"

- "باوکه، به لام من نه هلی بیده عه یه کی ترم، بیده عه یه ک که ده لتی: (هه میشه نا نارام به!) هه ر له منالیمه وه تا ئیستا له جه نگدام!"

- "له گه ل کئی؟"

دوودلی گرتی، کوتوپر ترسیک بالی به سه ردا کیشام، راهیب لئی دووباره کرده وه:

- "له گه ل کئی؟" وای گوت و به سه رما دانه ویبه وه و دهنگی نرم کرده وه و گو تی:

- "له گه ل خاوه نند؟"

- "به لتی!"

پیره مێرد به بیده نگی دیقه تی دام.

- "باوکه ده سیت ته مه نه خۆشی بئ؟ چۆن ده توانم چاک بمه وه؟"

- "نومیده وارم قه ت چاک نه بیتته وه!"

دهستی هه‌لېری وهک ئه‌وه‌ی بیه‌وئ به‌ره‌که‌تم بدا، یاخود به‌نه‌فره‌تم کات.

- "واى به‌حالت گهر ناچاربايت له‌گه‌ل دورژمنانیتکی هاوشانی خۆت، یان خوار خۆت جه‌نگیبايت. به‌لام مادامه‌کی له‌گه‌ل خواوه‌نددا ده‌جه‌نگیت وای به‌حالت گهر له‌م نه‌خۆشبییه‌ چاک بیته‌وه!"

بۆ ساتیتیک بیده‌نگ بوو، پاشان له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "لېتره له‌ بیابان، زۆر جار خایله‌ دیتته بن کلێشه‌مان. شه‌ویکیان، له‌خه‌ودا خایله‌یه‌کی سه‌یر گرتمی، خۆم له‌ وینه‌ی حه‌کیمیکی مه‌زندا له‌ئۆرشه‌لیم بینی، ده‌متوانی نه‌خۆشبیی جوژاو جوژ شه‌فابده‌م، به‌لام به‌ر له‌هه‌ر شتیک ده‌متوانی رۆحی شه‌رانگیز له‌جه‌سته‌ی ئه‌وه‌ که‌سانه‌دا ده‌رکیشم که‌ جنۆکه‌ ده‌ستی لی وه‌شانده‌بون. خه‌لکی له‌هه‌موو لایه‌کی فه‌له‌ستینه‌وه‌ نه‌خۆشبیان بۆ ده‌هیتام، رۆژتیکیان مه‌ریه‌م، ژنی یوسف له‌ (ناسیره) وه‌ هات و (عیسا) ی کوره‌ دوانزه‌ سالانه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی هیتابوو، که‌وت به‌سه‌ر پیتمدا و به‌گریانه‌وه‌ هاواری کرد: (ئه‌ی حه‌کیمی به‌ناویانگ، روحم پێ بکه‌ و کوره‌که‌م چاره‌سه‌رکه‌، شه‌یتانگه‌لێکی زۆر له‌ناخیدان!) داوام له‌ باب و دایکی عیسا کرد بچنه‌ ده‌روه‌، ئیدی من له‌گه‌ل عیسادا به‌ته‌نی مامه‌وه‌، ده‌ستم به‌شانیدا هیتا و لیم پرسی: (کوره‌که‌م چیته‌؟ کویت دیتشی؟)

عیسا ناماژه‌ی بۆ دلێ کرد و گوتی: (ئیره‌م.. ئیره‌م دیتشی!)

- (باشه‌ چیته‌؟)

- (خه‌و و خۆراکم نبییه‌، ناتوانم کاربکه‌م، به‌کوژانه‌کاندا ده‌گه‌ریم و ده‌جه‌نگم!)

- (له‌گه‌ل کێ؟)

- (له‌گه‌ل خواوه‌ند، ئه‌دی مه‌زنده‌ ده‌که‌یت له‌گه‌ل کینی ترده‌ بجه‌نگم؟)

مانگیتیک لای خۆم هیتشه‌مه‌وه‌، نازم ده‌کیشا و به‌میهره‌بانیه‌وه‌ له‌گه‌لیدا ده‌وام، داو و ده‌رمانی گژوگیام ده‌رخوارد ده‌دا تاخه‌وی لیبیکه‌وئ، له‌دووکانیتکی دارتاشیدا دامنا تا پیشه‌یه‌ک فیریی، پیکه‌وه‌ ده‌چووین بۆ پیاسه‌ و له‌باره‌ی خواوه‌نده‌وه‌ قسانم بۆ ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی خواوه‌ند هاوړی و هاوسپیه‌ک بێ و ئیواران بێ بۆ لامان و له‌گه‌لماندا له‌به‌ر ده‌رگا دانیشی و بناخقی، چ شتیککی ئالۆز یان کاربگه‌ر له‌قسه‌کانمانا نه‌بوو، له‌باره‌ی هه‌وا و کیتلگه‌ی گه‌نم و رز و کچگه‌لێکه‌وه‌ ده‌دوان که‌ ده‌چنه‌ سه‌ر کانی. له‌کۆتایی ئه‌وه‌ مانگه‌دا به‌سوع به‌ته‌واوی چاک بۆوه‌، ئیدی له‌گه‌ل خواوه‌نددا نه‌ده‌جه‌نگی و بووه‌ ئینسانیتکی وه‌کی ئینسانه‌کانی تر، پاشان چوو بۆ (جه‌لیل) و دواتر زانیم به‌ناویانگترین دارتاشی ناسیره‌ی لێ ده‌رچوه‌!"

راهیب سه‌یریکێ کردم و پاشان لینی پرسیم: "تیکه‌یشتیت؟ به‌سوع چاک بۆوه‌. له‌بری ئه‌وه‌ی دونیا رزگارکا، بووه‌ چاکترین دارتاشی ناسیره‌. که‌واته‌ نه‌خۆشکه‌وتن و چاکبونه‌وه‌ یانی چی؟ باشه‌ - وا چاکتره‌ بابه‌ته‌که‌ بگۆرین - پیده‌چی ماندوو بیت. دانیشه‌!"

له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ و له‌ژێر په‌یکه‌ره‌که‌دا دانیشتم و له‌پیتی په‌تی راهیب له‌سه‌ر عه‌رده‌ به‌رد ریتۆراوه‌که‌ وردبوومه‌وه‌، له‌ ئیسکه‌ ناسکه‌کانی قاچی وردبوومه‌وه‌، له‌قوله‌پیتی باربیک و قامکه‌ درپژ و ریکه‌کانی، رۆشنایی چراکه‌، په‌نگی به‌وینه‌ی مه‌رمه‌رپیکێ دیرین که‌ خۆر سووری هه‌لگه‌راندی، ده‌ره‌یتابوو.

دوو هه‌نگاو گه‌راپه‌وه‌ دواوه‌، پاشان سه‌رله‌نوئ له‌پالما وه‌ستا و ده‌سته‌کانی خاچتاسا له‌سه‌ر سینگی دانا و به‌ده‌نگیتکی میهره‌بان، به‌ده‌نگیت که‌ هه‌ر وه‌ک بلتی قسه‌ له‌گه‌ل مندالیکدا بکا، گوتی: "باش سه‌یرم که‌، نامناسیته‌وه‌؟"

به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ وه‌لامیم دایه‌وه‌: "به‌هه‌موو ته‌مه‌نم تۆم نه‌دیوه‌!"

- "هیچ شتیک له‌یاده‌وه‌ری مندالدا ناسریته‌وه‌، دلنیام روخسارم هیتشتا له‌جیتگه‌یه‌کی قوولی یاده‌وه‌ریتایه‌، ئه‌م روخساره‌ چرچ و لۆجه‌ نا، به‌لکو روخساریکی تر - روخساریکی جوان و تۆکمه‌ و پیاوانه‌ - گوئ رادیره‌: من هاوینتیکیان له‌ کریت بووم، ئه‌وه‌ کاته‌ تۆ ته‌مه‌نت نه‌گه‌یشتبووه‌ پینج سالان، ئه‌وه‌ کات من فرۆشیاوی جومله‌ بووم و مامله‌ی لیمۆ و خرینوک و میوزم ده‌کرد، باوکت یه‌کیتیک بوو له‌وه‌کیله‌کانم، ئه‌ری هیتشتا له‌ژیاندا ماوه‌؟"

- "به‌لێ، به‌لام ئیستا پیرتیک پست کۆماوه‌ی ددان وه‌ریوه‌، به‌درپژایی رۆژ داده‌نیشی و کتیبی نزا موتالا ده‌کات!"

راهیب ده‌ستی هه‌لېری و نه‌راندی: "ئه‌مه‌ ناعه‌داله‌تیبیه‌! جه‌سته‌ی وه‌ک جه‌سته‌ی وی نابێ داکه‌وئ، ئه‌وه‌ جوژه‌ جه‌ستانه‌ ده‌بێ کاتیک ده‌رۆن و عه‌رد له‌ژێر پیتیاندا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌، ده‌بێ کوتوپر و به‌یه‌کجار بکه‌ون و بمرن. مه‌رگ ئیشی خواوه‌نده‌، ناوی خالیکه‌ که‌ له‌ویدا خواوه‌ند ده‌ست له‌ ئینسانه‌وه‌ ده‌دا، به‌لام هه‌ره‌سه‌هنانی جه‌سته‌ ئیشی خبانه‌تکارانه‌ و په‌زیلانه‌ی شه‌یتانه‌. هه‌ر به‌راست چۆن ده‌بێ کاپتن میخاییل پیر و په‌که‌وته‌ بێ؟"

تۆزیک بیده‌نگ بوو، خه‌م رژیایه‌ چاوانی، به‌لام زوو به‌زوو هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی دا و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو:

- "باوکت میوز و خرینوک و لیمۆ بۆ ده‌کریم و منیش له‌که‌شتیه‌کانم بار ده‌کرد و به‌ره‌و (تریسته‌)م په‌وانه‌ ده‌کردن، ئیشم چاک و پاره‌یه‌کی زۆرم ده‌ست ده‌که‌وت و به‌ده‌ست بلاویش خه‌رجم ده‌کرد، ناژه‌لێکی کتیبی بووم و له‌خواردن و خواردنه‌وه‌ و زه‌یناکردن تیر نه‌ده‌بووم. ناخر رۆحم به‌شه‌یتان فرۆشتبوو، جه‌سته‌م بێ کۆنترۆل و هه‌وسار پچراو. گالته‌م به‌خواوه‌ند ده‌کرد و ناوی خیتو و داهۆلم لیتابوو، داهۆلێک که‌ جگه‌ له‌ترساندنێ چۆله‌که‌ی بێ میتشک و دوورخستنه‌وه‌یان له‌ زه‌رعات چ کارتیک تری لێ ناوه‌شیته‌وه‌. هه‌موو ئیوارانیک دواي ته‌واو بوونم له‌ئیش، تا رۆژ ده‌بۆوه‌ بيشه‌رمانه‌ خۆم ده‌هاویشته‌ باوه‌شی عه‌یش و نۆشه‌وه‌.

هه‌نوکه‌ هه‌ول به‌ بیه‌ر خۆتی به‌ینه‌ره‌وه‌: به‌یانیه‌کیان زوو، تۆ له‌به‌رده‌م دووکانه‌که‌ی باوکتا راوه‌ستابوویت، کوتوپر ده‌نگی گۆرانی و پیکه‌ن هاته‌ گویت و عاره‌بانه‌یه‌کی چوار تایی به‌وه‌په‌ری خیرایی به‌لاتدا تیبه‌ری، که‌ ئاوړت دایه‌وه‌ شه‌ش ژنی مه‌ست - له‌ گۆرانیه‌یتانی کافه‌کان - ت بینی که‌ به‌ده‌م گوێز و هه‌نجیر گرتنه‌ خه‌لکیسه‌وه‌، ده‌یانزریکاند و خه‌ریک بوو له‌پیکه‌نیا ژانسان ده‌کرد، عاره‌بانچیه‌که‌ش قلاقه‌تیکێ شاهانه‌ی هه‌بوو، کلاوتیکێ له‌گه‌نیه‌ی بریقه‌داری له‌سه‌ردا و قامچی له‌ ئه‌سپه‌کان ده‌سه‌رواند، ئه‌سپه‌کانیش به‌ورووژانه‌وه‌ ده‌یانحیلاند و غاریان ده‌دا، له‌و کاته‌دا ترسایت، وات

زانی ریتک و راست پرووبه پرووی تو دین، هەر بۆیه قیژانت و رات کرد تا له پشت باوکتسهوه خۆت هشاردهیت. بیرت دئی؟ ئیستا بیرت کهوتهوه؟ دهی عاره بانجییه مهسته که من بووم، کلاویکی له گه نییم له سهرابوو، هەر بۆ ئهوهی بتترستیم راستهوخو قامچییه کهم گرته تو و له ههوادا دامگرت، ئیستا بیرت دیتهوه؟"

ئهوجا دانهوئیه و دهستی نایه سهرا شام و رایوه شاندم:

- "ئه دی بیرت دیتهوه؟"

من چاوانم نووقاند و ههروا که گویم رادیرابوو، ههولم ددها یه که یه که پرده که له که بووه کانی سهرا سالانی تافی منالیم ههله دهوه. هیتور هیتور تاریکی ته نک بۆوه، ئیدی له ناکاو چوار ئه سپ، ژنه گۆزانییژانی مهست، کلاوی له گه نیی و وژدی قامچی به ژوو سهرا مهوه، له قولایی یادهوه ریمهوه ده ریه رین.

هاوارم کرد: "به لئی، به لئی، بیرم دیتهوه، باوکه، ئه و پیاوه تو بوویت؟ تو؟"

راهیبی پیر قسه که می نه ژنهفت، پالی به دیواره که وه دابۆوه و چاوانی نووقاندبوو، به و شپوهیه و به چاوانیکی نووقاوهوه درێژدی به قسه کانی دا:

- "به یانییه کیان ههستم کرد ئیتر به سه، مه و دای جهسته زۆر فهراوان نییه، یه کسه ده گاته خالی کو تایی. دهخۆیت، دهخۆیت، دهخۆیت... هه مدیس دهخۆیت، هه مدیس دهخۆیت، هه مدیس دهخۆیت، هه مدیس دهخۆیت، هه مدیس دهخۆیت. ئیدی چ شویتیکی تر نییه بۆ پرۆیت. دوا جار ههستم کرد ئیتر به سه، پرۆحم بیرکه و ته وه و سواری عاره بانه یه که بووم و چووم بۆ ده ریتک له کیتی ناتووس، سنی مانگ له وئ مامه وه، عیبادت، رۆژوو، نوژی به یانی، خوانی پیرۆز، نانی جو، زهیتوونی ترشاو، پاقله ی کولاو- هه زوو قیزم له هه موو ئه و شتانه هاته وه، هه مدیس نارده مه وه به دوا ی عاره بانجییه که دا، هات و بردمی. به للام هه نووکه له م دونیا یه دا ده متوانی چیم کردبا؟ ناخر دونیا ئیدی یه که له زه تی تری شک نه ده برد پیتی به خستی، ته نانه ت گونا هیککی نه چیرا ویشی شک نه ده برد.

گه رامه وه دهیر، به للام داوام له عاره بانجییه که کرد ئه مجاره یان له نزیکترین گوند مینیته وه، ده شی پیتوستم پیتی بی. له راستیدا زۆری نه خایاند پیتوستم پیتی بۆوه، جاریکی تر له دهیر هه لاتم.

ژیانم که و تبووه هه لدره وه و ئیدی له حه وه سه له دا نه مابوو، له نیوان ئاسمان و عهردا مابوو مه وه، له میانه وه ده پریمه وه ئه ویان و ههردوو کیشیانم پیتی قه بول نه بوو. چووم بۆ لای زاهیدیکی پیر، که دوور له دهیره کانه وه، له شه که و تیکدا ده ژیا، ئه شه که و تیک له سهرا گاشه بهردیکی لیژ هه لکو لرا و به سهرا زه ریا دا ده بنۆزی، چووم بۆ لای ئه و زاهیده پیره و داوام لئی کرد گوئی له ددانپیانانه کانم رادیرئی:

- (باوکی پیرۆز چ بکه م؟ ئامۆژگاریم ده کهیت؟)

زاهیدی پیر دهستی نایه سهرا سهرا م گوئی: (کوره که م، ئارامت هه بی، په له مه که، په له په ل یه کیکه له ته له کانی شهیتان، چاوه رئی که و ئارام به!)

- (تا که نگئی؟)

- (تا ئه و کاته ی رزگارییت تیدا پیده گا! ده رفهت بدهره به رسيله تا ئه و کاته ی ده بیته تری!)

- (باوکه ناخر چۆن بزائم که ی به رسيله ده بیته تری؟)

- (به یانییه که هه لده سی و ده بینی دونیا گۆراوه، به للام کورم له راستیدا ئه وه ی گۆراوه خۆتیت نه ک دونیا، رزگاریی له تو دا پیتکه بیوه، له و له حزه یه وه خۆت بدهره دهست خواوه ند، ئیدی هه رگیز خیا نه تی لئ ناکه ی ت!)

- "ریتک ئه مه رووی دا، به یانییه کیان په نجه ره ی ژوو ره که م کرده وه، خۆر له و ساته دا گزنگی دا، ئه ستیره ی سه حه ر هیشتا له ئاسماندا ورشه ی ددها، زه ریا ئارام. هه روا که خۆی به که ناردا ده کیشا، به هیتمی و میهره بانجییه وه هه ناسه ی هه لده کیشا. هیشتا له چله ی زستاندا بووین، که چی (دار نه زگیل) تیک، به رامبه ر په نجه ره ی هۆده که م شکۆفه ی کردبوو، بۆنی تیژ و شیرین بوو وه کی هه نگرین، باران له و شه وه دا باریبوو، گه لاکان هیشتا دلۆپ دلۆپ ئاونگیان لئ ده تکا، ته واری عه رد ده دره وشایه وه. به چرپه گوتم: خودایه، خودایه، ئه مه چ موجیزه یه که! وام گووت و کوئی گریانم به ربوو، ئه و کات تیگه یشتم رزگاریی هاتوو، ئیدی هاتم بۆ ئیره، هاتم بۆ بیابان و له م هۆده یه دا، به ته خته نوینه شه ق و شه که ی و به گۆزه ئاوه که ی و به دوو کورسییه چکو له که یه وه خۆم له چال نا. هه نووکه ش چاوه رئی ده که م. چاوه رپیی چی؟ خودایه تۆیه، هه ر به راستیی نازانم چاوه رپیی چ ده که م، به للام ئه م مه سه له یه ئازارم نادا، هه رچی دئی، به خیر بی. پیتم وایه به هه ر شپوه یه که بی سه رفراز ده دره چم. له راستیدا ئه گه ر ناخیره تی هه بی، ئه و من له دوا له حزه دا تۆیه ی خۆم کردوو. ئه دی چما مه گه ر مه سیح به لینی پیتی نه داوین که ته نانه ت یه که چرکه ییش به ر له مه رگ، تۆیه ده بیته مایه ی رزگاریی؟ خۆ گه ر چ ناخیره تیکیش له گو رئی نه بی، ئه و من له زه تم له ژیا نه وه رگرتوو. به ده ست شیله که ییم گوشیه وه و پاشان وه ک تۆیکله لیمۆ بۆ پشته وه م توور هه لداوه. تیگه یشتیت؟ بیر له چ ده که یته وه؟

- "باوکه، بیرم له وه ده کرده وه که بۆچی ئه مشه و بۆ ژوو ره که ت بانگ کردم؟ دلنیا م ده ته وئ جگه له مه شتیکی ترم پیتیت!"

گۆزه که ی لار کرده وه و په رداخی ئاوی تی کرد و پاشان قومیکی لئ دا، له بهر ئه وه ی سالانیکی زۆر بوو وازی له خووی قسه کردن هینابوو، بۆیه قورگی وشک ده بوو.

- "هه لبه ت ده موست شتیکی ترت پیتی بلیم، به للام ده بوو یه که م جار بزانی ت من کیتم و چ بووم، ته نها به و شپوه یه ده توانیت له قسه کانم بگه ی ت و ده توانیت حقی ئه وه م بدهیتی ئه و قسانه ت بۆ بکه م."

بۆ ساتیک بیده نگ بوو، به للام دواتر هه روا به ده م هه لگۆزانی وشه کانییه وه، به ده نگیکی لیتوولیتو له ووروژان له سهرا قسه کانی به رده وام بوو: "ته نها حقی نا، به لکو ئه رکیش!"

سهرا م هه لیری تا سهیری که م، وه ک عامود ره پ و راست له ناو ده راستی هۆده که دا راوه ستابوو، لیتی ورد بوومه وه و نوقمی سهرا سوپمان بووم، ئه م پیاوه له رپیی جه نکه وه له گه ل خواوه ند تامی چ له زه ت و چ حه قاره تگه لیککی چه شتوو و چ نازایه تییه کی نواندوو! سهرا م سوپما بوو له وه ی چۆن هاتۆته بیابان بی ئه وه ی شته کانی بیر بچنه وه، سهرا م سوپما بوو له وه ی چۆن به نازایه تییه وه رپیی داوه کاروانی گونا هه کانی

دووی کهون تا تژیی له دلنیا یی له گه لیا ندا به رهو لای خواوند بچیتته پیش.

بیته دنگ بو، دیاریو له هه و لای ته و دابوو وشه کانی هه لگۆزی و بزانی چۆناو چۆنی ده ریانبری که ههستی منی پین بریندار نه بئ، له بهرته وهی ده بیینی توورده و هه دادانم نییه و له سهر کورسییه که جی به خۆم ناگرم.

دوچار گوتی: "حهز ده کهم بزانیته له ته وای له زه ته کانی دونیا - نه فرته له دونیا بی که خاوند له زه ته بی نه ژماره - له هه موویان زیاتر ریز له جحیلی ده گرم، له کاتی که جحیلیک له مه ترسیدا ده بییم، وا ههست ده کهم پیشه نگی خواوند، یان هه موو ژبان له خه ته ردایه، ئیدی ده که مومه یارمه تیدانی و تا نهو شوینه ی بتوانم هه ول ده دم نهو جحیله له فه نا بوون بیاریزم، به واتایه کی تر هه ول ده دم نه هیلیم گومرایی و گوله کانی هه لوه ری و بهر له واده ی خۆی پیر بی. هه ر بو ته مهش بوو ته مشه و بانگم کردیته ئیره!"

راچله کیم . پرسیم: "مه گه ر من له خه ته ردام؟"

نه مده زانی توورده یم یاخود پییکه نم.

پیره میرد بو هتور کردنه ووم، به نه سپایی دهستی بو پیش و دوا ده برد.

- "توورده مه به، پییکه نه، به لام ورد گوی رادیره! له رووی نه زمونی تالی شه خسییه وه قسانت بو ده کهم. پیویسته له سه رت گوی رادیریت، حهوت رۆژه ناگام لیتته وهک په روانی شه و به ده وری بلتیه سی خواونددا ده خولیتیه وه، من ریگه ناده م بسووتیت، نا، تو نا.. دوو باره ی ده که موه جحیلی، من به زه بیم به گۆنا کانتا دیته وه که هیشتا پۆشراو له زییکه ن، به زه بیم به لپوه کانتا دیته وه که هیشتا تامی ماچیان نه چه شتوه و به کوفر نا لوده نه بوون، دلیم بو رۆحه ساکاره کی تو ده سووتی که وهک تیر بو پیشه وه ده هاو تیزی تا به بیینی پرشنگی رۆشایی خواوند خۆی بسووتینی، به لام من نا هیلیم! تو به لپواری خه رنده وهیت، نا هیلیم هه لدی ریت!"

- "هه لدی ری کی؟"

- "هه لدی ری خواوند!"

به گوتنی تهو وشه یه هۆده که دنگی دایه وه، مه خلوقیکی نه بیئراو هاتبووه ژووری، هپچ کاتی تهو وشه یه که هه میشه به بی حورمه تی هینا بوومه سه ر زوبان، ئاوا ترسیکی له مندا نه ورو ژاند بوو. هه مان تهو ترسه ی له تافی منالیدا به بیستنی وشه ی (به هوه)، که وهک بلتی له ناو نه شکه و تیکی تاریکی پر له ژاوه ژاو بیته ده ره وه ههستم پین ده کرد. هه مان ترس جاریکی تر له ناخمد ژایه وه، هه مان تهو ترسه ی که له منالیه وه تا ئیستا وشه ی (کوشتار) تجمدا ده بو روو ژینی.

له سه ر کورسییه که هه ستام و له قوژنی که دا هه لته و وشکام، به ورته ورت گوتم: "باوکه به رده وام به، ورد گویم بو رادیراویت!"

- "خۆره ی نه خوشیه کی گه وره رۆچۆته رۆخته وه، به چاوه سووتینه ر و به برۆکانتا ده زانم که هه میشه هه لبه ز و دابه زبانه، به ده سه کانتا ده زانم که هه میشه کویره کویره له هه وادا ده گه رین، هه ر وهک ته وه ی کویر بیت یاخود هه وایه ده نییک بی و تو دهستی لپوهیده بیت. ناگادار به، ته م دلته راوکییه یان به رهو شیت بوونت

ده یا یاخود به رهو که مال!"

ههستم کرد سه رکردنه کی ناوه وم ده بری و ناخم ده سووتینی.

- "کام دلته راوکی؟ باوکه نازانم مه به ستت له کام دلته راوکییه؟"

- "دلته راوکییه قه دیس بوون. مه ترسه، تو خۆت لپی بی ناگایت، له بهرته وهی تیبیدا ده ژیت، بوچی ته مهت پی ده لیم؟ بو ته وهی بزانیته چ ریگه یه که گرتۆته بهر و چ ناراسته یه که هه لپژاردوه. ته مهت بو به پیده لیم تا نه هیلیم گومراییت، گه رچی تو له قورستترین هه لگژان بوویته ته وه، به لام هیند په له ی گه یشتته به لووتکه که پیته وایه ده توانیت بهر له تپه رین به دامین و بناره کانی کیوه که دا بگه یته ته وئ. وهک ته وهی هه لویه کی تیژرۆ بیت، به لام ته وهت بیر نه چی که تو یه ک ئینسانیت، یه ک ئینسان. نه زیاتر و نه که متر، تو پیته هه یه نه ک بال! به لئی ده زانم قه داسهت ناره زووی به رزی ئینسانه، ده ی باشه، به لام سه رتا ده بی تیگرا ناره زووه نزه کان بخه یه ژیر پین، ده بی رقمان له جه سه ته و رقمان له تینووتیتی ده سه لات و رقمان له ئالتون و یاخیسوون بی، مه بهستم ته وه یه پیویسته جحیلی و هه موو هه ست و سۆزه کانی له سه رمان بکه یه نه ده ر. ده بی هه موو ته و بتانه له ناوه رۆکه کانیان به تال کینه وه و پروا بیین که پر بوون له (با) و له (کا). ده بی خۆمان به تال کینه وه و خۆمان پاک کینه وه تا چیدی حه ز له وه نه که یین ئاوپر بو دواوه بدینه وه. تهو کاته یه و ته نها تهو کاته یه ده شی له حزووری خواونددا ئاماده بپن، موجهیدی راسته قینه ئاوا ره و تار ده کات!"

وه لامیم دایه وه: "تا توانم واز له مللانی کردنی خواوند بینم، تا دوا له حزه که له به رده میدا ئاماده ده بم، دریزه به مللانی کردنی ده دم، پیم وایه ته مه یه قه ده ری من: نه گه یشتن به ئامانج - که قهت ناگه م - به لام جهنگین!"

راهیب هاته نریکتر و به میهره بانیه وه دهستی به شاندا هینا.

- "وازه مه هیته له شه رکردن له گه ل خواوند، چ ریگه یه کی تر نییه باشتر له مه، به لام وا مه زانه بو ته وهی به باوه ر به خۆبوونیکی زیاتره وه بجه نگیته ته وای پیویسته ره گوریشه تاریکه کانی ناخ - مه بهستم له غه ریزه کانه - ده رکینشیت. دیداری ژنیک، تا راده ی مه رگ تو ده ترسینی، پیی ده لیت: شه یتان، به لئی شه یتان.. به لام گه ر ده ته وئ به سه ر وه سه وه دا زال بیت، ته و ته نها ریگه یه که له بهر ده متایه: ته ویش ته وه یه تهو ژنه له باوهش بگریته، بیچیژیت و فیربیت چۆن نرم لپی پروانیت، تهو کات ئیدی نایه ته بن کلشیت و وه سه وه ست ناکا، ته گه ر نا.. ته وای گه ر سه د سالیش بژیت و له زهت له ژن نه که بیت، ته وای چ له خه ودا بیت و چ به ناگا، به سوواغت دی و خه ون و رۆحت نا لوده ده کات. جاریک گوتم و هه مدیس ده یلیمه وه: هه ر که سیک غه ریزه کانی ریشه کیش کا، ته وای قودره تی خۆی ریشه کیش کردوه، چونه که به زه من و تیرکردن و مه بده ته ده توانی ته م ماده تاریکه بکریته رۆح!"

سه بریکی له ملالای خۆی کرد و به رهو لای په نجه ره که چوو، وهک ته وهی بترسی نه با که سیک گوتی هه لخشستین، پاشان هه روا که لیم نریک بووه، به ده نگیکی نرم و وروژاو چرپانندی به گویمدا: "ده بی شتیکی تریشت پی لیم، هه ر خۆمانین و که س گوتی لیمان نییه!"

گوتم: "خواه‌ند ده‌توانی گوتی لیمان بی!"

- "من له خه‌لک ده‌ترسم نه‌ک له خواوه‌ند، خواوه‌ند تیده‌گا و ده‌بووری، به‌لام خه‌لک نا! نامه‌وی له هه‌ر هه‌لومه‌رجیتک‌داین ئه‌م ئارامیبه‌ی لیره له بیابان وه‌ده‌ستم هیتاوه له کیس خۆمی بده‌م، که‌واته گوتی رادیره و ئه‌وه‌ی پیت ده‌لیم له‌میشکی خۆتا تۆماری که، دلنیم یارمه‌تیت ده‌دات."

بۆ تاو‌تیک ر‌اوه‌ستا و به‌چاوانیکی نیوه داخراوه‌وه له‌میان‌ه‌ی پیت‌لوه‌کانیبه‌وه سه‌یری کردم، هه‌ر وه‌ک بلیتی بیه‌وی هه‌لمسه‌نگینتی.

چریان‌دی: "دلنیا نیم بتوانیت به‌رگه‌ی بگرت!"

به‌نا‌ئارامی وه‌لامیم دا‌یه‌وه: "ده‌توانم، ده‌توانم، باوکه به‌نازادی قسان بکه!"

ده‌نگی زیاتر نزم کرده‌وه و گوتی: "مه‌لایکه‌ته‌کان چ شتتیک نین جگه له شه‌یتانگه‌لی پاکه‌وه‌بوو، رۆژتیک - ناخ... چ ده‌بوو ته‌مه‌ن بواری دا‌بام ئه‌و رۆژه‌م بینیا - رۆژتیک دئ که بونیاده‌م له‌مه‌ه‌حالی ده‌بین و ئیدی ئه‌و کات..."

سه‌ری خسته بنا‌گو‌تیم، بۆ به‌که‌مین جار ده‌نگی له‌رزى:

- "ئیدی ئه‌و کات ئایینی مه‌سیح هه‌نگاو‌تیک پیتشفه‌تر ده‌چن، ته‌واوی بوونی ئینسانه‌کان له‌ ئامیز ده‌گرئ نه‌ک نیوه‌یان، نه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌لعان ته‌نها رۆحیان له‌ ئامیز گرتوه، ره‌حمه‌تی مه‌سیح به‌رفه‌راوان ده‌بین و جه‌سته‌ش وه‌ک رۆح له‌ ئامیز ده‌گرئ و به‌ره‌که‌تی ده‌دا. ئیدی ده‌بینی - مه‌وعیزه ده‌دا - که ئه‌وانه دوژمنی به‌کتر نین، به‌لکو هاوکاری به‌کترن. به‌لام هه‌نوکه چۆن؟ گه‌ر خۆمان به‌شه‌یتان بفرۆشین، ئه‌وا ها‌ئمان ده‌دا نکولی له‌ رۆح بکه‌ین، خۆ گه‌ر خۆشمان به‌خواوه‌ند بفرۆشین ئه‌وا ها‌ئمان ده‌دا نکولی له‌ جه‌سته بکه‌ین. که‌نگی مه‌سیح دلی هیتند فراوان ده‌بین که نه‌ک ته‌نها بۆ رۆح، به‌لکو بۆ جه‌سته‌ش بسووتی و ئه‌م دوو ئاژه‌له‌ کتوبه‌ درنده‌یه ئاشت کاته‌وه؟"

به‌قوولی که‌ومه ژیر کاریگه‌ریی قسه‌کانیبه‌وه.

- "باوکه، سوپاس بۆ ئه‌و دیاریبه‌ گرانبه‌هایه‌ی پیت به‌خشیم. سوپاس!"

- "تا ئه‌م ساته‌وه‌خته به‌دوای گه‌نجیک‌دا گه‌راوم به‌ر له‌ مردنم ئه‌م ئه‌مانه‌ته‌ی پین بسپیرم، فه‌رموو ئه‌م ئه‌مانه‌ته‌ وه‌رگه‌، ئه‌مه به‌ری ته‌واوی قوتابیتیمه بۆ جه‌سته و رۆح!"

- "تۆ بلیتسه‌ی ته‌واوی ژیانتم پین ده‌سپیریت، چما ده‌توانم بۆ پیتشتی به‌م و بیگۆرمه‌ رووناکى؟"

- "مه‌پرسه له‌وه‌ی چما سه‌رده‌که‌ویت یاخود ده‌به‌زیت! ئه‌م مه‌سه‌له‌یه هیتند گرنگ نیبه، ئه‌وه‌ی گرنگه، هه‌ولتی تۆبه بۆ پیتشتیردنی، خواوه‌ند ئه‌مه‌ی خستۆته سه‌ر شانی ئیمه، سه‌رکه‌وتن و به‌زین په‌یوه‌ندی به‌خۆبه‌وه هه‌یه نه‌ک ئیمه!"

ماوه‌یه‌ک هه‌یج کا‌ئمان دوو لیه‌وه‌مان نه‌کرد. شه‌وی بیابان به‌ده‌نگه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌ گو‌مانا‌ویه‌کانیبه‌وه به‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌دا تیده‌په‌ری، له‌ دووره‌وه لووره‌ی چه‌قه‌ل ده‌هاته گوتی، ئه‌وانیش له‌ژیر چه‌نگالی ئه‌قین یاخود برسیتیدا بوون. پیره‌میرد به‌ده‌م خا‌چکیشانه‌وه به‌چرپه گوتی:

- "ئه‌وه ده‌نگی بیابانه، ده‌نگی می‌شه‌که‌رانه و چه‌قه‌له‌کانه، دوورتریش، شیره‌کانن. به‌لام له‌ناو ده‌یره‌که‌دا، راهیبه‌کان نوستوون و ئه‌ستیره‌کان به‌ژوور سه‌رمانه‌وه‌ن له‌ ئاسمان، خوداش له‌هه‌موو شو‌یتیک‌دا‌یه!"

ده‌ستی بۆ خودا‌حافیزی ر‌ایه‌ل کرد و گوتی: "کوره‌که‌م، چ قسه‌یه‌کی ترم نیبه!"

به‌هه‌نگاوی هیتور گه‌رامه‌وه هۆده‌که‌م، زه‌ینم رووناک و دل‌م به‌ئه‌سپایی لیتی ده‌دا.

قسه‌کانی باوکه (یه‌واکیم) جامی‌ ناوی سازگار بوون و منیش تینوو، فینکایی ئه‌و ئاوه تا ناو مۆخی ئیسکه‌کانم رۆچوو بوو، بارو بنه‌م پیتچایه‌وه و دام به‌کو‌ل‌دا و ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه، دلنیا‌بووم رۆژتۆته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاسمان ره‌نگی شیری و چکۆله‌ترین ئه‌ستیره‌یش له‌کوژانه‌وه‌دا بوو. له‌و خواره‌وه‌ش، له‌دۆل و زنا‌ره‌که‌دا که‌ویتک ده‌یقا‌سپاند.

هه‌روا که سپیده‌ی پی‌رۆزم به‌ره‌و سه‌یبه‌کانم ده‌نارد، خا‌چم کیتشا و به‌چرپه گوتم: "به‌ناوی خودا..."

جاریکی تر به‌پاره‌وه‌که‌دا تیتیه‌ریم، هیتشا چرای ژووری پیره‌میرد هه‌ر دا‌گیرسا‌بوو، له‌ ده‌رگا‌که‌م دا، کردیبه‌وه و سه‌یری کردم، به‌بینی کۆله‌ پشته‌که‌م بزه‌یه‌کی هاتی. له‌کاتیک‌دا بۆ ده‌ست ما‌چکردنی دانه‌ویم، گوتم: "باوکه، من ده‌رۆم... به‌ره‌که‌تم بده!"

ده‌ستی نایه سه‌ر سه‌رم و گوتی:

- "کوره‌که‌م، خودا یار و یاوه‌رت بی، خودات له‌گه‌ل بی!"

کربت

شه‌که‌ت بسووم، ئاخ‌ر جحیل بووم و هه‌لیه و نیگه‌رانیی جحیل‌تیش باریکی قورسه و چ گوتی به‌وه نادا توانا و هه‌وسه‌له‌ی ئینسان سنوورداره، زۆر داوا ده‌کات به‌لام هیچی له‌ده‌س نایه‌ت. دوا‌ی هه‌ولم بۆ گه‌یشتن به‌و سنوورداریانه و دوا‌ی ماندوو‌بوونم له‌به‌رخۆدان، گه‌ره‌کم بوو هه‌مدیس شاخه‌کا‌ئمان بینمه‌وه، ئالا‌هه‌ل‌گره‌کا‌ئمان بینمه‌وه به‌کلاو و پیتکه‌نینه‌کانیانه‌وه و که‌ره‌تیک‌ی تر گوتی ر‌ادیره‌وه بۆ باسی جه‌نگ و ئازادی، ده‌موسه‌ت هه‌مدیس به‌سه‌رزه‌مینی زیده‌که‌مدا بگه‌ریم تا هیتیم تی بیته‌وه.

با‌بم لیتی پرسیم: "له‌کو‌توه دیتیه‌وه؟"

وه‌لامیم دا‌یه‌وه: "له‌و ولاته‌ دوورانه‌وه!" وام گوت و چ شتیکم له‌بار‌ه‌ی سه‌رکیشیبه‌که‌ی ئه‌و جارمه‌وه له‌ سینا باس نه‌کرد که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو به‌سو‌یتند‌خواردنم بشکیته‌وه.

ئه‌وه دووه‌مین جار بوو که هه‌ولم بۆ به‌قه‌دیس بوون به‌با چوو بوو، گه‌ر له‌بیرتان بی یه‌که‌م جار له‌تافی مندالیمدا بوو، ئه‌و کاته‌ی چووم بۆ به‌نده‌ر و به‌ره‌و لای ناخودای که‌شتیبه‌که‌ ر‌ام کرد که خه‌ریکی هه‌لکردنی چارۆکه‌که‌ی بوو. تیا‌یدا پارامه‌وه تا له‌گه‌ل خۆیدا به‌ره‌و کیتی (ئاتوس)م به‌ری تا له‌وی بیمه راهیب، که‌چی ناخودا، که خه‌ریک بوو له‌پیتکه‌نینه‌ ژانی ده‌کرد، به‌ها‌وارها‌واره‌وه گوتی: (بۆ ماله‌وه، ده‌ی بۆ ماله‌وه!) وه‌ک ئه‌وه‌ی جووجه‌له‌ بم، ده‌ستی به‌یه‌که‌دا‌دا تا له‌و ناوه‌ دوورم خاته‌وه. وا هه‌نوکه‌ش هه‌مان

شت دووباره بووه. ناخر باوکه (یهواکیم) پش هاواری کرد: (بگه پیره وه دونیا، له م دهروزه مانه دا، دونیا دهیری راسته قینه به، له وئ ده توانیت بیته راهیب!)

بۆ نه وه گه رامه وه نیشستیمان تا هیزم تن بیته وه. میگالۆ کاسترۆم جی هیش و به پیتی پیاده پروم کرده گونده کان، له وئ له گه ل شوان و جوتیاره کانداهمخوارد و دهمخوارد وه، شهرمه زاری دایده گرم کاتی ده مینی ژبانی تمه به ل و ته وه زه لانه ی دهیر ریک پیچه وانه ی ژبانه له ته واری سهرزه مینی کریتدا، نه و سهرزه مینه ی بن هدادان له گه ل لافاو و له گه ل نه هاته سالی و له گه ل تورکدا دهجه نگی، شهرمه زار بووم له وه ی ویستوو مه پیچه وانه ی خواستی خۆم ره وتارکه م و به راهیب بووم خیانه تی لی بکه م. باوکه یه واکیم راستی ده کرد، دونیا دهیری راسته قینه ی نیمه به، راهیبی راسته قینه که سیکه که له گه ل خه لکیدا ده ژی و لیتره له گه ل خواوند و مرۆقه کانداه کارده کا. خواوند به ژوور هه وره کانه وه، له سه ر عهرشیک دانه نیشستوه، به لکو لیتره له سه ر هرز و له پال نیمه دا دهجه نگی، ئیدی گو شه گیری ریکه ی ئینسانی تیکۆشه ر نیسه. نوپژی راسته قینه، نه و نوپژی ریک ده تاته وه مالی خواوند و ده تکتات به ژووردا، بریتیه له کاری شه رافه مندانه، نه و نوپژی جه نگاهوری راسته قینه ناوهای نوپژی ده کات.

جارتیکیان کریتیه که پیتی گوتم: کاتی له بهرده م دهروزه کانی ئاسماندا راده وه ستیت و به پروتا ناکریتیه وه، نه و ده ست بۆ ته قولبا به که مه به تا له ده رگا بدیت، به لکو تفه نکه که ت له شانته داگره و گولله یه کی پیوته نی!

- پیتویه به و جۆره خواوند بترسی و دهروزه کانی ئاسمانت به پروتا بکاته وه؟

- نا.. کورم، خواوند ناترسی، به لام دهروزه کانی ئاسمانت به پروتا ده کاته وه چونکه ئیدی دهزانی که تۆ له شه ر گه راپوینه وه!

هه میشه له ژبانه دا قسه گه لیکم به و قولیه له جوتیاره وه ژنه فتوه زیاتر له وه ی له پروتا کبیریکه وه بیستیتیم، به تاییه تی جوتیاره پیره کانیان، نه وانه یان که هه مو ته مه نیان به ر خۆدان بووه و نه لعانیش هه ست و سۆزیان له ناوه و بانرا دامرکا بووه و له بهر ده رگای مه رگدا راده ستا بوون و به میهره وه دوا ئاوریان له دوا وه ده ایه وه.

پاش نیوه رۆی رۆژتیکیان، له کویره پیه کی چیا، به پیره میردیک گه یستم. پیره میردیک لاواز و چرچۆل، قژی سپیی وک به فر، شه روا لیک پیه پینه ی له پیتدا و جوتیک که وش کون کونی له پیتدا. به دابی شوانانی کریت، گوچانه که ی نابوه نیوان هه ردوو بالی و هیتور هیتور له بهردیکه وه هه لده به زیسه سه ر بهردیکه تر، جار ناجارتیکیش راده وه ستا و ئاوری له شاخ و ده شتی دوور و له که ناری زه ریا ده ایه وه که له دووره وه، له مابه ینی هه ردوو قه دپالی زاره که وه دیار بوون.

بانگیم کرد: سلاو باپیره، نه وه لیتره به ته نی چ ده که ت؟

- کورده که م، خه ریکی خود احافیزیم!

- له م چۆله وانیه دا؟ من چ که سیک له م ناوه دا نابینم! باشه خود احافیزی له کی ده که ت؟

پیره میرد به تووریه ی سه ری راده شان و گوتی: کوره چۆله وانی چی؟ مه گه ر زه ریا و شاخه کان نابینیت؟

نه دی چما خودا بوچی چاوی پی به خشیوین؟ مه گه ر جریوه جریوی مه له کان به ژوور سه رته وه نابیه یه ت؟ نه دی چما خودا بوچی گوتی پی به خشیوین؟ به ئیره ت گوت چۆله وانی؟ نه مانه هاویتی من، پیکه وه ده ناخفین، بانگیان ده که م و وه لام ده ده نه وه، من شوانم و دوو نه وه به له گه ل باندا ده ژیم، به لام ئیدی کاتی نه وه هاتوه له یه کتر جیا بینه وه، ناخر ئیدی خۆر ناوا بووه!

وام زانی به هۆی پیریبه وه چاوانی کز بووه، گوتم: به لام باپیره، هیشتا تازه پاش نیوه رۆیه، زۆری ماوه خۆر ناوا بن!

به سه ر راده شانده وه گوتی: من خۆم ده زانم چ ده لیم، من ده مه وئ پیت بلیم ئیدی ئیواره به. ئیواره... خود احافیز!

- باپیره، تۆ ته نانه ت (ئیزراییل) یه ده به زتیت!

پیکه نی و گوتی: خه مت نه ی، پیتشه ر به زان دوومه، هه مان فیله کۆنه که م به کاره ینا، واته له رتی نه ترسان لیه وه به زان دوومه. ده ی خودا حافیز! کوری ئازیم، تویش بیبه زینه تا دوعای خیری منت پی بری!

نه متوانی لینگه ریم پروا.

- باپیره، ناوی خۆم پی بلن، ده مه وئ له یاده وه ریمدا بیت.

- مادامه کی وایه، دانه وه به ردیک هه لگره و ناوی منی لی بیسه، پیت ده لنی: من ناوم (ماسانوس) ه، خه لکی (کافرو هوری) م. ده ی باشه، نه وه نده به سه، بمبوره، وه ک ده بینی په له مه، خود احافیز!

وای گوت و به چیا که دا که وه ته وه هه لزنین، له کاتی هه لزنیندا به هۆی کزیی چاوانیه وه پیتی هه لده نگوت.

راسته ناتوانین مه رگ به زتینین، به لام ده توانین به سه ر نه و ترسه دا زال بین که له مه رگ هه مانه، نه م چیا نشینه پیره، به و په ری ئارامیه وه له گه ل مه رگدا روو به روو بوته وه، چیا کان بوونه ته شورای رۆحی، چ قاییل نه بوو له بهرده م ئیزراییلدا بکه ویتته سه رچۆک، نه وه ی نه و ده یوست ده رفه تیکه چه ند رۆزه بوو، تا تیایدا خود احافیزی له هاویری دیرینه کانی بکات، خود احافیزی له هه وای پاک و شیوه ران و به رد.

به لام رۆژتیکیان که له نزدیک (پایستوس) وه پیاسه م ده کرد، پیره میردیک ترم بینی ته مه نی نزیکه ی سه د سالیک ده بوو، له بهرده می کوخته چکۆله که یدا خۆی دابوه به هه تا، چاوانی ده تگوت دوو برینی سوررن، ئا و به ده م و که پوویدا ده هاته خواره وه، بۆنی میز و تووتنی لی ده هات.

کاتیک چومه نه و گونده، یه کیک له نه بیره (*) کانی نه و پیره میرده، به پیکه نیسه وه له باره ی باپیره یه وه قسانی بۆ کردم، هانی دام بچم و ببینم و بزانه چۆناوچۆنی هه مدیس منال بوته وه. نه و پیره میرده هه مو عه سرائیک لای کانیه که وه داده نیشته و چاوه رتی ده کرد تا کچگه ل بۆ پرکردنی گۆزه کانیان ده هاتن.

(*) نه بیره: نه وه ی نه وه

نەبیرەدی ئەو پیرەمێردە پیتی گوتم: "کاتێ باپیرەم گوئی لە تەپەیی پیتی کچگەل دەبێ، سەرھەلدەبێ، ئاخر باپیرەم نیمچە کوپرە و ناتوانێ بەباشی کێژەکان لەیەکتەر جیاوێکا، بۆیە دەستی رایەل دەکا و بانگیان دەکات: (هێی بزەم تۆ کێت؟ کچەکەم گەر دەتەوێ دۆغای خێری منت بەنسیب بیت، وەرە ئیرە، نزیکم بەرەو تەتیبین!) ئیدی کێژەکە بەتەریقە تەریقە دەچیت بۆ لای، باپیرەشم دەست بۆ روخساری کێژەکە دەبا، وەک ئەوێ گەرەکی بێ بیخوا دەست بۆ روخساری دەبا، پاشان دەستی خەریکە بەرەو لاملی کێژەکە دادەکشێ، بەلام ئەو لێ ناگەرێ، زریکە بەک دەکا و بەقافای پیکەنێنەو هەلدێ، هەلدێ و باپیرەم بەدەستانیکی کراوە و کۆلیک ناخ و ئۆفەو جێ دێلێ!

وای دەکەوێتە چ ناخ و ئۆفیک! خۆزیا لەوێ دەبیت و دەبیینیت! ناخ و ئۆفەکی لەبۆرە گیایەکی کێوی دەچێ. رۆژتیکیان لێم پرسێ: (باپیرە ئەرێ ئەو ناخ و ئۆفی چیتە؟ چیت لێ قەوماوە؟) بەچاوانتیک فرمیسک تێزاووە وەلامی دامەو: "پیت وایە چیمە؟ مەگەر کوپرت؟ ئەدی نابینیت و خەریکە دادەخزیمە گۆرەو و ئەم کەنیشکە جوانکیلانەش جێ دێلێ! ناخ چ دەبوو پادشا بام و فرمانی قەتلوعامکردنی چتاقیانم دەرکردبا تا بمتوانیا لەگەڵ خۆمدا بۆ ناو گۆرم بردبان!"

دوای ئەوێ باپیرەم هەستیکێ چری شەرمەزاری دایدەگرێ، ئەوسا دەکەوێتە چینی (مانتنیا)، هەمیشەش بەدەنگە قرخنەکی هەمان بڕگە دەلێتەو:

حەیفیک ئەو رۆژانە بەسەرچوون، ئەو رۆژە خۆشانە

ئای گەر توانیبام بگەراندنا ئەو تەو دوا

تەنانەت گەر لەهەر سالتیکیش رۆژتیک با!

کاتیک ئەم قسانە نەوێ پیرەمێردەکەم ژنەفت، خۆم پێ رانەگیرا و رۆیشتم تا ئەم داربەرەو تەمەن سەد سەلەییە ببینم. کوختەکیان پێشان دام، کە چووم بێنم لەبەر هەتاودا خۆی هەلخستبوو تا گەرم دابێ، چووم بۆ لای و گوتم: "باپیرە بیستوو مە عومرت سەد سەلە، بلێ بزەم لەم سەد سەلەدا ژیان بەلاتەو چۆن بوو؟"

چاوە هەلاوسا و بێ پێلۆووەکی هەلپێی و گوئی: "کۆرەکەم هەرەک جامیک ئای سارد وەها بوو!"

- "باپیرە هێشتا هەر تینووتە؟"

هەرەک ئەوێ بیەوێ شتیک بەنەفەرەت کات، دەستی هەلپێی و گوئی: "هەئە نەفەرەت لەو کەسەئە تینووی نییە!"

سێ رۆژ لە دەبیرتیکدا مامەو، ئەو دەبیرە بەسەر زەریای لیبیدا دەنێزی، من هەمیشە حەزم لەژانی ناھاوئاھەنگ بەزەمەنی دەبیرەکان بوو، ریتمی دێرینەیان، راییبەکان بەچاوانی فیلبازانە یاخود خەوالوویان، بەورگی هەلاوسا یاخود بەتالیان، بەدەستی زلیان کە جارێک داس یاخود بیتلیان پیتیە و ساتیکێ تریش جامی پیرۆز و قاپی خواردنی خوانی خواوەندی. هەمیشە حەزم بوو لەبۆنی بخوور،

هەمیشە حەزم بوو لە نەغمەئە نوێزێ بەیانی لە نوێزخانە (کە دوای نوێز راییبەکان پەلەپەل دەکەوێتە خۆ تا خۆیان بگەنەنە هۆلی خواردن کە بۆنی پاشەرۆ و زەیتوونی ترشای گرتوو) حەزم بوو لە قسەویاسی هێمنی ئیوارانی سەر بانێزەئە دەبیر و سکوتی نیتوان ئەو قسانە کە تێبێ لە دەنگدانەوێ دووری دونیا. زۆر دەگمەن لەبارەئە مەسیحەو دەواین. ئاخر ئیدی وی وەک پێشەوایەکی بەزەبرۆزەنگ بەلام بزر هەلکشابوو ناسمان و دەستوپیۆنەندەکی بەتەنها لەکۆشکەکیدای جێ هێشتبوو، ئەمانیش بێشەرمانە دەرکی ئەمباری زەخیرەکیان شکاندوو و دا بەزبونەتە ژبیرزەمینی شەرابەکەو و لەسەر نوێنە نەرمەکی لێی راکشاون. واتە دوای دیارنەمانی پشیلە، ئەوان وەکی مشک کەوتبوونە تیلی لێ لێ... بەلام ئای گەر لەناکاودا و لەبەر دەرگا پەیدا بووایە! دەتبینی کە چۆن مێزێ ئەم جیە پۆشانەئە قەلب دەکردهو و دەبختنە چ هاوار هاوارتیک، دەتبینی ئەوسا چۆن کەوانی خواوەند دەکەوتە دەنگ!

رۆژتیکیان لەگەڵ راییبێکدا لەبانێزەئە دەبیرەکە دانیشتبووین، قسەکانم بەلای راییبێکدا برد کە بێ ئەندازە خۆشم دەوێ، ئەویش (فرانسێسکۆسی ناسیزبایی) ه. ئەم راییبە هەرگیز ناوی ئەو قەدیسهی بەرگۆئ نەکەوتبوو. کە ناوەکی لەزاری منەو بیست، رووی گرزکرد (فرانسێسکۆس قەدیسهی کاسۆلیک، بیدعەتکارێک بوو...) بەلام دواجار هەستی کونجکاوایی گریکی بردییەو.

- "زۆر باشە جەناب، فەرموو تۆ قسان بکەو من گوێ رادەدێرم!"

وای گووت و دەستی نایە سەر ورگی و خۆی ئامادەکرد تا هەرچیەک بلێم بەرپەرچم بداتەو.

گوتم: "ئەم قەدیسه واراهاتبوو لە دۆعاکانیدا بەخواوەندی دەگووت: خودایە، چۆناوچۆنی لەزەت لەبەهەشت وەرگرم لەکاتیکدا کە دەزانم دۆزەخ هەیه؟ ئەئە خودای میهرەبان، بیان روحم بەنەفەرەتلیکراوان بکە و ئەوانیش بخەرە بەهەشتەو، یاخود روخسەتم بەدە منبش دۆزەخ و تەسەللایان بەدەمەو. ئاخر من فیرقەیک رۆدەنیم کە ئامانجی چوونە دۆزەخ و تەسەللادانەوێ غەزەب لینگیراوان بێ، خۆ گەر نەتوانین لە تازارەکانیان کەم کەینەو، ئەوا خۆیشمان لەدۆزەخدا دەمیتینەو و لەگەڵ ئەواندا تازار دەچێژین!"

راییب دایە قاقای پیکەنێن و گوئی: "با ئیستا حەکایەتیکێ خۆشت بۆ بگێرمەو... رۆژتیک لەرۆژان پادشایەک گەدایەکی بۆ شیو داووت کرد. قاپتیک زەیتوون و قاپتیک کافیارێ رەشی لەبەردەمیدا دانا، کاربای گەدا بێنەوێ سەیری قاپە زەیتوونەکە بکا، هورۆژی بۆ قاپە کافیارەکە برد و هەمووی خوارد. پادشا پیتی گووت: کاکێ برا، تۆزیک زەیتوونیش بخۆ! گەدا وەلامی دایەو: پادشا فەنیی بۆچی؟ چما کافیارەکە چ عەبیتیک هەیه! ئیستا حالێ بوویت؟ بەهەشت کافیارێ رەشە، ببورە، بەلام من پیتوایە، هاوڕیکەئە تۆ... فرانسێسکۆس، گووت ناوی چ بوو؟ ئەویش یەکی ترە لەو کاسۆلیکە گیلە پیاوانە!"

ئەو رۆژەئە ئێویم جێ هێشت، بەر لە سپێدە هەستام و چووم بۆ نوێزێ بەیانی، دەمویست گوئی رادێرم بۆ ئەو نەغمە یەکتا و لەرە ئامیزێ راییبەکان لەخووری خودادا دەباچرێ. دەمویست گوئی رادێرم بۆ ئەو وشە کاریگەرە پێ لەپەشیمانینیانەئە ئیماندارانی رۆژانی دێرین بەر لەسپێدە بەبەرقای خاوەنددا دەبانپێژاند و سلاویان لێ دەکرد: "خودایە، خودای پەروردگار، بەرەبەیان هاتومەتە بەر دەرگات، رۆحم

تینوی دیدارته، لهسه زه‌مینتی قاقړ و تینووه، ه‌ئو جینگه‌یه‌ی ناوی لڼ نیسه، جه‌ستمه‌م په‌روشی دیدارته!

له‌پال په‌نجره‌ی نوټ‌خانه‌که‌دا راوه‌ستم، له‌ویوه زه‌ریای لبیم ده‌بینی که له‌نیو ته‌موثری به‌ریه‌یاند ا سپی ده‌یواند و تا ه‌رزه‌م لینه‌گه‌رمه‌کانی ه‌فریقا درټز بی‌وه. چوله‌که‌کان له‌گه‌ل راهیبه‌کاندا بیدار بی‌ونه‌وه و گوزرانی تاییه‌تیبی خویان ده‌چری تا سلاو له‌روشنایی بکه‌ن. له‌ناوه‌راستی ه‌وشه‌که‌دا ترټوپکی دارسه‌رووه‌که نومی پروناکی و له‌پالیشیدا دارپرت‌ه‌قالتیک له‌تاریکیدا شه‌لال.

سه‌نچ لیدر له‌خه‌به‌رگرده‌ی راهیبه‌کان بو‌وه، له‌کاتیکدا که خوی ده‌کرد به‌نوټ‌خانه نیوه تاریکه‌که‌دا، چارشپوه درټز و ره‌شه‌کی لای ده‌رگا‌ه‌وه ه‌ل‌واسی. ه‌روا که له‌سپه‌ری پروناکی پال ده‌رگا‌ه‌دا راوه‌ستا، ریشه‌لوول و ره‌شه‌کی و په‌رچه‌مه‌ه‌خسه‌که‌ی دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی تاییه‌تیبیان ه‌ه‌بو. پوخساری گه‌نرنگ و به‌ژنی زراف و له‌ج‌حیلیدا پرشنگی ده‌دا، مایه‌ی شه‌رمه‌زاری بو جه‌سته‌یه‌کی ه‌ک ه‌ئو جه‌سته‌یه‌ه‌له‌چاری نه‌نوسرابو ناوتیزانی ژنیتک بی و منال‌بخاتوه، ه‌له‌ت کورپو‌کیده‌کانی دونیایان جوان ده‌کرد.

له‌خه‌یالی ه‌وه‌دا بووم که زه‌در و زبانی دونیایی چنده‌له‌به‌رژوه‌ندی خاوه‌نددا ناب، له‌و کاته‌دا ژنیتک که سه‌رپوشیکه‌ی رهی دابو به‌سه‌ریدا، به‌ترس و له‌رزه‌وه لای ده‌رگا‌ه‌وه وه‌دیاره‌کوت و ساواپه‌کی به‌باوه‌شه‌وه بو. روژی پیشتتر عابید به‌زه‌ده‌خه‌نه‌یه‌کی فیلت‌بازانه‌وه ناگاداری کردبوومه‌وه که ه‌گه‌ر سه‌ینه‌ی تازه‌بوکیک له‌گوندیکی ه‌م نریکانه‌وه هات و داوای به‌رکه‌تدانی ساواکه‌ی کرد، هیچ سه‌رم نه‌سورم. ناخر ه‌ئو ژنه‌گه‌ریه‌تیبی ساواکه‌ی له‌چاوی به‌دیاریزی.

ژنه‌که له‌پال ده‌رگا‌ه‌دا چاوانی بری‌وه ه‌رزه‌که و چاوه‌ری بو تا نوټ‌ی به‌یانی ته‌واوب و عابید به‌ناوپرژینی پیروزه‌وه بیته‌لای. پیده‌چوو هاتنی ه‌ئو ژنه‌که‌شی نوټ‌خانه‌کی گویبی و ه‌ناسه‌ی قورسی ره‌بانیه‌ت تیکه‌لاوی ه‌ناسه‌ی ژنه‌بوویت. به‌هاتنی ه‌ئو ژنه، نوټ‌خانه‌که بونی شیر و بونی زه‌یتی دار دیمشتی گرتبو، بونیک بو که له‌سه‌ر و پرچی تازه‌شوروی نوټ‌وکه‌وه ه‌ل‌ده‌سا. ریک له‌و کاته‌دا که عابید که‌وته‌چرینی ویردی خوشنودی، ده‌نگه‌کزیله‌کی گوری تی‌هاته‌وه... (ه‌ئو خاوه‌ندی خودایه و له‌ټیمه وه‌دیاره‌کوت، خوش به‌حالی که‌سپک که به‌ناوی ه‌وه‌وه‌د!) راهیبه‌کان له‌جینگه‌کانی خویاندا بو پیشه‌وه چه‌می‌ونه‌وه، ناوریان ده‌دایه‌وه و به‌تیله‌ی چاوه‌ری لای ده‌رگا‌ه‌کان ده‌کرد، دوو سپه‌کیان که‌وتبوونه‌کوک، سه‌نچ لیدر به‌ره‌وه لای ژنه‌که رویش و شتیکی به‌گوتیدا چرپاند، ژنه‌ش بی ه‌وه‌ی سه‌ره‌لری، دوو ه‌نگاو چوه پیستی و له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی لای ده‌رگا‌ه‌وه دانیش‌ت. له‌ویوه‌را بونیاده‌م ده‌یتوانی ه‌ست بکا که ریتمی نارامی و ه‌اوسه‌نگی ره‌بانه‌کان تیک چوه و ه‌همووان، به‌منیشه‌وه نه‌مانده‌توانی چاوه‌ری که‌ین نوټ‌ه‌که لڼ بیته‌وه.

ه‌ئو کاته‌خوز ه‌ل‌نیو، ه‌وشه‌پر له‌پروناکی و تیشکی چه‌ماوه ده‌هاته‌نوټ‌خانه‌که و په‌یکه‌ری پیروزه‌ه‌روه‌ها پوخسار و دست و مه‌چه‌کی راهیبه‌کانی پروناک ده‌کرده‌وه. نیودی راهیبه‌کان له‌سه‌ر کورسیه‌کانیان ه‌ستان و ه‌مووان به‌ناخ و ژوفه‌وه ده‌یانگوت: "خودایه‌سویاس، خودایه‌سویاس!" به‌و جوزه‌ر پیروه‌سمی نوټ‌ی به‌یانی ته‌واو بو.

عابید جبه‌که‌ی پوسی و ناوپرژینی پیروزی ه‌ل‌گرت، سه‌نچ لیدر به‌ناودانی پیروزه‌وه له‌دوای عابیده‌وه راوه‌ستا، ته‌واوی جه‌سته‌ی نوټ‌وک نومی پروناکی بو، پالی به‌دیواره‌که‌وه‌دا، ه‌نوکه سه‌رپوشه ره‌شه‌کی داخزبوه‌ خورای و ته‌واوی پوخساری وه‌دیاره‌که‌وتبو، له‌عابیدی روانی که له‌پی ده‌ستی نابوه سه‌ر سه‌راکه و به‌رکه‌تی ده‌دا، پاشان دیقه‌تی سه‌نچ لیدره‌که‌ی دا، چاوانی ره‌ش و خه‌مینی به‌و جوانیه‌ نه‌تیبی نامیزه‌یانه‌وه، چاوانی ه‌زرتی خاتونی ده‌روازی له‌ده‌یری (ئیشیرون) ه‌یتنامه‌وه یاد... به‌هه‌مان قه‌شه‌نگی و به‌هه‌مان نازاری دایکه‌وه بو‌کوپ.

کوتوپ ساواکه‌که‌وته‌لنگه‌فرتی و زریکه، دایک دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی تراژاند و مه‌مکی ده‌ره‌ینا تا شیر بداته‌ساواکه‌ی و ژیری کاته‌وه، ساوا گزی مه‌مکی دایکی گرت و ه‌یوربو. ه‌ئو ساتیک بو که ه‌رگیز یادم ناچیتته‌وه، ناخر مه‌مکوله‌ی تازه‌بوک خپ و سپی پرشنگی ده‌دا، ه‌ه‌واش زیاتر و زیاتر بونی تیژی شیر و شیرینی ده‌گرت و زه‌ریای لبیی که ه‌نوکه‌شین ده‌چوه، له‌ودیوژنه‌که‌وه راکشاپو. عابید زوبانی له‌ده‌مدا نه‌مابوو، به‌لام ته‌نی بو له‌جزبه‌ک، خاوه‌ند ده‌ستویرد له‌ناوه‌ویرا کونترولی کرد و بی ه‌وه‌ی خوی شه‌رمه‌زارکات، کونایی به‌نوټ‌ه‌که‌ه‌ینا.

شه‌یتان چوه‌ه‌بن کل‌تیشم تا سه‌نچ لیدر به‌یتنه‌قسان. له‌ه‌وشه‌بو، چوم بو‌لای، خویشم نه‌مده‌زانی چی پی بل‌یم.

– "باوکه‌نیک‌دیمی‌وس..."

به‌لام ه‌ئو به‌پله‌ه‌نگای ه‌ل‌گرت و خوی کرد به‌ه‌ده‌که‌یدا.

دواتر به‌پتی پیاده‌که‌وتمه‌وه پپاسه و گه‌رانی خوم.

له‌و کاته‌وه چنده‌سال‌تیه‌پوه؟ چل؟ په‌نجا؟ ده‌بره‌که له‌یاده‌وه‌ریدا سرراوه‌ته‌وه و له‌بری ه‌ئو، جگه‌له مه‌مکوله‌ی سپی و خری دایکه‌که، چ شتیکی تر به‌ژور زه‌ریای لبییبه‌وه نادره‌وشیتته‌وه.

روژی دواتر، ه‌ئو کاته‌ی که نریکی گوندیک ده‌بوومه‌وه و شه‌وم به‌سه‌رداهات، له‌به‌رته‌وه‌ی ریگه‌یه‌کی دور و درټز به‌سه‌ر زه‌مینتی قاقړ و به‌رده‌ل‌اندا بریو، ته‌واوتیک شه‌کوت و ماندوو بیوم. گه‌چی چ که‌سپک له‌و گونده‌نه‌ده‌ناسی و ته‌نانه‌ت نه‌یشمه‌زانی گونده‌که‌ناوی چیه‌ی، به‌لام ناسوده‌خه‌یال بووم و ه‌ووم چ پی گرنه‌ه‌بو. ناخر ده‌مزانی له‌گوندیکی کریتا، له‌ده‌رگای ه‌ر مال‌تیک بده‌یت، به‌رووتا ده‌کرتته‌وه. چیشتیکی خوشت بو لیده‌نری و له‌باشترین نوټ‌نیشدا ده‌نوویت. غه‌ریبه‌له‌کریت ه‌یتا خاوه‌نده‌کی نه‌ناسراوه، ته‌واوی دل و ده‌رگاکانی به‌پرودا کراوه‌یه.

کاتیک گه‌یشتمه‌گونده‌که‌شه‌و داهاتبو. ده‌رگا‌کان داخراپون، سه‌گه‌کان له‌ه‌وشه‌که‌نوه بونی غه‌ریبه‌یان کرد و که‌وتنه‌وه‌رین. ناخر بو‌کوی چوپام؟ له‌کام ده‌رگام دابا؟ بیگومان ده‌رگای مالی قه‌شه. ناخر ماله‌که‌ی وی مه‌سکه‌نی غه‌ریبانه. قه‌شه‌گه‌لی ناواییه‌کانی ټیمه‌نه‌خوتنده‌وارن. له‌باسه تیوریه‌کانی تاییه‌ت به‌نایینی مه‌سیحدا کولن، به‌لام مه‌سیح له‌دل‌یانا ده‌زی، ه‌ندئ جار به‌چاوانی خویان وی ده‌بینن.

ده‌رگایه‌ک کراوه‌وه، پیروټ‌تیک چکوله‌به‌چراپه‌که‌وه هاته‌ده‌ری تا بزانی ه‌م غه‌ریبه‌یه‌کیه‌که له‌م وهخت و سه‌عاته‌دا هاتوته‌گوند. به‌ده‌نگیکی نارام گوت: "خانم، خودا عومرت درټزکا!– به‌ه‌مینی ده‌وام

نه با بترسئ- من غه ريبه م و چ شويتنيك شك نابه م لبي بنوم، لوتف ده كه يت مالي قه شه م پيشان ده يت!

- "به چاوان، من چراكه ده گرم تا پيت هه لئه نگوئ. خودا - به قورباني ناوه كه ي بم- خوئي به هه نديك كه س به خشيوه و به هه نديكي تريس به رد. نسيبي ئيمه مانان به رد بوو. ده ي چاوت له بهر پتي خوئ بي و وهره!"

به چراكه وه پيشم كه وت، له سووچي كو لانيكه وه داگه راي ن و گه يشتينه بهر ده رگايه كي كه واني. چرايه ك به ده رگايه كه وه هه لو اسرابوو.

پيريزن گوئي: "ئيره مالي قه شه يه!"
چراكه ي هه لبري، روونايي له چاواني دام و هه ناسه به كي هه لكتيشا، ويستي شتيك بلتي به لام ژيان بووه.

گوتم: "سوپاس خانم به ريز، شهره زارم ئه زيه تم دايت. شه وباش!"

به لام ئه و سه بری کردم و نه رويشت.

- "گه به مالي هه ژاران قايليت، ده توانيت ئه مشه و له ماله كه ي مندا روژ كه يته وه!"

به لام ئيدي من له ده رگاي مالي قه شه م دا بوو. ده نكي هه نگانا نايكي شه كه تانم له حه وشه كه وه هاته گوئ. ده رگايه كرايه وه، پيره ميترديك به ريشتيكي سپيي وه ك به فر و قژيكي بزه وه له به رامبه رمدا وه ديار كه وت. بي ئه ودي له ناوم پيرسئ و بزاني چيم ده وي، ده ستي رايه ل كرد.

- "خوشه اتيت. غه ريبه يت؟ فه رموو وهره ژوورئ!"

كه چومه ژوورئ گوتم له جوړه ده نكيك بوو، ده رگايه كه ده كرانه وه و داده خران، چه ند ژنيك به په له هاتنه ژووره كه ي ئه مديو و ديارنه مان. قه شه فه رموي لي كردم له سه ر كه ره يته كه دانيشم.

- "وه زعي ژنه كه م زور باش نسيه. ليتي بسووره. خو م شيتوت بو ئاماده ده كه م و جيتي نوستنت بو داده خمه."

ده نكي قه شه كپ و تژبي بو له عه زاب. سه بريم كرد، ره نكي په ريبوو، چاواني وه ك بلتي به هوي گريانه وه ئاوساو و سوور هه لگه راي ن. نانم خوارد و نوستم، كه روژ بووه قه شه به سينييه ك نان و په نير و شيره وه هاته ژوورئ. ده ستم بو رايه ل كرد و سوپاسم كرد و خودا حافيزيم لي كرد.

گوئي: "كوړه كه م له ئه ماني خودادا بيت!"

مالي قه شه م جن هيشت. له وسه ري ئاوايي پيره ميترديك وه ديار كه وت، ده ستي به سينيگه وه گرت و سلاوي لي كردم. ليتي پرسيم: "كوړه كه م ئه مشه و له كوئ بوويت؟"

- "له مالي قه شه بووم!"

پيره ميترد هه ناسه به كي هه لكتيشا و گوئي: "هيتي قه شه ي به سته زمان! ئه دي باشه سه رنجي چ شتيك نه دا؟"

- "سه رنجي چيم دا بي؟"

- "دويتني به ياني كوړه كه ي مرد، كوړه تا قانه كه ي، ئه دي چما گويت له شيوه ن و گرياني ژنان نه بوو؟"

- "نا، گوتم له هيچ شتيك نه بوو، له هيچ شتيك!"

- "ئه وه تهرمه كه يان بو ژووره كه ي ناوه راست گواستوتته وه. هه ليه ت بوئه شيوه نيان نه كردوه نه با تو

گويت لي بي و نيگه ران بيت! ده ي خوات له گه ل، سه فه رتيكي خوئ!"

چاوانم پر بوون له فرميتسك.

پيره ميترد به سه رسورماوي پرسئ: "بوچي ده گريت؟ نا... زانيم، تو هيشتا جحيليت و هيشتا به مردن رانه اتوويت. ده ي سه فه رتيكي خوئ!"

مانه وه له كريت شتيكي باشه، به لام ته ني بو هيز تيه اتنه وه. دواي چه ند مانگيكي كه م هه مديس هه ناسه ته نكي دا يگرتمه وه. ريگه كان له بهر چاواندا ته سكو ترووسك بوونه وه، مالي با م لي هاته وه يه ك، ريجان و نه عناي حه وشه بو نيان نه ما، روحم چو له دمه ني داسه كني ني هاوري دپرينه كانم. سوئندم خوارد كه هه رگيز خو م له نيو چوارد يواري نوسينگه به كدا زينداني نه كه م و له گه ل ژباني خوئ و ناچاريدا رانه يه م. خووم به وه وه گرت بچمه به ندر و له زه ربا بنورم، وا پيندو چو ئه وي ده روا زه يه ك بي بو ئازادي. وه ي چ خوئ بو ئه و ده رگايه ت كرديا به وه و را ت كرديا!

مات و بيده نك به ماله كه دا ده هاتم و ده جووم، با م ته ماشاي ده كردم و نيوچه واني گرژ ده كرد. روژنيكيان گوتم ليتي بوو به دا يكمي گوتم: "ئه ري ئه م كوړه ي تو چيبه تي؟ كام خوړه دا وييه تيبه روحي؟ له بري ئه ودي ته ماشاي به رده مي خو ي بكا و ده ستي له شتيك گيركا، كه چي به دووي شتيكي مه حالدا ويل بووه. پتي وايه دوو چوله كه به سه ر داره وه له چوله كه به كي نيو ده ست باشتره (*). دروژن بم گه ر ئه م كوړه ي ئيمه وه كي ئه و شيتانه نه بيت كه له حه كايه تي په ريباندا باسيانكراوه، وه ك ئه وانه ي سه رتاسه ري ئه رز ته ي ده كه ن گوايه ئاوي حه يات ده دوزنه وه!"

به لام ئيدي گوزه شك او و جامي ياده رژاو (**)، با م چاوه رواني ئه وه بوو نوو سينيگه يه ك بكه مه وه و له گونده كاندا شاهيدي غوسل و رپوره سمي ژنه يتان بم تا هاوريگه ليك په يدا كه م و بو پار له مان هه لپيردريم، هه روا له روژنامه ناوخوبييه كاندا شت بنوسم و ناميلكه يه ك ده ركم تيايدا ئه وه بخه مه روو كه خه ريكه كريت تيا ده چي و پتيو سته نه ودي نوئ جل هوي كاروباره كان بگريته ده ست.

ئيدي روژنيكيان با م خو ي پي رانه گيرا و ليتي پرسيم: "ئه ري بوچي هه ر ئاوها ده سوور پتيته وه و هيچ ناكه يت؟ كه نكي نوو سينيگه يه ك ده كه يته وه و خوئ به شتيكه وه خهريك ده كه يت؟"

- "هيشتا ئاماده نيم!"

- "هه مديس پتيو سست به چيبه ؟"

(*) له ده قه كه دا: دوو مه ل له ته لاند، به هاي مه ليتكيان هه يه له نيو ده ستا.

(**) له ده قه كه دا: به لام ئه و به سه ر شيري رژاودا ده گريا.

پتیبستم به هیچ نه بوو، هاوکاتیش پتیبستم به هه موو شتتیک بوو. هیشتا سه رچلتی و حیرسی جحیلتی نازاریان ددهام. ئاخو گۆشه گیرانی (تیبه) به ئاره زوویان بۆ ره هایی له ناوه دیانرا له جۆش و خرۆشدا بوون، هه نوو کهش هه ر بهو ته رزن، هه روا موسافیره گه وره کانیش که به سه فه ره کانی خۆیان دونیایان به رین کرد.

غیره تم دایه به ر خۆم و هه مدیس گوت: "هیشتا ئاماده نیم، زانکۆی ئه سینا بهس نییه. من ده بی درتزه به خۆتندنی بالا بدهم."

- "مه به ستت چییه؟"

هیچم نه گوت. بابم له جیگه هه می شه بییه که ی خۆی، له سه ره قه نه فه ی بهر په ئجه ره که، رووه و هه وشه دانیشتبوو. بی ئه وه ی ته ماشام کا، لیکدا لیکدا سیگاری ده پتیا چه یوه و ده بیکر ده وه. پاش نیوه رۆی رۆژیکی یه کسه مه بوو، تیشکی خۆر له شوو شه ی په ئجه ره که وه دهیدا له روخساره مۆن و هه تا و بر دوو ده کی، دهیدا له سمیله ئه ستوره که ی، دهیدا له و زامه ی نیوچه وانی که بیشک کاتی خۆی به شمشیری تورک نه نگتورا بوو.

سه ری به رز کرده وه و دیقه تی دام. هه مدیس گوتی: "مه به ستت چییه؟ ده ته وئ بچیته دره وه؟"

- "به ئی!"

- "بۆ کوئی؟"

- "پاریس."

وا بزانه له کاتی وه لامدانه ودها ده نگم ده لرزی.

بابم بۆ چه ند له حزه یه ک بیده نگ بوو. دوا جار گوتی: "ئه دی چاوه رتی چیت؟ بۆ نا رۆیت؟"

بابم کتوبی و نه خۆتنده وار بوو، به لام گه ره سه له که په یوه ندی به خۆتندن و گه شه ی ئه قلیی منه وه با، ئه و ا چ دهستی نه ده هینایه ریگه م. رۆژیکیان که یفی هه بوو، گوتم لیبی بوو به ره فیقیکی خۆی گوت: "کئ له ره زی نه فره تی و له مپوژ و شه راب و زه یتی زه یتون ده پرس، هه چیانم پئ گرنگ نین، ده ی با هه موو به ری ره نجم بیته قاقز و مه ره که ب بۆ کوره که م. من بروام بیته تی."

بابم له و پینا ودها ئاماده ی هه ره ته رزه قوربانیدانیک بوو، پتیده چوو له پینا وای رزگار بوونی خۆیدا، ته و او پیک ئومیدیه کانی له سه ره من هه لچینی، ئاخو گه ره من رزگار بام، ئه و ئه ویش و ته و او ی زیده که م رزگار بام ده بوو.

که منال بووم، جارێکیان پتیبستم گوت: "گه ره که م فیری زوبانی عیبری بم تا بتوانم ته ورات به زوبانی ئه سللی خۆی موتالا که م." ئه و سه رده مه له میگالۆ کاسترۆ خه لکانی جووله که هه بوون. بابم حاخامی بانگ کرد و له سه ره ئه وه ریک که و تن که بۆ فیری بوونی زوبانی عیبری هه فه تی سئ رۆژ بچم بۆ لای. به لام کاتیک خزم و خۆیش به مه سه له که یان زانی، ئیدی مووی سه ربان راست بۆوه و به هه له داوان خۆیان گه یانده لای بابم. به هاوار هاوار و نه رنه ر گوتیان: "ئه وه تۆ چ ده که یته؟ مه گه ره کوره که ت خۆشناوی؟ مه گه ره گوایه نازانیت ئه و له خا چه رانه، له رۆژانی هه یینی پاکدا منالانی مه سیحی ده خه نه ناو ته شتی

بزماره وه و خۆتیبان ده مژن!

دوا جار بابم، له تا واته واتی ئه وان و گریان و کپور زانه وه ی دایکم برستی لئ بر. ئیدی رۆژیکیان پتیبستم گوت: "چاک خۆمان له سه ر ئیشه یه کی قۆره وه گلان دووه، له و فیری بوونی عیبری به گه ری! که گه وره بویت خۆت فیری ده بیت!"

هه رکاتیک ویستبام زوبانیک بیانی فیریم. ده یگوت: "یاللا ده ی، ئه دی چاوه رتی چیت؟ به لام به مه رچیک فالینه یه کی تر بیوشیت!"

پتیده چوو لاواز بوو بیتم و خه می منی بووین. به ره وه ی کریت جئ بیتم، خۆم فیری سئ زوبانی بیانی کرد و ناچار بووم سئ فالینه ی زیاده له به ره که م، که چوومه زانکۆی ئه سینا دام که ندن!"

هه مدیس گوتی: "چاوه رتی چیت؟"

له خۆش حالیدا نه مه دزانی چ بکه م، دانه ویم تا دهستی بگرم و ماچی که م. به لام دهستی کیشایه وه و گوتی: "خۆ من قه شه نیم!"

رۆژی دواتر دهستی دایکم ماچ کرد، دۆعای خیری بۆ کردم و سوئندی دام له بهر خۆشه وستی خوا و هند نه مه کاسۆلیک. پاشان نوشته یه کی کرده ملم که پارچه یه ک خاچی راسته قینه ی له ناودا بوو. پتیده چوو با پیره م له جه نکه کاندان ئه و نوشته یه ی وه کی گولله به ند کرد بیته مل.

بابم تا به ندهر به رتی کردم. جار ناچار به نیگه رانی و کونجکا و بییه وه به تیله ی چا و سه یری ده کردم، نه یده توانی تیبگا من کتیب، نه یده توانی تیبگا چیم ده وئ و بۆچی له بری ئه وه ی له کریت داسه کتیبم، کتیج که و تۆته که و لم و هه ره ئه ملا و لامه!

خه ریک بوو ده گه یشتینه به ندهر. کوتوپر گوتی: "وا بزانه تۆ له با پیره ت ده چیت، بابی دایکت نا، به لکو بابی خۆم. ئه و چه ته ی زه ریا یه ده لیم..."

دوای وچانیک له سه ره قسه کانی به رده وام بوو: "به لام وی هیرشی بۆ که شتیبه کان ده برد، کوش و کوشتار و تالانکاری ده کرد، ئه دی تۆ؟ تۆ هیرش بۆ کامه که شتی ده به یته؟"

گه یشتینه به ندهر. دهستی گویشیم، سه رتیک له قاند و گوتی: "خوات له گه لیبی، به هیوای به خته وه ری... له بیرت بی به دوای چییه وه یته!"

وای گوت و سه ری راوه شان، ئاخو ئه و هه رگیز له کوره تاقانه که ی رازی نه بوو.

هه ره به راست، من هیرشم بۆ کامه که شتی ده برد؟

پاریس. نیچه

شه هیدی مه زن

سپیده، نه مه باران ده باری. روخسارم نابوو به په ئجه ره ی گالیسکه که وه و له ویدیو تۆری رووناکی بارانه وه

(پاریس) م دهیبینی که تینده پهری. له میانهای فرمیسه که کانیدا پینده که نی و به خیری دهینام. پرده کانم دهیبینی، ئاپارتمانگه لی چند نهوم و دوکه لاوی و پارک و کلتیساگه ل، داربه رووی رووت و بئ گه لا، خه لکیم دهیبینی که په له پهل به شه قامه پانویژر و روونا که کاندا هه ننگاویان دهنه. له نیو داوه هه لئو اسراوه کانی باراندا، سیمای نه فسووناوی و ئیسک سووکی پارسم دهیبینی که له نیو نهو تاریکییه دا زه رده خه نهی دههاتی و پرشنگی ددها، ته اوویک وهک و دیار که وتنی جو لا له و دیو تاله ده زووه کانی مه کوژی جو لا بییه وه.

له خوم پرسی: "چما ده بیئ ئه م شاره چی بو من بی بی؟ ئه م شارهی که له راده به در تامه زرویی دیداری بووم!" سه رزه نشتی روچی ئاده میزادم کرد که ناتوانی بو نیو سه عاتیکیش چیه پیشبینی ناینده بکات. چما ده بیئ روچ دهسته و نه ژن دانیشی و پالی لی بداته وه و چاوه ری کا تا نه وهی له دایک نه بووه له دایک بی؟ چما ده بیئ نه ویش وهک جهسته فسه ل و بیونید بی؟ سه رم سوپا بو له وهی ئایا ده توانم له م شاره گه وره یه دا نهو شته وه دوزم که به داویدا ده گه ریم؟ به لام هه ر به راست من به داوی چیدا ده گه رام؟ ده مویست چی بدوزمه وه؟ مانای وایه ئیدی نهو مورشیده تاجی درک له سه ره ناتوانی تینو پیتیم بشکینی، نهو مورشیده کی که وهکی رینونیتیک به سه ر ترۆپکی چیا به کی له به رد و خوین رو نراوه وه راوه ستاو و ریگه کی نیشان ددهام! ناشی قسه ی باوه یه اوکیم بی که هانی دام گه ر ده خوازم بچه به هه شت، نهوا ده بیئ به دوزخ و به رزه خ زه مینیدا تیپه رم تا شادومانی و نازار و گونا هه جروه که م و پاش نهو له رتی گه یشتن به رزگاری، له شادومانی و نازار و گونا هه تیپه ریم!

روشنایی که مپیک سه ری به رز کرد بووه. خو رتیکی پاکژ خو ی هه لئواسبوو به م ئاسمانه غه ربه دا که له ته م و خه موکی و هاوگونجاوییه کی له وه سف به در پیکه اتبوو. چند ده ستوین سپی بو نه م گالیسه که چیه یال دریتزه ی گریکستان (*) له م غه ریبیه دا. ئاخ له و دووراییانه را، له نیشتمانی خویدا، هه موو شتیکی رووت ده کرده وه و هه مدیس له ژیر روونایی خویدا ده بیوشانده وه و روچی و لی ده کرد وهک جهسته بینراو و راشکاوانه بدرهوشیته وه. شه یئانگه ل له کوچی تاریکی خو یانه وه دههاتنه در، روونایی تا سه ر ئیسکی قه ترانییان رو ده چوو، نهوانیشی وهک ئینسانه کان ده کرده مه خلوقگه لی پاکژ و له پز شیرین. به لام خو ر لیره جیاواز بوو، واته روخساری نه رز و روچ جیاواز بوو. ده بوو فیرین ته ویلی نیوه رووناک، زه رده خه نهی شاروه و نازکیی شارووی جوانیی تازه مان خو ش بوئ.

هه روا که به حیرسه وه دیکه تم دابوو درهخت و ماله کان، دیکه تم دابوو ژنانی ئارایشتکراو و کلتیساگه لی خه مین، به خوم گوت: "نه مه روخساری نویی خواوه نده، ئیدی داده نه ومه وه و نوژی بو ده که م."

یه که مین بهر که وتی من له گه ل نه م روخساره نوییه ی نه رزدا، نه شو به ک بوو که چه ندین روژ و بگره چه ند هه فته یه ک دریتزه ی کیشا. شه قامه کان، پارکه کان، کتیبخانه کان، مؤزه کان، کلتیساگه لی گوتیی،

(*) مه به ست له خو ره.

ژنان و پیاوان له سینه ما و جاده کاندانا. به فریکی دلگیر که وتبووه بارین، نه مانیش سه رخوش بوون و له به رامبه ر روچی سه رخوشمدا ده سوورانه وه تا دوا جار مه ستی ره وییه وه و دونیا خو ی ئارام کرده وه و له جو له که وت.

روژتیکان له کتیبخانه ی (قه دیس جنقیاف) (*) خه ریکی موتالاگردنی کتیبیک بووم، کیژتیک هات بو لام. کتیبیکه یه دهسته وه بوو وینه ی پیاویکی تیدابوو. له پی ده ستی له خوار وینه که وه دانابوو تا ناوه که ی بشاریته وه. کیژکه به سه رمدا دانه ویتوه و به سه رسورمانه وه دیکه تی دام. پاشان ئامازه ی بو وینه که کرد. لیبی پرسیم:

- "نهو کتیه؟"

شانم له قاند و وه لامیم دایه وه: "له کوپوه بزائم؟"

- "نهو وینه ی تو به! به موو فرقتان نییه. سهیری نیوچه وان، برزی پر و چاوه به قوولا چوو ده کانی بکه... تاقه جیاوازی نه وه یه که وی سمبلیکی نه ستور و شو ری هه یه و تو نیته!"

ته ماشای وینه که م کرد و راچله کیم.

هه روا که هه ولتم ددها ده ستی کیژکه له سه ر وینه که لاهرم، گوتم: "باشه، وینه ی کتیه؟"

- "نایناسیت؟ یه که م جاره ده بیینیت؟ وینه ی (نیچه) یه!"

- "نیچه! ناویم بیستوه به لام چ کتیبیکه نه خویندو ته وه."

- "له دایکبونی تراژیدیا (*) یان زه راده شت (***) ت نه خویندو ته وه که ده راره ی (گه رانه وه ی نه مری) و (سو په رمان) ه؟"

به شه رمه وه گوتم: "هیچیان... هیچیان!"

کیژکه گوتی: "لیره به!" وای گوت و به را کردن رویش، دوا ی ساتیک به کتیبی زه راده شته وه گه راپه وه.

به پیکه نینه وه گوتی: "گه ر خاوه نی نه قل بیت و نهو نه قلنه ش برسی بی، نهوا نه م کتیبه نه قلته به ییز ده کا و خو راکی ددهات!"

نهو له حزه یه یه کتیک بوو له چاره نووسا زترین ساته وه خته کانی ژیانم. ئاخ به هوی ده خاله تی کیژتیکه نه ناسیای زانکووه، قه در له کتیبخانه ی سانت جنقیاف بو سه یه کی بو نابوومه وه. نهو دژه مه سیحه، نهو جهنگاوه ره ناگرینه له خویندا شه لاله لیره چاوه رتی ده کردم.

(*) Biblio the que Sainte - Genevieve

(**) The Birth of Tragedy

(***) Zarathustra مه به ست له کتیبی (ئاوهای گوت زه رده شت) ه.

سهرتا تهواوېک زندهقی بردم. ناخر وی هه موو شتیکه هه بوو، چنگ و ددان و بالی ئیبلیس، سهرکتیشی و چه تونوی، زهینیکه سهرچل، تووره بییه کی شیتانه بو ویرانکردن، گالته جاری و گومان و پیکه نینی کوفرامپیز، ئه وه هه موو ئه مانه ی هه بوون.

بهلام چه تونوی و خزیه زلانییه که ی رایانچله کاندم، خه تهرناکییه که ی سهرمهستی کردم، به ترس و ئومئیده وه خوم فرتدایه نیو کتیبه که یه وه. وا پینده چوو ریم که وتبسته ناو دارستانیکی خه ترناکی پر له درنده ی برسی و گزویای سهرگیز که ره وه.

رۆژانه نهمده توانی چاره پیتی تهواوونوی وانه کانه له سۆرین بکه م و تا شه و ددان به خۆدا بگرم، ناخر ده موبست هه رچی زووتره خوم بگه یه نمه وه مالتی و کتیبه کانی بخوینمه وه. کتیبه کانی له سهر میزه که م هه لچنرابوون. په له م بوو له جه ننگه که یدا به شداریم.

هیور هیور به دهنگی راهاتم، به هه ناسه ته نگییه که ی، به هاواره پر له نازاره کانی راهاتم. نهمده زانی ئه م دژه مه سیحه - ئه لعان ئه وه م که شف کردوه - تهواوېک وه ک مه سیح ده جه نگی و عه زاب ده چیژی و هه ندی جاریش له ساته وه خته کاره ساتاوییه کاندا روخساریشیان ده بیته یه ک روخسار.

گوته کانییم پین گومرایانه و سۆیه رمانه که شی بکوژی خاوه ند بوو، به لام ئه م گومرایه خاوه ن سیحریتی په نهان بوو، سیحری په یقه کانی بونیاده می گبژ و مه ست ده کرد، دلپان ده خستیه سه ما. له راستیدا فیکری وی سه مایه کی دیونیزبووسی بوو، له نا ئومئیدترین ساته وه ختی تراژیدی ئینسانی و ژوو ئینسانیدا خاوه نده کی شیفا به خش به سهر که وتنه وه هه لده سایه سهریا، ناچار بووم عه زاب و نه خوه ت و سه فای وی ستایش که م، هه روه ها سهر سامیش بووم به و دلۆپه خوینانه ی که به سهر برۆکانیدا چۆراوگه یان به ستبوو، وه ک بلتی ئه م دژه مه سیحه ش تاجی درکی به سهر وه یی.

به تهرزیتی ناگایانه، ئه م دوو روخساره، واته ئه م مه سیح و دژه مه سیحه، ورده ورده له زهینمدا یه کانگیر ده بوون، که واته بلتی راست یی که ئه م دووه دوژمنی هه میشه یی یه کدی نه بوون؟ چما شه یان دوژمنی خودا نه بوو؟ چما دوا جار شه په له خزمه تی خیردایه و هاوکاری ده کات؟ به مرووری زه من، هه روا که کاره کانی ئه م پیغه مبه ره دژه خاوه نده م موتالا کرد، په له گه یه شتمه یه کانگیریه کی سۆفییانه ی سافیلکانه. په له ی یه که م له سهره تادا وه ک به خوم ده گوت: خیر و شه په دوژمنی یه کدین. په له ی دووه م و سهره وه: خیر و شه په هاوکاری یه کترن، دوا په له، دوا په له یه ک که حالی حازر تاونیم بیگه من ئه مه بوو: خیر و شه په یه کتیکن. له م په له یه دا راوه ستام، له و به دگومانیه له رز دا بگرم که له ئه قلمدا پرشگی دا: ده شی ئه م کافره قه دیسه بیه ویت هانم بدا تا بیه به شدار ی کوفره که ی.

تهواوی زستانم به م شه ره وه به سهر برد. به مرووری زه من گۆره پانی ئه م جه ننگه چکۆله تر بووه، هه ناسه ی دوژمن هه لده مژت، هه ناسه ی قوول و نازاروی له دوو راییه کی زۆره وه، تا رق به لایه کدا که وت و یی ئه وه ی به خوم یزانم جه ننگه که بووه نامیتز بو کردنه وه. پینشتر له هه موو ژانمدا به ناو ها به لگه و سهرسورمانیکه وه هه ستم نه کردبوو به وه ی که رق به تیبه ری بی به لیکه حالیبوون و سوز و هاودلیدا ده توانی بیته ئه فین. به خوم گوت: ده کری له جه نگی نیوان خیر و شه ریشدا هه مان شت روویدا. وه ک بلتی

له پیشان یه کیک بووین و پاشان لیک جیابوو بیته وه و ئه لعانیش له جه ننگدا بن تا هه مدیس یه کانگیر بینه وه. به لام هیشتا زه منی ناشتی تهواوته ی نه هاتبوو، له گه ل ئه مه شدا، ده متوانی له میانه ی ئه زمونی خوموه وه حوکی ئه وه بده م که ناو ها زه مه نیک ده ره خسی، واته رۆژیک دین ددان دهنری به خه سم و به شداریکردنه نازادانه که یدا له م پیکه اته که ونه ی که ناو نراوه که ونی هاوئا هه نگ - کوسموس، به مانایه کی تر هاوئا هه نگی و یه کانگیری - هارمونی.

ئهی شه هیدی مه زن، ئه وه ی به ره له هه موو شتیک رایچله کاندم، ژپانه تراژیدییه پیروزه که ت بوو، نه خۆشیی دوژمنیکی گه وره و هاوړیه کی گه وره ت بوو، تا مردن به رامبه رت وه فادار مایه وه. هه رگیز دهرفه تی حه وانوه و ئه وه ی پین نه ادیت که وه ک خوت بمینسته وه، هه رگیز ریگه ی نه ادیت بلتیت: ئیرم باشه، لیره ناروم. تو بلتیه بوویت، کلپه ت سه ند، کوژایته وه، له دوا ی خوتوه خۆله میشه که ت جی هیشت و رۆشیتیت!

به لئ ده زانم له کوپوه دیم

تینووم هه روه ک بلتیه

ده سووتیم و ده سووتیم

ده ستم به ره هه ر شتیک بکه وی ده بیته روونای و

هه ر شتیکیش له دوا ی خوموه جی بیلیم

ده بیته ره ژوو

هه ر به راست... ئه ز بلتیه م.

که به هار هات، هه وا که میک گه رمتر بوو، برپارم دا دیدنه ت بکه م تا شوتپیتی دلۆپه خوینه گه رمه کانی تو له سهر ترۆپکه کانی به رخودان و شه هیدبوونی قاره مانانه ت هه لگرم.

سه ره له بیانییه کی بارانای، به نیو ته مومژدا و له نیو کۆلانه ته ننگه به ر و قوراوییه کانی گونده که تانا به دواتا ده گه رام، پاشان مالتی دایکتم له شارۆچکه یه کی ئه ولاتر بینیه وه، شارۆچکه یه ک به کلتیا گوتی و بلنده کانییه وه. له میانه ی نۆره (تا) توندوتیژه کانتا، په نات بو ئه ماله دهرد و له وی دعه وایته وه، پاشان شه قامه مه له کوتیه کان به درتژیای کورنیشی جه نه وا، له وی چیژیکی گه وره ت له زه ریا و شیرینی ئاسمان و خه لکه خونه ویسته کان وهرده گرت. ناخر تو هینده میهره بان و خونه ویست و هه ژار و شادومان بوویت که پیترتانی دهردراوسن ناویان نابوویت قه دیس. بیرت دین، له سهره تاوه نه خسه ی ئه وه ت داده رشت که ژبانیکی زور ساکار و هیمن بگریته به ر... (نیازمه به شیوه یه ک سهر به خوم که سهر به خوی من نه بیته مایه ی نازاردانی هه یچ که س، کیریا یکی شاراوه و نه وازشکارانه م هه یی، بی خه م بنووم، خوم له شه راب خواردنه وه به دوورگرم، به دهستی خوم خواردنی هه ژارانم ناماده کم، هاوړیکه لی به ناوبانگ و خوسه پینه رم نه یی، له ژنان نه نۆرم، رۆژنامه نه خوینمه وه، به دوا ی ناو و ناوبانگدا نه چم، ته نی له گه ل خه لکانی ریزه ردا هه ستم و دانیشم، خوم گه ر که سیکی ریزه رم ده س نه که وت، ئه وا له گه ل خه لکانی ئاساییدا تیکه ل بم.) تهواوېک سهرسام بووم کاتیک له ژیر خوره تاوکی به هارییدا له (نه نگادین)،

لهنیوان (سیلسماریا) و (سیلقا پلانا) دا بهدوای ئه و بهرده شیوه ههره میبه دا دهگه رام که لهوئ بۆ یه کهم جار خهونی (گهرا نهوهی نه مریی) داگیری کردیت. بهنالئه و گریانه وه هاوارت کرد: "گهرچی ژبانم تالئه و بهرگه ناگیریت، بهلام با ههر به بهرکهت بئی و هیوادارم ههر دووباره و دووباره بیتنه وه!" چونکه لهزه تی تالی قاره مانانه ت دهچه شت، لهزه تیتیک که به لای رۆحه نهویسه کانه وه له شه هاده ت دهچوو: (ببینینی هه لدره کهی بهر ده مت و بهر وه پیشقه چون بئی ئه وهی ترس سازشت پین بکات!)

ترۆپکه کانی بهر ده م له ژیر هه تا و دا هه لمیکی شینیان ده رده دا، له دووره و هرا دهنگیکم ژنه فت و له نا کوا و یکر چیا یه ک به فر هه ره سی هینا. بیرم هاته وه ها و ریکه ت چی بۆ نووسی بویت. بۆی نووسی بویت: (که کتیبه کانت ده خوئتمه وه، وا هه ست ده که م له دووره و تافه تافی قه لبه زه ده بیهم!)

له رینگه مدا به ناو سیلسماریا دا، کاتیک له پردیکی بچوک ده په ریمه که به گۆرستانیکی ها که زایی کو تایی ده هات، له رزه له رز به لای راستا لام کرده وه، ته و او ویک وه که هه ستی پیکردنی زه رده شت له لاته وه، منیش هه مان شیوه هه ستم ده کرد سیبه ره که م بو وه ته دووان و تۆ له پالما ده رۆیت.

ئهی شه هیدی مه زن، ته و او ی جهنگ و میحه نه ته کانت له زه پیندا وه دیار ده که ون، کاتیک که لیو رپژ بویت له جحیلی و ئاره زوو، هه میسه پالئه وانانت ده خسته بهر لیترمه ی پرسیار، تا ئه و پالئه وانه هه لژیریت که دلته قۆزخ ده کات. ئیدی ئه و رۆژه هات له گه ل شۆپینه اهر، ئه و بهر هه مه نه ی با کووردا رووبه روو بیتنه وه، له بهر پیندا دانیشتی و که وتیته دۆزینه وهی خهونی قاره مانی و نا ئومیدانه ی ژبان: دنیا خولقی تراوی خودی خودم، هه موو شتیک، چ دیار و چ نادیار، خه ونیکی فریو ده رانه یه، جگه له ئیراده چ شتیک تر بوونی نیسه، ئه ویش ئیراده یه کی نابینا، بئی سه ره تا، بئی کو تایی، بئی نامانج، سه ره رۆ، نه ئه قلی و نه نائه قلی، به لکو هیو لایی. کاتیک ده که ویتنه چوارچینوی زه مه ن و شوئنه وه، ده بیتنه شیوه گه لی بی شومار. ئه م شیوانه ده سرپته وه، پاشان شیوه ی نوئ ده خولقی نئی و هه مدیس ده یان لیش شینتیه وه و تا هه تا هه تابه به م شیوه یه بهر ده و ام ده یی. شتیک نیسه به ناوی پیشقه چون، چاره نووس له ژیر فره مانی ئه قلدا نیسه، ناپین و ره وشت و فیکره مه زنه کان ته سه ل لایه کی بئی نرخن و ته نی به که لکی تر سنۆک و گیلۆ که کان دین. ئینسانی به هیز که ئه مه ده زانی، ئه وسا به نارامی رووبه رووی زنجیره یه ک وه م له نو یادا ده بیتنه وه و به بینینی ده مامکی چه ند شیوه و ته مه ن کورتی مایا (*) دلشاد ده یی.

ئهی په یامبه ری ئاینده ی ئینسانی بالا، ئه وهی که پیشتر پیشبینیت کردبوو، هه نوو که به ویتنه ی تیوریه کی توکم و چنرا و هه دیار که وه وه و گه یشته ترۆپکی خهونی قاره مانی، شاعیر و فه یله سوف و جهنگا وهر که پیشتر له نینو دلته به شه ره اتیون بوونه برا، ئیدی زا هیدی جحیل، له مۆسیک و

(*) Maya له بهر ده تدا هیزی سبهر و جادوو، له کو تایی دنیا دا هیزی مایا له کار ده وه ستی و هه موو شتیک ده گه رپته وه بۆ ئه سلای خۆی. مایا نه واقیبه یه و نه ناواقیبه ی، نه بوونه و نه عه دم، له هه مان کاتدا نه بوون و عه ده میسه. مایا مه رزی نیوان وه دیار که وتنی بوون و دیار نه مانی و بیه.

گۆشه گیری و پیاسه درێژه کانی دا بۆ ماوه یه کی دیاریکراو تامی به خته وه ربی چه شت. جار تکیان که له چیا بارانیک به لیترمه به سه رتا دای کرد، نووسیت: "واتا ئه خلیتاقیبه کان به من چی؟ ئه مه بکه و ئه وه مه که به من چی؟ برووسکه و تۆفان و ته رزه شتیک ترن، هیزی ئازاد و خالین له وانه ی ئه خلاقی.. چه ند به خته وهر و به هیزن ئه و قو دره تانه ی که دوورن له گوشاری فیکر!"

رۆژتکیان له به هاری جحیل ییدا، کاتیک قه ده ر تۆی له گه ل مور شیده که ی ترن، دوا ی شۆپینه اهر به یه ک ناساند، رۆخت تژی بوو له تالی و تفتیبی. ئه و پیا وه (شاگنه ر) بوو، پیا ویک که گه و ره ترین له زه تی ژبانی پین به خشیت.

ساته وه ختیک مه زن بوو، ته مه نت بیست و پینج سالان بوو، ره و تارت نارام و به شکۆ و چاوانت ناگرین و به قوولا چوو. شاگنه ر ته مه نی په نجاو نو سالان بوو، له ترۆپکی هیزدا، تژی له خه ون و کار، هیزتیک سروشتی بوو که به سه ره سر ی نه وه ی نویدا ته قیبه وه. به جحیلانی ده گوت: "شانۆیه کم ده وئ تیا یدا به ئازادی بکه ومه دا هینان، وه رن و ئه و م بده نی. خه لکیکم ده وئ له قسه کانم بگن، ده ی ئیوه ببه خه لکی من، یارمه تیم بدن، ئه رکی ئیوه یه یارمه تیم بدن، من بهر وه بالا یی بوونتان ده به م!"

هونه ر تاقه رینگه ی رزگاری بوو. شاگنه ر ئا وها بۆ (شا لو یس) ی نووسی: (هونه ر له نو مایش کردنی ژباندا به شیوه ی گه مه، ترسنا کترین لایه نه کانی ئه و ژبانه ده کاته ویتنه ی جوان. به و جو ره بهر وه بالا ییمان ده یا و سه بووریمان ده داته وه.)

به و ربی گوت راده دیرا و وشه کانی مامۆستات ده کرده گوشت و خوتن و له پالیدا ده جه نگیت. سه رنجی فه یله سوفانی پیش (سو کرات) تدا، نا کا و له نه رزه وه، قۆناغیک گه و ره و قاره مانانه له پیش چاوانت وه دیار که وت، قۆناغیک پر له پریشکی به سیره ت و خه رافه ی ترسنا ک و بیری تراژیدییانه و رۆحه گه لی خه مین که هه لدریان به نه فسانه گه لی شادی هین دا پۆشی و به سه ریدا زال بوون. ئیره ئیدی گریکستانی ئه فسانه یی نه بوو که مامۆستایانی قوتا بخانه بۆیان وینا کردبووین، به لکو سه رزه مینیک به خته وهر و ها و سه نگ بوو که به ئارامیبه کی دل سافانه و زه رده خه نه ئامیزه وه رووبه رووی گریان و مه رگ ده پۆوه. ئه م ئارامیبه کو تایی هات، ئه مه ش به ری دره ختیک بوو که که وتیوه ژاکان. بهر له ئارامبوونه وه، بئی سه رو به ربی له سینگی گریکستاندا نه راندی: (خوا وه نده کی کیوی - دیونیز یوس - له چیا و ئه شکه وته کانا، ژنان و پیاوانی بۆ سه مایه کی شیتانه راکیشا. ته و او ی گریکستان وه کی ماینادا) (*) سه مای ده کرد.

له نینو تاوی ئه قلی تراژیکدا، هه نوو که هه ولت ده دا که رت که رتیی خه ونه که ت له گشتیکدا جیگه که یته وه، ئاپۆلۆ و دیونیز یوس، دوانه یه کی پیرو ز بوون که تراژیدیا یان هینایه دنیا. ئاپۆلۆ خه ونی ها وئا هه نگی و جوانیی دنیا ده بین، بیجو و له، له ئابلۆقه ی ئیندیفا دیولیه تی خۆیدا ما وه ته وه، هیتور و

(*) Maenad له ئه فسانه ی گریکی دا ماینا ده کان له گه ل دیونیز یوسدان. تاجی لا و لا و به سه رو رمی تابه تی یا خود جام به ده ست و گو زار شتکه ری رۆحی به ده مستیین.

دلتیا له نیو زه ربای به لرفه ی دیارده کاند اړاوه ستاوه و چیژ له و شه پولا نه ده بیښی که ده ژیتنه خه ونه کانیسه وه. نیگای لیوړیژه له نور. ته نانه ت کاتیک خه م یان تووړه یی کونترولی ده که ن، هاوسه نگیی مه له کوتی له ق نابیی.

دیونیزویوس گه ماروی ئیندیقادیولیه ت تیکو پیک ددها. خوئی هه لده داته ناو زه ربای دیارده کان و شوینپی شپوله ترسناک و رهنگا وره ننگه کان هه لده گری. ئیدی ئینسان و درنده ده بنه برا، مهرگ له شپوه ی یه کیک له ده مامکه کانی ژیاندا وه دیار دهرده که وی. وه همی (چند شپوه) دوو که رت ده بی و ئیدی خو مان رو به پرووی حه قیقته ده بیښه وه. کام حه قیقته؟ حه قیقته تی له وه ی ئیمه هه موومان یه کیکین، هه موومان پیکه وه خواوند ده خو لقیښین، حه قیقته تی له وه ی که خواوند سه له فی ئینسان نییه، به لکو وچه یه تی.

گریکیه کان له پال قه لای ئاپولودا، له سه رتادا هه ولبان دا شورا یه ک له به رده م هم هپزه جلوه و نه بووه دیونیزویوسییه دا هه لچن که له نرز و زه ریاوه ده هات تا خوئی بگه یه نیته سه ر زه مینی گریکستان، به لام نه یان توانی به ته واوه تی دیونیزویوس که وی که ن، ئیدی پاشان پیکه وه بوونه هاوړی و تراژیدیا یان خو لقا ند.

دیوه دیونیزویوسییه کان له درنده یی دامالران و یقاری پروگیری خه ون نوقمی شکوی کردن، به لام دیونیزویوس وه ک پال هوانی هه میشه یی و تاقانه ی تراژیدیا مایه وه، ته واوی قاره مان و ژنه قاره مانانی تراژیدیا ده مامکی هم خواوند خواونده ن، له وان زه رده خه نه و فرمیسیکی ناسکن و به شکوی ئاپولونی ده دره و شپینه وه.

پاشان تراژیدیا ی گریکی له ناکا و محف بوو، شیکاری لژیکانه کوشتی. سوکرات به دیالکتیکی خوئی هوشیاری له پولونی و مهستی دیونیزویوسییه نه ی ته فروتونا کرد. تراژیدیا له لای یوربیدس، له بری سوژی خواونده نانه، بۆ ئاستیکی ئینسانیی دابه زی و بووه مه وعیزه یه کی سو فیستیایی بۆ بانگه شه ی بیروئی. ئیدی جه وه ره تراژیدیه که په بییه وه و بز بوو.

به لام مهستی دیونیزویوسی و هک خوئی مایه وه و له سونه ته نهیښی و ساته وه ختی نه شوه مه زنه کانی ژیانی مرؤقدا درپزه ی به مانه وه ی خوئی دا. به سه رسورمانه وه له خوئی په پرسی چما ئیا هه مدیس خوئی له قلاقه تی خواونده نیاننه ی هونه ردا ده راز ټینته وه؟ ئیا رچی سوکراتی- به واتا یه کی تر زانست- هه تا هه تابه دیونیزویوس به زنجیر کراوی ده هیلټته وه؟ یاخود هه نووکه که له قلی ئینسان په ی به سنوره کانی خوئی بر دووه، ده شی شارستانییه تیکی نوئی که سوکرات روخساری بچ- سوکراتیک که دواچار موسیکی ده ژند - وه دیار که وی؟

تا هم قوناغه، ئامانجی شارستانییه تی ئیمه بیرباری نه سه کنده ریبه بوو. به لام تاجی سه ر سه ری زانست له ق بیوو، رچی دیونیزویوسیانه هه میشه له رچه نیندا بوو. موسیکی له لمانیایی له (باخ) وه تا فاگنه راگه یه نه ری له و رچه نینه بوو، سپیده ی شارستانییه تیکی تراژیکی نوئی له وه دیار که وتنا بوو. تراژیدیا له نه زمونی له دایکبوونیکي تردا بوو، ئیدی چو ن هم دنیا وه همیبه، چو ن له وه به ره هوته تاریک

و نوته که ی شوپینهاوهر گورا؟ چوناوچونی هه موو شته بی گیان و مردووه کان که وتنه ناو گه رداوی ره خنه ی له لمانیا بییه وه!

پیغه مبه ری جحیل هاواری کرد: (به لئ هاوړی انم! فیترین وه ک من باوهر بیتن به ژیان دیونیزویوسی و له دایکبوونه وه تراژیدیا ی دیونیزویوسی. سه رده می سوکراتیی کوتایی هات، رمی باخوس به ده سه وه بگرن، تاجی لاو لاو له سه رنیتن، بویرن بیسه ئینسانیی تراژیک، خو تان بۆ جه نگی مه زن ناماده که ن، باوهر تان به دیونیزویوسی خواونده ی خو تان هه بی!)

ئهی نیچه! ناو ها بوو له و ئومیدگه له ی که له سه ر کاره کانی فاگنه ر هه لټ چنیبوون. شارستانی تراژیدیا یی نوئی له له لمانیا وه هه لده قولی. له سخیلوسی نوئی زرپ و زیندوو له پیش چاوانتا ده جه نگی، وی سه رگه رمی نه فراندن و ده خواست کومه کی بکه ین.

به لام پیش بییه کانی توچ وه لامیکی نه ورووژان. لیکوله ره وان ته حقیران ده کدیت و نه وه ی نویش بی جووله. گینگلت ددها و گومان چنگی به بوونتا ده کرد، به راده یه ک که ئیدی که وتیته گومان له وه ی ئینسانیی هاوچهره بگاته بالایی، نه خو ش که وتیت و قوتابییه کانیشت له زانکو ده سه ردارت بوون.

نازاریک دلی ده گوشیت، شاعیره که ی ناخ هه لدره که ی به گولی هونه ر ده پو شاندا، به لام فه یله سوفه که ی ناخ که به به های مهرگ ئاره زوی فیروونی هه بوو، رقی له هر تره زه ئارامیبه ک بوو به ئارامیی هونه ریشه وه. یه که میان- شاعیره که - ده یخولقا ند و ئومیدی ده ژیا نه وه. له قلی ره خنه ییت بته کانی ده شکاندا، فه یله سوفه که - راقه و شیکاری ده کرد و نا ئومیدی ده ژیا نه وه. له قلی ره خنه ییت بته کانی ده شکاندا، هه میشه له خو ت په پرسی: (هونه ری فاگنه ر چ به هایه کی هیه؟ هونه ریکی بی شپوه و بی باوهر، له وه چ نه بوو جگه له سو فیستیاییه کی به تال له سه رمه سستی و نه جابه تی پیروژ، ریک وه ک هونه رده که ی یوربیدس، هونه ریک که ته نی به که لکی خه لکانی فیدار و ته له که باز و په که و توو دی!) هه نووکه نیمچه خواونده که ی تو بۆ مه ززی مرؤقیکی ریاکار هات بووه خوار، فریو دابوویت، له سه ر به لټینی خوئی نه بوو، هه نووکه کاری له سه ر باه ته مه سیحیبه کان ده کرد و (پارسیفال) (*ی ده نووسی. قاره مان- هه مان له و که سه ی به لټینی دا نه فسانه ی نوئی بخولقیښی و پلنگی له قل به گالیسه که ی دیونیزویوسه وه به سه سستی- تیکو پیکشکا و و له بهر پیی خاچدا که وتبوو.

هونه ر حه قیقته تی ترسناک به وینه ی جوان جوان ده پو ش، هه ر بویه ده بیته ته سه لای ترسنوکان. له مه بوو هاواری تازی تو، به لام ئیمه چیمان کردبا؟ ده بی حه قیقته بدو زینه وه گه ر له و دو زینه وه یه به به های ویرانوونی دنیاش بی!

هم هاواره نوئییه، پیچه واننه ی هاواری یه که م بوو. ره خنه رده که ی ناخ به سه ر شاعیردا سه رکه وت و حه قیقته جوانی کونترولی کرد. به لام هه نووکه شوپینهاوهریش نه یده توانی برینی خواسته زینییه کانت هه توان کات، به لکه ئیراده ی ده سه لات بوو، ژیان به ته نی ئیراده ی ژیان نه بوو، ژیان به ته نی به پاراستنی

(* Parsifal نوری پارسیفاله سنایشی مه سیحیبه ت و به زه یی و له قینی عارفانه دا.

خود داناسه کنځ، به لږکو ناروزوی له پخوانوازی و کونترول کړدنه.

هونه چیدی نامانجی ژبان نه بوو، به لږکو پشوو په کی که مخایه ن بوو له جه نگی ژباندا. مه عریفه بالا تر له شیعرو و سوکراتیش گه وره تر له نه سخیلوؤس. گهرچی حقیقه ت مهرگبار، به لام له دره وشاوه ترین و به سه مه ترین دروگان بالا تره. به دلنیکي شکاو و جهسته په کی نه خو شوه، دهرگا به درگا و کتو به کتو ده گه رایت، گهرما له په لوپوی خستبوویت، به فر چوانتی دهرژانه وه، نه عسابی بهر قامچی دابوویت، به هوئی بی خه و بیه وه خووت به به کاره پتانی ماده دی هتورکه ره وه گرت، له ژوروی سارد و ناخوش و په رپووتدا ده ژیايت، به لام به شانازیبه وه ده تگوت: (ئینسانی نه خوش بوی نییبه نه فره ت له ژبان کا!) سروودی خوشنودی و له شساخی، سرک و دره وشاوه له ناخی نازاره کانتنه وه له ده قولی.

هه ستت ده کرد تویکی مه زن له ناختا شین ده بی و هه ناوت ده جوئی. روژتکیان له نه نگادین پیاسه ت ده کرد، له ناکاو تکرپاوه ستایت، کاتی بیرت له وه کرده وه که زه من بچ سنوره و ماده دیش سنوردار، ترس سه راپاتی له خوگرت. بویه ده بی به ناچاربی ساهه وختیکي نوئ به رپوه بی که ته او ی پیکه پتینه ره کانی ماده، ریک وه کی پتیشوو، هه مدیس له دایک بینه وه. دواي هه زاران سه ده، که سیتکی وه ک تو - له راستیدا خودی تو- هه مدیس له سه هه مان هم گردولک په راده وستی و هه مان بیرگه کی بو دی، نه مه ته نی په ک که رت رو نادات، به لږکو ژماره په کی بیتشومار جار. به م جوړه چ نومی دتیک نییبه به ناینده په کی باشتر، چ رزگار بیبه ک له گوړی نییبه، بو هه تا هه تابه و به هه مان جوړ و به شپوه په کی په کسان به ددوری ره وره دی زه مه ندا ده سوور بیته وه. به م ریکه په، ته نانه ت زو تپه رترین شته کانی شته به نه مری ده گن و ناجیزه ترین کرداره کافان گرنگیسه کی له راده به دره وده دس دین. له نه شوه ی نازاردا غه رق بوویت. گه رانه وه نه مری، مانای نه وه بوو که عه زابی تو بی کوتابی و عه زابی دونیاش بی چاره سه ر، به لام غرووی زاهدانه ت هانی دایت به خوشنود بیبه وه دهرگا به رووی شه هاده تدا والا که ی ت.

به خو ت ده گوت: "ده بی کاریکي نوئ به خو لقتی نری، نه رکی منه بی خو لقتی م تا ئینجیلیکي تر به به شه ریبه ت را گه یه نم. به لام له چ قالبیکدا؟ سیسته می فله سه فی؟ نا! ناخر فیکر ده بوو به سه به کی غه زل سه رکا. داستان؟ پتیشینی؟ له ناکاو تکرپا فوومی زه رده شت له زه پتندا پرسنگی دا.

له میانه ی هم نازاره چی ژبه خسه دا بوو که (لوسالوم) تو ی بی نی. هم سلاقه ناگرینه به زه پتینیکی تزی له وروژان و کوچکاویبه وه له به رامیه ر تو ی شه هیدی گه ورده ا کرنوشی برد و له دل هه ورا گوئی بو رادیرایت، تو سه خاوه تهمندانه روچی خو ت پچ دا، نه ویکیش که هه رگیز تینویتی نه ده شکا، به زه رده خه نه وه تا دوا یین دلوی لی نوشی. چنه د سالی ک ده بوو دروازی دل ت به ناوها دلنییا بیبه که وه نه کرد بووه، بلتیه سی تین و تاو و سه مه ریک که ژنان له روچی نیمه دا پتی ده کن، له روحتا بی نه بیوو. هه ستت کرد دل ت له ژیر زری جه نگیسه که تا ده تویتته وه. نه وده مه و ئیواره په ی خو ت کرد به هو ده زاهدانه بیبه که تا، بو په که مین جار فه زای ژیا نت بونی ژنی گرت و نه و بونه ت تا قولایی روحت هه لمزت.

نه ی زاهد، شیرینترین راچهنین تا نه و چیا یانه ی که په نات تیا یاندا گرت به دواتا هاتن. به نارامی چاوه پتی گه یشتنی نامه ی نه و ژنه بوویت. روژتکیان چوار به ی ت شیعری بو نار دیت، تویش هه روا که وه ک کوریکي ته مه ن بیست سالان دل ت وه خورپه که وت، له ژیر دار سنه و به ره لاکه و ته کانا که وتیته

خوتیندنه وه ی:

نه سیری ده ست و چاوانی تو
له کوپوه ده توانیت هه لبتیت؟
گه ر بیه نه سیری تو، ناخوارم هه لبتیم
پتیم وانیه ته نی به ویران کړدنه وه بوه ستیت
ده زانم تو به سه ر هه موو مه خلوقیکي زه مینیدا تیده په ریت
چ شتیک له سه ر عه رد نامینی ده ستی لپوه نه ده ی ت
ژبان به بی تو جوان ده ی ت
به لام له گه ل نه وه شدا... تو زور شایسته ی نه وه ی ت پرت.

پاشان په کسه ر روژانی شومی جو دایی هاتن، نه و ژنه ت تو قاندا، ده تگوت دارستانیکیت شهوت به سه ردا هاتبی. له و تاریکاییه ی تو دا، نه و ژنه نه ی توانی خوا وه ندی چکوله ببینی که زه رده خه نه ی بو ده کرد و قامکی نابوه سه ر زاری. سه رله نوئ شه هید بوویتته وه، نه خو ش و گوشه گیری و بیتده نگی، له دره ختیک ده جوویت له ژیر باری میوه دا چه مایپته وه و خواخوا ی ده سگه لیکي بی، بیتن و میوه کانی برنن. چه ندیک له وسه ری ریکه کان ده وستایت و له شاره کانی ئینسانت ده نو ری، که چی که سیک نه هات. له گوشه گیری ندا ها وارت کرد: "چما چ که سیک نییبه خو شی بویم؟ چ که سیک نییبه سووکا یه تی و گالته م پی بکا؟ کوانی کلتیا نه فره ته کانیم به سه ردا دابار تینی؟ کوانی ده ولت سه رم به رتینی؟ من ها وارده که م و ها وار ده که م، نه ری که س گوئی لیم نییبه؟"

به لام له ته نه یایی و له م هیجرانی یارده ا، نومی دتیکي نوئ له ناوه ت را پرسنگی دا- توویکی نوئ، سو په رمان - سو په رمان بوو که نامانجی دونیای پیک ده هیتا، نه و بوو که رزگاری له له پی ده ستی دا و نه و بوو وه لامی پرسپاره دیرینه کانتی ده دایه وه، وه لامی نه و پرسپاره ی که چما ده کری ئینسانی هاوچه رخ به بالایی بگات؟ به لئ ده ش، ئینسان ده توانی به بالایی بگات، مه سیح هم بالییه ی به ئینسان نه ده دا، وه ک نه وه ی فاگنه ر له کاره نو تپه که یدا وه عزی بو دده ا، به لږکو له ریکه ی خودی ئینسانه وه، له ریکه ی فه زل و هه وله کانی نوزستو کراتیه تی نوپوه ئینسان ده ی توانی سو په رمان وه دی بی تی. گه رانه وه نه مری چنگی له گه روت نابوو، سو په رمان (*) یکي نوئ بوو که ده ی توانی به سه ر ترسی ژباندا زالی. هونه ر نا، به لږکو هیز. نه ی دونکی شو ت، تو خوا وه ندت به ناشیکي هه وایی زانی و که وتیته ویران کړدنی.

ها وارت کرد: "خوا وه ند مرد!" وات گوت و نیمه ت هینایه لپواری خه رند. ته نی نومی دتیک هه په، نه ویش نه وه په که ئینسان پتویسته له سروشتی خو ی نه و لاوه تر بروا و سو په رمان به خو لقتی نی، نه مه نه و کاته په که ئیداره ی ته واوه تی و ریکه خستنی سه راپا گیری که ونی ده که ویتته نه ستو و گوری هه لگرتنی

(*) Chimera ناژولیکي خه یالنی له شپو و بزنه مین ده جوو، هه ندی جار له شپوه ی ناژولیکدا به سه ری شپو و له شی بز و کلکی هه ژدیها به رجه سته یان ده کرد، هه ندی جاری تریش به سه ری شپو و سه ری بز.

ئاوھا ئەرکىتىكى دەپى. خواھەند مرد و ەرشەكەى چۆل و ھۆل، ئىمە لەجىگەكەى دادەنىشىن. چما ئىدى ھەنووكە ئىمە لەدونىادا تەنھان؟ چما ئاگاكەى سەرى مردووه؟ باشتەر، لەمەولا كار دەكەين، نەك لەبەرئەوھى ئەو ئەمرمان پى دەكا، نەك لەبەر ئەوھىش كە لىتى دەترسىن يان ئومىدما ن پىبەتە، بەلكو لەبەر ئەوھى خۆمان دەمانەوئى كار بكەين.

(گەرئەوھى نەمرى) چۆلئوھۆل بوو لەئومىد و سۆپەرمانىش ئومىدى مەزن. ئەدى چۆناوچۆنى دەتوانئى ئەم دوو دژە ئاشت بکرىنەوھ؟ ئەمە ئازارىكە بەدەر لەوھەسەف. لەو كاتەوھ بەدوا رۆخت بەسەر گەرداوى دىوانەبىبەوھ بەلى لىك دەدا، زەردەشت تەنى وەك ھاوارىك ماىوھ، ئەم شىعەرە تراژىكەت بەنبوھناچلى جى ھىشت و ھەنووكە ھەولت دەدا بەشپوھىەكى زانستى بىسەلمىنىت كە جەوھەرى ژيان ئىرادەپە بۆ قودرەت.

ھاوارت كرد: (ئەوروپا لە نغرىبوونداپە، دەپى گوى بۆ پرهەنسىپى توندوتىژانەى رابەرەكانى رادىرئى، رەوشتى باوى ئەمىرۆ رەوشتى كۆپلەكانە، پىلاننىكە لاوازەكان دژى بەھىزان چىنوبانە، مىگەل دژى شوان ھۆنىوبانەتەو، كۆپلەكان موزىرئانە بەھاكانىيان بۆ سوودى خويان ئاوەژوو كرىدۆتەو، بەھىز بووئە خوتىرى و لاواز و نەخوشىش بوونەتە چاك. ئاخەر ئەو كۆپلەگەلە بەرگەى عەزاب ناگرن، ئەوانە مرۆدۆست و مەسىحى و سۆسىالىست، تەنى سۆپەرمانە دەتوانئى دەستوورى نوئى دارىژئى و ئامانجى بالاو نوئى بەجەماوهر بىخەشى.)

ماھىبەتەى ئەم ئامانجە، رىكخستنى گونجوى خەلكانى پىزەپەر و رەشەخەلك، رۆلى جەنگ لەم قۇناغە تراژىكىيە نوئىبەى مېژووئى ئەوروپادا، ئەمانە لەو كىشانە بوون كە لە دواپەمىن سالانى لەشخاىتدا شەكەتەيان كرىدبووت، كاتىك نەتتوانى چارەسەريان بكەيت، ھەمدىس سەرلەنوئى خۆت بۆ قەسىدە دىئىزىئوسىسىيەكان تەرخان كرىدەو. ئىدى بەرەشېنىبەكى تالەوھ سترانى خۆت چرى:

خۆر رۆدەنىشى

ئىدى تىنوتىبى زۆرت بۆ ناھىتى

ئەى دلى سووتام

ئەمىرۆ تەرپوېرىبەك ھەپە لەفەزادا

ھەست بەھەناسەى نىو زارى نەناسان دەكەم

سەرمای مەزن بەرپوھىە.

ھەوا سەير و پاكزە

چما ئەمشەو

سەرنجىكى گالتەجارانە و فرىودەرانەى نەدام؟

ئەى دلى ئازاى من... ھەر بەھىز بە مەپرسە بۆ!

ئەمە ئىوارەى ژبانمە

خۆر رۆدەنىشى.

ئەوھى ئىنسان مۆلەتى بىنىنى نىبە، تۆ بىنىت. لەودىو ھەوسەلەى ئىنسان و لە لىتوارى خەرەنددا سەمات كرد و پاشان تىادا نوقوم بووت.

تارىكى بەخىراپى ئەقلى كۆنترۆل كرىت، ئەم تارىكايىبە، يانزە سال، تا كاتى مردنتى خاىاند. ھەندئى جار كىتېبىك بەدەستەوھ دەگرت و دەتپرسى: (منىش كىتېبى نايام نوسى... واىه؟) كاتى ویتەى فاگنەريان پىشاندايت، گوت: (ئەم پىاودم زۆر خۆشەدەوېست!)

ھەرگىز ھاوارىكى لەمە جەرگېرتر لە سىنگى ئىنسانەوھ بەرز نەبىوھ، ھەرگىز بەئاوھا توندوتىژىبەكەوھ ژيانى قەدىسېك نەژىابووم، تەنانت ئەوھ لەمنالىتېشىدا، كاتىك ئەفسانە پىرۆزەكانم موتالا دەكرد، تەجرىبە نەكردبوو. پىم واپە دواى كۆتابى ھاتنى دىدەنىبەكەم لەجەلجەتائى نوئى و گەرئەوھم بۆ پارىس، دلم بەر لەزەنىم گۆرئو. بەئاوھا توندوتىژىبەكەوھ عەزابەكانى ئەم شەھىدە گەورە و بىن ئىمانە ژىابووم. ھەروا كە ئاسەوارى شوئىبى خوتىناوېبەكەم ھەلئەگرت، زامە دىزىنەكانم بەجۆزىكى وا دەكولانەوھ كە شەرم لە ژيانى رېك و تۆكەم و ترسنۆكانەى خۆم دەكرد، ژيانىك كە ئازاىتەى ئەوھى نەبوو پرەكانى دواى خۆى وىران كا و بەتاقى تەنى بەرەو گۆرەپانى ئازاىتەى و ئاومىدى رەھا برىا. ئەدى ئەم پىغەمبەرە چى كرىدو؟ داواى لى كرىدىن بەپلەى يەكەم چ بكەين؟ پى گوتىن حاشا لە تەواوى تەسەللاكان كەين، حاشا لە خواوھەندەكان، لە زىدى باوان، لە ئەخلاق و لە حەقىقەتەكان. لەو كاتەيدا كە تەنھا و بى ھاودەم دەمىنەوھ، جگە لە تواناى خۆمان پەنا بۆ چ شتىكى تر نەبەين و بكەوېنە فۆرمۆلەكردنى دونىابەك كە دواجار دلئانى پى شەرمەزار نەبىن. خەتەرناكترىن رېگە كامەپە من ئەوھىانم دەوئى. گەرداوا لەكوتىوھ بىن رېگەى من بەرەو ئەوېبە. ئازاپانەترىن لەزەت چىبە؟ برىتېبە لەقەبوولكردنى بەرپرسارىبەتەى تەواو!

ھەروا كە بەژىر داربەرەوھەكانى پارىسدا، ياخود بەكەنارى رىوېارە بەناوبانگەكەيدا پىاسەم دەكرد، ھەندئى جار لەناكاوتىكرا سىبەرەكەى ئەوم لەپال خۆمدا ھەست پىن دەكرد، تا خۆرئاوېون بىدەنگ لەپال بەكدا دەرپۆشتىن، ھەمىشە تەنگەنەفەس و بۆنى گۆگردى لى دەھات، وا دەھات بەخەيالئەمدا لە دۆزەخ گەپاىتەوھ. ھەناسە لەسېنەمدا گىرا و كەوتە ھەناسەبىرېك، بەلام چى دى نەدەجەنگاين، ھەنووكە ببوونە ھاورئى، تەماشائى دەكردم و روخسارى خۆم لەبىلبىلەى چاوانىدا بىنى، ھەرچۆنىك بوو عەزابىكى بەچىز بوو، ھەمرو كىشەو گرىتەكانى بۆ گواستىبومەوھ، لەپال وىدا شەرى خۆم بۆ ھاوېرەنگكردنى ناھاوېرەنگ دەسپىكردبوو- ئاشتكرنەوھى ئومىدى رەھا لەگەل ئاومىدى رەھا و كرىدەوھى دەرگاىەك بۆ ئەوسەرى ئەقل و يەقېن-.

ئىوارەپەكەيان كاتىك خۆر لەئاوېووندا بوو، دەمانوېست لەپەكتر جىباىبەوھ، ئەوتىك كە ھەرگىز لەگەلئەمدا نەدەدوا، رووى تى كرىم و گوتى: "منم دىئىزىبۆسى لەخاچدراو، منم نەك ئەو... دەنگى تڑى بوو لە ھەسەد و رقى و ئەقېن.

پۆژی دواتر که گویم بۆ دەنگه ئەفسووناوییه که ی بریگسۆن رادیرا، دلم هیوربۆوه. وشه کانی سرووتیکی ئەفسووناوییی بوون که دەرگا یه کی چکۆله یان له قولا یی تاریکیدا وا لئ ده کرد و لیده گه ران رووناک ی بۆ دهره وه برژی. به لام زام و خوین و ناه و ناله ی مهن، تهواوی ئەو توخمانه ی که جحیلی وهک توخمی ئەفسوونکار ده یانبینی، بزبوون. ئیدی خووم به وهه گرت بجمه دهره وه و ههمدیس له ژیر دار به پرووه کاندایه کهومه ییاسه، تا ئەو کهسه ی تر بیینم، ئەو کهسه ی که بریندار دهکات.

ئەو پۆژانه هەرگیز زام به قسولیی پۆنه چوه بوو، ده بوومه شه ریکه نازاری، به لام به ته رزیک ی رووکهش، ههره کی قه دیس فرانسیسکۆس، کاتیک که پیغه مبه ری کیتی برینیکی ناسۆر له جه سته ی پهیدا ده بوو، ئیشی برینه کی ده گه ییبه جه سته ی منیش، پیستم رهش و شین هه لده گه را، ههر ئەوه نده و ته واو. دواتر بوو زامه کانه ده میان کرده وه، واته ئەو کاته ی که مه لایکه تی عه زاب – وهک ئەوه ی که وی پیشبینی کردبوو – به سه ر خه لکیدا دابه زی. به لئ، بیرم دیته وه دواتر، دوا ی چه ندین سا ل له لهنده ن، ههمدیس وه رزی پاییز بوو، له باخیکدا له سه ر سه کۆبه ک دانیشتنبووم، فه زا لیواولیو بوو له ترس. سۆپه رمان له گۆشه یه کی دنیادا له دایک بیوو، به وریکی چنگ به خوین له جیگه یه کی ئەم دنیایه دا پیتی وابوو که وی سۆپه رمانه، ئیدی له لانه که یدا خۆی بۆ دابین نه ده کرا و تاسه ی ده سه لاتخوازی قۆرخی کردبوو. جه نگیزخان ئەنگوستیله یه کی ئاسنینی کردبوو په نجه که ئەم وشانه ی له سه ر هه لکۆلرا بوو: (راستی روستی) واته (هینز حه قه). سه ده ی ئیمه یه هه مان ئەنگوستیله ی کردبوو په نجه. دیتی سه رده مه که ی ئیمه له و پادشا ئەفریقاییه ئەفسانه ییه ده چوو که له گه ل دوازه ژن و دوازه گۆزانیبیژ و به بیست و چوار به رمیل شه رابه وه بۆ به رزترین قه لا له قه لاکانی سه رده که وت، ئەم پادشایه درێژ وهک بورج و قه له وهک به راز و کولکن بوو وه کی مه یوون، ته واوی شار له سه ما و گۆزانییدا ده که وته له رزه، کوخته دیرینه کان ده رووخان. پادشا سه رتا سه ما ی ده کرد، پاشان که شه که ت ده بوو له سه ر به ردیك داده نیش و ده یاده قاقای پیکه نین، که له پیکه نین ماندوو ده بوو، ئەوسا ده که وته باویشکان و ههر بۆ سه رگه رمیی خۆی، یه که یه که ژن و گۆزانیبیژ و به رمیلی به تالی شه رابه کانی له قه لاکه وه فری ددایه خواره وه، به لام به وه شه وه هیشتا ههر دلئ هیتور نه ده بۆوه و ئیدی ده که وته لاوانده وه ی ئیش و نازاری له سه بووری نه ها تووی پادشایان.

منالیک ی پۆژنامه فرۆش هات و به ده نگ ی به رز دوا هه واله کانی جه نگی ده خوینده وه، خه لکی له شه قامه کاندایان له مستیاندای بوو، وا پین ده چوو دلایان له لیدان که وتین، هه ندیکیان به په له ریگه ی ماله وه یان ده گرت به ر، وهک ئەوه ی بیانه وئ دلنایان له وه ی که هیشتا منداله کانیان زیندوون!

تارماییه که هات و له لامه وه دانیش، که سه بیرم کرد له رز دایگرتم، خۆی بوو. ئەوه کتی بوو ئەو کهسه ی هاواری کرد: جه وه هری ژبان بریتیه له په رۆشبوون بۆ پاوانخوایی و کۆنترۆلکردن. ته نه ی قودرته که شایانی حه قه؟ کتی پیشبینی سۆپه رمانی کرد و له گه ل پیشبینی کردیدا له گه ل خۆیدا هینای؟ سۆپه رمان ها تووو، پیغه مبه ره تر سنۆکه که شی لیره بوو، هه ولی ددها خۆی له ژیر پاییزه دره ختیکیدا وهشاری. ئەوه ئەوه لئ جار جار بوو هه ستم به ناوها هاوسۆزییه کی تراژیکیانه له گه لیدا ده کرد، چونکه

یه که مین جار بوو به رۆشنی ده مبینی که هه موومان شمشالی شواتیکی نادیارین، فوومان پیدای ده کا و نه غمه خۆشه کی خۆمان پین ده ژهنی، نهک ئەو نه غمه یه ی خۆمان هه زمان به ژنه فتنییه تی.

له چاوانی به قولا چوو، برۆی پو و سمیله شوپه که ییم روانی و به ئەسه پاییی پییم گوت: "سۆپه رمان ها تووه، ئەمه ئەوه بوو که تۆ ده تووست؟"

وهک وه حشیتیکی بریندار که له هه ولی خۆحه شارداندا پین، خۆی گرمۆله کرد، دهنگی پر له شانازی و نازاری له و دنیای تره وه دهنگی دابه وه: "به لئ!"

له و کاته دا هه ستم ده کرد که چۆن دلئ شه قار ده پین.

- "تۆ ئەوه ت چاند، ئەلعان بنۆره چیت دوور بوه ته وه... ئەمه ت پیخۆشه؟"

ههمدیس له و دنیای تره وه هاواریکی نا ئومیدانه و به سوئی به رز بۆوه: "به لئ!"

ئهمجاره ش ته نها که وتمه وه و له سه ر سه کۆکه هه ستم تا باخه که جی بیلم. ریک له و ساته دا بۆمب هاوپیژیک به ئاسمانی ئەو شاره تاریکه وه گرماندی، فرۆکه بوو، فرۆکه یه که له لیوناردۆ داخیشی له شپوه ی بالنده یه کی قاقزینی میه ره باندا مه زنده ی ده کرد که له کاتی هاویندا، به فر له دوندی به رزی چیپا کانه وه هه لده گری و به سه ر شاره کاندایه پیرژینیی تا فینکیان کاته وه، ئەلعانیش به باری بۆمه وه به ژوور سه رمانه وه تیده په ری. بیرم کرده وه به هه مان شپوه – له کاتیکدا که هیشتا پیغه مبه ری ناشتخوازی جه نگم له زه یندا بوو – ئەندیشه کان هه ره وک بولبولانی سپیده، له زه ینی ئینسانه وه به رز ده بنه وه، به لام ههر که سه رنجی چاوچنۆکانه ی مرۆقیان به رده که وئ، ئیدی ده بنه ده عباگه لی برسی و مرۆخۆر. ئەم پیغه مبه ره به ده خته، نا ئومیدانه هاواری ناره زایه تی لئ به رزده بیته وه که: (ویستی من ئەمه نه بوو!) به لام ده عباکان به هه را و زه ناوه به ژوور سه ریدا تیده په رن و به نه فره تی ده کن.

له م ساته وه خته برسی و قه یراناوییه ی جحیلیدا، نیچه خۆراکیکی به هیزی وه کی خۆراکی شیری ده رخوارد دا بووم. ئاخ من له ناز و نیعمه تدا گه وه ببووم، ئەلعانیش هه م ئینسانی هاوچه رخ که خۆی له هه لومه رجیکی نه ویدا بینیبۆوه و هه م مه سیح که ئینسان نه وی کردبۆوه، له هه لومه رجیکی زۆر سنوورداردا بوو. له توره ییدا هاوارم کرد: ئاخ له دهغه لبازی مه زه ب که پاداشت و سزای حه واله ی ئاخیره ت کردوو تا ترسنۆک و کۆبه و خه مینان ته سه للا بداته وه که به ئارامیه وه سه ر بۆ ئاغا کانیان نه وی که ن و پین هیچ ئاخ و ئوفیک به رگه ی ژبانی ئەم دویا بگرن. چ بازاریکی جووله کانه یه که له م دویا فلسیک داده نییت و له و دویا هه زاره ها فلس (*) وه رده گرت، چ دهغه لبازی و به رتیلخۆری و حه ماقه تیکه. نه خیر، ئەو ئینسانه نازاد نییه گه ر به هیوا ی به هه شت برئی و زه نده قی له دۆزه خ چو پین. ئای چه ند شه رمه زارین گه ر ناوها له مه یخانه کانی ئومید و ژیره مینه کانی ترسدا سه رگه رمی مه ست بوون پین. چ سالانیک ژیا بووم و له مه نه گه یشتبووم، ده بوو پیغه مبه ری وه حشی بیت و چاوانم بکاته وه.

(*) له دهقه که دا "فازهنگ" به کارهاتوه که پاره یه کی به ریتانییه و به هایه کی زۆر که می هه یه و ئامازه یه بۆ ههر شتی که ناچیزه و بیتخ پین.

چ شەۋانئىكى مەلەكوتىم لەكار و خوتىندەنەۋە لەو ژوورە چكۆلەبەدا، دوور لە ياران و دوور لەنېشىتىمان گوزەراند! ناۋ بەناۋ ھاوار و پېكەنېن و نېۋەشەۋان گۆرانى عاشقانەم لە شەقامەكانى خوارە دەژنەفت. ھەندى جارى تېرىش تەنن ھەر بەفرى سېيى و ھېتور بوو لەسەريانەكان دەنېشت. لەبەر زۇپاكە و لەژېر رووناكىي چراكەدا كە تا درەنگانئ دەسووتا، سەرم بەسەر كىتتېباندا شۆر دەكردەۋە و نەبەردە فېكرېبەكانى بەشەرىبە تەم دەژياندەۋە.

بەناۋا ئەندېشەگەلېكى پېشىنەۋە، ئەندېشەگەلى ھەلگۆزراۋ لەجھىلى و لەھەمان كاتدا لە پېرىش. ئەو سالانەم بەرئى كرد كە لەپارىس نېشىتەجئ بووم، خاۋەن مائەكەم بەجۆرېك لەجۆرەكان لېم كەوتە گومانەۋە و بېزارى بەرۋوخسارىبەۋە ۋەدياركەوت. بەتېلەى چاۋ دېقەتى دەدام و سارد و سې سلاۋەكانى دەسەندەۋە. ئىدى رۆژئىكىان لەۋەندە زىاتر خۆى پېن پانەگىرا و ھاوارى لېبەرز بۆۋە: "جەناب تا كەنگى ئەم ۋەزە بەردەۋام دەبئ؟"

- "كام ۋەزە؟"

- "ئەۋەى كە عەسران زوو دەگەرېتتەۋە مائەۋە. ھېچ كەس، چ پېساۋ و چ ژن سەردانت ناكەن، شەۋانئىش تا درەنگانئ گۆزې ژوورەكەت ھەر داگىرساۋە. ئەدى تۆ پېتۋايە ئەم ۋەزە ئاسايى بئ؟"

- "بەلام ئاخىر مەن بەدرئىزايى رۆژ لە زانكۆم و شەۋانەئىش دەخوتىنمەۋە و دەنوسم. چما ئەمە قەدەغەبە؟"

- "نەخېر. بەلام كرىچىبەكانى تر شكاتيان لئى كرىدووت. تۆ شتتېكت لەبن سەردايە، ئەم نەزاكەت و گۆشەگىرى و بېدەنگىبە لەخۆرايى نېبە. واى خودايە، نە ھاۋرېبەك، نە ژئېك، ھەلبەت تۆ نەخۆشئىت، بەلئى بېگومان نەخۆشئىت. لەگەل رېزى زۆرما ناچارم بلىم ئەم ماستە بئ موو نېبە. بمسوورە، نابئ ئەم بارودۆخە درېژە بكىشئى!"

يەكەم جار خەرىك بوو ھەلچەم، بەلام يەكەندەردوۋ تېگەيشتەم خاۋەن مائ لەسەر حەقە. كاتئ بونىيادەم لەكۆمەلگەبەكى نائەخلاقيى و بئى سەرووبەردا، بەنەزاكەت و سروسشى بئ و ژنان و پېساۋان سەردانى نەكەن، ئەۋا سەرىچى ياساى كرىدوۋە، ناكرى لەكەسئىكى ئاۋا بېووردرى. لەۋتوۋە كە ژبانى مەن ھەمىشە زۆر ساكار بوۋە، خەلكى ئەۋەيان بەخەتەرنەك و سەخت لېكداۋەتەۋە. ئاخىر قسە ۋە ھەلسوكەۋەتم ھەرچۆنئىك بوۋبئ، بەپېچەۋانەۋە لئىكداۋەتەۋە ۋە ھەمىشە ھەۋلدرائە پەى بەپەنھان و شاراۋەكان بېرى.

دواتر، تەننەت ئازبىزترىن ھاۋرېم نەيتوانى ساكارىبەكى لەو جۆرەى پېن قەبوول بئ. كاتئ قەبوولئىشى كرد، پېتېساۋبو ئەۋا ساكارىبەك شتتېكە بەدەر لە حەۋسەلە ۋە بەرگەگرتن. شەۋەكىيان لەحەۋشە دانىشتىبووم و لە ئەستېرانم دەنۆرى. ئاخىر ئاسمانى پر لەئەستېرە ھەمىشە بەلامەۋە ۋەروژئىنەرتىن و ئاۋارامترىن دېمەن بوۋە، چ شتتېكى نەداۋمەتئ، جگە لە ترس ھېچ شتئى. ھەر كە سەرىم دەكرد، ترس

چىنگى بەدلئما دەكرد، ھاۋرېكەم ھاتە حەۋشە ۋە بەسەرسامىبەۋە پىرسى: (ئەۋە چ دەكەيت لئىرە؟) پاشان گوتى: (ئاھ، قسە ناكەيت.. بۆچى؟) ئەۋسا نىزىكتەر بۆۋە، بەسەرما چەمايەۋە و دلۆپى درشتى فرمىسكى بېنى كە بەگۆنئامدا دەھاتە خوارەۋە. كە ئەۋەى بېنى داۋە قاقاي پېكەنېن و ھاۋارى كرد: (ھېتى درۆزن! رېاكارا! دەتەۋى وا خۆت نېشانئەدەيت كە سەرىكردى ئەستىران كارىگەرە ۋە ئەۋەتا تۆى ھېتائەتە گرىبان. بەلام ئەى يەسوعىي، تۆ ناتوانىت فرېوم دەيت. ھەلبەت لە خەيالى يەكئ لەم كۆترە مېتايەنەدەيت كە بەدەورتا بالەفەرە و كلكە لەقېيانە!)

پاش ئەمە، جارىكى تىرىشيان لە روسيا (پانائىت ئىستراتىيى) (*م ناسىي و پېكەۋە گەراپنەۋە گرىكستان. بەدرئىزايى سەفەر لېم خورد دەبۆۋە، بەردەۋام سەيرى دەكردم و بۆى ھەلئەدەھاتەم. لەئەسىنا لەۋ بارەبەۋە لەرۆژنامەۋانئىكى پىرسى، رۆژنامەۋانەكە ۋەلامى داۋەۋە: (بەخودا چ بلىم؟ ۋى پېساۋىكى ئاسايى نېبە!) پانائىتە بەستەزەمان بەدردۆنگىبەۋە پىرسى: (ئاخىر چ دەكا؟) رۆژنامەۋانەكە ۋەلامى داۋەۋە: (رېك ئەمە كېشەكەبە، ھېچ شتتېك ناكە، تەننەت جگەرەش ناكىشئى!)

ژيانم ئاۋا بوو لەپارىس لەمىيانەى ئەۋ سئى سالەدا كە لەۋى بووم، بئ ۋەى و پەرۋش، بئ چ جۆرە سەرجلېبەك، بئ عەشقىزى، بئ مەبىخۆرى لەگەل قوتابيان، بئ چ پلانئى سىياسى ياخود فېكرى. دواچار تەننەت ژنەى خاۋەن مائىش لەگەلئ راھات، ئەۋ پېتى ۋابوو پەى بەنھېتىم برىدوۋە ۋە ئىدى لە نەزاكەت و ساكارىي ژيانم گەيشتوۋە، ژيانئىك كە پېشتر پېتى غەرىب بوۋە.

گوتىم لئى بوو بەرئىكى ھاۋسىيانى گوت كە ئەۋىش بەيانى و ئىۋارە بەنېگەرانىبەۋە لېم خورد دەبۆۋە: "ھەبئ و نەبئ لەۋلاتەكەى خۆيدا سەر بەمەزەبىكى ئايىبى ۋە ئەم بەستەزەمانەش دەبەۋى شتتېك بكا، بەلام ئەۋ مەزەبە رېگەى پېن نادا و تىشتى ۋا لەۋ ئايىنەدا حەرامە!" ھاۋسىكەى بەتورەبى پىرسى: "باشە گەر ئەۋ ئايىنە ئاۋاھى، ئەدى بۆچى ۋازى لئى ناهىتئ؟" خاۋەن مائ ۋەلامى داۋەۋە: "دەى باشە، ئاقە رېگەچارەشى ھەر ئەمەبە!"

جانئاكەم پېچاۋوۋە ۋە لەۋەدا بوو برۆم، لەگەل (سۆزانا)ى كچىدا ھاتە ژوورەكەم. ئەۋ ژنە كە شىتى درۆنگ كرىنم بوو، پىرسى: "ھەنۋوكە كە گەرەكتە برۆيت، كچەكەم ماچكە!" كاتتېك كچەكە بېنى لئى نىزىك دەبەۋە، بەنارەزايىبەۋە گوتى: "نامەۋى نېچەۋانم ماچكەيت!"

- "ئەدى كوتت ماچ كەم؟"

- "فەقىر، ھەركۆتتېك پېن خۆشە!"

ژنەكە كە خەرىك بوو لەتاۋ پېكەنېن دەكەوت بەپىشتا، ھاۋارى كرد:

"گېلە، دەمى ماچ كە!"

دانەۋىمەۋە ۋە گۆنئام ماچ كرد.

(* Panait Istrati له فەسلئى رووسىادا، بەدىدارى كانانتراكىس لەگەل پانائىت ئىستراتى دا ئاشنا دەبئ.

بهره‌وادی پاریس جی بیلیم، نیواری ریژنیکیان چووم بۆ کلتیسیای نۆته‌ردام تا خودا حافیزی لی بکه‌م. یه‌که‌مین جار که ئەم کلتیسیایم بینی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر رایج‌له‌کاندم و له‌م باره‌یه‌وه هه‌میشه سوپاسگوزاریم. گومه‌زی کلتیسانکی ئیتمه یه‌که‌نا‌نگیری نیوان سنووردار و بی سنوور، نیوان ئینسان و خواوند و بهیری ئینسان دیننه‌وه. په‌رستگه‌که به‌ته‌رزیک له‌ئه‌رزوه به‌ره‌و ژوور هه‌لکشاهه که پینده‌چێ بیه‌وئ خۆی بگه‌یه‌نیته ئاسمان، به‌لام ئەم جه‌ساره‌ته له‌نا‌کا‌وی‌کرا ده‌بیته خۆنه‌یستی و له‌هه‌مبه‌ر په‌هایی مه‌حالدا سه‌ر نه‌وی ده‌کا و (قودره‌تی بی هاوتا) له‌ژیر گومه‌زه‌که‌یدا ده‌نه‌خشیتێ.

کلتیسیای گۆتیک حال و وه‌زعیکی تری هه‌یه، نۆته‌ردام به‌ته‌رزیک له‌ئه‌رزوه هه‌لده‌گژی که وا پین ده‌چێ بیه‌وئ ته‌واوی به‌رده‌کانی بکاته تیریکی تیژ و وه‌ک بروسه‌که‌پر بۆ ناسمانی به‌ها‌ویژنی. له‌م بیناسازییه‌ پیرۆزه‌دا هه‌موو شتیکی رووه هه‌لگژانه و ده‌بیته تیر. لی‌ره ئیدی چ خه‌به‌ریک له‌لۆژیکی لاکیشه و چوارگۆشه‌ی سه‌بکی گریکی نییه، لۆژیکی که له‌سه‌روو تیکه‌لپیکه‌لییه‌وه، نه‌زمیکی ئینسانی پینک دینێ و هاوسه‌نگیه‌که له‌نیوان جوانی و خواستدا دروست ده‌کا و په‌یوه‌ندییه‌کی ماقوول له‌نیوان ئینسان و خواونددا هه‌لده‌چنی. لی‌ره له‌بری ئه‌وه سه‌رگه‌رمی شتیکی ناماقوول، جو‌ریک دیوانه‌یی هه‌لگۆزازه‌وه له‌غه‌یب که ئینسانه‌کان ناماده ده‌کات و هانیان ده‌دا هێرش به‌رنه سه‌ر بیابانی پر خه‌ته‌ر و شین تا پریشکی مه‌زن - واته خواوند - له‌سه‌ر ئه‌رز دابه‌زین.

کێ چووانی، ده‌شێ عیباده‌ت و رۆحی ئینسان ناوه‌ایی بن، به‌مۆلدانی ترس و ئومیده ئینسانیه‌کانی خۆمان، ده‌بی ئه‌وانه وه‌کو تیر به‌ره‌و تروپکه دووره ده‌ست و ئینسانیه‌کان به‌ها‌ویژنی. رۆحی ئینسان لاسار و له‌خۆیاییه، هاواریکه له‌ماه‌بینی بیده‌نگی ترسنۆکانه و به‌ده‌ر له‌حه‌وسه‌له و به‌رگه‌گرتن، پمیکه توند و پته‌وه که نا‌هیلنی ناسمانان به‌سه‌ردا پرووخی.

به‌دیقه‌تدانی ئەم تیره‌ی بی ترس به‌ناخی ناسماندا هه‌لده‌گژی، هه‌ستم کرد رۆح توند و تۆکه‌مه‌تر ده‌بی و ده‌بیته تیر.

کو‌توپر له‌خۆشیدا هاوارم کرد. چما هاواری نیچه‌ش ناوه‌ایی بوو؟ چما هاواری ئه‌و تیریکی نه‌بوو به‌ره‌و ناسمان ها‌ویژرا؟ ئەدی بروسه‌که‌پر بیک نه‌بوو که ته‌مای بوو خواوند ده‌سگیر کا و له‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌ی دایگری؟

چ هه‌ستییکی به‌خته‌وه‌ری دایگرتم کاتی خۆرنشینان ناوه‌ا له‌ژیر که‌وانه گۆتییه به‌رزه‌کاندا پیاسه‌م ده‌کرد و شه‌لال ده‌بووم له‌م رۆحه‌ زه‌رده‌شتیه‌ی له‌به‌رد و ئاسن و زه‌خه‌فه‌ی رهن‌گا‌وره‌نگ و ده‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌رگه‌نونی نادیار و مه‌له‌کو‌تی پیکه‌تووه.

ئاوها هیتور هیتور، به‌دلیکی تژی له‌پرسیار و ترس و ئومید خودا‌حافیزییم له‌پاریس کرد. ده‌ریشتم و ئیدی دل‌م ئارامی و دل‌نایی خۆی له‌ده‌سدابوو. ئه‌و زا‌هیده کێ بوو ده‌یگوت: (ئارام داده‌نیشیت و دل‌ت ئارامه، به‌لام گه‌ر ده‌نگی په‌ره‌سه‌یلکه‌یه‌کیش بیه‌یت، ئیدی دل‌ت هه‌مان ئارامیی پینشووی و ده‌س نا‌هینیته‌وه!) ئەدی من چم گوتبا؟ منیک که دل‌م هاواری شه‌هینیکی کینی ژنه‌قتبوو؟

پاریسم جی هیشته‌ت و زامه‌کانی ده‌ست و پین و ئه‌ملا‌ولام - ته‌واوی زامه‌کانی له‌خا‌چدان - ساریژ

بیوون، به‌لام له‌جیتی ئه‌و زامانه رۆح به‌ته‌رزیک ترسناک نازاری ده‌دام و له‌ناخه‌وه یاخی و خۆیناوی هه‌لده‌سایه سه‌ریین.

هه‌میشه هه‌ر کاتیک به‌یه‌قینیک گه‌یشتم، ئارامی و دل‌نایییم ته‌مه‌ن کورت بوون، گومان و دل‌ه‌را‌وکی ئه‌و له‌م یه‌قینه نۆیه‌وه هه‌لقو‌لیون و ناچاربووم سه‌رله‌نۆی نه‌به‌ردیکی تر ده‌س پین بکه‌م تا له‌یه‌قینه‌که‌ی پینشوو رزگاریم و یه‌قینیکی تازه‌ بدۆزمه‌وه. تا ئیدی دوا‌جار ئەم یه‌قینه نۆیه‌ش کۆن ده‌بی و ده‌بیته نایه‌قین. که‌واته چۆن ده‌توانین پیناسه‌ی نایه‌قین بکه‌ین؟ نایه‌قین دایکی یه‌قینی نۆیه‌.

نیچه‌ فیری کردم دل‌ به‌تیزه‌ گه‌شینه‌کان خۆش نه‌که‌م، ده‌مزانێ دل‌ی ژنانه‌ی ئینسان گه‌ره‌کی به‌ته‌سه‌للادانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی هه‌یه. پیندا‌ویستییه‌که که ئه‌قل، ئه‌و سو‌فیسته مه‌که‌ریزه هه‌میشه له‌به‌خشینیدا ئاماده‌ی کۆمه‌که. هیدی هیدی هه‌ستم ده‌کرد هه‌ر ناینیک به‌لینی و ده‌یه‌یتانی خواسته مرۆییه‌کان بدا، ئه‌و ئایینه په‌نا‌گه‌ی خه‌لکانی ترسنۆکه و شایانی ئینسانی راسته‌قینه نییه. له‌خۆم ده‌پرسی: ئایا ریگی مه‌سیح ریگه‌یه‌ک بوو ده‌چۆه سه‌ر رزگاری ئینسان یاخود ته‌نی حه‌کایه‌تیکی توندوتۆل چناره‌وه که به‌زیره‌کی و مه‌هاره‌تیکی فره‌وه به‌لینی به‌هه‌شت و نه‌میری ده‌داته ئیمانداران تا هه‌رگیز نه‌توانن له‌وه بگه‌ن که ئەم به‌هه‌شته جگه له‌پینچه‌وه‌وه‌ی تینو‌یتی خۆمان چ شتیکی تر نییه، چونکه دوا‌ی مه‌رگه که ده‌توانین له‌م باره‌یه‌وه دل‌ناییین و هیچ که‌سه‌یش له‌زیدی مردو‌وانه‌وه نه‌گه‌راوه‌ته‌وه تا ئه‌وه‌مان بۆ بسه‌لمینێ.

هه‌ر بۆیه پیوسته نائومیدانه‌ترین دنیایی هه‌ل‌ب‌ترین، خۆج باشتر گه‌ر به‌ریکه‌وت خۆمان فریوداین و ئومیدیکی هه‌بێ. به‌م ته‌رزه رۆحی ئینسان حه‌قیر نابێ و نه‌ خواوند و نه‌ شه‌یتان ناتوانن به‌و قسه‌یه‌ی گوايه رۆح وه‌ک مرۆیه‌کی حه‌شیشه‌خۆر نه‌شه‌ ده‌یگری و به‌هۆی سافیلکه‌یی و ترسنۆکی خۆیه‌وه به‌هه‌شتیکی خه‌یالی ده‌خولقینێ تا هه‌لدیری پین دا‌پۆشی، سو‌کایه‌تی به‌رۆحی ئینسان بکه‌ن. ئیمانی به‌تال له‌ئومید، نه‌ک راسته‌قینه‌ترین به‌لکو نازایانه‌ترین ئیمانه. ئومیدی میتافیزیکی به‌لامه‌وه چه‌شه‌ته‌له‌یه‌کی موغریبه که ئینسانی واقیعی ده‌می بۆ نابا، شتیکی ده‌ویست له‌هه‌موو شته‌کانی تر قورستر، شتیکی پر به‌بالای ئینسان، ئینسانیک که نا‌نالینی و پاشه‌کشێ نا‌کا و به‌تکا و پارانه‌وه‌وه تیناپه‌ری. به‌لێ، من ئه‌وه‌م ده‌ویست. سه‌د ئافه‌رین بۆ نیچه، بکوژی خواوند، ئاخ‌ر ئه‌و بوو غیبه‌تی دامه‌به‌ر بلیم: ئەمه ئه‌وه بوو من ده‌مویست!

کلتیسیای مه‌سیح، له‌و هه‌لومه‌رجه‌دا که قه‌شه‌گه‌ل بۆیان دروست کردبوو، به‌لامه‌وه ته‌ویله‌یه‌ک بوو تیایدا هه‌زاران مه‌ری ترساو شه‌و و رۆژ ده‌یان‌عاند. شه‌و و رۆژ یه‌کدی پال ده‌دن و مل درێژ ده‌که‌ن تا ئه‌و ده‌ست و چه‌قۆیه بلێسنه‌وه که سه‌ریان ده‌پری. ژماره‌یه‌کیان له‌ترسی برژانی هه‌تا هه‌تایی نا‌و نا‌گر زنده‌قیان چوو، ژماره‌یه‌کی تریشیان په‌له‌یانه زوو بکوژین تا جا‌ویدانه له‌چه‌مه‌نزاره به‌هارییه‌کاندا بکه‌ونه له‌وه‌پین.

به‌لام ئینسانی راسته‌قینه مه‌ر نییه، سه‌گی پاسه‌وانی یان گو‌رگ یاخود شو‌انیش نییه. به‌لکو‌وی پادشایه‌که که ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لده‌گری و ده‌روا، له‌به‌ره‌وه‌ی ده‌زانی به‌ره‌و کو‌ی ده‌روا، بۆیه

ده گاته لیتواری خه رهند، تاجه مقه بایبیه که له سه ری داده گری و بو دووری توور هه لده دا، پاشان رووت ده بیته وه له ده سه لاته که ی، وهک غه وو اسیک رووت ده بیته وه، ده ست و پی جووت دهکا و به سه را خوی هه لده داته خواره وه و فه نا ده بی. به سه رسامیه وه له خوم ده پرسی: چما منیش ده توانم به ناوها نیگای نارام و نازایانه وه چاو له چاوانی خه رهند بیرم؟

سه رسامم که تو بلتی ناوها هاواریک پیشتر له سه ر ئه رز بیسترابی! هاواریکی له خوی بیبانه که گالته ی به ئومید دئ! ته نانه ت نیچه ش بو ساته وه ختیک ترسا، گه رانه وه ی نه مریی رایچه کاند به وه ی شه هاده تیکی له کو تایی نه هاتوه، له ناخی ترسی خویدا، ئومیدی گه وره - رزگار کهری ناینده، سوپه رمان - ی فۆرموله کرد، به لام سوپه رمانیش به هه شتیک تره، سه راییکی تره که مرؤقی به سه ته زمان و کلۆل فریو ددها و ئاماده ی دهکا تاخوی له به رده م ژیان و مهرگدا راگری.

ڤینا... نه خوش که وتتم

جه سه تم هیند شه که ت و رۆحم هیند ته نگ بوو که له واگونی قیتاره که دا ناچار بووم پیلوو لیک نیم و نه و ولاتانه نه بینم که بیایاندا رهد ده بووم. ناخر که وانه که هینده کشابوو که دهنگی جیره ی سیمه که میم ژنه قت. ئیتر له ودها بوو بیچری.

لاجانگه کانم و ده ماره کانی ملم به توندی لیبان ددها، هه سه تم ده کرد گوو و هیز له میشک و پشت و بنه پیم ده نیشی و ده رپه پته وه. به خوم گوت: "گه واته مهرگ ناوهایه!" نارام و له راده به دهر میهره بان، ته و اوپیک وهک خو کردن به حه مامیکی گه رمدا و برینی ده مار. ژنیک منالیکی به با وه شه وه بوو، ده رگاکه ی کرده وه تا بیته نه و واگونه وه که منی تیادا به ته نها پاکشابوووم. کاتی بینیمی، به په له ده رگاکه ی داخسته وه و رای کرد. وا هات به خه یالمد، که ده شی سه رم بو بیته که له سه ر، بوئه نه و ژنه به و راده یه ترسا وه.

گه وره م، چه ند خوشه مهرگ نه قلی نه پیکابام، وهک نه وه ی ده رحه ق به تو کردی. کاتیک گه یشتینه ڤینا ته وای گوو و هیزم خسته کار تا له قیتاره که دابه زم و رۆژنامه یه ک بکرم، به لام هه لخلیس کام، سه رم به ر عامودیکی ئاسن که وت و بوورامه وه و ته ختی ئه رزه که بووم.

دوای نه وه چ شتیکم بیرنایه ته وه، که چاوانم کرده وه خوم له نه خوشخانه بینیه وه. شه و بوو، گلۆپیکی چکو له ی شین به ژوو سه رمه وه داگیرسابوو، سه رم پیچرابوو، تارماییه کی سپی به دوو بالی شینه وه، له هه ر لاجانگه یه کیدا بالیک، به ره و لام هات، ده ستی سارد و میهره بانی له سه ر دلّم دانا و زه رده خه نه یه کی هاتی. به تارامی گوتی: "بنوو!"

چاوانم لیک نا، خه و، خه و یکی سه یر و قورس هه مدیس له خوی وه پیچام، هه سه تم ده کرد رۆچومه ته نیو قورقوشمه وه، ده ست و قاچم هیند قورس بیوون که نه مده توانی بیانجو لیتیم، وهک بلتی باله کانی رۆحم به یه که وه لکان.

نه و رۆژانه ی نه خوشی له جیگه دا خسته می، سه راپا بریتی بوون له خه و ی قوول. چه ندین رۆژ زاد

نه چوه ده مم، خه ربیک بوو ده توامه وه، نه مده توانی له جیگه که م هه سه تم و بجوولیم، رۆژانه هه سه تم ده کرد هیتور هیتور له نیو قه ده وه تا سینگ و تا گه روو له نیو زه لکاویکی نه رم و شله تین رۆده چم، زه لکاویک که بوئی گه لای رزوی لی ده هات، پیم و ابوو هه بی و نه بی نه مه مهرگه. جارنا جار سه رم به رز ده کرده وه، له م کاتانه دا که هه مدیس رۆشنایی ده رۆزایه وه هوشیاریم. سیسه ته ره که م بانگ ده کرد، نه ویش به باله سپیه کانی لاجانگ و قه له م و قاقز به ده سه ته وه ده هات، ده هات و ئاماده ده بوو بو نووسین، زه نیم ده که وه ته کار و به رگری ده کرد و پرکیشی ده نواند که هاوشان له گه ل نه دنامه کانی تری به ده مند رۆنه چیته زه لکاوه وه. سیسه ته ره که م و راهیتابوو نه وه ی ده یلیم بینووسی. زۆر له و نووسینانه له به یین چوون. دوای هاتنه ده ره وه م له زه لکاوی مهرگ، نه و نووسینانه ی تر که مایوون به ریز خسته منه نیو نووسراوه کانه وه.

سیسه ته ره که له کاتیکدا که ده ستی ده گرتم و زه رده خه نه ی ده هاتی، ده یگوت: "ئاماده م!" هه میسه قاقزه که ی له سه ر نه ژنوی داده نا و ده ینووسی. ده سه ته باریک و سپیه کانیم له به ره، چاوانم ده نو قاند و ده مگوت بنووسه: "سلاو نه ی ئینسان، سلاو نه ی که له شیری سپی په رلی، راسته - گرنگ نییه خه لکی چ ده لین - گه ر تو نه قووقینی خو ره لئا یه ت!"

سیسه ته ره که پیده کانی و ده یگوت: "نه ری له م ورینه ی (تا) یه دا، چ ده هونیه وه!" بنووسه: "گه ر دلّم بکه نه وه، چیا یه کی به رزو هه لمه موت ده بیننه وه که ئینسانیکی ته نها پیایدا هه لده گرتی!"

نه مه ش بنووسه: "نه ی داربادامی په رتشان، گه ر هه نوو که له دلی زستاندا چرۆ بکه یه ت، به فر دئ و نابووت دهکات. هه موو به هارنیک داربادام وه لام ده داته وه: ده ی با بیته!"

سیسه ته ره که که ده یبینی ره نگم په ریوه، ده یگوت: "ئیدی نه مرۆ به سه!" ده مگوت: "نا، نا، نه مه ش بنووسه: ده خوازم نه قلّ بیبیم له ده رگای ئاسمان ددها و سوال له خاوه ند ده کات، خاوه ندیش ده رگای به روودا ناکاته وه و له تیک نانی ناداتی!"

سیسه ته ره که به حیره وه ده یگوت: "به سه... به سه!"

- "نا، نا، نه مه ش بنووسه، تا که مردم، خه لکی له وی، له گریکستان بزنان: بو هه ر کوئی برۆم و له هه ر کوئی نیشه جی بم، گریکستانم وهک گه لپی داردیمشت له مابه یینی ددانه کاندما هه لگر تووه!"

چاوانم نو قاند، زه نیم به تالّ بیووه. به چرپه گوتم: "خوشکی مان دووم!" وام گوت و هه مدیس له زه لکاوا رۆچومه وه. چیژ و به رزایی و نشیویه کانی ژیانم، خه لکانیک که خوشم ده ویستان، ولاتگه لیک که بینیبومن، هه موو له سه رمدا مه له بان ده کرد. بو ساتیک ده هاتنه وه یهک، پاشان ده رپه یه وه و نه ده مان، هه وری تر به رز ده بووه، گا له لاجانگه ی راسته وه و گا لای چه پ. ناخر نه وه به ند بوو به و ناراسته یه وه که (با) لیوه ی هه لی ده کرد.

رۆژیکیان له گیتنه ی (تا) دا، پاکیزه ی هه نگا و ئالتونیم هاته وه یاد (*). نه وه ده یریکی کریتیبه که

به‌سه‌ر زه‌ریای لی‌بیدا ده‌نۆی. وای چ پۆژتیک بوو! چ خۆزیکێ دلفیینی به‌هاری! چلۆن زه‌ریا ده‌ده‌وشایه‌وه و به‌ره‌وه که‌ناری مه‌غریبی خۆی ده‌کو‌تا. عابیدی‌ش پیره‌میردیکێ کورته‌بالا و چوست و چالاک و به‌خۆ، ریش سببی و سمبۆل قنج، تا بلتی خۆش مه‌شره‌ب. منی بۆ بیینی گۆزستانی ده‌بره‌که برد، گۆزی راهیبه‌کانی پیشان دام که له‌سه‌ر گابه‌رده‌کانی گوێ ئاوه‌که هه‌لکه‌نرابوون، هه‌رکاتێ لافاو هه‌لده‌سا، زه‌ریا هورۆژی بۆ خاچه‌ دارینه‌ ره‌شه‌کان ده‌برد. ئاکام ته‌واوی ئه‌و ناوانه‌ سه‌رپاوه‌نه‌وه که له‌سه‌ر خاچه‌کان هه‌لکه‌نرابوون. ده‌مویست بگه‌ریمه‌وه، له‌به‌رته‌وه‌ی پێم و ابو‌گه‌ران به‌ناو گۆره‌کانا شتیکی بێته‌وه‌ره، به‌لام عابید توند باسکی گرتم و به‌پێکه‌نینه‌وه گوتی:

"وه‌ره، کوره‌ ئازاکه‌م وه‌ره، مه‌ترسه، خه‌لکی ده‌لێن: ئینسان ئاژه‌لێکه‌ بیره‌ له‌مه‌رگ ده‌کاته‌وه. به‌لام من وا نالێم، نا، به‌لکه‌و من ده‌لێم: ئینسان ئاژه‌لێکه‌ بیره‌ له‌به‌رده‌وامی ژیان ده‌کاته‌وه، ده‌ی وه‌ره و بنۆره!" لای گۆزیکێ هه‌لکه‌نراو و به‌تال راوه‌ستا. گوتی: "ئه‌مه‌ گۆزی منه، کورپی خۆم مه‌ترسه، نزیک به‌ره‌وه، هیشتا به‌تاله، به‌لام دواجار هه‌ر پر ده‌بێته‌وه. وه‌ره و سه‌یره‌که!"

وای گوت و دایه‌ قاقای پێکه‌نین، ئه‌و خۆی گۆزه‌که‌ی به‌پاچ هه‌لکه‌ندبوو، کیتلی قه‌بره‌که‌شی ئاماده‌کردبوو. گوتی: "بنۆره‌ چه‌م لێ نووسیوه، بۆ دانانه‌وته‌وه و بیینی‌ت؟ پێم وتیت ترس به‌سه!" ئه‌وسا که‌وته سه‌ر چۆک، خۆله‌که‌ی له‌سه‌ر نووسیینه‌که لادا و خۆتندییه‌وه: "هێی مه‌رگ، من لیت ناترسم!" سه‌یری کردم، ته‌نانه‌ت گۆتێکه‌کانیشی پێده‌که‌نین. گوتی: "ئه‌دی بۆ ده‌بی له‌مه‌رگ، له‌م رنده‌ پیره‌ بترسم، ئه‌و بۆ خۆی هیشتره، ده‌ی من سواری ده‌بم و ناچاری ده‌که‌م تا لای خواوه‌ندم به‌ری!" پێم وایه‌ پرێک له‌ده‌وله‌مه‌ندترین ساته‌کانی ئینسان، ئازادترینیان له‌قه‌یدی زه‌من و شوێن و لۆژیک، ساته‌وه‌خته‌کانی (تا)ن.

ناوه‌راستی به‌هار بوو که دواجار توانیم له‌نه‌خۆشخانه‌ بێمه‌ ده‌ری و پێ بنییمه‌وه رووناکێ. گۆله‌ یاس له‌باغه‌کانا شکۆفه‌یان کردبوو، ژنان جلکی ره‌نگاوه‌نگی گۆلگۆلییان پۆشیبوو، کیژان و کوران له‌ژێر دره‌خته‌ تازه‌ سه‌وز بووه‌کاندا، له‌گه‌ڵ یه‌که‌یدا چه‌چه‌یان بوو، وه‌ک بلتی رازی گه‌وره‌یان پێ بی و بیانه‌وی به‌یه‌کدی بلتین. ئه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ی له‌نه‌خۆشخانه‌ مه‌رده‌سه‌یان کردم، شنه‌یه‌کی فێنک هه‌لی کردبوو که بۆنی که‌زی و بۆنی روخساری تازه‌ ئارایشکراوی ژنانه‌ی له‌گه‌ڵ خۆیدا هه‌لگرتبوو، لیکدا لیکدا به‌خۆم ده‌گوت: "ئه‌مه‌ عه‌رده، ئه‌مه‌ دونیای سه‌رتیبه، چه‌ند خۆشه‌ زیندوو بیت و هه‌ر پێنج هه‌سته‌که‌ت ئیش بکه‌ن - ئه‌و پێنج ده‌روازه‌یه‌ی دونیایان لێوه‌ دێته‌ ژووری - چه‌ند قه‌شه‌نگه‌ بلتیت دونیا جوانه‌ و خۆشم ده‌وی."

عه‌ردی به‌هه‌تاو شو‌راو هه‌ستیکی نازکی تیمادا خۆلقاند و تا راده‌یه‌کی فره‌ رووژاندبوومی. هه‌ستم ده‌کرد تازه‌کی له‌دایک بووم و بۆ ساتیک بۆ دونیای ژێری دابه‌زیبووم، ئیدی ترس دا‌بگرتبووم، راپه‌ریبووم و چاوانم کردبوونه‌وه و جاریکێ دی خۆم له‌به‌ر رو‌شنایی ئاشنا و پیره‌زدا بیینی‌بووه‌ که وا له‌ژێر دره‌خته‌کاندا پیاسه‌ ده‌که‌م و گویم بۆ قسه‌ و بۆ پێکه‌نینه‌ی خه‌لکی رادێراوه‌.

هیور هێور هه‌نگام دهن، هیشتا ئه‌نۆم ده‌له‌رزی، سه‌ره‌گیژه‌یه‌کی نه‌رم و خۆش و ره‌نگاوه‌نگ وه‌ک

ته‌مومژی سپیدان زه‌ینمی له‌خۆه‌ پێچابوو. له‌ودیو ئه‌م ته‌مومژه‌وه، دونیام ده‌بینی نیوه‌ی توندوتۆل و نیوه‌که‌ی تری له‌خه‌ون چنرابوو. په‌یکه‌ریکم که‌وته‌وه بیره‌ که جاریکیان - نازانم له‌کام کلتیسا - بیینی‌بووم. وینه‌که‌ له‌ دوو ئاست پێکهاتوو، له‌ناستی خواره‌وه، قه‌دیس ژێورژی به‌هێز و کاکۆل زه‌رد، به‌سه‌ر ئه‌سپیکێ سه‌رکه‌شه‌وه ره‌مه‌که‌ی له‌ جه‌سته‌ی ئاژه‌لێکی ترسناک و گه‌وزاو و که‌فکردوو رۆبردبوو که ده‌می ره‌نگاوه‌نگی کردبووه‌ و خه‌ریکی خواردنی بوو. هه‌مان نه‌به‌رد له‌ناستی سه‌رووی وینه‌که‌شدا هه‌بوو، ئه‌وه‌ نه‌بێ که قه‌دیس ژێورژ و ئه‌سپ و ئاژه‌له‌که‌ له‌هه‌وریکی ته‌نک خۆلقابوون و خه‌ریک بوو له‌هه‌وادا ده‌ره‌وینه‌وه و دیار نه‌ده‌مان. هه‌روا که به‌ئه‌نۆی له‌رۆکه‌وه به‌باغ و شه‌قامه‌کانی قینادا تیده‌په‌ریم، ئه‌م ئاسته‌ی سه‌روه‌ی وینه‌که‌م ده‌بینی که له‌ تابلۆی دونیادا کیتشراوه‌ و نیگه‌رانی ئه‌وه‌ بووم نه‌بادا (با)یه‌ک هه‌لکا و بیره‌وینیتته‌وه.

له‌کوتیه‌ بزانیا له‌مه‌یانه‌ی چه‌ند رۆژیکێ که‌مدا ئه‌و (با)یه‌ هه‌لده‌کا و به‌راستی ئه‌و وینه‌به‌ په‌رت ده‌کات.

قینا شاریکی ئه‌فسووناوی و سه‌رنج‌اکیشه‌، بونیاده‌م هه‌میشه‌ وه‌ک دو‌لبه‌ریک وه‌یادی دیتیتته‌وه، دو‌لبه‌ریکی قه‌شه‌نگ و به‌ناز و له‌خۆیایی، دو‌لبه‌ریک که‌ ده‌زانێ چۆن جلک ده‌پۆشی و چلۆن خۆی رووت ده‌کاته‌وه. ده‌زانێ چلۆن خۆی به‌ده‌سته‌وه بدا و چۆناوچۆنیی خیانه‌ت بکا، نه‌ک له‌رووی رق یان ئه‌قینه‌وه، به‌لکه‌ له‌رووی گالته‌وه، دو‌لبه‌ریک که‌ ناروا، به‌لکه‌ سه‌ما ده‌کا، بانگ ناکا به‌لکه‌ گۆزانی ده‌چرێ، باران ته‌ری ده‌کا و به‌فر دایده‌پۆشی و خۆر گه‌رمی ده‌کاته‌وه. ده‌بیینی‌ت به‌ده‌ریایی که‌ناره‌کانی دانووب له‌سه‌ر پشت راکشاه، هه‌موو شتیکی ده‌بینی و وی چ شتیکی لێ هه‌شار نادات.

چه‌ند رۆژێ دوای گه‌رانه‌وه‌م بۆ ژیان، له‌زه‌تم له‌م شاره‌ دم به‌پێکه‌نینه‌ برد، له‌زه‌تم برد له‌رو‌شنایی، له‌ بۆنی نه‌رز، له‌گفتوگۆی خه‌لک و له‌ سه‌روو ئه‌مانه‌یشه‌وه له‌زه‌تم برد له‌ ئای سازگار و له‌نانه‌ی به‌تام و له‌میوه. له‌بانیه‌ژی ژووره‌که‌مدا راده‌هه‌ستام و چاوانم لیک دهن، گویم بۆ ژاوه‌ژاوی دونیا راده‌دێرا، دونیا ده‌تگوت پوره‌ هه‌نگه‌، پر له‌ کړیکار و نیره‌ هه‌نگ و هه‌نگوین، شنه‌ی به‌هاران وه‌ک ده‌ستیکی سارد و میه‌ره‌یان خۆی له‌ روخسارم هه‌لده‌سوو.

به‌لام هه‌روا که جه‌سته‌م پر و گیانم هه‌مدیس جل‌ه‌وی گرته‌وه ده‌ست، هێور هێور ته‌واوی ئه‌و له‌زه‌تانهم پوچ و تووره‌هات هاتنه‌ پێش چاو. پێچه‌وانه‌ی خواسته‌ قووله‌کانم بوون، بونیاده‌م وای هه‌ست ده‌کرد که‌سیک ته‌واوی پیاوان و ژنانه‌ی ئیره‌ ختوکه‌ دهن، ئه‌مه‌ پێکه‌نینه‌ به‌رده‌وامیانی رافه‌ ده‌کرد، به‌لام من ئینسانم پێ ئاژه‌لێکی میتافیزیکی بوو، ئه‌وکات ئه‌نجامگیریم له‌باره‌ی ئینسانه‌وه ئاوه‌یای بوو: پێکه‌نینه‌، بێ باکی و گۆزانی به‌لامه‌وه جو‌ریک بوون له‌ خیانه‌ت و لاساری. با‌م بیره‌که‌وته‌وه که پێکه‌نینه‌ به‌جو‌ریک لاساری دادهن، نه‌یده‌زانێ بۆ! به‌لام من هۆکه‌بیم ده‌زانێ و ئه‌مه‌ش ته‌نێ هه‌نگاوێک بوو له‌ گه‌وره‌ده‌وه‌ی کور له‌ باب.

ده‌نگی گر و بێ روحمانه‌ی پێغه‌مبه‌ری خه‌مین که خۆشم ده‌ویست، تا راده‌یه‌کی ژور ئاشکرا له‌ناخمدا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، ئه‌م ده‌نگه‌ی ناخ نه‌عه‌ره‌ته‌ی ده‌کیشا: (شه‌رمه‌زارییه‌! ئه‌مه‌ ئه‌و ئه‌قله‌ توندوتۆله

شیرانه‌ییه که دهرخواردم دایت؟ ئەمە مەگەر فیتیم نە کردیت لە بەرامبەر دلدانەوه‌دا سەر ئەوی نە کەیت؟ تەنێ کۆیلە و ترسۆنگان ئومیدیان هەبە - وا باشتەر ئەم واقعییە تەیان قەبوول بێ. دونیا بۆسە بەکە خواوەند ناویەتیەوه، سازش مەکە، نە کەیت دەم بۆ چەشتە تەلەکە ی بەریت، لەبری ئەوه لە برسا بمره!

پاشان بەدەنگێکی نەرمتر و مەحرمانە گوتی: (من ترسام و شکستم هینا، تۆ دەبی ببیەیتەوه!)

هەندێ جاری تر ئەم دەنگە، بەچریه و تەنزنامیە بەرز دەبۆوه: (مەبەستت چییە لەم بەخۆدانازین و بانگەشە کردنە بەوێ بەدوای مەحالمەوهیت و باوەرت بە ئایینیەکە کە سەر بۆ تەسەلادانەوه دانانەوین، کەچی هەمیشە لەو مەبخانانە ئومید - لە کلتیساکاندا - خەریکی خۆ مەست کردنیت. لەحزوری ناسیریدا سوژدە دەبەیت و دەستی سوآل رایەل دەکەیت و دەلێتی: خواوەند زگرم کە! بە تاقی تەنێ بەکەوه رێ، بچۆرە پیتش، بگەرە کۆتایی رێگە، لەوێ خەرەند دەبینی، لێی بنۆرە، هەموو داوایەکی من لە تۆ ئەوهیە لە خەرەند بنۆرە بەبێ ئەوهی ترس قۆرخت کا، ئەمە و هیچی تر نا، خۆیشم هەر وام کرد، بەلام ئەقلم نەرووخا، با ئەقلم تۆکمە و جینگیر بێ!)

دلێ ئینسان نەهیتیەکی تاریک و لەکردنەوه نەهاتوو، گۆزەیه‌کی کون کونە بەدەمیکی هەمیشە کراوه، گەر تەوای رووبارەکانی دونیای بەکەیتە سەر، هەمدیس هەر خالی و تینوو دەبیتەوه. گەورەترین ئومیدەکان بۆی پر نەکران. چما هەنووکە بەگەورەترین ئومیدییەکان پر دەبێ؟

ئەمە ئەو ئاراستەیه بوو کە دەنگی بیروم هەمیشە هانی دەدام بیگرمە بەر. مەزەندەم دەکرد هەول دەدا بەشوینییە هەنگاوەکانی چ کەسێکدا بمانی، هەنگاوە لێک کە تۆکمەو دلنیا بەرەو هەلدێر دەچنە پیتش. ئەم رێڕۆشستە گا خیرا و گا سست نییە، بەلکو بەهاوسەنگی و بەشکۆیه‌کی شاهانەوهیە. دەنگە کە لێکدا لێکدا دەبگوت: (ئەوه داوایە مین زگراکەر کە بونیادەم لە ترس و ئومید و خواوەندەکان قوتار دەکات، دوا کەوه، من خۆم نەمتوانی ئەوه بەکەم، لەبەر ئەوهی سۆپەرمان لە کاتی کە ئومیدیکی گەورە پێ بوو بۆم، تێبەری و ئیدی منیش رێگەم لێ بزر بوو، ئیدی چ دەرفە تێکم شک نەدەبرد تیایدا بیهینمە لاوه و لەگەڵیدا پێک بێم. بەلام سۆپەرمانی ناسیری بەینە لاوه و ئەو شتە بەدی بێنە کە من نەمتوانی بەدیبینم: ئازادی ره‌ها! (دەنگە کە بەم تەرزە بیروم و سەرسەختانەیه، بەحیرسەوه هەولێ دەدا و هیورەتیور پیغەمبەری زگاری ره‌ها و کامل بەبێدەنگی لەناخما هەلدەسایە سەرین، هەناوم ببوو گۆلە نیلۆفەر و وی چوار مشقی لەناویدا دانیش، دوو گالیسکە عاریفانەش لەسەر بونی پیتی هەلکۆلراوو. قامەکانی لێزانانە پیکداچوو، لۆولەکیکی رەش وەک چاوی سیتیەم لە مابەینی برۆکانیدا بوو. زەرەدخەنە ئەهریمەنە و ئارامەکە لە لیوانی نازکییەوه تا گۆی زلەکانی و لەویشەوه تا هەنیه‌ی دێژ ببۆوه، پاشان وەکی هەنگوین داچۆرا بوو خوار و هەموو جەستە داپۆشیبوو، گەبشتوو بونی پیتی و ئیدی لەویدا دوو گالیسکە کە وتبوونە جوولە، وەک بلێی پەرۆشی رۆشیتان بن.

بوزا! سالانیک لەوهو بەر ژباننامە و پەيامە ناومیدانە کەیم خوتیندبۆوه، بەلام هەموویم بیروبوو نەوه. ئاشکرایه ئەو دەم هیشتا منال بووم بۆیه سەرنجی رانه‌کیشابووم، پاشان دەنگی ویم پێ دەنگێکی نامۆ و ئەفسووناوی بوو کە لەقوولایی ئاسیاوه، لەجەنگەلی پر لە مار و گیا سالمە ی سەرگێژکەرەوه دەهات، بەلام منی گێژ نەکرد. دەنگێکی ئاشنا و پر لە شیلە لەناخەوه‌را بانگی دەکردم و بەدلنیا بییەوه دەچومە پیتش تا دیدەنبی بەکەم. بەلام هەنووکە لەمیانە قاقای پیکەنبینی ئەم شارەدا، هەمدیس دەنگی وی وەکی شمشالێکی نامۆ و ئەفسووناوی دەرژایه‌ گوتیم. وە ی کە چلۆن چاوانم لێک نا و بەخیرم هینا! هەنووکە دەنگە کە ئاشنا تر بوو، وەک بلێی هەرگیز لە ناخمدای کپ نەبووی، بەلکو تەنێ دەنگی شەیبوری رۆژی حەشری مەسیحییەت داپۆشیبوو.

چ گومانی تیدا نییە کە خۆراکی شیرانە پیغەمبەری شەیتانی گوری پێ بەخشیبووم، چونکە ئیدی شەرم دەکرد لەهەلدان بۆ داپۆشینی خەرەند بەپەردە ئالووالا. هیشتا نەمدەوترا بێ کەلەک لە ئاو بەدم و رووبەرۆوی خەرەند وەک ئەوهی هەبە - رووت و تاسیتەر - بێمەوه. مەسیح لە نیوانی من و خەرەندا دلنۆزانە دەستەکانی رایەل کردبوو تا نەهیلێ خەرەند ببینم و لێی بترسم.

کەوتە ئازاردانی رۆحم. گەرچی رۆحم خوازباری ئەوه‌بوو هەر پابەندی جەستە ی بێ و دەم و هەردوو دەستی بیه‌خشی تا دونیایان پێ ماچ کا و دەستیان تێوه‌دا، رۆحم ئیدی نەیدەویست بەچاوی دوژمنەوه سەیری تویکلی جەستە بکات، بەلکو هەردووکیان ببوونە هاوڕێ تا بتوانن دەست لەنیو دەستی یەکترا سەفەرکەن و تەنھا لەگۆردا لەیەکتەر جیاوین. گەرچی رۆحم خوازباری ئەو هەمووه‌ بوو، بەلام من رێگەم لێ گرتبوو، کام من؟ دیوێکە ناخ، دیوێکی نوێ - بوزا، ئەم دیوێ هەمیشە هاواری دەکرد: (ئارەزوو بلتێسەیه، عیشق بلتێسەیه، چاکەخوای و ئومید و من و تۆ و بەهەشت و دۆزەخ بلتێسەن. تەنهاو تەنھا شتی کە لەرووناکییە، چاوپۆشین لە بلتێسە، بلتێسەگەلێک کە تۆ دەسووتین، وەری گره‌ و وەری گره‌ و بیکەرە روناکی، پاشان رووناکییە کە بکوژیتەره‌وه!)

لە هیندوستان کاتیک کاری رۆژانە کۆتایی دەهات و سبێر دەکەوتە سەربان و کۆلانی گوند و سینگی خەلک، جادووگەریکی پیر (*) بەمەبەستی پیاوسەیه‌ک لە گوند لە کوخته‌کە ی دەهاتە دەر. (نە ی) بەکی ئەفسووناوی لە مابەین لێویدا و دەرگا بەدەرگا دەگه‌را، نەغمەیه‌کی شیرین و لایلایه‌ نامبیزی وەک سبیریکی شەفابەخش دەه‌ند. ئەو نەغمەیه‌ ناو‌را - نەغمە ی پلنگ - و دەلێن زامی رۆژی ساریژ دەکرد. ئەمە ئەو نەغمەیه‌ بوو کە ئارەزووی ژنەفتیم بوو، جا بۆ ئەوه‌ی بەو مەرامه‌ بگه‌م، دەرگای ژوورەکەم لەسەر خۆم کلۆم دا و شوو و رۆژ سەرم بەسەر کتییی ئەستور ئەستوردا شوپ کردوو و کەوتە مۆتالای سەرووتەکانی بوزا و وانەکانی.

(لە هەر تە جحیلیمدا، بەقژە رەش و لۆولە کە مەوه‌، لە تروپکی لەززه‌تی جحیلیمدا، لەئەوه‌ولێن شانازی هیزی پیاو تەیدا سەرم سفر کرد. جیه‌یه‌کی زەردم پۆشی و دەرگای ماله‌کەم کردوو و رووم کردو سەحرا!)

(*) و دەدەر نەری رۆحه‌ شەرانگێزه‌کان.

لیتروه شه‌ره‌کانی تهریقته‌ی زاهدانه ده‌ستیان پین کرد. (باسکم ده‌تگوت قامیشی وشکه‌ه‌لاته‌یه، به‌یانی و به‌یانی ده‌نکین برنجم ده‌خوارد، پیت و نه‌بین برنجی نه‌وکات له‌هی ئیستا گه‌وره‌تریووبین، هه‌روه‌کی یه‌ک بوون، رانم وه‌ک قاچی وشتر و، برپه‌ی پشتم وه‌ک ته‌سیح و ئیسیکیشم هه‌روه‌ک بیجمی گوندیکی ویران ده‌ره‌په‌ریبوون، رۆشنایی چاوانم ده‌تگوت دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه له‌ بنی بیریکی قولدا، سه‌رم له‌ کووله‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌چوو که له‌به‌ر هه‌تاودا وشک ده‌بین و ده‌رۆن!)

به‌لام زرگاری له‌م ریگه‌ سه‌خته‌ زاهدانه‌یه نه‌که‌ته‌وه، بوزا بۆ گوند گه‌راپه‌وه، خواری و خواری‌دیه‌وه، به‌ئارامی - نه‌ به‌خته‌وه‌ر و نه‌ خه‌مبار - له‌ژێر دره‌ختیکدا دانیشته‌ و گوتی: (هه‌لناسم، هه‌لناسم، تا زرگاری نه‌دۆزمه‌وه له‌ژێر ئه‌م دره‌خته‌ هه‌لناسم!)

به‌روانیی روون و رۆحیتیکی پاکیزه له‌ ژه‌نگ فه‌نای بینی. بینی ژبان له‌سه‌ر عه‌رد هه‌لده‌سه‌ی و دیارنامینتی، خواوه‌ندانی بینی که وه‌ک هه‌ور له‌ ئاسماندا بلاوده‌بنه‌وه، ته‌واوی بازنه‌که‌ی بینی و پاشان پالی به‌دره‌خته‌که‌وه دا، هه‌رکه‌ نه‌وه‌ی کرد، شکۆفه‌گه‌لی دره‌خته‌که‌ به‌سه‌ر کاکۆل و نه‌ژۆیدا که‌وتن و په‌یامی مه‌زنیش به‌سه‌ر زه‌ینیدا.

ئاوری بۆ چه‌پ و راست، بۆ پیتشه‌وه و پاشه‌وه دایه‌وه، خودی ئه‌و بوو له‌ درنده و ئاده‌میان و خواوه‌ندیاندا نه‌عه‌ره‌ته‌ی ده‌کیشا، ئه‌قین پالی به‌سه‌ردا کیشا، ئه‌قین و هاوسۆزی بۆ خودی خۆی که به‌سه‌راپی دنیادا بلاووبۆوه و له‌کیشمه‌کیشدا بوو. ته‌واوی عه‌زابی عه‌رد، ته‌واوی عه‌زابی ئینسان عه‌زابی خودی ئه‌و بوو. (ئینسانیک له‌م جه‌سته‌ ناسکه‌دا - له‌م تیکه‌له‌ی خۆین و ئیسک و مۆخ و گوشت و به‌لغم و هیلکه و ئاره‌قه و فرمیسک و پاشه‌رۆیه‌دا - چۆناوچۆنی ده‌توانی دلشادی؟ ئینسانیک له‌م جه‌سته‌یه‌دا که جه‌سه‌د و نه‌خۆشی و پیری و مه‌رگ حوکمی ده‌که‌ن چۆناوچۆنی ده‌توانی به‌خته‌وه‌ر به‌ن؟ هه‌موو شتییک - گیا و هه‌شه‌ره و ئاژه‌ل و ئینسان - رووه‌ فه‌نابوون ده‌رۆن، له‌ داوه‌ بنۆره، له‌وانه‌ بنۆره که ئیتر نین. له‌پیتشه‌وه‌ بنۆره، له‌وانه‌ بنۆره که هیشتا له‌دایک نه‌بوون، ئینسان وه‌ک گه‌نم شین ده‌بین، وه‌ک گه‌نم ده‌که‌وی و سه‌رله‌نوێ چرۆ ده‌کاته‌وه، ئوقیانوسه‌ به‌ سنوره‌کان وشک ده‌که‌ن، چی‌اکان داده‌رمین، ئه‌ستیره‌ی ته‌وه‌ر داده‌گیرسێ و ده‌کوژیتنه‌وه و خواوه‌نده‌کان مه‌حف ده‌بن!)

هاوسۆزی رینۆینی سه‌راستی سه‌فه‌ری بوزاییه‌یه. له‌ریگه‌ی هاوسۆزییه‌وه خۆمان له‌جه‌سته‌مان قوتارده‌که‌ین، په‌رده‌که‌ ده‌دپرتین و یه‌کانگیری عه‌ده‌م ده‌بین. (ئیمه‌ هه‌موومان یه‌کیکین، ئه‌م یه‌که‌ش ئازار ده‌چیت، پینوسته‌ زرگاری که‌ین. ته‌نانه‌ت گه‌ر یه‌ک دلۆبی له‌رزۆکی ئا ئازار بچیت، منیش ئازار ده‌چیت!)

(چوار حقیقه‌ ته‌ بالاکه) له‌زه‌ینیدا شکۆفه‌ ده‌که‌ن، دنیا تۆرێکه‌ تیی که‌وتووین، مه‌رگ زرگارمان ناکا له‌به‌رته‌وه‌ی سه‌رله‌نوێ له‌دایک ده‌بینه‌وه، وه‌رن تا به‌سه‌ر تینوویتیدا ژال بین، وه‌رن تا ئاره‌زوو ریشه‌کیش که‌ین، وه‌رن تا هه‌ناومان به‌تال که‌ین، مه‌لێ: (ده‌مه‌وئ بچم) یان (نامه‌وئ بچم)، به‌لکو بلتی: (چ شتییک ناوئ!) با زه‌ینت له‌ژوو ئومید و ئاره‌زووه‌ به‌ن، ئه‌وکات له‌کاتییدا که هیشتا له‌م دنیا به‌دایت و ده‌توانیت بچیه‌ نه‌شوه‌ی جوانی عه‌ده‌مه‌وه، به‌ده‌ست و بازووت ره‌وه‌وه‌ی له‌دایکبوونیک تر راده‌گریته‌!

هه‌رگیز روخساری بوزا به‌ئاوه‌ رۆشناییه‌کی پرشنگداره‌وه له‌به‌رامبه‌رمدا قه‌دی راست نه‌کردبۆوه. پیتشر کاتیک (نیرفانا)م به‌هاویه‌کسانی نه‌میری داده‌نا، بوزام ده‌بینی وه‌ک ژه‌نه‌رالییک له‌ژه‌نه‌راله‌کانی تری ئومید که سوپاکه‌ی پیتچه‌وانه‌ی ئاراسته‌ی ره‌وتی دنیا پیتشره‌وی پین ده‌کرد. تازه‌ تیده‌گه‌یشتم که بوزا ئینسان هان ده‌دا به‌مه‌رگ قایل بچ، له‌چاره‌ به‌ده‌ری خۆش بوئ، دل به‌گۆرانکاریه‌ جیه‌ناییه‌کان هاوئا‌هه‌نگ کات، به‌بینینی راکه‌راکه‌ی ماده‌ده و زه‌ین و یه‌کگرتن و له‌دایکبوون و فه‌نابوونیان بلتی: ئه‌مه ئه‌وه‌یه من ده‌مه‌وئ!

له‌نیوه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌دا که له‌سه‌ر عه‌رد له‌دایک بوون، بوزا له‌تۆرێکدا یه. وی رۆحیکه‌ پاکژ و ساخ، بچ ترس و بچ ئازار، پر له‌به‌زه‌یی و حیکمه‌ت، ده‌ست رایه‌ل ده‌کا و به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شکۆداره‌وه ریگه‌ی زرگاری ده‌کاته‌وه، بچ په‌روا ته‌واوی بوونه‌وه‌ران شویتینی هه‌لده‌گرن، هه‌روا که ئازادانه‌ خۆیان ته‌سلیمی له‌چاره‌به‌ده‌ری ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک کارژۆله‌ که ده‌خوای شیری دایکی بمژ، ده‌که‌ونه‌ هه‌لبه‌ز و دابه‌ز، هه‌ر ئینسان نا، به‌لکو ته‌واوی بوونه‌وه‌ران: ئینسان، ئاژه‌ل، دره‌خته‌کان. به‌پیتچه‌وانه‌ی مه‌سیحه‌وه، بوزا ته‌نی ئینسان ده‌سچن ناکا، به‌لکو ئه‌و هاوسۆزی بۆ هه‌موو شتییک هه‌یه و زرگاری به‌هه‌موو شتییک ده‌به‌خشی.

چه‌ن‌دین رۆژ و چه‌ن‌دین هه‌فته له‌م سه‌رکیشیبه‌ نوێه‌دا رۆچووم، دلێ ئینسان چ خه‌ره‌ندیکه‌! لیدانی دل چۆن ریگه‌ پیتشینی نه‌کراوه‌کان ده‌گریته‌به‌ر! ئایا ده‌شی ته‌واوی ئه‌قین و په‌رۆشیم بۆ نه‌میری به‌ره‌و عه‌ده‌می ره‌ها په‌لکیشم کات! ناشی نه‌میری و عه‌ده‌م یه‌ک شت بن؟

کاتێ بوزا له‌ژێر دره‌خته‌که‌دا هه‌ستا، ئه‌و شویتنه‌ی که حه‌وت سالێ تیایدا له‌دووی زرگاری ده‌گه‌را، که‌وته ری و هه‌نووه‌ که ره‌ها له‌گۆره‌پانی شاریکی گه‌وره‌دا چوار مشقی دانیشته. که‌وته ئاخافتن و ئیدی به‌گژاده و بازرگان و جه‌نگاوه‌ران له‌ده‌وری کۆبوونه‌وه و ئه‌میش په‌یقی زرگاری به‌گوتیدا ده‌دان. یه‌که‌م جار ته‌واوی ئه‌و کافرانه‌ گالته‌یان پین کرد، به‌لام هیتوره‌یتور هه‌ستیان کرد که هه‌ناویان به‌تال ده‌بین و پاکژ ده‌بنه‌وه له‌ ئاره‌زوو، ورده‌ ورده‌ جلکه‌ ره‌نگاوه‌نگه‌ سپی و سوور و شینه‌کانیان وه‌کی جبه‌که‌ی بوزا زه‌رد هه‌لگه‌را. به‌هه‌مان شیه‌و منیش هه‌ستم کرد هه‌ناوم چۆل ده‌بێ و زه‌ینم جبه‌ی زه‌رد ده‌پۆشی.

شه‌ویکیان به‌مه‌به‌ستی پیاسه‌ چووم بۆ (پراتیر) (*) که یه‌کیکه‌ له‌باخه‌ گه‌وره‌کانی قینا. کیتریک له‌ گروهی خوشکانی ئارایشته‌کراو به‌ره‌و لام هات. له‌ ترسا هه‌نگاوه‌کانم خیرا کرد، به‌لام وی پیتی دامه‌وه و قۆلی گرتم. بۆنی قورسی وه‌نوشه‌ی لێ ده‌هات، له‌ژێر رووناکیدا ده‌متوانی چاوانی شین و لیتی سوور و سینگ و مه‌مکی نیوه‌ رووتی ببینم.

به‌ده‌م چا و داگرتنه‌وه به‌چریه‌ گوتی: "وه‌ره‌ له‌گه‌لم!"

وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌خه‌ته‌ریکدا بم، هاوارم کرد: "تا... نا!"

قۆلی به‌ردام و گوتی: "بۆچی؟"

(*) Prater.

- "بیووره کاتم نییه!"

کیژده که به به زهییبه وه سهیری کردم و گوتی: "شیت بوویت؟ تو کیتیت؟ راهیبیت؟ کهس نامانیینی!"
دهمویست بلتیم: "ناخر بوزا دهمانیینی!" بهلام ددانم بهخوډا گرت. لهو کاته دا کیژده که چاوی به که سیتیکی تر که وت، به رهو لای رای کرد تا قسانی له گهل کا. هه ناسه به کی قوولم هه لمژت، هه ستم ده کرد له خه ته ریتیکی گه وره رزگارم بووه، ئیدی به په له گه رامه وه ژوو ره که م.

خوم له زه ریای بوزادا نوقوم کردبوو، زه نیم بیووه گو له به رۆژه و بوزاش به خور. هه روا که سه ری له ناسو ده رده هیتنا، ده گه بیسته نیوهرۆ به رهو ئاوا بوون ده جوو، من هه ره به دوا به وه بووم. جار تیکیان پیره مئیردیکی رۆمیلیایی پتی گوتم: (ئاو ده نوئی، بهلام رۆح نانوی!) بهلام ئه و رۆژانه وا پیده جوو رۆحم له خه ویتیکی پیروژدا نوقوم بووین و له زه ریای ئارامی بوزادا غه رق بووین، رتیک وه ک ئه وهی که خه ون ده بیینی و ده زانیت خه ون ده بیینی و ئیدی ته واوی ئه وهی له خه ون دا ده بیینی، چ باش و چ خه راپ، شادی و ترس و خه مت تیدا ناو رووژتین، له به ره ئه وهی دلنیایت وه ئاگا دیتته وه و هه موو شتیک ده ره ویتته وه. منیش بی ئه وهی ترس یاخود شادی دامگرن، بی توژ قالییک شپزه بی، له تارما بییه کانم ده نۆزی که به پیش چا وندا تیده په رین.

بو ئه وهی به ره له ره وینه وهی خیرای ئه م وینه خه ونا و بیانه بگرم و بو ئه وهی له رتیکه ی وشه وه توکمه بی زیده تر به خشمه رزگاری ته وا وه تی، که وتمه نووسینی و تووژتیک له نیوان بوزا و ئاناندا ی موریدی نازیزیدا.

وه حشییه کان له چیاکانه وه دابه زیوون و شاریان گه مارۆد ابو، بوزا ده م به زه رده خه نه له ژیر دره ختیکی چرۆکردو دا دانیشتیوو. ئاناندا سه ری نابووه سه ره ئه ژنۆی بوزا و چاوانی لیک نابوو تا نه هیلتی دیمه نی خه ونا لودی دونیا فیکری گومرا کات. کۆمه لیک له گو تگران به ده وراناندا دانیشتیوون و گه ره کیان بوو بینه مورید، گه ره کیان بوو قسان له باره ی رزگاری به بیه ن، به لام له و کاته یدا که زانیان وه حشییه کان جه نگیان هه لایساندووه، ئیدی حه ماسه ت گرتیوونی.

هاواریان کرد: "هه سته مه ولا! بو به ره په رجه دانه وهی وه حشییان رابه رمان به، دواتر نه یینی رزگاریمان بی بلتی!"

بوزا سه ری راوه شان و گوتی: "نا، من نایه م!"

خه لکه که به ته وره بی هاواریان کرد: "هیاکیت؟ ده ترسیت؟"

بوزا به ده نگتیک که له شه که تی و ترس و وره ی نیشتمانی به ره ری تپه راندبوو، وه لامی دانه وه: "من ئیدی سه فه ره که م گه یاندۆته کۆتایی!"

ئه وان هاواریان کرد: "باشه، باخۆمان برۆین و به رگری له سه ره زه مینی با و امان بکه یین!" بوزا ده سستی بو به ره که تدانیان هه لپری. گوتی: "برۆن و دۆعای منتان له گهل بی، ناخر من بو ئه و جتیکه یه رۆیشتم که نه نگوی بو ده رۆن، رۆیشتم و گه راومه ته وه، ئیدی له ژیر ئه م دره خته شکۆفه کردووه دا دانه نیشم و

چاوه رتی گه رانه وهی ئیوه ده که م. ته نی ئه و کاته ی هه مووان له ژیر ئه م دره خته چرۆکردووه دا دانه نیشین، هه ره قسه یه ک من ده یلیم و هه ره قسه یه ک ئیوه ده یلین، بو هه مووان هه لگری یه ک مانا ده بی. به لام هه نووکه هیشتا زۆر زووه، من شتیک ده لیم و ئه نگۆ له شتیک تر حالی ده بن، ناخر ئیمه یه ک زویان نادوین، که واته تا ئه و کاته ی یه کتر ده بیینه وه، سه فه رتیکی خوشتان بو به ئاوات ده خازم!"

ساریووتا گوتی: "مامۆستا من تیناگه م، هه مدیس به زویانی لوغز له گه لماندا ده ئاخفت!"

- "ساریووتا کاتی ده گه رتیتته وه تیده گه یه ت. وه ک گوتم هیشتا زۆر زووه. سه لته های سال ژبان و عه زایی به شه ریبه تم به گیان کریوه، سه لته های سال پرپووم و پرپووم و پتیکه یشتووم. هاواریکانم، به ره له وه هه رگیز به ئاوها نازادیه ک نه گه ییووم. ئه دی بوچی به م نازادیه گه ییم؟ له به ره ئه وهی بریاریکی مه زم دابوو." ئاناندا پرسی: "بریاری مه زن؟" سه ری هه لپری و دانه و بییه وه تا پای پیروزی بوزا ماچ کات.

گوتیبه وه: "مامۆستا، چ بریاریک؟"

- "ناخوازم رۆحم به خواوه ند، به وهی ئیوه ناوتان ناوه خواوه ند بفرۆشم، ناخوازم رۆحم به شه یتان، به وهی ئیوه ناوتان ناوه شه یتان بفرۆشم، نامه وی خوم به هیچ کهس بفرۆشم، من نازادم، خو ش به حالی ئه و که سه ی له چنگی خواوه ند و شه یتان رزگاری ده بی. ئه و، ته نی ئه و که سه یه که رزگاری ده دۆزیتته وه!"

ساریووتا که ئاره قه به هه نیه یدا چۆراو گه ی به سستیوو، پرسی: "رزگاری له چی؟ رزگاری له چی؟ مامۆستا هیشتا وشه گه لیک به سه ر زارته وه ن، ده تسووتین!"

- "ساریووتا نا، نامسووتین، به لکو فینکم ده که نه وه. بمه خشه، به لام نازانم چما به رگه ی ژنه قتنی ئه م وشانه ده گرت و زنده قه ناچی؟"

ساریووتا گوتی: "مامۆستا، ئیمه له وه داین بچین بو جه نگ و ره نگه ئیتر نه گه رتینه وه، ده شی دووباره نه تانیسه وه، ئه م دوا یین وشانه مان بی راکه یه نه. رزگاری له چی؟"

هتور و قورس، وه ک هه لدرانی جه سته یه ک بو ناو خه ره ند، وشه کان له زاری کۆمدرای بوزا وه به ربوونه وه:

- "له رزگاری!"

ساریووتا به سه رسورمانه وه پرسی: "له رزگاری؟ رزگاریون له رزگاری؟ مامۆستا من تیناگه م!"

- "ساریووتا چ باشتر! ناخر گه ر تپیکه یه ت زنده قه ده چی. له گهل ئه مه شدا ئه ی هاواریانی من، ده مه وی بزانه شتیه ی نازادی من ئاوه اییه، من له رزگاری رزگارم بووه!"

بیده نگ بوو، به لام ئیدی نه یده توانی خو ی کۆنترۆل کات.

- "ده مه وی بزانه، هه ره شتیه یه کی تری نازادی کۆیله بییه، گه ره هه مدیس له دایک بام، ئه وا له پیتناو ئه م نازادیه گه وره یه دا، له پیتناو رزگاریون له رزگاری ده جه نگیم. هیتنه به سه، هه نووکه قسه کردن بو ئیمه گه لیک زووه. کاتیک له جه نگ ده گه رتینه وه - ئه گه ره گه رانه وه - ئه وسا هه موو شتیک به به کتر ده لپین. مالتاوا."

هه‌ناسه‌یه‌کی قوولێ هه‌لکیشا، کاتێ بینی موریده‌کانی دوو‌دڵن له‌ روڤشان، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتنی و پرسی: "بۆ‌راوه‌ستاوان؟ هه‌شتا‌ئه‌رکی سه‌رشانی ئیوه‌ جه‌نگه، که‌واته‌ ده‌ی، ده‌ی بۆ‌ جه‌نگ... مال‌ئاوا."

ساریبۆتا‌گوتی: "مامۆستا‌ مال‌ئاوا، ده‌ی باب‌ڕۆین، به‌ئومیدی خودا!"

ئاناندا له‌ جیگه‌که‌ی نه‌جولا، بوزا به‌ئاسوده‌بیبه‌وه‌ به‌تبه‌لی چا‌و‌ دقه‌تی دا.

موریدی نازیز که‌ تا‌ بنا‌گوتی سوور هه‌لگه‌را‌ بوو، گوتی: "مامۆستا‌ من ده‌مه‌وئ لای تو‌ بمینمه‌وه!"

- "ئاناندا‌ی نازیز، له‌به‌ر ترس؟"

- "مامۆستا‌ له‌به‌ر عیشق!"

- "هاورپتی وه‌فادارم، ئاخ‌ر ئیدی عیشق به‌س نییه!"

- "مامۆستا‌ ئه‌مه‌ ده‌زانم، که‌ ده‌داویت، خۆم بیه‌نیم ب‌لێسه‌ زاری ده‌لێسایته‌وه!"

- "ئاناندا‌ ئه‌وه‌ ب‌لێسه‌ نه‌بووه، به‌لکو‌ وشه‌کانی خۆم بوون. هاورپتی ج‌حیل و وه‌فادارم، له‌م وشه‌ سه‌روو ئه‌نسان‌نیانه‌ ده‌گه‌یت؟"

- "به‌لێ پێم وایه‌ تێیان ده‌گه‌م، هه‌ر بۆیه‌ له‌گه‌لتا‌ ده‌مینه‌وه."

- "چییان لێ تێده‌گه‌یت؟"

- "کۆله‌یه‌ ئه‌و که‌سه‌ی ب‌لێ رزگاری بوونی نییه، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر له‌حه‌زه‌یه‌ک هه‌موو وشه‌یه‌ک له‌ وشه‌کانی و هه‌موو کارێک له‌کاره‌کانی هه‌لده‌سه‌نگینێ، به‌ترس و له‌رزوه‌ له‌خۆی ده‌پرسێ: چما رزگارم بێ یاخود نه‌فره‌تم به‌سه‌ردا‌ دابارێ؟ به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌ڕۆم یاخود به‌ره‌و دۆزه‌خ؟ ئاخ‌ر رۆحیک ئومیدی هه‌بێ چۆن ده‌توانی ئازاد بێ؟ هه‌ر که‌سێ ئومیدده‌وار بێ، ئه‌وا له‌ ژيانی خۆی و له‌ دونیای ئاخیره‌ت ده‌ترسێ. بێ چ بریارێک له‌نیوان ئه‌رز و ئاسماندا‌ ماوه‌ته‌وه‌ و چاوه‌پێی شانس یاخود ره‌حمه‌تی خودا ده‌بێ!"

بوزا ده‌ستی به‌قژه‌ ره‌شه‌که‌ی ئاناندا‌ ده‌هینا و گوتی: "به‌ینه‌ره‌وه!"

له‌کاتێکدا‌ بوزا هه‌تور و به‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌ ده‌ستی به‌قژی موریده‌ نازیزه‌که‌یدا‌ ده‌هینا، ماوه‌یه‌ک له‌ژێر دره‌خته‌ شکۆفه‌کردوه‌که‌دا‌ بێده‌نگ بوون.

- "رزگاری واته‌ رزگاربوون له‌هه‌موو رزگارکه‌ران، ئه‌مه‌یه‌ ترۆپکی به‌رزی ئازادی، واته‌ جیگه‌یه‌ک که‌ ئه‌نسان به‌زه‌حمه‌ت ده‌توانی هه‌ناسه‌ی تێدا‌ ب‌دا. ئایا ده‌توانیت به‌رگه‌ بگریت؟"

ئاناندا‌ سه‌ری داگرت و هه‌یچی نه‌گوت.

- "به‌واتایه‌کی تر، هه‌نوکه‌ تێده‌گه‌یت رزگارکه‌ری ته‌وا‌و چ که‌سه‌یکه‌..."

بوزا بۆ‌ساتێک بێده‌نگ بوو، پاشان له‌ کاتێکدا‌ چ‌رۆیه‌کی له‌نیوان په‌نجه‌کانیدا‌ ده‌وتی که‌ له‌ دره‌خته‌که‌وه‌ که‌وتبووه‌ خوارێ، گوتی: "رزگارکه‌ری ته‌وا‌و ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ به‌شه‌ریه‌ت له‌ رزگاری رزگار ده‌کات!"

به‌بیست و شه‌ش پیه‌ته‌ ئه‌بجه‌دییه‌که‌ ئه‌و رێگه‌یه‌م شه‌ق کرد که‌ ده‌چۆوه‌ سه‌ر رزگاری، هه‌نوکه‌ ده‌مزانێ، ده‌مزانێ و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌ ئارام و بێ‌ ترس له‌ دونیام ده‌نۆزی، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ ئیدی نه‌یده‌توانی فریوم ب‌دا. له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ بۆ‌ ده‌ره‌وه‌ داده‌هاتمه‌وه‌ و له‌بیا‌وان و ژنان و ئوتومیته‌لکه‌کان و له‌ مه‌غازی پر له‌ گۆشت و شیرمه‌نی و مه‌ی و میوه‌ و کتیبم ده‌نۆزی و زه‌رده‌خه‌نه‌م ده‌هاتی. هه‌موو ئه‌وانه‌ چ‌ نه‌بوون جگه‌ له‌ هه‌وری ره‌نگاو‌ره‌نگ، شه‌نه‌یه‌کی فیتک هه‌لی ده‌کرد و هه‌مووی ده‌روانه‌نه‌وه‌، ئاخ‌ر قودره‌تی شه‌یتان ئه‌وانه‌ی خولقاندبوو، بۆ‌یه‌ک دوو سه‌عاتیک برسیتی و تینویتی ئه‌نسان ده‌ی کردبووه‌ ناویانه‌وه‌، له‌و دیوه‌وه‌ شه‌نه‌یه‌ک هه‌لی ده‌کرد و وێرانی ده‌کردن.

چوممه‌ سه‌ر جادده‌، تینکه‌ل به‌شه‌پۆلێک خه‌لک بووم که‌ هه‌مووان به‌خه‌یراییه‌کی زۆر رایان ده‌کرد، منیش له‌گه‌ل‌یاندا‌ رام کرد، ئیدی له‌چ شتێک نه‌ده‌ترسام. به‌خۆم گوت: "ئه‌وانه‌ تارمایی، ته‌متومان‌نیک له‌ دلۆیه‌ شه‌ونم، ئه‌دی بۆ‌چی لێیان ب‌ترسم؟ بۆ‌چ نابێ له‌گه‌ل‌یاندا‌ ب‌ڕۆم و ب‌زانم چ‌ ده‌کهن؟" گه‌به‌شتینه‌ سینه‌مایه‌ک به‌رووناکییه‌ سوور و شین و سه‌وزه‌کانییه‌وه‌. چووبه‌ ژوورێ و له‌سه‌ر کورسییه‌ مه‌خمه‌لییه‌کان دانیشتی. له‌سه‌ری هۆله‌که‌وه‌ په‌رده‌یه‌کی رووناک که‌ سێبه‌ره‌کان به‌خه‌یرایی له‌سه‌ری ده‌هاتن و ده‌چوون. ئه‌دی ئه‌م سێبه‌رانه‌ چییان ده‌کرد؟ ما‌چیان ده‌کرد و ده‌یانکوشت و ده‌کوژران. کێژتکم له‌لاوه‌ دانیشتیوو، ده‌می بۆ‌نی دارچینی لێ ده‌هات، که‌ هه‌ناسه‌یده‌دا‌ هه‌ستم ده‌کرد سینگێ به‌رز ده‌بێته‌وه‌، جار ناچار ئه‌ژنۆی به‌ر ئه‌ژنۆم ده‌کسوت، له‌رزتیک رۆچوه‌ گیسانه‌وه‌، به‌لام دوور نه‌که‌وتمه‌وه‌، لای کرده‌وه‌ و بۆ‌ساتێک ته‌ماشای کردم، له‌و نیمیچه‌ رووناکییه‌ی هۆله‌که‌دا‌ پێم وابوو زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی سه‌ر لێویم بیه‌نوه‌.

زۆر زوو له‌ ته‌ماشای ئه‌و سێبه‌رانه‌ بێزاربووم و به‌مه‌به‌ستی جیه‌بێشتنی هۆله‌که‌ له‌جیگه‌که‌م هه‌ستم، کچه‌که‌ش هه‌ستا، له‌چوونه‌ ده‌ره‌وه‌دا‌ هه‌مدیس لای کرده‌وه‌ و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ‌ کردم. که‌وتینه‌ قسان، هه‌روا که‌ مانگ به‌ژوور سه‌رمانه‌وه‌ پرشنگی ده‌دا، رێگه‌ی باخه‌یکمان گرته‌به‌ر و له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌کی چ‌کۆله‌ دانیشتی. هاوین بوو، شه‌و هه‌روه‌کی هه‌نگوین شیرین، گوڵه‌یاس هه‌وای پرکردبوو له‌بۆنی عه‌تر، جووته‌کان(*) ده‌هاتن و ده‌چوون، ئه‌وانی تریش له‌سه‌ر چیمه‌نه‌که‌ راکشابوون و یه‌کتریان له‌نامیزگرتبوو، بولبولێک که‌ خۆی له‌نیوان دوو گوڵه‌یاسدا‌ هه‌شاردا‌بوو، که‌وته‌ خوتندن و دل‌م راچله‌کی، ئه‌وه‌ مه‌ل نه‌بوو، هه‌له‌ت شه‌یتانیکی فیل‌باز بوو، وایزانم له‌کاتی هه‌لگه‌ژان به‌چیا‌ی پسیلوریتیدا‌ ئه‌و ده‌نگه‌م ژنه‌فتبوو، ده‌شمزانی ده‌لتی چی، ده‌ستم رایه‌ل کرد و له‌سه‌ر که‌زبی کێژه‌که‌ دا‌منا.

لێم پرسی: "ئاوت چیه‌؟"

به‌پێکه‌نینه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌: "فریدا! پتوبست به‌پرسیار نا‌کا، ناوم ژنه!"

هه‌مان سات شتێکی خه‌ته‌ر له‌ زارم ده‌رچوو، ئه‌وه‌ی گوتم قسه‌ی من نه‌بوو، به‌لکو‌هی ئه‌وی تر بوو، هی بابیشم نه‌بوو که‌ رقی له‌ ژن بوو، قسه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی تر بوو. ئه‌وکاته‌ی ئه‌و قسانه‌م به‌زاردا‌ هاتن،

(*) مه‌به‌ست له‌ کوپ و کچی هاورپتی یه‌کدین نه‌ک ژن و میترد.

ترس سهراپای بوونی لهخۆوه پیتچا، بهلام ئیدی کات درهنگ بوو.

- "فریدا ئەمشهوه لهگهڵم دهیبت؟"

کیزهکه بههیمینی وهلامی دایهوه: "ئەمشهوه نا، ناتوانم، سههینی."

ههستم بهحهوانهوه کرد، بهپهله ههستام، جیا بووینهوه، خیرا گهرامهوه ژوورهکه، پاشان شتیکی سهیر رووی دا که ئەقل نایبرئ. روو داویک که ههتا ئیستایش کاتێ بیرم دهکهوتیهوه لهرز دامدهگرئ. ههر بهراست روچی ئینسان نابوو نایخ، پر له بهر دهکته و شکۆ، بهلام جهستهیهکی ههنگرتوه که روژ بهروژ بوگهنتر دهکات. لهپتی گهراپانهوه دا بوژوورهکه، وژهی ههنگرتوانی خوینم بۆ سهرم دهژنهفت، روحم تووره و کاتێ ههستی کردبوو دهخلیسکیته گوناههوه، لیتوریزێ له بیزارای و توورپیی ههستابوه سههیری و بۆ ساتیتیک هه دادانی نهبوو، لیکدا لیکدا خوین بۆ سهری بهرز دهبووه و لهروخسارمدا کوودهبووه. تا هیتور هیتور ههستم کرد لیبو و گۆنا و نیوچهوانم زامدار بوون. چاوانم هیند چکۆله ببوونهوه که هیندهی دوو کونیان لێ ماپۆوه و زۆر بهزهحمته دهمتوانی شتیکی ببینم.

لهترم ددها و پهلهم بوو زوو خۆم بهگهیمهوه مالهوه و وهزعی خۆم له ئاوینهدا تهماشاکهم.

دوچار کاتێ گهیشتم و گلۆیهکه که داگیرساندو تهماشای ئاوینهم کرد، لهترسا هاوارم لێ ههستا، ناخر تهواوی روخسارم بهشپوهیهکی ترسناک ههلاوساو و شتیواو بوو، چاوانم بهزهحمته له میانهای دوو کوته گوشتی سووره دیار و دهمم ببووه باریکه قهیتانیک که نه دهکراپهوه. فریدام کهوتهوه بیر، ناخر بهوه زعیکی ئاوها نه فره تاوییهوه چون دهمتوانی ببینم؟ برووسکهیه که بهم وشانه بۆ کرد: "سههیی ناتوانم بیتم، دوو سههیی دیم!" شهلال له ئاومیدی خۆمدا به تهخته نوینه که دا. لهخۆم پرسییی: "بلتی ئەمه چ نهخۆشیهک بێ؟ گهریبه؟"

که منال بووم، له کریت بهزۆری گهراپهکانم بهروخساری ئاوساو و قلیش قلیش و سوور وهک خوین دهبینی، هه نووکه هاتهوه بیرم که ئەوکات ترسیکی وههیاان تیدا چاندبووم که روژتیکیان گوتم: "گهراپادشا بام، ئەوا هه موو گهراپهکانم دهگرت و بهردم به ملیانهوه شه ته که ددها و دهمخستنه زهراپاوه!" دهشی ئەو نه بینراوه، یه کیک له نه بینراوهکان، ئەو قسه ئاینسانیییهی منی بیرکهوتیهتهوه و له تۆلهی ئەوه دا ئەم نهخۆشیهی ترسناکی بۆ رهوانه کردبم!

ئەو شهوه له حزیهک خهوه نه چوووه چاوانم، پهروشی هاتنی سپنده بووم. بهخۆم دهگوت و بهوه دلخۆشیی خۆم ددهایهوه که رهنگه تا هاتنی سپنده نهخۆشیه که بهریدام. لیکدا لیکدا دهستم له دهمچاومهوه ددها تا بزانه چما ئاوساوییه که نه شتوتوه یان نا. کاتێ سپندهی دا له تهخته نوینه که پهریه خوارێ و خۆم گهیا نه بهر ئاوینه که، دهممکیکی ترسناک له گوشت، روخساری پۆشیبووم، پیستی دهمچاوم قلیش قلیش و ئاویکی سپیی مه پیلوه زهردی لێ دههاته دهرهوه، ئینسان نه بووم، بهلکو شهیتانیک بووم بۆ خۆم.

خزمهتچییه کهم بانگ کرد تا برووسکه کهی بدهم، ههر ئەو ساته ی دهرگا کهی کردهوه و منی بینی، زریکه یهکی کرد و روخساری له ما بهینی هه رتک دهستیدا ههشاردا. بێ ئەوهی بویری نزیکم بیتهوه،

برووسکه کهی رفاند و رویشته. روژتیک و دووان و سیان و ههفته یهک و دوو ههفته تیپه پین. هه موو روژتیک و له ترسی ئەوهی نه با فریدا بێ بۆ لام و بهوه زعهوه بمبینی، هه مان برووسکه م بۆ دهنارد: "ئهمرو ناتوانم بیتم، سههینی دیم!"

تۆز قاتییک ههستم به ئازار نه ده کرد، بهلام له کاتی خوارندا نه مده توانی زار هه لیبینمهوه، خۆراکم ته نی شیر و شه ره تهی لیمو بوو که به قامیش دهمخوارهوه. دوچار ئیدی پرستم لێ برا، چهند کتیبیک تابهت به دهر و ناسی، هی (ولیهیم ستیکیل) ی قوتایی به نیتوانگی فرۆیدم خویندبووه، چووم به دوایدا گهراپام، دهر و نهم منی دوو چاری ئەم نهخۆشیه کردبوو به بێ ئەوهی هۆکه ی بزانه. مه زندهم کردبوو هه موو ئەو شتانه له بن سهری دهر و نهمدان. مامۆستای دانا گویتی بۆ ئیعتیرافه کانم رادیرا، حه کایه تی ژیانم بۆ گهراپهوه که چون له تافی هه رزه کاریبهوه به ره و ژور به دوا ی رزگاریدا گهراوم و چون سالانیک به دوا ی مه سیحدا رویشتووم و چوناو چونی دوچار ئابینه کهیم زۆر ساکار و گه شبنانه بینیه و چلۆن دهبهرداری بووم و له بری وی شوینیی بوزام هه لگرتوه.

پروفسیسۆر زهرده خه نه یه کی هاتی و گوتی: "گهراپانه دوا ی سه ره تا و کو تایی دنیادا نهخۆشیه، ئینسانی سروشتی دهی، ههول ددهات، خهم و شادی ته جروه دهکات، ژن دههینتی و منال دهخاتهوه و کاتی خۆی به پرساری له کوئی و بۆ کوئی و بۆچییهوه به هه ده ر نادات. بهلام تۆ چیرۆکه کهت ته واو نه کرد، هیشتا شتیکم لێ دهشاریتهوه، ددان به هه موو شتیکی بێ!" بۆم گهراپهوه چون فریدام ناسیه و واده که کمان بۆ یه کتر بینین داناوه. ئوستاد دای له قاقای پیکه نینیکی قام و گالته نامیز، به توورپیی ته ماشایم کرد، رقم لیبی ده بووه چونکه نه ئینییه کانی له ژیر زه ری به نه کهیدا ده پشکنی و له هه ولێ ئەوه دا بوو به گوشار دهرگا داخراوه کانی ناوه دم بکاته وه.

گوتی: "بهسه، بهسه، تا له قینا بیت ئەم دهمامکه بهروخسارتهوه دهمینتی. ئەو نهخۆشیهی دوو چاری بویت پیتی ده گوترئ (دهرده زاهید). له م سه رده مه ی ئیمه دا ئەم نهخۆشیه زۆر ده گمه نه. چونکه ئەورۆ کام جهسته هیه گوتراپه لێ روچ بێ؟ ئایا هه رگیز ئەفسانه ی قه دیسانت خویندۆتهوه؟ ئەو زاهیده ت بیردیتهوه که بیابانی (تیبس) ی جی هیشته و به هه له داوان خۆی گهیا نه نیزیکنترین شار، چونکه له ناکاو تیکرا دتوی زینا سواری کۆلی ببوو، ههستی ده کرد ئیدی ناچار ده بێ له گه ل ژنیکدا بنوی. رای کرد و هه رای کرد، بهلام هه روا که ده بویست له دهر و زا ی شهروه بجیتته ژوورئ، سه بری خۆی کرد و به ترسه وه بینی گه ری داویتیه به دهنی. بهلام ئەوه گه ری نه بوو، هه مان ئەو نهخۆشیه بوو که ئەلعان تۆ دوو چاری بویت. به ئاوها روخساریکی شوومهوه چون دهیتوانی له گه ل ژنیکدا رو به روو بیته وه؟ چ ژنیک هه یه چه زکا دهستی لیبه دا؟ هه ر بۆیه به په له به ره و بیابان، بۆ سه مه وه که ی خۆی گهراپه وه و سو یاسی خودای کرد که له گونا هیک رزگاری کرد، خوداش لیتی بوورا و نهخۆشیه که ی له جهسته یدا نه هیشته. ئیستا تیگه یشتیت؟ تۆ که له دونیا بینی بوزادا غه رق بویت، ئیدی روچی تۆ نوستا له گه ل ژندا به گونا هیک داده نی که لیتخۆشبوونی نییه، هه ر بۆیه مۆله ت به جهسته نادا له ئاوها گونا هیکه وه بگلن. له م سه رده مه ی ئیمه دا روچه گه لی له م جو ره ده گمه نن، به دریزایی ئەو سالانه ی له دهر و ناسیدا کار ده که م ته نها یه ک حاله تی

هاوشیتوی ئەمەم بېنیو، ئەویش خانمیکى تا بلتئى ئىماندار و داوینپاکی قئینایى بو، ئەم ژنە مئیردەکەى زۆر خوئشدهویست، بەلام ئەو لەبەردى جهنگ دەبىن کە بەرپیکەوت کورپیکى جحیل دەبىنى و عاشقى دەبى. شەوئیکیان لەو دەابوو خوئى بەدەست کورپى جحیلەو بەدا، رۆحى یاخى دەبى و قەد راست دەکاتو، ئىدى روخسارى هاوشیتوی روخسارى توئ ناشرین و هەلەئاوسى. ناومئیدانە سەردانى کردم، دلنایم کردو هەر لەگەل گەرانهوئى مئیردەکەیدا چاک دەبیتەو. لەراستیدا هەر لەگەل گەرانهوئى مئیردەکەیدا، بەواتایەکی تر، هەر لەگەل لاچوونى خەتەرى گوناھدا، روخسارى خانمەکە جوانبى جارانى بو گەرپایەو. بو توئیش هەر هەمان شتە، لەگەل جیھتشتنى قئینا و دەسبەرداربوون لەفریدا، چاک دەبیتەو. " قسەکانى نەچوون بەئەقلمدا، هەر و لە کاتیکدا کە بەحالتى وروژانئیکى سەرسەختانەو لەعەيادەکە دەچومە دەر، بەخۆم گوت: "ئەمە خەرافاتى عیلمە، لە قئینا دەمئینمەو وەزەم باش دەبى!" مانگئیکى تر مامەو، بەلام دەمامکەکە لە روخسارم دانەمالرا، بەردەوامیش برووسکەم بو فریدا دەکرد: "ئەمرو ناتوانم بئیم، سەبەى دئیم!" هەلبەت قەت ئەو سەبەىنئى نەهات. بەیانبىەکیان کە ئىدى تەواوئیک وەزەم ناچۆر بو، برپارى سەفەرم دا. لە تەختەنوئینەکە دابەزیم، جانتاکەم هەلگرت، بەپئیلکەکانەکاندا هاتە خوارو، چومە سەر جاددە و رێگەى وئستگەى قیتارم گرتەبەر. بەیانى زوو بو، شەبەکى فئینک هەلئى کردبو، کرپکاران، پیاوو ژن پۆل پۆل بەرەو کار دەچوون، هئشتا بابۆلەى خوارنەکانیان دەجوو، هئشتا رووناکى خۆر نەگەیشتبوو شەقامەکان، چەند پەنجەرەیکە کرابوونەو، شار لەدەمى بئیداربوونەودا بو، مېزاجم نارام و بەهەنگاوى هئور دەرۆشتم، منیش رپک هەر وەکو شار خەرىک بوو بئیدار دەبوومەو. هەر و لە دەچومە پئیش هەستم دەکرد قورسایى سەر روخسارم دادەگيرئ، چاوانم نازاد دەبن، هەنووکە دەمتوانى بئینم، ناوساوى لچ و لئوم نئیشتەو و وەکى مندالئیک کەوتە فیکەکئیشان، شەبەکى فئینک وەک دەستئیکى مېهەبان بەسەر روخسارمدا دەهات، کە گەیشتمە وئستگەى قیتار، ناوئینە چکۆلەکەى گيرفانم دەرھئینا تا تەماشای خۆمى تئیدا بکەم. وەى چ خوئشبیەک! چ شانئیک! هەلاوساوى روخسارم بەتەواوئەتى نئیشتبوو، روخسارى پئیشووم- لووت و دەم و گۇنا- کرابوونەو، ئىدى شەیتان تئى تەقاندبوو، جارئیکى تر ببوومەو بەئینسان.

لەو رۆژەو پەبەم بەو برد کە رۆحى ئئینسان چاوەبەکى ترسناک و خەتەرى ئاژاوەکانە. بئ ئەوئى خۆمان بزائین هەلگى هئزئیکى تەقئینەوئەبى گەورەبە لە گوئشت و بەزدا، خەراپتر لەمە ئەوئەبە خۆمان نامانەوئى بزائین، چونکە ئەوکات بئیانووەکانى ناپاکى و ترسنۆکى و درۆزنى بزر دەکەبن، ئىدى ناتوانین لەودبو دەمامکى وەھمى لاوزى و بئیتوانابى ئئینسانەو خۆ حەشاردەبن، گەر ناپاک و ترسنۆک و درۆزئین، دەبى خۆمان بەرپرسارىتئیبان هەلگى، چونکە گەرچى ئئیمە هئزئیکى بەگورمان لەناخدا، بەرئەوئى نەبا نابوتمان کا، جورئەتى خستەگەرمان نئیبە. لەبرى ئەو رێگەبەکى نارام و ئئیسراحت دەگرئینە بەر و لئ دەگەرئین ئەم هئزە هئورھئور دامرکئیتەو و بئیتە گوئشت و بەز. چەند ترسناکە بئخەبەر بوون لەوئى خاوەنى ئاوا هئزئیکى! گەر بەوئەمان زانئبا ئەوا شانازمان بەرۆحى خۆمانەو دەکرد. لەتەواوى ناسمان و لەسەرپاى ئەرزدا، چ شتئیکى تر نئیبە هئندەى رۆحى ئئینسان لە خواوند بچئ.

بەرلین

قئینام جئ هئشت و چوم بو بەرلین. هەرچەند بوزا زۆر لەتئینوئیتئیبەکانى ناوئەوئى شکاندبوو، بەلام نەتوانبوو تئینوئیتئیم بو بئینى سەرزەمىن و زەرباکان، ئەوئى کە لەتوانامدا هەبە، دامرکئیتئەو. ناخ وى شتئیکى بئ بەخشیم کە خوئى ناوى ناوہ چاوى فئیل، توانای بئینى هەموو شتئیک بو بەکەم جار و مالئاوایى لئکردنبا، توانای بئینى هەموو شتئیک بو دوايەمىن جار و مالئاوایى لئکردنبا.

هەمیشە بەخۆم دەگوت دونیا تارمايئیبە و مرۆقەکانئیش تارمايى، ئەوانە بوونەوئەرانى شەوئەن، فەرزەندانى شەوئەنئیش خئیرا ديارنامئین. بوزا، ئەو خۆرە رەشە هەلا تئبوو، ئەوانئیش توابوونەو و ببوونە هئچ. بەلام هاوسۆزى، هاوسۆزى و ئەقئین بالئیان بەسەر رۆحمدا کئشا. چ دەبوو گەر بئتوانبنا ساتئیکتر ئەم تارمايئانە لەکەنارى خەونەکانفا گلەمەو و نەهئلم لەناوئبچن! هەستم دەکرد دوا ترپەى دلئم خوئى لەجەبەى زەردەو نەپئچاوە، هئشتا ترپەبەکى سوورى توخ مابوو و سەرسەختانە لئبەدا، ملئ نەدەدا و لئ نەدەگەر بوزا بەتەواوى داگيرمکا. کرئیبەک لە ناخدا دەستى نارەزايى بەرزکردبوو و قائل نەبوو بەکە فارزەنغ(*)ى مسئن وەک باج بداتە ئەو داگيرکەرە ئاشتئخوازە.

لە بەرلین بوو هەستم بەهەموو ئەمانە کرد، هەنووکەش کاتئیک چاوانم لئیک دەئیم و گوناھەکانم - گوناھە کوئزەرەکانى بەکئ لەپەیرەوانى بوزا - لەو شارە دزئوئەدا وەبئیر دئتەو، یادەوئەرىم پر دەبئ لە پئیکەنئ و وشەگەلئى ناگرئین، پردەبئ لە شەوانى گەرم و گور کە بئ ئەندئشەى خەون تئبەرئین، پر دەبئ لە داربەرئو و دار ئالبالووى شوکۆفەکردوو، پر دەبئ لە چاوانى هەمیشە برسئى بەهوئى، پر دەبئ لەبۆنى تئزئى بن بالئى ژن و ئىدى ناتوانم شتەکان لەشوئنى گونجاوى خۆباندانئیم.

پەرپەرە دەفتەرى زەردەهەلگەرپاوى یادەوئەرىبەکانم هەلەدەمەو و هەول دەدەم وەبئیر خۆمى بەئئیمەو کە چما کامەیان بەکەم و کامەیان دواتر رووى دا، چ سوئندپکمان خوار و هوئى جبابوونەو چ بوو. بەراستى مەزە قودرەتى پئتەکانى ئەلفوئى، ئەو بئست و شەش سەربازە وردبەبەى کە لە لئوارى خەرنەدا رادەوئست تا گەر بو ماوئەبەکى کورئیش بئ پارئزگارى لە دلئ ئئینسان بکەن و بەر بگرن لەهەلئدئیران و نوقوم بوونى لەچاوانى رەش و بئ بنى بوزادا.

دووئەمى ئوکتۆبەر

هەنووکە سئ رۆژە بەنئو شەقامە بئ کۆتابى و بەک رەنگەکانى بەرلئندا دەگەرئیم. داربەرئوئەکان رووت بوونەتەو و بايەکى گەلئیک سارد هەلئى کردوو، دلئ بوئە شەختە. ئەمرو لای دەروازەبەکى گەورەو تئبەرئیم کە بەپئتى درشت لە سەرئوئەوئە نووسرابوو: (کوئزەرى ريفورمى پەرودەبئى). بەفر دەبارى و سەرمام بوو، چومە ژوورئى، هۆلەکە جمەى دەهات لەژن و پياو و مامۆستا، گەرپام بو جئگەبەک لئى

(*) دراوئیکى کەم بايەخى بەرئانئیبە.

دانیشم، له ناکا ورا بلوسیکی پرته قالیم بینی که له نیو چاکه ته بۆر و ره شه کاندای دره وشه ی دهات. چۆن رهنگی گول مپروو بۆ لای خۆی کیش دهکات، ئاوها منیش به ره و لای ئه و کپزه بلوس پرته قالیبه کیش بووم. کورسیبه که ی لایه وه چۆل بوو، دانیستم. یه کچی له مامۆستاکان به تره زۆکی پیکه نیناوی دادهاته وه و راست ده بۆوه، نه ره ته ی ده کیشا، نه ختیگ ناوی ده خواره وه و که مپیک هپور ده بۆوه، پاشان هه مدیس ئاگری ده گرت ه وه، ته و اوی قسه کانی له باری ئه وه وه بوو چۆن گه ره کبیته تی به رنامه ی قوتا بخان کان بگۆرئ و نه وه یه کی نوئی ئه لمانیایی دروست کات، نه وه یه ک که گالته به ژبان و مهرگ بکات. ئاخه ئه مپیش رزگار که رتیکی تر بوو که ده یویست دونیا به ویران کردنی رزگار کات.

لام به لای کپزه که دا کرده وه، که زبی ره شتیکی قه ترانی و چاوانی گه وره و رهش و بایامی و که پوویشی که مپیک چه ماوه، پیتست ئه سمه ر به ره نگی که ره همانی دپین، چند په له یه کی ته نک به روخساریبه وه. بۆی دانه و به وه و لیم پرسی: "بزانه ده زانیت خه لکی کویم؟"

تا بناگۆئ سوور هه لگه پرا و وه لامی دایه وه: "سه رزه مینی هه تاوا!"

- "راسته، لیره خه ریکه ده خنکیم، ده لیتی چی بچینه ده رئ و پیاسه یه ک بکه یین؟"

- "به لئ، با پڕۆین!"

که چوینه ده ره وه، وه ک مندالیک یاریبه کی نویمان پین به خشیبی که وته هه لبه ز و دابه ز و پیکه نین.

- "ناوم ساریتایه، جووله که م و شیره ده نووسم!"

چوینه باخیکه وه، گه لای ورد له سه ر عه رده که که له که ببوو، له ژئیر پیماندا خرمه ی دهات، دهستم نایه سه ر قۆی، گه رم و نه رم و نیان بوو وه کی ئاوریشم، بی سرته راوه ستا و گه ردنی درێژکرد وه ک ئه وه ی گۆئ بۆ شتیگ رادیرئ. گوئی: "ده ست هیز ده به خشئ. هه ر ده لیتی گۆزه یه کم که له کانی پراکرام له ئاوا!" کات پاش نیوه رۆ بوو. گوتم: "باشتره پڕۆین شتیگ به خۆین، شوڕبایه کی خه ست و له کول تا گه رم بینه وه."

- "رۆژووی یه هودییانه، خواردن گونا هه، منیش وه ک تو برسی و سه رمامه، به لام خواردن گونا هه!"

- "که واته وه ره با گونا هه که یین تا دواتر بتوانین تۆیه که یین و خوا وه ندی تو، یه هودی ترسناک لیمان ببوورئ!"

پیتده چوو نیگه ران بووی، له به ره ئه وه ی که ئاوها به تانه وه ناوی خوا وه نده که یم بردبوو.

- "ده ی فه رموو بزانه خوا وه نده که ی ئیوه کبیته؟"

پرسیاره که ی له رزتیکی رۆبده جه سه ته مه وه، ههستم کرد به رامبه ر خوا وه نده که ی خۆیشم دوو چاری گونا ه بووم. به درێژی ئه و کاته بیرم چوو بۆوه که ئه م روخساره و ئه م که زبیه و ئه م پیتسته که ره مانیبیه جگه له تارمایی چ شتیکی تر نیبه و بۆ ره واندنه وه ی فووم نه کرد، ئاخه نه مویست فوو بکه م.

کیژۆله که به پیکه نینه وه پرسی: "دیونیزبۆس؟ مه یئۆشی گه وره؟"

- "نا، نا، که سیتیکی تر، که سیتیکی ترسناکتر له یه هوه ی خوا وه ندی تو... مه پرسه!"

ده بوو له هه مان ساتدا ههستم و پڕۆم، به لام دلم به حالی له شی خۆم و جه سه ته ی وی سووتا و مامه وه. بۆ ئه وه ی خه یالی به ره و لایه کی تر به رم، گوتم: "یه کچی له شیعره کانت به خۆینه وه!"

روخساری پرنگی دا، دهنگی نه وازشکه ر و خه مینتر بوو:

ئهی نه فیکراوان که هیشتا په یتان به وه نه بر دووه

مه نفایه نیشتیمان

کاتی پین ده نیینه شارگه لی نوپوه

نیشتیمان وه ک خوشکی له لامانه وه ده روا

ئهی ئه و نه فیکراوانه ی هیشتا په یتان به وه نه بر دووه

گه ر له دلّه نه فیکراوه کانا نا

زه رده خه نه یه ک بیه خشین

ئیدی غه زه لی غه زه لان ده س پیتده کا!

چاوانی پیر بوون له فرمیسک، پرسیم: "ده گرت؟"

وه لامی دایه وه: "ده ست له هه رکوتی جه سه ته ی یه هودیا نه وه بده بت، ده ست به ر برنیگ ده که وی!"

سیی ئوکتۆیه ر

چ ده بوو گه ر ئینسان بیتوانیا هه مپیشه سه رمه ست بمایه ته وه! چ ده بوو گه ر دیونیزبۆس قادیری ره ها با! به لام سه رمه سته ی به خیرایی له به یین ده چی، زه یین رووناک ده بیته وه و جه سه ته ی گه رم و تۆکه ده بیته وه به تارمایی. رۆژی دواتر زه یینم بیدار ببۆوه، به رق و زه بر و زهنگه وه ته ماشای ده کردم و هاواری ده کرد: (هه ی زندیق، خایین، په یمان شکین، شه رمه زارم له گه ل تۆدا ده ژیم و سه فه ر ده که م، ده شئ بوزا بتوانی لیت بسوورئ، به لام من ناتوانم. وای گه ر جار تیکی تر پین به خه یته بۆسه ی کیژۆله پرته قالی ره نگ پۆشه که وه!)

له گه ل ئه مه شدا یه که مین شتی له و به یانیبه دا کردم، هه مان رنکه ی لای ویم گرت به ر و گه رامه وه هۆلی کۆنگه. سه رنجم دا، کیژهی پرته قالی پۆش چ ئه سه ری نه بوو، گه رچی ده مویست شادومان بم، به لام نه مستوانی. هه مدیس قسه ی توره اتم له هۆله که دا ده ژنه فت، زۆریه ی گوپگره کان بۆ هپور کردنه وه ی برستیبی خۆیان ستویان ده خوارد، ژماره یه کیش دانه ویبونه وه و خه ریکی تیبینی و سه ره قه له م نووسین بوون، کوتوپر له دووه هه ستم به شتیگ کرد، شتیگ وه ک هه ناسه ی گه رم، روخساریک به دوامدا ده گه رپا و له سه رم گیرسایه وه. ئاورم دایه وه و له وسه ری هۆله که وه ببینم، شالیتیکی زه ییتوونی توخ و دره وشاوه ی پۆشیبوو، له به ره وه ی هۆله که سارد بوو، ئیخه ی پالتۆ خوربیه که ی به رز کرد بۆوه، زه رده خه نه یه کی بۆ کردم، روخساری وه ک په یکه رتیکی مه رمه پینی به ره هه تاو پرنگی ددها.

ئیدی بۆ ببینی ئاورم نه دایه وه، هه ولّم دا بچمه ده ره وه، به لام له راره وه که خۆی گه یاندمی و

نامیله که یه کی شیعره کانی دا پیم، کهوته پیکه نین و ههلبهز و دابهز، سه رمهستی رۆژی پیشووی تیدا نه په ویستوه، بهلام نیگه رانی لئ جیابونه وهی و جیهه شستن بووم. بۆ ساتتیک که دانه ویه وه و بۆ خود احافیزی دهستم بۆ لای رایه لکرد، سه رنجم دا به چاوانیکی پر له پرسیار و گومانای که سببه ریک له ترس بالی به سه ردا کیشابوو، سه یرم دهکا. جهسته ی چکۆله تر و چه ماوه تر دیاربوو، چوو بۆوه ناو خۆی، دلّم بۆ سووتا و له چه یوه تا دهستم نایه سه ر پشتی و شان له لایه کانییم گوشی. له تاو ئازار و خۆشی زیرکاندی.

خۆی راپسکاند و ویستی راکا. پرسی: "بۆ ئازارم دهدهیت؟"

- "له بهرته وهی تو له قوریکی تر دروست بوویت و له بهرته وهی خواوه ندهکی ترت هه یه. له بهرته وهی به درتزیایی شهو بیرم لئ کردیته وه. ده مویست پرسیارگه لیکت لئ بکه م، بهلام ده بیی به راستی وهلام بدیته وه."

- "بۆچ راستی نالیم؟ من لیبی ناترسم، من جووله که م!"

- "خواوه ندی تو فه رمانت پیده کا چ بکه یه؟ چ ئه رکیکت ده خاته سه رشان؟ ده مه وئ بهرله وهی له مه زیاتر په یوه ندیبه که مان په ره بستی، ئه مه بزائم!"

- "رق! ئه مه یه که مین ئه رکه. ئیسراحتت کرد؟"

له ناکاوا روخساری گرژ بوو، گهرچی لیبه گوشتنه کانی ئیدی قسه یان نه ده گوت، بهلام هه ر ده لرین. له ودیو روخساره ئه سمه ر و جوانه که یه وه دوو چاوی زهرد و شه ویله ی زلی من پلنگی وه دیارکه وت. هه مدیس به گالته جار ی و به چرپه وه گوتی: "هه نووکه ئیسراحتت کرد؟"

قسه که ی بوزام بیرکه وته وه که ده بیترئ: (گه ر وهلامی رق بهرق بدهینه وه، ئه وا هه رگیز دنیا رزگاری نابیت له رق!)

وهلامیم دایه وه: "رق ئه و خزمه تکاره یه که له پیتشه وه ده روا و ریکه پاک ده کاته وه تا سهروه ری پیدایه پروا!"

- "سهروه ر کییه؟"

- "ئه قین!"

کیژه ی جوو به گالته جار پیه وه پیکه نی، گوتی: "ئه وه مه سیحه که ی تویه ئاوا ده باعیتن. بهلام یه هوه که ی ئیمه ئه مر دهکا: گه ر که سیک ددانیکی شکانیت، تۆبش ته واوی ددانه کانی وی بشکینه! تو به رخیست و منیش ده له گورگیکی زامدار. ئیمه هه رگیز ناتوانین تیکه لایه بین. زۆر جوانه که بهرله وهی یه کتر ماچ که یین درکمان به و مه سه له یه کرد!"

- "دو نیا چ خهرا په یه کی به رامه ر کردوویت؟ بۆچ ده ته وئ ویرانی که یه؟"

- "من گومانم هه یه تو پیشتر برسی بوویت. نا، تو برسیتیت نه چه شتوه، له ژیر پردا نه نووستویت، هه رگیز له قه سا بخانه یه کی نه خشه بۆ دار پتر او دا دایکت سه ر نه براره و. به کورتی تو مافی ئه وه ت نییه برسیست، ئه م دو نیا یه - دو نیا که ی تو- زالم و گه نده له، بهلام دلّی ئیمه ئاواهی نییه، ده مه وئ کۆمه کی

هاو پیکانم که م تا ویرانی که ن و دو نیا یه کی تری له سه ر رۆنن، دو نیا یه ک که دلّمانی تیدا شه رمه زار نه بی!"

به ژیر دره خته رووته نه کاند ده رۆبشتن، هیشتا چه ند گه لایه ک به په لکی دره خته کانه وه ما بوون، بهلام بایه کی توند ئه وانیشی لیکر دته وه و به سه ر و شانی ئیمه دا که وتن. کیژه ی جوو هه لده لرزی، ده سکیشه کانی کون کون بوون، بلوسه که ی ته نک و پاژنه ی پیلاره کانی له وه دا بوو به ری بدا. بۆ ساتتیک به تیله ی چا و سه یرتکی چاوانیم کرد و به ترسه وه بینیم له من ده نۆرن و له رقدا هه لایساون.

ده بی چ به سه ر ئه م کیژه دا هاتی که به ئاوا ره قیکه وه ده وئ؟ به خۆم گوت: "زه نگه بۆ ساتتیک ترسابی که نه با له بهر ی دوژمن عاشقی پیاوێک بی!"

لیوانی له تا و سه ر ما شین هه لگه رابوون، چۆقه ی ددانی ده هات، به شه رمه وه پالتۆکه م له به ری خۆم دا که ند و بهر له وهی هه لیبی به په له دام به شانیدا. به رقه وه سه له مییه وه و هه ولّی دا پالتۆکه له سه ر شانی داگرئ، بهلام من توند گرتم و تکام لئ کرد داینه گرئ.

راوه ستا، وه ک ئه وهی هه ناسه ی ته نگ بووی، دهستی له بهر نه نگاری هه لگرت، ههستم کرد گه رمایی جهسته م له رتی پالتۆکه وه هیتور هیتور و به قوولّی رۆده چیته جهسته یه وه. هه مدیس لیوی سوور هه لگه را، ورده ورده روخساری هه مان جوانی پیشووی وه دهس هینایه وه، خۆی پیتوه راگرتم، پیده چوو ئه ژنۆی سپر بووی.

به چرپه گوتی: "گه رمبوونه وه شتیکی باشه، که گه رمته ده بیته وه وا هه ست ده که یه ژبان له گۆر اندایه!" خه ریک بوو چاوانم پر ده بوون له فرمی سیک. له فیکره وه چووم: "تۆزیک گه رما، تیکه یه ک نان، سا پیتیه ک به ژوور سه ره وه، قسه یه کی خۆش و ئیدی رق ده ره ویتته وه!"

گه شتیبوینه ماله که ی.

پرسیم: "کهنگی بتینمه وه؟"

گوتی: "ها پالتۆکه ت بگه ر. ئه لعان تیکه یه شتم که سیک پالتۆبه کی فه رووی له بهر دابی، بۆچی وه کی تۆ ده ناخقی! ها بیگه ر، دلّم خه ریکه له لیدان ده که وئ!"

- "سارینا دلّت نا، به لکو رقت!"

- "جیاوازی نییه، پیرۆزیی سه رما و برسیتی، بی ئه وانه له خۆشیدا نوقوم ده بم، به واتایه کی تر ده مر و ده مه جه نازه، خود احافیز!"

دهستی بۆ رانه گرتم، جانتا که ی کرده وه کلله که ی ده ره ینا تا ده رگا که بکاته وه.

هه مدیس گوتم: "کهنگی بتینمه وه؟"

روخساری هه مدیس ده مامکی زهردی رقی پۆشییه وه، بی ئه وهی وهلام بداته وه ده رگا که ی کرده وه و له تاریکیدا بز بوو.

ئیدی جار تکی تر نه مبینیه وه.

له ژووره که دا خوم به بند کرد، دلّم بېووه هه مبانه یه ک کرمی ئاوریشم، دونیا له ناکاو پیکرا دووباره گوشت و ئیسکی پویشییه وه. وا پیده چوو له راستیدا بونی هه بئ. تینوو پیتیه پینجانه که له جهسته مدا کرابوونه وه و که و تمه بانگ کردنی بوزا تا بئ و شه یسانی لی و ده درنی. کاتی خۆی قه دیسیکی گه وره دواى چل سال زوهد نه یتوانیبوو بگاته خواوهند، شتیکی هه بوو له پیکه یدا ده وه ستا و نه یده هیشت بگاته خودا. دواى ئه و چل ساله، ئه وسا تیکه یشت ئه و ریگره گۆزه یه کی چکۆله بووه که له راده به در خوشی و یستووه، چونکه ئه و ئاوه ی سارد ده کرد که تیی ده کرد، گۆزه که ی شکاند و به کسه ر یه کانگیری خواوهندبوو. ده مزانی، ده مزانی سه باره ت به منیش، پیره گۆزه جهسته ی پر له زه تی کیژۆله که بوو. ئاخر گه ر منیش و یستبام له گه ل خواوهنددا یه کانگیرم، ئه وا ده بوو ئه م جهسته یه م له ناویردا که چه قی ریکه ی لی گرتیووم. کاتی ههنگیکی بیکانه دزه ده کاته شانیه که وه تا ههنگینه که ی به تالان به ری، ههنگه لی کرتیکار هیرشی بۆ ده بن، جهسته ی له تۆرک میوی بۆنخۆشه وه ده پیتچن و ده یخنکیتن. تۆری میوی من له وشه و شاعر و قافییه پیکهاتوه. به م قاقزه پیرۆزانه ساریتام ده پیتچایه وه و نه مده هیشت ههنگینه که م به تالان به ری.

خوتین بۆ لاجانگه کانم هه لگزا، خه یاله په رته کانم کۆکردنه وه و هه ولّم دا گوو و هیزم له سه ر جهسته یه ک، دهنگیک، دوو چاوی ره شی گومانایوی چرکه مه وه. ده موسیست هه موو ئه وان هه وده درنیم، چونکه له بوزایان جوئ ده کردمه وه.

وشه کانم کۆکردنه وه و خوم پینشیان که وتم و بۆ جهنگ چووم. که وتمه نووسین، به لام هه رچه ندیک زیاتر ده منوسی، مه به سه ته که م لی دوور ده که وته وه و په رۆشیم زیده تر ده بوو. ئیدی ساریتا دوور و دوورتر ده که وته وه، چکۆله و چکۆله تر ده بووه و دیار نه ده ما. په یژه یه ک له به رده مدا دره وشایه وه، پیتلیکانه یه کی شتیه به ردین که جیکه پتی سووری به سه ره وه و ئینسانیتکی پیدا هه لده گزا- پیتی هیرۆگلیفی ساکار که به که مترین هیلّ ره سم کرابوو- ژبانم تیدا ناسیبه وه، به کردنه وه ی نه نییه کانی بۆم ده رکوت چ سافیلکانه و به چ ئومئیدیکه وه که وتوومه ته ری. ویستگه گه لی جووچۆر که به شپویه کی کاتی په نام تیباند گرتیوو تا هه ناسه م بیته وه بهر و هه مدیس هیزم تی بیته وه. کامیان بوون - خود، نه ژاد، به شه ربیه ت، خواوهند، چۆناوچۆنی کوتوپر ترۆپکی به رزم له ژوور سه رمه وه بیی- (بینه نگیی)، بوزا.

دواجار سه رنجی ئه و په رۆشیه م دا که له ناوه مه را قولی ده دا. په رۆشیه ی خۆقتارکردنی هه تاهه تایی له فریه کان، فریه زه مینی و ئاسمانیه کان و پیتسه ر ویکردن بۆ گه یشتن به م ترۆپکه دوور و چۆله. کاتی په ره نووسراوه کانم که له سه ر ئه رزه که بلاو بپوونه وه، کۆم کردنه وه و خوتنده مه وه. ترس بالی به سه ر بوومدا کیتشا. ئاخر من و یستبووم به نووسینی دۆعایه ک ساریتا له ناو به رم، که چی له بری ئه وه دۆعایه کم نووسیبوو بۆ رزگار بوون له هه موو که ون. بوزا دلنیا و بئ جووله له سه ر ترۆپکه که دانیشتبوو له هه وله کانی ده نۆری و به سۆز و میهره بانیه وه زه رده خه نه ی ده هاتی.

دواى ئه وه ی پرسیا ره دتیرینه کانم ریکه خسته وه، دواى ئه وه ی وشه کانم دۆزینه وه و وه لامه کانم دانا، هه وامه وه. هه ستام و چوومه ده ری تا هه وایه ک هه لمژم و بایه کی بالی خوم بدم. شه و داها تیبو، هه لیه ت خه لکی شتیبان کردبوو، به فر و باران نه ده بارین، هه ر بۆیه خه لکی رژیابونه شه قامه کان. گلتۆپی ره نگا وره نگم به ده روا زیه کی گه وره وه بیی، بانگه شه ی ره نگا وره نگ که لیسان نووسرابوو: (سه ما له جاوه وه). له ناوه وه دنگی مۆسیقایه کی به شکۆ و تژی له سۆز ده رژیابه گوئ، ژن و بیوا و خویان ده کرد به ژووردا. منیش چوومه ژووره وه.

سه ما و ئاسمانی پر له ئه ستیره هه میسه له ترۆپکی هه ر هه موو ئه و دیه نانه دا بوون که نه شه یان به رۆحم به خشیوه. هه رگیز شه راب، ژن، ته نانه ت ئه ندیشه کانیشت وه ک ئه و دووانه جه سه ته میان ئه وها قولّ نه رووژاندوو، بۆیه دواى ئه و هه موو رۆژانه له رۆژوی زاهیدانه، خۆشحال بووم ئه مشه و نه ک ته نی جه سه تم ده حه ویته وه و خۆشنوود ده بی، به لکو زه یین و رۆحم له گه لمدا خۆشنوود ده بن- ئه و سی هاوسه فه ره هه رسیکیان پیکه وه.

که چوومه هۆله که وه، سه ما ده ستی پئ کردبوو، گلتۆپه کان کۆرابوونه وه، جگه له تیشکیکی شین و سه وزی تاریک که ته خته ی شانۆکه ی رووناک ده کرده وه و کردبوو به بنی زه ربایه کی خۆره لاتی. هه رزه کاریکی ره ش و باریک ئه ندام که جلکیکی سه وزی ئالتسوونی له به رداو زپو و زیوی سه بر و سه رسوریه نی کردبوو به خۆدا - وه ک میروویه کی نیر له هاوینه وه رزی جووتبووندا - له به رده م ژنیکی گه نمه نگ و ئیسک سووکدا سه ما ی ده کرد و جووانی له شی خۆی بۆ نومایش ده کرد. ژنه که بی جووله راوه ستابوو.

وه ی چ هیز و چ سیحریکی هه بوو! ته نها ئه و بوو شایانی ئه وه بی له گه ل ئه م ژنه دا جووت بی و کورپکی لی بی، تا ئه م هه موو هیز و چاپوکی و سیحره له بری ئه وه ی به فیرۆ بچن، بۆ ئه و کوره بگوتی رته وه. ژنه که بی جووله راوه ستابوو، چاوه رپی زاری ده کرد، لی بی ده نۆری و هه ولی ده دا پرپار بدا، ئیدی له ناکاو پیکرا پرپاری دا و خۆی به سه ما سپارد. هه رزه کاره که زنده قچوانه چوه لاه، هه نووکه نۆری ئه م بوو بئ جووله و ئه فسوونبوو راوه ستی و له ژنه که بنۆری. ژنه له به رده م هه رزه کاره زنده قچوه که دا سه ما ی ده کرد، باسکی کرده وه، سه رپۆشه که ی لادرا به جووړیک که جه سه ته ی بۆ ساتیک له ره نگیکه ی سه وزی شیناودا پرشنگی دا و ئیدی دیار نه ما. لی بی نزیک بۆه، وا خۆی پیشان ده دا گه ره کییه تی خۆی له نامیزی بنی، ئه ویش هاواریکی سه رکه وتنی کیتشا و نامیزی کرده وه، به لام ژنه که له چاوترووکانیکدا لی هه لات.

له هه ر جه وله یه کی سه مادا، ده مامکی زوو گوژه ره له روخساری مه ل و ئاژۆل و ئینسان ده که ون و له ودیو هه موو ئه م ده مامکانه وه هه میسه هه مان روخسار وه دیارده که وی. روخساری نه مری ئه قین. به سه برکردنی ئه م جووته جاوه بییه، له خوم پرسى: (چما له ودیو ئه م سه ما ی ئه قینه وه سه مایه کی دی هه یه - بۆ نمونه سه ما ی خواوهند- که بتوانی له جه وله ی خۆیدا ئه م ده مامکی ئه قینه لاهه ری؟) به سه رسورمانه وه پرسیم: (بلی ئه وکات چ روخساریکی ترسناک وه دیارکه وی؟) هه ولّم ده دا تا دوا روخسار له ودیو هه ر

دهمامکینکوهه ببینمهوه، بهلام نهمدهتوانی. بهسهرسورمانهوه پرسیم چما نایا نهم دوا روخساره، ههواى بهتال- روخساری بوزا- دهبی؟ دوو سهماکه ره که، ژنه و پیاوه که، هه نوکه یه کدییان له تامیتر و باسک له نیو باسکی به کترده سه مایان ده کرد، له هه وادا بازبان ددها، ده که وتن، هه مدیس بهرز ده بوونه وه و له میانیه نه شهوی ناره زوودا هه ولیان ددها له سنوره کانی ئینسان نه ولاره تر بچن.

له هه له که هاته ده ری و تا دواى نیوه شهو به شه قامه کاندایا سپاسم کرد، کلوه به فر پهرت پهرت دهبارى، به هه شتیکی ئارامی به خیریان هیتام، له بهر نه وهی لیوه هه لایسا وه که میان فیتک ده کرده وه. پرسبارى نوى له ناوه وه مرپا هه لگزان، ناخر سه ماکه ی نه وه شه وه، سه چاره ده برینه کانی له هه ناومرپا ته قاندیوه، سه چاره وه گه لیک که پیتم واپوو وشک هه لگه راون. بوم ده رکوت هه ناوی کریتی به و هاسانییه به تال ناپیتته وه. له ناوه وه مرپا باوانی ترسناک هه بوون که وه ک پیوست گۆشتیان نه خواردوو، شه رابیان نه نوشیبوو، ژنیان ماچ نه کردوو، هه نوکه شه به زهر و زهنگه وه راده پهرین تا بهر له مردنی من و - خویان - بگرن. هه به راست بوزا چ ئیشیکی له کریت هه بوو؟ دهیتوانی چ ئومیدیکی له کریت هه بی؟

له ژیر روونکی گله پیه کانی شه قامدا له کلوی به فر ورد ده بوومه وه، نه ژن و پیاوه جاوه بییه بیان وه بیهره هیتامه وه که نه و ئیواریه ببینیسوون. ژماره یه کی بی شو مار ژن و پیاویان وه بیهره هیتامه وه که نومایشی سه ما- راوه دوونان و شه و هه وهس- بیان دووباره ده کرده وه و له دوا یه مین جووله دا یه کانگیری یه کدی ده بوون تا کورپیک دروست کهن و نه مرپی خویان مسوگه رکهن. ناخر شکاندنی تینوویتی نه مرى قورستره له شکاندنی تینوویتی مهرگ.

ته و او یک شه که ت بووم، راکشام تا بنووم، وه که هه همیشه کاتیک زهینم بیداری، پرسباره کان نازاری ده ده و ناتوانی خوی لییان قوتارکات، خو شه ختانه ئیدی خه دئ و پرسباره کان ساکار ده کاته وه و ده یانکاته که کایه ت. ناو هاهیه تر پیکى مادده ی نوستوی حه قیقه ت وه ختییک شکوفه ده کات.

له خه وفندا به سه ر شاخیکدا هه لده گزام، به ریوره سمی شوانانی کریتی گۆچانه کهم نابوو هه سه ر شان و گۆرانیم ده گوت. بیرم دئ گۆرانیه کی فولکلوری بوو که زۆرم حه ز لیبی بوو:

تۆوی ببهرم له سه ر لیوی مارگارۆ چاند

په لک و گه لای کرد، بهرز بۆوه، پیته گیی

هه نووه که گریکیان لیبی ده که نه وه و تورکان ده یگوتیزنه وه

مارگارۆش له هه لگزانى خویدا دره وی کرد.

له ناکاویکرا پیهره میتردییک له شه شکوه تیکه وه هاته ده ر، سه ره قوله کانی بهرز کرد بۆوه و ده ست و پلی قورپوی بوو، په نجه ی نایه سه ر زاری تا بیده نگ به. به نه غمه یه کی فه رمانده رانه گوتی: "به سه گۆرانی چرین، من پیوستم به بیده نگى هیه، مه گه ر نابینی خه ریکی ئیشم؟"

واى گوت و ئاماژه ی بۆ ده سه تکانی کرد.

پرسیم: "چ دروست ده که یته؟"

- "مه گه ر چاوت نبیه؟ له م نه شه که وته دا قوری رزگارپوو ده شیلم!"

هاوارم کرد: "رزگارپوو؟ کییه رزگارپوو؟" وام گوت و هه مدیس برینه ده برینه کان له ناخرپا هاتنه وه سوئ.

پیهره میتردی گوتی: "رزگارپوو نه وه که سه یه تیده گاو خو شه ویستی ده کا و له گشتگیری دا ده ژئ!" واى گوت و به په له خوی کرده وه به شه که وه ته که دا.

نه وه که سه ی تیده گاو و خو شه ویستی ده کا و له گشتگیری دا ده ژئ!

به دریتیایی رۆژ نه وه قسانم ده گوتنه وه و له دووباره گوتنه وه بیان هیلاک نه ده بووم.

به سه رسورمانه وه پرسیم: "چما نه مه دهنگی خواهنه بوو؟ ده نگیک که تنه ا شه وان، نه وه خسته ی زهینی چه نه باز زاری لیک ده ئی، ده ژنه فری؟" ناخر من هه همیشه باوه ریم به و ئامۆژگارییه بووه که سه عاته کانی زولمه ت ده مان کات، هه لبه ت شه و قولتر و پیروتره له رۆژی ساقیلکه. شه و به زه بی به ئینساندا دیتته وه.

چه ند رۆژ تپیهرین و نه وه دوو دیوه بی خه وه، به لئ و نا، له ناخرپا یه کیان ده هیتا و ده برد، هه ر کاتی وه لامی بۆ نه و پرسبارانه ی نازارم ده ده ن ده دۆزمه وه، هه همیشه به نارحه تی به خو میان ده سه لمینم، له بهر نه وه ی ده زانم که هه لبه ت نه و وه لامه پرسباری نوى ده خاته وه. به م جوژه راوه دوونانیک که نه م دوو دیوه له ناخرپا ده یکن، راوه دوونانیکی بی کوتایییه. وا پئ ده چی هه مو وه لامیک پرسباری ناپنده یی له تان و پۆی یه قینه کاتییه که یدا حه شاردا بی. هه ر بۆیه هه همیشه به ئارامی نا، به لکو به نا ئارامییه کی شاروه وه له هاتنی ده نۆرم.

مه سیح تۆوی بوزای له قولایی بوونی خویدا حه شاردا بوو، به سه رسورمانه وه پرسیم: چما بوزا چی له ژیر جبه زه رده که یدا حه شاردا بوو؟

یه کسه ممه یه کی بارانای، به کاوه خو به ممزه خانه یه کدا ده گه رام و ته ماشای ده مامک گه لیکى تۆکمه ی نه فریقاییم ده کرد که له دار و پیسته و که له سه ری ئینسان دروست کرابوون. له هه ولدا فندا بۆ کردنه وه ی نهیتی نه وه ده مامکانه، به خو م گوت: ده مامک روخساری راسته قینه ی ئیمه یه. نه م هیولا ده موپل خوتناوی و لچ شوپ و چاو ترسناکانه ئیمه یین. له ودیو روخساری جوانی ژنیکه وه که خو شمان ده وی ده مامکیکی ناشیرین ده لووریت، له ودیو دونیای تیکه لپیکه لئ و له ودیو روخساری میهره بانى مه سیحیشه وه بوزا. هه ندئ جار له ساته سه رسوریه تینه کانی نه قین و رق و مه رگدا، سیحرى فریوده رانه مه حف ده بی و سیمای سه رسوریه تهری حه قیقه ت ده بینن. له رزیکم تی هات و کیژوله ئیر له ندا بییه که ی ناو نویشخانه چکوله که ی سه ر کیوه که م بیرکه وته وه، هه رکه لیوم نایه سه ر لیوی، ئیدی وه ک بلتی روخساری بگهنئ و شله یه کی لی بیته ده ری و مه یوونیکى ترسناک و فیدار و نه خو شم لی وه دیارکه وی و گیانم تژی کا له ترس و نه فرت. له و رۆژه وه، گه رچی به زه حمه ت خو م به دوور گرتوه له روو تکرده وه ی روخساره راسته قینه کانی به شه ربیه ت، له بهر نه وه ی نه و کات ریز و لیک حالیبوون دیار نامین، وا خو م پیشان ده ده م باوه ریم به روخساره کانی به شه ربیه ت هیه وه له م ریگه یه وه ده توانم له گه ل هاوره گه زه کانی

خۆمدا بژیم.

ئەم خەلکە ئەفریقا کە دەمامکەکانیان داتاشیبوو، ھەموو رۆژتیک بەر لەھەلاتنی خۆر بەنیتیکترین گەردۆلکەدا سەر دەکەوتن و دەپارانەو و داوایان لە خۆر دەکرد کە ھەلجێ. ئەوان لەو تۆقیبسون نەبادا جاریتیک تر خۆر ھەلنەیت. لای ئەوان باران پرپوو لەرۆحگەلی نیتیرنە کە رۆچوو بوونە عەرەدو و بەپیتیان دەکرد، شەوقی برووسکەکش نیگای توورەدی سەرودری نەبیزا و بوو. گەلای درەختان تەواوتیک وەک ئینسان دەئاخفین، ھەندتیک لە پیریتزان لەزوبانیان دەگەشتن. کاتێ خەلکی ئەم ناوچەپە لە روبرایتک دەپەربنەو، ئەو روبرارە بەرەو لای خۆی کیشی دەکردن تا غەرقیان کا، بەلام ئەوان بەکوژدەنەو و تەواوی ھیزی خۆیان و بەوپەری خیرایی دەپەربنەو و کاتێ دەگەشتنە کەناری روبرارە دەیاندا لەقاسای پیکەنێن چونکە بەسەلامەتی پەربونەتەو. ھەموو شتەکان دەئاخفین، برسی دەبوون، دەیانژنەفت، نیترومی بوون و جوت دەبوون، ھەوا لیتورپژ بوو لە رۆحی مردوان، خەلکە کە بوو ئەو رۆحی ئەو مردوانە لەسەر ریتگەلی خۆیان لایەن، قۆلیان رایەل دەکرد و بەدەوری خۆیاندا دەیانسووراندەو. لەبەر ئەمەبو دەیانترانی لەمدیو رووکەشەو ھەقیقەت بەم ئاشکراییبە ببین و لەودیو روخساری زوو گوزەرشەو دەمامکی نەمری ھەلگرن.

کیژۆلەبەک ھات و لەلامەو ھاوھەستا، ئەویش وەک من کەوتە تەماشای دەمامکەکان. خەریک بوو لەمۆزەخانە کە دەچومە دەری، چونکە کاتێ تەنھام و لەشتتیک سەرنجراکتیش دەتۆرم، گەر کەسیتیک تر بێ و لەھەمان ئەو شتەمی من بنۆرێ، ئەوا بیتار دەبم و ئیدی من ھوسەلەمی تەماشاکردنی شتەکەم نامیتێ. کیژۆلە کە گۆشتن و کورتەبالابوو، خاوەن سینگیتیک بەرز و چەناگەبەکی تۆکمە و کەپووبەکی ھەلۆی و چاوانتیک بەبژانگی گەرەو.

لای کردو و سەرنجیتیک دیتێ و تیرامانانەمی لێ دام. پیندەچوو وەک دەمامکتیک لە منیش بنۆرێ!
پرسی: "ئەفریقاییت؟"

بەپیکەننەو گوتم: "بەتەواوی ئەفریقایی نیم، تەنھا دلەم ئەفریقاییبە!"

گوتی: "روخسارت، دەستتیش ئەفریقاییین. من جوولەکەم!"

بۆ ئەو ھەسەر بنیتە سەری گوتم: "ئێو مەیللەتتیک ترسانکن، خەتەرن، مەیللەتتیکن وا پێ دەچن بئانەوی دوتیا رزگارکەن، چما ئێو ھیشتا چاوەریتی مەسیحن؟"

- "نا، نا، ئەو ھاتووە؟"

- "مەسیح؟"

- بەلێ مەسیح!"

ھەمدیس پیکەنیم: "کەمی؟ لەکوێ؟ ناوی چیبە؟"

- "لینین!"

کوئوپ دەنگی گری و چاوانی خەمین بوون.

لینین! وا پیندەچوو تەواوی دەمامکەکانی بەردەم بۆ ساتتیک بچوولتین و شەویەکانی خۆیان لیتک بترازتین. کیژۆلە کە بەپیندەنگی لە ئاسمانی رەشی دەرەوی دەنۆری.

بەخۆم گوت: بەلێ، (لینین) یش رزگارکەرتیک دی بوو، رزگارکەرتیک نویتتر بوو کە کۆیلە و برسی و ستەمدیدان خولقاندیان تا گوری ئەو ھەیان پین بپەخشێ بەرگە کۆیلەیی و برسیتی و ستەم بگرن. دەمامکتیک تری نوێ بوو بۆ ئومید و ئاومیدی بەشەریبەت!

- "من مەسیحیتیک تر دەناسم کە ئینسان لە برسیتی و تیری رزگار دەکات، ھەروا لەزۆم و لەدادەریش قوتاری دەکات. لە ھەموو ئەمانەش گرنگتر، لە ھەموو مەسیحەکانی تریش رزگار دەکات!"
- "ناوی..."

- "بوزا!"

بەبیزاریبەو زەردەخەنەبەکی ھاتێ. پاشان بەنەغمەبەکی توورە گوتی: "ناویم بیستوو. ئاخر مەسیحەکی تۆ تارمایبی، بەلام ئەو ھەمی من لە گۆشت و خۆتێه!"
لە ناکاوتیکرا ھەلبەزبیبەو، بۆنی تیزی ئارەقەمی جەستەمی لەبەخەمی کراوەمی کراسەکەبەو ھەلەسا. بۆ ساتتیک چاوانم قورس بوون.

دەستم بەباسکیدا ھینا و گوتم: "توورە مەبە، تۆژنیت و منیش پیاو، دەتوانین لیتک حالی بین!"
بەچاوانتیک نیو کراوە سەیری کردم، برۆی دەلەرز.

بەدەم سەیرکردنی دەمامکەکانەو، بەدەم سەیرکردنی خواوندگەلی تەختەبی و بەدەم ھەلمژتتی بۆنی سەیر و نامۆی دەوربەرمانەو گوتی: "ئەم جیتگەبە ھەر دەلێتی قەبرسانە، خەریکم دەبووریمەو. لە دەرەو باران دەبارێ، وەرە با برۆین تەربین!"

لەو بارانەدا، چەند سەعاتتیک بەژێر درەختە بەژن زراڤەکانی باخدا پیاسەمان کرد. ئەو کیژۆلەبە چەند رۆژتیک لەو ھەو بەر لە روسیا - لە بەھەشت - گەرابۆو و سەراپای بوونی لەئەقین و رقدا تاوی دەدا، ناوی (ئەتیکا) بوو. گویم بۆی رادیترا، سەرەتا بەرپەرچم داہەو، بەلام زوو بەزوو بۆم دەرکەوت ئیمان لەجیتگەبەکی بالایی سەری ئینساندا ھوکم دەکا کە ئەقل ناتوانێ دەستی بیگاتێ.

بۆبە ئیدی لێوم ھەلنەھینایەو و لیتگەرام بەئارەزووی خۆی دوتیا ویران کا و رۆی بنیتەو. ئیوارە داھاتبوو، ریتواران کەم ببوونەو، گلۆبەکان داگیرسابوون، پیندەچوو کوئوپ خەلک و مال و درەختەکان لەژێر بارانی رووناکدا نووقووم بوون.

کیژۆلە کە خۆی بەباسکەو گرت و گوتی: "ماندووم. وا باشترە بچینەو مائەکەمی من!"

باخەکەمان جێ ھیشت و بەنێو کۆلانە باریکەکاندا کەوتینە رێ و گەیشتینە گەرەکی کرتیکاران.

- "لە مائەو سێ ھاویرم دەبنیت. ئەم ئیوارەبە پیکەو چا دەخۆینەو. بەکیتیکان شتوہکارە، لەگەل رەنگەکاندا شەریبەتی، شتتیک دروست دەکا و پاشان تیکووتیک دەداتەو. ھەمیشە دەگەرێ، بەلام نازانی بۆچی دەگەرێ، دەلێ ئەو کاتەمی دەیدۆزمەو ئەوجا دەزانم بۆچی گەرەم، ئەم ھاویرتیم ناوی

(دینا) یه و جووله که یه. هاورپکه‌ی تریشم نه‌کته‌ره، نه‌ویش وه‌ک دینا ده‌گه‌رئ، ده‌چیتته ناو هه‌موو نه‌و کاراکته‌رانه‌وه که رۆله‌کانیان ده‌بینن، به‌لام کاتن نواندنه‌که‌ی کۆتایی دئ و لییان ده‌چیتته ده‌رئ، ئیدی خۆی شه‌لوکوت ده‌کات. ئەم هاورپیه‌شم ناوی (لیا) یه و نه‌میش هه‌ر جووله‌که‌یه. هاورپی سییه‌م کیژۆله‌یه‌کی گه‌لێک جوانه، به‌لام تا بلتی نازنازی و بی‌که‌لکه، باوکه ده‌وله‌م‌نده‌که‌ی به‌م ده‌ست پاره‌ی ده‌داتن، نه‌میش به‌و ده‌ست جلکی شه‌وی پیده‌کړئ، بۆن ده‌کړئ، له‌گه‌ل هه‌ر پیاویکدا بیه‌وئ ده‌نوئ. ئەم هاورپیه‌شم ناوی (رۆسا) یه و جووله‌که‌ نییه، خه‌لکی قینایه، خۆش‌مده‌وئ. نازانم بۆ!"

بۆ ساتیتیک بیده‌نگ بوو. هه‌مدیس گوتی: "ره‌نگه‌ له‌به‌رئه‌وه خۆشم بوئ که حه‌ز بکه‌م وه‌ک نه‌و به‌م... کئ چوزانئ!"

وا خۆم پیشان دا گوتم لئی نه‌بووه، به‌لام له‌قولا ییمرا زۆر خۆش‌حال بووم، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌نگی جاویدانیی ژنم ده‌ژنه‌فت که به‌سه‌ر بیه‌ر و تیوره‌کانی تایه‌ت به‌رووخاندنی دونه‌یا و سه‌رله‌نوئ رۆنانه‌وه‌یدا هه‌لده‌گژا.

هاورپیکانی له‌وئ بوون. رۆسا شیرینی و میوه‌ی هینابوو، سفه‌ری رازاندبۆوه و چاوه‌رئ بوون، روسا له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که راکشایو سوورای ده‌کرد، دوانه‌که‌ی تریش به‌حیرس و تووره‌بیه‌وه رۆژنامه‌یه‌کیان له‌به‌رده‌میاندا راخستبوو ده‌یانخوتنده‌وه. خه‌لکی هه‌مدیس وروژابوونه‌وه و دنیا تاوی سه‌ندبوو.

به‌سه‌یرکردنی ئەم چوار مه‌خلوقه‌ درنده‌یه‌ی ده‌ورویه‌رم، به‌خۆم گوت: "سوپاس بۆ ئەو قه‌ده‌ری که هه‌میشه‌ ده‌مخاته ناو جووله‌که‌وه، پێم وایه له‌ناو ئەمانه‌دا باشت هه‌لده‌که‌م وه‌ک له‌مه‌سیحیه‌کان!"

کاتیک خۆمان کرد به‌ژوردا، سئ کیژۆله‌که قیژه‌یه‌کیان کرد، ئاخ چاوه‌رپی ئەوه نه‌بوون پیاویک خۆی بکا به‌مالدا.

ئه‌تیکا به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: "ته‌نانه‌ت ناشزانم ناوی چیه‌یه، له‌مۆزه‌خانه‌ی ئیستۆلۆژی دۆزیومه‌ته‌وه، نه‌میش ده‌مامکیکه‌!"

رۆسا دانیشتنه‌که‌ی رێک کرده‌وه و هه‌وا پرپوو له‌بۆنی عه‌تر، بۆنی هه‌ناسه‌ی گه‌رم و جحیللی نانا‌رام نا‌رچه‌تی کردم، نازانم بۆ، به‌لام بوونم له‌نیوئه‌وه هه‌موو سینگ و مه‌مه‌که ژنانه‌یه‌دا، بوونم له‌نیوئه‌وه هه‌موو چاوه‌ گومانای و لێوه‌ره‌نگینه‌دا پری کردم له‌شه‌رم و ترس. وام پئ باشت بوو ئەوئ جئ بێلیم. به‌لام چایان هینا، له‌سه‌ر سه‌رینه‌کان له‌ئه‌رزه‌که‌دا دانیشتن و ئەژنۆمان به‌ریه‌ک ده‌که‌وت. هه‌نوکه‌ دوا‌ی ئەو هه‌موو سالانه، جگه‌ له‌ئه‌تیکا چ شتیکی ترم له‌و ئیواره‌یه‌ بیرنا‌یه‌ته‌وه – ئیواره‌یه‌ک که زۆر قورس له‌سه‌رم که‌وت – ته‌نئ ئەتیکام بیره‌دینه‌وه که زۆر به‌په‌رۆشه‌وه له‌باری مۆسکۆوه، له‌باری پایته‌ختی سووری دونه‌یاوه ده‌دوا، باسی نه‌وئیی ده‌کرد و رۆساش پیده‌که‌نی. دوا‌ی چا‌ خوارده‌وه هه‌مدیس که‌وته‌وه سووراوکردن، دوو کچه‌که‌یتیش به‌دوو چاوی ئەبله‌قه‌وه سه‌یریان ده‌کرد و هیجیان نه‌ده‌گوت.

شه‌و داها‌ت، سئ کیژه‌که به‌نیازی رۆشنان هه‌ستان، منیش هه‌ستام، به‌لام ئەتیکا ده‌ستی گوشیم و ئاماژه‌ی بۆ کردم بێنمه‌وه. مامه‌وه، ئەو شه‌وه‌ بوزا له‌ ناخدا ره‌نگی په‌ری، ئیدی ئەوکات بۆم ده‌رکه‌وت دونه‌یا تارمایی نییه، جه‌سته‌ی ژن گه‌رم و تۆکه‌یه و تژییه به‌تاوی ژیان و مه‌رگ چ بوونیکي نییه.

شه‌وانتیکي زۆر له‌لای ئەتیکا مامه‌وه، چ قسه‌یه‌کی له‌باری خۆشه‌و‌بسته‌یه‌وه نه‌کرد، ئاخ‌ر دل زاتی نه‌ده‌کرد گه‌مه‌ی پیروژ و رووتی ئیمه‌ به‌نا‌ه و سویتند تیکوپیک بدا. هه‌نوکه‌ جگه‌ له‌ جه‌سته‌ چ شتیکی تر له‌ ئارا‌دا نه‌بوو، وه‌ک ئاژده‌ل ده‌جه‌نگین و پاشان شه‌که‌ت و خۆش‌حال له‌ خه‌ودا رۆده‌چوین. لیکدا لیکدا ده‌مگوت: "ئا.. بوزا.. بوزا!" وام ده‌گوت و پیده‌که‌نیم.

چ ئارامبه‌خشه‌ کاتیک جه‌سته‌ به‌نه‌وازشه‌ رۆحیه‌کان ئالوده‌ نه‌بووی و پاکیزه‌ و تۆکه‌ وه‌ک ئاژده‌لێک له‌سه‌ر عه‌رد ما‌یپته‌وه. ئاخ مه‌سیحیه‌ت په‌یوه‌ندی ژن و پیاوی خه‌راپ کرد کاتن به‌های (گونا‌ه) ی به‌و په‌یوه‌ندییه‌وه لکاند، پێشتر ئەو په‌یوه‌ندییه‌ پیروژ بوو، خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانیکي خۆش بوو به‌ئیره‌دی خوا‌ه‌ند، به‌لام له‌رۆحی زنده‌ده‌چووی مه‌سیحیدا که‌وته‌ نیو‌گه‌ردا‌وی گونا‌ه‌وه. به‌ر له‌مه‌سیح، سیکس سیوه‌ لاسووره‌یه‌ک بوو، پاشان مه‌سیح ها‌ت و کرمیکي کرده‌ ناو ئەو سیوه‌وه و ئیدی ئەوسا که‌وته‌ داخ‌ماندنی.

به‌سه‌رسامیه‌وه له‌م کیژۆله‌ هه‌لایسا‌وه‌م ده‌نۆری، به‌درتژیایی شه‌و درنده‌یه‌کی برسی و مرۆخۆری وه‌ها‌بوو که هه‌ر زه‌ریه‌کی رۆحی ده‌بووه جه‌سته، به‌درتژیایی رۆژیش بلتسه‌یه‌ک بوو له‌وه‌پری پاکیدا. ئەم کیژۆله‌یه ژنیکي ده‌گمه‌نیه‌ری وه‌یاده‌ینامه‌وه که ئەویش وه‌ک ئەم یان هه‌مووی جه‌سته بوو یان هه‌مووی رۆح. ئەو ژنه (قه‌دیس تیرتزا) بوو. رۆژتیکان راهیه‌به‌کان بینیان به‌ئیشه‌تیه‌اوه که‌ویکی برژاو ده‌خوا، ئیدی راهیه‌ سافیلکه‌کان بۆی که‌وته‌ تۆمه‌ت هه‌لبه‌ستان، به‌لام قه‌دیس تیرتزا پیکه‌نی و گوتی: "له‌ کاتی عیبا‌ده‌تکردندا عیبا‌ده‌ت بکه‌ن و له‌ کاتی که‌و خواردینیشدا که‌و بخۆن!" ئەو ژنه‌ به‌دل و به‌گیان خۆی به‌ده‌ست کرداره‌کانیه‌وه ده‌دا و به‌په‌رۆشیه‌کی به‌کسانه‌وه رۆح و جه‌سته‌ی خۆراکده‌دا.

ئه‌تیکا به‌درتژیایی شه‌و گه‌مه‌ی له‌گه‌لمدا ده‌کرد، به‌لام که‌ رۆژ ده‌بۆوه‌ نیوچه‌وانی ده‌دا به‌یه‌کدا و به‌ر‌قه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم. هه‌میشه‌ لئی ده‌پرسیم: "شه‌رمه‌زارنیت له‌وه‌ی خۆش‌حال و ده‌وله‌مه‌ندیت؟ شه‌رمه‌زار نیت له‌وه‌ی نه‌ برسیت، نه‌ زستانان له‌سه‌رمادا هه‌لده‌له‌رزیت، نه‌ پیتا‌وه‌که‌ت هه‌لاه‌لایه؟ شه‌رمه‌زارنیت له‌وه‌ی به‌شه‌قامه‌کاندا ده‌رۆیت و به‌خۆت ده‌لێیت: دونه‌یا جوانه و خۆشم ده‌وئ؟" منیش پێم گوت: "من نالیم دونه‌یا جوانه و خۆشم ده‌وئ، به‌لکو ده‌لیم دونه‌یا زنجیره‌یه‌ک تارماییه‌، برسیتی و سه‌رما و پیتا‌و-هه‌لاه‌لای بئ یان نا - تارمایی، شه‌نبا‌یه‌کیان به‌سه‌ردا هه‌لده‌کا و هه‌موویان ده‌ره‌ونه‌وه. من وا ده‌لیم!"

به‌تووره‌بیه‌یه‌کی شیتانه‌وه هیرشی بۆ هینام و ده‌می گرتم: "بیده‌نگ به‌! ئیتر نامه‌وئ وشه‌یه‌کی تر بیه‌ستم. که‌واته‌ ده‌بی راست بئ که ئیوه‌ی ده‌وله‌مه‌ندان هه‌مووتان دل‌تان نییه‌ بۆه هه‌ست به‌به‌زه‌بی ناکه‌ن؟ چما ئیوه‌ چاوتان ده‌بینن؟"

فه‌رموو وه‌ر سه‌یره‌ک!

له‌گه‌ل خۆیدا بۆ گه‌ره‌کێکی هه‌ژارنشیني بردم، هه‌مووان له‌وئ ئەویان ده‌ناسی. چوینه‌ ناو کوخته‌ دارووخوا‌وه‌کانه‌وه و دا‌یکانی چا‌و به‌فرمیسک و منالانی برسی و په‌یره‌مێردانی بئ کاری پیشان دام که‌ دانیشتبوون و له‌بیده‌نگیدا لئوی خۆیان ده‌کرۆژت. کاتن پرسیاریکم لئ ده‌کردن، سه‌راپا دیقه‌تیان ده‌دام و پاشان روویان وه‌رده‌گێتا.

له ئەتیکام پرسیی: "بۆچی نادوین؟ بۆچی؟"

- "دەدوین، هاوار دەکەن، بەلام کەنگەئ غوونەى وەک ئەنگۆ دەتوانن دەنگیان ببیەن. لەگەڵ ئەمەشدا خدمت نەبێ، رۆژتیک دێ دەنگیان ببیەت!"

چاوی بریبه چاوانم تا بەلکو کاربەگەری عەزەبى بەشەریبەت لەروخسارم بخوینتەتەوه. بەلام من بەگالتەجاریبەوه وەلامم داوە: "مایهى شەرمەزاریبە منیش بۆ شیرینکردنى دەم نوقولتیک نەمژم، نوقولتیک لەو بەرەمە بەتامانەى کە هونەرى شیرینسازى بەشەریبەت: خواوەند، نیشتیمان یاخود کارل مارکسى هاوڕێت ئازبۆت بەرەمەمى هێناوه. جارىکیان بەهەختەوهرترین مەزۆقى دۇنیا ئاشنابووم، دوو نوقولتیک پێکەوهنابووه زارى: مەسیح و مارکس. لەبەر ئەوهى وى مەسیحیبهكى توندرۆ و مارکسیبهكى توندرۆ بوو، توانى تەواوى کیشەکانى ژيانى چارهسەركات، کیشە ئەرزى و ئاسمانیبهکان!"

قەرەبەى نوکته بازیم کرابۆوه، بەلام کە دەئاخوێم هەستم دەکرد تالی و سۆز قورساییبیان خستۆتە سەر رۆحم، بەلام بەهۆى هەستى درۆزانەى عیززەتى نەفسەوه ئەم هەستم دەشاردەوه، سووربووم لەسەر بەرپەرچدانەوه و شانازی بەپەنا نەبردن بۆ تەسەللا بەنوقول مژین، گوايه ئەوها تەسەللاگەلێکم حەز پێ نییە، ئاخەر هەرچۆرە مەزەبێک بەلێنى پاداشت و بەختەوهرى بدا بەلای منەوه تەسەللادانەوهدیهكى ترسۆگانهیه کە شایانى خەلکانى خەلەفاو و لاواز و ناکاملە!

بەتوورەبى وەلامى دامەوه: "من نەخەلەفاوم، دەستەپاچه و ناکاملێش نیم. واز لە لەخۆباییبوون بێتە، ئاخەر بوزاکەى تۆیش وەک ئەوانى تر نوقولە. شتێكى تر، ئیتر نامەوئ گوێم لە قسەت بێ و ناشمەوئ بێتینم!"

بەتوورەبى سەرى بۆ دواوه وەرگێتێ و قۆلى بەردام و لێى دا رۆبشت!

بەلام لای ئێواره، زەرەدەخەنە رزایەوه سەر لێوه گۆشتنەکەى و گوتى: "بەدرێژایى رۆژ هەرچیمان گوتووه نەخشى سەر ئاو بووه، ئەلعان ئیتر نۆرەى شەوه!"

بەیانیان لەیهکتر جیسا دەبووینەوه، ئەو دەچوو بۆ کارگە و منیش بەتاقى تەنها بەنیوگەرەکە هەژارنشینەکاندا دەگەرام. ئیدى نەمەتوانى لەگەڵ تاتیکادا بۆ ئەوئ پرۆم، ئاخەر کاتیک لەگەڵ ویدا دەبووم، عیززەتى نەفسم دەیخستەم بەرگرى و دلەمى بەکلۆمدراوى دەهێشتەوه، بەلام کە تەنها دەبووم، عەزەبى ئینسان لە تارمايتى دەکەوت، ئیدى دۇنیا سێبەر نەبوو، بەلکو جەستەیهكى واقیعی و برسى بوو کە دەینالاند و خوینى لێ دەچۆرا.

خودایه، هەموو ئەوه مەدەرە ئینسان کە دەتوانێ بەرگەى بگرێ! هەرگیز نەمەدەزانى ئەم هەموو عەزەب و برسیتى و زۆلمە لەدۇنیادا هەن. تا ئەوکات قەت ئاوها لە نزیکەوه لەگەڵ روخسارى ترسناكى نەبوونیدا رووبەرۆ نەببوومەوه، تابلۆى یاساگەلێتر لێرە حوکمى دەکرد و یەکەمین ئەرکیشى رق بوو. دەبوو (دە) وەسیهتەکە لێرە بگۆرێن، لە پێشدا گۆررا بوون، ئەقین، رق، جەنگ و رەوش مانای نوێیان لەخۆگرتبوو. رۆژتیکان ژنیکى لاوازم بىنى لەسەر شوێستەیهک کەوتبوو، لەجگە دیاوێکانیبهوه عەورەتى دیاربوو، دلەم بۆى سووتا، راوەستام تا پێى بلێم: خوشکێ عەورەتت داپۆشه، گوتم: "عەورەتت دیارە!"

ئەویش شانى هەلتەکاند و بەپێکەنینى گالتەجاریبەنەوه گوتى: "من برسىمه و تۆ لەبارەى عەورەت داپۆشینەوه دەدوێى. ئاخەر ئابروو هى دەولەمەندانە!"

نەمەتوانى بەرگەى ئەم حەمەکە ترسە بگر، گۆنا قویاوە بەهۆى برسیتیبهوه، منالانى بارىک و بنیس کە لەخۆلە عەمەلەکاندا بەدواى پاشماوهى خۆراکدا دەگەران، زکیان سەوزیاو و هەلاوسا، پتویلیان بریتى بوو لە ئینسکینى لە پیتستى زەرەدەوه پێچراو، ژمارەیهکیان خۆیان بەگۆچانەوه راگرتبوو، لەبەرئەوهى ئیدى قاچیان نەبەدەتوانى هەلپانگرت، هەندیکیشیان تازەكى ریشیان لێ رۆا بوو. ئیدى لەوهندە زیاتر برسىتى بىنینى ئەو وەزەعم نەبوو، رووم بەلایهكى تردا وەرگێتێرا، چونکە هەستم بەشەرمەزارى دەکرد.

ئەمەم باش لەبیرە: بەر لەبەزەبى هاتنەوه بەبەشەریبەتدا، ئەو شەرمە ناوێکیبەم هەست پێ کرد. شەرمەزایبووم لەدیتنى عەزەبى بەشەریبەت و هەولم دەدا تەواوى ئەو ترسە بکەمە دیمەنیکى زوو تێبەر و بێهۆوده. بەخۆم دەگوت ئەمە هیچى راست نییە، ئاخەر نەدەبوو وەک کەسێكى سافیلکە بەرەو گومرایى بچم و باوهر بێتم. نا، برسیتى و تیری، دلتهنگى و شادى، ژيان و مەرگ هەر هەموو تارمايێن، ئەمەم دەگوت و دووبارەم دەکردەوه. بەلام بەبىنینى برسیتى و بەبىنینى منالانى گریا و ژنانى گۆنا چرچ و چاوانى لێوڕێژ لەعەزەب و رق، دلەم وەكى مۆم هیتورھیتور دەتوايهوه. بەورووژانیکى فرەوه لەم ئالوگۆرە پێشبینى نەکراوى ناخم دەنۆرى، سەرەتا شەرم لە دلەمدا ترهیهى دەهات و دواى ئەویش بەزەبى. هەستم دەکرد نازارى خەلکانى تر نازارى منە، پاشان توورەبى هات و دواى تینووتى و دواتر دادپەرودەرى و... لەزۆر هەموو ئەمانەشەوه هەستى بەرپرسیارى. بەخۆم گوت: "شایانى سەرزەنشتەم کە ئەم هەموو برسیتى و زۆلمە لە دۇنیادا هەبە، من بەرپرسیارى ئەوهم!"

دەبوو چیم کردبا؟ بۆم دەرکەوت ئەرکەکەم دەگۆرێ. دۇنیا بەرفەرەوان دەبوو، پێداویستى لەوه گەرەتربوو بئوتوون کۆنترۆل کړى. ئەرک لەجەستەیهكى چکۆلە و رۆحیکى چکۆلەدا هەستى بەدیلێتى و هەناسەتەنگى دەکرد. ئاخەر دەبوو چ بکړى؟ دەبوو کام ئاراستە بگيریتەبەر؟ لە قوولایى ناخدا دەمزانى دەبێ چ بکەم؟ بەلام جورئەتى دۆزینەوهم نەبوو. وا پێدەچوو ئەم ئاراستەیه پێچەوانەى سروشتم بووبى و دلنیشاش نەبووم ئینسان بەهۆى ئەقین و هەولەوه بئوتوانى لەسروشتى خۆى تێپەرێتى. بەلام بیرم لەمەسەلەکە کردەوه. بەسەر سوورمانەوه لەخۆم پرسی: "چما ئینسان ئەم هەموو هیزە خوێنقینەرهى هەبە؟ گەر هەبیب ئەوا چ بیانویههكى بەدەستەوه نامیتێ ئەگەر لە ساتە قەیراناوییهکاندا هەولت تێشکاندى سنوورەکانى خۆى نەدا!"

لەو رۆژە سەختانەدا، کاتێ دژی چارەنووسى خۆم لە هەولدا بووم تا لەخۆمى تۆرەهات تێپەرێتم و لەپێتاو ساریزکردنى رنجی ئینساندا پیشوازی لە بازار بکەم. نمونەى بالایى قوربانى و ئەقین بەزەبىندا هات - گوايه گەرەكى بوو رێگەم پيشان بدا - یەكێ لەگوتەکانیم بېرھاتەوه کە دەلتى: "پێویستە

لهسهرمان همهمیشه سهرنجی هاواری ئینسان بدهین کاتج داوای یارمه تی دهکات!"

یهکهم جار، کاتیک لهسهرمانه کهمدا بۆ ئیتالیا، چوممه کۆلانه باریکهکانی (ئاسیزی)یهوه و زرنگه ی زهنگی خۆشنودانه ی ناخوسهکانم لهبورجی کلتیسی قه دیس فرانسیسکۆس- گه دای خواوهند- و له دهیره چکۆله که ی قه دیس (کلارا) وه هاته گوئ، بهخته وه دریه که له وه سفکردن نایهت، دایگرتم. له کۆشکی کۆنتیسه ئه ریچتا هاتمه خواره وه، چهند مانگیگ له م شاره پیروزه مامه وه و ههزم نه ده کرد جیی بیللم، هه نوو که ش له م رۆژه دژوارانه دا که رۆحم ده جهنگی تا نه ختیگ بال له یه کدا، دللم کرایه وه و ئاسیزی لئ هاته ده ر. له م رۆژه قه پیراناویانه دا، (بیرناردۆن) (*) کوره جلک دراو و پئ به تیبیه که له ناو رووناکییه وه هاته ده ر، ههنگاوی بۆ پیشه وه نا و به ده ست ئامازه ی بۆ ریگه که م کرد. ریگه نه بو، به لکو پیتلیکانه یه کی به ردین و لیژ بو، به لام سهراپای فهزای ده ور به ری شه لال بو له بۆنی خۆشی قه ده دوس. ئه و رۆژه م بیر که وه ته وه که به (فیرنا)، کتوی شه هاده ت و شکوی فرانسیسکۆسدا هه لگژام، باهکی توند و سارد هه لئ کردبوو، زنا ره کان خۆله میشی و رووتن، چۆل له سه وزایی و گژوگیا، دره خته زره کان رهش داگه را بون، ناوچه که له خه م و عه زاب و کوله مه رگیدا ده ی نالاند، چ شتیگ ئه سه ری نه بوو جگه له هه ژاری و رووت و په جالی و ته نهایی، تاریکی نیزی که ده بۆوه، رووناکی په راگه نده و بئ پرشنگ، ترۆپک له پیتش چاواندا هه لکشابوو، بپه ووده هه وللم ده دا ئاره زووم چپکه مه وه وه هه موو هیزم بخرمه گه ر، هه ستم ده کرد ترس کۆنترۆلی جه سته ی برسی و به شه خته بووم ده کا، جه سته یه که که شه و خه ریک بو له م چۆله وانبیه دا قووتی ده دا، پاشان کوتوپر موجیزه رووی دا، پیده چوو ئه م ناوچه نامرۆیی و بئ شکۆفه ی گو له ی ده ور به رم، جیگۆرکی بکا و به ههنگاوی عیرفانیسه به رز بیته وه، هه ستم ده کرد لیتره، له ده ور به رمدا هه ژاری - هه ژاری فرانسیسکۆس- توندوتیژبوو له سه ر جه سته، بئ به زه یی بوو به رامبه ر ئاکاری ئینسان و چیتزه کاتیبه کانی.

هه مان قه دیس بوو که وه ته زهد، نکۆلی له هه سته ی پینجانه کرد، به لام کاتیک ملچه ملچه شه ی تانی ناخی ژنه فت، خۆله میشی کرده خوار دنه که ی خۆبه وه، له چله ی زستاندا، له جۆگه له شه خته به نده کاندای شه ونخوونی ده کیشا، برسی و سه رمای ده بوو، هینده جه سته قوراوییه که ی نازاردا بوو که له نینو نوینی مه رگدا به زه یی به جه سته یدا هاته وه، رووی تی کرد و گو تی: "برای گویدریتژم، بمووره زۆرم عه زب دایت!" به لام ئه وه هه ژاریه، هه ژاریه کی فرانسیسکۆسی بوو: دلنیا له سه ر و سامانی خۆی، دلنیا له و به هاره عیرفانیسه یه که ده به ی تئا و دلنیا له و هاوینه گه رم و تژی له ومیوه یه ی له ناخی ئه م به هاره دا هه شاری دا بوو. عه سری ئه مرۆش چپای رووته نی فیرنا، کوتوپر له قولایی زه یمندا نه ی تیبیه کانی کرده وه و بووه دیه نیکی ئه فسووناوی له به هه شتی ناوه وه مان، به هه شتیکی پر به رکه ت، بۆندار، پر له هه نگ و په پوله. منیش هه نوو که هه مدیس به و چپا سه ره له نوئ رۆنراوه دا هه لده گژام و هاوارم ده کرد: خوشکه فیرنا، ئه ی خوشکی هه ژاری ناوتان به رکه ت!

(*) بیرناردۆن، هه مان سان فرانسیسکۆسه.

به هار هات، ئه دی چۆناوچۆنی ده متوانی ئیره جی بیللم؟ له کۆشکی کۆنتیسه ئه ریچتا دا به رامبه ر ده یری چکۆله ی قه دیس کلارا به به خته وه ری ده ژیا م. قه ت ئاوا به قه وولی هاوگونجانی نیوان قه دیس فرانسیسکۆس و به هارم ته جروه نه کردبوو، له به ره وه ی له میانه ی سه دروشمه که ی هه ژاری و پاکژی و تاغه تی فیرقه ی فرانسیسکۆسیه کاندایا، هیچیان وه ک پاکیزه یی به هار له هاوئا هه نگیی ته واودا نییه به رۆجی ره سه ن و هه میشه له دایکبووه ی فرانسیسکۆس. له ناوچه کانی تر دا، به هاران چهنده ها چاری رۆجی ئه فسوون و هه سه ره تیده ی ئینسان به یاده وه ری جحیلی، به ژنیگ که خۆشی ده وئ، به کیژه چکۆله که ی، ده پشکون. چهنده ها جار بیزار ی ده ور و ژیتی که بۆچی تا ئه م راده یه سه ر وشت سه ره له نوئ ده بوو ژیتیته وه که چی ئینسان ناتوانی جحیلی بگه رتیته وه؟ چهنده ها جار رۆجی ئینسان هان ده دا به خیلی به زنا ر و چپاکان به ری له به ره وه ی چاوه روانی مه رگ نین و پیری ناسن. به لام به هار له ئاسیزی قلاقه تی فرانسیسکۆسی له خۆ ده گرت، ئه م خاکی (ئه مبریا) (*) یه، خاکیگ که به ختی وه به ره ی تانی ئاوا میوه یه کی هه یه، به رفه راوانتر و ده ولنه مند تر ده یئ، ده رگا به پرووی به هارانی دووانه و سییانه دا ده خاته سه ر پشت که تیا یدا هه ر گو لئکی ئاسیزی، بئ ئه وه ی چاره نووسی به خته وه رانه ی ون کات، بۆ ترۆپکی روخساری پیروژی پشکوتنی رۆجی ئینسان هه لده گۆئ.

فرانسیسکۆس له و یه که مین که سانه بوو، یه که مین گو لئیک بوو له بیایانی سه ده کانی ناوه راستدا روا، دلئ ساکار و به خته وه ر و پاکژ، چاوانی هه روه ک چاری منال و شاعیر هه میشه دنیایان بۆ یه که مین جار ده بینی. چما ده یئ فرانسیسکۆس چهند جار ان له میروویه ک، له گو لئکی ها که زایی، له سه ر چاره ی ناویک ورد بوو بیته وه و چاوانی پر بووین له فرمیسیک؟ ده یئ چهند جار ان به خۆی گو تین: (وه ی ئه مه چ دیه نی که! چ له زه تیکه! گو ل و ئا و میرووگه ل چ نه ی تیکه لئکی مه له کوتین؟) دوا ی ئه وه هه موو سه ده یه، فرانسیسکۆس یه که مین که سبک بوو دنیای به چاوانئکی پاکیزه وه بینی، ته واوی زۆی قورس و نا قولاکانی سکۆلاستیکی (**). سه ده کانی ناوه راست دا که وتن و ئیدی جه سته و رۆح روو توقووت مانه وه و که وتنه به ر شه شنی به هار.

چهند مانگیگ دواتر، بۆ دووه مین جار ئاسیزییم بینی، نه مده توانی لیتی دوور بکه ومه وه. میترگی ئه مبریا به ره زی پر به رکه ت و باغی هه نجیر و زه ی تونوستانه کانیه وه هه نوو که تژی بوو له میوه. به درژیایی ریگه که هه ر ده رۆیشتم و جارئکی دی له گوندیکه وه ده چووم بۆ گوندیکی تر و به هیتوریه کی بیده نگه وه له زه تم ده برد له و خا که به یژوینه: ئه رزیکی پیروژ و پاکیزه که به ته سلیمبوونه وه خۆی له به ر نازاری کتیلان و بیلدا راگرتوه و هه نوو که ش به باو هشی پر له میوه و به ئاسووده بییه وه لیتی راکشابوو. هه ستم ده کرد بۆیه ئاسووده و ئارامه چونکه ئه رکی سه رشانی خۆی ئه نجام داوه. به هۆی گو تپرایه لیبیه وه بۆ

(*) هه رتیمیک له ئیتالیا.

(**) فه لسه فه یه که له سه ده کانی ناوه راستدا بره وی بوو. له هه ره تاییه ته ندیبیه کانی ئه و فه لسه فه یه ته رخان کردنی

فه لسه فه بوو له خزه مت لاهوتدا. له دیارترین پیشره وانی ئه م فه لسه فه یه تو ما ئه کونیی بوو.

ریتساکانی نه مری، به تیتپه پرنی به ته وای قونآغه کانی تیرامان و نازاردا، نارام و باوه پره خو بو، توانیبوی ئه م بهره به بهره که ته ی چاکه خوازیی خو ی بجنیتته وه.

کوتوپر، بی چ ههولتیکی ئاگایانه، جارتیکی دی مانای قوولتی (تاعهت) سیپه مین دروشمی فیرقه ی فرانسیسکۆسیه کانم ته جروهه کرد، تاعهت بز ئامازه ی توندوتیژ و خۆره هاگردن به ده دست هیزه کانی سه روو ده ورره و ناخمانه وه، هیزه دیار و نادیاره کان، به باوه رتیکی پته وه به وه دی ئه مانه هه موو شتیک ده زانن و ئیمه چ شتیک نازانین، ئه مه یه تاقه رتگی گه یشتن به به پیتی، ئیدی رتگیه کانی تر زو و فریوده رن، چونکه رینوینیمان بز چ جیگه یه ک ناکه ن و دوا ی گومراییبیه بیته و ده کان هه مدیس ده مانبه نه وه بز خوده داماو و نه فره تیبه کائمان.

ئاوها بو فرانسیسکۆس له م سه رزه مینه وه که عاشقی بو، سه ری هه لئینا، بینیم له سه ر عه رد راکشوو، ته وایتیک وه ک ئه و به یانیبه زوه ی ره هبانه کان بینیمان له باخه که ی قه دیس کلارا راکشوو و به ده م گیانده نه وه سه روو دی سوپاسگوزاری بو خۆر و ئاو و ناگر ده چرئ. ئاخو ئه و ئیدی به خته وه ره بو، خو ی گری دابو به یاسای نه مریبه وه، ده ستی پر بو له میوه و وه ک رتیکاریکی میه ره بان بهره لای خوا وه ندی خو ی ده گه راپه وه.

له میانه ی ئه و مانگانده دا، کاتی به کۆلان و کیتلگه کانی ئاسیزیدا ده گه رام، یاخود له تابلۆکانی کۆشکه مه زنه که ی ئه م گه دایه ورد ده بو مه وه، بیرم دئ هه ولتم ده دا چه ندتیک له توانامدا بی به ئاوها به هاریک یان به پاییزتیکی وه کی وی ناشنابم. ئه و سالانه چ سالانیکی سرک و پر له په رۆشی بوون، هه موو به یانیبه ک خو شحال و ئاومید هه ر له سپیده وه ده چومه ده ری و به و ده قه ره پیروزه دا ده گه رام، هه ستم هه ر وه ک هه ستی جحیلانی تر بو، وه ک هه ستی ئه و جحیله ئه سپارتیه به بو که گوشتی رووتی جه سته ی نایه به رده م رتوی و له گه ل کوت کوتکردنی جه سته شیدا نه قسه یه کی کرد و نه هاوارتیکی لئ به رز بۆوه، نازاری ده چه شت و شانازی به وه وه ده کرد که توانیوه ته ی به سه ر نازاره کانیدا سه رکه وی.

به لام بی ئه وه ی خو م مه وی، روخسارم نه ئینی هه ول و عه زامی ئاشکر کردبو، چونکه روژتکیان به تیتپه پرن به ده روازه ی قه دیس کلارادا شارم جی هیشته. پیاویکی بالا به رز و باریکه له - که قه ره زه رده که ی ماش و برنجی ببوو - هاته سه ر رتگه م. گه رچی زۆر جارن ئه و پیاوهم بینیبوو وه ک من به م ده قه رده ا پیاسه ی ده کرد، به لام چ قسه به کمان له گه ل به کدیدا نه کردبو، هه ر کاتی به به ک گه یشتبووین، له رووی ئه ده به وه زه رده خه نه مان بز به کتر کردبو، پاشان ئیدی هه ره به که مان به رتگیه ی خویدا روژیتبوو، وه ک بلئی هیچ کامان نه یو بستین ته نهایی و ئارامیی ئه وی تر تیکو پینک بدات.

به لام ئه مرۆ به یانی، ئه م پیاوه غه رب و نه ناسه راوه ستا، ته ماشایه کی کردم و پاش ساتیک دوودلی، پرسی: "حه ز ده که یه ت پتکه وه پیاسه به ک به یین؟"

- "به لئ حه ز ده که م."

دوا ی ئه وه ی چه ند هه نگا و یکمان نا، گوتم: "من خه لکی گریکستانم، بز ئاسیزی هاتم و عاشقی قه دیس فرانسیسکۆس بووم!"

وه لامی دامه وه: "منیش خه لکی ئه وسه ری ئه وروپام، خه لکی دانیمارکم، منیش هه ر عاشقی فرانسیسکۆس بووم، سالانیکه لیره له ئاسیزی ده ژیم، ناتوانم جیی بیلم، ناوم جوژگنسه." راجله کیم و گوتم: "هه مان ئه و که سه ی ئه و کتتبه نابابه ی له باره ی قه دیس فرانسیسکۆسه وه نووسیوه؟"

جوژگنسن زه رده خه نه یه کی تالی هاتی و سه ری به نیشانه ی به لئ راوه شاندا: "کتی ده توانی حه قی ته و او به فرانسیسکۆس بدا؟ ته نانه ت (دانتی) یش نه یوانی. سه روو دی یانه همی پارادیزو (*ت خویندۆ ته وه؟" خه نی بووم، رتیک له و روژانه دا ئه ئینیکی مه زم بز ئه و فه سله تیدا خو لقا بوو، هه روا له پیاسه کانی ته نهاییمدا به شه قامه کانی ئاسیزی یاخود ئاوا بیبه کانی ده ورره بردا، به زۆری سی به ییتی به که می ئه و سه روو ده م له به ر خو وه ده گوتم:

ئهی چاره سه ری نا ئاقلانه ی فانیان

چ درۆزانه یه بیانو و گه لیک که

واتان لئ ده کا باله کانتان رووه و زه لکا و لیک ده ن!

کوتوپر به ژیر بالی شیعر و له ها وئا هه نگیه کی برابانه دا، پتکه وه که و تینه خویندنه وه ی ئه م شیعره قووله. رتگیه کی به رزمان گرت به ره که ده یزوری به سه ر خوانی پر له نیعه ته ی ره ز و چه زه یتنو ستانه کاندان. هه نوو که خو ر دیار و دونیای روونا ک کرد بۆوه و پری کرد بوو له سیپه ری درتژدریژ. ماوه به ک بیتده نگ بووین، دوا جار ها ورتیکه م رووی تی کردم و پرسیی: "بۆچی فرانسیسکۆست خو شده وی؟"

به لام به کسه ره له پرسیاره که ی ژتیوان بۆوه و گوئی: "مبووره، ئاگام له خو م نه بو!"

وه لامیم دایه وه: "ویم له به ر دوو هۆ خو شده وی. یه که میان له به ره ئه وه ی شاعیره، یه کتیکه له گه وره ترین شاعیرانی پیش رینسانسه. به دا هاته وه به سه ر ناچیزه ترین مه خلوقاته کانی خوا وه ندان، توخمی نه مری ناخیانی، واته نه غمه یانی ده ژنه فت!"

جوژگنسن پرسی: "ئه ی هۆی دووهم؟"

- "دووهمیان، ویم خو شده وی له به ره وه ی له رتی ئه قین و ته ر یقه ته ی زوه ده وه، رو حی وی توانیوه ته ی واقعییه ت به زتین. برسیتی، سه رما، نه خو شی، گالته جاری، زولم و زۆر و دزتوی - هه موو ئه و شتانه ی که مرۆگه لی بی بال ناویان ناوه واقعییه ت - هه روه ها توانیوه ته ی سه رکه وی له گو پرنی ئه م واقعییه ته به خه ونیکی به چیتو و هه سته پیکرا و راسته قینه تر له خودی حه قیقه ت. وی ئه و نه ئینییانه ی که شف کرد که کیمیا گه رانی سه ده کانی ناوه راست به په رۆشه وه له دووی ده گه ران، واته گو پرنی ناچیزه ترین کائزا به زتیری ساخ.. چون؟ چونکه کیمیا لای فرانسیسکۆس شتیک نه بو مه حال و به دهر له ئینسان که تا به یه کدادانی یاسا سه رو شتیبه کان بتوانی دس به خری، به لکو کیمیا خودی دللی وی بو. به م پتیه له رتی ئه م موجیزی

(* به هه شت، به شیکی کۆمیدای خوا وه ندیی، شاکاری دانتی.

کیمیا عیرفانییه و واقعییه تی دهسته مؤ کرد، به شه ریبه تی له چنگی ناچارایی رزگار کرد و ته وای جهسته ی کرده رۆح. قه دیس فرانسیسکۆس بۆ من ژهنه رالیکی مه زنه که له شکر ی ئینسانی بۆ سه رکه و تنیکی نامه رجدار رینۆینی کرد!

- "هر ئه مه؟"

وه لامیم دایه وه: "ده زانم ده ته وئ پرسیاری چیم لئ بکهیت، نا، چ شتیکی تر نا، ژهنه رال و شاعیر، له و دوو زیاتر چ شتیکی تر نا!"

همه دیس بیده نگ بوینه وه. به لام جۆزنگسن خیرا گوتی: "ئه مه بهس نییه!" خه ریک بو وه لام بده مه وه، به لام ددانم به خۆمدا گرت، ناخر ترسام نه با قسه یه کی خه راپ به زارمدا بئ. جۆزنگسن وه ک بلتی قسه یه کی نه گوتراو ته و اوکات، گوتی: "له بهر ئه مه یه روخسارت ناوها ماندوو دیاره، تۆ هیشتا له ملام لئیدا، ده ستت به رزگاری نه گه بیوه، ئه م ملام لئیه ش رۆژ به رۆژ ماندوو ده کا، هر له بهر ئه م هۆیه ش بو ئه م به یانییه رامگرتیت و له گه لئدا که و ته قسان!"

به ده نگیکی خۆنه ویستانه، ده نگیک پر له تووریه ی و گالته جار ی لیم پرسی: "با و دانین تۆ ده توانیت له و ملام لئیه دا یارمه تیم بدهیت!"

هه ستم به شه رم کرد، ناخر هه ندئ جار به رله وه ی رۆحمان ده رفه تی کۆنترۆل کردنی جهسته ی ده سه که وئ، قسه له زارمانه وه ده رده پهرئ.

جۆزنگسن گوتی: "خۆت کۆنترۆلکه، من ناتوانم یارمه تیت بدهم، له سه ره موو مرۆقیک پنیوسته رتگی تایبه ت به خۆی بدۆزیته وه و خۆی رزگار کا. له چیی؟ له زوو تیه پر، له زوو تیه پر خۆی رزگار کا و نه مری بدۆزیته وه!"

هیشتا تووریه ی به ری نه دابووم. گوتم: "به روخساری هیمن و ریرۆیشتنی ئارام و دنیا و دهنگی هه میشه خۆشته وه وا پیده چی رتگی خۆت دۆزیته وه. چ گومانی تیدا نییه که به هاوسۆزی و ده ش به به زه بیسه وه له ئیمه مانان، ئیمه مانانیک که هیشتا له ملام لئیدا، بئوریت. ده ش تایبه ته مند به سیفاتی هاوسه نگه وه له دایک بوویت و هه رگیز تامی ملام لئیت نه چه شتی!"

جۆزنگسن راوه ستا و بۆ ساتیک سه بری کردم، ئه م جار به حیره سه وه ده ستی بۆ رابه ل کردم و قۆلی گرتم، وه ک بلتی ده ستی خنکاو یک بگرئ، گوتی: "تۆ هیشتا جحیلیت، خۆنه ویستیت که مه، هیشتا داوای یارمه تیکردن به شیوای شان و شه وکه تی خۆت نازانیت! روخسه تم بده شتیکت پئ بلیم، نا... من تایبه ته مند له دایک نه بووم، گه لیک باش له مانای عه زاب و تیکۆشان و له خۆباییبوون ده گه م، رۆمانگه لیک پر له هه ست و ئه فین و گالته جاریم نووسیوه. ئیدی له گه ل رۆژاندا هونه رم زۆر پئ سنووردار بو، خۆم بۆ زانست ته رخان کرد و بوومه لایه نگیری توندرویی داربوونیم و هه ر بیرتکی دژه مه سیحیه ت. ده مویست حوکه مت، کلئیا، ره وشت و ته وای کۆته کان پسیتم. ئیدی له سه ره شه که م له دلئ ژباندا دانیشتم و جه نگم دژی دوژمنی دیرین راگه یاند، دوژمنی دیرین ناویک بو که له خواوه ندم نابوو. ده منووسی، له هه موو جیگه یه ک نوتم ددها، ئالا به ده ست رام ده کرد و هه ر رام ده کرد، به لام له

ناکاو یکرا راوه ستام و بیده نگ بووم، نه خۆشییه کی نه ناسراو پئیشبینه کراو چنگی به دلندا کرد، سه رجاوه که یم نه ده زانی، ده شئ له ته وای هه موو ئه و ماوه یه دا هه ر له ناخمدابووی و چاوه رتی هاتنی ده وره که ی بووی. بۆ ئه وه ی له هاو رتیان و له ئاکاره دیرینه کانی خۆم راکه م، دانیمارکم جیه تیشت و سه فه رم بۆ گر بکستان کرد و له و یوه چومه ئیتالیا و ئیدی هاتم بۆ ئاسیزی...

زه رده خه نه یه کی هاتئ و پاشان گوتی: "ئه وه بهر له سی سال بو، ئه و سی ساله م لیره، له ژیر سایه ی فرانسیسکۆسدا گۆزه راند، سوپاس بۆ خودا!"

له ناوه و هرا وروو ژابووم. گوتم: "ئه دی پاشان؟ جگه له فرانسیسکۆس چ کتیبیکی تری تۆم نه خۆیندۆته وه!"

- "ئه مه باشت. کتیبیکی سه فه رنامه م چاپ کردوو ته ییدا له و هه سته ده دویم که له کاتی بینه ی شاره دیرینه کان به کۆشک و کلئیا و تابلۆکانیا نه وه تیدما وروو ژاوه. پئیشتر چووبووم بۆ ده بری فیرقه ی (به ندیکت)، به لام ترساندمی و رۆژی دواتر به کسه ره گه رامه وه، گه رچی که رتیره سمی عیاده تی ره هبانان بۆ من جیلوه یه کی سه رنجرا کتیشی هه بووه و پئچه وانه ی شتوای ژبانم بووه، هه رچه ند بۆ یه که مین جار توانای ئه وه ی پئ به خشیبووم پئم به سلئ کام رتگه ده چیته وه سه ره به خته وه ری، به لام له گرتنه به ری ئه و رتگه یه دا دوودل بووم!"

جۆزنگسن ناوی دایه وه و به خه نبیوونیکی فره وه ئاماژه ی بۆ ئاسیزی پیرۆز کرد به دیوارگه لی دیرینی رۆکاگراند و ئه کرۆپۆلۆس و کلئیا مهن و له قه لآچوری قه دیس فرانسیسکۆسه وه. پرسی: "مۆلته ده دهیت بگه رتینه وه و ببینه ی؟"

گه راینه وه و ئه و رتگه یه مان گرت به ره که ده چۆه ئاسیزی، جوتیارانی لاواز و چاوان هه لایساو به لاماندا تیدد پهرین، له دوا ی (گا) کانه وه گای سپی و به ئه م بیری ناسراو، له ژیر قورسای گاسندا خاو و خلیچک ده رۆیشتن، قۆچه چه ماوه کانیا ن

به گوله گه نم رازابۆه، کیژه جوتیاریکی قژ ره ش و شه به قه رنگ سلاوی لئ کردین: Pax et bonum جو رگنسۆنیش به شتوای مه زه بیی فیرقه ی فرانسیسکۆسی سلاوه که ی سه نده وه، پاشان ئاماژه ی بۆ کۆشکی مه زنی سه لته نه تیی کرد له دامینی ئاسیزی. نوێژخانه چکۆله که ی فرانسیسکۆس (پۆرتیۆنکولا) ی له ناودا بوو. گوتی: "له وئ له پۆرتیۆنکولا، به ته ماشا کردنی قه دیس و بینه ی پئنج زامه که ی جه سته ی، بۆ یه که م جار به ناچار ی کړنۆشم برد، به لام هه ستم به شه رم کرد، به تووریه ی هه ستامه وه سه رپا و ئه ویم جئ هیشت. هه میشه به تووریه ی له خۆم ده پرسی: چیی وای لئ کردم سوژده به رم؟ چیم به سه ره هاتوو؟ به لام له هه مان کاتدا ئارامیه کی له راده به در سه رپای بوونی له خۆگرت. هه مدیس له خۆم پرسی: بۆچی؟ بۆچ ده بئ ناوها ئارامیه ک هه ست پئ بکه م؟ له راستیدا ئه م به خته وه ریبه له هه موو ئه و له زه تانه ی تیه پراندبوو که تا ئه و ساته تامم کردبوون. له گه ل ئه مه شدا، شتیکی له ناخمدابووه که نه یده ویست باوه رپئنت، رقی له هه ر شتیکی بوو له سه روو سروشته وه بئ، باوه ر و متمانیه ته نئ به یه ک شت هه بوو، به ئه قلی ئینسان و ئه وه ی ئه قل ده یگوت. ئه مه بوو که له بهر ده رکی دلندا راوه ستاو و

نەپدەھیتشت موجدەزى لى بىتتە ژوورەو!

ھەر كە بىنىم سەرلەنۇي بىدەنگ بوو، بەناتارامى پرسىم: "باشە ئەدى داۋىي؟ چۈن رزگاريت بەرەو روو ھات؟"

- "وەك ھەمىشە ئارام و بى ھاتويات، تەواۋىك وەك گەبىنى مېو و شىرىن و ئاودارىونى، دلئى منىش ھەر ئاوا شىرىن و ئاودارىوو. كوتوپ ھەموو شتتېك بەلامەو ساكار و يەقىناوى وەدباركەوت، ئازار و دوولئى و شەرەكان بەبې بوون، لەبەر پىتى فرانسىسكۆسدا دانىشتەم و چومە بەھەشت. فرانسىسكۆس، خودى فرانسىسكۆس- بىرە دەرگەوانى بەھەشت- دەرگای لى كىرەمەو.

دوچار لە ئاسىزى نىزىك بوۈنەو، خۆر بەسەر قەلا خوتېرەنگ و نىو و پىرانەكەى شاردا پرشنگى دەدا، زەنگى چكۆلە و گوپنەوازى قەدىس كلارا شاد و وەك كەوى چىپان دەيقاسپاند.

جۆرگىس گوتى: "دەبى مېوروت لەبارەى خۆمەو وۆر دوام، ئەو قسانەم بەدەنپىنان لى وەرگەر، تەمەنم لە تۆزباترە و چىژ لەو دەبىنم لای خەلكانىك ئىعتىراف كەم كە بەتەمەن لەخۆم چكۆلەترن، چونكە دەشتى ئەمە تاقە جۆرىكى ئىعتىراف بى كە ئىستىفادەى ھەبى!"

بۆ ئەوۋى وروژانى خۆم ھەشاردەم، بەپىكەنېنەو گوتم: "وې چ دەبوو گەر ھەر بەراستى فرانسىسكۆس دەرگەوان با! چ خۆشپىك! قەدىسان و گوناھاران و باوپرداران و كافران، تەنەت رېگەى بەملىۋنېرەكەنىش دەدا بچنە بەھەشت. بەلئى، رېگەى بەنەفرەتاوتېرىن بوونەو رېش دەدا، رېگەى بەمشك و كرم و كەمتىارەكەنىش دەدا!"

جۆرگىس بى ئەوۋى زەردەخەنە بېگى، گوتى: "ئەوكات دەبوو ئاژاۋە، نەك ھەر ئاژاۋە، بەلكو دەبوو ناعەدالەتېش!"

بەژىر دەرۋازى قەلاكەدا تېپەرىن، دەبرى قەدىس كلارا لای چەپمانەو و ئەو خانوۋەش كە منى لى دەژىام لەلای راستمانەو.

ھاوپىكەم گوتى: "لەگەلتا دېم تا سلاۋىك لە كۆنتىسەى پىر بكم، يەكەمىن جارم لەيادە كە بىنىم، شۆخترىن ژنە خانەدانى ئاسىزى بوو، بەجھىلئى بېۋەژن كەوت و ئىدى ھەرگىز شوى نەكردەو. بېرم دى بەسوارى ئەسپىكى سېى دەچوو بۆ سەردانى مولكەكانى- زەتوونستان و رەزەكانى- گەر لەرۆژگارى سان فرانسىسكۆسدا زىبا، ئەوا رەنگە بىۋايەتە قەدىسە كلاراي وى!"

- "باوەر ناكەم ھەمان باوەرې مەزەبى تۆى ھەبوۋى!"

جۆرگىس وەلامى داپەو: "ئەى مەگەر روخسارى ناپىنى چەندىك نوورانىپە!"

بەپىلېكەنەكاندا سەرگەوتېن، ھەواى كۆشكە گەرەكە سارد و لەژوورەكەى كۆنتىسە ئاگرىك پىكرابوو. ئارمىلېندى كارەكەرى خەرىكى نامادەكردنى سفەر و ھىنەنى قاو و شىر و نانى گەنم بوو بۆ خانمەكەى. كە ئىمەى بىنى دوو فنجانى تېشى دانا. دانىشتىن.

بەلئى، ھەر بەراستى لەروخسارى سالخوردهى ئۆرستۆكراتىانەپەو نوور پرشنگى دەدا، چاوانى رەش و

گەورەى پارىژراو بوون لەغەدرى زەمەن. دەرگای ئەوسەرى باخەكە كراپەو، تەلاننىكى شكۆفەكردووى گولەباخ لەژىر تېشىكى ھەتاودا دەدرەوشاپەو. كۆنتىسە پرسى: "ئىۋە ھەردووكتان بەو بەيانى زوۋە بۆ كوى چوون؟ دلئىام لەبارەى قەدىس فرانسىسكۆسەو دەدان!"

جۆرگىس بەپىكەنېنەو سەرىكى كىرەم و گوتى: "ئەدى تۆ لەكوتوۋە دەزانىت؟"

كۆنتىسە پىكەنى و گوتى: "چونكە ساتىك لەمەو، كاتىك چومە باخچەكە، لە دوورەو ئىۋەم بىنى بەرەو ئىرە دەھاتن و ھەردووكتان بلئىسەتان تىۋە ئالابو!"

چەند رووناك ئەو رۆژانەم بەتەواوى وردەكارىيەكانىانەو وەبىر دېنەو. من داۋاي يارمەتېم لەفرانسىسكۆس نەكردبوو، كەچى ئەو لە پىشمەو راي دەكرد تا رىنوتېم كات. چ دەبوو گەر گورم تىدبا، ئاخ كە لەدوورەو دەبىنى باۋەشى بەگەرەكاندا دەكرد، دلئىكەلەن و ترس باليان بەسەر بووندا دەكىشا، كاتىك دەبىنى بەپىتى دەگەرە و مەوعىزەى دەدا و لە ھەمان كاتىشدا خەلكى ھوھايان لى دەكىشا و بەردبارانىان دەكرد و ئەمىش نوور لەروخسارىيەو پرشنگى دەدا، ئىدى دلەم دەكەوتە بەرگى، لەگەل ئاگىمدا بەناچىزىم، بەخۆم دەگوت: "ھەموو شتتېك و ئەو نا، باشتر واپە ئىنسان لەشەھىدبوونىكى ناكادا تىباچى، ئاخ رووبەروبوونەو بەردەوام لەگەل سوكاىەتى و گالتهجارىدا لەسەروو ھەوسەلەى مەو بوو. ھەمىشە پەيوەندى راستەو خۆم بەخەلكەو، پەستى و بىزارى لى كەوتتەو. خەنى دەبوو بەپىتى تواناي خۆم يارمەتېيان بەم بەلام لەدوورەو، ھەموونم خۆشەوېستى و ھاوسۆزىم بۆ ھەمووان ھەبوو، بەلام ھەر كاتىك لىيان نىزىك بوومەتەو مەھال بوو بتوانم خۆم لەبەر زوبان درىژياندا راگرم، ئەوانىش ھەمان ھەستىان دەكرد و ئىدى جىبا دەبوۋىنەو. ئاخ من ئەقېنېكى بەلرفەم بۆ بىدەنگى و تەنھايى ھەپە، دەتوانم بەسەعات لە ئاگر ياخود لەزەرىا بىۋەم، بى ئەوۋى پىۋىستىم بەچ ھاۋدەمىكى تر ھەبى.

ئەم دوو ھەمىشە يارانى بەوفا و ئازىم بوون، ھەر كاتى عاشقى ژنىك ياخود ئەندىشەپەك بوۋىم، لەبەر ئەو بوو لە ژاندا سېفەتى سەرەكى ئاگر و زەرىام بىنېۋەتەو.

زىاتر لەمە (وام بەخۆم دەگوت تا پاساۋ بۆ نەتوانىم بىنەمەو لەگرتنەبەرى رى ھەلگزانەكەى فرانسىسكۆس) چۆناۋچۆنى ئەم گەداى خواۋەندە، ئەم دۆن كىشۆتە ئاسمانىيە، بەھەمان ساكارى و سافىلكەبىيەو، بەھەمان سەفا و ئەقېنەو - دەتوانى لەم سەردەمى مەمون(*) و مولوخ(**)ەى تىايدا

(*) مەمون: زاراۋەكى سىرانبىيە بەماناى دەولەت. ئەھرىمەنى تەماع و ساماندستىي.

(**) مولوخ: خوۋاۋەندىكى سامىيە كە دەبوو بۆ پەرسىنى، مىلانى بۆ سەرىدېرىن. ئەم بىتە لە مس دوستكراو و لەسەر كورسىيەكى مسىن دادەنىشتىرا، كورسىيە و بىتەكە كلۆر بوون و لەو كلۆرئىيە ئاگر دەكرابەو و ھەر كە پەلى گەرماكەى دەگەبىشتە رادەى سووربوونەو، قوربانىيەكەى دەخراپە سەر و يەكەندەردو دەپىزا.

دهژین، هممیس لهسەر ئەرژ دهرکهویتیتهوه؟

ئهمم دووباره و دووباره هینایهوه سەر زویان تا تهسهللای خۆم بدهمهوه. نهمدهزانی گهدايهکی نوئی خواوهند لهسەر عهر دهرکهوتوتهوه و ئهوه گهرانهی دهوریان داوه له زنجیهکان بوون. گهر لهو رۆژه قهیرانای و یهکلاکههوانه دا له بهرلین که هانی دهدام لهووروزانی بوزایی بيمه دهر و بهره ناخی جوولهی شوپشگيرانه ههنگاوینیم، سهرنجم لی دابا، ئهوا زیاتر له ترسنوکیی خۆم شهرمهزار دهبووم. دواي ئهوه بهماوهیهکی زۆر سهرنجم لیدا. ئهوه کاتیک بوو که ئیدی نهمدهتوانی، دهشی له بهرزهوه نديشم نهبووی روهتی ژبانی خۆم بگۆرم. ریگهیهکی تهواو جیاوازم بو ئه نجامدانی ئهرکی سهرشانم گرتبووه بهر. لهو پاش نیسهوړییهی مانگی نابدا، کاتئ ئهو باریکه پتیه م گرت بهر که به گوندی گونزباخ له دارستانهکانی نالستیا کۆتایی دههات، لیورپژبووم له وروژان. قه دیس فرانسيسکۆسی سهردهمه کهی ئیمه (*) خوی دهرگاکهی کردهوه دهستی بز رایه لکردم. دهنگی قول و گهرم، ديقه تی دام و لهو دیو سمیله ماش و برنجی و پرکه یهوه زهرده خه نه یهکی هاتی. بینیبووم جهنگاوه رانی کریتی ریک وهک ئهو بوون، تژی له میهره بانیی و له ئیراده یهکی پتهو.

قه دهر وای خواست ئهم ساته وهخته پیرۆزه پیتشی. دهرکی دلمان بهرووی یهکتردا کردهوه، تا شهو پیکه وه ماینه وه و له باره ی مه سیح، هۆمهر، گهره کان و سپهستیان باخ هوه دواين. دهمه و ئیواره به رهو کلتسا چکۆله کهی گوند کهوتینه ری.

به درپژایی ریگه پیی دهگوت: "وا باشتره بیدهنگ بین!" وروژانیکی قول روخساره گرژه کهی پۆشیبوو.

به رهو ئۆرگه که چوو تا موسیقای باخ بژهنی، دانبشت، و ایزانم ئه و ساته وهخته له بهخته وه درترین ساته وهخته کانی ژبانه.

له پتی گهرانه وه دا، گو له کتیبه کم له قه راغی جاده که بینی، راوه ستام تا لییکه مه وه. دهستی گرم و گوتی: "لینی مه که ره وه، ئاخو ئه و گو له زیندوو، ده بی حورمه تی ژبان راگری!"

میرووله یه که به یه خه ی چاکه ته که یدا ده چوه سه ری و دههاته خوار، به میهره بانیه کی له پرا ده به دره وه میرووله که ی گرت و له سه ر ئه رزه که، له جیگه یه که که سه پی پیدا نه نی، داینا. گهرچی هیچی نه گوت، به لام گوته ی (میرووله ی برا) به سه ر زارییه وه بوو. ئهمه گوته یه که بوو لهو گوته خوشانه ی که له ناسیزی باوانیه وه بو مابۆه.

که شه و داها ت له یه کتر جیا بوینه وه و من گهرامه وه بو ته نه یایم. به لام ههرگیز ئه و رۆژه ی مانگی ئابم له بیسه وه ریدا نه سررایه وه. ئیدی من ته نه ا نه بووم، به لکو ئهم تیکۆشه ره، به دلنیا ییه کی تۆکمه و به ههنگاوی پته و و جیحیلا نه وه له گه لمدار تی ده کرد، گهرچی ریگه ی ئه و ریگه ی من نه بوو، به لام

ته ماشا کردنی وی که ئاوها به باوه ر و سه رسه ختانه به میعراجی خویدا هه لده گژا، بو من ته سه للایه کی مه زن و وانه یه کی بالا بوو. ئیدی له و رۆژه وه به دوا، باوه رم به وه هینا که ژبانی قه دیس فرانسيسکۆس حه کایه تی په ربیان نیسه، له وه به دوا دلنیا بووم له وه ی که هیشتا ئینسان ده توانی له سه ر ئه رز موجیزه بخولقیته ی. من موجیزه م بینیبوو، دهستم تیه دابوو، له ته کیدا دوا بووم، ئیمه پیکه وه پیکه نیبووین و ههر پیکشیه وه بیدهنگ بیووین.

له و رۆژه وه به دوا، دل م ههرگیز نه یه توانیه وه ئه و دوو روخساره له یه کتر جیا وه کا. ئه و دوو روخساره ئه فسوونگه ره ی که له زهمه نی فانیی سررا بو نه وه و یه کگرتنیکی له جیا بو نه وه نه هاتوو له نه به دییه تدا، واته له سینگی خواوه نندا، یه کانه گیری یه کدی بیوون. ئاخو ئه و دووه وهک دوو برا له یه ک ده چن: قه دیس فرانسيسکۆس و ئالبیرت شوایتزه ر (*) . ههر دوو کیان ئه قینتیکی میهره بانانه و پر شه و ق و شو ربان له گه ل سروشتدا هه یه، شه و و رۆژ سروودی سوپاسگوزاریی بو خۆزی برا و مانگ و زه ریا و ئاگری خوشک له دلایندا دهنگ دهاته وه. ههر به که یان گه لایه کی به سه ر په نجه کانی گرتوه و له گه ل به رز کردنه ویدا بو رونای، تیایدا موجیزه ی ته وای که ون ده بینن.

ههر دوو کیان ههستیکی ناسک و پر دل سوژی نه و عدو ستیبیان بو ئینسان - مار و میروو - هه موو ئه وانه ی ده ژین و هه ناسه ده دن، هه یه. ههر دوو کیان به چاوی ته قه ددوسه وه له ژبان ده نۆرن، ههر دوو کیان کاتی به سه ر بو نه وه ری زیندوو دا دادینه وه و وینه ی ئه فرینه ره ته ته وای که ماله وه له چاوانیادا ده بینن، ئیدی له خوشیبیادا له رز دایانده گری، له مار و میروو ئینسان ده نۆرن، ده گه نه ئه وه ی (گه یشتنیکی خۆش حالانه) که هه موو شته کان برای یه کن.

سوژ و میهره بانن (له پۆشاکي کاردا) بو ههر تشتیک تازار بچیتئی لای ئه و دووانه یه کسانه، ههر دوو کیان گهره کانیان هه لبژارد، قولترین و ترسناکترین هه لدیری کویره وه ری و عه زاب: یه کیکیان گهره سپی پیسته کان و ئه وی تریشیان گهره ره ش پیسته کانی ئه فریقا. گوتم سوژ و میهره بانن، به لام زاراوه ی (میتا) شیاو تره. ئاخو ته نی ئهم زاراوه بوزاییه ده توانی به راستی گوزارشتکه ری تازاری ههستی بچ که عه زابی ئینسان له و دوو برایه دا ده وروژینتی. له میهره بانن و سوژدا دوالیمیتیک هه یه، که سیک که تازار ده چیتئی و که سیکیش که سوژی به رامبه ری هه یه. له لایه کی تر، له میتادا هاوگو نجانیکی وه ها هه یه. کاتیک گهریک ده بینم هه ست ده کم خۆم گهرم. (سری السقتی) سو فی سه ده ی نۆیه م له م باره یه وه ده لئ: "له نیتوان دوو که سدا چ ئه قینتیکی ته واو بوونی نیسه، کاتیک نه بی که ههر به که یان ئه وی تر به (ئهی من) بانگ ده کا!"

دیوانه یی مه له کوتی له ههر دوو کیاندا یه کسانه - چاویوشین له وه سه کانی ژبان، قوربانیدان به مرواری گچکه له پیتناو مرواری گهره دا، دوورکه و تنه وه له ریگه ی هه موار که به به خته وه ری هه رزان کۆتایی دئ و

(*) ئالبیرت شوایتزه ر- پزیشک و موسیقار و پیاویکی نایینی فه رهنسایي که نه خۆشخانه یه کی له گابۆن رۆنا و سالی خه لاتی وه رگرت.

(*) کازانتزاکیس رۆمانی (فرانسيسکۆس... قه دیسی من) ی پیتشکه ش به ئالبیرت شوایتزه ر کرده وه و به فرانسيسکۆس، کو ری ئهم سه رده مه ی ئیمه ناوی برده وه.

ههلبژاردنی رتگه‌ی ناهه‌موار و به‌رده‌لان که له‌تیو دوو هه‌لدیره‌وه به‌ره‌و ترۆپکی دیتوانه‌یی مه‌له‌کوئی هه‌لده‌گژی- دیتوانه‌یی هه‌لبژاردنی نازادانه‌ی مه‌حال.

خۆش‌ته‌بعیی بی‌فرتوفیل له‌هه‌ردووکیاندا به‌کسانه: پیکه‌ن له‌دلی چاکه‌خواییه‌وه ده‌تکتی، خۆش‌حالیی کیزی نازیزی رۆح شه‌لاله له‌نیعمه‌ت، قودره‌تی دیتن و قه‌بوولکردنی واقیعییه‌تی رۆژانه به‌میهره‌بانی و لیک حالیه‌وونه‌وه. ئەسپارتیه‌ مۆنه‌کان میحراییکیان بۆ خواوه‌ندی پیکه‌ن رۆنا، ناخر بی‌ئالوایی ره‌ها هه‌میشه‌ کۆمه‌ک له‌ پیکه‌ن ده‌خوای، چونکه‌ ته‌نێ پیکه‌نینه له‌ توانایدا به‌ یارمه‌تی رۆحییکی قوول‌بدا تا به‌رگه‌ی ژبان بگری. خواوه‌ند دلی شادی به‌م دوو براهه‌ عه‌تا فه‌رموه، هه‌ر له‌به‌رته‌مه‌یه ئەوان به‌شادی به‌ره‌و ترۆپکی هه‌ولێ خۆیان، به‌ره‌و خواوه‌ند سه‌فه‌رده‌که‌ن.

هه‌ردووکیان عیشقیتکی پر شۆریان بۆ مۆسیک هه‌یه. ئەوه‌ی (تۆماس)ی خه‌لکی سیلانۆ له‌باره‌ی به‌کێکیانه‌وه گوتی، له‌باره‌ی ئەوی تریشیان‌ه‌وه به‌ته‌واوه‌تی راسته: (به‌رده‌به‌کی گه‌لێک ته‌نک برا فرانسسیسکۆس له‌ئبه‌دیه‌ت جیاده‌کاته‌وه. بۆیه‌ وی هه‌میشه‌ نه‌غمه‌ی خواوه‌ندانه‌ی له‌م به‌رده‌ ته‌نکه‌وه ده‌ژنه‌فت.) به‌گوترا‌دی‌تران بۆ ئەم نه‌غمه‌یه، هه‌ردووکیان پر ده‌بوون له‌ جیژ و نه‌شوه: (فریشته‌گه‌لێک که له‌ خه‌ونه‌کاندا قیولا ده‌ژهن، گه‌ر ته‌نێ یه‌ک جاری تر که‌وانه‌کانیان به‌سه‌ر ژیکانیاندا هینابا، ئەوا هیند به‌خته‌وه‌ر ده‌بووم که ئیدی رۆحم خۆی له‌ دیلیی جه‌سته‌ نازاد ده‌کرد!) به‌که‌میان وای ده‌گوت، دلنیام دووهمیشیان له‌ کاتی ژهنینی مۆسیکی (باخ)دا ئاوا به‌خته‌وه‌ریه‌ک له‌خۆوه‌ی پینچاوه.

هه‌ردووکیان کیمیایان هه‌یه، ئەوه‌ی که‌ ناچیزه‌ترین کانا ده‌کاته‌ ئالتون و ئالتونیش ده‌گۆپیته‌ جه‌وه‌هه‌ری رۆح. ئەوان نه‌خۆشی، برسیتی، سه‌رما، زوڵم و زۆر، دزیتوی- واقیعییه‌ت له‌ ترسناکترین روخساریدا- وه‌رده‌گرن و ده‌بگۆرنه‌ واقیعییه‌تیکێ واقیعیتر که‌ هه‌ناسه‌ی رۆح تیایدا هه‌لی کردبێ. نا، هه‌ناسه‌ی رۆح نا، به‌لکو هه‌ناسه‌ی ئەقین- خۆری ئەقین له‌دلی ئەواندا- وه‌ک خۆری ئاسمانی ئیمپریاتۆریه‌ته‌ مه‌زنه‌کان هه‌رگیز ئاوا نابێ.

به‌لام زۆر دره‌نگ له‌هه‌موو ئەمانه‌ گه‌یشتم. له‌و رۆژه‌ قه‌یراناویاندا له‌ به‌رلین له‌مانه‌ حالێ نه‌بیسوم. کاتێ موجیزه‌ی ئینسانیم له‌ گونده‌که‌ی وی، له‌ ئالستیایی بیی، به‌نجه‌کانم مه‌ره‌که‌باوی بوون، دیتوانه‌بییه‌کی قوول‌منی بۆ گۆرینی ژبان به‌وشه‌ و لیکچواندن و سه‌روا راکیشابوو، بۆ ناستی قاقز ره‌شکه‌روه‌یه‌کی توپه‌هات دا به‌زیبوم (هه‌نوکه‌ش نازانم چۆن) ئەوه‌ی به‌سه‌رمدا هات ته‌واویک هه‌مان ئەو شته‌ بوو که‌ زیاتر له‌هه‌ر شتیکی تر رقم لیبی بوو، واته‌ دامرکانده‌وه‌ی برسیتییم به‌قافز.

ئهم دوو هه‌ژاری خواوه‌نده‌ ده‌یانترانی له‌ تاقه‌ بواریکی ساکار به‌لام زۆر به‌نرخدا یارمه‌تیم بده‌ن، واته‌ پیشانم بده‌ن ئینسان ده‌توانێ و پتیوسته‌ له‌سه‌ری، بگاته‌ دوورترین خالی ئەو رتگه‌یه‌ی که‌ هه‌لی بژاردوه‌- کێ چوانێ- ده‌شی له‌سه‌ری رتگه‌دا تیکۆشه‌رانی جۆراوجۆر به‌یه‌ک بگه‌ن، به‌م پتییه‌ ئەوانم بۆ بسوونه‌ نمونه: نمونه‌گه‌لی به‌رزی سه‌ر راستی، ئارامی و ئومید، خودا پاداشتی خیریان بداته‌وه. چونکه‌

ئهم دوو تیکۆشه‌ره‌ فیتریان کردم ته‌نها له‌رتگه‌ی ئومیدده‌وه‌ ده‌توانین ئەو شته‌ وه‌دی به‌ینین که‌ له‌ودییو ئومیدده‌وه‌یه.

ئەوانم کرده‌ سه‌رمه‌شقی خۆم و هه‌ولم دا به‌سه‌ر سه‌روشتی خۆمدا زال بم. رتگه‌به‌کم گه‌رته‌به‌ر که‌ میهره‌بانی و تووریه‌ی و وشه‌ برنده‌کانی ته‌تیکا له‌به‌رده‌مدا راخراوو، ماوه‌یه‌ک هه‌روام کرد و ژیتوانیش نیم. کاتی بۆ رتگه‌ی سه‌روشتی خۆم گه‌رامه‌وه، هه‌ستم کرد دل‌م پر بووه‌ له‌عه‌زایی ئینسان و تاقه‌رتگه‌ی خۆزگارکردنیش رزگاریی ئەوانی تره، یان هه‌ولم بۆ رزگارکردنی ئەوانی تر- ئەمه‌ش به‌سه‌- هه‌روه‌ها بۆم ده‌رکه‌وت دونیا واقیعییه‌ نه‌ک تارمایی، رۆحی ئینسانیش پۆشراوه‌ به‌جه‌سته‌- نه‌ک به‌و ته‌رزه‌ی بوزا ده‌یگوت - پۆشرا بێ به‌(با).

به‌لام له‌و کاته‌دا که‌ هه‌ولم ده‌دا بپاریی خۆم بده‌م، ئەقلم به‌ره‌نگارییه‌کی توندی نواند، ناخر هینشتا خۆی له‌ جبه‌ زه‌رده‌که‌ی بوزاوه‌ پینچابوو، هینشتا به‌دلمی ده‌گوت: (بیته‌ووده‌یه هه‌ولدان بۆ ئەو شته‌ی ده‌ته‌وێ ئه‌نجامی بده‌یت، ئەو دونیایه‌ی تۆ ده‌ته‌وێ، دونیایه‌ک که‌ هه‌یج که‌سه‌یک برسی و سه‌رما‌ی نه‌بێ و زوڵم و زۆر و عه‌زاب نه‌چیت، دونیایه‌که‌ بوونی نییه‌!) به‌لام گوتم لێ بوو دل‌م له‌قوولایی بوونمه‌وه‌ وه‌لامی ده‌دایه‌وه: (گه‌رچی دونیایه‌کی ئاوه‌ی بوونی نییه‌، به‌لام له‌به‌رته‌وه‌ی من ده‌مه‌وێ، ئەوا دیته‌ بوون. من ئەو دونیایه‌م ده‌وێ، له‌گه‌ل هه‌ر تره‌یه‌که‌ی دل‌مدا ده‌مه‌وێ، من باوه‌رم به‌دونیا به‌که‌ بوونی نییه‌. به‌لام به‌باوه‌رپوون ده‌یخولقیتم. ناخر هه‌رچیسه‌ک به‌قودره‌تی ته‌واو ئاره‌زوومان نه‌کردبێ، عه‌ده‌می ناوه‌دنیین!)

وه‌لامه‌که‌ی دل‌م خستیمه‌ تین و تاو. گه‌ر ئەوه‌ راست بێ، ئەوا ئینسان به‌رپرسیارییه‌کی ترسناکی له‌سه‌رشانه‌ بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ته‌واوی زوڵم و زۆر و ته‌واوی نه‌نگیه‌کانی دونیا.

له‌ماوه‌ی چهند رۆژیکدا، رووداوه‌کان به‌پیتمیکی خیراتر ده‌چوونه‌ پیش. ده‌شی له‌به‌ر ئەوه‌ بووبی که‌ دواجار رۆحی من ناماده‌ بسوو، رووداو به‌دوای رووداوا ده‌هات و منی بۆ به‌ره‌و پیشتر ده‌برد، له‌هه‌ر کاتیکی تردا با، ده‌شیا ته‌نێ به‌رووداوی رووتم وه‌رگرتیان، به‌لام هه‌نوکه‌ بیوونه‌ گوشتی جه‌سته‌م. به‌یانیه‌کیان، هینشتا هه‌لنه‌سابوم، هاتوایتیکی کیم ژنه‌فت، له‌دووره‌وه‌ ده‌نگی بۆ به‌بۆرم ده‌هاته‌ به‌ر گوێ، وه‌ک بلتی له‌ دووره‌وه‌ گایه‌لیک به‌ره‌و قه‌سابخانه‌ بیه‌ن و سووسه‌ی په‌رۆ سووره‌که‌ی ملیان کردبێ و ئیدی له‌ هه‌ژمه‌تا که‌وتبته‌ بۆراندن.

ئه‌تیکا له‌ ته‌خته‌ نۆینه‌که‌ی بازی دا، پالتۆ شه‌ره‌که‌ی پۆشی و بی‌ئوه‌ی ته‌ماشام کا به‌په‌له‌ به‌پیلیکانه‌کاندا چوه‌ خواره‌وه، ورده‌ ورده‌ ده‌نگی بۆ به‌بۆرکه‌ نیزیکی ده‌بۆوه، به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ رام کرد و کردمه‌وه، کلۆکلۆ به‌فریکی ته‌نک ده‌باری. چیا و زه‌ریاکان له‌گه‌ریکستان له‌پروناکی به‌ره‌به‌یاندان ده‌دره‌وشانه‌وه، به‌لام رووناکی لێره، که‌ له‌سه‌ر ئەسفاله‌ به‌به‌فر پۆشراوه‌که‌ ده‌خلیسکا، زامدار و قوراوی ده‌بوو.

نه ئينساننيك و نه سه گيڭك. شه قام ته واويك چۆل، به لام له دووره وه، له هممو شويتنيكي فه زاوه،
ته نها ئه دنگي بۆره بۆره يو كه نيزيكي و نيزيكر ده بووه. چاوه پريم كرد، ورده ورده جاده رووناك بووه،
دوو قۆقره هاتن و بئ هاتويات له سهر درهختيكي به به فر پۇشراو نيشته نه وه. ئه وانيش هه چاوه پريم بوون.
له ناكاويكرا ژنيكي بالا بهرز و لاوازم بيني به قوئي ئالۆزكا وه وه به ره وه ئه وسه ري شه قامه كه راي كرد.
نه ده رويشت، به لكو بازي ددها، وهك بلتي سه ما بكات، ئالايه كي رهش به ژووور سه ريبه وه ده شه كايه وه،
ريك له دوايه وه سوپايه ك پياو و ژن و منال وه دياركه وتن و له ريزيكي دريژدا به ناو به فره كه دا هاتنه
پيش. رووناي، ته پوتوزاوي به سه رياندا هه لات. جگه له روخسارگه لي سبي و تووره، به كوني ره شه وه
له جيبي چاو، چ شتيكي ترت نه ده بيني. ده تگوت سوپايه ك كه له سه ري كويز و كرمخواردوون و هه ر
ئه لعان له گۆر هاتوونه ته ده ري.

هه نو كه روئنايي توژيكي زياتر خوئي په خش كرد، ده متواني ئاشكراتر ده ره وه بييم. چهن
دووكاندا ريك له ده ره يناني كليله كانياندا بوون تا دووكانه كايان بكه نه وه، كه چاويان به سوپا درنده يه
كه وت، دووباره كليله كانيان نايه وه گيرفانيان و خوڤان له پال ديواره كاندا په نادا. ژنه كه ئه
دووكاندارانه ي بيني، چوه سهر شوسته كه و ئالا ره شه كه ي به ژووور سه ريانه وه شه كانده وه. ده نگيكي
زيقن هه واي شه ق كرد: "برسيما نه!"

ريك هه ر عه يينه له و كاتدها سه ري هه لپري و مني له بهر په نجه ره كه دا بيني و ده مي داچچري.
مه زنده ي ئه وه م كرد گه ره كييه تي ج بلتي و زنده قه م چوو. بين ئه وه ي خوڤشم به ته واوي بزانه ده ليم چي،
هاوارم كرد: "بيده نگ! بيده نگ!"

په نجه ره كه داخست و له پال ديواره كه دا خوڤم هه شاردا، منيش ريك وهك دووكانداره كان بووم،
ته واويك په شوكا بووم. به چرپه گوم: "ئه وانه برسین، ئه وانه برسین، ئه وانه سوپاي برسيتين!"
به دريژاي ئه و روژه نه متواني - نه مويرا - بچمه ده ري. ده ترسام نه با ژنه ي ئالا به ده ست له ريگه
مييني، ئاخري ئيدي ئه مجاره بواري نه ده دام و وشه گه له فيغاناوي و گورچكبه ركه كاني به سه ردا ده باراندم.
ده زماني ئه و وشانه چين، هه ر له بهر ئه مه ههستم به ترس و شه رم ده كرد.

ئه تيكا لاي نيوه رو، رهنگ په ريو و شه كه ت گه رايه وه، پالتهو شه ركه ي له سه ر ئه زه كه فريدا و به ناو
ژوو ره تنگ و ترووسكه كه دا كه و ته پياسه. من له قورنينيكا چيچه كم كرديو، چاوه پريم بووم، هه ناسه
قوله كانيم ده ژنه فت، كوتوپر ئاوري دايه وه و ئاماژه ي بز كردم و قيزاندي: "تو ده بي سه زنه شت بكرتي،
تو و هه موو ئه و كه سه نه ي وهك تو كه له يه ك قوماشن، تو و هه موو ئه و كه سه نه ي بي وه ي و خوڤ
خوژراك و بي باكن. تو ده بوو له ماناي سه رما و برسيتي گه يشتبايت، منالگه ليكت هه بان برسي و
سه رمايان با، بتويستبا كار بكه يت و كاربان پخ نه دا بايت، من چاوه پريم ئه مه بووم له تو، نه ك ئه م شار و
ئه و شار كردن و دم داچچرين به ديار موزه خانه و كلتيساي كوئنه وه، نه ك نووكه نوو ككردن به ديار
ته ماشا كرنه ئه ستيرانه وه، گوايه له به رئه وه ي ئه ستيره كان ژور جوان و ترسانكن. فه قير، روانيت داگره و
له و منالانه ي به رييت بنۆره كه و ا گيان ده دن!"

بو ساتيكي بيده نگ بوو، پاشان گوته: "تو شيعر ده لتييت، له به ره ي هه ژاري و زوئم و ژور و
ناپاكييه وه ده دويي - واته تازا يه تي قسه كردنت هه يه - به گۆريني تازاري ئيمه بو جواني، خوڤ له شه ري
ئه و تازاره رزگار ده كه يت. نه فرته له جواني كاتيكي و له ئينساننيك ده كا تازاري ئينساني بي بيچته وه!"
دوو دلته فرميسك له چاوانيبه وه چۆرانه خوڤ، ليي نزيك بوومه وه، ده مويسه ت ده ست به سه ريدا
به يتيم و ئارامي كه مه وه، به لام روخساري گرژكرديو، پالتيكي پيوه نام و هاواري كرد: "ده ستت لابه!"
سه ركرديكي سه يري كردم، نه ك هه ر پرپوو له بيژاري و سه زنه شت، به لكو شه لاليش بوو له رق.
خوڤين وروژمي بو سه رم هينا و به تووره يي هاوارم كرد: "ئه ري ده ته وي چ بكه م؟ من ده توانم چ بكه م؟
وازم لي بيته!"

- "نا، واژت لي ناهيتم! تو گه ره كته واژت لي بينم، هه ز ده كه يت راكه يت. به لام من وا ناكه م.
ناتوانيت رقت تيذا بوو و ژوي؟ ها.. باشه من فيرت ده كه م. ناتوانيت بجه نگيت؟ من فيرت ده كه م!"
پيچه نينيكي روخساري پوشي، پيچه نين نه بوو، به لكو گرژيي روخساري بوو، هه نكاويك نيزيكر
بووه.

- "ئه و په نده خوڤه لاتييه ت بيستوه كه ده لي: ئه وه ي سواري پلنگ بي، ئيدي ناتواني لي دابه زي؟
ده ي تو سواري پلنگ - من - بوويت و ئيدي قه ت ناهيتم دابه زيت!"

دۆلا به به تاله كه ي كرده وه، توژيكي نان و كه ره و چهن سيوتيكي ده ره يتنا، ته پاخه نه وتييه كه ي
داگيرساند و چاي ده م كرد. بين ئه وه ي قسان بكه ين كه وتينه خوڤان. له برۆكانيم ده نوژي كه ده له رزين،
كويي چاكه ي به رزكرده وه به لام بييري چوو بيخواته وه، ئيدي ده ستی له هه وادا مايه وه، خه يالي له
جيگه يه كي تر بوو، ئه نديشه يه ك تازاري ددها، منيش به سه رشۆري و شه رمه زاري نانه كه م ده خوڤان، چونكه
ههستم ده كرد ئه م ژنه له من به هيتزه.

نانه كه مان خوڤان، سه ري هه لپري و ته ماشاي كردم، هه نووكه چاواني پرشنگيان ددها و ليوي سوور
هه لگه رابوو.

- "مبووره كه ئه وها ناشيرين له گه لتندا دوام، به لام هه ر ئه لعان له سوپاي برسيتي گه رابوومه وه!"
هه ستا، چوو به ره لاي په نجه ره كه و په رده دراوه كه ي دادا يه وه، رووناكييه كي ئارام و ميهره بان رژه يه
ژوو ره كه وه. تا توژيكي بوڤر بكا ته وه، ميژه چكوئه كه ي برده ئه ولاره. پاشان چوو بو لاي ته خته نوينه كه وه
و چهرچه فه كه ي لا برد، به تيله ي چاو سه يري كردم، قوڤچه ي كراسه كه ي ترازاند، ناوري دا يه وه و
سه رنجيكي لي دام.

به پيچه نينه وه پرسيم: "خه وت دي؟"
وهلامي دا يه وه: "نا! ئه وسا به ده نگيكي كپ گوته: "وه ره!"
روژي دواتر، به ره به يان هه ستا و به په له جانتا چكوئه كه ي كرده وه، به ره و لاي ته خته نوينه كه هات و
خه به ري كردمه وه.

گوته: "ده رۆم!"

لەرز دایگرتم و پرسیم: "بۆ کوئی؟"

- "بۆ جیگەیهکی زۆر دوور. مەپرسە ئەو جیگەیه کوئیه. تا دیداریکی تر مالتاوا!"

- "دیداری تر؟ کەنگی؟"

شانی هەلتەکاندا، شالەکی توند بەسەراییه بەست، دانەوتیوه و جانتاکەهی هەلگرت. پاشان تەماشای کردم، چاوه شینەکانی بێ پرشنگ و توورە، لێوه گۆشتنەکی تژی لە زەردەخەنە. گوتی: "سویاس بۆ هەموو ئەو شەوانە پیکەوه بووین، ئەرکی خۆمان بەتەواوەتی بەرامبەر جەستە بەجی هینا، فاتیحەیی بوزا خوتنرا، وەدەرمان نا... بۆچ ئاوا سەیرم دەکەیت؟ ژێوانیت؟"

هیچم نەگوت، شەهیدیکی تال وەکی ژەک رۆنیشتبوو هەناومەوه، تێکرای ئەو شەو و رۆژانە تیکەلای ناخم ببوون و پریان کردبووم لەعەزاب و لەزەت.

هەمدیس پرسی: "ژێوانیت؟"

گەشتبوو لای دەرگاگە و خەریکی کردنەوی بوو.

بەتوورەیی وەلامبیم دایەوه: "بەلێ ژێوانم، ناخر تۆ قەلای بوزات لەدلما و پیران کرد، ئیدی دلەم چۆل و هۆلە!"

بەگالته جاراییه و پیکەنێی: "بەلێ، کەواتە تۆ پتووستت بەسەروریک هەیه... وایه؟"

- "بەلێ پتووستم. سەرورە باشترە لە فەوزا، بوزا ریتمیکی بۆ ژیانم دانابوو، نامانجیکی بۆ دەسنیشان کردبووم، شەیتانەکانی لەناوەدمرا جلەو کردبوو. بەلام هەنووکە..."

برۆی گرژ کرد، ئیدی پێنەدەکنی.

گوتی: "هاوێ - یەکەمین جار بوو بەهاوێ بانگم کا - دلەت بەتال بۆوه و پاکژیش بۆوه. هەنووکە ئامادەیه. من ئەمەم دەویست، من بروام پێتە، گوێ مەدەرە ئەو قسانە لە ساتەوختی توورەبیدا گوتووم. تۆ پیاویکی شەریف و مەویەکی هاسان نیت. من متمانەم پێتە!"

تۆزیک لە فیکەرە چوو. پاشان گوتی: "نا، باوەرم بەتۆ نییه، بەلکو باوەرم بەهاواری ئەم سەدەیه مان هەیه. بێدەنگ بە، ئەو هاواری دەبییهت. مالتاوا!"

دەرگاگە کردوو و گوێم لەدەنگی هەنگاوەکانی بوو کە بەپتیلیکانەکاندا دەچوو خوار.

"بێدەنگ بە! ئەو هاواری دەبییهت!" شەوان و رۆژانیتی زۆر ئەم وشانە ئەتیکام لەگەلدا بوون. بێدەنگ دەبووم و بەوردی گوێم رادەتیرا و هەلەم دەدا ئەو هاواری بیییم، لەو کۆرانەدا ئامادە دەبووم کە لایەنگرانی رووس سازبان دەدا، کتیب و بلاوکراوەکانیانم دەخوتنەوه، شەوانە درەنگانیک بەگەرە کە هەژارنشینەکانی بەرلیندا پیاسەم دەکرد، هەژاری و رووت و رەجالیم دەبینی، و تووێژ و دەنگوباسی شووم دەژنەفت، هەوایەکی تژی بەتوورەیییم هەلەمژت. یەکەم جار دلتهنگی و هاوسۆزی و پاشان توورەیی بالیان بەسەرداکیشام و ئیدی دواجار یەقینە تالە کە بەخەگیرم بوو، یەقینی ئەوهی کە من خۆم

بەپرەسیارم. ئەو کیژە یەهودییه ناگرینە راستی دەکرد. خەتای من بوو، بۆچی؟ چونکە رانەدەپه پیم هاوارکەم، چونکە دەمیینی و بەزەیییم دەوروژا و پاشان دەمۆدەست بیرم دەچۆوه، چونکە شەوانە رادەکشام و لەنۆنی گەرمدا دەنۆستم بێ ئەوهی بێر لەو کەسانە بکەمەوه کە ساپیتەیهکیان بەژووور سەرەوه نییه.

یەکتیک لە قوتاییهکانی فرانسيسکۆسی ناسیزایی، لە شەویکی چلە زستاندا مامۆستانەکی بینی رووتوقوت بەرپیکەدا دەروا و لەسەرمادا هەلەلەرزێ. بەسەر سورمانەوه گوتی: "باوکە فرانسيسکۆس، بۆچی بەم سارد و سەرمايه رووتوقوت بەرپیکەدا دەرۆیت؟" ئەویش وەلامی دایەوه: "براکەم، لەبەرئەوهی لەم ساتەوختەدا، هەزاران هەزار خوشک و برا سەرمايانە، ناخر بەتانییهک شک نابەم بیاندمی تا گەرمیان بێتەوه، بۆیه ئاواهیی دەبە شەریکە سەرمايان!"

گوتەکانی گەدای خواوەندم بێرهاتەوه. بەلام هەنووکە تێدەگەم کە تەنێ شەریکبوون لە سەرماي خەلکانی تردا بەس نییه، بەلکو بونیادەم دەبێ هاوارکا: "ئەي هەموو ئەو کەسانەي برسی و سەرمانانە، بۆ پێشەوه، بەتانیی زیاده زۆره، برۆن بیهیتن و رووتوقوتی خۆتان یێ داپۆشن!"

ورده ورده کەوتە مەزەندەکردنی گرنگی سەرپاگیر و ئینسانییانەي ئەو ئەزمونە خوتناییه ی لەسەر زەمیینی بەرفەرراوان و رۆحی بەرفەرراوانی روسیادا رووی دا، زەینم بەلێبوردنەوه ئەو دروشمە شۆرشگێرانانەي قەبوول دەکرد کە پێشتر بەلامەوه لەوپەری سافیلکەیی و خەیاڵپلاویدا بوون. لەسیمای برسی و گۆنای قویاو و مشتگەلی و ویک هاتووم دەنۆری، پەیم بەتاییهتەندی مەلەکویتی ئینسان برد، پەیم برد بەباوەرەیتانی وی بەئەفسانە و بەئارەزوو لیکردنی و بەنامیتەکردنی بەخوتن و ئارەقە و فرمیسیکی خۆی - ناخر بەتەنێ فرمیسیک بەس نییه، بەلکو خوتن و ئارەقەش پتووستن - دواجار ئەوه ئینسانە کە ئەو ئەفسانەیه دەکاتە واقع.

ترسام، بۆ یەکەمین جار تیکەیشتم دەستپورەدانی ئینسان چەند خولقیتهتر و بەپرەسیارییهکی تاچ ئەندازەیک مەزنە. گەر واقعییهت ئەو فۆرمە بەخۆوه نەگرێ کە ئێمە ئارەزووی دەکەین، ئەوا ئەوه ئێمە دەبین کە شایستەي سەرژەنش دەبین. هەر شتییک بەقودرەتی تەواو ئارەزوومان نەکردبێ، ناومان ناوه عەدەم. ئارەزوویکە، ئامیتەیکە بەخوتن و ئارەقە و فرمیسیک، پاشان فۆرمی خۆی وەردهگرێ. ناخر واقعییهت چ نییه جگە لە وەهتیک کە لەژێر رکیفی خواست و ئازارماندایه.

دلەم بۆ برسی و ستەملیکراوان کەوتبووه لێدان. ئیدی جامی ئارامیان لیتی دەرژا و هێرشەکەیان دەس پێ کردبوو. پێدەچوو خوتنی کریتییهانەم بۆنی شۆرشێ کردبێ، بۆیه ئاوا کەوتبووه قولێدان. هەمدیس ئازایەتی و کۆیلایهتیم - ئەم دوو دۆژمنە ئەزەلییه - لەبەردەمدا دەبینی و کریت لەناخندا هەستا بووه سەری و هاواری خۆی دەکرد.

ناشی ئەم هاواری ئەوه بووی کە چاوەرێی ژنەفتنی بووم؟ دەشی. ناخر لەساتەوختە چارەنووسسازەکانی ژیاندا، کریت هەمیشە لەناخندا هەستاوتە سەری و هاواری کردوو.

ئێوارەیهکیان، شەکەت لەبینینی دیمەنە ترسناکەکانی رۆژ، بەسەر میزەکەمدا داهاتمەوه و کتیبیکم بینی

له باره ی هونهری رینیسانسسه وه. ههولم دا به خویندنه وهی ئەو کتیبه هه موو ئەو شتانه بیر خۆم بهرمه وه که به درتیا بی روژ بینیبوم و ئازاریان دابوم.

هونهر له شه راب و ئەقین و فیکر زیاتر توانای راکتیشانی ئینسان و ئاماده کردنی وی بۆ بیرچوونه وه هه به. هونهر جینگه ی ئەرک ده گرتیه وه، ده جنگی تا تیه پهر بکاته نهر و ئینسانیش بکاته جوانی. چ خه م گهر (ته روا) ببوایه ته خو له مئیش و (پریام) و کوره کانی کوژرابان؟ گهر ته روا له ژبانی به خسته وه ریبی به رده وام با و هۆمه ر نه هاتبا کوشتار بکاته شیعری جوان، ئەوا دونیا کام ریگه ی ده گرتیه به ر و رۆحی ئینسان چ بی چاره تر ده بوو؟ په بکه ر، شیعهر، تراژیدیا، شیهه کاری... ئەمانه یاده وه ریبی بالان که ئینسان له سه ر ئەرز خو لقا ندوونی.

بالا وه هه مان کاتیشدا خه ترناک بۆ عه زابی روژانه ی ئینسان. هونهر وامان لی ده کا قیزمان له شتی روژانه ی وه ک خو اردن و ته نانه ت دادوهریش بیته وه. ئاخو ئیمه له یادمان ده چیتته وه ئەمه به ئەو ریشه به ی گولی نه مریی خوژاک ده دا.

مه سیحیه کانی پئشوو له سه ر حه ق بوون که نه یانده ویست هونهر مه نده کانیان وینه ی مه ربه می پاکیزه جوان له تابلو کانیاندا بنه خشیتن. چونکه جوانیی وی فریومان ده دا و بیرمان ده باته وه که ئەو دایکی مه سیحه.

له ناکاو پیکرا له ده رگا درا، کردمه وه. برووسکه به ک له مۆسکۆوه! له سه رسورماندا چاوانم هه لگۆفت و دووباره و دووباره خویندمه وه. برووسکه که م له به ر رووناکی گۆپه که دا راگرت، هه لگۆپه داگۆپه کرد، وه ک بلتی نه یئیه کی خه ته ری تیدایی و به رله وه ی چ بریاریک بده م به وی ئەو نه یئیه له به ر رووناکیدا ئاشکرا که م. به خۆم گوت: "ده شی ئەم پارچه قاقزه، نامه به ک بی له قه ده ره وه تا ژیانم بگۆری. چما له به رزه وه ندیه یاخود له دۆم؟ کئ ده توانی متمانه به قه ده ر بکا؟ کوپر نییه، به لām کوپر ده کات!"

برۆم یان نه رۆم؟ برووسکه که بانگه یشتییک بوو بۆ من تا سه فه ر بۆ مۆسکۆ بکه م و وه ک نوینه ری رۆشنیرانی گریکستان له ده به مین سالو گه پری شوپشی گه ورده ا ئاماده بم. له سه رانه ری دونیا وه، حاجیه کانی هوروژمیان بۆ مه ککه ی سوور ده برد. ده بی کئ ناوی منی دایی و ئەم داوه تنامه به ی بۆ ریکه خستیم؟ ئەدی بۆچی من هه لبۆژدرام؟ سئ روژ دواتر حالی بووم. نامه به کی کورتم له مۆسکۆوه به ده ست گه یشت، داوه تنامه به کی گالته ئامیز بوو له ئەتیکاهه: "سلاوت لی بی ئەی بوزایی درۆزنی تیر، ئەی نۆرستۆکراتی، ئەی ئازارچه شتووی که یفساز، تا ئەلعان به دوا ی روخساری خواوه نندا گه راویت و له خواوه نده کی درۆزه وه بۆ خواوه ندیه کی درۆزنی تر چوویت، هاو پتی داماو، وه ره بۆ ئیتره، تا روخساری راسته قینه ی خواوه نندا، تا روخساری ئینسان بدۆزیه ته وه. گهر گه ره کته رزگارییت، ئەوا وه ره. دونیا به ک که ده خوازین رۆی نیین هیشتا له ئەوه وه که یدا به تی، تۆیش به نۆزه ی خوژ، دابیره وه و به ردیک دانئ. بوزا باشه، ههر به راست باشه، به لām بۆ ریش سپیان!"

هه نوکه شه و داها تبوو، هه ستام و په نجه ره که م کرده وه. له ده ره وه هه موو شتییک له ئارامیدا بوو. به فر خوژی کردبووه، له وه هه و سارده دا زرنگه ی له گویتدا شیرینی زهنگیک له بورجی کلئیساکه وه ده گه بییه گوئ. دره خته کان له شه قامه کانی خواریدا پرشنگیان ده دا و به چلووره پۆشرا بوون. هه روا که سه رنجم له تاریکیی شه ودا بز ببوو، کوتوپر روسیا له به رده مدا راخرا. بی سنوور، کفنراو به سپی، به مالوچکه ی گهرم و رووناک و به گالیسکه گه لییه وه که له سه ر به فر ده خلیسکان. هه لām له که پووی ئەسه کانه وه ده اته ده ری و ته نانه ت زرنگه ی زهنگۆله چکۆله کانی ملیانم ده ژنه فت. له دووریشه وه، له رۆحی به فره که دا، گومه زه ژپینه کان ده ره وشانه وه، خاچیان پیته نه بوو، به لکو ئالاگه لی سوور بوون و ده تگوت بلئیه سی ئاگر. راهیه به شیتۆکه که ی (ئه تۆنیت) م بیرکه و ته وه که پیی گوتم: (له سه ر ته وقه سه ری ههر ئینسان و ههر شتییک هیشو به ک بلئیه هه به، گهر ئەو بلئیه دامرکینه وه، ئەوا ئینسان و شته که ش نامین!) راستی ده کرد، له فیکره وه چووم: (که واته له سه ر ته وقه سه ری روسیا هیشووه گه لیک بلئیه هه ن، گهر ئەو بلئیه دانه بکوژینه وه، ئەوا روسیاش نابووت ده بی!)

په له په ل په نجه ره که م داخست. بریارم دا به ره و مۆسکۆ بکه ومه ری.

روسیا

موجیزه قۆچ له واقع ده دا، درزیکی تی ده کا و دپته ژووری. که واده ی هات، لینین خرتکه و پرتکه کانی پیچا به وه، ده سنوسه کانی کرده به سته به ک، دارونه داری کرده کۆله پشتیکه وه و مالئاوایی له و پینه چیه سویرایییه کرد که ژووریکی له خانوه که ی ویدا له سویرا به کرئ گرتوو.

خاوه ن مال هه روا که ده ستی لینین ی له نیو ده ستا و به به زه بییه وه دپقه تی وی ده دا، گوتی: "فیلادیمیر ئیلیچ بۆ کوئ ده چیت؟ خو شیت نه بوویت وا ده گه ریته ته وه روسیا؟ ئەدی له وی چ ده که یه ت؟ پیته وایه له روسیا ده توانیت ژووریک به کرئ بگریت یان کاریک بدۆزیه ته وه؟ فلادیمیر ئیلیچ به قسه م بکه و لیتره بۆ خوژت به سلامه تی بژی!"

لینین وهلامی دابه وه: "ده بی برۆم!"

- "ده بی؟ بۆچی؟"

لینین هه مدیس به ئارامیی گوتی: "ده بی برۆم!"

- "به لām ئاخو تۆ هه موو کریکه ت داوه و هیشتا نه بوته سه ری مانگیش. ده بی بزانیته باقیی پارکه ت ناده مه وه!"

لینین وهلامی دابه وه: "گرنگ نییه، باقییه که بۆ خوژت. من ده بی برۆم!"

وای گوت و رۆیشت. کلاویکی چکۆله ی له سه ردا و کراسیکی کۆن و پاک و چاکه تیکی شری له به ردا و پیی نایه وه خاکی روسیا- سوپا به کی تاقه نه فه ری- کورته بالا، ره نگ په ریبوو بی چه ک. له به ره ی دژیشدا، عه ردی به رفراوانی روسیا، موژیکه گه لی شه رانگیژ، نۆرستۆکراتیکه لی به عه یش و نۆش،

قه‌شه‌گه‌لی زالم، قه‌لا، کۆشک، زیندان، رازگه، یاسای کۆن، ره‌وشتی کۆن و قامچی. ئیمپراتۆریه‌تی تا بینه‌قاقا چه‌کدار. ئه‌میش به‌خۆی و کلێته چکۆله‌که‌ی سه‌ریه‌وه له‌ویدا راوه‌ستا. چاوانی مه‌غۆلییه‌یه و وردی بریبه‌ فه‌زا، به‌لام له‌ناوه‌وه‌ی ئه‌هرمه‌نیک که‌وتیوه سه‌ما و به‌فیکه‌کتیشان و ددان جیهرکردنه‌وه و ده‌گیوت: "فیلادمیتر ئیلیچ، ئه‌مه هه‌مووی بۆ تۆ، من به‌خۆیای هه‌موویته‌ ده‌ده‌م، ته‌نێ رسته‌یه‌یک به‌لێ، ئه‌و رسته‌یه‌ ئه‌فسوناوییه به‌لێ که‌ سه‌له‌های سه‌له‌ به‌گوتیتا ده‌بوینم. رسته‌ی (ئه‌ی کرێکارانی دونه‌یا به‌گرن!) ئه‌و رسته‌یه‌ بیژه و ئیدی هه‌رچی قه‌یسه‌ر و هه‌رچی قه‌شه‌ی ریش بزنی و پشتوتین ئالتوونی و هه‌رچی ورگ ئاوساو و جوانپۆش هیه‌یه هه‌موویان به‌پشتا ده‌که‌ون. فیلادمیتر ئیلیچ، ئه‌وسا به‌سه‌ر لاشه‌کانیانا پرۆ، کورپه‌ بۆ پێشه‌وه، به‌سه‌ر لاشه‌کانیانا پرۆ و سه‌رکه‌وه، ئالای سوور به‌کریملیندا داکوته، به‌چه‌کوش که‌له‌سه‌ریان تیکۆپنیک بشکێته، به‌داس گه‌روویان هه‌لاهه‌لاکه‌!"

لینین هه‌روا که‌ به‌مشتی ویکهاتوه‌وه گوتی بۆ ئه‌هرمه‌نه‌که‌ی ناخی رادیرابوو، په‌یتا په‌یتا ده‌پرسی: "ئه‌دی تۆ کێیت؟ ناوی خۆت پێ به‌لێ! ده‌مه‌وئ بزاتم تۆ کێیت؟"

ئه‌هرمه‌ن وه‌لامی دایه‌وه: "من موجیزه‌م!" وای گوت و ئیدی روسیای به‌ر قۆچ دا.

تا هه‌نووکه، ته‌نها چه‌ند که‌سیک، که‌ به‌په‌نجه‌کانی ده‌ست ده‌ژمێردرین توانیوه‌ به‌چاوانیکی رووناک و بێ غه‌ره‌ز له‌ روسیا بنۆرن. تا هه‌نووکه خه‌لکی نه‌یان توانیوه له‌روخساری چه‌ند ره‌هه‌ند و پر له‌سه‌تبه‌ر و رووناکی روسیادا، له‌ ته‌رزی دونه‌یا به‌که‌نگه‌دا بنۆرن. ناخر که‌لێتیکه‌ گه‌وره روچی سلاقی له‌ روچی خۆرئاوایی جیاده‌کاته‌وه. روسیایی له‌توانایده‌ ئه‌و ده‌ ئه‌وه‌کیانه‌ هاوئاهاه‌نگ کات که‌ له‌چاری ئه‌قله‌گه‌راییه‌یه‌ ئه‌وروپاوه‌ ناهاوگونجیوه. لای ئه‌وروپایی به‌لگه‌خواری لێژیکی له‌سه‌روو هه‌موو ئیعتیباریکه‌وه‌یه. به‌لگه‌خواری لای ئه‌وان له‌ژێر ده‌سه‌لاتی پێوانه‌ی ئه‌قلی به‌هاکاندایه. به‌لام لای روسیایی روچ له‌ سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌یه، واته‌ ئه‌و هێزه‌ تاریک و ده‌وله‌مه‌ند و هاوڤ و ئالۆزه‌ی که‌ ئینسان به‌ره‌و ده‌ره‌وی سنووره‌کانی ئه‌قل، به‌ره‌و سوۆی توندوتیژی و نامه‌سولانه‌ ده‌با، ناخر هێشتا هێزی نابینا و ئه‌فرینه‌ر له‌ودا له‌به‌یه‌کداها تێتیکه‌ ئه‌قلیانه‌دا به‌رجه‌سته نه‌بوون. روسیایی هێشتا توند به‌ئه‌رزوه‌ لکاوه، وی لێ وریژه‌ له‌ ئه‌رز و تاریکاییه‌یک که‌ دونه‌یا ئیوه له‌دایک ده‌بێ.

له‌ روخساری لینین رامام، هه‌مان روخساری پر له‌ رووناکی و کلپه‌. له‌به‌رامبه‌رمدا، هه‌وری تاریک - موژیک - ده‌بینی که‌ ئه‌م زه‌ینه سه‌ره‌خته به‌لێنی دابوو جیاسایی بۆ بکا. به‌توندی په‌رۆش بووم ئه‌م دوو هاوڕێ و دوژمنه‌ ئه‌زه‌لیی و قین له‌ ده‌ - روچ و ماده‌ - ببینم که‌ له‌ناو نه‌به‌ردگه‌ی داخواری کریملیندا که‌وتیوه‌ گیانی یه‌کتر.

لینکا لێکدا به‌فر ده‌باری و سه‌راپای ده‌شته کیلراوه‌کانی داده‌پۆشی، گه‌نم له‌ژێر به‌فردا خۆراکی هه‌له‌ده‌مژت. موژیکه‌کان - جوتیارانی روس - ئارام و بێ په‌له، وه‌ک به‌لێنی نه‌مر بن، ده‌هاتن و ده‌چوون. ناو به‌ناو قه‌له‌ره‌شیک هیتور هیتور له‌ شه‌ققه‌ی بالی ده‌دا و به‌ره‌و مه‌سکه‌نی ئینسان ده‌چوو تا شتیکی بۆ خواردن ده‌سه‌که‌وێ.

چه‌ند سه‌عاتیک چاوه‌ڕێی قیتار بووم. له‌ ویستگه‌که‌ ده‌وره درابووم به‌: روخسارگه‌لی مه‌غۆلی،

به‌خواه‌ن چاوانی شوژ و ریشگه‌لی پر له‌ ناوکه‌ کاله‌ک، به‌دوو ژنی فاله‌گه‌وه و جوتیاریکی ریش سپی که‌ چای ده‌کرده قاپیکه‌وه و به‌له‌زه‌تیکه‌ ئاژه‌لانه‌وه هه‌لی ده‌قوراند. ده‌وره‌درابووم به‌دایک گه‌لی چینی که‌ به‌تانیی پیسیان له‌خۆه‌ پیتچاو و مناله‌کانیان له‌ کۆلی خۆ به‌ستبوو، یاخود وه‌کی که‌نگه‌ر به‌گه‌ردنیا نا شوژیان کردبوونه‌وه. ده‌وره‌درابووم به‌ناپۆره‌ی خه‌لکانیکه‌ که‌ ئاره‌قیان کردبووه و بۆنیان لێ ده‌هات. له‌هه‌موو جێگه‌یه‌ک هه‌وا بۆنی ته‌ویله‌ی لێ ده‌هات، هه‌له‌به‌ت وه‌ک ته‌ویله‌که‌ی به‌یتله‌حم.

روژ گه‌ییبه‌ نبوه‌ی ئاسمان و عه‌سر داهاات و ئیتمه‌یش هه‌ر چاوه‌ڕێین. روخساره‌کانی ده‌وره‌به‌رم هیدی و ئارام بوون. چ که‌سیک رای نه‌ده‌کرده‌ ده‌رێ تا بزانی قیتاره‌که‌ هاووه‌ یان نا! هه‌مووان چاوه‌ڕێ بوون، دلنیا بوون که‌ ئه‌مڕۆ یان سه‌به‌ی قیتاره‌که‌ هه‌ر دێ، ناخر ئه‌و خه‌لکانه‌ کاتیان به‌کاترژمێره‌کانی ده‌ستیان نه‌ده‌ژمارد، پیتیان وابوو زه‌مه‌ن مرۆیه‌کی خانه‌دانه، کۆنتیکه‌ مه‌زنه، ده‌ترسان به‌ره‌ره‌کانی بکه‌ن.

ده‌مه‌و سپیده، له‌دووره‌وه گوتیمان له‌ توتیه‌ی قیتاره‌که‌ بوو. خه‌لکه‌که‌ هه‌مووی راستبوونه‌وه و هه‌مدیس ئارام و به‌کاوه‌خۆ، که‌وتنه‌ کۆکرده‌وه‌ی پریاسکه‌کانیان. پیره‌میردیک که‌ له‌پال مندا راکشاو و به‌دریژایی شه‌و پرخی ده‌هات، سه‌یریکه‌ کردم و به‌هه‌ستیکه‌ سه‌رکه‌وتوونه‌وه چاویکی داگرت. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌لێ: "باشه‌ ئه‌ی پیره‌میرده‌ چکۆله‌که‌م، نه‌هاتنی قیتاره‌که‌ ئه‌و هه‌موو بۆله‌ بۆله‌ی نه‌ده‌هینا، ئه‌وه‌ی نه‌ده‌هینا که‌ ئاوها هه‌له‌چیت و به‌دریژایی شه‌و چاویک نه‌نی، ده‌ی بنۆره‌ ئه‌وا هات!"

هه‌مدیس به‌فر، گونده‌کان، کلێساگه‌لی چکۆله‌ به‌گومه‌زی سه‌وز و نووکداره‌وه، دووکه‌لێکی بێ جووله‌ به‌ژوور سه‌ریانه‌کانه‌وه، قۆزیدی زیاتر، ئاسمان نزم ده‌بۆوه، به‌فر، ده‌منۆری و ده‌منۆری، چاوانم وه‌ک چاری خه‌لکانیک که‌ له‌بیابانه‌ بێ سنووره‌کاندا ده‌ژین، قوولا ییبه‌کی دوور و شینی له‌خۆگرتبوو. ده‌منۆری و کوئیر له‌دووره‌وه له‌ به‌رامبه‌ر ئاسمانی ره‌ش و خۆله‌میشیی ره‌نگدا، گومه‌ز گه‌لی خړ و ئالتونی وه‌دیاره‌که‌وتن.

ده‌مه‌و نیسه‌رۆ، دواچار نێزیک که‌وتینه‌وه و ئیدی ده‌گه‌یشستینه‌ قودسی نوێی خواوه‌ندی نوێ، ده‌گه‌یشستینه‌ قودسی کرێکار، ده‌گه‌یشستینه‌ مۆسکۆ، مۆسکۆی دلی روسیا و ده‌شی دلی ئه‌مڕۆش!

ئه‌تیکا له‌ ویستگه‌ی قیتار چاوه‌ڕێم بوو، هه‌ر که‌ ببینی، پینکه‌نی و گوتی: "ئاخریبه‌که‌ی به‌ته‌له‌که‌وه بوویت، به‌لام مه‌ترسه، ته‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، چه‌ندیک به‌ناویدا برۆیت رایه‌له‌کانیت بۆ نادۆزرتته‌وه. هه‌ر ئه‌مه‌یشه‌ مانای ئازادی. خۆشه‌اتیت!"

له‌ سپیده‌وه تا مه‌غریب ده‌گه‌ڕیم و به‌چاوانیکی تینووه‌ له‌مۆسکۆ، له‌م هیولا هه‌مه‌ره‌نگ و هه‌مه‌جوژه‌ ده‌نۆرم. ته‌واوی خۆزه‌لات له‌سه‌ر به‌فر هه‌له‌رژاوه: فرۆشیاره‌ ئه‌نادۆلییه‌کان به‌میتزه‌ری قورس به‌سه‌ر، چینییه‌کان به‌گۆنای چرچ و مه‌یون ئاسیانه‌وه، قایشی چه‌رم و بووکه‌شوشه‌ی چکۆله‌ی له‌ ته‌خته و قاقز دروستکراو ده‌فرۆشن، ژنان و پیاوانیک که‌ به‌حیرس و په‌رۆشییه‌وه میوه و ماسیی برژاو و مه‌مه‌که‌مزه و په‌یکه‌ری بچووک بچووک لینین ده‌فرۆشن و شوسته‌کانیان کردۆته‌ خۆله‌ عه‌مه‌له، کیژانی جحیلی جگه‌ره

به‌لیو رۆژنامه ده‌فرۆشن، ژنانی کړیکاری سه‌رپوښی سوور به‌سه‌ر له جاده‌که ده‌په‌په‌وه، ژنانی قه‌له و و مۆن به‌چاو و گۆنای مه‌غۆلبیانه‌یانه‌وه، منالانی نیوه‌رووت، کلاوی فه‌رووی شپوه گومه‌زیبان له‌سه‌ردا، ئیفلج‌جگه‌لیک که له‌سه‌ر شۆسته‌که به‌گ‌گۆلکې ده‌رۆن و ده‌ست له‌رپوواران پان ده‌که‌نه‌وه، جوتیاران به‌ریشی نالۆژکاووه تیده‌په‌رن و پیسته‌ی رهنګ پرته‌قالبی مانگیان به‌ده‌سته‌وه، هه‌وای ئه‌و ده‌وربه‌ره بۆنیکې وای لې دې که پیده‌چې ره‌ویک له‌ویوه تیبه‌رپیی.

کلێساکان به‌گومبه‌زی سه‌وز و دره‌وشاووه، ئه‌و ئاپارتمانانای به‌ره‌و ئاسمان هه‌لگژاون. رسته‌ی ئه‌ی کړیکارانې دونیا په‌کگرن له‌شه‌قام و کلێسا و پاسه‌کان نووسراوه. به‌خه‌تیکې سوور له‌کلێسایه‌کی گه‌وره نووسراوه: (تایین ئه‌فیونی گه‌لانه). ده‌مه‌و عه‌سر، له سه‌روو ئه‌م هات و بات و ئاژاوه‌یه‌وه، له ناکاوتیکرا زه‌نگی له‌گویتدا خوښی ناقوسه‌کان رژانه‌گویت که تایه‌ت به‌رپوړه‌سمی نویتې ئیواره بوو، ئاخ‌نویتې ئیواره هیتشتا له‌گیانی دل زیندوواندا هه‌ر زیندووه. هه‌راوزه‌نا: ئه‌مه‌ په‌که‌مین شتیکه سه‌رنجی بونیاده‌م لیره له‌مۆسکۆ به‌لای خویدا راده‌کیشن.

(ترس) دووه‌مین کاربگه‌رییه. له‌هه‌ر شاریکی تری دونیادا ناتوانیت ئه‌م روخساره‌گرژ و قوچاخ و مۆنانه‌بیینیت. ناتوانیت ئه‌م چاوه‌ناگرین و لپوه‌ترنجاو و چالاکییه‌به‌تین و تاوانه‌بیینیت. وا هه‌ست ده‌که‌یت که‌وتوویته‌ته‌ ناو شاریکی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌وه، شاریکی پر له‌بورج و گۆره‌پانی جه‌نگ که ئه‌سپ سوارانی زرتپوښ له‌ودیو ده‌رگا به‌سه‌نگه‌رکراوه‌که‌انه‌وه خوښان ناوه‌ته‌وه و چاوه‌رپتی شالاری دوژمن که خه‌ریکه‌نیزیک ده‌بیته‌وه. فه‌زا تژیبه‌له‌ئاماده‌باشییه‌کی درندانه‌بو جه‌نگ. ترس و ئومیدتیکې مه‌زن به‌ژوورسه‌ری خه‌لک‌کییه‌وه‌یه، شتیک له‌فه‌زادا پیاسه‌ده‌کا و ترس ده‌رووژتین. فریشته‌یه‌کی ناگرین وا له‌نیوه‌مه‌مو چاوه‌کاندا و شمشیرتیک وه‌ک (که‌میر) (*ی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست به‌بورجه‌کانی کرملیندا کراوه و له‌سه‌ر بورجیکې گۆتیبیه‌وه به‌هه‌زاران چاو و به‌هه‌زاران شمشیره‌وه پاسه‌وانی له‌مۆسکۆ ده‌که‌ن.

کوټوپر له‌گۆشه‌یه‌که‌وه، گروپتیک سه‌ریاز به‌روخساری تووره و ئه‌فسووناوییه‌وه رژانه‌شه‌قامه‌کان، له‌رز شوسته‌که‌ی داگرت، رپوواران په‌له‌په‌ل ریگه‌یان بو سه‌ریزه‌کان کرده‌وه، ژنیکې قه‌له‌و و کورته‌بالا زه‌مبیله‌یه‌ک سیوی پی بوو، له ترسا زریکاندی و سیوه‌لاسوره‌کانی به‌ناو به‌فرده‌که‌دا بلاووبوونه‌وه. سه‌ریزه‌کان به‌هه‌نگاوی قورس ده‌رۆیشتن، کلاوی نووکارای مه‌غۆلبیان له‌سه‌ردا و پالتوی درتې و بۆریان له‌به‌ردا. ئه‌فسه‌رتیک له‌پیشیانوه ده‌رۆیشتن و په‌که‌مین که‌سیتیک بوو که‌وته‌چرینی سرود. خوښ بیینیم که به‌به‌رده‌مدا تیبه‌ری، ده‌می گژ و ده‌ماره‌کانی هیند هه‌لاوسابوون که خه‌ریک بوو ده‌تره‌کین، ئاره‌قه‌زه‌نگۆل زه‌نگۆل به‌گۆنایدا ده‌رژایه‌خوار. ماوه‌یه‌ک به‌ته‌نئ سرودی چری، پیده‌چوو به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه سه‌ماپکا، به‌ته‌نئ سرودی ده‌چری و له‌ناکاوتیکرا سه‌ریزه‌کانیش ده‌ستیان پی کرد و ئیدی شق‌ق‌امی شه‌خته‌بند بووه په‌ک پارچه‌بلتیه‌وه و فه‌زا هه‌ر وه‌کی گۆره‌پانی جه‌نگ تژی پی بوو له‌سه‌دا. سوکه‌موچوکه‌یه‌ک به‌پرپه‌ری پشت‌مدا رت بوو، حه‌قیقه‌تی ئاینده- کئ چوزانی؟ وه‌ک پریشکی برووسکه‌جه‌سته‌می بری، روسه‌کان له

(* که‌میر: بوونه‌وریکې ئه‌فسانه‌ییه‌.

شارانی گه‌وره، له‌نده‌ن یان پاريس په‌پیداده‌بن و تالانی ده‌که‌ن، ئه‌ری چنگ به‌خوینترین و گۆشتخوژترین درنده‌کامه‌یه؟ ئیمانی نوئ. ئه‌ی گیاخوژترین درنده‌کامه‌یه؟ ئیمانییک که کۆن بووه. ئاخ‌ر ئیمه‌ ئیدی چووبوینه‌گه‌ده‌ی ئیمانی نوته‌وه.

ئو ئیواره‌به‌به‌خزمه‌تی (نیکۆلبی کلیوف) (* عاریف‌ترین شاعیرانی موژیک گه‌یشتم. هه‌لبه‌ت ئه‌و خوی تمه‌نی چل سال بوو، به‌لام حه‌فتا ساله‌ دیاربوو، ده‌نگی هیور و لیوریتز بوو له‌میهره‌بانی.

به‌شانازییه‌کی شاره‌وه‌پیتی گوتم: "من په‌کیتیک له‌و روسانه‌ی خوښ به‌سیاسه‌ت و تۆپه‌وه‌خه‌ریک نه‌کردووه، من به‌شیکم له‌و کانه‌تالوتونه‌ی په‌یکه‌ر و حه‌کایه‌تی په‌رییان ده‌خولتیتین. ئاخ‌ر روسیای واقیعی به‌بوونی ئیمه‌مانانه‌وه‌بهنده!"

له‌قسه‌کردن وه‌ستا، پیده‌چوو له‌و راشکاوییه‌ی ژتیوان بئ، به‌لام شانازی ناوه‌ی بو دووری رفاندبوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی ددان به‌خویدا بگری، درتیه‌ی به‌قسه‌کانی دا: "گا و ورج ناتوانن ده‌رگای چاره‌نووس بشکینن، به‌لام دلئ کۆتر ده‌یشکینن!" ئه‌وسا په‌راده‌که‌ی پرکرد له‌قوډگا و قوم قوم که‌وته‌نوشین، له‌له‌زه‌تی مه‌یه‌که‌دا به‌زمان ته‌قه‌ی له‌زاری هه‌لده‌سه‌ساند، هه‌مه‌دیس له‌قسان ژتیوان بووه، چاوه‌کانی تا نیوه‌لیکنا و ته‌ماشایه‌کی کردم و گوته‌ی: "گویت له‌قسه‌کانم مه‌گره، نازانم چ ده‌لیم. ئاخ‌ر من شاعیرم!"

شه‌وی ئه‌و رۆژه‌مه‌زنه، شوپشی روسیا ئاهه‌نگی خوینینی له‌دایکیونی خوئی گیترا. زیاره‌تکارانی سپی و ره‌ش و زه‌رد له‌سه‌رانسه‌ری دونیاوه‌هاتبوون. له‌زه‌مانی کۆندا، گه‌لانی ره‌شی خوڙه‌لات به‌هه‌مان شپوه‌ده‌رژانه‌مه‌که‌که‌وه، نه‌ژادی زه‌ردیش به‌هه‌مان شپوه، وه‌ک پوره‌هه‌نگ له‌بنارس) کۆده‌بوونه‌وه، هه‌نووکه ئیدی ناوه‌نده‌کانی ئه‌رز گویتزابوونه‌وه. ئه‌مپۆ هه‌موو چاوه‌کان، چاوانی دۆست و دوژمن، به‌خوښی یان به‌تالی، به‌خوښه‌ویستی یان به‌رق، له‌مۆسکۆیان ده‌نۆری.

له‌نیوه‌جه‌رگه‌ی گۆره‌پانی سووردا، مه‌رقه‌دی پیرۆزی قودسی نوئ، مه‌ندیلی به‌فری نابوو‌سه‌ر. هه‌زاره‌ها زیاره‌تکار، له‌گروپی بئ مه‌ودای چوار که‌سیدا، له‌چاوه‌روانی کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌کی چکۆله‌دا بوون. ژن و پیانو و منال له‌دوورترین خالی دونیاوه‌هاتبوون تا قه‌یسه‌ری سوور بیین که به‌زیندوویی له‌تیر ئه‌رزدا راکشابوو. چاوه‌رئ بوون تا بیسین و رپوړه‌سمی ریتلینانی بو به‌جئ به‌یتن. منیش له‌گه‌ل ئه‌واندا هاتبووم، که‌س سرته‌ی لپوه‌نه‌ده‌هات، چهند سه‌عاتیک له‌و به‌فر و سه‌رمایه‌دا چاوه‌ریمان کرد، چاوانان برپیبوو مه‌رقه‌دی پیرۆز، کوټوپر پیاویتیک که‌ته‌له‌به‌ر ده‌رگا چکۆله‌که‌دا که‌وته‌جووله، ئیدی پاسه‌وانی سوور ده‌رکی مه‌زاره‌که‌ی کرده‌وه.

خه‌لکه‌که‌چوار چوار، بئ سرته‌خوښان کرد به‌ده‌رگا ره‌شه‌که‌دا و دیارنه‌ده‌مان، منیش له‌گه‌لیاندا

Nikolai Kliuer (*)

دیارنەمام، ھیتورھیتور رۆدەچووینە ناخی ئەرزەو، ھەوا شەلۆ بوو لەھەناسە و بۆنی خەلک. کوتوپر روخساری ئەسەمەر و ساقیلکانەى دوو جوتیار کە لە پێشمەوہ بوون، پرشنگى دا. وەک بۆلێى خۆزێكى پەنھانیان لێ ھەلاتیی. مەلم درێژ کرد، لەو دوورەو، لەخوارەو، دەتوانرا شووشەبەكى گەورە ببینرێ کە لاشە پیرۆزەكەى داپۆشیبوو، لەژێردا سەرە ئەسلەع و رەنگپەریوہەكى لینیى دەدرەوشایەوہ. زەپ و زیندوو، بەبەدەلە رەسایییە کرێکارییەكەبەوہ راکشابوو، ئالای سوور لەناوقەد بەرەو خوارى داپۆشیبوو، دەستى راستى نوقاو و دەستى چەپىشى لەسەر دلى. روخسارى بەرەنگى گوڵ و دەم بەپێكەنێن، ریشە كورتەكەى زەرد، ناو قەفەسە شووشەبەییەكە شەلۆ بوو لە نارامى. جەماوہرى روس بەنەشوہوہ لىنى خورد دەبوونەو، چەند سالیى لەوہبەر ھەمان روانینیان ھەبوو كاتى روخسارى زەرد و گوڵرەنگى عیسیان لەتابلۆ ئالتوونى و خاچئاساكاندا تەماشادەکرد. ئاخى ئەم پیاوہبەش عیسیایەك بوو بۆ خۆى، بەلام عیسیایەكى سوور. جەوہریان بەكێك بوو: جەوہرى جاویدانەى ئینسان، خولقاو لەترس و ئومید. جیاوازییەكە تەنھا لە (ناو)دا بوو.

ھاتمەدەرى و نوقوم لە بیرکردنەوہدا بەرەو گۆرەپانە بەبەفر پۆشراوہكە چووم. تژیى بیووم لە سەرسامى و بەخۆم گوت: "ئەم پیاوہ دواى ئەو ھەموو بەرخۆدانەى شایانى ئافەرىنە، وەى چەند تێكۆشا و لە مەنقادا چەند بەرگەى ھەژارى و خیانەت و بوختانى گرت، تەنھەت ئازىزترین ھاوڕێكانى، لە باوہر و سەرسەختییەكەى ترسان و دەسبەردارى بوون." لەنیو ئەو كەللەسەرە ئەسلەعەى كە لەژێر شووشەكەدا دەبینم، لەودبو ئەو چاوہ چكۆلانانەى كە ھەنووكە كوژاونەتەوہ، روسیا بەگوند و شار و دەشتى بېشومار و بەرووبارى بى پايان و خاو و خلیچك و جار و عەردى قاقزبەوہ كەوتبوونە ھاوار و داواى نازادییان دەکرد.

لەوتیو كە وى بەھێزترین و ھەكیتریش بەرپرسيارترین ئینسانى روسیا بوو، گوێى لى بیوو روسیا بانگى دەكا و ئەركى زگاربوونى خستۆتە ئەستۆى، گەر نەبویستبا ئەم ئەركە ترسناك و چارەنووسسازە بنیتە سەر شانى ئەم بەھێزترین رۆحە، ئىدى چ پاساوتك نەبوو بۆ ئەوہى لە بەرخۆدان و خوین و فرمىسكى خۆى بیخولقیتى!

ھەروا كە بەگۆرەپانى سووردا دەھاتم و دەچووم و لە فیکرەوہ چووویوم، ئەتیکا كە وەك رانمونی من دەسنیشان كرابوو، لێكدا لێكدا قسەى لەگەڵ دەکردم و بەجھیلی و ئیمانى سەرسام بیووم، ئاخى كە دەدوا تەواوى جەستەى دەبووہ بلیسە.

بەناپەزایییەوہ گوتى: "ھىچم لەبارەى لینیئەوہ لى مەپرسە، دەتوانم لەو بارەبەوہ چ بلیتم؟ دەتوانم لەكویتوہ دەس پێ بكەم؟ ئاخى ئەو ئىدى لە ئینسان تێپەریوہ، بۆتە دروشم، تاییەتمەندیتى ئینسانى لەدەس داوہ و بۆتە ئەفسانە. ئەو زارۆكانەى كە لەسالانى شۆرشدا لەدايك بوون، بەمنالەكانى لینیى بانگ دەكرین. ئەو پیرەمێردە سەیرى سالان دى و دیارى بۆ منالان دەھینى، ئىدى نە قەدیس نیکۆلیسە و نە قەدیس بازىل، بەلكو ئەو پیرەمێردە لینیئە. تەواوى جوتیار و پیریزنە چكۆلەكان گەرەکیان بەتەسەللادەرەوہ و پارێزەر و ھێزێكى سەروو ئینسانى ھەبە. ژنان پەیکەرى پیرۆزى لینیى

بەمیحراى تازەى خۆیاندا دەكەن و مۆمى بۆ دادەگیرسین. لە دوورترین گوندى روسیادا، لە ھەموو جێگەبەك، ھەر لەئۆقیانوسى بەستەلەكى باكورەوہ تا ناوچە مەدارییەكانى ئاسیای ناوہراست، خەلكى عەووام- ماسیگران، جوتیاران، شوانان - شەوانە بەدەم قسە و پێكەنێن و ئاھ ھەلگێشانەوہ ویتەى لینیى ھەلەدەكۆلن. ژنان لەسەر جۆرەھا قوماشى ئاوریشم دەچن و پیاوان لەسەر تەختە و منالانیى بەخەلۆوز ویتەكەى لەسەر دیوار دەكێشن. جارێكىیان ویتەبەكەى خۆى لەگوندێكى چكۆلەى ئۆكرانیاوہ بۆھات. ویتەكە مۆزایكێك بوو كە لە دەنكە گەم دروستكراو و لیبوشى لە ببەرى سوور بۆ كرابوو.

لینیى بۆ ھەموو ئیمە، بەخۆتندەوار و نەخۆتندەوارەوہ بۆتە دروشم، ئەم ئینسانە مەزەنە بەژوور ئەو جەماوہرەوہ نبیە كە و بیان بەرھەم ھیناوە، بەلكو لەھەناوى ئەو خەلگەوہ ھاتۆتەدەر، بەتاقە جیاوازییەك كە ئەوہى جەماوہر بەنائاكراى ھوتافى بۆ دەكێشى، ئەم لەشپۆی پەيامىكى ھاوگونجاو دا فۆرمۆلەى كرووہ. ئەو ساتەوختەى ئەم پەيامەى تیدا فۆرمۆلە دەكرى، ئىدى ئەگەرى بزبوون و لەبەین چوونى نبیە، دەبیتە دروشم و دروشمیش واتە كار."

پرسیم: "ئەدى ستالین چۆن؟" بەرۆش بووم شتگەلێك لەبارەى ئەم پیاوہوہ ببەم، ئەم پیاوہ درندە و سمیل زلە، بەچاوانى فیلبازانە و ھیلە قۆچاخ و ھاوسەنگەكانى روخسارییەوہ. چما بۆلێى ستالین نەسەبى بچیتەوہ سەر كامە ھیولای پیرۆز.

ئەتیکا بۆ ساتینك بیدەنگ بوو، پیندەچوو وشەكانى ریزەند كا تا نەبا شتیكى زیادە بێژى. ھەستت دەگرد پێتى ناوہتە ناوچەبەكە قەدەغەوہ. دواجار وشە گونجاوہكانى دۆزییەوہ و گوتى: "لینیى رووناكییە، ترۆتسكى بلیسەبە، بەلام ستالین خاكە. خاكى قورسى روسیایە، ئەو چنگى بەتۆوہكە، بەدەنكە گەمەكەدا كرد، ھەنووكە ھەرچى رووبدا، چەند باران یان بەفر ببارى یاخود نەبارى، ئەو بەتۆوہكەوہ چەسپاوہ، بەرى نادا تا دواجار دەبكاتە گولەگەم، ئەم پیاوہ بەحەوسەلە و سەرسەخت و باوہرەخۆبووہ، ھیزىكى واى ھەبە بۆ بەرگەرتن كە ناچیتە ئەقلەوہ. رووداوتك بۆ دەگێرمەوہ ھى رۆژانى جھیلیى، ھى ئەو كاتەى لە تفلیس كرتكار دەبن، لەم رووداوہوہ تیندەگەیت مەبەستم لەم قسانەم چیبە:

ئەو رۆژانە - ئەو رۆژانەى كە ھەنووكە وەكى ئەفسانە دیتە پێش چامان - كاتى دۆقە زلەكان سەرخۆش دەبوون، جوتیارەكانیان لەكێلگەكانیاندا ریزدەگرد و پەراوہى دەسراستییان لەسەر دەگردن، بەلام كرتكاران ئىدى كەوتبوونە خۆزێكخست، پۆلیسى قەیسەرى ھەلى دەكوتایە سەر سەرانى چینی كرتكار و لە زیندانیان توند دەگردن، یان نەفى سەبیریاىان دەگردن، یاخود دەیانكوشن. رۆژێكىیان ئەو كرتكارانەى لە تفلیس بارى واگۆنى قیتارەكانیان دادەگرت، مانیان گرت و گوتیان: (یان گوزەرمانان چاك كەن تا بتوانین وەك ئینسان بژین، یاخود دەست لەكار دەكیشینەوہ!) ئىدى پۆلیسیان بەسەرا بارى و نزیکەى پەنجە كەسیكىان لى دەسگیرکردن و لە كینلگەبەكەى دەرەوہى تفلیسدا ریزیان كردن. سەربازانى قەیسەر راوستان، ھەریكەشیان قامچیبەكى بزمراوى پیتوو.

كرتكارەكان بەك لەدواى بەك پشتیان رووت دەگرد و بەبەردەم ریزی سەربازاندا دەرژیشن، ھەر

سەربازە بەھەموو ھیزی خۆی قامچیبەھە دەوێشان و خۆین فیچقە دەکرد و ئیدی بازار لەوێ دانەبوو بەرگە بگێرێ. زوربەیان نەیان توانی تا ئەوسەری ریزەکە بەرگە بگرن و بوورانەو، ھەندیکیشیان مردن.

نۆرە رابەری کرێکاران ھات. کراسەھە داکنەد و پشتی رووت کرد، بەلام بۆ ئەوێ خۆی لەبەر ئەو ئەزمونە سەختەدا رابگرێ، دانەوێوھە و لاسکە گیایەکی ھەلگرت و خستبە مابەینی ددانیبەھە، پاشان ھیتور و لەخۆبایی بەرەو ریزی سەربازەکان بەرێ کەوت. قامچی بێر و حمانە بەسەر جەستەیدا داباری، خۆین وەک فووارە لەبرینەکانیھەو فیچقە کرد، بەلام لێوی ھەلنەھینا یەو و ھاوارێکی نەکرد. سەربازان توورە بیوون و سوور بوون لەسەر تەمبێکردنی. ھەر یەکەیان دوو سێ جار قامچیبەھە بۆ داھینا بۆو، بەلام ئەم نووزەھەکی لێو نەھاتبوو. بێ چەمبەنەو و بێ نالەکردن تا ئەوسەری ریزەکە رویشت و کاتی گەیشتە دوا سەرباز لاسکە گیایەکی لە دەمی دەرھینا و بۆی راگرت و گوتی: با بۆ یادگاریی من ئەمەت پێی، بئۆر، تەنەنەت ددانیشم پێدانەناو، ئەز ناوم ستالینە!

ئەتیکا سەبیرێکی کردم و زەردەخەنە یەکی ھاتی: "ھەنووکە سالانیکە ھەر روسیاییبەھەک ئەو لاسکە گیایەکی لە مابەین ددانیدا ھەلگرتوو و ھەولێ داو ددانی پێدا نەتی. تینگەیشتیت؟" بەھەلنەرزینەو و ھەلامیم دا یەو: "بەلێ ژبان توندوتیژ، بێ ئەندازە توندوتیژ!" ئەتیکا گوتی: "لەگەڵ ئەمەشدا روچی ئینسان توندوتیژترە!" وای گوت و وەک بلێی بیھوێ نازا یە تیم بداتە بەر، باسکی گویشیم.

کە گرتیم بۆ قسەکانی ئەتیکا رادپرابوو، سەرمەھەلبریی، ھەستم دەکرد ھەناسەکی دەرووبەر و ئەرز و چارەکان بەسەرمدا ھەلنەکا. با یەکی خۆرھەلاتیسانە لێو پێژرێ لە وێرانی و ئەفراندن زەینمی خستۆتە باوھخولێ.

ئەوێ کە روژانە بێ ئەندازە رایدەچلەکاندم ئەمە بوو: لە ھەموو ژیا مندا پێشتر ئەوھا نادیارم نەدیتوو، وەک ئەوێ لێرە لە روسیای بەھاتوواتی دەشتە بەبەفر پۆشراوھەکانیدا دەمبینی. مەبەستم لە نادیار، بەچەمکی مەزەبیی خود، یان ھۆشیاری میتافیزیکی یاخود بوونی رەھا و کامل نییە، بەلکۆ مەبەستم لەو ھیزە نەبیبی نامبێرە کە ئینسان وەک رینوین بەکار دەھینێ - بەر لە ئیمە ئاژەل و رووھ و ماددە کازایی بەکارھیناوە - و دەچیتە پێش، وەک ئەوێ مەبەستتیکە ھەبێ و رینگە یەکی تاییەتی گرتبیتە بەر. لێرە ھەست دەکەیت ھیزگەلی کوێر، خولقینەری بینین و روونای گەمارۆیان داویت.

لەو دیو ھەموو ئەرگبۆمبیتەکانەو، لەو دیو بێنەو بەر دەری روئنفیکرانەو، لەو دیو خواستە ئابووری و بەرنامە سیاسییەکانەو، لە سەروو سۆقیتەکان و کۆمیساریەکانیھەو، ئەوێ روچی زەمانی ئیمە یە کە لێرە ئیش دەکا و رینوین دەکات. روچی خەفەتبار و مەست و بێ بەزەبی ئەم سەردەمەمان، ھەمووان، ھەر لەناچیزترین مۆژیکەو تا کەسیتی پیرۆزی لینین، چ ئاگا و چ نا ئاگا ھاوکاری دەکن، ئەم روچە بالاترە لەسەر کردە و بالاترە لە روسیا، بەژوور سەریانەو ھەلنەکا و لەدوای خۆیھەو جێیان دپلێ و دونیا دەجووڵین.

کاتی بۆ ئەم تاقیگە ترسناکە ھاتم، چەند پرساریکی فەلسەفیم لەو ئیماندارانە کرد کە روسیای نوێ

روژدەتین. ئاخر من ھیشتا لەژێر کۆنترۆلی پەبوەندیی بێھوودانە ی شارنشینیدا بووم کە تیر دەخۆیت و کاتت بۆ گفتوگۆ و گەمە ھەبە. دونیای (دیار)م نەدەبینی، دەمویست دونیای نادیار بینم، ئاخر من لە چەمەنزارە بەنێرگ پۆشراوھەکی بوزاوە ھاتبووم.

دەگێر ئەو بەیانیبەھەکیان سۆکراتی پیر لە (ئەگور) (*) پیا سە دەکا و چاوەرێی جھیلتیکە بیت و سەری قسە ی لەگەلدا دامەزرتینی و روچی بیزوین. بەلام ئەو بەیانیبەھە لبری جھیلتیک، حەکیمیکی ھیندوستانیی پیری بینی، ئەم پیرەمبێرە سالانیک لەو بەر بە پیتی پیادە کەوتوو رێ تا سۆکرات بدۆزیتەو. ئەو لەحزەبە ی سۆکراتی بینی، خۆی فریدایە بەرپیتی و گوتی: (بوزا، ئە ی حەکیمی نێردراو لە دونیاو، ئە ی داگیرکەری ژبان و خولیی کاملیی، ئە ی پادشای خواوەندان، ئە ی ئەو فیلە سپییە کە ھەنگاو ھەلنەھینیت و پەردە ی فریو و شانازی ھەلا ھەلا دەکەیت، ئە ی ئەو جەستە یە لەو دیو سنوورەکانی چا و گوتوہیت، لەو دیو بۆن و چەشتن و دەست لێو دانەوہیت. دە ی ئەو جامی سوالە ی کە بە دەستتەو یە خوارکەو و وەک قەترە یەک پمپژوہ ئوقیانوسی عەدەمەوہ. ئە ی ئوستاد، دەست رایەل کە و ریتی موسیبەتی نەمرانەم پیشان دە!)

سۆکرات بەئەدەبەو ئەو زەردەخەنە گالته جاریبە ی شار دەوہ کە ئەو قسە ھەمەجیبانە تیایدا وروژاند بوویان. وەلامی دا یەو: (ئە ی پیاوی غەریب، گەر باش حالی بووم، تۆ لەبارە ی خواوەندیان و نەمریبەو دەدوویت، تۆ بۆ لای یەکیک لە ھاواریکانم لە «ئیلوسیس» دەبەم، وی پیاویکی روخانیبە و دەزانی دونیا چۆن دروست بوو، دەزانی ئیمە لەکوێ دەین و بۆ کوێ دەروین، وی دەزانی ئەستیرەکان لە پلویونز گەورە ترن، جگە لەمانەش ئەو دەزانی کە خواوەند ھیلکە یە کە و لە ئیریوس دەدرەوشیتەو، جادووی سەرووی سپیشت فێردەکا، بەلام من بەداخەوہم چ وەلامیکم بۆت نییە، بواری پەبوەندیی من تەنی بەم دونیا و بەئینسانەو یە!)

بەخۆم گوت: "گەر سبەینت خۆم بەکەم بەکرملیندا و ئەم پرسارانە ی کابرای ھیندوستانیی لە ستالین بەکەم، دەبێ چەند پێیکەنی!"

سپێدە، لە پەنجەرە کەوہ بۆ دەروہ دادیمەوہ، ئەستیرە ی سەپروسەمەرە - داس و چەکوش و ئەستیرە ی سوور - لە تاریکایی سپیداندا وەک فسفۆز لە بلووری رووناکیبە رەنگاوەرەنگەکانیاندا پرشنگ دەدەن. ھەول دەدەم پیتە بەسوور نووسراوہکانی جیاوہکەم، ھیتور ھیتور روونای زیاد دەبێ و دەخوینمەوہ: کرێکاران... حەوت سەعات... لینین... شوێشی جیھانی.

بەپەلە خۆم دەگۆرم، لە راپوہەکانی ئوتیلە کە و کە لە نھۆمیکەوہ بۆ نھۆمیکە ی دی دادەبەزم، تەواوی گەلانی سەر ئەرز دەبینم. ئاپۆرە یەک لە کرێکارانی بانگێشتکراو، کرێکارانی بییر و کرێکارانی بازوو،

(*) گۆرپانی گشتی لەشارەکانی گریکستان.

به نووسه رانی ژاپون ناشنا دهېم و زوو زوو داده و موه و روژنامه و انانی ئيراني و نه فغانستاني، دوو حاجی له عاره بستانه وه، سې قوتايی جحیلې هیندوستانی و دوو ژنی قه شهنگی هیندوستانی که شالی پرته قالی رهنگی کشمیر بیان داوه به شانیا، له نهژمی یه که م چاکوچونی له گه ل دوو مه غولستانی و سې ژه نهرالی چکوله ی چینیدا ده که م، له روانین و له قسه یاندا خرؤشانی خه ترناک و به که فوکولی ناسیایي هست یی ده که م.

پن هله دگرین تا له کاتی خویدا بگه یینه مه راسیمه که. کزه یه کی گه لیک سارد، ناسمان ره ساسی و هلم له زار و که پوه وه دیته دهری، گوړه پانی سوور جمه ی دئ، لپرسراوانی حکومت به ریز له ژوور مه رقه دی پیروزی لینینه وه راوه ستاون. له بهرام به ریاندا، بانگیتشکراوان له سه رانسهری دونیا وه، له سه ر کورسی به شپوه ی پله پله و یک له دوی یک دانراو دانیشتون. سه ر بازان بې جوړه له ریزی یه ک وه ستاون، جه ماوهریش له دواپانه وه. وه ک بومه له رزه یه کی دوور هاتو یا تیکي چي و کپیان ناوه ته وه. نهرز له ژیر پیماندا ده لهرزی، کلئیسای نازیزی ئیشانی ترسناک له دواوه به گومه زی جوړاو جوړ و رهنگاوړه نگیبیه وه، ده لئی تارما یبیه که له ته متومانی به ره به یاندا.

ژه ناله چینیه چکوله کان به میداله کانی سه ر سینگیانیه وه له ملاو لاهمه وه دانیشتون. هه روا ژماره یه ک ژن و پیای هیندوستانی، روونا کبیرانی ژاپونی و رهش پیستیکي که ته ی گواهی ئالتون له گوئی، به میهره بانیه یه وه له یه کتر ده نوزین، زه رده خنه ده مانگرئ و به بیده نگی گوزارشت له خو شه ویستیمان بؤ یه کتر ده که یین. شاعیریکي ژاپونی دهستی گوشیم، من تا قه وشه یه کی ژاپونی به له دم، ئه ویش وشه ی (کوژورؤ) یه و اته دل، بزه دهستم ده نیمه سه ر دلّم و به گوئیدا ده چرینیم: کوژورؤ! ئه ویش هاواریکي شادومانانه ی لئ هله دسه و باوه شم پیتدا ده کا. له ناکاورا شه پیوری سه ر بازی، هه مووان هله دسه یینه سه رین، روخساره کان پرشنگ ددهن، سواره ی چه رکسی و قهوقازی و مه غولستانی و کاپوکه کان، به جلکی خو مالیه وه و به رم و ئالای رهنگاوړه نکه وه له دوی سه رکرده که یانه وه ده رؤن که شم شیریکي رووتی به دهسته وه یه و له بهرام به ر مزاری لینیندا سلاوی سه ر بازی ددهن و دیار نامیتن. هیزی پیاده، توپخانه، زه ریاوانانی بالتیک، زه ریای رهش، هیزی ناسمانی، گاردی مؤسکو، کرئیکاران به کراسی چه رم و تفه نکه کوله کانیانیه وه، کرئیکارانی ژن به ده سه سری سوور و تفه نکه کانی شانیا نه وه پؤل پؤل دین. پاشان نوره ده گاته سه ر ئاپوره ی سه رسور هینتی خه لک، ده لئی سئ رووباری سوورن و به کاوه خو له و سئ ناراسته یه ی گوړه پانی مه زنه وه هله دسه قولین. یه که م جار قوتابیان و پاشان پیته سئنگان، دوی ئه مان کو مؤنیه ستانی جحیل، جوتباران، ناسیایبگه ل به سواری وشتره وه، چینیه یه کان به سوار هه ژدیهای قوماشه وه که شه ویله کانیان داده خن و ده یکه نه وه، گو یه کی گه وره به سه ر گالیسه که یه که وه که به زنجیریک به ستراره ته وه و منالیک به چه کوش به زنجیره که دا ده کیش و ده یکه کینتی. پاشان چند گالیسه که یه کی تر سه ر بازانی که م ئه ندامیان هه لگرتوه که خو شحالن و گوچانه کانیان له هه وادا راده وه شین، دایکان ساواکانیان به باوه شه وه و تیده په رن. چند سه عاتیک تیده په ری و کوتوپر خو ر ته مومر شه قار ده کا و روخساره جوړاو جوړه کان پرشنگ ددهن و چاوه کان تژی دهن له بلئسه. گوړه پانه که به هوتا فکیشانی

شادی و به هه نگاهی قورسی خه لکه که ده لهرزی. ئه و هیندوستانی یانه ی له به رده مند راوه ستاون، شاله پرته قالیبه کانیان له شانیا ده که نه وه و به ژوور سه ریانه وه رایده وه شین.

له ملاولام ده نوړم. هه مووان ده گرین. هه مدیس ده نوړم، به لام چ شتیک نابینم. وه ک خه لکه که چاوانم پر له فرمیسک بوون، خو م به سه ر ژه نره اله چینیه که ی ئه ملامدا ده خم و له باوه شی ده گرم و هه رودو کمان ده دینه هاری گریان. رهش پیستی گواره له گوئی به ره و پیش راده کا و هه رودو کمان له نامیز ده گرئ، ئه ویش هه م ده گری و هه م پیده که نئ. ئه ری چند سه عات ئه م سه رمه ستیه خواوه ندانه یه درژی کیشا؟ چند سه ده ی خایاند؟ ئه مه دوو مه ین مه زترین و بالترین روژی ژبانی من بوو. یه که مینیان ئه و روژه بوو که شازاده ژبوژی گریکستان پتی نایه خاکی کریته وه. هه روا که ژه نره اله چینیه که م به خو مه وه ده گوئی و کابرای رهش پیستیش هه رودو کمانی ده گوئی، هه ستم کرد سنوره کان ده رمین و ناو و ولات و ره که زه کان مه حف دهن. ئاخ ئینسان به گریان و پیکه نین و له نامیزگرتن له گه ل ئه ی تردا یه کانگیر ده بی. پزیسکی برووسکه یه ک زهینی رووناک کردبوونه وه و ئیدی به چاوانی خو یان بینیبویان: هه موو ئینسانه کان برای یه ک دین. منیش هه ستم ده کرد دلّه چکوله که م وه ک سه ر زه مینی به رفه راوانی روسیا هاوار ده کات. سوئندم خوارد که ئیدی ده بی دواچار نامانجیکي سه راپاگیر به ژبانم به خشم، خو م رزگار که م له شتوازه جوړاو جوړه کانی کو یلا یه تی و به سه ر ترس و درؤدا زال بم و یارمه تیی خه لکیش بده م تا خو یان له ترس و درؤ قوتار که ن.

ماوه یه کی زور زوره به شه ر خه ریکي زولم و زوره. ده ی من له ئیستا به دواوه سازش له گه ل ئه و زولم و زوره دا ناکه م. پیویسته هه وای پاک و گه مه و فیتروون بیه خشینه منالائی سه ر رووی نهرز، نازادی و ئه قین بیه خشینه ژن، ریز و میهره بانی بده یینه پیوان و گه نمیش بیه خشینه دلئ ئینسان، بیبه خشینه ئه م ئه سپه شه که ته ی که کلکه قوتبیه تی.

به خو م گوت: "ئمه دهنگی روسیایه!" وام گوت و سوئندم خوارد که ده بی تا مردن شوئیبی هه لگرم.

ئهی عاشق، چ عه بیی له قسه کا مدا نه بوو، سوور بووم له سه ر ئه وه ی ژبانم بکه مه قوربانی، بؤ یه که مین جار حالی بووم له وه ی ده بی چ له زه تیک بچیتن ئه و که سانه ی له پیناوی فیکردا به ردباران ده کرین و ده سوو تیرین و له خاچ ددرین. ئه وه یه که مین جار بوو ئاوها به قولی مانای برایه تی، مانای (هه موو ئینسانه کان یه کیکن) ته جروبه که م. په یم به وه برد که دیار بیه که هه یه بالاتره له ژبان و هیتزیکیش هه یه مهرگ تیکوپیک ده شکینتی.

له ژبانی قاره مانانه و پر میحنه تی (پاناییت ئیستراتی) ئاگادار بووم و رومانه کانیم خوئندبوونه وه که تژی بوون له ئه فسوونی خو ره لاتیسیانه، به لام تا هه نو که ویم نه بینیبوو. روژتیکیان پارچه قاقزیکي لولکر اوم به ده ست گه یشت که به ده سه خه تیکي درشت و به په له لئی نووسرابوو: دیده نیم که، بام گریکستانی و دایکم رومانیه، من پاناییت ئیستراتیم!

له ئوتیلی پاساژ له ده‌رگای ژووره‌که‌یم دا. شانازی بیینی ئینسانیتیک که مانای به‌رخ‌دانی ده‌زانی، لیورپژی کردبووم له‌خوشحالی. توانیبووم به‌سه‌ر ئەو گومان‌دا زال‌یم که هەر کاتی به‌که‌سیک ناشناده‌یم، له‌خۆم‌ه‌وه ده‌پیتچی. هەر بۆیه به‌دلنیا‌یی و باوه‌ریه‌خۆبوونه‌وه بۆ دیداری پاناییت ئیستراتیجی چووم. له‌نوێنی نه‌خۆشیدا راکشابوو، ئەو سات‌ه‌ی منی بیینی، راست بۆوه و به‌گربکی هاواری کرد: گه‌لیکم پیتخۆشه ده‌تبینم، سویند به‌خودا زۆرم پیتخۆشه ده‌تبینم!

یه‌که‌م‌ین یه‌کتر بیین، وه‌ک سات‌ه‌وه‌ختیکی چاره‌نووس‌ساز، یه‌کتر بیینیکی گه‌رم و گوپ بوو. هه‌ریه‌که‌مان به‌جۆریک له‌وی تری ده‌نۆری، وه‌ک بلتی بمانه‌وئ هه‌ریه‌که‌مان مه‌زه‌نده‌ی شتیکی له‌وی ترماندا بکا - وه‌کی دوو میرووله که به‌هه‌سته‌وه‌ره‌کانیان به‌ر یه‌کتر ده‌که‌ون - روخساری شه‌که‌تی ئیستراتیجی لاواز و پر چرچولۆچ بوو، قز هه‌ ماش و برنجی و بریقه‌داره‌که‌ی وه‌ک قزێ منالیک به‌بژی به‌نیوچه‌وانیدا هات‌بوه‌ خوار، چاوانی پرشنگیان ده‌دا و لیورپژ له‌زرنگی و جوانی بوون، لیویشی به‌ته‌رزتیکی هه‌وه‌سبازانه داکشابوو.

پیتی گوتم: "ئه‌و گوتاره‌تم خۆپنده‌وه و به‌دل‌م بوو که ئەو رۆژه له‌کۆنگره‌ نوتقت دابوو، چاکت به‌و خۆرئاواییه‌ گیلۆکانه کردوه، حه‌قی خۆیانه، پیتیان وایه‌ بتوانن به‌قه‌له‌مه‌ کورته‌بهنه‌ و ناشتی‌خوازانه‌کانیان به‌ر له‌هه‌لا‌یسانی جه‌نگ بگرن، خۆ گه‌ر جه‌نگیش هه‌لا‌یسا، پیتیان وایه‌ کرێکاران یاخی ده‌بن و چه‌که‌کانیان داده‌نن. چ گیلیتی‌یه‌که‌! من ئەم کرێکارانه باش ده‌ناسم، هه‌مدیس تیه‌ه‌لده‌چنه‌وه له‌ کوشتوکوشتار. به‌لێ وه‌ک گوتم چاکت پین کردوون، بمانه‌وئ و نه‌مانه‌وئ جه‌نگیکی جیهانی تر به‌رپۆیه، که‌واته‌ وا باشتره‌ خۆمانی بۆ ئاماده‌که‌ین!"

ریک له‌ چاوانی روانیم، ده‌سته‌ لاوازه‌که‌ی رایه‌ل کرد و نایه‌ سه‌ر ئەژنۆم. به‌پیتکه‌نینه‌وه گوتی: "پیتیان گوتم ده‌شیا تۆ سۆفی بایت، که‌چی من ده‌بینم چاوانیکی تیژت هه‌ن و زگت ته‌نها به‌هه‌وای پاکژ تیر نابێ. چما مانای عیرفان ئەمه‌یه؟ باشه، ئەدی له‌کۆتیه‌ بزانه‌م؟ هه‌مووی قسه‌یه... ده‌ی ده‌ستت بینه‌!" هه‌ردوو‌کمان به‌پیتکه‌نینه‌وه ده‌ستی یه‌کترمان گوشی، به‌یه‌ک گوژم له‌ ته‌خته‌نوینه‌که‌ی دابه‌زی. به‌جووله‌ی خیرا و چالاک و چاوانی تکا‌کارانه و ئەفسووناویدا، ئەم بیاوه له‌پشیلله‌ی کیتی ده‌چوو، ته‌پاخه‌که‌ی داگیرساندو قاوه‌جۆشه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر.

به‌نه‌غمه‌ی گۆزانی ئامیژی خزمه‌ت‌چییانه بانگی کرد: "قاوه‌یه‌کی نیوه شیرین!" یاده‌وه‌ری گریکی‌بانه‌ی تیدا بیدار ببۆوه و خۆینه‌ سفالۆنیا‌یییه‌که‌ی جۆشی سه‌ندبوو. که‌وته‌ چرینی گۆزانیگه‌لیکی کۆن که له‌ (برایلا)، له‌و گه‌ره‌که‌ گریکی نشینه‌دا بیستبووی:

ئای گه‌ر په‌پوله‌یه‌ک با‌م و

له‌ نزیک تۆوه فریام!

گریکستان له‌ناوه‌ی‌په‌را سه‌یری ده‌کرد، هه‌نوکه‌ کوره‌ لاساره‌که‌ په‌رۆشی گه‌رانه‌وه‌ی بوو بۆ زیدی باوان. کوتوپر لیورپژ له‌هه‌لچوون پرپاری دا: "ده‌گه‌رپه‌مه‌وه گریکستان!"

ماندوو ببوو، کۆکه‌ کۆک گه‌رپه‌وه‌ بۆ نیو نوینه‌که‌ی و قومیتی له‌قاوه‌که‌یدا. له‌نوینه‌که‌یدا دانیشتم و

جگه‌ره‌ی به‌جگه‌ره‌ پینه‌کرد، به‌په‌رتبوونیکی هاوسۆزییه‌وه که‌وته‌ قسان له‌باره‌ی روسیا و له‌باره‌ی کتیبه‌که‌ی و (ئه‌دریان زوگرافی) پاله‌وانی سه‌ره‌کی کتیبه‌که‌یه‌وه که‌ نازار ده‌چیتژی له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو ژیا‌نی به‌دوای هاو‌ری‌دا ده‌گه‌رپ و نایدۆزیته‌وه. ئاخ‌ر ئاره‌زووه‌کانی وی دیسپلین نه‌کراو و دل‌ی یاخی و زه‌ینی ناتوانی بێ سه‌روه‌ری ریک‌خا.

به‌ئه‌قین و سۆزتیکی زیاتره‌وه له‌ئیستراتیجیم ده‌نۆری و هه‌ستم ده‌کرد ژیا‌نی له‌به‌رامبه‌ر گۆرانکاری ریشه‌بیدا‌یه و تا هه‌نوکه‌ پرپاری نه‌داوه کام ریکه‌ بگریته‌به‌ر. لیکدا لیکدا به‌چاوانی ورد و کلپه‌ سه‌ندوو‌یه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم، وه‌ک بلتی داوای یارمه‌تیم لێ بکا.

به‌پیتکه‌نینه‌وه گوتم: "ئه‌دریان، پاله‌وانی کتیبه‌کانت خودی تۆن، ئیوه له‌یه‌کدی ده‌چن، به‌موو فه‌رقتان نییه، تۆ ئەو شو‌ر‌شگیره‌ نیت که پیت‌وا‌یه ویت، تۆ یاخیت! ئاخ‌ر مرۆقی شو‌ر‌شگیره‌ میتۆد و یاسا و ها‌وا‌هه‌نگی له‌کاره‌کانیدا هه‌یه، دل‌ی جله‌وگه‌یر کردوه، به‌لام تۆ یاخیت و زه‌حمه‌ته به‌لاته‌وه بتوانیت پابه‌ندی تاقه‌ یه‌ک روانین بیت. هه‌نوکه‌ش که له‌ روسیا گیرسا‌و‌یته‌وه، پیت‌وسته‌ مه‌سه‌له‌کان له‌ناوه‌وه‌ترا ریک‌خه‌یت و بگه‌یته‌ پرپاریک، تۆ به‌رپرساریت له‌وه‌ی ئەمه‌ بگه‌یت!"

وه‌ک بلتی ده‌ستم نایته‌ بیینی، هاواری کرد: "لیم گه‌رپ!" به‌لام پاش ساتیک به‌نه‌غمه‌یه‌کی تژی له‌ نازار پرسی: "تۆ دل‌نیا‌یت؟"

وه‌ک به‌وئ ته‌سه‌للای بده‌مه‌وه، ده‌سته‌ لاوازه‌که‌یم خسته‌ نیو ده‌ستمه‌وه و گوتم: "ئه‌دریان زوگرافی رۆمانیا‌یی مرد، که‌واته‌ بژی ئەدریان زوگرافی روسیا‌یی! پاناییت، هه‌نوکه‌ ئیدی کاتی ئەوه‌یه له‌ برایی ته‌نگ و ترووسک بییته‌ده‌ر، ئاخ‌ر نیگه‌رانی و ئومیدی دونیا فه‌راوانتر بوون و ئادریانی‌ش گه‌وره‌تر. لیکه‌رپ بۆ ریتمی ئیندی‌فیدوالی و نا‌ها‌وا‌هه‌نگی وی له‌گه‌ل ریتمی جیهانی روسیا‌دا یه‌کانگیر بێ تا له‌ کۆتاییدا ها‌و‌گۆن‌جان و باوه‌ر به‌ده‌ست بێنێ. ئیدی کاتی ئەوه‌ ها‌تووه ئەو ها‌وسه‌نگییه‌ بالایی که‌ سه‌له‌های سه‌له‌ ئەدریان و - پاناییت - بیه‌ووده له‌دووی ده‌گه‌رپن بییته‌ کردار، چونکه‌ هه‌نوکه ئەم ها‌وسه‌نگییه‌ ده‌توانی خۆی له‌سه‌ر چاره‌نووسی جه‌ما‌وه‌ری تیکۆشه‌ر و گه‌لیکی مه‌زن رۆبێ نه‌ک له‌سه‌ر چاره‌نووسی مۆله‌قی تاقه‌ یه‌ک فه‌رد!"

ئیستراتیجی به‌توره‌ی هاواری کرد: "به‌سه‌! چ شه‌یتانیک تۆی بۆ ئیره‌ هیتا؟ لیره‌ شه‌و و رۆژ له‌سه‌ر ئەم جیکه‌یه‌م بیرم له‌و قسانه‌ کردۆته‌وه که ئەلعان تۆ کردت، به‌لام لیم مه‌پرسه‌ که چما ده‌توانم. به‌سه‌رمدا ها‌وارکه‌: بازده‌! به‌لام لیم مه‌پرسه‌: ده‌توانیت؟"

وه‌لامیم دا‌یه‌وه: "پاناییتی چکۆله‌! ده‌بینن، سۆز کۆنترۆل‌ت نه‌کا، بازده‌، ده‌بینن که ده‌توانیت تا کۆن باز ده‌ده‌یت!"

- "خودایه‌ ئاخ‌ر ئەمه‌ گه‌مه‌ نییه، چۆن ده‌توانیت ئا‌وها بدویی؟ ئاخ‌ر ئەمه‌ مه‌سه‌له‌ی ژیا‌ن و مه‌رگه‌!" له‌کاتی هه‌ستاندا گوتم: "ژیا‌ن گه‌مه‌یه و هه‌روه‌ها مه‌رگیش. گه‌مه‌یه و بردنه‌وه و دۆران‌د‌مان ته‌وا‌ویک به‌ستراوه به‌ساته‌وه‌ختیکی وه‌ک ئەمه‌وه!"

- "بۆ هه‌ستاییت؟"

- "باشتره برۆم. بەداخووە ماندووم کردیت!"

- "بۆ هیچ کوێ نارۆیت، لیترە دەمینیستەو، فەراقین دەکەین و پاش نیوهرۆ پێکەو بە بۆ جیگەیهک دەرۆین."

- "بۆ کوێ؟"

- "بۆ سەردانی گۆرکی. جوابی نارووه و چاوه‌ڕێم دەکا. ئەمڕۆ بۆ یەکەم جار ئەو ئیستراتیجیە ئەرورپایییە بەناوبانگە دەبینم!"

دەنگە خەمبەنەکی، حەسەدێکی منالانە بەرامبەر نمونە ی مەزن و دەیارخست. لەتەختەنوێنەکی بەزاید و جلکەکانی پۆشی. پاشان چووبە دەرێ و بەتوندی قۆلی گرتبووم.

پیتی گوتم: "ئێمە دەبینە هاوڕێ. بەلێ، دەبینە هاوڕێ چونکە وا هەست دەکەم پێویستم بەو یە بۆکسیک بەلێم بەکەپووتا. بۆخۆت وا باشترە بزانییت کە من بەبێ بۆکس وەشاندن هەست بەهاوڕێتەتی ناکەم. پێویستە جارنایار شەرپێک بەکەین و یەکیکمان کەللە ی ئەوی ترممان بشکینێ. گوێت لێیە؟ ئەمە یە مانای ئەقین!"

خۆمان کرد بەرێستۆزانیکدا و دانێشتین. شووشە یەکی چکۆلە ی زەیتی زەیتوونی لێکردهوه کە وەک نوشتە کردبوویە ملی و بەسەر شۆربای گۆشتەکەدا رشتی. پاشان زەرفیکی چکۆلە ی لێ گیرفانی هێلەکەکی دەرھێنا کە پر بوو لە بیبەر و برپێکی زۆری کرد بەخواردنەکەدا. بەدەم لێولستەووە گوتی: زەیت و بیبەر، لەسەر دابی برابرا!

بەئێشتیهاووە کەوتینە خواردن، ئیستراتیجی هێورھێتور زوبانە گریکییەکی وەبیر دەھاتووە، هەر جارە ی وشە یەک، وەکی زارۆک دەستی بەیەکدا دەدا و هاواری دەکرد: "چۆنیت؟ چۆنیت؟ ئەمڕۆ چۆنیت؟"

بەلام ناگای لەخۆ و هەر چەند دەقیقە جارێک تەماشای کاتژمێرەکی دەکرد. خزمەتچییەکی بانگ کرد، چوار بوتل شەرابی نایابی ئەرەمنستانی کری، گیرفانەکانی پر کرد لە زەرفی بچووک بچووک مەزە، قووتووە سیگارەکی پر کرد لەجگەرە و ئیدی کەوتینە رێ.

ئێستراتیجی حەجمینی نەبوو. ناخر یەکەمین جار بوو گۆرکی مەزنی دەبینی، هەلبەت مەزەندە ی ماچومووج، سفەری تژی بەخۆراک، فرمیسک و پێکەنینی دەکرد، مەزەندە ی قسە لەدوای قسە و هەمدیس ماچومووج و تا ناکووتا.

گوتم: "پاناییت چییە، حەجمینت نبیە!"

وہلامی نەدامەوہ، بەتورەیی ہەنگاوەکانی خیراترکرد.

گەیشتیئە ئاپارتمانێکی گەورە و بەقالدەرمەکاندا سەرکەوتین، بەتیلە ی چا و لە هاوڕێکەم دەنۆری، لەزەتم دەبرد لەسەیرکردنی جەستە ی لاواز و باریک و دەستویلە کرێکارییەکانی کە هەلبەت کاری زۆری پێ کردبوون، لەزەتم دەبرد لەسەیرکردنی چا و تینووەکانی.

لێم پرسى: "ئەلغان کە دەتەوێ گۆرکی ببینیت، دەتوانیت خۆت کۆنترۆل کەیت؟ دەتوانیت دەست لە ماچومووج و هاوار هاوار هەلگرت؟"

بەتورەیی وەلامی دامەوہ: "نا، بۆ تۆ پێتوایە من کێم؟ پێتوایە ئینگلیزم؟ دەبێ چەند کەرەت پێ بلێم ئەز گریکستانیم، خەلکی سفالۆنیام. من هاوار دەکەم، ماچ دەکەم، دەبۆرێتمەوہ. جەنابت گەر حەز دەکەیت ئەوا دەتوانیت دەوری ئینگلیزێک ببینیت!" پاش ساتیک گوتی: "حەز دەکەم تەنھابم، بوونی ئێوہ لەگەلمدا بێزارم دەکات!"

ئێستراتی قسەکی تەواو نەکردبوو کە لەناکا و گۆرکیمان لەسەر قالدەرمەکان ببینی و قوہە سیگارێکی بەلێوہ دەدرەوشایەوہ. گۆرکی، کەتە و ئیسک درشت، شەویلە ی بەقوولاجو، ئیسکی گۆنا دەرپەرپو، چاوانی ورد و شین و لێواولێو لە نیگەرانی و رەنج، دەم و لێوێکی هێند خەمین، کە لەژاندا کەسیکی ترم نەببینوہ بەو ئەندازە یە خەم لەسەر لێوی نیشتبێ.

ئێستراتیجی کە گۆرکی ببینی، سێ پێیلیکانە ی بەگۆرمێک پری و دەستی گرت. هاواری کرد: "پاناییت ئیستراتیجی!" خەریک بوو بەسەر شانە پانەکانی گۆرکیدا بکەوێ. بەلام گۆرکی بێ ئەو ی هیچ بلێ، بەهێمنی دەستی تۆقە ی بۆ رایەل کرد، جۆرێک تەماشای ئیستراتیجی کرد کە چکۆلە ترین نیشانە ی لە شادمانی یان کونجکاوی تێدانەبوو.

دوای تاوێک گوتی: "بفەرموون!"

لە نووسینگە یەکی بچووک دانێشتین کە پر بوو لە خەلک. گۆرکی جگە لەزوبانی رووسی چ زوبانیکی تر بەلەدەنبوو، بۆیە دامەزراندنی سەری قسان لەگەلیدا زەحمەت بوو. ئیستراتیجی تەواوێک وروژا و کەوتە قسە ی حەلەق و مەلەق، قسەکانیم بیریئە، بەلام هەرگیز نەغمە ی دەنگ و جوولە ی دەست و روانینی چاوە هەلایساوەکانیم لەیاد ناچێ.

گۆرکی بەلەپزێکی شیری، هێتور و بەکورتی وەلامی دەداوہ و لێکدا لێکداش جگەرە ی پێدەکرد. زەردەخەنە خەمبەنەکی کەش و هەوا یەکی قوول و چری تراژیدیئەکی بەقسەکانی دەبەخشی. پیاوێک تێدا دەبینی کە بەرگە ی زۆر گرتووە و هەنووکەش هەر بەرگە دەگرت. پیاوێک هێندە دیئە ترسناکی دیتوہ، کە هیچ شتیکی، نە ئاھەنگ و نە هوتافەکانی روسیا و نە ناوانگ و شانازییەکی کە و دەدەستی هێنابوو نەیان دەتوانی کاری تێ بکەن. لەودبوو چاوە شینەکانییەوہ، خورخور خەمێکی هێتور و بێ هەتوان هەلەدەقوێ.

گوتی: "بەلزاک مەزنتەری مامۆستای من بووہ. بیرم دێ کاتیکی کارەکانیم دەخوێندنەوہ، لا پەرەکانم دەدا یە بەر روناکی و لێم دەنۆرین و بەترسەوہ هاوارم دەکرد: ئەرێ تا قە کەسبک ئەم هەموو گور و هێزە ی لەکوێ بوو؟ چلۆن توانیبوہ تێ نەتیبی مەزن بدۆزیتەوہ؟"

پرسیم: "ئەدی دۆستۆ یفسکی و گۆگۆل چۆن؟"

- "نا، نا. لە نووسەرانی روسیا تەنھا یەک کەس، ئەویش لیسکۆف!" بۆ ساتیک پێدەنگ بوو، پاشان لەسەر قسەکانی بەردەوام بوو: "بەلام لەسەر و هەموو شتیکیەوہ ژبان. من رەنجیکی زۆرم کیشاوە و ئەقینیکی فرەم بۆ هەموو ئەوانە هە یە کە رەنج و عەزاب دەچێژن. جگە لەمە چ شتیکی تر نا!"

پێدەنگ بوو، بەچاوانیکی نیوہ نووقاوەوہ کەوتبووہ دوای دوو کەلێ شینی سیگارەکی.

پانايبوتله شهرايه کانی دهرهینا و لهسهر مېزه که داينان، ئهوجا زهره مهزه کانیسی دهرهینا، بهلام جورته تی کردنه و یانی نه بو، پیتی اوبو کاتی نییبه، ئاخو ئه و کاش و هه وایه ئه و نه بو که خوی بو ئاماده کردبو، چاوه پیتی شتیک بو ته و اویتک پیچه وانه ئه مه، چاوه پیتی ئه و نه بو که خوی و گوزکی، ئه م دوو پالنه وانه رنجیدیه پیکه و بهخونه و و بکونه هاوارکردن، بهدنگی بهرز بدوین، گوزانی بلین و سه ما بکن و ئه رز له ژیر پییاندا به لرزی. بهلام گوزکی غه رق له زه رای ئه زمونه کانیدا و هیشتا خاوه ن ئومیدیکی ئه و تو نه بو.

گوزکی ههستا، چهند که سیک له جھیلگه لی ئاماده ی مه جلسه که بو لای خویان بانگیان کردبو. بو نووسینگه که ی پالمان چوو بو لایان.

که گوزکی رویش، پرسیم: "باشه پانايب، رات به رامبه ر ماموستا چیه؟"

ئیستراتی به جو له یه کی گرژ، سه رقایی به کی له بوتله کانی کرده و و گوتی: "به رداخمان پین نییبه، ده توانیت به بوتله که بهخوینته و؟"

- "به لئ!"

بوتله شهرايه که م وهرگرت و گوتم: "له خویش پانايب، ئینسان ناژه لی بیابانه. هه موو مروقتیک به دۆزه خ گه مارو دراره، چ پردیکی لئوه دیار نییبه. پانايبستی چکۆله، نیگه ران مه به، چما ئه مه ت نه زانیبو؟" به نه فرته ووه گوتی: "ده ی زو که بهخوره ووه، نوره مه... ئاخو تینومه!"

لئوی لسته ووه، گوتی: "ده زمانی، بهلام هه میسه بیرم ده چیتته ووه!"

- "پانايب هه ر ئه مه ش هه سستی مه زنی تو یه، وای به حالت گه ر نه زانیبا. ئه وکات گیلۆ که یه کت لئ ده رده چوو، به زانیبشت وای به حالت گه ر له بیرت کردبا، ئه وکات ساردوسر و بئ هه ست درده چوویت. بهلام ئه لعان تو ئینسانیکی راسته قینه یه ت. گه رم و گور و لیورپژ له بیهو وده یی هه تا مردن، کلافه به کیت له ئومید و تیشکانه کان!"

گوتی: "باشه... ئه مه ش گوزکی!" وای گوت و بوتله کانی نایه ووه گیرفانی، زهره مهزه کانی کۆ کردنه ووه و ئه ویمان جئ هیشت.

له ریگه گوتی: "به رای من گوزکی بئ ئه ندازه ساردوسر بو، ئه دی به رای تو چۆن بو؟"

- "به رای من بئ ئه ندازه پر له تالی و تفتی بو، که سیک بو بئ سه بووری!"

پانايب به توور به یی بۆلاندی: "ئاخر ده بو هاوارکات، ده بو بخواته ووه و بگری تا قورسایی سه ر دلئ هه لگیری!"

- "جاریکیان نازیزگه لی فه رمان په وایه کی موسولمان له جه ننگدا ده کوژرین، فه رمان په واکه فه رمانیک بو قه بیله که ی درده کا که هه یچ که سیک نابئ شین و روژو بکا تا نه با باری خه میان سووک بئ! پانايب، ئه مه پر شانازیترین دیسپلینیکه که ئینسان به هۆ به ووه ده توانی به سه ر خۆیدا بیسه پینتی، ده ی هه ر له به ر ئه و شه گوزکیم به و راده یه خویشیست!"

روژی دواتر چووم بو کلتیسی گه وری موسکۆ. ئه م په رستگه گه وریه ی که مایه ی شانازی روسیای قه بیسه ری بو، چۆل وهۆل و بئ روونای و ساردوسر. ریزی ئالووالای قه دیسان به هاله کانی چوارده وریانه ووه، له چۆله وانی و تاریکی زستاندا بیوونه شه خته. خانمیکي چکۆله و پیری پاسه وانی سنوقی خیری کلتیسا که، که کۆیکیک زياتر له قایی کۆمه که کیدا نه ما بو، هه ناسه ی ئه و خانه و هک دوو که ل له دهم و که پوییه ووه دهاته ده ری و ئه و هه ناسانه ئه م هه مکه قه دیسه له سه رمادا هه لله رزیو ی پی گه رم نه ده کرایه ووه.

کو توپر دهنگی مه لایکه تانه ی پیوان و ژنانیکم بیست که له نه می سه ره ووه و له به شی ژناندا ویریدان ده چری. له و تاریکاییه دا گه رام تا پتیلیکانه یه کی مه رمه ریم دۆزییه ووه پیایدا سه رکه و تمه سه ری. به ژوور سه ره ووه ده متوانی له و تاریکاییه دا دوو سی پیره میرد و پیریزن جیا و هه کم، شالیان له خۆه پیتچاو و ئه وانیش به هه ناسه برکی سه رده که و تن.

کاتی گه یشتمه دوا پتیلیکانه، خۆم له نوێخانه یه کی ئالتوونیدا بیییه ووه که مۆمی تیدا داگیرسا و خه لکه که سه رده یان بر دووه و میحرابه که ش پر له خزمه تچی و قه شه و مه ترانی جلکی ئالتوونی و ئاوریشم پۆش بو.

هه رگیز شیرینی و گه رمایی ئه و نوێخانه یه م له یاد ناچی. پیاهه کان زۆریه یان پیره میرد بوون به سمیالی شۆره ووه. پیده چوو کاتی خۆی به گزاده بووبن یاخود ده رکه وانی مالی به گزادان. ژنان سه ریوشی و هک به فر سپییان دا بو به سه ریاندا، مه سیح خو شخۆراک و سوور و سپی به میحرابه که وه پرشنگی ده دا. سینگی پۆشرا بو به میدال - هه رتک ده سستی هه ئینسان و چاوان و دلشی له زێر و زبو.

له نئبو ئه و خه لکه سه رده بر دووه دا به راوه ستاوی مامه ووه، مه حال بوو بتوانم هه ست و سوژم کۆنترۆل که م. ئاخو ئه م کۆبو نه ویه به مالتا واییه کی به سوئ ده چوو، پیده چوو نازیزیک له لایه ن هاوړیکانییه ووه بو سه فه ریکی دووو درێژو خه ته رناک به ری کرئ. دوا یین ئیمانداران زۆر خه میانه مالتا واییان له وینه ی خواوه ندی نازیزی خویان ده کرد، به لام ئیماندارانی پیشو به ته رزیکي بیرو حمانه هیشیان ده برده سه ر بنه مای ترسناک و نوئی (نمایشی راز) (*) و بته کۆن و له قه کانیمان تیکو پیک ده شکاند. ئیمه له ساته وه ختیکی قه ایرانای و یه کلاکه ره وده دا ده ژین که تیا یدا کۆن ده مرئ و نوئی که شه لال به خوین له دا بک ده بئ.

ئه و قوناغانه ی ئیمه ی پیدا تیده په رین قوناغانه لی دژوارن - ترسناکترن له و قوناغانه ی منال و وه چه کانی ئیمه یان پیدا تیده په رن - له گه ل ئه مه شدا دژواری هه میسه بزوتنه ری ژبان و وه ناگا هینه ری

(*) له ده قه که دا Mystery نه پتییه، بهلام له بهر نه ووه ی به پیتی گه وره نووسراوه، ئه و مه به ست له Mystery Play (نمایشی راز). ئه م نمایشه یه کیکه له نمایشگه له مه زه بییه کانی سه ده کانی ناوه راست. له م نمایشانه دا، چیرۆکه کانی کتیبی پیروژ به رجه سه ده کران، نازاره کانی مه سیح، دابه زینی ئادم و توفانی نوح له و بابه تانه که سه رنجی شانۆنامه نووسانی سه ده کانی ناوه راستیان به لای خویاندا راکیشاوه.

ئارەزوو باش و خەراپە کاغان بوو تا لەو بەربەستەوه تێپەڕین کە لەناکاویکرا لەبەردەماندا قوت بۆتەوه. بەم پێیە بەکۆکردنەوهی هێزمان هەندێ جار دەگەینە خالێکی زۆر دوورتر لەوێ کە هیوای بۆ دەخوازین. پێچەوانەی ئەمە یان بەنوستوویی دەمبێتەوه یاخود ناپرازی و بێباک کاردەکات. بۆیە ئەم هێزە کۆکراوانە نە تەنێ هێزی ئێمە یە و نە تەنهای هێزی بەشەرییە. ناخەر هێزگەلیک کە لەگەڵ بازدا نییە کە مەدا لە ئێمەدا رزگار دەبێ، هێزێکی سێبەبە: هێزی کەسی و هێزی مەزبە و هێزی بە لە مەزبە. ئەو ساتەوهختە یونیا دەم وەک سپرینگ خۆی دێتەوه یەک تا خۆی بۆ بازدا نامادەکات، تەواوی ژیانی دونیا لەناخماندا کۆدەبێتەوه و باز دەدا. ئەمەش کاتێ روودەدا، کە بەناشکرا هەست بەساکارترین راستییەکان دەکەین، ئەو راستییانە کە زۆرجاران لەساتەوهختەکانی حەوانەوهی بێ بەردا لەبیریان دەکەین. ئەو حەقیقەتەش ئەمە یە: (ئێنسان نەمر نییە، بەلکۆ لە خەزمەتی شتێک یان کەسێکی نەمرایە!)

کە مەراسیمە تەواو بوو، دوایین ئیمانداران بەپێیلیکانە مەرمەرییەکاندا هاتنە خوارەوه، جەحیلێکی لاواز و رەنگبەریوم لێ نزیک بۆوه. ریشیکی تەنکی زەرد و چاوانیکی شین و ماندوو، لێکدا لێکدا دەکۆکی. سەری قسانی دامەزراند و بەورووژاویبەوه پرسی: "تۆ لە ئێمەیت؟ خیانەتت لە مەسیح نەکردوو؟"

وئەلامیم دایەوه: "گەر ئەو خیانەتم لێ نەکات، ئەوا من خیانەت لەو ناکەم!"

جەحیلە کە سەری لەو قەسە یەم سوپما، گوتی: "مەسیح هەرگیز خیانەت ناکا، خیانەت ناکا، بەلکۆوی تەنھا خیانەتی لێ دەکۆی. دەوی با لەم قسانە گەڕێن، هەوای دەرەوه ساردە، باشتەر بچینەوه مالهۆوه و چایەکی گەرم هەلقوریتین!"

بابی ئەو کۆرە لە بەگراوەکانی بەر لەشۆرش بوو، خاوەن کۆشکیکی گەوره، بەلام ئەلعان لە تەواوی کۆشکە کە تەنھا دوو ژووری بێ برابوو، ژوورەکانی تر پر کرابوون لەخا و خیزانی کرێکاران. ئەو ژوورانە ی روو و خۆر بوون درابوون بەکرێکاران لەبەرئەوهی منالی چکۆلەیان هەبوو. ئەم جەحیلە بۆ بەرێکردنی گۆزەران لەکارگە یە کەدا ئیشی دەکرد، بەلام خۆی شاعیر بوو، هەر کاتێ کە مەترین وەختی بۆ رەخسابا شیعری دەنوسێ. گوتی: "ئەلعان لەنوسینی قەسیدە یەکی درێژدام. قەسیدە کە وتووێژتیکە لەنیوان مەسیح و کرێکارێکدا. بەیانییە، دەنگی شوتی کارگە دێ، لەدەرەوه بەفر دەبارێ و دونیا تا بلیتی سارد، پیاوان و ژنان لەسەر مەدا هەلەلەرز و بەرەو کارگە رادەکەن، جەستەیان بەزەبری کار شیتاوه، کرێکارە کە دەستی مەسیح دەگۆی و بەکارگە و کانه خەلۆوز و بەندەرەکاندا دەیگەڕیت. مەسیح هەناسە هەلەلەکێش و دەپرسی: (ئەم هەموو نەفرەت لێکراوه بۆ؟ پێم بلی چیمان کردوو؟)

کرێکارە کە وئەلامی دەداتەوه: (نازانم تۆ پێم بلی!)

پاشان مەسیح دەبا بۆ کوخته شیدار و بێ ناگرە کە ی، دەبیا بۆ ناو منالە برسی و چاوە بەگریانەکانی. دەرگاگە دادەخا، قۆلی مەسیح دەگۆی و هاوار دەکا: (مەولا، بلی دەبێ رەوتارمان بەرامبەر قەیسەر چۆن بێ؟ مافی ئەو چیبە کە بیدەین و مافی ئێمە چیبە کە لێی بسەن!)

جەحیلە کە بیدەنگ بوو، هەناسە ی تەنگ ببوو، لێکدا لێکداش بەدردۆنگی دەستی بەتوندی بۆ پێش و دوا دەبرد.

پرسی: "ئەدی باشە وئەلامی مەسیح چ بوو؟"

دوا ئیماندار بە ترسەوه سەرنجێکی لە دەورووبەری خۆیدا وئەلامی دایەوه: "نازانم، هێشتا نازانم. وردتر بلیم لەمە زیاتر نازانم!" وای گوت و خۆی هاویشتە سەر ئەسکەملێکی هەلەوشا. دەموچاوی نایە نیوان هەرتک دەستی و نالە نال پرسی: "بۆچی؟ بۆچی؟"

لە فیکرەوه چووم کە ئەوەتا ئەمیش دەپرسی و چ وئەلامیکی دەست ناکەوی. گومانم هەیه لەوهی مەسیح توانای وئەلامانەوهی هەبێ. ئەدی چۆنە لە لینین بپرسی!

گوت: "بۆچی لە لینین ناپرسیت؟" بێ ئەوهی خۆم بۆ ئەم قەسە یە بەتوورەیی لە زارم هاتەدەر.

- "لیم پرسیوه!"

- "باشە، ئەدی وئەلامی چ بوو؟"

- "کرێکارانی دونیا یە کەرن! بەتوورەیی هەستامە سەری و هاوارم کرد: قیلا دیمێر ئیلیچ من لەبارە ی رۆحەوه دەپرسی، لەبارە ی خواوەندەوه، لەبارە ی نەمرییەوه!"

- ئەی دوا بێ؟"

- "لینین شانی هەلەلەکاند و پیکەنی. لەژێر لیئووه گوتی: هە ی بۆرژوا بێ... وای گوت و قونە سیغارە کە ی بەپیناوهکانی کۆژاندەوه!"

جەنگەل گەوره یە، با لەبار

دە ی کە وانە کەت هەلگرە، ئە ی (بێ کۆ) بچۆ پێش

لێرەوه، لێرەوه، لێرەوه، لەویوه

بەراز، کێ بەراز دەکوژی

ئە ی بێ کۆ، بێ کۆی هەژار

ئە ی بێ کۆ، ئە ی بێ کۆی هەژار

بەلام کێ دەیخوا، ئە ی بێ کۆی هەژار

دە ی لەت لەتی کە، خۆت ناو سکە کە ی دەخۆیت

بۆم! بۆم! فیلێک تلی دا لەسەر ئەرز

کێ کوشتی؟ بێ کۆ

ئە ی بێ کۆی هەژار، کێ عاچە گرانە هاکانی بۆ خۆی دەبا؟

نارام گرە بێ کۆ، کلکیت بەردە کەوی!

گۆرانی گرنەکان

بەمرووری زەمەن، ھەستەم دەکرد، سیحری نەپتیی ئامیزی روسیا زیاتر و زیاتر لە ناخدا رۆ دەچن. دیمەنی زستانی قوتب تا قە دیمەنیک نەبوو ئەفسوونی کردم، ھەروا دیداری یەكەمینیشم نەبوو بەژبانی سلاڤیا. خەلک، كۆشكەكان، كلیساكان و ترویکا(*) و بۆلا لایكا(**) و سەماكانی دەوروپەرەم - بەلكو شتیکی تر بوو، شتیکی قوولتر و نەپتیی ئامیزتر. ناخر لێرە، لەم كەش و ھەوا روسیا بیهیەدا، ھەستەم دەکرد ھەردوو ھیزە بنەرەتی و دونیا زاكە، بەشتیو یەكی كراو ھەو ئاشكرا لەنەبەردان. فەزای جەنگ لە دەوروپەرەتا ھێند لەقوولاییترا رۆدەچوو، كە ئیدی خۆشیت با و ترشیت با دەبوو خۆت بۆ ئامیزی یەكی لە دوو ھیزە ھاویشتبا و جەنگیبا. ئەو ھەو من لەم بوونە كەمخایەنە خۆدا چەشتبووم، لێرە لەسەر زەمینی بێ سنووری روسیادا، ترسناك و بێ بەزەیی بینیم، ھەمان نەبەرد بوو، بەھەمان دۆژمنگەلی ئەزەلییەو: روونای و تاریکی. بەم پێیە ھیتور ھیتور لەگەل مەملانی روسیادا یەكانگیزیو. رزگاری روسیا، بوو رزگاری منیش، لەبەرئەو ھەو روونای یەكێكە و كەرت ناکرێ، لەھەر كۆی ئەم سەرکەوئ یان تیبشكێ، ئەوا لە ناخی تۆشدا سەردەكەوئ یان تیدەشكێ.

لەو ساتەوختە كە دوا جار بەم ناسنامە ناوەكییە گەیشتم، چارەنووسی روسیا بوو چارەنووسی من. لەپالیدا دەجەنگیم و ئازارم دەكێشا. ھەنووكە لەمۆسكۆ ھەستەم بەھەناسە تەنگیی دەکرد و پرپاری رۆیشتم دا تا ھەموو ئەم گۆرەپانە گەورەییە بینم - ھەر لە (مورماتسك) ھەو لە ئۆقیانوسی بەستەلەكی باكور تا بوخارا و سەمەرقەند، لە لینینگراد ھەو تا فیلا دیشوستوك - ھەر كۆییەك كە دۆژمنان و ھاوێمانەكانی ئەو دەلێن كەوتبوونە وێزە یەكدی.

ھەر ئینسانێك خاچی خۆی وا بەكۆلەو، ھەر گەلێكیش بەھەمان شپۆ، زۆرینە تا ساتەوختە مەرگ خاچەكە خۆیان ھەروا بەشائەو یە و چ كەسێك نییە لە خاچیان بدا. ناخر بەختەو ھەو ئەو كەسە لە خاچ دەدرێ، چونكە تەنێ ئەو كە لەزەت لە ھەستەنە دەبا. روسیاش لە خاچ درا بوو، كاتێ بەكۆمارە جیا جیا و بەگوندەكانیدا دەگەرەم، لە سەرسامییەكی پیرۆزدا لەرز دای دەگرتەم، ھەرگیز ئاوا بەرخۆدان و عەزابێكەم، ھەرگیز ئاوا ئومیدیك بەسەر خاچەو نەدیتبوو. بۆ یەكەمەن جار پەیم بەو برد چەند زەحمەتە بۆ ئینسان پرپاریدا ھەنگاویك بچیتە پێش بۆ تێكۆپێك شكاندنی ئەقینی پێشوو، خواوھەندی پێشوو، داب و نەرتی پێشوو. گەرچی ھەموو ئەم شتەنە رۆژێك لە رۆژان رۆح بوون و بەرەو ھەلگژان ھانیان داو، بەلام بەمرووری زەمەن بوونەتە ماددەكی قورقوشمی و لەنیوھە رێگەدا كەوتوون، ھەنووكەش لەبەردەم تیبەرینی ھەناسە خۆلقتنەرە نوێكاندا بیوونە لەمەر.

ملوتنەھا موژێك بەرگریان دەنواند، حالی نەدەبوون و نەیان دەویست رزگارین. بزماریان گرتبوو بەدەستەو بە (دایك) دا دایاندەكوتی. كار كردن لەسەر رووی خاك، نەو ھەو دای نەو كەردبوونیە خاك و رقیان لەبەلێسە دەبۆ. كرتكارانی برسی و بریندار - ھەموو لە بەلێسە - جەماوێ رەشە خەلگەكەیان

(*) گالیسكە روسیایی كە سێ ئەسپ رایدەكێشی.
 (***) ئامیزیکی موسیقی روسیایی و لە گیتار دەچن.

گا بەزەبروزەنگ و گا بەمیرەبانییەو ھەمان دەدا تا خۆیان پەبوو سەت كەن بەرێگە رزگار بییەو. میلیلەتانی دونیاش - ھیتور و تیر - بەدەوری ئۆردوگای روسیادا، بەدەوری ئەو شوتنەدا كە روونای و تاریکی تیدا كەوتبوونە گیانی یەكتر، راوھستابوون. بەپێكەنێنەو دەیانگوت: (تەواو! روسیا تەواو!) ناخر ئەو زرنگ و تیرانە ھەرگیز ناتوانن لە ھیزە نادیار و ژبا نزاكانی لەخاچدان بگەن. بەلام ھەك مەسیح دەلێ: بۆ ئەو ھەو دێكە گەمێ بییتە گولە گەم، دەبێ بەئەرزدا رۆچن و بمرێ. روسیاش بەھەمان شپۆ - ھەك دێكە گەمێك، ھەك فیكرتیکی مەزن - گینگلی دەدا و رەنجی دەكێشا.

لە یەكی لە ئینجیلە ئەپۆكرینیپاكاندا(*) باسی ئەو دەگێردیتەو چۆن یۆھەنا، ئەو ھەوار بییە ئازیزە خەونێکی سەیر دەبینێ كە بەگریانەو لەبەرامبەر لە خاچدراو دا راوھستاو. خاچەكە لە تەختە دروست نەكراو، بەلكە لە روونای، لە بەرامبەریشیدا لەخاچدراو تا قە كەسێك نییە، بەلكو ھەزاران پیاو و ژن و مائالە و چتاقیشیان دەنالتێن و دەگرین. ئیدی ھەواری ئازیز لەرز دایدەگرت و ناتوانی ھیچ كام لەو روخسارە بێ ئەژمارانە جیاوھەكات. خەلگەكە بەردەوام رادەكەن و دیارنامێن، ژمارە یەكیان بۆ جاری دووم دەگەڕێنەو، پاشان لەناكوپێكرا ھەموو دیارنامێن و جگە لە (ھاوار) چ شتیکی تر بەلەخاچدراوی لەسەر خاچەكە نامێنیتەو.

ئەم خەونە ئۆرۆكە لەبەردەماندا شەپۆلانییە، بەلام رزگار كەری ئەو رۆ تا قە ئینسانێك نییە، بەلكو سەراپای میلیلەتێكە. تەواوی روسیا، ملوتنەھا ژن و پیاو و مائال لەخاچ دەدرین و ئازار دەچێژن، دیار نامێن و ھەلگە قوولیتەو. ناتوانیت روخساریکی دیاریكراو بناسییەو، بەلام لەنیو ئەم لێشاوی مەرگەدا، تەنێ (ھاوار) كە دەمێنیتەو.

چ شتیکی تر پێویست نییە. چۆناوچۆنی رزگار بوونی سەرلەنوێی دونیا ئاوا بییە؟ ئەدی رزگاری مانای چییە؟ واتە دیتنەو ی پاساویکی تر بۆ ژبان، چونكە پاساوە كۆنەكە گۆری مانەو ی تیدا نەماو و ناتوانی كۆلەكە ئینسان بەسەر شانەو ھەلگرت. خۆش بەحالی كەسێك كە ھاواری زەمەنی خۆی دەبییەت، ناخر ھەر زەمەنێك ھاواری تاییەت بەخۆی ھەو و دەبیستە ھاواری. تەنھا ئەو كەسە یە دەتوانی رزگاری بەدەست بەیتن.

ئێمە لە زەمەنی خۆماندا دەژین و نایبینین، بەلام ئەگەر فیكری نوێ كە ئەو رۆكە لە لەخاچداندا یە، كلیسە بسەنێ و دونیا نوێ كاتەو، ئەوا ئەوكات ئێمە دەچینە بازنە یەكەمی ئاگەرەو، دوا چەند سەدە یەك رەنگە ئەم سەدە یە ئێمە بەسەدەكانی ناوھراست ناو بیری نەك رێنسانس. سەدەكانی ناوھراست، بەدەرپرینیکی تر واتە تافی راوھستان. شارستانیەتێك دەكوژیتەو و ھیزە خۆلقتنەرەكانی لەدەست دەدا و دەرمێ، ھەناسە یەكی نوێ، كە لەسینە ی چینیکی نوێدا پۆنگی خوار دۆتەو، بەئەقین و توانا و باوەرەو شارستانیەتێکی نوێی پێ رۆدەنرێ.

(*) ئەپۆكرییا: جگە لەجوار ئینجیلەكە، ژمارە یەك ئینجیلی تر ھەن كە نووسینان نەدراو تە پال كەسێکی دیاریكراو و جیتی متمانە ی پروستانتەكان نین. ئەم ئینجیلانە لە كتیبی پیرۆزدا بەناو نیشانی ئەپۆكرییا ھاتوون.

خولقاندنی ئەم شارستانییەتە نوێیە شتیکی رەها و وەدیھاتوو نییە. ناخر لەکاری داھێنەراندە چ شتیکی نییە پێشوەخت رەھا و وەدیھاتوو بێ، دەشی ئابندە کارەساتیکی لەخۆدا ھەلگرتی، دەشی سازشیکی ترسنۆکانەش بێ، بەلام ھەمدیس دەشی سەرکەوتن بێ بۆ ھەناسە ئەفرینەر، بەم پێیە ئەم قۆناغە ئینتیقالییەمان قۆناغیتە تیایدا ژانی لەدایکبوونی شارستانییەتیک تەجروبو دەکەین کە لەتافی لەدایکبووندا یە.

چ شتیکی پێشوەخت رەھا و بریاردارو نییە. بەم بەلگە، ھەر گەلیک، ھەر تاکیک لەم زەمانە مۆلق و شێوەنە گرتوویدا بەرپرسیارییەتیکی گەورە، بەرپرسیارییەکی گەورەتر لەپێشوی لەسەرشانە، لەم قۆناغە مۆلق و پڕ لە ئەگەرانیەدا یە بەھای بەشداربوونی گەلیک یان تاکیک شتیکی لە پێوانە نایەت.

کەواتە ئەرکی ئێمە چییە؟ ئەرکی ئێمە ئەوەیە وردبینانە ئەو ساتەوختە مێژووییە دباری کەین کە تیایدا دەژین. ھۆشیارانە توانا چکۆلەکانمان لەشەریکی دیاریکراودا بخەینەگەر. ھەر چەندیک لەگەڵ تەوژمی پێشوەختە ھاواھەنگ بین، ھیندە دەتوانین یارمەتی ئینسان بەدەین لەھەلگرتنی سەخت و نادلتیا و خەتەرناکیدارو ھەر زوھو و زوھو.

کاتی سەردانەکەم کۆتایی پێ ھیتا و چەند رۆژیک لە بوخارا مامەوہ تا بھویمەوہ، ھەستم کرد دواى سەرما بپروحمەکی سیریا، دواچار ھاوتویکی دلرفین بربری پشت و رۆحم گەرم دادی. توژیک بەر لە نیوەرۆ گەیبیومە ئەوێ. گەرمایەکی بەتین، بەلام جاددەکان ئاورشین کرابوون و ھەوا بۆنی یاسەمینی لێ دەھات. موسولمانان بەمیزەرە رەنگاوریەنگەکانی سەریانەو لەژێر کەپرەکاندا دانیشتبوون و شەریەتیان ھەلەقوواند، جھیلانی قەلەو بەکراسی قۆچە ترازاو ھە لەسەر ئەسکەمەلی بەرز لە چاخانەکاندا دانیشتبوون و گۆزانی بەسۆزی خۆرھەلاتییانەیان دەچری. بێ ئەندازە ھەستم بەتینویتی و برسیتی دەکرد، کالەکیکم کری و لەژێر سێبەری مزگەوتی (گوک قوبە) (*ی بەنیوانگدا دانیشتم. کالەکەم لەسەر ئەنۆدانا و قاشم کرد و کەوتە خواردنی، بۆن و شیرینییەکی بۆ ناو ئیسکم رۆچوو، لە گۆلی ژاگای ئەریحا دەچوو، لە فینکیای کالەکەدا غەرق بووم و گیانیکی تازەم تێ ھا تەوہ.

کیژیکی چکۆلەیی ھەوت سالان بەبەردەمدا تێپەری، پرچەکانی ھۆنیووە و لەدواوە بەزمارەییکی زۆر قەردیلەیی زۆر چکۆلە پۆشرابوو کە سەدەف یان زەنگیانەیی شین یاخود ھیلالیکی چاوەزاری بەھەرەکیکیانەوہ کردبوو. کاتی ئەو کیژە بەبەردەمدا تێپەری، سمتی وەک سمتی ژنیکی دەلەرییەوہ و ھەوا تژی بوو لەبۆنی میسک.

لای نیوەرۆ، مەلای ریش سپی و میزەری سەوز بەسەر رووہو ئاسمان دەستی نایە بن گۆچەکی و

(*) گوک وشەبەکی تورکییە، واتە شین.

ئەوجا بەدەنگیکی خۆش و جەھووری کەوتە بانگکردنی ئیمانداران بۆ نوێژ. لەو کاتەیدا مەلا بانگی دەدا، لەقلەقێک لەزەریاچەیی ئەو ھەوا گەرمەدا سەوتی لێدەدا و لەسەر قاچیک بەسەر نووکی منارەکەوہ نیشتەوہ.

دانیشتم، پراویری گۆیم دەمژنەفت و پراویری چاوانم دەمبیینی، لەزەتم دەبرد لە کالەکە بۆندار و شیرینتر لە ھەنگوینەکە. بەختەوہرییەک دایگرتم، چاوانم لێکنا، بەلام لەترسی ئەوہی نەبا خەوم لێ بکەوی و تەواوی ئەم بەختەوہرییەم لەکیس بچم، چاوانم کردنەوہ. (ریجستان) گۆرەپانی بەناوبانگی بوخارا لەبەردەمدا چۆل و ھۆل. رۆژیک لەرۆژان، ھەموو بەھارانیکی، لەسەر زەمینە موسولمان نشینەکانەوہ زیارەتکارانی دێوانە دەرژانە ئەم شارەوہ و ھەسەن و ھوسەینیان دەلاواندەوہ. قافلەکانی داو و دەرمان، سێو، خورما و سۆزانیگەلی پیرۆز دەگەشتن. جھیلان بەسەر ئەسپی سپی و کۆتری سپی بەدەستەوہ دەھاتن، سەریان تاشراو و خۆلەمیش و کا لیدراو، لەدواي ئەوانەوہ ئیماندارانی کفن پۆش و فیتگرتوو کە شمشیریان دەدا لە کەلەیی خۆیان تا خۆیان بەسەر ریش و سمیل و کفەکانیاندا چۆراوگەیی دەبەست. چل رۆژ و چل شەو پرسەیان دەگرت و دەیانلاواندەوہ: ھەسەن! ھوسەین! ھوسەن! ھوسەین! ھوسەین! پاش ئەوہ کە ھیشتا تازەدار و شەلال لەخۆین بوون، لەژێر درەختە شکۆفەکردوہکاندا رادەکشان و سۆزانییە پیرۆزەکانیان لەخۆیان دەتاران.

بەلام گۆرەپانی ریجستان، ھەنووکە چۆل و ھۆل و مزگەوتە سەیرە رەنگاوریەنگەکەش نیوہ وێران، ئیدی خەلکەکە بیوونە تارمایی، کەلەباب خۆیندبووی و ئەوان رەو بیوونەوہ.

ئەری ئینسان ئەو ھەموو شیتگییە مەلەکوئییە و ئەو ھاوتیات و تازەدارییە ئاراستەیی کێ دەکرد؟ چما مەبەست لەوہ چ بوو؟

رۆح لێوپیژبوو لەتالوتفتی، ئیدی شەکەت بووم لەزیندووکردنەوہی مردووان، جا بۆ ئەوہی بتوانم بنووم و لیبیان ھەلبییم، چاوانم لێکنا. خەونیکم دیت، لە خەوئەدا، دوو لیبی پڕ لە ئازاوە، دوو لیبی ژنانە، بەبێ رۆخسار بەفەزاوہ بوو، کەوتە جوولە و دەنگیکم ژنەفت: "خواوەندی تو کئیە؟" بێ سێدوو وەلامیم دایەوہ: "بوزا!" بەلام لیبوہ کەوتە جوولە: "نا، نا، ئییاپۆس!"

بەگۆرمیک ھەستامە سەرپم، ھەموو ئەو خەم و خەفەتەیی کە لەسەر مانگ لەوہوہەرەوہ لەتاریکییەکانی زەینمدا لەجوولەدابوو، ئاشکرابوو. دەرگای ناخم کرایەوہ و بینیم، لە تەواوی ئەو ماوہیەدا، وەک ماری ناو دێک لە ئازار و تەقەللادا بووم تا بتوانم کاژ فریدەم و کاژیکی نوێ بپۆشم. بێ ئەوہی بزەنم بۆ، ئازارم دەکیشا. ھەنووکە ئەم خەوئەم بینیبوو: بوزا لە جلکی کۆندا و ئییاپۆس لە جلکی نویدا.

ئییاپۆس، خواوەندی تەماس کە جەستەیی بەلاوہ باشتەرە لە تارمایی و وەک گورگی ھەکاوەتەکان بۆ تیرکردنی ورگی چاوەرپی بەلینی ئەوانی تر نییە، نە متمانەیی بەچاوەییە و نە بەگۆن. گەرەکییەتی لەمس کات، دەست لە ئینسان و خاکەوہ بدا، ھەست بکات گەرمای ئەوانە نامیتەیی گەرمای جەستەیی بووہ، ھەست بکا ئەوانەیی لەگەلدا یەکانگیی بوون، تەنانەت دەپووی رۆحیش بکاتە جەستە تا بتوانی

دهستی لیتوهدا. خواوهدهک که لههه موو خواوهدهکانی تر زیاتر جیتی متمانهیه و له هه مووشیان کرده تره،
ئو خواوهدهدهی که بهسه رزدا ههنگاوده نین و ئه رزی خوئشدهوئ و ئاره زوو دهکا لهسه ر شیتوهی خوئی
دروستی کاتهوه، ئهوه خواوهدندی من بوو.

روسیا بئ قسه و بئ هاتویات موجیزه ی خوئی ئه نجام دابوو. وهک ماریک که هیشتا کاژه نوئییه که ی
گه شه ی نه کردبئ، سه رمایه تی و ده خزیته بهر هه تا و تا گه رمی بیته وه، رۆحی منیش هه ر وهک ئه و ماره
خزایوه بهر هه تاوی نوئوه. کاتی وه ناگا هاتمه وه، ئیدی ئه و که سه ی جار ان نه بووم، چونکه پیشتر
نهمده زانی و هه نووکه ده مزانی. لیکدا لیکدا له خوئم ده پرسی: ئاخیر چوناو چونی خه ون ده توانی ژبانی
ئینسان بگۆرئ؟ منیش وه لامیم دایه وه: ناتوانی! به لکو ته نه ا رایده گه یه نی که گۆرائیک به ی توهیه!

ئه ری ئینسان هه وله شیتگیرهکانی ئاراسته ی چ شتی ده کات؟ ئامانجی چییه؟ جار ان زه رده خه نه یه کم
ده هاتی و وه لامم ده دایه وه: زنجیره یه ک وه هم. دونیا بوونی نییه، زولم و برسیتی و شادومانی و خه م و
هه ول هیچیان نین، هه موو شتی تارماییه و به فوویه ک ده رونه وه!

به لام ئه لعان، لیوپیژ له ئارامی به گۆرمییک هه ستاومه ته سه ر پئ. تاریکی خه ریکه شان له سه ر
گۆره پانی ریجستان دادها. سه رم هه لپری: مه به ست چییه؟ مه پرسه! که س نازانی، ته نانه ت خواوهدنیش
نازانی، ئاخیر چونکه ئه ویش له گه ل ئیمه دا ده چیته پیش، ئه ویش له گه راندایه و ژبانیشی وا له خه ته ردا،
ئه ویش خوئی بۆ بهر خوژدان سازداوه، برسیتی و زولم وان له دلدا، ئاپۆره یه ک تاریکیشی تیدایه، ئه و
شخانه شی ده یانینی تارمایی نین، هه رچه ندیکیش فوو بکه یه ت، ئاره نوه وه، ئه وانه گوشت و ئیسکن،
ده ستیان تبه وه، بوونیان هه یه، ئه دی مه گه ر هاواریک له فه زادا نابیه یه ت؟ ئه وانه هاوار ده که ن. هاواری
چ ده که ن؟ یارمه تی. ئه ی هاواری کئ ده که ن؟ هاواری تو. هاواری هه موو ئینسانیک. هه سته سه ریئ!
ئه رکی ئیمه پرسیارکردن نییه، ئه رکی ئیمه ده سخسته نیو دهستی به کتر و هه لگژانه به ره و میعراج!

له کۆتایی ئه و سن مانگه دا، کاتی له گه رانه وه مده بۆ گریکستان هه مدیس له بهر لین و پاشان له قینا لام
دا، دونیا گۆرابوو. نا، دونیا نا، به لکو چاوانی من. سه ماگه لی پرۆنزی، مۆسیکی مۆدیرنی وه حشیبانه،
ژنان و پیاوانی رهنگ و کریم له خوژداو، زه رده خه نه ی پرنده و سووکایه تی پیکه ر، هه وه سی ئالتوون و
ماچ، ته واوی ئه و شخانه ی که پیشتر به لامه وه سه بر و وروژینه ر بوون، هه نووکه مایه ی ترس و دل
تیکه لاتم بوون. ده مبینی ئه وانه په یکه گه لی شوومی مه رگ بوون، بۆتیکه ناخۆش له هه وادا بلاوبه ووه و
پیده چوو دونیا بگه نی - هه له به ت سه دوم و عاموره ش هه مان بۆنی گه نیویان هه بوو.

(بۆمبای) یش بهر له وه ی بیته خۆله میش ئاوها بۆنیکه لی هاتوه. شه ویکیان به شه قامه
رووناکهکانی قینادا ده رۆبیشتم که جمه ی ده هات له ژن و پیکه نین، هه ستم کرد کوتوپر هه مدیس شاری
به نه فره ت بوو له زه نهمدا وه دیار ده که ویتته وه. په که مین جار که (بۆمبای) یم بینی، زۆر جحیل بووم و
ئه وکات نهمده توانی ئه و په یامه وه دۆزم که بۆ ئیمه ی پئ بوو، له دوویشی نه گه رام، ئاخیر ئه وکات

به نه قلمدا نه ده هات که ده شی رۆژتیک له رۆژان چاره نووسی بۆمبای بیته چاره نووسی ئیمه. ئه وکات
دونیا هیشتا له پیش چاواندا تۆکمه و پته و، خوئی به شانی مه سیحه وه گرتبوو. به لام هه نووکه؟ بپارم دا
له گه رانه وه دا جار تیکه تر بۆمبای ببینم.

ئاسمان که میک هه ور بوو، گۆرگیای به هاری بهر ده رگا و هه شه کانی پۆشیبوو. شه قامه کان چۆل و
هۆل و جئ مه یل و ئاره زووی من بوون، به تاقی ته نی و به فیکه کیشانه وه له شاری چۆلدا که وته پیاسه.
خانووه کان بئ ده رگا و بئ خاوه ن له سه ر پشت بوون، مه یخانه کان، په رستگه کان، شانۆ و هه مامه کان
هه موو چۆل، به لام هیشتا وینه ی سه ماکه ری رووت و فریشته کانی ئه قین، به نیگای گیلانه وه، وینه ی
که له باب و سه گ و وینه ی ئابروو به ری په یوه ندیی سیکسی نیوان ئینسان و نازه لان، به رده نگیکه تاریک
به سه ر دیواره کانه وه مابوو.

له ناکاویکرا ده نگیک له گویمه زرنگایه وه: (ئومیده وارم خودا گوپی ئه وم بداتی له پاریس و له نده ن
به ریگه دا برۆم و له گه ل هاواری پیناندا به رووسی بشاختم!) له رز دایگرتم، ته زووی نوقلانه یه کی ترسناک
به برپه ی پشتما تبه پری.

ئهمبارهکانی بۆمبای پر، ژنهکانی پرۆنزی، نه زۆک و تازه هه ماکردوو، پیاوهکانی بئ باوه ر، شه که ت
و گالته جار، ته واوی خواوهدهکانی نکولیکه ری خواوهدن - گریکستانی، ئاسیایی، ئه فریقایی - له ویدا
جمه یان ده هات و وهک له یه ک کۆبوه نوه وه و ناپاکی به شیتوه یه کی په کسان دابه ش کرابوو. فیلبازانه
پیده که نین و ئینسان و دیاریه کانیان دابه ش ده کرد، ته واوی شار لای بورکانی (فیو) وه له سه ر پشت
راکشاو و بئ باکانه له قاقای پیکه نیندا بوو.

چومه سه ر به زراییه ک و ته ماشام کرد. هه نووکه پاش ئه و هه مووسال و ئه و هه موو بهر خوژدا گه ورانه
تبه گیشتم. پیرۆز بئ ئه م شاره گوناهاکاره بۆ هینانی ئه م په یامه ی که دونیا هه مووی (بۆمبای) ه تاو تیک
به ر له بورکان. ئاخیر که لکی ئاوها دونیا یه ک چییه به ژنانی پرۆنزی و پیاوانی بئ باوه ر و به ناپاکی و
نه خویشی و زولم و زۆری؟ بۆچی ئه و هه موو بازرگانه فیلباز و خوئیریه مرۆخۆر و قه شه خواوهدنفرۆش و
بۆچی ئه م هه موو گه واد و خه سیوانه ده ژین؟

بۆچی ده بی ته واوی ئه م منالانه گه وره بن و له مه یخانه و کارخانه کاندای جیتی باوکانیان بگرنه وه؟
ته واوی ئه م مادده یه له به رده م تبه پهرینی رۆحدا ده بیته له مه بر. ته واوی رۆحیک که ئه م دونیا یه رۆژتیک
له رۆژان هه یبوو، له خوئقاندنی شارستانیه تیکه پرشنگداردا، له فیکر و ئاین و هونه ر و پیشه و
زانست و ده سکه وتدا خه رجی کرد. ئه م دونیا یه هه نووکه گوپ و هیزی چۆر پر بووه، ده ی با هه مه جیه کان
بین و ئه م ریگه نوئییه بکه نه وه و گۆزهرگه یه کی تر بۆ رۆح بکه نه وه.

ژماره یه کی هه یجگار زۆر له خه لکانی چه وساره و برسی ده بینم خه مه تی میتری پر خوژاکی خه لکانیک
ده که ن که هینده یان خواردوه و هینده یان خواردۆته وه خه ریکه ده تره کین. خه ون له و که سانه دا ده ورووژئ
که هه ترشه که ده که ن. به لام ئه وانی تر، دانیشتووان، کوتوپر هاتویات ده بییه ن و ئاوردده نه وه. له سه رده تادا
پیده که ن، به لام پاشان رهنگیان ده په ری، به نیگه رانی سه ر داده گرن و تیده گه ن. تیده گه ن که کۆپله و

خزمه تچیه کان، جوتیار و کرپکار و پین پهبان شورشیان هه لایساندوهه. ساته وهختی پیرۆزا! مه نترین دهسه که وته کانی فیکر و هونه ر کار، له میانه ی زه مه نه کانی هه لگزانه پر مه ترسییه کانی ئینساندا وه دی هاتون.

گه وره پساوان بۆ به رهنگاری له دهوری یه کدی کۆده بنه وه، به رهنگاریی ده نوین، به لام ته وای هیزی جووله ی سه رده می ئیمه له دژیا نه، ئه وانه خواردوو یانه و خواردوو یانه ته وه و شارستانییه تیان رۆنا وه هیز و توانایان چۆر پر بوه، ئیدی ساته وهختی وه دیه پینانی دوا شتوازی وه زیفه یانه: ده بی مه حف بن!

هه ر که سفره ی نوێ راخرا و خۆراکی له سه ر دانرا، کۆپله کان ورده ورده قه لقه و بوون ده چن و ئیدی له حمزه مت تیری ده تره کین، جه ماوه ریگی زۆر لیکراوی تر له خاکه وه سه ر ده ردینتی و برستی و خه ون، هه ر دوو ژه نه راله که ی رۆح له گه لیا ندا، هه مدیس ریگه شه ق ده کری. ئیدی ئه م ریمته، به بی و چان تا ئه به د درێژی ده بی.

ئهمه یاسایه، ته نی له م ریگه یه وه به ژیا ن ده توانی خۆی تازه کاته وه و به ره و پیش به چی. ته وای ئه ندامه زیندوو کان (فیکر و شارستانییه ته کان ئه ندامی زیندوون) هه ست به م پیدایه سییه نا وه کییه به گۆر مه ده که ن، له ودیو ئه وه وه ئه م ئه رکه هه ست پیده که ن که له ده وره ی خۆ و به بی توانای خۆ وه ری گرن و هه زمی که ن و گه ر توانیا ن حوکمی دونا که ن. ئاخه ر فیکری نوێ برسیترین و دزبوترین وه حشه.

به لام له هه مان کاتدا، یاسایه کی تر ده که ویتته کار: یاسایه کی بیسه زه بی که هه رجه دیک ئه ندامی زیندوو وه زیفه ی خۆی له پا و انخوازی و فه رما نرهبایی کردندا به ئه نجام به گه یه نی، به هه مان راده و زیاتریش له هه لدیوانی نیژیک ده بیته وه. ده شی غروور تاقه گونا هیک بی که هاوسه نگیی جیهانی به گونا هیکی گه و ره داده نی و نایبه خشی. کاملبوونی دهسه لاتی ئه ندامیک، ویرانبوونی حه قبی ئه و ئه ندامه ی لی ده که ویتته وه.

ئهم حه قیقه ته په ی پین نه برا وه هه یه: ته واییک به هۆی ئه وه وه که ئه ندامی زیندوو ئه رکی خۆی به چی هینا وه، نابووت ده بی. خۆ گه ر ئه رکه که ی نه گه به نیته کۆتایی، کاتیکی زیاتر درێژه به ژیا ن ده دا، به بی ئه وه ی بیته ئه زیه ت بۆ خه لکانی تر و بی ئه وه ش که خه لکانی تر بینه مایه ی نه فره ت بۆ ئه م.

وا پیده چی ئه م ئه رکه روو خینه ره له دلی هه ر ئه ندامیکی زیندوو دا شارا وه بی تا ئه و کاته ی ئیشی خۆی ته و او و بی که موکوری به ئه نجام ده گه یه نی، یارمه تی ده دا له دیار نه ماندا تا نه یا له مه ر له به رده م ئه ندامیکی زیندوو ی تر دا که دهستی نا ره زایی هه لپه یوه و ئه میش گه ره کییه تی به نۆزه ی خۆی حوکمی دونا بکات. پیده چی چالاکییه کی مه زن و روو خینه ره له هه موو گه ردیله یه ک له گه ردیله کانی ژیا ندا هه بی، وه ک بلتی هه موو گه ردیله یه ک جه سه ره تی ژیا نی له شیوه سه رپا گیریه که یدا هه بی و له هه ر رووبه روو بوو نه وه به کدا ناماده ی ته قینه وه بی. ژیا ن له م ریگه یه وه په رۆشییه نا وه کییه کانی خۆی ئازاد ده کا و به ره و پیشه وه ده چی.

ئهم یاسایه له سه ره تا وه زالمانه خۆ ده نوینتی و تووره مان ده کا، به لام گه ر دانه وینه وه و وردتر بنۆرین، ئه و لپورێژ ده بین له ستایش، به به ره که تی ئه م یاسایه هیزی وه حشیی قودره تی بالا ی خۆی له ده س ده دا،

ئینسانی به دهسه لات ئیدی ده سه ردار ی له خۆ یایی بوون ده بی، چونکه له کاتی که ئه م یاسایه ها و نا هه نگی و ی ها ن ده دا دهسه لاتی خۆی تا دوا سنوور به کار بی نی، له لایه کی تره وه وه بی ری دینی ته وه که هه ر ساتیک له خزمه ت به (هه موو) دا به ره و پیش ده چی، به ره و فه نا بوونی خۆی به ره و پیشه وه ده چی.

را به ره بۆ لشه و یه که کان ئه مه نا زانن و ناشی بیزانن، چاره نووس چا ویا نی به ستۆ ته وه تا نه هیلتی بز انن کۆتیه ده چن، ئاخه ر گه ر بیین ئه و تین و تا ویا ن داده مرکی.

ئه ز ده جه نگم تا ته وای بازنه ی چالاکیی ئینسان به وه پهری توانامه وه له پیتوه بده م، تا پیشی بی نی به کم که کام (با) یه هه موو ئه م شه پۆ له ئینسانیا نه به ره و ژوو ر راده مالتی. به سه ر ئه و سه رده مه دا دادیمه وه که تیا یدا ده ئیم- ئه و هیلاله ورد و هه ست پین نه کرا وه ی که بازنه یه کی به ره فر اوانی هه یه. هه ول ده دم له ئه رکی ئه مرۆ گۆ شه نیگایه کی روونا ک به ده س بینم، ده شی ئه مه تاقه ریگه یه ک بی که ئینسان لیبیه وه ده توانی شتیکی نه مر له ساته وهختی تپه پهری ژیا نی هه لگرتیه وه. نه مر له به ره ئه وه ی ها و نا هه نگه له گه ل ریمتی نه مر.

به قوولی هه ست به وه ده کم که ئینسان به خۆ سپاردنی به هه ول، له کانه وه بۆ روک و له رو ده که وه بۆ ئاژه ل و له ئاژه لوه بۆ ئینسان هه لده گۆژی و پاشان له پیناوی ئازادیدا تیده کۆشی. ئاخه ر تیکۆ تشه ره له هه ر سه رده میکی چاره نووس سازدا قلاقه تیکی نوێ له خۆ ده گرتی. ئه مرۆ را به ری پرۆ لی تار یای را په ربو، دا وای داد و به خسته وه ری و نازادی ده کات، دروشم ده داته ها وریکانی و هانیا ن ده دات، که چی چ که سیک ئه و نه نییه تر سنا که ی لانییه که داد و به خسته وه ری و نازادی زیاتر و زیاتر دوور ده که ونه وه.

گه لیک شیوا و به به هایه گه ر هه موو ئه و که سه انه ی له پینا و ئامانجیکدا ده جه نگن، با وه ریا ن به گه یشتنیا ن به و ئامانجه هه بی و بز انن هه ر به گه یشتنیا ن، به خسته وه ری سه رانه ری دونا داده پۆ شی. له م ریگه یه وه رۆح دلنی که به هیز ده بینیه وه و له پینا و هه لگزان ی بی کۆ تیا یدا نازایه تی ده یگر ی، مه سه له که ته واییک له وه ده چی که عاره بانجیه ک گورزیک ئالف له به رده م ئه سپه که یدا دان، ئه سپه که ش له کاتی را کیشانی عاره بانه قورسه که دا، مل درێژ ده کا و هه ول ده دا چلیکی لی بخوا، به لام ئالفه که زیاتر لیبی دوور ده که ویتته وه، ئه سپه که له هه ولی گه یشتن به ئالفه که دا به ره و پیش ده چی و به ره و لووتکه هه لده گۆژی.

ستا یشتیکی قوول بالی به سه ر بووندا کیشا وه، له نیو ئه م ئاپۆ ره ی تاریکییا نه دا، (ها واری نادیا ر) به ئاشکرا ده بینم که هه لده گۆژی و سیخو رمه ش له مرۆ قهایه تی ده ژه نی تا له گه لیدا هه لگۆژی. گه ر له سه رده میکی تر دا ژیا بام، ئه و ئه م ها واره م له نیو ئاپۆ ره ی به گزاده و ها و لاتیسیان و پیشه وه ران و بازرگانانی را په ربو دا ده بی نی و ده بوومه ها و به میانیان. ئاخه ر ئینسانه کان که وتو نه ته دا و ی شالیو تیکه وه له خۆیان به هیز تره، شالا ویک که به ره و سه رتیا ن را پیچ ده کا و هه ر کاتی که شه ک تیش بوون، جیتیا ن دیلی و روو ده کاته که ره سه ته یه کی خا و ی تر که هیشتا هیز و گو ری خۆی له ده س نه دا وه.

ئه رکی ئیمه یه له سه رده می خۆ ماندا شو ئینپتی ئه م هیر شه جا ویدا نییه هه لگرن و کۆمه کی که ی ن و ها و کاری بین. ئه ورۆ زۆر له کۆپله و برسییا ن به دا وه بوون، ئه ورۆ زۆر یا ن که ره سه ته ی خا ون، جه ما وه ر نا توانی له م شالا وه بیسه زه بییه بگات، به گو ئیره ی زهینی چکۆ له و ها و گو نجا و له گه ل خوا سه ته

رژانه‌یبه‌کاندا، ناوی بچووک بچوکیان له و شالاوه ناوه.

ناوی به‌خته‌وه‌ری، یه‌کسانی و ناشتییان به‌سه‌ردا بریوه. به‌لام (تیکۆشهری نادیار) ئەم وه‌مه فریوده‌رانە‌ی که جه‌ماوه‌ر دلێ خۆبانی پێ خۆش ده‌که‌ن، جێ دێلێ و توند و بیبه‌زه‌بیانه ده‌جه‌نگێ تا له ئەقل و جه‌سته‌کان تێپه‌رێنێ و له ته‌واوی هاواره‌کانی تووره‌یی و برستی، په‌یامی نازادی بئاڤه‌رتنێ.

دانه‌وینه‌وه و روانین بێ ئەندازه ترسناکه، ده‌شی ئەوه زنده‌هقت به‌رئ، له‌به‌ر ئەوه‌ی په‌ی به‌نه‌یتینییه‌کی ترسناک ده‌به‌یت: نه‌یتینی ئەوه‌ی (تیکۆشهر) ئینسانی پێ گرننگ نییه، به‌لکو بلێسه‌ی پێ گرننگه که ناگر له ئینسانه‌کان به‌رده‌دا. ناخر رێه‌وتی وی هیلێکی سووره که که‌له‌سه‌ری ئینسانه‌کان وه‌ک ده‌نکه ته‌سیح کون ده‌کات. ده‌ی من شوپنپیتی ئەو هیلێ سووره هه‌لده‌گرم، له‌میان‌ه‌ی ته‌واوی شته‌کانی دونیادا، ته‌نێ ئەم هیلێ سووره‌یه جیگه‌ی گرنگی پێدانه، گه‌رچی هه‌ستیش ده‌که‌م به‌که‌له‌سه‌رمدا رده‌ ده‌بێ و کونی ده‌کا و ده‌شکێنێ. به‌ئیراده‌ی نازادانه‌ی خۆم ناچارایی قه‌بوول ده‌که‌م.

به‌لام وا باشتره له سنوورگه‌لی ئینسانیدا راوه‌ستین، ته‌نێ له‌نیو ئەم سنوورانه‌دایه ده‌توانین کارکه‌بین و ئەرکی خۆمان ئەنجام ده‌ین. باشتره ئەو‌لاوه‌تر نه‌چین چونکه ده‌گه‌ینه لێوار و خه‌ره‌ندیش له‌ویدا ده‌می داچهرپویه. ده‌بێ له‌ویدا تژی بین له‌ترس. بوزا، ئەو جادووگه‌ره مه‌زنه، ئەوه‌ی که به‌فویه‌ک دنیا ده‌په‌وینتیه‌وه، به‌زده‌خه‌نه رقاوییه‌که‌یه‌وه له‌سه‌ر لێواری هه‌لدێر راوه‌ستاوه، به‌لام ئیمه نامانه‌وئ دنیا دیارنه‌میتنێ، هه‌مدیس ناشمانه‌وئ مه‌سیح دنیا به‌کۆلییه‌وه بگرئ و بۆ ناسمانی بگۆزیتیه‌وه، به‌لکو ده‌مانه‌وئ دنیا بژی و لێره له‌گه‌لماندا تێبکۆشی. ئیمه دنیا‌مان خۆشده‌وئ، ته‌واویک وه‌ک گۆزه‌گه‌ریک که گۆزه‌کانی خۆشده‌وئ و چه‌زی پێبانه، ناخر چ که‌ره‌سته‌یه‌کی تر شک نابه‌ین ئیشی پێ بکه‌ین، به‌سه‌ر ئەم هه‌رازه‌نا و هاتوباته‌وه، چ کێلگه‌یه‌کی تر شک نابه‌ین تۆوی که‌ین و دواتر بکه‌وینه دره‌وی.

قه‌وقاز

هیشتا له ئیتالیا بووم، برووسکه‌یه‌کم له وه‌زاره‌تی کاروباری کۆمه‌لایه‌تییه‌وه له‌ئه‌سینا به‌ده‌ست گه‌یشت که تیایدا داوام لێ کرابوو گه‌ر قایل بم به‌وه‌رگرتنی پۆستی به‌رپه‌وه‌ریتینی گشتیی ئەو وه‌زاره‌ته، ئەوا ده‌بێ به‌سه‌فه‌ریکی تایبه‌ت بچمه قه‌وقاز، بچمه ئەو شوینیه‌ی له‌وئ سه‌دان هه‌زار گریکستانی له‌ خه‌ته‌ردا بوون. ده‌بوو رێگه‌یه‌کم بئینبیا به‌ته‌وه بۆ گواستنه‌وه‌ی ئەو خه‌لکانه بۆ گریکستان و رزگارکردنیان.

ئەوه یه‌که‌مین جار بوو له‌ژیاندا دره‌فه‌تییکی له‌و چه‌شنه‌م بۆ ده‌ره‌خسا که له‌بری مملاتیی له‌وه زیاتر له‌گه‌ل تیبۆر و فیکر و مه‌سیحگه‌ل و بوزاگه‌لدا، قۆلی ئیشکردنی له‌گه‌ل خه‌لکانی زیندووی له‌ گۆشت و خوین خولقاودا لێ هه‌لمالم. خه‌نی بووم، ناخر ئیدی له‌و شه‌ره بۆکسه وه‌مییه شه‌که‌ت بیووم، شه‌که‌ت بیووم له‌م شوینه و شوینکردن به‌کۆلیک پرسبار و گه‌ران به‌دوای وه‌لامه‌کانیاندا. پرسباره‌کان هه‌میشه خۆیان نێزیک ده‌کرده‌وه و وه‌لامه‌کانیش هه‌رده‌م جیگۆزکێیان بوو، پرسبار له‌سه‌ر پرسبار، مار له‌سه‌ر مار که‌له‌که بیوون و ده‌ستیان نابوه بینم، ئیدی کاتی ئەوه هاتبوو بزائم چما ئایا کار، کاتی به‌شمشیره‌که‌ی

گرئ کۆتره‌کانی ژیان ده‌کاته‌وه، ده‌توانی به‌ته‌نێ وه‌لامییک بداته‌وه.

هۆیه‌کی تریش که هانی دام ئەو مه‌ئموورییه‌ته‌م قه‌بوول بێ، دل‌سوواتنی هه‌میشه‌بیم بوو به‌گه‌له له‌خاچدراوه‌که‌م، ئەو گه‌له‌ی که هه‌مدیس له‌چیاکانی پرۆمیسسیۆس، له قه‌وقاز له‌ خه‌ته‌ردا ده‌ژیا. هه‌مدیس (ده‌وله‌ت) و (زه‌ه‌روه‌نگ) بزماریان به‌جه‌سته‌ی پرۆمیسسیۆس، نا، به‌لکو به‌جه‌سته‌ی هه‌موو گریکستاندا داده‌کوتی و له چیاکانی گریکستاندا له‌ خاچیان ده‌دا. ئەمه خاچی گریکستان بوو، هاواری ده‌کرد، هاواری بۆ خودا نه‌ده‌برد، به‌لکو هاواری بۆ ئینسان و رۆله‌کانی ده‌برد رزگاری که‌ن. به‌م پێیسه، بۆ یه‌کانگیرکردنی کاره‌ساته‌کانی ئەم‌رۆ له‌گه‌ل نازاره نه‌مه‌ره‌کانی گریکستاندا، بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌راز و نشیوه تراژیدییه هاوچه‌رخه‌کان تا ناستی هیماکان، ئەو مه‌ئموورییه‌ته‌م قه‌بوول کرد.

ئیتالیا‌م جێ هیشته و له ئەسینا لام دا. (ده) که‌سم هه‌لبێژارد که زۆربه‌یان کریتی بیوون و پێکه‌وه به‌ره‌وه قه‌وقاز که‌وتینه رێ تا رێگه‌یه‌ک بۆ رزگارکردنی ئەو هه‌زاره‌ها گریکستانییه‌ بدۆزینه‌وه. له‌باشوور کورده‌کان هه‌ر گریکستانییه‌کیان گرتبا نالیان به‌پێیدا داده‌کوتی، له‌باکوور به‌لشه‌ویکه‌کان به‌ناگر و ته‌وره‌وه بۆیان دا به‌زیبوون، گریکیگه‌لی خه‌لکی باتوم و سوخومی و تیفلیس و قارس، روت و برسی و نه‌خۆش له‌و ناوه‌نده‌دا گیرۆده‌ بیوون و چاوه‌رپێ مه‌رگیان ده‌کرد و تا ده‌هات ته‌وقی نیو ملیان زیاتر ده‌هاته‌وه‌یه‌ک. هه‌مدیس ده‌وله‌ت له‌لایه‌که‌وه راوه‌ستا و زه‌بر و زه‌نگیش له‌ لایه‌کی تر -هاوپه‌یمانانی ئەزله‌ی-.

چ خۆشه‌ رویشتن بۆ ئامانجیکی سه‌خت و هاوکارانی چالاک و دل‌سوۆز به‌ده‌وری خۆته‌وه بیینیت. که‌ناری گریکستانمان به‌جێ هیشته، به‌یانیه‌کیان کۆسته‌نتینییه له‌ ئاسۆه به‌ره‌نگیکی کال و ده‌یارکه‌وت. بارانێکی خۆش ده‌باری، مناره‌گه‌لی سپی و دارسه‌رووگه‌لی ره‌ش، وه‌ک ئەسته‌ونگه‌ی شارێکی غه‌رقبوو ته‌متومانیان شه‌فار ده‌کرد. قه‌دیس سۆفیا، کۆشکه‌کان و دیواره نیوه وێرانه‌کانی ئیمپراتۆری، له‌بارانی هیتور و ئاومێددا بز بیوون. هه‌مووان له‌پێشی که‌شتییه‌که‌دا کۆبیوینه‌وه و هه‌ولمان ده‌دا روانینمان ته‌متومانه‌ چه‌که‌ بیری تا ببینین.

یه‌کێ له‌هاوکاره‌کانم گوتی: "له‌عنه‌تی لێ بێ! قه‌حه‌به‌یه له‌گه‌ل تورکا ده‌نوئ!" وای گوت و چاوانی پر بوون له‌ فرمیسک.

ئەوی تر به‌چه‌یه‌وه گوتی: "رۆژی دێ ده‌بیته‌وه به‌هی خۆمان!"

به‌لام دل‌م چ خورپه‌ی نه‌کرد، گه‌ر له هه‌لومه‌رجیکی تردا به‌م ئاوه ئەفسانه‌ییه‌دا تێپه‌ریبام، ئەوا زه‌ینم به‌که‌ایه‌ت و گۆزانی میلیلی و ئاره‌زوه به‌تین و تاوه‌کان کلپه‌ی ده‌سه‌ند و هه‌ستم به‌فرمیسکی درشت و گه‌رم ده‌کرد که له په‌یکه‌ره‌که‌ی مه‌ریه‌می پاکیزه‌وه ده‌رژایه نیو له‌په‌ی ده‌ستم. به‌لام له‌م رۆژهدا، ته‌واوی ئەو شاره ئەفسانه‌ییه‌م وه‌ک وینه‌ی ئاره‌زوویه‌کی دوور دوور، وه‌ک مه‌خلوقییک له‌ ته‌موژ و خه‌یالدا ده‌هاته پیش چاو.

ماوه‌ی دوو رۆژ، له‌دووره‌وه له‌کۆسته‌نتینییه‌مان ده‌نۆری و چاوه‌رپێ بووین زه‌ریا هیتور بیته‌وه و به‌رئ که‌وین، خۆشحال بووم له‌وه‌ی باران لێ نه‌ده‌گه‌را ئەو شاره‌ بینم، خۆشحال بووم که پاسه‌وانه‌ که‌ته

تورکه کان ریگه‌یان نه‌داین له کهشتییبه که دابه‌زین و پښ بښینه نه‌و نه‌رزه پیرۆزه ته‌تریک کراوه‌وه. ناخر نه‌وانه هم‌مووی له‌گه‌ل روخساری خه‌مین و مۆنښی رۆح و دلّی نه‌دی و بدیی گیلیم هاونا‌هه‌نگ بوون که نه‌بده‌ویست نازاره‌کانی بخاته روو.

باران به‌خوږتر و کۆسته‌نتینییه‌ش تا ده‌هات نو‌قوو‌متر ده‌بوو، به‌لام پاشان زه‌ریا ره‌نگی‌کی سه‌وزی رووناکی پۆشی و شه‌پۆله‌کان ورده‌ورده هیتوربوونه‌وه و ئیدی له‌به‌یانی رۆژی سینییه‌ما به‌پښی که‌وتین. به‌(بسفۆر)دا ره‌ت بووین، باخه‌چرکه‌کان تا ده‌هات په‌رتتر ده‌بوون و خانووه‌کانیش که‌متر، که‌ناره‌کانی نه‌وروپا له‌لای راستمانه‌وه و که‌ناره‌کانی ناسیا له‌لای چه‌پمانه‌وه سیمایه‌کی وه‌حشیتریان به‌خۆوه‌گرت. چووینه زه‌ریای ترسناکی ره‌شه‌وه، هم‌مدیس بایه‌کی توند هه‌لی کرد، بۆنی زه‌ریای سوپیرمان به‌سه‌ردا هات، شه‌پۆله‌کان به‌ره‌و پیشه‌وه گوژمیان دده‌ا و که‌فچه‌چرپانه‌ خۆیان که‌وانه‌یی ده‌کرده‌وه و وه‌کی نه‌سپه‌ سپییه‌کانی هۆمه‌ر نه‌عره‌ته‌یان ده‌کیشا. له‌ژوره‌که‌مدا کۆبووینه‌وه، له‌باره‌ی گریکستانه‌وه دوا‌ین - گریکستانی نه‌مر و گورز لیدراو و خاوه‌ن هه‌زاره‌ها برین - له‌باره‌ی نه‌و نه‌رکه‌وه دوا‌ین که بۆی هات‌بووین تا پاشان شه‌رمه‌زاری نه‌بین.

لێره‌دا چ مه‌به‌ستم نبییه‌ نشیو و هه‌رازه‌کانی نه‌رکه‌که‌مان تۆمارکه‌م. خۆم و هاوکاره‌کانم مانگی‌کمان به‌سه‌ردانی نه‌و شار و گوندانه‌وه به‌سه‌ربرد که گریکییه‌کان تیا‌یانداندا په‌رته‌وازه بسوون، به‌گورجستاندا تیتپه‌رین و چووینه نه‌رمه‌نستان. له‌هه‌مان نه‌و رۆژانه‌دا، کورده‌کان هم‌مدیس گریکییه‌کانیان - نه‌مجاره‌ سڅ که‌س - ده‌سگیر کردبوو، پاشان وه‌ک بارگیر نالیان به‌پیتیاندا داکوتیبوو، نزیک قارس ببوونه‌وه، شه‌و و رۆژ گرمه‌ی تۆپه‌کانیا‌مان ده‌ژنه‌فت.

گوتم: "ده‌بچ یه‌کی‌کمان له قارس بمینیتته‌وه و وه‌ک سه‌رگه‌وره‌یه‌ک هم‌موو گریکییه‌کان- به‌پیاو و ژن و منال و مه‌ر و مالات و که‌لوپه‌له‌کانیا‌نه‌وه- کۆکاته‌وه و بۆ به‌نده‌ری (باتوم)یان بگو‌نیتته‌وه. من له‌م باره‌یه‌وه راپۆرتم نووسیه‌وه و داوام کردوه که‌شتی به‌باری خۆراک و جلک و داوده‌مانه‌وه بنی‌دری و که‌شتییبه‌کانیش له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یانداندا نه‌و خه‌لکه‌ هه‌لگرن. کڅ ده‌به‌وی له‌قارس بمینیتته‌وه و نه‌و نه‌رکه‌ بگرتته‌ نه‌ستۆ؟ پتیبسته‌ چ هه‌له‌یه‌ک روونه‌دا، ناخر نه‌رکی نه‌و که‌سه‌ی ده‌مینیتته‌وه، نه‌رکی‌کی خه‌ته‌ره!" ریش سپییانی گریکی‌کی خه‌لکی قارس له‌ ده‌رمان کۆبوونه‌وه و گو‌تیا‌ن بۆ قسه‌کا‌مان رادیرابوو. هه‌ر (ده) هاوکاره‌که‌م هاتنه‌ پیتش، هم‌موو ده‌یانوست بمینته‌وه، نازاترینیا‌م هه‌لپژارد، وی هاو‌پۆلی‌کی دیرینم بوو که له‌ جه‌نگه‌کانی پیتش‌وودا بریندار ببوو، که‌سیتی‌کی نازا بوو، تژی بوو له‌ سه‌رچلی و بښ باکی، چه‌زی به‌به‌ره‌نگاریبوونه‌وی خه‌ته‌ره بوو.

گوتم: "هیراکلیس تۆ بمینته‌وه، هیوادارم خوا‌ه‌ندی گریکستان پشت و په‌نات بښ."

به‌پتیکه‌نینه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: "گه‌ر مرده‌م گه‌ردنم نازا‌که‌ن، ب پاداشتی خیرتان بدانه‌وه!"

تۆقه‌مان له‌گه‌ل کرد و جیا‌بووینه‌وه. دوا‌ی چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک، تۆز و خۆلا‌ویی، ره‌شدا‌گه‌راو وه‌ک خه‌لووز و جلک دراو، له‌باتوم سه‌ر و که‌لله‌ی په‌یدا‌بووه. له‌پیشه‌وه ده‌رۆیش‌ت و له‌دواشییبه‌وه سوپایه‌کی گه‌وره له‌گریکییه‌کانی قارس به‌گایه‌ل و نه‌سپ و که‌لوپه‌له‌کانیا‌نه‌وه، قه‌شه‌ش له‌ناوه‌راستا به‌ئینجیله‌ به‌رگ

زیوییه‌کانه‌وه که له‌ کلّیساوه هینابوونی، پیره‌میتردان په‌یکه‌رگه‌لی پیرۆزیان له‌بن هه‌نگل نابوو. ناخر نه‌وانه ره‌گوریش‌ه‌ی خۆیان هه‌لکیشاو و دواجار روویان ده‌کرده گریکستانی نازاد تا له‌وی ره‌گی نو‌ی به‌خاکدا داکوتن.

له‌و ماوه‌به‌دا ئیمه‌یش هم‌موو گریکییه‌کانی گورجستانمان کۆکردبووه، به‌یانیه‌یک گو‌تم له‌هاوار و هوتافی شادی و ته‌قوتۆقی تفه‌نگ بوو، به‌ره‌و به‌نده‌ر رامکرد، یه‌که‌مین که‌شتیی گریکستانی بۆ گواستنه‌وه‌یان گه‌بشتیوو.

چ به‌رخۆدانیتی‌کی سه‌خت بوو! له‌تاو شه‌که‌تی و دردۆنگی و بښ خه‌وی باریک و بنیس بسووین، جارنا‌جار دزه سه‌رنجیتی‌کی خیرام ده‌گرته‌ چیا‌ی وه‌حشی و نه‌فسانه‌یی و ده‌شتی نارام و خه‌لکانی میه‌ره‌بانی ئیره‌ به‌چاوانی گه‌وره و خۆره‌ه‌لاتییا‌نه و شیرینی سه‌رکه‌ش و رۆخی خه‌نی و بښ په‌روایانه‌وه. نه‌وانه ده‌یانخوا‌رده‌وه و سه‌مایان ده‌کرد و ما‌چیا‌ن ده‌کرد و به‌ویقاری‌کی مه‌زنه‌وه وه‌ک می‌رووی ره‌نگا‌وره‌نگ یه‌کتریان ده‌کوش‌ت.

له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که ده‌رفه‌تم نه‌بوو، خۆیشم چه‌زم نه‌ده‌کرد فیکرم له‌سه‌ر نه‌و نه‌رکه گه‌وره‌یه‌ی که له‌پیتنا‌ویدا هاتبووم، به‌لایه‌کی تردا وه‌رگیرم. پیاوان و ژنان و منالانی چکۆله‌ی برسی و نا‌ئومیدم ده‌بینی ده‌وره‌یان دابووم و چاویان له‌ چاوانم بری‌بوو - چاوه‌ری بوون رزگاریا‌ن بۆ بیتنم. ئیدی چ‌نا‌و‌چ‌ن‌یی ده‌متوانی‌ی خیا‌نه‌تیا‌ن لیتیکه‌م؟ هه‌رده‌م پتیم ده‌گوتن: "برایینه‌ مه‌ترسن، چاره‌نووسی هه‌موومان به‌یه‌که‌وه گری‌ دراوه، له‌گه‌ل ئیوه‌دا یان رزگارده‌بم یاخود تیا‌ده‌چم!" هه‌ندی‌ جار له‌باره‌ی گه‌له‌ سته‌م دیده‌که‌مانه‌وه بۆیان دده‌وام، له‌باره‌ی نه‌و گه‌له‌وه که چه‌ندنین سه‌ده به‌د‌رینده و برسی‌تی و هه‌ژاری و بوومه‌له‌رزه و ناکۆکی گه‌مارۆ درابوو، ناخر نه‌و هیتانه و بیستویانه گریکستان بس‌رنه‌وه، به‌لام وی هه‌ر نه‌مر بووه، بنۆرن چۆن هه‌زاره‌ها سال ژیا‌وه و نه‌شونوما‌ی کردوه. نه‌و خه‌لکه به‌سه‌زمانانه به‌م جو‌ره، به‌به‌رحه‌سته‌کردنی گریکستان له‌زه‌نیا‌ندا توانیویانه به‌رگه‌ بگرن.

ته‌نچ یه‌ک ئیواره‌بوو که به‌سه‌ر لیتواری خیا‌نه‌تکردن لیتیا‌ن گیرسامه‌وه. وا به‌شه‌رمه‌وه ده‌که‌ومه گیترا‌نه‌وه‌ی: ئیواره‌ی رۆژتیکیا‌ن له‌ که‌ناری زه‌ریا له‌ باتوم، له‌ باخیتی دل‌فین که نه‌رزه‌که‌ی چه‌وپ‌ژێ‌کراو و ده‌ورانده‌وره‌که‌ی به‌دار چه‌ی‌زه‌ران په‌رژین‌کراو و گول‌ی سوور و شه‌پۆلا‌وی له‌سه‌ر پشکوتیبوو. نه‌و رۆژانه، دل‌ه‌راو‌کیتیه‌کی قورس گینگلی پینه‌دام، چ خه‌به‌رتیک له‌ که‌شتی زیاده‌ نه‌بوو، چما ده‌هات یان نا؟ چما هه‌موو نه‌م رۆحانه‌ی له‌نه‌ستۆم بوون رزگاریان ده‌بوو یان نا؟ چه‌ند رۆژتیک له‌وه‌وبه‌ر به‌ (جو‌رجیا‌نا باربارا نیکۆلا‌یفا) ئاشنا بسووم و ئیواره‌ی نه‌و رۆژه‌ش بۆ باخه‌که‌ی خۆی داوه‌تی کردبووم، چونکه ده‌یزانی له‌ چ وه‌زعی‌کدام و دل‌ی پتیم سووتا. باربارا شو‌خترین ژنیک بوو له‌ ژیا‌ندا بی‌نیی‌تیم، نا... شو‌خ نا، به‌لکو شتیک که به‌وشه‌ ده‌رنا‌برد‌ری. چاوانی سه‌وز و بښ نه‌ندازه نه‌فسوونا‌ویی وه‌ک چاوی مار، ده‌نگی که‌میتک خه‌مین، هه‌ر هم‌مووی به‌لین و نکول‌ی و شیرینی، که لیم ده‌نۆری زه‌ینم شپ‌رزه‌ ده‌بوو، مه‌ره‌مپتی‌کی نائینسانی له‌که‌له‌که‌مه‌وه هه‌لده‌سا، چالی قوول و تاریک له‌ناوه‌مه‌را ده‌میا‌ن ده‌کرده‌وه و با‌پیره کولکنه‌کانی لیتوه ده‌هاتنه‌ده‌ر، ئیدی که چاویان به‌باربارا ده‌که‌وت ده‌یا‌غرا‌ند.

منیش وەك ئەوان چاوم لە چاوانی بری و بەخۆم گوت: "ئیدی ئەم ساتەوهختە دووبارە نابیتەوه، هەمدیس ژنیکی وەك ئەمەش پەیدا نابیتەوه، هەزارەها هەزار رێكەوت و شانس و چارەنوس، ملۆتەها ساڵ لە هەولتی ئەودا بوون تا ئەم ژن و پیاوێ بێنە دنیا تا لە ئەناریکی قەوقازی و لەنێو باخێکی پر لەدار حەیزەرانی شكۆفەكردوودا یەكتر لەئامیزگرن. ئەدی چما لێگەراییان ئەم ساتەوهختە مەلەكوتییەمان لە دەس چووبا؟"

باربارا ئاوری داوێ و بەچاوانیکی نیوێ لێکنراوێ گوتی: "نیکۆلای میخایلۆفێچ، دەتوانیت لەگەڵ خۆتدا بمبەیت؟"

- "لێرەت بێم؟ بۆ کۆیت بەرم؟"

- "بۆ دوور لێرە. لەمێردەكەم بێزار بووم، ناخر من لێرە دەخنکێم و خەریکم دەژاکییم. نیکۆلای میخایلۆفێچ بەزەبیت بەجەستەمدا بێتەوه. وەرە، وەرە بۆ جێگەبەکی دوورم بەرە!"
توند ئەو کورسییەم گرتوو کە لەسەری دانیشتیووم، لەبەرامبەرماندا بەلەمێك لەنگەری گرتوو، دەترسام نەبادا راپەریم و کەمەری بگرم و سواری بەلەمەكەمی کەم و راکەین، لەگەڵ خۆمدا دەجەنگیم تا ئەو نەكەم."

- "باربارا، ئەی ئەو ئەركە چۆن کە بۆی هاتووم؟ ناخر هەزاران کەس چاوەرێن تا رزگاربان کەم!"

بەجۆرێبەکی برووسکە ئاسا ئەو پەتە ئاوریشمییهی ترازاند کە بەقژییهوهی بەستبوو، پرچە شین رەنگەكەمی بەسەر شانیدا پەخش بوو، بەتوورەیی لچی هەلقوورتاند و بەگالته جارێبەوه گوتی: "ئەرك؟ روخسەت بفرەموو تا پێت بلێم تەنھا یەك ئەرك هەیە، ئەویش ئەوێبە نەهێلێت بەختەوهری لەژێر دەستت هەلێن و دەبێن لە قژەوه بێگرت. نیکۆلای میخایلۆفێچ دەی، بەقژ کیشم کە، کەس نامانینێ!"
لەزەریام روانی، لەناوێمەرا هەموو شەیتانەکان لە شەردا بوون، یەك فریشتەیان تێدانهبوو، قەدەر لەبەرامبەرماندا راووستاو و چاوەرێتی دەکرد، ساتیکی درێژ تێپەری. پاشان باربارا لەناکاویکرا چوست و چالاک، بەرەنگیکی پەریووه هەستایە سەرێن. گوتی: "تازە درەنگە، نەتوانی دەموودەست قایل بیت و بەقژ کیشم کەیت، خەریکی حسیبکردنی سوود و قازانج بوویت، تازە ئیدی درەنگە! تەنانەت گەر رازیش بیت، ئەوا من رازی نام. نیکۆلای میخایلۆفێچ، لەسلامەتی تۆ دەخۆمەوه! ئافەربین، تۆ پیاویکی چکۆلە و شەریفیت، لەو نەوعەمی کە بەئەستونگەمی کۆمەڵ ناوێدەبرێ، بەسلامەتی و بەختەوهری تۆ دەخۆمەوه!" بەدەم گوتنی ئەو قسانەوه، پێکە پر لەبەدە تالە ئەرمەنستانییەكەمی چۆرپر کرد.

هەنووکە دواي هەزاران ساڵ، لەتافی پیریدا، چاوانم لێك دەنێم و هەمدیس گولە حەیزەرانییهکان شكۆفەدەكەن و زەریای رەش خۆی بەلاجانگەمدا دەکێشێن. باربارا نیکۆلایفنا دێ و لەبەردەمدا دادەنیشێن، ئەمجارەیان لەسەر کورسی نا، بەلکو بەچوار مشقی لەسەر چەوه سپییەكە، لێی دەتۆرم و لەخۆم دەپرسم: "چما ئایا هەلە بووم کە لەو ساتەوهختە مەلەكوتییەدا بەقژ کیشم نەکرد؟"

هەناسە هەلەدەکێشم و وەلامی خۆم دەدەمەوه: "نا، لە چ شتی ژێوان نیم!"

دواي دوو هەفتە قەوقازم جێ هێشت، دوايین رۆژەکان تا بلێنی ناخۆش بوون، کەشتییەکان کەوتبوونە گواستنهوهی خەلک، ئیدی خەریک بوو بەری هەولەكەم دەچینییهوه، لەوکاتەوه دەمتوانی مەزەندەي گریکییه زەحمەتکێشهکان بەکەم کە لە مەكەدۆنیا و تراس - ئەو سەرزهەمینە دێرینانەمان کە ژێر چەكەمی وەحشییان کەوتبوون - رەگ دادەکوێن. ئەو عەردانە پر دەکەن لە گەنم و توتن و گریکی چکۆلە چکۆلە. دەبوو خۆشحال بام، بەلام خۆرەبەکی شاراوێ دابووێ دڵم و هیتورەیتور دیکرۆژت، هیتشتا نەمدەتوانی بەرۆشینی روخساری ئەو خۆرە تازەبە بناسمەوه، تەنێ تالاوێکەم تام دەکرد.

خەریک بوو سەردەكەوتە سەر کەشتییەكە کە پیرەمێردیکی خەلکی پۆنتۆس هات بۆ لام و گوتی: "دەلێن لە پارێس خۆتدنت تەواو کردوو، گەر ئاسایی بێ حەز دەكەم پرسیارێکت لێ بەکەم. ئایا ئەو (لیدی)یانەمی لە جەنگی تەروا بەشدارییان کرد گریکی بوون؟"

سەرسام بووم، بەخەویش نەمدەبیینی لەنێو ئەو هەموو مەسەلەبەدا، ئەمەیان بێتە ماہی گینگی ئەو پیاوێ.

وہلامیم داوێو: "گریکی؟ هەرگیز. ئەوانە لیدی بوون لە ئاسیای ناوێند..."

پیرەمێرد سەرێکی لەقاند و گوتی: "کەواتە خەلکی راست دەکەن کە تۆ نکولێ لە کلتووری نەتەوہییمان دەکەیت. بەدووا!"

ئەمە دواہەمین دەنگ بوو کە لە قەوقاز بێستم.

دواتر زۆرجاران ئەو پیرەمێردەم بێردەكەوتەوه، وردە وردە تێگەبیشتم کە زۆر گەنگ نییە کام کیشە، بێ جیاوازی گەورە و بچووییان - ئازارمان دەدەن، تاقە شتی گەنگە، ئەویش ئەوێبە کە ئازار دەچێژین و زەمینی بۆ ئازار چەشتنمان دەدۆزینەوه، بەواتایەکی تر زەینمان ئامادە دەکەین تا رێگە نەدەین یەقین گێلمان کا، بچەنگین تا هەر دەرگایەکی داخراو بەکەینەوه کە لەبەرامبەرماندا دەبیین. ئەو کەسەمی پەلەبەتی جێگیربێ و زەمینیەکی توندو تۆل بدۆزیتەوه لەسەری راووستی، بێ ئەو ئاپۆرەمی دەمی کراو و برسی لەودیو ئەو خواردنەوه کە دەبخوا ببینێ، دەلێ: (بەبێ یەقین ناتوانم بژیم!) ئەو کەسانەش کە بەوێژدانیکی ئاسوودەوه ناخۆن و بەبێ کابوس ناخەون و ئالێن: ئەم دونیایە خالییە لەخەوش و با وەك خۆی بمیتێتەوه. هاوار دەکەن: (نامەوی و ناتوانم بەبێ ناہەقین بژیم!) ئەو کەسانە خودا ئاگاداریان بێ، خۆتی خواوێندن، ئەوانەن ناہیلن رۆح بەگەنێ. کاتێ ئەو پیرەمێردەم بەدردۆنگییە پێکەنیناوییەكە یەوه بینی، پێکەنیم و گالته م پیتی هات. بەلام براکەم، ئەی هاوخوا بەاتم، هەنووکە گەر بمتوانیا جارێکی تر بتبینمەوه، ئەوا خۆم فرێ دەدا یە ئامیتەوه!

کەشتییەكە پر لەخەلکانێک بوو کە لەسەر زەمینیکانیان ریشەکێش کرابوون و منیش بەرێوێ بووم بەرەو گریکستان تا لەوی بیانروینمەوه. ئینسان، ئەسپ، گا، تەشتی هەویر شیلان، بێشکە، پەیکەری پیرۆز،

کتیبی پیروز، پاچ و خاکه ناز. هه مووان له دهست به لسه وویک و کورد هه لدهاتن و به رهو گریکستانی نازاد کوچیان ده کرد. چ شهرمه زاری نیبه گهر بلتیم له ناخه وهر و وروژابووم، ههستم ده کرد سانتوژیکم و ئەم کهشتیبهش به ئاپۆرهی سهرنشینه کانیهه وه جهسته مه له گهر دئه وه به رهو خواری.

زه ریای رهش هه لاسانیتکی روژنی تی کهوت، شه پۆلی تاریکی شینباو بۆنی کاله که سوورهی لئ دههات، له لای چه په وه کهنداو و چیاکانی پۆنتوس که روژتیک له روژان هی ئیمه بوون، له لای راستیسه وه زه ریای بهرین و درهوشاوه، قهوقاز له روژناییدا دیار نه ما، به لام پیره میتردان کۆمه کۆم له دوایه کهشتیبهه که وه دانیشته بوون و نه یانده توانی چاو له سه ر ئاسوی نازیز هه لگرن. ئیدی قهوقاز دیار نه مابوو، له تارماییه که زیاتر نه بوو، که چی له بیلبیله ی چاوی پیره میتردانا وه ک خۆی ریک و ئاوانه بوو راوه ستابوو. ئاخر بو رۆح بی ئەندازه زه حمه ته دلئ له زیدی خۆی، له زه ریا، له چیا، له نازیزان، له خانووی نازیز و هه ژارانه و چکۆله ی ریشه کیش کات، رۆح جالجالۆکه یه که و هه موو ئەو شتانه پیتو پلی وین.

له پیتی کهشتیبه که دا له سه ر گوریستیک دانیشتم، ژنان و پیاوان، هه ندیکیان خه لکی قارس، ژماره یه کبان خه لکی سوخومی، ژماره یه کی تر خه لکی تایجان. نازاریان بی کو تایی و هه ریه که بیان هه لپه ی گپرانه وه ی هه کایه تی خۆی بوو تا به شکم شتیک له باری شانی خۆی سووک کات، گویم راده دپرا و به ده م خۆه بهرگه گرتتی نه ژادی گریکیم ئافه رین ده کرد، چونکه له نیوه ندی شین و گریان بو نازیزه له ده سچوو ده کانیان و بو ماله سوو تا وه کانیان و بو ئەو برسیتی و ترسه ی روبه رووی ببوونه وه، له پر یه کیکیان نوکته یه کی ده گپرا یه وه و ئیدی ده مو ده ست ته واوی موسیبه ته کان ده ره وینه وه و سه ره له نو ی سه ره کان بلند ده بوونه وه. ژنیکی قه له و بو میرده کوژرا وه که ی که وتیوه شیون، زه لامیتی که ته ی سمیل رهش و شو، دهسته زله که ی رایه ل کرد و به شانی ژنه که یدا کیشا. گوئی: "ماریوریستا ده ست له گریان هه لگه ره، ته نانه ت گه ره دوو که سیش له دونیادا مابئ - گریمان من و تو- ئەوا سه رزه مینی گریکستان پر ده بیته وه له منال!" وای گوئ و چاویکی به که شتیبه که دا گپرا و ئەوجا درێژه ی به قسه کانی دا: "براینه، ده زانن ئومیدی دنیا له کویدا نوستوه؟ ئیوه ده لئین له سه ردا؟ نا... خواری! ده لئین له دلدا؟ نا... براینه خواری! خواری! پاشان سه رنجیکی خیری له ژنه میرد کوژرا وه که دا و گوئی: "به و خواجه قه سه م، گه ره شه رم له م ژنه نه کردبا، هه ره ئه لمان پیشاننمان ده دا ئومیدی دنیا له کویدا نوستوه. که واته ژنه که، مه حر بو ره زای خوا وه ند مه گری!"

ژنان سوور هه لگه ران، پیاوان دا بان له قاقای پیکه نین و گوئیان: "تیۆدوریس، هه ره وینه ت نیبه، خودا خیرت بنوسئ که ئاوها ئیمه ت خسته پیکه نین!"

ته نه ها یه ک که س هه بوو که له و لاوه دانیشته بوو، قسانی نه ده کرد، ئەم پیاوه پینه ده که نی و له باره ی نازاره کانیهه وه نه ده دوا، پیده چوو نه یه وئ قورسایه ی سه ر دلئ سووک کات. وی خاوه جهسته یه کی که ته و ملیکی وه کی ملی گا و دهستی زل و درێژ که هه لبه ت تا ئەژنوی ده که یشتن، له کراسه کرا وه که یه وه سینگه تووکنه که ی دیار بوو، له هه موو ژیا ئندا بو نیاده میکی ترم نه دیتبوو هینده ی وی له به راز بچئ.

کاتی خه لکه که بلاوه یان لئ کرد و رایه خه کانیان راخست تا بنوون، ئەو پیاوه له جیتی خۆی نه بزوو ت، مه له ئەستوره که ی بردبووه پیتی و له زه ریای ده نوژی. چوومه لایه وه.

بو ئەوه ی سه ری قسانی له گه لدا دامه زینم، گوتم: "ئه دی تو هه یج قسه ت نه کرد!" ئاوی دایه وه و سه بری کرد. پاشان دهستی رایه ل کرد، کرته له ئیسکه کانیهه وه هه ستا.

- "قسان بکه م؟ چ بلتیم؟ له باره ی نازاره کانه وه بدویم و هیور بیمه وه؟ ئاخر من گه ره کم نیبه هیتور بیمه وه!"

بیده نگ بوو، له جیگه که ی هه ستا، وه ک بلتی هه ز نه کات بر وا، هه مدیس دانیشته وه، ههستم کرد له گه ل خۆیدا له جهنگدایه، نه یده و یست باخقی، به لام دلئ لیوژی بوو له قسه. به هۆی ئەوه وه که شه و راشکاو و ئیمه یش ته نها، ههستی بو قسه کردن بزوا:

- "چیا و دارستانه کانی قهوقازت بینی؟ ساله های سال به تاقی ته نها هه ره مویم له پتو ده دا، ناویان نابووم به رازه کتوی چونکه ها ونشینی که س نه بووم، قهت نه ده چوومه چاخانه، پیم نه ده نایه کلئسا، هه ره وک گوتم، به تاقی ته نه ی به دارستان و چیاکاندا ده گه رام، به رد به به ردی چیاکانم له پتو ده داوه، کرئیکاری کانه به رد و خه لوزه وان بووم و روت و ره جال و برسی، به لام جحیل بووم. وه ک گا به هیز بووم و پیتوستم به که س نه بوو. به لام روژتیکیان که به چیاکاندا هه لده گرام، ههستم کرد هیز و گویم کوئ ده دا و خه ریکه ده مخکنئین. جا بو ئەوه ی خۆم له تره کین رزگار که م، که و تمه هه لکه ندنی چیا که و داتاشینی ئەستونگه له دارکاج دروستکرا وه کان و روژانی خانوو، خانووه که م له نزیک کانیهه که وه روژا، به ده رگا و په نجه ره و هه موو شتیکیه وه، له گونده نزیکه کانه وه، ژنان و پیاوان بو بینی ده هاتن، مه ی و خوړاکیان له گه ل خۆیاندا ده هینا، به لام من له سه ر به ردیک داده نیستم و سه بری خانووه که م ده کرد، کیژۆله یه ک هات و له پالندا دانیشتم، ئەویش سه بری ده کرد، هه روا که پیکه وه سه بری خانووه که مان ده کرد، سه ره گیتزه م پیکه وت، به یانی روژی دواتر ببنیم ژنم هینا وه.

هه ناسه یه کی هه لکیشا.

- "به لئ، خۆم بینی ژنم هینا وه، سه ره گیتژیبه که م ره و یبه وه، له ترۆپکی ئەو چیا به رزانه وه ئە قلم بو گه رپایه وه."

پیم گوئ: "ژنه که من ناتوانم خوړاکی تاقه نه فه ریک دا بن کم، ئیدی چۆن ده توانم خوړاکی دوو که س بده م؟ ئەی مناله کانیش چۆن؟"

گوئی: "خه مت نه بی، وه ره با بچین بو کلئسا."

- "بچین بو کلئسا چ بکه ین؟ من نایه م!"

- "به قسه م بکه با برۆین!"

رویشتن، نیشانه ی خاچمان کیشا و نازایه تیمان تی گه را.

ژنه که م گوئی: "ته لعانیش ههسته برۆین له کینگه که ماندا بکه وینه ئیش!"

- "کینگه؟ کام کینگه؟ مه یه ست له به رده؟"

- "بهردهکان ورد دهکەین و دەیکەینە خۆل!"

رۆیشتین، بەردمان ورد کرد و کردمانە خۆل و دانەویڵەمان چاند.

ئەمجاریان ژنەکەم گوتی: "ئەلعان وا چاکترە برۆین و دار زەیتونەکان قەلەم کەین."

- "کام دار زەیتون؟ ئەو دارە وشکانە دەلێتی؟"

- "پیت دەلێم با برۆین!"

رۆیشتین، دارە وشکەکانمان قەلەم کرد، رواندمان، قەلەمان کردن، زگی خۆمان پر لەنان و زەیتی زەیتون کرد: خودا لە باپەرەم خوشبێی کە هەمیشە پیتی دەگوتم: لە هەژاری و رووتوێجالی مەترسە، بەو مەرحە ی ژنیکی میهرەبانت هەبێ!

هەمدیس بێدەنگ بوو، لایەکی گوریسەکی گرت و وەک پشیلەبەکی کتیبی بەچنگ تیی کەوت، لەو تاریکییەدا گوێم لەددا نە قرچی بوو!

بەشپرزەیییەوه لێم پرسى: "ئەى دوايى؟"

- "بەسە، پیت وایە وەک ئەوانی تر نازاری خۆم باس دەکەم؟"

- "ژنەکەت چی لێ بەسەر هات؟"

- "گوتم بەسە!"

سەری لەنێو ئەژنۆکانی نا و ئیدی هیچی تری نەگوت!

(فرمیستی ئینسان دەتوانی ئاشەکانی دنیا بگەریت، بەلام ئاشی خودای بۆ ناگەرێ!)

ئەم قەسە یە پیرەمبێردیکی سەد سالی خەلکی گوندیکی مەكدۆنیا پیتی گوتم کە لەبەردەم کوخته هەژارنەکیدەدا کروشکە ی کردبوو تا خۆی بەهەتاو بدا و گەرم دابێ. سۆز و ئەقین کیژانی ئینسان نەکی کیژانی خواوند، ئەم کەشتییە چ نازاریکی لەرادەبەدەری لەگەڵ خۆیدا هەلدەگرت و بۆ گریکستانی دەبرد! بەلام زەمەن، رەحمەتی خودای لیبی، بەزەیی پیاماندا دیتەوه، زەمەن ئیسفەنجە و دەسپتەوه، گژوگیای بەهاری خیرا کتیلی گۆرەکان دادەپۆشی و بەهەناسەبرکتیو هەلگژانی خۆی دەس پێدەکا تەوه.

ئاسمان لێوا لێبوو بوو لە ئەستێرە، بورجە خوشەویستەکی من، بورجی دوو پشک بەکلکی هەلگەر اوو و چاوانی سوورەوه لەزەریا هاتەدەر، عەزایی ئینسان لەدەوروو بەردما و ئاسمانی تژی بەئەستێرەش بەژوور سەرمەوه، لال و ئاینسانی و تۆقینەر. هەلبەت تەواوی ئەو خالە تەنکانە مانایەکی شاراوو بیان لەخۆدا هەلگرتبوو، بیگومان ئەم (ئارگۆس) هەزار چاوه پاسەوانی نەهتییەکی ترسناک بوو، بەلام کام نەهتیی؟ نەمدەزانی. تاقە شتێ لەقوولایی ناووەمرا هەستم پێ دەکرد ئەو بوو کە ئەم نەهتییە چکۆلەترین پەبوەندی بەدلی ئینسانەوه نییە. واپێدەچوو دوو دەسەلاتداریتییی جودا لەکەوندا هەبێ: دەسەلاتداریتییی ئینسان و دەسەلاتداریتییی خواوند.

بەناو و تۆوێژ و رامانیکەوه، لەزەریای رەش تێپەرین، هەمدیس کۆستانتینییەمان لەدووورەوه

بینییەوه، ئەمجاریان خۆی شتبوو بەهەتاو و تژی بوو لە باغ و منارە و وێرانە. هاوسەفەرەکانم لەرووی ورووژانیکێ عاتیفییهوه خاچیان کیشاو بۆ ریزگرتن لەبەرامبەریدا نوشتانەوه. پیرەمبێردیک لەپیشی کەشتییەکیدەدا کێوێشی برد و هاواری کرد: "دایکە، ورت هەبێ دایکە!" کە گەبشتینە بەرامبەر کەناری گریکستان، قەشە هاوسەفەرەکی خەلکی سوخۆمی، هەستایە سەرپێ و باسکە چرچ و لۆجەکی بۆ ئاسمان هەلپری و بەدەنگیکێ بەرز، بەجۆرێک کە دەنگی بگاتە گوێی خواوند هاواری کرد: "خودایە، خودایە، گەلەکەت رزگارکە! یارمەتییان بدە تا لەخاکی نوێدا رەگ داکوتنەوه و بەرد و دار بکەنە کلتیسا و قوتابخانە و بەزوبانیک کە خۆشت دەوی ناوت بەرز و پیرۆز راگرن!"

بەکەنارەکانی تراس و مەكدۆنیادا سووراینەوه، لە کتیی پیرۆز تێپەرین و چووینە بەندەری سالونیکا. ئەرکەکەم یانزە مانگی خایاند، ئیدی پەیتا پەیتا کەشتی، خەلک و مەر و مالاتی لەقەوقازووه هەلدەگرت و خۆتیکێ نوێ بەدەمارەکانی گریکستاندا کەوتە گەر. بۆ دەورووبەری مەكدۆنیا و تراس چووم تا ئەو کتیلگە و گوندانە بیینم کە تورک دواي رۆیشتنیان جییان هیتشتبوون، خەلکانی تر دەبوونە خاوەنیان و ئیدی کەوتنە کتیلان و تۆکردن و رۆژان. پیت وایە شەرعیترین لەزەتی ئینسان، هەولدان و بینینی بەری ماندوو بوونەکە یەتی. جارتیکیان ئەنداز یاریکی کشتوکالی من و ئیستراتییی بۆ دەقەرێکی بیابانیی نزیکی ئیستراخان برد، باوهدی کردووه و بەهەستیکی سەرکەوتووانەوه نامتیزی کرد بەلی بەردیندا و گوتی: "هەزاران کرتیکارم هەن، جۆرە گیایەکی رەگ درێژ دەروپین کە باران و خاک بەخۆیەوه رادەگرێ، لە ماوهی چەند سالیکی کەمدا هەموو ئەم بیابانە دەبیتە باغ. - چاوانی پرشنگیان دەدا- بۆرن! گوند و باغ و ئاو لەهەموو جێگە یەک، لەدەورووبەری خۆتاندا دەبین!"

ئیستراتی بەسەر سوورمانەوه پرسى: "لەکوێ؟ من هیچ شتیکی نابینم!"

ئەنداز یارە کشتوکالییەکە زەردەخەنە یەکی هاتی و گوتی: "چەند سالیکی تر هەمووی دەبینیت!"

وای گوت و وەک ئەوهی سۆتیند بخوا، گۆچانەکی بەلمەکەدا رۆبرد.

هەنووکە دەبینم ئەو ئەنداز یارە راستی دەکرد. منیش لەدەورووبەری خۆم دەنۆرم، لەو وێرانەخاکە دەنۆرم کە هاوسەفەرەکانم لەنێو خۆیاندا دابەشی دەکەن، دەنۆرم و دەبینم پردهبێ لە خاک و لە باغ و لە ئاو، زرنگە ی زەنگ لە کلتیساکانی نایندەوه دەبیەم، گەمە و پیکەنینی منالان لەحەوشی قوتابخانەکاندا دەبیەم، لێرە لەبەرامبەرمدارادامیتک شکۆفە ی کردووه، دەبێ خۆمی بگە یەنێ و پەلکیکی پر شکۆفە لیکەمەوه، چونکە گەر بەدل و بەگیان باوهد بەشتی بێنێن کە بوونی نییە، ئەوا ئیمە ئەو شتە دەخولقینین. عەدەم شتیکی کە وەک پتویست نارهزوومان نەکردووه و بەئەنداز یەک بەخۆتیی خۆمان ئاومان نەداوه بتوانی لە دەرکی تاریکی عەدەم تێپەرێ.

دوچار هەموو شتێ کۆتایی هات، لەناکاو تیکرا هەستم کرد چەند تیک شەکەتم. نەمدەتوانی بەسەر پتووه خۆم راگرم، نەمدەتوانی بخۆم یان بخەوم یاخود بخۆنمەوه، ناخر شەکەت و کفت بووم، هەموو هیزم بۆ ئەو ئەرکانە خستبووه گەر کە خواستی گەورە ی تیدا ئەنجام دەدرا و خواستی گەورەش درێژە ی کیشا، رۆج یارمەتی جەستەمی دابوو، نەهیتشتبوو بەلادا بکەوی، بەلام دەمۆدەست شەرکە کۆتایی پتیهات، ئەم

مۆلّدانى ناوھكیى ھېزەش لەبەین چوو، ئىدى جەستە بى بەرگى مایەو و كەوت، بەلام نەك پېش كۆتايى ھاتنى ئەو مەئمووربەتەى پېم سپېردابوو. ھەنووكە ئىدى نازاد بووم، ئىستېقالەم دا و ئىدى بەكسەر رووم بەلای كرىتا وەرچەرخان، ئاخىر دەموبست ھەمدیس بەسەر خاكەكەیدا پرۆم و دەست لە چىكانیەو بەدەم بۆ ئەو ھېزەم تى بېتەو.

گەرانهو ھى كورە لاسارەكە

كاتى ئىنسان دواى سالانتيك گەرپان و ھەولّدان لە دەروە، بۆ زىدى خۆى دەگەرپتەو وە پال بەبەردى باپىرانەو دەداتەو و چاوبەشوتنگەلى ئاشناى تىبى بەرّوحى نەتەو ھى و يادەو ھى مئالى و خەونى جىتلىدا دەگىرتتەو، جەستەى دەنېشیتە سەر ئارەقەىەكى سارد.

گەرانهو بۆ زىدى باپىران، دلّمان دەھىنیتە خورپە، پىدەچى لە سەرچلگەلىك گەرپانەو كە ناكرى باسبان كرى، وەك بلّى پىمان نابیتە ناوچەىەكى نوئ و مەحرەمەو و كوتوپ لەمانەو كاتماندا لە دەروە قورسېتكمان لەسەر دلّمان ھەست پى كرى. ئەدى ئىمە چ ئىشېتكمان ھەبە بەبەرازگەلى بەروو خۆرى ئىرە؟ ناو لەدواو دەدەینەو و لەو زىدە دەنۆرىن كە جىمان ھىشتەو و ناھ ھەلدەكېشىن. بەو ھىرھىنانەو ھى گەرماى و ئارامى و ناز و نىعمەت، وەكى كورە لاسارەكە بۆ سىنەى دايكايەتى دەگەرپتەو. ئەم گەرپانەو ھەمیشە لەرزىكى نەپنى لەمندا خولقاندوو، وەك بلّى بەرەو تامكردى مەرگ چووم. پىدەچو دواى كېشمەكېش و دەسبالاويەكانى ژيان، بۆ زىدى باپىران بەگەرپتەو، وەك بلّى ھىزى تارىك و نەپنى، ئەنجامدانى ئەركىكى تايەتى بەئىنسان سپاردى و ھەنووكە لەگەل گەرپانەو ئەو ئىنسانەدا، دەنگىكى بەزەبروزەنگ لەناخى عەردەكە بەو بەرز بېتەو و پېرسى: "ئەركى خۆت بەئەنجام گەياند؟ دەى ياللا راپۆرتىك لەو روو ھە بخەرە روو!"

ئەم مئالّدانى ئەرزە بەوردى بەھای ھەرىكە لە رۆلەكانى دەزانى، ھەر رۆحىكى دروستكراوى خۆى، ھەرچەندىك بالانترى، ئەركى قورستى دەخاتە ئەستو – رزگاركردى خۆى يان گەلەكەى ياخود دونا – پە و پاھى رۆحى ئىنسان بەپاھەندبوونى بەپەكى لەو ئەركانە لە مەھەك دەدرى، بەكەم يان دووم ياخود سىپىم.

سروشتيبە ھەر ئىنسانىك بىنى كە ئەم ھەلگزانە، ھەلگزانىك كە رۆحى وى، ئەركى شوپىن ھەلگرتنى ئەو ھەلەسەر، بەشوتەىەكى زۆر قوول لەسەر زەمىنى لەدایكبوونىدا ھەلگۆلراو. لەنپوان ئەم خاكەى ئىمەى دروست كروو و لەنپوان رۆحماندا ھاوپەمیانى و لىك ھالىبوونىكى شاراو ھەبە، تەواوتىك وەك ئەو ھەلگەل رەگ ھەمەنئىكى نەپنى بۆ درەخت دەنپرى تا گول بەك و بەر بگرى. بەم جۆرە ئەو رەگەنە پاسا و بۆبوونىان دەدۆزەو و لەسەر ھەلگەل پاندا دەگەنە ئەو ئامانجە. ھەمدیس خاكى باپىرانىش ئەركى دژوار دەخاتە ئەستوى ئەو رۆحانەى كە دروستى كروون. وا پىدەچى ئەرز و رۆح لەبەك قور شىلرابن و ھەمان ھىرش بەرن. ئىدى ئەو رۆحە كە دواچار سەرکەوتنى تەواوتەى و دەس دىنى.

ھەمیشە نكولى كرىن لە جىتلىت ئەفەرۆكە تا دوا قوناعەكانى پىرى، بەدرتياى ژبانە لە نەبەردا بە

بۆ گۆزىنى نەمامەكانى ھەرزەكارىت بەدرەختىكى بەبەر. پىم واىە رىگەى ئىنسانى كامل ئاواھە.

رۆح باش دەزانى – گەرچى زۆر جارن وا خۆى پىشان دەدا شت لەبىر دەكا – كە دەبى حىسابى خۆى بەخاكى باوان بدات، نالّىم سەر زەمىنى باوان، بەلكو دەلّىم خاكى باوان. ئاخىر خاكى باوان واتايەكى قوولتر، خۆنەو بىستانەتر و پر شكۆترى ھەبە و لە ئىسكى دىرىن و ھارارو پىكھاتو.

ئەو رۆزى قىسامەتى زەمىنى و – بى ھاوتا – يە كە تىايدا كارەكانت دەپىورى، گوتت لى دەبى كە بىدەنگى سەخت و دادوەرانە لە خاكى باوانتەو بەرز دەبىتەو و توىش لەرز دادەگرى، ئەدى دەتوانىت چ وەلامىكى بەدبەتەو؟ لىوت دەگەزىت و بەخۆت دەلّى: ئاى گەر تىوانىم سەرلەنوئ ژبايام، بەلام ئىدى تازە درەنگە، تەنى بەكجار دەرفەتسان پى داوین، تەنھا جارىك بۆ ھەتا ھەتا و ئىدى دەرفەتى دووبارەمان نىبە!

يادەو ھىبەكانى مئالّىش كە لە ھەموو ئاراستەىەكەو بەل دەگرن، ئازارەكە قوولتر دەكەنەو، توىكلىكى ئەستور دەورى رۆحى بەرەو ژوور ھەلگشاومان دەدا و بەدروستكردى كۆمى و چرچولچ و رەوتارى دزىو، ھىزى گەرپانى لى دەسەنیتەو. ئەم رۆحە كە لەھەرپى جىتلىدا پەرۆشى ئەو بوو كۆنترۆلى دۇنيا بەكوا قەلای بەشكۆى جىتلى زۆر پى تەنگ بوو، ھەنووكە لە گۆشەى جەستەىەكى ژاكاو و چرچولچدا بەلەرزۆكى كروشكەى كروو. بى ھوودە حىكەتى كۆن و نوئ ھانى دەدەن بەھەوسەلە و لىك ھالىبوونەو سەر بۆ ياساى ناچارى نوئ كات. ئەم حىكەتە لەمیانەى تەسەللادانەو ھەبەكى ترسنوكانەدا پى دەلّ كە روو و ئازەل و خواوندان ھەموو بەھەمان شپو گۆم بۆ پىشەو دەخۆنەو، دەبەنەو، دەدۆرىن و دەكەون. بەلام رۆحى بىبانوگر خۆى تەسلىمى ئاوا تەسەللادانەو بەك ناكات. ئەدى بۆ وا بەكات؟ ئاخىر بۆ ئەو لەدایك بوو جەنگ دزى ياساى ناچارى راگەبەنى.

گەرانهو بەرەو زىدى باوان رووداوتىكى چارەنووسسازە، توىكلى ئارام و فرىودەر دەقلىشىنى و دەرگای تەلەكە دەكرتەو، تەواوى ئەو قەوارانەى دكرار رۆزىك لە رۆژان ھەبن و ئىمە كوشتمانن، تەواوى ئەو خودە باشترانەى كە دەمانتوانى بىبە ئەوان و بەھۆى تەمبەلى و بى شانسى و ترسنۆكىبەو نەمانتوانى، وەك تارماى دزىو ھەمدیس گىانپان تى دىتەو و باز بۆ وشيارپان دەدەن.

ئەم ئەزمونە قورسە كاتىك بەرگە نەگىراوتر دەبى كە خاكى باوكىتى سەرکىش و جەلە نەكرابى و چىا و زەرىكانى و رۆحگەلىك كە لەئاوا بەرد و سوپرە ئاوتىك خولقاون، مۆلەت نەدەنە كەسپىك كە تەنانەت بۆ لەھزەبەكېش جىگىر و ئارام بى و بەئاسوودەبىبەو بلّى: (بەسە!). ئەم كرىتە شتىكى زالمانە و نائىنسانىيانەى تىدایە، نازان چما ئاىا رۆلەكانى خۆش دەوى بۆبە ئازارىان دەدات؟ ئەو ھى دەبزانم ئەو ھەبە كە ھىند قامچىيان تى دەسروپىن تا خوين لە جەستەيانەو ھىچقە دەكات.

رۆزىكىيان لە شىخ جەلبىلانى كورپى ھارىسەبان پىرسى: عارەب چ بەكە بۆ ئەو ھەردەس نەھىن؟ ئەو بىش وەلام دەداتەو: (ھەموو شتىك بەدلى خۆيان دەبى مادامەكى شمشىر بەدەست و مېزەر بەسەر بۆ پىشەو غار دەدەن!) كە ھەواى كرىت ھەلدەمژم و لەكرىبىبەكان دەنۆرم، چ خەلكىكى تى سەر ئەرز نابىم وەك ئەوان موو بەموو ئەو وەسبەتە عارەبىبە سەرکەشەى پراكتىزە كرىبى.

له چاره نووساسازترین ساته وه خسته کانی ژياندا، کاتن کسيکی جحيْل نه گهرگه ليني کراوه وه لاده ني، تنهها يه کيکيان هله دهرتير و به چاره نووسی خويوه گرتي ددها و پاشان پي دنيتته تافي جحيْل ييه وه. سئ رووداوی کريتي رۆحيان رزگار کردم. - نا، رۆحيان رزگار نه کردم، به لکو هه ولياندا رزگاری که ن- دهش رۆحي تربيش رزگار که ن، هه بويه ليم دهبورن گهر باسيان که م. نهو سئ رووداوه زور ساکارن به تويکلي نهستوري جوتيار ييه وه. به لام هه که سئ نهو تويکله بشکيني، نهو تامی سئ بابوله مؤخي شيرانه و جيسابي ده کات.

رووداوی به که م: شوانيکی نانوكيا، نانوكيا گونديکی دوور دهست و قاقري داميني چيای پسيلوريتييه. نهو شوانه و راهاتيو له باره شته سهير و سه مه ره کانی ميگالوکاستر ووه گوئ بۆ قسه ی خه لکی گوند راديرئ. بۆيان ده گيرايه وه که ده توانی لهو شاردها تهواوی که لويه له کانی دنيا پيدا که يت: لؤيبا به قاپ، ماسی که پور به زمبيله، ماسی ساردین به بهرميل. مه غازه گه ل پر له پيلاو، مه غازه گه ل تفهنگ و بارووت و قه له مبر و خه نجه ری لي دفرۆشن، نانه و اخانه کان هه مو به يان ييه که باوه ش باوه ش کولتريه ی سپی و ته نک دهرتيرن، جگه له مه ش به گوتريه ی ريوايه ته کان ژنانيک به شه شو لهو شاردها هه ن، که گهر ده ستیان بۆ بهريت وه ک کيزانی کريتي ناکوژن. پيستی نهو ژنانه سپی و به تامه وه ک کولتريه.

کاکه ی شوان به گوتريه ی راديرانی بۆ نهو موجيزانه، ناو ده زا به ده می و ميگالوکاستر له نه نديشه يدا وه ک به هه شتي کريت، تزي له ماسی که پورو تفهنگ و ژن دهره وشايه وه. گوئی راده ديرا و گوئی راده ديرا، نيوه رويه کيان که ئيدي برستی لي برا، پشتتینه که ی توند کرده وه، پارزينگ (*) ه به نه خش و نيگار چنراوه که ی کرده کول، گوچانه که ی به دهسته وه گرت و له پسيلوريتی ناوديو بو، له ماوه ی چند سعاعاتيکدا گه يشته ميگالوکاستر، هيشتا دنيا رووناک و دهره زهی شار کراوه بو. شوانه له بهر دهرگه دا راهه ستا، هه نگاويکی تر و ئيدي پي دنياه به هه شت. به لام کوتوپر رۆحي راپه ری و له سه ر پييان راست بۆوه، پي ده چوو و اهه ست کا هه ناسه ی به ناره زوو قانگدراي، ئيدي نه وه ی نه نجام نه دا که ناره زوی ده کرد، ئيدي نازاد نه بو، شوانه ی کريتي به شه رمه وه برۆي هينا يه وه يه ک، ناخر دهبو به رگری له عيززه تي نه فسی خۆي بکات.

گوئی: "گهر به وي ده چمه ژوروي، گهر نه موي ناچمه ژوروي! که واته من ناچمه ژوروي!"
وای گوت و نه وسا پشتی کرده ميگالوکاستر و هه مديس رتي چيای گرتوه بهر.

رووداوی دووه م: جحيْل يکی قوز و به هيز له گونديکی تري کريت، له چيا سپييه کان مردبو. چوار که س له نيز يکترين هاوري کانی هه ستان و گوتيان: "نه ري باشتر نييه نه مشه و بچين به ديار جه نازه که يه وه

(*) کۆله پشت.

بميتينه وه تا ژنانيش دهست له شين و شه پور هه لگرن؟"

هه ر چواريان به دهنگيکی خه مين گوتيان: "به لي با برۆين!"

نهو جحيْل ي مردبو باشترين پاليکار (*) ی گوند بو، ته مه ني بيست سالان و مه رگی وی خه نجه ريک بو به دلي هاوري کانيدا رۆچوو بو. يه کيکيان گوئی: "نه مرۆ که ميک عاره قبان بۆ هيناوم، عاره قی شاتوه، نه م عاره قه ته نانه ت مردووش زيندوو ده کاته وه، کورينه چ ده لين، چۆنه نهو عاره قه له گه ل خۆمدا بيتم؟"

- "دایکی منيش نه مرۆ نانی کردوه، چ ده لين منيش چند نانیک بيتم؟"

- "منيش که ميک سوسيسی به رازم هه يه، چۆنه شيشيکی لي بيتم؟"

چواره ميشيان گوئی: "منيش په رداخ و بریک به رووله خه يار دینم!"

ئیدی هه ربه که شتي خۆي نايه ژير که په نکه که ی و له گه ل داهاتنی شه ودا خۆيان کرد به مالی هاوري کۆچکر دووه که ياندا.

جه نازه کيان له نيو تابووتيکدا دريژ کردبو، تابوته که له ناوه راستی ژورره که دا له سه ر سيبا يه ک دانراو و به ريحان و شيوه ران رازنرا بۆوه. پيی جه نازه که رووه دهرگه و ژنانيش به ده وريدا شيوه نيان ده کرد و ده يانلا و انده وه.

چوار هاوري که سلاويان کرد و به ژنگه ليان گوت: "وا باشتره ئيوه بچن بنون، ئيمه به ديار جه نازه که وه ده ميتينه وه!"

ژنان چونه ژورره کانی ناوه وه و دهرگه کانيان لهو ديوه وه داخست. چوار هاوري که له سه ر کورسی دانيشتن و عاره ق و مه زه کانيان لای قاچيانه وه دانا و به چاوانيکی پر له فرميسکه وه له هاوري کۆچکر دووه که يان دهنۆي. نيو سعاعات تپه ري و پاشان سه عاتيک. دواچار يه کيکيان چاوی له سه ر جه نازه که هه لگرت.

- "کورينه، نه ري پيکی نه خۆينه وه؟"

هه مو وه لاميان دا يه وه: "بيگومان، ناو بينه و ده ست بشۆ. نه دی خۆ ئيمه نه مردووين، ياللا ده ی با بخۆينه وه!"

دانه وينه وه و ده ستیان دا يه مه زه که، يه کيکيان به سووتان دنی مقه با سوسي سه که ی برژاند، ژوروی مردوه که سبخاخ بو له بۆنی خۆشی دوو که لی گوشت، نه وسا پيکه کانيان تي کرد و په رداخه کانيان

(*) پاليکار وشه يه کی گريکيه واته پياوی راسته قينه و جيسابي، پياوی نازا و به هيز و به توانا بۆ به رگه گرتنی نازار. نه م نازناوه له بنه رتدا بهو سه ربازانه ی هيزی پياده ددها که هاوپتي سوارديان ده کرد، به لام دواتر نه م نازناوه به هه مو سه ربازيکی نازا ددها، هه نوکه ش به هه ر جحيْل يک ده لين پاليکار که هه لگری سيفاتی سه ربازي نازاي، نه م نازناوه له گريکستاني نه مرۆدا نه و په ري ستايشکردن ده گه يه ني.

لهیهک دا.

- "خودا لیتی خوشی. دهخوینهوه بهسلامه تی خویمان!"

- "بهسلامه تی! خودا لیتی خوشی!"

پیتکیک و دووان و سیان و مهزه که بیان هممو خوارد و بوتله که بیان چۆرپر کرد و هیور هیور نه شهوه گرتی.

هممدیس له جه نازه که خوردبوونهوه، کوتوپر به کیکیان راپه ری و ههستایه سه ری پا و گوتی: "کورینه دهلین چی؟ - به لاجا و سهیریکی جه نازه که ی کرد - دهلین چی بیننن؟"

- "باشه دهی!"

ئیدی شهرواله دهلبه کان بیان هه لکیشا و چمکیکیان له ژیر پشتوتیه که بیان نا، تا له کاتی راکردنا ده رلهنگه که ی له قاچیان نه گیریت. پاشان تابووته که بیان رووه و ده رگای ده روه برد و ده رگای رووه و هوشه بیان کردهوه.

ئهوسا تفیان له له پی دهستی خۆ کرد و به ره و ناشتنی جه نازه که کهوتنه خۆ.

ئه مهش دوا رووداوه

به گشه مهیه کی جیژنی پاک، که میک به ره له سپیده، باوکه کاپاتۆس له جیاکانی کریت به خیرایی برووسکه رادهکا و مهسیح زیندوو دهکاتهوه. پهله پهلی وی له بهر ئهوه به که ژماره ی گوندهکان زۆرن و جگه له م چ قهشه ی تر له و ناوچه به دا نییه. بۆیه ده بو به له سپیده رتوره سمی زیندوو بوونهوه ی مهسیحی له هه موو ئه و گوندانه دا به ئه نجام گه یاندا. باوکه کاپاتۆس قۆلی لێ هه لکردبوو، له ژیر قورسای بی جبه ره هبانییه که ی و ئینجیله قورسه به رگ زیوینه که ی دهستیدا، به سه ر جیای به رده لآن و پۆشراو به درک و دا لدا هه لده گژا. به هه ناسه برکیوه به درتژیایی ئه و به ره به یانییه هه ر راده کا، ده گاته هه ر گوندیک و هاوار ده کا: "کریستۆس ئانیستی (*). واته مهسیح هه ستاوه ته وه - پاشان به زوبانیکی به په لاس بووه وه به هه له داوان به ره و گوندیکی تر ده که ویتته ری.

له دوا گوند، که کهوتته نیوان دوو گاشه به رده وه، خه لکی له کلێسیایه کی چکۆله کۆبوونه ته وه. پیوسۆزه کان بیان داگیرساندوو و په یکه ره کان و سه ر ده رگای کلێسیا که بیان به گه لای دار دیمشت و گو له مۆرت رازاندۆته وه، ئه و گه لا و گولانه بیان له زاره عاسیبه که ی چیاوه هیناوه، مۆمه کان بیان به دانه گیرساوی به دهسته وهیه، چاوه رتی (وشه ی مه زن) تا مۆمه کان داگیرسین.

له و بێده نگییبه دا خر مه ی به ره به که ووتنی چه ویان ده که ویتته به رگویی، وا پێده چی ئه سپیک به غار به دامینی چیا دا هه لگژئی و به رد له ژیر پێیدا بترازی.

- "وا هات... وا هات!"

هه مووان ده رتینه ده ری، خۆره لات گولپه نگ و ئاسمان بزه ی ده هاتی، دهنگی هه ناسه برکیکی قورس دیتته گوی، سه گی پاسه مه ر له خۆشیا ندا ده که ونه وه رین، پاشان کوتوپر له ودیو دارگوتیزیکه وه، به کراسیکی قۆچیه ترازاوه وه، شه لال له ئاره قه، سووره له گه راو به هۆی راکردنه وه، نوقوم له و مه سیحگه له ی که زیندوو ی کردبوونه وه، باوکه کاپاتۆسی پی ر و کورته بنه، به سه رو قژی ئالۆزکا وه وه وه دیارده که وئی.

له هه مان ئه و له حزه یه دا، خۆر خه ریکه له ودیو چیا که وه هه لئێ، قه شه بازیک ده دا و له به رده م خه لکی ئاوا پیدا خۆی ده گرتیه وه و باوه شی ده کاته وه. هاوار ده کا: (کریستۆس ئانستا کاس) (*). ئاخ و شه ی باو و دوو باره ی (ئانستی) کوتوپر به لایه وه چکۆله و هه رزان و ناچیزه خۆده نویتنی که ئیدی ناتوانی (مزگینیی مه زن له خۆ بگرئی). وشه که له سه ر زاری قه شه ده کشی و مه ودا یه کی به رینتر له خۆده گری. ئیدی یاسا کانی زمانه وانایی پاشه کشی ده که ن و له به رده م گو ری ئه و هیتزه مه زنه ی رۆحدا تیکوپیتک ده شکین و یاسای نو ئی ده خولقین. ئیدی بنۆره! ئه م به یانییه له خولقاندنی وشه ی نویدا، کریتی پی ر بۆ یه که م جار هه ستی کرد که هه ر به راستیی مه سیح زیندوو ده کاته وه - ته وای بوونی وی و ئینج به ئینجی بالا مه زنه که ی زیندوو ده کاته وه - عیشق به ئازادی، سه ر نه ویی نه کردن بۆ قه بو لکردنی کۆیلا یه تی، رۆحمان ته نانه ت له به رامبه ر به هه شتیشدا، گه مه کردنی ئازایانه له سه روو ئه قین و عه زابه وه، له سه روو مه رگه وه، شکاندنی قالبه کۆنه کان، پیروۆرتین قالبه کان، کاتی که ئیدی جیگه ت تییایاندا ناییتته وه - ئه مانه سی هاواره مه زنه که ی کریت.

ئه وه ی له م سی رووداوه دا، رۆح تژیی ده کات له چیتژیکی پاکژ و ساخ، ئه وه یه که لیره دا فه یله سووفان و ره وشتگه ران ناخفن، ئه وانه نادوتین تا له کاتی بی ئیشی و دوور له هه ر خه ته ریکدا تیسۆره دژوار و قورسه کان بیان راده گه یه نن. ئیمه لیره دا له بری ئه وانه سه روکارمان له گه ل خه لکانی ساکار، له گه ل جوتیارانی کریتیدا هه یه، سه روکارمان له گه ل ئه وانه دا هه یه که شوینپی ئاره زوو ناوه کیبه کان بیان هه لده گرن و بی ئه وه ی له هه ناسه بکه ون، به به رزترین ترۆپیکدا هه لده گژین که ئینسان له توانایدا یه بیگاتی، واته ترۆپیکی ئازادی، واته گالته کردن به مه رگ، واته خولقاندنی یاسای نو ئی. لیره دا بنچینه ره سه نه که ی ئینسان له به رجا و اماندا وه دیارده که وئی. بۆیه ده بینین چۆناو چۆنی ئه م وه حشه دوو پییه به گرتنه به ری ریگه گه لی جیاواز له ریگه ی ئه قلاتیی، ده گاته ئینسان بوون. به م پییه سه فه ره که مان به جه لجه تای دژواری ئه قلاتیدا، لیتوولیتو ده بی له به رپر سیاری، چونکه ئه لعان به بینینی کریتییه کان ده زانین که ئه گه ر له ریگه ی به ئینسان بووندا شکست بیینن، ئه وه ته نها و ته نها خۆمان خه تابارین، هه ر له به ره مه ش ئه و جو ره والا یه - ئینسان - بوونی هه یه، له سه ر ئه رز وه دیارکه وتوو و ئیدی چ پاساو تیک بۆ ترسنۆکی و که وتمان نییه. له کریت ئه و که سه ی هه ولی فریودانی خۆی یان فریودانی خه لکانی تر نادا، ئه و خۆی روو به روو له به رده م خوا وه ندی یه ک مه مکی ئامازۆندا ده بینیتته وه. ئه م (خوا وه ندی

به‌پرسياري، يه رووی خوش پيشانی کهس نادا و له‌سه‌ر نه‌ژنوتوی چ که‌سیتک - نه‌خواوه‌ند و نه‌ئینسان - دانانیشی.

روژانیتکی زۆر به‌و په‌ناگه‌ نازیزانه‌دا گه‌رام که‌ جحیلیم تیاپاندا گوزه‌راندبوو. پیاسه‌ له‌ که‌ناری زه‌ریادا، بای فیتکی عه‌سران هه‌مان نه‌و با فیتکه‌ بوو که‌ جاران به‌سه‌ر قه‌زه‌ ره‌سه‌که‌مدا هه‌لی کردبوو. بۆنی یاسه‌مین و ریحان و شه‌وه‌ر هه‌مان بۆن بوون. بۆنیان چ فه‌رقیتکی نه‌کردبوو له‌گه‌ل بۆنیان له‌گه‌ل نه‌و روژانه‌دا که‌ ئیواران به‌کوژانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کاندا تینه‌ده‌په‌ریم و ده‌رگاگان کراوه‌ بوون و کیژان له‌حه‌شه‌ ئینجانەکانیان ئاو ده‌دا.

شنه‌ و بۆن و زه‌ریا خاوه‌ن جحیلیمه‌کی نه‌مر بوون، ته‌نه‌ها خانووه‌کان و هاوپیکانی جارنم پیر ببوون، زۆر له‌و هاوپیانه‌م نه‌ناسیبه‌وه‌، زۆریشیان منیان نه‌ناسیبه‌وه‌. بۆ ساتیتک دیکه‌تیا ن ده‌دام - که‌سیتک وه‌دیادان ده‌هینانه‌وه‌- به‌لام کی؟ وه‌ختی له‌ تیفکرین شه‌که‌ت ده‌بوون نه‌وسا به‌ریتگی خۆیاندا ده‌رۆیشان. ته‌نه‌ها یه‌کتک له‌و هاوپیانه‌ به‌بینینی من، به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ راوه‌ستا و ده‌ستی هه‌لپه‌ری و هاواری کرد: "هاوپی دیرین نه‌مه‌ تۆیت؟ ته‌ماشای خۆتکه‌، چ بووه‌؟"

نه‌وه‌ هاوپیته‌کی دیرینی گیانی به‌گیانیم بوو، سیتیبه‌مین نه‌ندامی نه‌جومه‌نی هاوپییان بوو، پینه‌چوو حالگوزهرانی باش بی، پاییتکی بی تووتنی به‌ده‌مه‌وه‌ تا بۆنه‌که‌ی هه‌لمزئ و به‌و ریتگیه‌- به‌فهریوانی خۆی-جگه‌ره‌ ته‌رک کات. دیکه‌تی دام، پاشان به‌توندی باوه‌شی پینداکردم.

- "چه‌ندیک لاوازو ره‌ش داگه‌راویت! گۆناکانت به‌قوولاچوون و نیوجه‌وانت په‌رپوه‌ له‌ چرچولۆج، برۆت وه‌ک درک تۆپه‌ل بووه‌ و ئاگر له‌ چوانته‌وه‌ ده‌پۆی. چیت لی به‌سه‌رها توه‌؟ نه‌رئ تا که‌ی ده‌سووتیتی؟ تا که‌نگی دونیا له‌پیتوه‌ ده‌ده‌ی؟"

- "تا زیندوو بم! تا نه‌و کاته‌ی که‌ ئیدی ناتوانم بگۆریم، نه‌وسا خوشگوزه‌ران و مردوو، پاییتکی بی تووتن به‌لپتوه‌وه‌ ده‌نیم و راده‌ه‌ستم و لاقرتی به‌ژیان ده‌که‌م!"

هاوپیته‌که‌م گوتی: "یه‌عنی من پیسرم؟ یه‌عنی مردوو؟" وای گوت و دایه‌ قاقای پیکه‌نینیتکی گالته‌جاریانه‌.

هیچم نه‌گوت، ئاخه‌ر بیرکردنه‌وه‌ له‌م هاوپی دیرینه‌م، لیپویتی کردم له‌ خه‌م و تووریه‌ی. نه‌دی چۆناوچۆنی خۆشم ویستبوو؟ له‌و رۆژه‌ پر شکۆ و مه‌له‌کوئیبانه‌ی جحیلیدا که‌ تا به‌ره‌به‌یان شه‌قامه‌کانی میگالۆکاسترۆمان له‌پیتوه‌ده‌دا، وه‌ی به‌چ باوه‌ر و که‌فوکۆلیکه‌وه‌ دونیامان ویران ده‌کرد و سه‌رله‌نوێ رۆمان ده‌ناپه‌وه‌! له‌ناو چوارچیتوه‌ی ته‌نگی شاره‌که‌ماندا جیمان نه‌ده‌پۆه‌، له‌و فیکرانه‌دا جیمان نه‌ده‌پۆه‌ که‌ له‌مامۆستاگمانه‌وه‌ فیربان ده‌بووین. مه‌حال بوو به‌لامانه‌وه‌ داسه‌کنان له‌ژیر سیه‌ری له‌زه‌ت و چیتزه‌ هاکه‌زاییه‌کانی ئینساندا. هه‌میشه‌ ده‌مانگوت: "وه‌رن با سنووره‌کان تیکوویتیک بشکینین!" به‌لام کام سنوور؟ نه‌مانده‌زانی کامه‌! ته‌نه‌ها باسکمان رایه‌ل ده‌کرد، وه‌ک بلتی خه‌ریک بین بخنکین!

هه‌نوکه‌ باسکی هاوپیته‌که‌م شوێ و چ کیتسه‌یه‌کی له‌ هه‌ناسه‌داندا نه‌بوو، خۆ گه‌ر هیتشتا ئاره‌زوویه‌کی ناشه‌ری له‌ که‌له‌یدا مای، نه‌وا هه‌ولێ ده‌دا به‌کیشانی پاییی بی تووتن نه‌و ئاره‌زووه‌ دامرکینیتته‌وه‌.

هه‌ر نه‌و شه‌وه‌ی گه‌یشتمه‌وه‌، با‌م لیتی پرسیم: "چۆن بوو چوویت بۆ روسیا؟ بۆچی چوویت؟" وای گوت و به‌تووریه‌ی سه‌یری کردم، به‌زه‌حه‌مت توانی جلله‌وی تووریه‌ی خۆی بگری. ئاخه‌ر سالانیتکی زۆر چاوه‌رپیتی نه‌وه‌ بووه‌ نووسینگه‌یه‌ک بکه‌مه‌وه‌ و نه‌م گوند و نه‌و گوند بگه‌ریم و بیه‌مه‌ شاهیدی رتوره‌سمی غوسلی ته‌عمید و عه‌رووسیه‌کان، ئیدی به‌و جۆره‌ هاوپیته‌گه‌لینکی زۆرم له‌ ده‌ور کۆده‌بوونه‌وه‌ و ده‌متوانی له‌و ریتیه‌وه‌ خۆم له‌ هه‌لبژاردنی پارله‌ماندا کانید که‌م. به‌لام نه‌لعان ده‌بینی دونیا له‌پیتوه‌ ده‌ده‌م، سه‌رباری نه‌وه‌ بالابۆته‌وه‌ که‌ خه‌ریکی کتیب نووسینیشم! دوايه‌مین جارێ که‌ بینیمی، لیتی پرسیم: "چ جۆره‌ کتیبی ده‌نووسیت؟ چه‌کایه‌ت؟ نامه‌ی دلدارێ؟ گۆرانی نه‌مان نه‌مان؟ نووسین ته‌نه‌ها کاری خه‌لکانی خه‌سیو و قه‌شه‌کانه‌. چ شه‌رمه‌زارییه‌که‌! وه‌ره‌ واز له‌م ئیشه‌ بینه‌، ئاخه‌ر تۆ پیاویت، ده‌س به‌ره‌ ئیشی ئیشی پیاوان بی!" وای نه‌لعانیش به‌تيله‌ی چاوه‌ سه‌یریتکی کردم و گوتی: "ناشی بووبسته‌ به‌لشه‌ویک؟ نه‌وانه‌ نه‌ خواوه‌ندیان هه‌یه‌ و نه‌ نیشته‌یمان و نه‌ شه‌ره‌ف. بی باوه‌ری وه‌ک خۆیان هه‌ر نییه‌!"

به‌خۆم گوت هه‌نوکه‌ کاتی نه‌وه‌یه‌ بۆی روون که‌مه‌وه‌ که‌ له‌روسیا چ رووده‌دا و له‌وئ چ جۆره‌ دونیایه‌کی نوێ رۆده‌نرئ. بۆیه‌ به‌زویانیتکی ساکار بۆم باس کرد که‌ ئیدی فه‌قیر و ده‌وله‌مه‌ند له‌روسیادا نییه‌، هه‌مووان کار ده‌که‌ن و ده‌خۆن:

- "نه‌لعان له‌وئ ئاغا و کۆیله‌ نییه‌، هه‌ر که‌سه‌ی بۆ خۆی ئاغایه‌، له‌وئ ئینسانیه‌تی نوێ و ره‌وشتی بالاو خیزانی نوێ دروست بوون، ئیدی روسیا بۆته‌ پیتسه‌ره‌ و ریتون، ته‌واوی دونیا له‌وه‌دایه‌ شویتیتیی روسیا هه‌لگرئ تا داد و به‌خته‌وه‌دی بال به‌سه‌ر سه‌راپای نه‌رژدا بکیشی."

حه‌ماسه‌ت گرتبومی و خه‌ریکبوو ده‌که‌وتمه‌ خوتبه‌دان. با‌م به‌پینه‌نگی گوتی رادیرابوو، لیکدا لیکدا سیگاری ده‌پیتچایه‌وه‌ و هه‌لیده‌وه‌شاندوه‌ بی نه‌وه‌ی دایگیرسینتی. به‌خۆم گوت: "سوپاس بۆ خودا که‌ با‌م تیده‌گات!" له‌ ناکاویتکرا به‌تووریه‌ی ده‌ستی هه‌لپه‌ری و ئیدی من بیده‌نگ بووم.

سه‌ریتکی راوه‌شاند و گوتی: "هه‌موو قسه‌کانت چاک و به‌رزن، به‌لام نه‌ی گه‌ر بکرتنه‌ کردار چی؟" به‌واتایه‌کی تر: به‌رده‌وامبه‌! قسه‌ بکه‌ و قسه‌ بکه‌ گه‌ر پیتتوایه‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌هینتی، به‌لام نه‌ی نه‌ک به‌حه‌رام، ئاگادار به‌ و قسه‌کانت نه‌که‌یته‌ کردار.

وه‌ی چهند حه‌زم ده‌کرد بمتوانیبا قسه‌کانم بکراپه‌ته‌ کردار! به‌لام نه‌فسوس نه‌متوانی، ئاخه‌ر هیتزی مه‌زنی گه‌له‌که‌م له‌مندا ره‌ویپۆه‌ و که‌شتیی پر له‌چه‌ته‌ی زه‌ریایی باپیرانم غه‌رق ببوو، کردار ببوو قسه‌ و قسه‌ش به‌مه‌ره‌که‌ب. له‌جیاتیی رم هه‌لگرتن و شه‌ر هه‌لایساندن، په‌ره‌مووچیتکی چکۆله‌م گرتبوو به‌ده‌سته‌وه‌ و ده‌منووسی. تیکه‌لاوبوون له‌گه‌ل خه‌لکیدا بیتزاری ده‌کردم، هیتزی نه‌فینیی لی زه‌وت ده‌کردم. ته‌نی

لهخه لوه تى خۆم و رامان له چاره نووسى ئىنساندا بوو دلم تژی ده بوو له ميه ره يانى و ئوميد.

له گه ل گه رانه وه مدا له تاقىگه ي جيهانزاي روسيا ، نازايه تيم تى هاته وه . هه نوو كه به خۆم ده گوت : "ئىنسان ده توانى به سه ر لاوازى و به سه ر خه وشه كانيدا زال بى . ناتوانى ؟ هه لبه ت ده توانى . چه ند شه مره زار بيه ناوها به تال و حه تال دانىشم و هه رچيه كه كه سه ر وش ت ده مداتى قه بو لم بى . ئىدى ئالاي ياخي بوون به رز ده كه مه وه !"

رېك له و له حزه يه دا كه پىويستم پىي بوو ، مامىكى ده وه له مه ندم هات و پرېك پاره ي دا پىم تا به قه ولى خۆى ، له برى ئەم و لات و و لات كرده بى هووده يه ، به ئىشيكه وه بنووسيم و نووسىنگه يه كى پاريزه رى بكه مه وه و خۆم بۆ نوينه رايه تى پار له مان هه لئېژيم . ده شى رۆژىكيش داوام لى بكرى بيمه وه زىر و به و شيوه يه ناوى خيزانه كه م به رزكه مه وه . ئاخى من دوا كه سى ئەم بنه ماله يه بووم كه به سه واد بووم و ده متوانى كتىبان بخوئينمه وه ، بۆيه پىويست بوو به و ئه ركه هه مستم .

چه ندين جار ئەو مه سه له يه م له گه ل خۆمدا هيناو برد . نا ، هيشتا نه مده توانى خۆم له نووسىنگه يه كى پاريزه ريدا زيندانى كه م چونكه ده تاسام . رېگه يه كى تر ده و ژمه وه بۆ چوونه نيۆژيانى ئىشكر دنه وه ، كام رېگه ؟ نه مده زانى . له خه يالى خۆمدا ، كرېكارانم كۆده كرده وه ، پىكه وه ده ستمان دده ايه ئىشيك ، يه ك جوړ خوار دمان ده خوارد ، يه ك جوړ جلكمان ده پۆشى ، خاوه ن كار و كرېكار له ميانا نه بوو ، به هه مان حه ق و حقوقى خۆم .

دواى گه رانه وه له روسيا ، خوئىشم حه زم به وه بوو هه ول بده م له كه لى شه يتان بيمه خوارى و له گه ل ئىنساندا بكه ومه كار .

رېك له و كاته دا - و هك ئەوه ي قه دهر حه زى له گه مه بى - به كرېكارىكى پىرى كانه كان ، به ناوى (ئه لىكسىس زۆربا) ئاشنا بووم!

زۆربا

خه ون و سه فه ر گه وره ترين يارمه تى ده رانى ژيانم بوون ، خه لىكى كه م نه بى (چ زيندوو چ مردوو) له تىكۆشاغدا كۆمه كيان نه كردوو . گه ر هه ول بده م ئەو خه لكانه ده سنیشان كه م كه كارىگه رى قووليان له ناخدا جى هيشتوو ، ده شى ناوى هۆمه ر ، بوزا ، نيچه ، برگسۆن و زۆربا بىنم . هۆمه ر بۆ من چاوىكى نارام و وردبىن بوو كه به شكۆ شىفا به خشه كه ي دونياى رووناك ده كرده وه ، بوزا چاوىكى رهنك شه به قىي و قوول بوو كه دونيا له ناويدا غه رق ده بوو ، ئىدى پاشان رزگارىي وه دس ده هينا ، برگسۆن له و كيشه فه لسه فىيانه رزگارى كردم كه له تافى جحيليدا نازاريان دده ام ، نيچه شه هدى عه زابى نوئى به رۆحم نۆشى و فىرى كردم چۆناوچۆنىي شكست و تالوتفتى و گومان بكه مه شانازىي ، زۆر باش فىرى كردم ژيانم خۆش بوئ و له مه رگ نه ترسىم .

گه ر پرسىارى عومرم له باره ي هه لئېژاردنى رىنوئىي رۆحى ، يان ئەوه ي هيندۆسه كان پىي ده لىن (گۆرۆ) و راهىبه كانى چىباى ناتوس پىي ده لىن (باوك) لى بكرى ، ئەوا به دلنىيايىبه وه زۆربا به رىنوئىي رۆحىي

خۆم هه لده بئېژيم ، له به رئه وه ي وى خاوه ن هه موو ئەو شتانه يه كه خاوه ن قه له مان بۆ رزگارى پىويستىان پىيه تى . وى خاوه ن روانىيىكى خۆرسكانه بوو كه وه ك تىر نيچىره كه ي خۆى به ئاسمانه وه ده پىكا ، بى هونه رىبه كى ئەفرتنه ر كه هه موو سپىدانىك نوئ ده بۆوه و گوړى ئەوه ي پى ده به خشى هه ميشه شته كان بۆ يه كه م جار بىنى و پاكيژه يى ده به خشىبه توخمه رۆژانه و هه ميشه بىبه كان : هه ر له هه وا و زه رىا و ناگره وه تا ژن و نان . ده ستىكى به جموجوول ، دلئىكى جحيل ، خاوه ن جوړئه ت بۆ راپسكاندى رۆحى خۆى ، وه ك بلئى له قوولاىي را خاوه ن هئىزىكى زۆرتريه لهرۆحى خۆى ، دواچارىش قاقاى پىكه نىنه هه مه جىيانه كه ي كه له قوولاىيه كى قوولتروه له ناخى ئىنسان هه لده قوولئى ، قاقاى پىكه نىنىك كه له ساته وه خته قه يرانا وييه كاندا له سىنگى پىرى ويدا ده ته قىبه وه و ته وائى به ربه سه ته كانى : ره وش ت ، ئايىن و نىشتىمانى راده مالى ، به ربه سه تگه لىك كه ئىنسان ، ئەو مه خلوقه ترسۆكه داماهه به ده ورى خۆيدا رۆيان ده نئ تا له زه لكاوى ژيانه فه لاهه تباره كه يدا ئەمانى پى به خشى و له جىگه ي خۆيدا راوح كا .

هه ركاتىك ئەو كتىب و مامۆستايانم وه بىر دىته وه كه ساله هاى سال هه وليان دا بۆ قايلكردى رۆحى برسىم چ خۆراكىكم ده رخوارد بدن ، پاشان كاتى (زۆربا) شم بىر دىته وه كه ته نها له ماوه ي چه ند مانگىكدا چ رۆحىكى تۆكمه و شىرانه ي رژانده گىاغه وه ، ئىدى پىتمزه حمه ته بتوانم به رگه ي ئەو تالى و تفتى و تووره بىبه بگرم كه له خۆمه وه ده پىچى .

كاتى ئەو قسانه يم بىر دىته وه كه پىي گوتم ، كاتى ئەو سه ميا نه يم بىر دىته وه كه بۆى كردم ، كاتى ئەو سه نئوره يم بىر دىته وه كه بۆى ژهنم ، چۆن ده توانم دلم رانه چله كى ؟ له و كه ناره ي كرئيدا له گه ل ژماره يه ك كرېكارى تردا بۆ ماوه ي شه ش مانگ عه ردمان هه لده كه ند گوايه به دواى كانه خه لووزى به ردىندا ده گه رپىن ، به لام ئيمه هه ردوو كمان ده مانزانى ئەم نامانجه ته پوتۆزىكه بۆ به هه لبه ردىنى چاوانى خه لكى ، به دلره او كىته چاوه رپىي ئاوا بوونى خۆرمان ده كرد تا كرېكاره كان ده ست له ئيش هه لگرن و هه ردوو كمان دوو قۆلى سفه رى شيو له كه نارى زه رىا راخه ين و ئەوسا بكه وىنه خواردى ژه مه دپه اتىبه به تامه كه مان و خوارده وه ي شه رابى خه ستى كرئىي و دامه زاندى سه رى قسه !

من به ده گمه ن زارم هه لده هئىنايه وه ، ئاخى (رۆشنىير) يك ده توانى چ به (غه ول) يك بلئى ؟ بۆيه من هه ر گوتم راده دپىرا و ئەويش باسى گونده كه ي خۆى بۆ ده كردم كه كه وتبووه دامىنى چىباى (ئۆلۆمپ) وه ، باسى به فر و گوړگ و قه دىس سۆفيا و خه لووز و ژن و خواوه ند و نىشتىمانه پره وهرى و مردن ، كاتىكيش ئىدى وشه به هانا يه وه نه ده هات و هه ستى به هه ناسه ته نگى ده كرد ، يه ك قه له مばزى دده ا و له سه ر لم و ورده زىخى كه نار ده كه وته سه ما . بارىك ئەندام و به هئىز ، بالا به رز و رىك ، چاوانى ورد و گرد وه كى چاوانى ته ير ، سه رى نه وى ده كرد و سه ماى ده كرد ، هاوارى ده كرد و پى زله كه ي ده كئىشا به كه ناردا و ده موچاوى به ناوى زه رىا ته ر ده كردم .

گه ر به قسه ي وى - قسه نا ، به لكو هاوار - م كرديا ، ئەوا ژيانم به ها يه كى وه دس ده هئىنا ، ئەو تشته ي كه ئەلعان وه كى به نگكئىشان تئيدا رۆده چم و هه ول دده م به قاقز و مه ره كه ب بىناسم ، ئەوكات به خوئىن و گوشت و ئىسك ته جروه يم ده كرد . به لام نه موئىرا . زۆربام ده بىنى نبوه شه وان سه ماى ده كرد و نه عه ره ته ي

دهکیشا، بانگی دهکردم تا منیش له ههشارگه ی ئەقل و عورف و عاده تهوه بازیک بدهم و لهگه لیدا به رهه سه فهره بیگه رانه وه کان بچم، به لām من جووله م له خو ده پری و له جیگه ی خو دا هه لده لهرزم.

له ژیا نندا جارهای جار شهرمه زار بووم، چونکه رۆحم ده ره قه تی کردنی ئەو کاره نه هاتوه که هه ماقه تی مه زن (جه وه ره ی ژیان) پیتی سپار دووم، به لām رۆحم له به رام به ر چ که سی کدا خو ی سه رشۆر نه بی نیوه وه ک ئەوه ی له به رام به ر زۆر یادا خو ی ده بی نی.

پرۆزه ی کانه خه لووز به با چوو. من و زۆریا هه رچی به کمان توانی کردمان تا به پیتکه نین و گه مه و گفستو گو به قولایی کاره سات بگه ی، ناخر ئیمه ئه رزمان بو دۆزینه وه ی خه لووز هه لئه ده که ند، ئەوه ده مامکتیک بوو بو چه واشه کردنی کالفام و ناقله کان، تا زۆریا گوته نی نه هیلین به ر تویتکه له لیمۆمان بدن. زۆریا له کاتیکدا له تاو پیتکه نین خه ریک بوو ژانی ده کرد، ئەو قسه یه ی ده کرد و ده یگو ت: "به لām ره یس (وی منی به ره یس بانگ ده کرد و پیتکه نه نی) به لām ره یس، ئیمه خو مان ئامانجی ترمان هه یه، ئامانجی مه زن!"

لیتم ده پرسی: "زۆریا، ئەو ئامانجانه چین؟"

- "وا پیتکه چی ئیمه بو به ئه رز هه لئه ده که نین تا بزانی چ شه ی تانگه لیک له ناوه وه مانرا خو یان هه شارداوه؟"

له ماوه یه کی که مدا توانیمان ئەو پارویه ته خشان و په خشان که ی که مامی ئازیم پیتی دا بووم تا گوایه نووسینگه یه کی پیتکه مه وه. من و زۆریا کرتیکاره کافمان ئیزن دا، به رختیکمان بزاند، به رمیلیتیکی چکۆله مان پرکرد له شهراب، ئەوسا له نزیک زه ریا و له به رده م کانه که دا، سفهرمان راخست و که وتینه خو اردن و خو اردنه وه. زۆریا سه نتوره که ی هه لگرت، مله پیره که ی درێژ کرد و که وته گو زانی، خو اردمان و خو اردمانه وه، هه رگیز له ژیا نندا وره و چالاکییه کی هاوشیوه ی ئەوه م له خو مدا هه ست پیتکه نه کردبوو.

پیتکه وه هاوارمان کرد: "خودا له کۆچکردووانی ئازیز خو شین، خواوه ند پرۆزه جوانه مه رگه که مان غه رقی ره حمه ت کا و عومری درێژ به خو مان عه تا به فرموی و کانه خه لووزیش به جه هه نهم!"

سپیتده له به کتر جو ی بوینه وه، من که به تیری خو ئی ناوی رۆح - چونکه نازانین چ ناویکی تری لئ بنیین - زامیتیکی به سویم تی ببوو، هه مدیس په نام بو قاقز و مه رکه ب برده وه. زۆریا به ره و باکوور رۆشیت و له نزیک (سکۆلیچه) له سیرستان جیگی بوو، هه لبه ت له وئ کانه به ردیتیکی دۆزبووه، کرتیکارانی له ده وری پرۆزه که کۆکردبووه و دینامیتی بو لیدانی تونیل به نیو ئه رزدا به کاره ینا، جاده ی راکیشا، ئاوی هینا و خانوی رۆنا. به وه ی که پیره مێردیتیکی تژی به چالاکی و ژیانیش بوو، بیه ژنیکی شوخ و به که یفی به ناوی (لیوبا) هینا و منالیتیکی لیتی بوو.

رۆژیکیان برووسکه یه کیم پیتکه یشت. نووسیوی: "به ردیتیکی سه وزی له راده به ده ر جوانم دۆزیه ته وه، هه ر ئیستا بکه وه ری. زۆریا!"

ئهمه له و کاته دا بوو که یه که مین هاتو باتی جهنگی دووه می جیهانی به رگو ی ده که وت. نوقلانه ی تۆفانیک که سه رپای ئه رزی داده پۆشی، ملیونه ها که س به مه زه نده کردنی ئه گه ری نه هاته سال و قه تلوعام

و دیوانه یی له رز دای گرتبوون. سه رجهم ئه هریه نه کانی ناخی خه لکی بیدار ببوونه وه و هه ر هه مووشیان تینوی خوین. له و رۆزه سه ختانه دا بوو برووسکه که ی زۆریا به ده ست گه یشت، سه ره تا تووره بووم، ناخر وا خه ریک بوو دونیا نغرز ده بوو، شه ره ف و رۆح و ئینسان و ژیان له خه ته ردا بوون، له وه زعیکی ئاوه دا برووسکه یه کیم پیتکه بگا و بانگیشتمکا هه زاران کیلومه تر بو بیینی به ردیتیکی جوانی سه وز بپرم! به خو م گو ت: "نه فره ت له و جوانیه یی بی! ئهمه به لگه ی ئه وه یه که ئەو کابرایه چ دلای خه لکی نییه و سوکایه تی به عه زابه کانی ئینسان ده کات!"

به لām کو توپر ترسیک له خو وه ی پیتچام، کاتی تووره ییم دامرکایه وه، به ترسه وه په یم به وه برد که بانگیتیکی تری نائینسانی له قوولا ییم را وه لāmی ئەو بانگه نائینسانیه یی زۆریا ده داته وه، هه لئویه کی چنگ به خوین له ناخمدای هیلانه ی چی کردوه، هه لئویه ک له قوولا ییمرا بال لیک ده دا تا هانم بو ئەو سه فهره بدات.

ئهمجاره ییش نه جووم، چونکه هه مدیس ترسام، گویم بو ئەو بانگه غه یی و زالمانه یه رانه دیزا که له ناخمه وه به رز ده بووه و به و جو ره شانم نه دایه به ر کردنی کاریتیکی خه تر و نائه قلانی. ناخر من هه ر به ته نی گویم له دهنگی هاوسه نگ و ساردوسر و ئینسانیه ی مه نتیق رادیرابوو. قه له مم هه لگرت و له نامه یه کدا باسی ئەو وه زعمم بو زۆریا کرد.

وی ئاوه ا وه لāmی دامه وه: "ره یس، تو هه ر قاقز ره شکره وه که ی جارانی، ناخر تو هه لی عومرت له به رده مدا بوو تا به ردیتیکی جوانی سه وز بیینی و له کیس خو ت دا و نه تبینی! ده ی به شه ره فم من زۆر جارن، کاتی بی ئیش ده م، له خو م ده پرسم چما ئایا دۆزه خ هه یه یان نا؟ به لām دویتنی که نامه که ی تو م پیتکه یشت به خو م گو ت هه لبه ت ده بی دۆزه خ هه بی تا چه ند قاقز ره شکره وه یه کی وه کی تو ی تی توور بدری!"

سالانیکی زۆر تیپه رین، سالانیکی ترسناک که تیایاندا زه من وه ی خو ی کۆکرده وه و شیتتی له که له ی دا، سالانیک که سنوره جوگرافییه کان که وتنه سه ما و رو به ری ولاتان وه ک ئۆکۆردوین ده کشان و ده هاتنه وه یه ک. له و رۆزانه دا په یوه ندیی نیوان من و زۆریا پچرا، به لām جارن اجار پۆستکار تیکی بچوو کیم به ده س ده گه یشت. جارتیکیان پۆستکار تیکی له سیرستانه وه به ده ست گه یشت. بو ی نو سیبووم: "هیشتا زیندوووم، لیره سه رمایه که شه ی تانیش ده بیه ستی، هه ر له به ر ئهمه بوو ناچار بووم ژن بپیم، کارته که هه لگیره وه وینه که ی ده بینی، ژنیکی وردئه ندام و قه شه نگه، زگی که میتک ئاوساوه، چونکه خه ریکه زۆریا یه کی چکۆله م بو دینتی. ژنه که م ناوی (لیوبا) یه، ئەم پالتویه ی له به رمادیه و یه خه که ی له پیسته رتویییه، جازی ئەوه، ماینیکی ره سه ن و حه وت به چکه به رازیشی له گه ل خویدا هیناوه، له دلوه ماچت ده که م. ئەلیکسیس زۆریا. بوخچه نه کراوه که ی جارن!"

جارتیکی تر کلاویکی ئاوریشمی له سیرستانه وه بو ناردم، زهنگیتک به گولنکه ی کلاوه که وه بوو. بو ی نووسیبووم: "ره یس! کاتی خه ریکی نووسیته قۆره کانتیت، ئەم کلاوه له سه رکه! ناخر منیش له کاتی ئیشدا کلاویکی وه ک ئهمه له سه رده که م، خه لکی پیتکه نه ن و ده پرسن: زۆریا چییه شیت بویت؟ ئەو

زەنگە چىيىپ بەكلاوۋەكەتەو؟ بەلام من پىندەكەنم و ۋەلامىيان نادەمەو. ئاخىر رەپىس، ھەر بەتەننى ئىيمە ھەردوۋكمان دەزانىن بۆچى زەنگ بەكلاوۋەكامانەو ۋەيە!

لەو ماوۋەبەدا ھەمدىس خۆم بەقازىز و مەرەكەبەو ھەرتىدايەو. ئاخىر ئىدى من زۆرىام درەنگ ناسىبوو، ئىدى چ زىگارىبوونىكىم نەبوو، دەبوو مل بۆقەدەرىي ئەو باش كاتىبىيەى خۆم بىدەم.

كەتەمە نووسىن، بەلام ھەرچىيەكەم دەنووسى - شىيەر يان شانۆنامە ياخود رۆمان - ھەمىشە نووسىنەكەم بەيى چ ھەولتىكى ئاگايانە لە مەنەو، رەنگ و شىيەيەكى بەخۆۋە دەگرت كە تىبى بو لە ھىزى بەشەپھاتوو، پىر لەملەلانى، پىر لە توۋرەيى، پىر لە شۆرش، پىر لە گەران بەدوای ھاوسەنگىيەكى بىزبوودا، لىۋرپىز لەھەوالى شىووم و تىبى لەو پىزىسكانەى لە زىبانىك نىك دەبوونەو. ھەرچى ھەولم دەدا شىيەيەكى ھاوسەنگ بەنووسىنەكەم بىخەشەم، كەچى خىرا رىتمىكى توندىان لەخۆدەگرت، دەنگىكى ئارام كە دەمىست بەرجەستەى كەم، بەپىچەوانەى ئارەزوومەو دەبوو ھاوار. بەھەمان بەلگە، دواى تەوۋابوونى نووسىنىك و كاتىك سەرنج دەدا ئەو نووسىنە قورسايى سەر دىلمى ھەلنەگرتوو، ئىدى نائومىتدە دەكەتەمە نووسىنىكى تر و ھەمىشەش بەئومىدەو بووم بىتوانم لەنىوان ھىزە تارىك و رووناكەكاندا - كە ئەوكات لە شەردا بوون - ئاشتى بەرقەرەكەم و پەى بەو شىيەبەندىيە بىدەم كە لەگەل ھاۋاھەنگىيە ئايندەباندا دەھاتەو.

فۆرمى درامايى لەرپىگەى بەرجەستەكردنى ھىزە سەركىشەكانى سەردەمەكەمان و رۆحمانەو لە پالەوانانى كارى ئەدەبىدا، تواناي ئەو بەئەدەبىياتى داھىنەر دەدا ئەم ھىزەنە دىسپلېن كات، ھەولم دا بەئەمانەت و وردىبىيەكى تەوۋابو، ئەو سەردەمە چارەنووسساز تەجربەكەم كە تىايدا لەدايك بىووم.

چىنىيەكان نەفرەتتىكى سەپىران ھەيە، دەلېن: (نەفرەتت لى بى، ھىوادارم لەسەردەمەيىكى چارەنووسسازدا لەدايك بىت!). ئىيمە لەسەردەمەيىكى چارەنووسسازى لىۋاولىتو لەئەزمونى دووبارە و رووداو بەيەكدادانى جۆراوچۇردا لەدايك بووين، نەك ۋەك رابردو پىكدادان لەنىۋان چاكە و خەراپەدا، بەلكو - ئەمەش لە ھەمەو مەرگەساتتەر - لەنىۋان خودى چاكەخۋازىيدا. ئاخىر چاكەخۋازىيە ناسراو دىرېنەكان خەرىكە دەسەلانى خۇبان ون دەكەن، چىدى ناتوانن خۋاستە نايىنى، ئەخلاقى، ئەقلى و كۆمەلايەتتىيەكانى رۆخى سەردەمە ۋەلام بەدەنەو. وا پىندەچى رۆخى ئىنسان بەرېنتر بوويى ئىدى نەتوانى خۆى لە قالبە كۆنەكاندا بگۈنچىتى.

شەرتىكى ناخۆى خۇتېناۋىي لەنىۋان بەھاكانى سەردەمەكەماندا ھەلايساۋە، ئاگا ياخود ئاناگا جەنگىك لەنىۋان بەھاكانى ھەر ئىنسانىك لەگەل سەردەمەكەيدا ھەلايساۋە: جەنگىكى ناخۆ لەنىۋان ئەفسانەى كۆن و ئەفسانەى نوپدا، ئەفسانەى كۆن كە پىشتر خاۋەن دەسەلاتى رەھا بوو و ئەلغانىش ھىزى پىر نەماۋە، بەلام لەگەل ئەۋەشدا بەھىرەسەو ھەول دەدا پارىزگارىي بەدەسەلاتىيەو بەسەر ژيانماندا بكا و رۆلى خۆى لە رىكخستنى ئەم ژيانەدا بەھىلتەتەو. ئەفسانەى نوپش كە ھەولى داۋە و ھەنووكەش ناشىيانە و بەيى رىكخستن ھەول دەدا فەرمانرەۋايى رۆحمان كا، لەبەر ئەمەيە وا دەكا ھەموو ئىنسانىكى زىندوو، بەھۆى ئەو چارەنووسە درامىيەى زەمەنەكەبەو ئىنسانىك بى لە رەنج و غەزاب.

دەدانەكانى رەۋرەۋەى چارەنووس بەر لە ھەموو كەس ھونەرمەند دەشىلن. جۆرە لىو و سەرىپەنجەيەكى ھەستىيار ھەن بەر لە تۇفان، پىندەچى ھەزاران سوژىيان پىندا رۆبىرى. ئاخىر لىو و سەرىپەنجەى ھونەرمەند بەو جۆرەن. كاتى ھونەرمەند بەيەقىنىكى تەواۋە لەبارەى ئەو زىبانەو دەدوئ كە ھورۇژمان بۆ دىتى، ئەوا ئەۋەى دەناخقى خەيالى ھونەرمەند نىيە، بەلكو لىو و سەرىپەنجەكانى وىن كە يەكەمىن پىزىسكەكانى زىبانىان بەردەكەوئ. ئىيمە دەيى بەپالەۋانئىيەو خۆ تەسلىمى ئەو حەقىقەتە بىكەن كە ئاشتى و خۇشى و ئەۋەى پىندەگوترى بەختەۋەرى، مەسەلەگەلىكىن ھى سەردەمەكانى تر: ھى رابردو ياخود ئايندە. بەلام ھى ئەم سەردەمەى ئىيمە نىن، سەردەمەكەى ئىيمە لە دەمىكەو چوۋەتە مەدارى پەشئىيەبەو.

بەلام من بۆ دىسپلېنكردنى ئەم پەشئىيە، بەيى چ ھەولتىكى ئاگايانە لە شەردابووم تا لەۋە تىپەپىنم و فۆرمى رىزگارى بدۆزمەو (يا بىخولقىتىم). لەھەموو نووسىنەكاما، زەمىنەى كارەكانم بەزەمەن و ئەفسانە دىرېنەكان پۆشپە، بەۋەشەو جەۋھەرى نووسىنەكانم نوئى و زىندوو بوو، تانوپۇبان بەئازار و مەسەلەگەلى ھەنووكەيى چىراۋە، بەلام ئەم ئازارانە لەچاۋ ئومىدە مۆلەق و ھىشتا ناديارەكاندا كە لەھەولتى جىگىركردنى روخسارىاندا بووم، كەمتر ئازارىان داۋم و ئەفسونىيان كرووم. ئاخىر ترووسكەى ئەم ئومىدە مەزنانە تواناي ئەۋەمان پىر دەپەخشن تا رىك و راست بەپىتە خۇمان راگرىن و بەدلنىيايىيەو ھەبەرى زىبان، لەبەردەمە خۇماندا، لە چارەنووسى ئىنسان بنۆرىن.

نىيەرانىم بۆ ئىنسانى ئەمرو ئەو ۋەزە لىكېر ھەلۋەشاۋەيدا، كەمتر بوو لە نىيەرانىم بۆ ئىنسانى ئايندە لەھالەتى دروستىبون و نەشونومايدا، ھەمىشە لەبىرى ئەۋەدابووم ئەگەر ھونەرمەندى داھىنەر تەوا و راستگۇزبانە گوزارشت بكا لە وتوۋىرە قولەكانى ناخى، ئەوا بەم كارەى يارمەتى ئىنسانى ئايندە دەدا تا سەعاتىك بەر لە ۋادەى خۆى لەدايك بى و ئىدى ئەم ئىنسانەش نىزىكتر دەيى لە كاملى.

لەبەرئەمە بەئاشكرايىيەكى فرەو، بەرپىسارىتتىيە ھونەرمەندى داھىنەرم ستانىش كروو، بەخۆم دەگوت: "حەقىقەت، تەوا و ئامادە و سەرىپەخۆ لە ئىنسان بوونى نىيە، بەلكو حەقىقەت بەھاۋكارىي ئىنسان و بەھۆى بەشدارىي ئەۋەو دەخولقى، ئەم حەقىقەتەش رىزەيىيە بەگوتىرەى بەھاي ئىنسان. كاتى بەنووسىن يان بەكار مەجرىا روپارىك دەكەينەو، ئەوا حەقىقەت بەناۋ ئەو مەجرىا بەدراۋ و ئاراستەيەك ۋەردەگرى كە ئەگەر دەستىۋەردان و بەشدارى ئىيمە نەيى، ئەوا ئەو ئاقارە ناگرىتەبەر. ھەلپەت ئىيمە بەرپىسارىتتىيە تەوا لەئەستۆ ناگرىن، بەلام بەرپىسارىتتىيەكى گەۋرەمان لەسەر شانە.

دەشى نووسىن لە سەردەمەكانى تردا گەمەيەك بوويى: رۆژانى ھاۋسەنگى و ھاۋگۇنجان. بەلام نووسىن ئەۋرۆكە ئەركىكى خەتەرە. ئامانچى نووسىن خەلەفاندنى ئەقلەكان نىيە بەحەكايەتى پەرىيان ياخود يارمەتيدانى ئەقلەكان بۆ لەبىركردن، بەلكو ئامانچى نووسىن ۋەدەيىتئانى دۆخىكى يەكانگىرىيە لەنىۋان سەرجەم ئەو ھىزە رووناكانەدا كە ھىشتا لەم سەردەمە ئىنتىقالىيەى ئىيمەشدا تواناي ژيانىان ھەيە. ئامانچ لەنووسىن ھاندانى ئىنسانە تا ئەۋپەرى ۋەدى خۆى بەكارىتىن لەپىناۋ تىسەپەراندنى درندە شاۋرەكانى ناخى.

قارەمانانى تراژىدىا گرىكىيە دىرېنەكان، ئەندامانى پەرتەۋەى جەستەى دىۋىزىۋىس بوون و لەنىۋان

خوباندا له کیشمه کیشدا بوون. پیکه لپژانیاڼ به هوی پهرته وازه بیانه وه بوو، هه ربه که بیان گوزارشتی له به شیکي خواوه نديتی ده کرد، واته هېچکامیان خواوه نديکی ته و او نه بوون. ديژنيزيوس، خواوه ندي ته و او، به نه بېنراوی له جه وه هری تراژيدیادا راده وه ستاو له دايکبوني چيرۆک و گه شه و ساته وه ختی ترۆپک و پاکژيو نه وه (کاساريس) ی به رته وده برد. به لای بېنهری سه ره تايبيه وه، نه دمانانی پهرته وازه خواوه ند، گهرچی له ناويه کدا له پیکه لپژاندا بوون، به لای به نهیتهی له قوولایی نه و بېنهرده ایه کانگير و ته بابوون، وی ده یزانی نه نه دمانانه جه سته ی خواوه ندي له گه ل پیکه ده یته ڼ و له ناو یه کدا به ته رزيکی راسته قینه ته با و هاوگونجاوون.

همه میشه له و باوه رده ا بووم که هاوئا هه نگیی ناینده له تراژيدیای نه مرۆدا ده بی به هه مان شیه به ژورور دوژمنایه تی و جه نگو وه بشه کیتته وه و له نیو قاره مانانی پهرته وازه و دوژمن به یه کدا به کاملی بېیتته وه. ئاوها نه رکیتک له راده به دهر قورسه و ده شی هه ر وه دیش نه یه ت. ئیمه خو مان له له حزه ی نابووتی که ونی و خو لقا ندي که ونی بېنیوه ته وه که ته نانه ت مه زترين هه ولی فهدی له زور کاتا نه زوک ده که ویتته وه، به لای خودی نه هه لیه بی سه مه رانه وه به ردین، نه ک بو ئیمه، به لکو بو نه وانه ی دوی ئیمه دین، ریگه ده کاته وه و کۆمه کی ناینده ده کا تا له و ریگه یه وه هه نگا و بنی.

له کاتی نووسیندا، چ له سه فهر و چ له ماله وه و له ناو خیزاندا، هه رگیز نه به به رپرسيارتيبيه خه تهره به ری نه داوم، سه ره تا ته نه ا وشه بوو، وشه به له کردار، کور، ته نه ا کور، کوری خواوه ند، نه و وشه نوتفه یی پیکه وه هه ر دوو دنیای بېنرا و نه بېنرا و ده خو لقا ندي.

هپور هپور، به حه ماسه تیکي زیاتره وه، له زه ریای مه ره که بده رۆچووم. ئیدی سېبه رگه لی مه زن - ژولیا نی مورته د، نیسفوروس فوکاس، کونستانتین بالیلوگوس و پرۆمیسسیوس - دهری دلیان دا بووم و له چاره وانیی دهره تیکدا بوون خو تني گه رم بخونه وه تا بو ژبانیاڼ بگه ریتته وه. نه م رۆجه مه زن و ئازار چه شتو وانه له ژبانیاڼدا روو به رووی په نچ و نه قېنیکي فره بوونه وه و به توندي به رامبه ر خودا و چاره نووس راوه ستا بوون. زور هه ولم دا تا نه م رۆحانه له و دنیای تر دهریتم، تا عه زاب و به رخوا دانیان - که عه زاب و به رخوا دانی ئینسانه - له به رده م زیندو و اندا به رز و پیرۆز راگرم و خویشم ئازایه تیم تیبی.

من ده زانم هه رگیز نووسینه کانم له رووی هونه ریبه وه کامل نابن، چونکه من به ده سته نه نه سته هه ول ده ده م سنوره کانی هونه ر تپه ریتم، به و جو ره ش هاوئا هه نگی جه وه هری جوانی ده شکي. هه رچه نديک زیاتر نووسیم، قوولتر په ییم به وه برد له نووسیندا هه ولم بو جوانی نه داوه، به لکو سه ره به ری هه ولم بو رزگاری بووه. پیتچه وانه ی نووسه ریکي واقیعی، له به کاره یانی گوته یه کی جوان یان سه جعیکی مه زوون له زه ت نه برده وه. ئاخه ر من ئینسانیتک بووم له مملانی و عه زاب، ئینسانیتک له دووی رزگاری، ویستوومه له هاوار و نه عه رته ی باپیرانم قوتارم بی و بیانکه مه مه خلوقگه لی زیندوو. هه ر له به ر نه مه بوو یارمه تیم له و که سیتیبیه مه زانه ده خواست که به سه ره فرازی له نه زمونه سه خت و دژواره کان ها تبوونه دهر. ویستوومه به ته ماشا کردنی توانای رۆحی ئینسانی بو هه لگزان به سه ره هه ر شتیکدا، ئازایه تیم تیبی، نه مه بوو نه وه ی زانیم و نه وه ی بېنیم: هه مان جه نگی هه میشه یی که له ناخی منالیمدا له پیتش چاواندا

هه لایسابوو، نه و جه نگی هیشتا بی وچان له ناخه و له دنیای دهره وده ا دیرته ی هه بوو، نه و جه نگی بېوه فاکته ری بی پشوری هه موو ژبانم، له به ر نه مه یه که له ته وای کاره کاڼا، نه م دوو مملانییکه ره، ته نه ا نه م دووه، هه میشه که سایه تی سه ره کی بوون.

حه یفیک نووسین تاقه پالپشتیکم بووه له به رخوا دندا، هه ر له به ر نه مه ش بوو په نام بو نووسین برد. کریت و تورکیا، خیرو شه ر، روناکی و تاریکی بیوچان له ناخدا له مملانییدا بوون. ئامانجم له نووسین، ئامانجیک که سه ره تا نااگایانه و دواتر ئاگایانه، نه وه بوو که به هه موو توانامه وه یارمه تی کریت و خیر و رووناکی بده م تا سه ره که ون. ئامانجی من له نووسین جوانی نه بووه، به لکو رزگاری بووه.

کاتیک ها تمه دنیا نه م مملانییه له وه په ریدا بوو، پیتدا ویستی کۆمه ک کردن هیتد هه نووکه یی بوو که به خیرایی توانیم په یو ندي توندوتو لئی نیوان خه باتی که سیم و خه بات له دنیای ها وچه ر خدا بېینم. هه ر دوو کمان له شه رکه ماندا بو رزگار بوون له یه ک ده چوون، رزگار بوونی من له باپیره تاریکه کانم و رزگار بوونی دنیاش له کونی تا وانبار. ئاخه هه ر دوو کمان ده جه نگیڼ تا رزگارمان بی له تاریکی.

جه نگی دووه می جیهانی هه لایسابوو، شه ر بالی به سه ره سه رانه سه ری نه رزدا کیشابوو. هه نووکه به ئاشکرا ده بېنم که هه ر سه رده میک شه ی تانیکي تايبه تی خو ی هه یه، فه رمانه و نه و شه ی تانه یه نه ک ئیمه، شه ی تانی سه رده مه که ی ئیمه له جو ره خو ینه خو ره کانه، هه ر وه ختی دنیا ده گه نچ و پتیوسته ئیدی له به یین بچی، بارو دۆخه که به و ته رزه ی لیدی. پیتده چی نه قلنیکي ناینسانی، سه روو ئینسانی هه بی یارمه تی رۆح بدا تا خو ی له ئینسانی گه نیو رزگارکا و به ره و سه ره وه هه لگزی، کاتی رۆح ده بېینی دنیا به به رده میدا تپده په ری و ریگه ی له به رده مده ا داده خا، ئیدی نه و شه ی تانه خو ینه خو ره سه ریشک ده کا تا نه م دنیایه له به یین به ری و ریگه ی بو بکاته وه. ریگه ی خو یناوی. تا ئیدی بی ترس به ریگه ی خو یدا پروات.

دنیای چواره ورم ده بېینی و ده ژنه فت که نابوت ده بوو، هه موو ئینسانیتک نابووتی دنیای ده بېینی، رۆجه پاکزه کان هه ولی به ره نگاریو نه وه یان دا، به لای شه ی تان فوی پیتدا کردن و په رو بالیا نی سووتاند.

که جه نگی هه لایسا، هه مدیس پتی چپاکانی کریتم گرتنه وه به ر، ده مزانی له وئ ئارامی و سه بووری وه ده ست نه یتم، به لکو تاقه شتی به ده سته دینم شانازییه که که بو نیاده م له ساته وه خته دژواره کاندای گه ره کیسه تی تا خو ی له بی به هایی پی قوتارکات. جاریکیان جه نگا وه ریکي پیرم بینی که دوی رپوره سمی یه کشه مه له سه ره سه کو ی کلنیا دانیشستوو، قسانی بو جحیلان ده کرد تا ئازایه تییاڼ بخاته به ر. ده یگوت: (له ترس بنۆن، گه ر ده توانن ریک چا و له چاوانی بېرن، ئیدی نه وکات ترس ده ترسی و هه لدی!) هه ر بۆیه منیش گۆچانه کم هه لگرت و کۆله پشسته کم له کۆل نا و رووم کرده شاخ، نه مه له وکاته دا بوو که نه لمانه کان رپی خو یان بو نه رویتز ده کرده وه و له داگیرکردنیدا بوون.

نیوه رۆیه کیان به دامینی پسیلۆریتیدا تپده په ریم، که سیک له قه دی شاخه که وه به ده نگیکی زیقن بانگی کردم: "هیتی ئامۆزا، ئا له حزه یه ک راوه سته، گه ره کمه پرسيارکت عه رزگه م!"

که سه رم هه لبری، پیاو یکم بینی له چپاکه وه شو رده بووه، له مه به ره وه بازی بو نه و به ر ده دا و به رده کانی ژیریتی ده ترزان و ده نگدانه وه یه کی گه وره یان ده خسته وه، پیتده چوو ته وای شاخه که له گه ل ویدا هه رس

بینیتته خوارهوه، ههنوکه دهمتوانی بیینم که وی شوانیتیکی پیر و که تهیه، راوهستانم و چاوه‌ریتیم کرد. له‌خۆم پرسى: "دهبى چى لیم بوئ و ئەم ههموو پەرۆشییهى بۆ وه‌لامى چ پرسیاریک بى؟" لیم نزیک بۆوه و له‌سه‌ر به‌ردیک راوهستانا، سینگى رووت و کولکن و هه‌لمى لى هه‌لده‌سا. به‌هه‌ناسه‌پرکیوه پرسى: "هتیا نامۆزا، ئەرى وه‌زعى نه‌رویتژ چۆنه؟" ناخر بیستبووى ولاتیتیک له‌خه‌ته‌رى دیلیدا. هه‌لبه‌ت نه‌یده‌زانى نه‌رویتژ چیه و که‌وتوته کویتوه و چ جوړه بونیاده‌مگه‌لیکی لى ده‌ژین، تاقه شتیتیک که ده‌یزانى ئەوه یوو: نازادى له‌خه‌ته‌ردایه.

وه‌لامیم دایه‌وه: "باشتره باپیره، جیتی نیگه‌رانى نبیه!"

شوانه‌ى پیر به‌دهم خاچکیتشانه‌وه، مراندی: "سویاس بۆ خودا!"

پرسیم: "حه‌زت له‌سیگار نبیه؟"

- "نا، چى له‌سیگار بکه‌م؟ مادامه‌کى نه‌رویتژ باشه ئیدى ئەوه‌ندهم به‌سه!" واى گوت و گوچانه‌که‌ى بادا، ههمدیس به‌هه‌روازدا هه‌لزنیه‌وه تا به‌گایه‌که‌ى بگاته‌وه.

به‌خۆم گوت: هه‌ر به‌راستى هه‌واى گریکستان پیرۆزه، هه‌ر به‌راستى نازادى لیره له‌دایک بووه، ناخر چ جوتیار و شوانیتیکی ترم نه‌دیوه وه‌ک ئەم شوانه به‌ناوها شله‌ژان و پەرۆشییه‌که‌وه ئەزمونى دژوارى سه‌رزه‌مینیتىکی نه‌ناسراوى ته‌جروه به‌کردى که له‌پیناوى نازادیدا ده‌جنگى. ناخر خه‌باتى نه‌رویتژ بیوه خه‌باتى ئەم شوانه گریکستانیه، له‌به‌ره‌وه‌ى نازادى به‌لامى ئەم شوانه‌وه وه‌کى کیژه‌که‌ى وه‌ها‌بوو.

هه‌روا که له‌ئارامى ژینگه‌ى خه‌زانیدا ده‌منوسى، ئەم گۆرانکاریه نازایانه‌به‌م وه‌دى هتیا به‌وه‌ى به‌رۆلى خۆم به‌شداری له‌وه‌جنگه نه‌مه‌ردا بکه‌م، به‌لام ناو به‌ناو قه‌له‌م و قاقزم وه‌لاوه ده‌نا تا ئەو رێگه‌یه بگرمه‌به‌ر که به‌دار زه‌یتوون و رەز ده‌وره‌دراو و به‌(کنۆسۆس) کۆتایى ده‌هات. سه‌ره‌تا که ئەم موجیزه پێشبینى نه‌کراوه‌ى کریت وه‌ک هه‌لقولبى به‌هار له‌خاکه‌وه وه‌دیارکه‌وت، سه‌ره‌تا که پێیلیکانه‌ى به‌ردین، ستونگه‌کان، هه‌وشه و نیگه‌ره‌کانى سه‌ر دیوارم بىنى، خۆشى و خه‌میک دایگرت له‌ده‌ربرین نایه‌ت، خۆشى و خه‌م بۆ دونیایه‌ک که وێران بیوو، خۆشى و خه‌م بۆ چاره‌نوسى پاله‌وانیه‌تیه‌کانى ئینسان، جی‌کردنه‌وه‌ى خۆى له‌رووناکیدا بۆ یه‌ک خوله‌ک و پاشان رۆچوونیتىکی نه‌مرانه له‌گه‌رداوى فه‌نا‌بو‌ندا.

به‌را‌ده‌یه‌ک که له‌ئهن‌دی‌شه‌مدا کۆشكى پادشایه‌تى رۆنرابۆوه، جارىکی تر له‌ژیر هه‌تاوى کریتدا خۆى ده‌شت، هه‌روا شه‌ره‌گا و ژنان به‌سینگ و مه‌مكى رووته‌وه، لىو سووراو کراو و که‌زى لوول و په‌خشان، هه‌موو ئەوانه به‌سه‌ر دیواره نیوه وێران‌کانه‌وه زیندوو بسوونه‌وه، به‌هه‌مان ئەندازه‌ش قیامه‌تیتیک له‌ به‌رامبه‌رما وه‌دیارکه‌وت، باپیرانى نه‌ناسراو له‌قوولایى سه‌رده‌مه‌کانه‌وه سه‌ریان به‌رز کرده‌وه: پیاوانى لال و که‌یف‌ساز و فیل‌باز، ژنان به‌ناوه‌لگراسى چنراو به‌ئه‌ستیره‌ى ئاسمان و چنراو به‌ئه‌ستیره‌ى زه‌ریا و چنراو به‌گولئى ئەرز و ماری ژه‌راوى خواوه‌ندیش به‌قۆل و باسکیاندا شوپبووه.

به‌لام رۆژتیکیان که ههمدیس ئەم رێگه به‌به‌ره‌که‌ته‌م گرت‌به‌ر و گه‌یشتمه چى‌ای پیرۆزى قیامه‌ت و به‌سه‌عات له‌نبو ئەو موجیزه داروخواه‌دا که‌وتمه پیاسه، تابلۆیه‌ک زیاتر له‌تابلۆکانى تر رایچله‌کاندم،

وه‌ک ئەوه‌ى یه‌که‌م جار بى بیینم. بى چ دو‌دلێیه‌ک، ترس و ئومێده‌کانى ئیستای رۆجم وه‌لامى ئەم تابلۆیه‌یان ده‌دا‌یه‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ش بوو ئەو رۆژه بۆ یه‌که‌م جار په‌یم به‌مانا شاراوه‌که‌ى برد. ماسى جو‌زاوجۆر به‌کلکی به‌رزیا‌نه‌وه شاد و خۆش‌حال له‌ئاوه‌که‌دا هه‌لبه‌ز و دابه‌زیان بوو. له‌هه‌مان ساتدا، کو‌توپر ماسیه‌ى بال‌داریک له‌ناوه‌راستیا‌نه‌وه باله‌ چکۆله‌کانى کرده‌وه، له‌ئاوى زه‌ریاکه‌دا خۆى را‌ده‌پس‌کان‌د تا هه‌وا هه‌لمژئ، ناخر ئاوها کارێک له‌سروشتى ماسیتى ئەوه‌وه به‌دوور بوو، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا نه‌یده‌توانى هه‌موو ته‌مه‌نى خۆى له‌ئاودا به‌سه‌ربه‌رئ، له‌به‌ره‌مه‌هه‌زى کردبوو له‌چاره‌نوسى خۆى ئەولاوه‌تر بچى و بۆ له‌حه‌زه‌یه‌کى تیه‌پر، به‌گۆته‌رى توانای خۆى هه‌وا هه‌لمژئ و بیه‌ته‌ چۆله‌که، به‌لام ئیدى ئەمه به‌س بوو، ئەو له‌حه‌زه‌ تیه‌په‌ره ئەبه‌دییه‌ت بوو، ناخر ئەمه‌یه‌ مانای ئەبه‌دییه‌ت.

که سه‌یری ئەم ماسیه‌ ته‌یره‌م کرد، له‌گه‌لیدا هه‌ستم به‌هاودلى کرد و تژیى بووم له‌ وروژان، وه‌ک بلتی ته‌ماشای رۆحى خۆم بکه‌م که هه‌زاران سال له‌وه‌یه‌ر به‌دیوارى ئەو کۆشکه‌وه وینه‌کیشرا‌بوو. به‌چه‌یه گوتم: "ئەم ماسیه‌ پیرۆزه کریته، ماسیه‌ک که باز ده‌دا تا له‌ناچارى تیه‌په‌رینى و نازادى هه‌لمژئ!" ئەى مه‌گه‌ر عیسا، Ichthys (*) به‌تیه‌په‌راندى چاره‌نوسى به‌شه‌رى و به‌کانگه‌ربوون له‌گه‌ل خواوه‌نددا، به‌واتایه‌کى تر، به‌یه‌کانگه‌ربوون له‌گه‌ل نازادى ره‌هادا هه‌مان شتى داوا نه‌کرده‌وه؟ ئەى مه‌گه‌ر هه‌موو رۆحیتىکی جه‌نگاوه‌ر به‌داوى هه‌مان شتدا ناگه‌رئ: تیکویتیکی شکاندى به‌ره‌ست و سنووره‌کان؟" به‌خۆم گوت: "به‌خت یاوه‌رى کریت بووه و ده‌شت یه‌که‌مین جینگه‌ى سه‌ر ئەرزى له‌دایکبوونى ئەم رهمزه‌ى رۆح ده‌بینى که له‌پیناوى نازادیدا ده‌جنگى و ده‌مرئ." ئەمه‌یه‌ ماسیه‌ بال‌دار، رۆحى ئینسانى به‌رخۆده‌ر و ته‌سليم نه‌بوو.

له‌ ماسیه‌ بال‌داره‌که ورد ده‌بوومه‌وه که ده‌یوست دلێرانه له‌ئاوه‌که باز بداته ده‌رئ. ديقه‌تى پیاوان و ژنانیتىکی شۆخ و شه‌نگ و ناوقه‌ باریکم ده‌دا که له‌گۆره‌پانى به‌رد رێژکراودا له‌گه‌ل گادا گه‌مه‌یان ده‌کرد، له‌مه‌تیه‌ شێرێکم ده‌نۆرى که‌له‌نبو گوله‌ سۆسه‌نه‌کاندا راکشابوو، هه‌ولم دا ئاماژه‌ شاراوه‌کانیان لیک بده‌مه‌وه. ئەرئ سه‌رچاوه‌ى ئەو هه‌موو نازایه‌تى و خۆش‌حالییه‌ چ بوو؟ باسكى داگیرکه‌رانه‌ى ژن، ئەو باسکه‌ رووته‌ى ماری ره‌شى پيدا شوپبووه، چ نوێژتیکیان ده‌کرد و نوێژیان بۆ کى ده‌کرد؟ ئەم تینووتیه‌ بى کۆتاییه‌ بۆژيان و ئەم زه‌رده‌خه‌نه نازایانه و بى ترسه له‌به‌رامبه‌ر خه‌ته‌ر و مه‌رگدا، سه‌رکیشى و سه‌رچلێى مه‌رگبارى باپیران و رووبه‌روبوونه‌ویان له‌گه‌ل مه‌رگدا، له‌مندا ده‌زیانه‌وه. وا پێده‌چوو گا و ئینسان، مه‌رگ و رۆح له‌گه‌ل یه‌کدیدا هاوڕئ بن. هه‌ردووکیان رووت، هه‌ردووکیان وه‌ک جه‌نگاوه‌ر به‌زه‌بى بۆنخۆش چه‌ورکراو. سه‌عاتیک، دوو سه‌عات تا ئاوابوونى خۆر گه‌مه ده‌کهن. شپه‌زه و تووره به‌خۆم گوت: "لێره‌دا، له‌ له‌حه‌زه‌ى ئەم رووبه‌روبوونه‌وه‌یه‌ى نىوان کریت و هه‌لدێردا، نه‌یتىی کریت شار‌دراوه‌ته‌وه، پتووسته له‌سه‌رم ئەو نه‌یتیه‌ بدۆزمه‌وه.

مه‌سح و بو‌زا و لى‌نین له‌قوولاییمرا ره‌نگیان په‌رپوو، خاکی کریت هۆشى پى نه‌هیشته‌بووم، هه‌نوکه

(*) ئەم وشه‌یه‌ بنه‌چه‌کى گریکیه - به‌مانای ماسى دیت.

بئى ئەۋەي ئاۋرىدەمەۋە، سەرم ھەلبىرى تا بەپەرۋىشى و ترسەۋە چاۋ بېرمە ترۆپكىكى نەبىنراۋ كە ھېشتا بەھەر پۆشرايو، چاۋ بېرمە ترۆپكى سىنا كە خواۋەندى من لەۋى، چەكدار بەلبېسىە و ياساگەلى بەزەبر و زەنگ نېشتەجى بوو. (دلم وای پېدەگوتم).

ھەستەم كە ھېزى نوئى، بەرپىسارى نوئى پڑاۋنە تە دەمارە كائەۋە، وا پېدەچوۋ پۆم پېكەۋە لەگەل خاكى كرىندا، بەپېكەنېن و فرمىسكى دېرىنە تر شىلراىن. جارىكى دى سەرنج دا خاكى كرىت چەندىك توندو تۆل و پتەو و بەچ دلتىابىيەكى پەنەنەۋە پەپەندى خۆى بەرۋەۋە دەخاتە روو. بەھەمان شېۋە، گولېش ھەمان ھۆشبارى ناۋەكى بەو گلە ھەپە كە بەرەگە كانىدا ھەلدەگرتى و دەپتە رەنگ و بۆن.

بېنىم پۆم ۋەكو مىنىاتۆرى نەپتىئامىزى كرىت لەخوتىما پراۋە و شېۋە چارۋكەيەكى سى ستونگە ۋەرگرتوۋە، لەھەمان سەددا و بەھەمان ترس و پەرۋىشېۋە دەژيا و بەنىۋان سى كېشۋە و سى (با) بەزەبروزەنگ و نوتفەبېدا - ئاسىاي پېرۆز و ئەفرىكاي ھەلايساۋ و ئەوروپاي ھۆشباردا - سەفەرى دەكرد. پەرۋىشى ناگايانە - ياخود ناگايانە - سى سالەھى سالم بەزەرورەتېكى زىاترەۋە لەناخما ۋەئاگابوۋنەۋە. پەرۋىشى بۆ ئاشتكردەۋە ئەم سى ئارەزوۋە و ھەۋلى ناھارۋەنگ و گەيشتن بەپالەۋانېتى مەزن - گەيشتن بەپېكھاتن، واتە گەيشتن بەتاكى پېرۆز و سى كوچكەيى.

رەمى ئابىنى (سى كوچكەي پېرۆز) لە ناخما لە ئاستىكى تەدا بوۋە ئاستىكى كەمتر رەمى، بوۋە واقىيەكى سووتىنەر و مەھكەم و ئەركىكى خېرا و بالا. لەساتەۋەختىكى نەشۋە بەلېنم بەخۆم دا كە (يان ئەمە ياخود ھېچ!) بەفەرمانىكى سەرۋە ئەم سى كوچكەيەم بەئامادەكراۋى بۆ نەھات، بەلكو دەبوۋ خۆم رۆپىنم. ئاخىر ئەركى من ئەمە بوو، ئەمە و چ شتېكى تر نا. بەخۆم گوت: "بى ھوۋدە نەبوۋە كە كرىت كەۋتە نېۋان ئەو سى ھەناسە مەزەۋە، بىن ھۆ نەبوۋە كە پۆم بارى قەدەرى كرىتىيە لەكۆل نا. ئەركى من ئەۋە بوو تا ھاۋارى كرىت لەساتەكانى خەو و بېدارىي وى لەگەل خەلگەكەي، چىكانى، زەريا كەفچېنەكانى دەۋرۋەرى، جەستە و رۆخى ۋەرگرم و بېكەمە پەيامىكى پەكانگېر. ئەدى من كورى وى نەبوۋم؟ چما من لەخاكەكەي وى نەخولقاۋوم؟ ھەنوۋەكەش كە لەگەل دېرىنترىن شكزېدا روۋبەرۋو دەبوۋمەۋە، ئەدى ئەۋ فەرمانى پې نەدەدام ماناي شاراۋى بەرخۆدانەكەي، ھۆى ھاۋارە ھەمىشەبېيەكەي لەمىانەي سەدەكاندا، چۆنىتى پەيامە تايەتېيە كرىتېيەكەي كە ھەۋلى دەدا بەمرۆقابەتى بگەپەن، ھەلبېنم؟

رېي مالمەۋەم گرتەبەر، چما كەنگى لەچرە دار زەيتون و رەزەكانەۋە تېپەرىم؟ كەنگى گەيشتمە مىگالۋاكسترو و خۆم كە بەمالدا؟ بى ئەۋەي ئاگادارم، ماسىيە بالدارەكە لىكدا لىكدا لەپېش چاۋانا بازى دەدا. بەخۆم گوت: "خۆزىا بمتوانىيا رۆخىكم خولقاندا كە بىتوانىيا بۆ ساتەۋەختىكى زوو تېپەرىشبا بازى دابا و سنورە مرۆبېيەكانى تېكۋىپىك شكاندا، بىتوانىيا گەر بۆ لەحزەيەكى زوو تېپەرىشبا لە ناچارى پزگارى با، شادومانى و خەم و ۋەھم و خواۋەند لە دواي خۆبەۋە جى بېلى و ھەۋايەك ھەلمىزى كە ئالۋودە نەبوۋىن بئىنسان و ئىنسان ھەلى نەمژتېي."

نامەيەك بۆ ھاتىبو كە بەقردىلەيەكى رەش پېچراۋو پولى سېرىستان لە زەرفەكەي درابو. تېگەبىشم،

بەدەستىكى لەرزۆك نامەكەم ھەلگرت. بۆچىي بېكەمەۋە، ئاخىر دەستۋىر مەزەندەي ھەۋالە جەرگېرەكەم كرىبوو. بەچرە گوتم: "مرد... مرد!" وام گوت و ئىدى دوتيا تارىك داھات.

ماۋەيەكى زۆر لە پەنجەرەكەۋە لە ھاتى شەۋم نۆزى، بېگومان ئىۋارە گولداۋەكانى ھەۋشەيان ئاۋدبوو، ئەرز بۆنىكى خۆشى لى ھەلدەسا، ئەستېرەي شەۋ لەسەر پەلكىكى دركاۋى ئەكاكيا ۋەك دلۆپىك شەۋنم شور بېۋە، بۆ ساتىك نامە خەمىنەكەي دەستم لەبېر كرىد.

كوتوپر ھەستەم كە بەھەلدانم بۆ رامان لەجوانىي دوتيا، ھەۋل دەدەم مەرگ لەبېر كەم، ھەستەم بەشەر مەزاري كرىد، بەجوۋلەيەكى گرژ زەرفەكەم ھەلپچرى، يەكەم جار ۋشەكان لەپېش چاۋاندا كەۋتە سەما، بەلام ھېتور ھېتور لە سەما كەۋتن و تۋانىم نامەكە بخوتىمەۋە:

- "من مامۆستاي گوندم و ئەم ھەۋالە بەسۋىتەتان پېن پادەگەيەنم سەبارەت بەئەلىكسىس زۆريا كە لېرە خاۋەن كانەبەردىك بوو، يەكشەمەي رابردو لەسەعات شەشى ئىۋارە كۆچى دوايى كرىد. لەكاتى گيانداۋاندا بانگى كرىد و گوتى: (مامۆستا نېزىكم بەرۋە، ھاۋرىتېكەم لە گرىكستان ھەپە و ناۋى فلانە، كە مردم نامەيەكى بۆ بنووسە و پىيى بلنى من تا دوا دەقىقە ناگام لەخۆم بوۋە و بېرم لەو كرىدەتەۋە، لە ھېچ كام لەو كارانە ژىۋان نېم كە كرىۋوم، پىيى بلنى ئومىدەۋارم ۋەزعى باش بىن و ئەلەانىش ئىدى كاتى ئەۋدەيە ھۆش بېنىتەۋە بەر خۆى، گەر ھەر قەشەيەك ھات گوتى لە ددانپىنانەكانم بگرتى و دوعاى غىفرانم بەسەرا بخوتىن، بەو قەشەيە بلنى ھەرچى زوۋە لەم ناۋەدا نەمىننى و ھەر چەندىك دەپەۋى دەتوانى بەنەفرەتم كات. لە ژياندا زۆر شتم كرىۋون، بەلام ھەنوۋەكە تېدەگەم كە ھەموۋ ئەۋ شتەنە بەس نەبوۋن، ئاخىر خەلگەكانى ۋەك من پىۋىستە ھەزار سال بژىن. شەۋباش!"

چاۋانم لىنك نا و دلۆپە فرمىسكى گەرم، ھېتور ھېتور بەگۆنامدا تىك تىك پڑايەخوار. بەچرە گوتم: "ئەۋ مرد، ئەۋ مردوۋە، مردوۋە، زۆريا بەيەكجارى رۆيشتوۋە، پېكەنېن مرد، گۆرانى لىنك ترازى، سەنتور شكا، سەماي سەر خرە بەردەكانى كەنار زەريا كۆتايى ھات، ئەۋ زارەي لە پرسىيار كرىد نەدەكەۋت ھەنوۋەكە پرە لە خۆل، ئىدى لەمەۋلا چ دەستىكى لەۋ مېھەبانتر و چالاكتر شك نابرى تا بەرد و زەريا و نان و ژن نەۋاش كات!"

حەجمىنم نەبوو، نەك لەخەمدا، بەلكو لە تورپەبېدا. ھاۋارم كرىد: "ئەمە زولمە، ئەمە زولمە! ئاخىر رۆحگەلى ۋەك وى نابى بمرن. چما ئايا ئەرز و ئاۋ و ئاگر و رېكەۋت دەتوانن زۆريا يەكى تر دوستكەن؟"

گەرچى چەند مانگىك لە ھەۋالى بىن خەبەر بووم، بەلام چ نىگەران نەبووم، ۋەك بلتى باۋەرم بەنەمرىي وى ھىنابى. بەخۆم گوت: "ئەدى چۆن دەپى سەرچاۋەيەكى ئاۋا وشك كا؟ چۆن چىرۆن دەتوانى رۆخىكى سەركىشى و ناچاركا قەپال بەخاكدا بكات؟ چما لە دوا لەحزەدا پېكەنېن، سەمايەك، يان ھەر فىلېكى ترى شك نەبرد تا چىرۆنى پېن فرېۋا و لەدەستى ھەلبى؟"

بەدرىژايى شەۋ نەمتوانى بنوم، يادەۋەرىيەكان بەخىرايى يەك لەدواي يەك رىز بىۋون تا نىگەران و شەكەت بەپېلىكانەي زىمندا سەركەون، ۋەك بلتى بىيانەۋى زۆريا لەئەرز و ھەۋادا كۆكەنەۋە و نەھىلن

تردا گه مه بکا، پاشان خۆم وهک هه زه کارێک ده بێنی که له گهڵ هاورێکانیدا به سههر شورا
فینسیسیاییه که دا پیا سه ده کات، ئه و شورا فینسیسیاییه که به سههر زه یادا ده بێنێ. ئیواریه و
شنه یه کی فینک هه لێ کردوه، شنه یه کی تژی به خویی زه ریا، گو له یاسه مین له باخچه چکۆله کانی ده رو
دراوسینه، بۆنی عه تری کچه گه لێک که ئه وانیش پیا سه یان ده کرد و پیده که نین و سه ریان ده کرده سه رمان
تا ئاورێک بده بینه وه و ته ماشایان که یین، به لام ئیمه له بهاری خوا وهنده وه ده واین و له وتووێژی ئه وده
بووین که چما رۆح نه مره یان نا! هه ر کاتییک مانگ ده بووه چواره و ده دره وشایه وه، سه رمه ستیه کی
ئه فسووناوی بالی به سههر بوئمدا ده کیشا، ده رگا و خشتی سووری سه ربانی خانوه کانییش سه رمه ست
بوون، به ردو دار و سه رچاوه و بورجی ناقوسه کان جلکی قورسیان داده کهد و له ژێر باری قورسیاییه ک
خۆیان رزگاره کرد که به درێژی رۆژ پرزه ی لێ بریوون. هه نوکه رۆحیان له رووت و قووتیه کی ته واه و
له ژێر تریفه ی مانگدا پرشنگی ده دا.

یه که مین پایزه باران باری، ئاسمان بۆ سههر ئه رز دابه زی، تۆوه کان سه ربان له په ناگه کانی خۆیا نه وه
هێتیا به ده ری و شاد و خه نی چاوانیان له ئاسمان بری. هه نوکه چوارچێوه ی ماله بابم گه لێک پین ته نگ
بوو، ته نه ای ته نها خۆم گه یانده خانووه یه کی چکۆله و چۆلی یه کی که له هاو رێکانم. خانووه که له ده ره وه ی
شار و که وتبووه که ناری زه ریا وه، خاوه ن هه وشه یه کی بازه یی و چواره ده ورگیارو به دیواری به رز، دوو دار
لیمۆ و دار سه روویه ک و چه ند ئینجانیه ی ریحان و شیوه ران له هه وشه که دا بوون، ده رگای خانووه که قورس
و له سی چینکۆی ته خته یی و به سی چین دروست کرابوو که کوتومت له ده روازه ی قه لا ده چوو، کێلۆنی
ده رگا که به راده یه ک قورس بوو که بۆ راکیشانی ده بوو هه ردوو ده ست و ته وای هێزی خۆت بخه ستبا یه
گه ر. چ به خته وه ریه یه ک دایگرتم کاتییک کێلۆنه که م راکیشا و ده رگا که م داخست، ئیدی به ته نی مامه وه و
چ که سی نه یده توانی پێ بێتته خه له وه مه وه. به سوپاسگوزارییه وه له کێلۆنی ده رگا که م روانی و پیم گوت:
"کاتی ده چه مه به هه شت، قایم له بنه نگه لگی خۆم ده نیم و له گه ل خۆم بۆ نه وینده رت ده به م!" هه ندی که س
ئه و ئه شیایانه له بن هه ده نگه ل ده نین که بۆ گوزهرانی ژبان، کاریان پین کردوون، هه ندی که سیتر ئه و رمانه
هه لده گرن که پێیان جه نگیون، خه لکانیکه تر ئه و قه له مانه ده به ن که پێیان نووسیون، خه لکانیکه تریش
ده ستی دولبه ره کانیان ده گرن. ده ی منیش ئه م کێلۆنه له گه ل خۆمدا ده به م.

چ به تامه ته نها بیه ت و گوئی بۆ هه ناسه هه لکیشانی زه ریا رادیریت، گوئی رادیریت بۆ دا کردنی یه که مین
دلۆیه باران به سههر دار لیمۆ دار سه رووی هه وشه دا و هه ستبه که یه ت و تۆیک خه ریکه هه ناوت ده کرۆژی.
زۆریا له ناوه مه را وه ک قۆزاخه یه کی پێچراو له تویکه لگی تۆکه مه و ته نک راکشایوو، جووله ی
نه ده کرد، به لام هه ستم ده کرد شه و و رۆژ یزاوتیکی پێ نه یی له ئه یو ئه و قۆزاخه یه ک له کاردا یه، هێره هێور
ده مه ره کانی پێ ده بوون له خوین و گوشتی جه سته ی نه رم ده بوو - تویکه له که له هه ر ساتیکدا بۆی هه بوو
لای شانه کانییه وه درزی تی بێ و باله ناکامل و نه کراوه و بێ توانا کانی وه دیار که ون. کریمیک له نیو
قۆزاخه که دا راکشایوو که هه ناسه یه کی شیتانه ی کوتوپر و مه له کوتی تی هاتوو، هه ر بۆیه خوا خوی بوو
له شیوه ی په پوله یه که دا بیه تته ده ری. منیش خوره ی یه که مین بارانم ده ژنه فت، ده نگی قلیشبردنی عه رد که

بارانی له خۆیدا جیه گه ده کرده وه، ده نگی ده نکه گه نم که له نیو خاکدا ئای ده خواز ده وه و ده ئاوسا و په گه
سه وه تۆکه مانی خۆی به خاکه وه گری ده دا، پاشان خاکه که ی لاده برد و قه دی به ره ئاسمان هه لده بری تا
گه مکه بیه تته نان و خه لکی بیه خۆن بۆ ئه وه ی به زیندوویتی بیه تین و خوا وه ند له مردن رزگار که ن. به ردی
گویم راده تیرا و ده نگی رۆحیکم ده ژنه فت که له پال هه ر په لکیکی چکۆله ی گیادا وه ستابوو تا له گه شه و
ئه نجامدانی ئه رکه که ی له سههر ئه رز کۆمه کی بکات. لیره له قه لای ته نه ایی خۆدا هه ستم ده کرد ته نه ات
ناچه ره ترین مه خلوقاته کانی خودا - ده نکه گه نم، کریم، مېرووله - کوتوپر نه سه بی مه له کوتی خۆیان
وه بیه رده تته وه، دیوانه یییه کی له خوا وهنده وه نازیل بوو ده یانگری و ده کارن پله به پله هه لگزی تا ده ست له
غرووری خوا وهنده وه بدن و هاوشانی فریشته و مه لایکه ته کان له پالیدا را وه ستان، نه ک هه ر ئه وهنده،
به لکو بۆ خۆشیان بینه مه لایکه ت.

کاتی به زۆریا ئاشنا بووم، ئه و کاته ی که هیه شتا سیبه ره که ی ده که وته سههر عه رد و زانیم نه جه سته ی و
نه گۆزانی و ته نه ات نه سه ما که شی هیه ند گه وه نه بوون جیه گه ی و بیان تیده ابیه تته وه، له خۆم پرسی چما
به درزیدنی قۆزاخه که چ جو ره درنده یه ک له ناخمه وه بیه تته در. دردۆنگانه چاوه ری بووم، چ درنده یه ک، چ
به ره وه تیکه برسی، چ بلتسه یه کی نه مر و ئاومید؟ به خۆم گوت: "کاتی کریم، کریمی ناچه ره گه ره کی بێ
بیه تته په پوله، ئه دی ئه ی زۆریا گه ره کییه تی بیه تته چی؟"

ئه وانه رۆزانیکی پیرۆزن له رمانی پیرۆز. باران ده باری، هه وره کان په یه وه و خۆری تازه کی خۆشتوو
وه دیار که وت، گو له لیمۆ به ری گرت و لیمۆی سه وز و پیرۆز به دره خته کانه وه ده دره وشانه وه. شه وانه
ئه ستیره کان وه دیار ده که وتن و به ژوور سه رمه وه ده گه ران و له خۆر ئاوا دا ده که وتن، زه مه ن وه ک ئای زه مزه م
خوره ی ده هات، هه ستم ده کرد سه رم به دلنیایی و ئازایه تیه وه وه ک که شتییه که ی نوح به سههر زه مه ن و
گه رادا دا، تژی له هه موو جو ره دووانه یه ک، ئاژهلان، مه لان، ئینسان و خوا وهنده کان - چاره که ی هه لدا وه
و ده چیه تته پێش. هه موو یاده وه ریه کانم کۆکرده وه، سه ره له نوی به هه موو گه شته کاغدا سه فه رم کرده وه و
هه موو ئه و رۆحگه له مه زانانه م گه رانده وه زه یین که له ژیاغدا مۆم بۆ داگیرساندبوون و ئیدی شه پۆل شه پۆل
خوینی خۆم بۆ خۆرا کدانی تۆوه که ی ناخم ده به خشی و چاوه ری بووم. خۆراکی ئه و تۆوه هه نگوینیکی
گرانه ها بوو که دوای عومریک هه لمرینی بۆنخۆشترین و ژه راویترین گو ل کۆم کرد بووه. بۆ یه که مین جار
مانای واقیعی ئه فینی باو کایه تیم چه شت و زانیم کور چ سه رچاوه یه کی نه مریه. ته واییک وه ک ئه وه ی
که مرواری مایه ی نه خۆشیی سه ده دف و له هه مان کاتیشدا مه زنترین ده سه که وتیته ی، ئاوا منیش هه ستم
به شه رزه یی و (تا) م له خویندا ده کرد و له هه مان کاتیشدا په یامیکه نه یی له و سه رچاوه قوولا نه وه که
له چاره نووسا زترین ساتی ژیاغدا پێیان گه یشتبووم - یان له وه دا بووم پێیان بگه م - ده هاته در. ناخه
چاره نووسم له سههر بناغه ی ئه م تۆوه، ئه م کورپه دیاری ده کرا.

پاییز تیه پر ی و زستان هات، له کیلگه کیلراوه کانی ده وره به ری خه له تگه که مدا پیا سه م ده کرد و وره ی
ئه و عه رده بێ گزۆگیایه م ستایش ده کرد که تۆوی له ناخی خۆیدا ده پاراست و به باوه ر به خۆیوه نه وه

چاوه‌پیتی هانتی به‌هاری ده‌کرد. منیش له‌گه‌ل خا‌کدا چاوه‌پیمده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد جینسی خۆم گۆزیوه، وه‌ک بلتی بوویتمه‌ ژن و وه‌ک عه‌رد تووه‌که‌م - وشه - خۆراکده‌م و چاوه‌پیتی به‌م. به‌خۆم گوت: "خۆزیا بمتوانیبا ته‌واوی ئازار و ئومیدده‌کانم له‌م وشه‌به‌دا به‌رجه‌سته‌ کردبا و کاتی ده‌رکی عه‌رد ده‌که‌مه‌وه تا برۆم، ئەم کۆرهم له‌ دوا‌ی خۆم جی‌ هه‌شتبا!"

زاهیدیکم بیرکه‌وته‌وه که رۆژتیکیان له‌ چیا‌ی ئاتوس بینیبوم. گه‌لای سپیداریکی نابوو به‌ر رۆشنایی و دیقه‌تی لێ دده‌ا و هۆن هۆن فرمیسکیش له‌ چاوانییه‌وه ده‌رژایه‌ خوار. چه‌په‌ساو له‌جیتی خۆم راوه‌ستام و پرسیم: "باوکی بیروژ، ئەری له‌و گه‌لایه‌دا چ ده‌بینی که ئاوها تو‌ی هه‌یناوه‌ته‌ گریان؟" وه‌لامی دامه‌وه: "مه‌سیحی له‌خا‌چدراو ده‌بینم!" وای گوت و گه‌لاکه‌ی ئەمدیو و ئەودیو کرد و رو‌خساری له‌ خۆش‌حالی‌دا پرشگی دا.

ئهمجاره‌یان پرسیم: "ئهی هه‌نوکه‌ چ ده‌بینی که ئاوها خۆش‌حالی‌ت؟"

- "کۆرهم‌که‌م، مه‌سیحی را‌بوو ده‌بینم!"

چ ده‌بوو گه‌ر هونه‌رمه‌ندیش به‌هه‌مان شتیه‌ توانی‌بای سه‌رله‌به‌ری ئازار و ئومیدده‌کانی له‌نا‌چیزه‌ترین به‌شی دونیا- له‌میروو، سه‌ده‌ف، دلۆیه‌ ئاودا - بینیا. نه‌ک ته‌نها عه‌زاب و ئومیدده‌کانی خۆی، به‌لکو عه‌زاب و ئومیدده‌کانی هه‌موو که‌ون، چ ده‌بوو گه‌ر توانی‌بای له‌هه‌ر خورپه‌یه‌کی دلدا، ئینسانی له‌خا‌چدراو و ئینسانی را‌بووی بینیا! چ ده‌بوو گه‌ر په‌ی به‌وه‌ بردبا که میرووله و ئەستیره‌و مارماسی و ئەندیشه‌کان وه‌ک ئیمه‌ له‌رحمی هه‌مان دایکه‌وه هاتوونه‌ته‌ ده‌ر و تیگه‌یشتبا هه‌موومان عه‌زاب ده‌چیژین و هه‌ر هه‌موومان چاوه‌پیتی هانتی رۆژتیکیان چاوانان بکه‌ینه‌وه و بیه‌نین هه‌موومان یه‌کتیکین و - ئیدی رزگاربین.

هه‌رگیز ئه‌و مانگه‌ عیرفانییه‌ی چاوه‌روانیم له‌یاد نا‌چیته‌وه، خسه‌ی گه‌لا لیمۆ، فرینی هه‌نگ، ئارام نه‌گرتن و لیکدا لیکدا ئاه هه‌لکیشانی زه‌ریا و خۆکیشانی به‌ده‌رگای ماله‌که‌مدا، تیپه‌پینی قۆره‌یه‌که‌ به‌سه‌ر سه‌ریاندا - ئەمانه‌ هه‌موو ئازاریان دده‌ام و کولی گریانیا‌ن به‌رده‌دام. پێده‌چوو خواوه‌نده‌ک جه‌سته‌می به‌ر قامچی دای و جه‌سته‌م ته‌نانه‌ت هه‌سه‌له‌ی هه‌لکردنی شنه‌یه‌کی به‌سه‌ریدا نه‌مای.

تا دواجار ئیدی رۆژتیکیان نه‌متوانی له‌وه‌ زیاتر به‌رگه‌ بگرم، ئەزمونی سالانی له‌وه‌به‌رم فی‌ری کردبوم که تاقه‌ ریگه‌ی خۆر‌زگارکردنم له‌ئازاری به‌سو‌ی و شاگه‌شکه‌ بوون و وه‌ده‌سته‌هینانه‌وه‌ی ئازادیم ئەوه‌یه‌ که به‌وشه‌گه‌لی سیح‌ر ئەو ئازاره‌ یاخود ئەو خۆشییه‌ ئەفسوونکه‌م. له‌ولاته‌ گه‌رمه‌سیرییه‌کاندا، کرم‌تیک‌ی زۆر ورد و قه‌یتانی، پێستی بونیاده‌م درز تیده‌با و ده‌یخوا، سیح‌ریاز ده‌گاته‌ جی و (نای)ه‌ سیح‌راوییه‌که‌ی ده‌ردیتنی و ده‌یژنه‌نی، کرمی ئەفسوون بوو وه‌دیارده‌که‌وئ، ورده‌ ورده‌ خاو ده‌بیته‌وه‌ و دیتنه‌در. ئاخ‌ر (نای) هونه‌ریش هه‌ر ئاوها‌یه.

رۆژانی ئارام و به‌تیشکی هه‌تاو شو‌راوی به‌نیوه‌ری هانتن. رۆژانێک که خواوه‌ند به‌میه‌ره‌بانایی په‌های خۆی له‌چله‌ی زستاندا دایناون تا مه‌له‌ زه‌ریاییه‌ به‌سته‌زمان و گونا‌هه‌کان بتوانن به‌دل‌نیاییه‌وه‌ له‌و رۆژانه‌دا هیلکه‌کانیا‌ن له‌سه‌ر به‌رده‌کان دانین. له‌و رۆژانه‌دا جاریکیان چووم بۆ زه‌ریا و مه‌له‌م کرد، له‌

ئای زه‌ریا هاتمه‌ ده‌ر و خۆم به‌هه‌تاو وشک کرده‌وه، به‌هه‌موو عومرم تامی ئارامییه‌کی جه‌سته‌یی و به‌خته‌وه‌رییه‌کی رۆحیی ئاوه‌ام نه‌چه‌شتبوو. گه‌رامه‌وه ماله‌وه، په‌ره‌مووچه‌که‌م هه‌لگرت (ئاخ‌ر نا‌به‌که‌ی من ئەوه‌یه) و به‌نهرمه‌ له‌رزتیک به‌سه‌ر قاقزدا نوشتامه‌وه.

ده‌منووسی و ده‌مکوژانده‌وه، نه‌مده‌توانی وشه‌گه‌لی گونجاو بدۆزمه‌وه، گا وشه‌کان هه‌یج و بێ رۆح بوون و گا به‌شیتیه‌کی بێ مانا ئالو‌الا و بری جاری تریش رووتوقوت و پر له‌هه‌وا و چۆل له‌گه‌رمایی. له‌پیتی گه‌رانه‌وه‌مدا له‌ زه‌ریا ده‌مزانێ ده‌م‌وئ چ بلتیم، به‌لام وشه‌ ته‌مه‌بل و جلّه‌و پساوه‌کان بۆ جیگه‌یه‌کی تریان کیش ده‌کردم. ده‌سنووسه‌که‌م به‌زێر و زیو رازایه‌وه و له‌و قالبه‌ سه‌ری کرد که بۆم دارشتبوو. بێ شه‌رمانه‌ فه‌زا و زه‌مه‌نیکی زیاتری داگیرکرد، لیکدا لیکدا له‌گۆراندابوو، نه‌مده‌توانی رو‌خساری دیاری که‌م، رۆحیشم له‌گه‌لیدا ده‌گۆرا و سه‌رله‌نوئ ده‌گۆراو نه‌مده‌توانی رو‌خساری ئەویش دیاری که‌م.

بێ هووده‌ هه‌ولم دده‌ا زاراوه‌یه‌کی ساکار و بێ زێر و زیو بدۆزمه‌وه، زاراوه‌یه‌که‌ هه‌ستم پر نه‌کا له‌ خشل و تیکویتیکی بدا. ئەری ئەو سو‌فیه‌ موسولمانه‌ تینوه‌ که‌ی بوو که جامه‌که‌ی بۆ ناو بی‌رتیک شو‌ر کرده‌وه تا ناو هه‌لگۆزێ و تینوتیتی خۆی پێشکیتنی؟ جامه‌که‌ی هه‌لکیشا و بینی پر بووه‌ له‌ زێر، زێره‌که‌ی رۆکرد و هه‌مدیس جامه‌که‌ی شو‌ر کرده‌وه و پاشان را‌یکیشایه‌وه و بینی ئەمجاره‌ش پر بووه‌ له‌ زێر، ئەمیشی رۆکرد و گوتی: "خودایا، من ده‌زانم تو‌ پری‌ت له‌ که‌نز، به‌لام ته‌نها تو‌زتیک ئاو‌م بده‌ری بیخۆمه‌وه، ئاخ‌ر من تینومه‌!" جاریکی تر جامه‌که‌ی شو‌ر کرده‌وه و ئاوه‌که‌ی هه‌لگۆزی و خواردییه‌وه. وشه‌ پێویسته‌ ئاوها بێ، بێ زێر و زیو.

حالی بووم جاری کاتی نووسین نه‌هاتوه‌، ئاخ‌ر هه‌شتا گۆرانکاری نه‌یتنی ناو تو‌وه‌که‌ کامل نه‌بوو. بۆیه‌ قه‌له‌م دانا.

بیرم دێ جاریکیان قۆزاخه‌یه‌که‌م له‌ قه‌دی دار زه‌یتوونیک کرده‌وه و له‌نیو له‌پی ده‌ستمدا دامنا، له‌نیو تو‌یکله‌ ته‌نه‌که‌ییدا مه‌خلو‌قیکی زیندووم به‌رچاوکه‌وت ده‌جولا‌یه‌وه، هه‌لبه‌ت پرۆسه‌ی نه‌یتنی ناو قۆزاخه‌که‌ گه‌یبیوه‌ کو‌تایی، په‌پوله‌ی ئاینده‌ که هه‌شتا ئازاد نه‌بیوو، به‌له‌رزتیک ئارامه‌وه‌ چاوه‌پیتی ئەو ساته‌ پیرۆزه‌ بوو بیته‌ ده‌ری و سلاو له‌ هه‌تاو بکا، په‌له‌ی نه‌بوو، پشت ئەستوو به‌رووناکی و هه‌وای گه‌رم و یاسای ئەبه‌دی خودا چاوه‌پیتی بوو.

به‌لام من په‌له‌م بوو، ده‌مویست هه‌رچی زووتره‌ شاهیدی روودانی مو‌جیزه‌ بم، ده‌مویست بی‌یم چۆن جه‌سته‌ له‌ گۆر و کفن دیته‌ ده‌ری و ده‌بیته‌ رۆح، دانه‌ویه‌وه و به‌هه‌ناسه‌م که‌وتمه‌ گه‌رمکردنی قۆزاخه‌که‌، هه‌ر هه‌ینده‌ و ئیدی زوو به‌زوو درزتیک که‌وته‌ پشتی قۆزاخه‌که‌ و هه‌یور هه‌یور ته‌واوی کفنه‌که‌ له‌سه‌روه‌ه‌ بۆ خواره‌وه‌ درزی برد، په‌پوله‌ی ناکامل به‌ره‌نگی سەوزی تو‌خ وه‌دیارکه‌وت، په‌پوله‌که‌ هه‌شتا گرمۆله‌ و باله‌کانی نه‌کراوه‌ و قاچه‌کانی به‌زگییه‌وه‌ نووسابوون، له‌ژێر هه‌ناسه‌ی گه‌رم و به‌رده‌وامی مندا به‌ئارامی ده‌جولا و زیندووتر خۆی ده‌نواند. یه‌کتی له‌باله‌کانی که‌ له‌ ره‌نگی خونچه‌ی سپیدار ده‌چوو، خۆی له‌ جه‌سته‌که‌ جیا‌کرده‌وه و که‌وته‌ جووله‌. په‌پوله‌که‌ هه‌ولتی دا ئەو باله‌ی زیاتر بکاته‌وه، به‌لام بێ هووده‌ بوو، نیوه‌کراوه‌ و له‌رزۆک ما‌یه‌وه، به‌زوویی باله‌که‌ی تریش که‌وته‌ جووله‌ و هه‌ولتی دا بی‌کاته‌وه، به‌لام

نهیتوانی و ئەمیشیان بەنیووەکراوی و لەرزۆک مایهوه، منیش بەسەرچلاییەکی بونیادەمانهوه بەردەوام بووم لە گەرمکردنەوی پەپوولەکه و بالە ئیفلێجەکانی بەهەناسەم، بەلام ئیدی بالەکان لە جوولە کەوتن و وەک بەرد بێ گیان و وشک هەلگەران.

دلەم لیورپێشبوو لە کەسەر، ناخەر بەهۆی پەلەپەل و بەهۆی ئەووە که غیڕەتم دابوو بەرخۆم یاسای ئەبەدی پێشیل کەم، پەپوولەکەم کوشتبوو. هەنووکە جەنازەیهک بەسەر لەپی دەستمهوه بوو. سالانێک تێپەریون، کەچی ئەو جەنازە چکۆلەیه گەورەترین باریکە که بەسەر کۆلی وێژانمەوه هەلمگرتوو.

ئینسان پەلەیهتی، بەلام خاوەند پەلە ناکا. لەبەر ئەمەیه کارەکانی ئینسان شیواو و ناتەواون و کارەکانی خاوەندیش ڕێک و تەواو. بەچاوانیکی فرمیسکاوییهوه سوێندم خوارد که ئیدی ئەم یاسا ئەبەدییه پێشیل نەکەم، وەک درەختیەک قامچی باو خۆر و بارانم دەچەشت و بەباوەر بەخۆیوونەوه چاوەڕێم دەکرد، تا ساتی پشکوتنی گۆل و گەییی میوه دەهات.

بەلام بنۆر، لەهەمان لەحزەدا سوێندەکەم دەشکاند، گەرچی هێشتا قۆزاخەکی زۆریا کامل نەببوو، کەچی پەلەم بوو کفنەکی بەکەمهوه. تەواوی هەموو ئەو شتە هەلیت و پلیتانەم دراند که لەسەر قاقز نووسیویوم و چوومه دەرەوه تا لەنێک زەریاوه راکشێم.

ئەو قسەیهەم بێرکەوتەوه که جارێکیان زۆریا پێی گوتم: "من هەمیشە جوێرێک رەوتار دەکەم وەک ئەوێ نەمر بێ!" رەوتاری خاوەند ناوهایە، ئیمەیش خەلکانی فانی، دەبێ شوێنپێی وی هەلگەرن، نەک لەرووی خۆبەزلزانی و لاسارییهوه، بەلکو لەرووی پەرۆشبوونی رۆحەوه بۆ بالایی. هەولەدان بۆ لاساییکردنەوی خاوەند، تاکە شیوازیکی ئیمەیه بۆ تێپەراندنی سنووردارییهکانی بەشەرییهت، تەنانەت گەر ئەو تێپەراندنەش لە لەحزەیهک زیاتر نەبێ (ماسییه بالدارەکه وەبیر خۆت بێنەرەوه!) مادامەکی ئیمە لەجەستەماندا حەسین، مادامەکی ئیمە قۆزاخەین، ئەوا ئەو فەرمانگە لە سەختانەوی لە لایەن خاوەندەوه خراوەتە سەر شانی ئیمە بریتین لە: ئارام بگر، رامیته، متمانەت هەب!

لە ناوایوونی خۆرم روانی، دوورگە چۆلەهۆلەکی بەرامبەر، گۆلرەنگ و دەم بەپێکەنین، وەک گۆنای دواي ماچ پرشنگی دەدا. دەنگی تەبیرە سترانچەرکانم دەژەنەفت که شەکەت و ماندوو دواي رۆژێک لە راو و گۆزانی، خەوالوو دەگەرێتەوه مالهه تا بنوون، زوو بەزوو ئەستێرەکان هەلەهاتن تا جێگەیی یەک بەیهکی تەبیرەکان بگرنەوه و ئیدی رەورەوی شەو دەکەوتە سوورانهوه. نیوہەشو دێ و کازتۆه دێ و هەلبەت خۆریش هەلەدێ و رەورەوی رۆژیش دەکەوتێتە سوورانهوهی خۆی.

ریتمیکی مەلەکوئی، تۆوەکانی ناو خاک، مەلان و ئەستێران هەموویان ملکەچی ئەم ریتەمن، تەنێ ئینسانە دەستی یاخیوون هەلەدەبرێ و دەیهوێ یاسا پێشیل کا و ملکەچی بکاتە ئازادی. لەبەر ئەمەیه که لەنبو هەموو مەخلووقەکانی خودادا تەنها ئەوه گۆناهی لی دەوهشیتەوه، ئەدی گۆناکردن مانای چی؟ یانی تیکۆپێکدانی هاوگونجان و هاوئاھەنگی (ھارمۆنی).

بەهەستکردنم بەوێ سەفەرێک حەوسەلەوی ئارامگرتنم پێ دەبەخشێ، لە بەلەمیتکدا دانیشتم که بەرەو دوورگە چکۆلەکانی سانتۆرین، ناکسۆس، پارۆس و میکۆنیۆس دەچوو لەزەریای دلرپیتی ئیژە. گوتومە و هەمدیس دەیلێمەوه: یەکیک لە مەزنترین ئەو چێژانەیی لەم دونیایەدا بەبونیادەم بەخشاوه، ئەوێه بەھاران، کاتێ شەیهک هەلەدەکات بەزەریای ئیژەدا سەفەریکا. من هەرگیز نەمتوانیوه چ جیاوازییهک لەنیوان ئەوه و بەهەشتا بدۆزمەوه. چ لەزەتیکی ئاسمانیتر یا زەمینییتر دەتوانێ ناوا لە هاوئاھەنگی تەواودا بێ لەگەڵ جەستە و رۆحی بونیادەمدا؟ ئەم لەزەتە تا سنووری سەرمەستبوون دەچێ. بەلام سوپاس بۆ خودا لەوه تێناپەرێ و بەم پێیە دونیای ئازیز و بێناو مەحف نابی. بەپێچەوانەوه، نادیار وەدیاردەکوێ، ئەوێ ناومانناوه خاوەند و ئەبەدییت و جوانی، لەبەلەمەکەدا دادەنیشن و لەگەلماندا سەفەردەکن. لەساتەوهختی ترسناکی مەرگدا، چاوانت لیکنێ، ئەگەر سانتۆرین و ناکسۆس و پارۆس و میکۆنیۆست بینی ئەوا بێ ئەوێ بچیتە ناو گۆرەوه یەکسەر خۆت بەبەهەشتا کردوو. باوہشی ئیبراھیم و بەهەشتی نامادیی مەسیحییهت چییه لەچاوە ئەم ئەبەدییهتە گرێکییهی که لە ناو و گردۆلکە و بای دلرپیتی باکوور خولقاوه؟

خەنی بووم بەوێ ئینسانم، ئینسان و گرێکستانی. بەو پێیە دەمتوانی زەریای ئیژە بەھی خۆم بزائم. میراتی باوانم - بەشیوہیهکی غەریزی و بەبێ دەستێوەردانی شێتێرانە لەلایەن فیکری ئەبستراکتەوه- دەمتوانی لەنیوان دوورگەکاندا لە بەختەوهرییهکەوه بچم بۆ بەختەوهرییهکی تر بەبێ ئەوێ لەسنووردارییهکانی رۆح ئەولادتر بچم. ئەم دوورگە مەلەکوئییانە وەک تووکی نەرمی سینگی کەویک پرشنگیان دەدا، لەژێر سێبەر و هەتاودا هەر ساتیک و بەرەنگیک وەدیاردەکەوتن، گا بەرەنگی قاوہییەکی تۆخ و گا درەوشاوه بەتەپوئیتیکی ئالتوونی که کازبوان لەگەڵ گۆلی سوور و نیوہروان سۆسەنی پاک و دەمەو مەغریبانیش لەگەڵ وەنەوشەیی گەرمدا رۆتێزابوو.

ئەم سەفەری مانگی هەنگوینی ئاسایە دوو هەفتە درێژیکینشا. کاتێ گەرمامەوه خانووه چکۆلەکی کەنار زەریا، ئیدی زەینم گەرابۆوه شوینی خۆی و دلێشم بەئارامی لیتی دەدا. مەسیح و بوزا و لینین، ئەو سێ چەتە زەریاییه مەزن و ئازیزەیی زبائم بزر نەببوون، بەلکو لە بوولالی یادەوہریدا وەک هیرۆگلیفایەکی زیننەتی دەدرەوشانەوه.

لەتەواوی ماوہی سەفەردا، چکۆلەترین مەشغەلەتی زەینی ئەقلمی شلوێ نەکرد. چ خەونیکیشم نەبیینی تا وەبیرم بێنیتەوه که گرفتی داھێنانم هەیه و دەبا یەکلایی بکەمەوه، بەلام نەمتوانیوو. دونیام ساکار دەبیینی و دەمژەفت و بۆنم دەکرد. وەک بلێی رۆحیشم بووبیتە جەستە و ئەویشم لەدۆخیکی تەندروستدا دەبیینی و دەژەنەفت و بۆن دەکرد.

ئەو دوو نیگارکیشەیی سەردەمانی دێرین کێ بوون که لەسەر ئەوێ کامیان دەتوانێ وردتر و پێنەیی دونیای بێناو بکیشی، کێ بەرکیتی یەکتریان دەکرد؟ یەکەمیان وینەیی پەردەیهکی پیشانی ئەوی تر دا که کیشابووی و گوتی: "ئەلەعان پیت دەسەلمێنم من باشترم؟" دووہمیان گوتی: "باشە، پەردەکه لایەرە تا وینەکه ببینم!" هونەرمەندی یەکەم بەپێکەنینەوه وەلامی دا یەوه: "پەردەکه خودی وینەکه بە!"

لهماوهی سه‌هه‌ره‌که‌مدا به‌زه‌ریای ئیژده‌دا، به‌قوولی هه‌ستم ده‌کرد که له‌راستیدا په‌رده‌که وینه‌که‌یه. چه‌نده به‌سته‌زمانه‌ ئه‌و که‌سه‌ی بۆ بینه‌ی وینه‌که، په‌رده‌که لاده‌با، ئاخ‌ر جگه‌ له‌ فه‌وزا چ شتیکی تر نابینی.

چه‌ند رۆژیکی تریش غه‌رق له‌ بیده‌نگیی گۆشه‌گیریدا مامه‌وه. وه‌رز وه‌رز ی به‌هار بو، له‌ژێر دارلیمۆبه‌کی شکۆفه‌کردودا دانیشتم و ئه‌و شیعره‌م له‌به‌رخۆمه‌وه گوت‌وه که له‌جیای ئاتووس بیستبووم: دار بایه‌م خوشکی، له‌باره‌ی خواوه‌نده‌وه بۆم بدوئ! که وام گوت، داربادام شکۆفه‌ی کرد و گولی گرت! هه‌ر به‌راستی په‌رده‌که به‌شکۆفه و مه‌ل و ئینسانه‌وه چنرابوو - ده‌بێ ئه‌مه‌ش خواوه‌ند بێ. ئه‌م دونیایه، به‌و جۆزه‌ی سه‌رده‌مانیک پیتم و ابوو پۆشاکێ خواوه‌ند نییه، به‌لکو خودی خواوه‌نده، شتیه و ناوه‌رۆکیان یه‌کیه‌که، له‌ حه‌ج ئیژده‌ییبه‌که‌م گه‌رامه‌وه و ئه‌م یه‌قینه، ئه‌م غه‌نیمه‌ته‌ گرانه‌هایه‌م پیتم. زۆریا ئه‌مه‌ی ده‌زانی به‌لام نه‌یده‌توانی بیلی، به‌لکو ئه‌وه‌ی به‌سه‌ما ده‌گوت. به‌خۆم گوت: "چ ده‌بوو گه‌ر بمتوانیبا ئه‌م سه‌مایه‌م بکهدایه‌ته وشه!"

کوئوپر زه‌ینم کرایه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت ته‌واوی ئه‌و سالانه‌ له‌ دووی خواوه‌ند بووم، که‌چی سه‌رنج نه‌داوه که رێک و راست له‌ به‌رده‌مدا بووه، ته‌واویک وه‌ک ده‌سگیرانیک که پیتی وایه ئه‌لقه‌ی ده‌سگیرانیی بزرکردوه و به‌دردۆنگی هه‌موو شوتیکی له‌دوو ده‌گه‌رێ، که‌چی ئه‌لقه‌که وا له‌ په‌نجه‌ی خۆیدا. گۆشه‌گیری و بیده‌نگی و زه‌ریای ئیژده‌ نه‌هینی و به‌میه‌ره‌بانی هاریکاریان ده‌کردم، زه‌مه‌نیش که یه‌کیکتیر له‌ هاوکارانم بوو به‌زور سه‌رمدا تیده‌په‌ری و تۆه‌که‌ی له‌ ناخندا ده‌ترووکاند. شانبه‌شانی مه‌لان و ئه‌ستیران خۆم به‌پێچه‌کی ئه‌به‌دییه‌ته‌وه گریدا و هه‌نوکه پیتم وایه بۆ یه‌که‌م جار له‌ژبا‌ندا هه‌ستم کردبێ ئازادیی راسته‌قینه‌ چیه: ئازادیی راسته‌قینه‌ بریتیه‌ له‌ ته‌وقی خواوه‌ند له‌ گه‌ردنکردن - به‌واتایه‌کی تر ته‌وقی هاوئا‌هه‌نگی له‌م‌لکردن.

داهینان وه‌ک ئه‌قین گه‌رائیکی ئه‌فسوونگه‌رانه‌یه، لیواولێو له‌بێ یه‌قینی و خوربه‌ی کوئری دڵ. به‌یانیی هه‌ر رۆژیکی که بۆ ئه‌م گه‌رانه‌ عیرفانییه‌ ده‌چومه‌ ده‌ر، دلم له‌تاو شپه‌زیی و کونجکایی ده‌که‌وته‌ خوربه‌ له‌گه‌ل له‌خۆیابوونیک ئه‌هرمه‌نانه‌ی سه‌ر (که نازانم چۆن و بۆچی) له‌خۆنه‌و یستیه‌کی قوول و له‌ وه‌سفنه‌هاتوو ده‌چوو، چونکه‌ بێ ئه‌وه‌ی پێشتر ئه‌وه‌م له‌زه‌یندا هه‌بێ، هه‌ر له‌یه‌که‌م رۆژه‌وه به‌ترسه‌وه په‌یم به‌وه‌ برد که له‌ دووی راوکردنی کام مه‌لی نادیار - ده‌شێ نه‌بوو - بووم.

چیاکان پر له‌ که‌و بوون و رێگه‌وبانه‌کانیش پر له‌ قومری و زه‌ریاچه‌کانیش پر له‌ مروای کتیی، به‌لام من به‌لای ئه‌م هه‌موو گۆشته‌ به‌تامه‌دا تیده‌په‌ریم و هیلنجم ده‌دا، ئاخ‌ر ئه‌ز له‌دووی راوی مه‌لیک بووم که نه‌ده‌گیرا و جارناجار له‌قوولایی دلمدا ده‌نگی به‌یه‌کدانی باله‌کانیم ده‌ژنه‌فت، مه‌لیک که ته‌نها له‌ بال دروست ببوو، هه‌ولم ده‌دا جه‌سته‌ بده‌مه ئه‌م مه‌له‌ تا به‌شکه‌م بتوانم راوی که‌م.

سه‌ره‌تا نه‌مه‌ده‌توانی ناویک له‌م مه‌له‌ به‌نێم، ده‌شێ خۆم نه‌مویستبێ، چونکه‌ باش ده‌مزانی ناو زیندانی رۆحه. رۆح هینده‌ ده‌گوشێ تا له‌وشه‌دا جێگه‌ی کاته‌وه، ناچاری ده‌کا تا ته‌واوی تایه‌مه‌ندییه‌ گرانه‌به‌ه و له‌گوزارشت نه‌هاتوه‌کان که ناتوانی ئالته‌رناتیفیکیان بۆ بدۆزێته‌وه، بباته‌ ده‌ره‌وه‌ی سنوووری ئه‌م ناوه‌وه.

به‌لام زوو به‌زوو په‌یم به‌وه‌برد که ئه‌م بێ ناوییه، پرۆسه‌ی راوه‌که‌ دژوار و دژوارتر ده‌کا. نه‌مه‌ده‌توانی شوتیگه‌ی نیچیره‌که‌م بدۆزه‌وه و داویکی بۆ بنێمه‌وه. ئاماده‌یی نادیار له‌هه‌موو شوتیکی پیاسه‌ی ده‌کرد. ئینسان ناتوانی پشتیوانی ئازادیی ره‌ها بێ، ئاخ‌ر ئاوه‌ ئازادییه‌ک به‌ره‌و ئاژاوه‌ ریتونی ده‌کا. گه‌ر بۆ ئینسان په‌خسیبا به‌ئازادیی ره‌هاوه‌ له‌دایکبا، ئه‌وا گه‌ر ویستبای که‌لکیکی له‌سه‌ر ئه‌رز هه‌بێ، یه‌که‌مین ئه‌رکی بریتی ده‌بوو له‌سنووردارکردنی ئه‌و ئازادییه. ئینسان ده‌توانی ته‌نها له‌ گۆره‌پانیک دیا‌ریکراو و سنوورداردا هه‌لسووری. له‌ کاتیکیدا که من له‌خواریانی تیه‌په‌راندنی بیتوانایی ئینسان بووم، ئه‌وا ده‌بوو ته‌سلیمی ئه‌و بیتوانایییه‌ بام. به‌م پییه‌ و به‌په‌یبردنیکی ته‌واو و تال به‌وه‌ی سنووره‌کانی ئاره‌زووم به‌رتسه‌ک ده‌که‌مه‌وه، ئه‌وا پتیوست بوو ناویک له‌و مه‌له‌ نه‌ینیه‌ به‌نێم که نیازی راوکردنیم هه‌بوو: ناویکی به‌پتی توانا خاوه‌ن سنووری نه‌رم، به‌پتی توانا خاوه‌ن چوارچۆیه‌ی ته‌نک، به‌شبه‌یه‌که‌ که بتوانم گه‌ر به‌ته‌رزیکی نااشکراش بێ، هه‌موو رووداوه‌کانی دواوه‌ و ده‌روبه‌ری بیبیم.

ئه‌م خواسته‌ شه‌و و رۆژ به‌نه‌ینی له‌ناخندا هه‌لده‌سوورا، خوشبه‌ختانه‌ زه‌ینم ئاگای له‌وه‌ نه‌بوو، هه‌موو ئه‌وانه‌ به‌بێ ئاگاداری وی روویان ده‌دا. به‌یانیه‌کیان وه‌ئاگا بوومه‌وه و ناوی مه‌لی پتیستی نه‌کراو و خه‌ته‌رناک له‌ فه‌زادا دره‌وشایه‌وه. مه‌له‌ نه‌بوو، به‌لکو هاواریکی بوو له‌ زارگه‌لی بێ شو‌ماره‌وه. یه‌که‌نده‌ردوو ناسیمه‌وه، ئه‌م هاواره‌ هه‌مان ئه‌و شته‌ بوو که له‌ دووی راوکردنی بووم - هاواری ئاینده، ئه‌و هاواری له‌ پیناویدا خۆم نازار ده‌دا و شه‌رم له‌ پیناویدا هه‌لده‌گیرساند، هاواریکی که له‌ پیناویدا له‌دایک بووم. ئیدی شته‌کانی تر - خه‌م و شادمانیه‌کانم، سه‌فه‌ره‌کانم، چاکه‌خواری و خه‌راپییه‌کانم، شتیکی نه‌بوون جگه‌ له‌پیش‌په‌ریم به‌ره‌و ئه‌و هاواره. مه‌سیح و بوزا و لینین ویستگه‌ بوون و ده‌بوو پتیاندا تیه‌په‌رم، ئه‌وان بوون ده‌سنیشانی تیه‌په‌ری مه‌لی نه‌ینییان ده‌کرد و له‌ رۆلی ته‌په‌ل لێنده‌ردا، مه‌لی هاواریان له‌حه‌شارگه‌که‌ی هه‌لده‌فراند.

که‌واته‌ چ شتیکی به‌هه‌ده‌ر نه‌چوو بوو؟ پیده‌چوو شپه‌زه‌یییه‌ فیکریه‌کانم و له‌م ده‌رگا و له‌و ده‌رگادانه‌کانم هه‌ریه‌که‌یان به‌جیا، کات به‌فیرۆدان بووبن: ئاکامیکی ئه‌قینی په‌رت. به‌لام هه‌نوکه‌ ده‌مبینی که هه‌مووی پیکه‌وه‌ هیلکی ریک و راستیان پیک هیتابوو، راسته‌هیلکی که ته‌نها به‌له‌م ده‌رگا و له‌و ده‌رگادانه‌کان ده‌یتوانی له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌رزه‌ فانییه‌ بچیته‌ پیش. خیانه‌ته‌کانم به‌رامبه‌ر فیکره‌ مه‌زنه‌کان ده‌ستیان نابوو ده‌ستی یه‌کدی و باوه‌ریکی تۆکه‌میان پیک هیتابوو - ئاخ‌ر ده‌سه‌رده‌اری فیکره‌ گه‌وره‌کان بیوم دواي ئه‌وه‌ی پتیان ئه‌فسوون بیوم و به‌تال بیونه‌وه له‌ ئیه‌ام - پیده‌چوو شانس (ناوی چی ئی بنیین؟ شانس نا، به‌لکو چاره‌نووس) خاوه‌نی دوو چاو و خاوه‌نی میه‌ره‌بانی بێ، ده‌ستی گرتبووم و راتومایی ده‌کردم، هه‌نوکه‌ ده‌زانم به‌ره‌و کوئ راتومایی کردووم و چی ئی چاوه‌رێ کردووم. هه‌له‌به‌ت چاوه‌رێ ئه‌وه‌ بووه لێم که هاواری ئاینده‌ بییه‌م، ته‌واوی هه‌وله‌کان به‌کاربه‌ینم تا پتیستی ئه‌وه‌ بکه‌م که هاواره‌که‌ چی لێم ده‌وی و بۆچی بانگم ده‌کا و به‌ره‌و کوئ بانگێشتمان ده‌کا برۆین. خۆین هورۆمی بۆ سه‌رم هیتا و له‌خۆشیاندا قولته‌ قولتی بوو. قه‌له‌م هه‌لگرت و له‌سه‌ری لا‌په‌ره‌که‌وه‌ هه‌وینی خۆش‌نوودانه‌ی دوايه‌مین کاریکم تۆمار کرد که که‌وتبوومه‌ نووسینی:

"سلاو ئىنسان! ئەي كەلەبایی چكۆلەي قاچوقول رووت. راستە - گوئ مەدەرە ئەوئ خەلكانى تر دەيلين - تا تو نه قوقيتي خوري كازيوان هەلئايت!"

بليئسەيەكى فينك و بزئو لەسەر تەوقى سەرم هيلانەي چن کردبوو، هەستەم دەکرد وەك پەرتيكي سوور لەفەزادا دەلەرييەو، مەليكي نەيتي و نەغمەخوئين بوو، كلاوہ ئاسنينيكي ئاگرين بوو بەگورتيكي ئەفسانەبييەو تا توورەيي و ئوميدى جەنگاوەر زياترکات. دلەم بئ ئارامانە لئي دەدا و لەچرکردنەوئ هيتي خوئيەبو، بەلام بەبييني گەرداوي (گەرداويان خواوہند؟) بەرامبەر، ترسي لئ نيشت، جەستەي بەستەزمان چ ئامادەبييەكى بۆ سەركيشي نەبوو، لەو خانووە چكۆلە و ئارامەدا، لەگەل دار ليمۆ و زەريا و كيلۆني قورسدا، بەئاسوودەيي پالئي لئ دابۆو و يەكبينە دەكشايە دواو و لە ترسا گرمۆلە دەبوو. بەلام خاوەن شكۆي ناديار بالائتر و راستەقینەتر لەجەستەم، بەژوور سەرمەو و دەديار دەكەوت و فەرمانی پئ دەدام، بيومە كەشتی و ئامادە دەبووم تاسينگی زەريا شەق كەم، بووكي زەريا لەپيشي كەشتيەكەدا بزماركوت ببوو، دەستتيكي لەسەر مەمكى و دەستەكەي تريشي بەشپوہەيكي فەرماندەرانە: "بۆ پيشەو!" دانابوو. ئەو نايك (*يک نەبوو، بەلكو هاواری مەزن بوو، لەنيوان ئاسمان و زەريادا ريگەي پيشان دەدام.

تەواوي وشەو مەسەل و ئەو نوكتانەي دەمزانين هاتنەو ناو كەشتيەكە، نازيزترين هاوورتيكانم و ناهاورەنگترين جەنگاوەرگەلنيكي ئازا كە لە ئەنديشەمدا هەبوون. هەر وا ئازووقەو بەرميلە شەرابنيكي زۆرم برده ناو كەشتيەكەو، زمارەيەكي باش لە خواوہندانى ديريئم لەگەل خۆدا برد كە ناشييانە لەسەر تەختە هەلكۆلرايون تا لە بەسەربردني كاتدا يارمە تيم بدن، چارۆكەكان پربوون لەهەوا و بەرەو زەريا دەرچووين.

بەكام ئاراستەدا رۆيشتباين؟ چ شتتيكم لە زەيندا نەبوو، لاجانگەكانم لەسەر پشت و (با) لە هەر چوارلاو بەگورتيكي يەكسان بەسەرمدە هەلي کرد، تۆپەلە قورتيكي رەق - ئايندە - م لەنيوان پەنجەكاندا گرتبوو، دەمشيلايەو و شپوہەي جياجيام لئ دەردەهينا - ئينسان، شەيتان - پاشان تتيكم دەدانەو و سەرلەنوئ دروستم دەکردنەو. شپوہەكان لەسەر پەنجەكانم دەخليسكان و بۆ ساتتيك لە هەوادا رەق دەبوون و پاشان دەگەرانەو وە دەم. پيئ وانەبج گەمەم دەکرد، بەلكو تتيدهكۆشام - ئاخەر هەولم دەدا روخساري رۆجم بەو قورە بيەخشم.

بەوئ كە نەمدەزانی روخساري رۆجم كامەيە و شپوہەي چۆنە، بۆيە تتيكۆشانەكەم سەخت و ئاوميدانە بوو. بەشيلانی قورەكە هەولم دەدا ئەو روخسارە بدۆزمەو. چ متمانەيەك بەئەقل نەبوو، چونكە جگە لەجەستە و هيلە سەرەتاييەكەنى جەستە چ شتتيكيتر نانا ستيئەو، ئەو بليئسەيە نابيني كە بەدووي جەستەدا پرشنگ دەدا و لە سەردا لرفە دەكا و وەك ئالا لە هەوادا دەشەكيتەو. رۆحيش تەواويك

(*خواوہندی سەرکەوتن لای گريک.

ئاواهيە، هەربۆيە تەنھا روخسەتم بەهيتزە عيرفانييەكان دا تا پەنجەكانم رانومايي بەکن.

سئ رۆزي لەسەر يەك، بئ دەنگ و بئ جوولە وەك گەدايەكي هيندوستانی دانيشتم و سەرلەنوئ ژيامەو، چ شتتيك لەبەين نەچووبوو، تەنانەت ناچيزەترينيان. دارهەناريكي شكۆفەکردوو لەنزیک (کالاماتا)، کالەكيكي بۆنخۆشي سانتۆريني كە هيند گەورە بوو نەمدەتوانی لەبن هەنگلي نيئم، كيژۆلەيەكي چكۆلەي گەمردنگ كە لەناپۆلي ياسەميني دەفرۆشت، تەقەتەقاي پيقاپي بيئوژنيك كە لەحەوشي مائەكەيدا و لەزەماوەندتيكدا سەماي دەکرد، برۆي كەوانبي ژنيكي چەرکەسي لەمۆسكۆ، هەموو ئەوانە لەدەرکي يادەوەریمەو دەهاتنەدەرئ و تزيبان دەکردم لەبەختەوهری. شەوانە كە دەچوومە نيئو نوپنەكەمەو، لە خەونەكانمدا دەكەتمە دووي سەفەرەكانم، بەو جياوازييەو كە هەمان ئەو سەفەرانە لەهەوادا پياسەيان دەکرد. لەراستيدا سووكەلەتر دەبوون و جەستەيەكي رۆج سووكتتر و گرانبەهاتريان پتيك دەهينا.

چما چ شتتيكي راستەقینەتر لەحەقيقەت بوونی هەيە؟ بەلئ هەيە. ئەفسانە. ئەفسانەيە كە مانايەكي ئەزەلي دەبەخشيتە حەقيقەتي راگوزەر. هەنووكە تەواوي گەرانەكانم پتيكەو گريئ دەدران و هاواهنگ دەبوون و لەقالبي سەفەرتيكي بەهاداردا و دەديار دەكەوتن. سەفەرتيک كەنگي دەستی پئ کردوو و بۆچي و بەرەو كوئ كەوتۆتە رئ. هەر خالتيكي راوہستان، زادەي هەوہسيكي بئ ماناي شانس نەبوو، بەلكو وەجەهيتناني نەخشەي قەدەر بوو. هەموو سەفەرەكانم بيئوونە هيلتيكي سوور كە بەئينسان دەستيان پئ دەکرد و بۆ گەيشتن بەتريپي بەرزي هوميد - هەلدەگزان.

رۆزي چوارەم، هەر وا كە دەجەنگيم تا بيئيم ئەو هيلە سوورەي پيشانەدەري هەلدەگزانم بوو گەبيوہتە كوئ، كوتوپر سەرسامبيەكي پيرۆز سەراپاي بوئمی لەخۆيەو پيچا. ئەم هيلە سوورە بەخوئني من نەكيشرابوو، ئاخەر كەسيكي تر هەلدەگزا، كەسيكي تر خوئن لەبرينەكانبييەو دەچۆزا و نيشانەي سووري لەسەر عەرد و زەريا جئ دەهيشت - كەسيكي بالائتر لەمن، باپيرانی كەتە و زل، جەنگاوہرانی زەريا و چيانشين. من شتتيك نەبووم جگە لە سيبەري وي، سيبەرتيكي وەفادار كە وەدووي دەكەوتم، نەمدەتوانی بيئاسمەو، بەلكو تەنھا ناو بەناو دەنگي هەناسەدانی ياخود قاقاي پتيكەنيئە گرمە ئاساكەيم دەژنەفت، لە دەوروبەري خۆم دەنۆري و كەسم نەدەيینی، بەلام هەستەم دەکرد هەناسەي مەزني ويم بەژوور سەرەوہيە.

بەچاوانتيكي ليئوپرئ لە ئامادەيي ئەو - چاوانی قورين نا، بەلكو چاوانتيكي تر - بەسەر پەرە قافزەكانمدا چەمميەو، بەلام ئەلعان ئيدي قاقزي سپي وەكي جارن ئاوتنەيەك نەبوو كە روخسارم پيچەوانە بكاتەو. بۆ يەكەمەين جار روخساريكي ترم بيئي، روخساري هاوسەفەري مەزن و يەكەندەردوو ناسيمەو. كلاوتيكي ناخوډايي بەسەرەو، خاوەن سەرنجي تيژي هەلۆ ئاسا و ريشتيكي كورت و لوول، چاوانی ورد و تيژ و فريودەر وەك چاوي مار، جووتتيك برۆي گريئ گريئ وەك بليئي بەسەرنج مەرتيک كيشانە بكا كە دەكارئ بيدزئ، يان لەهەورتيك رامابئ ليئوپرئ لئ (با) و كوتوپر لە زەرياوہ هاتبيئتە دەرئ، ياخود هيتي خۆي بەقەد هيتي نەمران بگريئ بەرلەوئ برياريدا كە چما كامەيان لە قازانجبيەتي: ئازايەتي يان فرتوئيئ!

قودرت له روخساریدا چاوه‌رئ بوو. بئ دنگ و بئ جوولّه و ئاماده‌ی دهرپه‌رین. ناخر وی پالنه‌وانیکه ریزی مهرگ ده‌گرتی و به‌پرئیز و مه‌هاره‌توه و بئ هاوار و جنیو، زۆرانی له‌گه‌لدا ده‌گرتی و ریک له‌چاوانی ده‌نۆرئ. چتاقیان به‌زه‌بیت چه‌ورکراون و رووتوقوت له‌رووناکیدا که‌وتونه‌ته زۆران و یاسا ناسکه‌کانی زۆرانبازی په‌پرئه ده‌کن. گهرچی هاوسه‌فری مه‌زن ده‌زانئ حه‌ریفه‌که‌ی کتیبه، که‌چی ناکه‌وئته بۆسه‌ی ترسه‌وه، به‌لکو سه‌ری هه‌لده‌پرئ و له‌روخساری مهرگ ده‌نۆرئ که‌ شه‌پۆلان ددها و هه‌رجاره‌ی روخساریکی جی‌اواز له‌خۆده‌گرتی، گا روخساری ژنیک له‌که‌ناریکی لمین که‌ مه‌مکی خۆی گرتوه و گۆزانی ده‌چرئ، گا روخساری خواونده‌ک که‌ تۆفان به‌ریا ده‌کا و ده‌یه‌وئ ئه‌م غه‌رق کا. جاریکی تر له‌شیره‌ی ستونیکه‌ی به‌ریی دووکه‌لدا، له‌سه‌ر سه‌ریانی ماله‌که‌ی- لیزی ده‌لیتسیته‌وه و له‌زه‌ت له‌هه‌موو روخساره‌کانی مهرگ ده‌با و زۆران له‌گه‌ل هه‌موویاندا ده‌گرتی و به‌په‌رۆشه‌وه هه‌ر هه‌مووشیان له‌ ئامیز ده‌گرتی.

تۆ بوویت... تۆ! چما چ چاره‌یه‌کی تر هه‌بوو جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ده‌بوو یه‌کسه‌ر بتناسمه‌وه ئه‌ی ناخودای گریکستان، ئه‌ی باپیره‌ی نازیز! تۆ به‌و کلاوه‌ ناخودایه‌تیه‌توه و به‌و زه‌ینه هه‌میشه سه‌رکیش و برسیره‌توه که‌ ئه‌فسانه‌کان ده‌خولقیته‌ی و درۆ ده‌که‌یه‌ته کاری هونه‌ری، ئه‌ی میبازی سه‌رسه‌خت، ئه‌ی تیکه‌له‌یه‌ک له‌حه‌زمی ئینسانی و حه‌ماقه‌تی مه‌له‌کوتی، ئه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ به‌غرووره‌وه له‌که‌شتیه‌ی گریکستاندا ریک و پته‌وه راوه‌ستاوت و هه‌زاره‌ها ساله‌ کلاوه‌ ئاسینه‌که‌ت دانه‌گرتوه و هه‌زاره‌ها ساله‌ تریش دایناگریت! له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌تسیم و سه‌رم له‌گه‌توه ده‌چئ. گا له‌ باوکیکی ته‌مه‌ن سه‌د ساله‌ ده‌چیت و گا له‌ جه‌نگاوه‌ریکی به‌هیز و بالا‌به‌رز و قژ لوول و شینه‌ی شه‌لال به‌خوتی زه‌ریا، گایش له‌ منالیک ده‌چیت که‌ هه‌ردوو مه‌مکی ئاسمان و عه‌ردی گرتوه و ده‌یانمۆئ. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌تسیم و هه‌ول ده‌ده‌م له‌قالبی وشه‌یه‌که‌دا جیگه‌ت که‌مه‌وه تا روخسارت به‌ده‌سته‌وه به‌گرم و رایگه‌به‌نم: تۆم گرت، ئیدی ناتوانی له‌ده‌ستم هه‌لته‌بیت! به‌لام تۆ وشه‌که ده‌شکینیت، ناخر چۆن ده‌توانیت له‌ناویدا جیگه‌ به‌خۆت به‌گرت؟ له‌ ده‌ستم هه‌لته‌بیت و گوتم لینه‌ له‌ فه‌زای زوور سه‌رمدا پیده‌که‌نیت.

بۆسه‌ی چ ناوگه‌لیکم بۆ نه‌نايته‌وه تا بتگرم! تۆم به‌م ناوانه بانگ ده‌کرد: خواوه‌ندی فیل‌باز، خودای جه‌نگاوه‌ر، خودای جادووگه‌ر، خودای فربوکار، حه‌وت رۆح، چه‌ند زه‌بن، ئه‌قل ریزی، ئه‌قل چه‌ند په‌لک، ئه‌قل چه‌ند ترۆیک، ئه‌قل راست-چه‌پ، فربوده‌ری دل، جه‌نگاوه‌ری دل، رینۆتی دل، مال ویرانکه‌ر، رۆح فربوده‌ر، رابه‌ری رۆح، جیه‌هانگه‌ر، که‌وان زه‌بن، قه‌لا‌ساز، قه‌لا‌ویرانکه‌ر، جه‌نگاوه‌ری زه‌ریا، سینه ئۆقیانووس، دۆلفین، ئاده‌می پینج ئه‌قل، ئبراده‌ پۆلایین، پیشه‌وا، ته‌نها، راوچی، به‌له‌می سئ ستونوی ئومید!

جاریکیان له‌و سه‌ره‌تایانه‌دا که‌ نه‌مده‌ناسیت، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هیتلم دوور که‌وییه‌وه، بۆسه‌یه‌کم له‌سه‌ر ریکه‌ت بۆ نه‌یتوه و پیم و ابو زه‌ره‌که‌نه‌ترین داو (ئیساکا) بئ نرابه‌تته‌وه، به‌لام تۆ داته قاقای پیکه‌ن، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولت دا و ئیساکا بووه هه‌زار پارچه‌وه، ئه‌وکات تیکه‌بشتم - به‌لوتفی تۆ بوو - ئه‌ی رزگارکه‌ری نیشتیمان تیکه‌بشتم ئیساکا بوونی نییه، ته‌نها شتی هه‌بئ زه‌ریایه و به‌له‌میک به‌چکۆله‌یی

جه‌سته‌ی ئینسان که‌ به‌له‌مه‌وانه‌که‌ی ئه‌قله. ئه‌م به‌له‌مه‌وانه له‌ ژووره ئیسقانییه‌که‌ی خۆیدا راده‌وستئ، وی که‌ هه‌م نیره و هه‌م مئ، هه‌م تۆ ده‌ه‌شینه‌ی و هه‌م ده‌زینئ: هه‌م غه‌م ده‌زینئ و هه‌م شادی، هه‌م جوانی ده‌زینئ و هه‌م چاکه‌خوازی و سه‌رجلییه‌کانی و هه‌موو تارمایییه‌ خوتناوی و نازیزه‌کانی ده‌زینئ. وی بئ جوولّه راده‌وستئ و چاوانی له‌ قه‌لبه‌زه‌ی مهرگ ده‌پرئ که‌ به‌له‌مه‌ چکۆله‌که‌ی به‌ره‌و لای خۆی راده‌کیشئ و برسیره‌نه هه‌ر پینج هه‌سته‌وه‌ره برسیره‌کانی به‌سه‌ر ئه‌رز و زه‌ریادا راده‌خا، بئ جوولّه له‌جیگه‌ی خۆی راده‌وستئ، هاوار ده‌کا: "کورینه وهرن بۆ هه‌ر شتیک که‌ ده‌رفه‌قان بۆ ده‌چنگه‌پنانه‌ی هه‌بئ، جامی ئاوی سارد، شنه‌یه‌ک که‌ به‌سه‌ر لاجانگه‌کاماندا هه‌لبکا، هه‌ناسه‌یه‌کی گه‌رمی ژن، فیکر، هه‌رچییه‌ک له‌سه‌ر ریکه‌ماندا بئ، با ده‌ستورده‌کین، ناخر ناتوانین بدۆرین!"

عومریک هه‌ولم دابوو که‌وانی ئه‌قلم تا سنووری شکان راکیشم، بۆ ئه‌وه‌ی فیکریکی مه‌زن بخولقیتم بتوانئ مانایه‌کی نوئ به‌خشیتته‌ ژیان، مانایه‌کی نوئ به‌خشیتته مهرگ و ته‌سه‌لایه‌کی ئینسان بداته‌وه. هه‌نوکه‌ش بنۆره! به‌کۆمه‌کی کات و گوشه‌گیری و دار لیمۆی به‌شکۆفه ئه‌و فیکره ببوه حه‌کایه‌ت. وای چ خۆشیه‌ک! ساته‌وه‌ختی پیرۆز هاتبوو، ئید کرمه‌که ببوه په‌پوله.

حاخامیک -حاخام نوعمان- له‌رۆژگاری دیریندا سالانیک له‌وه‌یه‌ر فیری کردبووم که‌نگئ کاتی ئه‌وه‌یه لێو هه‌لبه‌تیمه‌وه و بدویم و که‌نگئ کاتی ئه‌وه‌یه قه‌لم هه‌لگرم و بنوسم. وی که‌سیتی خاکی و خۆش مه‌شره‌ب و ئیماندار بوو، قوتابییه‌کانیشی فیکردبوو چۆن ده‌توان خاکی و خۆش مه‌شره‌ب و ئیماندارین. به‌لام رۆژیکیان قوتابییه‌کانی که‌وتن به‌سه‌ر پیندا و به‌گله‌یییه‌وه پینان گوت: (حاخامی نازیز، ئه‌رئ بۆچی تۆیش وه‌ک حاخام سادق نادوتیت، بۆچی ناکه‌وئته خستنه‌ رووی فیکری مه‌زن و دۆزینه‌وه‌ی تیسۆره‌ی گوره‌ تا خه‌لکی به‌گوترا‌دیران بۆ قسه‌کانت سه‌رسام بن؟ چما جگه‌ له‌ قسه‌کردن به‌زوبانیکی ساکار و حه‌کایه‌ت گه‌رانه‌وه وه‌ک داپیران، چ شتیکی ترت له‌ ده‌س نایه‌ت؟)

حاخامی مبه‌ره‌بان زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتئ، ماوه‌یه‌کی درێژ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، دواجار زاری هه‌لته‌نایه‌وه و گوتی: (رۆژیکیان گه‌زه‌گه‌ل له‌ پینچه‌ گولیکی سووربان پرسئ: خانم! ده‌توانیت نه‌هینی خۆمان بئ بلتیت بزاین چۆن گول دروست ده‌که‌یت؟ پینچه‌ گوله‌که وه‌لامی دانه‌وه: خوشکینه، نه‌هینی من زۆر ساکاره، من به‌درێژایی زستان به‌حه‌وسه‌له‌و باوه‌ر و ئه‌قینه‌وه له‌ خاکدا کارده‌کم و ته‌نئ یه‌ک شتم له‌زه‌بندایه ئه‌ویش: گولی سووره. باران به‌ر قامچیم ددها، (با) گه‌لاکانم ده‌اکتین، به‌فرم له‌سه‌ر که‌له‌که ده‌بئ، به‌لام من ته‌نئ خه‌یالم لای یه‌ک شته، ئه‌ویش گولی سوور! خوشکینه ده‌ی نه‌هینی من ئه‌وه‌یه!)

موریده‌کانی حاخام گوتیان: (مامۆستا، حالی نه‌بوین!)

حاخام پیکه‌نیی و گوتی: (خۆیشم به‌ته‌واویی حالی نه‌بووم!)

- (باشه مامۆستا مه‌به‌ستت چییه؟)

- (پیم وایه ده‌مویست بلیم: کاتیکی فیکریک بالیم به‌سه‌ردا ده‌کیشئ، ماوه‌یه‌کی درێژ به‌حه‌وسه‌له‌ و باوه‌ر و ئه‌قینه‌وه کاری تیداده‌که‌م. کاتی زارم هه‌لده‌هتیمه‌وه - کوره‌کانم ئه‌مه چ نه‌هینییه‌که‌! - کاتی زارم هه‌لته‌تیمه‌وه فیکره‌که له‌شیره‌ی حه‌کایه‌تدا دیتته‌ ده‌رئ!)

همدیس پینکه نیی و گوتی: (ئیمه ی بونیادهم ئه وه مان ناوانه هه کایهت و پنچکه گولیش ناوی ناوه گولی سوورا).

هه رگیز ههستم نه کردوه بابم له گه لندا میهره بان بووی. ترسیک که وی تیامدا دهی وروژاند هیند گه وره بوو که هه موو شته کانی تر- خو شه ویستی و پیز و هۆگری- له ناو دهبرد، قسه کانی رهق بوون و بیده نگیه که شی رهقتر، بده گمه ن ددهوا، کاتیکیش زاری هه لده هینا یه وه، ئهوا قسه کانی هاوسهنگ و بهوردی حیسابی بۆ یه که به یه که یان ده کرد، ئیدی چ پاساو تکت بۆ سه ره پینچی کردنی شک نه دهبرد. هه میشه ئه و له سه ره حق بوو، هه ر ئه مهش وای لئ کردبوو هه لئوئستی مه حکه م بی. زۆر جار ان به خوتم ده گوت: "چ ده بوو گه ر بۆ ته نه ا جار تیکیش هه له یه کی کردبا، ده شیا نه وکات ئازایه تیم بدایه به رخۆم و ره خنهم لئ گرتبا، به للام ئه و هه رگیز دهره فته تیکی له و جوړی نه داوه پیم، ئه مهش شتیکه که هه رگیز بونیادهم ناتوانئ له ودا بیبووئ، داره پرویه ک بوو به قه دتیکی پته وه وه، گه لای پته و، میوه ی تال و بی گول، ته وای هه تبه کانی دهورویه ری لووش ددها و هه موو دهره ختیکی له سته به ری ویدا ده ژاکان، منیش له سته به ری ویدا ژاکام، نه مده ویست له نیو مه داری هه ناسه ی ویدا بژیم. که جحیل بووم، ئالای یاخیبوونم له ناوه وه مه را به رز کرده وه، ئاماده بووم خوتم بده م له سه رکیشی گه لی خه ته رناک، به للام هه رکاتی بابم ده که وه ته وید، ئیدی ترسم لئ دهنیشت. هه ر له به ر ئه مه یه، له ترسی بابم ناچار بووم له بری ئه وه ی له بواری کرده ییدا بیه تیکو شه رتیکی مه زن، له بری ئه وه بکه ومه نووسینی هه موو ئه و شتانه ی که هه زم ده کرد بیانکه م. ئاخه ر ئه وه بوو خوینی کرده م مه ره که ب.

دوای سه ر پۆز، کاتی بۆ مه له چکۆله که ی که نار زه ریا گه رامه وه، ئارامیه ک دایگرتم. قورسایه سته به ریک له شانم داگیرابوو، ئه و په ته نه یی و نادیاره پسابوو که به ملکه چی و ترسه وه گرتی دابووم. هه نووکه دهمتوانی بناختم و بنووسم و هه ر چ شتیکم بوئ بیکه م، ئیدی ناچار نه بووم حیسابی که س بده م. ئیدی پاسه وان پۆشیتبوو، ئه و چاوه نووقابوو که ده یینی و نه ده بوورا، په یمانامه ی کۆیلا به تی ببوو دوو که رته وه، هه نووکه ئازاد و ره ها بووم.

به مه یشه وه کات زۆر درهنگ بوو. رتیکه یه کم گرتبوو به ر خوتم هه لم نه بژاردبوو، به لکو ئه وه رتیکه که بوو که منی هه لئژاردبوو، ئاخه ر هه موو رتیکه کانی دواوه و پیتشه وه م داخرابوون. له هه ریمی دابونه ریتی چه سپاو و هاوسۆزی و رقی چه سپاودا جیگیر بووم، ئیدی هه نووکه کاتی ئه وه به سه ره چوو بوو گۆرانکاری خیرا و ئالوگۆر له شه رگه کاندانا بکری. ئه و رتیکه یه گرتبوو به ر ده بوو بیگه یه نه کۆتایی، ئه مه و چ شتیکی تر نا. به للام هه نووکه دهره فته تیکی مه زم هه بوو، سووکه له بسووم، دواچار دهمتوانی به ئارامی و به و شتیوه یه ی خوتم دهمویست به گۆرانی گوتنه وه، به پتیکه نینه وه، به پراوه ستان و گه مه کردنه وه هه نگاو هه لئیم، ئیدی له به رامبه ر هه یچ که سه ییدا ههستم به شه رم یاخود ترس نه ده کرد، له ژیاغدا ته نی له یه ک

که س ترسابووم: ئه ویش له بابم. ئیدی هه نووکه کئ هه بوو لئی بترسیم؟ که منال بووم کاتی سه به ریم ده کرد وه ک غۆلێک ده مبینی، که گه وره تر بووم هه موو شتیکی دهورویه رم، به ئینسان و خانوو و دره خته کانه وه چکۆله تر بوونه وه، ته نی بابم بوو به و شتیوه یه مایه وه که به منالی بیبیبووم: یه ک غۆل له به رامبه رمه دا قه دی راست ده کرده وه و به شی خوومی له هه تاو دهبرد. بی هووه هه ولتم ددها له مه له باب نه مینمه وه، گه رچی ئاواره ییم کرده پیشه و سه فه رم کرد و خوتم هه لدا یه نیو سه رکیشی گه لی سه ختی ئه قلیبه وه، که چی سته به ری وی هه میشه له نیوان من و پرووناکیدا له جیگه ی خوئی مایه وه، بۆیه به رده وام له خوژگیرانیکی هه میشه ییدا سه فه رم کردوه.

برتیکی زۆر تاریکی، برتیکی زۆر له بابم له مندایه ن، به دهرتیایی ژبانم هه ولتم داوه ئه م تاریکاییه بکه مه پرووناکی، هه ولتیکی سه خت و بیروحمانه بووه، گه ر بۆ تا قه ساتیک ماندووبام و رتیگه م دابا دهره فته تیکی چکۆله بکه و تا یه دوژمنایه تیه که وه ئه وا تیا ده چووم. گه ر هه ندئ جاریش براوه بام، ئه وا ئه و براوه ییه چ نازار و چ برینگه لینیکی لئ ده که و ته وه! ئاخه ر من پاکژ له دایک نه بووم، که وتمه جه نکه وه تا پاکژ بم، لای من چا که خوازی به ری سه روشتم نه بووه، به لکو به ری جه نکه کانه بووه، خواوه ند ئه وه ی بی نه به خشیوم، به لکو ده بوو هه ولتم دابا به زه بری شمشیر لیم سه ندبا، لای من خاکی چا که خوازی ته پۆلکه یه ک شیا که یه که شکل و شتیوه ی خوئی گۆریوه.

هه رگیز ئه م جه نکه نه بریایه وه، تا ئیستا نه دۆراوم و نه به ته وایش بر دوومه ته وه، هه میشه له جه نگدام، ده شی له هه ر له حزه یه کدا بی به ته وای تیاچم و ده شی له هه ر له حزه یه کیشدا بی به ته وای رزگارم بی. ئاخه ر من هیشتا به به رزه خدا تیده په رم که به باریکی موو به ژوو هه لئدیروه ده له رته وه.

خوتم رووت کرده وه، خوتم دایه زه ریا و مه له م کرد. ئه و پۆزه ههستم به نه یینی پیروزی فه ریزه ی غوسل له ساکارییه نه مه ره که یدا کرد، تییگه یه شتم بۆچی زۆر له ئایینه کان ئاو و حه مام، به مانایه کی دی غوسل، به مه رجیکی پیتشینه و حه قی ئه و سه رووتانه داده نین که که سه ی هیدا یه تکرار ژبانی نوئی پین دس پین ده کات. فینکایی ئاو تا موخی ئیسکه کانی رۆده چی، به پۆح ده گا و پۆح به یینی ئاو وه ک مه لینیکی چکۆله ی زه ریا شادومانانه باله کانی لیک ددها، خوئی ده شوو و خه نی ده بی و ده بوو ژیتته وه. ئاوا ئوای ساددی پۆژانه ده بیته ئوای نه مری ژبان و له دایک بوونیتی نوئی ده به خشیته ئینسان. کاتی که سه ی هیدا یه تکرار له ئاو دیتته درئ، دونه یا له به ر چاوانیدا گۆراوه، دونه یا نه گۆراوه، دونه یا هه میشه سه رسوره یین و ترسناک، گونا هه بار و پر له جوانیه، به للام هه نووکه، دوا ی غوسل، ئه و چاوانه گۆراون که دونه یا ده یین.

که له زه ریا ها تمه دره وه، خوژ له ئاوابووندا بوو، دوو دوورگه ی چۆل له به رامبه رمه دا گولرنگ بیوون، وه ک بلتی پۆژ هه لاتی، شه پۆله دلر فینه کان به سه ر چه و سه ییه که دا به ئارامی چه چیان بوو، ته وای که نار ه دیرینه که به لئنیایی زه رده خه نه ی ده هاتی، به له میکی ماسیگرتن به سه وله بریقه داره کانییه وه

تیپه‌ری. سه‌وله‌کان که له‌ئاوه‌که‌یان د‌دا و برین‌داریان ده‌کرد، ئاسه‌وار‌تکیان له‌ته‌لای تو‌اوه له‌شوتنی خ‌زبان‌دا ج‌ی ده‌ه‌یش‌ت. له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا، ماسی‌گر به‌توندی ئاهی هه‌ل‌ده‌ک‌یش‌ا و ده‌نگی هه‌ناسه‌ی له سکوتی ئی‌وار‌ده‌ا لی‌پور‌ت‌ی‌بوو له‌ش‌ک‌ۆ و س‌ۆزی شه‌ه‌وانی. وی که ج‌ح‌ی‌ل و ب‌ی‌ هاود‌ده‌م بوو، به‌ج‌وانی زه‌ری‌ای ه‌ین‌د به‌رگه نه‌گیر‌او ده‌بینی، که ئیدی ته‌ن‌ی ئاهه‌کانی ده‌یان‌توانی ئه‌و ج‌وانی‌یه له‌خ‌زبان‌دا ج‌ی‌گه بکه‌نه‌وه. هه‌نوکه دوورگه چ‌ک‌ۆله‌کان به‌ر‌ه‌نگی وه‌ن‌وشه‌ بوون و زه‌ری‌ا تار‌یک تر ده‌بوو. مه‌لانی شه‌و به‌ده‌م هه‌ست‌کردن به‌ف‌ین‌ک‌ایی شه‌وه‌وه پ‌یل‌ووه‌کان‌یان کرد‌نه‌وه، برسی بوون. دوو شه‌مشه‌مه‌کو‌یره به‌ده‌می ک‌راوه‌وه به‌ژ‌وور سه‌رمه‌وه به‌ب‌ید‌ه‌نگی بال‌یان ل‌یک د‌دا و به‌دووی نی‌چ‌یر‌دا ده‌گه‌ران، ئه‌وانه ر‌ۆژ‌ان‌یک مش‌ک بوون -پ‌س‌پ‌ۆران ئه‌مه نازانن به‌ل‌کو ج‌وت‌یاران ده‌یزانن- به‌لام خ‌زبان کرد‌وه به‌کل‌ت‌ی‌س‌ادا، له‌ج‌ه‌سته‌ی مه‌سی‌ح‌یان له‌نانی پ‌یر‌ۆز‌دا ک‌ر‌ۆژ‌ت‌ووه و ئیدی بال‌یان ل‌ی ر‌اوه. له‌بو‌ل‌ی‌ل‌دا جه‌سته مش‌ک ئاساکان‌یانم ته‌ماش‌ا ده‌کرد و هه‌مد‌یس هاونا‌ه‌نگی په‌نهانی د‌ونیا لی‌پور‌ت‌ی‌کردم له‌ سه‌رسامی. بو‌ی‌اده‌م و ئاژه‌لان به‌هه‌مان یاسای ساکار به‌ر‌پ‌ت‌وه‌ده‌بر‌ین، سه‌ر‌ک‌یش‌یی‌ه‌کانی ر‌ۆحی ئینسان و خوش‌که شه‌مشه‌مه‌کو‌یره یه‌ک‌یت‌کن، ر‌ۆحی ئینسان‌یش ر‌ۆژ‌ان‌یک مش‌ک بووه، له‌جه‌سته‌ی مه‌سی‌ح‌ی خ‌وار‌دووه، له‌ش‌ت‌ی‌و په‌ب‌یان‌یدا به‌ش‌داری‌ی خودای کرد‌وه و ئیدی بال‌ی ل‌ی ر‌اوه.

چ ئاژه‌ل‌ت‌یک شک نابه‌م ق‌یزه‌وه‌ن‌تر له‌مش‌ک و چ مه‌ل‌ت‌یک شک نابه‌م نه‌فره‌تاوی تر له‌شه‌مشه‌مه‌کو‌یره و چ ق‌لافه‌ت‌یک خ‌ول‌قاو‌یش له‌گ‌ۆشت و تووک و ئیس‌ک شک نابه‌م تر‌س‌ینه‌تر ب‌ی له‌جه‌سته‌ی ئینسان، به‌لام بن‌ۆره له‌ج‌ۆن‌ت‌یب‌ی گ‌ۆرانی ئه‌و هه‌موو پ‌یس‌یی‌ه‌کانی خ‌اوه‌ند ت‌ی‌پ‌ان‌دا ج‌ی‌گیر ده‌بین - تو‌ۆت‌یک که ده‌ب‌یت‌ه پ‌ال-

گه‌ر‌پ‌امه‌وه م‌ال. به‌در‌ت‌ی‌ایی شه‌و ئه‌م ئه‌ند‌یشه‌یه سه‌بووری دامه‌وه. لای سپ‌ی‌ده بابم هاته‌ خه‌ونم، ر‌وخ‌ساره ب‌ی‌ج‌وول‌ه‌که‌ی پ‌رش‌نگی د‌دا و ت‌ژی‌ی بوو له‌می‌ه‌ره‌بانی. له‌ن‌ی‌و چ‌یمه‌ن‌یک‌ی سه‌وژ‌دا به‌رام‌به‌رم ر‌اوه‌ستا، ز‌ۆر بالا‌به‌رز و ز‌ۆر ته‌ن‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌هه‌ور خ‌ول‌قا‌ب‌ی. هه‌روا که د‌یقه‌ت‌یم د‌دا و به‌خ‌ۆش‌ح‌الی خه‌ریک بوو ده‌م ده‌کر‌ده‌وه تا ئه‌و وشه‌ شیر‌ینه‌ی پ‌ی‌ بل‌ت‌یم که تا له‌ژ‌یان‌دا بوو پ‌یم نه‌گوت‌بوو، ئیدی شنه‌یه‌کی ف‌ین‌ک هه‌لی‌ کرد- چ‌ما ئه‌وه شنه‌ بوو یاخ‌ود هه‌ناسه‌ی خ‌ۆم؟- هه‌وره‌که جوول‌ا و ته‌ن‌ک‌تر ب‌ۆوه و ش‌ی‌وه ئینسان‌یی‌ه‌که‌ی پ‌یش‌ووی بز‌ر‌کرد و وه‌ک شه‌ون‌ی به‌ره‌به‌یان به‌هه‌موو لایه‌ک‌دا، به‌سه‌ر گ‌ۆ‌گ‌یا‌که‌دا پ‌ر‌ژ‌ا.

کات‌ی وه‌ئاگا بوومه‌وه، هه‌تاو هات‌بووه ژ‌ووره‌که‌مه‌وه و ر‌ووی ته‌خته‌نو‌ینه‌که‌ی د‌اپ‌ژ‌ش‌یب‌وو، خ‌ۆم به‌باس‌که‌وه گرت تا له‌په‌نج‌ه‌ره‌که‌وه له‌ده‌روه‌ه بن‌ۆرم، زه‌ری‌ا پ‌ید‌ه‌که‌نی و مه‌مه‌که چ‌ک‌ۆله‌کانی وه‌د‌یار‌خ‌ست‌بوو تا تیش‌کی گه‌رم بتوان‌ی نه‌وازش‌یان کات، ئه‌مه ر‌ۆژ‌ت‌یک‌ی ج‌وانی خ‌اوه‌ند‌ییانه‌ی تر بوو، هه‌موو به‌یان‌یی‌ه‌ک د‌ونیا سه‌ر‌له‌نو‌ی پاک‌یزه‌یی خ‌ۆی که‌شف ده‌کا. پ‌ید‌ه‌جوو له‌هه‌مان له‌جزه‌دا گه‌رم‌وگ‌و له‌ن‌ی‌و ده‌ستی خ‌اوه‌ند‌وه هات‌ب‌یت‌ه‌ده‌ر. وی خ‌اوه‌ن چ‌ یاد‌وه‌ری‌یه‌ک نی‌یه، هه‌ر ب‌ۆیه هه‌ر‌گ‌یز چ‌ر‌چ و ل‌ۆچی له‌سه‌ر ر‌وخ‌ساری ده‌ر‌ناکه‌و‌ی، نه‌ بیری د‌ی ر‌ۆژ‌ی پ‌یش‌وو چی کرد‌وه و چ نی‌گه‌ران‌یش نی‌یه له‌وه‌ی چ‌ما ده‌ب‌ی سه‌به‌ین‌ی چ‌ ب‌کات. به‌ل‌کو له‌گه‌ل سات‌وه‌خت‌ی ئ‌ی‌ست‌ادا مام‌له‌ ده‌کا وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌به‌د‌ب‌ی، چ له‌جزه‌یه‌کی دی بوونی نی‌یه، پ‌یش و پ‌اشی ئه‌م له‌جزه‌یه (هی‌چ)ه.

له‌به‌رده‌م په‌نج‌ه‌ره‌که‌دا دان‌یش‌تم تا هه‌تاو ر‌استه‌وخ‌ۆ له‌ سین‌م ب‌دا و به‌سه‌ر په‌ره قاقزی سپ‌یدا نه‌ویمه‌وه. په‌ره قاقزی سپ‌ی نه‌بوو، به‌ل‌کو ئا‌و‌ینه‌یه‌ک بوو که ت‌ی‌پ‌یدا ر‌وخ‌ساری خ‌ۆم ده‌بینی، ده‌مزان‌ی ئه‌وه‌ی ده‌بن‌وسم د‌دان پ‌ی‌انان‌یکه، سات‌وه‌خت‌ی یه‌کل‌اکه‌ره‌وه‌ی ر‌ۆژی ق‌یامه‌ت بوو، له‌به‌رده‌م داد‌وه‌ری ناد‌یار‌دا ر‌اده‌وه‌ست‌یت و د‌لت به‌ب‌ی شه‌رم ده‌که‌و‌یت‌ه ر‌اگه‌یان‌دن‌ی گونا‌هه‌کان‌ی: د‌زیم کرد‌وو، خه‌ل‌کم کو‌شت‌وو، در‌ۆم کرد‌وه، زینام له‌گه‌ل ژنی در‌اوس‌یدا کرد‌وه، سو‌پ‌ایه‌کی ته‌واوم له‌خ‌اوه‌ند‌ان پ‌ی‌ک ه‌ین‌اوه، سو‌ژ‌ده‌م ب‌ۆ برد‌وون، ت‌یک‌و‌پ‌ت‌کم دا‌ونه‌ته‌وه، خ‌اوه‌ند‌انی ترم ر‌ۆناون، جور‌ئه‌تی ئه‌وه‌م هه‌بووه حه‌ز بکه‌م له‌ ئینسان ت‌ی‌په‌ر‌یت‌م و ئه‌و شته‌ بکه‌م که ت‌ۆ نه‌ت‌وان‌ی‌وه یاخ‌ود نه‌ت‌ویست‌وو به‌یکه‌یت، ده‌ستم له‌گه‌ل ته‌واوی ه‌ین‌ه ر‌ووناک و تار‌یکه‌کان‌دا ت‌یکه‌لا‌و کرد‌وه تا ت‌ۆ له‌عه‌رشه‌که‌ت به‌ین‌مه‌خ‌اره‌وه، ئه‌وسا خ‌ۆمی له‌سه‌ر دان‌یش‌م و یاسایه‌کی نو‌ی له‌د‌ون‌ی‌ادا به‌رقه‌رار‌که‌م- یاسایه‌ک که زول‌م و ز‌ۆر و بر‌س‌یتی ت‌ی‌دا که‌م‌تر‌ی‌، چ‌اکه‌خ‌وازی ت‌ی‌دا زی‌اتر و ئه‌ق‌ینی ت‌یک‌ۆشه‌رانه‌ی ت‌ی‌دا فره‌تر.

هه‌ستم کرد د‌لم له‌ناخ‌م‌دا هاوار ده‌کات، گله‌بی و گازه‌نده‌ی ز‌ۆر بوو، سه‌ر‌پ‌ی‌چی خ‌اوه‌ندی ده‌کرد و کاتی ئه‌وه هات‌بوو ر‌اپ‌ۆر‌ت‌یک ئاماده‌کا و له‌بار‌ه‌ی توور‌ه‌ی و عه‌زابه‌کان‌یی‌ه‌وه ئاگاداری کا. گالیسکه‌ی عومر ب‌ۆ پ‌یش‌ه‌وه‌ه خ‌ل‌ۆر ده‌ب‌ۆوه و من‌یش له‌گه‌ل‌یدا ب‌ۆ پ‌یش‌ه‌وه‌ه خ‌ل‌ۆر ده‌بوومه‌وه. ده‌بوو ب‌ئاخ‌م و ئه‌وجا خ‌اک زارم داخا، ئاخ‌ر هه‌ر ئینسان‌یک هاوار‌ت‌یک‌ی هه‌یه، هاواری خ‌ۆی، ده‌یه‌و‌ی به‌ر له‌مردن ئه‌و هاواره ب‌ک‌یش‌ن. ب‌ۆیه پ‌ی‌وس‌ته له‌سه‌رمان، کات به‌هه‌ده‌ر نه‌ده‌بین، نه‌با ئه‌ج‌ه‌ل بو‌رمان نه‌دات. ر‌استه ئه‌م هاواره ب‌ی‌ه‌و‌وده له‌فه‌زادا په‌رش ده‌ب‌ی و ده‌ش‌ت چ‌ گو‌ت‌یه‌ک نه‌ب‌ی چ له‌ ئاسمان و چ له‌سه‌ر عه‌رد ب‌ی‌ژنه‌ف‌ی. به‌لام قه‌یدی ناکا، خ‌ۆ ت‌ۆ مه‌ر ن‌یت، به‌ل‌کو ت‌ۆ ئینسان‌یت. ئینسان‌بوون‌یش واته‌ نارام نه‌گرتن و هاوار‌کردن. که‌واته ده‌ی هاوار‌که!

به‌خ‌ۆم گوت: مه‌ترسه.. مادامه‌کی ت‌ۆ ئاژه‌ل‌ت‌یک‌ی ف‌ان‌یت، ئه‌وا دا‌لغ‌ه‌ی ئه‌وه ل‌یت نه‌دا که ناتوان‌یت ده‌س وه‌رده‌یت‌ه به‌ر‌پ‌ت‌وه‌ردنی گه‌ردوونه‌وه. حه‌یف‌ت‌یک که به‌ق‌ودره‌تی خ‌ۆت ه‌ۆش‌یار ن‌یت، گه‌ر ه‌ۆش‌یار ب‌ایت، ئه‌وا تا هه‌نوکه له‌ سنوور‌داری‌یه‌کان‌ی مر‌ۆف‌ایه‌ت‌یت ت‌ی‌په‌ر‌اند‌بوو!

به‌هار هات و من ه‌یش‌تا ده‌ج‌ه‌نگ‌یم و هه‌ول‌م د‌دا تا ئه‌و ماینه‌ سه‌ر‌ک‌یش‌انه - وشه‌کان - رام که‌م. گه‌رچی هه‌زاره‌ها و مل‌وت‌یه‌ها سا‌ل له‌ په‌ید‌ابوونی یه‌که‌مین ئینسان ت‌ی‌په‌ری‌وه، که‌چی ش‌ی‌وازی له‌ب‌ۆسه‌نان‌ی (ناد‌یار) و یاساگه‌لی ر‌اوه‌دونانی هه‌ر وه‌ک خ‌ۆیه‌تی. ه‌یش‌تا هه‌مان ف‌ی‌ل به‌کار‌ده‌ه‌ین‌ن، هه‌مان نو‌ی‌ژ ده‌که‌بین که به‌ر‌ژ‌وه‌ند‌یی‌ه‌کی شه‌خ‌سی له‌ پشت‌ه‌وه‌یه، ده‌پ‌ار‌ت‌ی‌نه‌وه، هه‌ره‌شه‌ ده‌که‌بین، به‌هه‌مان ف‌ی‌ل‌ه‌وه ب‌ۆ ناد‌یار ده‌ن‌یی‌نه‌وه، چونکه ر‌ۆح ناتوان‌ی له‌ژ‌یر باری قورسی جه‌سته‌دا بال‌ له‌یه‌ک دا. ناچاره ش‌و‌ت‌پ‌ی‌تی جه‌سته هه‌ل‌گر‌ی.

مر‌ۆف‌ی سه‌ره‌ت‌ایی له‌ ئه‌ش‌که‌وته‌کان‌دا هه‌ول‌ی د‌دا و‌ینه‌ی ئه‌و ئاژه‌له‌ در‌ندانه ب‌ک‌یش‌ن که ده‌بو‌ست ر‌اوبان کا. ئه‌و ب‌ۆ ئه‌وه ئه‌م کار‌ه‌ی ده‌کرد چونکه برسی بوو، چ مه‌به‌ست‌ت‌یک‌یان نه‌بوو له‌ به‌ره‌مه‌پ‌ینانی

هونه ريان جوانی دهگمهن. ئەو هیلکاربیانهی درندهکه، که بهرەنگ یاخود هیل لهسەر بەرد دیانکیشا، بۆ ئەوان جادوو بوو، تەلەپەکی سبحوای بوو که ناژەله درندهکە بۆ لای خۆی رادهکیشا و پێوی دەبوو. بەم پێشە زۆر پێویست بوو وێنەکه به پیتی توانا لهئۆرگیناله که بچی تا بههاسانی بتوانی ناژەله که فریودری.

منیش بههه مان شتیوه وشهکانم وهکو تەله، به تهواوی فیتلیکهوه که بهله دە بووم دهنایهوه تا ئەو هاواره سرکه پام کهم که بهکیینه بهبهردهمدا تیدهپه پری.

کوتوپر دیواری درزتیبوی کهشف و ههول به بی سرتە رما، ریک وهک ئەو وهحشیانهی بهدۆزینهوهی ناوی خواوهند یان ئەو شهیتانهی عهزاییان دهدا، دهنان لغاوی کهن و سواری بن و قامچی لیدهن و بۆ ههر جیتکهیهکیان دهوی بیسهن. منیش ههروا بهناوانی پالنهوانه کهم ههستمرکد هیزی ئەوم تئ دئ و لاسارانه دهچه پیش، تهواویک وهک ئەوهی که هیزی ئەسپ دزه دهکاته سوارهکە سەر پشتیبیهوه و هیز و گوری ئەوی تئ دئ.

پهردهی ههموو شتیکی له پیش چاواندا ههله درایهوه - سبیه رگه لی خالی که لهحه سهرتی ئەوهدا بوون خوینی خۆمیان بدهم تا بتوان بینه جهسته، سه فەر و سه رکیشییهکانی قاره مان، جهنگه کان، قه تلوعامه کان، سووتانه کان، ئەقین و ئەقینداربیه کان، رووبه رووبونهوهی نهتییهیانه لهگه ل رۆحگه لی مهزن، دواجاریش له کۆتایی سه فهدا به له میکی درێژکۆله و باریکی وهک تابووت و له نیو به له مه که شدا دوو به له مه وانی پیر، دوو جهنگاوه ری پیر، ئیزراییل و پالنهوانه کهم. شه پۆله کانی نیوه ندی زه ریای کریتی که یهک به دوای یه کدا ده هاتن و له بهر هه تاودا پرشگیان دهدا و پیده که نین و به چریه سه ریان ده کیشا به خه به ردی که ناردا. ئەم شه پۆلانه بوونه بهیتی ههشت ته فعیله بی و قه له شی به هه تاو شواری زه نیم له خۆی گرتن و ئەمیش وهک که ناری کریت که وته پیکه نین.

به تییه پینی رۆژه کان و ههفته کان، یه کیینه نیگه رانی هاتنی سپیده بووم تا سه ره نوئ سەر به سه ره په ره قاقزی سپیدا شوژکه مه وه و بزانه ئەو رۆکه پالنهوانه کهم چ ده کات، گه ره کییه تی بۆ کوئ بروا، چۆن له گه ل ئەو هیزه رووناک و تاریکانه دا زۆران ده گری که له ناسمانی ناسۆوه هه لده کهن و هه وا ده که نه چارۆکه که یه وه. خۆشیم نه مده زانی چ روودادات، چاوه ری بووم، ئەفسانه م له ناوه وه مرا ده کردوه تا فیر بم، بی چ نه خشه یه کی ئەقلی ده منوسی. ناخر هیزی تر حوکمیان ده کردم، هیزگه لیک که له سه ردا کۆنه بوونه وه، به لکو له دوروبه ری که له که دا. ده ستمیان ریتوتی ده کرد و زه ییان ناچار ده کرد به رده وام بی و یاسا به رقه رازکات.

هه رگیز له وه به ر نازار و نارامی کپی کرمی ناو ریشم به وه ها هه ستی لیکچوونه وه ته جروبه نه کردبوو. کاتی تهواوی ئەو گه لا تووانه هه رس ده کات که خواردوونی و ده یانکاته ناو ریشم، ئیدی قۆناعی ده یانان ده ست پیده کات، سه ری به مه لا وادا راده وشیتنی، هه ناوی به له رژیکی گرز بووه بۆ ده ره وه ده رژیتی، ناو ریشمه که رست رست راده کیشی و به تاقه ت و حیکمه تیکی عاریفانه وه کفنی خۆی - سپی، ئالتوونی، هه ر هه مووی له ماتریالی گرانه ها - ده چنی.

پیم وایه چ نازاریکی شیرینتر و چ ئەرکیکی به په له تر نییه له وهی که کرم بیته ناو ریشم و جهسته بیته رۆح. چ به رسیارییه کی تر نییه تا ئەم راده یه هاوگونجاو بی له گه ل یاسا باوه کانی کارگه که ی خواوه نندا.

نیگای کریتیانه

له تهواوی ئەو وهخته دا که ئینسان سه رگه رمی ده یانان، نه خۆشی به یانیانی ژنیک بالی به سه ردا ده کیشی که کوره کی به هه ناوی خۆی خۆراک دهدا، من له و ساتانه دا دیداری خه لکیم پین مه حاله، چکۆله ترین دهنگ تهواوی جهسته م له رز لی دینی، وهک بلتی ئاپۆله بهر قامچی دا بیتم و ده ماره ده ره په ریه کانه به هۆی بهر که وتیان به هه وا زامدار بوویتن.

شيعره ههشت بهیتییه کان به هاتو یا ته وه، بهیت له دوای بهیت هه لده قو لین و وهک زه ریا له سه ر په ره قاقزه که په رش ده بوونه وه، بی جو له له سه ر کورسییه که دانیشتیوم و نه به رد و میحه ته کانی ئۆدیسه م ته جروه ده کرد، بۆ سه فه ریکی بی گه رانه وه له نگه ری گرتبوو، هه نوکه دورگه چکۆله که ی، ژنه چکۆله و ناچیزه که ی، کوره سافیلکه و دل سافه که ی زۆر بۆ په رۆش بوون، به بیزاربیه وه سه فه ری کرد، له (ئه سپارتا) راوه ستا و (هیلین) ی رفاند، ناخر هیلینیش سیوای له ژبانی ناسوده بووه، چو بۆ کریت و به یه پوه ندیکردن به به ره ره کانه وه کۆشکی گه نده لیبوی سووتاند، به لام خه ریک بوو ده خنکا، ته نانه ت ئەم دورگه یه ش دوو چاری هه ناسه ته نگی ده کرد و هه م دیس رتی باشووری گرت به ر. من خۆم له که شتییه که ی ویدا دانیشتیوم و له گه لیدا سه فهرم ده کرد، په یکه ریکی بوو کی زه ریا له پیشی که شتییه که دا بوو، زه نیم ببوه که ونیکی ته واو، زه نیم ببوه گۆی عه رد و به مه ره که بی سوور ئەو به نده رانه م له سه ری دیاری ده کرد که ده یانگه یشتینی و ئەوانه ش که هیشتا پیمان نه گه یشتبووین - تا کۆتایی ئەرز - نیشانه م ده کیشا. هه موو شتییکم ده زانی، هه موو شتییکم ده بینی و ریکه م گرتبووه بهر، ریکه ی خه ته رناک له ناوه وه مرا به ئاشکرایبیه کی ته واو ده ره وشایه وه. به لام چه ند زحمه ته داخستنی ته واوی ئەو خه ونه به وشه، بی ئەوه ی ته نها قه تره یه ک برژیته ده ری.

هونه رمنه ند له گه ل ماده یه کی ره ق و نه یینراودا ده که ویتنه زۆران، ماده یه کی زۆر بالاتر له خۆی، ته نانه ت گه وه ترین براوه ش له و زۆرانه دا به دۆراوی دیته ده ری. چونکه قو لترین نه تییه کاغان، تاقه نه تییه ک که شیوای ده رپرینه، هه میشه به به یانه کراوی ده میتیه وه، ئەم نه تییه هه رگیز ته سلیمی چوارچێوهی ماتریالی هونه ر نابێ، ناخر له نیو هه ر وشه یه کدا ده خنکین، به بیینی دره ختیکی چرۆکردوو یان پالنهوانیک یان ژنیک یاخود ئەستیره ی به یان هاوار ده که یین: (ناه!) بی له وانه چ شتیکی تر له گه ل شاگه شکه بیماندا نایه ته وه. کاتی ده که وینه شیکار کردنی ئەم (ناه)، ده خوازین بیکه بینه فیکر و هونه ر و بییه خشینه ئینسان و له فه نابوون قوتاری که یین. چه ند ناچیزه خۆ دهنوتنی و وشه کان برۆنزی و به باق و بریق ده بن و تژی ده بن له هه وا و له خه یال!

به لام ئەفسوس چ ریکه یه کی تر نییه بۆ گواستنه وهی ئەم (ناه) - تاقه به شی نه مری له ئیمه دا - بۆ

ئىنسان. وشەكان! وشەكان! ئەفسوسوس كە بۆ من چ رېنگە يەكى تر نەبوو. جگە لە بىست و شەش سەربازى دلير- بىست و شەش پىتى ئەلفويى- دەسلەتم بەسەر چ شتتېكى تردا نەبوو. گوتم: (نەفېرېكى گشتى رادەگە يەنم و سوپا يەك پىتەكە دەنېم و دژى مەرگ دەجەنگم!)

چاك دەزانم مەرگ لە تىشكان نەهاتوو، بەلام بەهەي ئىنسان لەسەر كەوتندا نىيە، بەلكە لەبەر خۆدانىدايە لەپىناوى سەر كەوتندا، ئەمەش دەزانم كە لەوێ تر سەختترە، بەهەي ئىنسان تەنانەت لەبەر خۆدان لە پىناوى سەر كەوتنىشدا نىيە، بەلكە بەهەي ئىنسان تەنها لە يەك شتدايە، ئەویش ئازايانە ژيان و مردن و سەرنەوى نەكردنە بۆ هېچ جۆرە سزايەك. ئەم بەنەماي سىبەمەش دەزانم كە ئەمىش لەوانى تر سەختترە: دلنيا بوون لە نەبوونى سزا نابى زەندەقمان بەرئى، بەلكو دەبى لىوړتېژمان كا لە شادومانى و شكۆ و جوامىرى.

هەروا كە دەمنوسى، دەمىنى هەمىشە دوو وشە و دەديار دەكەوتن و نەيان دەويست دوور كەونەوه، گەرچى من بۆ خۆم ئەو دەو بوست و لەراستىدا هەولم ددا خۆمىيان لى بەدوور بگرم. ئەو دوو وشە يە خواوند و هەلگزان بوون. خواوند چىيە؟ هېزى مەزنە يان ئومىدى مەزن ياخود يەقىنى مەزن؟ يان دەشئ گومانى مەزن بى؟ گەرچى سالتەها بوو تېدەكۆشام، كەچى هېشتا نەمدەتوانى وەلامىكى ئاشكرا بۆ ئەم پرسىيارە تراژىدىيە بدۆزمەوه. ئاخو وەلامەكە لەناو دەمرا بەپى ئازايەتى يان بړوا ياخود ئەو ترسە دەگۆر كە پۆم لەمىانەي راما نەكانىدا لەخواوند هەستى پى دەكرد. هەرگىز تەواو دلنيا نەبووم كە چما دەبى لەپال كام يەك لەم سى سايرىنەوه: هېز، ئومىد، يەقىن - راوستم و پۆمى پى بسپىرم. ئاخو هەر سى سترانەكە وەك يەك ئەفسوسونىيان دەكردم و هەرچەندىك زياتر گوتم بۆ يەكىتيا رادىرا، ئىدى ئارەزووم بۆ پىشەرپويى كردن كەم دەبووه، بەلام لە تەواوى تەمەندا لە يەك شت دلنيا بووم، ئەویش ئەوه بووه كە تەنها و تەنها رېنگە يەك بەخواوند كۆتايى دى ئەویش هەلگزانە نەك دابەزىن، نەك رېنگەي ئاسۆيى، بەلكو تەنها هەلگزان. بى تواناييم لەجيا كەردنەوهى ئاشكراى و اتاكانى وشەي خواوند- وشە يەك كە بەهۆى زۆر بەكارهينانىيەوه چ بەهەيەكى نەماوه- چەندىن جار دووچارى دلەراو كىتى كر دووم. بەلام سەبارەت بەو رېنگە يەي بەخواوند، يان بەمانايەكى تر بەترۆپكى بەرزى ئارەزووى ئىنسان كۆتايى دى، هەرگىز دوودلى لەخۆوهى نەپىچاوم.

ئەمەش بلېم، كە هەمىشە سى مەخلوقى خواوند ئەفسوسونىيان كر دووم، كرم كە دەبىتە پەپوله، تەپره ماسى كە لە ئاودا باز ددا تا بەشكەم لە سروشتى خۆى تىپەپىتى، كرمى ئاورىشمىش كە هەناوى خۆى دەكاتە ئاورىشم. ئاخو لەگەل ئەو سى بوونەوه رەدا، هەمىشە هەستەم بە يەكەنگىر يىيەكى عارىفانە كر دووه، لەبەر ئەوهى هەمىشە لەلای من سومبول بوون بۆ رېنگە ي پۆم. مەحاله بتوانم ئەو شاگەشكە بوونە گوزارشت لى بكەم كە بۆ يەكەم جار بەمىنى هەلكۆلراوى قۆزاخە و پەپوله يەك لەسەر دوو تاي تەرازوويەكى ئالتونى لەقە برسانى شارى (مىس) داىگرتم. چىژتېك كە بەمىنى ئەو هەلكۆلراوه تيامدا ورووژا، لەوه سفكردن نايەت. پەرزى قۆزاخە بۆ بەپەپوله بوون، هەمىشە رەمى بەپەلە ترين و لەهەمان كاتدا رەواترىن ئەركى ئەو - ئىنسان - بووه، خواوند لەشيوه كرمدا دەمانخولتېتى، ئەوه ئەركى ئىمە يە

كە دەبى هەول بەدىن بىيە پەپوله.

كاتى تەپره ماسىم بەسەر تابلۆ گەچىيەكانى (كنۆسۆس) وه بىنى، هەمان خۆشى و شاگەشكە بوون داىگرتم، بەو بالانەي بۆ خۆى دروستى كر دوون، بەسەر زەريادا دەسوورايەوه. هەستەم دەكرد لە باپىره هېجگار دووره كانم دەچم، هەنووكە دواى هەزاران سال شوتىپىيانم هەلەگرت: ئاخو منىش سەرزەمىنى كرېتم دەكرده پال.

رۆژتېكيشيان لەگوندىكى چكۆلەي يەكى لەدوور گەكانى گرىكستاندا، ئەيكۆنى پاكىژەم بىنى - بىنىم؟ دەشئ لە خەوندا بىنىبىتم - كە ئىمانداران لە چوارچىوه يەكى دركبان نابوو، گەراى كرمى ئاورىشمىان بەسەر چوارچىوه كەدا پەرش كر دوو، گەراكان ترووكا بوون و كرمگەلى موجىزه نوپن رۆژانە گەلا توويان خوار دوو. رۆژتېكيا كە ئەيكۆنەكەم بىنى، كرمەكان ئەركى سەرشانىيان بەجى هېتابوو، گەلا تووهكانيان هەرس كر دوو، كر دوويانە ئاورىشم، پاكىژەش بەقۆزاخەي سىي لەچوارچىوه گىرابوو. بەخۆم گوتم: (چ دەبوو گەر بمتوانىسا تا بەهاری لەبەردەم پاكىژەدا بمامايە تەوه و كەردنەوهى قۆزاخەكان و پەپوله لوولخواردووه سىيەكان - بەقەولى جوتياران رۆحگەلم - بىنىيا كە بەچاوانى درەوشاوه و زۆر ورديان داىكى خواوند لە ئامىز دەگرن.)

مەسحىيەكى ئىماندار پىم دەلئى: (ئەوهى بىنىوتە خەون نەبووه، ئاخو تو كرمت نەبىنىوه، بەلكو ئىمەي مرۆقت بىنىوه. كاتى ئەركى خۆمان لەسەر ئەرز بەجى دەهينين و دەچىنە گۆرەوه، لەو پىشەوه لەشيوه رۆحدا دىينه دەرى و تا ئەبەد بەدەوى داىكى خواونددا پال لىك دەدەين. خواوند چارى پى بەخشىوين تا بەو چاوانە و بەبىنى كرمى ئاورىشم رىنوئىيمان كا. رەمى پىرۆز و پىغەمبەرانە بۆ ساتىك دلئمان دەخۆشىنى، بەلام زات ناكەين هەنگاوى تر هەلئىن: باوەر هېتان و گۆرېنى ئومىد بە يەقىن !)

بۆ بەيانى دونيا رووناك و هەلمى لى هەلدەسا. شەو زىيانىكى توند هەلى كر دوو، خاكى تىنو ئاوى ئاسمانى خوار دىووه و بووژا بووه. كە چوومه لای پەنجەرەكە، بۆنى خۆشى ئەرز و زەريا گەبىيە كە پووم، ئاسمان تازە خۆشترو، لە تىشكى هەتاودا بەسپىتى ئەلماس دەدرەوشا يەوه. سىنگى منىش وەك پارچە عەردىك تىر ئاو و بووژا بووه، ئاخو ئەویش وەكى خاكى تىنو، تەواوى زىيانەكەي شەوى لەئامىزگرتبوو، ئەو چىژەي هەستەم پى دەكرد هېند گەوره بوو كە پىم مەحالى بوو چەمىنەوه بەسەر پەره قاقزدا و گۆرېنى دونيا بۆ بتگەلى هەشت تەفەيلەيى، هەريۆه دەرگا كەم كر دووه و چوومه دەرى.

مانگى ئاب بوو، سەخىترىن و خۆشەويستترىن مانگ، وەك سەرگەورەي خىزانىك، كە بەباوەشپىك ميوه ئاودارهوه، بەبىستانەكانى كالهك و بەرەزەكاندا دەگەرى و دەموچاو و جلكەكانى شەراباوى بووه، ساتىرېكى پىرۆز بەدوو غەبغەبە و سى ورك و كلكىكى ستونىيەوه نەمرانە لەرەزەكاندا - گرىكستان - ترى پنى دەكات.

ئەوانە چوار خواوەندی خۆمانەن، خودایانی راستەقینە و نەمر. ئاخەر لەژێر هەتاوتیکی ئاواها و بەرامبەر زەریایەکی ئاوا و لەنێوان ئاوا نەمرییە کدا، چۆن خواوەندیانی تر - بەبێ وەرگ، بێ شادی، بێ گەلامبێو بەلاجانگەکانیانەوه، دەیاننوانی بێنە دونیاوه، چۆن دەیاننوانی بەختەوەر بن؟ کورپان و کیژانی گریکستان چۆن دەیاننوانی باوهر بەبەهشتیکی جیاواز لەم بەهەشتە ئەرزییە بهێن؟

چووبوومه نیو رەزەکانەوه، کیژۆلانی چکۆلە ترییان دەرنی، توند روخساریان بەسەرپووشی سپی پێچابوو تا خۆیان لەتیشکی سووتینەری هەتاو بیاریژن. کاتی پێواریک بەلایندا تێدەپەری، سەریان هەلەدەپری. جگە لەدوو چاوی ورد و رەش چ شتیکی تر نابینی، دوو چاوی ورد و رەش که لە روناکی خۆردا پرشنگ دەدەن و تزیین لە سیبەری پیاو.

لینگەرام جەستەم هەر رینگەیهکی پێخۆشە ئەویان بگریته‌بەر. لەزەتییکی زۆرم دەبرد لەوهی جەستەم رینوتینیم دەکا نەک خۆم. متمانەم پیتی بوو، ئاخەر کاتی جەستەم بەنووری گریکستان شۆردرابێ، ئەوا ئیدی ماددەیهکی کەرۆ لال و بیگیان نییە، بەلکو لێرپێژە لەرۆحیک که نوورانی کردووه. خۆ گەر لینگەرییت سەربەستیی خۆی وەرگرتی، ئەوا دەتوانی بریاری خۆی بدا و بەبێ دەستپێوەردانی ئەقل رینگەری راست بدۆزیتەوه. بەپێچەوانەوه، رۆح تارمایییهکی غەیبی نییە، لە دلتیایی و گەرمای جەستەم بەهەرمەند بووه و چێژتیی شەهوانی لە دنیا وەرده‌گرتی، وەک بلیتی دەم و لووت و دەستی هەبێ و دونیایان پێ نەوازش کا. زۆر جار ئینسان خاوەن ئارامی نییە بۆ پارێزگاریکردن لە تەواوی ئینسانییەتی خۆی، ئیدی خۆی هەتک دەکا، گا ئارەزوو دەکا لە رۆحی رزگاریی بێ و گا لە جەستەم، پێدەچێ بەهەرمەند بوون بەهەردووکیان سزایەکی توند بێ. بەلام لێرە، لە گریکستان، ئەم دوو پیرۆز و نەمرە دەتوانن وەک ئاوی سارد و گەرم تیکەلاو بکرین و رۆح شتیکی لەجەستەم وەرگرتی و جەستەم شتیکی لە رۆح، ئیدی ئەو دوو دەبنە هاویری و بەم شێویە ئینسان دەتوانی ساخ و هەتک نەکراو و بێ ژبی سەفەرکات.

لە رینگە مەرکانە ئاوتیکم بینی و راوه‌ستام، بەزنجیریکی باریک جامیکی مسینی پێوه‌کراوو. تینووم بوو، ئاو تا قۆلەپێ بووژانمییەوه و کرتەم لەئیسکم هەستاند. ئاوتیک لەژێر دار زەیتوونیکدا راوه‌ستام، سیسرکه‌کان زگیان نووساندبوو بەقەدی درەختەکه‌وه و دەیانزیکاند، کوتوپر بێدەنگ بوون، بەبینینی ئەم سیسرکه‌ زله ترسیان لێ نیش، دوو جوتیار بەلامدا تێبەرین، باره‌ ترێ بەسەر گویدریژە چکۆلەکانیانەوه بوو، بەدانانی دەستیان لەسەر سینگ سلاویان لێ کردم، لاسکی بۆلەتری بەریشیاندا هاتبووه‌ خوارێ، رینگەکه‌ هەر هەمووی بۆنی شیلەم تری گرتوو، لەبەرەمبەرەمدا درەختی سەروو و خاچگەلی رەشم بینی لەودو دیواری سەومە‌یه‌که‌وه هەلکشابوون، ئەوئ شۆینی مردووان و بابیشم لەنیوانیاندا بوو، گەلا زەیتوونیکم لێکردووه و لەنێوان ددانا دامنا، زارم پر بوو لە تالی و تفتی.

لەژێر سیبەری دار زەیتوونەکه‌ هاتمە‌دەری و هەمدیس که‌ومە‌وه‌ ری. ئەوکات تێگە‌یشتم که‌ جەستەم بۆ کویم دەبا بۆ لای باپیره‌ دیرینه‌کان بەچاوانی ورد و بایامیسانەوه، بەلچولیتوی ئەستوور و هەوه‌سباز و نیتووه‌دی باریک و ئەنگوستیلە‌بییانەوه، باپیرانییک که‌ هەزاران ساڵ لەمە‌وه‌ر نازایانە لەگە‌ل خواوەندی قودرە‌تمە‌ند، لەگە‌ل گادا گە‌مه‌یان کردبوو.

پێم وایە ئینسان هەرگیز ناتوانی ترسیکی قوولتر و ریشە‌بیتر لەو ترسە‌ دایگری کاتی بەسەر ئەو ئەرزه‌دا دەروا که‌ باپیرانی - رەگ و ریشە‌کانی - لەژێردا راکشاون. لەپیتووتەوه‌ رەگە‌کان درێژ بوونە‌تەوه‌ و بۆ قوولایی ئەرز پۆچوون و دەگە‌رتن تا ئاوتیته‌ی رەگ و ریشە‌ی مەزن و نەمری مردووان بێن. بۆنی تیری خاک و بە‌بیوون ناخ تژی دەکا لەئارامی و ئارەزوو بۆ تەسلیمبوونییکی نازایانە بە‌یاسا‌کانی ئەبە‌دییه‌ت. گەر هێشتا میوه‌ی شیرینی مەرگ لەناوه‌وترا نەگە‌ییی، ئەوا تووره‌ دەبیست و ئالای یاخیبوون هەل‌دە‌پرت، یاخیبوون لە مە‌حروومبوون لەرووناکی، لەبەر‌خۆدان، لەگە‌رتە‌ مەزنە‌کانی ژبان. لەم‌ حاله‌ته‌دا بە‌خیریاییه‌کی تەواو بەسەر ئەم‌ خاکه‌دا تێدە‌پە‌پرت که‌ لە ئیسک و مۆخی باپیران پێکها‌تووه‌ و دەر‌فە‌ت ناده‌یتە‌ پیتووت رەگ بە‌خاکدا رۆبە‌ری، ئیدی هە‌مدیس بۆ دەر‌وه‌ هەل‌دە‌فریت و پێ دە‌نییته‌وه‌ رووناکی.

خروشانیک که‌ بەسەر خاکی دیری کۆسۆسدا هە‌ستمپێ‌کرد، هێند چرو تژی بوو لە مەرگ و ژبان که‌ نە‌متوانی ئاشکرا رافه‌یکە‌م و تیببیکە‌م.

لەبری خەم و مەرگ، لە بری ئارامیی، لە زارگە‌لی بە‌خاکبە‌وه‌ فەرمانی سەخت دە‌ها‌تە‌دەر، هە‌ستم دە‌کرد مردووان وەک دە‌نکه‌ تە‌زییح بە‌پیتوولمدا شۆریوونە‌تەوه‌، نەک بۆ ئەوه‌ی دابه‌زمە‌ تاریکییە‌ ساردە‌که‌یانە‌وه‌، بە‌لکو بە‌ مە‌هە‌ستە‌ی بتوان دە‌ست بە‌شتیکیه‌وه‌ بگرن و لەگە‌لمدا بێنە‌ روناکییە‌وه‌ تاشەرە‌که‌ هە‌لئیسیتە‌وه‌. شادومانی و تینووتیییه‌کی هەرگیز نە‌شکاو، هاوکات گای زل که‌ لە چیمە‌نزارە‌کانی دونیای سە‌روودا دە‌یانبۆ‌زانند، هەر‌وه‌ها خۆتی زە‌ریاو بۆنی گزوغیا، هەر‌ هە‌موو ئەوانە‌ هە‌زاران ساڵە‌ لە‌توپی عەر‌ده‌وه‌ رۆچوونە‌تە‌ خوارێ و نا‌هێ‌لن مردووان بێن.

لەو زۆر‌ان‌بازییه‌ی (گام‌ نو‌ری که‌ لە‌سەر دیواره‌کان وێنە‌کێ‌شرا‌بوو: چوست و چالاک‌ی و دل‌پیتینی ژن، هێزی بێ سنووری پیاو، شێوازی گە‌مه‌کردن‌یان لەگە‌ل گای تووره‌ و بە‌رە‌نگاریوونە‌وه‌ی بە‌روانی نازایانە‌، هەر‌وه‌ک ئەوه‌ی لە‌ ئایینه‌ خۆر‌ه‌لا‌تییه‌کاندا هە‌یه‌، گاکە‌یان لە‌ رووی ئە‌قینە‌وه‌ نە‌دە‌کوش‌ت تا لەگە‌ل‌یدا یە‌کانگیرین، لە‌رووی ترس و جورئە‌تی سە‌برکردن‌یشییه‌وه‌ ئەم‌ کاره‌یان نە‌دە‌کرد، لە‌بری ئەوه‌ بە‌سەر‌سە‌ختی و پیز و بە‌بێ‌ رق و کینه‌، تە‌نانه‌ت دە‌شی بە‌شوکرانه‌‌بژێ‌ریشە‌وه‌ گە‌مه‌یان لەگە‌ل‌ کردبێ، چونکه‌ ئەم‌ شە‌ره‌ پیرۆزه‌ لەگە‌ل‌ گا دا، هێزی کریتی تیز دە‌کرده‌وه‌، چاپووک‌ی و جوانی جە‌ستە‌، نازکیی جولە‌ی ناگرین و هاوکات خۆت‌ساردانه‌، دیسپلینی ئیراده‌ و نازایە‌تی لە‌ودا دە‌چاند، تا بێ ئەوه‌ی ترس کۆنتروولی کا، هێزی خۆی بە‌هێزی ترسناکی گا پیتوانە‌کا. بە‌م‌ جو‌ره‌ کریتییه‌کان ترسیان گۆری و کردیانە‌ گە‌مه‌یه‌کی خروشینەر که‌ تیا‌یدا چاکه‌خو‌ازی ئینسان بە‌بەر‌که‌وتنی راستە‌وخۆی بە‌قودرە‌تی نا‌ه‌ق‌ل‌یتینی دە‌وروو‌زا و گە‌مه‌که‌ی دە‌بردە‌وه‌، بردنە‌وه‌ی بە‌به‌های نابوت‌سوونی گا بە‌دە‌ست نە‌دە‌هێ‌تا چونکه‌ ئەوه‌ی بە‌دو‌ژمنی خۆی نە‌دە‌ژمارد، بە‌لکو وه‌کی هاوکاریک‌ حیسانی بۆ‌ دە‌کرد. ئاخەر جە‌ستە‌ بە‌بێ‌ گا نە‌یدە‌توانی هێند‌ پته‌و و بە‌هێز بێ و رۆ‌حیش نە‌یدە‌توانی هێند‌ نازا بێ.

گەر ئینسان بیه‌وئ جورئە‌تی بینی ئەم‌ گایه‌ و توانای ئاوا گە‌مه‌یه‌کی خە‌تەرناکی لەگە‌ل‌یدا هە‌بێ، ئەوا بێ‌گومان پیتووستی بە‌راهیتانیکی زۆری جە‌ستە‌ و رۆ‌حی هە‌یه‌. بە‌لام هەر‌ که‌ ل‌راهیتان دە‌پیتە‌وه‌ و فیری هونە‌ری گە‌مه‌که‌ دە‌بێ، ئیدی هەر‌ جوولە‌یه‌ک لە‌جوولە‌کانی ساکار و دل‌نیا و سووکە‌له‌ دە‌بێ،

نازایانه چاو له چاوانی ترس دهبرئ.

هروا که له شپری هه لکولرای سهر دیواره کانم دهنوړی، به دم تم ماشاگردنی تهو شهړه دیرینه نیوان نینسان و گاو که نهوړه ناومان ناوه خواوهند، به خوم گوت: (تاوها بووه روانینی کریتیانه!)

له ناکاو ویکرا وهلام بالی به سهر زهیندا کیشا، نهک به تنه زهینم، به لکو دل و هه ناویشم. ناخر من به دواى نهوهدا دهگه رام و نهوهدم دویست، دهبوو چاوانی نوڈیسه ییم تژی که م له م روانینه کریتیسه. سهردهمی نیمه سهردهمیکی تووړه بوو. گا (هیزه ژیر زهینیه تاریکه کان) به له سه بیوو، تویکلی عهردهقلیشا، ریز، هاوگونجان، هاوسهنگی، بهخته وهری، شیرینی ژیان، نه مانه هه موو چاکه خوازی و شادی گه لیک بوون که دهبوو نازیه تی نهو له خوډا رابینین خودا حافیزیان لی بکه یین. نهوانه هی سهردهمانی تر، هی رابردو هی ناینده بوون، ناخر هه موو سهردهمیکی خاوه روخساری تاییه تی خوډه تی، روخساری سهردهمه که هی نیمه تووړه و روخه ناسکه کان جورته تی نهو هیا نیه راسته خوډ چاو له چاوانی بیرن.

نوڈیسه ش، نهو هی که به سهر شیعره کانی منهوه چاروکه هی هه لدا بوو، نهو کاته هی که له خوډا ییانه به لیواری هه لدریه گیرسا بووه - به بی ترس و نومید و ههروه ها به بی سهرچلیش - دهبوو به ناوها روانینیکی کریتیانه وه هه لدری ته ماشا کردیا، لهو روژه وهی نهوهد ناوانا روژی روانینی کریتی، ئیدی ژیانم گورا، روخم لهو هه گیشته که ده بی له کویدا راوهستی و چوناوچونی بنوړئ. مه سه له گه لیک ترسناک که گینگلیان پی ددهام، هیور بوونه وه و زهرده خه نه یان دهاتئ. وهک بلتی بههار هاتئ و لاواوه کیویه کان وهک درک و دالی بههاران تژی بوو بیتن له گول. نهو هه رانه بوو بو جحیلیه کی پیشینی نه کراو، وهک حه کیمیکی چینیی دورانی کون، پیده چوو وهک پیره میردیک کی که فته کار و به ریشی سپی چون به فره وه هاتمه دونیا. به تیه رینی سالان، رهنگی ریشه که گوزای و بوو بیته بو و پاشان هیور هیور رهش بوو بیته وه و دواتر روو تاییته وه. ناخر له سالانی پیریشما گنده موویه که له روخسارم روا.

جحیلیم جگه له دله راوکه و موته که و پرسیار چ شتیکی تر نه بووه، سالانی بالقبوونیشم جگه له وهلامی پهرت چ شتیکی تر نه بوون، له نه ستیره و نینسان و فیکرگه له کانم دهنوړی، چ بی سهرویه ریه که شوینپی هه لگرتنی خواوهند! چ عه زاییکه بوونی نهو مه له شینه به چنگاله سووره که یه وه له نیوانیاندا! رتیه که یه کم دگرته بهر، دهگه ییمه کو تاییه که هی - هه لدر - زهنده قچوانه دهگه رامه وه و رتیه که کی ترم دهگرت بهر، له کو تایی رتیه که ده جاریکتیریش هه لدر، نهو جا سهر له نوپ پاشه کشئ، سه فریک کی نوپ و کوتوپر هه مان هه لدر ده می له بهر ده مده داده پچری، تهو اوای رتیه که کانی نه قل به هه لدر کو تاییان دهات، جحیلپی و بالقبوونم له فزادا به دهوری ههردو تهوهری ترس و نومیددا سوورا بووه. بهلام هه نوو که له تافی پیریدا به نارامی و به بی ترس له بهرام بهر هه لدریدا راوهستام، ئیدی رام نه کرد، ئیدی خوډ زهلیل نه کرد، نا، من نا، به لکو نوڈیسه یه که که خوډ دروستم کردبوو، ویم خوډاندبوو تا به نارامی روو بهرووی هه لدر بیته وه، له کاتی خوډاندنیدا هه ولتم دده لهو و بچم، ناخر نهو خوډ بووم که ده خوډقام، قورسای هه هه موو پهروشییه کانم خسته سهرشانی نه م نوڈیسه یه، قالبیک بوو دامده رشت تا نینسانی ناینده تی برئ. هه موو نهو هی خواستبووم و دهستم پی گه ییوو، نهو دهستی پی دهگه شت، سبهریک بوو هه موو هیزه تاریک و روونا که کانی خوډقینه ری ناینده یه داوه وه ده کرد. باوه ر چیاکان ده لهرزنتی،

متمانته پتی هه بی و دئ. نه دی کی دئ؟ نوڈیسه یه که خوډقاندبووم. وی نارکی تیپ (*) (نمونه ی نه زلیی) بوو.

خوډقینه ر بهر پرسیاریه کی مه زنی له سهرشانه، رتیه که یه که ده کاته وه که ده کرئ ناینده هان بدا و ناچار ی بکا بریاری خوډ بدات.

له زهریای کریم دهنوړی، لهو شه پولا نه ی به شکووه هه لده گزان. بو ساتیک له ژیر هه تاودا دهره وشانه وه و په لیا ن بوو تا بهر ژانیا ن به سهر چهوی که ناردا، به پیکه نینه وه رو حیا ن ته سلیمی خوډقینه ر بکه نه وه. ههستم ده کرد خوینم به هاتنه دهره وهی له دل و بلاو بوونه وهی به سهری په نجه و رگه کانی موودا، شوینپی نه غمه ی شه پوله کان هه لده گری. ده بوومه زهریا، ده بوومه سه فریک کی بی کو تایی و تژی له سه ریکشیی دور، ده بوومه قه سیده یه کی له خوډایی و ناومید که به چاروکه ی رهش و سووره وه، به ژوو هه لدریه وه سه ولی لینه دا. به تر پیک قه سیده که وه، کلاوی ناخوډایی و له ژیر کلاوه که شدا، نیوچه وانیک کی گرز و به هه تاو سووتاو، دوو چاوی رهش و ده میکی سپی به خوډ، خوار تریش دوو دهستی زل و غولناسا که سوو کانه کیان گرتبوو.

ئیدی نهو نه یده توانی - نیمه نه مانده توانی - لهو زیاتر له زیدی تهنگ و ترووسکا هه لکا. سرکترین روډه گه لی دورو که مان هه لژارد و نهو هی بتوانین له ماله کافان هه لی گرین، هه لمانگرت و سواری که شتی بووین و رویشتن. بو کوئ؟ با هه لده کاو رتیه که مان پیشان ددها، بو باشور، به ره لای هیلین که له ههردو بهری ئیروتاسه وه، کهوتبووه نیو مهینه تی و عه زایه وه و وهکی نیمه له ژانی دلنیاو ئیسراحت دلئ گوشرابوو. به ره دورو که کریت که ده ژاکا، چونکه قودرت له فهرمانزه و اکانیدا بارگه و بینه ی پیچا بووه، له ناوه راستی زهریا دا دهستی بهر زکرد بووه و به ریه رکانی بانگ ده کرد تا به شکم منالی لیان بی. به ره نه فریقا، به ره کو تایی عهرده، به ره به فره نه مره کان، به ره مهرگ.

سه رتا مه له شینه که به چنگاله سووره کانییه وه له پیشه وه دهریشت، بهلام به زووی شه که ت بوو، جیمان هیشت و به بی مه لی رینون له هه وای خالیدا به نازادی ماینه وه. جار ناچار روډه گه لی گوره وه نه مر چنگیان له گوریسه که شتییه که گیر ده کرد و ده که وتنه چرینی گوزایی تا به شکم بو لای خوډانمان پاکیشن، بهلام نیمه ده ماندا له قاقای پیکه نین و نهوانیش دهرسان و دهریشتن، هه ندریچار هاواریک کی ترسناکمان ده ژنهفت که له بنی زهریا وه ده هاتنه دهرئ: (راوه ست! کوپوه ده چن؟ به سه!) وایانده گوت و نیمه ییش پالمان به لیواری که شتییه که وه ددهایه وه و هاوارمان ده کرد: (نا، بهس نییه، بیتدنگ بن!) ئیدی ئیواره یه کیان مهرگ هات و له سهر عهرشی که شتییه که کرووشکه ی کرد، نهو ییش وهک نیمه پیسته ریوی له بهردا و کلاویکی شینی به گولنیکه ی سووره وه له سهردا، ریشی وهک به فر سپی و روخسار و سینگ و باسک و رانی پوشراو له زامی دیرین، به میهره بانیه وه زهرده خه نه ی بو کردین، تیه که یشتین، دوا جار ئیدی له کو تایی سه فره که مان نریک بیوینه وه.

له سهر یشت له سهر عهرشی که شتییه که پاکشاین، چاوانمان لیکننا و بینیمان به ژوو ره نهو کیشوهر و

Archetype (*)

زەرباianeوه که پیاياندا تێپه‌رپه‌بووین، به‌ژوور ئەو ئینسانانهوه که پووبه‌پروویان به‌بوینهوه، به‌ژوور ئەو ژنانهوه که ماچمان کردبوون، به‌ژوور عەرد و ئاو و ئاگر و جهستهوه، سه‌فه‌ریکی تر هه‌بوو، له‌م سه‌فه‌رده‌دا که‌شتیه‌که له‌هه‌ور دوست کرابوو، کیشوهر و زه‌ریا و خه‌لکیش تاله‌ ده‌زووی ئاوریشمین بوون و له‌هه‌ناومانهوه هاتبوونه‌در. سه‌رووتر، له‌ ناستیکی به‌رزتر له‌هه‌موو ئەوانهوه، که‌شتیه‌که هه‌وره‌که‌مان په‌وییه‌وه تاله‌ ده‌زووه ئاوریشمیه‌کانیش پێچران، تارماییه‌کانی دونه‌یا بز بوون و جگه‌ له‌خۆریکی لال و کوپرو بێ جووله‌، خۆریکی ره‌شتر له‌ره‌شایی، چ شتیکی تر نه‌ما. به‌خۆمان گوت: (ره‌نگه‌ خواوه‌ند بێ، کێ چوزانێ، ره‌نگه‌ خواوه‌ند بێ!) هه‌ولمان دا ده‌ستی سلای بۆ هه‌لبه‌رین، به‌لام نه‌مانتوانی!

کاتی له‌ که‌ناری کرینه‌که‌مدا خه‌ریکی نووسینی ئەم ئۆدیه‌سه‌یه‌ بووم، هه‌یزه‌ دۆزه‌خه‌یه‌کان دووه‌مین شه‌ری جیهانیان هه‌لایساند. (با)ی شیتی به‌سه‌ر په‌گه‌زی مرۆفایه‌تیدا ده‌یگناند، بناغه‌کانی عەرد له‌رزین و قلیشان. منیش به‌سه‌ر په‌ره‌ قاقزدا چه‌مبه‌بوومه‌وه و گویم بۆ هاتوباتی شه‌پۆله‌کان و ئینسان و هه‌یزه‌ دۆزه‌خه‌یه‌کان رادێرابوو، ده‌سته‌و دامینی رۆحم به‌بووم تا له‌ ده‌سه‌لاتی ترس قوتارم بێ. هه‌موو هه‌ولم بۆ ئەوه‌بوو تا ئەو ئینسانه‌ی له‌ودیه‌و کوشتار و فرمیسه‌که‌کانه‌وه‌یه، له‌ودیه‌و ئینسانه‌ی مه‌یونی ئەمه‌رۆده‌یه، به‌وشه‌ی هه‌وسه‌نگ و هه‌وانه‌هه‌نگ به‌ره‌و لای خۆم راکیشم. گه‌رچی به‌شیه‌وه‌ی تارماییه‌که له‌ نه‌یوه‌ندی هه‌وادا هه‌لواسرابوو، هه‌ستم ده‌کرد خۆینی خۆمی ده‌ده‌می، من به‌تال ده‌بوومه‌وه و وی پر ده‌بوو. هه‌یوره‌یهور جه‌سته‌ی ده‌که‌وته جووله‌ و شیه‌وه‌ی وه‌رده‌گرت.

رۆچومه‌ خه‌ونییکی قووله‌وه، قوولترین ناسته‌کانی حه‌قیقه‌ت مه‌حف به‌بوون. هه‌مان ئەو ناسته‌ مه‌حه‌که‌مه‌ی که له‌به‌رامبه‌ر عەردا بوو، به‌رزترین ناستی حه‌قیقه‌ت، رۆحی ئینسان، وه‌ک ئاگرێک که بایه‌کی توند به‌سه‌ریدا هه‌لی کردبێ له‌ هه‌وادا کلێه‌ی سه‌ندبوو.

به‌دریژی رۆژ ده‌منووسی و به‌دریژی شه‌ویش ده‌نوستم، هه‌رگه‌یز له‌ ژیا‌ندا نه‌مانتوانیه‌ شه‌وانه‌ کار بکه‌م، له‌ کاتژمێریک ده‌چم به‌خۆر ئیش بکات، به‌بێ هه‌تاو به‌سده‌نگ ده‌بم، شه‌وه‌ به‌خه‌ون و به‌سده‌نگه‌یه‌کانی خۆیه‌وه، به‌وه‌ ده‌رگا تاریکانه‌وه که له‌سه‌ر ناخ ده‌یانخاته سه‌ر پشت، کاری رۆژی داها‌تووم بۆ ئاماده‌ ده‌کات.

سوودی بالا له‌م مه‌سه‌له‌یدا کاته. که خه‌لکی ده‌بینم ده‌چن بۆ سه‌یران، یان بێ مه‌به‌ست په‌یاسه‌ ده‌که‌ن، یاخود به‌وتوویزی بێ که‌لک کاتی خۆیان به‌فیه‌رۆ ده‌دن، قه‌سته‌مه‌ بچه‌ گۆشه‌یه‌کی شه‌قام و وه‌ک سواله‌ریک ده‌ست پان که‌مه‌وه و به‌پارانه‌وه‌وه به‌لێم: "ئێ مه‌سه‌حیه‌یه‌ مبه‌ره‌بانه‌کان، خه‌ریکم بێ بکه‌ن، نه‌ختیک له‌و کاته‌ی خۆتانم به‌ده‌نی که به‌هه‌ده‌ری ده‌دن. سه‌عاتیک، دوو سه‌عات، هه‌رچه‌ندیک خۆتان پیتان خۆشه‌ مده‌نی!"

دوچار خۆر به‌ره‌و ئاو‌بوون ده‌چوو، باسکم خاچ ئاسا له‌سه‌ر به‌ک دانا و سه‌رم له‌دواوه به‌دیواره‌که‌وه نا و که‌وتمه‌ ته‌ماشاکردنی خۆراو‌بوون. هه‌ستم به‌شادومانی، خه‌م و شه‌که‌تی نه‌ده‌کرد. ئارامیه‌که‌ دا‌یگر تیبوم و وه‌ک به‌لێ هه‌ناوم به‌تال بووبه‌تته‌وه، وه‌ک به‌لێ هه‌موو خۆینی جه‌سته‌م ر‌ژابێ، وه‌ک به‌لێ توپک‌لیکی تۆکه‌م و ته‌نک بووبم و سه‌سرک‌یک له‌کاتی هه‌لکه‌ دانا له‌سه‌ر قه‌دی دار زه‌یتونیک جی هه‌شتیم. به‌له‌مه‌یکی چکۆله‌ به‌چارۆکه‌ی سووره‌وه له‌ راه‌ ماسی ده‌گه‌راپه‌وه، ده‌متوانی ماسیه‌ه‌ برقه‌داره‌کان له‌سه‌ر عەردی به‌له‌مه‌که‌ به‌بینم، دوورگه‌یه‌کی چکۆله‌ له‌ به‌رامبه‌رمدا پر به‌سو له‌ وه‌نه‌وشه‌، نوێزخانه‌یه‌کی له‌خاچدانی چۆل و چکۆله‌ وه‌ک هه‌لکه‌ی مریشک به‌ترۆپکی چیاکه‌وه به‌سه‌په‌تیی ئەلماس ده‌ده‌روشاپه‌وه. رووناکێ به‌دیواره‌ به‌بۆره‌ک سواغداره‌کانیه‌وه نووساو و حه‌زی نه‌ده‌کرد ئەوی جێ به‌لێ.

له‌لای راستمه‌وه گویم له‌ده‌نگی به‌ریه‌که‌وتنی چه‌و بوو، که‌سه‌یک به‌په‌له‌ هه‌نگای به‌سه‌ر چه‌وه‌که‌دا ده‌نا و نه‌زیک ده‌بۆوه. ئاو‌رم دایه‌وه، کلاویکی ناخو‌دایی له‌و تاریکییه‌ به‌رخه‌وانی ره‌نگه‌که‌دا ده‌روشاپه‌وه و بۆنی تیه‌ری ئاره‌قه‌ی ئینسان له‌هه‌وادا بلا‌بووه‌وه. له‌سه‌ر ئەو سه‌کۆ به‌ردینه‌ی له‌سه‌ری دانیشتیوم جی‌گه‌یم کرده‌وه تا له‌پال‌مدا دانیشی. گوتم: (خۆش هاتیت، چاوه‌ریت بووم!) دانه‌ویوه و برێک گ‌روگیای زه‌ریایی هه‌لگرت که شه‌پۆله‌کان له‌گه‌ل خۆدا هه‌تا‌بوویان. گ‌روکیا که‌ی نایه‌ سه‌ر لێوی.

گوتی: "به‌دیدارت خۆش‌حالم."

شه‌ویکی شین و ته‌نک له‌ ئاسمانه‌وه ده‌هاته‌ خواری و له‌ زه‌ریاوه به‌رز ده‌بۆوه. له‌ پشتمانه‌وه، له‌سه‌ر وشکایی، مه‌لانی شه‌وه‌ له‌م دار زه‌یتونه‌وه ده‌فیه‌سه‌ر ئەو دارزه‌یتون. دوو هاواری مه‌زن و نه‌مری ئەفین و برسیته‌ی له‌و به‌ی‌ده‌نگیه‌یه‌ ره‌شه‌دا ده‌نگیان دایه‌وه، ئاژه‌له‌ چکۆله‌کانیش له‌نیو ته‌لانه‌کاندا خۆیان حه‌شاردبوو، ئەوانیش هه‌ر برسییان بوو، ئەوانیش هه‌ر گه‌ره‌کیان به‌ئه‌فین بوو، نه‌غمه‌یه‌کی خه‌مین له‌عه‌رده‌وه هه‌ستا.

به‌ی‌ده‌نگ مایه‌نه‌وه، هه‌ر کامان تریه‌ی دلێ ئەوی ترمان ده‌ژنه‌فت، په‌ی‌ده‌چو ته‌واوی ئەو په‌رۆشیه‌ شاراه‌یه‌ی شه‌وانه‌، ته‌واوی ئەو ده‌نگه‌ ده‌یه‌یه‌کانه‌، به‌تیه‌ه‌په‌نیا به‌هه‌ناوماندا هاوئا‌هه‌نگ بووین. خۆش‌حالی و خه‌نی بوون هه‌یند مه‌زن بوو که کوتوپر کولی گریانم به‌ریوو. وشه‌گه‌لی دێرین و عی‌رفانی له‌ناخه‌وه هه‌لقولین و له‌سه‌ر زارم نه‌خشین:

جگه‌رگۆشه‌کانم، مردن و ژیان وه‌ک یه‌کن

غمه‌ و شادی هه‌روه‌ک یه‌کن

له‌نگه‌رگرتن و چارۆکه‌ به‌رزکردنه‌وه

سلاو و خواحافیزیش وه‌کی یه‌کن!

لام بۆ هاواری به‌ی‌ده‌نگه‌که‌ی لای راستم کرده‌وه و لێیم پرسی: "ناخودا ئۆدیه‌سه‌، ئەری حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین؟ چما گه‌بشتین؟ په‌ی‌ده‌چێ زه‌مه‌ن راه‌وستابێ و بووبه‌تته‌ به‌دیبه‌ت. فه‌زا له‌ له‌په‌ ده‌ست‌مدا وه‌ک تۆماریکی کۆن وایه‌ که وینه‌ی زه‌ریا و وشکاییه‌کانی له‌سه‌ر کیشرا‌بێ. په‌هایه‌ی - ئەوه‌ی ناومان ناوه‌

په‌هایی و ناټومیدانه ده‌ست بوټ ناسمان هه‌لده‌برین تا پټی بگه‌ین - بوټه چله ریحانه‌یه‌کی لاگویم. چما بوټی له هه‌وادا ناکه‌یت؟"

هاورپټکه‌م هه‌ناسه‌یه‌کی قوولتی هه‌لکټی‌شا، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتق و گوتی: "له په‌هاییدا به‌ره‌هایی گه‌یشتوویت- ده‌نگی به‌بای زه‌ریا گر بسو- له په‌هاییدا به‌ره‌هایی گه‌یشتوویت، ئەمەش بەلاترین نه‌به‌دی ئینسانه، خزمه‌تی تو له حزووری ترس و ئومئیدا ته‌واوبوو، به‌سه‌ر هه‌لدټیرا چه‌ماوټه‌وه، لنگه‌وقووج بوونی تارمایی دونیات بینیه و زهنده‌قت نه‌چوو. هاورپټی ئازیزم، هه‌ردوو‌کمان به‌سه‌ر هه‌لدټیرا داها‌تووینه‌ته‌وه و زهنده‌قیشمان نه‌چوو. بیرت دټ؟"

سه‌فه‌ری ترسناک بازی دایه زه‌ینمه‌وه، زه‌ریا له‌م لاجانگه‌مه‌وه بوټه لاجانگه‌م که‌وته شه‌پۆلان، یاد‌وه‌ریم کشا و روانیم، هه‌مدیس روانیم، سه‌رله‌نوټی له‌زمه‌م برد له‌وه‌ی که چۆناوچۆنی خۆمان له‌کو‌پ و ژن و زیدی باوان و ژبانی ئیسراحت دا‌بری و چاکه‌خو‌ازی و حه‌قیقه‌تمان له‌ دوا‌ی خۆمانه‌وه جټ هټشت، چۆناوچۆنی به‌نیوان سیسلاو کاربید(*)‌ی خوا‌وه‌ندا تټپه‌رین بټ نه‌وه‌ی که‌ش‌تیه‌که‌مان له‌ده‌ست بده‌ین و به‌چارۆکه‌ی فوودرا‌وه‌وه روومان کرده زه‌ریای ئازاد و ئازایانه رټگه‌مان به‌ره‌وه هه‌لدټیر شه‌ق کرد.

ده‌ستم به‌ئه‌ژنوټی هاورپټکه‌مدا هټنا و گوتم: "سه‌فه‌رټیکی جوان بو، وا هه‌نوکه گه‌یشتین!"

به‌سه‌رسورمانه‌وه پرسى: "گه‌یشتین؟ مه‌به‌ستت چټیه!"

- "ده‌زانم، مه‌به‌ستم له‌وه‌یه که هه‌نوکه حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین!"

- "به‌لټ، هه‌نوکه حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین. بټ به‌له‌م، بټ زه‌ریا، بټ جه‌سته!"

- "ئازاد!"

- "نا، ئازاد له‌ ئازادی. ئەودیو!"

- "ئه‌ودیو؟ کوټی؟ له‌مه ناگه‌م!"

- "ئه‌ودیو ئازادی، هاورپټم ئازایه‌تی بده‌ره به‌ر خۆت!"

- "ده‌ترسم له‌دوا‌ی تو‌وه بټم، توانام هه‌ر هټنده بو، ناتوانم له‌مه‌نده زیاتر برۆم!"

- "با‌وکه گرنگ نبیه، توټه‌رکی خۆت به‌ئه‌نجام گه‌باند، کو‌رټیکی با‌ش‌ترت له‌خۆت خسته‌وه، توټه‌لټیردا

وه‌ک به‌له‌می فریا‌که‌وتن مټینه‌وه، من دوور‌تر ده‌رۆم!"

له‌جټگه‌که‌ی هه‌ستا، توند پش‌تټینه‌که‌ی به‌ست و له‌ تاربا‌کاییه‌که‌ی دوا‌وه‌ی روانی، ئەستټیره‌یه‌ک وه‌ک فرمټسک به‌گۆنای شه‌ودا رټا، با‌یه‌ک له‌ عه‌رده‌وه هه‌لی کرد، شه‌پۆله‌کان له‌ بټیده‌نگیدا وه‌ک ئەسپ بټدار

(*) سیسلاو کاربید، گاشه‌برد و ته‌پۆلکه‌ی ناوی له‌ته‌نگه‌ مسینای نیوان ئټالیا و دورگه‌ی سیسل که له‌زه‌مانی زوودا زه‌ریاوانانی رووبه‌رووی مه‌ترسی کردۆته‌وه. له‌ ئەفسانه‌دا سیسلاو رټیک بو که له‌به‌شی خو‌اره‌وه‌ی جه‌سته‌یدا شه‌ش سه‌گ هه‌بوون و هه‌ر که‌سټیک له‌ نزیکانه‌وه تټپه‌رپیا هه‌لاهه‌لایان ده‌کرد. کاربید کټی عه‌رد و پۆسټیدوون، رۆژی سټ جار له‌ ناوی زه‌ریای ده‌نۆشی و هه‌ر هه‌موو که‌ش‌تیه‌که‌ی که‌ناری هه‌لده‌وشی.

ببوونه‌وه و ده‌یان‌حیلاند. ده‌ستی بوټه‌رپاه‌ل کردم.

وه‌ک به‌لټی رۆحم جټم بټلټ، هاوارم کرد: "ده‌رۆیت؟"

دانه‌وتیه، شانی راستم و پاشان چه‌پ و دواتر هه‌رتک چاوی ماچ کردم، لټیوی ته‌ر ته‌ر بوو به‌خوټی زه‌ریا، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتق و ده‌نگی میه‌ره‌بان و بزټو له‌ زاری ها‌ته‌ده‌ره:

- "ئه‌و زاهیده‌ کټی بوو که چل سال به‌دووی خوا‌وه‌ندا گه‌را و نه‌یدۆزیه‌وه؟ ش‌تټیکی تاریک که‌وتبووه به‌ینه‌وه و نه‌یده‌هټشت، به‌لام به‌یانیه‌کیان بینی نه‌وه‌ی نه‌یه‌یشتووه خوا‌وه‌ند بدۆزټته‌وه، ج‌لکټیکی فره‌وو بووه که زۆری خو‌ش‌ده‌ویست و نه‌یده‌توانی ده‌سه‌ر‌داری بټ. ج‌لکه‌که‌ی فرټیدا و یه‌کسه‌ر خوا‌وه‌ندی له‌به‌رده‌می خو‌یدا بینی. توټش ئە‌ی هاورپټی ئازیز، ج‌لکه فه‌رووه کوټه‌که‌ی منټ. ما‌ئا‌وا!"

زه‌نده‌قم چوو، پټیده‌چوو ئە‌م وشانه‌ی دوا‌یی له‌دوو‌ره‌وه، له‌که‌ناریکی تروه‌ه بټ. قنجه‌پټ هه‌ستم و له‌ تاریکیدا که‌وتمه گه‌را‌ن.

که‌س له‌ ناوه‌دا نه‌بوو!

کو‌تایی

با‌پیره(*)‌ی ئازیزم، ده‌سته‌کانت ماچ ده‌که‌م. شانی راست و شانی چه‌پت ماچ ده‌که‌م. ددان پیا‌نانه‌کانم ته‌واو، ئیدی هه‌نوکه خۆت حو‌کم ده، ورده‌کاربیه‌کانی ژبانی رۆژانه‌م نه‌گټراوه‌ته‌وه، ئاخ‌ر ئە‌وانه له‌ تلټپه زیاتر ج‌ ش‌تټیکی تر نه‌بوون. توټه‌موو ئە‌وانه‌ت رۆ‌کرده خو‌له‌عه‌مه‌له‌ی هه‌لدټیره‌وه و ده‌ی منبش هه‌ر وام کرد. ژبان به‌غه‌مه چکو‌له و گه‌وره‌کانییه‌وه، به‌شادومانییه چکو‌له و گه‌وره‌کانییه‌وه، گا برین‌داریان کردووم و گا نه‌وازش. ئە‌و کاروباره ئاساییانه‌ی که رۆژانه ده‌سه‌ر‌دارمان بوون و ئټمه‌یش ده‌سه‌ر‌داریان بووین، ئاخ‌ر شایانی ئە‌وه نه‌بوون زه‌حمه‌تی ئە‌وه به‌خۆ‌مان بده‌ین تا له‌هه‌لدټیره‌وه بو‌سه‌ره‌وه‌یان هه‌لکټشین. دونیا هیچ له‌ ده‌ست نادا گه‌ر ئە‌و خه‌ل‌کانه‌ی ناسیومن له‌ فرامۆش‌یدا مټینه‌وه. ئاشنا‌بوونم به‌هاوسه‌رده‌مه‌کانم زۆر کاربگه‌رییان له‌سه‌ر ژبانم نه‌بووه، خه‌ل‌کانټیکی زۆرم خو‌ش نه‌ویستون، ئە‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه بووه که یان نه‌متوانیوه تټیان بگه‌م، یاخود له‌به‌ر ئە‌وه بووه که به‌حه‌قاره‌ته‌وه ته‌ماشام کردوون، ده‌شتی له‌به‌ر ئە‌وه‌ش بووبټ به‌خه‌ل‌کانټیکی زۆر ئاشنا نه‌بووم شایسته‌ی خو‌شویستن بووبن. له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا ر‌قم له‌که‌س نه‌بووه، بټ ئە‌وه‌ی خو‌م ویستټیتم چه‌ند که‌سټیکشم ئازارداه، ئاخ‌ر ئە‌وانه چۆله‌که بوون و ویستوومه بیانکه‌مه هه‌لۆ، هه‌ولم داوه له‌شتی رۆژانه قوتاریان که‌م، بټ ئە‌وه‌ی توانای به‌رگه‌گرتنیانم کټیشانه‌کردټی، به‌ره‌و پټشه‌وه بردوووم و ئیدی ئە‌وان له‌سه‌ر عه‌رد تټیکوټټیک شکاون. ته‌نټی مرده‌وه نه‌مره‌کان ئە‌فسوونیان کردووم: سارینه‌ مه‌زنه‌کان، مه‌سیح و بو‌زا و لینین. هه‌ر له‌هه‌مان ئە‌وه‌لی ژبانمه‌وه، له‌به‌ر پټیاندا دانیشتم و گوټم بو‌غه‌زه‌لی تټی له‌ عیش‌قیان رادټیرا. هه‌موو ته‌مه‌نم هه‌ولم دا، بټ ئە‌وه‌ی

(*) له‌م فه‌سه‌له‌وه دټار ده‌که‌وئ که ئە‌و با‌پیره‌یه‌ی کازانزاکیس قسانی له‌گه‌ل ده‌کا و وه‌ک ره‌مزټیک به‌کاربده‌هټنټ، (ئټیلی گریکو‌ز) هونه‌رمه‌ندی ئټسپانیایی به‌ ره‌چه‌له‌ک کریتیه‌ه. ئە‌و هونه‌رمه‌نده له‌سالی... له‌دا‌یکبووه و له..... دا مرده‌وه.

نکولی له هیچ کام له م سايرينانه بکه م، خۆمیان لئ پدهاکه م. هه و لم دا تا ئه م سئ ده نگه دژ به یه که به کانگیرکه م و بیانکه مه نه غمه به کی هارمۆنی.

ژنگه لیکم خۆش و بیستون، به خت له گه لم یار بوو که به درێژایی سه فهر به ژنگه لیک ناشنا بووم. چ پیاویک هینده ئه م ژنانه میهره بان نه بووه له گه لمدا و هیند له به رخۆدانه کا ئمدا کۆمه کی نه کردووم، له سه روو هه مووشیا نه وه دوا یه مین ژن، به لām روو پووشیکم دابوو به سه ر ئه م جه سه ته ئه قین زده دیه دا له هه مان ئه و روو پووشه کی که کورانی نوح دابوو یان به سه ر عه و ره تی با بیاندا. ئه ز ئه فسانه کی پیشینا ئمانم سه بارت ئیرو س و پسیشه (* خۆش ده و ئ، هه لبه ت با پیره تویش خۆشت و بیستوه، ئاخ مه یه شه ره زاری و خه ته ر ناکی شه چرایه ک هه لکه یه ت و تاریکی بره و تینیه وه و دوو جه سه ته ی تیکالا و ببینیت. تو ئه مه ت ده زانی، تو که (جیرۆنیما دیلاس کویفاس) ی دولبه رت له بوولیه کی مه له کوتیی ئه قیندا هه شاردا، ده ی منیش هه مان شتم له گه ل جیرۆنیما که ی خۆمدا کرد. هاو خه باتیک ئازا، کانیه کی سارد له گو شه گیریه نائینسانیه که ماندا، ئارامیه کی مه زن، هه ژاری و رووت و په جالی- به ئی، کر بیتی به کان راست ده بیژن که ده لێن به مه رجیک ژنیکی میهره بان هه بی، ئه و رووت و په جالی چ نییه. ئی مه ژنگه لیک میهره بانمان هه بوون، ژنه که ی تو ناوی جیرۆنیما بوو، ئه وه ی منیش ناوی هیلین. با پیره، چ به ختیک یار بوو، که سه یرمان ده کردن، چه ند جار نه مانگوتوه: په حمه ت له و روژه ی تیا یدا له دایک بووین!

به لām ئی مه رینگه مان به ژنان، ته نانه ت رینگه مان به ئازیزترینیشیان نه دا گو مرمان کن، رینگه به گو ل پووشاوه که ی ئه و ئمان نه گرت به ر، به لکو ئی مه ئه و ئمان له گه ل خۆماندا برد. نا، له گه ل خۆماندا نه مان بردن، به لکو ئه و هاو رێ جه ره زانه مان به ئی راده ی خۆیان شو تینیی هه لگژانی ئی مه یان هه لگرت.

ئیه به درێژایی ته مه ن له دووی شتی ک بووین، خه و نیک ی زبر و درنده و تو کمه - جه وه هر-. له پیتاوی ئه و خه و نه دا چ ژه ره تیکمان به ده سته ی خوا وه ندان و ئینسانه کان نه نۆشی و چ فرمیسکه گه لیکمان نه رشت! چ خۆین و چ ئاره قه به ک! به درێژایی ژیا ئمان شه پیتانیک (ئه رێ شه پتان یان فری شه ت؟) ئارامی لئ زه و ت کرد بووین. به سه رماندا ده چه مه یه وه و پیمان نه وه ده نووسا و به گو ئیماندا ده ی چرپاند: (بیته ووده یه! بیته ووده یه! پیتی و ابو ده توانی کۆ لمان پێ بدا، به لām به سه ر ته کا ندانیک له خۆمانمان دوور ده خسته وه، ددائمان جیر کرده وه و وه لمان دا به وه: (کو توم ئی مه یه هه ر ئه مه مان ده و ئ، ئاخ ئی مه بۆ پاداشت کارناکه یین، داوای کر تی روژانه نا که یین. له فه زای خالی دا، له و دیو ئومید و به هه شته وه

(* له ئه فسانه کانی گریکستاندا ناو ها با سی حه کایه تی ئیرو س و پسیشه ده کر ئ: پسیشه بۆ نییه شو وه که ی خۆی ببینی، هه ر جه ره هه لیک بۆ ئه و مه به سه تدا، ده بیته هۆی ئه وه کی که تا هه تاپه ی له وه سدیدا. خو شکه کانی فیری ده که ن که به دزی به وه چرایه ک لای خۆ به وه دانئ و شو و ئ هه ر کاتئ شو وه که ی خه و ی لیکه و ت، چرکه به رز کاته وه و شو وه که ی ببینی، ئه ویش ئه مه ده کا و ده ببینی حجیلیکی جوان له پالیبا خه و ی لیکه و توه. که ئه وه ده ببینی ده خرۆشئ و له تاوا ده سته دله رزئ و دلۆ بی زه یه ت له چرکه ده رزئ و به ر حجیله که ده که و ئ. ئیرو س له نا کاو ویکرا و نا گا پته وه و هه لئ و ئی دی هه ر گیز تو خنی ئه و نا وه نا که ویتته وه.

ده جه نگین!

ئه م جه وه ره ناوی زۆری هه بوو. ته واوی ئه و سا وه یه ی له دووی بووین، به رده و ام ده ما مکه که ی خۆی ده گو ئی، هه ندئ جار ناومان ده نا ئومیدی بالا و هه ندئ جاری تریش نا ئومیدی بالا. هه ندئ جار ناومان ده نا ترۆ پکی رو چی ئینسان و هه ندئ جاری تریش سه را بی بیابان، هه ندئ جار ناومان ده نا مه لی شین و ئازادی و هه ندئ جاری تریش له با زنه یه کی دا خرا و ده چوو که دلی ئینسان چه قه که ی بی و نه مریش چوار چیه که ی، با زنه یه ک که به ویستی خۆمان ناویکی قورس و لیور ئیژمان له ته واوی ئومید و فرمیسکه کانی دونیا لینا، ئه و نا وه ش (خوا وه ند) بوو.

هه ر ئینسانیک کام ل، نا وه ندیک نیه تی ئامیز له نا خیدا، له نیو دلیدا هه یه که هه مو شته کانی تر به ده و ری دا ده سوور پنه وه. ئه م سوورانه وه نه یینا میزه یه کانگیری به بیر و کرداره کانی ده به خشی و یار مه تی ده دا تا ها و ئا هه نگیی گه ردوونی بدۆ ژتته وه یا خود بیخو لقی تی. ئه م نا وه نه لای هه ندئ که س ئه قینه، لای هه ندیک تر میهره بانی یان جوانیه، لای ژماره یه کی تر تینو ویتیه بۆ مه عریفه یا خود په رو شیه بۆ زی و زیو و ده سه لات، به های ریزه یی شته کانیه تر هه لده سه نگین و ده یخه نه ژیر فه رمانی ئه م خوا سه ته سه نتراله وه. هه ش به سه ری ئه و که سه ی که هه ست نا کا له نا وه وه یرا له لایه ن سو لئانیک دل په قه وه حوکم ده کر ئ، ژیا نی مۆ له ق و نا ها وه سه نگیی (با) ی چوارینه ده یره ویتنه وه.

با پیره، نا وه ندی ئی مه یه ش، نا وه ندیک که دونیا ی بی ناوی ده نایه نیو گالیسه که وه و ده جه نگی تا به ره و بالا ترین په کانی ئازایه تی و به رپر سیاری تی به رزی کاته وه، شه رکردن بوو له گه ل خوا وه ند. کام خوا وه ند؟ ترۆ پکی سه ختی رو چی ئینسان، ترۆ پیک که یه کبینه له هه و ئی ئه وه دا بووین بیگه ینی و ئه ویش پێ و چان له هه لگژاندا و به رز و به رز تر ده بووه. روژیکیان چه ند ئاشنا یه ک به گالته پیکر ده وه لێیان پرسیم: (چه ئینسان له گه ل خوا وه نددا ده جه نگی؟) هه ر به راست، چه لاه گه ل کیی تر دا بجه نگی؟ با پیره، له به ر ئه مه بوو که هه ر هه مو ژیا ئمان هه لگژان بوو: هه لگژان، هه لدیر، گو شه گیری. له گه ل ها وه سه نگرانیکی زۆر و فی کری زۆر دا که وتینه ر ئ، هه روا که هه لده گژاین و ترۆ پیک شوینی خۆی ده گوا سه ته وه و دوور تر ده که و ته وه، ها وه سه نگران، فی کر و ئومیده کان مالتا واییان لئ کردین، برستیان لئ برا، نه خۆیان ده یانویست و نه گوری ئه وه شیان هه بوو له وه زیاتر سه رکه ون. ئیدی ئی مه به ته نی مایه وه و چا وانی شمان له (جه وه ری بزۆزا)، له ترۆ پکی گه رو ک بریوو. نه له خۆیا بیبون و نه به قینیک سافیلکانه ش خسته نییه سه ر ئه و با وه ری که روژیکی ترۆ پیک له جووله ده وه سته ی ئی مه یه ش ده یگه ینتی، نه ئه و با وه ره شمان لا دروست بوو که ته نانه ت بی شه گه ی نه سه ر ترۆ پیک، له و ئ، له و به رزایییانه، به خته وه ری و په های ی و به هه شت ده دۆ زینه وه. ئاخ ئی مه هه لده گژاین، خودی هه لگژان بۆ ئی مه به خته وه ری و په های ی و به هه شت بوو.

سه رسام به رو چی ئینسان، چ هیزیک نییه نه له ئاسمان و نه له سه ر عه رد له و مه زنتر بی. بی ئه وه ی به خۆمان بزانی له ناخی خۆماندا هه لگری هیزیک په هایین، به لām رو حمان له ژیر قورسای گۆشت و به زدا ده پل بشتینیه وه و ده مرین بی ئه وه ی بزانی ئی مه چین و ده توانین چ بکه یین! کام هیز هه به له سه ر عه رد

بتوانی راسته و خو له سهرتا و کوئایی دونیا بنۆڕی و کوئیر نه بێ؟ وشه سهرتا نه بوو (وهک ئه وهی که رۆحگه لی پلشاهوی ژیر قورسای گۆشت و بهز وه عزی بۆ دهدهن)، کاریش سهرتا نه بوو، له کوئاییشدا نه نه مری ههیه و نه پاداشت، نه بههشت ههیه و نه دۆزهخ، بهلکو له کوئایییدا ناگر ههیه. باپیره ئازیز، ئیمه به نیتوان ئه دوو ناگردهدا سهفرمان کرد، بهگۆڕایهالی بۆ فهرمانی ناگر و هاریکاریکردنی، کهوتینه جهنگین بۆ گۆڕینی جهسته به بلتیهسه، بۆ گۆڕینی فیکر به بلتیهسه، بۆ گۆڕینی ئومید و ناؤمیدی و شهرهف و عار و شکۆ به بلتیهسه. تۆ له پیشه وه دهرویشتی و من شوئنت کهوتبووم. فیرت کردم بلتیهسه کهی ناخمان، به پیچه وانهی سروشتی جهسته وه، له گهڵ تیپه رینی سالاندا زنده تر کلپه دهسه نی، هه به وه هۆیه وه بوو - ئه مه م له تۆدا بینی و هه به ره ئه مه ش پیت سه رسام بووم - هه ره که پیت نایه ئاستانهی پیڕیه وه، توندوتیژتر بوویت و له گهڵ نیزیکی و نه وه تدا له هه لدير، ئازاتر. جهسته ی قه دیس و فه رمانه وایان و قه شه کانت خسته نیو بۆ ته ی نیگا ته وه و وه کی کانتا تواننه وه و ژه نکت لی دامالین و زیوی ساخت لی ده ره یان. رۆحی ئه وان، کام رۆح؟ بلتیهسه. ئه وه ت له گه ل ئه و کلپه سه رو تی نه ره دا یه کانه گیر کرد که لپی له دایک بووین و ده بشمان کاته خۆ له مپش.

واقیعی بینه کان به وه تاوانباریان ده کردین که ئیمه باله فریشته ئاساکان گه لیک گه وه ره پیشان ده ده یان و ده خوا زین تیر بۆ ئه و دیو سنووره کانی به شه ربیه ت به او وێژین. به للام ئیمه که سانییک نه بووین به انه و ئی تیر بۆ ئه و دیو سنووره کانی به شه ربیه ت به او وێژین. شه ی تانییک له ناخماندا - با ناوی بنینی نیلیس، له به ره ئه وه ی وی رووناکیی هینه ره- هانی ده داین، ئه و بوو ئاره زووی له تیپه راندنی سنووره کان و رۆیشتن بوو بۆ جیگه یه ک که نه مانده زانی کوئیه. هه موو ئه وه ی ده مانزانی ئه وه بوو، ئه وه رۆیشتنه به ره و سه رووتر. وه کی قه دیس ژبوورژ که شازاده یه کی نابوو هاشکۆی ئه سپه که ی تا له مه ترسی ئه ژدیها رزگاری کات. ئه م شه ی تانه هه لگه ری ژبان بوو، ژبانیک که له ناخی هه ره مه خلوقیک زیندوو دا له مه ترسیدا بوو. له پیتاوی رزگارکردنی گیانی خۆیدا ناماده ی هه لاتن بوو. هه لبه ت مه موونه کان به هه مان شه یه هیزی گه ردوونییان له ناخی خۆیاندا هه ست پین کردبوو، هیتیک که هانی ده دان له سه ره دوو پین راوه ستان گه رچی له حه یوه ت ئازاریش ده یان قه ریشکاند. دوو پارچه داربان به یه کدا مالی تا پریشکه ناگری لی که وه ته وه، گه رچی مه موونه کانی تر گالته یان پین کردن. ئاوها بوو که ئینسانه مه موون - ئینسان - له دایک بوو. باپیره گه وه ره، ئاوها بوو که هیزی نه مر و بێ روحمیش له سینگاندا که وه لنگه فرتی تا خۆی له ئینسان رها کا و بۆ ئه و دیو ئینسان سه فه رکا. ئه دی تۆ پیت وایه بۆچی ئیمه له نیو خه لکیدا گینگلمان ده دا و عه زایمان ده چه شت؟ ئاخه ئه وانه هاواریان ده کرد: (ئیمه له وه نده زیاتر نا رۆین، ده ی باله کانتان جووت که ن و هیتنه تیر مه گر نه ئه م قه ده ره ی سه ری. ئه نگۆ له خوا وه ند نا تر سن و گوئ بۆ ده نگه ئه قل رانادیرن. ده ی له جیتی خۆتان داسه کنین!) به للام ئیمه هیچمان نه گوت، به لکو کارمان کرد، له سه ره باله کامان کارمان کرد و که وانه که ی خۆمان راکیشا، ناخمان کرده وه تا شه ی تانی لیه بیته ده ری.

رۆژیکیان پشکنه ری گشتی له (تۆلیدۆ) سه ره نه شتی کردیت و پیتی گوئیت: "نه خۆشیم له و فریشتانه دی که وینه یان ده کیشیت و نه له قه دیسه کان. ئاخه له بری ئه وه ی خه لکی بۆ عیباده ت هان بده ن،

سه رسامیان ده که ن، ئیدی جوانی وه ک له مه پهریک ده که ویتنه نیوان رۆح و خودا وه. " تۆ پیکه نیت و له دلی خۆتا گووت: "من ناخوام و له خه لکی بکه م عیباده ت که ن، ئاخه کین گوئووه تی من ده مه وئ خه لک بۆ عیباده ت هان بده م؟" به للام چ قسه به کت به زارا نه هات.

جاریکی تر، نیگارکیشیکی هاوړتی خۆت، به بیینی (تۆلیدۆ له تۆفان) سه ری بادا و گوئی: "تۆ یاساکانت ژیر پین ناوه. ئه مه هونه ر نیسه. تۆ له سنووره کانی ئه قلت تیپه راندوو و چوویت ته نیو مه مله که تی دیوانه ییه وه!"

زه رده خه نه به کت هاتی (ئه ری چۆن له توور په ییدا نه تره کیت؟) و وه لامت دایه وه: "کی پیتی گوئوویت من هونه ره به ره م ده هیتم؟ من هونه ره به ره م نا هیتم و جوانیشم چ پین گرنگ نیسه، ئه قل و یاساکان جیگه یان له مندانا بیسته وه، ئاخه من وه ک تهیره ماسی له ناوه هیتنه کانه وه بۆ ده ره وه تاو ده ده مه خۆم و ده چه مه فه زایه کی ئه سیری تره وه که تژیبه له دیوانه یی!"

بۆ ساتیک بیده نگ بوویت و له تۆلیدۆت روانی که وینه ت کیشابوو: تۆلیدۆی پیچراو له هه وری ره شه وه، قلیشبردوو به هه وه گر مه، به بووچ و کلپسا و کۆشکه کانییه وه که له جهسته به ردینه کانی خۆی رزگار کرده و تا وه ک تارمایی پۆشراو به شکۆیه کی نا تارام له قولایی ره شاییه وه بیته ده ری. له وانه ت نۆوی و په رده کانی که پووت که و تنه له ره، ئاخه بۆنی گوگردت کردبوو. دوا ی ئه وه ی بۆ ساتیک له بیده نگیدا له فیکره وه چوویت، چنگت له سینگت گیر کرد و له حه یوه ت ئازاری سه رت هاوارت کرد: (کام شه ی تان له ناخما ده ی؟ کین ناگری له تۆلیدۆ به ردا؟ من هه وایه ک هه لده مرژ تژیبه له دیوانه یی و مه رگ، مه به ستم له وه یه تژیبه له ئازادی!)

تاقه که سیک که توانی له و دیوانه ییه مه له کوئیه بگا شاعیرییک بوو (گرنگ نیسه راهیبیش بووی)، ئه ویش باوکه (هۆرتینزیۆ فیلیکس پاراقیسینۆ) بوو. ئه و بوو تاریکایی تر سناکی بینی، هه وه گر مه ی کیتی، بالگه لی مه زن و قه دیسانی بینی که جهسته یان توابۆ وه و بیوونه مۆمی هه لایساو. رۆژیکیان ده سته بۆیاوییه کانی گر تیت و ماچی کرد. گوئی: "تۆ به فریش ده که یته بلتیهسه، تۆ له سه روشت ئه ولاته تر چوویت و رۆح خانه گومان بووه له وه ی که چما ده بی کامیان له م دووه - مه خلوقی خودا یاخود مه خلوقی تۆ- شایسته ی ژبان بێ!" که قسانی ده کرد، ده نگه ده لرزی.

ئارام و به زه رده خه نه وه گویت بۆ سه وکایه تی پیکردن و به شان و بال هه لدا نه کاندرا ده دپیرا. گه ر جار ناچار وا خۆت پیشان دابی که تووره بوویت، ئه و ئه وکات تووره یی له روخسار تا تۆفانیکی رووکه ش بووه و قولایی بوونت بێ جووله بووه. چونکه تۆ له نه نییی مه زن ناگادار بوویت، نه ترس و ئومیدت هه بوون و نه خۆفریودان. ئینسانه کان له گه ل خیره شه ر، له گه ل ئه و دوو تارمایییه گه وره یه دا له زۆراندان. (کی چووانی، ده شی روخساری دووانه ی خوا وه ند بێ!) سافیلکه کان ده لپین خیره و شه ر دوژمنی یه کن، هه ندیکتر پله یه ک له وه زیاتر هه لده کشین و ده لپین: خیره و شه ر هاوړین، هه ندیکی تریش به روانینیکی شه هیتن ئاساوه له گه مه ی ژبان و مه رگ له سه ره ئه م توپکلی عه رده ده زۆرن و خۆشحال له هاوئا هه نگی

دهبیژن: خیر و شهر یه کینکن!

باپیره، بهلام ئیمه لهو نهینیی بهئاگاین، ئیمه ئاشکرای دهکین و چ خهم که کەس باوه پیمان پینهکا، وا باشره باوه نهکەن. ئاخ ئینسانی لاواز ئهوه به که پیتوستی به تهسه لایه. گەر باوه بهیته ئهوا له ترسا زندهدقی دهچن. ئه دی کام نهیته؟ نهیته ئهوهی ئهم (یهک) ه چ بونی نییه!

باپیره، رۆژتیکیان چوم بۆ ماله کهت له تولیدۆ تا منیش ئهوه قه دیس و پیغه مبه و به گزادانه بیینم که وینهت کیشابون. له ژیر قورسای جهسته دا رهات کردبون و ئیدی ئامادهی ئهوه بون بیانکه یته بلتسه. هه رگیز له ژیا ئندا بلتسه یه کی ئاوا به لرفه ترم نه بیینیوو. به خۆم گوت: (ئاوا جهسته ژیر دهکەوی، ئاوا هییه ریگه ی رهاکردنی جهوه ره له رزین. نه قاچمان و نه دهستان که له قور دروست بون، نه قژی زهرد یان رهشمان، به لکو جهوه ره ی گرانبه ها که له ناو ئهم مهشکه یه دا دهچنگی، هه ندی کەس پیته ده لئین رۆح و هه ندی کەسی تر پیته ده لئین بلتسه.)

باپیره، گەر هیشتا له ژیا ئندا بایت، ئهوا بریک ههنگوبن و پرته قالم وهک دیاری له کریته وه بۆ دههینایت. (هارید هیموس) ئهوه که مانچه زه نه به توانایه شم بۆ دههینایت که چله ریحانه ی دهنا یه لاگوتی، تا ئهوه سی گۆرانییهت بۆ بچری که گه لیک ههزت به ژنه فتیان بوو:

چارۆکه که بلنکه، باوه رت له ئامیز بگره
ئیدی هه رچی ده بی با بی
چ خهم، گەر نه خشه یهک بگاته ئه نجام
یان بمری!

کارت له پیشه، له زه ریا مه ترسه
جحتلیت به بی قه تره فرمیسکن
له بهر پییدا بریژه!

من کوری برووسکه م و نه وهی هه وه گر مه
به ئاره زووی خۆم
برووسکه لی ده ده م و ده گر مینم
به ئاره زووی خۆم
ته رزه ده بارینم!

بهلام تو بووینه بلتسه، ئیدی ده توانم له کوئ بتدۆزمه وه؟ چۆنا و چۆنی ده توانم بتبینم؟ ده توانم چ دیاریه کت بۆ بینم تا کریتت وه بییر بیینیته وه و له گۆره که تا هه ستیت؟ ئاخ ته نهی بلتسه ده توانی لای تو

به های هه بی. ئاخ گەر بمتوانیبا ببومایه ته بلتسه و بگه یشتمایه ته لات!

سی و ههوت سال له م هۆده یه دا که ناوی تولیدۆیه دانیشتی. هه لبهت سی و ههوت سال پیت ناوه ته ئهم بانیه یه ی که هه نووکه منی لی راوه ستاوم. لیتره وه له روواری (تاگوس) ی لیتت روانیوه که به ژیر پردی (ئه لکانتا) دا رۆیشتوه، لی تروانیوه که هه لدی و ده چیتته پیش تا بریژته ئوقیانوسه وه و مه حف بی. زهینت له گه لیدا رۆیشتوه و ههروه ها ژیانیشت، چوه ته پیش تا بریژته مه رگه وه و دیار نه میتنی. هاواری تال و یاخیگه رانه له ناخته وه به رز بۆته وه، مشتت هیناوه ته وه یهک و ناخ هه لنه کیشا وه، به لکو تووره بوویت و به خۆت گوتوه: (تا ئه لعان چ کار تیکم نه کردوه، ئاخ رۆح ده توانی به رنه گ و قوماش چی به ره هم بیته؟ شیوا ی من نییه که له مسه ری دونیا دانیشم و رنه گه کان تیکه لا وکه م و به فلجه وینه ی قه دیس و مه سیحگه لی له خاچدرا و بکیشم. ئهم وینه له به رگرتنه وانه قورسای سه رشانم سووک ناکه ن. دونیا ته نگه، ژیا ن ته نگه، خوا وه ند ته نگه، ده بو ناگر به ده سته وه بگرم - ناگر و زه ریا و با و به رد - تا دونیا به و شیویه رۆبینم که ده مه وی، دونیا یهک شیوا ی پله و پایه ی خۆم بی!)

خۆر له ئاوبوندا بوو، سه ربهانه کان ئالتوونی ده یانئواند، روویار ره شدا گه را و ئه سستیره ی ئیواره به ژوو ر چیا که وه هه لاتبوو، چراکانی ماله کهت داگیر سا بون. (ماریا گومزای کاره ر ی پیرو وه فادارت خه ریکی ئاماده کردنی شیو بوو. جیرو نیما ی هاو ده می خه ون و بیدار بیه کانت ها ته هه یوان، تا نه با بترسیته، به ئه سپایی دهستی دا له ده سته وه و گوتی: "دونیا تاریک داها توه، به درتیایی رۆژ کارت کردوه و ده مت له زاده وه نه داوه، ئه ری به زه بیته به جه سته دا نایه ته وه؟ وه ره!"

بهلام هه نووکه ئیدی له خولقاندنی دونیا که وتبوویت و به ره و کریت بالت گرتوو. به سه ر چیاکانی کریتدا ده رۆیشتی و ئه وه ده نگه میه ره بانه ت نه ژنه فت و ئه وه ده سته سپیه ته هه ست پی نه کرد. هیشتا ته مه نت نه گه بییوه بیست سال، هه وا بۆنی شیوه رانی لی ده هات، به چرینی ئه وه سی گۆرانییه ی که هه زت پییان بوو، ده سه سرتیکی ریشالدا ری دریژت به قژه ره شه که ته وه به ست و گولتکی هه میشه به هاریت نایه لا گوئ و چوویت بۆ دهیری (فرۆندیسی) به ناوبانگ تا مه راسیمی (ژنه یان له قانا) وینه بکیشیت که سه رۆکی دهیره که داوا ی لی کردبوویت.

زهینت تژی له رنهگی شین و سوور و سهوز، بووک و زاوا له سه ر دوو کورسی به رز دانیشتیوون، نه خشی هه لۆی دوو سه ر له سه ر کورسیه که یان کیشرا بوو، خوانی عه روسی ئاماده و میوانه کان که و تنه خواردن و خواردنه وه. که مانچه ژهن له ناوه راستیا ئندا دانیشتبوو، که مانچه ی ده ژهن د و گۆرانی خۆشی بووک و زاوایی ده چری، مه سیح هه سته - مه ست و لیو سوور هه لگه را و - پارهیه کی زیوینی نایه سه ر نیوچه وانی که مانچه ژهن.

کو تویر دهنگی یار، وهک ئه وهی له دووری دووره وه بی، ها ته گویت. وه لامیت دایه وه: (وا دیم!) به زه رده خه نه وه، به داوی ژنی کدا رۆیشتیت که به میه ره بانیه وه تو ی بۆ عه رد ده گه رانده وه. به لام (ژنه یان له قانا) ناوه ته ی ده ته نی، که مانچه ی کریتی ده یژه نی و له ناوه ترا دهنگی ده دایه وه، کو تویر ژمه خواردنی رۆژانه وهک خوانی عه روسی لیها ت، دوو مۆسیک ژهن ت لای خۆت گلدا بوونه وه. به زاوا بانگت

کردن تا له کاتی خوارنددا عود و گیتارت بۆ بژهنن، تا خواردن و شهرابی ههژارانهت بپیته خوانی عهروسیی قانا، کاتیکیش دهستت له سفره کیشایهوه، ههستایت (ئهو وینهیهیت بییرکهوتهوه که لهخهیالتنا کیشابووت) و بهسهخواهتیکي پادشایانهوه دوو لیرهت نایه سهر نیچوجهوانی مۆسیک ژهنهکان. لهبهرئهووی وهکی پادشا دهژبایت، رقت له رهزبیلی و دهسبلاوانه ههصوو ئهو پارانهت خهرج کرد که بههونهرکههت پهیدات دهکرد، دۆست و دوژمن سهرزهنشتیان دهکردیت و دهیانگوت: (خانووی بیست و چوار ژووویت بۆ چیبیه؟ مۆسیک ژهنهت بۆ چیبیه؟ بۆ وهک خهڵکانی تر پهیکهههکانهت ناکهیهته کۆل و بچیت لهکلێسا و دهیرهکان بیانفرۆشیت؟)

ناویان نابوویت ههوهسباز و لووت بهرز و بوغزن، گهر قسهسهیهک لهدهژی تۆ بهزاردا هاتبا، ئهوا له توورهییدا ناگرت دهگرت. کاتج نرخیان بۆ تابلۆکانت دادهنا، تووره دهبوویت و دهتگوت: (تابلۆکانی من هی فرۆشتن نهن، ئهوانه ناکردین، کاری هونهریی وهک کارهکانی من نرخیان لهسهه دانانری، بهرههن لهلاتانی دادهنیم، ههر کاتج بهوئ پارهکانتان دهدهمهوهو تابلۆکانی خۆم دهبهمهوه.)

دادهران لییان پرسیت: (خهڵکی کویتیت؟ ئهدی بوچی هاتیت بۆ تۆلیدی؟ تۆ کویتیت؟) قسهکانیانت پهن برین و گوتت: (ناچار نیم وهلام بدهمهوه و وهلا منادهمهوه!) بهلام کاتج ناچاریان نهدهکردیت، ئهوا بهخهتیکي گهوره ناوی خۆت لهسهه تابلۆکان دهنووسی و بهشانازییهوه له ژیریشیدا نازناوی (کریتی)یت بۆ زیاد دهکرد.

کاتج سولتان فیلیپ، ئهو کهپوو مارتاسایه بهبینینی تابلۆی (قهدهیس مۆریس) که بۆ ویت کیشابوو، زهندهقی چوو، ددان بهخۆتا گرت و سازشت نهکرد بۆ ئهوهی رهنگهکانت رووناکتر کهیهتهوه، لهبری ئهوه پیچراو لهبلێسه، توورهبی و شانازی و هونهری سرکت لهگهڵ خۆت ههگرت و بهرهو تۆلیدی ههلهتیت.

چ ساتهوهختیکي مهزن بوو، ویژدانیکي پاکژ و بی پهل له تاي تهرازوودا و یهک ئیمپراتۆریهتیش له تاکهی تریدا. ئهوه تۆ بوویت، ویژدانی ئینسان بوو که تاي تهرازووهکی بهلای خۆیدا خست، ئهم ویژدانه دهتوانج له پۆژی قیامهتدا له حزووری خوادا راوهستنی و داوهری نهکرئ، بهلکو خۆی داوهری خۆی بکات، لهبهرئهووی پاکژی و نازایهتی ئینسان، تهنانهت خواوهندیش لیپوپیژ دهکا لهترس.

باپییره بمبووره ناتوانم ددان بهخۆدا بگرم. ئهو ساتهوهخته پر شکۆیهی که له ناستانهی (ئاسکۆرال)هوه تیپهپیت و سهرفرازانه کۆچت کرد و بهقیتزهوه دهسهبرداری بهرزهوهندییه گهوره و چکۆلهکانی دنیا بوویت و لهوای خۆتهوه جیت هیشتن، ئهو ساته پر شکۆیه هینده تژی کردم لهسههسامی و ستایش که جورتهتم کرد ئهو ساتهوهخته له پۆشاکي شیعردا برانیتمهوه تا نههیلیم بههدهر بچم. ئهم لاواندهوهیه بهمهههکهبی رهش و بهمهههکهبی سوور دهنووسم و بهفهزادا ههلی دهواسم:

چهماوه بهسهه سهکۆیهکی بهردین و لهژیر ههتاویکی

سووتینهردا

پادشا - کرم - بهروانیی بهرینی

له بهناکان دهنۆژی که تابووتی چوارگۆشهی تهنهاپی

بهدهوریدا دروست دهکهن
سهردابییک و کۆشکییک و قهبرییک
خارای کیتیی، رهق و رووت
بهسهه بهردی زردا خروشا
دهمه کهفاوییهکهی دهقلیسا و
روخساری مۆم ئاسای سپی و
جهسته چرچ و لۆچهکهی سولتانی گوناهاار
هیور هیور دادهرزا
که کوتوپر له ترۆپکی چیاوه
ههلهکی برسی، بههاواریکی شادومانانهوه
دابهزی بهسهه ئهو پهیکههه نیوه گیانهدا
سی سال بهرلهوه، بۆنی ئهو جهسته رزبوهی کردبوو
جحتلی بۆشناخی کریتی، له زهینی خۆدا
فرینی ئهو مهله نیچیرهفانهی ههست پهن کردبوو
که دهرویشت تا چهنگال کات بهجهستهی سولتانا
له ئهشکهوتهکانی ههرتک گویتیدا هیشتا
گیقهی قامچییهک دهنگی دهدايهوه
که ئهوی له پههستهگی خهونهکانییهوه راوناوو:
(سولتان تابلۆی سان مۆریسی ناوی!)
ههوا کهوته لهرهو بلێسه لهههموو لایهکهوه کلپهی سهند
چهک و فریشته، سینگهکان لیواولیتو له ناگر، غهرق له خواوهند
نیزهکان سۆسهنی شوراو بهخۆر
لهسهه بهرده کلپه سهندوهکانهوه، گول دهپشکوین
قهلغانی له مینا و زومرود و یاقووت
لهم میاندا، رووناکي وهک شیریک بۆ نیچیر دهگهپن
ئهو ههمووه ههلهلووشی
له ئاسمان، جهنگاوهرانی دلیر
بهریز تیدهپهپن وهک تارمایی له توفانی ئهوهلیندا
جحتیلان بهسههقامکی گرژ و بههیزیان
له شیلهی ههلالهی گهرمی کینانی کریت بارستهیهک

دروست ده‌کهن

تا ئە بەد ناوله پیمان بونی عه‌تر ده‌گرئ.

کات نیوه‌پۆیه، هه‌تاو له‌سه‌ر به‌رده‌کان ده‌دره‌وشیتته‌وه

مه‌رجانی نازک مه‌خلوقی‌کی تر ده‌بینی

که له‌ژیر پۆشنا‌بیدا، به‌په‌نهانی پرشنگ ده‌دا

روخساری پرووت و ئاسمانی وه‌دیارده‌که‌وئ که زه‌حمه‌ته

ببینئ

وه‌ک بالی ژاکا و که به‌ده‌نگی‌کی به‌رز بکرینه‌وه

ده‌که‌و‌یتته‌ له‌ره، ده‌یر له‌نیو دیواره‌کانیدا وه‌دیار ده‌که‌وئ

قه‌لای سه‌نگینی ئینسان، جه‌سته‌ی دارزیو

به‌رووی ئاسماندا ده‌کریتته‌وه په‌نجه‌ره‌یه‌کی شین

فریشه‌گه‌لی له‌ شپۆه‌ی مه‌لدا تا ناخی ئە‌قل داده‌به‌زن

توو‌ره‌بیه‌یه‌ ره‌شه‌کانی سولتان وه‌کی سپۆه‌ لاسووره‌ ده‌له‌رینه‌وه

به‌ژوو‌ر ئاسمانی پاکیزه‌وه

دالی ئە‌قل به‌بیده‌نگی بۆ سه‌ر مۆخی پیاوی کریتی داده‌به‌زئ

فریشه‌ته‌ی مه‌زن، به‌ده‌می تژی له‌ ناگر.

منالان تیده‌په‌رن، وه‌ک پشکۆی دوا‌ی بارانی ئیواران

راهیبان و کیشان و لۆر‌دگه‌ل

تیده‌په‌رن به‌گۆنای دا‌که‌وتوه‌وه،

دایکانیک خۆ‌قوربانیکه‌ری پۆله‌کانیان: خواوه‌نده‌کانیان

ده‌ستانی جحیل له‌ سویتی سه‌ره‌تادا ده‌سووتین

ناره‌زووی شاراوه‌ ده‌س ده‌نیتته‌ گه‌رووی

به‌زاریکی داپچراو و برسییه‌وه

قوماشی تابلۆ‌ئه‌سیرییه‌که‌ له‌ ئاسماندا ئە‌مدیو و ئە‌ودیو ده‌کا

له‌نیو مۆخیدا، ره‌نگه‌ تیژ و چه‌ره‌کان ده‌رژتین و

شادومانانه‌ قولپ ده‌ده‌ن، به‌ره‌له‌وه‌ی ده‌ست بتوانی بیان‌فیتنی.

فریشه‌گه‌لی بازو و ئە‌ستوو‌ر داده‌به‌زن

ناپۆره‌ی نه‌یزه‌که‌کان له‌ سه‌ره‌کاندا ده‌ته‌قنه‌وه

مه‌شخه‌ل به‌ده‌ست، په‌یامبه‌ران ده‌چنه‌ مۆخیه‌وه

له‌ گه‌رانه‌وه‌دا، وه‌ک ئالای سه‌ر به‌ره‌و خواری جه‌نگ

کلله‌کان له‌ ده‌ستیاندا، ناگره‌کان و ئە‌و په‌مه‌ پیرۆزه

جامیکی گه‌وره‌ی نه‌خشی مار له‌سه‌ر کیشراو

جحیلکه‌ هه‌ست ده‌کا خواوه‌ندی به‌سه‌ردا دانه‌ویوه‌ته‌وه

که وه‌ک بارسته‌ی ناگر به‌سه‌ریدا دپته‌ خوار

ده‌زریکینی و جه‌سته‌شی به‌سه‌ر خاچه‌وه‌ هه‌ل‌واسراو

ئه‌رز قولپ ده‌دا، وه‌ک زوبانی شیر

عه‌تفی خواوه‌ندی به‌ئیشتیها‌یه‌کی ته‌واوه‌وه‌ به‌رده‌ سووتینه‌ره‌کان

ده‌لیستیته‌وه

قه‌واره‌یه‌کی ناوله‌مه‌یی، له‌ سه‌مایه‌کی چالاک و پر پیتچاوپیتچدا

نیو‌قه‌دی جحیلکه‌ له‌خۆ ده‌گرئ.

سه‌ره‌نجه‌کانی پریشک ده‌ده‌ن و ئە‌ویش به‌ک به‌ک

دایانده‌گیرسینی به‌بلیسه‌ی خامۆشی مۆمگه‌لینک به‌رز

دوو به‌قه‌د بالای ئینسان.

به‌پرشنگیکی نادونیا‌یی

وه‌ک هاله‌ی مروارینی مانگ

رووی به‌رینی خاک، له‌رزه‌ له‌رز، تیشک‌پیتی ده‌کا:

(ئە‌م جه‌سته‌یه‌ ره‌ها ده‌که‌م، لینگه‌ری با بشکی

خواوه‌ند، مۆگناتسی به‌رزی نیو هه‌وره‌کان

رامده‌کیشی بۆ هۆلی سه‌مای ئە‌سیری سینی

به‌لام سولتان، ئە‌و به‌رازه‌ ژه‌هراوییه

له‌ کولانه‌ مریشکی ته‌نگ و تاریکی خۆی وه‌ده‌رم ده‌نی

رووناکی ده‌بینی و ده‌ترسی.

نه‌فره‌ت لی‌بن! مال‌ئاوا... به‌لام بزانه‌ ئە‌ی جه‌سته‌ بیته‌نگ

که هونه‌ر نه‌ ده‌سته‌مۆیونه‌ و نه‌ یاسا

به‌لکو شه‌بتانیکه‌ قالدیه‌کان تیکوپیتک ده‌دا

من لیده‌گه‌ریم تا به‌وینه‌کیشه‌ خه‌سیوه‌ تو‌ره‌هاته‌کانت

تووکه‌ به‌ری ژنان گسک ده‌بت!

ئاوها ئاخفت و روو له‌ خۆر و خه‌لووزی به‌ردین راوه‌ستا

چاوانی، ئە‌و دوو گه‌وه‌ره‌ تۆکمه‌ گرانبه‌هایه‌ی برییه

گاشه‌به‌رده‌کانی عابیدنشین

هه لاله‌ی بۆن کرد: کریت، مێ پلنگی نازیز
 هاته پیشی و له تاریکایی چری ناخیدا کهوته پیاسه
 خه می قورس، ئاره‌زووی گه‌وره و پیاوانه
 له سینه‌یدا وهک ته‌پل که‌وتیوه زرمه
 ئاپۆره‌ی هه‌نگان له‌نیو گولانی شیوه‌راندا ده‌فرین
 قیروندیسی نازیز دیته سه‌ریبه‌وه
 پسیلۆرتی کلپه‌ی سه‌ندوه و هه‌لمی لی هه‌لده‌سی
 شه‌خته، سه‌رچاوه‌ی مه‌رمه‌ری ده‌کا به‌ژیره‌وه
 پرد به‌ره‌و سه‌روه‌ه قه‌د راست ده‌کاته‌وه، که‌مانچه نه‌غمه‌ی به
 سۆز ده‌ژهنی
 لیبوی ته‌ر ده‌کا به‌ئاوی سویری زه‌ریا، هیتشتا ده‌توانی له‌گوتی
 رۆحیدا ببیهت:
 - ئه‌ی که‌نزی شاراوه.
 ده‌نگی مجبوری زاهید له‌ به‌نده‌ری کاسترۆ به‌ر له‌ سه‌فه‌ری
 زه‌ریایی و
 ئاگادارکردنه‌وه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌کی مه‌ولا پیره‌که‌ی
 که‌ گوتیوی:
 "کریاکۆس تو به‌بلیسه‌ی پیغه‌مه‌رتی چه‌ورکراوی
 مه‌که‌وه داوی سه‌روه‌ت و سامان
 مه‌به‌ره کاسه‌لیسی ده‌ریای پادشایان
 ریتگه‌یه‌ک بگره‌به‌ر له‌وه‌به‌ر که‌سی پیدا ڤه‌ت نه‌بووبی
 وا بکه‌ و به‌ره‌و پیشه‌وه برۆ!"
 ئه‌ی دلێ له‌خۆیایی و هه‌وه‌سیاز
 کاتی ئومیدی فریوده‌ر، سه‌خبی ته‌بعانه
 خه‌ونی شیرین و کۆیلانه‌ی به‌دیاری ده‌دامی
 بۆچی خۆت حه‌شاردا و
 پاژنه‌ی تووڤه‌ی خۆت به‌سه‌ردا نه‌دام
 تا واما لی بکه‌یت برۆین؟
 ئه‌ی دل بکه‌رتیوه، بۆ ماله‌وه بکه‌رتیوه!
 وای ده‌گوت و رۆحی وه‌کی پلنگی هه‌دادانی نه‌بوو

گۆشه‌گیری هه‌ستایه پی، توندوتۆل
 خواوه‌ند وهک ئه‌ستیره به‌نیوچه‌وانیبه‌وه پرشنگی دا
 له‌ دووی ده‌هات، ئاوری داپه‌وه و گه‌ره‌کی بوو را‌کا
 مانئینای جحیلی به‌خش
 تایی ته‌رازووی ئیراده‌ی قورستر کرد:
 (کارت له‌ پیشه، له‌ زه‌ریا بده و مه‌ترسه
 جحیلیتی بکه‌ره قوربان، بی ئه‌وه‌ی فرمیستی له‌ چاوانته‌وه
 برۆیتته خوار!)
 من و فرمیستک پشقا بۆ جحیلی؟ هه‌رگیز
 ئارامی ته‌نگه‌نه‌فه‌سم ده‌کا، هه‌وسه‌له‌م نه‌ماوه
 من و تۆ ئه‌ی دل خولقاوین بۆ ئه‌وه‌ی
 به‌هیزی بازوو باله‌ به‌په‌تیه‌کانی ئازادی و لی که‌ین و
 ریتگه‌ بالاگان بگرینه‌به‌ر.
 شمشیریکمان به‌ده‌سته‌وه‌یه له‌ نور.
 به‌ره‌و رووی خۆر برۆ، رووه‌و کریت
 تا ئازادی بدۆزیته‌وه و گۆشه‌گیری پیرۆز!
 به‌په‌له‌ به‌لای راستدا داده‌گه‌رۆ
 به‌ره‌و ماله‌ بابی له‌ په‌ناگه‌ی دوور
 ترۆپکی سه‌رفرازی، پسیلۆرتی.
 وه‌ک مه‌ندیلیک به‌سه‌ر زه‌ینیبه‌وه ده‌له‌راهه‌وه
 پیده‌شتی (میسارا) به‌رین و سه‌وز راکشاو
 ئاشنا به‌باغه‌کانی
 به‌لام کوتوپر له‌سه‌ر پیتیان راوه‌ستا
 دوو ده‌ستی ترسناک ده‌بگرن
 ده‌نگی باله‌کان، ده‌نگی تۆفاناسای باله‌کان ده‌بیه‌ت و
 ئاه ئه‌ی پرشنگی مه‌زن
 چاوانی تژی له‌ ئه‌ستیره‌ ده‌بن!
 بلیسه‌ی تارمایی ناسا
 سه‌وز و ژیرین، به‌خیرایی کاسه‌ی سه‌ری له‌خۆوه ده‌پیتچی و
 گۆگۆد، پزیستی له‌گه‌ل ره‌شه‌بای سووتینه‌ر

فریشتەى مەزن بەسەریدا باز دەدا
 باى گەرمى باشوور، بەبالی شەلال لە بۆنى هەلالە
 جەحیلەكە بەسینگى بەرىنى خۆیە دەگوشى
 پە بەعەردا دەكیشى و بەرەو سەرەو هەلدەگژى
 جەحیلەكە لە سێلاوى بەهوروژمى نووردا پەنگى دەپەرى
 دەستەسەرە کریتییهكەى توند لە هەنبییهى دەبەستى
 بەچاوانى رەشى كراوه و لیوى ئەستوورى قوچاوه
 لەو هەتاوه سووتیترە دەنۆرى،
 كە قوولترین چینهكانى عەردى توندۆتەوه.

لاشەیهك لە مەزارى پرشنگى خۆردا، مێرووله بیناسازەكان
 دەیشۆنەوه
 چیاكان دەنەپۆن، رێگەكان دەچەمنەوه

سەردەنیتە سەر سینگى فریشتە، رووناكى درەو دەكا:
 بەرزایى ئارەزوو

بالای نەبیینراوى ئەرز پادەبەن
 هەنووكە سینگى ئەو فریشتەیهى كە لە ناخیدا
 بەسەر تروپكە پاكیژەكانییهوهى دادەنى
 بەتاقە هېواى سەریهستى، سەریهستى كۆپى
 سەرفەرازترین پەناگەى ئینسان
 كریتى بالا، نیشتمانى راز!

بەدریژایى رۆژ بەكۆلانه تەنگەبەرەكانى تۆلیدۆدا گەرام، بۆنى گۆگردم لە هوادا هەلدەمژت، وەك بلیتى
 برووسكە لیتی دابى، زیاتر لەسێ سەده دواى تێپەرىنى تۆ، (با) هێشتا بۆنى درندهى كۆپى لى دەهات،
 وەك بلیتى شىرێك بەم رێگەیهدا تێپەرىبى. چەند ترسناك و خۆشە برۆیت و هەست بەكەیت رۆجىكى
 مەزن بەژوور سەرتەوه بەتوورەبى بال لىك دەدا.

باپیره، كاتى شەوانە دەچوو مە جینگەكەمەوه و ناخ تژی دەبوو بەهەناسەى تۆ، خەو دەهات و بۆ دوور
 هەلبیدەكرد. خەو بوو یان بەلەمىكى سى دینگە بەچارۆكەى بەرزەوه؟ سەردەكەوتم، ئەو ساتەى ئاورم
 دەداپەوه تا لە ناخودا پېرسم بۆ كوێ دەچىن، ئىدى ئیمە هەر لەو ساتەدا لە میگاڵۆكاسترۆ لەنگەرمان
 گرتبوو. بەرەدە رەشە قینیسىیاپیهكە لەژێر هەتاوى ئیوارەدا سوور دەچۆوه. ئالای (قەدىس ماركۆس)
 بەسەر بورجە مەزنەكەوه دەشەكایهوه، شۆستەكە شەلال بوو بەبۆنى مەى و زەیتى زیتوون و لیمۆ و
 پرتەقال، لەپال دەروازەى بەندەرەوه، مەبخانەى جیرونیمو پى بوو لە قینیسىیاپى مەست و لە زەرباوانانى

باشوور و لە ژنانى برۆزى كە جیژوانیان لەنگەرگاكه بوو. هەردووكمان دانیشتىن، لەودىو بەرمىلیكى
 لارەوه دانیشتىن، هیلەكە شەیتانۆكە و قرژالى سوورەوكرراوى وەك مەزە بۆ هیناين. جار دواى جار
 پێكەكانمان بەتال دەكردهوه و سەرلەنوێ پرمان دەكردهوه، هېچ كامان نەدەدواين، هەریهكەمان چاوانى
 لەچاوى ئەوى ترمان بریوو.

هەردووكمان جەحیل بووین، تۆ بیست سالان و منیش حەقدە سال، گەرچى هەردووكمان هەمان كیژمان
 خۆشەووست، كەچى بەشەر نەهاتین، لەبەرئەوهى ئیمە دوو هاوڕێى گىانى بەگىانییە كۆپىبووین، شەوانە
 هەریهكەمان لەبەر پەنجەرە داخراوهكەیدا رادەهەستا و بەگۆزانى چرىن دلێ خۆى هینور دەكردهوه، تۆ عودت
 دەژەند و منیش گیتار، دەنگمان نامیتەى یەكدى دەبوو، دەنگى تۆ قوول و پیاوانە، دەنگى منیش
 هێشتا زیقن. پاشان كیژەكەمان سەرىشك كرد كە لەمدیو پەنجەرە داخراوهكەیهوه بەئازادى یەكێكمان
 هەلبێژێرى، لای سەپیدە لەیەكتر جیا دەبوینهوه. تۆ بەبێ خەو، هەرەك ئاكارى خۆت فلچەكەت
 هەلدەگرت و دەكەوتیتە ویتەكیشانى فریشتەگەلى بالدەر كە لە ناخى بلیسەوه دەهاتنەدەر.

منیش شەكەت رووم دەكردهوه مائەوه، تا بنووم و لە خەوندا ببینم كە پەنجەرەكە دەكریتەوه و سێوه
 لاسوورەیهك دەكەوتیتە نێو لەپى دەستەمەوه.

هەنووكە لە ناوئەندى مەبخانەكەدا، هەریهكەمان بى ئەوهى بناخۆخى لەوى ترمان دەنۆرى، چونكە تۆ
 سەپیدەى رۆژى دواى دەرویت. بۆیه دەكەوینە خواردنەوه تاسووتى لىكجیابوونەوه لەبیرخۆمان بەرىنەوه.
 نیهوى شەو راشكابوو كە هەستاین مەبخانەكە جى بێلین، بادەیهكى خەستى مالىقشیزبیمان خواردبووه
 و زەبیمان كرابۆوه و پەلى هاویشتیوو، تەواوى دونیای تەنبیوو.

پێم گوتیت: "برام مینبگى، دنیا هی خۆمانە، باپۆین!"

دەستمان نایە ناوئەندى یەكتر تا خۆمان بگرین و نەكەوین، هەناسەكانتەم لەسەر گۆنام هەست پى كرد.
 لەخۆم پرسى: "تاكەى؟ تاكەى؟ چەند سەعاتىكى تر سەپیدە دى و ئەم هەناسە ئازیزە جیم دێلێ و ئىدى
 هەرگیز نایدا لە گۆنام!" بەلام من جەحیل بووم، بەرگەى ئازارم دەگرت و فرمیسك نەزایە چاوانم.

لە دەروازەى بەندەرەوه تێپەرىن و بەلای چەپدا داگەراين و بەدیواره قینیسىیاپیهكانى دەورى شاردا
 هەلگەراين، مانگ چوارده و خەمىن بەژوور سەرمانەوه شۆربىووه، تەنى ئەستیرە گەرەكان دەباننوانى
 خۆیان لەبەر تریفەیدا راگرن، لەو ئاسمانە شیریبە بێدەنگەدا دەردەوشانەوه و زەربای كرىتیش لای
 چەپمانەوه نەعەرەتەى دەكیشا.

ئەى هاوڕێى ئازیز، راوہستایت و دەستت رایەل كرد. پاشان پیت گوتم: "بۆرە، لە ئاوهكە بنۆرە چۆن
 هورۆژم دەبا تا دیوارهكان هەللووشى و قینیسىیاپیهكان و دەدرن. ناتوانیت ببینیت؟ باش بنۆرە، میناگى
 چكۆلە ئەمانە شەپۆل نین- میناگى چكۆلە ئەو نازناوه بوو كە بۆ كینایەت لیت نابووم- ئەوانە ئەسپن،
 گرۆهى سوارەى ترسناكن!"

پێكەنیم و گوتم: "مینیگى، ئەوانە شەپۆلن، ئەسپ نین!"

شان راوہشان و گوتت: "تاخر تۆ بەدوو چاوانى قورین دەببینیت، بەلام من بەهیتەر دەبینم. تۆ جەستە

دهبينيټ، بهلام من پړوح دهبينم!

- "دهشئ نهمه دووپاتكهرهوهى نهوه بئ كه نيمه دوو هاورپي نازيزين و ناخوازين ليك داپړتين. چما پړوح هه زدهكا جهسته جي بيلئ؟"

ليكدابراپانم بېرکهوتوه و خه مې ليكدابراپان هه ناسه لې بهر برين.

باسكت گوشيم و گوتت: "وهره، له باره لې ليكدابراپانه مه دوئ!"

چهند ساتيک به ژير تريفه ميانگدا پړيشستين، بهلام خه يالمان لاي ليكدابراپان بو، ههر دوو کمان هه ولمان ددها نهوه بير خومان بهرينهوه تا نه با بيينه نيچيرى فرميسک، شهرمان ده کرد بگرين، ناخر ههر دوو کمان نه فسانه لې قه ديسانمان خوئندپوه و به خيليمان دهر د به خوراگرې قه ديسان له ژير زهرې نازاري فيراقدا، نهوانه گرچې تا نه بهد ليک دابهراپان، له نازيزترين خوشهويستانيان دابهراپان، که چي دلويه فرميسک لې چوانيانهوه نه دهرپړا. سوئندمان خوار و هک نهوان بين.

بؤ نهوه لې بېده ننگيه که بره وپنېتهوه، لېت پرسيم: "بیر له چي ده که يتهوه؟"

هه ولم دا هه سته کمان هه شاردهم. وهلام داپتهوه: "له هيچ! ها، راسته، بيرم له وه ده کردهوه که چهند فراوانه نم زه راي کرېته. بهلام هه زده که دابه زمه که نار و تهنانت گهر بېشخنيکيم له گه ل شپوله کانداهه شپريتم!"

وهلامت دامهوه: "جحيلى پي و ايه نه مره، بويه بهرنگاري مردن ده بيتهوه!" وات گوت و دست گرت، ده توست نه هيليت بؤ که نار دابه زم.

خه نې بووم، دست گوشينه که زور ناشانيانه بو، گرچې نازاري ليكدابراپان له لام زېده تر ده بو، بهلام خوم بئ باک پيشان دا و پيشنيارم کرد قسه کافان به لاي شته روزه نيه کانداهه برين تا بؤ ساتيک خه مې ليكدابراپان له بېرکه بين.

لېم پرسيت: "نه رې مينېگي چون ده توانيت له سه رزه مينه دوره کانداهه بريت؟ تو نه کهس ده ناسيت و نه کهس ده تناسي و هيشتا نه ستيره به ختت هه لنه اتوهوه. نهو پارانه که (مانوسوس) ي براشت داويتى پيت پارهيه که زور نيه و منيش هه خوم ده زانم تو چهند ده سبلاويت و له چاوترووکا نيکدا ته خشان و په خشانې ده که يته. نهى دواى نهوه؟ چما ناترسيت؟"

وهلامت دامهوه: "خه مې منت نه بې مينگي چکوله. هه چهندى که مې پي بهسه، هه چهندى زورم پي بهس نيه. تېده گيت چ ده ليم؟"

- "نا!"

وهک منالېک پي که نيت، گوتت: "خوشم تيناگم، گرنگ نه مه مه سه له که يه!" بهلام تو سه رنجي نيگه رانيه که مت دابو، دست نايه سه شانم تا ته سه للام بده يتهوه، گوتت: "مينگي چکوله، هيچم به سه نايهت. ناخر نامانجي مه زن له زه يندايه و هيزيکي مه زنيش وا له ده ستمدا. له وئ، له نه وروپا، ده که ومه بهر بهر که نيکردنې تر سناکترين هيز، من ده روم بؤ نه وئ تا پرحم ناچار که ميان بيبا تهوه يا خود تياچي. ده بينيټ، ده بينيټ، بهر له هه شتيک، مه سه له که له گه ل - مه ترسه - مه سه له که

له گه ل مايکل نه نجيلودا يه کلايې ده که مه وه. چهند روتېک له مه وه بهر نوسخه يه که چکوله ي (روزي قيامت) م بيني که له روما وينه کيشاوه. به دلّم نه بو!

چوانت له بهر تريفه ميانگدا پريشگيان ددها، دهنگت وشکه لانيو، داهاتيه تهوه و بهر دپکت هه لگرت و گرتته زه ربا، وهک نه وه يتهوه به بهر د بارانکردنې شپوله کان هيزي خوت بنويت.

- "بؤچي ناوها سه ير م ده که يته؟ پيتوايه زورم خوارده تهوه و سه رخوش بووم؟ من سه رخوش نيم، نا، من هه زنا که م سه رخوش يم. نهوه خودايه که جهسته ده ژينيتهوه و سه رله نوئ دونيا پرده کاته وه له جهسته، من هيچيانم پي گرنگ نيه، قيامه تيکي تر وينه ده کيشم، وا ده که م، به دوو ناستيش ده يکه م. ناستيکي نرم: گوره کان - که کراونه تهوه و کرمگه ل به قه باره ي جهسته ي نينسان، نيگه ران و به سه ري بهر زه وه، وهک نه وه ي هه وا بؤن که ن، دپنه ده رې. ناستيکي بهر زيش: مه سيح - ته واويک تنها، داده نه وينتهوه و فو به کرمه کانداهه و ئيدي هه وا ليو اوليو ده ي له په پوله، نه مه ماناي ژيانه ويه، ناخر پيوسته کرمه کان بينه په پوله، نهک ته ني به ره و لاي نيمه بگه رپنه وه و بينه کرمگه لي نه مر!"

سه رم هه لېري و له بهر تريفه ي سيحراوي ميانگدا سه ير م کرديت، هه واي ژور سه ره کلپه سه ندوه که ت سيخناخ بو له په پوله.

ليوم هه لينا يه وه تا شتي بلتم (ناخر نه و روتې قيامه ته م بئ نه اندازه ي هه ته قه بو) به لام تو وروژا بوويت و په روش بوويت له ساتي گونجاودا نه نيه کاني خوم له لادريک نيت، سپيده له ده که وتنا بو، ناچار بووين دواي تاويکي تر ليک داپړتين. ئيدي باوهرم نه ده کرد قسه کانت بؤ من بکه يته، به لکو هه نگاوت ددها و بؤ خوت دده و ايت.

- "نهوان وينه ي روحلقدوس له شپوه ي کوتردا ده کيشن که به سه ر سه ري حه واريه کانداهه به زې. چ نه ننگيه که! چما هه رگيز هه ستيان نه کردهوه که روحلقدوس ده يان سو تيني؟ نهو مه له فه قيريه بان له کوئ دوزيوه تهوه که بؤ خوارن ده شت؟ چون ده توانن له شپوه ي روحلقدوسدا پيشانماندن؟ نا، روحلقدوس کوتر نيه، به لکو ناگره، ناگر که نينسان هه لده لووش، چه نگاله کاني له سه ري قه ديس و شه هيد و تیکوشه ره مه زنه کان گير ده کا و ده پانکاته خوله ميتش. نهوه روه سه رشوره کانن روحلقدوس به کوتر داده نين، پيشان و ايه ده توانن بيکوژن و بيخون!"

پاشان پي که نيت و گوتت: "روتېک له روتان - گهر خودا بخوازي - وينه ي روحلقدوس به سه ر سه ري حه واريه کانه وه ده کيشم. نه وکات بينه!"

له بېده ننگيدا نوقوم بوويت، پاشان به خيرا يي ده ستت بؤ سه روه و بؤ خواره وه جولاند، وهک نه وه ي وينه ي جيتني گولرې زاني ناينده له هه وادا بکيشي. ليم پرسيت: "ده توانيت ناگر بکه يته رووناکي؟" هه ر که وام گوت، ده سو برد له و وشانه ژيوان بوومه وه، چونکه روخسارت گرژ بو، برؤت هيتا يه وه يهک و وهلامت دامه وه: "ناخ له تو و له دپوانه يي تو بؤ رووناکي!" وات لي کردم که پيم و ابي توپره بوويت: "په له ي چيته؟ نه مه نيشي تو نيه، ناخر نه مه عه رده و هه ور نيه، عه رديش له جهسته ي به گوشت و به ز و ئيسک دروست بووه، ليگه رې بي که يته بلتسه، نه مه نه ويه که ده توانن بي که بين و ناتوانن بئ له وه چ

شتیکی تر بکه یین. ئەمە بەسە! ناگر تەنانهت لە رەگی درەخت و گەلاو لە جلکی شاهانە و گرانبەها و ئاوریشمبێندا نوستوو، دەنۆی و چاوەرێیە یەکی وەتاگای بێنیتەوه. ناگر بیدارکەوه، ئەمە ئەرکی ئینسانە، بلیسە رۆدەچیتە بەرد و ئینسان و فریشتەکانەوه، ئەم بلیسە یە ئەو شتە یە کە گەرکەمە وینە ی بکیشم. ئاخر من نامەوی وینە خۆلەمیش بکیشم. ئای گەر لە ساتی گونجاودا گەیشتم، من لەوەندە زیاترم ناوی کە لە ساتی گونجاودا بگەم. هەر بۆیە دەبینی هەناسە پرکێمە و پەلەمە، گەرکەمە بەر لەو دی بێنە خۆلەمیش بگەم!

هەستم کرد جەستەت تەنراوه بەبلیسە. گوتم:

- "هاورێم، هیتور بەرەوه، من دەترسم!"

- "مبناگی چکۆلە مەترسە، ناگر دایکی پاکیزە یە، کورە نەمرەکە ی هەلگرتوو. کام کور؟ پروناکیی ژبان. دنیا بەرزەخە، ئیسمەش دەسووتین، ئەرکی بەهەشت وەرگرتنی ئەو بلیسە یە کە نامادەمان کردوو و گۆرینبێتە بەرووناکیی. با لێگەرێن بەهەشت ئەو بەکات!"

هەمدیس بۆ ساتیک بیدەنگ بووینەوه. گوتم: (دەمەوی بزانی ئەم ئینسانە بەم پێگە یە هاریکاریی خواوند دەکات. هەندێ کەس پێم دەلێن: رافیزی. چ دەلێن با بیلین. ئاخر من خاوندی کتیبی پیرۆزی خۆم و کتیبە کەشم ئەو شتە دەلێ کە کتیبەکانی تر بیران چوو یاخود نەیانۆراوه بیلین. دەیکەمەوه و لە سیری خەلیقەتەوه دەیخوینمەوه: خودا دنیای خولقاندو لە حەوتەمین رۆژدا حەوا یەوه، لەم قوناعەدا دوا مەخلوقی خۆی - ئینسان - ی بانگ کرد و پیتی گوتم: کورە کەم گەر بەرە کە تی منت مەتلە بە ئەوا گوتم بۆ رادیرە. من دنیام خولقاند، بەلام تەواوم نەکرد و بەنیوہ ناچل بە جیم هیشتم، تۆ درێژ بەخولقاندنی بدە، دنیا بسووتینە، بیکەرە ناگر و خۆلەمیشە کەم بۆ بێنە تا منیش بیکەمە پروناکی!)

لەژێر کاریگەریی هەوای پاکژ و ئەو وتوویژە ترسناکەدا بیدار بووینەوه، لەسەر گاشە بەردێک دانیشتم و چاومان لە زەریا بری، لە پێرەوتی خۆردا، ئاسمان لای ئاسۆوه سپی دەچۆوه، لەژێریشمانەوه زەریا هیشتا تاریک و بەلرفە. مینیگی، کاتێ رووم تێ کردیت، وا پێدەچوو لە بلیسە تەنرایت.

گوتم: "تۆ ئەشکەنجە دەر و بێ روحیت، جەستە ئەشکەنجە دەدیت تا رۆح رەهاکەیت!"

وہلامت دامەوه: "تۆ ئەو ناو دەنیتی رۆح و منیش ناوی دەنیم بلیسە!"

- "من جەستەم خۆش دەوی، پێم وایە جەستە پیرۆزە، ئەویش هەر لە خودا دیە. توورە مەبە گەر شتیکی تریشت پێ بلیم: لەجەستەدا درەوشانەو یەکی رۆحی هە یە و لە رۆحیشدا کولک و مووی جەستە، ئەوانە وەک دوو کبیژلە ی هاورێ و هاسۆن بەهاوسەنگییەکی هاوگونجاو وە لەگەڵ یەکتربدا دەژین، تۆ ئەم هاسەنگییە پیرۆزە تیکرپیک دەدەیت!"

- "هاوسەنگی یەعنی زەلکاو، زەلکاویش یەعنی مەرگ!"

- "بەلام ژبان لەم بارەدا رەتکردنەو یەکی هەمیشە ییە، تۆ شتی رەت دەکەیتەوه کە توانیوە تی خۆی لەبەر تیاچووندا بگرێ و هاسەنگی پیک بیتی. تۆ ئەمە تیکرپیک دەشکیتی و بەدوای گوماندا دەگەرێتی."

- "من بەدوای یەقیندا دەگەرێم، دەمامکەکان دەدرێم و چینهکانی جەستە دادەمالم. بەخۆم دەلیم: شتیکی نەمر لەژێر گۆشتدا هە یە و ناگرێ جگە لەو شتیکی تر یی، ئەمە ئەو یە کە بەدوایدا دەگەرێم و ئەو یە کە وینە ی دەکیشم. ئەو ی دەمینیتەوه - گوشت و دەمامک و جوانی - بەشانازییەوه دەیدەمە (تیتیان) (*کان و (تینتۆریتۆ) (**کان و هیوادارم چێژی لی وەر بگرن.

- "دەتووی لە تیتیان و تینتۆریتۆ تپەهرینیت؟ ئەو گۆرانییە کریتیەت لەیاد نەچی کە دەلێ: گەر هیتانە کەت لەجێگە یەکی بەرزدا دروست کرد، ئەوا پەلکەکە ی ژێری دەشکی!"

سەرت راوەشاند و گوتم: "نا، نامەوی لەکەس تپەهرینم، من تەنیا و گۆشە گیرم!"

- "مینیگی زۆر بەخۆتا دەنازیت، وەک ئیبلیس!"

- "نا، من لەرادە بەدەر تەنهام!"

- "هاورپتی نازیز ناگادارە، خودا لەخۆیا بیبوون و گۆشە گیری سزا دەدات!"

بێ ئەو ی وەلام بەدیتهوه، دوا سەرنجت لەزەریای خروشاو دا و رووت بەلای شادا وەرگرتا کە هیشتا لەشیرینە خەودا بوو، یە کەمین کە لەباب قووقاندی، هەستایتە سەر پێ و گوتم: "وەرە، ئیدی سپیدە ی دا!"

هەمدیس دەستت نایەوه نیو قەدم و کەوتینەوه رێ، لەژێر لێوہوہ بلمە بلمیکت کرد و دەمت دادەخست و دەکردهوه. ئاشکرابوو کە دەتووی نەینییەکم لادکریتیت بەلام دوودل بوویت، دوا جار نەتوانی ددان بەخۆتا بگریت و گوتم: "مبناگی چکۆلە، ئەو ی پیت دەلیم جیی خەفەتە، مېوورە، وای دانی سەر خۆشم!"

پتیکە نیم و گوتم: "هەنووکە سەر خۆشیت، دەر فەتی تەواوت هە یە هەموو ئەو شتە بلیتی کە بەهۆشیاری ناتوانیت بیانلێتی، ئاخر ئەو بەدی مالفیتزییە کە دەتخفی نەک تۆ... باشە؟"

لە پروناکی بیدەنگی سپیدەدا، دەنگت قوول و پر لە تالی و تفتی هاتە گوتم!

- "شەوێکیان لە خواوەندم پرسی: مەولا، کەنگێ لە ئیبلیس دەبووریت؟"

خواوەند وەلامی دایەوه: هەر کاتێ کە ئەو لیم ببورێ! هاورپتی جحیلیم تیدەگەیت؟ گەر رۆژێک لە رۆژان لیت پیرسن گەرەترین هاوکاری خواوەند کتیبە، ئەوا دەبێ بلیتی ئیبلیس. گەر لیت پیرسن ئەدی خەمینترین مەخلوقی خواوەند کتیبە، ئەوا دەبێ بلیتی ئیبلیس. دوا جار گەر لیت پیرسن: ئەدی کورە گومراکە، ئەو ی کە بابی گوتیرە کە دابەستە ی بۆ سەر بری و بەنامیزی کراو وە چاوەرپتی گەرانەو یەتی، کتیبە، ئەوا دەبێ بلیتی ئیبلیس!

(*) وینە کتیشکی ئیتالیا ییە، لەسەدی حەقدە یەمدایاوه. لە کارە شتوہ کاریبەکانی: رۆنیشتنی روقلوقدس لە مەرەمی پاکیزەدا، قیامت، مەسیح بەتاجی درکەوه، جیژنی تەبشیر.

(**) وینە کتیشکی ئینسیسای سەدی حەقدە یەمە. لە نینو کارە شتوہ کاریبەکانیدا، هەردوو تابلۆی (هەلگژان بەجەلجەتا) و (لەخاچدان) ناربانگتکی جیھانیان هە یە.

من شاراوهرترین نهیینهییه کانی خۆمت بۆ ئاشکرا دهکهم، چونکه دهههوی بزانیته گهر تاخیر بووم یان نه متوانی ههموو ئهو شتانه نهنجامدهم که دهههوی نهنجامیاندهم، ئهوا دههین تۆ درێژه به بهرخۆدان بدهیت. بههین ترس درێژه بهو بهرخۆدانه بده و ئهو وهسهپته لهبیر مهکه که کریتییهک بۆ کریتییهکی دهکا: (جیحیلیتی بکه ره قوربان، بههین ئهوهی دلۆیه فرمیستکی لهچاوانتهوه برژیتته خوار!) ئه مهیه مانای جوامیری، ئه مهیه مانای نازایه تی راسته قینه، ئه مهیه ئهوپه ری ئاره زووی پیروژ.

سویند دهخۆیت؟ دهتوانی نهنجامی دهیت؟ که مته رخه می تیدا ناکهیت؟ ئاور نادهیته وه بۆ دووه و بلتییت: خۆشگوزهرانی شتیکی جوانه، نامیزی ژن و شانازیش بۆ نادهویی؟

- "مینگی، ئاخو ئه و بهرپرسیارییهی دهیخه یته سه ر شانم قورسه، چما ناکرئ ئه رکی سه رشانی ئینسان که مییک سووکر بئ؟"

- "به لئ دکرئ، به لام بۆ من و تۆ نا! ئاخو سئ جوړ روخ هه ن و سئ جوړ نزا. یه که م: خواوه نده من که وانیکم وام له ده ستتا، رامکیشه تا نه پرژیم. دووه م: خودایه زۆرم رامه کیشه تا نه پچریم. سبیه م: زۆرم راکیشه خودایه، ده لینگه ری با پچریم!
هه لبریره!"

وه ناگا بوومه وه، زهنگه کانی کلتیسای (سانتۆ تۆمئ) ی ئه و نزیکانه، وادهی نوژی به یانیان راگه یاند، رۆژ بپووه، هاواره کان له شه قامه وه دهنگیان ده دایه وه، پاژنه ی پیلای ژنان بهر ورده زبخی شه قام ده که وت، بارۆکه بهک به دهنگیکی زیقن ده بقوو قاند. تۆلیدۆ وه ناگا ده پووه، خه ونه کانم هیشتا به پیلووه گامه وه بوون، هیشتا نه مده توانی ئه و دوا بین وشه بئ روحمه ببیه م که تژیی کردم له ترس و بیداری کردبوومه وه: وشه ی (هه لبریره!)

باپیره ی نازیز، ئه ری له و شه وه چه ند تپیه ریوه که له تۆلیدۆ نووستم و تۆ به بۆنکردنی هاتنی کریتییهک بۆ هاوسپیه تیت، له گۆرکه ت هه ستایت و بوویته خه ون و به دوامدا گه رایت؟ ساتیک یا خود سئ سه ده؟ ئاخو کئ ده توانئ له فه زای نه قیندا جیاوازی له نیوان ساتیک و نه به دییه تیکدا بکا؟ له و کاته وه عومریک تپیه ریوه، قژی ره ش سپی بووه، لاجانگه کان داکه وتوون، چاوان تاریک بوون. هه رگیز نه متوانیوه بزائم چما که وانه که به دهستی کپوه، به دهستی خواوه نده وه یان شه پتانه وه دنگه ی هات، به لام خه نی بووم به هه سترکردنم به وه ی که هیتیکی زۆر گه وره تر و پاکتر له هیتی خۆم، هه میشه به تیروکه وان چه کدارم ده کا و یارمه تیم له هاویشتنیدا ده دا. ته واوی ته خته کان له خاچی راسته قینه ن، چونکه ده توانرئ له هه موو ته خته یه ک خاچ دروست کرئ، به م جوړه هه موو جه سه کان پیروژن، چونکه ده توانرئ که وان له هه موو جه سه کان دروست کرئ. به درژیایی عومرم، که وانیک بووم له نیوان دوو دهستی بئ روحم و برسیدا، ئه و دهسته نه بپنراوانه، چه ندین جار که وانیان کشان دووه و هه ر کشان دووه تا قرچه ی شکانیم ژنه فتووه! هه ر هه موو جار دکانیش هاوارم کرده وه: "با بشکن!" ئاخو باپیره، تۆ ئه مرت بئ کردبووم

هه لبرترم و ده ی منیش ئه وه م هه لبراردبوو.

هه لمبرارد، ئه لعان، بوولیلی سپیده، تاریکایی خۆی داوه به گردۆلکه کاند، سبیه ره کان درتژ بوونه ته وه، فهزا تژیی بووه له مردووان، جهنگ له ته واو بووندایه. ئه دی چما بر دوومه ته وه یان دۆراوم؟ ته نها شتی ده بزائم ئه وه یه: جه سته م سه راپا زامه و که چی هیشتا هه ر به پتوه راوه ستاوم.

پریم له برین، هه مویشی وا له سینه مدا. باپیره، ئه وه ی توانیم کردم، زیاتریش له توانای خۆم، ته واوی به و شپیه یه ی که ئه مرت بئ کردم، نه مویستوه بیمه مایه ی شه رمه زاریت. ئه لعانیش که شه ر کوتایی بئ هاتووه، دیم و له پالتا راده کشیم تا له پالتا بیمه خۆل، تا هه ردوو کمان پیکه وه چاوه روانی رۆژی حه شرکه ین.

باپیره، دهسته کانت ماچ دهکهم، شانئ راست ماچ دهکهم، شانئ چه پت ماچ دهکهم.
باپیره سلاو!

338 روسیا
365 قهوقاز
375 گهراڻهوهی کورپه لاسارهکه
383 زۆریا
396 کاتی نه مامی ئۆدیسسه له ناوهوه مپرا چرۆی کرد
414 نیگای کریتیپیانه
424 کۆتایی

سوپاس و تیبینی

* له تهرجومهی ئەم کتیبه دا، وێرای دهقه فارسییه که، سوودیشم له دهقه عاره بییه کهی (مهمدوح عه دووان) وه رگرتوه و له زۆر شوێندا بهراوردم کردوون، جگه له و دێر و په ره گرافانهی که له یه کتیبکیانا هه بوون و له وی تریانا نه بوون.
* سوپاس بۆ هاریکاری دلسۆزانهی کاک خالد رهشید پوور.

پێرست

.....	سهره تا
9 بهر له پيشه کی
11 پيشه کی
16 باپیران
22 باوک
24 دایک
31 کور
39 قوئاغی خویندنی سهره تایی
48 مردنی باپیره م
52 کریت له بهرام بهر تورکیادا
55 ئەفسانهی قه دیسان
58 تاسه ی هه لاتن
67 کوشتار
73 ناکسۆس
83 ئازادی
87 گرفته کانی هه رزه کاری
102 کیژه ئایره له ندی
106 ئەسینا
113 گهراڻه وه بۆ کریت... کنۆسۆس
125 زیاره تکردنی گریکستان
145 ئیتالیا
154 هاوړی شاعیره که م... کیتی ئاتۆس
197 ئۆرشه لیم
217 بیابان... کیتی سینا
260 کریت
270 پاریس... نیچه شه هیدی مه زن
291 قینا... نه خو ش که وتم
306 بهرلین

چاپکراوهکانی دهزگی ئاراس له سالی ۲۰۰۳

- ۱: ۱۷۷ - بیرهوه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام
- ۲: ۱۷۸ - البارزانی. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعيل إسماعيل
- ۳: ۱۷۹ - بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وەرگێڕانی له عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خۆشناو.
- ۴: ۱۸۰ - کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نێکی که‌م و به‌ره‌مه‌تێکی زۆر. چالاکییه‌کانی حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان له سالی ۲۰۰۲دا.
- ۵: ۱۸۱ - من مه‌هاباد الی اراس. ترجمه من الفارسية الی الكردية: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربية: شاخوان کرکوکي.
- ۶: ۱۸۲ - ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شێرزاد هه‌سه‌ن.
- ۷: ۱۸۳ - بارگه‌ی یاران. سه‌رجه‌می شیعی هیتمن.
- ۸: ۱۸۴ - هه‌واری خالی. سه‌رجه‌می نووسینی هیتمن.
- ۹: ۱۸۵ - زینده‌خه‌و - رۆمان. نووسینی: فه‌تاح ئەمیری.
- ۱۰: ۱۸۶ - پیاویکی شه‌یقه‌ ره‌شی پالتۆ ره‌شی پیتلاو شین. رۆمان: د. فه‌هاد پیرپال.
- ۱۱: ۱۸۷ - هه‌یشه. رۆمانی: سه‌لام عه‌بدوڵلا.
- ۱۲: ۱۸۸ - ئاقبێستا - له‌مه‌یژنه‌ترین سه‌روودی کورد. کۆکردنه‌وه و وەرگێڕان و لیکۆلینه‌وه: جه‌لیل عه‌باسی - ج. قه‌قنه‌س.
- ۱۳: ۱۸۹ - خه‌نجه‌ره‌ زێڕینه‌که‌ی عومه‌ر قادر. نووسینی: جۆن هنری میولر. وەرگێڕانی له ئەلمانییه‌وه: ناصح ئیبراهیم عه‌بدوهره‌حمان دزه‌بی. بژارکردن و دارشته‌وه‌ی: غه‌ریب پشده‌ری.
- ۱۴: ۱۹۰ - الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين (ترکیبه. تنظیحه. أسلحته. بحرته. و أبرز المعارك التي خاضها). تأليف: الأستاذ الدكتور محسن محمد حسين.
- ۱۵: ۱۹۱ - کورد و کوردستان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ سه‌بارته‌ به‌باری رۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و جوگرافی کوردستان، سالی ۱۹۲۳ له فه‌له‌ستین به‌ئینگلیزی چاپ کراوه. نووسینی: کۆمه‌لێک له پسه‌پۆزان و ئەفسه‌رانی سیاسی ئینگلیز. وەرگێڕانی: حسێن عوسمان نیرگسه‌جاری و حسێن ئەحمەد جاف.
- ۱۶: ۱۹۲ - ئەنفال و ئافره‌تی کورد. دانانی: عه‌داله‌ت عومه‌ر سالح.
- ۱۷: ۱۹۳ - کوردستان نیشتمانی یه‌که‌مین سۆمه‌رییه‌کانه. نووسینی: هاوړی باخه‌وان.
- ۱۸: ۱۹۴ - الإنتفاضات البارزانية. تأليف: كاوس قفطان.
- ۱۹: ۱۹۵ - گۆزانیبێژه نه‌مه‌کان - به‌شی دووهم. دانانی: باکوری.
- ۲۰: ۱۹۶ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۱. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۱: ۱۹۷ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۲. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۲: ۱۹۸ - کۆچره‌و... کۆچره‌و. عه‌بدوڵلا سه‌راج.

- ۲۳: ۱۹۹ - به‌هاری ره‌ش. ئەحمەد محمه‌د ئیسماعیل.
- ۲۴: ۲۰۰ - به‌فر یا ئەشکه‌وتی مراز. ره‌زا سه‌بیید گۆل به‌رزنجی.
- ۲۵: ۲۰۱ - خاتوون T. رۆمان: میلان کوندی‌را. وەرگێڕانی له فه‌ره‌نسییه‌وه. د. ئەحمەدی مه‌لا.
- ۲۶: ۲۰۲ - په‌یام بۆ گریکستان. نیکۆس کازانتزاکیس. یاده‌وه‌ری. وەرگێڕانی له فارسییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌ره‌داغی.
- ۲۷: ۲۰۳ - فرانسيسكويس قه‌ديسي من. رۆمان. نیکۆس کازانتزاکیس. وەرگێڕانی له سویدییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌ره‌داغی.